

လာဘ်မိုးစွေ စာပေ မောင်မောင်မြင့်အေး စာပေဌာနမှ ထုတ်ဝေသည်။

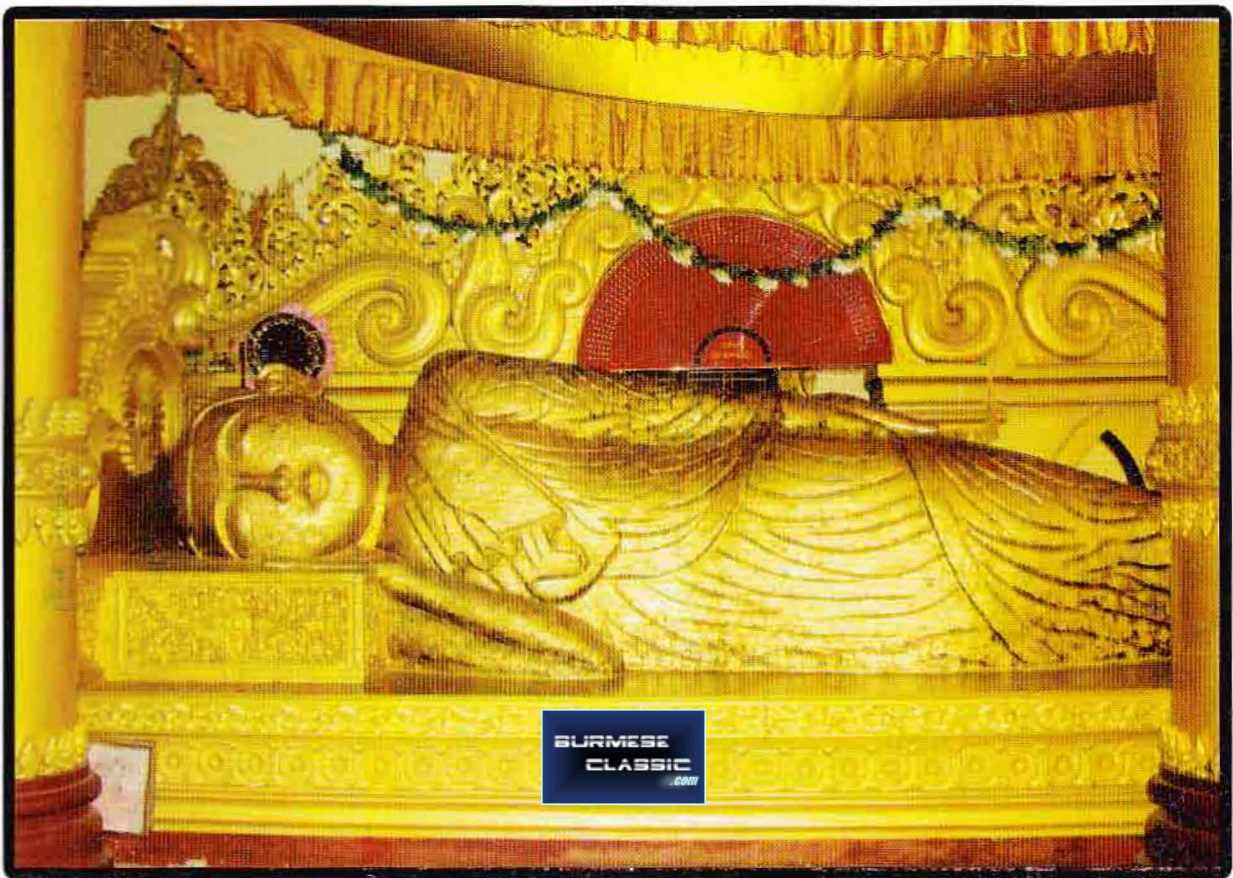
မဂ္ဂပစ္စယော

ရာဇဗြဲ

မဂ္ဂဇင်း

မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၇၅ ခုနှစ်
နှစ်သစ်ကူးအထူးထုတ်

မြန်မာနိုင်ငံအထက်ပိုင်း၊
စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ မုံရွာခရိုင်၊ ကနီမြို့နယ်ရှိ
အရှင်မဟာကဿပရုပ်ပွားတော်

BURMESE
CLASSIC
©2011

- မြန်မာနိုင်ငံဒေသအသီးသီးရှိ ထူးခြားသောဆရာတော်ကြီးများနှင့် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ
- မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၇၅ ခုနှစ်၊ ခုနှစ်ရက်သားသမီးများအတွက် အထူးယတြာ
- တက္ကသိုလ်ဝင်တန်း ကျောင်းသားများအတွက် ရွှေဂုဏ်ထူးတွေရစေဖို့
- အလောင်းတော်ကဿပ ဘုရားရှိခိုးနှင့် ဆန်းကြယ်ပေစွ အလောင်းတော်ကဿပ
- အလောင်းတော်ကဿပ ကိန်းဝပ်စံပွယ်ရာဒေသမှ အံ့ဖွယ်နေရာထူးများ

ဒို့တာဝန်အရေးအကြီး

ပြည်ထောင်စု မျိုးကွဲရေး
တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှုမပြိုကွဲရေး
အချစ်အခြာ အာဏာတည်တံ့ခိုင်မြဲရေး

ဒို့အရေး
ဒို့အရေး
ဒို့အရေး

ပြည်သူ့သဘောထား

ဝမ်းသာစရာ ဝမ်းနိုး အဆိုးမြင်ဝါဒီများအား ဆန့်ကျင်ပြီး
ဝမ်းသာ ထည့်သွင်းအားချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော် တိုးတက်ရေးကို နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးသူ
များအား ဆန့်ကျင်ပြီး
နိုင်ငံတော်၏ ပြည်တွင်းစေတီ ဝင်ရောက်စွက်စက် နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံများအား
ဆန့်ကျင်ပြီး
နိုင်ငံတော်၏ အကျိုးစီးပွားကို နှောင့်ယှက်သူများကို ဆန့်ကျင်ပြီး နိုင်ငံတော်၏ နှောင့်ယှက်သူများကို ဆန့်ကျင်ပြီး

နိုင်ငံရေးဦးတည်ချက်(၄)ရပ်

နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်ရေး၊ ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးနှင့် တရားဥပဒေ
စိုးမိုးရေး၊
အမျိုးသားစည်းလုံးညီညွတ်မှု ခိုင်မာရေး၊
စည်ကမ်းပြည့်ဝသော ဒီမိုကရေစီစနစ် ရှင်သန်ခိုင်မာအောင် တည်ဆောက်ရေး၊
ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့်အညီ ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သော နိုင်ငံတော်သစ်
တည်ဆောက်ရေး၊

စီးပွားရေးဦးတည်ချက်(၄)ရပ်

အမျိုးသားစည်းလုံးတိုးတက်အောင် ဆောင်ရွက်ပြီး ခေတ်မီစက်မှုနိုင်ငံ ထူထောင်ရေး
နှင့် အခြားစီးပွားရေးတက္က များကိုလည်း ဘက်စုံဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး၊
အမျိုးသားစီးပွားရေးစနစ် ပိုပြင်စွာ ဖြစ်ပေါ်လာရေး၊
ပြည်သူ့ပြည်ဝေ အတတ်ပညာနှင့် အရင်းအနှီးများ ပိတ်ခေါ်၍ စီးပွားရေး ဖွံ့ဖြိုးတိုး
တက်အောင် တည်ဆောက်ရေး၊
နိုင်ငံတော် စီးပွားရေး တစ်ရပ်လုံးကို ဖန်တီးနိုင်စွမ်းအားသည် နိုင်ငံတော်နှင့် တိုင်းရင်းသား
ပြည်သူတို့၏ လက်ဝယ်တွင်ရှိရေး။

လူမှုရေးဦးတည်ချက်(၄)ရပ်

တစ်မျိုးသားလုံး၏ စိတ်ဓာတ်နှင့် အကျင့်စာနိတ္တမြင့်မားရေး၊
အမျိုးဂုဏ်၊ ဇာတိဂုဏ် မြင့်မားရေးနှင့် လှည့်ကျေးမှု အမွေအနှစ်များ၊
အမျိုးသား ရေးလက္ခဏာများ မပျောက်ပျက်အောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်
ရှောက်ရေး၊
စစ်မှန်သောမျိုးချစ်စိတ်ဓာတ်ဖြစ်သည့် ပြည်ထောင်စုစိတ်ဓာတ် ရှင်သန်ထက်
မြက်ရေး၊
တစ်မျိုးသားလုံး တွန်းမာကြံ့ခိုင်ရေးနှင့် ပညာရည် မြင့်မားရေး။

လာဘ်မိုးစွေဂါတာ
ဂါမေ ဝနေ စ သဗ္ဗတ္ထ၊
ဒေဝေဟိ မနသေသဟိ စ။
အာဘတော နန္တလာဘောမေ၊
သဒါဟောတု ဘဝါဘဝေ။

မောင်မောင်မြင့်အေး စီစဉ်မွမ်းမံတည်းဖြတ်သည်။

- အုတ်ထုပ်မှအယ်ဒီတာ - ဦးသန်း(လာဘ်မိုးစွေ) အုပ်ချုပ်မှအယ်ဒီတာ - ဒေါက်တာစောယုနွယ်
- အောင်အောင်အယ်ဒီတာ - နန္ဒာမိုးကြယ်၊ သက်ကျော်။ အယ်ဒီတာရုံးအဖွဲ့ - ကေလတ်

၂၀၁၃-ခုနှစ်၊ ဧပြီလ၊ အမှတ်(၂၃၁)၊ နှစ်သစ်ကူးအထူးထုတ်

အယ်ဒီတာ - ဦးမောင်မောင်မြင့်အေး(မြ-၃၄၆၁)၊ အမှတ်-၂၀၅(က)၊ ပိတောက်(၅)လမ်း၊ ဘုရင့်နောင်ရိပ်သာ၊ အင်းစိန်မြို့နယ်မှ ထုတ်ဝေ၍
အယ်ဒီတာ(မြ-၀၄၈၃၉)၊ အမှတ်-၃၇၊ ရေကျော်လမ်းမကြီး၊ ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့မှ ပုံနှိပ်သည်။ အုပ်ရေး - ၁၀၀၀၊ တန်ဖိုး - ၂၅၀၀ ကျပ်
အယ်ဒီတာ - ရုကီ၊ အတွင်းဖလှယ် - မျိုးဝင်းကျော်၊ အတွင်းပန်းချီ - အောင်နိုင်လတ်၊ စက္ကူ၊ ဖိုးအောင်၊ ပညတ်၊ ကေလတ်၊ သန့်ဇော်သစ် တို့က
နည်းပညာ မျက်နှာပုံးဂရပ်ဖစ်ကို အောင်မျိုးသန့်မှ ဖန်တီးသည်။

ရှောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်း၏ မူဝါဒ

ထေဉ်ထုတ်ဝေလျက်ရှိသော ရှောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်းသည် ဘာသာရေးသက်သက်စာအုပ် မဟုတ်ပါ။ လောကီရေးရာ၊ မြန်မာ့ရေးရာ သုတအဖြာဖြာကို
ခြုံငုံစာတမ်း ရသပြောကိစ္စတို့၊ ဝတ္ထုရှည်များကိုလည်းကောင်း၊ ပြည်တွင်းပြည်ပ ဗဟုသုတဖြစ်ဖွယ် အကြောင်းအရာများ၊ ထေရဝါဒနှင့်
နိဗ္ဗာန်သော ဘာသာရေးဆိုင်ရာ ဆောင်းပါးများ၊ ထူးခြားသော စေတီပုထိုးများ၊ ရဟန်းသံဃာများအကြောင်း၊ ဗေဒင်၊ ယတြာဆိုင်ရာ ပညာအရပ်
ထင်ထင်မျိုး၊ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးတို့၏ အကြောင်းအရာများကို ဖော်ပြလျက်ရှိသော မဂ္ဂဇင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဤ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများအကြောင်းကို ထည့်သွင်းဖော်ပြရာတွင်
ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများအပေါ် ယုံကြည်ကိုးကွယ်မှုနှင့် မဆိုင်ဘဲ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ၏ ခြင်းရာအတ္တပ္ပတ္တိကိုလည်းကောင်း၊ ၎င်းတို့၏ ကျင့်စဉ်များကိုလည်းကောင်း၊
နည်းတို့၏ စွမ်းဆောင်ချက်များကိုလည်းကောင်း ဗဟုသုတ ဖြစ်စေရန်အလို့ငှာ ထည့်သွင်းဖော်ပြခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

မဂ္ဂဇင်း

အမေရိကန်

မဂ္ဂဇင်း

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ၊ အမှတ် (၂၃၁)

မြန်မာ့အလင်းစာတိုက်မှ ဖြန့်ချိ

မာတိကာ

ရောင်ပြန် ကဗျာ

ခေါင်းဖွယ်ဆွေ သက်ဝေကိုကို၊ ဘုန်းလှ၊
မိုးပန်းမွန်(ရာမည)၊ ကိုကိုလွင်၊ မောင်သူဆွေ(သပြေရုံ)
မင်းထက်အောင်(ရေဝေ)၊ မောင်သာယာ။

ရောင်ပြန် အခန်းဆက်ရသ

ဘိုးတော်ကင်း(၂) _____ ၁၃၄
ကျော်မြသန်း _____ ၁၃၄
လူထဲကဘဝ ဘဝထဲကလူ(၅၅) _____ ၂၄၄
လင်းရောင်တင် _____ ၂၄၄

ရောင်ပြန် လှူငှက်ဆန်းကြယ်

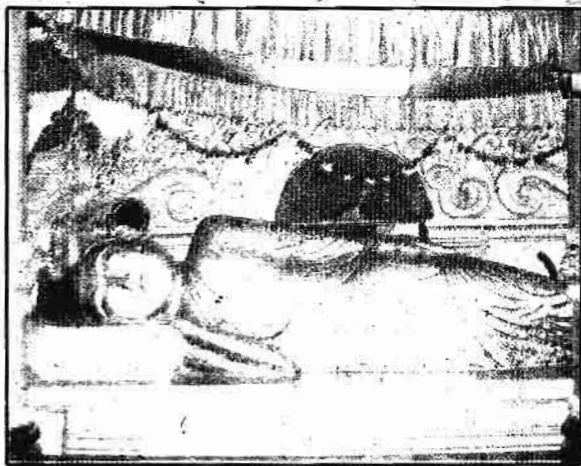
ပြည်တွင်း ပြည်ပပိညာဉ်လောက ယုံကြည်ချက်များ
လှတိုး(စိတ်ပညာ) _____ ၁၄၅
ထူးထွေဆန်းပြားသော ဝါသနာ
လှတိုး(ပညာရေး) _____ ၁၇၁

ဖိုးဝင်းတောင်မှ နံဗွယ်ဒာထွေထွေ

မကျွေးလှူခြင်း

၈ - ၉၅

သင်္ကြန်အထူးယတြာ

၁၃၅၇(အောင်စည်ထွန်းပြောင်)ခု၊
နှစ်သစ်ကူး အထူးဟောကိန်းပဒေသာ ယတြာများ
မိုးသောက်ကြယ် _____ ၃၁၉
နှစ်သစ်ချိန်ခါ ဆောင်ရွက်ပါ
သမ္မိကျောက်ဆရာတော် _____ ၃၂၅
မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၇၅ အထူးယတြာ
မင်္ဂလာဦးရွှေအိုး _____ ၃၅၃

BURMESE CLASSIC

၈ - ၉၉

ထင်ပေါ်ကျော်ကြား

ဘုရားစေတီတော် မိုးပူဇော်ကန်တော့နည်းများ

ကျိရ ဆရာထူး(B.Sc)

ကြော်ငြာနှင့် မြန်ချီရေး

လာဘ်မိုးစွေ စာပေ

အမှတ် - ၂၁၂ (ပထမထပ်)၊ ၃၆ လမ်း၊ (အထက်)၊
ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်။

ဖုန်း - ၀၉-၄၁၀၈၅၁၁၊ ၀၉-၄၂၀၀၈၉ ၂၈

www.burmeseclassic.com

ရောင်ပြန် ရသ

အမေကို စားနှင့်လိုက်၍ မြေမျိုခံရသူ မောင်ချစ်ဖေ
မောင်နိုင်ခင်(အမျိုးသားစာပေဆု) ----- ၁၄၈

နှင်းလှရှာပုံတော်
မုနုသားကျော်ဝင်း ----- ၁၅၇

ထူးဆန်းသော ပန်းအိုးကလေး
ဘိုဘို(ရွှေကံကျ) ----- ၁၉၆

တစ္ဆေ လှမချူ ပြဿနာ
အိမ်ကံတာမျိုးတော်အောင် ----- ၂၁၄

လှောင်စားမဟုတ်သော လှောင်စား
ထွန်းဟိန်းထက် ----- ၂၃၄

ပြန်ချိန်တန်တော့ ပြန်ရပြီ
နေမူည ----- ၂၄၀

တွေကြုံခဲ့ရ ထိုလောက
မောင်မြင့်မား(ဘိုကလေး) ----- ၂၅၆

တမလွန်ဘဝမှ မွေးမေမေ၏မေတ္တာ
မြန်မာ့ရှင် ----- ၂၆၀

လက်ဝင်းစား
ကျော်သီဟ(ဟင်္သာတ) ----- ၂၆၆

ဆန်လမ်းတို့ ဆန်တက်ရင်း
မြင့်ဝင်းနီ ----- ၂၇၅

စင်ကြေးကျိန်စာ
မောင်အောင်မြင်(မိတ္တီလာ) ----- ၂၈၀

ထူးခြားအံ့မခန်း အရှင်ကောဏ္ဍည၏ ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်စံတော်မူခန်း
နီနီဌေး ----- ၂၉၈

ရောင်ပြန် အထူးဟာဩာ

နိုင်ငံခြားရောက်ပြန်မာများအတွက် အထူးဟောကိန်း
ခေါက်တာစောယုနွယ် ----- ၃၉၈

လူတွေသိ နတ်တွေကြားစေ

လူတွေသိ၍ နတ်တွေကြားစေ ----- ၄၀၁

ရောင်ပြန်ဗေဒင်

သိသာစေကြောင်း မင်္ဂလာနိမိတ်ကောင်း
ခေါက်တာစောယုနွယ် ----- ၃၇၉

ရောင်ပြန်ရှေ့လအတွက် ဖတ်စရာ မှတ်စရာ

၂၀၁၃ မေလ ဖတ်စရာ မှတ်စရာ ----- ၂၇၉

ကြော်ငြာနှင့် ဖြန့်ချိရေး

လာဘ်မိုးရွေ စာပေ

အမှတ် - ၂၁၂ (ပထမထပ်)၊ ၃၆ လမ်း(အထက်)
ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်၊
ဖုန်း - ၀၉-၄၃၀၇၅၃၁၁၊ ၀၉-၄၂၁၀၀၅၉၂၅

လောကီရေးရာ

သည်လအတွက် ကောင်းသောရက်
 နွယ်သာကီအောင် ၆၆

သည်လပွားအတွက် ကံဇာတာ
 ဆရာမိုးဟန်ကြွယ် ၆၀

သည်တစ်လမှာ ဆောင်ရွက်ပါ
 နေမျိုးထွင်ခေါင် ၆၉

စိုက်ပျိုးရေးရာ သတ္တလမှာ
 တောကကိုရင် ၇၀

အလုပ်အကိုင် အောင်မြင်စေရန်
 မဟိဒ္ဓိကျော်ခေါင် ၇၁

ရောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်းပြကွဒိန်
 အင်ကြင်းဖြူဖြူ(တောင်ငူ) ၇၂

ကိုယ်တွေ့ကြုံမှ ယုံပါရ
 မနုဿကျော်ဝင်း ၇၃

ဘုရားရှင်၏ မဟာကရုဏာတော်
 ခင်မောင်အေး(မန္တလေး) ၈၁

ပဋ္ဌာန်းတန်ခိုး အကျိုးအနန္တ(၅)
 သူတော်စင်မင်းအောင် ၁၀၄

တစ်လအတွင်း ကောင်းခြင်းမင်္ဂလာ ခိုင်ယာရီ
 ဆရာရွှေ(နက္ခတ္တဗေဒပညာရှင်) ၁၀၆

တရုတ်နက္ခတ္တဗေဒပညာ
 ကေတီအောင်သိန်း ၁၁၃

တရုတ်ဂန္ထိရဆရာကြီးကြူကုံး၏ အိပ်မက်အဖွင့်ကျမ်း
 တက္ကသိုလ်မောင်တံခွန် ၁၁၆

သံပုံစေတီခြောက်သောင်းနှင့် ခေါင်းစကြာအဟော
 ခေါင်းစကြာ ၁၂၃

ကြီးပွားအောင်မြင်ရေးအတွက် အကြံပြုချက်
 ဆရာရွှေ(နက္ခတ္တဗေဒပညာရှင်) ၁၃၀

တကယ်ဖြစ်ချင်လျှင် အဓိဋ္ဌာန်တင်
 ကျော်မင်းနိုင် ၁၅၃

ဘဝတွင် အနိုင်ပိုင်းတတ်သူ
 အောင်ချိန်ဘွား ၁၆၃

ဖော်မဲ့တစ်ကိုယ်
 တက္ကသိုလ်သင်္ခါ ၁၆၉

ထူးထူးခြားခြား ပုံပြင်များ(ထူးဆန်းတဲ့သာပဏေ)
 စိုးဝင်းထွဏ်း(တာမွေ) ၁၈၀

ထွက်ရပ်ပေါက်ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ညွှန်ပြစောင်မမှ ရရှိပုံ(၂)
 ဖိုးသန်းကျော်(ရေကြည်သား) ၁၈၅

သင့်အား ငါပေးအပ်သည်
 သက်လုံ ၁၈၇

ကမ္ဘာ့အမွယ်တပ်(ရုံ)မဟာနှင့် မြန်မာ့မုန်တိုင်း
 တင်နိုင်တိုး ၁၈၉

ရောင်ပြန် ယတြာ

- ဇနီးမိတ်ဆွေ ပရမတ်ဖြင့် ရှုမှတ်ခြင်း(၃၄) ----- ၁၉၂
- အေးလင်း ----- ၁၉၂
- အေးလင်း အတားအဆီး ----- ၂၃၂
- အေးလင်း ပေါင်းပေါင်း ----- ၂၇၀
- အေးလင်း သာယာများ ----- ၂၇၀
- အေးလင်း နယ်လွန်သည့်အတ္ထု ----- ၂၇၃
- အေးလင်း (ကြတော) ----- ၂၇၃
- အေးလင်း သူရဿတီ ----- ၂၇၃
- အေးလင်း အောင်ပင်လယ်) ----- ၂၇၃
- အေးလင်း လာဘ်လာဘအဖြာဖြာနှင့် ပြည့်စုံစေသတည်း ----- ၂၉၅
- အေးလင်း ----- ၂၉၅
- အေးလင်း လက်ဆောင် ----- ၃၀၂
- အေးလင်း ----- ၃၀၂
- အေးလင်း တောမက်လာ ----- ၃၀၃
- အေးလင်း ကြယ် ----- ၃၀၃
- အေးလင်း သင်္ကြန်ခါ ----- ၃၀၅
- အေးလင်း အောင်သိန်း ----- ၃၀၅
- အေးလင်း နှစ်သစ်ကြိုကြစေချင် ----- ၃၂၀
- အေးလင်း ----- ၃၂၀
- အေးလင်း နက္ခတ်ပွားများအတွက် ----- ၃၇၁
- အေးလင်း (ပြန်ဟပြည်) ----- ၃၇၁

- ဗုဒ္ဓဖြစ်စဉ် ဓာတ်သက်အမြင်နှင့် ကျင့်စဉ်ယတြာများ(၂၄) ----- ၉၂
- ဘုန်းပြည့်တေတဟိန်း ----- ၉၂
- ကြံစည်ထားသော အကြံများ ပြီးမြောက်အောင် ကြံရည်လျှင် ----- ၁၆၈
- နန်းအညွှန် ----- ၁၆၈
- နန်းစဉ်သုံးယတြာမှ ဤသို့ပြုပါ ----- ၂၉၃
- ဆရာမင်းသူဖြူ ----- ၂၉၃
- အေးချမ်းသောကပြေ ယတြာဆန်းလေး ----- ၃၇၆
- မော်တင်-သိန်းဇော် ----- ၃၇၆

ရောင်ပြန် မျက်နှာဖုံးဆောင်းပါး

- အလောင်းတော်ကဿပသမိုင်း ဘုရားရှိခိုး ----- ၃၂၉
- အလောင်းတော်ကဿပအရှင်၏ ဆုကြီးပန်ရာဒိတ်ခံရာ ----- ၃၂၉
- ဘဝဖြစ်စဉ်အကျဉ်း ----- ၃၃၀
- သူတော်စိန် ----- ၃၃၀
- အလောင်းတော်ကဿပ ကိန်းဝပ်စံမှယ်တော်မူရာ ----- ၃၃၃
- အညတရဘိက္ခု ----- ၃၃၃
- ဖိုးဝင်းတောင်နှင့် အံ့ဖွယ်အထွေထွေ ----- ၃၃၇
- မကွေးလှမြင့် ----- ၃၃၇
- ထူးခြားကြည့်ညိုခဲ့ရ အလောင်းတော်ကဿပ ----- ၃၄၆
- ရေကျော်ဖိုးအောင် ----- ၃၄၆
- ထူးခြားအံ့ဖွယ် ဆန်းကြယ်စွာ အလောင်းတော်ကဿပ ----- ၃၄၇
- လွှာရီခြာအံ့ ----- ၃၄၇

တထွေ လှရွှေ ဂြာယနာ

ဒါရိုက်တာ မျိုးစိမ်းအောင်

စာ - ၂၀၄

မြန်မာ့ရေးရာ

ရွှေဟင်္သာဆရာတော်ကြီး၏ ဩဝါဒကထာ ၇

မြန်မာနိုင်ငံအရပ်ရပ်ရှိ ထူးခြားသောဆရာတော်ကြီးများနှင့် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ ကျော်တော်ဟိန်း(နံ့သာ) ၁၇

မေတ္တီ မရသေး၊ မကြွယ်ကြွယ် ၇၇

မဇ္ဈိမဒေသ ဗုဒ္ဓဂယာ(၆) မောင်စိုးထိုက်(သုံးဆယ်) ၈၄

အရှင်မဟာဗုဒ္ဓယောသ အတ္ထုပ္ပတ္တိ မာမက(သုတေသီ) ၉၅

ထင်ပေါ်ကျော်ကြားဘုရားစေတီတော် ရှိခိုးပျံလေကန်တော့နည်းများ၊ ဂန္ထိရဆရာလှူဖွဲ့ (B.Sc) ၉၉

တွံတေးတောကြီးတန်ဖိုး ဇောင်းတော်ချုပ်ဆရာတော်ကြီး ကောင်းမြတ်(ခရာတော) ၁၁၈

မြတ်ဗုဒ္ဓကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ပူဇော်ခြင်းကြောင့် သိအပ်သောအကျင့်နှင့် ရနိုင်သောအကျိုးထူးများ(၇) ဖိုးသန်းကျော်(ရေကြည်သား) ၁၇၅

နေရာလွှဲနေသေးသော မှုကံသားကြီး၏ကမ္မည်းကျောက်စာတစ်ချပ် မင်းရွှေသိန်း(ဝင်းကျိုက်) ၂၀၉

ရတနာဘုရင်ကျော်ကျောင်းမှသက်တော်ရှည်ဘုဒ္ဓပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဆရာတော် ကျော်တော်ဟိန်း(နံ့သာ) ၂၁၉

ပခုက္ကူခေါ်တွင် သမိုင်းဝင် ရွှေကျမြတ်စွာဘုရားကြီး ပန်းတမာ(ပခုက္ကူ) ၂၅၀

ငါးဆူရိပ်သာ သတ္တဌာနဘုရား(သို့မဟုတ်)ငါးဆူကျောင်း ရန်နိုင် ၃၀၄

BURMESE CLASSIC .COM

၂၀၁၃-ခုနှစ် (၁၀ တန်းစာမေးပွဲ ဖြေသူများအတွက် အစီအရင်)

ရွှေဂုဏ်ထူးတွေ တစ်ပွဲကြီးယူရအောင် ခေါက်တာစောယုနွယ် ၃၇၂

ရောင်ပြန် မျက်နှာပုံးဆောင်းပါး

ဗုဒ္ဓဖြစ်စဉ် ဓာတ်သက်အမြင်နှင့် ကျင့်စဉ်ယတြာများ(၂၄) ဘုန်းပြည့်တေတဟိန်း ၉၂

ကြံစည်ထားသော အကြံများ ပြီးမြောက်အောင် ပြောရည်လှူ နှင်းအဋ္ဌာလီ ၁၆၈

နန်းစဉ်သုံးယတြာမှ ဤသို့ပြုပါ ဆရာမင်းသုန္ဒြ ၂၉၇

အေးချမ်းသောကပြေ ယတြာဆန်းလေး မော်တင်-သိန်းတော်စ ၃၇၆

ကြော်ငြာနှင့် မြန်ချီရေး

လာဘ်မိုးရွေ့ စာပေ

အမှတ် - ၂၁၂၊ (ပထမထပ်)၊ ၃၆ လမ်း(အထက်)၊ ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်၊

ဖုန်း - ၀၉-၄၃၀၇၅၃၁၁၊ ၀၉-၄၂၁၀၀၅၉၂၅

စာ - ၂၅၆

BURMESE CLASSIC .COM

BURMESE
CLASSIC
.COM

ရွှေဟင်္သာ ဆရာတော်ကြီး၏ ဩဝါဒကထာ

လူကစ၍ သတ္တဝါတွေမှာ ပထမအရေးကြီးဆုံး

ရှိသင့်သောအရာမှာ ကျင့်ဝတ်တရားများဖြစ်သည်။ လူမှာ လူ့ကျင့်ဝတ်၊
နတ်မှာ နတ်ကျင့်ဝတ်၊ တိရစ္ဆာန်တို့မှာလည်း သက်ဆိုင်ရာ
တိရစ္ဆာန်ကျင့်ဝတ် ရှိကြရသည်။ လူတို့၌ လူ့ကျင့်ဝတ်ရှိရာတွင် လူမျိုးအလိုက်၊
ဘာသာအလိုက် ကျင့်ဝတ်အသီးသီးရှိသည်။ ဤကျင့်ဝတ်တရားတို့က
စောင့်စည်းထိန်းသိမ်းပေးကြသောကြောင့်သာလျှင် လူတို့သည် လူနှင့်တူကြ၍
ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့ခြင်း ရှိကြပေသည်။ အကယ်၍ လူ့ကျင့်ဝတ်တရားတို့သာလျှင်
မရှိကြမှကား လူတို့သည် ရိုင်းစိုင်း၍ လူလောကကြီးသည် ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ၊
စက်ဆုပ်ဖွယ်ရာ ပွေလီရှုပ်ထွေးနေသော လောကကြီး ဖြစ်နေပေလိမ့်မည်။

သတ္တဝါတို့၌ ပစ္စုပ္ပန်ကံ၊ အတိတ်ကံဟူ၍ ကံနှစ်မျိုးရှိ၏။
ကံဆိုသည်မှာ အလုပ်ပင်ဖြစ်၏။ ကံတည်းဟူသော အလုပ်နှစ်မျိုးတွင်
ဘီအေ၊ အမ်အော့ကို ရရှိပြီးသောသူ၌ ယင်းဘွဲ့ကို ရရှိအောင် သူငယ်တန်းကစ၍
ပညာသင်ယူခဲ့ခြင်းသည် အတိတ်ကံဖြစ်သည်။ (အတိတ်ကံ အလုပ်ဖြစ်သည်။)
ရရှိသောဘွဲ့၊ အားလျော်သောအလုပ်ကို ဆက်လက်လုပ်ကိုင်ခြင်းသည်
ပစ္စုပ္ပန်ကံဖြစ်သည်။ (ပစ္စုပ္ပန် အလုပ်ဖြစ်သည်။) ဤကဲ့သို့ ပစ္စုပ္ပန်ကံတည်းဟူသော
အလုပ်ကို ဆက်ကာ ဆက်ကာ နေစဉ်၊ လစဉ်နှင့်အမျှ ပြုမူဆောင်ရွက်သွားပါမှ
စားဝတ်နေရေး ချောင်လည်ချမ်းသာစွာ အသက်မွေးနိုင်ပေမည်။ ယင်းသို့လျှင်
ပစ္စုပ္ပန်ကံမဟုတ်ဘဲ ဝမ်းပင်လျှင် အတိတ်ကံ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကံ(ဝါ)အတိတ်ကံအလုပ်၊
ပစ္စုပ္ပန်အလုပ် ရှိသည်ကို သတိပြု၍ အတိတ်ကံ ပြုလုပ်ခဲ့သော(အလုပ်)ကို
အားကိုးမျှော်လင့်၍မနေကြဘဲ နေ့ရက်ရှိသမျှ ပစ္စုပ္ပန်ကံ(ပစ္စုပ္ပန်အလုပ်)ဖြင့်
ဆက်ကာ ဆက်ကာ ပြုလုပ်အားပေးမှသာလျှင် မိမိတို့အလိုရှိအပ်သော
ကောင်းကျိုးချမ်းသာ အကျိုးကျေးဇူးကို ရရှိကြပေမည်။ သူတစ်ပါးကို
အားမကိုးကြဘဲ နတ်များက၊ ဝိဇ္ဇာများက ချမ်းသာအောင်
ပြုလုပ်ပေးနိုင်သည်ဆိုသော လူလိမ်ဆရာများကို အားမကိုးကြဘဲ မရရှိသေးသော
ပညာ၊ ဥစ္စာပစ္စည်းများကို ရရှိစေရန် မိမိကိုယ်သာလျှင် မိမိအားကိုးအားထားပြု၍
မိမိနှင့်သက်ဆိုင်ရာကံတည်းဟူသော အလုပ်ကိုသာလျှင် ဉာဏ်၊ ဝီရိယတို့နှင့်ယှဉ်ကာ
အားထုတ်ပြုလုပ်ကြရမည်။

ဒေါင်းနွယ်သွေ ခုတ်လေပွင့်လေပိတောက်တငွေ့

◆ ပိတောက်ကိုင်းသည်
ကွေးတိုင်းမလှ၊ ဖားလျားကျ၍
စုန်းမပဝါ၊ ညရုပ်လွှာဖြင့်
လေမှာတစ္ဆေ့ ခြောက်လှန်နေသတဲ့။

◆ မန်ကျည်းပင်ကိုင်း
ရွတ်တွဆိုင်းလည်း၊ သီးတိုင်းညွတ်တွ
ဝါမှည့်ရဲဘိ၊ စိမ်းရောင်ရှိစဉ်
ငါးပိနှင့်ထောင်း၊ ဟင်းကောင်းတစ်ခွက်
ရွက်နုဆိတ်ချိုး၊ ဟင်းချိုအိုးမှာ
ရသာစိမ့်အံ၊ ကော်ဖိတ်ဆိပ်
ပုလင်းနှိုက်ကာ၊ မြစ်ဆိပ်လေယာဉ်
ရောင်းကုန်တင်၏။

BURMESE CLASSIC

ပိတောက်ပွင့်ချိန်၊ ပင်လုံးထိန်သော်
ပုဆိန်နှင့်ခုတ်၊ လက်ပြုတ်ခြေကျိုး
ကံဆိုးသူမှာ ပိတောက်သာတည်း။

◆ တစ်ခါတုန်းက
စုန်းမပဝါ၊ ကြောက်ပါသလေး
ဆိုရေးတင်စား၊ ထိုလူများပင်
ယူငင်လှယက်၊ ပိတောက်ခက်တွေ
ချိုးချေဖျက်ဆီး၊ သွေးစီးစိမ့်ဖြာ
လူသာဖြစ်လျှင်၊ ပိတောက်ပင်လည်း
ရှိုက်ငင်ကျိန်ဆဲ၊ ရွှေရုပ်ကွဲ၍
သေပွဲဝင်တော့မည်သာတည်း။

◆ ဩ... ပိတောက်ပွင့်တုန်း၊ လူတွေပြုချွင်
မန်ကျည်းပင်လောက်၊ ဂုဏ်မမောက်လည်း
ဘုံပျောက်ခမန်း၊ ပန်းပိတောက်ပင်
ဓားတင်ခုတ်ထစ်၊ တစ်နှစ်ပြီးလေ
တစ်နှစ်ဝေရာ သူ့ဘဝသည်
အလှဆင့်ကာ၊ ဒဏ်ရာပြည့်နေ
ပင်လုံးဝလျက်၊ သည်မြေမဆုံးပွင့်မည်တည်း။

[ဆေးရုံပေါ်တွင်နေသားခွဲသော နောက်ဆုံးကဗျာစုပေါင်း]

◆ ထိန်ဝေလွဲဖြာ
 စိန်ပန်းပြာနဲ့ ငှက်ပိတောက်
 ကြိုင်လှောက်လွင့်ဝေ လွမ်းသူမြေမှာ
 တစ္ဆေလိုလို မျက်ရည်စိုအောင်
 ရင်ဖိုခြောက်လှန့်နေပြီကွယ်။

◆ ဥသြ . . . ဥသြ
 တမောလျလျ တသတမ်းတမ်း
 တကျွမ်းမြေမြေ တသွေသွေနှင်း
 တလွမ်းငင်ငင် မျက်ရည်လွင်ပေါ့
 တေးတစ်ကျောလည်း မကြားရဲဘူး
 ကြေကွဲတိတ်ဆိတ် နားကိုပိတ်လျက်
 မျိုသိပ်နေလည်း ကြေကွဲရင်ပန်း
 ကိုယ်ပဲလွမ်းပေါ့။

◆ သဲမြေနီလမ်း
 ပိတောက်တန်းမှာ လျှောက်လှမ်းနေခိုက်
 တဖြိုက်ဖြိုက်ကြွ လှိုင်လှိုင်ဝေသော
 တစ္ဆေမျက်လုံး ခင့်အပြုံးလား
 နွမ်းချုံးသွေခြောက် နွေပိတောက်ကြွ
 လွမ်းသက်သေလား ဝိုးတဝါးနဲ့
 ယိုးမှားဖျာပါ အသည်းနာပေါ့။

◆ တစ်သက်တစ်ယောက်
 တစ်ယောက်တစ်မျက်နှာ
 တစ်ကမ္ဘာလည်း မခွာခွဲကြေး
 ခင်ခင်ပေးသော တစ်ရံရော်မှာ
 ချစ်ကဗျာလို သစ္စာချိုမြိ
 တေးတစ်စလည်း တသစူးနစ်
 အရှူးဖြစ်အောင် ကိုယ့်ကိုလှောင်ပေါ့။

◆ ပိတောက်ကြွလား
 မျက်ရည်လား . . .
 တစ္ဆေလှန့်ခြောက် သည်နွေရောက်လျှင်
 သစ္စာကြင်ဖက် ခင့်အတွက်လေ
 ပိတောက်တွေလို ဝေချင်တယ်
 ပိတောက်တွေလို ကြွချင်တယ် . . .။

ပိတောက်လမ်းသို့ အလွမ်းကဗျာ သက်ဝေကိုကို

ဗန်းချိုဆောင်နိုင်လတ်

ပန်းချီဆောင်နိုင်လတ်

တုန်းလျှံ ငွေ့ဇာတ်ဝင်သန်း

- ◆ 'ဖက်ဆွတ်မိုး' . . . တဲ့
'သကြန်မိုး' . . . တဲ့
ဘယ်မိုးပဲ ဖြစ်ပစေ
ရေချိုသန့်စင်
မွှေးနံ့သာ တလွင်လွင်ပေါ့
မိုးအောက်မြေပြင်အဝှမ်း
အစွမ်းကို ပွင့်ပြလိုက်တဲ့အခါ။

- ◆ အို
သူ့အကိုင်း သူ့အခက်
သူ့အရွက် သူ့အညှာ
ဒဏ်ရာတွေ ရကန်ပါရောလားကွယ်။

ပန်းချီဆောင်နိုင်လတ်

BURMESE CLASSIC .COM

ပိတောက်ဟန် ပိုးပန်းပွန်(ရာမည)

- ◆ အဖူးမှာ ရင်ခုန်
အင်္ဂုမှာ စွဲနှစ်
အပွင့်ဖြစ်တော့ နမ်းရွိုက်
ပန်းမကိုဋ် ... အဝါခြယ်။
- ◆ နေပြင်းပူပူ
ပုန်တူရိုက်နက်
ပိုးတစ်ဖြိုက်နှစ်ဖြိုက်ကြား
ကိုင်းဖျားအဆုံး
ပင်လုံးကျွတ်မွှေး
ရနံ့လေးသင်းသင်း ... ဝင်းဝင်းစိုစို။
- ◆ ပန်းပိတောက်လေ ...
ဝေလည်းမွှေးမွှေး
ကြွေလည်းမွှေးရင်း
ဝေခြင်းကြွေခြင်း၊ သောကကင်းစွာ
မာန်တင်းလည်မော့၊ ယိမ်းနေ့ဝတ်ဆံ၊
ရဲရင့်ဟန်နှင့်၊ သကြန်ရနံ့လွမ်း
ပန်းသီချင်းဆို၊ နွေကိုကြိုလျက်
နေကို အံတုပွင့်ရဲသည် ...။

ဖောင့်ဘဝပုတ်တမ်း တစ်ထောင့်တစ်ညတတ်လွမ်း ကိုကိုလွင်

◆ ပိတောက်လမ်းမှာ၊ လျှောက်လှမ်းလာပြီး
ကဗျာရေးနည်းသင်သွားသူ ... ရေ။

◆ ငွေဖလားနဲ့၊ ခေကစားတဲ့
မင်းရဲအပြုံးကြား၊ နှလုံးသာပြီ
မြှုံးမိသွားရင်း၊
သီချင်းရေးဖြစ်ပြန်ပါပြီ။

◆ ကဗျာနဲ့သီချင်း
ငါနဲ့မင်းလို၊ ဥဒြာလိုငေး
တေးဆိုလွမ်းမော၊ နွေတစ်ကြောမှာ
ချစ်သောပုံပြင်၊ ဆက်ခံမင်တုန်း
ပျက်လုံးချင်းဆုံ၊ ရွှေရင်ခုန်လို့
မလုံမလဲ၊ ဇာတ်လမ်းအတွဲရှည်
'ဆက်ရန်'တွေနဲ့၊ ချစ်ရေ ... ကိုယ်တော့
ကိုရီးယားဇာတ်ညွှန်း၊ ဆက်ရေးနေမယ်။ ။

ငွေသူရဲကောင်း

မောင်သူဆွေ(သပြေရုံ)

- ◆ ပန်းဘဝပေမဲ့
နှမ်းလျှော့ အကြွေမကြောက်ပါဘဲ
နွေအောက်မှာ အနေရင့်ပါလို့
ရွှေအပွင့်တွေ တဝေဝေ။
- ◆ လေတိုးအကြမ်း
နွေမိုးအဖျန်းကြောင့်
ပျန်းခနဲ အကိုင်းကျိုး
ဂျိုးခနဲ ပြတ်တာပြတ်
မနာတတ်သလိုပေ။
- ◆ မပြည့်လည်း အနားမယူ
ထိဆဲ အားပြုလို့
အများလူအတွက် ဖူးသမျှရွှေ
ခူးကြလေ ပိတောက်ပွင့်ပြီတဲ့ ...။
- ◆ တစ်ပိုင်တစ်နိုင်သာမက
နှစ်ပိုင်နှစ်နိုင်မို့
ပြိုင်လိုသာ အယူကြမ်းလေတော့
လူသရမ်းတွေ အချိုးအဖျက်ကြားမှာ
(ပိတောက်ဟာလေ ...)
မျိုးမပျက်ခဲ့ ...။

ပန်းချီဆောင်နိုင်လတ်

ပိတောက်

မင်းထက်အောင်(ရေဝေ)

- ◆ မင်းဝါချင်လည်း 'ဝါ' လိုက်ပါ
မင်းစိမ်းချင်လည်း စိမ်းစမ်းလေ ...
ဒါပေမဲ့ ...
နှုတ်ခမ်းနီတွေတော့ ဆိုးမလာနဲ့
ငါ့ ... သံချပ် ပျောက်မှာစိုးလို့ပါ။ ။

ငွေ့သို့ ဟော်သာယာ

◆ ပန်းပိတောက်တို့
လွမ်းလောက်အောင်ပင်၊ ကကြိုးဆင်ကြ
မွှေးမြသင်းထုံ၊ ရဂုံသာဘွေ
ပူးယစ်ဝေသော၊ ရွှေအိုရောင်တော
တောင်တစ်ကြောမှာ၊ ဥဩသံချို
ဖွဲ့ဆိုသီချင်း၊ ရင်တွင်းစူးရှ
နွေဂီတသည်၊ ငါ့အားနှုတ်ဆက်
လမ်းခွဲထွက်၏။

◆ မေလယ်နွေ၏
မိုးရေစက်များ၊ လက်ဝါးဖြန့်ခင်း
ရင်တွင်းအေးမြ၊ မထိရှဘူး
သူမနှုတ်ခမ်း၊ အနမ်းနှင်းဆီ
သင်းကြည်နိုင်၊ ပတ္တမြားရည်နု
သွေးဖြည့်ဥသည်၊ ချစ်သူ့မျက်လုံး
နွဲ့အပြုံးကို၊ နှလုံးမွှေးလျော်
တို့မပျော်နိုင်၊ တောမြိုင်တွေရာ
လွမ်းသူရွာ၏၊ ညင်သာနွဲ့ပျောင်း
သာသည်စောင်းကို၊ ဖယောင်းနွယ်ခက်
လက်နှင့်ဖက်ပွေ၊ အတွေ့အာရုံ
ခုံမင်ထိရှ၊ နွေဂီတသည်
ငါ့အားနှိပ်စက်နေဆဲပါတည်း။ ။

ပန်းချီအောင်နိုင်လတ်

နှစ်သစ်မင်္ဂလာ

ထေရဗုဒ္ဓဘာသာ ထွန်းကားသော မိမိတို့မြန်မာနိုင်ငံ၌ ထူးခြားဆန်းပြားသော ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်ပေါင်း မြောက်မြားစွာ ပေါ်ထွန်းခဲ့ပါသည်။ သံယာဂုဏ်တော်အလုံးစုံနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသည့် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်များအား ဖူးမြော်ခွင့်ရခြင်းမှာ လွန်စွာကုသိုလ်ထူးကဲလှပါသည်။

ဤ၌ သက်ရှိထင်ရှား ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်မြတ်ကြီးများအား ဖူးမြော်ခွင့် မကြုံသော်လည်း အမှန်တကယ် ဖူးမြော်ရသည့်အလား ဖူးမြော်ကြည်ညိုနိုင်စေခြင်းမှာ စာရေးဆရာ ကျော်ဇောဟိန်(နံသာ)၏ လေ့လာပြုစုမှုဖြင့် ရောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်းအဖွဲ့မှ စီစဉ်တင်ဆက်လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ မိမိတို့ ရောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်းသည် နှစ်စဉ် ဧပြီလ ကျွဲရောက်တိုင်း ထူးခြားသော အစီအစဉ်တစ်ရပ်အနေဖြင့် စာဖတ်ပရိသတ်အကျိုးအတွက် ကြိုးပမ်းတင်ဆက်မြဲဖြစ်ရာ ယခင်နှစ်ကဆိုလျှင် မြန်မာနိုင်ငံအရပ်ရပ်ရှိ ဆရာတော်၊ သံဃာတော်ကြီးများ၏ ပုံလွှာတို့အား ဂါရဝတရားဖြင့် တင်ဆက်ခဲ့ပါသည်။ ယခုလည်း ဂါရဝတရားဖြင့် ထူးခြားဆန်းပြားသော ရဟန္တာသူမြတ်ကြီးများ၏ ထေရဗုဒ္ဓနှင့်တကွ ထူးခြားဖြစ်စဉ် အကြောင်းရပ်များကို စုစည်းဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

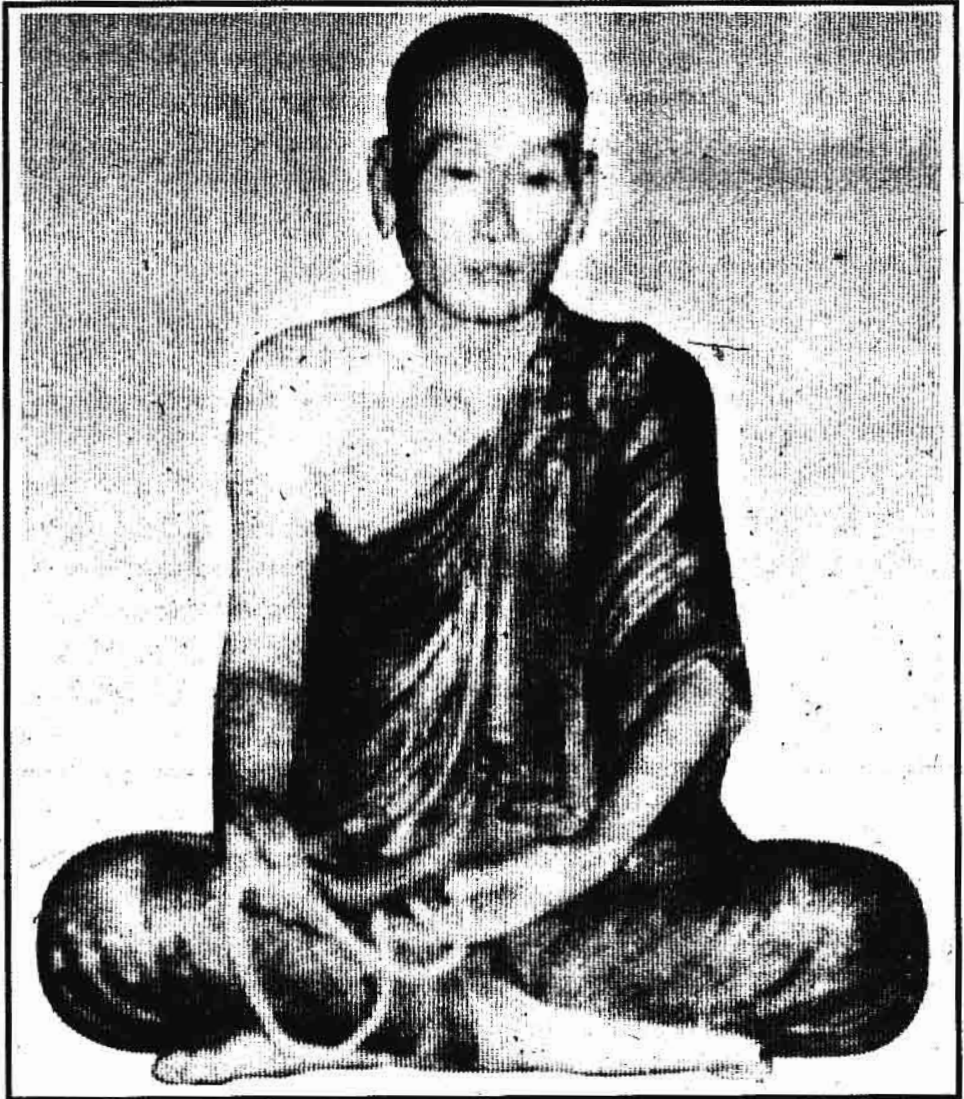
ဤသို့ဖော်ပြရာဝယ် ရဟန္တာအရှင်သူမြတ်ကြီးများ၏ ပုံလွှာတော်တို့မှာ ကြည်လင် ပီသမှု မရှိဘဲ မှန်ဝါးဝါးဖြစ်နေသည့် အားနည်းချက် ရှိပါသည်။ ရဟန္တာအရှင်သူမြတ်ကြီးများမှာ လောကီကိစ္စကို စက်ဆုပ်၍ လောကုတ္တရာနှင့်သာ မွေ့လျော်ကြစမြဲ ဖြစ်ပါသည်။ ပုံတော် အရိုက်ခံလိုစိတ်လည်း ကင်းကြာပါသည်။ သည့်အတွက် ရရှိသော ပုံတော်များမှာ ရှားတောင့် ရှားပါးဖြစ်၍ အခြေအနေပေးသလောက်သာ ရရှိသည့်အပေါ် တင်ပြခြင်းဖြစ်ရာ အဆိုပါ အားနည်းမှုအပိုင်းကို ခွင့်လွှတ်စေလိုပါသည်။

ရောင်ပြန်ပရိသတ်အပေါင်း နှစ်သစ်မင်္ဂလာအခါသမယ၌ ကိုယ်စိတ်နှလုံး ရွှင်ပြုံးချမ်းမြေ့ကြပါစေဟု တောင်းဆိုခြင်းလျက်...

(အယ်ဒီတာအဖွဲ့)

မြန်မာနိုင်ငံအရပ်ရပ်ရှိ ထူးခြားသော ဆရာတော်ကြီးများနှင့် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ

ရဟန္တာမြတ်ကြီး ထွဋ်ခေါင်ဆရာတော်

ဆရာတော်ကြီးသည် သက်တော် ၂၁ နှစ်ရှိရာ ၁၈၈၁ ခုနှစ်တွင် သီရိပဝရတီလောက မဟာရာဇိန္ဒရာရတနာဒေဝီ၏ ပစ္စယာနုဂ္ဂဟဖြင့် ဒုလ္လဘကို ရရှိတော်မူခဲ့လေသည်။ ထိုအချိန်တွင် မိခင်ကြီး ဒေါ်မေလည်း ကွယ်လွန်ပြီး ဖြစ်လေသည်။ ရဟန်း ဖြစ်ပြီးနောက် ၈ ဝါပြည့်မြောက်သည့်တိုင် ၁၈၉၃ ခုအထိ မန်ကျည်းတော ဆရာတော်ဘုရားကြီးထံ၌ ပိဋကတ်သုံးဖြာပါဠိ အဋ္ဌကထာဋီကာကျမ်းတို့ကို တစ်ဖက်ကမ်းခတ် တတ်မြောက်အောင် သင်ယူခဲ့လေ၏။ ပိဋကတ်ကျမ်းဂန်အရပ်ရပ်တို့၌ တတ်မြောက်ကျွမ်းကျင်သူတို့၏အဖြစ်သို့ ရောက်လေတော့သည်။

မြန်မာနိုင်ငံအရပ်ရပ်ရှိ ထူးခြားသော ဆရာတော်ကြီးများနှင့် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ

ဆွမ်းဖြစ်ရပ်ဆန်းများနှင့် ကြည်ညိုဖွယ်ရာ

ထွင်ခေါင်တောရမု မြန်မာနှစ်တိုင်ခန့် ကွာလှမ်းလှ ခြင်္သေ့တောရကျောင်း၊ လက်လုပ်တောရကျောင်း၊ ပေါက်တောရကျောင်း၊ ပဲကတိုင်တောရကျောင်းတို့ကို သိတင်သည့် တရားကျင့်တော်မူခဲ့ကြောင်း သိရပါသည်။ ထိုအခါ ခြင်္သေ့တောရကျောင်းနှင့် ကြည်ညိုဖွယ်ရာ သိရှိရပါသည်။

ဆင်ဖျားဦးနှိပ်ဝပ်တွားရှိခိုးကြခြင်း

တစ်ခါက ထွင်ခေါင်ဆရာတော်ဘုရားကြီး တောရကျောင်းမှ ဂေါ်စဂါမ်ရွာသို့ ဆွမ်းခံအကြွတွင် လမ်းခရီးကြား၌ ဆင်တစ်ကောင်နှင့် ခရီးရင်ဆိုင်တွေ့လေ၏။ ထိုအခါ ဆရာတော် ထက်ဝက်ကို ဖြန်တော်မူကာ မေတ္တာဘာဝကို ပွားများလျက် "ငါက မင်းတို့ကို မညှဉ်းဆဲ၊ မင်းတို့ကလည်း ငါ့ကို မညှဉ်းဆဲကြကုန်လင့်"

ဟု မိန့်ကြားတော်မူ၏။ ထိုအခါ ဆင်တို့သည် တိမ်းရှောင်သွားကြကုန်၏။ အချို့ဆင်တို့သည် ဝပ်တွားဦးနှိပ်ကြကုန်၏။

ရုနီကြီး မူးပေသွားခြင်း

တစ်ခါတွင် ပေါက်တောကန်တောရကျောင်း၌ သီတင်းသုံးတော်မူခိုက် တောချုံပွေငှက်ထူထပ်ရာသို့ကြွ၍ နေသန့်တော်မူ၍ နီတက်ခါးအမည်ရှိသော မုဆိုးသည် ထွင်ခေါင်ဆရာတော်၏ တောသတ္တဝါအမှတ်ဖြင့် သေနတ်ဖြင့်ပစ်မည်ပြု၍ မူးပေသွားလေ၏။ နောက်တွင် ဖိုးတက်ခါးသည် ဆရာတော်ထံ၌ ရဟန်းပြုလေသည်။

ရုနီတော်မယ်နု ကိုးကွယ်တော်မူခြင်း

ထွင်ခေါင်ဆရာတော်ဘုရားကြီးလက်ထက်သည် နန်းတော်မယ်နုလက်ထက်ဟု ပြောလျှင် မျက်စိထဲတွင် မြင်သောလောကပါသည်။ ထိုခေတ်တွင် နန်းမတော်မယ်နုသည် ဆင်တစ်ကောင်တောဆရာတော်ကြီးကို ကိုးကွယ်လေသည်။ ထိုဆရာတော်ကား ထိုဆရာတော်ကြီး၏ တပည့်ဖြစ်၏။

ဆရာတော်ကြီး၏ ဓာတိ

ဆရာတော်ကြီး၏ ဇာတိမှာကား ဟင်္သာတမြို့နယ်၊ လေးမျက်နှာမြို့အနီး၊ မြင်းကကုန်းရွာ ဖြစ်၏။ မိဘ ဦးလှကြီး၊ အိမ်မေတို့မှ ၁၁၆၀ ပြည့်နှစ်၊ တပေါင်းလပြည့် အင်္ဂါနေ့ နေ့တက်ချိန်၌ဖွားသည်။ ငယ်မည်မှာ မောင်စိုး၊ သားချင်းမှာ အစ်မ မငွေတစ်ဦးသာရှိသည်ဟု မှတ်တမ်းရှိ၏။

မောင်စိုး - အသက် ၁၃ နှစ် ရောက်သောအခါ ရှင်သာမဏေပြု၏။ ဘွဲ့တော်မှာ ရှင်ဉာဏဝန္တ ဖြစ်၏။ ရှင်ဉာဏဝန္တသည် ရှင်သာမဏေဘဝဖြင့် ပိဋကသင်ရိုးပေါက်ကာ သုဗ္ဗောပထမပြန်ပွဲကြီး၌ ဝင်ရောက်၍ မှတ်ကျောက်တင်ရာ ပထမကျော်ဘွဲ့ကို ဆွတ်ခူးနိုင်ခဲ့၏။ ပထမကျော်အောင်ပြီး ၁၁၈၁ ခုနှစ်တွင် ထိုကျောင်း၊ ထိုဆရာ၊ ထိုဒကာတို့၏ တရားပစ္စည်း ချီးမြှောက်ခြင်းကို ခံယူ၍ ရှင်ဉာဏဝန္တ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။

ရတနာထွင်ခေါင် ဘုန်းကြီးလေးဟု အမည်တွင်

နောက်များ မကြာမီ ရတနာထွင်ခေါင်ခေတ်တော်ကြီးအနီးသို့ ရွှေပြောင်း၏ ထိုမှစ၍ ရတနာထွင်ခေါင်ဘုန်းကြီးဟု အမည်တွင်၍ ခေါ်ကြ၏။ ဆရာတော်သည် အခြေခံဖြစ်သော ရဟန်းသီလကို မြဲမြံလုံခြုံစွာ ပြည့်ဆည်း၍ ဓုတင် ၁၃ ပါးကိုလည်း အလျဉ်းသင့်သလို ဆောင်တော်မူ၏။

ထွင်ခေါင်ဆရာတော်ကား အနစ် ၂၀ ကျော်လုံးလုံး ဘဝဇာတ်မြုပ်၍ တရားအားထုတ်ခဲ့၏။ တွေ့သာမျှ သစ်ပင်သည် ဆရာတော်၏ ကျောင်းများဖြစ်ကြ၏။ ကျေးငှက်များ အိပ်တန်းတက်ချိန်မှစ၍ ညဉ့်ဦးယံ ကမ္မဋ္ဌာန်းအလုပ်ကို စတင်အားထုတ်၏။ ညမောင်လျှင် ဘုရားဝတ်တက်၏။ မေတ္တာပွား၏။ အမျှဝေ၏။ မအိပ်မနေ နေ့စဉ်ပွားများ အားထုတ်၏။

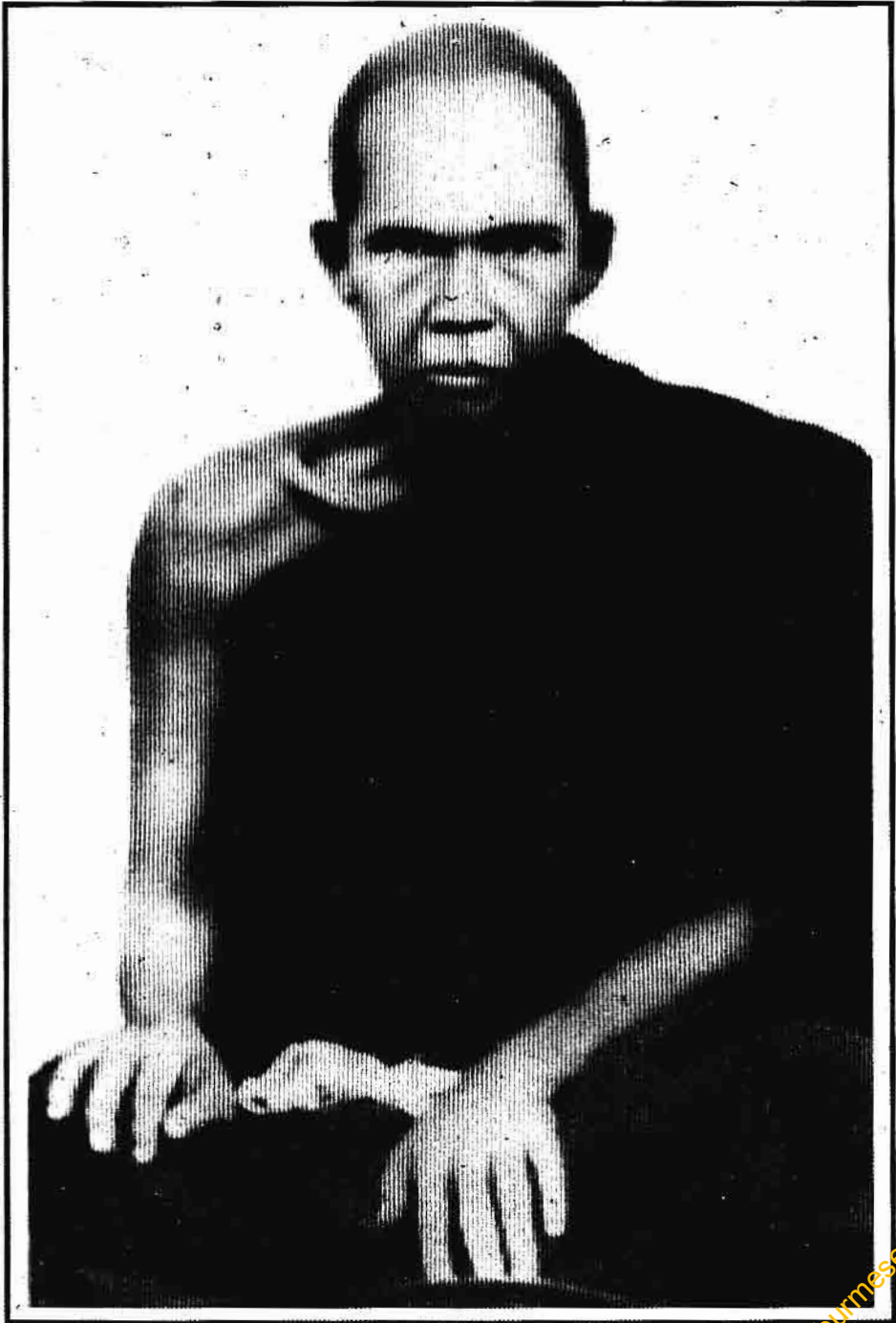
ခန္ဓာဝန်ချတော်မူခြင်း

ထွင်ခေါင်ဆရာတော်ကြီးသည် ၁၈၈၀ ခု၊ ဇွန်လ ၇ ရက်၊ တနင်္လာနေ့(သက္ကရာဇ် ၁၂၄၂ ခုနှစ်၊ ပထမဝါဆိုလဆန်း ၁ ရက်နေ့) နံနက် မြန်မာ ၁ နာရီတွင် သက်တော် ၈၁ သိက္ခာတော် ၆၁ ဝါအရ ဓမ္မိကချောင်ရှိ ဂျာမနီဆရာဝန်ကြီးမာဘီ၏ ကျောင်း၌ပင် ဓုတိကမ္မဇရုပ် ချုပ်ငြိမ်းတော်မူ၏။

မြန်မာနိုင်ငံအရပ်ရပ်ရှိ ထူးခြားသော ဆရာတော်ကြီးများနှင့် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ

ထူးဆန်းတော်ကြီး ဦးသိလ

မြန်မာနိုင်ငံအရပ်ရပ်ရှိ ထူးခြားသော ဆရာတော်ကြီးများနှင့် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ

ရဟန္တာအရှင်သုမြတ်ကြီး၏ အလေ့အထများမှာ မည်သည့်ခေတ်မဆို အတုယူကြည့်ညှိသင့်သည်သာ ဖြစ်ပါသည်။ အပိုပစ္စည်း မသိမ်းသော လေ့တော်ကို လေ့လာတွေ့ရပါသည်။ ထိုအတူ ကျိုက်ထို၊ သထုံ၊ မော်လမြိုင်၊ မုဒုံ၊ ဘီလူးကျွန်း စသည်နှင့် ညောင်လေးပင်၊ ဖြူ၊ ရွှေကျင်၊ တောင်ငူ စသည်တို့တိုင်အောင် သတ္တဝါတို့ကို ချီးမြှင့်ရင်း စိတ်ချမ်းသာမှုနှင့် အားထုတ်မှုကိုသာ အဓိကထား၍ တောစာန်း၊ တောင်တန်း၊ သုသာန် စသည်တို့၌ ပေါ့ပါးသော အသက်မွေးမှု ကေစာရီဖြင့် အမြဲနေလေ့ ရှိပါသည်။ ကိုယ်၌အသုံးပြုသော သပိတ်၊ သင်္ကန်း၊ ခေါင်းရိတ်စား စသည်မှတစ်ပါး ဝတ်ရုံသုံးစွဲနေသော ပရိက္ခရာမှတစ်ပါး အခြား အပိုပစ္စည်းဟူ၍ ဘယ်အခါကာလမှ မထားခဲ့၊ မရှိခဲ့။ ရလာတိုင်းသော ပစ္စည်းများကို နီးရာကျောင်း၊ နီးရာသံဃာတော်များသာ လှူခိုင်းလေ့ ရှိသည်ဟူ၍ သိရပါသည်။

ရေဆွမ်းကိုသာ ဘုဉ်းပေးခြင်း

ရဟန္တာအရှင်မြတ်ကြီးသည် ရေဆွမ်းကိုသာ အကြောင်းအားလျော်စွာ ဘုဉ်းပေးခဲ့ကြောင်း လေ့လာတွေ့ရှိရပါသည်။ ထိုစဉ်က ရဟန်း ၉ ဝါ ရှိပြီဖြစ်ပါသည်။ ဘုန်းတော်ကြီးသည် ရဟန်း ၉ ဝါအရ တောထွက်တော်မူစတွင် အသိမရှိသတင်းလည်း မကြား။ ထိုအခါ လာကမိုး၊ ညောင်လေးပင်၊ ကျိုက်ပဒိုင် စသော တောတို၌နေရန် ကြွလာ၏။ ဤကြွလာနေထိုင်စတွင် တစ်နေ့သောအခါ တောထဲမှထွက်၍ ဆွမ်းခံဝင်ခဲ့ရာ တစ်ဆုပ်မျှသော ဆွမ်းကိုသာ ရ၏။ ထိုနေ့၌ ရရှိသောဆွမ်းကို အကုန်(အားလုံး)ဆွမ်းတော်တင်ပြီး ရေကိုသာသုံး၍ ပီတိဖြင့်သာ မျှတစေလျက် ရဟန်းတရားကို အားထုတ်လေ၏ဟူ၍ သိရပါသည်။

မည်သည့်အကြောင်းကြောင့်မှ လျောင်းစက်၍ မအိပ်

ဆရာတော်ကြီးသည် မိလျက် ထိုင်လျက်သာ အစဉ်အမြဲ သီတင်းသုံးတော်မူကြောင်းကိုလည်း ကြည့်ညှိဖွယ်ရာ တွေ့ရှိရပါသည်။ ထိုစဉ်က ဆရာတော်ကြီးမှာ အာခံတွင်း၌ အနာတစ်ခုပေါက်နေကြောင်း သိရှိသည်။ သို့သော်လည်း မည်သည့်အခါမျှ ဓူတင်များကို မဖျက်ခဲ့ပေဟု အံ့ဖွယ်ကြည့်ညှိရပါသည်။

တစ်နေ့တစ်ကြိမ်သာ ဘုဉ်းပေး

ဆရာတော်ကြီး၏ ကျင့်စဉ်များမှာ တစ်နေ့တစ်ကြိမ်သာ ဘုဉ်းပေးတော်မူခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ တပည့်များအား မျက်ကွယ်၍သော်လည်းကောင်း၊ မည်သည့်အကြောင်းသော်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ တစ်ကြိမ်ထက်ပို၍ ဘုဉ်းပေးတော် မမူခဲ့ပေ။ တစ်ရံရောအခါက ထိုအချက်ကို မသိသေးသော အလှူဒကာတစ်ဦး၏ သဒ္ဓါကိုးကွက် အုန်းရည်စိမ်းကိုသာ ဘုဉ်းပေးခဲ့ရသည်။ ထိုနေ့အဖို့ တစ်ကြိမ် ဥပဒေတော်အရ ထိုနေ့အဖို့ အုန်းရည်ဖြင့်သာ မျှတခဲ့ကြောင်း ကြည့်ညှိစရာ လေ့လာတွေ့ရှိရပါသည်။

သက်သတ်လွတ်စားသော အလေ့အထ ပပေးခင်က

ဘုန်းတော်ကြီးလောင်းလျာ မောင်ရွှေသာ ပဋိသန္ဓေ တည်နေစဉ်အခါက မယ်တော်ကြီး ဒေါ်ချို၏ အာသာဆန္ဒတို့မှာ သီလသီတင်း စောင့်ထိန်းလို၏ဟုလည်းကောင်း၊ သက်သတ်လွတ် အမြဲစားလို၏ ဟူ၍လည်းကောင်း အမြဲဖြစ်လေ၏။

မောင်ရွှေသာ

မောင်ရွှေသာသည် ၁၀ နှစ်သားတွင် ပဲခူးအနောက်မြောက် ကျိုက်ဒေးယျံရွာအနီး ကော့ပြင်းရွာ၊ ဘုန်းကြီးမူးထံ အပ်နှံပညာသင်စေသည်။ အသက် ၁၂ နှစ်တွင် ရှင်သာမဏေအဖြစ် ရောက်ခဲ့သည်။ ၁၂၁၃ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလတွင် ကျိုက်ဒေးယျံရွာ ဘုရားကုန်းရှိ မင်္ဂလာဓမ္မာသိမ်တော်၌ ပီလခတ်ရွာဦးဘုန်းတော်ကြီး ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သည်။ ဘုန်းတော်ကြီး ဦးသီလသည် ပရိယတ္တိဓမ္မများ သင်ပြီးနောက်တွင် ဆက်၍နေရာအနံ့အပြား တစ်တောင်ဝင် တစ်တောထွက်၊ တစ်တောင်တက် တစ်တောင်ဆင်းဖြင့် ဓူတင်အကျင့်များကို ကျင့်ပါသည်။

ဤသို့ကျင့်ရာတွင် ကျားရိုင်းများ၊ ဆင်ရိုင်းများ၊ နွားရိုင်းများ၊ မြွေဆိုးများ၊ မုဆိုးများ၊ ညွတ်သမား၊ နှုနာရောဂါသည်တို့နှင့် ထူးခြားဆန်းကြယ်စွာ တွေ့ကြုံခဲ့ရပါသည်။

ခန္ဓာဝန်ချခြင်း

၁၂၆၉ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လပြည့်ကျော် ၄ ရက်၊ တနင်္လာနေ့ နံနက် ၇ နာရီတွင် သတိသမ္ပုဗ္ဗေ ခန့်တည်ပြည့်ဝသဖြင့် တစ်ချက်မျှ သတိမလစ်ဘဲ ခန္ဓာဝန်ကို အပြီးတိုင် စွန့်တော်မူလေသည်။

မြန်မာနိုင်ငံအရပ်ရပ်ရှိ ထူးခြားသော ဆရာတော်ကြီးများနှင့် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ

ရဟန္တာတို့ ထွက်စောသော ဆရာတော်ဦးကြည်

မြန်မာနိုင်ငံအရပ်ရပ်ရှိ ထူးခြားသော ဆရာတော်ကြီးများနှင့် ရဟန္တာမဂ္ဂိုလ်ကြီးများ

တစ်ရံရောအခါက ပခုက္ကူနယ်တွင် ဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါးကို ပြန်ပေးဆွဲသည်ဟူသော သတင်းအထူးအဆန်းတစ်ခုကို ကြားခဲ့ဖူးရပါသည်။ ထိုဆရာတော်မှာ ပခုက္ကူ သံပုံစေတီတောရ ဦးကိတ္တိဖြစ်ကြောင်း သိရှိရပါသည်။ ထိုဆရာတော်ကြီးမှာ ရဟန္တာ ဟု ကျော်ကြားတော်မူသော အရည်ထိသီ ဆရာတော် ဦးကြည် ဖြစ်ကြောင်း သိရှိရပါသည်။

တစ်ရံရောကာလ လူဆိုးလေးငါးယောက် တောရ ကျောင်းတိုက်တွင်သို့ မဝံ့မရဲ ဝင်ရောက်လာကြ၏။ ဝေါယာဉ် (ထမ်းထင်)တစ်ခုကိုလည်း ယူလာကြသည်။ အလွန်အကြံကြီး သူများ ဖြစ်ကြ၏။ ဆရာတော်ကား ညနေချမ်း လူသူရှင်းချိန် ဖြစ်သဖြင့် သစ်တစ်ပင်ရင်း၌ အေးဆေးစွာ ကမ္ဘာ့နန်း ထိုင်နေခိုက် ဖြစ်သည်။ ထိုအခါ ဒကာတစ်ဦးက ဆရာတော်အား ယုံကြည် လောက်အောင် တစ်စုံတစ်ခု အကြောင်းပြလျှောက်ထား၍ ဝေါယာဉ်ဖြင့် ပင့်ကြသည်။

“အေး...အေး မင်းတို့ လိုရာပင့်တာပေါ့”

ဟု မိန့်ကာ ဝေါပေါ်သို့ တက်တော်မူ၏။ လူဆိုးများ မှာ အကြံပိုင်ပြီဟု ဝမ်းမြောက်စွာထမ်း၍ ပင့်ကြသည်။

အကြောင်းမှာ ဆရာတော်အား ပခုက္ကူတစ်မြို့လုံးမှ သူဌေးသူကြွယ်များ အသက်တမျှ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ကြရာ ပြန်ပေးဆွဲလျှင် ရွှေ ငွေ လိုသလောက် ရမည်ဟု ကိန်းသေ တွက်၍ ပြန်ပေးဆွဲကြခြင်း ဖြစ်သည်။ လေးယောက်သား မမော နိုင်မဟုန်းနိုင် ချွေးဒီးဒီးကျအောင် ထမ်းကြရ၏။ တစ်နာရီကျော် ကျော် ကြာလာသောအခါ မိမိတို့ ကြိုတင်စီစဉ်ထားသော လုံခြုံ သည့်စခန်းသို့ ရောက်ပြီဟု ယူဆ၍ ဝေါကို မြေပြင်၌ ချကြ သည်။ ဝေါကိုချပြီး ပတ်ပတ်လည် တောင်မြောက်လေးပါး စိတ်ချ လောက်သော အခြေအနေ ရှိမရှိ အကဲခတ်ရင်း ကြည့်လိုက် ကြ၏။ တစ်နာရီကျော်ကျော် ချွေးဒီးဒီးကျအောင် ထမ်းခဲ့သော် လည်း ဆရာတော်၏ တောရကျောင်းဝင်းကလေးမှ အပြင် မရောက်၊ ကျောင်းအတွင်းမှာပင် ချာချာလည်နေကြကြောင်း သိကြရလေတော့၏။ ထိုအခါ လူဆိုးများ သက်ပြင်းချ၍ ချွေး သုတ်ရင်း ဝန်ချကန်တော့ကာ ထွက်ပြေးကြလေတော့သည်။

ဆရာတော် ဦးကြည်မှာ ညောင်ဦးမြို့ဇာတိ ဖြစ်သည်။ အဖ ဦးပေခွေးအမိ ဒေါ်မင်ဘူး ဖြစ်၏။ ၁၂၀၄ ခုနှစ်၊ သီတင်း ကွတ်လပြည့်ကျော် ၅ ရက်နေ့ ညနှစ်နာရီကျော်အချိန် ဖွားမြင်

၏။ ၁၂ နှစ်သားအရွယ်တွင် ပခုက္ကူမြို့ ပုထိုးကျောင်းတိုက်၊ ခင်ကြီးတိုး ဒေါ် ဆရာတော် ဦးသူမထံ အပ်နှံ၏။ ၁၅ နှစ်သား အရွယ် ရှင်သာမဏေ ဖြစ်၏။ ဘွဲ့တော်မှာ “ဦးကိတ္တိ” ဖြစ်၏။ ၁၂၂၃ ခုနှစ်၊ နယုန်လဆန်း ၁၀ ရက်နေ့တွင် ထိုပုထိုးကြီး ကျောင်းတိုက် ခဏ္ဍာသိမ်တော် ဦးသူမနုကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု မြင့်မြတ် သော ရဟန်းဘဝအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိ၏။ ဆရာတော်ထံတွင် ၂ ဝါ ရာညည်အထိ ပညာသင်ကြား၏။ ၃ ဝါ ရာညည်အခါ မန္တလေး သို့ ကြွရောက်၍ စံကျောင်းတိုက်ကြီး၌ စာပေသင်ယူခဲ့၏။

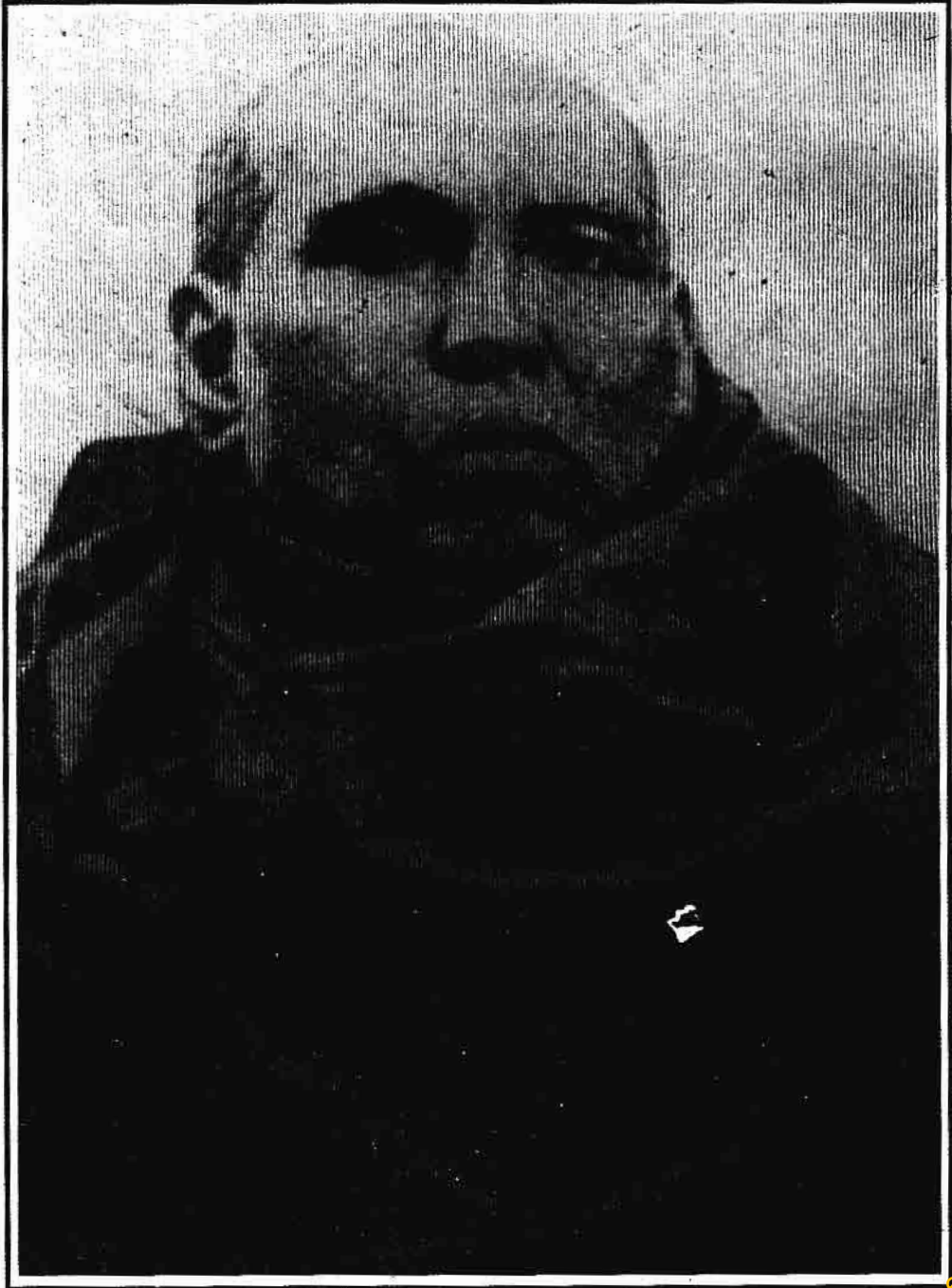
၁၂၃၂ ခုနှစ်၊ ရဟန်း ၉ ဝါ ရာညည်တိုင်အောင် ပုထိုးတိုက်တွင် စာပေပို့ချခဲ့၏။ တစ်ဖက်ကလည်း ဝိပဿနာ အားထုတ်ခဲ့၏။ ၁၂၃၃ ခုနှစ်၊ ရဟန်း ၁၀ ဝါ ရသောအခါ သံပုံ စေတီတောရသို့ ဝင်တော်မူ၏။ ဆရာတော်၏ ဘဝတစ်သက်တာ တွင် လူဆိုးများ မြေခိုးများ ဆင်ရိုင်းများ ထူးခြားဆန်းကြယ်စွာ တွေ့ကြုံခဲ့ရသည်တွင် အားလုံးက ရိုသေကိုင်းရှိုင်းသွားကြလေ သည်။ ဆရာတော်ကြီးသည် သက်တော် ၇၈ နှစ်တိုင်တိုင် တောရဆောက်တည်၍ အမြဲဆွမ်းခံ၏ဟု သိရပါသည်။ အတူနေ တပည့်ကြီးကပင် ဆရာတော် တစ်ခါမျှ လဲလျောင်းသည်ကို မမြင်ဖူးဟု ဆိုကြပါသည်။

ဆရာတော် ခန္ဓာဝန်ချ

၁၂၈၈ ခုနှစ်၊ ပထမဝါဆိုလဆုတ် ၆ ရက်နေ့ ည ၂ နာရီအချိန်တွင် ညောင်စောင်းပေါ်၌တိုင်လျှက် ငုတ်တုတ်ကမ္မလရပ် ချုပ်တော်မူသည်ဟု သိရပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံအရပ်ရပ်ရှိ ထူးခြားသော ဆရာတော်ကြီးများနှင့် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ

ခုံရွာမြို့ လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး

မြန်မာနိုင်ငံအရပ်ရပ်ရှိ ထူးခြားသော ဆရာတော်ကြီးများနှင့် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ

ကျေးဇူးရှင် လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၀၈ ခုနှစ်၊ နတ်တော်လဆန်း ၁၃ ရက်၊ အင်္ဂါနေ့ နံနက် ၁ ချက်တီးကျော်အချိန်တွင် ဒီပဲယင်းမြို့နယ်၊ ဝိုင်ပြင်ရွာ၌ ဖွားမြင်တော်မူခဲ့သည်။ ခမည်းတော်မှာ ဦးထွန်းသာ၊ မယ်တော်မှာ ဒေါ်ကြီး ဖြစ်သည်။ မောင်တက်ခေါင်ဟု အမည်တွင်လေသည်။ မောင်တက်ခေါင် ၁၀ နှစ်သားအရွယ်တွင် ဝိုင်ပြင်ရွာ ကျောင်းမကျောင်း ခဏ္ဍသိမ်တွင် ဆရာတော် အရှင်နန္ဒကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြုကာ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူသည်။ ၁၂၂၉ ခုနှစ်၊ နယုန်လဆန်း ၅ ရက်နေ့တွင် မန္တလေးနေပြည်တော်သို့တက်၍ ပညာသင်ယူရန် မိမိရပ်ရွာမှ ထွက်ခွာတော်မူကြောင်း သိရပါသည်။

လယ်တီလောင်းလျှာ ပဉ္စင်းကျော်

ဦးဥဏ္ဍာဓဇသည် ဝါဆိုအခါ မန္တလေးရှိ မဟာဇောတိ ကာရာမကျောင်းသို့ ရောက်တော်မူလေသည်။ ဆရာတော် ဥဏ္ဍာဓဇသည် ၁၄ ဝါအရတွင် စံကျောင်းဆရာတော်ဘုရားကြီး ၏ အမေးပစ္စုတ္တ ၂၀ ထွက်ပေါ်လာသည်။ နိကာယ်ငါးရပ် ပိဋကတ် ကို မွှေနှောက်ချောက်ချားပြီး ယင်းအမေးပစ္စုတ္တ ၂၀ ကို ပါဠိလို ရေးသားဖြေဆိုကာ စံကျောင်းဆရာတော်ကြီးအား ဆက်ကပ် လိုက်သည်။

လယ်တီဆရာတော်ဟူသော အမည်ထင်ပေါ်

၁၂၄၈ ခုနှစ်တွင် မုံရွာမြို့အနီး လယ်တီတောအုပ် ကြီး၌ ကျောင်းတိုက်တည်ထောင်ကာ တပည့်တပန်း ရဟန်း သာမဏေများအား စာပေသင်ကြား ပို့ချခဲ့ရာ ထိုအခါမှစ၍ လယ်တီဆရာတော် ဟူသော အမည်ဖြင့် ထင်ပေါ်ကျော်ကြား လာသည်။(လယ်တီဇီကာ ပုံနှိပ်စာအုပ်အဖြစ် ထွက်ပေါ်လာသော ၁၂၆၂ ခုနှစ်မှ ၁၂၉၇ ခုနှစ်လောက်အထိ ၃၅ နှစ်တိုင်တိုင် မြန်မာနိုင်ငံ၌ ဇီကာစစ်ပွဲကြီး ဖြစ်ပွားခဲ့သည်။ ယင်း ၃၅ နှစ်တာ အချိန်ကာလအတွင်း ထွက်ပေါ်လာသော ဇီကာကျမ်းများမှာ ၄၀ ခန့် အရေအတွက် ရှိသည်ဟု စာရင်းအရ သိရပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံအရပ်ရပ်သို့ လှည့်လည်ကြွရောက်

၁၂၅၇ ခုနှစ်လောက်မှ စတင်၍ မြန်မာနိုင်ငံအရပ်ရပ် သို့ လှည့်လည်ကြွရောက်တော်မူပြီး ဝါဆိုသင့်သော အရပ်ဒေသ များတွင် ဝါဆိုလျက် ကျွတ်ထိုက်သူ ဝေနေယျတို့အတွက် နိယျာနိကာအစစ် ဗုဒ္ဓဘုရားရှင် အလိုလာဆုံးလည်းဖြစ်၊ အနှစ် သာရလည်းဖြစ်သော ဝိဿနာ တရားရေးအေး အမြက်ဆေးကို တိုက်ကျွေးဟောကြားတော်မူခဲ့သည်။

ပျံလွန်တော်မူ

ကျေးဇူးရှင် လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် မြန်မာ နိုင်ငံအရပ်ရပ် မြို့နယ်ပြည်ရွာ ဒေသများနှင့် နိုင်ငံခြားများပါမကုန် လှည့်လည်၍ သာသနာပြုတော်မူရင်း ၁၂၈၅ ခုနှစ်၊ ပထမဝါဆို

လဆန်း ၁၅ ရက်၊ လပြည့်နေ့၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ၂ နာရီ ၃၀ မိနစ် အချိန်တွင် ပျဉ်းမနားမြို့၌ သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ဓုတိကမ္မဇရုပ် ချုပ်ငြိမ်းတော်မူသည်။

မြေလျှင်လှုပ်ခြင်း

ဆရာတော် နာမကျန်းဖြစ်၍ ၇ ရက်အကြာ လက်ဖက်ရည်ကြမ်း ဘုဉ်းပေးနေစဉ် မြေလျှင်လှုပ်သဖြင့် လှူပြည်လောကမှာ တရားဓမ္မလောက ဟောရတာ အားရ လောက်ပါပြီ။ နတ်တွေ မြဟွာတွေကို တစ်လှည့်ဟောရန် အချိန် တော်ပေပြီ။ ဆရာတော်ဘုရားက အမိန့်ရှိတော်မူသည်။ ပျံလွန် တော်မူခါနီးတွင်လည်း ဓုတိယအကြိမ် မြေလျှင်လှုပ်ပြန်သည်။ ဆရာတော်ဘုရား ပျံလွန်တော်မူပြီး ၇ ရက်မြောက်သောနေ့တွင် ဦးလန်းတိုက်မှ ပျဉ်းမနားမြို့ ရန်အောင်ကုန်းမြင့်ရှိ(ယခုဆရာတော် ဦးဥဏ္ဍာ သီတင်းသုံးနေထိုင်သော ဓုတိယစံကျောင်းကုန်းမြေ) စံကျောင်းသို့ ပင့်ဆောင်သည်တွင်လည်း တတိယအကြိမ် မြေလျှင်တစ်ကြိမ် လှုပ်ပြန်သည်။

ဆရာတော်ကြီး မှာကြားချက်

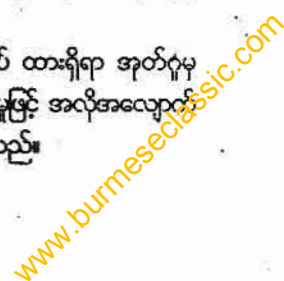
“ငါ ပျံတော်မူလို ၇ ရက်ပြည့်လျှင် မီးသင်္ဂြိုဟ်၊ ဘယ်သူ့ကိုမှ မတိုင်ပင်နှင့်၊ မင်းတစ်ဦးတည်းလုပ်”

ဟု ဆရာတော် ဘုရားကြီးက မှာကြားခဲ့၍ လုပ်လိုက် ရတာပဲ ၇ ရက် ပြည့်တဲ့နေ့ကတည်းက လုပ်မလို ကြံစည်သေး တယ်။ မအောင်မြင်တာနဲ့ နောက်မှ လုပ်ရတာပဲဟု ဘုန်းကြီး ဦးနုက ဖြေကြားသည်။ အခြားဆရာတော်တွေက ဝိုင်းမေး ကြသည်။

“မီးသင်္ဂြိုဟ်ရာမှာ ကိုယ်တော်နှင့်အတူ မည်သူတွေ ပါသေးသလဲ” ဟု မေးမြန်းရာ-

“ဘယ်သူမှ မပါဘူး။ သမ္မာဒေဝနတ်များ အကူအညီ နှင့် လုပ်လိုက်တာပဲ” ဟု ဖြေသည်။

ဆရာတော်ကြီး၏ ရုပ်ကလာပ် ထားရှိရာ အုတ်ဂူမှ အုတ်အချို့ ပြိုကျနေပြီး နတ်များ၏ ကူညီဖြင့် အလိုအလျောက် တေဇောဓာတ် လောင်ကျွမ်းလေတော့သည်။

မြန်မာနိုင်ငံအရပ်ရပ်ရှိ ထူးခြားသော ဆရာတော်ကြီးများနှင့် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ

လူ့ခန္ဓာကိုယ်မရှိဘဲ အပေါ်ခြုံထည်
သတ္တလစ်သင်္ကန်းတော်ကြီးသာ ကြွင်းကျန်တော်မူခဲ့သော
အံ့ဖွယ်ထူးခြား မုဒုံမြို့ ဝျုံးဝျုံးကျတောရ ဆရာတော်ကြီး

မြန်မာနိုင်ငံအရပ်ရပ်ရှိ ထူးခြားသော ဆရာတော်ကြီးများနှင့် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ

ဂျိုးဂျိုးကျ ဆရာတော်ကြီးသည် အံ့ဖွယ်တစ်မျိုး ထူးခြားနေသည်။ ဆရာတော်ကြီး ပျံလွန်တော်မမူခင်က စာတစ်စောင် ရေးသားထားခဲ့၏။ ဤစာမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်သည်။

“ဆရာသည် ဣရိပုတ်ပြောင်း၍ အသံခဓာတ် ပရမတ္ထဓမ္မ အေးမြသော အရသာထူးကို ခံစားတော့သည်။ တပည့် သံဃာတို့နှင့်တကွ ဥပသကာ ဥပသင်္ကတိကြီးငယ်တပည့်တို့ ဤတရားလမ်းကို အားကိုးအားထားပြု၍ အာရုံရစ်ကြလေ မှာတမ်းစာ ပေးခဲ့သည်။ မပူဆွေးရစ်ကြနှင့်။ စိတ်ကိုမြဲခိုင်ကြစေ”

ဟူသော မှတ်တမ်းတော် စာရေးသားကာ အပေါ်ခြုံထည် သက္ကလပ် သင်္ကန်းတော်ကို ကျိန်းစက်နေသည့်ဟန် အဓိဋ္ဌာန် ဖန်ဆင်းတော်မူပြီး မိမိခန္ဓာကိုယ်ကို ကိုယ်တော်တိုင် သိမ်းဆည်းကြွသွားတော်မူသော အစဉ်ကို ရေးသားဖော်ပြပေအံ့ ဟူ၍ ဆရာတော်ကြီး တပည့်ရှင်းဖြစ်သော အရှင်ဝါယမက မှတ်တမ်းတင် ဖော်ပြခဲ့ပါသည်။

အလွန်အံ့ဖွယ်ကောင်းပါသည်။ ထိုအခါမှစ၍ ဂျိုးဂျိုးကျ ဆရာတော်ကြီး၏ သတင်းသည် မြန်မာပြည်ထက်အောက် တစ်ခွင် ကျော်ကြားခဲ့သည်မှာ ယခုထက်တိုင်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ ယခုအခါမှာ ယခင်က သင်္ကန်းတော် မရှိတော့ပါ။ ဒုတိယကမ္ဘာစစ် အတွင်း ဂျပန်ခေတ်စစ်သားများ အဆောင်ကောင်းသည်ဟု ဆိုကာ ဖြတ်ညှပ်ယူသွားကြကြောင်း တစ်ဆင့်စကား သိရပါသည်။

ထူးခြားဆန်းကြယ် အံ့ဖွယ်အတိဖြစ်သော ဂျိုးဂျိုးကျ

ထူးခြားဆန်းကြယ် အံ့ဖွယ်အတိဖြစ်သော ဂျိုးဂျိုးကျ ဆရာတော်ကြီး၏ အကျဉ်းချုပ်မှာ ၁၂၅၃ ခု၊ တပေါင်းလဆန်း ၁ ရက်နေ့တွင် တောထွက်တော်မူကြောင်း သိရှိရပါသည်။ ၁၂၈၀ ပြည့်နှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လပြည့်ကျော် ၈ ရက်နေ့တွင် အကြည်ဓာတ်တစ်မျိုး ချမ်းအေးလှစွာသော တရားထူးကို ရရှိ တော်မူကြောင်း သိရပါသည်။ ၁၂၈၅ ခု၊ ပြာသိုလပြည့်ကျော် ၁ ရက်နေ့တွင် ထွက်ကြွတော်မူကြောင်း သိရှိရပါသည်။

ဖခမည်းတော် ဦးသာအေးနှင့် မယ်တော် ဒေါ်တင်တို့သည် မိမိတို့၏ ဇာတိရင်းနေရပ် အညာဒေသချောင်းဦးရွာမှ မွေးဖွားများရှိရာ ရန်ကုန်မြို့သို့ ခေတ္တနေထိုင်ရန်နှင့် ရွှေတိဂုံ ဝေတီတော်မြတ်ကို ဖူးမြော်ပူဇော်ရန် စုန်ဆင်းလာကြစဉ် ရန်ကုန် မြို့တွင် ဖွားမြင်ခြင်းဖြစ်သည်။ မယ်တော် ဒေါ်တင်မူ သက္ကရာဇ် ၁၂၁၅ ခု၊ ပြာသိုလပြည့်ကျော် ၈ ရက်နေ့ ည၌ ၂ ချက်တီးကျော် သောကြာနေ့သို့အဝင် မွန်းတည့်မတ်သောအခါတွင် ဖွားမြင်သန် စင်လေ၏။

ငယ်မည် မောင်ရွှေပြား

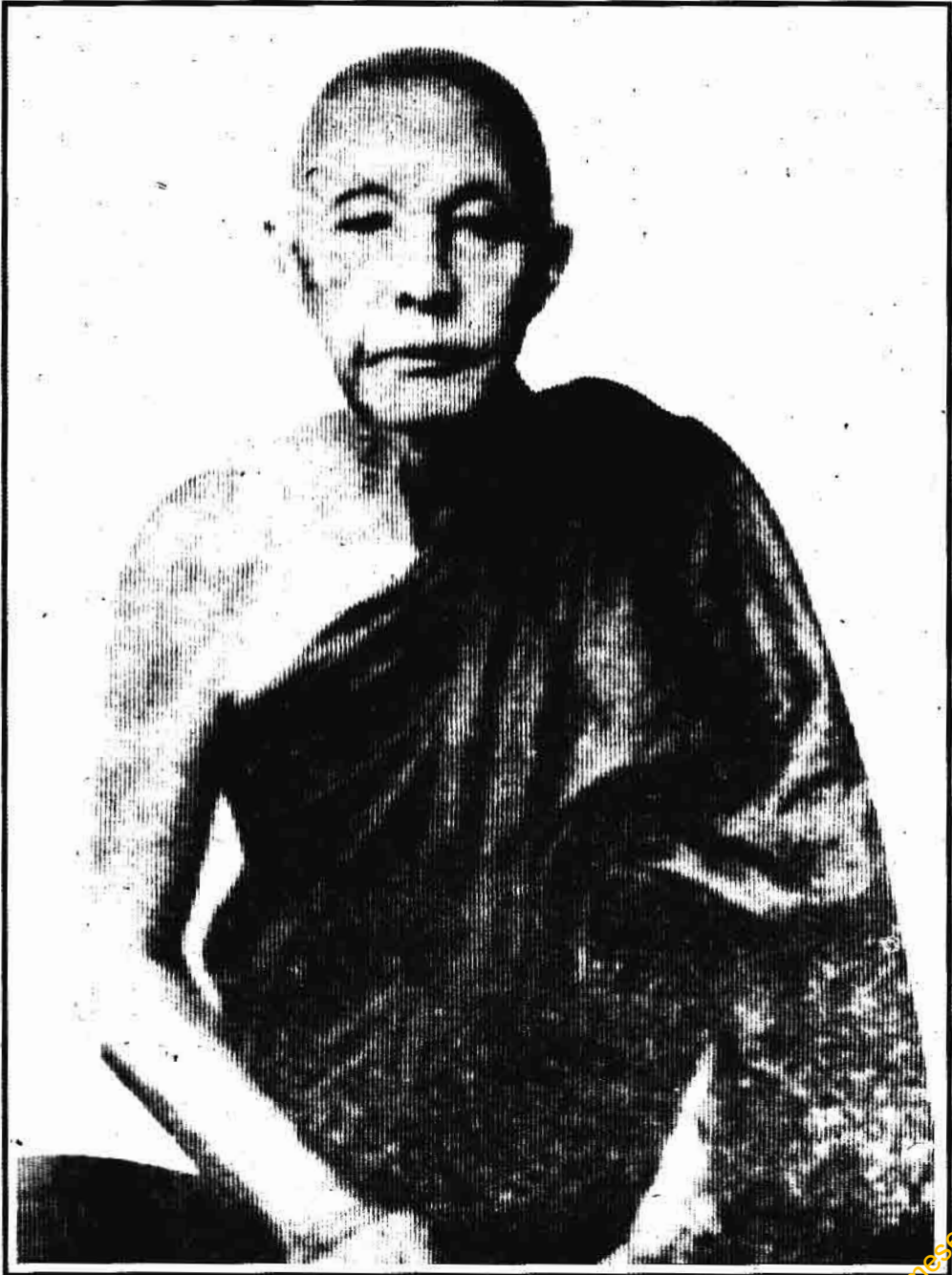
မယ်တော် ခမည်းတော်တို့က “မောင်ရွှေပြား” ဟု အမည်သညာ ပေးကြလေသည်။ နောင်အခါ ဂျိုးဂျိုးကျတောရ မဟာထေရ်မြတ်ကြီး ဖြစ်လာပေတည်း။

ထိုသို့ မထေရ်မြတ်လောင်းလျာကို ဖွားမြင်ပြီးနောက် မယ်တော် ခမည်းတော်တို့သည် မောင်ရွှေပြားသူငယ် သင့်တင့် သောအရွယ်သို့ ရောက်သောအခါ အထက်အညာဒေသသို့ ဆန်တက်ပြီး ကနီမြို့ ဆင်စွယ်ရွာ၌ နေထိုင်ကြလေသည်။ မောင်ရွှေပြား ခုနစ်နှစ်အရွယ်သို့ ရောက်လတ်သော် ဆင်စွယ်ရွာ သို့ ဂေါစရဂါမ်(ဆွမ်းခံရွာ)ပြု၍ တောကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေ တော်မူသော ဆင်စွယ်ရွာ၊ ဆရာတော်ဘုရားကြီးထံ အပ်နှံခဲ့လေ သည်။ အသက် ၁၂ နှစ်သို့ ရောက်သောအခါ ဆင်စွယ်ရွာ ဆရာတော်ဘုရားကြီးထံတွင် ရှင်သာမဏေအဖြစ်သို့ ချီးမြှောက် တော်မူသဖြင့် သာမဏေအဖြစ်သို့ ရောက်ပေသည်။ (သာမဏေ ရှင်သူဇာတသည် စာသင်သားတို့အား စာချရုံမျှဖြင့် တင်းတိမ် မနေဘဲ ရာဇဂုဆရာတော်ကြီးထံတွင် လျှို့ဝှက်သိပ်သည်း နက်နဲ ဆန်းကြယ်လှစွာသော နည်းနာနိဿယျများကို သင်ကြလေ သည်။ မန္တလေးမြို့၌ ရှင်ဝတ်နှင့် လေးဝါရရှိပြီးနောက် ရန်ကုန်မြို့ သို့ ရဟန်းခံရန် ကြွလာတော်မူခဲ့ပြီး မြေပိုင်ရှင် ဒါယကာ ကိုလွန်း ဒါယိကာမ မလှဆင်တို့၏ ပစ္စယာနဂ္ဂဟ ကုသိုလ်တော်ကို ခံယူ ကာ သက္ကရာဇ်(၁၂၃၅)ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလဆန်း ၉ ရက်၊ ကြာသပတေး နေ့ နံနက် စက်နာရီ ၉ နာရီနှင့် မိနစ် ၃၀ အချိန်၊ ရန်ကုန်မြို့ အင်းယားဆရာတော်ဘုရားကြီးကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြုလျက် ရဟန်း အဖြစ်သို့ ရောက်ရှိခဲ့လေသည်။

မြန်မာနိုင်ငံအရပ်ရပ်ရှိ ထူးခြားသော ဆရာတော်ကြီးများနှင့် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ

ရဟန္တာအရှင်မြတ်ကြီး ညောင်လွန်တောရ ဆရာတော်

မြန်မာနိုင်ငံအရပ်ရပ်ရှိ ထူးခြားသော ဆရာတော်ကြီးများနှင့် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ

ညောင်လွန်ဆရာတော်ကြီးသည် ရဟန္တာအရင်မြတ်ကြီးဖြစ်ကြောင်း မျက်မှောက်ခေတ် သာသနာ့သမိုင်းတွင် မော်ကွန်းထိုးကြပါသည်။

၁၂၈၂ ခုနှစ်၊ နယုန်လဆန်း ၁၁ ရက်နေ့၊ နံနက် ၃ နာရီအချိန် ညောင်လွန်တောရဝတ်ရုံကျောင်းကြီးပေါ်ရှိ ကြိမ်ထုထားထိုင်သောတွင်(ပထမ မင်္ဂလာတော်မူ၏)။

၁၂၈၂ ခုနှစ်၊ နယုန်လဆုတ် ၃ ရက်နေ့ ညဉ့် ၁၁ နာရီအချိန် အဆိုပါ ဝတ်ရုံကျောင်းပေါ်ရှိ စာချသော အခန်းတွင်းတွင် (ဒုတိယ မင်္ဂလာတော်မူသည်)။

၁၂၈၂ ခုနှစ်၊ နယုန်လဆုတ် ၅ ရက်နေ့ နံနက်အရုဏ်တက်ခါနီး ၄ နာရီခန့်အချိန် အရှေ့ဘက်၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းချောင် ယခု ရုပ်ပွားတော်ကြီး၏ အရှေ့ဘက်၌ရှိသော ရုံပိုင်ကြီးကျောင်း(ခေါ်)ဖန်ခါးပင်ကျောင်းပေါ်တွင် (တတိယမင်္ဂလာတော်မူသည်)။

၁၂၈၂ ခုနှစ်၊ နယုန်ဆုတ် ၇ ရက်နေ့၊ နံနက်အရုဏ်တက် ၄ နာရီခွဲခန့် ပထမ မိုးနံကုန်းဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ အနီးအနီးစေတီတော်ရှေ့ရှိ အာရုံခံတန်ဆောင်း အုတ်နံရံကိုဖို့၍ မြောက်လှည့်လျက် (စတုတ္ထမင်္ဂလာတော်မူ)၍ ရဟန်းကိစ္စပြီးဆုံးတော်မူသည်။

မြင်းခြံစွန်းလွန်းဂူကျောင်းဆရာတော် ဦးကဝိဇိ တစ်ထစ်ချ ဆုံးဖြတ်ချက်

ညောင်လွန်တောရ ဆရာတော်ကြီး ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်စံတော်မူစဉ်ကာလ ၁၂၉၅ ခုနှစ်၊ နယုန်လ၊ ညောင်လွန်တောရပို့ထုပ်ပန်ကိစ္စတွင် ကြွရောက်လာသော မြင်းခြံ စွန်းလွန်းဂူကျောင်းဆရာတော် ဦးကဝိဇိနှင့် အကြောင်းအရာ ဆွေးနွေးတိုင်ပင်စဉ်က တစ်ကြိမ်၊ ထို့နောက် ၁၂၉၅ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလတွင် မြင်းခြံစွန်းလွန်းဂူကျောင်း အလည်အပတ်ကြွရောက်၍ ဆရာတော် ဦးကဝိဇိနှင့် ညောင်လွန်တောရဆရာတော်၏ အကြောင်းအရာကို ဆွေးနွေးတိုင်ပင်စဉ်က တစ်ကြိမ်၊ ဆရာတော် ဦးကဝိကိယ်တိုင်ပင် ကျေးဇူးတော်ရှင် ညောင်လွန်တောရဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် ကေနအမှန်စင်စစ် ရဟန်းကိစ္စပြီးကြောင်းကို တစ်ထစ်ချ ဆုံးဖြတ်ပြောဆိုတော်မူခဲ့ဖူးလေသည်ဟု သိရပါသည်။

ခြေဖဝါးတော်မှ စက်လက္ခဏာတော်

ဆရာတော်အား ၁၂၂၉ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလပြည့်ကျော် ၁၂ ရက်၊ ကြာသပတေးနေ့၊ ညဉ့်တစ်ချက်တီးကျော် ၄ နာရီအချိန်တွင် မိတ္ထီလာမြို့ အနောက်ဘက်အိုင်ရွာတွင် ခမည်းတော် ဦးမှတ်၊ အမိ မယ်တော်ဒေါ်တို့၏ ကြာဝမ်းတိုက်မှ မီးရှူးသန့်စင်ဖွားမြင်တော်မူပါသည်။ ခြေဖဝါးတော်မှ စက်လက္ခဏာတော်၊ မျက်မြင်သက်သေ ညောင်လွန်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ခြေဖဝါး

တော်က စက်လက္ခဏာကွက်ကြီးကို မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ ကြုံရသည့်အတိုင်း မှတ်တမ်းတွင် ပါရှိပါသည်။ ဆရာတော်လောင်းလျာအရွယ်ရောက်လာသော ဆရာတော်ကြီး ဦးကေသသာရအထံတော်၌ပင် ရဟန်းတို့၏ ကျင့်ဝတ်ဖြစ်သော ဒွေမာတိကာ၊ ခုဒ္ဒသိက္ခာ စသော ဝိနည်းကျမ်းငယ်များကို သင်ယူကုန်ဆုံး တတ်မြောက်တော်မူလေသည်။ ရဟန်း ၅ ဝါအရတွင် ပျော်ဘွယ်မြို့ အရှေ့တောင်တစ်မိုင်ခန့်အကွာ မိုးနံကုန်းရွာကျောင်း မိုးနံကုန်းဆရာတော်ဘုရားကြီးအထံတော်သို့ ကြွရောက်သီတင်းသုံး နေထိုင်တော်မူလေသည်။ ညောင်လွန်ဆရာတော်သည် မိုးနံကုန်း ဆရာတော်ကြီးထံတွင် စာပေကျမ်းဂန်များ ပေါက်မြောက်အောင်မြင်တတ်သီတော်မူခဲ့ကြောင်း သိရပါသည်။

တောထွက်တော်မူ

ညောင်လွန်ဆရာတော်ကြီးသည် ရဟန်းသိက္ခာဝါတော် ၂၀ ရရှိပြီးသည့်နောက် ရှမ်းရွာအနောက် မင်လိုတောင်ပေါ်သို့ တောထွက်တော်မူခဲ့ကြောင်း သိရပါသည်။

ခန္ဓာဝန်ချတော်မူ

၁၂၉၅ ခုနှစ်၊ နယုန်လပြည့်ကျော် ၃ ရက်နေ့ ညဉ့် ၁၁ နာရီတွင် ငုတ်တုတ်ထိုင်တော်မူရင်း ပုတီးကိုင်တော်မူကာ အနုပါဒိသေသ၊ နိဗ္ဗာန်ဓာတ်ဖြင့် ချုပ်ငြိမ်း၍ နိဗ္ဗာန်ရွှေ့ပြည်မြတ်သို့ ဝင်စံတော်မူလေတော့သတည်း။

မြန်မာနိုင်ငံအရပ်ရပ်ရှိ ထူးခြားသော ဆရာတော်ကြီးများနှင့် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ

ဆေကျတောင် ဆရာတော် ဦးတိလောက

မြန်မာနိုင်ငံအရပ်ရပ်ရှိ ထူးခြားသော ဆရာတော်ကြီးများနှင့် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ

သမာဓိအလွန်ရင့်ကျက်လာသော ဦးတိလောကသည် သက္ကရာဇ် ၁၂၅၉ ခုနှစ်မှစ၍ လယ်တီတောရကျောင်းတိုက်မှ ထွက်ခဲ့သည်။ ၎င်းနောက် အထက်အညာခင်းတွင်းမြစ်ဖျားအရပ် သို့ ကြွရောက်၍ တရားအားထုတ်ခဲ့သည်။ ၎င်းနောက် ငှက်ဖျား ထူသောအရပ်များကို စွန့်ခွာလျက် တစ်တောဝင် တစ်တောင် ထွက်ဖြင့် ကျင့်ကြံအားထုတ်ခဲ့ရာ နောင်သောအခါတွင် ကျိုက်ထို ဗြူ၏ အရှေ့မျက်နှာစာ မနီးမဝေးတွင်တည်ရှိသော “သေက္ခပဗ္ဗတ” မည်သော သေက္ခတောင်သို့ ရောက်လာသော အခါမှာလည်း သုံးစံအတိုင်းပင် ဦးတိလောကသည် နေ့မသိ ညမသိ တရား ကိုသာ တွင်တွင်ကြီး အားထုတ်ခဲ့လေသည်။ ထိုတောင်ပေါ်တွင် သက်ကယ်မြက်ခိုး ဝါးကျောင်းကလေးတစ်ဆောင် ဆောက်လုပ် ခဲ့ကြောင်း ထိုဝါးကျောင်းမှာပင် ထူးထူးကဲကဲ အားထုတ်ခဲ့ကြောင်း သိရပါသည်။ ဆွမ်းအာဟာရကိုဖြတ်လျက် မတ်မတ်မှ လဲလဲမျှ ကျင့်ကြံအားထုတ်ခဲ့ကြောင်း သိရပါသည်။

ဤဘုတ်ဂူထဲမှ ဈာန်တန်ခိုးဖြင့် ထွက်အံ့ဟု

ကြားဝါးတော်မူ

ထိုတောရတွင် နှစ်ခန်းကျောင်း အုတ်တိုက်တစ်တိုက် ဖြစ်၏။ ထိုအုတ်တိုက်၏ ဝင်ပေါက်ထွက်ပေါက် တံခါးပေါက်ကို အုတ်အင်္ဂါတော်ဖြင့် အသေပိတ်ပြီးလျှင် ငါသည် ဈာန်ရမှ ဤ အုတ်ဂူထဲမှ ဈာန်တန်ခိုးဖြင့် ထွက်အံ့ဟု ကြားဝါးတော်မူခဲ့ကြောင်း သိရပါသည်။ ထိုကျောင်းတွင် ဆွမ်းတစ်နပ်မျှသာ ဘုန်းပေး ကြောင်း သိရပါသည်။ ညောင်းညာလျှင်လည်း ထိုကျောင်းတွင် စင်္ကြံလျှောက်၏။ ထိုကျောင်းတွင်ပင် ဆွမ်းအုပ်သွင်းရန် အပေါက် တစ်ခု ရှိ၏။ ၎င်းပြင် ကျင့်ကြံကျင့်ငယ်ထုတ်ရန် အပေါက်တစ်ခု ရှိ၏။ အခြားအပေါက် မရှိဟု သိရပါသည်။ ဤသို့ တစ်နှစ်တိတိ ကျင့်ကြံအားထုတ်ခဲ့ကြောင်း သိရပါသည်။ ထိုသို့အားထုတ်၍ တစ်နှစ်ကြာသောအခါ မုံရွာမြို့ လယ်တီဆရာတော်ဘုရားထံသို့ စာတစ်စောင် ရေးသားလျှောက်ထားခဲ့ပါသည်။

ထိုစာတွင် “တပည့်တော်သည် ယခုနေအခါ အမိ သား ရခဲ့ပါလျှင် ရဟန်းကိစ္စ ချောဖောပါတော့မည်” ဟု ပါရှိ ကြောင်း သိရပါသည်။ လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် ဦးတိ လောက၏ လျှောက်လွှာအရ လယ်တီတောရတိုက်မှ တပည့် နှစ်ဦးနှင့်အတူ ကျိုက်ထိုမှတစ်ဆင့် “သေက္ခတောင်” ပေါ်သို့ ကြွလာ၏။ ထိုတောင်မှာပင် လယ်တီဆရာတော်ကြီးကလည်း တရားအားထုတ်ပြတော်မူသည်။ ထိုသို့ တရားအားထုတ်ရာတွင် တစ်နေ့သောအခါ ကြမ်းပေါ်မှ နှစ်တောင်လောက်မြင့်တက်လျှင်

ဈာန်ပျံနေသည်ကို မျက်ဝါးထင်ထင် ဖူးတွေ့ရခဲ့သည့် မှတ်တမ်း ရှိလေသည်။ ဆရာတော် ဦးတိလောက တော်ရဆောက်တည် ရာတွင် ဆင်ရိုင်းများ၊ မြွေခိုင်းများ၊ သရဲမကြီးများတို့နှင့် တွေ့ကြုံခဲ့၍ မေတ္တာဖြင့် အောင်မြင်ခဲ့လေသည်။

ဆရာတော်၏ကတိ

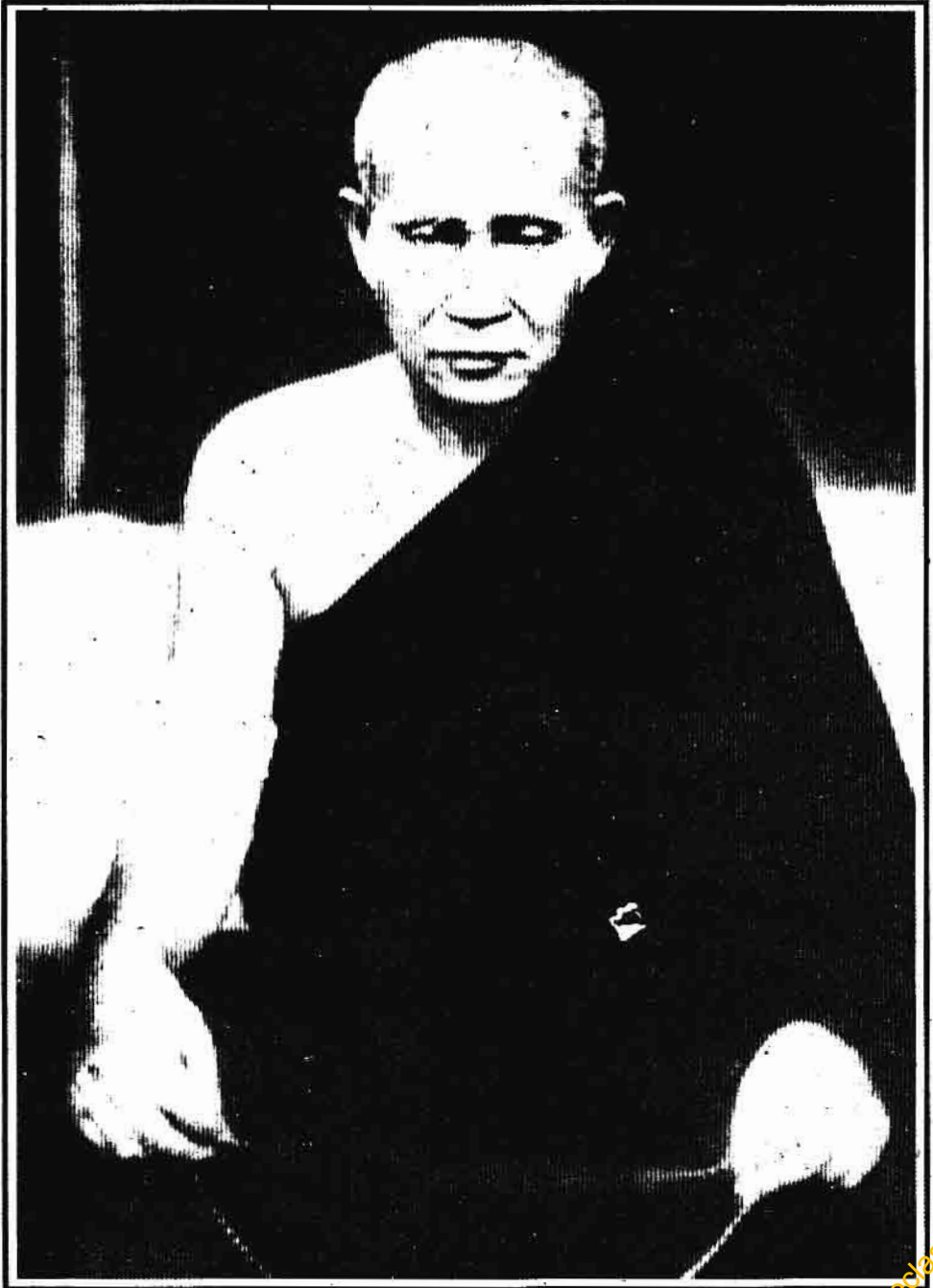
ဆရာတော်လောင်းလျှာကို သန္တိရွာမှ ခမည်းတော် ဦးတက်ဖြိုး၊ မယ်တော် ဒေါ်သီတို့မှ သက္ကရာဇ် ၁၂၃၃ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း ၉ ရက်၊ စနေနေ့ ညနေ ၃ ချက်တီး အချိန်၌ မွေးဖွားသန့်စင်ခဲ့ပါသည်။ ငယ်မည်မှာ မောင်ထွန်းဝ ဖြစ်သည်ဟု သိရပါသည်။ သက္ကရာဇ် ၁၂၅၃ ခုနှစ်၊ နယုန်လတွင် ငှက်ပျောတောဆရာတော် ဦးဇဝနအား ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဉ္စင်ဖြစ် လေသည်။ ဦးဇဝနသည် တိပိဋကပုဂ္ဂိုလ်ထူး ဖြစ်သည်ဟု ဆိုပါ သည်။ ၁၂၅၃ ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလတွင် ပညာရှာဖွေရန် ထွက်ခဲ့ရာ လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီးရှိရာ မုံရွာသို့ ထိုနှစ်တွင် ရောက်ခဲ့ ကြောင်း သိရလေသည်။ လယ်တီရောက်ပြီး ဦးတိလောကသည် ပဒရူပသိဒ္ဓိ သဒ္ဓနီတိ စသော ဗျာကရုဏ်းကျမ်းကြီးများနှင့်တကွ နိကာယ်ငါးရပ်တို့ကို သင်ကြား၍ ကျမ်းကြီးပေါက်ခဲ့သည်။

ခန္ဓာဝန်ချခြင်း

ဆရာတော် ဦးတိလောကသည် တောအရပ်ရပ် တောင်အရပ်ရပ်သို့ လှည့်လည်၍ တရားအားထုတ်တော်မူရင်း သက္ကရာဇ် ၁၂၉၃ ခုနှစ် ကျိုက်ထိုမြို့နယ် သေက္ခတောင်၌ပင် ပျံလွန်တော်မူသွားလေသည်။

စိုးညှင်းထမ္မာဒွေ ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး

၃၂ မာဂ်

မြန်မာနိုင်ငံအရပ်ရပ်ရှိ ထူးခြားသော ဆရာတော်ကြီးများနှင့် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ

ပုံရွာမှ ၆ မိုင်အကွာလောက်တွင် မြွေဆိုးထူထပ်လှသော ကျောင်းဟောင်းကြီးတစ်ခု အောင်သာရွာနှင့် မြေနံရွာ အကြားတွင် တည်ရှိလေသည်။ လယ်တီဆရာတော်ကြီးက ပို့လိုက်သဖြင့် ဦးသုမနသည် ထိုနေရာသို့ ရောက်ရှိလာလေသည်။ ထိုနေရာသည် မိုးညှင်းတောရဟု နောင်အခါ ဟိုးဟိုးကျော်ကြား လာမည့်နေရာ ဖြစ်လေသည်။ ထိုနေရာတွင် တစ်ပါးတည်း နေရ၏။ လွင်တီးခေါင်၌ အမိုးအကာမရှိ နေရသည်။ နေရေညပါ အိပ်စက်ခြင်းမပြု။ ကျောင်း၌ပင် ကိုယ်မဆန်း၊ စကားမပြောရ။ အဓိဋ္ဌာန် ၇ ရက်လီ လီ၍ လီ၍ အဓိဋ္ဌာန်၏ ၁၀ နှစ်တိတိ ခိဋ္ဌာန်၏။

နားရိုင်းနှင့်တွေ့ခြင်း

တစ်နေ့သောအခါ ရွာထဲတွင် ဆွမ်းခံကြွတော်မူရာ နှာသိုးရိုင်းတစ်ကောင်သည် ရှေ့တည့်တည့်မှ ရင်ဆိုင်ပြေးလာ သောကြောင့် လူအများမှာ ထိတ်လန့်လျက် "မိုးညှင်းကိုယ်တော် လေး... နှာ၊ နှာ၊ တိုက်ပါလိမ့်မယ် ဖယ်ပေးတော်မူပါဘုရား" ဟု ဝိုင်းအော်ကြလေသည်။ ထိုအခါ ကိုယ်တော်လေးက ဒီဝတ်ကို အဖျက်ခံပြီး ထွက်ပြေးလျှင် သေတာနဲ့အတူတူပဲဟု ဆုံးဖြတ်ကာ ဆက်လက်၍ ကြွမြဲ ကြွသွားလေသည်။ နှာရိုင်းကြီးသည် ရှေ့တည့်တည့်သို့ ရောက်သောအခါမှာ တစ်ယောက်က ဆီး၍ ရိုက်လိုက်ဘိသကဲ့သို့ ချခနဲလှည့်ကာ ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်သွား ခဲ့လေသည်။

မြွေဆိုးနှင့်တွေ့ခြင်း

တစ်နေ့သောအခါ ဆွမ်းခံကြွလာပြန်ရာ မြွေဆိုး တစ်ကောင်သည် ခေါင်းထောင်လျက် စောင့်နေလေသည်။ လူအများက မောင်းနှင်သော်လည်း မရသဖြင့် "ရှေ့မှာ မြွေဆိုး ကြီးပါဘုရား၊ နောက်ဆုတ်တော်မူပါ" ဟု လျှောက်ထားသော် လည်း ကိုယ်တော်က ရှေ့သို့တိုး၏။ ရှေ့တည့်တည့် တစ်တောင် လောက်အံ့ကွာတွင် မြွေကပင် လမ်းရှောင်ပေးရပြန်သည်။

လယ်တီဆရာတော်၏ အမိန့်တော်

လယ်တီဆရာတော်ကြီး၏ လမ်းညွှန်သည့်အတိုင်း ထိုကိုယ်တော်သည် ဝိပဿနာရုဂ်ကို မနားမနေ အားထုတ်တော် မူလေသည်။ ၁၂၈၃ ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလတွင် ၁၀ နှစ် အဓိဋ္ဌာန်ပြည့် တော်မူ၏။ တရားထူးလည်း ပေါက်တော်မူ၏။ ထိုနှစ် သီတင်း

ကျွတ်လတွင် လယ်တီဆရာတော်ကြီးကို သွားရောက်ကန်တော့ သောအခါ ဆရာတော်ကြီးက သာဓုသုံးကြိမ် ခေါ်တော်မူလေ သည်။ ၁၉၄၁ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလတွင် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ဘွဲ့ တံဆိပ်တော် ဆက်ကပ်ခံရသည်။ ထိုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ ၂၃ ရက်နေ့တွင် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးအထိကို ရန်ကုန်မြို့ကြီး ပထမ ဆုံးအကြိမ် ခံလိုက်ရလေသည်။ ထိုအခါ မိုးညှင်းတောရကျောင်း ကြီးတွင် စစ်ခိုနေသော ယောဂီများ တစ်ထောင် နှစ်ထောင်မက ရှိနေလေသည်။ ဗုံးကျင်းမတူးရ တရားကို ကြပ်ကြပ်နဲ့လုံးသွင်း ရမည်။ ဒါမှ ဘုရားတပည့်အရိယာသာဝက ဖြစ်မည်ဟု ကိုယ် တော်ကြီးက ဆုံးမတော်မူလေသည်။ ထိုအခါ သမ္ဗုဒ္ဓဓေတီက လည်း တည်နေဆဲကာလပင် ဖြစ်လေသည်။ ဗုံးသုံးလုံးတိတိ ကျ၏။ မပေါက်မကွဲ သဲထဲစိုက်လျက် နှစ်နေလေသည်။

ဆရာတော်၏ ကတိ

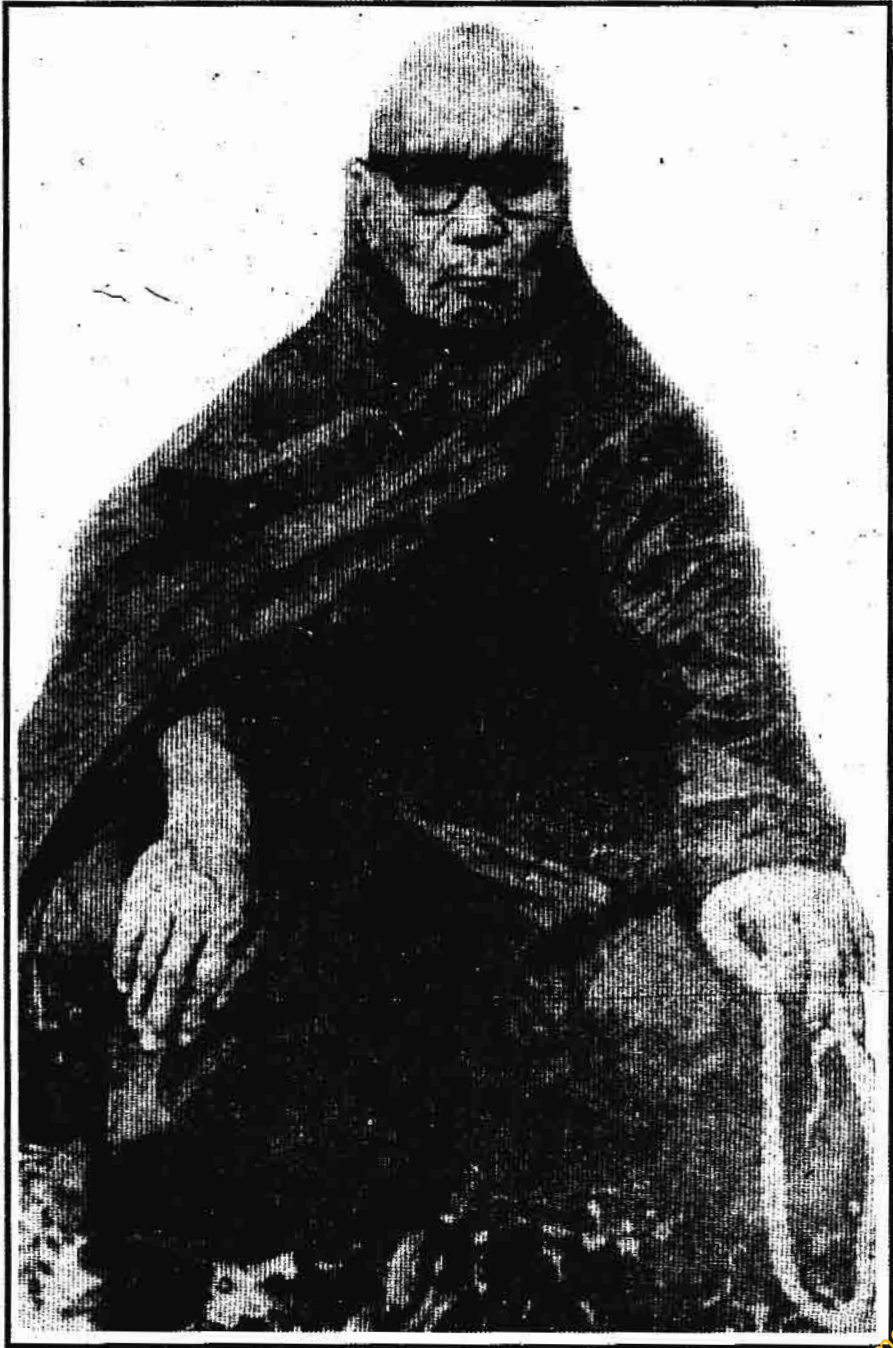
ဆရာတော်သည် ဟံသာဝတီခရိုင်၊ သန်လျင်မြို့နယ်ရှိ ဖားကူးရွာဝင်းခရွာအနီးက ဂုံညှင်းစုအမည်ရှိသော ရွာသားဇာတိ ဖြစ်သည်။ ၁၂၃၄ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလဆန်း ၂ ရက်၊ သောကြာနေ့ နံနက် ၈ နာရီတွင် ဖွားတော်မူသည်။

မိုးညှင်းသမ္ဗုဒ္ဓဓေလောင်းလျာ အရှင်သုမနကိုယ်တော် ပထမဆုံး တောရဆောက်တည်သောအခါ သိက္ခာ(၁၇)ပါး ရပြီး ဖြစ်ကြောင်း သိရပါသည်။ ထိုအချိန်၌ မန္တလေးနေပြည်တော်ကြီး ကို ကျောခိုင်း၍ မြစ်ငယ်မြို့တစ်ဆင့် အံ့ဗျမကွေတောရစခန်း ဆီသို့ တစ်ပါးတည်း လှမ်းထွက်တော်မူခဲ့ပါသည်။ ဆရာတော်ကြီး သည် သာသနာပြုတော်မူရင်း ၁၃၂၆ ခုနှစ်၊ တော်သလင်းလဆုတ် ၈ ရက်နေ့၊ ညနေ ၆ နာရီတွင် ပျံလွန်တော်မူသွားပါသည်။

www.burmeseclassic.com

မြန်မာနိုင်ငံအရပ်ရပ်ရှိ ထူးခြားသော ဆရာတော်ကြီးများနှင့် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ

အင်းလေး ရွှေဥဒေါင်းတောင် ဆရာတော်ထုရားကြီး

မြန်မာနိုင်ငံအရပ်ရပ်ရှိ ထူးခြားသော ဆရာတော်ကြီးများနှင့် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ

ရွှေခေါင်းတောင်ဆရာတော် ဦးကုမာရသည် ရဟန္တာအရှင်မြတ် သောင်လွန်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ တပည့်ဖြစ်ခြင်း ဟုသော့ရ၏။ ထိုသောင်လွန်တောရကျောင်းဆရာတော်ထံတွင် မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်းပွားနည်း၊ သမထဝိပဿနာတရား ကျင့်ကြံ အားထုတ်နည်းတို့ကို ၈ လကြာမျှ နည်းနာခံယူခဲ့လေသည်။ သမထဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းတရား ကျင့်ကြံအားထုတ်ပုံ အားထုတ် နည်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍လည်း သောင်လွန်တောရ ဆရာတော်ဘုရားကြီးက မည်ကဲ့သို့ သင်ကြားပေးကြောင်းကို ရွှေခေါင်းတောင် ဆရာတော်ဘုရားကြီးက အောက်ပါအတိုင်း နောင်လာနောက်သားများအား နည်းပေးခဲ့ပါသည်။

လျှို့ဝှက်နည်းတစ်နည်း

ဦးပဉ္စင်း ဦးကုမာရ ဝိပဿနာရှုပွားတဲ့အခါ အမြန်ဆုံး ဉာဏ်ပွင့်နိုင်တာက ခန္ဓဝင်းပါးထဲက တစ်ပါးပါးကိုသာ အာရုံစိုက် ရှုမှတ်တဲ့ ဘုံကျဉ်းဖြစ်တယ်။ ခန္ဓဝင်းပါးထဲက နှစ်ပါး သုံးပါး ရှုမှတ်လျှင် ဘုံလတ်ဖြစ်တယ်။ ခန္ဓဝင်းပါးစလုံး ရှုမှတ်လျှင် ဘုံကျယ်ဖြစ်သွားတယ်။ တရားရှုမှတ်တယ်ဆိုတာ မိမိဉာဏ်နှင့် နီးတန်ဆန်ခတ်အဖြစ် အမြန်ဆုံး ဉာဏ်ပွင့်နိုင်သည်ဟူ၍ အဘုရားရှင် သောင်လွန်တောရဆရာတော်ကြီးက အမိန့်ရှိခဲ့သည်။

ဆက်နီးအပြင်ကို သစ်စေးများသုတ်၍

နီးရေထဲ တရားထိုင်

ဆရာတော်သည် တရားထိုင် ဘာဝနာပွားသည့်အခါ ထိုင်လိုလို မိုးနှင့်တိုးပြီး ရွှဲရွဲစိုနေသောအခါ ကျန်းမာရေးငဲ့ပြီး နီးတွင်းကာလတစ်လျှောက်လုံး တရားဆက်ထိုင်ရန် နည်းလမ်း ရှာရလေသည်။ မိမိသက်နီးတစ်ဖက်(အပြင်)၎င်းကို သစ်စေးများ သုတ်၍ တစ်ကိုယ်လုံး လွှမ်းမိုးပြီး တရားထိုင်ရလေသည်။

ပုန်း ခြင်တို့ကြောင့် ဖယားခြင်းဘုံဖွယ်

အင်းလေးတစ်ကြောမှ ခြင်ကောင်မှာ အကောင်ကြီး အထိပိုင်သော ခြင်ဖိုဖြစ်သည်။ ကိုက်တွယ်ခံရလျှင် အသည်း ခြစ်ထောက်အောင် နာကျင်သည်။ ဤသို့တိုင်အောင် ဆရာ ဆရာက မလှုပ်၊ မပုတ်၊ မခြောက်၊ မလှန့်ဘဲ မိမိအဓိဋ္ဌာန် အပျော်ခံပေ။ အကောင်ဖိုစုံတို့သည် ဆရာတော်၏ လက်ဖျား ထက်ပေးနှင့် မျက်နှာ၊ လည်ပင်းတို့တွင် သည်သည်မည်းမည်း ထိပ်တွယ်တတ်ကြပေသည်။ တရားရှုမှတ်နေစဉ် ကိုက်တွယ် ခြေကြောက်လည်း တရားထိုင်ပြီးသည့်အချိန်တွင် နာသည်မရှိ၊ ထေဝ်ခြင်းမရှိ၊ ဒဏ်ရာအနာတရလည်း မဖြစ်ပျက်ကြောင်း သိခဲ့ ရသည်။

ရွှေခေါင်းတောင်ဆရာတော်ကြီး၏

၂၄ ဇာရီလုံး အသုံးချနည်း

ညနေ ၆ နာရီမှ ၉ နာရီတိတိ ဘုရားဝတ်ပြု မေတ္တာ ဘာဝနာပွား၍ ပရိတ်တော်များ ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်တော်မူသည်။ ညဉ့်ဦးယံ ၉ နာရီမှ သန်းခေါင်ယံ ၁၂ နာရီအထိ သုသာန် (သင်္ချိုင်း)သို့သွား၍ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်း ထိုင်တော်မူသည်။ သန်းခေါင်ယံ ၁၂ နာရီမှ အရုဏ်ဦး ၃ နာရီထိ ရွှေခေါင်းတောင် သို့ ပြန်ကြွ၍ ကျိန်းစက်အနားယူတော်မူသည်။ အရုဏ်ဦး ၃ နာရီထိ ရွှေခေါင်းတောင်သို့ ပြန်ကြွ၍ ကျိန်းစက်အနားယူတော် မူသည်။ အရုဏ်ဦး-၃ နာရီမှ နံနက် ၆ နာရီ ဘုရားဝတ်ပြု၍ မေတ္တာဘာဝနာပွား၍ ပရိတ်တော်များ ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်တော် မူသည်။ ဆရာတော်ကြီး တောရဆောက်တည်ရာတွင် ကျား၊ရဲ ကျား၊သစ်၊ ဥဒေါင်းများ၊ တစ္ဆေသရဲများနှင့် ထူးဆန်းသော ကလေးငိုသံ စသည်တို့ တွေ့ကြုံခဲ့ရပြီး မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်းဖြင့် အောင်မြင်ခဲ့လေသည်။

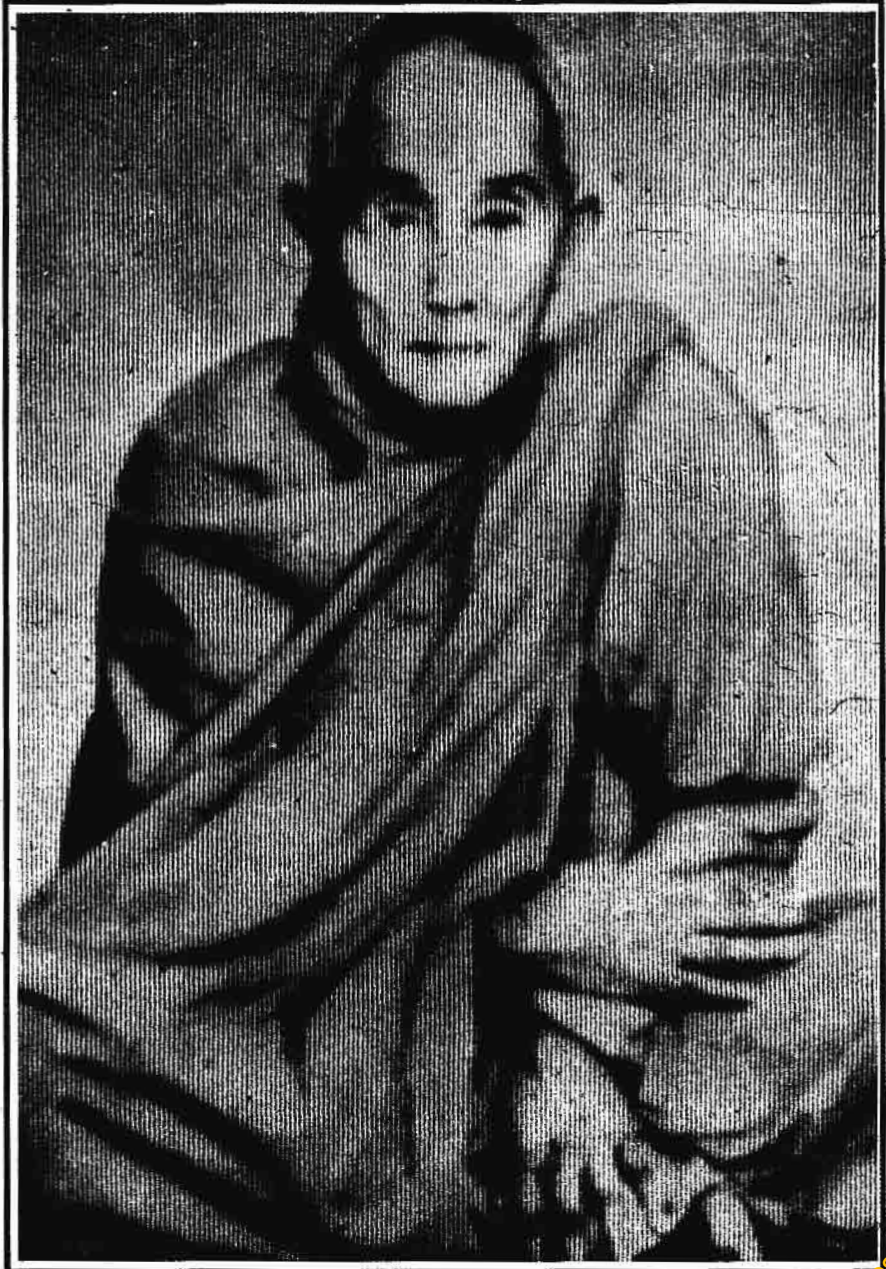
ဆရာတော်၏ကတိ

အောင်ပန်းမြို့ မြောက်ဘက် နောင်ရဲကျေးရွာ ရှမ်းတရဲ အမျိုးသား ဦးခိုင်နှင့် ဖေါအွတ်တို့မှ သက္ကရာဇ် ၁၂၅၃ ခု၊ ပြာသိုလဆန်း ၁၃ ရက်၊ တနင်္လာနေ့အကူး ညဉ့်သန်းခေါင်လွန် ၂ ချက်တီးကျော်အချိန်တွင် မွေးဖွားသန်စင်၍ သားသမီး ၉ ယောက်ထဲမှ အငယ်ဆုံးသား ဖြစ်လေသည်။ ဆရာတော် လောင်းလျာ အရွယ်ရောက်လာသော် ခင်ပင်ကျောင်းဆရာတော် ဦးသာဂရထံ အပ်နှံပြီး ကိုရင်ဝတ်၍ ပရိယတ္တိအခြေခံစာပေများ သင်ကြားပါသည်။ သက္ကရာဇ် ၁၂၇၃ ခုနှစ် အသက် ၂၀ ပြည့် သောအခါ မိဘများနှင့် ဒကာဖူး စသော ဒါယကာလေးဦးတို့က စတုပစ္စယဒါယကာများအဖြစ် ခံယူကြပြီးလျှင် ဦးနန္ဒိယမထေရ် ကြီး ဦးပဉ္စာယ်ပြု၍ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။ ဘွဲ့အမည်မှာ အရှင်ကုမာရ ဖြစ်လေသည်။ ဆရာတော်သည် အနှစ် ၆၀ ကျော်ကျော် သာသနာပြုတော်မူ၍ သက္ကရာဇ် ၁၃၄၆ ခုနှစ်၊ ပြာသိုလဆန်း ၁၃ ရက်နေ့ ညဉ့်(၁၀း၄၅)နာရီအချိန်၌ ဘဝနတ်ထံ ပျံလွန်တော်မူသွားလေသည်။

မြန်မာနိုင်ငံအရပ်ရပ်ရှိ ထူးခြားသော ဆရာတော်ကြီးများနှင့် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ

ရာထျာ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဦးဒေဝသဒ္ဓမ္မကိတ္တိ ဣန္ဒြာသယလွယ်အိတ်တစ်လုံးဖြင့် စေတီဘုရားများတည်

မြန်မာနိုင်ငံအရပ်ရပ်ရှိ ထူးခြားသော ဆရာတော်ကြီးများနှင့် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ

ရာကျော်ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် မူလက အင်းစိန် ကြို့ကုန်းရှိ ကျောင်းတိုက်တွင် သီတင်းသုံး နေထိုင်လျက် ရှိပါသည်။ လွတ်လပ်ရေးရပြီး နှစ်နှစ် သုံးနှစ်လောက်က သောင်းကျန်းသူအချို့သည် အင်းစိန်အထိ ရောက်ရှိနေသောအချိန် ဖြစ်သည်။ ဆရာတော်ဘုရားကြီးက ရင်ကပ်သား ၉ ချောင်း ရှာခိုင်းကြောင်း၊ ၄င်း ၉ ချောင်း ရသောအခါ ထိုရင်ကပ်သား ၉ ချောင်းကို ချွန်ခိုင်းကြောင်း ဓာတ်ဘုရားတည်မည်ဟုဆိုကြောင်း ထိုနောက် ဆရာတော်ကြီးသည် ဉာဏ်တော် ၉ တောင် ၉ ထွာ ၉ လက်မ ရှိသော ဓာတ်ဘုရားကို တည်တော်မူကြောင်း၊ နံနက် ၉ နာရီ ၉ မိနစ် ၉ စက္ကန့်တွင် ပန္နက်ရိုက်ရန်မှာကြောင်း သိရှိရပါသည်။ ထိုအခါ ရာကျော်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ အံစီအမံအတိုင်း အုတ်သား ဘိလပ်မြေတို့ဖြင့် ဉာဏ်တော် ၉ တောင် ၉ ထွာ ၉ လက်မ ရှိသော စေတီဘုရားတည်၍ ထီးတော်တင်ခဲ့ကြောင်း သိရပါသည်။

ဤဓာတ်စေတီဘုရား တည်ပြီးနောက်တွင် ရန်ကုန် အင်းစိန်တွင် သောင်းကျန်းနေသော သူပုန်များ တဖြည်းဖြည်း ပျောက်သွားပါသည်။ ရာကျော်ဆရာတော်ဘုရားကြီး လက်ထက်က ဓာတ်ပန္နက်ရိုက်ထူခဲ့ရာ နေရာများနှင့် ရာကျော်ဆရာတော်ဘုရားကြီးလက်စွဲ အောင်ထူးဆန်း ဂါထာတော်မြတ်ကြီး အကြောင်းကိုလည်း တပည့်များက အသေအချာ ဖော်ထုတ်သဖြင့် ကျင့်စဉ်လက်စွဲများလည်း မှတ်သားရပါသည်။

မြန်မာပြည်အနှံ့တွင် ကုမ္ဘာ့သယံဇာတအိတ်တစ်လုံးဖြင့်

စေတီဘုရားများတည်

ရာကျော်ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် မြန်မာပြည် အနှံ့အပြားတွင် ကုမ္ဘာ့သယံ ဇာတအိတ်တစ်လုံးဖြင့်(ထူးခြားစွာ) စေတီဘုရားပေါင်းများစွာကို တည်ထားပြီး သာသနာပြုခဲ့ပါသည်။

ကုန်းဘောင်ခေတ်ဦးပိုင်းက လောကီပညာများ ထွန်းကားတွင် ကျယ်ခဲ့ရာတွင် ကုန်းဘောင်ခေတ်စွား ရာကျော်ဆရာတော်ကြီးသည် လောကီပညာဘက်၌ တစ်ဖက်ကမ်းခတ် နှံ့စပ်ခဲ့သည်။ ဆရာတော်ကြီးနှင့် တွေ့ကြုံခဲ့ရသော တပည့်သာဝကအပေါင်းတို့သည် ဆရာတော်ကြီး၏ အံ့ဖွယ်ထူးခြားသော သာဓကများစွာ တို့နှင့် တွေ့ကြုံသူများ များစွာရှိလေသည်။

ရာကျော်ဆရာတော်ဟု ခေါ်ဆိုကြသော်လည်း ဘယ်နှရာကျော်မှန်း မည်သူမှ မသိချေ။ ရာကျော်ဟုကျော်၍ အသေအချာ မေးမြန်းစစ်ဆေး မှတ်သားသူတို့ကောင်းမှုကြောင့် ရာကျော်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ မွေးသက္ကရာဇ်ကို အထောက်အထားတို့ဖြင့် မှတ်သားရပါသည်။ ရာကျော်ဆရာတော်ဘုရားကြီးကိုယ်တိုင် မိန့်တော်မူချက်ဖြစ်၏။

အေဒီ ၁၉၄၆ ခုနှစ်က ကြို့ကုန်းလမ်းဆုံ၊ အနောက်ဘက်ခြမ်းရှိ ဘုရား(စေတီငယ်)ကလေးများဖြင့်-ဝန်းပတ်လည်ထားသော ရာကျော်ဆရာတော်ကြီးကျောင်းတွင် တစ်နေ့သော နံနက်၌ ဆရာတော်ကြီးအခေါ် မောင်အောင်မင်းခေါင်ကြီးတို့နှင့် ဆရာတော်ကြီး တွေ့ဆုံကြရာတွင် မိန့်ကြားတော်မူသော စကားတော်အရ အင်းဝခေတ်က မောင်အောင်၊ မောင်ဝိုင်း(ဘိုးတော်ဝိုင်း)တို့နှင့် ငယ်သူငယ်ချင်း သုံးယောက်ရှိခဲ့ကြောင်း၊ တစ်ဦးက ရဟန်းဘဝနှင့်ဖြစ်ကြောင်း ထိုရဟန်းမှာ မိမိ(ဆရာတော်ကြီး) ဖြစ်ကြောင်းဖြင့် ရှင်းလင်းမိန့်ကြားတော်မူခဲ့သည် မှတ်တမ်းရှိပါသည်။

ရာကျော်ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဦးသန္ဓေဒေဝကိုယ်တိုင်သည် မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၁၆ ခုနှစ်၊ ခရစ်နှစ် ၁၉၅၄ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလပြည့်ကျော် ၉ ရက်၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ညနေ ၄ နာရီ ၁၈ မိနစ်တွင် ပျံလွန်တော်မူလေသည်။

မြန်မာနိုင်ငံအရပ်ရပ်ရှိ ထူးခြားသော ဆရာတော်ကြီးများနှင့် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ

နတ်စင်တစ်ရာ ဆရာတော် ဦးဒေဝံတေမိဇ သက်တော် ၁၀၉ နှစ်၊ ဝါတော် ၉၀ သက်တော်ရှည်

နိုင်ငံအရပ်ရပ်ရှိ ထူးခြားသော ဆရာတော်ကြီးများနှင့် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ

နတ်စင်တစ်ရာ ဆရာတော်ကြီး၏ မွေးသက္ကရာဇ်ကို အတိအကျ မသိရပေ။ ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ မွေးဖွားရာသည် မြန်မာနိုင်ငံတော်အတွင်း ဟူ၍သာ သာမန်သိရှိရပါသည်။ သို့သော် သက်တော် ၁၀၉ နှစ်တွင် ပျံလွန်တော်မူသဖြင့် ဆရာတော်ကြီး ၏ မွေးသက္ကရာဇ်မှာ အေဒီ ၁၈၆၃ ဖြစ်ကြောင်း သိရှိနိုင်ပါသည်။ ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ခမည်းတော်နှင့် မယ်တော်များ ဆရာတော်ဘုရားကြီး သာသနာတော်အတွက် ရောက်ရှိလာပုံများကိုလည်း မသိရပါ။

ဆရာတော်ကြီး၏ တပည့်အရင်းများမှာ အလွန်လူသိ များသော ရဟန်းထူး ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ ဖြစ်ပါသည်။ နာမည်ကြီး ဆရာတော်ပုဂ္ဂိုလ်အကျော် ဆေးဝက်ပါဆရာတော် ဦးသူရိယ၊ အလွန်နာမည်ကြီးသော ခမဲ့ပြင်ဆရာတော်ကြီး၊ ၎င်း အပြင် ဆရာတော်အင်္ဂုလိ ဆရာတော်ဘုရားကြီးတို့ ဖြစ် ကြသည်။

နတ်စင်တစ်ရာ ဆရာတော် ဦးအေဝေမိဇကို သန်လျင်မြို့ မနောမယ နတ်စင်တစ် ဆရာတော်ဟူ၍လည်း ခေါ်ဝေါ်ကြပါသည်။ ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် တစ်ခေတ်တစ်ချိန်က မြန်မာနိုင်ငံဝယ် သာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ်ကျော် ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာတော်ကြီးသည် ဆရာတော်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ သန်လျင် နတ်စင်တစ်ရာ ဆရာတော် ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ အေဝေမိဇ ဆရာတော် ဟူ၍လည်းကောင်း ဘွဲ့တော်အမျိုးမျိုး ရှိသည်ကို လေ့လာတွေ့ရှိရပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် ရန်ကုန်မြို့ ရွှေဘုန်းပွင့်စေတီ တော်ရှိ ငှက်မြတ်နားတွင် ရွှေသားဝိဇ္ဇာရုပ်တုငယ်တစ်ခုကို ခရစ်နှစ် ၁၉၀၈ ခုနှစ် ထီးတော်အသစ်တင်ရာတွင် ထည့်သွင်း လှူဒါန်းခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုစဉ်က ထိုဝိဇ္ဇာရုပ်တုငယ်မှာ အင်္ဂိုရတ် နတ်စင်တော်ဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော ဓာတ်သားရုပ်တုသာ ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ထိုခေတ် ထိုအခါက ရွှေအင်္ကျီဖြစ်သော ရွှေဘုံသာ နတ်စင်တော်ဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော ရုပ်တုလက်ရာနှင့်တကွ အဆိုပါ ဓာတ် သားကို ငွေ ၂၀၀ ကျပ်ကျော်ကျော်ဖြင့်သာ သတ်မှတ်ခဲ့လေသည်။

ရွှေဘုန်းပွင့်စေတီမှ ဓာတ်သားဝိဇ္ဇာရုပ်တုမှ ရွှေဘုံသာရုပ်တု ပြောင်းလဲ

သို့သော် ရွှေဘုန်းပွင့်စေတီ၏ ထီးတော်ကို အသစ် ပြောင်းလဲပေးသောအခါ ဂေါပကအဖွဲ့ဝင်အားလုံး အံ့ဩကြရ သည်။ ဖြစ်ပုံမှာ အဆိုပါဝိဇ္ဇာဓာတ်သားရုပ်တုကလေးသည် ရွှေဘုံသာရုပ်တုနှင့် တူညီသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ပြောင်းလဲသွားပုံမှာ ဝိဇ္ဇာရုပ်တု ဓာတ်သားဝိဇ္ဇာရုပ်တုသည် ယခုရွှေဘုန်း စင်စစ် ဝိဇ္ဇာရုပ် တုပုံသောကြောင့်ပင်တည်း။ ရွှေဘုန်းပွင့်စေတီမြတ်၏ ငှက် မြတ်နားတွင် တစ်ဖုဆန်သစ်သော ရှေးက လှူဒါန်းခဲ့သည့် ဝိဇ္ဇာ ရုပ်တုကလေးဖြင့် ပန်တင်လျက်ရှိသည်။

ဆန်သတ်လွတ်ဆွမ်း ဘုဉ်းပေး

ဆရာတော်ကြီးသည် အစဉ် သက်သတ်လွတ်ဆွမ်း ပေး ဆောင်ရာ ဘုဉ်းပေးသည်။ ထိုသို့သက်သတ်လွတ်ဆွမ်း ဘုဉ်းပေး ရာတွင် နံနက် အရုဏ်ဆွမ်း တစ်နှစ်တည်းကိုသာ ဘုဉ်းပေးခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ မနောမယဆရာတော်ကြီးသည် ရှေးဟောင်းဘုရား

များကို ပြုပြင်ရာတွင် ချမ်းသာကြွယ်ဝသော သူဌေးများကို လိုက်လံရှာဖွေနေသော ပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်။ မိမိစရဏ(ဝါ)ကျင့်ကြံ အားထုတ်မှု အဓိဋ္ဌာန်အပေါ်တွင်သာ အားကိုးအားထားပြုသူ ဖြစ်သည်။

ရှေးဟောင်းစေတီပုထိုး တစ်ရာကျော်တို့ကို ပြုပြင် မွမ်းမံခဲ့ကြောင်း သိရပါသည်။ ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ကျောင်း မှာ သန်လျင်မှာရှိ၍ နတ်စင်တစ်ရာကျောင်းဟု ခေါ်ပါသည်။ ရှေးအခါက နတ်စင်ကလေးများ တစ်ရာရှိသောကြောင့် နတ်စင် တစ်ရာကျောင်းဟု ခေါ်ဝေါ်ကြပါသည်။

သာသနာတော်အကျိုးကို ဆောင်ရွက်တော်မူခဲ့သော မနောမယဆရာတော်ကြီးသည် သက္ကရာဇ် ၁၃၃၅ ခုနှစ်၊ ဝါဆို လပြည့်ကျော် ၂ ရက်၊ တနင်္လာနေ့၊ ည ၈ နာရီ ၂၀ မိနစ် အချိန်တွင် သန်လျင်မြို့ မနောမယကျောင်းတိုက်၌ ပျံလွန်တော် မူခဲ့လေသည်။

မြန်မာနိုင်ငံအရပ်ရပ်ရှိ ထူးခြားသော ဆရာတော်ကြီးများနှင့် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ

လဝ္ဂတ္တာမြို့ ဝိတ္တာလေးထွေးရွာမှ ရေပေါ်လမ်းရွှောက်ကြွသည့်
မတော့ချောင်းဆရာတော် ဦးဝါသဝ

မြန်မာနိုင်ငံအရပ်ရပ်ရှိ ထူးခြားသော ဆရာတော်ကြီးများနှင့် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ

ခုတ်ယာကမ္ဘာစစ်မတိုင်မီတုန်းက ရောဝတီတိုင်းဒေသကြီး လပွတ္တာမြို့နယ်မှာ အလွန်ထူးဆန်းတဲ့ ဖြစ်ရပ်တွေ ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ ပိတ္တာလေးဆိုတဲ့ရွာမှာ ရေပေါလမ်းလျှောက်သွားတဲ့ ဆရာတော်ကြီးကို အားလုံးမြင်ဖူးခဲ့ကြပါတယ်ဟု အသေးစိတ် ဖော်ပြ ကျွန်ုပ်မှာလည်း စာတွေ့ ဝါတွေ့ ညှိကာ စာရှာရပါတော့ သည်။ ထိုဆရာတော်၏ အမည်မှာ ဦးဝိသဝ ဟု ခေါ်ပါသည်။

ဆရာတော်လောင်းလျာကို မကွေးတိုင်းဒေသကြီး၊ ကော့ကုသိုလ်မြို့နယ်၊ အဖ ဦးစံမင်း၊ အမိ ဒေါ်ငြိမ်းအေး တို့မှ သက္ကရာဇ် ၁၂၂၆ ခုနှစ်တွင် ဖွားမြင်ခဲ့သည်။ မွေးချင်း ၃ ဦးတွင် အစ်ကိုအကြီးဆုံး ဦးနန္ဒမာလကို အဘိုးကြီးဟူ၍လည်းကောင်း၊ ညီအစ်ကို ဦးလာဘကို အဘိုးလတ်၊ ညီအစ်ကိုဆုံး ဦးဝိသဝ ကို အဘိုးလေး ဟူ၍ အသီးသီး ခေါ်တွင်ကြလေသည်။

ဆရာတော် ဦးဝိသဝမှာ ငယ်ဆရာများ ဖြစ်ကြသော ဦးအာဒိစ္စနှင့် ဦးနန္ဒမာလာထံတွင် စာပေပညာများကို ကြိုးစား သင်ယူခဲ့သည်။ ထို့နောက် သက္ကရာဇ် ၁၂၄၆ ခုနှစ်တွင် ရဟန်း အဖြစ်ပြုတော်မူပြီး နတ်ဖိုကျောင်းဆရာတော် ဦးကောဏ္ဍထံတွင် စာပေပရိယတ္တိပညာများကို နှစ်နှစ်အောင် သင်ယူခဲ့သလို ပဋိပတ် အလုပ်များကိုလည်း ကျင့်ကြံအားထုတ်တော်မူခဲ့သည်။

ဆရာတော် ဦးဝိသဝသည် သံသရာစခန်းမှ လွတ် ခြောက်ရန်လမ်းကို ရှာကြံ၍ မိမိဇာတိရွာမှနေ၍ အောက်ပြည် အောက်ရွာသို့ စုန်ဆင်းတော်မူခဲ့သည်။ ဆရာတော်ဦးဝိသဝသည် အောက်ပြည်အောက်ရွာသို့ ဆင်းသက်လာရာတွင် ရှေးဦးစွာ တံတားကြီးကျေးရွာအနီး တောကြီးအတွင်းရှိ မတော့ပင်ကြီး ကို မှီခိုမေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်း၍ သီတင်းသုံးနေထိုင်တော်မူ သည်။ မတော့ပင်ကို အမှီပြု၍ တရားအလုပ်များကို ကျင့်ကြံ အားထုတ်တော်မူသောကြောင့် မတော့ချောင်ဆရာတော် ဦးဝိသဝ ဟူ၍ အထူးတလည် နာမည်ကြီးလှသည်။

ရေပေါမှာ လမ်းလျှောက်ကြ

ဆရာတော်သည် သံဗြူတောအတွင်း ကန်ငယ်တစ်ခု အနီးတွင် ယာယီဝါးကျောင်းငယ်ကလေး ဆောက်လုပ်၍ သီတင်း သုံးနေတော်မူသည်။ ထိုကဲ့သို့ ဆရာတော် သီတင်းသုံးနေထိုင်စဉ် အတွင်း ပတ်ဝန်းကျင်ကျေးရွာများဖြစ်သော တစ်ဖက်ကမ်းသို့ ဆွမ်းခံထွက်လေ့ရှိသည်။ ဆွမ်းခံထွက်ရာတွင် ကုလားပိုင် မော်တော်ကလေးဖြင့် အခမဲ့ သွားလာမှုကို ပြုလုပ်ရသည်။ ဆရာတော် ဆွမ်းခံထွက်သည့်တစ်နေ့တွင် မော်တော်ပိုင်ရှင်မှ “ခဏ ခဏစီးပြီး ပိုက်ဆံလည်း တစ်ပြားမှပေးဘူး မလိုက်နံ” ဟု ပြောဆိုသဖြင့် ဆရာတော်မှ မည်သို့မျှ ပြန်လည်ပြောဆိုခြင်း မပြုဘဲ မော်တော် ပေါ်မှဆင်း၍ ရေပေါ ကြွသွားသည်ကို မော်တော်ပေါ်တွင် ပါသူ အားလုံး မြင်တွေ့ကြရသဖြင့် ဖူးမြော်မဆုံး ကြည့်ညှိုမဆုံး ဖြစ် ကြရသည်ဟု ဆိုသည်။

ဆရာတော် ဦးဝိသဝ သံဗြူတောတွင် ၃ နှစ်ခန့် တရားအလုပ်များ ကျင့်ကြံအားထုတ်နေစဉ်အတွင်း ပိတ္တာလေး ကျေးရွာတွင် ဝမ်းရောဂါဖြစ်ပွားသဖြင့် တပည့်များမှ လိုက်လံ၍ ဆရာတော်ကြီးကို ပင့်တော်မူကြသည်။ ပိတ္တာလေးကျေးရွာသို့ ဆရာတော်ကြီး ဖြန်လည်ကြွရောက်လာပြီး ရောဂါဘယဖြစ်သူ များအား မေတ္တာရေများ တိုက်ကျွေးသဖြင့် ရောဂါဘယဘေးမှ ပျောက်ကင်းချမ်းသာရာ ရကုန်ကြသည်။ ဆရာတော်ကြီးမှာ လည်း ပိတ္တာလေးကျေးရွာတွင် အသက်ထက်ဆုံး နေထိုင် သီတင်းသုံး နေထိုင်သွားလေသည်။

သက္ကရာဇ် ၁၃၀၄ ခုနှစ်၊ နတ်တော်လဆုတ် ၅ ရက် နေ့တွင် ခန္ဓာဝန်ချ ဘဝနတ်ထံ စံမြန်းတော်မူလေသည်။

မြန်မာနိုင်ငံအရပ်ရပ်ရှိ ထူးခြားသော ဆရာတော်ကြီးများနှင့် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ

ထားဝယ်မြို့ ဇေယျဝတီကျောင်း ဦးသီလမထေရ် တရားထူးရ၍ တစ်တောလုံး လင်းထိန်

မြန်မာနိုင်ငံအရပ်ရပ်ရှိ ထူးခြားသော ဆရာတော်ကြီးများနှင့် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ

ထားဝယ်ခရိုင်၊ လောင်းလုံမြို့နယ်၊ မင်းရပ်ရွာ ခမည်းတော်လှေသူကြီး ဦးဖိုးထွေး မယ်တော်ခေါ်မြွေးအံ့တို့မှ ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၂၃၆ ခုနှစ်၊ ဒုတိယဝါဆိုလဆန်း ၆ ရက်၊ သောကြာနေ့တွင် ဖွားမြင်သည်။ ငယ်မည် မောင်ချစ်ရင် ဖြစ်သည်။ ဆရာတော်သည် ဦးသီလအကြောင်း အပြည့်အစုံကိုကား ထားဝယ်မြို့၊ ဇေယျဝတီကျောင်းတိုက်ကြီး၊ အတ္ထုပ္ပတ္တိကျမ်း၌ အကျယ်တဝင့် တွေ့ရှိရပါသည်။

ဆရာတော်ဦးသီလ၏တပည့် တောင်ပွားဆရာတော် အကြောင်းကိုလည်း တွေ့ရှိရပါသည်။ တောင်ပွားဆရာတော် တရားထူးကြောင်း အတိအလင်း ဖွင့်ဆိုထား၏။ တောင်ပွားဆရာတော်၏ ဓာတ်ပုံကိုလည်း တွေ့ရှိ၏။ ဆရာတော်ဦးသီလက နာယက တရားပြဆရာဖြစ်၏။ တောင်ပွားဆရာတော်က တိုက်အုပ်ဆရာတော်တပည့် ဖြစ်၏။

သက္ကရာဇ် ၁၂၇၀ ပြည့်နှစ်တွင် ထားဝယ်မြို့မှ ဒကာဒကာမတို့၏ ပင့်လျှောက်ချက်အရ ရွှေတောင်စားဘုရားကြီး၏ အရှေ့မြောက်ဘက်တွင် ဇေယျဝတီကျောင်းတိုက်ကို တည်ထောင်ကာ ပရိယတ္တိ သာသနာထွန်းကားစေရန် ကြိုးစားအားထုတ်တော်မူခဲ့လေသည်။ ဆရာတော်သည် ၂၅ နှစ်ကာလမျှ နေထိုင် ညှိပါများကို သင်ကြားပို့ချတော်မူ၍ ၁၂၈၂ ခုနှစ်တွင် မင်းရပ်ချောင်(ခေါ်)ပရိယတ္တိရိပ်သာတစ်ခုကို တည်ထောင်တော်မူခဲ့လေသည်။

သက္ကရာဇ် ၁၂၉၀ ပြည့်နှစ်တွင် လောင်းလုံမြို့နယ်၊ ကဒတ်ကြီးရွာ၊ ရန်ကင်းတောင် ပရိယတ္တိရိပ်သာတစ်ခုကို တည်ထောင်တော်မူခဲ့သည်။ သက္ကရာဇ် ၁၃၁၃ ခုနှစ်၊ ဇေယျဝတီ ပရိယတ္တိရိပ်သာကို တည်ထောင်တော်မူ၍ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ဟောပြော၍ တရားပြခဲ့ပါသည်။

တရားထူးရှင် တစ်တောလုံး လင်းထိန်

ရှေးမြို့တွင် ရန်ကင်းတောင်ဟူ၍ ရှိ၏။ ရန်ကင်းတောင်တွင် ဘုန်းတော်ကြီး ဦးသီလသည် တရားထူး ရတော်မူ၏။ ပေါက်မြောက်၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် တစ်ချိန်တည်း တစ်နေရာတည်းတွင် တရားထိုင်ကြရာ တစ်တောလုံး လင်းနေ၏။ ရပ်ဝေးမှ မြင်ရသူများက မီးလောင်နေသည်ထင်၍ လာကြည့်ကြ၏။ မဟုတ်ချေ။ ဆရာတော်ကြီးများ အကျင့်စရဏမှ တရား၏ တန်ခိုးအာနဘော်ကြောင့် အမှောင်ခွင်း၍ အရောင်လင်းခြင်း ဖြစ်၏။

ထိုရန်ကင်းတောင်၌ တရားထူးပြုနေဝက် ဘုန်းတော်ကြီးဦးသီလသည် ထားဝယ်မြို့၊ ဇေယျဝတီတိုက်သို့ ကြွတော်မူ၏။ ထိုအခါ တောင်တော်ကို တပည့်ကြီးဖြစ်သူ ဦးညာဇောတအား လွှဲအပ်ထားခဲ့၏။ (ထူးခြားသော)ရန်ကင်းတောင်ကိုယ်တော်ကြီးသည် နောင်သောအခါ ထားဝယ်ဇေယျဝတီကိုယ်တော်ကြီးအဖြစ် လူသိများလာတော်မူလေသည်။

ဆရာတော်ကြီး မကွယ်လွန်မီ လေးလအလို ညနေ ၆ နာရီတွင် ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ပြုရာသူ ဝဏ္ဏိတနှင့် တပည့်တို့အား “ငါ့ဦးခေါင်းပေါ်က သမ္မသနဉာဏ်၊ ဥဒယဉာဏ် စသည်ဖြင့် ဉာဏ်စဉ်မနေမနား တစ်နေ့လုံး ရွတ်နေကြတယ်။ နင်တို့ မကြားဘူးလား။”

လို ခဏခဏ မေးပါသည်။ တပည့်တို့က “ထိုအသံတွေဟာ လူတွေမဟုတ်ပါဘူးဘုရား၊ နတ်တွေက ဆရာတော်ကြီးအား ပူဇော်နေတဲ့အသံဖြစ်ကြောင်း” လျှောက်ထားတော့ ဆရာတော်ကြီးက “နင်တို့ ပါရမီနဲ့ ကွာသတဲ့”

ဆရာတော်ကြီးသည် သာသနာပြုတော်မူရင်း သက္ကရာဇ် ၁၃၁၉ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လဆုတ် ၁၄ ရက်နေ့ ၆ နာရီ သက်တော် ၈၃ နှစ်၊ သိက္ခာတော် ၆၃ ဝါတွင် ဘဝနတ်ထံ ပျံလွန်တော်မူသွားလေတော့သည်။

မြန်မာနိုင်ငံအရပ်ရပ်ရှိ ထူးခြားသော ဆရာတော်ကြီးများနှင့် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ

မိုးတားမြို့မှ အတိညာဉ်ရ ဆရာတော် ဦးဥယျဇ္ဇ

မြန်မာနိုင်ငံအရပ်ရပ်ရှိ ထူးခြားသော ဆရာတော်ကြီးများနှင့် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ

ဆရာတော်ကြီးကို ဗြိတိသျှခေတ် ကသာခရိုင် မိုးတားမြို့ ရှေးအခေါ် ရေလဲပိုင်း ယခုအခေါ် အရှေ့အရပ်၌ ခမည်းတော် အမည် မမှတ်မိ။ မယ်တော် ဒေါ်ဂျွန်တို့မှ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၄၇ ခုနှစ်၊ နောင်းတန်ခူးလပြည့်ကျော် ၆ ရက် အင်္ဂါနေ့တွင် မီးရှူးသန့်စင် ဖွားမြင်တော်မူပါသည်။ မွေးချင်းညီအစ်ကိုတော် နှစ်ယောက်ရှိသည်။ အစ်ကိုကြီးမှာ ဦးဆွဲဖြစ်ပြီး ဆရာတော်ကြီး၏ ငယ်မည်မှာ မောင်မြ ဖြစ်ပါသည်။

ငယ်စဉ်ကာလမှာပင် မိုးတားတောင်ပေါ်ကျောင်း ဆရာတော်ထံ၌ ရှင်သာမဏေဘဝဖြင့် စာပေပရိယတ္တိ သင်ကြားခဲ့ပြီး သက္ကရာဇ် ၁၂၆၇ ခုနှစ်တွင် ရဟန်းဖြစ်တော်မူပါသည်။ သက်တော် ၆၀၊ သိက္ခာတော် ၄၀ အရတွင် မိုးတားအထက် ဂိုဏ်းကျောင်းတိုက် ၂၃ တိုက်တို့၏ ဂိုဏ်းချုပ်ဆရာတော်အဖြစ် ရွေးချယ်တင်မြှောက်ခြင်း ခံရ၏။

ဆရာတော်ကြီးမှာ ရပ်ရေးရွာတာ ကျောင်းတိုက်တာ တို့၏ ကိစ္စအဝဝတို့ကို ငြီးငွေ့တော်မူသည့်အတိုင်း ဘွဲ့ထူး၊ ဂုဏ်ထူး၊ ဂိုဏ်းချုပ်တာဝန်တို့ကို ငြင်းပယ်တော်မူပြီး မိမိ၏ လက်ရင်းတပည့်ဆရာတော် ဦးမာယန္တထံ ကျောင်းတိုက်တာ တစ်ခုလုံးအား လွှဲအပ်ကာ မိုးတားမြို့မှ တစ်မိုင်ကွာ ဆိပ်သာ အိုင်တလူဘုရားသို့ တစ်ပါးတည်း ကြွတော်မူခဲ့လေသည်။

တရားအားထုတ်တော်မူခြင်း

မြန်မာနိုင်ငံမှာ ခေတ်ဆိုး စနစ်ဆိုးတို့၏ သားကောင် ဖြစ်နေရသော အချိန်ဖြစ်၏။ အင်္ဂလိပ်တစ်လှည့်၊ ဂျပန်တစ်လှည့် မဟာမိတ်တပ်တို့ကတစ်လှည့်ဖြင့် အလှည့်အပြောင်းတွေ မြန်ဆန်လွန်းလှ၏။ စိမ့်မြိုင်ကြီး၊ ရိပ်ကြီးတောတောင် နေရောင်မခ အိုင်တလူဆိပ်သာဒေသသည် လူသူအရောက်အပေါက် နည်းသလောက် သစ်၊ ကျား၊ ဆင်၊ ပြောင် စသော တောကောင်ကြီးများ ကြီးစိုးသည့်ဒေသဖြစ်၏။ အသက်ကို ပစာနမထားဘဲ အာနာပါန ကျင့်စဉ်များကို တစိုက်မတ်မတ် အားထုတ်နေခဲ့သော ဆရာတော်ကြီး၏ ဂုဏ်သတင်းမှာ ကသာ၊ ဗန်းမော်၊ ရွှေကျ၊ မံနိန်ယံများအထိ ပျံ့နှံ့နေခဲ့၏။

ဆင်သံ၊ ကျားသံများအကြားတွင် တရားဟောခြင်း

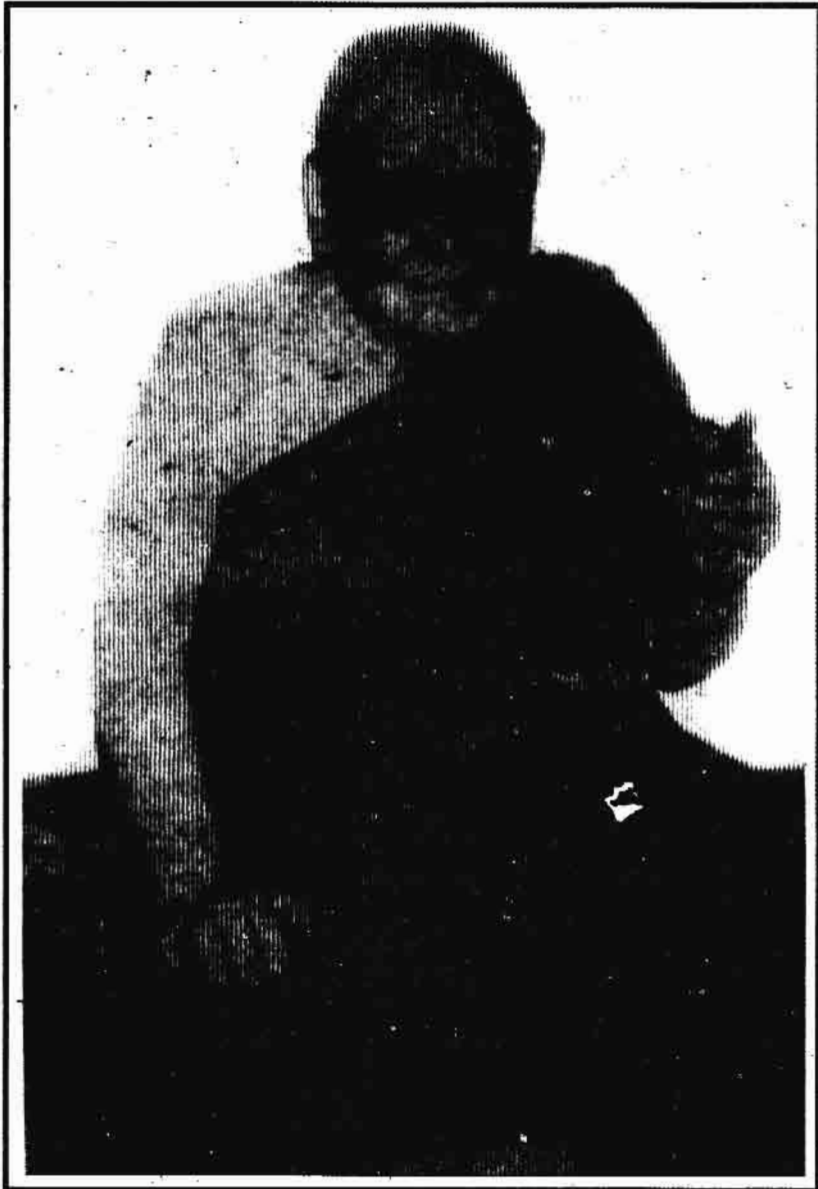
ခရစ်နှစ် ၁၉၄၈ ခုနှစ် မြန်မာနိုင်ငံ လွတ်လပ်ရေး ရပြီးကာလနောက်ပိုင်း ဆရာတော်ကြီးကို ဖူးမြော်ရန် လာရောက်ကြသည့် ဒကာ၊ ဒကာမများကို မကြာ မကြာ တရားဟောကြားတော်မူလေ့ရှိသည်။ တောတွင်းမှ ဆင်သံ၊ ကျားသံများ ကြားနေကြရလျှင်လည်း မည်သို့မျှ အန္တရာယ်မပြုကြောင်း ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်ခြင်း မဖြစ်ကြရန် ပြောကြားပြီး အာနာပါန အခြေခံသည့် သမထဝီပဒေသနာ တရားများကို အစဉ်တစိုက် ဟောကြားတော်မူ၏။

နွေခေါင်ခေါင် တပေါင်းလဖြစ်သောကာလ၌ အိုင်တလူ မြတ်စွာဘုရားပွဲအတွက် ရေအခက်အခဲကို ဒကာ၊ ဒကာမများက လျှောက်ထားကြရာ ဆရာတော်ကြီးကိုယ်တိုင် ရောဝတီမြစ် ကမ်းပါးထိပ်မှ အရှေ့ဘက်သို့ မျက်နှာမူ၍ “ရေလိုချင်တယ်ဟေ့” ဟု သုံးကြိမ်ဟစ်အော်လိုက်ရာ မကြာမီ သောင်ပြင်ပေါ်သို့ ရေများ လွှမ်းတက်လာကြသည်ကို ယခုသက်ရှိထင်ရှား ဦးရိန်နှင့်တကွ နယ်သူနယ်သားများ အံ့ဩမခံနိုင်အောင် မြင်တွေ့လိုက်ကြရပေ၏။

“ဆရာတော်ဘုရား ရေတွေရောက်လာတာတော့ ဟုတ်ပါပြီ၊ ဘုရားတပည့်တော်တို့လှေတွေအားလုံးလည်း ရေထဲ မျောပါကုန်ပြီဘုရား” ဆရာတော်ကြီးက “ဟေ အေးအေး၊ မင်းတို့ လှေတွေ မမျောပါဘူးကွယ်၊ နူးညံ့ပျော့ပျော်မှာ သွားယူလိုက်ကြ” ဟု အမိန့်ရှိ၍ လှေပိုင်ရှင်များ သွားကြည့်ကြရာ နူးညံ့ပျော့ပျော် အမည်တွင်သော ယခု ဒဂုန်သစ်ဆိပ်တွင် လူများ ချည်ထားသည့် အတိုင်း အစီအရီ ရှိနေသော လှေများကို အံ့ဩစွာ တွေ့လိုက်ရလေ၏။

မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၁၇ ခုနှစ်၊ ပြာသိုလဆန်း ၅ ရက် အင်္ဂါနေ့တွင် ဘဝခန္ဓာ ချုပ်ငြိမ်းတော်မူခဲ့လေသည်။ ယခု မိုးတားမြို့ တောင်ပေါ်ကျောင်း ဆရာတော်ကြီးကိုယ်တိုင် ဦးစီး ပြုပြင်ထားသော သမိုင်းဝင် အိုင်တလူဆိပ်သာ စေတီတော်မြတ်ကြီး၏ အနီး၌ ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ အုတ်ဂူတော်မှာ မပျက်မစီး ထင်ရှားစွာ ရှိနေပါသေး၏။

ညာသက်မျက်လုံးတို့ဖောက်၍ ဘုရားမှာ ဌာပနာထည့်သွင်း
လှူဒါန်းသော သက်တော် ၁၀၉ နှစ်ရှိ
မြစ်သားသိမ်တောင် ဦးထံဝရဗုဒ္ဓိ

မြန်မာနိုင်ငံအရပ်ရပ်ရှိ ထူးခြားသော ဆရာတော်ကြီးများနှင့် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ

မြန်မာ သက်တော် ၁၁၀ အထိ နေရ၏။ ထို့ကြောင့် ဆရာတော်ကြီး၏ တပည့်တို့သည် အောင်မြေ့နင်း အောင်သိဒ္ဓိဂါထာတို့ကို ယောအမေ့ ဆက်ခံကာ အဆင့်ဆင့် မှတ်တမ်းတင်ကြ၏။

ဆရာတော်ကြီး၏ အံ့ဖွယ်တစ်ရပ်မှာ မျက်မှန်အမြဲတပ်ထားခြင်းဖြစ်၏။ အကြောင်းရင်းကို တစေ့တစောင်း သိရသောအခါ ပို၍ မိမိ ကြည့်ညိုစရာ ဖြစ်ပါသည်။ ညာဘက်မျက်လုံးကိုဖောက်၍ နှုတ်ထိတ်တားအနီးတွင် စေတီတည်သောအခါ ဌာပနာတော်မူခဲ့ကြောင်း လေ့လာတွေ့ရှိရသောအခါ ခေတ်ပြိုင်မှတ်တမ်းအဖြစ် မှတ်တမ်းတင်ရပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးကို မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၄၉ ခု၊ ဇူလိုင်လဆန်း ၂ ရက်၊ သောကြာနေ့မှာ မွေးဖွားသန့်စင်ခဲ့ပါသည်။ ခမည်းတော် မယ်တော်တို့ကတော့ ဦးရွှေနှစ်၊ ဒေါ်တင်မြမ်း၊ မွေးချင်းငါးယောက်အနက် တတိယမြောက် သားရတနာပါ။

အသက်ရှည်စေသောနည်း

လောကရဲ့ ရှုပ်ထွေးမှုအဖုံဖုံကို မြင်ရတဲ့ သံဝေဂကို အရင်းတည်ပြီး ရဟန်းဘောင်မှာ မြသွားကြောင်း မိန့်ပါတယ်။ အသက်ရှည်လိုမှတိုက်ခွဲမှာ မရေရာလှတဲ့ သက်တမ်းတိုကလေးနဲ့ပဲ ကျဆုံးသွားကြရပါတယ်။ ဒီအကြောင်းကို ဆရာတော်ကြီး လျှောက်ထားတဲ့အခါ ဆရာတော်ကြီးက “လောဘဟာ လူကို နန်းစေတယ်၊ ဒေါသက အသက်ကို တိုစေတယ်၊ မောဟကို ဘုရား မကြိုက်ဘူး” လို့ လိုရင်းအနှစ်ကို မိန့်ပါတယ်။

တစ်နေ့ဆွမ်း သုံးလှုပ် ဘုဉ်းပေး

ဆရာတော်ကြီး ဆွမ်းဘုဉ်းပေးတဲ့အခါ နေ့စဉ်ဆွမ်း သုံးလှုပ်၊ အများဆုံး ခုနစ်လှုပ်ပဲ ဘုဉ်းပေးကြောင်း သိရပါတယ်။ ဘုဉ်းပေးတဲ့နေရာမှာ သက်သတ်လွတ်ပဲ ဘုဉ်းပေးပါတယ်။ ဆရာတော်ကြီးရဲ့ ဆုံးမဩဝါဒထဲမှာ ခြိမ်းခြံတရား ပါပါတယ်။

တစ်နေ့ ဂုဏ်တော်တစ်ထောင် ပွားများ

“မြင့်မြတ်တာကိုကြံ၊ မှန်ကန်တာကိုပြော၊ စိတ်သဘောလည်းကြံ၊ စောစောကြီးလည်းထ၊ ရိုသေမှုနဲ့ရှောင်ရဲ၊

သည်းခံမှုကို လက်စွဲ၊ ဤသူ ချမ်းသာမြဲ” လို့ မိန့်ထားပါတယ်။ ဆရာတော်ကြီးသည် တစ်နေ့ကို ဂုဏ်တော်တစ်ထောင် ပွားများတယ်လို့ သိရပါတယ်။

မေတ္တာများများပို့

“အသက်ရှည်ပြီး ရောဂါကင်းချင်ကြတယ်ဆိုရင် လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟရဲ့ သဘောကို သိအောင်လုပ်ပြီး နှိမ်နင်းပေတော့၊ အချိန်ရတိုင်းလည်း သတ္တဝါတွေကို မေတ္တာပွား” လို့ မိန့်တော်မူပါတယ်။ သက်တော်ရှည်ဆရာတော်ကြီးသည် လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်နှစ်ကျော်လောက်ကတည်းက ရေမချိုးတော့ဘူးလို့ သိရပါတယ်။ အပြင်လည်း မထွက်တော့၊ ကျောင်းတော်ပေါ်မှာ ဆရာတော်ကြီး အမြဲသီတင်းသုံးတဲ့နေရာ သုံးခုရှိပါတယ်။ အဲဒါတွေကတော့ (၁)ခုတင်ပေါ် (၂)ကုလားထိုင်ပေါ် (၃)ကပျဉ် (ကပြင်)ပေါ်တို့ပါ။ ပြုမလိုဖြစ်နေတဲ့ ဓနိမိ၊ ဝါးထရံကာ ကျောင်းဟောင်းကြီးမှာပဲ ရောင့်ရောင့်ရဲရဲနဲ့ သီတင်းသုံးနေခဲ့ပါတယ်။

တစ်နေ့ ၁၅ မိနစ်သာ ကျိန်းစက်

ဆရာတော်ကြီးသည် အိပ်စက်ချိန်မှာလည်း တစ်နေ့ တစ်နေ့လျှင် ၁၅ မိနစ်လောက်သာ ကျိန်းစက်လေ့ရှိကြောင်း သိရသည်။

ကိုယ်သင်းနဲ့

ဆရာတော်ကြီးသည် ကိုယ်နဲ့မှာ သင်းပျံ့လျက်ရှိကြောင်း သိရပါသည်။ အသားအရေ တွန့်ခြင်းလည်း မရှိ။ တွဲကွဲခြင်းလည်း မရှိ။ ရေမချိုးသည်မှာလည်း ကြာပြီဖြစ်ကြောင်း သိရပါသည်။ လွန်ခဲ့သော သုံးနှစ်လောက်က တစ်ကြိမ်သာ ရေချိုးကြောင်း သိရပါသည်။ ထိုအတောအတွင်း ရေမချိုးမှာ သိရပါသည်။

ခရစ်နှစ် ၁၉၉၈ ခုနှစ်၊ သက်တော် ၁၁၀ နှစ်၌ ခန္ဓာစန့် စွန့်တော်မူပါသည်။ ထိုအခါ ဝါတော် ၉၀ ရှိပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံအရပ်ရပ်ရှိ ထူးခြားသော ဆရာတော်ကြီးများနှင့် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ

ဖြည် ရွှေစင်တောရဆရာတော် ဦးထွန်းဦး

မြန်မာနိုင်ငံအရပ်ရပ်ရှိ ထူးခြားသော ဆရာတော်ကြီးများနှင့် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ

ရွှေဥမင်ဆရာတော်များသည် ဘွဲ့နာမည် ကွဲလွဲ၍ သိမှတ်နိုင်၏။ ရွှေဥမင်ဟူသော နာမည်ဆင်တူ များလေသည်။ ဥမင်ဆရာတော် ဟူ၍ ရန်ကုန်မှာလည်း ရှိ၏။ ၎င်းအပြင် မဟာမြိုင်တောကြီးအနီးတွင်လည်း ရွှေဥမင်တောရွာ ဟူ၍လည်း ရှိသည်။ ၎င်းအပြင် မန္တလေးအနီး စစ်ကိုင်းတောင်တော်ကြီးတွင်လည်း တောင်ဖီလာဆရာတော်ကြီးနှင့် ခေတ်ပြိုင် ရွှေဥမင် ဟူ၍လည်း ရှိ၏။ ယခု ရွှေဥမင်ဆရာတော်က အမည်တူသော်လည်း သီးခြားဂုဏ်ထူး ရှိ၏။ မူလက ရွှေဥမင်ဟု လူသိများ သော်လည်း...

ရှုမိုက်များပေးသောဘွဲ့

ဤဓမ္မသိဒ္ဓိ ပါရဂူ လေးကျွန်းပိုင်ဆရာတော်ကြီး နှစ်ဆရာမှာ မဟာမြိုင်တောကြီးထဲတွင် တရားအားထုတ်ပြီး ဆရာတော် မဟာမြိုင်တောကြီးထဲမှာ နတ်များက အသံကျယ်လောင် နှစ်ဆရာ ပေးအပ်ခဲ့သော နတ်များက သမုတ်ပေးလိုက်သော နတ်တော်ဖြစ်သည်ဟု သိမှတ်ကြရ၏။

လေးကျွန်းပိုင် ဆရာတော် ပေါ်ပေါက်ခြင်း

ပြည် ရွှေဥမင်ဆရာတော်ကား ပြည်သမိုင်းဝင် ဆရာတော်တော်တော် ဥမင် ၉ ခု ရှိခဲ့၏။ ထိုဥမင်များမှာ ဂန္ဓာမာဒန ဥမင် ဘုရားနိဗ္ဗာန်၊ ဘွဲ့တော်တွင်းဥမင်၊ ခဲလူးဥမင်၊ အာနန္ဒာဥမင်၊ နန္ဒာဥမင်၊ ကျောက်တံခါးဥမင်၊ ရသေ့ဥမင်၊ ရွှေဥမင် တို့ဖြစ်၏။ ထိုအနက် ထိုနေရာတွင် ရွှေဥမင်ဆရာတော်ဟူ၍ ပေါ်ပေါက် သော်လည်း ထိုဆရာတော်ကြီးအကြောင်းအရာ အချက်အလက် များကို ပြည်မြို့ ဦးဝေပုလ္လအကျော်ဆရာတော်ထံမှ သိခဲ့ရသည်။

ရွှေတောင်မြို့နှင့် ပြည်မြို့ကြားတွင် လေးကျွန်းဆီမီး ကုန်းတော်တစ်ခုရှိသည်။ ထိုလေးကျွန်းဆီမီးကုန်းတော်တွင် ဆရာတော်များ ပံ့ပိုးပေးထားပြီး ကြီးစားအားထုတ်ရင်း ထိုလေးကျွန်းဆီမီးကုန်းတော်တွင် လေးကျွန်းဆီမီးဆရာတော်ဟု ခေါ်တွင် ဘွဲ့တော်ရှိခဲ့ဖူး၏။ ရွှေဥမင်တောဆရာတော်ကြီးသည် မဟာမြိုင်တောတောင်ကြီးထဲတွင် ၇ နှစ်တိုင်တိုင် သမ္ဗုဒ္ဓေါဒါတာ ဆရာတော်ကြီးအား သာသနာနှစ် ၅၀၀၀ နှင့်အညီ နေ့စဉ် ညစဉ် တော် ၅၀၀၀ မရရအောင် ညှိအကျင့်မြတ်ကို ကျင့်ဆောင် သော်လည်း...

ဆန်၊ ဆီ၊ ဆေး၊ ဆား လိုသောအခါ

လုပ်ပုံလုပ်နည်းများ

တစ်နေ့တွင် ဒေါသတက လက်အုပ်ချို(ဆရာတော် ကြီးဘုရား တပည့်တော်မတို့ ဆွမ်းစားကျောင်းမှာ ဆန်ရော၊ ဆီရော ကုန်နေပါတယ်ဘုရား၊ အခြား ငရုတ်၊ ကြက်သွန်၊ ပဲလည်း မရှိတော့ပါဘုရား)ဟု လျှောက်ထားပါသည်။ ဤတွင် ဆရာတော်ကြီးက "မနက်ဖြန် ချက်ပြုတ်ဖို့ တစ်ရက်စာလောက် ရှိနေသေးသလား"ဟု မေးပါသည်။ ဒေါသတက "မနက်ဖြန် တစ်ရက်စာလောက်တော့ ကြံဖန်ခြစ်ချုပ်ပြီး ချက်ပြုတ်ကျွေးမွေး ရင်တော့ ရနိုင်ပါသေးတယ်ဘုရားဟု လျှောက်ထားပါသည်။"

ထို့နောက် ဆရာတော်ကြီးသည် "ဆန်၊ ဆီ၊ ပဲ၊ ငရုတ်၊ ကြက်သွန်၊ အာလူး၊ ပဲအမျိုးမျိုးတွေ လာခဲ့ကြဟေ့" ဟု နှုတ်မှ အမိန့်ရှိပြီး ဆရာတော် သီတင်းသုံးနေကျကျောင်းသို့ ပြန်ကြွသွား၏။

တစ်ညအိပ်ပြီး နံနက်အရုဏ်ဆွမ်း စားသောအခါ ဤသို့ မိန့်ကြား၏။ "ဟဲ့ သုတ ယနေ့နံနက်(၉:၀၀)နာရီမှာ လှည်း ၆ စီး၊ ဆီပုံးက ၄ ပုံး၊ ကုလားပဲက ၂ အိတ်၊ အာလူး က ၂ အိတ်၊ ကြက်သွန်က ၂ အိတ်အပြင် တခြားဘူးသီး၊ ဖရုံသီးတွေ ပါလာလိမ့်မယ်၊ ဒီတော့ လှည်းသမား ၁၂ ယောက် စာအတွက်ပါ ပိုပြီး နှစ် ချက်ထားပါ၊ ကြားလား" ဟု မိန့်ကြား ပါသည်။

သမ္ဗုဒ္ဓေါဒါတာတော်ကို လပေါင်း နှစ်ပေါင်းများစွာ ကျင့်ဆောင်တော်မူ၍ တန်ခိုးအမျိုးမျိုး၊ စွမ်းအားသတ္တိအမျိုးမျိုး၊ သိဒ္ဓိအမျိုးမျိုးတို့ကို ပိုင်ဆိုင်ပြီးစီးနေသော ဆရာတော်ကြီးသည် ခရစ်နှစ် ၁၇၇၂-ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း ၇ ရက်နေ့တွင် ရွှေဥမင်ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဘဝနတ်ထံ ပျံလွန်တော်မူ လေသည်။

မြန်မာနိုင်ငံအရပ်ရပ်ရှိ ထူးခြားသော ဆရာတော်ကြီးများနှင့် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ

တောင်ဗွားဆရာတော် တရားအားထုတ်ရာ တစ်တောင်လုံးလင်းနေ

မြန်မာနိုင်ငံအရပ်ရပ်ရှိ ထူးခြားသော ဆရာတော်ကြီးများနှင့် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ

တောင်ပွားဆရာတော်သည် ဗြိတိသျှဇေယျဝတီတိုက်၊ ဦးသီလကျောင်းတိုက်တွင် မူလပထမတိုက်အုပ်အဖြစ် ဆောင်ရွက်တော်မူ၏။ ဦးသီလလက်ထက်က တိုက်အုပ် တောင်ပွားဆရာတော်ဟု လူသိများ၏။ တောင်ပွားဆရာတော် အမွေအနှစ်အဖြစ် တရားတိပ်ခွေ ၄ ခွေ ကျန်ခဲ့ကြောင်း သိရှိရပါသည်။ နှစ်ပေါင်း ၁၀၀ ကျော် ကြာခဲ့သည် ဖြစ်ပါသည်။

တောင်ပွားဆရာတော်နှင့် တရားကျင့်ဘက်မှာ ဗြိတိသျှ ဦးနန္ဒိယဖြစ်ပြီး ဈာန်အဘိညာဉ် ရတော်မူ၏။ ထိုအကြောင်းကို ဇေယျဝတီ မြို့မဆရာတော် ဦးသီလကိုယ်တော်တိုင် ဖော်ထုတ်ခဲ့သည်။ ဘုန်းတော်ကြီး ဦးသီလ မဟုတ်သော အခြားတစ်ပါး ဖြစ်သည်။ ထားဝယ်ဇေယျဝတီကျောင်းတိုက်၊ ဆရာတော် ဦးသီလ၊ ဘုန်းတော်ကြီး ဦးခိုက်နှင့် ဘုန်းတော်ကြီး ဦးစိပိတို့ ၃ ပါးဆိုင်၍ ရေးမြို့ ရန်ကင်းတောင်တွင် တရားအားထုတ်ရာ တစ်တောင်လုံး လင်းနေသည်ကို အနီးအနားရွာများမှ မြင်ရ၏။

ထားဝယ်မြို့၊ ကူးတို့တောရရှိဏ်းကြီး၏ နာယက တစ်ပါး အပါအဝင် ဖြစ်တော်မူသော ဇေယျဝတီကျောင်းတိုက်၊ တိုက်အုပ်တောင်ပွားဆရာတော်သည် သက္ကရာဇ် ၁၂၄၆ ခုနှစ်၊ ဝါခေါင်လဆန်း ၁၀ ရက် စနေနေ့တွင် ထားဝယ်မြို့ ကရင်ပြင်ရင်၌ မွေးဖွားခဲ့သည်။ ခမည်းတော်၊ မယ်တော်တို့၏ အမည်မှာ ဦးရွှေလူနှင့် ဒေါ်သွန်း တို့ဖြစ်ကြသည်။ သူတို့သည် လယ်ယာ ကိုင်းကျွန်းအလုပ်ဖြင့် အသက်မွေးကြသည်။ တစ်မိဝမ်းတွင်း သားသမီး ၇ ယောက်အနက် ဆရာတော်သည် တတိယမြောက် သားရတနာ ဖြစ်သည်။

ဆရာတော်သည် ၁၀ နှစ်အရွယ်တွင် အစိုးရ မူလတန်းကျောင်း၌ စတုတ္ထတန်းအောင်ပြီး ကျောင်းမှထွက်ခဲ့သည်။ ထားဝယ်မြို့မှ အရှေ့ဘက် ၃ မိုင်ခန့်ဝေးသော ပေါက်တိုင်းရွာ တောင်ပွားကျောင်းဆရာတော် ဦးဂုဏထံတွင် အပ်နှံခဲ့သည်။ ရှင်သာမဏေဝတ်၍ လောကုတ္တရာ အခြေခံပညာရပ်များကို သင်ပြီး သက္ကရာဇ် ၁၂၇၃ ခုနှစ်၊ နယုန်လဆန်း ၁၂ ရက်နေ့တွင်

ထားဝယ်မြို့ ကညံ့ရပ်မြေတိုက်ကျောင်းခဏ္ဍာအိမ်၌ ဇလွန်အရှေ့ကျောင်းဆရာတော် ဦးဝဏ္ဏကို ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာပြု၍ ရဟန်းဘဝသို့ ရောက်ခဲ့သည်။ ရဟန်းဘွဲ့အမည်မှာ ဦးတေဇိန္ဒ ဖြစ်သည်။

ပိဋကတ်တိုက်ဆရာတော် ဦးကုန္ဒဝံသ တိုက်တွန်းနိုးဆော်ချက်အရ ဦးတေဇိန္ဒသည် ရဟန်းတစ်ဝါ၌ ထားဝယ်မြို့ ဇေယျဝတီကျောင်းတိုက်ဆရာတော် ဦးသီလထံတွင် ပညာသင်ယူရန် ကြံရောက်သီတင်းသုံးခဲ့သည်။ ဆရာတော် ဦးသီလထံ၌ နိကာယ်ငါးရက် ပါဠိတော် အဋ္ဌကထာ ဇီကာနှင့်-သင်ရိုးပေါက်ခဲ့သည်။

ကျမ်းတတ်၍ ဝိပဿနာ မကျင့်လျှင် သူကန်းမျှသာ ဖြစ်၏ဟု ဆို၏။

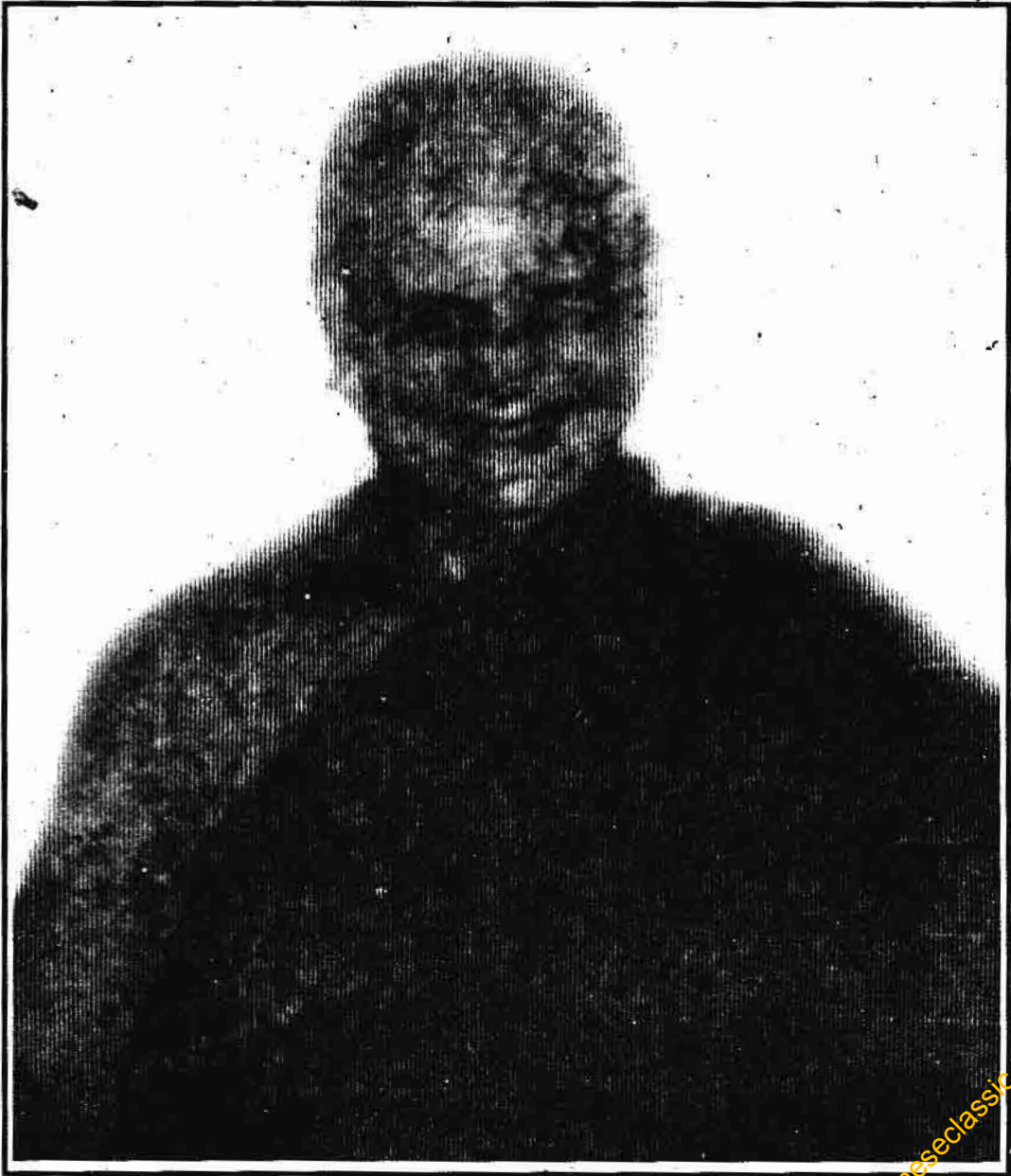
မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၈၂ ခုနှစ်တွင် တောင်ပွားဆရာတော်သည် ကျမ်းဂန်သာတတ်၍ ဝိပဿနာအကျင့်မပါလျှင် သူကန်းသာ ဖြစ်သေးသည်။ မိမိ၏တပည့် လွတ်မြောက်ရေး မဂ်ဖိုလ်ရရှိရေးအတွက် ရဟန်းပြုခဲ့ပုံကို နှလုံးသွင်း၍ ဇေယျဝတီ ဆရာတော် ဦးသီလထံတွင် ကမ္မဋ္ဌာန်း သင်ယူပြီး ဆရာတော် ဦးသီလ တည်ထောင်ထားသော ထားဝယ်မြို့မှ အနောက်ဘက် ၄ မိုင်ခန့်ဝေးသော မင်းရပ်ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းသို့ တရားအားထုတ်ရန် ကြံခဲ့သည်။

ထိုချောင်းတွင် ဝိပဿနာတရားအားထုတ်ခြင်း၊ ပတ်ဝန်းကျင်မြို့နယ်များမှ ယောက်ျားအား တရားအလုပ်ပေးခြင်း၊ တရားစစ်ခြင်း၊ တရားဟောခြင်းတို့ဖြင့် မိမိသူတစ်ပါးအကျိုးများကို ကျင့်ခဲ့သည်။ ၁၃၂၈ ခုနှစ်၊ ဒုတိယဝါဆိုလဆုတ် ၁၅ ရက်နေ့သည် ဥပုသ်နေ့ဖြစ်၍ ပရိသတ်ကို နံနက်ပိုင်းတရားဟောပြီး နေ့ဆွမ်း ဘုဉ်းပေးတော်မူသည်။ ထို့နောက် သီတင်းသုံးတော်မူရာ စံကျောင်း၌ တစ်ပါးတည်း ကိန်းအောင်းတော်မူနေစဉ် ညနေ ၄ နာရီအချိန်တွင် ပျံလွန်တော်မူခဲ့သည်။ ပျံလွန်တော်မူသည့် အချိန်တွင် သက်တော် (၈၂)၊ ဝါတော် (၅၅)ဝါ ဖြစ်ခဲ့သည်။

မြန်မာနိုင်ငံအရပ်ရပ်ရှိ ထူးခြားသော ဆရာတော်ကြီးများနှင့် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ

ဓမ္မစိန်စင်ထွင်း အလင်းမရသည့်အပြင် ပေါင်ကျိုးနေထော်လည်း
တရားထူးရသည့် ခြောက်ဂူကျောင်းဆရာတော်ကြီး အရှင်ဉာဏုတ္တ

ဒြပ်မာနိုင်ငံအရပ်ရပ်ရှိ ထူးခြားသော ဆရာတော်ကြီးများနှင့် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ

ကျောက်ပန်းတောင်းမြို့နယ်အတွင်းရှိ ကျောက်ပန်းတောင်း၊ ညောင်ဦးသွားသော ကားလမ်း၏ အရှေ့မြောက်ဘက်တွင် ထီးကြီးကျေးရွာ ကပ်လျက်တည်ရှိသည်။ ထိုတံခါးကြီး ကျေးရွာ၏ မြောက်ဘက် တစ်မိုင်ခွဲခန့်အကွာတွင် မြောက်ဂူကျောင်း တည်ရှိသည်။

မြောက်ဂူကျောင်းရဟန္တာဟု ကျော်စောခြင်း

မြောက်ဂူကျောင်းဆရာတော် အရှင်ဥဏုတ္တရသည် ပျံလွန်တော်မမူမီ ဆယ်နှစ်ကျော်ကပင် ရဟန္တာဟု ကျော်ကြားခဲ့သည်။

မပျံလွန်မီကပင်လျှင် ညအခါ တစ်ကျောင်းလုံး လင်းထိန်နေသည်ကို မြင်ရခြင်း အံ့ဖွယ် ကားလမ်းမှ လှမ်းမြင်ရသည်။ ဆရာတော်ကြီး ပျံလွန်တော်မူ၍ မီးထွန်းထားခြင်းလောဟု သွားရောက်ကြည့်ရှုကြသည်။ မြောက်ဂူကျောင်းမှာ ဆီမီးထွန်းထားခြင်းပင် မရှိပေ။ ဆရာတော်ကြီး၏ ထူးခြားသော အချက်တစ်ရပ်မှာ ဆရာတော်အား လာရောက်၍ ပုဇွန်ကြခြင်း ဖြစ်သည်။ ဆရာတော်ကြီးအား ရှဉ့်၊ မြွေ စသော တောသတ္တဝါများ ကျီး၊ ချိုး၊ ခါ စသော ကျေးငှက်များ လာရောက်ချဉ်းကပ်ပုဇွန်ကြသည်ကို ကိုယ်တိုင်တွေ့မြင်ခဲ့ကြသောသူ များစွာပင် ရှိခဲ့သည်။

လှပရုံဘိ တရားဟောခြင်း လျှို့ဝှက်ချက်

တစ်ခါတစ်ရံတွင် ဆရာတော်သည် နံနက်စောစောကြီးတွင် တရားနာသူ မရှိဘဲ တရားဟောနေသည်ကို တွေ့ရတတ်သည်။ ဤအခါတွင် ကပ္ပိယ ဦးသာအွေက ဆရာတော်ကြီးမှာ မျက်စိမမြင်သောကြောင့်သာ လင်းမုန်း မောင်မုန်း မသိ။ တရားနာသူရှိမှန်း မရှိမှန်း မသိဘဲ မုန်းဆပြီး တရားဟောနေသည်ဟု ထင်မိသည်။

မျက်စိမမြင်သော်လည်း နတ်များက တရားလာ၍ နာကြခြင်း ကပ္ပိယဦးသာအွေက "အရှင်ဘုရား၊ ငါ့မလင်းသေးဘူးဘုရား။ တရားနာမည့်သူလည်း မရှိဘူး။ တရားဟောမနေပါနှင့်ဘုရား" ဟု လျှောက်ထားသည်။ ဆရာတော်ကြီးက "ဟသာအွေရ မင်းကသာ မမြင်တာ။ ငါ့မှာ တရားနာမယ့်သူတွေ တစ်ပုံကြီးကွ၊ သူတို့က တရားဟောရန် တောင်းပန်လို့ ငါ တရားဟောနေတာ" ဟု မိန့်တော်မူသည်။

ဏတီရပ်ရွာ

ဆရာတော်အရှင်ဥဏုတ္တရသည် ကျောက်ပန်း

တောင်းမြို့မှ နှစ်မိုင်ခန့်ဝေးသည့် တံခါးကြီးကျေးရွာတွင် အဖဦးစော၊ အမိ ဒေါ်ဖြူကောင်းတို့မှ ၁၂၆၄ ခုနှစ်၊ တော်သလင်းလပြည့်ကျော် ၃ ရက်၊ အင်္ဂါနေ့ နံနက်တွင် ဖွားမြင်တော်မူခဲ့သည်။ သားသမီးလေးယောက်အနက် ဒုတိယမြောက် သားရတနာ ဖြစ်သည်။ ငယ်မည်မှာ မောင်လှတင် ဖြစ်သည်။ မောင်လှတင် ၅ နှစ်သားအရွယ်တွင် ကျောက်ပန်းတောင်းမြို့နယ်ရွာတန်းရှည်ကျေးရွာ၊ ရုပ်စုံကျောင်း ဘုန်းတော်ကြီး ဦးနန္ဒထံ ပညာသင်ကြားခဲ့သည်။ ၁၀ နှစ်သားအရွယ်တွင် သာမဏေဝတ်ခဲ့သည်။

ရဟန်းပြစ်တော်မူခြင်း

၁၂၈၃ ခုနှစ်တွင် သက်တော် ၂၀ ပြည့်သဖြင့် ရှင်ဥဏုတ္တရသည် ကျောက်ပန်းတောင်းဆရာတော်ဘုရားကြီးကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ရဟန်းပြုတော်မူခဲ့သည်။

ပထမကြီးအောင်

ညောင်ဦးမြို့ ကျောက်ပန်းတောင်း စာသင်တိုက်၊ ကျောက်တန်းမြို့ မဟာဝိသုဒ္ဓါရာမတိုက်၌ ပညာကို ဆက်လက်ဆည်းပူးတော်မူခဲ့သည်။ ထိုနှစ်တွင် ပထမကြီးကို အောင်မြင်သည်။

တောထွက်တော်မူ

ဆရာတော် ဦးဥဏုတ္တရသည် သက်တော် ၅၃ နှစ်၊ ဝါတော် ၃၃ ဝါအရတွင် သံတံခါး ဖလေးတောရကျောင်းသို့ ဦးလက္ခဏ၊ ဦးဝါယမတို့နှင့်အတူ ကြွရောက်၍ တောရဆောက်တည်လျက် ဝိပဿနာတရားကို ပွားများအားထုတ်တော်မူသည်။ မျက်စိကွယ်တော်မူသော်လည်း အလွန်ထူးဆန်းသည်။ မျက်စိမမြင်ပါလျက်နှင့် တရားထူးရအောင် ကျင့်ကြံအားထုတ် ပေါက်မြောက်တော်မူသဖြင့် ဝီရိယအရာတွင် စံနမူနာတင်ရပေသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် သက်တော် ၈၇ နှစ်၊ သိက္ခာတော် ၆၇ ဝါအရ ၁၃၅၀ ပြည့်နှစ်၊ ပြာသိုလပြည့်ကျော် ၁၂ ရက် ကြာသပတေးနေ့ နံနက်(၁၀:၀၀)နာရီအချိန်တွင် ပျံလွန်တော်မူခဲ့သည်။

မြန်မာနိုင်ငံအရပ်ရပ်ရှိ ထူးခြားသော ဆရာတော်ကြီးများနှင့် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ

ဓာတ်တော်များ ရုတ်ခြား ရုတ်ခြား ထူးဆန်းစွာ ထျတော်မူသော
သံတော ဦးနန္ဒဝံသ

မြန်မာနိုင်ငံအရပ်ရပ်ရှိ ထူးခြားသော ဆရာတော်ကြီးများနှင့် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ

သဲတောဆရာတော်ဘုရားကြီး ဦးနန္ဒဝံသ ခန္ဓာဝန်စွန့် ပျံလွန်တော်မူပြီးမှ ဓာတ်တော်ကျလို့ ရဟန္တာမှန်း သိရတယ်။ ဆရာတော်ကလေးကို ဦးရေအေးနှင့် ဦးစီမွှေးတို့ တည်ထောင်ခဲ့တဲ့ တောရကျောင်းပါ။ တောရကျောင်း ဆိုပေမယ့် မွေ့လျော်ဖွယ် အောင်လှပါ။ သာသာယာယာ မရှိပါ။ မြေက မညီမညာ။ အပိုက်ဆွေးတွေက ဟိုတစ်ပုံ သည်တစ်ပုံ၊ ကျင်းချိုင့်တွေက အပြည့်။ ဆရာတော်ပင်တွေက ခပ်ကျဲကျဲ တမာပင်လေး နှစ်ပင်မျှသာရှိတဲ့ ကျပ်တီးကုန်းကလေးဖြစ်လို့ သာမောဖွယ် မရှိပါဘူး။ အဲဒီ ကျောင်းကလေးဟာ ဆရာတော်ကြီး တရားအားထုတ်ခဲ့တဲ့ ကျောင်းကလေး ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီကျောင်းမှာ ဆရာတော်ကြီး ကြွင်းကျန်ရစ်သော ဓာတ်တော်များကို ဓာတ်ပုံတွင် ထင်ရှားစွာ ဖူးတွေ့ရသောအခါ ပို၍ကြည်ညိုခဲ့ရပါသည်။ သာသနာ့မော်ကွန်းတွင် အနိယာဆရာတော်ကြီးတစ်ပါးကို မှတ်တမ်းတင်နိုင်၍ ဝမ်းမြောက်ရပါသည်။

ဓာတ်ရုပ်ရွာ

သဲတောမြို့နယ်၊ ခင်ကြီးရွာတွင် ခမည်းတော် ဦးပေါ်- နောင်တော် ဒေါ်မယ်အုံတို့မှ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၆၆ ခု၊ ပထမ ဝါဆိုလဆန်း ၇ ရက်၊ စနေနေ့ နံနက် ၁ နာရီတွင် ဖွားမြင်တော် မူခဲ့ပါသည်။

ရဟန်းဖြစ်တော်မူခြင်း

ကျေးဇူးရှင်တောရဆရာတော်ကြီးသည် မိဘများရဲ့ နှစ်သက်မှုနှင့် သက္ကရာဇ် ၁၂၈၇ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလဆန်း ၁၃ ရက်မှာ ဝမ်းတွင်းမြို့နယ်၊ ခင်ကြီးကျေးရွာ၊ အရှေ့တောင် ကျောင်းဆရာတော် ဦးညင်ထိန္ဒအား ဥပဇ္ဈာန်ပေးပြီး ခင်ကြီး ကျောင်း ငါးပွင့်ကျောင်း ခဏ္ဍာသိမ်မှာ မြင့်မြတ်သော ရဟန်း ဆရာတော် ရှိခဲ့ပါသည်။ ရဟန်းဖြစ်ချိန် သက်တော် ၂၁ နှစ်ခွဲ သို့တော် အရှင်နန္ဒဝံသ ဖြစ်ပါသည်။

မန္တလေးသို့ရောက်

ဆရာတော်လောင်းလျာသည် မန္တလေးတောင်ပြင် မြို့လင်းတိုက်မင်္ဂလာစံကျောင်း ဆရာတော်ထံမှာ စာဝါများကို နားလည် ကြိုးစားသင်ယူခဲ့ပါသည်။

ရွှေစာသင် ညမှာ သုသာန်

နေ့မှာ စာသင်ပြီး ညအခါ ကျောင်းမှာမအိပ်ဘဲ ရွှေစာအနီးက အနီးတောကျောင်းနဲ့ ကပ်နေတဲ့ သုသာန်ဇရပ် တရားသွားကျင့်လေ့ရှိသည်။ ပိနည်း(၅)ကျမ်း၊ သုတ်(၃)ကျမ်း

အဘိဓမ္မာ(၇)ကျမ်းတို့ကို သင်ရိုးကုန် တတ်မြောက်ခဲ့ပါသည်။ သဲတောမြို့ ရွှေဘုံသာ တောရကျောင်းသို့ သက္ကရာဇ် ၁၃၀၃ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလဆန်း ၈ ရက်နေ့မှ စတင်ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် ရဟန်းသိက္ခာ (၂)ဝါ၊ (၃)ဝါ ကတည်းက သုသာန်ဇရပ်တောင်ခဲလေရာ ရွှေဘုံသာတောရ ပြောင်းရွှေ့လာပြီးနောက်ပိုင်းမှာလည်း ညအခါ သုသာန်သင်္ချိုင်း များသို့သွား၍ တရားအားထုတ်လေ့ရှိသည်။

ကုလားထိုင်ပေါ်ထိုင်လျက် ခန္ဓာဝန် စွန့်တော်မူ

ဆရာတော်ကြီးသည် သက်တော် ၈၇ ဝါတော် ၆၅ ဝါ အရ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၅၂ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလဆန်း ၃ ရက်၊ သောကြာနေ့ နံနက် ၇ နာရီ ၁၅ မိနစ်မှာ သဲတောမြို့ ရွှေဘုံသာ တောရကျောင်းမှာ ကုလားထိုင်ပေါ်ထိုင်လျက် ခန္ဓာဝန်စွန့် ပျံလွန်တော်မူခဲ့ပါသည်။

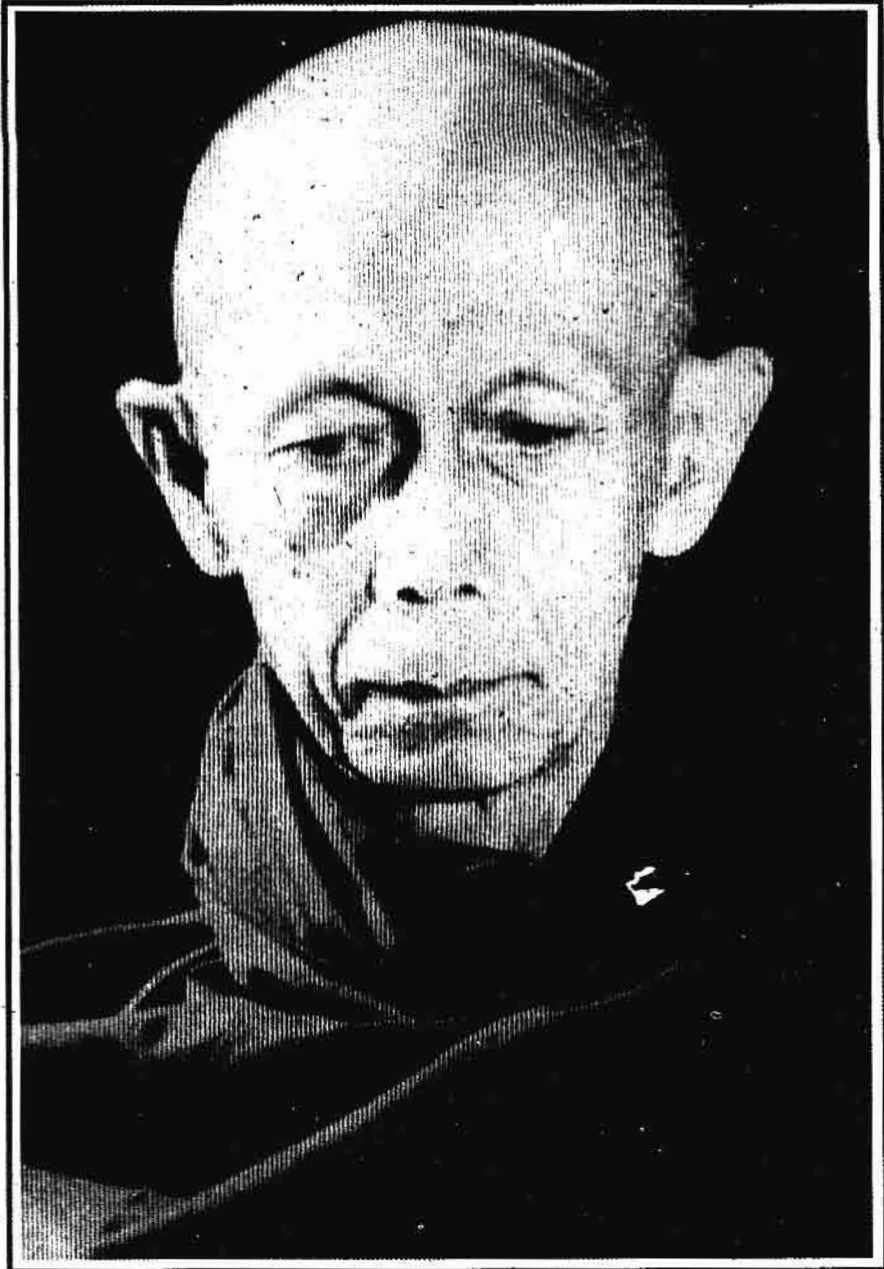
ဓာတ်တော်ကျခြင်း

ဆရာတော်၏ ရုပ်အလောင်းတော်ကို (၁၇-၂-၁၉၉၀) သက္ကရာဇ် ၁၃၅၂ ခု၊ တပေါင်းလဆန်း ၅ ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့ ညနေ ၃ နာရီမှာ နံသာအမွှေးတိုင်များ၊ သနပ်ခါးတုံးများနှင့် မီးသင်္ဂြိုဟ်ပူဇော်ခဲ့ကြပါသည်။ ဓာတ်တော်က ချက်ချင်းကျခဲ့ခြင်း မဟုတ်ပါ။ မီးသင်္ဂြိုဟ်ပြီး ၁၇ ရက်အကြာမှာ ဓာတ်တော် ၅ ဆူ၊ တပေါင်းလဆုတ် ၈ ရက်နေ့မှာ ၅ ဆူအပြင် အားလုံး ၁၂ ဆူ ကြွင်းကျန်ရစ်သည်ကို ယခုတိုင် ပူဇော်ထားလျက် ရှိပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံအရပ်ရပ်ရှိ ထူးခြားသော ဆရာတော်ကြီးများနှင့် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ

စင်္ကြံကြွရာ မြေပြင်မှ တစ်တောင်ကွာသည်ဟု ဆိုကြသော ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး ရွှေဥမင်ဆရာတော်

မြန်မာနိုင်ငံအရပ်ရပ်ရှိ ထူးခြားသော ဆရာတော်ကြီးများနှင့် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ

ရွှေဥမင်တောရ၌ တိုက်ကျောင်းကြီးငယ်များကို အလှူရှင်များမှ သဒ္ဓါကြည်ဖြူ ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းကြသော်လည်း ထိုခမ်းခမ်းနားနားကျောင်းကြီးပေါ်တွင် ဆရာတော်သည် သီတင်းသုံးလေ့ မရှိ။ ၁၂ ပေသာသာ ကျယ်ဝန်းသော တစ်ထပ် ဆရာတော်သင်္ခန်းတွင်သာ သီတင်းသုံးတော်မူ၍ ညဉ့်အခါကာလ၌ ကျိန်းစက်လေ့ မရှိကြောင်း အနယ်နယ်အရပ်ရပ်မှ လာလှူသမျှ တစ်ခုမကျန် ချီတဲခွမ်းပါး ကျောင်းတိုက်များသို့ ပြန်လှူဒါန်းလေ့ရှိကြောင်း သိရပါသည်။

ဇနီးသတ်နှင့်ဝေးရာ

ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ သီလဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်၊ ယောဂဂုဏ်တို့သည် အလွန်တရာ ကျော်ကြားလှ၍ ကြည်ညိုသူ နှူးလှ၏။ များလှသော ညဉ့်ပရိသတ်ကို အမြဲညဉ့်ခံနေရ၍ အချိန်ကုန် လှုပ်ပန်းလျက် တရားဘာဝနာကိစ္စအပြာဖြာတွင် အနောင်အယုက် အတားအဆီးသဖွယ် ဖြစ်လာသောအခါ ဆရာတော်သည် ညဉ့်ပရိသတ်နှင့်ဝေးရာ ဆိတ်ငြိမ်းအေးချမ်း၊ တောရစခန်းများတွင် လူမသိ သူမသိ တရားနှင့် မွေ့ပျော်နေ တတ်၏။

ကြာခဏ ပျောက်ပျောက်နေ

ထင်ပေါ်ကျော်ကြား လူသိများမှုကို အလွန်တရာ နှိပ်စပ်နှိမ်နင်းအတူ မကြာခဏ ရွှေဥမင်တောရမှ ပျောက်ခြင်းမလှ ပျောက်ပျောက်နေတတ်လေသည်။ ဆရာတော် တရားအားထုတ် ဆုနေရာများ တစ်ခါတစ်ရံမှာ မြောက်ဥက္ကလာပနှင့် အလွန် အလှမ်းကွာဝေးလှသော ပေါင်မြို့နယ်၊ ဘန်ဘွားကျန်းကျောက် အိုင် ဓမ္မသုခတောရကျောင်းသင်္ခန်းတွင် ဖူးခွင့်ရကြ၏။ ရှေးမြို့နယ် အစင်ကျေးရွာ မွန်ထိန်တောရ၊ ဒေးစွန်ပါ ဆင်ပုန်းတောရ၊ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ ကော့ပုဂ္ဂိုလ်မြို့နယ်၊ ညောင်ကုက္ကိုင်းတောရ၊ ပဲခူးမြို့နယ် ဘုရားသုံးဆူရွာ နာရထီတောရ၊ ပဲခူးမြို့နယ် ကျောက်တန်းတောရများသည် ရွှေဥမင်ဆရာတော်ဘုရား တရား ထွက်ကြပွားများရာ ဌာနများ ဖြစ်ကြလေသည်။

မြေပြင်မှ တစ်တောင်ကွာနေခြင်း ကိုယ်တွေ့

တစ်နေ့သောအခါတွင် ရဟန်းအစ်မကြီး ဒေါ်တင်အေး သည် ဆွမ်းချက်ဆောင်မှ ဆွမ်းချက်နေရင်း ရွှေဥမင်ဆရာတော် စင်္ကြာကြွသွားသည်မှာ မြန်ဆန်လွန်းလှသဖြင့် ဘယ်လိုပါလိမ့်ဆို

ပြီး နောက်မှ ကမန်းကတန်း လိုက်ကြည့်ရာ မြေပြင်ပေါ် တစ်တောင်အကွာမှ ဆရာတော် စင်္ကြာကြွသွားသည်ကို အံ့သြခြင်း များစွာဖြင့် ဖူးတွေ့လိုက်ရလေ၏။ ကြက်သီးမွေးညင်းများ ထလာ သည်အထိ ရဟန်းအစ်မကြီး ဒေါ်တင်တင်အေးမှာ အတိုင်းအဆ မရှိ ဝမ်းသာနေလေတော့သည်ဟု ဆို၏။

မွေးသက္ကရာဇ်နှင့် ကတိရိပ်စွာ

ရွှေဥမင်တောရ ဆရာတော်လောင်းလျာအား မွန်ပြည် နယ်၊ ကျိုက်ထိုမြို့နယ်၊ မုက္ခမူကျေးရွာ၌ ခမည်းတော် ဦးဟန်၊ မယ်တော် ဒေါ်သိုင်းခြံတို့မှ ၁၂၅၅ ခုနှစ်၊ တော်သလင်းလပြည့် ကျော် ၁ ရက်၊ တနင်္လာနေ့တွင် မီးရှူးသန်စင် ဖွားမြင်တော်မူ ခဲ့ပါသည်။ မွေးချင်း ငါးယောက်အနက် သားဦးရတနာဖြစ်သည်။ ဆရာတော်သည် အသက် ၉ နှစ်အရွယ်ကပင် မုက္ခမူကျေးရွာ မှန်ကျောင်းဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တနန္ဒိယထံတွင် ရှင်သာမဏေပြုခဲ့၍ ၁၂၆၅ ခုနှစ်၊ ညောင်လေးပင် တောရဆရာတော် ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ မြင့်မြတ်သော ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိခဲ့သည်။ ဆရာတော် သည် ပါဠိတော်၊ အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာများကို နေ့ဝါ ညဝါများ လေ့လာသင်ယူ ဆည်းပူးခဲ့ပါသည်။ ဆရာတော်ကြီးသည် ဓမ္မ ရိပ်သာများကို တည်ထောင်၍ သာသနာပြုလုပ်ငန်းများကို ပြုလုပ် ခဲ့ပါသည်။

ခန္ဓာဝန်ချတော်မူခြင်း

ရွှေဥမင်ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် ကမ္မဋ္ဌာနစရိယ အဖြစ် သာသနာ့ဝန် ထမ်းဆောင်ရင်း ၁၃၆၄ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်ကျော် ၁ ရက်၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ညနေ(၃:၃၀) နာရီအချိန်တွင် ပတ္တမြားမြို့သစ်၊ ဓမ္မသုခတောရ၌ ခန္ဓာဝန် ချတော်မူခဲ့ပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံအရပ်ရပ်ရှိ ထူးခြားသော ဆရာတော်ကြီးများနှင့် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ

တရားထိုင်ရာတွင် မီးမထွန်းဘဲ လင်းနေသော ကြာအင်းရွာဆရာတော် ဦးသီတ

မြန်မာနိုင်ငံအရပ်ရပ်ရှိ ထူးခြားသော ဆရာတော်ကြီးများနှင့် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ

ဆရာတော်၏ ဇာတိမှာ ဇလွန်မြို့၊ ဘောသွန်ဇာတိ ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာတော် ၁၄ နှစ်အရွယ်မှာ ရှင်သာမဏေပြုပြီး ဆရာတော် ဦးသောမ(ကြာအင်းဒုတိယဆရာတော်)ထံမှာ လောကီပညာတွေ သင်ယူပါတယ်။ မန္တလေး၊ မိတ္ထီလာ၊ မြင်းခြံ၊ ဘုရားကျောင်းဒေသတွေမှာ ပရိယတ္တိစာပေကို ပထမကြီးတန်း အောင် မြင်တဲ့အထိ သင်ယူခဲ့ပါတယ်။

ဝိပဿနာ ၅ နှစ်

မိတ္ထီလာ မလှိုင် ပန်းအိုင်ဒေသမှာ ဝိပဿနာ ၅ နှစ် အားထုတ်ပြီး ကြာအင်းရွာကို ပြန်ကြွလာတယ်ဟု မှတ်တမ်း နှစ်

မဟာစည်သတိပဋ္ဌာန်နည်း

ဆရာတော်၏ ထူးခြားချက်များကတော့ မဟာစည် သတိပဋ္ဌာန်နည်းကို စင်ကြယ်လျှောက်ပြီး အားထုတ်တယ်။ နံနက် ၄ နာရီကနေ ကျောင်းရဲ့ အနောက်မြောက် ၁ မိုင်ကျော်ဝေးတဲ့ ကျွဲကံသာ ခေါင်းဘုရားကို စင်ကြယ်လျှောက်သွားပြီး တရားအား ထုတ်တယ်။ အရုဏ်ဆွမ်းအစီ ပြန်ကြွတယ်။ အရုဏ်ဆွမ်းစားပြီး အချိန်ကနေ နေဆွမ်းစားချိန်အထိ စကားမပြောတော့ဘဲ စင်ကြယ် လျှောက်ရင်း တရားအားထုတ်ပြန်တယ်ဟု မှတ်တမ်းရှိပါသည်။

ဆရာတော်၏လေ့

ဆရာတော်၏ အလေ့အထမှာ စင်ကြယ်လျှောက်ရင်း တရားအားထုတ်မှု ဖြစ်ပါတယ်။ ဝိနည်းကိုလည်း လေးစားတယ်။ နေပူပူ၊ မိုးရွာရွာ တရားအလုပ်ကို မလစ်ဟင်းစေရဘူး။ စင်ကြယ် လျှောက်ရင်း ခြေထောက်မှာ ကျွတ်တွယ်ရင် ဆက်မလျှောက် တော့ဘဲ ရပ်နေတယ်။ ကျွတ်ပြုတ်ကျမှ ဆက်လျှောက်တယ်ဟု မှတ်တမ်းရှိ၏။

မီးမထွန်းဘဲ လင်းသောအရောင်များ

ဆရာတော်သည် ညဉ့်အခါမှာ သီတင်းသုံးပုံမှာ အလွန်ထူးဆန်းပါသည်။ ကျောင်းကြီးပေါ်မှာ သီတင်းမသုံးဘဲ ဘုရားတန်ဆောင်းထဲမှာ ကောက်ရိုးခင်းပြီး ဝါးခြမ်းခေါင်းအုံးနဲ့ စောင်၊ ခြင်ထောင် မယူဘဲ သီတင်းသုံးလေ့ရှိသည်။ ညအခါ ဖိုမှောင်မှောင်တွင် ဘာမီးမှ မထွန်းဘဲ ထူးခြားသော အလင်း

ရောင်များ ဝင်းဝင်းထိန်နေတတ်ပါသည်။ ခြင်တွေ၊ ကြမ်းပိုးတွေ ပေါများသော်လည်း ခြင်းဖု၊ ကြမ်းပိုးကိုက်ရာ လုံးဝမတွေ့ကြဘူး။ မိုးရာသီ ညဘက် မိုးသည်းထန်ချိန်မှာ တော်လည်းသံကြီးတွေ မြည်ဟည်းလို့ ဆရာတော် သီတင်းသုံးတဲ့ အဆောင်ဘက်မှာ လင်းထိန်နေတယ်။ ထူးခြားတဲ့ အလင်းရောင်ကြီးတွေ ကိုယ်တိုင် မြင်ခဲ့ရဖူးသည်ဟု မှတ်တမ်းရှိပါသည်။

ဘုရားမျက်နှာတော်လှည့်

နံနက်လင်းလို့ သွားကြည့်ရင် သော့ခတ်ထားတဲ့ အခန်းထဲက ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်တစ်ရာသည် ဆရာတော်ဘာန္တူသီဟ ရိရာဘက်ကို ထူးဆန်းစွာ လှည့်နေတာ မှုမြင်ရတယ်ဟု သိရပါ သည်။ ၎င်းရုပ်ပွားတော်မှာ ညဏ်တော် ၁ မိုင်ခန့်သာ ရှိသည်။ ကြာအင်းသူကြီးလက်ထက်တွင် အမှုအခင်း စစ်ဆေးသောအခါ တရားခံသက်သေ တရားလိုတို့မှ ဤရုပ်ပွားတော်ကို ဦးခေါင်းပေါ် ရွက်ပြီး ကျွမ်းသစ္စာ ကျိန်ဆိုခဲ့ကြကြောင်း သိရသည်။

ထူးဆန်းသော မှတ်တမ်းများ

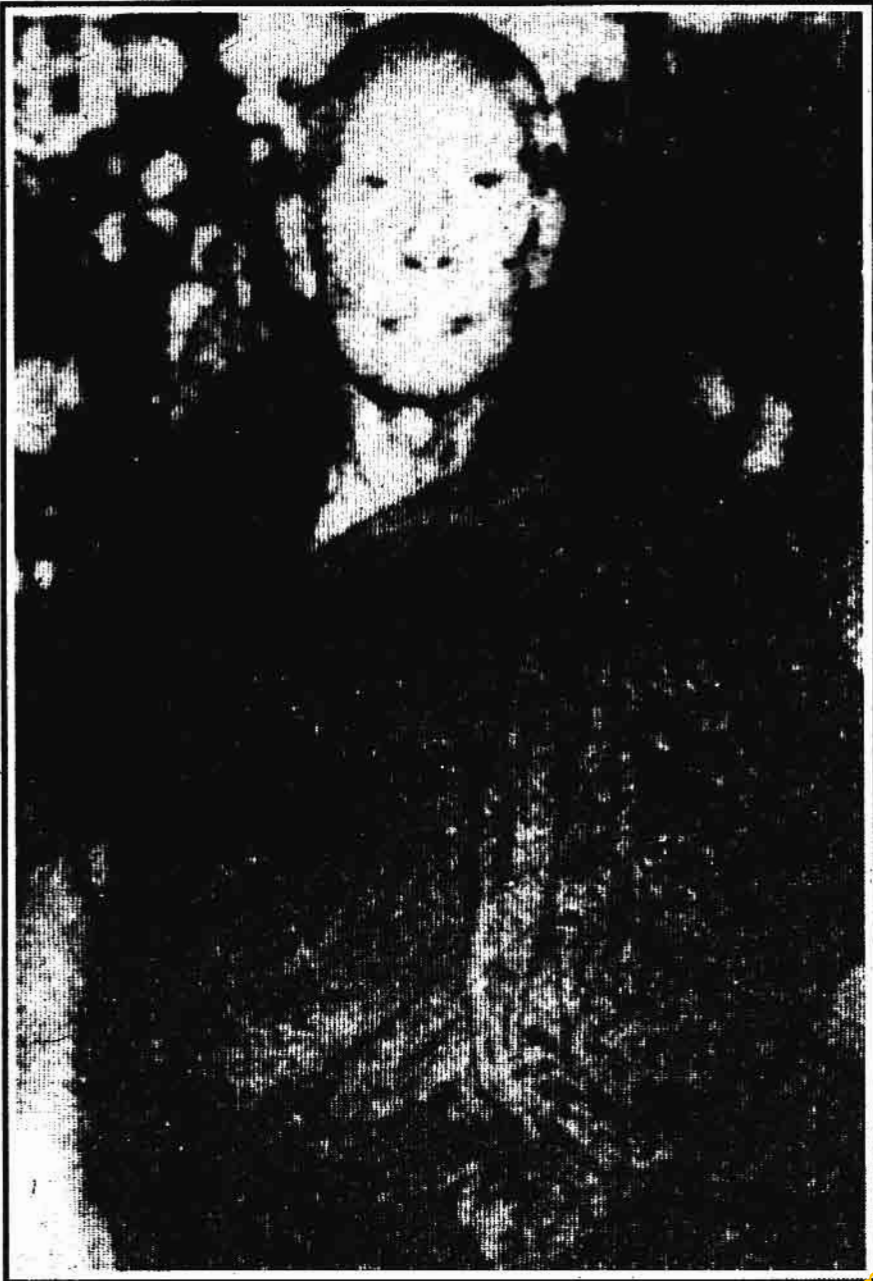
ဆရာတော်သည် သတိပဋ္ဌာန်တရားအားထုတ်စဉ် အတွင်း စာရွက်များပေါ်၌ ဂဏန်းသင်္ချာများ ရေးမှတ်လေ့ရှိသည်။ စာရွက်တစ်ရွက်ရှိ ဂဏန်းများအောက်၌ ဝါဟာ တာဝတိံသာချိန် ၁၃၄၉ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလဆန်း(၁၀) ၄-ဟူးနေ့ဟု ရေးသား ထားသည်။

ခန္ဓာဝန်ချတော်မူခြင်း

ဆရာတော်သည် ၁၃၅၉ ခု၊ သီတင်းကျွတ်လဆန်း ၈ ရက်၊ ကြာသပတေးနေ့၊ နံနက်အချိန်တွင် ပျံလွန်တော်မူခဲ့ ပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံအရပ်ရပ်ရှိ ထူးခြားသော ဆရာတော်ကြီးများနှင့် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ

ကောင်းကင်တွင် ဈာန်ပျံနေသည်ကို ချင်းတိုင်းရင်းသားတို့ ဖူးမြော်ရသော အရှင်အရိယဝံသ ဓဏာထေရ်

မြန်မာနိုင်ငံအရပ်ရပ်ရှိ ထူးခြားသော ဆရာတော်ကြီးများနှင့် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ

ဆရာတော်ကြီးသည် ခန္ဓာဝန်ချခါနီးကာလ အဖြစ်အပျက်များကို ဆရာတော် ဦးဆန္ဒစိကအား ဤသို့ ဆက်၍ပြောပြသည်။ ၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလဆန်း ဒုတိယပတ်လောက်မှာ ခုနကပြောခဲ့သလို မိုးခိုခိုအတွက် မန္တလေးကို ကြွတယ်။ ဘုန်းကြီးက အလုပ်အကျွေးသံဃာအနေနဲ့ လိုက်ပါပြုစုရတယ်။ မန္တလေးရောက်ရောက်ချင်း "ငါသေတော့မှာ တစ်ခါတည်း ဆရာတော်အပ်မယ်၊ လက်ခံမလား" လို့ မိန့်ပါတယ်။ "ဆရာတော်ဘုရား အကောင်းကြီးပဲ၊ ဝမ်းချုပ်တာ ဝေဒနာကြီးမှ မဟုတ်တာ ဖြစ်နိုင်သေးပါတော့" ပြန်လျှောက်တော့ ပြုံးနေတယ်ဟု မှတ်တမ်း ရှိပါသည်။

ခန္ဓာဝန်ချတော်မူခြင်း

ဆေးရုံမှာ တစ်လလောက်ကြာတယ်။ အထူးဆရာဝန် ဩက္ခေက စက်ကိရိယာ အစုံအလင်နဲ့ စမ်းသပ်စစ်ဆေးပေးကြတယ်။ ဘာရောဂါမှ ရှာမတွေ့ဘူး။ သက်တော်ကြီးရင့်တာမို့ ခိုယိမ်းခံအားကောင်းမည့် အားဆေးတွေပဲ ဆက်ကပ်ကြပါတယ်။ ဖုလွန်တော်မူမည့်နေ့ နံနက် ၇ နာရီလောက်မှာ (၁၀-၃-၂၀၀၇) နေ့မှာ ဖြစ်သည်။ "ငါ အိပ်ချင်တယ် မောင်ပွင့်"၊ "ကျိန်းတော် မူပါ အရင်ဘုရား"၊ "တကယ်အိပ်ရမှာလား" အဲဒီလိုပြောပေမယ့် တကယ်အိပ်ပါဘူး။ ဆွမ်းချိန်မှာ ပုံနံ့တုတ်ပေးပြီး တစ်ပါးတည်း နေပြီး ငြိမ်သက်သက် သီတင်းသုံးနေတယ်။ တရားအာရုံပြနေတာ သိရလို့ ဘယ်သူမှ အနှောင့်အယှက် မပေးကြပါဘူး။ အဲဒီနေ့ နေ့လယ် ၂ နာရီ ၁၅ မိနစ်မှာ ပကတိ ကျန်းမာနေရာကနေ ထွက်သက် ဝင်သက် ရပ်စဲပြီး ခန္ဓာဝန် ချတော်မူပါတယ်။

အစိုးပြာများ၊ မဏိပူရမြစ်ထဲမှာ ရေပျော့ခဲ့

ဆရာတော် ရုပ်ကလာပ်တော်ကို မန္တလေး ပြည်သူ့ ဆေးရုံကြီးကနေ ကျော်ရွာတောရ(မွေဝတီ)ကျောင်းကို ပြန်ပင့်ပြီး (၁၇-၃-၂၀၀၇)နေ့မှာ အန္တိမအဂ္ဂိစူပာန မီးသင်္ဂြိုဟ်ပွဲ ဆင်နွှဲပါသည်။ လောင်တိုက်နေရာ အောက်ခံအင်္ဂါတေခဲင်းပြီး တေဇော စာပုနပြီးတဲ့အခါ အနီးပြာတွေကို (၁၈-၃-၂၀၀၇)နေ့မှာ မဏိပူရ မြစ်ထဲ ရေပျော့ဥဒေကပူဇော်ကာ ဆင်နွှဲပူဇော်ပါတယ်။

(၇)ရက်အတွင်းမှာ ဓာတ်တော်များပေါ်လာ

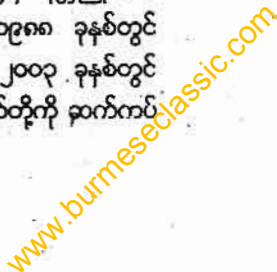
(၂၅-၃-၂၀၀၇)နေ့တိုင်အောင် (၇)ရက်တိတိ ဆောက်ယူပူဇော်ခွင့်ရကြပြီး (၇)ရက် လွန်သောအခါ ထွက်ပေါ် ထာခြင်း မရှိတော့ပါ။ နီညိုရောင်အလုံးကလေးများအချို့ကို စုဆောင်းကာ ကျွမ်းကျင်သူထံ တင်ပြပေးသည်။ ဓာတ်တော် ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။ ရဟန္တာဓာတ်တော်များမှာ အဖြူရောင် ဝံ့ရေအရွယ်ခန့် အလုံးကြီးသာ မြင်ရလေ့ရှိကြောင်း ပြန်လည် သွှောက်ထားရာ ဤဓာတ်တော်များမှာ အသွေးတော်မူဖြစ်သော ဓာတ်တော်ဟု ကြားသိရပါသည်။

ကောင်းကင်တွင် ဈာန်ပျံနေသည်ကို ချင်းတိုင်းရှင်းသားတို့ ပူးပြောကြံဂုခြင်း

ဆယ်တောရွာ၊ သံဗိုရွာတွေဆိုတာ ချင်းတိုင်းရှင်းသား တွေ မိရိုးဖလာခေလေ့နဲ့ ဘာသာခြား ကိုးကွယ်သူတွေပါ။ သူတို့ တွေက ကျော်ရွာတောရကျောင်းဆရာတော် လေမှာ ပျံနေတယ် လို့ ခဏခဏ လာပြောကြတယ်။ ကျော်ရွာတောကျောင်း ဘုန်းကြီးကို ဝေဘူလတောင်ပေါ်မှာ ပျံနေတာ တွေ့ရသတဲ့။ ၂၀၀၆ ခုနှစ် မိုးတွင်းမှာ တွေ့ရတယ်လို့ ပြောကြပါတယ်။ ဆရာတော် ကျင့်ပုံကျင့်နည်း တင်ပျဉ်ခွေ ဣရိယာပုတ်တစ်ခု တည်းကို ၆ နာရီ ၇ နာရီကြာအောင် မလှုပ်မယှက် ကျင့်ကြံ နိုင်တယ်။ သိမ်းတာနဲ့ သွေးကောက်ထုကျင့်တာ မရှိ။ ချက်ချင်း ထနိုင် သွားနိုင်တယ်ဟု ဆိုပါသည်။

ဆရာတော်ကိုယ်တိုင်ရေးမှတ်တမ်း

ဆရာတော်လောင်းလျာကို ၁၂၇၇ ခု၊ နတ်တော် လဆုတ် ၈ ရက် ညနေအချိန် စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ ကလေး မြို့နယ်၊ ကန်လှကျေးရွာနေ ဦးအောင်ရ အိမ်တိုက်မှ ဖွားမြင်သည်။ ၁၂၉၀ ပြည့်နှစ်တွင် မိမိကြီးက သင်္ကန်းဆီပေးသဖြင့် ပရိယတ္တိ စာပေများကို သင်ယူပါသည်။ ၁၃၀၁ ခုနှစ်တွင် ကုက္ကိုင်ဆရာ တော်ကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်သည်။ ဆရာတော်သည် သာသနာရေး၊ လူမှုရေး၊ ပရဟိတ ကိစ္စအဝဝ ပြုလုပ်ပြီး၍ ၁၃၂၀ ပြည့်နှစ်တွင် မိမိဘဝ လွတ်မြောက်ရေး အတွက် မနီးမဝေးတောအုပ်တွင် တောထွက်ကျင့်ကြံတော်မူ သည်။ ဆရာတော်ကြီးသည် သက်တော် ၉၈ နှစ်အထိ သာသနာ အကျိုး သယ်ပိုးခဲ့ရာ ကြယ်ပွင့်ပုံ ကြေးပြာဆရာ မြန်မာပြည်မြေပုံပါ မြို့နယ် ပရဟိတတံခွန်ဆရာရွှေကျင်ဂိုဏ်းကြီးမှ ရတ္တည၊မဟာ နာယကဘွဲ့တံဆိပ်တော် စသည်ခံခဲ့ရ၏။ ၁၉၈၈ ခုနှစ်တွင် မဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိကဓဇ ဘွဲ့တံဆိပ်တော် ၂၀၀၃ ခုနှစ်တွင် အဂ္ဂမဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိကဓဇ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်တို့ကို ဆက်ကပ် အလှူခံ ရရှိခဲ့လေသည်။

မြန်မာနိုင်ငံအရပ်ရပ်ရှိ ထူးခြားသော ဆရာတော်ကြီးများနှင့် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ

ရဟန္တာတို့ သမုတ်ကြသော ကာနီဆရာတော်ကြီး၏နည်းဖြင့်
ကျင့်ကြံ၍ ဟိုးဟိုးကျော်သော
မောင်းထောင် မြေရင်းဆရာတော်

မြန်မာနိုင်ငံအရပ်ရပ်ရှိ ထူးခြားသော ဆရာတော်ကြီးများနှင့် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ

ဆရာတော်လောင်းလျာသည် စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ ဘုတလင်မြို့နယ်၊ ရေကန်ရွာ ခမည်းတော် ဦးဖိုးကဲ၊ မယ်တော် ဒေါ်ပျော့တို့မှ ၁၂၈၃ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်ကျော် ၈ ရက်၊ သောကြာနေ့ ဖွားမြင်တော်မူသည်။ သာသနာပိုင်ကြီး၏ ငြိတော်စပ်၊ မင်းတုန်းမင်းတရားကြီးလက်ထက် ဒုတိယ မောင်းထောင်သာသနာပိုင် ဆရာတော်ကြီး ဥေယျဇမ္မ၏မြေးတော် ဖြစ်သည်။

ရတန်းမြစ်သောနှစ်

မောင်းထောင်ရွာ၊ ယွန်းဆက်ကျောင်းတိုက်တွင် ဦးလေးတော် ဦးရာဇိန္ဒထံ ပရိယတ္တိစာပေ သင်ယူ၍ ၁၃၀၁ ခုနှစ် ပြာသိုလဆန်း ၁၂ ရက်နေ့တွင် သုဓမ္မာရိုဏ်းထောက် ဆရာဆရာတော်ကြီး ဦးဝနိန္ဒကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ဆောက်တော်မူခဲ့သည်။ ပထမတန်းသို့ရောက်လျှင် စာမေးပွဲ ဆက်၍မဖြေဆိုတော့ဘဲ ပခုက္ကူ မဟာဝိသုတာရာမတိုက်၌ နိကာယ်ပိဋိတော်ကြီးများကို ကျမ်းရိုးပေါက် သင်ယူတော်မူခဲ့သည်။

၂၇ နှစ်တိုင်တိုင်

ပခုက္ကူမြို့၌နေစဉ် နေ့အခါ စာလိုက်၍ ညအခါ ဝေဠုမြို့ မဟာစည်ရိပ်သာ၌ ညပိုင်းယောဂီအဖြစ် တရား ဘာဝနာရုပ္ပား၍ ပရိယတ်နှင့် ပဋိပတ် တွဲစပ်အားထုတ်တော်မူ သည်။ ထိုနောက် ယွန်းဆက်တိုက်၌ ၄၀ ခန့်ရှိသော စာသင်သား များအား မူလဓမ္မာစရိယ စာချဆရာတော်အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ကျောင်းတိုင်ဆရာတော်အဖြစ်လည်းကောင်း ပရိယတ္တိ ၂၇ နှစ် တိုင်တိုင် သာသနာပြုတော်မူခဲ့သည်။

တောထွက်

၁၃၃၁ ခုနှစ် ဝါဆိုဦးတွင် မောင်းထောင် ယွန်းဆက် စာသင်တိုက်ကြီးကို တပည့်ဖြစ်သည့် သာသနဓဇ သီရိပဝရဓမ္မာ စရိယ မဟာကန္တဝါစကပဏ္ဍိတဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရ စာချဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တကုဗ္ဗာစာရအား လွှဲပြောင်းအပ်နှံ၍ မောင်းထောင်တောင် ကုန်း ၈ ရွာ၊ ဂေါ်စရဂါမ်နယ်အတွင်း မြေငင်းတောရသို့ တောရဝါ ကပ်တော်မူခဲ့သည်။

ရွှေသိမ်တော် တောရဆရာတော်ထံ တပည့်ခံ

၁၃၂၅ ခုနှစ်တွင် ကမ္မဋ္ဌာန်းကျမ်းပြု အင်ချောင်ဆရာ တော်ထံ နည်းခံဝါကပ်၍ ဝါကျွတ်လျှင် ကနီ(ကမ်းနီ)တောင်ပေါ် ရှိ ယောဂီပီရဂူကျမ်းပြု ရွှေသိမ်တော်တောရ ဆရာတော်ကြီးထံ မှာ နည်းခံသီတင်းသုံးသည်။

မဟာကမ္မဋ္ဌာနာစရိယဘွဲ့

၁၃၅၄ ခုနှစ်တွင် နိုင်ငံတော်အစိုးရ၏ မဟာကမ္မဋ္ဌာနာ စရိယ ဘွဲ့တော်တံဆိပ်တော်ကို ဆက်ကပ်လျှောက်ခံခြင်း ခံယူတော် မူရသည်။

ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူ

သက်တော် ၈၇ နှစ်၊ သိက္ခာတော် ၆၆ ဝါအရ ၁၃၆၈ ခုနှစ်၊ တော်သလင်းလဆန်း ၁၀ ရက်(၁-၉-၂၀၀၆) သောကြာနေ့မှာ ဘဝနတ်ကျောင်း ရွှေပြောင်းတော်မူခဲ့သည်။

ရုပ်ကလာပ်တော် မပုပ်မသိုး

ကြားကာလ သုံးလအတွင်း ရုပ်ကလာပ် မပုပ်မသိုး တည်ရှိတော်မူပါသည်။

ဓာတ်တော်များ တဖွားဖွားကျ

၁၃၆၈ ခုနှစ်၊ နတ်တော်လဆန်း ၁၂ ရက်(၁-၁၂-၂၀၀၆)နေ့ ညနေ ၆ နာရီ အစိုးရပုဏ္ဏား ကျင်းပသောအခါမှာ မယုံနိုင်လောက်အောင် ဓာတ်တော်များ တဖွားဖွား ကျတော်မူ ပါသည်။

သွားတော်၊ ဆံတော်များ ဓာတ်တော်ဖြစ်တော်မူခြင်း

နတ်တော်လဆန်း ၁၃ ရက်နေ့မှာတော့ ရသလောက် မျက်ခုံးတော်၊ သွားတော်၊ ဆံတော် စတဲ့ဓာတ်တော်တွေကို မှန်ဘူးနဲ့ထည့်ထားတဲ့ ရုပ်တုရဲ့ဘေးပတ်လည်မှာ အများပြည်သူ ပူဇော်နိုင်ဖို့ ခေတ္တထားရပါတယ်။ ဓာတ်တော်များ ပိုးရန်ကြားများ ကဲ့သို့ မှန်ပုံးထဲတွင် အထက်အောက် ဈာန်ပုံနေခြင်း အဲဒီနေ့ည (၈:၄၅)နာရီလောက်မှာ အရိုးတော်တွေက ဖျတ်ခနဲ ဖျတ်ခနဲ လက်ပြီး အသွေးအသား ဓာတ်တော်တွေကတော့ ပိုးရန်ကြားလို မှန်ပုံးထဲမှာပဲ အပေါ်တက် အောက်ဆင်း အရောင်တောက် ပါတယ်။

မိမိသင်္ဂြိုဟ်မီ နတ်တော်လဆန်း ၅ ရက်နေ့မှာ ပုံရွာမြို့ ရှုမဝတိုက်မှာ အင်တောနဲ့ ထုလုပ်ထားတဲ့ ဆရာတော် ကြီး၏ ရုပ်တုကို အခမ်းအနားဖြင့် ပင့်ဆောင်၍ ပူဇော်ကြလေသည်။

မြန်မာနိုင်ငံအရပ်ရပ်ရှိ ထူးခြားသော ဆရာတော်ကြီးများနှင့် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ

ဓာတ်တော် တဖွားဖွားကျတော်မူသော ရဟန္တာအရှင်သူမြတ်ကြီး ရွာမွန်သူ့ထာန် ဆရာတော်ကြီး ဦးဝိစာရ

ဓာတ်ရုပ်မှာ ရွာမွန်သူ့ထာန်ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဦးဝိစာရကို စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ ဒီပဲယင်းမြို့နယ်၊ ဝိတ်ချင်းတောရွာ၌ အဖ ဦးကျော့၊ အမိ ဒေါ်ဖွားသိန်းမှ သက္ကရာဇ် ၁၂၈၅ ခုနှစ်တွင် ဖွားသန်စင်ပါသည်။

ငယ်မည် မောင်မှန်တင်

သာသမီး ၇ ယောက်အနက် ပဉ္စမမြောက်သားရတနာဖြစ်ပြီး ငယ်မည်မှာ မောင်မှန်တင် ဖြစ်ပါသည်။

သစ်ခွဲသမားဘဝ

ဒီပဲယင်းမြို့နယ် အိုင်ရှည်ရွာသူ ဒေါ်လှတင်နှင့် အိမ်ထောင်ပြုပြီး သားသမီး ၂ ဦး မွေးဖွားသော်လည်း ငယ်စဉ်မှာပင် ဆုံးပါးသွားကြပါသည်။

ပုဆိုးဘဝ

အားလပ်သောအချိန်တွင် တောလိုက်ပုဆိုးအလုပ်ကို ဝါသနာအရ လုပ်ကိုင်လေ့ ရှိပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံအရပ်ရပ်ရှိ ထူးခြားသော သရာတော်ကြီးများနှင့် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ

သံဝေဂ

တစ်နေ့တွင် ကိုမှန်တင် ဟောလိုက်ထွက်ခဲ့ရာ ချေမကြီးတစ်ကောင် ကလေးမွေးဖွားလိုက်သောအခါ ချေပေါက်စကလေးကို ပြေး၍ကောက်ယူ သတ်ဖြတ်ပစ်လိုက်ပါသည်။ ထိုနေ့မှာ တောချေကလေးကို ချက်ပြုတ်စားသောက်လိုက်ကြပါသည်။

ကိုယ်ချင်းစာတရား

နောက်တစ်နေ့မှာတော့ ချေမကြီးအလားကိုချောင်း၍ နေခိုက် ချေမကြီးမှာ သားတေဖြင့် သားသေရာမြေကို နှုတ်ခမ်းဖြင့်နမ်းလိုက်၊ ခွာဖြင့်ယက်လိုက်၊ မြေပေါ်တွင် ဘယ်ညာလူးလှိုမှိုလိုက်ဖြင့် အပူမီးတွေ တောက်နေရာပါသည်။ “ဪ တိရစ္ဆာန်ပင် ဖြစ်သော်လည်း သားသမီးတေကြောင့် သူ့အသက်အန္တရာယ်ကို မသိမမြင်ရာပါကလား။ ငါ့သားသမီးတွေ သေတုန်းက ငါ ပူပင်လိုက်ရသလို သူလည်း ပူပင်နေရာတော့၊ ငါ မှားသွားပြီ၊ ဒီချေမကြီးအသက်ကိုတော့ ငါ မသတ်တော့ပါဘူး” လို့ ဆုံးဖြတ်ပြီး သံဝေဂတရား ရသွားပါသည်။

တရားစခန်းသို့ဝင်

ပုံရွာမြို့ ဇောတိကကျောင်းတိုက်မှ စာချဆရာတော် ဦးကုဏ္ဍိဘာထံ ချဉ်းကပ်လျက် တရားအားထုတ်မှုများကို ပေးပြန်လျှောက်ထားပြီး လွှတ်တော်(သစ်ခွဲ)နေ့စဉ်မှာပင် တရားအလုပ်ကို စတင်လုပ်ဆောင်ပါတော့သည်။ တရားစခန်းတွင် တရားအားထုတ်ပြီး အိမ်ပြန်ရောက်သောအခါ ပါရမီဖြည့်တက် ဖြစ်သူ ဝန်းသည် မလှတင်အား ခွင့်တောင်း၍ သာသနာ့ဘောင်သို့ အပြီးတိုင် ဝင်ရောက်လိုက်ပါတော့သည်။

ခွားများကို အိမ်ပြန်လွှတ်

သာသနာ့ဘောင်သို့ မဝင်မီ သစ်ခွဲလွှတ်တိုက် အလုပ်လုပ်ရင်း တရားရုံမှတ်ခြင်းအလုပ်ကိုသာ အချိန်ရတိုင်း ကျင့်ကြံအားထုတ်ပြီး ခွဲပြီးသစ်များကို လှည်းဖြင့်ပို့ဆောင်၍ အပြန်တွင် လှည်းခွားများကို ဖြုတ်လျက် အိမ်ပြန်လွှတ်လိုက်ပါသည်။

ငါးရက်မြောက်သောနေ့မှာ တရားထူးရ

ဆုံကုန်းရွာကျောင်းတွင် ကိုရင်ကြီးဝတ်၍ ဝေရားအား ထုတ်လျက် ၅ ရက်မြောက်သောနေ့မှာပင် အတိတ်ပါရမီအရ တရားထူးကို ရရှိသဖြင့် ဥပနိဿယ ဆရာ ဦးကုဏ္ဍိဘာသာက ရဟန်းဘောင်ဘက်ရန် တိုက်တွန်းတော်မူပါသည်။

ရဟန်းဘောင်သို့ဝင်

ဆရာတော်လောင်းလျာ ကိုမှန်တင်သည် ၁၃၀၉ ခု၊ တပို့တွဲလဆန်း ၂ ရက်နေ့တွင် ပလ္လင်တိုက်ရွာကျောင်း၊ ခယှာသိမ်တွင် ဆရာတော် ဦးပညာအား ဦးပဏ္ဍိတပြု၍ ရဟန်းဘောင်သို့ စတင်ဝင်ရောက်လိုက်ပါတော့သည်။

အချိန်ပြည့်အားထုတ်

အိုင်ရည်ရွာကျောင်းတွင် ၉ ဝါ သီတင်းသုံးနေစဉ် နေ့စဉ် ဆွမ်းခံကြတော်မူသောအချိန်မှလွဲ၍ တရားကိုသာ အချိန်ပေးအားထုတ်တော်မူပါသည်။

ရွာမွန်သို့ပြောင်း

တောရဆောက်ကည်စဉ် ကျန်းမာရေးချို့ယွင်းလာသဖြင့် ရွာမွန်ရွာ(မြောက်ကျောင်း)သာသနာ့ဟိတကာရီကျောင်းတိုက်သို့ ၁၃၃၅ ခု၊ ကဆုန်လဆန်း ၁၀ ရက်မှ စတင်၍ ၈ ဝါတိုင်တိုင် သီတင်းသုံးတော်မူခဲ့ပါသည်။

ရွာမွန်ရွာ သုသာန်ဇရပ်သို့ပြောင်း

၁၃၄၃ ခု၊ ကဆုန်လပြည့်နေ့တွင် ရွာမွန်ရွာ သုသာန်ဇရပ်သို့ ပြောင်းရွှေ့သီတင်းသုံးတော်မူပါသည်။

၈ ရက်မြောက်နေ့မှာ ခန္ဓာဝန်ချ

၇ ရက်ပြည့်၍ ၈ ရက်မြောက် (၂-၂-၀၈)နေ့တွင် တပည့်သာဝကများ ဖူးမြော်ကြည်ညိုရန် စောင့်ဆိုင်းနေကြရာ ဆရာတော်မှ အပေါက်မဖွင့်၍ တပည့်သာဝကများမှ တံခါးဖွင့်ကြည့်သောအခါ ရုပ်ကလာပ်တော်သည် တောင်အရပ်သို့ ဦးခေါင်းပြုလျက် လက်ျာနံထောင်းစောင်းကာ အရှေ့အရပ်သို့ မျက်နှာမူပြီး ခန္ဓာဝန်ထုပ်ပြီး ချသွားတော်မူသည်ကို ဖူးတွေ့ရလေသတည်း။

မျက်လုံးတော် မီးမခ

မျက်လုံးတော်တစ်ဖက် မီးမခဘဲ ဓာတ်တော်အဖြစ် ရွှေရောင် ရောင်ခြည်တော် ကွန့်ပြူးခြင်း၊ အသွေးတော် အရိုးတော်တို့မှ ရွှေရောင်များဖြင့် ကျန်ရှိနေသည်ကို ဖူးမြော်တွေ့ရှိရပါသည်။

ကျော်ဇောဟိန်း (နဲ့သား)

သည့်လအတွက် ကောင်းသောရက်

၂၀၁၃-ခုနှစ်၊ ဧပြီလအတွက်

နွယ်သင်္ကန်းအောင်

မြန်မာတို့၏ ရိုးရာပွဲတော် အသည်းနှလုံးဖြစ်သည့် သင်္ကြန်ကာလ သို့ ရောက်ခဲ့ပါပေကော။ လတန်ခူးဆိုသည် မြန်မာနှစ်သစ်တာကာလပဲ ဖြစ်သည်။ သည်ကာလဝယ် ပိတောက်ပင်ထက်ဆီမှ မြအဖူးတို့ သစ်သစ် ဝေဆာကြပေရောမည်။ သည်မြအဖူးတို့သည် ဖက်ဆွတ်ရေတိုး သင်္ကြန်မိုး နှင့် တွေ့ထိသည်သမယ၌ လင်းလက်ဝင်းပြက်ကာ အဝါရောင်တွေ ကြ ပက်လာပေဦးတော့မည်။ ပိတောက်ဝါဝါ၊ ငှက်ဝါတွေက အတာတေးသွားကို မျောနှစ်အောင်ခံစားရင်း ရေကစားပွဲတော်၌ မော်ပေဦးတော့မည်။ နှစ် ဟောင်းကုန်ကျူး နှစ်သစ်ကူးသည့်ကာလ အညစ်အဟောင်းတို့ကို ဆေး လျှော်ရင်း အသစ်အကောင်းတို့ကိုထွေးပွေ့လျက် ကမ္ဘာလောကကြီးတစ်ခု လုံး လှပစေပေဦးတော့မည်။

ဤတွင် ပိမိတို့ လောကီလူသားအပေါင်းမှာလည်း ...

၁။ နေအိမ်တိုက်တာဝယ်ဖို့ရာ

ဧပြီလ (၁၀)၊ (၁၁)၊ (၁၅)၊ (၂၀)၊ (၂၁) စသော ရက် များသည် နေအိမ်တိုက်တာများဝယ်ယူဖို့ရာ အကောင်းဆုံးရက် များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၂။ ကား/ယာဉ်စုံစွာ ဝယ်ဖို့ရာ

ဧပြီလ (၆)၊ (၇)၊ (၁၈)၊ (၂၆) စသောရက်များသည် ကားများ၊ ယာဉ်များ ဝယ်ယူဖို့ရာ အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြ ပါသည်။

၃။ ရေသတ္တဝါပမ်းဖို့ရာ

ဧပြီလ (၁၄)၊ (၁၈)၊ (၂၁) စသောရက်များသည် ရေသတ္တဝါများအားပမ်းဆီးရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၄။ ရွှေတွင်း၊ ကျောက်တွင်း တူးဖို့ရာ

ဧပြီလ (၁)၊ (၉)၊ (၁၀)၊ (၁၅)၊ (၂၁)၊ (၂၄) စသောရက်များသည် ရွှေတွင်းများ၊ ကျောက်တွင်းများ တူးဖော်ဖို့ရာ အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၅။ ယှဉ်ပြိုင်ကိစ္စ ဆောင်ရွက်ရာ

ဧပြီလ (၃)၊ (၁၀)၊ (၁၂)၊ (၁၅)၊ (၂၄)၊ (၂၅) စသောရက်များသည် ယှဉ်ပြိုင်ကိစ္စများ ဆောင်ရွက်ဖို့ရာ အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၆။ ကျောင်း/အိမ် ဆောက်ဖို့ရာ

ဧပြီလ (၁)၊ (၄)၊ (၇)၊ (၉)၊ (၁၀)၊ (၁၂)၊ (၁၅)၊ (၂၃)၊ (၂၄)၊ (၂၅)၊ (၂၆) စသောရက်များသည် ကျောင်းများ၊ အိမ်ဂေဟာများ ဆောက်လုပ်ဖို့ရာ အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၇။ ပဉ္စင်းခံ၊ ရှင်ပြု၊ နားသမင်လာ ဆောင်ရွက်ဖို့ရာ

ဧပြီလ (၁)၊ (၂)၊ (၃)၊ (၇)၊ (၁၀)၊ (၁၇)၊ (၁၉)၊ (၂၃)၊ (၂၆) စသောရက်များသည် ပဉ္စင်းခံခြင်း၊ ရှင်ပြုခြင်း၊ နားသခြင်း စသော မင်္ဂလာကိစ္စများဆောင်ရွက်ဖို့ရာ အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၈။ အိမ်ပြောင်းရွှေ့ရာ၊ အိမ်သစ်ဆောက်ရာ

ဧပြီလ (၁)၊ (၄)၊ (၉)၊ (၁၁)၊ (၂၃) စသောရက်များသည် အိမ်ပြောင်းရွှေ့ခြင်း၊ အိမ်သစ်တက်ခြင်းတို့ပြုလုပ်ရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၉။ အမည်ပေးရာ၊ ဆိုင်းဘုတ်တင်ရာ

ဧပြီလ (၁)၊ (၆)၊ (၁၂)၊ (၁၃)၊ (၁၆)၊ (၂၁) စသောရက်များသည် အမည်ပေးခြင်း၊ ဆိုင်းဘုတ်တင်ခြင်းတို့ ပြုလုပ်ရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၀။ လက်ထပ်မင်္ဂလာကျင်းပရာ

ဧပြီလ (၄)၊ (၉)၊ (၁၀)၊ (၁၆)၊ (၂၁)၊ (၂၃)၊ (၂၄)၊

(၂၆) စသောရက်များသည် လက်ထပ်မင်္ဂလာကျင်းပရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၁။ စရီးသွားလာ ကောင်းဖို့ရာ

ဧပြီလ (၁)၊ (၁၃)၊ (၂၁)၊ (၂၄) စသောရက်များသည် စရီးသွားလာခြင်း ကိစ္စအတွက် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၂။ လယ်ထွန်မင်္ဂလာပြုဖို့ရာ

ဧပြီလ (၁)၊ (၁၂)၊ (၁၃)၊ (၂၁)၊ (၂၄) စသောရက်များသည် လယ်ထွန်မင်္ဂလာပြုလုပ်ဖို့ရာ အကောင်းဆုံးရက်များဖြစ်ကြပါသည်။

၁၃။ ရောင်းပန်းဝယ်ပန်းပွင့်ဖို့ရာ

ဧပြီလ (၁)၊ (၁၂)၊ (၁၃)၊ (၂၁)၊ (၂၄) စသောရက်များသည် အရောင်းအဝယ်ကိစ္စများ ဆောင်ရွက်ရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၄။ သီးနှံမျိုးစေ့ကြဲဖို့ရာ

ဧပြီလ (၁)၊ (၁၂)၊ (၁၃)၊ (၂၁)၊ (၂၄) စသောရက်များသည် လယ်ယာ၊ တောင်ယာ ဥယျာဉ်မြေများ၌ သီးနှံမျိုးစေ့များ ကြဲချစိုက်ပျိုးဖို့ရာ အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၅။ ရေတွင်းရေကန်တူးဖို့ရာ

ဧပြီလ (၁)၊ (၂)၊ (၇)၊ (၁၀)၊ (၁၂)၊ (၁၃)၊ (၁၇)၊ (၂၄) စသောရက်များသည် ရေတွင်းရေကန်များ တူးဖော်ဖို့ရာ အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၆။ ပညာစတင်သင်ကြားလျှင်

ဧပြီလ (၇)၊ (၁၇)၊ (၁၉)၊ (၂၄)၊ (၂၅)၊ (၂၆) စသောရက်များသည် အတတ်ပညာများကို စတင်သင်ကြားရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၇။ အောင်ဘာလေထိထိုးဖို့ရာ

ဧပြီလ (၁)၊ (၁၂)၊ (၁၅)၊ (၂၂) စသော ရက်များသည် အောင်ဘာလေထိကံစမ်းခြင်းအတွက် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

နွယ်သာကီအောင်

သည့်လဖွားအတွက် ကံလာတာ

၂၀၁၃-ခုနှစ်၊ ဧပြီလအတွက်

ဆရာမိုးဟန်ကြွယ်

ဉာဏ်ကစား၍ စွန့်စားလုပ်ဆောင်ရသော ကိစ္စများနှင့် ပတ်သက်၍ အထူးပင် အကျိုးပေးပါလိမ့်မည်။ အထူးသဖြင့် အလုပ်အကိုင်ပေးပေးရေး၊ ဝင်ထွက်ကိစ္စများတွင် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှု၊ အပင်ပန်းခံဆောင်ရွက်မှုများကို ပြုလုပ်ပါက ပို၍အဆင်ပြေကောင်းမွန်လာပါလိမ့်မည်။ တစ်ခါတစ်ရံ၌ တန္တတထိုးဆိုသလို လုပ်ကိုင်တတ်သည်။ ထိုသို့လုပ်ကိုင်ပါက နှစ်နာမှုများရှိတတ်သည့်အတွက် သတိပြုသင့်ပါသည်။ အရာရာကို စည်းစနစ်ကျနစွာ လုပ်ကိုင်ခြင်း၊ စိတ်ရှည်သည်းခံခြင်းတို့ဖြင့် အောင်မြင်မှုကို ရယူဖို့ လိုအပ်ပါလိမ့်မည်။

အိမ်ထောင်ရေးကိစ္စတွင်လည်းကောင်း၊ လုပ်ငန်းစပ်တူကိစ္စတွင်လည်းကောင်း၊ နားလည်မှုလွဲခြင်း၊ အာထင်လွဲခြင်းများ ကြုံရတတ်သည်။ နှိုင်းနှိုင်းချိန်ချိန် သုခပိန်ဆိုသောစကားကို သတိရဖို့ လိုပါလိမ့်မည်။ သတိရသည်နှင့်အမျှ ခံယူကျင့်သုံးတတ်ပါက အစစအရာရာ အဆင်ပြေလာပါလိမ့်မည်။ ငွေကြေးများ ဝင်လာပါလိမ့်မည်။ လုပ်ငန်းသစ်များ ရရှိလာပါလိမ့်မည်။ လူမှုရေးအသိုင်းအဝိုင်း ကျယ်ပြန့်လာပါလိမ့်မည်။ တပည့်ကောင်းများ ရရှိလာတတ်သကဲ့သို့ အဆက်အသွယ်များလည်း ရရှိလာပါလိမ့်မည်။ အလှူဒါနများ ပြုလုပ်ရတတ်သည်။ ရပ်နီး၊ ရပ်ဝေး ခရီးများ သွားရတတ်သည်။ ဤ၌ အစားဖျားခြင်း၊ ရေချိုးဖျားတတ်ခြင်းကိုလည်း သတိပြုဖို့လိုပါလိမ့်မည်။ အကြောင်းမဲ့ အောက်ခြေလွတ်ကာ ကြားဝါခြင်းကြောင့် မိမိအကျိုးပျက်ပြားတတ်သည်ကိုလည်း သတိပြုဖို့ လိုပါလိမ့်မည်။ စေတနာဝန်ထမ်းလုပ်ငန်းများ၊ မရုတ်တလုပ်ငန်းများကြောင့် ဂုဏ်သတင်း၊ ထင်ရှားတတ်ပါသည်။ မည်မျှပင် ပင်ပန်းသည်ဆိုသော်လည်း ဤနှစ်

ကာလသည် အောင်မြင်မှုများ ဝန်းရံနေပါလိမ့်မည်။ ဤကာလ၌ ဘာသာရေးကိစ္စကို အကြောင်းပြု၍သော်လည်းကောင်း၊ လူမှုရေးကို အကြောင်းပြု၍သော်လည်းကောင်း၊ ခရီးများထွက်ရတတ်ပါသည်။ ကောင်းသောခရီးဖြစ်ပါသည်။ လက်ထပ်မင်္ဂလာကိစ္စများကိုလည်း ဆောင်ရွက်ရတတ်သည်။ မိခင်ထံမှ အမွေသော်လည်းကောင်း၊ ငွေကြေးဥစ္စာသော်လည်းကောင်း ရရှိတတ်သည်။ အလုပ်နှင့် ပတ်သက်၍ သတင်းကောင်းကြားရတတ်သည်။ အိမ်၊ ပုလဲ၊ ရတနာ၊ စိန်၊ နို့ထွက်ပစ္စည်းတို့နှင့်ပတ်သက်သော အလုပ်များကို လုပ်ကိုင်ပါက အကျိုးထူးခံစားရပါလိမ့်မည်။ အအိမ်မက်ခြင်းရောဂါ၊ အစာမကြေသောရောဂါများ ကျရောက်လာတတ်သည်။ မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်းတို့အပေါ် ငွေကြေးအကူအညီများ ပေးရတတ်သည်။ အိမ်ထောင်ဘက်နှင့်ပတ်သက်၍ စိတ်နှလုံးချမ်းမြေ့ရတတ်ပါသည်။ မိသားစုအလိုက် အပျော်ခရီး၊ အပန်းဖြေခရီးများ ထွက်ရတတ်သည်။ လုပ်ငန်းကိစ္စရပ်တစ်ခုအတွက် ပြည်ပသို့ ခရီးထွက်ရကိန်းကြိုမည်။ ၎င်းပေးသွားသမီးများ ရောက်ရှိလာတတ်သည်။ ငွေကြေးသော်လည်းကောင်း၊ အဖိုးတန်ပစ္စည်းတစ်ခုခုသော်လည်းကောင်း အဖိုးခံရကိန်း၊ အလိမ်ခံရကိန်းရှိနေပါသည်။ အမပြုကြီးသူများကို သတိထား၍ ပေါင်းပါ။

သတ္တိပြုလိုပါက ဆုများကျောင်းကန်သို့သွား၍ အပိုက်လှည့်ခြင်း၊ ဘုန်းကြီးကုဋ်ဆေးကြောခြင်းတို့ ပြုလုပ်ပေးပါ။

ဆရာမိုးဟန်ကြွယ်

နှစ်သစ်ကူးအထူးထုတ်

သည့်တစ်လမှာဆောင်ရွက်ပါ

၂၀၁၃-ခုနှစ်၊ ဧပြီလအတွက်

နေမျိုးထွင်ခေါင်

၁။ ဧပြီလ (၂)၊ (၆)၊ (၁၁)၊ (၁၇)၊ (၂၂)၊ (၂၆) စသော ရက်များသည် 'နန္ဒာတီထီ' တွင် ကျရောက်၏။ ထိုရက်များ၌ ဘုရား၊ ဂူ၊ ကျောင်း၊ ဇရပ်များ ဆောက်လုပ်ခြင်း၊ တံတားများခင်းခြင်း၊ ပျိုးကြဲခြင်း၊ ကောက်စိုက်ခြင်း၊ မြေတူးဆွဲခြင်း စသော အမှုကိစ္စတို့ကို ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်နိုင်ပါသည်။

၅။ ဧပြီလ (၁)၊ (၅)၊ (၁၀)၊ (၁၆)၊ (၂၁)၊ (၂၀) စသော ရက်များသည် 'ပုဏ္ဏားတီထီ' တွင် ကျရောက်၏။ ထိုရက်များ၌ ရတနာပစ္စည်းများရောင်းဝယ်ခြင်း၊ ရှင်ပြုခြင်း၊ ပွင့်ခံခြင်း စသော အမှုကိစ္စများကို ဆောင်ရွက်နိုင်ကြပါသည်။

၂။ ဧပြီလ (၇)၊ (၁၂)၊ (၁၈)၊ (၂၃)၊ (၂၇) စသော ရက်များသည် 'ဘဒြာတီထီ' တွင် ကျရောက်၏။ ထိုရက်များ၌ အမည်ပေးကင်ပွန်းတပ်ခြင်း၊ နားထွင်းမင်္ဂလာ ဆင်ယင်ကျင်းပခြင်း၊ ထိမ်းမြားမင်္ဂလာဆောင်နှင်းခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်နိုင်ပါသည်။

၆။ ဧပြီလ (၇)ရက်နှင့် (၂၆)ရက်နေ့တို့သည် 'အဗြတ္တစုတီ' တွင် ကျရောက်လေရာ ထိုရက်၌ မည်မျှပင် မကောင်းကြံပေကာမူ မည်သည့်ကိစ္စမဆို ဆောင်ရွက်ရာ၌ အောင်မြင်ပြီးစီးနိုင်ပါသည်။

၃။ ဧပြီလ (၃)၊ (၈)၊ (၁၃)၊ (၁၉)၊ (၂၄)၊ (၂၈) စသော ရက်များသည် 'ဇယာတီထီ' တွင် ကျရောက်၏။ ထိုရက်များ၌ စစ်ချီခြင်း၊ စစ်တက်ခြင်း၊ ကင်းလှည့်ခြင်း၊ ကင်းချခြင်း၊ သစ္စာဆိုခြင်း၊ ခံစမ်းထောက်လှမ်းခြင်း အမှုကိစ္စတို့ကို ဆောင်ရွက်နိုင်ကြပါသည်။

၇။ ဧပြီလ (၇)၊ (၁၀)၊ (၁၂)၊ (၁၆)၊ (၁၉)၊ (၂၄) စသော ရက်များသည် 'ရက်သာဇာ' တွင် ကျရောက်၏။ ထိုရက်များ၌ လှူမှုရေး၊ ဘာသာရေးကိစ္စအဝဝတို့ကို ဆောင်ရွက်လုပ်ကိုင်ပါက အောင်မြင်ပြီးစီးနိုင်ပါသည်။

ထို့ပြင်တပဝ ကောင်းသောကျမ္ဘာမြေခံနှင့် တနင်္လာ၊ ဗုဒ္ဓဟူး၊ ကြာသပတေး၊ သောကြာ၊ ကိုတီ အစရှိသော တီထီမြေခံများတွင် အဆောက်အအုံဆောက်လုပ်ခြင်း၊ မြေတူးဆွဲခြင်း၊ လုပ်ငန်းတို့ကို လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်နိုင်ပါသည်။

၄။ ဧပြီလ (၄)၊ (၉)၊ (၁၄)၊ (၁၅)၊ (၂၀)၊ (၂၅)၊ (၂၉) စသော ရက်များသည် 'သိန္ဓာတီထီ' တွင် ကျရောက်၏။ ထိုရက်များ၌ ဆေးဖော်ခြင်း၊ ဆေးထိုးခြင်း၊ လက်ခွဲထိုးခြင်း၊ သိဒ္ဓိတပ်ခြင်း၊ ပစ္စည်းထိမ်းခြင်း၊ သစ်မင်္ဂလာတော်ခြင်း၊ လေ့ကားထောင်ခြင်း စသော အမှုကိစ္စများ ဆောင်ရွက်နိုင်ပါသည်။

နေမျိုးထွင်ခေါင်

စိုက်ပျိုးရေးရာသည့်လမှာ

၂၀၁၃-ခုနှစ်၊ ဧပြီလအတွက်

■ တောကကိုရင်

မိမိတို့နိုင်ငံသည် စိုက်ပျိုးရေးကို အဓိကထားသော စိုက်ပျိုးရေးနိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ ဖြစ်ပေ၏။ စိုက်ပျိုးရေးမှရရှိလာသော နိုင်ငံခြားငွေတို့ဖြင့် တိုင်းပြည်ထူထောင်ရေး၊ နိုင်ငံတော်ဖွံ့ဖြိုးရေးလုပ်ငန်းကိစ္စအဝဝကို လုပ်ဆောင်လျက်ရှိပေ၏။ ဤ၌ စိုက်ပျိုးရေးကို လုပ်ကိုင်ကြသည့် တောင်သူဦးကြီးများအဖို့ မိမိတို့လုပ်ငန်းခွင်အတွက် အထောက်အကူပြုသည့် လောကီလုပ်ငန်းရပ်များကို သိရှိထားဖို့ လိုပါသည်။ လုံ့လ ဝီရိယကို အခြေတည်၍ လောကီပညာရပ်များနှင့် ပေါင်းစပ်လိုက်သည်ရှိသော် ပဒေသာမြေကပေါက်လာသည်အလား ဝေဆာသေ အကျိုးတို့ကို ခံစားရလိမ့်မည် ဖြစ်ကြောင်း တင်ပြရင်း ...

၁။ သီးနှံပျိုးစေ့များကြရန်အတွက် ဧပြီလ (၁)၊ (၁၂)၊ (၁၃)၊ (၂၁)၊ (၂၄) စသောရက်များသည် သီးနှံပျိုးစေ့ ကြရန်အတွက် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၂။ အပွင့်၊ အသီးအနှံ၊ အရွက်များ စိုက်ပျိုးရန်နှင့် ကိုင်းကူးစိုက်ခြင်း၊ နေ ရာပြောင်းရွှေ့စိုက်ခြင်းတို့အတွက် ဧပြီလ (၁)၊ (၄)၊ (၇)၊ (၁၅)၊ (၁၈)၊ (၂၅) စသောရက်များသည် အပွင့်၊ အသီးအနှံ၊ အရွက်များ စိုက်ပျိုးရန်နှင့် ကိုင်းကူးစိုက်ခြင်း၊ နေရာပြောင်းရွှေ့စိုက်

ခြင်းတို့အတွက် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၃။ ဥ၊ အမြစ်၊ အပင်များ စိုက်ပျိုးရန်၊ အကိုင်းအခက်များ ခုတ်ရန်အတွက် ဧပြီလ (၄)၊ (၅)၊ (၈)၊ (၁၆)၊ (၁၉)၊ (၂၆) စသောရက်များသည် ဥ၊ အမြစ်၊ အပင်များ စိုက်ပျိုးရန်နှင့် အကိုင်း အခက်များ ခုတ်ရန်အတွက် အကောင်း ဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၄။ ထွန်ယက်ခြင်း၊ ဝိုးသတ်ဆေးဖျန်း ခြင်း၊ ပေါင်းပင်ချဲ့နှုတ် ဖိနှိပ်ခြင်း။

သီးနှံရိတ်သိမ်းခြင်းနှင့် ဥ၊ အမြစ်များ တူးရန်အတွက်

ဧပြီလ (၆)၊ (၇)၊ (၉)၊ (၁၇)၊ (၁၉)၊ (၂၇)၊ (၂၈) စသောရက်များသည် ထွန်ယက်စိုက်ပျိုးခြင်း၊ ဝိုးသတ်ဆေးဖျန်း ခြင်း၊ ပေါင်းပင်ချဲ့နှုတ်တို့ကို ဖိနှိပ်ခြင်း၊ သီးနှံရိတ်သိမ်းခြင်းနှင့် ဥ၊ အမြစ်များ တူးရန် အတွက် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြ ပါသည်။

တောကကိုရင်

အလုပ်အကိုင်အောင်မြင်စေရန်

၂၀၁၃-ခုနှစ်၊ ဧပြီလအတွက်

မဟိဒ္ဓိကျော်ခေါင်

ထနဂန်နေ့သားသမီးများအဖို့

ဧပြီလ (၂)၊ (၃)၊ (၄)၊ (၈)၊ (၉)၊ (၁၀)၊ (၁၁)၊ (၁၂)၊ (၁၃)၊ (၁၆)၊ (၁၉)၊ (၂၁)၊ (၂၃)၊ (၂၆)၊ (၂၇)၊ (၂၈) စသောရက်များသည် အလုပ်အကိုင်အောင်မြင်စေမည့် ရက်ကောင်းများ ဖြစ်ကြ၏။

ထနဂလာသားသမီးများအဖို့

ဧပြီလ (၁)၊ (၂)၊ (၆)၊ (၇)၊ (၈)၊ (၉)၊ (၁၁)၊ (၁၂)၊ (၁၃)၊ (၁၄)၊ (၁၉)၊ (၂၀)၊ (၂၂)၊ (၂၅)၊ (၂၆)၊ (၂၉) စသောရက်များသည် အလုပ်အကိုင်အောင်မြင်စေမည့် ရက်ကောင်းများ ဖြစ်ကြ၏။

အင်္ဂါသားသမီးများအဖို့

ဧပြီလ (၁)၊ (၅)၊ (၆)၊ (၈)၊ (၁၁)၊ (၁၂)၊ (၁၄)၊ (၁၆)၊ (၁၉) စသောရက်များသည် အလုပ်အကိုင်အောင်မြင်စေမည့် ရက်ကောင်းများ ဖြစ်ကြ၏။

ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများအဖို့

ဧပြီလ (၁၁)၊ (၁၅)၊ (၂၀)၊ (၂၂)၊ (၂၄)၊ (၂၅) စသောရက်များသည် အလုပ်အကိုင်အောင်မြင်စေမည့် ရက်ကောင်းများ ဖြစ်ကြ၏။

ကြာသပတေးသားသမီးများအဖို့

ဧပြီလ (၄)၊ (၅)၊ (၉)၊ (၁၄)၊ (၁၉)၊ (၂၂)၊ (၂၃)၊ (၂၄)၊ (၂၅)၊ (၂၆)၊ (၂၈)၊ (၂၉) စသောရက်များသည် အလုပ်အကိုင်အောင်မြင်စေမည့် ရက်ကောင်းများ ဖြစ်ကြ၏။

သောကြာသားသမီးများအဖို့

ဧပြီလ (၃)၊ (၄)၊ (၅)၊ (၈)၊ (၁၁)၊ (၁၄)၊ (၂၁)၊ (၂၂)၊ (၂၃)၊ (၂၄)၊ (၂၅)၊ (၂၆) စသောရက်များသည် အလုပ်အကိုင်အောင်မြင်စေမည့် ရက်ကောင်းများ ဖြစ်ကြ၏။

စနေသားသမီးများအဖို့

ဧပြီလ (၂)၊ (၃)၊ (၄)၊ (၈)၊ (၉)၊ (၁၀)၊ (၁၃)၊ (၁၄)၊ (၂၀)၊ (၂၁)၊ (၂၂)၊ (၂၃)၊ (၂၄)၊ (၂၇)၊ (၂၈)၊ (၂၉) စသောရက်များသည် အလုပ်အကိုင်အောင်မြင်စေမည့် ရက်ကောင်းများ ဖြစ်ကြ၏။

ရာဟုသားသမီးများအဖို့

ဧပြီလ (၁၁)၊ (၁၃)၊ (၁၄)၊ (၂၃)၊ (၂၅)၊ (၂၇) စသောရက်များသည် အလုပ်အကိုင်အောင်မြင်စေမည့် ရက်ကောင်းများ ဖြစ်ကြ၏။

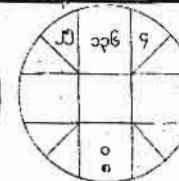
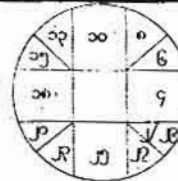
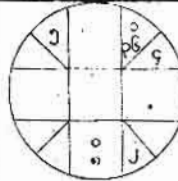
မဟိဒ္ဓိကျော်ခေါင်

ရောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်း ပြက္ခဒိန်

၁၃၇၄-၇၅ ခုနှစ်၊ စာပေါင်းလ - စာနိဂ္ဂလ

2013 APRIL

တနင်္လာ Monday	1 ၆	
အင်္ဂါ Tuesday	2 ၇ အပြုတ္တုစုတ်ရက်	
ဗုဒ္ဓဟူး Wednesday	3 ၈ ရက်ရတ	
ကြာသပတေး Thursday	4 ၉	18 ၈
သောကြာ Friday	5 ၁၀ ရက်ရတ	19 ၉
စနေ Saturday	6 ၁၁	20 ၁၀
တနင်္ဂနွေ Sunday	7 ၁၂ ရက်ရတ	21 ၁၁
တနင်္လာ Monday	8 ၁၃	22 ၁၂
အင်္ဂါ Tuesday	9 ၁၄	23 ၁၃
ဗုဒ္ဓဟူး Wednesday	10 ၁၅ ရက်ရတ စာပေါင်းလကွယ်	24 ၁၄ ရက်ရတ
ကြာသပတေး Thursday	11 ၁	25 ၁၅ တနင်္ဂနွေပြည်
သောကြာ Friday	12 ၂ ရက်ရတ	26 ၁ ရက်ရတ အပြုတ္တုစုတ်ရက်
စနေ Saturday	13 ၃ သင်္ကြန်အကြီးနေ့	27 ၂
တနင်္ဂနွေ Sunday	14 ၄ သင်္ကြန်အကျွန်းနေ့	28 ၃
တနင်္လာ Monday	15 ၅ ဟောရက်ကြမ်း သင်္ကြန်အကြီးနေ့	29 ၄
အင်္ဂါ Tuesday	16 ၆ ရက်ရတ သင်္ကြန်အထက်နေ့	30 ၅ ဟောရက်ကြမ်း
ဗုဒ္ဓဟူး Wednesday	17 ၇ ရက်ရတ နတ်သီတင်းကျွန်းနေ့	

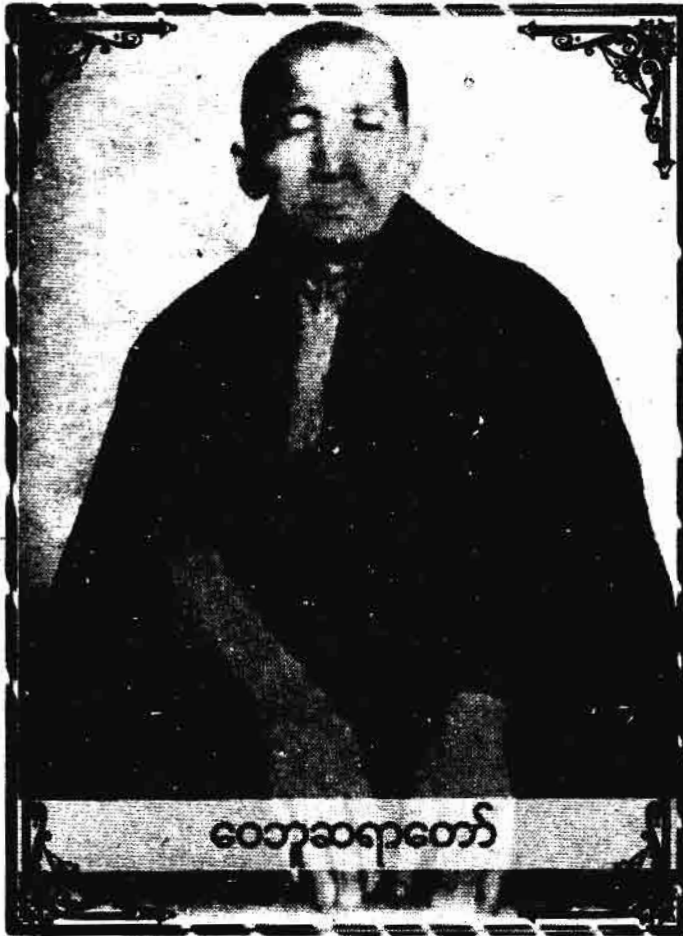

၁၀-၄-၂၀၁၃ စန်းပြောင်းရက်စွဲ ၁၄-၄-၂၀၁၃
 ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ အပြုလအတွက် ပြုတ်ပြောင်းရန်
 တနင်္ဂနွေသည် - ၁၄-၄-၂၀၁၃ တနင်္ဂနွေနေ့ နံနက်(၄)နာရီ (၆)မိနစ် (၀၀)စက္ကန့်တွင် မိသားစုသို့ ပြောင်းသည်။
 အင်္ဂါသည် - ၁၂-၄-၂၀၁၃ သောကြာနေ့ ည(၈)နာရီ (၇)မိနစ် (၂၉)စက္ကန့်တွင် မိသားစုသို့ ပြောင်းသည်။
 ဗုဒ္ဓဟူးသည် - ၁၀-၄-၂၀၁၃ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ နံနက်(၂)နာရီ (၁၅)မိနစ် (၁၉)စက္ကန့်တွင် မိန့်ရာသီသို့ ပြောင်းသည်။
 ဗုဒ္ဓဟူးသည် - ၂၈-၄-၂၀၁၃ တနင်္ဂနွေနေ့ ည(၇)နာရီ (၁၅)မိနစ် (၃)စက္ကန့်တွင် မိသားစုသို့ ပြောင်းသည်။
 သောကြာသည် - ၁၀-၄-၂၀၁၃ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ည(၆)နာရီ (၁၂)မိနစ် (၂၅)စက္ကန့်တွင် မိသားစုသို့ ပြောင်းသည်။

၂၀၁၃ ခုနှစ်အတွက် နေသိပ္ပံနက္ခတ်နှင့် စန်းယုတ်ချိန်
 (၅-၄-၂၀၁၃) သောကြာနေ့၊ ည(၉)နာရီ (၁၉)မိနစ် (၄၀)စက္ကန့်။
 (၂-၄-၂၀၁၃)နှင့် (၂၆-၄-၂၀၁၃)ရက်တို့သည် အပြုတ္တုစုတ်ကျ၍ အကောင်းဆုံးရက် ဖြစ်သည်။
 အပြုတ္တုစုတ်ကျရာ လုပ်ငန်းများ
 တနင်္ဂနွေသားသမီးသည် မြောက်အရပ်တွင် ပုန်းညက်ပင် စိုက်ပါ။
 တနင်္လာသားသမီးသည် အရှေ့မြောက်အရပ်တွင် ခရေပင် စိုက်ပါ။
 အင်္ဂါသားသမီးသည် အရှေ့အရပ်တွင် သရဖီပင် စိုက်ပါ။
 ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးသည် အရှေ့တောင်အရပ်တွင် တွမ်းသီးပင် စိုက်ပါ။
 ကြာသပတေးသားသမီးသည် အနောက်ဘောင်အရပ်တွင် ဒန်းပင် စိုက်ပါ။
 သောကြာသားသမီးသည် အနောက်မြောက်အရပ်တွင် အုန်းပင် စိုက်ပါ။
 စနေသားသမီးသည် တောင်အရပ်တွင် ကံကော်ပင် စိုက်ပါ။

ကိုယ်တွေ့ ကြံ့မှ ယုံပါရ

မနုဿ ကျောင်း

“လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်ပေါင်း အတော်ကြာကြာကတည်းက ဘဝနတ်ထံ ပျံလွန်တော်မူသွားခဲ့ပြီဖြစ်တဲ့ ဒီဆရာတော်ဘုရားရဲ့ဓာတ်ပုံကို ခင်ဗျားက ဘယ်လိုရည်ရွယ်ချက်နဲ့ ဘုရားစင်ပေါ်တင်ပြီး ကိုးကွယ်ထားရတာလဲ။ ခင်ဗျားအတွက် ဘာအကျိုးရှိမှာမို့လဲ ...”

နယ်မှ မိတ်ဆွေတစ်ဦးက စာရေးသူ၏နေအိမ်သို့ လာလည်စဉ် ဘုရားစင်ပေါ်၌ တွေ့ရှိရသော ဓာတ်ပုံများအနက် ဓာတ်ပုံတစ်ပုံကို ထောက်ပြရင်း အထက်ပါအတိုင်း မေးခွန်းထုတ်လိုက်ခြင်းဖြစ်၏။ သူရည်ညွှန်းသော ဓာတ်ပုံမှာ ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဓာတ်ပုံဖြစ်သည်။ သူ့ကို ပြန်လည်ရှင်းပြနိုင်ရန်အတွက် စာရေးသူသည် လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း(၄၀)ခန့်မှ ဖြစ်ရပ်ဖြစ်စဉ်များအကြောင်း ပြန်ပြောင်းဆင်ခြင်စဉ်းစားလိုက်မိ၏။

ထိုအခါ အတိတ်မှ ကိုယ်တွေ့ဖြစ် ရပ်တို့က စာရေးသူ၏ အတွေးအာရုံထဲ တွင် ရုပ်ရှင်ပြသလို ပြတ်ပြတ်ထင်ထင် မြန်လည်ပေါ်လွင်လာကြကုန်၏။

* * *

၁၉၆၇ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ နောင်းပိုင်းတွင် ဖြစ်၏။ ထိုစဉ်က စာရေး သူသည် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်၌ မဟာဝိဇ္ဇာ တန်း နောက်ဆုံးနှစ်တွင် ပညာဆည်းပူး နေစဉ် ဖြစ်ပါသည်။ ကျောင်းပိတ်ရက် ကာလတွင် မိဘရပ်ထံ မိုးညှင်းမြို့သို့ ခေတ္တပြန်ရောက်နေချိန်ဖြစ်၏။ အကြောင်း ကြောင်းကြောင့် ထိုနှစ်က ဆန်စပါးရှား ပါးပြီး ဆန်ဈေးနှုန်းများ အဆမတန်ကြီး မြင့်နေချိန်ဖြစ်၏။ ဝေဘူဆရာတော်ဘုရား ကြီး မိုးညှင်းမြို့သို့ ကြွရောက်လာမည်ဆို သော သတင်းကို ရုတ်တရက်ကြားလိုက် မိရသည့်အခါ စာရေးသူသည် စိတ်ထဲ ဝန်းစနောင့် ဖြစ်သွားပြီး -

“အင်း... ဆန်ရှားနေချိန်မှာ ဒီ ဘုန်းကြီးက တို့မြို့ကိုလာပြီး ဆန်အလှူ ခံဦးမယ်။ ရသမျှဆန်အိတ်တွေ သူ့ ကျောင်းကို သယ်သွားဦးမယ်။ ကောင်း လိုက်လေကွာ” ဟု မဆိုတင်က ရေရွတ်မိ ၏။ ထိုစဉ်က စာရေးသူသည် ဝေဘူဆရာ တော်ဘုရားကြီးအကြောင်းကို အထိုက် အလျောက် ကြားဖူးထားသော်လည်း၊ ယုံ ကြည်လေးစား ကြည်ညိုမှုရှိခဲ့သည် မဟုတ်။ လူတွေ၏ ချဲ့ကားမှုသာဖြစ်မည် ဟု တစ်ဖက်သတ် ယူဆမိခဲ့၏။

ကချင်ပြည်နယ်ရှိ မိုးညှင်းမြို့သို့ ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး ကြွရောက်ချီး မြှင့်ပည့်နေသည့် ဂုဏ်ထူးဆောင် နံနက်စောစောပိုင်းကတည်းက နေသည် ခြစ်ခြစ်တောက်ပူပြင်းလျက်ရှိ၏။ ဆရာ တော် စီးနင်းလိုက်ပါလာမည် မီးရထား သည် မွန်းလွဲ ၂ နာရီခန့်တွင် မိုးညှင်း

ဘူတာသို့ ဆိုက်ရောက်မည်။ ဘူတာရုံမှ နားခါရပ်မြောက်ပိုင်း မော့ရုံစီသို့ ခြေလျှင် ကြွရောက်၍ ယာယီသီတင်းသုံးမည်။ တရားဓမ္မဟောကြားမည်။ နောက်တစ်နေ့ နံနက်စောစောတွင် မီးရထားဖြင့် အောက် အရပ်သို့ ပြန်ကြွမည်ဟု ကြားသိရ၏။

ထိုနေ့တွင် နေအလွန်ပူပြင်းလှ သဖြင့် မြို့လယ်ကောင် ကတ္တရာလမ်းမ ကြီးသည် အငွေ့များပျံနေပြီး ကတ္တရာ တွေက ပျောနေသည်။ အရည်ဖျော်တော့ မလို ဖြစ်နေ၏။ ဆရာတော်က ဒီလမ်း ပေါ်မှ ခြေလျှင်ကြွလိမ့်မည်။ ဆွမ်းဆန် စိမ်းအလှူခံရင်း ကြွရောက်မည်ဖြစ်ရာ ပိနပ်တော်စီးလိမ့်မည်မဟုတ်။ ဤအခြေ အနေကို သိရှိထားကြသော မိုးညှင်းမြို့ သူမြို့သားများက ကတ္တရာလမ်းမကြီးပေါ် တွင် ဖျာများ၊ ကော်စောများ၊ မွေရာခင်း များ၊ စောင်များကို နေရာမလပ်စေဘဲ ခင်းပေးထားကြ၏။

“အမေတို့ပြောတော့ ဝေဘူဆရာ တော်က ရဟန္တာဖြစ်နေပြီဆို။ ရဟန္တာ ဖြစ်ရိုးမှန်ရင် ကတ္တရာလမ်းပေါ်မှာ ခြေ ထောက်နဲ့မလျှောက်ဘဲ ရှာနံနံပျံပြီး ကြွ ပါစေလား... ”

စာရေးသူ၏ ခန့်လိုက်သောစကား ကြောင့် မိခင်ကြီးခမာ မျက်နှာညှိုးငယ် သွားရှားပြီး -

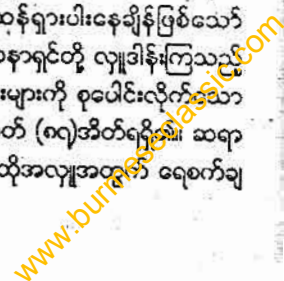
“ကိုယ်မယုံကြည်ရင်လည်း မကန် တော့နဲ့ပေါ့ကွယ်။ အကုသိုလ်ဖြစ်မယ့် စကားမျိုးတွေကိုတော့ မပြောသင့်ပါဘူး” ဟု ပြောဆိုပြီး စာရေးသူ၏အနားမှ ထွက် ရွာသွားလေ၏။

ထိုနေ့ မွန်းတည့်ချိန် (၁) နေ့လယ် ၁၂ နာရီတိတိအချိန်၊ ရုတ်တရက် လေ ပြင်းများ တိုက်ခတ်လာပြီး ကတ္တရာလမ်း များပေါ်၌ခင်းထားသော ဖျာများ၊ စောင် များ၊ အခင်းများအားလုံး လွင့်စင်သွားကြ လေရာ စာရေးသူက ကျိတ်ရွံ့ပြုံးလိုက်မိ

၏။ ခြေလျှင်ကြွမည့် ဆရာတော်၏ ခြေ ဖဝါးများကို အကာအကွယ်ပြုပေးမည့် ပစ္စည်းများ လုံးဝမရှိတော့ပြီမို့ ခြစ်ခြစ် တောက်ပူပြင်းနေသည့် ကတ္တရာလမ်းပေါ် ဝယ် မည်သို့လျှောက်လှမ်းလာပါမည် နည်း။ စောင့်၍ကြည့်ရဦးတော့မည်။

ထိုစဉ်ခဏ၌ပင် မိုးတိမ်မိုးသားများ ရုတ်တရက် စုန်းတက်လာပြီး မိုးကြီး သဲ သဲပဲပဲ ရွာချလေတော့သည်။ မိုးရွာသွန်း ချိန်မှာ တစ်နာရီခန့် ကြာမြင့်၏။ ရေ အလွန်ပါသည် မိုးကြီးမျိုးဖြစ်၏။ ကတ္တရာ လမ်းမကြီးတစ်ခုလုံး ရေဆေးချလိုက် သလို ဖြစ်သွားပြီး အလွန်ပင်သန့်စင်၍ သွား၏။ တစ်နာရီကျော်မျှ ရေလောင်းချ ပေးလိုက်သလို ဖြစ်ရသောကြောင့် ကတ္တ ရာလမ်းမကြီးသည် အေးမြ၍သွား၏။ မိုး အံ့နေပြီဖြစ်သော်လည်း စောစောက ခြစ် ခြစ်တောက်ပူပြင်းတောက်လောင်ခဲ့သော နေမင်းကြီးကို လုံးဝမတွေ့မြင်ကြရတော့။ မိုးလည်း လုံးဝတိတ်သွားပါပြီ။

မွန်းလွဲ ၂ နာရီတိတိအချိန်တွင် မီးရထားဆိုက်ပြီး ဆရာတော်နှင့်အတူ နောက်လိုက်နောက်ပါ သံယာတော်များ သည် ဆွမ်းဆန်စိမ်းအလှူခံရင်း ယာယီ သီတင်းသုံးမည့် နားခါရပ်မြောက်ပိုင်း မော့ရုံစီသို့ ကြွချီတော်မူလာကြ၏။ ကတ္တ ရာလမ်းမကြီးစောစောတစ်လျှောက်မှ ဆရာ တော်အား ပူးမြော်ကြသူများ၊ ဆွမ်းဆန် စိမ်းလောင်းလှူကြသူများကား များပြား လွန်းလှသဖြင့် တိုး၍မပေါက်နိုင်အောင် ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ ဆရာတော်သည် မော့ရုံ၌ ခေတ္တသီတင်းသုံးပြီး မိုးညှင်းမြို့သူမြို့သား တို့အား အပြိုက်တရားရေအေး တိုက် ကျွေး၏။ ဆန်ရှားပါးနေချိန်ဖြစ်သော် လည်း စေတနာရှင်တို့ လှူဒါန်းကြသည့် ဆွမ်းဆန်စိမ်းများကို စုပေါင်းလိုက်သော အခါ ဆန်အိတ် (၈၀)အိတ်ရှိ၏။ ဆရာ တော်သည် ထိုအလှူအတုတ် ရေစက်ချ

ပေးပြီးနောက် အလှူခံရရှိခဲ့သမျှ ဆန်များ အားလုံးကို မိုးညှင်းမြို့ရှိ နွမ်းပါးသော ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းများနှင့် စာသင် တိုက်များသို့ ခွဲဝေလှူဒါန်းပေးသွားခဲ့လေ သည်။ မိမိအတွက် ဆန်တစ်စေ့မျှ မယူ ဆောင်သွားခဲ့ပေ။

ထိုဖြစ်ရပ်ကို အစအဆုံး တွေ့မြင် သိရှိရသောအခါ စာရေးသူသည် ယူကျုံး မရ ဖြစ်ခဲ့ရ၏။ ဝေဘူဆရာတော်ဘုရား ကြီးအပေါ်တွင် မနော့ဝစီ ဤနှစ်လီတို့ ဖြင့် ပြစ်မှားစော်ကားမိခဲ့သည်အမှုများ အတွက် ဘုရားဝတ်ပြုသည့်အခါတိုင်း ပန်ကြားဝန်ခံကာ အပြစ်မှ ခွင့်လွှတ်ပါရန် စိတ်မှန်းဖြင့် လျှောက်ထားခဲ့မိ၏။ ရင်းနှီး သူ မိတ်ဆွေတစ်ဦးထံမှ တောင်းခံရရှိခဲ့ သော ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ပုံ တော်ကိုလည်း မိမိနှင့်မကွာ ထားရှိကာ နေ့စဉ်ပူဇော်ကန်တော့ခဲ့၏။

အငယ်ငယ် အရာရှိဘဝဖြင့် လုပ် ငန်းခွင့်သို့ စတင်ဝင်ရောက်ချိန်မှစ၍ ထိုပုံ တော်ကို မိမိ၏အလုပ်စားပွဲပေါ်တွင် ထား ရှိပြီး နေ့စဉ်ပူဇော်ကန်တော့ခဲ့သည်။ သို့ ရာတွင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးကိုပူ ကား ၁၉၅၅ ခုနှစ်မတိုင်မီအထိ အနီးကပ် တွေ့ကြုံပူဇော်ကန်တော့ခဲ့ဖူးခြင်းမရှိချေ။ ပုံတော်ကိုသာ နေ့စဉ်ပူဇော်ကန်တော့ မြင် မိမိမပြောနိုင်လောက်သော အခက်

အခဲပြဿနာများနှင့် ကြုံတွေ့ရသည့်အခါ စိတ်မှန်းဖြင့် ဆရာတော်အား လျှောက် ထားတိုင်တည်ဆုတောင်းခြင်းများ ပြုခဲ့ရ ၏။ တိုင်တည်ဆုတောင်းခဲ့သမျှလည်း ပြည့်ဝခဲ့ရသဖြင့် တိုး၍တိုး၍ အားကိုး ကြည်ညိုလာခဲ့မိ၏။

၁၉၅၄ ခုနှစ်တွင်မူကား ထူးခြားလှ သော အခွင့်အလမ်းတစ်ရပ်နှင့် ကြုံ ကြိုက်ခဲ့ရ၏။ ဝါပကာလတွင် ဝေဘူဆရာ တော်ဘုရားကြီးသည် ရန်ကုန်မြို့သို့ ခေတ္တ ခဏကြွလာကာ အင်းလေးမြေရာရုံတွင် သီတင်းသုံးတော်မူနေ၏။

ထိုသတင်းစကားကို ကြားလျှင် ကြားချင်း စာရေးသူသည် ဆရာတော် ဘုရားကြီး၏ပုံတော်ကို ကန်တော့ကာ-

“တပည့်တော်သည် အရှင်ဘုရား ကို တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ အနီးကပ်ဖူးမြော် ခွင့် မရခဲ့ဖူးပါ။ ယနေ့တွင် အနီးကပ်ဖူး မြော်ခွင့်ရရှိရန် စောင့်မတော်မူပါဘုရား” ဟု တောင်းဆိုပြုလိုက်မိ၏။ ထိုနေ့နံနက် (၈)နာရီတွင် သမဝါယမဆိုင်မှ မဲဖောက် ပြီး ဝယ်ယူရရှိထားသော ‘ဂလူးကွီစ်’ ဆေးသကြားထုပ်ကလေးကို ယူဆောင် ကာ အင်းလေးမြေရာရုံဆီသို့ အပြေးအလွှား သွားရောက်ခဲ့၏။

စာရေးသူ ရောက်ရှိချိန်၌ အင်း လေးမြေရာရုံတစ်ဝိုက်တွင် ဝေဘူဆရာ

တော်ဘုရားကြီးကို ဖူးမြော်ရန် ဆွမ်းကပ် ရန် စောင့်မျှော်နေကြသည့် လူအုပ်ကြီး ပြည်နေလေပြီ။ ထိုအချိန်၌ ဆရာတော် ဘုရားကြီးသည် အင်းလေးမြေရာရုံတွင် မရှိ။ ကျောက်မြောင်းရပ်ကွက်ဘက်ဆီသို့ ဆွမ်းခံကြွနေ၏။

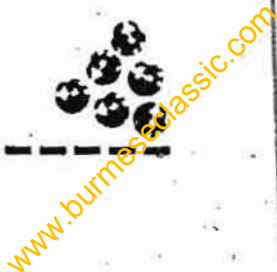
“အင်း ... ဒီလူအုပ်ကြီးနဲ့ဆိုရင် ဒီနေ့ ငါဟာ ဆရာတော်ဘုရားကြီးကို အနီးကပ်ဖူးမြော်ခွင့်ရနိုင်ဖို့ မလွယ်တော့ ဘူးထင်တယ်” လို့ တွေးရင်း အားငယ် သွားမိသော်လည်း -

“အို... ဒီကိုလာခါနီး ဆရာတော် ဘုရားကြီးရဲ့ ပုံတော်ကို ကန်တော့ပြီး ဆု တောင်းခဲ့တာပဲလေ။ ငါ့ရဲ့ဆုတောင်း ပြည့်ပါလိမ့်မယ်” ဟုတွေးကာ အားတင်း မိလိုက်ရပေသည်။

ထိုအချိန်၌ ဆလွန်းကားကြီးတစ် စီးက စာရေးသူရပ်လျက်ရှိသော ပလက် ဖောင်အနီးတွင် ကပ်၍ရပ်လိုက်၏။ ကား ပေါ်တွင်ပါလာသူတစ်ဦးက ကားနောက် ခန်းတံခါးကို ဖွင့်ပေးလိုက်ရာ ရဟန်း တော်တစ်ပါး သပိတ်ပိုက်၍ ဆင်းလာ၏။ ထိုရဟန်းတော်သည်ကား ဝေဘူဆရာ တော်ဘုရားပင် ဖြစ်နေတော့သတည်း။

ဆရာတော်ဘုရားက သူပိုက်လာ သော သပိတ်တော်ကို စာရေးသူ၏လက် သို့ ကမ်းပေးလိုက်သဖြင့် ထိုသပိတ်ကို

ထိုဖြစ်ရပ်ကို အစအဆုံး တွေ့မြင်သိရှိရသောအခါ စာရေးသူသည် ယူကျုံးမရ ဖြစ်ခဲ့ရ၏။ ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးအပေါ်တွင် မနော့ဝစီ ဤနှစ်လီတို့ဖြင့် ပြစ်မှားစော်ကားမိခဲ့သည်အမှုများအတွက် ဘုရားဝတ်ပြုသည့်အခါတိုင်း ပန်ကြားဝန်ခံကာ အပြစ်မှခွင့်လွှတ်ပါရန် စိတ်မှန်းဖြင့် လျှောက်ထားခဲ့မိ၏။

ဆလွန်းကားကြီးတစ်စီးက
 စာရေးသူရုပ်လျက်ရှိသော
 ပလက်ဖောင်းအနီးတွင်
 ကပ်၍ရုပ်လိုက်၏။
 ကားပေါ်တွင်ပါလာသူတစ်ဦးက
 ကားနောက်ခန်းတံခါးကို
 ဖွင့်ပေးလိုက်ရာ
 ရဟန်းတော်တစ်ပါး
 သပိတ်ပိုက်၍ ဆင်းလာ၏။
 ထိုရဟန်းတော်သည်ကား
 ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားပင်
 ဖြစ်နေတော့သတည်း။

ပိုက်ပြီး နောက်ပါးဆီမှ အနီးကပ်လိုက်ပါ
 လာခဲ့ရလေသည်။ မွှားရုံအပေါ်ထပ်တွင်
 ဆရာတော်ဘုရားကြီး သီးသန့်သီတင်း
 သုံးတော်မူသည့် အခန်းထဲအထိ လိုက်ပါ
 ခွင့်ရခဲ့ရုံမက ခြေတော်အစုံကိုခိုက်၍ ပူ
 ဇော်ကန်တော့ခွင့်ရခဲ့၏။

လှူဖွယ်ပစ္စည်းယူဆောင်သွားခဲ့
 သော ဂလူးကိုစံဆေးသကြားထုပ်ကို
 လည်း ကပ်လှူပူဇော်ခွင့်ရခဲ့၏။ အခိုက်
 အတန်အတွင်း ဟောကြားသည့် တရား
 တော်ကိုလည်း ကြားနာခွင့်ရခဲ့၏။ တံကယ့်
 ကို ဆုတောင်းပြည့်ခဲ့ရပါ၏။

* * *

ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးနဲ့ ပတ်
 သက်ပြီး ထူးခြားတဲ့ ဖြစ်ရပ်ဖြစ်စဉ်တွေကို
 ကျွန်တော့်ဘဝမှာ အများကြီးကိုယ်တွေ့
 ကြုံခဲ့ရတာတွေ ရှိပါတယ်။ ဘဝနတ်ထံ
 ပျံလွန်တော်မူသွားပြီးနောက်ပိုင်းကာလ
 တွေ အထိပေါ့ဗျာ။ အဲဒီဖြစ်ရပ်တွေထဲက
 အထူးခြားဆုံး ဖြစ်ရပ်တစ်ခုအကြောင်း
 ပြောပြဇဦးမယ်။

၂၀၀၃ ခုနှစ်တုန်းက ဖြစ်ရပ်တစ်ခု
 ပါပဲ။ ကျွန်တော့်မှာ သိပ်ပြီးရင်းနှီးတဲ့ မိတ်
 ဆွေတစ်ယောက်ရှိတယ်။ သူက သိပ်ပြီး
 လောင်းကစားဝါသနာပါတယ်ဗျာ။ အဲဒီ
 တုန်းက သိပ်ပြီးခေတ်စားလှတဲ့ နှစ်လုံးထိ
 ကို လောင်းလိုက်တာ ရှိသမျှကုန်ပြီး
 မိသားစုတစ်ခုလုံး ဘဝပျက်တော့မလို့
 ဖြစ်သွားခဲ့ရတယ်။ အဆိုးဆုံးကတော့ သူ
 များက ယုံကြည်စိတ်ချလို့ သူ့ကို အပ်နှံ
 ထားတဲ့ငွေတွေကို သုံးမိလိုက်တာကြောင့်
 အလွဲသုံးစားမှုနဲ့ ထောင်ကျတော့မယ့်
 အခြေအနေမျိုးမှာ သူက ကျွန်တော့်ဆီ
 ကို ပြန်လာပြီး ငိုတယ်။ သူ့ကိုကယ်ဖို့
 အကူအညီတောင်းခံတယ်။ ကျွန်တော်က

“မင်းတစ်သက်လုံး လောင်းကစား
 မှုတွေကို မပြုလုပ်တော့ဘူးလို့ ဘုရား

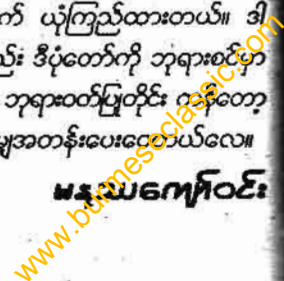
မှာ သစ္စာဆိုရင် ငါ့ကူညီမယ်” ဆိုပြီး
 အပေးအယူလုပ်ဖို့ စကားဆိုတယ် ။
 မိသားစုတစ်ခုလုံး ဘဝပျက်တော့မယ့်
 အခြေအနေမို့ နောက်ဆုံးမှာ သူက
 ဘုရားမှာ သစ္စာဆိုတယ်။ ကျွန်တော်ကို
 လည်း ကတိပေးတယ်။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော်
 က သူ့ကို ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးရဲ့
 ဓာတ်ပုံရှေ့မှာ ဆီမီးပူဇော်ပြီး ကန်တော့
 စေတယ်။ တစ်သက်လုံး လောင်းကစားမှု
 မလုပ်တော့ပါဘူးဆိုတဲ့ သစ္စာကို ထပ်ပြီး
 ဆိုစေတယ်။

တိုက်ဆိုင်တာပါဗျာလို့ ခင်ဗျားပြော
 ချင်ပြောလိမ့်မယ်။ အဲဒီလူဟာ လပိုင်း
 အတွင်းမှာ အောင်ဘာလေထီဆုကြီး
 ပေါက်သွားခဲ့တယ်ဗျာ။ သိန်းရာဂဏန်းနဲ့
 ချီပြီး ရလိုက်တော့ သူ့ဘဝ အဆင်ပြေ
 သွားခဲ့ရတယ်။

သူ သစ္စာဆိုထားခဲ့တဲ့အတိုင်း နှစ်
 လုံးတွေ၊ သုံးလုံးတွေအပါအဝင် ဘယ်လို
 လောင်းကစားမှုမျိုးတွေကိုမှ မလုပ်တော့
 ဘူး။ ဒါ့အပြင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရား
 ကြီး သက်တော်ထင်ရှားရှိစဉ်တုန်းက
 ဟောကြားခဲ့တဲ့ တရားစာပေတွေကို ပြန်
 ရှာပြီးဖတ်တယ်။ ဝိပဿနာတရားကို
 လင်ရော မယားပါ အားထုတ်လာကြတာ
 တွေရတော့ ကျွန်တော်လည်း ဝမ်းသာ
 ကြည်နူးမဆုံး ဖြစ်ရမိတယ်ပေါ့ဗျာ။

ဘဝနတ်ထံ ပျံလွန်တော်မူသွားခဲ့
 ပြီဖြစ်ပေမဲ့ သက်ရှိထင်ရှားရှိစဉ်က ကျင့်
 ကြံအားထုတ်တော်မူခဲ့တဲ့ ဆရာတော်
 ဘုရားကြီးရဲ့ သီလ၊ သမာဓိ၊ မေတ္တာနဲ့
 ဘာဝနာတရားတွေဟာ ဒီကနေ့အထိ
 အမြဲရှင်သန်နေတယ်လို့ ကျွန်တော် လေး
 လေးနက်နက် ယုံကြည်ထားတယ်။ ဒါ
 ကြောင့်လည်း ဒီပုံတော်ကို ဘုရားစဉ်မှာ
 ထားတယ်။ ဘုရားဝတ်ပြုတိုင်း ကုန်တော့
 တယ်။ အမျှအတန်းပေးပေးတယ်လေ။

မ.သ.မကျော်ဝင်း

မေတ္တရသော

မကြွယ်ကြွယ်

စက်တင်ဘာလ ၂၂ ရက်၊ ၂၀၁၂ ခုက ကျွန်ုပ်မသည် ပဲခူးမြို့နယ်၊ ဝမ်းဘဲအင်းရွာသို့ ရောက်သွားခဲ့ပါသည်။ မြန်မာ သက္ကရာဇ် ၁၃၇၄ ခုနှစ်၊ တော်သလင်းလဆန်း ၇ ရက်နေ့ ဖြစ်ပါသည်။

ထိုနေ့တွင် ကျွန်ုပ်အဖေအဖေ၊ အစ်ကိုတို့က ဝမ်းဘဲအင်း ရွာ ဘာဝနာရုံကျောင်းတွင် သီတင်းသုံးတော်မူကြသည့် သံဃာ တော် ၄၀ ကျော်နှင့် ကျောင်းသားများ၊ ဆွေမျိုးများ၊ မိတ်ဆွေ များကိုပါ လှူဖွယ်ဝတ္ထုတို့ဖြင့် လှူဒါန်းမည်၊ ကျွေးမွေးညှိခံမည့် အလှူကို ကျင်းပမည်ဖြစ်သောကြောင့် ထိုအလှူသို့ ရောက်သွား ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထိုရွာကား ကျွန်ုပ်တို့ဖွားမြင်ခဲ့ရာ ဇာတိရွာဖြစ်ပါသည်။ ပဲခူးခရိုင် ဂေဇက်တီးယားစာအုပ်တွင် အင်းဟူသောစာလုံး မပါ သ် ဝမ်းဘဲရွာဟူ၍ ရေးထားပါသည်။ အိမ်ခြေ ၇၀ ခန့်ရှိသော ထယ်သမားရွာဟူ၍ ဖော်ပြထားခဲ့၏။ ရန်ကုန်နှင့် ၆၄ မိုင်ခန့် ထေး၏။ ရန်ကုန်-မန္တလေး ကားလမ်း၊ ရထားလမ်းတို့ ဖြတ်သွား သော ရွာဖြစ်ပါသည်။ ရွာ၏အနောက်ဘက်တွင် ဒေးစွန်ပါစေတီ တော် တည်ရှိပါသည်။ ကားလမ်းနှင့် သုံးမိုင်ခန့် ဝေး၏။

ဒေးစွန်ပါတောင်၏ ထူးခြားချက်မှာ တောင်ဝန်းကျင်ရှိ မင်းချောင်းတို့တွင် ရွှေထွက်သော သဲတို့ရှိကြ၏။ ဝမ်းဘဲအင်းရွာ ထယ်မှ ချောင်းသို့ စီးဆင်းပါလာသော သဲတို့တွင်လည်း ရွှေ နှုန်ပါသော သဲတို့ ပါဝင်ကြ၏။ ရွာရှိ သက်ကြီးပုဂ္ဂိုလ်များက 'ရွှေရေစိမ့်ဆင်း ဝမ်းဘဲအင်း'ဟူ၍ သူတို့၏ ရွာကို တင်စားခဲ့ ကြပါသည်။ ရွာ၏ ဂုဏ်ကိုပြောရာတွင် 'ရွာလယ်မှာချောင်း၊ အိမ်ကြားမှာမြောင်း၊ တေဖောကျောင်း၊ ဘုမ္မိမှာအလောင်း၊ ရွာမြတ်ရွာကောင်း'ဟူ၍ ဂုဏ်တင်ကြတတ်ပါသည်။

ယနေ့ခေတ် လူတွေ၊ ရွာသားတွေ ပြောတာမဟုတ်ပါ။ ရွာတည်ဦးစက လူကြီးများ ပြောခဲ့သော စကားဖြစ်ပါသည်။ ရွာလယ်တွင် ချောင်းဖြတ်စီးနေ၏။ စစ်မဖြစ်မီက ချောင်းရေ သည် နွေအခါတွင် ပေါင်ရင်းခန့်အထိ နက်၏။ မိုးတွင်းတွင် ခဲထိ နက်တတ်ပါသည်။ စစ်ပြီးကာလ သောင်းကျန်းသူများ ဆတ်တွင် တောမှသစ်တွေ တရားမဝင်ခုတ်ကြခြင်း၊ ရွှေရှာသူ

နိုင်ငံတော် သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့ဥက္ကဋ္ဌ၊ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ၊ အဘိဓဇမဟာရဋ္ဌဂုရု၊ အဘိဓဇ အဂ္ဂမဟာသဒ္ဓန္ဓစောတိက ပဲခူးမြို့မဆရာတော်ဘုရားကြီး (၄.၅.၁၉၈၀)တွင် ရိုက်ကူးထားသောပုံ

တို့ စက်ဖြင့်ရွှေရှာကြခြင်းကြောင့် တောင်ပြို၊ သဲတွေနွံတွေ ပြိုဆင်းလာပြီး ချောင်းရေတိမ်သွားပါသည်။ ရွာ၏ တေအေရပ်တွင် ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းရှိပါ

www.burmeseclassic.com

သည်။ ရှေးအခါက ကျောင်းကြီးဟုပင်ခေါ်ခဲ့၏။ ယနေ့လက်ရှိ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်က ကျောင်းကြီး ရွှေမြင်းမိုရ်ဟု အမည် သစ်ပေးထားကြောင်း သိခဲ့ရပါသည်။

ဘုမ္မိအရပ်တွင် သုသာန်ရှိပါသည်။

ရှေးမြန်မာကြီးတို့ မြို့ရွာတည်ကြသောအခါ ဤသို့ အရပ်အနေကို ရွေးပြီးမှ ကျောင်းတည်ရမည်နေရာ၊ သုသာန် ထားရမည့်နေရာတို့ကို ရွေးကြပြီးမှသာ ရွာကည်ကြပါသည်။

ဤနေရာတွင် ကြားဖြတ်ပြောလိုသည်မှာ ပဲခူးမြို့၏ မူလသုသာန်မှာ မြို့၏ သီရိအရပ်တွင် ဖြစ်နေပါသည်။ ပဲခူးမြို့ ရှိ ရှေးအခါက ရှိခဲ့ကြသော သက်တော်ဝါတော်ကြီးသည့် ဆရာ တော်ကြီးများ၊ ပညာရှိလူကြီးများက နယ်ချဲ့တို့သည် မြန်မာတို့ ယုံကြည်ကြသော ဗေဒင်၊ ယတြာတို့ကို သိကြသည်။ ပဲခူးမြို့ ကြီးသည် မြတ်စွာဘုရား ဗျာဒိတ်တော်သတ်မှတ်ခဲ့သော မြို့ ဖြစ်၏။ ဤမြို့တွင် ရာဇာဓိရာဇ်ကဲ့သို့ကဲ့သို့ တပင်ရွှေထီး၊ ဘုရင့် နောင်ကဲ့သို့ ဘုန်းတန်ခိုးကြီးသူတွေ ထီးနန်းစံခဲ့ကြသည်။ ရှင်စောပုကဲ့သို့ ငြိမ်းချမ်းရေးလိုလားသူ ဘုရင်မ၊ ဓမ္မစေတီမင်း တရားကဲ့သို့ ဘာသာသာသနာကို အားပေးသော ဘုရင်တို့ ထွန်းကားခဲ့ကြသည်။ ဤမြို့သားတို့ ထက်မြက်ကြသည်။ ဝေဘိ ကြမည် မလွဲဟူ၍ ခံယူပြီး နာမ်နိမ့်သည့်သဘောနှင့် သုသာန်ကို

မြို့၏ သီရိအရပ်တွင် တမင်ရွေးနေရာချပေးသည်ဟု တွေးဆ ပြောခဲ့ကြ၏။

ဤသို့ ဖြစ်ခဲ့၍ ပဲခူးတွင် ရှေးအခါက ကြီးစွာသော ကပ်ရောဂါတွေ ဖြစ်ခဲ့၏။ ရုတ်တရက် အသေအပျောက်တွေများ ခဲ့၏။ တစ်အိမ်တည်းမှ တစ်ရက်တည်း နှစ်ညီ၊ သုံးညီ၊ ကွယ်လွန် သည့်အိမ်တွေ ရှိခဲ့၏။ ငလျင်ဘေးကြီးစွာ ဖြစ်ခဲ့၏။ ၁၉၃၀၊ မေလ ၅ ရက်၊ ၁၂၉၂ ခုနှစ်က၊ ကဆုန်လဆန်း ၉ ရက်၊ တနင်္လာနေ့က ခံစားခဲ့ရသော ငလျင်ဒဏ်မှာ သမိုင်းဝင်ဖြစ်ပါ သည်။ ၁၂၇၄ ခုနှစ်ကလည်း ငလျင်ကြောင့် ပဲခူးရွှေမော်တေ စေတီပြုခဲ့ရာ ငှက်ပျောဖူးကြီး တနင်္ဂနွေထောင့်တွင် ကျခဲ့၏။ ယနေ့တိုင် ထိုအတိုင်းတွေ့နေရပါသေးသည်။

ငလျင်ဘေးကပ်ရောဂါဘေးကဲ့သို့ပင် မီးဘေးကြီးက လည်း အခြားမြို့ရွာတွေထက် ကြီးခဲ့ပါသည်။ ရွှေမော်စောပွဲ ကစဉ်ပင် မီးလောင်၍ ဇာတ်ရုံတွေ မီးထဲပါတာ ကြုံဖူးခဲ့၏။ ဂျပန်ခေတ်က ပဲခူးကို ဗုံးမကျဖူးပါ။ ကံကောင်းလှချည့်ဟု တွေး နေဆဲ ဂျပန်ပြေးခါနီး ကြသည့်ပုံးကား တစ်မြို့လုံး ပြောင်လုနီး ပါး ဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။

ဤအဖြစ်များကား ရှေးလူကြီးများ၏ သုံးသပ်ချက်ကို ထောက်ခံသကဲ့သို့ ဖြစ်နေပါသည်။

ဝမ်းဘဲအင်းရွာကို စတင်တည်ထောင်သူတို့မှာ နိုင်ငံ တော်သံဃမဟာနာယကဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ပထမဆုံး တင်မြှောက်ခံရ သော ပဲခူးမြို့မဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ အဘိုးတော်စပ်သည် ဘိုးဖုန်းက စတင်ခဲ့သည်ဟူ၍ သိမှတ်ခဲ့ရပါသည်။

ပဲခူးမြို့မဆရာတော်ဘုရားကြီးရှိစဉ်က မမေ့အပ်သည့် အရပ်သုံးပါးကို မှာကြားခဲ့ပါသည်။

ဖွားမြင်ရာအရပ်၊ ပညာသင်ရာအရပ်၊ အောင်မြင်မှုရရှိ သည့်အရပ်ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။ သည်အရပ်တွေကို မမေ့နှင့်ဟု မှာလေ့ရှိပါသည်။

ကျွန်မတို့ခင်ခင်သည် ဝမ်းဘဲအင်းရွာဘေတီ မဟုတ်ပါ။ အလုပ်ရ၍ ဝမ်းဘဲအင်းကို ပြောင်းခဲ့ပြီး ကျွန်မတို့မိခင်နှင့် အိမ် ထောင်ကျသဖြင့် ကျွန်မတို့ ထိုရွာတွင် ဖွားမြင်ခဲ့ပါသည်။

ပဲခူးမြို့မဆရာတော်၊ ဥက္ကဋ္ဌဆရာတော်ဟူ၍ ထင်ရှား သော ဆရာဘော်ဘုရားကြီး အရှင်ကုမ္ဘာစာရသည် ပဲခူးမြို့နယ်၊ ဝမ်းဘဲအင်းရွာလယ်ပိုင်းတွင် ဖွားမြင်ခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်၏ ခမည်းတော်မှာ ဦးရွှေအေးဖြစ်ပြီး မယ် တော်မှာ ဒေါ်လှငြိမ်းဖြစ်ပါသည်။ ပဲခူးမြို့ဆရာတော်-ဥက္ကဋ္ဌဆရာ တော်လောင်းလျာကို ၁၂၅၉ ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလဆန်း ၁၃ ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့ ညနေ သုံးနာရီခန့်တွင် ဖွားမြင်ခဲ့၏။ ဖွားသည်နေ့ တွင် ဒေါ်လှငြိမ်း၏အစ်ကို လူပျိုကြီး ဦးစံဖိုးက အိမ်ခေါင်းရင်း

...တွင် ထန်းပင်နှစ်ပင် စိုက်ခဲ့ပါသည်။ ယခုတိုင်ရှိသေးသည်။
 ဒေါ်လှငြိမ်းသည် သားဦးအဖြစ်ဖွားမြင်မည့်သူကို ပဋိ
 ...လွယ်စတွင် အိပ်မက်ပုံမှာ ကောင်းကင်မှ ဆင်းတုတော်
 ... ကြွလာပြီး သူ၏ရင်ခွင်တွင် သီတင်းသုံးကြောင်း ဖြစ်ပါ
 ... နိုးလင်းသောအခါ သူတို့အိမ်နှင့် ၄-၅ အိမ်ခြားတွင်နေ
 ... ဒေါ်လှငြိမ်း၏ညီမ ဒေါ်သာယာနှင့် ဒေါ်ခွေးဖြူတို့ ရောက်
 ... အိပ်မက်ကိုပြောပြသောအခါ ညီမနှစ်ဦးရယ်ကြ၏။
 “မက်စရာ အိပ်မက်ရှားလို့လားဟယ်။ ဘုရားက နင့်
 ... တော်ပေါ် တက်ထိုင်မတဲ့လား” ဟု ပြောကြပါသည်။
 ဤကား ဆရာတော်လောင်းလျာအတွက် ကောင်း
 ... နိမိတ် ဖြစ်ပေသည်။ ဆရာတော်လောင်းလျာအား
 ... အောင်သိန်းဟု အမည်မူည့်ကြ၏။ အသက် ၅ နှစ်ပြည့်
 ... အခါ ရွာရှိဆရာကြီး ဦးစံအေးကျောင်းတွင် စာသင်ရပါ
 ... ကျွန်ုပ်မိခင်နှင့် အတန်းတူ၏။ မိခင်က ဆရာတော်ထက်
 ... နှစ်နှစ်ကြီးပါသည်။ လူကျောင်းမှ လေးတန်းအောင်ပြီး ဘုန်း
 ... ကျောင်းတွင် အပ်နှံပြီး စာသင်စေပြန်သည်။

ပဲခူးမြို့မဆရာတော်ကြီး၏
 ဓမ္မည်းတော်ဦးရွှေအေး၊ ဓယ်တော်ဒေါ်လှငြိမ်း

အသက် ၁၃ နှစ်တွင် တစ်ကြိမ်၊ ၁၇ နှစ်တွင် တစ်ကြိမ်
 ကိုရင်ဝတ်ခဲ့၏။ သက်နိုးဝတ်ပြီးတိုင်း ရောဂါကြီးတွေဖြစ်ရ၏။
 သို့နှင့် လူဝတ်လဲရသည်။ အသက် ၂၀ တွင် ရဟန်းဘောင်တက်
 ပြီး စာပေသင်ကြားခဲ့ရာ အခက်အခဲပေါင်းများစွာ တွေ့ခဲ့ရ၏။
 အထက်မြန်မာပြည်တွင် ချောင်းဦး၊ မန္တလေး၊ ပခုက္ကူ၊ ဆည်
 တွင်းချောင်း၊ ယင်းတော်၊ ဖက်ပင်ဆိုင် စသော အရပ်တို့တွင်
 စာပေသင်ယူသည်မှာ ၁၃ နှစ် ကြာခဲ့၏။

ချောင်းဦးတွင် စာသင်စဉ်က ပလိပ်ရောဂါဖြစ်သော
 ကြောင့် သေမည်ထင်ပြီး သုသာန်တွင်ထားခဲ့၏။ ထူးနီဆရာ
 တော်ကုသပေး၍ ပျောက်ကင်းခဲ့ရ၏။ မန္တလေးတွင် စာသင်စဉ်
 က ပလိပ်ရောဂါ၊ ဝမ်းရောဂါတို့ ဖြစ်သောကြောင့် ဘေးလွတ်
 မည်ထင်သော ရွာတွေ့တက် ထွက်ခဲ့ရ၏။ ထိုရွာတို့မှာ မင်းရဲလှ
 သဖြင့် ဆွမ်းသာလှူနိုင်၏။ ဟ်းမပါ။ ဆရာတော်သည် ကြက်
 သွန်နီတစ်ဥ၊ သံပရာသီးတစ်ခြမ်းကို ဆားနှင့်တို့ပြီး ဘုဉ်းပေး
 ခဲ့ရ၏။ တောင်သာတွင်နေစဉ်က ရေတွင်းမှာ အတောင် ၂၀
 မက နက်၏။ ကိုရင်က ကြိုးကုဆွဲပြီးပြေ၊ ဆရာတော်က ရေ
 တွင်းနားကပ်ပြီး ရေပုံးကို ဆွဲတင်ရ၏။ ၄-၅ ပုံးရဖို့ နာရီနှင့်ချီ
 ကြာသော ပင်ပန်းမှုကို ခံခဲ့ရ၏။ ပခုက္ကူတွင် စာသင်စဉ်ကလည်း
 ကပ်ရောဂါဖြစ်၍ စာသင်ရပ်ပြီး ဆီမီးခုံသို့ ထွက်ခဲ့ရ၏။

အခက်အခဲတို့ကို ဖြတ်သန်းပြီး ၁၂၉၅ ခုနှစ်တွင် ပဲခူး
 မြို့မကျောင်းတိုက်ကို တည်ထောင်ပြီး စာချပေးခဲ့ပေသည်။
 ကည်ထောင်စက ဝါးကျောင်းသ ရှိခဲ့၏။ ပဲခူးစည်ပင်က ဈေး
 သည်တွေကို အခွန်တိုးတောင်းသောကြောင့် ဈေးသည်တွေက
 အခွန်မပေးဘဲ မြို့မကျောင်းဝိုင်းထဲတွင် ဈေးလာရောင်းကြ၏။
 ဝါးသည်၊ အသားသည်တွေပါ၍ အနံ့အသက်မကောင်း၊ ဆူညံ
 သံတို့ကြောင့် စည်ပင်က ဆရာတော်များကိုငဲ့ပြီး ဈေးသည်တွေ
 ကို အလျှော့ပေးမှ ဈေးသည်တွေ ဈေးထိပြန်ရောက် ရောင်း
 ကြရာ သူတို့ဆောက်ခဲ့သော ဈေးတဲတွေကို ဖျက်ပြီး ၃ ပင်၊
 ၄ ခန်း ဝါးကျောင်းကို ဆောက်လှူခဲ့ကြ၏။ ဝါးစိမ်းသည်ကျောင်း
 ဟု အများက ခေါ်ခဲ့ကြပေသည်။

ပဲခူးမြို့မဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် ၁၂၉၅ ခုနှစ်မှ
 ၁၃၄၂ ခုနှစ်အထိ ပဲခူးမြို့၏ ဘာသာရေး၊ သာသနာရေးကိစ္စ
 ရပ်တို့တွင် အတက်ကြွဆုံး ပါဝင်ဆောင်ရွက်ခဲ့ပေ၏။ ၁၉၈၀
 ပြည့်၊ လွတ်လပ်ရေးနေ့ အထိမ်းအမှတ် နိုင်ငံတော်အစိုးရမှ
 ဘွဲ့ထူး၊ ဂုဏ်ထူးများ ဆက်ကပ်ရာတွင် ဆရာတော်ဘုရားအား
 အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတဘွဲ့ ဝင်ဆိမ် ဆက်ကပ်လှူဒါန်းခဲ့ပါသည်။

ထိုနှစ်တွင်ပင် ဂိုဏ်းပေါင်းစုံ သံဃာ့အစည်းအဝေးကြီး
 ပေါ်ထွန်းလာခဲ့ရာ ပဲခူးမြို့မဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် ပထမဦး
 စွာ ဖွဲ့စည်းသည့် သံဃာ့ဂိုဏ်းပေါင်းစုံ၏ နိုင်ငံတော်သံဃာမဟာ

**ဆရာတော်ကြီးလှိုင်ဒါန်းခဲသော
ဝမ်းဘဲအင်းကျေးရွာဆေးခန်း**

နာယကအဖွဲ့ ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ရွေးချယ်တင်မြှောက်ခြင်းခံရပါသည်။
ထိုနှစ်တွင်ပင် ဆရာတော်ဘုရားက ဇေယျဒီပကျောင်း
ဆောင်တွင် ကျွန်ုပ်တို့ မိန့်ကြားပါသည်။

“မွေးတဲ့ရွာကို ကျေးဇူးဆပ်ရမယ်”ဟူ၍ ဖြစ်၏။

ထိုရက်များမတိုင်မီက ဆရာတော်ဘုရားသည် ရန်ကုန်
ဆေးရုံကြီးတွင် ဆေးဝါးကုသမှု ခံရပါသေးသည်။ ဆေးဖိုးအဖြစ်
ဒကာ၊ ဒကာမများလှူငွေသည် ၇၀၀၀ ကျန်နေကြောင်း၊ ထိုငွေ
ဖြင့် ရွာတွင် ဆေးခန်းဖွင့်ပေးချင်ကြောင်း ပြောပါသည်။

ဆရာတော်သည် ထိုငွေ ၇၀၀၀၊ ရန်ကုန်ရောက် ပဲခူး
သားတို့ပူဇော်ပွဲမှ ရရှိသောငွေများပါပေါင်းပြီး ရွာမှ ဦးချစ်ထွန်း၊
ဒေါ်နှင်းကြည်တို့လှူသော မြေပေါ်တွင် ဆေးခန်းဆောက်ပါ
သည်။ ဆရာဝန်တစ်ဦးငှားပြီး ဝမ်းဘဲအင်းရွာနှင့် ဝန်းကျင်ရွာများ
ကပါ လာရောက်ကုသမှု ခံယူကြပါသည်။

ထိုဆေးခန်းနှင့် မဝေးလှသောနေရာမှာပင် ယိုပွင်းနေ
သော ဘုရားဝင်းဟောင်းကြီးကိုရှင်းပြီး ဓမ္မစကြာ ဆုတောင်း
ပြည့် မြတ်စွာဘုရားအမည်နှင့် ပဉ္စဝဂ္ဂိပုံတော်များပါ ထုလုပ်
ပူဇော်သော ရုပ်ပွားတော်များကို ကျွန်ုပ်တို့ တည်ထားပူဇော်ပါ
သည်။ ဆရာတော်ကား ထိုဘုရားကိုဖူးပြီး “ကောင်မလေး
ပိုက်ဆံအတော်ကုန်တော့မှာ”ဟူ၍ မိန့်ကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့မိပါ
သည်။ ကျွန်ုပ်တို့မှာပြောတာ မဟုတ်ပါ။

ပဲခူးမြို့မဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ
အဘိဓမ္မဟာရဋ္ဌဂုရု၊ အဘိဓမ္မအဂ္ဂမဟာဇောတိက စသော
ဘွဲ့တံဆိပ်တော်၊ သာသနာ့တာဝန်ကြီးများ၏ အဓိပတိ
စသော သာသနာ့တာဝန်များကို ထမ်းဆောင်ရင်း ၁၉၉၃ ခုနှစ်၊
ဧပြီလ ၂၈ ရက်နေ့တွင် ဘဝနတ်ထံ ပျံလွန်တော်မူခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်ဘုရားကြီး မရှိသည့်နောက်တွင် ရွာကလူ
များ သွေးအေးသွေးသလားမသိ။ ဆေးခန်းလည်း ပိတ်သွားပါ

တော့သည်။ အမှန်မှာ ဆေးခန်းကို ကျေးရွာသမဝါယမအသင်း
မှ ဦးဆောင်ရမှာ ဖြစ်ပါသော်လည်း သမဝါယမအသင်း၏
ဦးဆောင်မှုလည်း မရရှိဟု ထင်ရပါသည်။

၂၀၁၁ ခုနှစ်တွင် ဝမ်းဘဲအင်းရွာဇာတိဖွား ပြည်မြို့
ရွှေပေါက်ပင်ဆရာတော်ဘုရားကြီးက ဤဆေးခန်းကို ပြန်လည်
အသက်သွင်းပါသည်။ နာရေးကူညီမှုအသင်းဥက္ကဋ္ဌ ဦးကျော်သူ
လည်း ပါဝင်ပါသည်။ သူတို့သည် ဆရာကြီးဦးသူခကို ဦးထိပ်
ထားချင်မည်ဟု ကျွန်ုပ်တို့ထင်ပါသည်။ ယခုအခါတွင် ဝမ်းဘဲအင်း
ဆေးခန်းပြန်ဖွင့်နေပါပြီ။ အမည်က ‘ကုန်နိဗ္ဗိတ္တ+သူခ’ဟူသော
အမည်ဖြစ်ပါသည်။ ကုန်နိဗ္ဗိတ္တက ပဲခူးမြို့မဆရာတော်၊ သုခက
တော့ ဆရာကြီးဦးသူခ။

မည်သို့အမည်တပ်စေ၊ မြို့မဆရာတော်ဘုရားကြီး
စတင်ခဲ့သော ဆေးခန်းဖြစ်ပါသည်။

ခန္ဓာကိုယ်မည်သည် ပျက်ယွင်းရသည့်သဘောရှိသော်
လည်း အသက်ရှိစဉ်က ဆောင်ရွက်ခဲ့သော သတ္တိအထူးဂုဏ်
ကျေးဇူးတို့ကား ကမ္ဘာကုန်ဆုံးသော်လည်း ပျက်ပြုန်းမှုမရှိ။
တည်နေဘိဟူသောစကားကဲ့သို့ပင် ဝမ်းဘဲအင်းရွာသား ပဲခူး
မြို့မဆရာတော်ဘုရားကြီးအဖြစ် အသက်ထင်ရှားရှိစဉ်က
ဆောင်ရွက်ခဲ့သော ဘာသာသာသနာ စသည့်ဂုဏ်တို့သည်
လည်းကောင်း၊ ရပ်ရွာကျေးဇူးမမေ့မည့် အဖြစ်သည်လည်း
ကောင်း တည်ရှိနေဆဲ ဖြစ်ပါသည်။

ထိုကဲ့သို့ ဖွားရာဇာတိ၏ ကျေးဇူးကိုသိသော ရွှေပေါက်
ပင်ဆရာတော်သည် ပြည်မြို့တွင် သီတင်းသုံးပါသော်လည်း
ဝမ်းဘဲအင်းရွာရှိ ဆေးခန်းဆက်လက်ရှင်သန်ရန် အားထုတ်ပုံ
ပိုးလျက်ရှိကြောင်း သိရ၍ ဝမ်းမြောက်ဂုဏ်ယူမိပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့အစ်ကိုနှင့် အစ်မတို့သည် သားသမီးများ လိမ္မာ
ကြပါသည်။ တတ်နိုင်ကြပါသည်။ မိဘများသုံးရန် ပံ့ပိုးကြပါ
သည်။ ထို့ကြောင့် အစ်ကိုတို့ အစ်မတို့သည် ပညာတွေ့တတ်၊
ရာထူးတွေ့ရပြီး နိုင်ငံအနှံ့ ရွှေပြောင်းနေခဲ့ကြသော်လည်း ယနေ့
အငြိမ်းစားဘဝတွင် တစ်နှစ်တစ်ခါ ရွာသို့ပြန်ပြီး ကျွန်ုပ်တို့ဘိုး
ဘွားများ စတင်လှူဒါန်းခဲ့သော ဘာဝနာရုံကျောင်းတွင် ကွယ်
လွန်ကုန်ပြီးသော ဘိုးဘွားမိဘ၊ ဆရာသမား၊ ဆွေမျိုးအားလုံး
တို့အတွက် အမျှပေးဝေပွဲ အလှူဒါနကို ပြုခြင်းဖြင့် မွေးဖွားရာ
ဇာတိကို ကျေးဇူးဆပ်ကြရာတွင် ကျွန်ုပ်တို့အဖွဲ့ ဖြစ်ပါသည်။

မိမိရွာမျှမက မိမိနိုင်ငံ၊ မိမိနိုင်ငံသား၊ မိမိကိုးကွယ်သည့်
ဘာသာအတွက် တာဝန်သိသော၊ တာဝန်ယူတတ်သူတို့ တိုးဟု
ပါစေဟူ၍ ဆန္ဒပြုပါ၏။

ဘုရားရှင်၏ မဟာကရုဏာတော်

ခင်မောင်အေး (မန္တလေး)

ဗောဓိပင်နှင့် ရွှေပလ္လင်ကို အောင်မြင်တော်မူပြီးနောက် မြတ်စွာဘုရားသခင် တရားရှင်သည် ဘုရားစစ်စစ် သဗ္ဗညု အဖြစ်သို့ ရောက်ရှိတော်မူလေသည်။ ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိ လာသည့်အချိန်၌ ပဉ္စဝဂ္ဂါဦးတို့ကို ဦးစွာပထမ ဟောကြားတော် မူသော တရားသည်ကား ...

“ရဟန်းတို့၊ အယုတ်တရား၊ အလွန်တရား နှစ်ပါးကို မနှိပ်အံ့၊ မပြုအပ်ပေ။ ထိုအယုတ်တရား၊ အလွန်တရား နှစ်ပါး ဟူသည်ကား ကာမဂုဏ်၌သာ ကပ်ငြိတွယ်တာ လိုက်စားခြင်း မှတစ်ပါး မိမိခန္ဓာကိုယ်နှင့် စိတ်ကို ပင်ပန်းဆင်းရဲအောင် ပြုလုပ် ခြင်းမှတစ်ပါး ယင်းနှစ်ပါးသည် ပညာမျက်စိမရှိဘော လူသာမန် တို့၏ အကျင့်ဖြစ်သည်။ စင်ကြယ်သန်ရှင်းမြင့်မြတ်သော အကျင့် မဟုတ်။ သူတော်စင်တို့ လိုက်နာပြုအပ်သောအကျင့်မဟုတ်။

“ရဟန်းတို့၊ ကာမချမ်းသာခံစားမှုနောက်သို့လည်း မလိုက်၊ ခန္ဓာကိုယ်ကို အလွန်ညှဉ်းဆဲသော လမ်းစဉ်နောက်သို့ လည်း မလိုက်ဘဲ အလယ်အလတ်ကျကျ ကျင့်ကြံလိုက်နာရ သော လမ်းစဉ်သည်သာ ဘုရားရှင်တို့ လမ်းစဉ်ဖြစ်သည်။

“ရဟန်းတို့၊ ထိုလမ်းစဉ်၏ လုပ်ငန်းများသည်ကား ကောင်းစွာမြင်ခြင်း၊ ကောင်းစွာကြံခြင်း၊ ကောင်းစွာပြောဆိုခြင်း၊ ကောင်းစွာပြုလုပ်ခြင်း၊ ကောင်းစွာအသက်မွေးခြင်း၊ ကောင်းစွာ လုံ့လပြုခြင်း၊ ကောင်းစွာအောက်မေ့ခြင်း၊ ကောင်းစွာတည်ကြည် ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတရားတည်း” ဟု ဟောကြား တော်မူလေသည်။ ယင်းကား ဓမ္မစကြာဒေသနာတော်ပေတည်း။

ဒေါက်တာတင်အုံးကျော်နှင့် ဒေါ်စန္ဒာတင်တို့ ဇနီးမောင် နှံ့ စစ်ကိုင်းမှ ခရိုင်ဆရာဝန်ကြီး တာဝန်ထမ်းဆောင်နေရာမှ ရန်ကုန်မြို့သို့ ပြန်လည်ပြောင်းရွှေ့ခဲ့ရ၏။ ဆေးရုံအုပ်ချုပ်ရေး အဖွဲ့၏ ကြည့်ရှုစောင့်ရှောက်စီစဉ်ပေးမှုကြောင့် ဇေတဝန်ဆောင် ရှိ ဆရာဝန်များအိမ်ရာတွင် အခန်းတစ်ခန်း ရရှိလျက် မိသားစု ဆေးရုံပရိဝုဏ်အတွင်း၌ပင် နေထိုင်ခဲ့ရ၏။ သူတို့ဇနီးမောင်နှံက လိုက်ဖက်ညီလှ၏။ ဒေါက်တာတင်အုံးကျော်ကလည်း သူ့အလုပ် ကိုသူ စိတ်ဝင်စားလေးစားသလို၊ စန္ဒာတင်ကလည်း လင်တစ် ထမ်း မယားတစ်ရွက် ဆိုသည့်အလား ခင်ပွန်း၏အလုပ်တွင် တစ်ဖက်တစ်လမ်းမှ အထောက်အကူပြုသည်။ သမီးနှစ်ယောက် ရှိသည်။ သမီးကြီးက အိမ်ထောင်ကျသွားပြီး ခင်ပွန်းသည်နှင့်

အတူ မန္တလေးတွင် နေထိုင်ကြ၏။ သမီးကလေးတစ်ယောက်၊ သားကလေးတစ်ယောက် မွေးထားသည်။ ဒေါက်တာတင်အုံး ကျော်တို့ ပြေးနှစ်ယောက် ရနေပြီ။ သမီးငယ်က ပြည်တွင်းဘဏ် တစ်ခုတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်လျက်ရှိပြီး မိဘတို့နှင့် အတူတကွ နေထိုင်သည်။

ဒေါက်တာတင်အုံးကျော်တို့၏အလုပ်က လခစားဟုဆို စေကာမူ ပရဟိတလုပ်ငန်းဖြစ်ပါသည်။ ကုသိုလ်လည်းရ၊ ဝမ်း လည်းဝလုပ်ငန်းဖြစ်၏။ မကျန်းမာသော သံဃာတော်များကို ကုသပေးရသည်။ စေတနာပါပါ ဆောင်ရွက်ရသော လုပ်ငန်းဖြစ် ပါချေသည်။ ရဟန်းရှင်လူ မည်သူမည်ဝါ မခွဲခြား၊ ဆင်းရဲချမ်း သာမရွေး ပရဟိတသက်သက် ကြည့်ရှုစစ်ဆေး ကုသပေးသည့် ဆေးရုံဖြစ်ပါသည်။ ပြည်သူအများ လှူဒါန်းကြသည့်ကလည်း နေ့စဉ်မပြတ် ရှိနေသည်။ ဆက်လက်၍လည်း ပေးလှူနေကြ သည်။ သို့ဖြစ်၍ ဖိစိတဒါနသံယာဇဆေးရုံကြီး ဆက်လက်တိုး တက်လျက် ရှိနေလေသည်။ အမျိုးသား၊ အမျိုးသမီး လူနာများ ကို ဂရုဓမ္မစိုက်ထုတ် ကြည့်ရှုကုသပေးသည်။ ဝတ်ကျော့တန်းကျော့ မဟုတ်။ စေတနာရှေ့ထား ကြည့်ရှုကုသပေးသဖြင့် လာရောက် ကုသကြသည့် ရဟန်းများနှင့် လူပုဂ္ဂိုလ်များ ကျန်းမာချမ်းသာ ကြသည်။ ဖိစိတဒါနသံယာဇဆေးရုံကြီးတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင် နေကြသည့် ပါရဂူများ၊ အထူးကုဆရာဝန်ကြီးများ၊ အထွေထွေ ရောဂါကုဆရာဝန်ကြီးများ အားလုံးပင် စေတနာအရင်းခံဖြင့် စစ်ဆေးကြည့်ရှု ကုသပေးကြသည်။ ဂီတနာတို့ အားကိုးအား ထားရာ ကျန်းမာရေးစောင့်ရှောက်ရာ ဌာနကြီးတစ်ခုပင် ဖြစ်ပါ သည်။ ဆေးရုံကြီး၏ သက်တမ်း (၅၂)နှစ် ရှိနေချေပြီ။

သုံးလူ့ထွတ်ထား မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် ဥရုဝေလ တောအုပ်မှ ခွာလာခဲ့ပြီးနောက် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ရှင် ဘုရင်ဗိမ္ဗိသာရ လှူဒါန်းသည့် ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်တွင် သီတင်းသုံးတော်မူခဲ့ သည်။ ထိုအချိန်တွင် ရာဇဂြိုဟ်သို့ ရောက်ရှိနေသည့် အနာ ထပ်ကပ်သူဌေးသည် မြတ်စွာဘုရားရှင်ကို လာရောက်ဖူးမြော်လေ သည်။ ယင်းသို့ ဖူးမြော်ရသည့် တစ်ခဏတွင် မြတ်ဘုရား၏ ဝန်းကျင်တွင် အလင်းတန်းရောင်ခြည်တော်များ ကွန်မြူးလျက် အနာထပ်ကပ်သူဌေး၏ နှလုံးစိတ်ဝမ်းအေးငြိမ်းချမ်းသာ ဝိတံ့ဖြာ လျက် ရှု၍မဝ၊ ဖူးမြော်၍မဝ ဖြစ်ရသည်။ ထို့နောက် ဘုရား

ရှင်အား ကြည်ညိုလွန်းသဖြင့် အနီးသို့ကပ်ကာ ဖူးမြော်ရင်း မိမိနေထိုင်ရာ သာဝတ္ထိတွင် ဘုရားရှင်သီတင်းသုံးရန် ကျောင်း တော်ကြီးတစ်ဆောင် ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းလိုသော ဆန္ဒများ ပေါ်ပေါက်လာခဲ့၏။

သို့ဖြစ်၍ အနာထပိဏ်သူဌေးသည် သာဝတ္ထိတွင် ဇေတ ဖင်းသားပိုင်ဆိုင်သော ဇေတဝန်ကို ရွှေဒဂါးတစ်ဆယ့်ရှစ်ကုဋေ ဖြင့် ဝယ်ယူကာ ကျောင်းတော်ကိုလည်း ရွှေဒဂါးသန်းပေါင်း တစ်ရာရှစ်ဆယ်ပင် အကုန်အကျခံလျက် တည်ဆောက်လှူဒါန်း ခဲ့သည်။ ဘုရားရှင်သည်လည်း ရာဇဂြိုဟ်မှ ယူဇနာလေးဆယ့် ငါးမျှ ဝေးကွာသည့် သာဝတ္ထိသို့ ကြွတော်မူကာ အနာထပိဏ် သူဌေးလှူဒါန်းသည့် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ ကြွရောက်၍ သီတင်းသုံးတော်မူလေသည်။

ဘုရားရှင်သည် အနာထပိဏ်သူဌေး ဆောက်လုပ်လှူ ဒါန်းသည့် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်တွင် နှစ်ဆယ့်ငါးဝါတိုင် အောင် သီတင်းသုံးတော်မူလေသည်။ သာသနာတော်ကြီးသည် လည်း ထက်ကောင်းကင်တွင် ငွေစင်ကြယ်လ ထွန်းသစ်စနယ် တင့်တယ်လွန်းလှစွာ ထည်ထည်ဝါဝါ ထွန်းလင်းတောက်ပနေ လေသည်။ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ကြီးမှ ရဟန်းသံဃာတော် များ၊ ကောသလမင်းကြီး၏ မင်းကျောင်းမှ ရဟန်းသံဃာတော် များ၊ ကျောင်းအမကြီးပိသာခါ၏ ပုဗ္ဗာရုံကျောင်းတော်မှ ရဟန်း သံဃာတော်များသည် နံနက်ချိန်တွင် သလုံးမြင်းခေါင်းအရင်း ပြု၍ ဆွမ်းခံထွက်ကြသည်။ ကျောင်းသို့ပြန်ရောက်သည့်အခါ ဘုရားရှင်အား ဦးစွာ ဆွမ်းဆက်ကပ်ပူဇော်လှူဒါန်းကြပြီး ဆွမ်း ဘုဉ်းပေးသုံးဆောင်ကြ၏။ နေ့လယ်ချိန်တွင် ဓာဝါတက်ခြင်း၊ ဝတ်ရွတ်ခြင်း တရားတော်များကို အခါအားလျော်စွာ နာယူခြင်း စသည်ဖြင့် မအားမလပ်နိုင်အောင်ပင်။

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်တွင် သာဝကကြီးများဖြစ်ကြ သည့် ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ ရှင်မောဂ္ဂလာန်၊ ရှင်မဟာကဿပ စသည့် ရဟန်းတော်ကြီးများနှင့် မြောက်မြားစွာသော ရဟန်း သံဃာတော်များ သီတင်းသုံးလျက်ရှိကြ၏။ သံဃာတော်များ များပြားလှသည်ဖြစ်၍ ယင်းသံဃာပရိသတ်တို့ကို စည်းကမ်း တကျဖြစ်အောင်၊ ဝိနည်းသိက္ခာတို့နှင့် အညီအညွတ်ဖြစ်အောင် ထိန်းသိမ်းကွပ်ကဲရန်ကား စင်စစ်မလွယ်ကူလှပေချေ။ ဘုရားရှင် သည် ယင်းသံဃာပရိသတ်တို့ကို အနန္တတန်ခိုးတော်ရှင် ဖြစ် သည့်အားလျော်စွာ ကောင်းစွာထိန်းအုပ်နိုင်ပေသည်။ သည့် အပြင်လည်း ရဟန်းသံဃာတော်များ စည်းကမ်းပိုမိုစေရန် ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်များကို အလေးထားလိုက်နာအောင် သတိ ဝီရိယထားခဲ့၏။

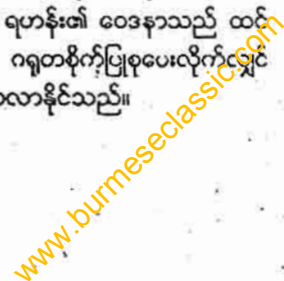
သည့်အပြင်လည်း ညနေပိုင်းအချိန်များတွင် ဇေတဝန်

ကျောင်းတော် ပရိဝုဏ်အတွင်းရှိ သံဃာတော်များ သီတင်းသုံး ရာ ကျောင်းများသို့လည်း လှည့်လည်ကြည့်ရှုတတ်သည်။ ကပ် ညနေဖြစ်၏။ ဘုရားရှင်သည် ပြုမြဲအတိုင်း လှည့်လည်ကြည့်ရှု နေစဉ် မကျောင်းတစ်ကျောင်းအတွင်းမှ သံဃာတော်တစ်ပါး၏ ညည်းတွားနေသံတစ်ခုကို ကြားလိုက်ရ၏။

တစ်စုံတစ်ဦး၏ ဝေဒနာခံစားနေရသဖြင့် ညည်းညူနေ သည့် အသံဖြစ်နေသည်။ သို့ဖြစ်၍ ဘုရားရှင်သည် ကိုကျောင်း ပေါ်သို့ တက်ရောက်ကြည့်ရှုစဉ် ကျောင်းပေါ်တွင် သံဃာတော် များ တစ်ပါးကိုမျှဖြင့်ရ။ သံဃာတစ်ပါးနှစ်ပါး ရှိနေသည့်တိုင် သံဃာတစ်ပါး လဲလျောင်းလျက်ရှိသော ခုတင်တစ်ခုအနီးမှ အတော်အတန်ဝေးသော နေရာတွင်သာ မသိကျိုးကျွန်ပြုနေကြ ၏။ ထိုခုတင်ပေါ်တွင်ကား ရဟန်းတစ်ပါး ဝေဒနာကြီးစွာ ခံစား နေရဟန်ဖြင့် ညည်းညူနေလျက်ရှိ၏။ ခုတင်ထက်တွင် လဲ လျောင်းနေသော ရဟန်းကား ဝေဒနာကို အပြင်းအထန် ခံစား နေရပုံရ၏။ ခန္ဓာကိုယ်ကို ဘယ်ညာလှည့်ပြောင်း ငါးဖယ်ပုံသည့် နယ် တွန့်လိမ့်လှုပ်ရှားလျက်ရှိ၏။

ခံစားနေရသော ဝေဒနာပြင်းထန်လှဟန်တူ၏။ လဲ လျောင်းအိပ်စက်နေရာ ခုတင်ထက်တွင် ဘယ်မှညာ၊ ညာမှ ဘယ်သို့ ကိုယ်စောင်းအပြန်အလှန် လူးလှိမ့်နေရရှာသည်။ ရောဂါကား သွေးဝင်းသွန်သောရောဂါ ဖြစ်ဟန်တူသည်။ ဝမ်းများ မထိန်းနိုင်မသိမ်းနိုင် သွားထားသဖြင့်လည်း ခုတင်ထက်တွင် ညစ်ပတ်ပေရေလျက်ရှိ၏။ ဝေဒနာခံစားနေရရှာသည့် ရဟန်း၏ တစ်ကိုယ်လုံး ခန္ဓာကိုယ်တွင်ရော သက်နိုးပေါ်တွင်ပါ မစင်နှင့် ကျင်ကြီးကျင်ငယ်များ ပေကျံကပ်ပြီလျက်ရှိရာ ထိုရဟန်းအနီး တွင် ဂရုစိုက်ပြုစုပေးမည့်သူ တစ်ဦးမျှမရှိ။ အတူနေရဟန်းများ ကလည်း ဝေးရာသို့ ရှောင်ရှားနေကြပုံပင်။ ကျောင်းသခံမ်း အတွင်းတွင် ကျင်ကြီးကျင်ငယ်နွဲ့များ တထောင်းထောင်းထလျက် နံစော်ညီဟောင်လျက်ရှိလေသည်။ အနံ့အသက်များ ဆိုးရွား လျက်ရှိသဖြင့် မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ အပါးတွင် မနေကြ ရှောင်ရှားနေကြ၏။

ဘုရားရှင်သည် ဝေဒနာခံစားနေရရှာသည့် ရဟန်း၏ အပါးသို့ ချဉ်းကပ်သွားသည်။ မြတ်စွာသခင်ဘုရားရှင် မိမိအပါး သို့ ရောက်ရှိနေသည်ကိုပင် မသိနိုင်လောက်အောင် ဝေဒနာခံစား နေရရှာသော ရဟန်းသည် ဝေဒနာကြောင့် လူးလှိမ့်လျက်ရှိကာ နှုတ်မှလည်း မပြတ်ညည်းညူနေလေသည်။ ဘုရားရှင်သည် ရဟန်း၏ နဖူးပြင်ပေါ်သို့ လက်တော်ကိုတင်လျက် စမ်းသပ် ကြည့်၏။ တော်ပေသေးသည်။ ရဟန်း၏ ဝေဒနာသည် ထင် ထားသည်လောက် မပြင်းထန်။ ဂရုတစိုက်ပြုစုပေးလိုက်လျှင် သက်သာပျောက်ကင်း ကျန်းမာလာနိုင်သည်။

ဘုရားရှင်သည် ရှင်အာနန္ဒာကို ရေတစ်ပုံး သွားခပ်ခိုင်း လိုက်သည်။ ပြီးနောက် ကိုယ်တော်တိုင် ရေလောင်းပေးသည်။ ရှင်အာနန္ဒာက သင်္ကန်းဟောင်းတစ်ခုဖြင့် ပွတ်သပ်သုတ်သင် ပေးသည်။ ရဟန်းတစ်ကိုယ်လုံး ဆေးကြောသုတ်သင်ပေးပြီး နောက် သင်္ကန်းအသစ်တစ်ထည်ဖြင့် ဝေဒနာခံစားနေရရှာသည့် ရဟန်းအား ထွေးထွေးနွေးနွေးဖြစ်အောင် ရစ်ပတ်လတ်ဆင်ပေး သည်။

စောစောက တညည်းညည်း တညညည။ ဖြစ်လျက်ရှိ သောရဟန်း ဝေဒနာမှ သက်သာသွားပုံ ငြိမ်သက်သွား၏။ ရှင်အာနန္ဒာကို ဝေဒနာခံစားနေခဲ့ရသည့် ရဟန်း၏ ဖေကျန်ညစ် ပတ်နေသည့် သင်္ကန်းကို အသေအချာ လျှော့ခိုင်းလိုက်သည်။ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်တိုင် ယင်းကံသို့ ကြပ်မတ်ပြုရလျက်ရှိနေ သည်ကို မသိကျိုးကျွန်ပြုနေကြသည့် ရဟန်းများမြင်ကြရပြီး မျက်နှာပင်မထားတတ်အောင် ရှက်ရှုံ့ကြောက်လန့်နေကြ၏။

သို့သော် တစ်ခဏအကြာတွင်ပင် ဘုရားရှင်ကိုယ်တိုင် ရဟန်းအား ပြုစုနေသည်ကို မြင်တွေ့ရသည့်အတွက် လျစ်လျူ ရှုမနေနိုင်ကြတော့။ ရဟန်းများ ဝိုင်းဝန်းပါဝင် ကူညီဆောင်ရွက် လာကြလေသည်။ မကြာမြင့်မီပင် ကျောင်းသင်္ခမ်းအတွင်း ရဟန်းပရိသတ်များဖြင့် ပြည့်လှည့်သွား၏။ သည်အခါမှ ဘုရားရှင် သည် ...

"ရဟန်းတို့၊ ဤဇေတဝန်ကျောင်းတော်တွင် သီတင်း သုံးလျက်ရှိကြသော သင်တို့တွင် အဓိအဗ၊ အဆွေအမျိုးတို့ တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ မပါရှိကြချေ။ သင်တို့သည် တစ်ကိုယ် တည်းချင်းသာ သာသနာ့ဘောင်သို့ ဝင်ရောက်လာကြခြင်း မဟုတ်လော့။ ဤကျောင်းတော်တွင် သီတင်းသုံးနေစဉ် ကာလ ပတ်လုံး သင်တို့အချင်းချင်းသာ အားထားစရာ ရှိနိုင်ပေလိမ့် မည်။ သင်ရဟန်းတို့အချင်းချင်းမှ လွဲ၍ သင်တို့အားပြုစုမည့်သူ မရှိနိုင်။ သို့ဖြစ်၍ သင်ရဟန်းများ နာမကျန်းဖြစ်သည့်အခါ ငါဘုရားကို ပြုစုမည့်အစား မကျန်းမာသောသူကိုသာ ပြုစုကြ လော့"

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်တွင် သီတင်းသုံးနေထိုင်ကြ သည့် ရဟန်းအပေါင်း ဘုရားရှင်၏ဩဝါဒကို ရိုသေစွာနားကြား လျက် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်သွားကုန်သည်။ အလေးထားမှတ် သားနေကြဘိသည့်အလော့။ မြတ်ဘုရားဟောကြားတော်မူသော တရားတော်ကား ...

“သော ဘိက္ခုဝေ မံ ဥပဋ္ဌ ဟေယျ
သော ဝိလာနံ ဥပဋ္ဌ ဟေယျ”
“ငါဘုရားကို လုပ်ကျွေးပြုစုလိုသောပုဂ္ဂိုလ်သည် နာမကျန်းသော ရဟန်းကို လုပ်ကျွေးပြုစုလော့။”

မဟာကရုဏာရှင် မြတ်စွာသခင် ဘုရားရှင်၏ အတိုင်း မသိ စံပြုမရ မေတ္တာတော် အနန္တကြောင့် ဘုရားရှင်၏ သာသနာ တော်သည် နှစ်ပေါင်း နှစ်ထောင့်ခြောက်ရာတိုင်ခဲ့ပြီ။ သာသနာ တော်ကြီး၏ အောင်သီးအောင်ပွင့်များသည်လည်း ဗုဒ္ဓဘာသာ ဝင် ရဟန်းသံဃာတော်များနှင့်တကွ လူပုဂ္ဂိုလ်ကျားမကျန် လူ သားအားလုံးတို့၏ နှလုံးအိမ်တွင် ထာဝစဉ်စွဲထင်လျက် ရှိနေ လေပြီ။

မိဝိတဒါနသံဃာ့ဆေးရုံကြီးကို တည်ထောင်ခဲ့သည်မှာ ခုနစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်မျှ ရှိခဲ့လေပြီ။ ဆေးရုံကြီးတွင် အောက်ပါ ကမ္ပည်းမော်ကွန်း ရေးထိုးထားသည်။ အဆောင်သစ် တိုးချဲ့ထား ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဇေတဝန်ဆောင်

ကမ္ပည်းမော်ကွန်း

မိဝိတဒါနသံဃာ့ဆေးရုံကြီး ဇေတဝန်ဆောင် (၆)ထပ် အဆောက်အအုံကို ၁၉-၁၀-၂၀၀၆ ရက်နေ့တွင် ဥက္ကဋ္ဌ ဦးမောင်တင်နှင့် အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့ဝင်များက အုတ်မြစ်တော်တင် မင်္ဂလာပြုလုပ်ခဲ့ပြီး ၂၅-၁-၂၀၀၇ ရက်နေ့၌ ရန်ကုန်တိုင်းအေးချမ်းသာယာရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီ ဥက္ကဋ္ဌက ဖွင့်လှစ်ပေးခဲ့သည်။

ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်တော်အနန္တ မေတ္တာတော်အနန္တကို ကြည်ညိုရိုသေကြသူတို့သည် ဘုရားရှင်ထားရှိသည့်မေတ္တာကို သေသေချာချာ သိရှိနားလည်ထားရန် အမှန်လိုအပ်လှပါသည်။ စင်စစ် မေတ္တာသည် လူသားအားလုံး၊ လူမျိုးဘာသာမရွေး လူသားတိုင်း သိရှိနားလည် လိုက်နာသင့်သကဲ့သို့ ဒွန်တွဲလျက်ရှိ သော သစ္စာကိုလည်း ကျင့်သုံးလိုက်နာသင့်ပါသည်။ မေတ္တာနှင့် သစ္စာသည်သာ လူသားတို့အတွက် အားထားရာ၊ မှီခိုရာ ဖြစ်ပါ ချေသည်။

ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာသုံးပါးကို အစဉ်အမြဲ ကိုးကွယ်ခြင်း၊ သတိရခြင်း ရှိနေခြင်းအားဖြင့် နည်းအမျိုးမျိုး၊ လမ်းအစုံစုံဖြင့် ဘေးဒုက္ခအန္တရာယ် အသွယ်သွယ်မှ အံ့ဩ လောက်အောင် လွတ်မြောက်နိုင်ကာ ကောင်းကျိုးချမ်းသာအပြာ ဖြာကိုလည်း ရရှိလိမ့်မည်ကား မလွဲအမှန် ကေန်ဖြစ်ပါသတည်း။

ခင်မောင်အေး(မန္တလေး)

ကျမ်းကိုး
‘ရတနာသုံးပါးဂုဏ်ကျေးဇူး’ ဓမ္မာစရိယဦးဌေးလှိုင်၊
‘ဗုဒ္ဓစာပန်းချီ’ ခုဒ္ဒဥဒေါင်း။

မဇ္ဈိမဒေသ ဗုဒ္ဓဂယာ

မောင်စိုးထိုက်(သုံးဆယ်)

(ယ ခ င် လ မှ အ ဆက်)

လုမ္ဗိနီဥယျာဉ်တော်

ကဝိလဝတ်ပြည်ရှင် ဘုရင်သုဒ္ဓေါဒေနမင်းကြီးနှင့် မိဖုရား မာယာဒေဝီတို့၏ သားတော်ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားသည် ဘီစီ ၆၂၃ (ဝါ) ၅၆၃ ခုတွင် လုမ္ဗိနီဥယျာဉ်တော်၌ ဖွားမြင်တော်မူခဲ့၏။ ယင်း လုမ္ဗိနီဥယျာဉ်တော်သည် ယခုအခါ နီပေါနယ်အတွင်းသို့ ကျရောက်နေပေသည်။

လုမ္ဗိနီဥယျာဉ်၏ တည်နေရာဌာနကို ၁၈၉၆ ခုနှစ်က အိန္ဒိယကျောက်စာဝန် ဆာအလက်ဇန္ဒားကန်နှင့်ဂဟန်သည် ရှာဖွေတွေ့ရှိပြီး သေသေချာချာ သတ်မှတ်ပိုင်းခြားထားခဲ့၏။ ယင်းလုမ္ဗိနီဥယျာဉ်တော်သည် ဟင်းသီးဟင်းရွက်ပင်များ ထူထပ်ပေါများသည့် ကုန်းမြင့်တစ်ခုပေါ် တည်ရှိ၏။

ထိုကုန်းမြင့်၏ ပတ်ဝန်းကျင်၌ ကြည့်ရှုမဆုံးနိုင်အောင် ကျယ်ပြန့်သော လယ်ကွင်းကြီးများ ရှိနေကြ၏။ အဝေးမှနေ၍ မြင်ရသောအခါ လုမ္ဗိနီဥယျာဉ်တော် တည်ရှိရာအရပ်သည်

လယ်ကွင်းများအလယ်၌ ကျွန်းသဖွယ်ဖြစ်သော တောအုပ်ကလေးနှင့်တူနေ၏။

ဤနေရာဌာနကို နီပေါအစိုးရက တောများကိုရှင်း၍ တူးဖော်ခဲ့၏။ ဤနေရာအနီး၌ ဘုရားဖူးများ အခမဲ့တည်းခိုနိုင်ရန် ဓမ္မသာလာတစ်ခုကို နီပေါအစိုးရကပင် ဆောက်လုပ်ထား၏။

လုမ္ဗိနီဖွံ့ဖြိုးရေးလုပ်ငန်း လုပ်ဆောင်ရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်မှာ ၁၉၆၇ ခုနှစ်တွင် ဗုဒ္ဓဘာသာကိုးကွယ်သူ ကုလသမဂ္ဂအတွင်းရေးမှူးချုပ်ဟောင်း မြန်မာပြည်သား ဦးသန့်သည် ဤလုမ္ဗိနီသို့ ဘုရားဖူးလာရောက်ပြီးနောက်ပိုင်းတွင် ဦးသန့်ကိုယ်တိုင် ဖွံ့ဖြိုးရေးလုပ်ငန်း လုပ်ဆောင်ရန် ဆုံးဖြတ်ပေးခဲ့သည်။

အသောထကျောက်တိုင်

တစ်ခုတည်းသော အဆောက်အအုံဖြစ်သည့် (မယ်တော်မာယာနတ်ကွန်း)၏ အတက်အဆင်း၌ ထီးမားသော

ကျောက်တိုင်တစ်ခုရှိ၏။ ယင်းကို အသောကမင်းသည် နန်းစံနှစ်နှစ်ဆယ်မြောက် ဘီစီ ၂၄၉ တွင် ဘုရားဖူးရောက်စဉ် စိုက်ထူခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ အမြင့် ၁၃ ပေခွဲ၊ လုံးပတ် ၇ ပေ၊ ၃ လက်မရှိကာ မြေ၌ ၁၀ ပေခန့်မြုပ်၍ စိုက်ထူထား၏။ ဦးထိပ်ပိုင်းမြင်းရုပ်မှာ မရှိပေ။

မယ်တော်မာယာ သားဖွားခန်းကျောက်ရုပ်

မယ်တော်မာယာ သားဖွားခန်းထုလုပ်ထားသော ကျောက်ရုပ်တစ်ခုရှိသည်။ မယ်တော်မာယာသည် အင်ကြားကိုင်းကိုကိုင်လျက် ဘုရားအလောင်းမင်းသားငယ် မယ်တော်ဘေး၌ မတ်တတ်ရပ်လျက်ရှိသည်။ ထိုကျောက်ရုပ်ကို ဖျက်ဆီးထားကြသဖြင့် တစ်ခြမ်းမျှသာ ကျန်ရှိတော့သည်။

ထိုဒေသရှိလူများက နတ်သမီးရုပ်အဖြစ် ကြက်သွေးဆိတ်သွေးများ သုတ်လိမ်း၍ ပူဇော်ပသနေခဲ့ကြသည်။ ကျောက်စာဌာနက အသောကမင်းကြီး၏ကျောက်တိုင်ကို တွေ့ပြီးနောက် ယင်းရုပ်တုကို မယ်တော်မာယာရုပ်တုဖြစ်ကြောင်း ဖော်ထုတ်ကြေညာခဲ့သည်။

စေတီငယ်များ

အနောက်ဘက်တွင်လည်းကောင်း၊ မြောက်ဘက်တွင်လည်းကောင်း စေတီငယ် အုတ်ခုံများကို ဘုရားအလောင်းတော်ဖွားတော်မူပြီးလျှင်ပြီးခြင်း မြောက်အရပ်သို့ ခြေခုနစ်လှမ်းကြာ သွားသည့်အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် တည်ထားသော စေတီငယ်များ ဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြသည်။ ယခုအခါ စေတီအုတ်ခုံလေးခုသာ တွေ့ရှိရသည်။

ရေကန်ငယ်

တောင်ဘက်တွင် လေးထောင့်ကန်ငယ်တစ်ခုရှိသည်။ ဘုရားအလောင်းတော် ဖွားမြင်သောအခါ ကောင်းကင်ယံမှ ရေပူနှင့်ရေအေး စမ်းနှစ်သွယ် စီးဆင်းလာပြီး မယ်တော်နှင့် သားတော်ကို ရေသပ္ပာယ်၍ သန့်ရှင်းစင်ကြယ် နွေးထွေးစေခဲ့သည်။ ထိုရေများ စီးဆင်းကျလာမှုကြောင့် ရေကန်ငယ်တစ်ခု ဖြစ်ခဲ့ရသည်ဟု ဆိုကြသည်။

ကပိလဝတ်မြို့

ယခုအခါ (ပါးဒရီးယား)ဟု ခေါ်ကြသည်။ ဘုရားအလောင်း သိဒ္ဓတ္ထမင်းသားသည် ၆ နှစ်မှ ၂၉ နှစ်သားအထိ

ထီးနန်းစည်းစိမ်ခံစားရာနေရာဖြစ်သည်။ ဖခင်ဘုရင် သုဒ္ဓေါဓနမင်းကြီးသည် သားတော်မွေးစကပင် ဘုရားစင်စစ် ဝေဒနီဖြစ်မည်ဟူသော ဟောကြားချက်ကြောင့် နန်းတွင်းနန်းပြင်နေရာတို့၌ သံဝေဂထိတ်လန့်စရာမရှိအောင် စီမံထားရှိသည်။

သားတော်အား ထီးမွေနန်းမွေဆက်ခံပြီး စကြဝတေးမင်းဖြစ်စေလိုသည်။ နွေ၊ ဝါ၊ ဆောင်း သုံးရာသီအလိုက် နန်းမ(၃)ဆောင် ဆောက်လုပ်၍ ဒေဝဒဟမြို့မှ ယသော်ယောဒေဝီနှင့် လက်ထပ်ပြီး ရံရွှေတော်များဖြင့် နန်းစည်းစိမ်ကို ခံစားစေသည်။

သို့ရာတွင် ဘုရားလောင်းသည် လောကစဉ်းစိမ်ဆိုသည်မှာ ဒုက္ခများသာဖြစ်ကြောင်း ကောင်းကောင်းကြီး နားလည်ထားသူဖြစ်သည်။ ဘုရားလောင်း၏ တစ်ခုတည်းသောရည်မှန်းချက်မှာ -

'ဘုရားဖြစ်ရန်နှင့် သတ္တဝါတို့ကိုကယ်ချွတ်ရန်' သန္နိဋ္ဌာန်ချထားပြီးဖြစ်သည်။ တစ်နေ့သော် နိမိတ်ကြီးလေးပါးဖြစ်သည့် သူအို၊ သူနာ၊ သူသေ၊ ရဟန်းတို့ကို မြင်တွေ့ရသောကြောင့် ထိုနေ့ည သန်းခေါင်ယံအကျော် ဖွားဖက်တော် မောင်ဆန် (ဆန္ဒအမတ်)ကိုခေါ်၍ ဖွားဖက်တော် ကဏ္ဍကမြင်းကို စီးပြီး အရှေ့ဘက်မှခံမှ တောထွက်ခဲ့သည်။

မြတ်စွာဘုရား သက်တော်ထင်ရှားရှိစဉ်ကပင်လျှင် ဝိဇ္ဇူဗျပ (ကောသလ + ကျွန်မ၏သား)၏ ရက်စက်စွာ သတ်ဖြတ်ဖျက်ဆီးခြင်းကြောင့် သကျသကာကီဝင်မျိုးများ ဖျက်ဆီးဆုတ်ယုတ်လာခဲ့ရာ ယခုအခါ လူနေအိမ်ခြေကင်းမဲ့ကာ လုံးဝပျက်စီးဆိတ်သုဉ်းနေပေသည်။

နန်းတော်တို့မှာလည်း မြေပြင်တွင် အုတ်ခုံ၊ အုတ်ကျို၊ အုတ်ခုံများဖြစ်နေပြီး လူသံတိတ်ဆိတ်ကာ တရားသံဝေဂ ရစရာ ကောင်းနေပါသည်။

မြစ်ရပ်ပေါင်းစုံ နိဂြောဓာဓု

ကပိလဝတ်မြို့၏ အရှေ့တောင်ဘက်တွင် ရှိသည်။ တစ်ဆက်တည်း လေ့လာခဲ့ကြသည်။ ဘုရားရှင် ပါတော် တစ်နှစ်တင်းတင်းပြည့်သော မဟာသက္ကရာဇ် ၁၀၄ ခု၊ ကဆုန်လပြည့်နေ့တွင် ခမည်းတော်၊ မိထွေးတော်ဂေါတမီနှင့် ဆွေတော်မျိုးတော်အပေါင်းတို့ကို ပြန်လည်တွေ့ဆုံရန် ရဟန္တာနှစ်သောင်းခြံရံလျက် ကပိလဝတ်သို့ ကြွတော်မူခဲ့သည်။

- ဘုရားမြတ်စွာသည် ဤနိဂြောဓာဓုကျောင်းတော်၌ -
(၁) မဟာဓုဒ္ဓဝင်ကို ဟောကြားတော်မူခြင်း။
(၂) ပေါက္ခရဝဿမိုး ရွာသွန်းစေခြင်း။ (စိုလိုသူစို၍ မစိုလိုသူ မစိုသောမိုး)

- (၃) သားတော်ရာဟုလာအား မခမည်းတော် အမွေ အစစ်အမှန်ဖြစ်သော ရှင်သာမဏေအဖြစ် သွတ် သွင်းချီးမြှင့်ခြင်း၊
- (၄) ညီတော် ဓနုမင်းသား (ညီတော်မင်းနန်)အား တရားပြု၍ ချွတ်ပြီး ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်စေခြင်း၊
- (၅) ဆွေတော်မျိုးတော်တို့အား တရားဓမ္မဟောကြား ခြင်း စသည်ဖြစ်ရပ် ပေါင်းစုံသည် နိဂြောဓာရုံ ကျောင်းတော်ရာကို လှည့်လည်ကြည့်ရှု ကြည့် ညှိ ပူဇော်နိုင်ကြပါသည်။

ဝိဇ္ဇေပမင်း၏ ရက်စက်စွာသတ်ဖြတ်ခြင်းခံရသော သကျသင်္ကတီဝင်တို့အတွက် အောက်မေ့မြင်ယောင်နိုင်ပါသည်။ လုမ္ဗိနီနှင့် ကဝိလဝတ်မှာ ၁၀ ပိုင်မျှသာ ဝေးပါသည်။ မြန်မာ နိုင်ငံ ပြည်သူ့ပြည်သားများ ကောင်းမှုတော်ဖြစ်သည့် လောက မင်္ဂလာစေတီတော်မြတ်သို့ တစ်ဆက်တည်း သွားရောက်ဖူးမြော် နိုင်ကြပါသည်။

ကြေးကြော်သံ (၃) ၃

- (၁) အဂ္ဂေါဟ မသို့ လောကဿ၊ ငါသည် လူသုံးပါးထက် မြတ်သူဖြစ်၏။ (တစ်နည်း) ငါသည် လူသုံးပါးတွင် အမြတ်ဆုံးဖြစ်၏။
- (၂) ဧဇ္ဇောဟ မသို့ လောကဿ၊ ငါသည် လူသုံးပါးထက် ကြီးကဲသူဖြစ်၏။ (တစ်နည်း) ငါသည် လူသုံးပါးတွင် အကြီးကဲဆုံးဖြစ်၏။
- (၃) သေဋ္ဌောဟ မသို့ လောကဿ၊ လူသုံးပါးထက် ချီးမွမ်း အပ်သူဖြစ်၏။ (တစ်နည်း) ငါသည် လူသုံးပါးတွင် အချီး မွမ်းအပ်ဆုံးဖြစ်၏။

* * *

ကုသိနာရုံ မြေမြတ်မဟာသို့

လုမ္ဗနိသာမော အင်ကြင်းတော ကုသိနာရုံ မြန်မာ ရွှေကျောင်းတော်တွင် တစ်ညတာ အိပ်စက်အနားယူ (၂၁-၄-၂၀၁၂) ယနေ့နံနက် (၅:၃၀) နာရီထ၊ ရေမိုးသန့်စင်၊ နံနက် စာစားကြသည်။ (ကြက်သားထမင်းကြော်၊ ကြက်ဥကြော်၊ လက်ဖက်ရည်သောက်)

(၂၁-၄-၂၀၁၂)ခု နံနက်(၆:၃၀)နာရီ ရှေ့ခရီးဆက် ကြရပါသည်။ နီပေါနိုင်ငံရှိ မြန်မာရွှေကျောင်းတော်သည် မြန်မာနိုင်ငံ သာသနာရေးဝန်ကြီးဌာန၏ ပံ့ပိုးမှုဖြင့် တည်ဆောက် ခြင်းဖြစ်သည်ဟု သိခွင့်ရပါသည်။

နံနက် (၇:၃၀) နာရီဝန်းကျင် နီပေါနိုင်ငံနယ်စပ်ဂိတ်သို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိပါသည်။ ယနေ့ Bus, B ကြီးကြပ်သူ မောင်မိုး လပြည့် Bus, A ကားကို ကြီးကြပ်လိုက်ပါ၍ Bus, B ကားအား ကုမ္ပဏီကိုယ်စား ကြီးကြပ်သူတစ်ယောက်မှ မပါဝင်ဘဲ ခရီးဆက် ကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

နီပေါနယ်စပ်ဂိတ်တွင် မောင်မိုးလပြည့်ကို တွေ့ရသည်။ သူ့တာဝန်ကိုသူ ကျေအောင်ထမ်းခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ မနေ့က (ယမန်နေ့က)လို နီပေါနယ်စပ်ဂိတ်တွင် ကြန့်ကြာမှုမရှိစေရန် ရှေ့ကားနှင့် ကြိုတင်သွားပြီး ရုံးလုပ်ငန်းဆိုင်ရာ ကြိုတင်ဆောင် ရွက်ဖွယ်ရှိသည်။ နီပေါနယ်စပ်ဂိတ်တွင် ဆုံကြတော့ စာရေး သူက -

"ကားတစ်စီးပီမှာ ရဟန်း (၂)ပါးအနက် တစ်ပါး။ ကုမ္ပဏီဝန်ထမ်းများအနေနဲ့ အနည်းဆုံးတစ်ယောက်၊ လိုက်ပါ သင့်ကြောင်း" အကြံပေးပေးပါသည်။ ဆရာတော် (ဦးသုဟဒယ) နှင့် မောင်မိုးလပြည့်တို့ Bus, B ကားသို့ ပြန်လည်ပြောင်းရွှေ့ လိုက်ပါလာပါသည်။

နံနက် (၈:၀၀) နာရီခန့်တွင် နီပေါနယ်စပ်ဂိတ်မှ ရှေ့ခရီး ဆက်ကြပါသည်။ နံနက်(၁၁:၀၀)နာရီတွင် ကုသိနာရုံ မြန်မာ ကျောင်းသို့ ရောက်ရှိပြီး စာရေးသူမိသားစု အဆောင်အပေါ်ထပ် အခန်း အမှတ်(၁၂၅)တွင် နေရာယူ နေလယ်စာ (မြန်မာထမင်း ဟင်း)သုံးဆောင်ကာ ခေတ္တအနားယူဖြစ်ကြသည်။ ညနေ (၃:၀၀)နာရီတွင် ကျောင်းဝန်း၌တည်ရှိသော -

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ ပရိနိဗ္ဗာန်တော်ရုံရာ မဟာပရိနိဗ္ဗာနစေတီ၊ ပရိနိဗ္ဗာနရုပ်ပွားတော်၊ တေဇောဓာတ်လောင်ကျွမ်းရာ အဂါရ စေတီ၊ နောက်ဆုံး ရေကြည်တော်သပာယ်သောနေရာ၊ ဓုဒ္ဓ၏ အိမ်နေရာဒေသများကို လေ့လာဖူးမြော်ကြည့်ညှိခဲ့ကြပါသည်။

ည(၇:၀၀)နာရီတွင် ညစာ(မြန်မာထမင်း/ဟင်း) သုံး ဆောင်ကြပါသည်။ ည(၇:၃၀)နာရီ ဆရာတော်အား ကန်တော့ လှူဒါန်းခဲ့ကြပါသည်။

ဤဆရာတော်ကန်တော့ပွဲတွင် ဆရာတော်ကြီးက ထူးခြားသော ဒေသန္တရဗဟုသုတ၊ ဆောင်ရန်ရှောင်ရန်နှင့် သတိ ပြုဖွယ် ဩဝါဒပါ ထည့်သွင်းဟောကြားပေးပါသည်။

- + မြန်မာဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ ဗုဒ္ဓကိုကြည်ညိုဖို့ အချိန်/ ငွေကိုစွန့်လွှတ်ပြီး လာကြတဲ့အတွက် ဝမ်းမြောက်ကြောင်း၊
- + အကျိုးရှိအောင် အသိဖြင့် ပူဇော်သွားကြစေလို ကြောင်း၊
- + ကျန်းမာရေး၊ ဂရုစိုက်ရန်လိုကြောင်း၊
- + ကုမ္ပဏီတွေ ကြော်ငြာကောင်းလို့ လိုက်ခဲ့တာမျိုး

မဟုတ်ဘဲ မိမိအတွက် မိမိနဲ့အသင့်လျော်ဆုံး ကုမ္ပဏီကိုသာ လေ့လာစုံစမ်းပြီးမှ လိုက်ပါသင့်ကြောင်း။

♦ ကုမ္ပဏီကြော်ငြာကောင်းလို့ လိုက်လာရင်း ကျန်းမာရေး ချို့တဲ့ဖောက်ပြန်သည့်အခါ ခရီးစဉ်ပျက်ဖို့အတွက် လူနာကို ဆရာတော်တွေ ကျောင်းထားခဲ့သဖြင့် အခက်အခဲမျိုးစုံဖြင့် ဆေးရုံပို့ကြပေမဲ့ သူ့နိုင်ငံ၊ သူ့စည်းကမ်းနဲ့ပို လူနာကို ကုသဖို့ဝေး လက်မခံဟုငြင်းဆိုကြသဖြင့် မြန်မာသံယာတော်များ၏ မေတ္တာရပ်ခံမှုဖြင့် အသက်ကယ်ဆေးထိုးပြီး မြန်မာပြည်ပြန်ပို့ရူးကြောင်း။

♦ အခြားအခြားသော အန္တရာယ်များလည်း ကြိုဖူးသည်များ ရှိခဲ့ပါကြောင်း (သာဓကအချို့ ထည့်ဟောပြောပေးပါသည်)။

♦ ယခုနှစ် ဗုဒ္ဓဂယာသို့ ဘုရားဖူးများ ပိုလာကြောင်း နီလာဘုရားဖူးအဖွဲ့ ပိုမိုများကြောင်း ကြော်ငြာကောင်းလို့ ပိုများတာဖြစ်နိုင်ကြောင်း။ ဘုရားဖူးလိုက်လိုသည် ခရီးသည်များ ဖူးရတိုင်း မပို့သင့်ကြောင်း။ ဤနိုင်ငံ(အိန္ဒိယနိုင်ငံ)ရှိ မြန်မာဘုန်းကြီးကျောင်းများအနေနှင့် မြန်မာဘုရားဖူးအပေါ် တာဝန်ကျေမှုများ ရှိလာကြောင်း၊ အားနာကြောင်း၊ ထည့်သွင်းဟောပြောပေးပါသည်။ ဤဟောပြောမှုကို စာရေးသူ အထူးနှစ်သက်မိပါသည်။ ဘုရားဖူးများ ကြော်ငြာကောင်းရုံနှင့် ယုံကြည်မလိုက်မီ အမှန်လိုအပ်ပါသည်။

(စာရေးသူမိသားစုသည် ကြော်ငြာကောင်း၍ လိုက်ခဲ့ခြင်း မဟုတ်ပါ။ မိသားစုငါးဦးအနက် (၃)ဦးက ဝန်ထမ်း၊ စာရေးသူက NGO တစ်ဦးက စီးပွားရေးလုပ်ငန်းနှင့် စာပေထုတ်ဝေသူ) သိကြန့်ရုံ၊ ပိတ်ရက်နှင့်တွဲပြီး သွားရောက်ကြမည့် ကုမ္ပဏီများအနက် အဆင်ပြေမည်ဟု ထင်မိသည့်အတွက် နေသွင်းပြီး လိုက်ခဲ့မိခြင်းဖြစ်သည်။)

♦ စာရေးသူကိုယ်တိုင်က မြန်မာနိုင်ငံ စာရေးဆရာများ ဆည်းဖြစ်မြောက်ရေးနှင့် မြန်မာနိုင်ငံ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေဖြန့်ချိသူများအသင်း ဖြစ်မြောက်ရေးကော်မတီဝင်တစ်ဦး ဖြစ်သည်မို့ နေ့စဉ်က ပွဲဆိုင်ရာဆောင်းပါးအား မြဝတီသတင်းစာ(၂၆-၅-၂၀၁၂)တွင် ရေးသားဖော်ပြခဲ့ဖူးပါသည်။ ရွေးချယ်ရန်လိုအပ်သည်အခါ စံထိုးကြည့်ဖို့ ...

♦ ကြော်ငြာကောင်းသလို ပစ္စည်းလည်း ကောင်းတတ်မိသည်။

♦ ကြော်ငြာကောင်းပြီး ပစ္စည်းညံ့တာတွေလည်း တစ်ပုံဆစ်ပင်ရှိပါသည်။

♦ ကြော်ငြာအားနည်းသော်လည်း ပစ္စည်းကောင်းတွေ နှုတ်တတ်ပါသည်။

♦ ကြော်ငြာလုံးဝမရှိ သို့သော် သုံးခွင့်ကြိုလို့ သုံးကြည့်လိုက်တော့ သူ့ပစ္စည်းက အကောင်းဆုံး ဖြစ်နေတတ်သည်ဟု ဆောင်းပါးထဲတွင် နိမိတ်ပြအယူအဆအဖြစ် တင်ပြခဲ့ပါသည်။

(နောင်နှစ်နှောင်းနှစ် ဘုရားဖူးများအတွက် အထောက်အပံ့ တစ်စုံတစ်ရာရရှိစေရန် ဆောင်ရွက်ရန်ဆောင်းပါးထဲမှ ကောက်စာအဖြစ် ဤစာစုကို ပြန်လည်ထည့်သွင်း ဖော်ပြတင်ပြခြင်းဖြစ်ပါသည်။)

* * *

ကုသိနာရုံသမိုင်း

ကုသိနာရုံမှာ မြတ်စွာဘုရားသခင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မှုရာ ဌာနဖြစ်သည်။ မြောက်ဘက်သို့ ဦးခေါင်းတော်လှည့်၍ အနောက်ဘက်သို့ မျက်နှာမူကာ ထုလုပ်ထားသော လျောင်းတော်မှုပုံများကို ကုသိနာရုံပုံတော်ဟု ခေါ်ကြသည်။

ကုသိနာရုံ၌ အသောကမင်းကြီး၏ ကျောက်တိုင်များကို ရှာဖွေမတွေ့ရသေးချေ။ သို့ရာတွင် အသောကကျောက်တိုင်များ ရှိကြောင်းကို တရုတ်ရဟန်းတော် ဟူယင်ဆန်က မှတ်တမ်းတင်ခဲ့သည်။

မြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မှုပြီးနောက် မကြာမီ မလ္လနိုင်ငံကို အစာတသတ်မင်းက သိမ်းပိုက်၍ မာဂတိုင်းအတွင်းတွင် သွတ်သွင်းခဲ့သည်။

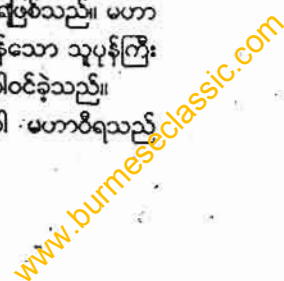
အေဒီ ၅ ရာစုက တရုတ်ရဟန်းတော် ဖာဟိယန်က ပျက်စီးနေသော ဘုန်းကြီးကျောင်းများ တွေ့ရှိရကြောင်း မှတ်တမ်းတင်ခဲ့သည်။ ထို့ပြင် အေဒီ ၅ ရာစုတွင် ဟရိဗလသာမိက စေတီတော် တည်ဆောက်ခဲ့ကြောင်း မှတ်တမ်းတွေ့ရှိရသည်။

၁၈၅၂ ခုနှစ်၌ ကျောက်စာဌာနက စတင်တူးဖော်သည်။ ဘုန်းကြီးကျောင်းများအတွင်း၌ ဖီလောင်ထားသော ပစ္စည်းများနှင့် လူရိုးများ တွေ့ရသည်ကို ထောက်ထား၍ ရန်သူများက ရဟန်းတော်များကို အရှင်လတ်လတ် မီးရှို့သတ်ဖြတ်လိုက်ကြောင်း အထောက်အထားဖြစ်သည်။

ဤအဖြစ်ဆိုးမှာ ၁၂ ရာစုအတွင်းက အိန္ဒိယတစ်နိုင်ငံလုံး ဗုဒ္ဓဘာသာရဟန်းတော်များ ညီတူညီမျှ ခံစားခဲ့ခြင်းပေတည်း။ တူးဖော်ခြင်းမပြုမီက ထိုဒေသကို သစ်ပင်ချုံနွယ်များ ဖုံးအုပ်လျက်ရှိသည်။

ဤကုသိနာရုံကို ပထမဦးဆုံး စောင့်ရှောက်ခဲ့သူမှာ အိန္ဒိယတိုင်းရင်းသား ဘုန်းတော်ကြီး မဟာဝီရဖြစ်သည်။ မဟာဝီရသည် ၁၈၅၄ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လတွင်ပုန်ကန်သော သူပုန်ကြီး ကွန်ဝါးဆိုင်း၏ ဆွေမျိုးဖြစ်၍ ပုန်ကန်မှု၌ ပါဝင်ခဲ့သည်။

ကွန်ဝါးဆိုင်း ကျဆုံးသွားသောအခါ မဟာဝီရသည်

ကြေးစားနပန်းသမားအဖြစ် အသက်ပေးနေထိုင်ခဲ့သည်။ ထိုမှ တစ်ဖန် သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့ရောက်၍ ဗုဒ္ဓဘာသာသို့ ကူးပြောင်းပြီးလျှင် ရဟန်းသံဃာ့သည်။ ရဟန်းသံဃာ့အဖြစ် ကုသိနာရုံသို့ လာရောက်နေထိုင်၍ သာသနာပြုရန် ကြိုးပမ်းခဲ့သည်။

အိန္ဒိယနိုင်ငံသား ရခိုင်လူမျိုးကြီး ဒီဇာရီထိုသူက ဘုရားကျောင်းတော်၏ ပြောက်ဘက်တွင် ပြေကွက်တစ်ခုဝယ်ယူ၍ ဝေလံဆောက်လုပ်လှူဒါန်းခဲ့သည်။

ရခိုင်ပြည်မှ ရခိုင်အမျိုးသား ဆရာတော်ဦးစန္ဒြေပုန်သည် ကုသိနာရုံ၌ ရဟန်းတော် မဟာဝိရနန္ဒတို့ဖက်၌ ဒီဇာရီ၏ ဝေလံဆောက်လုပ်မှုကို ကူညီဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ မဟာဝိရကွယ်လွန်သောအခါ ဦးစန္ဒြေပုန်က ဆက်လက်တာဝန်ယူ ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ခဲ့သည်။

ဦးစန္ဒြေပုန်သည် ဘာသာရေးပွဲတော်များကို ကျင်းပပြုလုပ်၍ တိုင်းရင်းသားတို့ကို ဗုဒ္ဓဘာသာဘက်သို့ ဆွဲဆောင်ခဲ့သည်။ မြတ်စွာဘုရားပွားတော်မူသောနေ့ ဝိသာခါပွဲတော်ကို တစ်လတိတိကျင်းပ၍ တိုင်းရင်းသားထောင်ပေါင်းများစွာကို ကုသိနာရုံသို့ ဘုရားဖူးလာရန် သွေးဆောင်ခဲ့၏။ ထို့ပြင် ဦးစန္ဒြေပုန်သည် မူလတန်းကျောင်းတစ်ခုကို တည်ထောင်ခဲ့သည်။

ယခုအခါ ဦးစန္ဒြေပုန်၏ သာသနာပြုမှုကြောင့် အိန္ဒိယတိုင်းရင်းသား ငါးသိန်းခန့် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ဖြစ်ခဲ့သည်။ အိန္ဒိယနိုင်ငံ တရားရေးဝန်ကြီး ဒေါက်တာအမ်ဘောဒကာသည် ဦးစန္ဒြေပုန်၏အထံ၌ သရဏဂုံနှင့် သီလကို ခံယူဆောက်တည်၍ ဗုဒ္ဓဘာသာသို့ ကူးပြောင်းခဲ့သည်။

ဦးစန္ဒြေပုန် ရဟန်းခံပေးခဲ့သော အိန္ဒိယနိုင်ငံသားနှင့် နိပေါနိုင်ငံသား ရဟန်းတော်ပေါင်း ၅၀ ကျော် ရှိပေသည်။ နာမည်ကျော်ကြားသော စာရေးဆရာ ရဟုလော သံကဏ္ဍည်းသည် ဦးစန္ဒြေပုန်ထံသို့ ရဟန်းပြုခဲ့သည်။

ဘုရားကျောင်းတော်

ဘုရားကျောင်းတော်သည် မဟာပရိနိဗ္ဗာန်စေတီ၏ဘေး၌ ရှိသည်။ အတွင်း၌ ရုပ်ပွားတော်မှာ ခြေဖဝါးမှ ဦးညောင်တော်အထိ ပေ ၂၀ ရှိသည်။ မြောက်ဘက်သို့ ဦးခေါင်းတော်ပြု၍ အနောက်ဘက်သို့ မျက်နှာမူကာ ကုသိနာရုံပုံ ဖြစ်သည်။ ပခုံးတော် ၅ ပေ၊ ၆ လက်မရှိ၏။ ညောင်စောင်းတော်မှာ ၂၃ ပေ၊ ၉ လက်မ x ၂ ပေ၊ ၁ လက်မ ရှိ၏။ ရုပ်ပွားတော်ကို သဲကျောက်ဖြင့် ထုလုပ်ထားသည်။

၁၈၃၃ ခုနှစ်က ရုပ်ပွားတော်ကို တစ်ပိုင်းတစ်စီ တွေ့ရှိရသဖြင့် ပြန်လည်၍ ဆက်စပ်မွမ်းမံထားပြီး ညောင်စောင်းတော်

၌ ဆရာဝိဝကပုံ၊ အရှင်အာနန္ဒာပုံ၊ သုဘဒ္ဒရဟန်းပုံ၊ သိကြားမင်းပုံ၊ မာရ်နတ်မင်းပုံတို့ကို ထုလုပ်ထားသည်။ ရုပ်ပွားတော်၏ ကောင်းမှုရှင်ကို တိတိကျကျ မသိရပါ။

တွေ့ရှိရသော ကျောက်စာအရ ဤရုပ်ပွားတော်သည် မဟာဝိဟာရကျောင်း၌နေသော ဟရိပလရဟန်းတော်၏ ကောင်းမှုဖြစ်သည်။ ဤရုပ်ပွားတော်ကို မထုရပြည်သား ဒီနာဆိုသူက ထုလုပ်သည်ဟု သိရပါသည်။ အက္ခရာနှင့် စာရေးသားဟန်အရ အေဒီ ၅ ရာစုကဖြစ်သည်ဟု ယူဆရသည်။

ထိုရုပ်ပွားတော်ကြီးအား မဏိတော်ဘက်ကဖူးပါက ပြီးနေသည်ဟန်၊ မျက်နှာတော်တည်တည်ဖူးပါက ကျိန်းစက်နေသည့်ဟန်နှင့် ခြေရင်းဘက်မှ ဖူးပါက ဝေဒနာခံနေရသည့်ဟန် သုံးမျိုး ပူးမြင်ရသည်ဟု ဆိုပါသည်။

လျောင်းတော်မှ တန်ဆောင်းအရှေ့ဘက်တွင် ပရိနိဗ္ဗာန်စေတီတော် ရှိပါသည်။ ထိုမဟာပရိနိဗ္ဗာန်စေတီအား ၁၉၁၂ ခုနှစ်တွင် မြန်မာနိုင်ငံ၊ ဟင်္သာတမြို့မှ ဦးဘိုးကျွန်းက ပြင်ဆင်ခဲ့သည်။ ၁၉၂၇ ခုနှစ်တွင် ထီးတော်တင်ခဲ့သည်။

မဟာပရိနိဗ္ဗာန်စေတီတော်

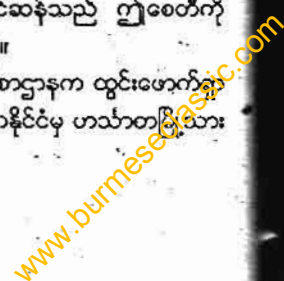
ဤစေတီတော်ကို မြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူရာ နေရာ၌ တည်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ စေတီဒါယကာကို မည်သူဟူ၍ မသိရချေ။ အဆင့်ဆင့် ထပ်ကာထပ်ကာ တည်ဆောက်ခဲ့ကြသည်။

အေဒီ ၅ ရာစုကတစ်ကြိမ် ပြင်ဆင်ခဲ့ကြသည်။ ကျောက်စာဌာနက တူးဖော်သောအခါ စေတီအတွင်းမှ ကြေးအိုးကြီးတစ်လုံး တွေ့ရှိရသည်။ ထိုကြေးအိုးကြီးအတွင်း၌ အဖိုးတန်ပစ္စည်းများ ပါဝင်သည်။ ၎င်းတို့အနက် အရေးကြီးသော အဖိုး တန်ဆုံးပစ္စည်းတစ်ခုမှာ ကြေးပုရပိုက်တစ်ဆူဖြစ်သည်။

ထို့ပြင် ကုမာရရတ္တ(၄၁၃-၄၅၅)ခေတ်က ဒဂုံမြောက်ပြားတွေ့ရသည်။ ကြေးပြားပေါ်၌ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားတော်ကို သက္ကတဘာသာဖြင့် ရေးထိုးထားသည်။ အဆုံး၌ 'ဤကား ဟရိပလသာမိ၏ ကောင်းမှုဖြစ်သည်။ ဤကြေးပြားကို ပရိနိဗ္ဗာန်စေတီအတွင်း၌ ဌာပနာခဲ့သည်' ဟု ရေးထိုးထားသည်။

စေတီတော်ဒါယကာ ဟရိပလနှင့် ရုပ်ပွားတော်ဒါယကာ ဟရိပလတို့သည် တစ်ဦးတည်းပင်ဖြစ်သည်ဟု ယူဆရပါသည်။ တရုတ်ရဟန်းတော် ဟူယင်ဆန်သည် ဤစေတီကို ပူးခဲ့ရကြောင်း မှတ်တမ်းတင်ခဲ့သည်။

စေတီတော်ကြီးကို ကျောက်စာဌာနက ထွင်းဖောက်ရာ ဖွေပြီးနောက် ၁၉၁၂ ခုနှစ်တွင် မြန်မာနိုင်ငံမှ ဟင်္သာတမြို့သား

ဦးဘိုးကျွန်းက ပြန်လည်ပြုပြင်တည်ဆောက်ခဲ့သည်။ ဥဏ်တော် အမြင့် ၁၆၇ ပေ ရှိသည်။ ထိုခေတ်က ရှုပီးဌေ ၁၈၀၀၀ ကုန် ကျသည်။

၁၉၂၇ ခုနှစ်တွင် ထီးတော်ကို နေရောင်ဟပ်သောအခါ ရွှေရောင်တလက်လက် တောက်ပလျက်ရှိသည်ကို မှူးတွေ နိုင်ပါသည်။

သို့ရာတွင် လွန်ခဲ့သည့် ၁၅ နှစ်ခန့်က လျှင်လှုပ်သဖြင့် ဟောင်းရစ်မှစ၍ ပြိုကျ ပျက်စီးခဲ့သည်။ အတွင်းရှိ ရွှေဆင်း တုတော်အစရှိသော အဖိုးတန်ဌာပနာပစ္စည်းများ မပျောက် ပျက်စေရန် မြန်မာဆရာတော် ဦးစန္ဒြမုနိက စောင့်ရှောက် ထားသည်။ အနိယကျောက်စာဌာနက စေတီတော်ကို ပြန်လည် တည်ဆောက်ခဲ့ပါသည်။

ကျောင်းတော်ထု အုတ်ခုံများ

မဟာပရိနိဗ္ဗာန်စေတီတော်၏ အနောက်ဘက်၌ ကျောင်းတော်ရာဟောင်း အုတ်ခုံများတွေ့ရှိရသည်။ စေတီ၏ တောင်ဘက်တွင် ရ(ကန္တာတတ်တော်ဌာပနာသည် စေတီငယ် များ တွေ့ရပါသည်။

စေတီတော်၏ပြောက်ဘက်တွင်လည်း ကျောင်းတော်ရာ များအနက် ကျောင်းတော်ရာတစ်ခုတွင် အလယ်၌ ရေတွင်းတစ် ခုရှိသည်။ ထိုရေတွင်းမှရေကို ကျပ်နံ၊ ယိုးဒယား စသောနိုင်ငံ များမှ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များက ဆေးဖက်ဝင်သည်ဟုယူဆ၍ ခပ်ယူ သွားလေ့ရှိကြသည်။ ကျောင်းတော်ရာအုတ်ခုံများဘေး၌ တွေ့ရှိ ရသော စာတန်းများအရ -

'မဟာပရိနိဗ္ဗာန်ပိဿာရ သီရိဝိရုနဒီပပိဿာရ ဘဒ္ဒန္တ သုဝိရဝိဿာရ' စသဖြင့် အမည်ပေးထားကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။

အင်္ဂါရစေတီ (မကုဋ္ဌဗုဒ္ဓစေတီ)

မဟာပရိနိဗ္ဗာန်စေတီတော်မှ အရှေ့ဘက် ၆ ဖာလုံ အကွာ၌ မကုဋ္ဌဗုဒ္ဓစေတီတော် တည်ရှိသည်။ မလ္လမင်းတို့ ဦးဆောင်ထိုးသည့်နေရာ၌ စေတီတည်ခြင်းဖြစ်၍ မကုဋ္ဌဗုဒ္ဓဟု ခေါ်သည်။ (မကုဋ္ဌ=ဦးဆောင်+ဗုဒ္ဓ =ထိုးဖွဲ့ခြင်း)မြတ်စွာဘုရား အလောင်းတော်ကို ဘေဒောဓာတ်လောင်ကျွမ်းသည့်နေရာ၌ မီးသွေးများ ကျန်ရစ်သည်။ ထိုမီးသွေးများကို ဌာပနာ၍ စေတီ တည်သောကြောင့် အင်္ဂါရ(မီးသွေး)စေတီဟုခေါ်သည်။

ထိုဒေသရှိလူများက သီတာဒေဝီမီးဖွားခဲ့သောနေရာ ဖြစ်၍ ရာပိဘာရ်ဟု ခေါ်ခြင်းဖြစ်သည်။ မီးလုံ၍ကျန်ရှိသော

မီးသွေးများဟု ပြောဆိုကြသည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာဆိုင်ရာ အထွတ် အမြတ်ထားသည့် နေရာတိုင်းကို အခြားဘာသာများက အမည် အမျိုးမျိုးဖြင့် ပြောင်းလဲ၍ ခေါ်ဝေါ်နေကြသည်။

ဤစေတီတော်ကို သိုက်တူးသူများက ဖြိုဖျက်တူးဆွ ထားသည်။ အသောကမင်းတရားကြီးတည်ဆောက်ခဲ့သည်ဟု ယူဆသည်။ ဤစေတီတော်အပေါ်၌ ညောင်ပင်ကြီးတစ်ပင် ပေါက်လျက်ရှိသည်။

သာသနာ ၂၅၀၀ ပြည့်ပွဲတော်တက်ရောက်သောအခါ ယင်းစေတီပေါ်၌ သီတင်းသုံးနေထိုင်သော တရုတ်ဘုန်းကြီးကို အိန္ဒိယအစိုးရကျောက်စာဌာနက ကျောင်းဆောက်လုပ်ပေး၍ ဖယ်ရှားစေသည်။ ညောင်ပင်ခုတ်ပယ်ပြီးနောက် နောက်ထပ် သစ်ပင်၊ မြက်ပင်မပေါက်စေရန် အင်တေများ ဖို့ထားသည်။

ရေသဖွယ်ကုဋ္ဌာန

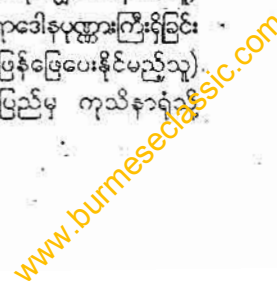
အင်္ဂါရစေတီမှ မဟာပရိနိဗ္ဗာန်စေတီတော်သို့ အပြန် လမ်း၌ အုတ်တိုက်ငယ် တစ်ခုအတွင်းရှိ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်ကို ဝင်ရောက်ဖူးမြော်ကန်တော့ကြပါသည်။ ရုပ်ပွားတော်မှာ အေဒီ တစ်ရာစု(ကနီရုခေတ်) လက်ရာဖြစ်သည်။ ဉာဏ်တော် ၅ ပေ ၆ လက်မရှိပြီး (စာနုပုခြာ) (ဝါ) စာနုဗုဒ္ဓခေါ် ရာနဝင် စားဟန် ထုလုပ်ထားပါသည်။

မြတ်စွာဘုရားသည် ပါဝါပြည်မှ ကုသိနာရုံသို့ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုရန် ကြွတော်မူရာတွင် ဤနေရာ၌ နောက်ဆုံးရေသဖွယ်သော နေရာဖြစ်ပါသည်။ အလွန်ဆုတောင်းပြည့်သည်ဟု သိရပါသည်။ မြန်မာနိုင်ငံမှ အရေးပိုင် ဦးဖိုးကျွန်းမိသားစုမှ ရုပ်ပွားတော်နှင့် တိုက်ကျောင်းတော်အား ပြုပြင်မွမ်းမံခဲ့ကြောင်း မိန့်ဆိုပါသည်။

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာနှင့် ကုသိနာရုံ

ကုသိနာရုံမြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်တော်မူခြင်း အကြောင်းမှာ -

- (၁) ကုသိနာရုံသည် မြတ်စွာဘုရား အတိတ်ခုံနှစ်တဝ ဌ၌ ဦးခေါင်းချခဲ့သော နေရာဖြစ်ခြင်း။
- (၂) မဟာသုဒဿနာသုတ်ကို ဟောတော်မူလိုခြင်း။
- (၃) သုဘဒ္ဒပရိပိုဇ်အား တရားဟောရွတ်လိုခြင်း (ဘုရားလက်ထက် နောက်ဆုံးကျွတ်တန်းဝင်သူ)
- (၄) ဘုရင်တို့၏ ပါမောက္ခ ဆရာဒေါနပုဏ္ဏားကြီးရှိခြင်း (ဓာတ်တော်ဝေရာတွင် ပြန်ဖြေပေးနိုင်မည့်သူ) စသည်တို့ကြောင့် ပါဝါပြည်မှ ကုသိနာရုံသို့

ခြောက်မိုင်ကွာဝေးသောခရီးကို (၂၅)ကြိမ်နား
လျက် ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်ရန် ကြံချီတော်မူခြင်းဖြစ်
သည်။

ပါဝါပြည်တွင် မြတ်စွာဘုရားသည် ရွှေပန်းတိမ်သည်
စုန္ဒ၏ သရက်ဥယျာဉ်၌ တစ်ညမျှ နားနေသည်။ စုန္ဒသူကြွယ်
ဆက်ကပ်သော ဝက်ပျိုသားဟင်းနှင့် ဆွမ်းဘုဉ်းပေးတော်မူ
သည်။ စုန္ဒအား တရားဟောပြောတော်မူသည်။

စုန္ဒသူကြွယ်ဆက်ကပ်သောဆွမ်းမှာ မြတ်စွာဘုရား
နောက်ဆုံးဘုဉ်းပေးသော ဆွမ်းဖြစ်သည်။ ဝက်ပျိုသားဟင်းတွင်
နတ်ဗြဟ္မာတို့က နတ်ဩဇာများထည့်ထားသည်အတွက် မြတ်စွာ
ဘုရားမှတစ်ပါး အခြားမည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ အစာကြေနိုင်
မည်မဟုတ်ခြင်းကြောင့် မည်သူ့ကိုမျှ မစားစေဘဲ မြေတွင်ကျင်း
တူး၍ မြှုပ်စေသည်။

မြတ်စွာဘုရားသည် သုဇာတ်၏ ယနာနိဆွမ်းကို ဘုဉ်း
ပေးပြီးနောက် အမြတ်ဆုံး သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ကို ရတော်မူခဲ့
သကဲ့သို့ စုန္ဒ၏ဆွမ်းကို ဘုဉ်းပေးရခြင်းကြောင့် ကုသိနာရုံသို့
ခြောက်မိုင်ဝေးသောခရီးကို ကြွတော်မူနိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။
ပမ်းတော်လားခြင်းဖြစ်ရသည်မှာ စုန္ဒ၏ ဝက်ပျိုသားဟင်းကြောင့်
မဟုတ်ပေ။

ဘုရားလောင်းနေ့စဉ်က ဆေးဆရာဘဝ၌ ဆေးဖိုးဂါးစ
မပေးလိုသော သူဗုဒ္ဓသားတစ်ဦးအား ဝမ်းသွားသောဆေးကို
တိုက်ကျွေးဖူးခဲ့သည်။ ထိုအကုသိုလ်က အကြွင်းအကျန်က
နောက်ဆုံးဘဝ၌ အကျိုးပေး၍ ဝဋ်တော်ဆိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

စုန္ဒ၏ဆွမ်းကို မဘုဉ်းပေးရသော်လည်း အချိန်ကျလျှင်
ဝမ်းတော်လားပြီးမှ ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်ရမည်ဖြစ်သည်။

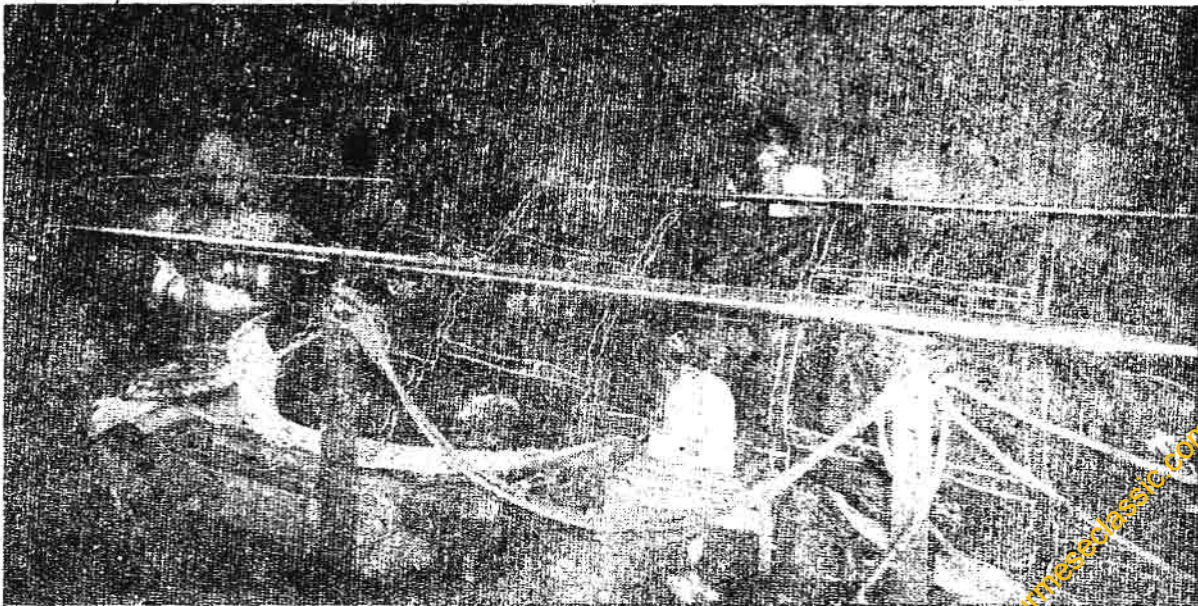
ထိုအခါ အင်အားကုန်ခန်းအားပြတ်၍ သွားနိုင်သည်။
ယခု စုန္ဒသူကြွယ်၏ ဆွမ်းကြောင့် ကုသိနာရုံသို့ အရောက်
ကြွနိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။

ပါဝါနှင့် ကုသိနာရုံကြား (၂၅)ကြိမ် ရပ်နားတော်မူ
ရသည်။ ကုသိနာရုံ မလ္လမင်းတို့၏ အင်ကြင်းတောသို့ရောက်
သောအခါ အင်ကြင်းပျိုနှစ်ခုတို့၏ကြားတွင် သလ္လန်ညောင်စောင်း
တော်ကို မြောက်အရပ်သို့ ဦးခေါင်းပြုကာ နေရာခင်းစေသည်။

ညောင်စောင်းပေါ်၌ လက်ျာနံဘောင်းဖြင့် လဲလျောင်း
တော်မူ၏။ ထိုအခါ ခေါင်းရင်းနှင့်ခြေရင်းရှိ အင်ကြင်းပင်ပျိုးအစုံကို
သည် အခါမဲ့ တစ်ပင်လုံး ပွင့်ကြကုန်၏။ နတ်တို့သည် မြတ်စွာ
ဘုရားသခင်အား နတ်ပန်းနံ့သာတို့ဖြင့် ပူဇော်ကြသည်။ ငိုသွင့်
ကြကုန်၏။ ထိုစဉ်အခါ ညီတော်အာနန္ဒာသည်လည်း အသံထွက်
အောင်ငိုကြွေးသဖြင့် ဘုရားရှင်က -

'သင်္ခါရတရားတို့၏ ပြိုကွဲပျက်စီးခြင်း' သဘောကို
ဆင်ခြင်ရန် တရားပြုလေသည်။ ထို့နောက် ရှင်အာနန္ဒာသည်
မြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်ပင်ပါလျှင် ဘုရားဖူးများ၊ ရဟန္တာများ
လာရောက်ကြတော့မည့်မဟုတ်သဖြင့် အဘယ်နေရာ၊ အဘယ်
ဌာနတို့၌ ရဟန်းကောင်း၊ ရဟန်းပြတ်တို့ကို ဆည်းကပ်ဖူးမြော်
ခွင့်ရရှိပါမည်နည်းဟု လျှောက်ထားလေသည်။ ထိုအခါ ဗုဒ္ဓ
မြတ်စွာသည် -

"ချစ်သားအာနန္ဒာ... မစိုးပိုင်လင့်၊ ငါဘုရားမရှိသည်

နောက်၌ ဤလေးဌာနတို့သည်ကား သဒ္ဒါကဏ္ဍနှင့်ပြည့်စုံသော အမျိုးသားကျောင်းတစ်ဦးအတွက် သွားရောက်ပို့ချသံဝေဂယူ သင့်သောဌာနတို့ ဖြစ်ကုန်၏။

ချစ်သားအာနန္ဒာ . . . နောင်အခါ၌ သဒ္ဒါတရားရှိသော ရဟန်းယောကျ်ားများ၊ ရဟန်းမိန်းမများ ဥပသကာ ဒါယကာ များ၊ ဥပသိကာ ဒါယိကာမများသည် ဤလေးဌာနသို့ လာကြ လတ္တံ့။”

- ၁။ မြတ်စွာဘုရားဖွားတော်မူရာ လုဗ္ဗိနိဥယျာဉ်။ (ဖွား)
- ၂။ သဗ္ဗညုတဂ္ဂေညာဏ်တော်ကို ရတော်မူ၍ ဘုရား အဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူရာ ဗုဒ္ဓဂယာ မဟာဗောဓိ မဏ္ဍိုင်။ (ပွင့်)
- ၃။ ပဉ္စဝဂ္ဂါငါးဦးတို့အား မြတ်စွာဘုရား တရားဦး ဓမ္မစက် ဟောမြွက်ရာ မိဂဒါဝုန်။ (ဟော)
- ၄။ မြတ်စွာဘုရားအား ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူရာ မလ္လမင်း တို့၏ ကုသိနာရုံ အင်ကြင်းရုံ။ (စံ)

“ချစ်သားအာနန္ဒာ အကြင်သူတို့သည် ဘုရားပျေးခရီး လှည့်လည်မှုကိုပြု၍ ကြည်ညိုစိတ်ဖြင့် သေလွန်ကုန်၏။ ထိုသူ အားလုံးတို့သည် ဤခန္ဓာကိုယ် ပျက်စီးသေလွန်ပြီးနောက်၌ နတ်ရွာသုဂတိသို့ ရောက်ကြကုန်လတ္တံ့။” ဟု ဟောတော်မူခဲ့ပါ သည်။ (မဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ်တော်)

ထို့ကြောင့် ကမ္ဘာအရပ်ရပ်ရှိ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့သည် ဤသံဝေဂနိယ လေးဌာနနှင့် ဘုရားရှင်တို့ မဂ္ဂနိယအပ်သော အဝိဇ္ဇာတလေးဌာနတို့သို့ ကြည်ညိုသံဝေဂယူလိုကြခြင်း ဖြစ် ပေသည်။ အဝိဇ္ဇာတလေးဌာနတို့သည်ကား -

- ၁။ သဗ္ဗညုတဂ္ဂေညာဏ်တော်ရရှိရာဌာန၊ ဗုဒ္ဓဂယာ မဟာ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်။ (ပွင့်)
- ၂။ တရားဦးဟောရာ မိဂဒါဝုန်။ (ဟော)
- ၃။ မြတ်စွာဘုရား လျောင်းစက်တော်မူရာ ဧတဝန် ကျောင်းတော်ရှိ ဂန္ဓကူဠီတိုက်။ (မြဲနေ)
- ၄။ တာဝတိံသာနတ်ပြည်မှ လူ့ပြည်သို့ဆင်းသက်ရာ သင်္ကဿနဂိုဏ်းပြည်။ (ဆင်းနတ်ပြည်)

ပတ္တနားသမိုင်းအကျဉ်း - ပါဠိပုထိုးမြို့တော်

ပတ္တနားမြို့သည် ဗိဟာပြည်နယ်၏မြို့တော်ဖြစ်သည်။ မြတ်စွာဘုရားရှင် လက်ထက်တော်အခါက မဂဓတိုင်းကြီးသခင် ဘုရင်အဓာတသတ်မင်းသည် ဝိဒဟတိုင်း၊ လတ္တီမင်းတို့ကိုတိုက် ချိ၍ ဝေသာလီပြည်ကို သိမ်းယူရန်အတွက် ဂင်္ဂါမြစ်ကမ်းရှိ ပါဠိရွာကို ခံတပ်မြို့အဖြစ် တည်ဆောက်ခဲ့သည်။

မြို့တည်စဉ်က မြတ်စွာဘုရားရှင်ကိုယ်တော်တိုင် အခမ်း အနားဖွင့်ပွဲတွင် ဆွမ်းအနုမောဒနာတရား ဟောကြားခဲ့သည်။

ပါဠိပုထိုးမြို့တော်သည် ဓမ္မုဒိမ်ကျွန်းတွင် အကြီး အကျယ်ဆုံးဖြစ်လိမ့်မည်။ ချေ၊ မီးနှင့် အချင်းချင်း ကွဲပြားမှုသုံး မျိုးကြောင့် မြို့ပျက်မည်ဟု ဗျာဒိတ်တော်ထားခဲ့သည်။

ယင်းပါဠိပုထိုးမြို့သည် ကာလာသောကမင်း လက် ထက်မှစ၍ မံဂတေဝိုင်း၏ မြို့တော်ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ ပါဠိပုထိုး နန်းစံသောဘုရင်များသည် အိန္ဒိယ အနောက်ပိုင်းတက္ကသိုလ် ပြည်အထိ အရှေ့ဘက်တွင် ဘင်္ဂလားပင်လယ်အော်အထိ အာဏာစက်ဖြန့်ခဲ့ကြသည်။

စန္ဒဂုတ်မင်းကြီးနှင့် သီရိဝမ္မာသောကမင်းကြီးတို့ လက် ထက်၌ နိုင်ငံချဲ့ထွင်ခဲ့ကြသည်။ မောရိယမင်းဆက်၊ သုဂံမင်း ဆက်၊ ဂုတ္တမင်းဆက်ဟူ၍ မင်းဆက်သုံးဆက် နန်းစိုက်ခဲ့ကြ သည်။

သာသနာနှစ် ၂၃၅ နှစ်တွင် ပါဠိပုထိုးမြို့တော်၌ အသောကမင်းကြီးသည် ဓမ္မက္ခန္ဓာ ၈၄၀၀၀ ကို အထိမ်းအမှတ် ပြုသောအားဖြင့် ရေတွင်းပေါင်း ၈၄၀၀၊ ချေကန်ပေါင်း ၈၄၀၀၊ စေတီပေါင်း ၈၄၀၀၊ ကျောင်းပေါင်း ၈၄၀၀ ဆောက်လုပ် လ ခါနီးခဲ့သည်။

ပတ္တနားမြို့သည် ဂင်္ဂါမြစ်ကမ်း၌တည်ရှိ၍ ကာလာ ကတ္တာမြို့မှ ၅၃၃ ကီလိုမီတာ ဝေးကွာသည်။ ဗာရာဏသီမြို့မှ ၁၄၂ ကီလိုမီတာဝေးကွာသည်။ ရာဇမြဟ်နှင့် ၈၈ ကီလိုမီတာ ဝေးသည်။ မီးရထား၊ မော်တော်ကား၊ လေယာဉ်တို့ဖြင့် သွား ရောက်ပူဇော်နိုင်သည်။

အသောကကျောင်းတော်ရာကို ရာဇကုမာရ်ဟုခေါ်ကြ သည်။ ကျောင်းတော်ရာအုတ်ခုံများကို တူးဖော်ပြသထားသည်။ မူလကျောင်းတော်ကြီး၏နေရာကို တူးဖော်ထားရာ ရေကန်ငယ်တစ်ခု ဖြစ်နေသည်။

ကျောင်းတိုင်ပြုလုပ်ထားသော ကျောက်တိုင်ငုတ်ကြီး များကို တွေ့ရသည်။ ထိုကျောင်းတော်ကြီးအနီးတွင် ကျောက်တ တိုင်ကြီး ထက်ပိုင်းကျိုးသည်ကို ပြသထားသည်။

တတိယသင်္ဂါယနာတင်ခဲ့သည့်နေရာဖြစ်၍ ဗုဒ္ဓဘာသာ ဝင်တို့က ကျောင်းတော်ရာကို အမြတ်တနိုးထားကြသည်။ တစ်ချိန်က ဂင်္ဂါမြစ်ရေလွှမ်းမိုးခဲ့သဖြင့် ကျောင်းတော်ရာများ မြေအောက် နစ်မြုပ်လျက်ရှိသည်။

(ဆက်လက်ဖော်ပြပါမည်။)

မောင်စိုးထိုက်(သုံးဆယ်)

ပုဒ္ဒဖြစ်စဉ် ဓာတ်ပုံကားမြင်

ကျင့်စဉ်ယတြာများ(၂၄)

၂။ အာဠဝကဘိလူးကို အောင်ခြင်း ပုဒ္ဒဖြစ်စဉ်

ဘုန်းပြည့်တေဇာဟိန်း

အာဠဝကဘိလူးသည် အာဠဝိပြည်အနီး ညောင်ပင်ကြီးတစ်ပင်၌ နေ၏။ ဒေါသ၊ မာနကြီး၍ အလွန်ကြမ်းကြုတ်၏။ သူသည် နေ့မှန်းတည့်ချိန် ညောင်ပင်ရိပ်ကျရာ အရပ်အတွင်းသို့ နီဝင်လာသူတို့အား သတ်ဖြတ်စားသောက်ခွင့်ကို ဝေသဝဏ် နတ်မင်းထံမှ ရရှိထား၏။

အာဠဝိမင်းကြီးသည် သမင်လိုက်ရာမှ အဖော်ကွဲပြီး ထိုညောင်ပင်ရိပ်၌ နားခိုခိုရာ ဘိလူးကြီး စားမည်ပြု၏။ “ကျွန်ုပ် ကိုလွှတ်ပေးလျှင် လူတစ်ယောက်နှင့် ထမင်းတစ်အိုး နေ့စဉ် ပိုပါမည်” ဟု ကတိစကားဆိုသဖြင့် လွှတ်လိုက်၏။

နန်းတော်ရောက်လျှင် မင်းကြီးသည် မြို့ဝန်မင်းနှင့် တိုင်ပင်၍ ထောင်တွင်းရှိ သေဒဏ်ချထားခံရသူတို့ကို ဘိလူးကြီး ထံ နေ့စဉ်ပို့၏။ ထောင်သားများကုန်သောအခါ လမ်းမှ ရွှေ၊ ငွေချထားစေ၍ ကောက်ယူသူတို့ကို ဖမ်းစေကာ ဘိလူးထံပို့၏။ နောက်ပိုင်းတွင် လမ်းမှာချထားသော ရွှေ၊ ငွေကို ကောက်ခံသူ မရှိ၍ ပုခက်တွင်းအရွယ် ကလေးများကို ပို့၏။

ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်များသည် အခြားတိုင်းပြည်သို့ ရှောင်တိမ်းမွေးဖွားပြီး ကလေးကြီးမှ ပြန်လာကြလေ၏။ တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ် ကြာသောအခါ နောက်ဆုံး ဘိလူးစာပို့ရန် တစ်မြို့ လုံးရှာမရ၍ မင်းကြီးသည် သားအရင်းဖြစ်သော အာဠဝက မင်းသားလေးကို အတင်းလှယူကာ နောက်တစ်ရက်စာအတွက် ဘိလူးကြီးထံပို့ရန် အမိန့်ချ၏။

သို့နေညနေချမ်း၌ မြတ်စွာဘုရားသည် ဘိလူးကြီးကို ဆုံးမကာယ်ချွတ်ရန် တစ်ပါးတည်း ကြွတော်မူ၏။ ဘိလူးကြီး၏ ဝိမာန်ရှိ ပုလ္လင်ထက်၌ နေတော်မူ၏။ ထိုအချိန်၌ ဟိမဝန္တာတော၌ နတ်ဘိလူးတို့ အစည်းအဝေးလုပ်နေ၏။ ဘိလူးကြီးလည်း ထိုအစည်းအဝေးမှာ ရှိနေ၏။ တံခါးစောင့် ဂါတြာဘိလူးက ဘိလူးကြီးထံ သွားရောက်သတင်းပို့သည်။ ဧဟမဝတနှင့် သာတာဂိရိနတ်ဘိလူးတို့ကလည်း အစည်းအဝေးသို့လာ၍ အာဠဝကဘိလူးမိမိနှင့် အခြွေအရံဘိလူးများကို တရားမဟော နေသော မြတ်စွာဘုရားကို မူးတွေ့ခဲ့ရသည်။ အာဠဝိအဝေးမှာ

အာဠဝကဘီလူးအား "သင့်ဗိမာန်၌ မြတ်စွာဘုရားရောက်နေသည်။ သွားရောက်ဖူးမြော်ချေ" ဟု ပြောဆိုကြ၏။

ဘီလူးကြီးသည် ဒေါသထွက်ကာ သူ၏ဗိမာန်သို့ ပြန်၏။ မြတ်စွာဘုရားထံ၌ သူ၏ ယက္ခမယ်များ ဝန်းရံနေသည်ကို တွေ့ရသောအခါ ပို၍ဒေါသထွက်၏။ ဘီလူးကြီးသည် လေပုန်တိုင်း မိုးကြီး၊ ကျောက်တုံးမိုး၊ ဓားလှံလက်နက်မိုး၊ မီးကျိုးခဲမိုး၊ ပြာပူမိုး၊ သဲမိုး၊ ရွှံ့ညွှန်မိုးများ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ပြုလုပ်ကာ မြတ်စွာဘုရားရှင်ကို တိုက်ခိုက်၏။ မရချေ။ အမှောင်ထုကြီး ချပြန်သော်လည်း မတုန်လှုပ်။ မြတ်စွာဘုရားနှင့် ဘီလူးကြီးတို့၏ တိုက်ပွဲကို ကြည့်ရှုသော နတ်များလည်း ကောင်းကင်မလပ် ပြည့်နက်နေ၏။

သန်းခေါင်ကျော်အထိ နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် တိုက်ခိုက်သော်လည်း မအောင်မြင်သဖြင့် နောက်ဆုံး ဘွဲ့ဖြူလက်နက်ဖြင့် ပစ်လွှတ်လေ၏။ ဘွဲ့ဖြူလက်နက်၏ အစွမ်းကား ကောင်းကင်သို့ ပစ်လွှတ်လျှင် တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ် မိုးခေါင်စေနိုင်သည်။ မြေပြင်သို့ ပစ်လွှတ်လျှင် တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ် မိုးခေါင်စေ၏။ မြေပြင်သို့ ပြစ်လွှတ်လျှင် သစ်ပင်များ ခြောက်သွေ့ပြီး တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်အတွင်း တစ်ဖန်ပြန်လည်မပေါက်နိုင်။ သမုဒ္ဒရာတွင်းသို့ ပစ်ခတ်ပါက သမုဒ္ဒရာရေများအားလုံး ခန်းခြောက်စေသည်။ မြင်းမိုရ်တောင်ကဲ့သို့သော တောင်မျိုးကို ပစ်ခတ်လျှင် အပိုင်းပိုင်းပြတ် ကြေကျသွားစေနိုင်သော အစွမ်းရှိ၏။

ဘီလူးသည် ထိုမျှအစွမ်းထက်သော ဘွဲ့ဖြူလက်နက်ဖြင့် ပစ်ခတ်ပါသော်လည်း မြတ်စွာဘုရားအနီးသို့ရောက်လျှင် စွမ်းရည်ကင်းမဲ့သွားလေ၏။ ဘီလူးသည် နောက်ဆုံး လက်ခိုက်ချကာ မြတ်စွာဘုရား၏ မေတ္တာစိတ်ထားကြောင့် တိုက်ခိုက်၍ မရခြင်းဖြစ်လိမ့်မည်ဟု စဉ်းစားမိကာ မေတ္တာပျက်အောင် ပြုလုပ်ရန် ကြိုးစားလေ၏။

"အို... ရဟန်းဂေါတမ၊ အဘယ်ကြောင့် ကျွန်ုပ်ခွင့်ပြုချက်မရဘဲ ဗိမာန်အတွင်းသို့ ကျူးကျော်ဝင်ရောက်သနည်း။ ဗိမာန်တွင်းမှ ယခုထွက်လော့" ဟု ဆို၏။

မြတ်စွာဘုရားသည် ဗိမာန်မှထွက်တော်မူ၏။

"ပြောရဆိုရလွယ်သော ရဟန်းဂေါတမကို စစ်ထိုးမိလေပြီ" ဟု ဘီလူး၏ဗိမာန်ဘက် နူးညံ့လာ၏။ အာဠဝကဘီလူးက သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် ဗိမာန်တွင်းသို့ ဝင်ခိုင်းထွက်ခိုင်းပြီးနောက် ဆိုသို့ပင်ပန်းအောင် တစ်ညလုံး လှုပ်ခိုင်းပြီး ခြေထောက်နှစ်ချောင်းကိုသာ ဂင်္ဂါမြစ်တစ်ဖက်ကမ်းသို့ ပစ်ရန်ကြံ၏။ ထိုအကြံကို ဘုရားရှင်သိတော်မူ၍ စတုတ္ထအကြိမ် ဗိမာန်မှ ထွက်ခိုင်းသောအခါ ဗိမာန်မှ မထွက်တော့ပေ။

ထိုအခါ ဘီလူးသည် ရဟန်းဂေါတမကို ပြဿနာမေး၍ မဖြေနိုင်မှ ခြေထောက်ကိုဆွဲကိုင်ကာ ဂင်္ဂါမြစ်တစ်ဖက်ကမ်းသို့ ပစ်မည်ဟု ကြံစည်ပြန်၏။ ဘီလူးကြီး၏ မိဘများသည် ကဿပဘုရားရှင်ထံမှ တရားဓမ္မ အမေးအဖြေကို သင်ယူခဲ့၏။ အာဠဝကအားလည်း ပြန်လည်သင်ကြားပေးခဲ့၏။ အမေးကိုသာ မှတ်မိတော့သည်။ အဖြေကိုမူ မမှတ်မိတော့ပေ။ သူ၏ ဗိမာန်သို့ ချဉ်းကပ်လာသော ရသေ့ရဟန်းတို့ကို ထိုပုစ္ဆာအားမေး၍ မဖြေနိုင်လျှင် ဂင်္ဂါမြစ်တစ်ဖက်ကမ်းသို့ ခြေထောက်မှဆွဲကာ ပစ်ပူးလေ၏။ ဤနည်းအတိုင်းပင် မြတ်စွာဘုရားရှင်အား ပုစ္ဆာမေးရန် တောင်းဆိုလိုက်၏။ မြတ်စွာဘုရားရှင်က ခွင့်ပြုတော်မူ၏။

အမေးပုစ္ဆာ (အာဠဝကမေးသည်။)

အို... ရဟန်းဂေါတမ၊

- လောက၌ မြတ်သောဥစ္စာကား အဘယ်နည်း။
- အဘယ်အရာကို ကောင်းစွာကျင့်လျှင် ချမ်းသာစေနိုင်သနည်း။
- အဘယ်အရသာသည် အကောင်းဆုံးဖြစ်သနည်း။
- အဘယ်အသက်မွေးခြင်းကို အမြတ်ဆုံးဟု ဆိုရသနည်း။

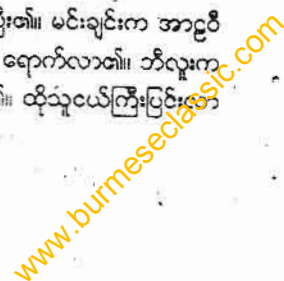
အဖြေ(ဘုရားရှင် ပြောတော်မူသည်။)

အာဠဝက ...

- လောက၌ မြတ်သောဥစ္စာကား ရတနာသုံးပါးနှင့် ကံ၊ ကံ၏အကျိုးကို ယုံကြည်သော သဒ္ဓါတရားတည်း။
- ချမ်းသာစေနိုင်သော တရားကား ကုသလကမ္မပထတရားဆယ်ပါးတည်း။
- မုသာမမပါ မှန်ရာကိုပြောဆိုခြင်းသည် အကောင်းဆုံးအရသာတည်း။
- ဗုဒ္ဓပုန်သံသရာကို မြော်မြင်သော ပညာဖြင့် အသက်မွေးခြင်းသည် အမြတ်ဆုံးတည်း။

ဆက်လက်ပြီး အာဠဝကမေးသမျှ ဘုရားရှင်မှ ဆက်လက်ဖြေ၏။ တရားနာရင်း ဒေါသအမျက်ပြေကာ သောတပတ္တိမဂ်ဉာဏ်အလင်းကို ရရှိသွားလေ၏။

နံနက်မိုးသောက်၌ တရားပွဲပြု၏။ မင်းချင်းက အာဠဝီမင်းကြီး၏သာယေကို ဘီလူးစာပို့ရန် ရောက်လာ၏။ ဘီလူးက သူငယ်ကို ဘုရားရှင်အား လှူလိုက်၏။ ထိုသူငယ်ကြီးပြင်း

သော် သက်ဟတရားလေးပါးဖြင့် သာသနာတော် ထွန်းကားပြန် ပွားအောင် ဟောပြောသော ဟတ္ထာဠက သူကြွယ်ဖြစ်လာခဲ့၏။

ဤနည်းအားဖြင့် မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် အာဠက ဘီလူးကို အောင်တော်မူလေ၏။

ဓာတ်သက်အမြင်နှင့် အကျိုး

အာဠကဘီလူးသည် ဒေါသခက်ထန် ကြမ်းကြုတ်သူ ဖြစ်၏။ အမျိုးမျိုးသောနည်းဖြင့် ဘုရားရှင်ကို တိုက်ခိုက်၏။ နောက်ဆုံး အကျွတ်တရားရရှိသွားလေ၏။ အာဠကမင်း၏ သားငယ်နှင့်တကွ အာဠကတစ်ပြည်လုံး ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့ ပြီး အစားခံရမည့်ဘေးမှ ကင်းလွတ်ခဲ့လေ၏။

ဤဗုဒ္ဓဖြစ်စဉ်အရ ဓာတ်သက်အမြင်နှင့် အကျိုးများမှာ
၁။ မိမိအား အမျက်ဒေါသရှိသူတို့ကို အမျက်ပြေစေ
၏။

- ၂။ မိမိအား ရန်ပြုသူတို့ကို အောင်နိုင်၏။
- ၃။ အသက်ဘေးမှ ကင်းဝေးရ၏။
- ၄။ တရားကျင့်သုံးလျှင် တရားအသိ ရရှိစေ၏။
- ၅။ သာသနာ၏အကျိုးကို ဟတ္ထာဠကသူကြွယ်ကို သို့ သယ်ပိုးဆောင်ရွက်နိုင်၏။

အာဠကဘီလူးကို အောင်ခြင်းဂါထာ

မာရာတိရေကမဘိယုဇ္ဈိတ သဗ္ဗရတ္တိ
ယောရံ ပနာဠကမက္ခမ ထဒ္ဒ ယက္ခံ။
ခန္တိသုဒန္တဝိနာ ဝိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံတေဓသာ ဘဝတု မေ ဝေမဂ်လဂ္ဂံ။

ယော မုနိန္ဒော-အကြင် သေက္ခ အသေက္ခ အာဂါရိက အနဂါရိက ပစ္စေကမုနိအားဖြင့် ငါးပါးသော မုနိတို့၏ အထွတ် ရတနာ သဗ္ဗသဗ္ဗဒ္ဓ မဟာမုနိဖြစ်အောင်မူသော သုံးလူသေဠုနှင့် ရဟန်းမင်းသည်။ မာရာတိရေက-ဒောင်းမာန်ကြီးကြား မာရ နတ်သားထက် အမျက်ပြင်းထန် ပြီးထားမာန်နှင့် အလွန်အား ထုတ်ခြင်းရှိထသော။ သဗ္ဗရတ္တိ-ညဉ့်ညီးသန်းခေါင် သောက်ရောင် လင်းလျှံ ညဉ့်သုံးယံပတ်လုံး။ အဘိယုဇ္ဈိတ-အလွန်အက် အနံနံ ဖြင့် သံပူ ညွှန်ပူ ပြာပူ ကျောက်ကြွေ လေကြီးမှောင်မျိုး လက် နက်နှီးတို့ဖြင့် ထစ်ကြီးသည်းစွာ ရွာလတ်စေလျက် ကြောက်မက် ဖွယ်သော စစ်ထိုးခြင်းရှိထသော။ ယောရံ-ဟေဝန်သမုဒ္ဒရာ အမြာမြာ၌ များစွာနေကြ ယက္ခရက္ခသာ နတ်တကာတို့၏ ပြင်း စွာကြောက်လန့်ခြင်းကိုလည်း ပြုတတ်ထသော။ အက္ခမံ-လူနတ်

နဂါး သူတစ်ပါးတို့သည် သည်းခံခြင်းငှာ ခဲယဉ်းစွာထသော။ ထဒ္ဒ-ကြမ်းကြောခက်ထန် စောင်းမာန်လွန်ကျူးခြင်းရှိထသော။ အာဠကံ-အာဠကရွာစား နတ်မင်းသားဖြစ်၍ အာဠက အမည်ရသော။ ယက္ခံ ပန-လေးထောင့်သုံးရာ သုံးဆယ်သာ အောင် များစွာလူသား လူရိုးစားသည် သနားကင်းကြူး နတ် ဘီလူးကိုလည်း။ ခန္တိသုဒန္တဝိနာ-နှစ်သိန်းလေးလီ ဤမြေထပ်ရှိ သည်းခံချီလျက် ဆိုဘိရာရာ လိုက်နာ၍ ကောင်းစွာယဉ်ကျေး သော အစီအရင်ဖြင့်။ ဝိတဝါ-မျက်ငြိုးမဖန်၊ ဓားလှံမပြင် လေးမဝင်ဘဲ အောင်မြင်တော်မူလေပြီ။

တံတေဓသာ-ထိုအာဠက နတ်ယက္ခကို ချမ်းမြလွယ် ကူ အောင်တော်မူသော အောင်သူများထီး စောဘုန်းမီး၏ ကြီး မြတ်တေဇော် အာနုသော်ကြောင့်။ မေ-အကျွန်ုပ်အား။ အဂ္ဂံ- မြတ်သော။ ဝေမဂ်လံ-ရောဂါဘေးဒဏ် ရန်မာန်ပဿ ဝိညုလျှင်း ကို နှိမ်နင်းအောင်တတ် ကောင်းမြတ်လှစွာ မဂ်လာသည်။ ဘဝတု၊ နေညမက္ခာ ဖြစ်ရှိပါစေသတည်း။

ကျင့်စဉ်ယတြာ

မိမိတို့ကို ခိုးသားစားပြု မြွေဘေး၊ ဘီလူး၊ သဘက်ဘေး စသည်တို့ဖြင့် အသက်ဘေးအန္တရာယ်မှ ကင်းဝေးစေရန်။ မိမိ၏ စီးပွားရေးလုပ်ငန်း၊ လူမှုရေးလုပ်ငန်း။ ဘာသာ သာသနာရေးလုပ်ငန်း၊ တရားအားထုတ်ကျင့်ကြံခြင်းလုပ်ငန်းတို့ ၌ အနှောင့်အယှက်အန္တရာယ်များ ကင်းဝေးစေရန်။

အသိဉာဏ်ပညာ တိုးတက်ကြွယ်ဝလာစေရန်။ ရန်သူကို မှန်ကန်သောနည်းလမ်းဖြင့် အမျက်ပြေစေရန်။ ဟရားအထူး ရရှိစေရန်။ သာသနာရေး စည်းရုံးမှု လုပ်ငန်းများကို အောင်မြင် စေရန် အာဠကဘီလူး အောင်ခြင်းဂါထာတော်မြတ်ကို နေည ပူဇော်ရွတ်ပွားသင့်ပါသည်။

အထူးသဖြင့် သီလဆောက်တည်၍ သဒ္ဓါအစိဋ္ဌာန်ပြု ၍၊ ဆီမီး၊ ပန်း၊ ရေချမ်း၊ ဆွမ်းခဲဖွယ်ပူဇော်၍ ရွတ်ပွားပူဇော် လျှင် ထက်မြက်သော အကျိုးအာနိသင်ကို ခံစားရရှိစေပါသည်။

ရွှင်လန်းချမ်းမြေ့ကြပါစေ ...

ဘုန်းပြည်တေဇာပီနိး

နှစ်သစ်ကူးအထူးထုတ်

အရှင်မဟာဗုဒ္ဓယောသ အတ္ထုပ္ပတ္တိ

မ ဝ မ က | သု ဝေ သီ |

ပစ္စေထုတ်နေသော မဂ္ဂဇင်းတစ်စောင်တွင် အဋ္ဌကထာဆရာကြီး အရှင်မဟာဗုဒ္ဓယောသ၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိနှင့် ပတ်သက်၍ ယနေ့တိုင် စမ်းတမ်းဝါးဝါး ရှိဖူးကြောင်း (၁) အဋ္ဌကထာဆရာကြီးကိုယ်တိုင် ပြုစုခဲ့သော အဋ္ဌကထာများမှ ကမ်းခြီးမကားများနှင့် နိဂုံးစကားများ (၂) မဟာဝံသ သတ္တိသမ္ဘင်္ဂ၊ (၃) ဂါထာများဖြင့် ဝါညှိရုံသော ဗုဒ္ဓယောသုပ္ပတ္တိ (မဟာဝံသနှင့်အဆိုတူ)၊ (၄) သထုံရာဇဝင်၊ (၅) ဗုဒ္ဓဇယာ သုပ္ပတ္တိ(ပုဏ္ဏိယ)နှင့်ပျို့၊ (၆) ဦးကုလားမဟာရာဇဝင်ကြီး၊ (၇) တွင်းသစ်မင်းကြီး၏ မဟာရာဇဝင်သစ်၊ (၈) မှန်နန်းရာဇဝင်နှင့် ဆာသနာလင်္ကာရ ... ဤအစွမ်းထက်များမှာ အရှင်မဟာဗုဒ္ဓယောသ၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိများကို ပြဆိုထားသည့် ကျမ်းဂန်များ ဖြစ်၍ အထင်ရှားဆုံးကျမ်းဂန်များဖြစ်ကြောင်း၊ ယင်းတွင် (၁)၊ (၂) နှင့် (၃) တို့သည်သာလျှင် အရှင်မဟာဗုဒ္ဓယောသ၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိများ ဖြစ်ကြောင်း။

အဋ္ဌကထာဆရာကြီး အရှင်မဟာဗုဒ္ဓယောသ၏ ဖွားရာဇာတိကား မြို့မဒေသဗုဒ္ဓဂယာ မဟာဇောဓိပင်၏အနီး ဇေယျသအမည်ရှိသော ရွာမြို့နယ်သည်မှာ မဟာဝံသအဋ္ဌကထာနှင့် ဗုဒ္ဓယောသုပ္ပတ္တိတို့၌ ပြဆိုခဲ့ကြောင်း အင်္ဂလိပ်ဘာသာရေး အရှင်မဟာဗုဒ္ဓယောသအတ္ထုပ္ပတ္တိများ၌လည်း ဤမဟာဝံသနှင့် ဗုဒ္ဓယောသုပ္ပတ္တိအဆိုများကိုသာ ယူဝင်ရေးသားကြောင်း၊ Our parents ဇောဇာဝံ၊ စာမျက်နှာ(၇၇)၌ ကျွန်ုပ်တို့ကိုယ်တိုင် ဗုဒ္ဓဂယာသို့ တရားဖူးချောက်ပင်အခါကလည်း ဗုဒ္ဓဂယာ မဟာဇောဓိပင်ရှိရာ ကုန်းတော်ပေါ်မှနေကြည့်လျှင် အနောက်ဘက်၌ မာဝိတီပူရခေါ် ရွာကြီးကို အရှင်ဗုဒ္ဓယောသ ဖွားဖွားရာ ရွာကြီးဖြစ်သည်ဟု ထိုနယ်ရှိ ပုဂ္ဂိုလ်များ ညွှန်ပြသည်ကို လှမ်းမြင်တွေ့မြင်ခဲ့ဖူးကြောင်း။

သင်္ဂြိုဟ်ရာဇဝင်ဟောင်းသစ်၊ ဗုဒ္ဓယောသုပ္ပတ္တိ(ပုဏ္ဏိယ) ဦးကုလားနှင့် မှန်နန်းရာဇဝင် စသည်တို့၌ မြစ်မာခိုင်၊ သထုံ

သားစာထိကဲ့သို့ ရေးသားကြသည်များကို တွေ့ရကြောင်း၊ အရှင်ပညာနန္ဒ အစရှိသော သီဟိုဠ်ဆရာတော်အချို့ကမူ အိန္ဒိယပြောက်ပိုင်းသား မဟုတ်နိုင်၊ တောင်ပိုင်းသားဖြစ်ရမည်ဟု ယူဆကြကြောင်း၊ ဤအယူအဆအမျိုးမျိုးတွင် ယောသဋ္ဌာသား ဖြစ်သည်ဟူသော အယူအဆသာလျှင် အပိုင်လုံဆုံးဖြစ်ရပေ မည်ဖြစ်ကြောင်း သထုံရာဇဝင်၊ ဗုဒ္ဓယောသုပ္ပတ္တိ(စုဏ္ဏိယ) ဦးကုလားရာဇဝင် စသည်တို့သည် ယောသဋ္ဌာသား ဖြစ်သည် ဟူသော မဟာဝင်၏ အဆိုကို တွန်းလှန်နိုင်မည် မဟုတ် ကြောင်း။

လူမျိုးအားဖြင့်လည်း ကေသီပုဏ္ဏားကြီးနှင့် ကေသီနီ ပုဏ္ဏားမကြီးတို့၏ သားဖြစ်သည်ဟု မဟာဝင်နှင့် ဗုဒ္ဓယော သုပ္ပတ္တိဂါထာ စသည်တို့၌ ဆိုကြောင်း၊ ဦးရန်ကလည်း၊ ဝိဇ္ဇကတ် တော်အုပ်မင်းကြီး ဦးရန်ကလည်း ထိုအဆိုအတိုင်းပင် ဝိဇ္ဇကတ် သမိုင်းစာတမ်း စာမျက်နှာ (၁၉)၌ အတည်ပြုရေးသားထား ကြောင်း။ သထုံရာဇဝင်ဟောင်းများနှင့် အခြားမွန်ရာဇဝင်၊ မြန်မာရာဇဝင်များ၌ကား အဋ္ဌကထာဆရာကြီးကို မွန်ဘိုင်းရင်း၊ သားဟူ၍လည်းကောင်း၊ ပုဏ္ဏားလူမျိုးဟူ၍လည်း ကောင်း။ မြန်မာလူမျိုးဟူ၍လည်းကောင်း အမျိုးမျိုးရေးသားကြသည်ကို တွေ့ရကြောင်း၊ သီဟိုဠ်သားပညာရှိအချို့ကမူ ဒဗီလဝေါ တပေလလူမျိုးပေါင်းများစွာတွင် တစ်မျိုးအပါအဝင်ဖြစ်သော ဂေလလူမျိုးအတွင်းမှ အဋ္ဌကပုဏ္ဏားမျိုးဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြ ကြောင်း။ အထက်ပါ အယူအဆအရပ်ရပ်တို့တွင် မဟာဝင် နှင့် ဗုဒ္ဓယောသုပ္ပတ္တိ(ဂါထာ)ကျမ်းတို့၏ အဆိုများကိုသာ အရင်း ခံ၍ ပုဏ္ဏားလူမျိုးဖြစ်သည်ဟု ယူဆဖွယ်ရှိကြောင်း ရေးသား ထားသည်ကို တွေ့ရှိရသည်။

မဟာဝင်ဝတ္ထုကား သတ္တိသတိမကဏ္ဍတွင် အဆုံး သတ်ထားသည်။ သို့သော် သတ္တိသတိမကဏ္ဍ၏ နောက်ဂါထာ (၅၀)ကိုလည်း စကားပြေအဖြစ် ဆက်၍ဖော်ပြထားသည်။ ၎င်း နောက် ကျမ်းပြီးနိဂုံးကို ဖော်ပြပြီး နောက်ဆက်တွဲကို ဆက် လက်ဖော်ပြထားသည်။ နောက်ဆက်တွဲမှာ မဟာဝင်ဝတ္ထု (သီဟိုဠ်ရာဇဝင်)စာကိုယ်တွင် (၁/၂) စသည် ဖော်ပြထားသော အချက်အလက်များကို ရင်းလင်းဖော်ပြထားမှု ဖြစ်သည်။ မဟာ ဝင်ဝတ္ထု စာကိုယ် စာမျက်နှာ ၃၃၉ ၌ ပေထက်အက္ခရာတင် ဖော်ပြထားမှုနှင့် ပတ်သက်၍ နောက်ဆက်တွဲအဖြစ် ရှင်းလင်း ဖော်ပြရာ၌ ဒီပဲခဲလအဋ္ဌကထာ ဒီပဲခဲလအဋ္ဌကထာပါရှိသည့် မည်သည့် ဘာသာ၊ မည်သည့်စာလုံးအက္ခရာတို့ဖြင့် ပေထက်အက္ခရာ တင်ထားသည်ဟု မဆိုကြောင်း၊ သို့သော် အရှင်မဟာဗုဒ္ဓ ယောသမဟာထေရ်စီရင်တော်မူသော အဋ္ဌကထာ၊ ဂန္ဓရန္တ

ဂါထာတို့၌ 'တန္တိနယာနန္ဒဝိတ်'ဟူ၍လည်းကောင်း၊ 'တန္တိဘာသ မနောရမံ'ဟူ၍လည်းကောင်း၊ 'တသ္မာက္ကပံ ပါဠိနယာနရူပံ'ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ 'ဘာသတန္တိနယာနရူပံ'ဟူ၍လည်းကောင်း ဆို တော်မူသောကြောင့် ပါဠိဘာသာဖြင့် တင်သည်ဟု ဆိုသော် သင့်ကြောင်း အက္ခရာစာလုံးကိုမူ ရတနာပုံမန္တလေးမြို့တော်၌ ပဉ္စမသင်္ဂါယနာတင်သောအခါ အဘယ်စာလုံးမျိုးတို့ဖြင့် ကျောက်ထက်တင်ထားသည်ဟု ရာဇဝင်တို့၌ မဆိုသော်လည်း မြန်မာပြည်၌ မြန်မာစာလုံးဟု ယုံမှားဖွယ် မရှိဘိသကဲ့သို့ သီဟိုဠ်ကျွန်း၌ သီဟိုဠ်စာလုံးဟု သန့်ဋ္ဌာန်ကျသိသင့်ကြောင်း ဖော်ပြထားသည်။

ဤမဟာဝင်ဝတ္ထု(သီဟိုဠ်ရာဇဝင်)ကို ကျီးသဲလေးထပ် ဆရာတော်က မြန်မာပြန်ရေးသားတော်မူခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ပေထက်အက္ခရာတင်မှုနှင့် ပတ်သက်၍ နောက်ဆက်တွဲ၌ ရှင်းပြပြီးနောက် ဆရာတော်က အရှင်မဟာဗုဒ္ဓယောသနှင့် အဋ္ဌ ကထာ ခေါင်းစဉ်တပ်၍ ဆက်၍ရေးသားခဲ့ပါသည်။ မဟာနာမ မင်း၏ လက်ထက်၌ မဂ္ဂိမဒေသ ဗုဒ္ဓဂယာ မဟာဗောဓိပင်အနီး တောရွာနေ ကေသီပုဏ္ဏား၊ ကေသီနီပုဏ္ဏားမတို့၏သား အရှင် မဟာဗုဒ္ဓယောသထေရ် သီဟိုဠ်ကျွန်း အနုရာဇမြို့တော် မဟာ မေယဝန်ဥယျာဉ်၌တည်သော မဟာဝိဟာရအမည်ရှိသော ကျောင်းဟိုက်သို့ရောက်၍ သင်ပညာပေးဟောထေရ်၊ ဗုဒ္ဓမိတ္တ မဟာထေရ်တို့၏ အထံ၌ သီဟိုဠ်ဘာသာ၊ မဟာအဋ္ဌကထာ၊ မဟာပစ္စရိအဋ္ဌကထာ၊ ကုရုနိအဋ္ဌကထာ (၃)စောင်ကို ထေရ ဝါဒ ဝိနိစ္ဆယနှင့်တကွ ကောင်းစွာသင်ကြားနာယူပြီးလျှင် ဆရာ ဖြစ်သော သင်ပညာပေးထေရ်၏ တောင်းပန်တိုက်တွန်းခြင်းကို အရင်းပြု၍ (၅၀)သာဏဝါရ စာမျက်နှာနံပါတ်(၉၅၅)ရှိ ဝိသုဒ္ဓိ မဂ် အဋ္ဌကထာပါဠိကို စီရင်စေ သည်။ သုမဂ်ပရိပုဏ်ဉ် နေသော ဒါဋ္ဌနာကသံယာထေရ်တောင်း ပြန်၍ (၈၀) ဘာဏဝါရ စာမျက်နှာ(၈၇၄)ရှိ သုမဂ်လဝီလာသီနီ အမည်ရှိသော ဒီပဲ နီကာယ်အဋ္ဌကထာပါဠိကို စီရင်တော်မူသည့် ဝသည့်ဖြင့် ဖထေရ်မြတ်စီရင်သော အဋ္ဌကထာကျမ်းများကို တောင်းပန်သူ နှင့်တကွ ဖော်ပြထားသည်။

တစ်ဖန် စုဋ္ဌဗုဒ္ဓယောသထေရ်တောင်းပန်၍ အဘိဓမ္မာ (၇)ကျမ်း၊ အဖွင့်အဋ္ဌကထာပါဠိတို့ကို စီရင်တော်မူ၏။ ၎င်းဟို တွင် ဓမ္မသင်္ဂဏီအဖွင့် အဋ္ဌကထာ၌ (၃၉)ဘာဏဝါရ စာမျက် နှာ(၄၀၆)ရှိ အဋ္ဌသာလိနီ၊ ဝိတင်းကျမ်းအဖွင့်အဋ္ဌကထာ၌ (၄၁) ဝါရစာမျက်နှာ(၄၅၄)ရှိ သမ္မောဟဝိနောဒနီ၊ ဣင်းအထက် (၅)ကျမ်း အဋ္ဌကထာကို အမည်မမှည့်ခဲ့ဘဲ ပဉ္စမကြိုက် အဋ္ဌ ကထာပါဠိဟု ခေါ်ကြ၏။ ဓာတုကထာ အဋ္ဌကထာ (၂)

ဘာသာဝါရ ပုဂ္ဂလ ပညတ်အဋ္ဌကထာ၌ (၇) ဘာသာဝါရ ပဋ္ဌာန်းအဋ္ဌကထာ၌ (၁၄)ဘာသာဝါရ ရှိကြကုန်၏။ ၎င်းအဋ္ဌကထာတို့ကို စီရင်တော်မူပြီး၍ ဗုဒ္ဓဂယာ မဟာဗောဓိကို ပူးမြော်ခြင်းငှာ ဖျော်ဒီပိသို့ ကြွတော်မူ၍ အသက်၏အဆုံး၌ တုသိတာနတ်ပြည်၌ နတ်သားဖြစ်၍ မေတ္တယျဘုရားလက်ထက် တော်အခါ၌ ဗုဒ္ဓယောသအမည်ရှိသော သာဝကမြတ်ဖြစ်၍ ခုနစ်ကြိမ် မေတ္တယျမြတ်စွာဘုရားက တေဒဂ်ထားတော်မူလတ္တံ့။ ဤမျှသာ မဟာဝင် သတ္တိသတိပပရိစ္ဆေဒ၌ ၃၂ ဂါထာ ဗုဒ္ဓယောသပုတ္တုဖိုလ်တို့၌ အစဉ်အလာချေသည်ဟူ၍ ဆက်၍ ဖော်ပြထားသည်။

တစ်ဖန် ပထမအုပ်၌ စာမျက်နှာ နံပါတ်(၆၁၇)၊ ဒုတိယအုပ်၌ စာမျက်နှာနံပါတ် (၆၄၄)၊ နှစ်ရပ်ပေါင်း စာမျက်နှာ (၁၂၆၁)၊ မာဘိကာဦးရေ (၂၉၅)ရှိ သက္ကရာဇ် ၁၁၃၄ ခုနှစ်က ဒီပဲရင်းမြို့ အနောက်တောင်အရပ်၌ ဖေယဝဓမ္မအမည်ရှိသော မြို့သူကြီး၏ သုံးထပ်ကျောင်း၌ သိက္ခာတော် (၃၈)ပါရ သီရိသဒ္ဓမ္မာဘိလင်္ကာရ ဆရာတော်ဘုရားကြီး စီရင်တော်မူခဲ့သော ဟဏဂတဥဒါနဒီပနိကျမ်းစာအုပ် စာမျက်နှာ နံပါတ်(၆၂၃)၊ ဒုတိယအုပ် ၁ မှစ၍ ဟဏဂတ ၁၂ ၌ ဗုဒ္ဓဒါသမင်းလွန်လျှင် ထိုမင်း၏သား ဥပတိဿ(ပု)နှစ် မင်းပြု၏။ ဥပတိဿလွန်လျှင် ဥပတိဿသည် မဟာနာမမင်းပြု၏။ မြတ်စွာဘုရားပရိနိဗ္ဗာန်ခံ ဝတ်မှုသည်နှစ်မှသည် အနှစ်(၉၄၃)နှစ် မင်းဆက်(၆၆)ဆက် ခြောက် မဟာနာမမင်းလက်ထက်ရောက်သောအခါ ဖျော်ဒီပိသို့ မြို့အဝသ၏ အရှေ့တောင် ရာမညတိုင်း မွန်လူမျိုးတို့၏ နေရာ သုဝဏ္ဏဘူမိဖြစ်သော သထုံပြည်၌ မြတ်စွာဘုရားသာသနာ (၂၃)နှစ်အခါက သာသနာပြုလာသော အရှင်သောဏ အရှင် ဥတ္တရထေရ်တို့၏ အနွယ်အဆက်ဖြစ်သော အရှင်ဗုဒ္ဓယောသ မထေရ်သည် သုဝဏ္ဏဘူမိဖြစ်သော သထုံပြည်မှ သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့ သင်္ဘောဖြင့် ကူး၍ သီဟိုဠ်ဘာသာအကျဉ်းဖြင့် ခေ၌ရေး တင်၍ရှိသော ပိဋကတ်သုံးပုံကို ပြန်မာအက္ခရာဖြင့် မာဂဓဘာသာရေးကူး၍ ရှေးညလှိုင်း သုဝဏ္ဏဟူမိသို့ ဆောင်ခဲ့ သတည်းဟူ၍ ဆိုလေ၏ဟု ဆက်၍ရေးသား ဖော်ပြထားသည်။ သာသနာတော် ၂၄၄၂ ခုနှစ်၊ ခရစ် ၁၈၉၈ ခု၊ ကောဠုမြို့၊ နိလင်္ကာရ မာနုနိုင်ပိုက် ပုံနှိပ်ရိုက်အပ်သော အဘိဓမ္မသတ္တ သင်္ဂဟဗျူဟာနှင့် အဘိဓမ္မတ္ထဝိဘာဝနီဋီကာတို့၏ ဝိညတ္တိ ဆီခေါ်သော မှည့်ဘာသာ သီဟိုဠ်စာနိဂါန်း၌ အရှင်မဟာ ဗုဒ္ဓယောသထေရ်သည် ဒက္ခိဏဗျူဟီဝိကာမိဋ္ဌ လူမျိုးတို့၏ သားသာ ဝေလင်္ဂဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့ရောက်သော အနွက ဟူသော ရေးထွက်ကြောင်း ဗုဒ္ဓယောသပုတ္တုကဟာ ပကရဏ

စသည်တို့၌ လာသောအတိုင်း ဥတ္တရဗျူဟီဝိကာ မဟုတ်ကြောင်း ကို ဝါလကတိတ္ထဂါမိက ပညာနန္ဒထေရ် သီဟိုဠ်ဆရာတော် ဆိုသည်ဟု ဆက်၍ ရေးသားဖော်ပြထားသည်။

ဖိနတ္ထပကာသနိကျမ်းပြု ကျီးသဲလေးထပ်ဆရာတော်က မဟာဝင်ပတ္တ၌ နောက်ဆက်တွဲအဖြစ် ဖော်ပြထားသော အရှင် မဟာဗုဒ္ဓယောသမထေရ်မြတ်၏ အကြောင်းအရာအတ္ထုပ္ပတ်ကို ပင် ယူငင်ပြီး ဆရာမာယက သင်္ဂါပနာတင်ဆိုနိက ပြန်လည် ရေးသားဖော်ပြခဲ့ပြီး ယခုတစ်ဖန် သူ့ရှေ့ပုဂ္ဂိုလ်တွင် ပြန်လည် ထည့်သွင်းဖော်ပြထားသည်ကို တွေ့ရှိရသည်။ ကျီးသဲလေးထပ် ဆရာတော်ရေးသားဖော်ပြထားသော တထာဂတဥဒါနဒီပနိ ဖော်ပြချက်ကို ပယ်ထားသဖြင့် ရှင်မဟာဗုဒ္ဓယောသမထေရ် သီဟိုဠ်ကြွသည် အဆိုနိကာလကို ဖော်ပြမှုမရှိဖြစ်နေသည်။ ကျီးသဲလေးထပ်ဆရာတော်က ရှင်မဟာဗုဒ္ဓယောသအကြောင်း ကို မဖော်ပြဘဲ မဟာနာမမင်းအကြောင်းကို ဖော်ပြထားသည်။ မဟာသေနမင်း(သာသနာပျက်မင်း)၏ သားတော် ကိတ္တိသီရိ မင်းသားသည် သာသနာတော် (၈၄၆)နှစ်၌ နန်းတက်၍ (၂၈) နှစ် နန်းစံ၏။ ၎င်းလွန်သော် ညီတော် ငွေတိသမင်းသည် သာသနာတော် (၈၄၇)ခုနှစ် နန်းတက်၍ (၉)နှစ် နန်းစံသည်။ ထိုမင်းလွန်သော် ထိုမင်း၏သားတော် ဗုဒ္ဓဒါသမင်းသည် သာ သနာတော် (၈၈၃)ခုနှစ် နန်းတက်၍ (၂၅)နှစ် မင်းပြုသည်။ ထိုမင်းလွန်၍ ထိုမင်း၏ညီတော် မဟာနာမမင်းသားသည် သာသနာတော် (၉၅၄)ခုနှစ်၌ နန်းတက်၍ သီရိပါလဟူသော တို့တဲလ်မင်းတော်ကို ခံယူ၍ (၂၂)နှစ် မင်းပြု၏ဟု ဖော်ပြထား သည်။ ဤမဟာနာမမင်း နန်းတက်နှစ် သာသနာတော် ၉၅၄ ခုကိုလိုလျှင် ရှင်မဟာဗုဒ္ဓယောသ သီဟိုဠ်ကြွသည် သာသနာ ခုနှစ်ကိုလည်း ခန့်မှန်းသိရှိနိုင်ပြီဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ကျီးသဲ လေးထပ်ဆရာတော် ဖော်ပြထားသော တထာဂတဥဒါနဒီပနိ တွင် မဟာနာမမင်း နန်းတက်နှစ်ကို သာသနာတော်(၉၄၃)ခု ဟု ဖော်ပြထားသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ရှင်မဟာဗုဒ္ဓယောသသည် ဤမဟာ နာမမင်းလက်ထက်၌ သီဟိုဠ်သို့ ကြွရောက်တော်မူခဲ့သည်မှာ ထင်ရှားသည်။ ကြွရောက်သည့်ခုနှစ်နှင့် ပတ်သက်၍ အဆိုကွဲ ပြားမှုရှိနေသည်။ မှန်နန်းမဟာရာဇဝင်၌ (၉၄၆)ခုနှစ်၊ စွယ်စုံ ကျော်လင်ကျမ်း၌ (၉၃၁)ခုနှစ်၊ ဖေယဒမဟာဋီကာ၌ (၉၂၇)ခုနှစ်၊ အင်္ဂလိပ်သူမျိုး ရာဘတ်စ်စတောင်ဆန် မှတ်တမ်း၌ (၉၃၃)ခုနှစ် ဟု ဖော်ပြထားကြသည်။ ယင်းဖော်ပြမှုခုနှစ်များမှာ သာသနာ တော်ခုနှစ်များပင် ဖြစ်သည်။ ယင်းသာသနာနှစ် ကိုးရာနှင့် တစ်ထောင်ကြားကာလတွင် အိန္ဒိယတွင် ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာ

နာ မရှိတော့ပါ။ ဂိုဏ်းကွဲပုဒ်ဘာသာဂိုဏ်း (မဟာယန-ဟိန ယာန)သံဃာများသာ ကြီးစိုးလျက်ရှိနေသည်။ ထေရဝါဒပုဒ် ဘာသာသည် သာသနာသက္ကရာဇ် (၆၀၀) အေဒီ(၁)ရာစုခန့် ကပင် အိန္ဒိယတွင် ပျောက်ကွယ်ခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ဂရိကုသျှန် မင်း ကနုကဘုရင် (အေဒီ ၁၂၀-၁၆၂)က ဂန္ဓာရကသီရိဏ်း ကွဲနေသော သံဃာများ ရင်ကြားစေ့ပေးရန်နှင့် ပုဒ်သာသနာ တော် ချီးမြှောက်ရန် သင်္ဂါယနာတင်မှု ပြုရာတွင် ဂိုဏ်းကွဲဖြစ် သော သံဃုတ္တဝါဒဂိုဏ်းသံဃာများကသာ ဦးစီးဦးဆောင်ပြုခဲ့ သည်။ ထေရဝါဒသံဃာ လုံးဝမပါဝင်ပါ။ ထို့ကြောင့် အိန္ဒိယ တွင် ထေရဝါဒသာသနာသည် သာသနာနှစ်(၆၀၀)ခန့် အေဒီ (၁)ရာစုခန့်ကပင် ကွယ်ပျောက်ခဲ့ပြီးဖြစ်သည်ဟု ဆိုခြင်းဖြစ် သည်။

သာသနာနှစ် (၉၀၀)နှင့် (၁၀၀၀)နှစ်အတွင်း၌ အိန္ဒိယ တွင် မဟာယနပုဒ်ဘာသာ အထွတ်အထိပ်ရောက်နေသော အချိန်ကာလဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်ကာလတွင် သီဟိုဠ်နှင့် သုဝဏ္ဏဘူမိတို့၌သာ ထေရဝါဒပုဒ်သာသနာတည်တံ့နေသည်။ သုဝဏ္ဏဘူမိဌာနတွင် ရှေးအခါက မွန်ခမာလူမျိုးတစ်မျိုးတည်း နေထိုင်ခဲ့သော်လည်း နောက်ပိုင်းတွင် ဂျမ်း/ရှမ်းနွယ်များက ကြား၌ဝင်ရောက်တိုင်းပြည်တည်ထောင် နေထိုင်ခဲ့သောကြောင့် ကမ္ဘောဒီးယား၊ လော(လာအို)၊ ထိုင်း(ယိုးဒယား)နှင့် မြန်မာ ဟူ၍ သုဝဏ္ဏဘူမိ(၄)ဌာန ကွဲသွားခဲ့သည်။ သို့သော် မြန်မာနိုင်ငံ သုဝဏ္ဏဘူမိသာ သီဟိုဠ်နှင့်လည်းကောင်း၊ အိန္ဒိယနှင့်လည်း ကောင်း ရေလမ်းသင့်လျက်ရှိသည်။ ထိုအချိန်ထိုအခါက ရေ လမ်းဆက်သွယ်မှုရှိသော အခါကာလဖြစ်သည်။ အင်္ဂုတ္တရ အဋ္ဌကထာ၌လည်း သီဟိုဠ်နှင့် မြန်မာသုဝဏ္ဏဘူမိတို့ ရေလမ်း သဘောလမ်းသင့်သည်ဟု ဖော်ပြထားသည်။ ပါရာဇိကဏ်အဋ္ဌ ကထာတွင်မူ သထုံရာဇဝင်အကြောင်းအရာများကိုပင် ဖော်ပြ ထားသည်။ ထိုအချိန်ထိုအခါက သုဝဏ္ဏဘူမိတွင် ထေရဝါဒပုဒ် သာသနာတစ်ခုတည်းသာ တည်တံ့နေသော်လည်း သီဟိုဠ်တွင် မဟာပိဟာဝါသီရိဏ်း(ထေရဝါဒ)အဘယဂီဝါသီရိဏ်း (မဟာ ယာန)ဇောတနဝါသီရိဏ်း(မဟာယာန)တို့ အပြိုင်အဆိုင် တည် ရှိနေသည်။

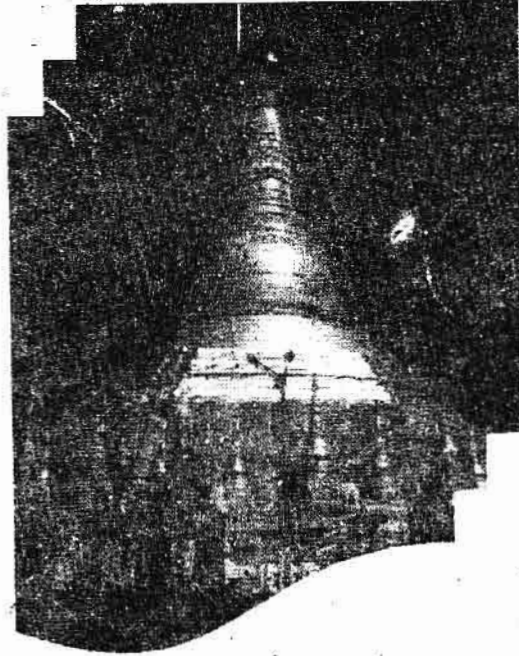
ရှင်မဟာဗုဒ္ဓယောသသည် ထေရဝါဒရဟန်းတော်ဖြစ် သည်။ ထို့ကြောင့် သီဟိုဠ်ရောက်သောအခါ ထေရဝါဒဖြစ်သော မဟာပိဟာဝါသီရိဏ်းသံဃာများထံ သွားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ရှင်မဟာဗုဒ္ဓယောသသည် ထေရဝါဒကွယ်ပျောက်နေပြီဖြစ် သော အိန္ဒိယမှ သီဟိုဠ်သို့ ကူးသွားခြင်း၊ ထေရဝါဒဖြစ်သော သုဝဏ္ဏဘူမိ(မြန်မာနိုင်ငံ)မှ ကူးသွားခြင်း နှစ်မျိုးတွင် မည်သည်

နိုင်ငံမှ ကူးသွားခြင်းဖြစ်နိုင်သည်ကို စဉ်းစားသင့်သည်။ မြန်မာ နိုင်ငံ သုဝဏ္ဏဘူမိမှ ကူးသွားခြင်းသာ ယုတ္တိရှိနိုင်သည်။ တစ်ဖန် အဘိဓမ္မာအဖွင့်ကို ရေးသားပြုစုရန် တောင်းပန်သော စူဠပုဒ် ယောသသည် မြန်မာနိုင်ငံ သုဝဏ္ဏဘူမိ ရာမညတိုင်းသားစစ်စစ် ဖြစ်သည်။ ဤစူဠပုဒ်ယောသမထေရ်ကပင် အစစအရာရာ ကူညီမှုပြုခဲ့ပြီး ပိဋကတ်တော်များ၊ အဋ္ဌကထာများကို သယ် ဆောင်၍ မြန်မာနိုင်ငံ သုဝဏ္ဏဘူမိ ရာမညတိုင်းသို့ အတူတကွ ပြန်ကြွလာခြင်းဖြစ်သည်။ အဘိဓမ္မာအဖွင့်ကမ်းများကို ရေးသား ပြုစုပြီးနောက် ဗောဓိမဏ္ဍိုင်ကို ရှိရှိပူဇော်ရန် အိန္ဒိယသို့ ကူးခဲ့ သည်ဟု စူဠဝင်၌ ဆိုထားသည်။ ကျီးသဲလေးထပ်ဆရာတော် ကလည်း ဤမဟာဗောဓိကို ပူးမြော်ခြင်းငှာ ဇမ္ဗူဒိပ်(အိန္ဒိယ) ကြွတော်မူခဲ့သည်ဟူ၍ အဆုံးသတ်ထားသည်။ အိန္ဒိယပုဒ်ဂယာ မှ အမှန်ဖြစ်လျှင် ပြုဖွယ်ကိစ္စပြီးဆုံးပြီးနောက် ဇမ္ဗူဒိပ်(အိန္ဒိယ)သို့ ပြန်ကြွသည်ဟုဆိုရမည် ဖြစ်ပါသည်။ အိန္ဒိယနေ ဆရာတော် မဟုတ်သောကြောင့် မဟာဗောဓိကိုပူးမြော်ရန်ဟု ဆိုထားခြင်း ဖြစ်သည်မှာ ထင်ရှားသည်။

ကျီးသဲလေးထပ်ဆရာတော်က မဇ္ဈိမဒေသပုဒ်ဂယာ မဟာဗောဓိပင်အနီး ယောသရွာကုဆိုထားသော်လည်း အမှန် မှာ စူဠဝင်နှင့် ဗုဒ္ဓယောသယုတ္တိကျမ်းတို့တွင် မဇ္ဈိမဒေသ ပုဒ် ဂယာ မဟာဗောဓိပင်အနီး ယောသရွာဟု မဆိုဘဲ ဗောဓိ မဏ္ဍိုင်အနီး ယောသရွာဟူ၍သာ ဆိုထားပါသည်။ မည်သို့ ဖြစ်စေ အရှင်မဟာဗုဒ္ဓယောသသည် အိန္ဒိယနှင့် သုဝဏ္ဏဘူမိ ဌာနနှစ်ခုတွင် သုဝဏ္ဏဘူမိမှ သီဟိုဠ်သို့ ကြွသွားတော်မူခြင်း ဖြစ်ပြီး သုဝဏ္ဏဘူမိ မြန်မာနိုင်ငံရာမညတိုင်းသို့သာ ပြန်လည် ကြွတော်မူလာခြင်းဖြစ်မှုသာ အကြောင်းအခြင်းအရာများစွာ ရှိနေသည်။ မြန်မာနိုင်ငံတွင် ယနေ့တိုင်တည်ရှိနေသော ပိဋကတ်ပါဠိ အဋ္ဌကထာများသည် ရှင်မဟာဗုဒ္ဓယောသ၊ စူဠ ပုဒ်ယောသ အရှင်မြတ်တို့ သယ်ဆောင်ခဲ့ခြင်းကြောင့်သာလျှင် တည်ရှိနေခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်မှာ ထင်ရှားသည်။ အရှင်မဟာ ဗုဒ္ဓယောသ၏ မျိုးရိုးဇာတိ မည်သို့ဖြစ်သည်ဟု ကော်ဇက မဆိုနိုင်သော်လည်း မြန်မာနိုင်ငံ သုဝဏ္ဏဘူမိမှ သီဟိုဠ်သို့ ကြွတော်မူခြင်းသာ ဖြစ်သည်ကို မုချပြောနိုင်သည်။ ရှင်မဟာ ဗုဒ္ဓယောသအကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ မွန်တို့ဌာနေ ရာမည စာအုပ်တွင် ကျွန်တော် အကျယ်တဝင့် ရေးသားဖော်ပြထားပြီး ဖြစ်ပါကြောင်း တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

မာမက(သုတေသီ)

ထင်ပေါ်ကျော်ကြား

ဘုရားစေတီတော် ရှိခိုးပူဇော်ကန်တော့နည်းများ

ဂမ္ဘီရ ဆရာလှမျိုး(B.Sc)

◆ ရွှေတိဂုံစေတီတော်ဘုရားရှိခိုး ◆

အောင်ကြောင်းမင်္ဂလာ အောင်ဇေယျာတည်း မဟာမုနိ၊ တုမရှိလျှင်၊ ဇောဝိညောင်
ရွှေ၊ ပလ္လင်မြေမှာ လှည့်ခြွေစိုးစံ၊ သတ်ဌာန်တွင်၊ ခက်လှုံညွန့်စေ၊ လင်းလွန်းမြေဝယ်၊
နေစဉ်အခါ၊ ဥက္ကလာမှာ၊ သမ္ဘာထူးလှ၊ ကဖုဿနှင့်၊ ဘလ္လိကမောင်၊ ညီနှင့်နောင်တို့၊
ဘုန်းခေါင်ထံပါ၊ ရောက်လာကြား၍၊ နှစ်ပါးမွှေးထုံ၊ သရဏဂုံနှင့်၊ ရှစ်ရံဆံမြတ်၊ သရီဇာတ်ကို၊
ရလတ်သောအခါ၊ မင်းမြတ်စွာနှင့်၊ ဒေဝါအများ၊ ခိုးသိကြားတို့၊ ကြိုးစားမယုတ်၊ လွန်အား
ထုတ်၍၊ သီရိတံတောင်တွင်၊ တိဂုံရှင်ကို၊ ပူးမြော်စေငှာ၊ ဌာပနာ၏၊ ရှေးခါရိပ်မြို့၊ စံကြ
တံသည့်၊ သံ-ဂုံ-ပ-နတ်ထွတ်အောင်စို့၊ နောင်လျှင်မြော်ဆ၊ ကောင်ကျိုးရဖို့၊ ဓမ္မကရိုက်၊
ခြောက်ရောင်ဆိုင်နှင့်၊ သင်းပိုင်ရေသည်၊ ဆန်းစွာလုပ်သည်၊ လက်ဆုပ်တောင်ဝေး၊ ဂုဏ်
ရောင်ပြေးလျက်၊ ကြိုင်မွှေးပျံသင်း၊ ဤဘောင်မင်း၍၊ သီတင်းသုံးရာ မှန်ခဲ့ပါ၏၊ လေးဖြာစုံ
လေးဓာတ်စုံသာ၊ တိဂုံဆံရှင်၊ မြတ်သခင်ကို၊ အိပ်လျှင်ရှိခိုး၊ နီးလျှင်ဝိဌာန်၊ ပြည်နိဗ္ဗာန်ကို၊
အမှန်ရောက်ရပါလိုသော မြတ်ရှင်စော။ ဩကာသ၊ ဩကာသ၊ ဩကာသ ...။

... ..

◆ ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားရှိခိုး ◆

မင်္ဂလာမဏ္ဍိုင်၊ ငြောက်ရောင်ဆိုင်သာ။ ဘုန်းလှိုင်သိင်္ခါ၊
ပပွင့်မိကာ၊ မဟီရောင်ဟုန်၊ သာမျိုးရံသည့်၊ သထုံနဂရ၊ ထိုဌာန
ဝယ်၊ နာမထင်စွာ၊ သုပိန္နားဟူး၊ အောင်ချာပြည်ကြီး၊ လွန်အံ့ချီး၊
လျက်၊ စည်ထီးစပိုင်၊ အုပ်ချုပ်ပိုင်သည်၊ ရန်နိုင်နိုး၊ မင်းတိဿ
၏၊ တိဿသာ၊ တော်၊ ရသေ့ကျော်လျှင်၊ တော်ပျော်ခန်းဝါ၊
ဘုန်းသမ္မာကြောင့်၊ မြတ်စွာမိန်း၊ အာကာယမှ၊ ယာဉ်ပျံနပရတ်၊
စိန်ပြာသာဒ်နှင့်၊ ထိန်လျှပ်ဝါဝင်း၊ ဆိုက်လာခြင်းဖြင့်၊ ဝပ်စင်း
ကော်ရော်၊ တောင်းပန်သော်လျှင်၊ ဆံတော်မြန်၊ ရသည့်ဖြင့်ရှ်
ပေယ့်နှစ်ဝသတင်း၊ ထိပ်ထက်တင်မှု၊ နတ်ရှင်သနင်း၊ သိကြား
မင်းနှင့်၊ လူမင်းရသေ့၊ သူတော်လေ့ဖြင့်၊ ချမ်းမြေ့သာစည်၊
ဘုရားတည်သာ၊ အပည်ကျော်ဟိုး၊ ကျိုက်ထီးရိုးဟူး၊ တန်ခိုး
လှမ်းပတ်၊ ဝေကိုမြတ်ကို၊ မပြတ်နေည၊ သတိရလျက်၊ ဦးရ၊
ဩဇာမန်း၊ အဟန်စာန်ကြောင့်၊ နိဗ္ဗာန်ထုတ်ပေါက်၊ ကေနိရောက်
၍၊ မျက်မှောက်ပြုရပါလို့သော မြတ်ရှင်ဖော၊ ဩကာသ၊ ဩကာ
သ၊ ဩကာသ ...။

... ..

◆ ရွှေစက်တော်ဘုရားရှိခိုး ◆

မင်္ဂလာမဏ္ဍိုင်၊ လေးရောင်စိုသာ။ မြင်းမိုရ်ရပ်ဌာန၊ သုတ္တ
ရတန်နှင့်၊ မှတ်ဉာဏ်နိုင်သေ၊ တိုင်းမရ၍၊ ဂုဏ်ပတစေ၊ ဟိုးဟိုး
ကျော်သာ။ ရှင်တော်မိန်း၊ အမိတလျှင်၊ ပုဂ္ဂိုလ်ထေရ်၊ တောင်းပန်
သည်ကြောင့်၊ ရွှေပြည်သာလွန်၊ တိုင်းမြတ်ပွင့်လယ်၊ တံခွန်မှန်
ကင်း၊ ဂုဏ်ကောင်းကင်း၍၊ သတင်းကျော်လှ၊ ဝါဏိဗ္ဗဟု၊ ဂါမ
ရပ်သာ၊ ကဉ္စနာဟူး၊ ဒေဝါပန်တီး၊ ကြာသာဒ်စီး၍၊ ခရီးဝေတင်၊
ကြာခဲ့နိုင်သော်၊ ညီခင်စုဥပုဏ်၊ သဒ္ဓါဟုန်ဖြင့်၊ ကြည်ယုံမျိုးစမ်း၊
လက်လေးသစ်လျှင်၊ အနစ်ကျော်နိုး၊ ဦးတစ်လိန်းဟူး၊ ကွက်
ကိန်းမှန်လ၊ စန္ဒနတည့်၊ လုံကြံနံတူ၊ သင်းတုံပြုံးသည်၊ စန္ဒကူး
ဝိဟာ၊ ကျောင်းတော်သာကို၊ လျှင်ပြည့်၊ ကံကြော့၍၊ မြန်ကြံ
မည်ခါ၊ ပူဖော်ရာသို့၊ ချစ်ငါ့ရမ်း၊ တောင်းပန်ခြားကြောင့်၊ မြစ်
နားနမ္မဒါ၊ ခြေပတ်ရာကို၊ ဘာဝါလှဘာ၊ တစ်ဆူချ၏၊ ထိုမှတစ်
ဖန်၊ မြန်းကြာပြန်သော်၊ သစ္စနေဒေဝရ်၊ တောင်းပန်သည်နှင့်၊
လှုံစည်ပြန်မိ၊ ဇမ္ဗူရပ်သို့၊ သပုဗ္ဗေ၊ ပပုဗ္ဗေ၊ ဂကပါဒါ၊ တစ်ဆူ
လတ်ဟည်၊ ဖိဝေါပိတောက်၊ ပန်းကြွက်ဖောက်နှင့်၊ ညွှန်ပျောက်
စွယ်တော်၊ မြတ်ကံကော်တို့၊ ဩဝေါယံသင်၊ ရက်တွင်းဝယ်၊
ချက်ချင်းညွတ်ဝေ၊ ဝမ်းနှင့်လေလည်၊ ခမ်းရွေလက်ယာ၊ တိပ်
လောတို့၊ ရိုနှိမြာပတ်ဝိုက်၊ နိုးခြိုက်မြိုက်နှင့်၊ အလှိုက်စွဲစိ။

ဓမ္မနင်းချီးသော် ရီရိမောင်းမောင်း၊ ပြာသာဒ်ကျောင်းဝယ်၊ ကိန်း
အောင်းရွှေလျှော်၊ မန်းခက်တော်ကို၊ ညဉ့်သော်မမေ၊ ပူဖော်
လေ့ဖြင့်၊ နေ့ဝါပြတ်နိုး၊ ရှိလျှင်ခိုးသည်၊ ဘေးမျိုးပသန်၊
ရွှေပြည်နန်းသို့၊ မြောင်တန်းမသေ့၊ ရောက်စေသော မြတ်ရှင်
ဖော။ ဩကာသ၊ ဩကာသ၊ ဩကာသ ...။
(ဗုဒ္ဓဘာသာလက်စွဲ (၁) ဘုရားရှိခိုးအမျိုးမျိုး၊ ဒုတိယ
ကျမ်းပြုမှူး၊ ဦးညွန့်စေတီ ပူဖော်သောကျမ်းမှ တုတ်နတ်ပူဖော်
သည်။)

... ..

◆ လွန်ပြည်တော်ပြန်ဘုရားကြီး ဘုရားရှိခိုး
မွေခက်ဂါထာ ◆

“ဣတိပိ ပိဋကတ္တံ အနိစ္စံ ဒုက္ခံ အနတ္တံ
သတ္တဗောဇ္ဈင်္ဂါ အဋ္ဌင်္ဂိကောမဂ္ဂေါ စတုပဋ္ဌာနံ
သဗ္ဗဿ ဣန္ဒြော သဟဿ သူရိယော
ဩောင်း နမောနုဒ္ဓါနံ၊ ရာဇာယံ၊ ဧောရဘယံ
ဥဒကဘယံ၊ အဂ္ဂိဘယံ၊ သတ္တဘယံ၊ သဗ္ဗဘယံ၊
ယောယောရာ မဂ်လံ၊
အနိစ္စံ၊ သင်္ခတံ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နံ၊ ဝေယမ္ပံ၊ ဝေယမ္ပံ၊
ဝိရာဂမ္ပံ၊ နိဒ္ဒေဂမ္ပံ၊ ပဏ္ဍိတော၊ ခမန္တိ(ခမတိ)”
ဣတိပိ ပိဋကတ္တံ အနိစ္စံ၊ ဒုက္ခံ၊ အနတ္တံ - ဤသို့
ဖြစ်ခြင်း၊ ပျက်ခြင်း၊ သဘောရှိသောကြောင့် အနိစ္စ၊ ဤသို့
မပြတ်နိုင်ပေခြင်း၊ သဘောရှိသောကြောင့် ဒုက္ခ၊ ဤသို့ မိမိ
အလိုသို့မလိုက်ခြင်း၊ သဘောရှိသောကြောင့် အနတ္တမည်၏။
သတ္တဗောဇ္ဈင်္ဂါ-ဂုဏ်ပါးသော ဗောဇ္ဈင်္ဂိတို့သည်လည်း
ကောင်း။ အဋ္ဌင်္ဂိကော-အင်္ဂါရှစ်ပါးသော၊ အချိယောမဂ္ဂေါ-
အရိယာမဂ်သည်လည်းကောင်း။ စတုပဋ္ဌာနံ-ဟောတု
အာရမ္မဏ စသည် ၂၄ ပစ္စည်းဟူသော ပဋ္ဌာနားသည်လည်း
ကောင်း။ သဗ္ဗဿဣန္ဒြေော-ဟုရားအလုံးစုံကို အစိုးသော မြတ်
စွာဘုရားသည်လည်းကောင်း။ သဟဿသူရိယော-ရောင်ခြည်
အစုံတောင်သောသော နေဖင်းသည်လည်းကောင်း။ ဣတိပိ
အနိစ္စံ၊ ဒုက္ခံ၊ အနတ္တံ-(ထည့်) ဤသို့ ဖြစ်ခြင်း၊ ပျက်ခြင်း
စသည့် သဘောရှိသောကြောင့် အနိစ္စ၊ ဒုက္ခံ၊ အနတ္တမည်၏။
(ရှေ့ပိုဒ်အစတွင်ရေးထားသည့်အတိုင်း ထည့်ဖတ်ပါ။)
ဩောင်း(ဗုဒ္ဓါနံ)-အထူးသဖြင့် မြတ်တော်စွာကန်သော၊
နမောနုဒ္ဓါနံ-ဘုရားရှင်တို့အား ရိုနှီးပါးစွာ၊ ကောင်းကျိုးစားစားဝေခ-
(ထည့်) သို့ဘုရားရှင်တို့၏ တန်ခိုးဝေတစေ အားနုတော်ကြောင့်

ရာဇာဏယ်-မင်းဘေးကိုလည်းကောင်း၊ စောရဏာယ်-မိုးသူဘေးကိုလည်းကောင်း၊ ဥဒကဘာယ်-ရေဒဘေးကိုလည်းကောင်း၊ အင်္ဂါဘာယ်-မီးဘေးကိုလည်းကောင်း၊ သတ္တဘာယ်-လက်နက်ဘေးကိုလည်းကောင်း၊ ဇယော-အောင်မြင်နိုင်ပါစေသတည်း။ ဇယတုမင်္ဂလံ-ကောင်းသောမင်္ဂလာဟူသမျှ အောင်မြင်ပါစေသတည်း။ အနိစ္စံသင်္ခတံပဋိစ္စသမုပ္ပန္နံ-အကြောင်းကျိုးစွဲ၍ဖြစ်သော အကျိုးတရားသည် ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရအကြောင်းတရားလေးပါးတို့ ပြုပြင်အပ်သည်ဖြစ်၍ အမြဲမရှိပေ။

ခယဓမ္မံ-ကုန်ခြင်းသဘောရှိ၏။ ဝယဓမ္မံ-ပျက်ခြင်းသဘောရှိ၏။ ဝိရာဂဓမ္မံ-ရာဂကင်းခြင်းသဘောရှိသော၊ နိဝရဓဓမ္မံ-ချုပ်ငြိမ်းခြင်းသဘောရှိသော၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပဏှိတ-ပညာရှိတို့သည်၊ ခမန္တိ-နှစ်သက်တော်မူကြကုန်၏။

(သစ္စာကာရ ဒီပကကျမ်း (ဘဒ္ဒန္တဉာဏပလ)မှ ကောက်နုတ်ပူဇော်သည်။)

... ..

◆ ပုဂံရွှေစည်းခုံ ဘုရားရှိခိုး ◆

"အာကာသေ အနိလပထေ၊ သောဘမာနော အယံ ထူပေါ။

မာယေန မာပိတော ဟုတော၊ ဝရ ရာဇေန ကာရိတော"

အနိလပထေ-လေ၏၊ ခရီးကြောင်းလည်း ဖြစ်သော၊ အာကာသေ-အထက်ကောင်းကင်ပြင်၌ သောဘမာနော-တင့်တယ်တော်မူသော၊ အယံထူပေါ-အကြင်ရှင်ပင် ရွှေစည်းခုံဘုရားကို၊ မာယေန-သိကြားမင်းသည်၊ မာပိတော-စီရင်အပ်သည်၊ ဟုတော-ဖြစ်၍၊ ဝရရာဇေန-မြတ်သော အနော်ရထာမင်းတော်သည်၊ ကာရိ-စား-တည်ထားတော်မူ၏။

"ဝရ ရာဇာ ကတ်
မိန မာတု ဝရံ
သတ္တလောက နေဇွံ
ဝရ ဒီပ ဓမံ
ပထဝီ အသင်
အဋ္ဌဝရ မဟံ နပေ"

ဝရ ရာဇာကတ်-မြတ်သော အနော်ရထာမင်းတော်သည် တည်တော်မူထားသော၊ မိနမာတုဝရံ-မြတ်စွာဘုရား တော်တော်မြတ်သည်၊ ဖြစ်တော်မူသော၊ သတ္တလောကနေဇွံ-ဘုရားပါးတို့၏ မျက်နှာမူယံလည်း၊ ခြစ်တော်မူထားသော၊ သဏ္ဍိပမာ-မြတ်သော ဖဗ္ဗဒီပကျမ်း၏ တိပိဋကအုပ်ကြီးသဖွယ်လည်း၊ ဖြစ်တော်မူသော၊ ပထဝီအသင်-မြေကြီးထက်၌ အတူလည်း

ပရှိထားသော၊ အဋ္ဌဝရံ-မြတ်စွာထသော ရှင်ပင် ရွှေစည်းခုံဘုရားကို၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ နပေ နမာမိ-ရှိခိုးပါ၏။

... ..

◆ ရွှေစာရံ ဘုရားရှိခိုး ◆

"ဥရဇာတိ နဒီတီဇေ၊ မာယာ ဒေဝေန မာပိတော။
ဝရ ဓာတု နမာမဟံ၊ အပ္ပိနာမံ ဌပေသီတိ"

ဥရဇာတိ-ဘုရားလောင်း၊ ရွှေခန်းဖြစ်ခဲ့ဖူးသော၊ နဒီတီဇေ-အလွန်တိုသော ချောင်းလျှို့ဝှက်ငယ်နား၌၊ မာယာဒေဝေန-သိကြားမင်းသည်၊ မာပိတော-စီရင်သည်ဖြစ်၍၊ ဝရဓာတု-မွေတော်မာတ်မြတ်ကို၊ အပ္ပိနာမံ-အပ္ပိအမည်ရှိသော ရှင်မွန်လှသည်၊ ဌာပေသ-ဌာပနာ၏။

ဣတိဝရဓာတု-ဤသို့သော မွေတော်မာတ်မြတ်ကို၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ နမာမိ-ရှိခိုးပါ၏။

"ဥဒ္ဒ သကုဏ သော ဝဇ္ဇံ
မာယာဒေဝေန မာပိတော
ဝရ ဓာတု နမာမဟံ
အပ္ပိဂတော ဌပေသီတိ"

အပ္ပိ-အပ္ပိအမည်ရှိသော ရှင်မွန်လှသည်၊ မာတော-သွားလေသော်၊ ဥဒ္ဒ-အထက်ကို ကြည့်လတ်သော်၊ သကုဏာ-ဝဏ္ဏ-ရွှေစာရံခေတ်တော်၌ တည်လျက်ရှိသော ဓာတ်မာတ်မြတ်ကို၊ ပသမိ-မြင်၏။ မာယာဒေဝေန-သိကြားမင်းသည်၊ မာပိတော-စီရင်သည်ဖြစ်၍၊ ဝရဓာတု-မွေတော်မာတ်မြတ်ကို၊ ဌာပေသိ-ဌာပနာ၏။ ဣတိဝရဓာတု-ဤသို့သော မွေတော်မာတ်မြတ်ကို၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ နမာမိ-ရှိခိုးပါ၏။

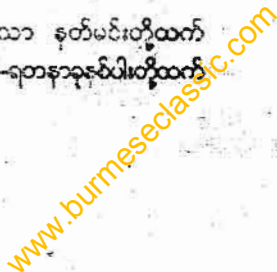
... ..

◆ ပဲခူးရွှေမော်တော ဘုရားရှိခိုး ◆

(သိကြားမင်းလျှာသော ဘွဲ့တံဆိပ် ၀၊ ၅၊ ၇၊ ၈။)

"ဝ ရံ မာဓ ဝါဒိ ဟိဝိ
ရ တနေ ဟိဝိ မာနိတ်
ဂ ဇောန အတုလံ နာထံ
ဏ မာမိ သိရသ သဒါ
ပုဉေ နာနေန သဗ္ဗဠိ
သပိဇ္ဇာ သလိဗ္ဗိတံ"

မာဓဝါဒိဟိဝိ-ပိဿနိုးအစရှိသော နတ်မင်းတို့ထက်လည်း၊ ဝရ-မြတ်သော၊ ရတနေဟိဝိ-ရတနာရုပ်ပါးတို့ထက်

လည်း မာန်တံ-မြတ်နိုးအပ်ထသော၊ ဂုဏေန-ဂုဏ်ကျေးဇူး
ဖြင့် အတုလံ-အတုမရှိထသော၊ နာထံ-ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူ
သော မြတ်စွာဘုရားကို သဒါ-အခါခပ်သိမ်း၊ သိရသာ-ဦးခေါင်း၊
ဖြင့်၊ ဣမာမိ-ရိုနှိုးပါ၏။

အနေန ပုညေန-ဤသို့ ရိုနှိုးသော ကောင်းမှုကြောင့်၊
သဗ္ဗဗ္ဗိ-အလုံးစုံသော ဆုသည်လည်း၊ ယထိန္ဒိတံ-အလိုရှိတိုင်၊
သမိဇ္ဈတု-ပြည့်စုံပါစေသတည်း။

... ..

◆ ဇင်းကျိုက် ဘုရားရှိခိုးဂါထာ ◆

(ဇေ၊ အာ၊ ဟံ၊ သော ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရ)

“စေ တနာမတ္တဗ္ဗိ ဖလံ၊
အာ ကိလေ သက္ခယာ ဗဟု
မာ ရက္ခယ ဂုဏာဒိဗ္ဗိ
သော ဘဂ္ဂေ ယသသတံ နမေ
ပုညေန နာနေန သဗ္ဗဗ္ဗိ
သမိဇ္ဈတု ယထိန္ဒိတံ”

ယသသဗုဒ္ဓဿ-အကြင်မြတ်စွာဘုရား၏၊ သောဘဂ္ဂေ-
ကောင်းမြတ်စွာသော၊ မာရက္ခယ ဂုဏာဒိဗ္ဗိ-မာန်ငါးပါးကိုအောင်
မြင်ခြင်း၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး အစရှိသည်၌၊ စေတနာမတ္တဗ္ဗိ-စေတနာ
ဖြစ်ခြင်းမျှသည်လည်း၊ အာကိလေသက္ခယာ-ကိလေသာကုန်
သည်တိုင်အောင်၊ ဗဟု-များစွာ၊ ဖလံ-အကျိုးရှိပေ၏။ တံပုဒ္ဓိ-
ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ နမေ-ရိုနှိုးပါ၏။

အနေန ပုညေန-ဤသို့ ရိုနှိုးသော ကောင်းမှုကြောင့်၊
သဗ္ဗဗ္ဗိ-အလုံးစုံသော ဆုသည်လည်း၊ ယထိန္ဒိတံ-အလိုရှိတိုင်၊
သမိဇ္ဈတု-ပြည့်စုံပါစေသတည်း။

... ..

◆ ကျိုက်ပွန် ဘုရားရှိခိုးဂါထာတော် ◆

(အ၊ ဟံ၊ ဘ၊ ဇန္တ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရ)

“အ ရဟတံ စတုဗ္ဗုဒ္ဓိ၊ ဟန္တာနံ ကိလေသာရယော
ဘ ဂဝတံ သဒါ ဝနေ၊ တေ ဇဿိနံ ယသသိနံ
ပုညေန နာနေန သဗ္ဗဗ္ဗိ သမိဇ္ဈတု ယထိန္ဒိတံ”

အရဟတံ-ပူဇော်သက္ကာအထူးကို ခံထိုက်ကုန်ထသော
ကိလေသာရယော-ကိလေသာဟူသော ရန်သူတို့ကို၊ ဟန္တာနံ-
ဖျက်ဆီးတတ်ကုန်ထသော၊ ဘဂဝတံ-ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်
မြတ်စွာဘုရားထံသော၊ တေဇဿိနံ-တန်ခိုးအရှိန်အောက်ကြီးကုန်ထ

သော၊ ယသသိနံ-အခြအရံများကုန်ထသော၊ စတုဗ္ဗုဒ္ဓိ-ဘုရား
လေးဆူတို့အားလည်း၊ သဒါ-အခါခပ်သိမ်း၊ ဝနေ-ရိုနှိုးပါ၏။

အနေန ပုညေန-ဤသို့ ရိုနှိုးသော ကောင်းမှုကြောင့်၊
သဗ္ဗဗ္ဗိ-အလုံးစုံသော ဆုသည်လည်း၊ ယထိန္ဒိတံ-အလိုရှိတိုင်၊
သမိဇ္ဈတု-ပြည့်စုံပါစေသတည်း။

... ..

◆ ပြည်ရွှေဆံတော် ဘုရားရှိခိုးဂါထာတော် ◆

(သု၊ သု၊ စာ၊ ဂံ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရ)

“သုဇနာန ဟိတံ ဒိတွာ၊ သုန္ဒရံ ဂေသဓာတုယာ
ဇာတိဇရာ မုတ္တိကာရံ၊ ဂန္တ ဝိမောစနံ နမေ၊
ပုညေန နာနေန သဗ္ဗဗ္ဗိ သမိဇ္ဈတု ယထိန္ဒိတံ”

သုဇနာန-သူတော်ကောင်းတို့၏၊ သုန္ဒရံ-ကောင်းမြတ်
သော၊ ဟိတံ-အကျိုးစီးပွားကို၊ ဒိတွာ၊ ရှုတော်မူ၍၊ ဂေသဓာတု
ယာ-ဆံတော်ဓာတ်ဖြင့်၊ ဇာတိဇရာ မုတ္တိကာရံ-ယဉ်သန္ဓေနေခြင်း
အိုခြင်းမှ လွတ်အံ့သောအကြောင်းကို ပြုတတ်ထသော၊ ဂန္တ
ဝိမောစနံ-သံသရာ၌ အနှောင်အဖွဲ့ကို ဖြေပေတတ်သော
မြတ်စွာဘုရားကို၊ နမေ-ရိုနှိုးပါ၏။

အနေန ပုညေန-ဤသို့ ရိုနှိုးသော ကောင်းမှုကြောင့်၊
သဗ္ဗဗ္ဗိ-အလုံးစုံသော ဆုသည်လည်း၊ ယထိန္ဒိတံ-အလိုရှိတိုင်၊
သမိဇ္ဈတု-ပြည့်စုံပါစေသတည်း။

... ..

◆ ကြီးကြီးကြီး ကျောင်းရှိခိုး ◆

(ကိုးထပ်ကြီး၊ ခြောက်ထပ်ကြီး မြတ်စွာဘုရား)

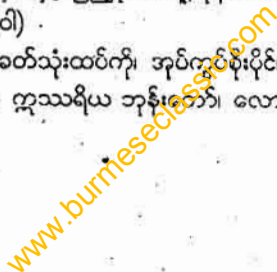
ငါးထပ်ကြီး မြတ်စွာဘုရား၊ ခြောက်ထပ်ကြီး မြတ်စွာ
ဘုရား၊ ရွှေခေါင်းလောင်းကြီး မြတ်စွာဘုရား၊ မဟာမင်္ဂလာ
ဆုတောင်းပြည့် မြတ်စွာဘုရား၊ နောင်တော်ကြီး၊ စေတီတော်
မြတ်ကြီး၊ ချမ်းသာကြီး မြတ်စွာဘုရား၊ ရဟန္တာသီမိတော်ကြီး၊
မြတ်စွာဘုရား တစ်ဆူဆူကို ပူဇော်နိုင်သည်။

“နမောတေသံ ဘာဝန္တာနံ အရဟန္တာနံ
နဝန္တံ သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓိနံ”

ဘာဝန္တာနံ-ဣဿရိယ၊ ဓမ္မ၊ ယဿ၊ သိရိ၊ ကာမ၊
ပယတ္တမည်ခေါ် ခြောက်ဘုန်းတော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူကုန်သော၊

(ဝါ)

လူပြည်၊ နတ်ရပ်၊ ခေတ်သုံးထပ်ကို၊ အုပ်ကွပ်စိုးပိုင်၊
နိုင်တော်မူခြင်းတည်းဟူသော၊ ဣဿရိယ ဘုန်းတော်၊ လော

တရားမြတ်ကိုးပါးကို ထင်ရှားစွာ ရောက်တော်မူခြင်း
တည်းဟူသော မွေဘုန်းတော်။

နရက်ဘဝင် အောက်ထပ်ပျံလှိုင်း သုံးခရိုင်၌ အဆုံးတိုင်
တော်မူခြင်းတည်းဟူသော ယဿဘုန်းတော်။

၃၂ ပါး သမိုက်ထားသော ယောကျ်ားမြတ်တို့၏
တော်မူခြင်းတည်းဟူသော သီရိဘုန်းတော်။

အလိုတော်ရှိသမျှ တစ်ခဏချင်းဖြင့်သာ ပြည့်စုံတော်
မူခြင်းတည်းဟူသော ကာမဘုန်းတော်။

နိဗ္ဗာန်ရောက်ရာ ဒေသနာဖြင့် ဗြဟ္မာနတ်လူ သုံးဘုံ
တို့ကို ကြည့်ဖြူစွာလှ သင်ဆုံးမသောကြောင့် တစ်လောက
ကိုးကွယ်ရာ ဆရာအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူခြင်းတည်းဟူ
သော ပယတ္တဘုန်းတော်။

ဤဘုန်းတော်ခြောက်ရပ် ဂုဏ်သကတိဖြင့် လောက
ဆတ်အလုံး ညွတ်ရုံးပူဇော်ရာ၊ အာဂါရမုနိ၊ အနာဂါရမုနိ၊
ဗန္ဓကမုနိ၊ အသေကမုနိ၊ ပဒေကမုနိ တည်းဟူသော မုနိငါးဦး
တို့ထက် ကဲတက်လွန်မြတ်စွာ မုနိနာဘိပဝရ အတုလမုနိလည်း
ဖြစ်တော်မူကြကုန်သော။

အရဟန္တာနံ-လူမင်း၊ နတ်မင်း၊ ဗြဟ္မာမင်းတို့၏ ပူဇော်
အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော။

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနံ-သစ္စာလေးပါး မြတ်တရားကို ပိုင်းခြား
ဆင်သင် ကိုယ်တော်တိုင် သိမြင်ထွင်းဖောက် အလင်းရောက်
တော်မူပြီးကုန်သော။

နဝဗ္ဗံ-ကိုးထပ်ကြီးမြတ်စွာဘုရား၊ ခြောက်ထပ်ကြီး
မြတ်စွာဘုရား၊ ငါးထပ်ကြီးမြတ်စွာဘုရား၊ မဟာမင်္ဂလာဆု
ဆောင်းပြည့်မြတ်စွာဘုရား၊ ကြေးသွန်းကြီးမြတ်စွာဘုရား၊
အလင်းလောင်းကြီးမြတ်စွာဘုရား၊ နောင်တော်ကြီးစေတီတော်
မြတ်ကြီး၊ ချမ်းသာကြီးမြတ်စွာဘုရား၊ ရဟန္တာသိမ်တော်ကြီး
မြတ်စွာဘုရားတည်းဟူသော ကိုးပါးကုန်သော (ဝါ) ကိုးပါးဂုဏ်
ဖြင့် ဝေါတမမြတ်စွာဘုရားရှင်တို့၏ ကိုယ်ပွားပူဇော် ကိုးဆူကုန်
သော ရှင်တော်မြတ်ဘုရား။

တေသံ-ထိုတထာဂတ မြတ်ဗုဒ္ဓကိုယ်ပွားတော်တို့အား၊
နမော-ရှိခိုးကော်ရော် ပူဇော်ဦးတင် ဖူးမြင်ကန်တော့
ခြင်းသည်။

အတ္ထုဘဝတု-ဖြစ်ပါစေသတည်း။

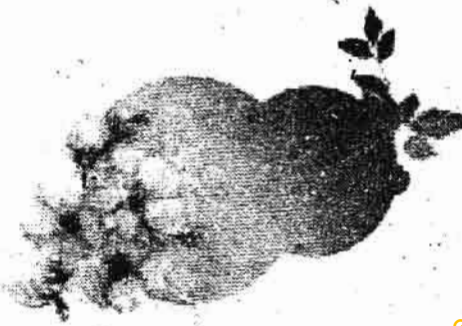
... ..

◆ ကျိုက်ဒေးအပ်(ပိုလ်တထောင်) ဘုရားရှိခိုး ◆

မင်္ဂလာညွန့်ဝေ၊ သာယျိုခြွေသာ၊ အောင်မြေရပ်ရှန်၊
တည်ထောင်ဖန်သည်၊ သုဝဏ္ဏဘုံ၊ ပြည်သထုံဝယ်၊ လွှမ်းခြုံ
အာဏာ၊ ကြီးတောထဲဖြင့်၊ ပိုင်လျှာစိုးရ၊ စက်နှယ်ရှလျက်၊ မင်းမျှ
မျှူးခေါင်း၊ သမ္မာပြောင်၍၊ ဘုန်းရောင်ဉာဏ၊ ထွန်းလင်းလှသည်၊
သီဟဒီပါ၊ ရာဇာရှေ့မှောက်၊ စက်တော်အောက်တွင်၊ ဝင်ရောက်
ခစား၊ ရဲမာန်အားဖြင့်၊ သိကြားကိုယ်ရံ၊ ပမာဟန်သို့၊ အားအင်
တောင့်တင်း၊ ရန်အောင်ရှင်းသည်၊ ဗိုလ်မင်းတစ်ထောင်၊ ညွတ်
အောင်စုံပုံ၊ ညီမျှစု၍၊ တိဂုံဆံရှင်၊ ရှေ့တောင်ခွင်ဝယ်၊ တာလျှင်
ထောင်ကွာ၊ မြကမ်းသာ၌၊ မြန်မာအသုံး၊ သီးချင်ကုန်းနှင့်၊
မွန်ထုံးစွဲမှတ်၊ ဒေးအပ်မည်သာ၊ မြေအောင်ချာဝယ်၊ မာရတင်
ထွတ်လှူ၊ သဗ္ဗညူ၏၊ နှစ်ဆူဆံမြတ်၊ သရီဓာတ်ကို၊ သွင်းလတ်
ဌာပနာ၊ ပြုပြီးကာလျှင်၊ စေတီရှင်ကို၊ နောင်ခွင်လူသာ၊ အကျိုး
များစေ၊ တည်ထားပေ၏၊ မွေသရီဓာတ်၊ ဆံတော်မြတ်တို့၊
ကိန်းဝပ်စံရာ၊ ဝင်းဝါရွှေရောင်၊ ထွန်းလင်းပြောင်သည်၊ ဗိုလ်
တထောင်မြတ်၊ ကျိုက်ဒေးအပ်ကို၊ မပြတ်သဒ္ဓါ၊ ကြည်လင်စွာ
ဖြင့်၊ ပဏာအဥ္ဇလီ၊ ဦးတင်ချီလျက်၊ မနုသီစိတ်သန်၊ အဓိဋ္ဌာန်
သည်၊ နိဗ္ဗာန်အောင်မြို့၊ ရောက်လိုသော် ... မြတ်ရှင်စော။
ဩကာသ၊ ဩကာသ၊ ဩကာသ ...။

ဂန္ထီရဆရာလှမျိုး(B.Sc)

- ကျမ်းကိုး
- "ဂါထာမန္တန် ကျမ်းမြတ်မဟာ" (ရှင်ဝါယမာဘိဝံသ)။
 - "ခုနစ်ရက်သားသမီးများအတွက် နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူဘုရားရှိခိုး" (နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ ခန္တီးဆရာတော်)
 - "တို့မြန်မာဝတ်ရွတ်စဉ်" (ဆရာကြီး သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်း)
 - "ကြီးကိုးကြီးဘုရားရှိခိုး"။

ပဋ္ဌာန်းတန်ခိုး အကျိုးအနှံ့ (၅)

မင်းကွန်းတိပိဋကဓရ ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ပဋ္ဌာန်းဒေသနာတရားတော်

သူတော်စင်မင်းအောင်

ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၃၅၀ ပြည့်နှစ်၊ သာသနာသက္ကရာဇ် ၂၅၃၁ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လဆန်း (၁၀)ရက်နေ့ နိုးကုတ်မြို့နယ်၊ ဘောပတန်းကျေးရွာ၌ ဆရာတော်ဘုရားကြီး အများပြုသော ဒကာ၊ ဒကာမများ ဝမ်းပါးကျန်းပပြုလုပ်ကြိုက် သာ ခုနစ်ကြိမ်မြောက် အဘိဓမ္မာဒေသနာ ပဋ္ဌာန်းရွတ်ဆိုပွဲ မြေပွဲတော်တော်တော်နှင့် နိုးကုတ်မြို့နယ်၊ ဘောပတန်းကျေးရွာ တိပိဋကဏ္ဍတော်ယ သာသနာပြုအကျိုးတော်ဆောင် ရာသက်ပန်အဖွဲ့ဝင် ဖွဲ့စည်းတဲ့ ကောင်းမှုကုသိုလ်ပွဲမှာ ဘုန်းကြီးများ ပဋ္ဌာန်းဒေသနာတော်ရဲ့ တန်ခိုးရှိန်စော်ကို နည်းနည်းပြောလိုပါတယ်။

သက်ပန်းဆရာတော်ကြီး၏ ပဋ္ဌာန်းတန်ခိုးတော်

ပဋ္ဌာန်းဒေသနာတော်သည် သဘာဝဘေးဒဏ်အန္တရာယ်ကို ကာကွယ်နိုင်တာ လက်တွေ့အနေဖြင့် တော်တော်များခဲ့သည်။ တစ်ဆင့်ကား တစ်ဆင့်ကြားအနေဖြင့် ကြားဖူးတာပြောရရင် ...

တစ်ချိန်က သက်ပန်းဆရာတော်ဘုရားအများပြုတဲ့ ဘုရားပေးအဖွဲ့ သီဟိုဠ်၊ ဂျပန်၊ (ယခု လီနင်စကော)ကို သွားကြတယ်။ အဲဒီအချိန်တုန်းက လေယာဉ်ပျံ မပေါ်ပေးဘူး။ မရှိတော့ဘဲ တိလပ်(အင်္ဂလန်)သွားတဲ့ သင်္ဘောကြီးနဲ့ သွားကြတယ်။ အဲဒီလို သွားတဲ့အခါကျတော့ မင်္ဂလာတောင်ကိုရောက်တော့ သင်္ဘောအမှတ်များက ခရီးသည်တွေကို အသက်ကယ်ဘောတွေ ယိုက်ပြီးပေးနေတယ်။ အဲဒီလိုပေးတော့ သက်ပန်းဆရာတော်ကြီးက "ဘာဖြစ်လို့လဲကွဲ့"လို့ မေးတယ်။ "ဒီသင်္ဘောကို ဦးတည်ပြီးတော့ လေမုန်တိုင်းလာနေတယ်။ ဒါကြောင့် အန္တရာယ်ရောက်မှာဖြစ်လို့ အသက်အန္တရာယ်အကာအကွယ်ဖြစ်တဲ့ အသက်ကယ်ဘောကို လိုက်မေးရတာပါ" ဟု ပြောပြပါတယ်။

ဆရာတော်ကြီးသည် အသက်ကယ်ဘောကို ယူထားပြီးတော့ "အေး... အကယ်၍ လေမုန်တိုင်းဘေးသင့်လို့ရှိရင် သင်္ဘောပျက်သွားလို့ ဒီဘောနဲ့ ရေထဲဆင်းသွားရင်လည်း တော်တော်ကြာ နေထဲကျတော့ ငါးဘေး၊ ငါးမန်းဘေးအန္တရာယ်တွေ တွေ့နိုင်သေးတယ်။ အင်း... မဖြစ်ဘူး" ဤသို့ဆိုပြီး သင်္ဘောဦးပိုင်းသို့သွားကာ ဆရာတော်ကြီးက အသက်ကယ်ဘောကို ဘေးမှာချထားပြီး ပဋ္ဌာန်းဒေသနာတော်ကို ရွတ်ဖတ်ပူဇော်နေတော့တယ်။

ဟောတုပစ္စယော အစရှိတဲ့ ပစ္စယုဒေသ၊ ပြီးတော့ ပစ္စယနိဒ္ဒေသ၊ ပြီးတဲ့အခါကျတော့မှ ပုစ္ဆာဝါဒကို ဆက်ရွတ်တယ်။ တစ်နာရီခန့်လောက် ရွတ်မိတဲ့အခါမှာတော့ အသက်ကယ်ဘောကို သင်္ဘောအမှတ်မဲ့က ဘေးသိမ်းတယ်။

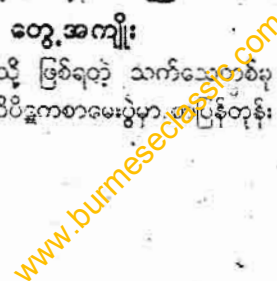
"အဘပြုလို့ သိမ်းတာလဲကွဲ့"လို့ ဆရာတော်က မေးတယ်။

"ဒီလေမုန်တိုင်းဟာ မောင်းလှူသော ဦးတည်လာတဲ့ လမ်း လွဲသွားပြီ။ အန္တရာယ်ကင်းသွားလို့ သင်္ဘောပျက်သိမ်းတာပါ" လို့ သင်္ဘောသားက ပြောပါတယ်။ ဒီကိစ္စမှာ သက်သေတစ်ခု အထင်အရှားဖြစ်တာကို ဘုန်းကြီးတို့ တစ်ဆင့်စကား တစ်ဆင့်နား ကြားဖူးထားတဲ့ သဘာဝဘေးအန္တရာယ်ကို ပဋ္ဌာန်းဒေသနာတော်က 'လွဲမယ်ပေးတဲ့' သက်သေတစ်ခုကို ပြောတာ ဖြစ်ပါတယ်။

မင်းကွန်းတိပိဋကဓရ ဆရာတော်ကြီး၏

ပဋ္ဌာန်းလတ် တွေ့အကျိုး

ကိုယ်တိုင်တွေ့ရသကဲ့သို့ ဖြစ်ရတဲ့ သက်သေတစ်ခု ပြောရအောင်။ ဘုန်းကြီးများ တိပိဋကဓာမေးပွဲမှာ အပြန်တုန်း

က အဝ ၁၃၁၁ ခု၊ ၁၃၁၂ ခု၊ ၁၃၊ ၁၄၊ ၁၅ ခုနှစ်ထိ ဒီလို နှစ်စဉ် ဆက်လို့ စာပြန်ဖြေဆိုရပါတယ်။ ၁၃၁၂ ခုနှစ်မှာ ဘုန်းကြီးများ ပိနည်းပိဋက ပြန်ဆိုပါတယ်။ ၁၃၁၃၊ ၁၃၁၄ ခုနှစ်မှာ ကျတော့ အဘိဓမ္မာပိဋက ရှေ့ပိုင်းနှင့် နောက်ပိုင်း ပြန်ပါတယ်။ ၁၃၁၄ ခုနှစ်မှာ အဘိဓမ္မာပိဋက ရှေ့ပိုင်း ဓမ္မသင်္ဂဏီ၊ ဝိဘင်း၊ ဓာတုကထာ၊ ပုဂ္ဂလပညတ်၊ ကထာတ္ထုလို့ ရှေ့အဘိဓမ္မာကျမ်းများ ပြန်ပါတယ်။ ၁၃၁၄ ခုနှစ်ကျတော့ အဘိဓမ္မာပိဋက နောက်ပိုင်းဖြစ်တဲ့ ယမိုက်ပဋ္ဌာန်း ပြန်ရပါတယ်။

(ဒီနေရာမှာ စာဖတ်သူလူငယ်များ နားလည်သဘောပေါက်အောင် ရှင်းပြပါမည်။ မင်းကွန်းတိပိဋကဓရ ဆရာတော်ကြီး ဦးဝိစိတ္တသာရာဘိဝံသ ဆရာတော်သည် မြန်မာနိုင်ငံတွင် ပိဋကသုံးပုံကို ပထမဆုံး ဖြေဆိုအောင်မြင်တော်မူတဲ့ ဆရာတော်ကြီး ဖြစ်ပါတယ်။ ဆရာတော်က 'စာပြန်တာကို' ပြန်ရတယ်ဟု အတိုသုံးပြောခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ အမှန်က စာမေးပွဲစစ်တဲ့ ဆရာတော်ကြီးများက ပိဋကကျမ်းစာအုပ်ကြီးများဖွင့်ပြီးကြည့်လျက် ဆရာတော်ဦးဝိစိတ္တက အလွတ်ရွတ်ဆိုစာပြန်တာကို စစ်ဆေးနေကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ထိုသို့ အလွတ်ရွတ်ဆိုစာပြန်ရတာကို ပြန်ရပါတယ်ဟု အတိုသုံးပြောပြနေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။)

အဲဒီလို ယမိုက်ပဋ္ဌာန်းပြန်တဲ့နှစ်မှာ ပဋ္ဌာန်းဒေသနာတော်ပြန်ဆိုနေတဲ့အချိန်ဖြစ်လို့ ဘုန်းကြီးများအနေနှင့်တော့ ဘာမှမကြားရ၊ မသိရပါဘူး။ စာပြန်တဲ့အချိန်၊ အဲဒီအချိန်မှာ ဘာဖြစ်သလဲဆိုတော့ တစ်နာရီ မိုင်(၁၀၀)နှုန်းနှင့် လေသင်တုန်း (လေမုန်တိုင်းကြီး)တစ်ခုဟာ ရန်ကုန်မြို့ကို ဦးတည်ပြီးတော့ တိုက်လာနေတယ်။ ဖိုးလေဝသဋ္ဌာနက အရေးပေါ်ကြေညာတယ်။ ဖိုးလေဝသဋ္ဌာနက တစ်နာရီ မိုင်(၁၀၀)နှုန်း လေသင်တုန်း တိုက်လာနေတဲ့အတွက် "မိမိအိမ်သို့ နာရီဝက်(မိနစ် ၃၀)အတွင်းမှာ ရောက်အောင်ပြန်နိုင်လျှင် ပြန်ကြပါ။ မပြန်နိုင်လျှင် အနီးထပ်ဆုံးအသိမိတ်ဆွေအိမ်မှာ ဝင်ပြီးတော့ ခိုလှုံကြပါ။ တစ်ဇောက်နဲ့တစ်ယောက်ကိုလည်းပဲ အကြောင်းအကျိုးသတင်းကြားတဲ့သူများက လမ်းပေါ်မှာ သွားလာနေကြတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်များကို သီအောင် တစ်ဆင့်ပြောကြားပေးကြပါ" လို့ ကြေညာပေးနေပါတယ်။ ထိုအရေးပေါ်ကြေညာချက်အရ ရန်ကုန်မြို့ပေါ်မှာဆိုရင် နာရီဝက်(မိနစ် ၃၀)အတွင်းမှာ အရပ်သားတွေ အသွားအလာ ခုခံပြီး လူသူ လမ်းမတွေမှာ ရှင်းသွားတယ်။

အဲဒီအချိန်မှာ အန္တရာယ်ရောက်ရင် ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရန်အတွက် တာဝန်ချထားတဲ့ ကိုးသုံးလုံး ရဲကားတွေက လမ်းမတွေပေါ်မှာ အစုန်အဆန်မောင်းပြီး လှုပ်ရှားနေကြတယ်။ နောက်တစ်နာရီပြည့်သွားတဲ့အခါကျတော့ အဲဒီတစ်နာရီ မိုင်(၁၀၀)နှုန်းတိုက်တဲ့ လေသင်တုန်းဟာ ရန်ကုန်မြို့ကိုလာတဲ့

ဦးတည်ချက်လွဲသွားပြီး(ခေါင်းလွဲသွားပြီ)၊ ဖိလစ်ပိုင်ဘက်ကို ခေါင်းလှည့်သွားပြီ။ 'ဘေးအန္တရာယ်ကင်းသွားပြီလို့ ကြေညာတယ်။ အဲဒီလို ကြေညာတော့မှ ဘတ်စကားတွေလည်း ပြန်ထွက်၊ လူတွေလည်း လမ်းပေါ်ပြန်ထွက်ဝဲကြတယ်ဆိုပါတော့။

အဲဒီအချိန်မှာ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်မှာ မြန်မာစာပြတဲ့ ကထိကဓမ္မပါလ(ပထမကျော်) ကိုခင်မောင်ကြီးက တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားတွေကို အားလုံးကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်နေကြတဲ့ အချိန်မှာ အားပေးစကား ပြောပါတယ်။ "တပည့်တို့ မကြောက်ကြန့်။ ဆရာတို့ ငယ်စဉ်က သက်ပန်းဆရာတော်ဘုရားကြီးနဲ့ သီဟိုဠ်(သီရိလင်္ကာ)ကို ဘုရားဖူး၊ စွယ်တော်ဖူးရအောင် လိုက်ပါခဲ့ဖူးတယ်။ အဲဒီအခါက လေယာဉ်ပျံပေါ်သေးတဲ့အခါဖြစ်လို့ ပင်လယ်ကူးသင်္ဘော ဟင်ပရိုင်းယား (Hemphshire)သင်္ဘောနဲ့ သွားတဲ့အခါ လေမုန်တိုင်းဘေးရောက်တဲ့အကြောင်း အခုနဘုန်းကြီးပြောပြခဲ့တဲ့အတိုင်း သက်ပန်းဆရာတော်ကြီးက ပဋ္ဌာန်းဒေသနာတော် ရွတ်ဆိုလို့ ထိုလေမုန်တိုင်း သဘာဝဘေးအန္တရာယ်က လွတ်ခဲ့ပုံကို ပထမကျော် ကိုခင်မောင်ကြီးက သူ့တပည့်တွေကို ပြောပြပါတယ်။

ယခုလည်းပဲ သာသနာ့ရိပ်သာမှာ မင်းကွန်းဆရာတော် ဦးဝိစိတ္တက ပဋ္ဌာန်းဒေသနာ ပြန်ဆိုနေတာကို ဆရာသွားပြီး နာခဲ့တယ်။ ဒါကြောင့် ယခုမိုးလေဝသဋ္ဌာနက ကြေညာနေတဲ့ လေသင်တုန်း(လေမုန်တိုင်း)ဘေးက တို့တစ်တွေ ကင်းဝေးမှာ အမှန်ပဲလို့ တပည့်တွေကို အားပေးစကားပြောရတဲ့အကြောင်း နောက်တစ်နေ့မှာ ဓမ္မပါလ ကိုခင်မောင်ကြီးက ဘုန်းကြီးများထံ ရောက်လာပြီး ပြောပြလို့ ကြားသိရပါတယ်။

ဖိလစ်ပိုင်နိုင်ငံဘက်ကို ဦးတည်တိုက်ခတ်သွားပြီဆိုတဲ့ လေသင်တုန်း(လေမုန်တိုင်း)ဟာ ဘယ်လောက်ပြင်းထန်သလဲဆိုတာ ထိုနေ့ညပိုင်းမှာ ဘီဘီစီက အသံလွှင့်တယ်။ နေ့လယ်တုန်းက ဖိလစ်ပိုင်မှာ တိုက်သွားတဲ့ တစ်နာရီမိုင်(၁၀၀)နှုန်း လေမုန်တိုင်းဦးတည်တိုက်ခတ်တဲ့ လမ်းကြောင်းမှာရှိတဲ့ တိုက်တွေဆိုရင် လွန်တိုက်ဖြတ်ထားသလိုပဲတဲ့။ တစ်ခါတည်း တိတိနဲ့ ပြတ်ကျန်ခဲ့တယ်တဲ့။ ကြောက်ခမန်းလိလိပဲနော်။

အဲဒီလို သဘာဝဘေးဒဏ်ဖြစ်တဲ့ သဘာဝဥတု၊ သဘာဝဓလေ့ အန္တရာယ်များကို ပဋ္ဌာန်းဒေသနာတော်က ကာကွယ်လိုက်တယ်ဆိုတာ ဘုန်းကြီးများ ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ သတ္တဝါများ ချမ်းသာကြပါစေ ...။

(ဆက်လက်ဖော်ပြပါမည်။)
သူတော်တော်မင်းဒဏ္ဍာရီ

တစ်ပဒာတွင်း ကောင်းခြင်းမင်္ဂလာနှင့်ယာရီ

၁.၃.၂၀၁၃ မှ ၃၁.၃.၂၀၁၃ ထိ

ဆရာရွှေ (နက္ခတ္တပေဒပညာရှင်)

၅	၉	၄၆ လာ ၃
	ရာသီ	
၂	၀	

၁.၃.၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၄ ခု၊ ဗာပိုတွဲလပြည့်ကျော် ၄ ရက်၊ သောကြာနေ့

သမားဖြူရက် ၁ ရက်၊ ရက်ပုံပိ ၁ ရက်၊ မဟာရက်ကြမ်း ၁ ရက် မကောင်းတဲ့ရက် ၃ ရက်မိထား၍ မည်သည့်လုပ်ငန်းမျှ စတင်မလုပ်အပ်ပါ။ အနောက်တောင်အရပ် ယောဂနီသင့်၍ ခရီးမသွားအပ်ပါ။ ဆောင်ပန်း-ဆီးညွန့်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၆-၄-၃-၇-၈)

၅	၉	၄၆ လာ ၃
	ရာသီ	
	၂	၀

၂.၃.၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၄ ခု၊ တပို့တွဲလပြည့်ကျော် ၅ ရက်၊ ဧနနေ့

မကောင်းသောရက် ၁၀ ပါး၊ မုလွတ်၍ ကောင်း၏။ သတ္တမာယာမိဒ္ဓိဟိတီပုဂံ၍ အထူးကောင်း၏။ မည်သည့်လုပ်ငန်းသစ်မဆို ဆောင်ရွက်ပါ။ အောင်မြင်မည်။ အနောက်အရပ်မှက်နာမှု၍ လုပ်ငန်း စပါ။ စန်းပွင့်၏။ နံနက် ၇ နာရီမှ ၈ နာရီကတွင်း အခါကောင်းပါသည်။ တောင်အရပ် ယောဂနီ သင့်၍ ခရီးမသွားအပ်ပါ။ ဆောင်ပန်း-ရွက်လှည့်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၇-၆-၈-၇-၈)

၅	၉	၄၆ လာ ၃
	ရာသီ	
	၂	၀

၃.၃.၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၄ ခု၊ တပို့တွဲလပြည့်ကျော် ၆ ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့

ပြဿဒါးရက် ၁ ရက်နှင့် နဂါးပေါ်ရက် ၁ ရက် မကောင်းရက် ၂ ရက်မိထား၍ လုပ်ငန်းသစ်များ စတင်လုပ်ကိုင်ခြင်း မပြုအပ်ပါ။ အနောက်အရပ် ယောဂနီသင့်၍ ခရီးမသွားအပ်ပါ။ ဆောင်ပန်း-သပြေညွန့်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၁-၆-၅-၇-၈)

၅	၉	၆၆ လ၁၃
	ရာသီ	
	၀	၂

၄.၃.၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၄ ခု၊ တပို့တွဲလပြည့်ကျော် ၇ ရက်၊ တနင်္လာနေ့

ပြဿဒါးရက် ၁ ရက်၊ ရှမ်းရက် ၁ ရက် မကောင်းရက် ၂ ရက်မိထားသဖြင့် လုပ်ငန်းသစ်များ စတင်မလုပ်သင့်ပါ။ အနောက်မြောက်အရပ် ယောဂနီသင့်၍ ခရီးမသွားအပ်ပါ။ ဆောင်ပန်း- သီဟိုဠ်ညွန့်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၂-၃-၇-၈)

၅	၉	၃၆ လ၁၁
	ရာသီ	
	၀	၂

၅.၃.၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၄ ခု၊ တပို့တွဲလပြည့်ကျော် ၈ ရက်၊ အင်္ဂါနေ့

သမားညိုရက် ၁ ရက်၊ ဝါရမိတ္တကြီး ၁ ရက် မကောင်းရက် ၂ ရက်မိထားသဖြင့် လုပ်ငန်းသစ်များ စတင်လုပ်ကိုင်ခြင်း မပြုအပ်ပါ။ အရှေ့မြောက်အရပ် ယောဂနီသင့်၍ ခရီးမသွားအပ်ပါ။ ဆောင်ပန်း- ဓွယ်တော်ညွန့်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၃-၃-၄-၇-၅)

၅	၉	၃၆ လ၁၄
	ရာသီ	
	၀	၂

၆.၃.၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၄ ခု၊ တပို့တွဲလပြည့်ကျော် ၉ ရက်၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့

သမားညိုရက် ၁ ရက်၊ ဝါရမိတ္တဇယယ် ၁ ရက်၊ ရက်ပုပ် ၁ ရက်၊ ဝါရမိတ္တကြီး ၁ ရက် မကောင်းရက် ၄ ရက်မိထားသဖြင့် မညီသည့်လုပ်ငန်းမျှ မလုပ်သင့်ပါ။ ခရီး- စတင်ထွက်ခြင်း များ မပြုအပ်။ ဆောင်ပန်း- အုန်းညွန့်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၄-၅-၉-၇-၅)

၅	၉	၃၆ လ၁၄
	ရာသီ	
	၀	၂

၇.၃.၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၄ ခု၊ တပို့တွဲလပြည့်ကျော် ၁၀ ရက်၊ ကြာသပတေးနေ့

မကောင်းသောရက် ၁၀ ပါးမှလွတ်၏။ သဗ္ဗအတ္တသိဒ္ဓိတိထိပုဂံရသဖြင့် ကောင်းလှ၏။ မည်သည့် လုပ်ငန်းမဆို ဆောင်ရွက်ပါ။ အောင်မြင်ပါမည်။ အရှေ့အရပ်မျက်နှာမှ၍ လုပ်ငန်းစပါ။ စန်းပွင့်၏။ နံနက် ၉ နာရီမှ ၁၀ နာရီအတွင်း အခဲကောင်းပါသည်။ မြောက်အရပ် ယောဂနီသင့်၍ ခရီး မသွားအပ်ပါ။ ဆောင်ပန်း- ကံကော်ညွန့်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၅-၅-၆-၇-၅)

၅	၉	၃၆ လ၁၄
	ရာသီ	၂
	၀	

၈.၃.၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၄ ခု၊ တပို့တွဲလပြည့်ကျော် ၁၁ ရက်၊ သောကြာနေ့

မကောင်းသောရက် ၁၀ ပါးမှလွတ်၏။ သဗ္ဗအတ္တသိဒ္ဓိတိထိပုဂံရ၍ ကောင်း၏။ မည်သည့်လုပ်ငန်း မဆို ဆောင်ရွက်ပါ။ တောင်အရပ်မျက်နှာမှ၍ လုပ်ငန်းစပါ။ စန်းပွင့်၏။ နံနက် ၇ နာရီမှ ၈ နာရီအတွင်း အခဲကောင်းပါသည်။ အရှေ့တောင်အရပ် ယောဂနီသင့်၍ ခရီးမသွားအပ်ပါ။ ဆောင်ပန်း- သီဟိုဠ်ညွန့်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၆-၇-၁-၇-၅)

၅	၉	၃	၆
	ရာသီ	၂	လ၁၄
	၀		

၉-၃-၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၄ ခု၊ တပို့တွဲလပြည့်ကျော် ၁၂ ရက်၊ စနေနေ့

မကောင်းသောရက် ၁၀ ပါးမှလွတ်၍ ကောင်း၏။ သဗ္ဗအတ္တသိဒ္ဓိတိထိယုဂ်လည်း၍ အထူးကောင်း၏။ မည်သည့်လုပ်ငန်းမဆို ဆောင်ရွက်ပါ။ အောင်မြင်ပါမည်။ တောင်အရပ်မျက်နှာမူ၍ လုပ်ငန်းစပါ။ စန်းပွင့်၏။ နံနက် ၇ နာရီမှ ၉ နာရီအတွင်း အခါကောင်းပါသည်။ အနောက်တောင်အရပ်ယောဂနိသင့်၍ ခရီးမသွားအပ်ပါ။ ဆောင်ပန်း-ရွက်လှည့်နွဲ့ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၇-၇-၂-၇-၅)

၅	၉	၃	၄၆
	ရာသီ		လ၁၂
	၀		

၁၀-၃-၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၄ ခု၊ တပို့တွဲလပြည့်ကျော် ၁၃ ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့

ပြဿဒါး ၁ ရက် မိ၏။ ကျန်မကောင်းရက်များလွတ်၍ သင့်၏။ မလုပ်မဖြစ် လုပ်ရမည့်လုပ်ငန်းများလုပ်နိုင်ပါသည်။ အနောက်အရပ်မျက်နှာမူ၍ လုပ်ငန်းစပါ။ စန်းပွင့်၏။ နံနက် ၇ နာရီမှ ၈ နာရီအတွင်း အခါကောင်းပါသည်။ တောင်အရပ်ယောဂနိသင့်၍ ခရီးမသွားအပ်ပါ။ ဆောင်ပန်း-သပြေညွန့်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၁-၇-၃-၇-၅)

၅	၉	၃	၄၆
	ရာသီ		လ၁၂
	၀		

၁၁-၃-၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၄ ခု၊ တပို့တွဲလကွယ်၊ တနင်္လာနေ့

ပြဿဒါး ၁ ရက် မိ၏။ မလုပ်မဖြစ် လုပ်ငန်းများသာလုပ်ပါ။ အနောက်အရပ်မျက်နှာမူ၍ လုပ်ငန်းစပါ။ စန်းပွင့်၏။ နံနက် ၈ နာရီမှ ၉ နာရီအတွင်း အခါကောင်းပါသည်။ အရှေ့မြောက်အရပ်ယောဂနိသင့်၍ ခရီးမသွားအပ်ပါ။ ဆောင်ပန်း-သီဟိုဠ်ညွန့်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၂-၇-၈-၇-၅)

၅	၉	၃	၆
	ရာသီ		၁၂၄
	၀		

၁၂-၃-၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၄ ခု၊ တပေါင်းလဆန်း ၁ ရက်၊ အင်္ဂါနေ့

သိကြားပြည်ပြဿဒါး ၁ ရက် မိ၏။ ကျန်ရက်များလွတ်၍ သင့်ပါသည်။ လုပ်ငန်းသစ်များစတင်လုပ်နိုင်ပါသည်။ အနောက်အရပ်မျက်နှာမူ၍ လုပ်ငန်းစပါ။ စန်းပွင့်၏။ နံနက် ၈ နာရီမှ ၉ နာရီအတွင်း အခါကောင်းပါသည်။ အရှေ့အရပ်ယောဂနိသင့်၍ ခရီးမသွားအပ်ပါ။ ဆောင်ပန်း-စွယ်တော်ညွန့်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၃-၇-၅-၅-၅)

၅	၉	၃	၆
	ရာသီ		၁၄
	၀		

၁၃-၃-၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၄ ခု၊ တပေါင်းလဆန်း ၂ ရက်၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့

ပြဿဒါး ၁ ရက်၊ သမားဖြူ ၁ ရက်၊ ရက်ပုပ် ၁ ရက် မကောင်းရက် ၃ ရက် မိထား၍ မည်သည့်လုပ်ငန်းမျှ စတင်မလုပ်သင့်ပါ။ ခရီးဝေးသွားလာခြင်းများ ရှောင်အပ်၏။ မဆောင်ပန်း-အုန်းညွန့်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၄-၅-၇-၅-၇)

၅	၉	၃	၂	၆
	ရာသီ			
	၀			

၁၄-၃-၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၄ ခု၊ တပေါင်းလဆန်း ၃ ရက်၊ ကြာသပတေးနေ့

သမားညို ၁ ရက်၊ သမားဖြူ ၁ ရက် မကောင်းရက် ၂ ရက် မိထား၍ လုပ်ငန်းသစ်များ စတင် မလုပ်သင့်ပါ။ အရှေ့တောင်အရပ်ယောက်နီသင့်၍ ခရီးမသွားအပ်ပါ။ ဆောင်ပန်း-ကံကော်ညွှန် ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၅-၅-၄-၅-၇)

၅	၂	၃	၁	၆
	ရာသီ			
	၀			

၁၅-၃-၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၄ ခု၊ တပေါင်းလဆန်း ၄ ရက်၊ သောကြာနေ့

သမားညို ၁ ရက်၊ သမားဖြူ ၁ ရက် မကောင်းရက် ၂ ရက် မိထား၍ လုပ်ငန်းသစ်များ စတင် မလုပ်သင့်ပါ။ အနောက်တောင်အရပ်ယောက်နီသင့်၍ ခရီးမသွားအပ်ပါ။ ဆောင်ပန်း-သီးညွှန် ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၃-၆-၃-၅-၇)

၅	၂	၃	၁	၆
	ရာသီ			
	၀			

၁၆-၃-၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၄ ခု၊ တပေါင်းလဆန်း ၅ ရက်၊ စနေနေ့

ယာရှက်ကြမ်း ၁ ရက်မိ၏။ သဗ္ဗအတ္တသိဒ္ဓိတိထိယုဂ်လည်းရ၍ ကောင်းပါသည်။ လုပ်ငန်းသစ်များ လုပ်နိုင်ပါသည်။ အရှေ့အရပ်မျက်နှာမှ၍ လုပ်ငန်းစပါ။ စန်းပွင့်၏။ နံနက် ၇ နာရီမှ ၈ နာရီအတွင်း အခါကောင်းပါသည်။ တောင်မြောက်အရပ် ယောက်နီသင့်၍ ခရီးမသွားအပ်ပါ။ ဆောင်ပန်း-ရွက်လှည့်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၇-၃-၆-၅-၇)

၅	၂	၃	၁	၆
	ရာသီ			
	၀			

၁၇-၃-၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၄ ခု၊ တပေါင်းလဆန်း ၆ ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့

မကောင်းသောရက် ၁၀ ပါးမှလွတ်၍ ကောင်း၏။ ရပ်ယုဂ်လည်းရသဖြင့် မည်သည့်လုပ်ငန်းမဆို အပြစ်ဒေါသမှလွတ်၍ ကောင်း၏။ တောင်အရပ်မျက်နှာမှ၍ လုပ်ငန်းစပါ။ စန်းပွင့်၏။ နံနက် ၇ နာရီမှ ၈ နာရီအတွင်း အခါကောင်းပါသည်။ အနောက်အရပ် ယောက်နီသင့်၍ ခရီးမသွားအပ်ပါ။ ဆောင်ပန်း-သပြေညွှန်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၁-၆-၁-၅-၇)

၅	၂	၃	၁	၆
	ရာသီ			
	၀			

၁၈-၃-၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၄ ခု၊ တပေါင်းလဆန်း ၇ ရက်၊ တနင်္လာနေ့

မကောင်းသောရက် ၁၀ ပါးမှလွတ်၍ ကောင်း၏။ သဗ္ဗအတ္တသိဒ္ဓိတိထိယုဂ်လည်းရ၏။ မည်သည့် လုပ်ငန်းမဆို ဆောင်ရွက်ပါ။ အောင်မြင်ပါသည်။ တောင်အရပ်မျက်နှာမှ၍ လုပ်ငန်းစပါ။ စန်းပွင့်၏။ နံနက် ၈ နာရီမှ ၉ နာရီအတွင်း အခါကောင်းပါသည်။ အနောက်မြောက်အရပ် ယောက်နီသင့်၍ ခရီးမသွားအပ်ပါ။ ဆောင်ပန်း-သီဟိုဠ်ညွှန်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၂-၆-၂-၅-၇)

၅	၆	၈ ၁
၂	၉	၆ ၃ ၄
	ရာသီ	
	၀	

၁၉-၃-၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၄ ခု၊ တပေါင်းလဆန်း ၈ ရက်၊ အင်္ဂါနေ့

ပြဿဒါး ၁ ရက်၊ ဝါရမိတ္တုကြီး ၁ ရက် မကောင်းရက် ၂ ရက် မိထား၍ လုပ်ငန်းသစ်များ မလုပ်သင့်ပါ။ ခရီးမထွက်သင့်ပါ။ အနောက်မြောက်အရပ်ယောဂနီသင့်၍ ခရီးမသွားအပ်ပါ။ ဆောင်ပန်း-စွယ်တော်ညွန့်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၃-၆-၃-၅-၇)

၂	၅	၈ ၁
	၉	၆ ၃ ၄
	ရာသီ	
	၀	

၂၀-၃-၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၄ ခု၊ တပေါင်းလဆန်း ၉ ရက်၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့

ပြဿဒါး ၁ ရက်၊ ဝါရမိတ္တုကြီး ၁ ရက်၊ ရက်ပုဂံ ၁ ရက်၊ ဝါရမိတ္တုကြီး ၁ ရက် မကောင်းရက် ၄ ရက် မိထား၍ မည်သည့်လုပ်ငန်းမျှ မလုပ်သင့်။ ခရီးမထွက်သင့်ပါ။ ဆောင်ပန်း-အုန်းညွန့်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၄-၄-၈-၅-၇)

၂	၅	၈ ၁
	၉	၆ ၃ ၄
	ရာသီ	
	၀	

၂၁-၃-၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၄ ခု၊ တပေါင်းလဆန်း ၁၀ ရက်၊ ကြာသပတေးနေ့

သမားညိုရက် ၁ ရက် မိထား၏။ ကျန်ရက်များလွတ်၍ သင့်ပါသည်။ လုပ်ငန်းသစ်များ လုပ်နိုင်ပါသည်။ အနောက်အရပ်မျက်နှာမှ၍ လုပ်ငန်းစပါ။ စန်းပွင့်၏။ နံနက် ၈ နာရီမှ ၉ နာရီအတွင်း အခါကောင်းပါသည်။ အရှေ့အရပ်ယောဂနီသင့်၍ ခရီးမသွားအပ်ပါ။ ဆောင်ပန်း-ကံ့ကော်ညွန့်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၅-၄-၅-၅-၇)

၅	၆	၈ ၁
၂	၉	၆ ၃ ၄
	ရာသီ	
	၀	

၂၂-၃-၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၄ ခု၊ တပေါင်းလဆန်း ၁၁ ရက်၊ အင်္ဂါနေ့

သမားညိုရက် ၁ ရက်မိ၏။ သဗ္ဗအတ္တသိဒ္ဓိယုဂ်ရသဖြင့် ကောင်းပါသည်။ လုပ်ငန်းသစ်များလုပ်ပါ။ မြောက်အရပ်မျက်နှာမှ၍ လုပ်ငန်းစပါ။ စန်းပွင့်၏။ နံနက် ၇ နာရီမှ ၈ နာရီအတွင်း အခါကောင်းပါသည်။ မြောက်အရပ် ယောဂနီသင့်၍ ခရီးမသွားအပ်ပါ။ ဆောင်ပန်း-ဆီးညွန့်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၆-၂-၅-၅-၇)

၅	၆	၈ ၁
၂	၉	၆ ၃ ၄
	ရာသီ	
	၀	

၂၃-၃-၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၄ ခု၊ တပေါင်းလဆန်း ၁၂ ရက်၊ စနေနေ့

ကောင်းသောရက် သမား လွတ်၍ ကောင်း၏။ လုပ်ငန်းသစ်များ စတင်လုပ်ပါ။ အောင်မြင်ပါမည်။ မြောက်အရပ်မျက်နှာမှ၍ လုပ်ငန်းစပါ။ စန်းပွင့်၏။ နံနက် ၇ နာရီမှ ၈ နာရီအတွင်း အခါကောင်းပါသည်။ အရှေ့အရပ်အရပ် ယောဂနီသင့်၍ ခရီးမသွားအပ်ပါ။ ဆောင်ပန်း-ရွက်လှည့်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၇-၂-၇-၅-၇)

၅	၉	၆
၂	ရာသီ	၈
၁	၀	၄

၂၄-၃-၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၄ ခု၊ တပေါင်းလပြည့်ကျော် ၁၃ ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့

မကောင်းသောရက် ၁၀ ပါး လွတ်၍ ကောင်းပါသည်။ မည်သည့်လုပ်ငန်းမဆို မောင်ရွက်ပါ။ အောင်မြင်ပါမည်။ မြောက်အရပ်မျက်နှာမှ၍ လုပ်ငန်းစပါ။ စန်းပွင့်၏။ နံနက် ၇ နာရီမှ ၈ နာရီအတွင်း အခါကောင်းပါသည်။ အနောက်တောင်အရပ် ယောဂနိသင့်၍ ခရီးမသွားအပ်ပါ။ ဆောင်ပန်း-သပြေညွန့်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၁-၂-၄-၅-၄)

၅	၉	၆
၂	ရာသီ	၈
၁	၀	၄

၂၅-၃-၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၄ ခု၊ တပေါင်းလဆန်း ၁၄ ရက်၊ တနင်္လာနေ့

မကောင်းသောရက် ၁၀ ပါး လွတ်၍ ကောင်း၏။ အလုပ်အကိုင်များ မောင်ရွက်ပါ။ အရှေ့အရပ်မျက်နှာမှ၍ လုပ်ငန်းစပါ။ စန်းပွင့်၏။ နံနက် ၈ နာရီမှ ၉ နာရီအတွင်း အခါကောင်းပါသည်။ တောင်အရပ် ယောဂနိသင့်၍ ခရီးမသွားအပ်ပါ။ ဆောင်ပန်း-သိဟိုင်းညွန့်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၂-၁-၉-၅-၄)

၅	၉	၆
၂	ရာသီ	၈
၁	၀	၄

၂၆-၃-၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၄ ခု၊ တပေါင်းလပြည့်၊ အင်္ဂါနေ့

သိကြားပြည့်ပြသောဒါး ၁ ရက် မိ၏။ ကျန်ရက်များလွတ်၍ သင့်တင့်ကောင်းမွန်ပါသည်။ လုပ်ငန်းသစ်များ လုပ်နိုင်၏။ အရှေ့အရပ်မျက်နှာမှ၍ လုပ်ငန်းစပါ။ စန်းပွင့်၏။ နံနက် ၈ နာရီမှ ၉ နာရီအတွင်း အခါကောင်းပါသည်။ အနောက်အရပ် ယောဂနိသင့်၍ ခရီးမသွားအပ်ပါ။ ဆောင်ပန်း-ထန်းညွန့်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၃-၁-၆-၅-၄)

၅	၉	၆
၂	ရာသီ	၈
၁	၀	၄

၂၇-၃-၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၄ ခု၊ တပေါင်းလပြည့်ကျော် ၁ ရက်၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့

လူပြည်ပြသောဒါး ၁ ရက် မိ၏။ မလှပဲမပြစ်လုပ်ရမည့် လုပ်ငန်းမျိုးလုပ်ပါ။ သင့်တင့်ကောင်းမွန်ပါသည်။ တောင်အရပ်မျက်နှာမှ၍ လုပ်ငန်းစပါ။ စန်းပွင့်၏။ နံနက် ၈ နာရီမှ ၉ နာရီအတွင်း အခါကောင်းပါသည်။ အနောက်မြောက်အရပ် ယောဂနိသင့်၍ ခရီးမသွားအပ်ပါ။ ဆောင်ပန်း-အုန်းညွန့်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၄-၄-၁-၅-၄)

၅	၉	၆
၂	ရာသီ	၈
၁	၀	၄

၂၈-၃-၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၄ ခု၊ တပေါင်းလပြည့်ကျော် ၂ ရက်၊ ကြာသပတေးနေ့

သမားညိုရက် ၁ ရက်၊ သမားဖြူရက် ၁ ရက်၊ မကောင်းရက် ၂ ရက် မိထား၍ လုပ်ငန်းသစ်များ စတင်လုပ်သင့်ပါ။ အရှေ့အရပ် ယောဂနိသင့်၍ ခရီးမသွားအပ်ပါ။ ဆောင်ပန်း-ကိုကော်ညွန့်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၅-၄-၂-၅-၄)

၅	၆	၆၃၁
	ရာသီ	
	၂	၆

၂၉-၃-၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၄ ခု၊ တပေါင်းလပြည့်ကျော် ၃ ရက်၊ သောကြာနေ့

သမားညိုရက် ၁ ရက်၊ သမားဖြူရက် ၁ ရက်၊ ဝါရမိတ္တကြီး ၁ ရက် မကောင်းရက် ၃ ရက်
မိထားသဖြင့် မည်သည့်လုပ်ငန်းမျှ စတင်မလုပ်သင့်ပါ။ ခရီးဝေးသွားခြင်းများ ရှောင်အပ်၏။
ဆောင်ပန်း-ဆီးညွန့်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၆-၆-၃-၅-၄)

၅	၆	၆၃၁
	ရာသီ	
	၂	၆

၃၀-၃-၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၄ ခု၊ တပေါင်းလပြည့်ကျော် ၄ ရက်၊ စနေနေ့

ရှမ်းရက် ၁ ရက်မိ၏။ သဗ္ဗအတ္တသိဒ္ဓိပုဂံရသဖြင့် ကောင်းပါသည်။ လုပ်ငန်းသစ်များ စတင်လုပ်ပါ။
ကောင်းပါသည်။ အနောက်အရပ်မျက်နှာမူ၍ လုပ်ငန်းစပါ။ စန်းပွင့်၏။ နံနက် ၇ နာရီမှ ၈
နာရီအတွင်း အခါကောင်းပါသည်။ အရှေ့တောင်အရပ် ယောက်နီသင့်၍ ခရီးမသွားအပ်ပါ။ ဆောင်
ပန်း-ရွက်လှညွန့်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၇-၆-၈-၅-၄)

၅	၆	၆၃၁
	ရာသီ	
	၀	၂

၃၁-၃-၂၀၁၃ ခု၊ ၁၃၇၄ ခု၊ တပေါင်းလပြည့်ကျော် ၅ ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့

မဟာရက်ကြမ်း ၁ ရက်မိ၏။ ကျန်ရက်များ လွတ်၍ သင့်ပါသည်။ မလုပ်မဖြစ်လုပ်ကိုင်ရမည့်
လုပ်ငန်းသစ်များ စတင်လုပ်ပါ။ မြောက်အရပ်မျက်နှာမူ၍ လုပ်ငန်းစပါ။ စန်းပွင့်၏။ နံနက် ၇
နာရီမှ ၈ နာရီအတွင်း အခါကောင်းပါသည်။ အနောက်တောင်အရပ် ယောက်နီသင့်၍ ခရီး
မသွားအပ်ပါ။ ဆောင်ပန်း-သပြေညွန့်ဆောင်ပါ။ ကံကောင်းသောဂဏန်း (၁-၃-၇-၅-၄)

မှတ်ချက်

၁-၃-၂၀၁၃ ခုမှ ၁၄-၃-၂၀၁၃ အထိ ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများနှင့် သောကြာသားသမီးများ လဒဏ်သင့်၍ အားနည်း၏။
ခရီးဝေး မသွားသင့်ပါ။ ရေကြောင်းခရီး ရှောင်ပါ။
၁၅-၃-၂၀၁၃ မှ ၃၁-၃-၂၀၁၃ အထိ အင်္ဂါသားသမီးများနှင့် ဗုဒ္ဓဟူးမွန်းလွဲမွေးသူ ရာဟုသား သမီးများ လဒဏ်သင့်၍
အားနည်း၏။ ခရီးဝေးမသွားသင့်ပါ။ ရေကြောင်းခရီးရှောင်အပ်၏။

ပြုအပ်သောယတြာ

- ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများအနေဖြင့် ခရေညွန့် ၁၇ ညွန့်ကို မွေးနေ့တွင် ဆီမီး၊ ရေချမ်းတို့ဖြင့် အိမ်မှတုရားကို ကပ်လှူပါ။
လိုရာဆုတောင်းပါ။
- သောကြာသားသမီးများအနေဖြင့် သီဟိုဠ်ညွန့် ၆ ညွန့်ကို မွေးနေ့တွင် ဆီမီး၊ ရေချမ်းတို့ဖြင့် အိမ်မှတုရားကို ကပ်လှူပါ။
လိုရာဆုတောင်းပါ။
- အင်္ဂါသားသမီးများအနေဖြင့် ဆီးညွန့် ၈ ညွန့်ကို မွေးနေ့တွင် ဆီမီး၊ ရေချမ်းတို့ဖြင့် အိမ်မှတုရားကို ကပ်လှူပါ။
လိုရာဆုတောင်းပါ။
- ဗုဒ္ဓဟူးညနေပိုင်းမွေး ရာဟုသားသမီးများအနေဖြင့် ရှောက်ညွန့် ၈ ညွန့်ကို မွေးနေ့တွင် ဆီမီး၊ ရေချမ်းတို့ဖြင့် အိမ်မှတုရားကို
ကပ်လှူပါ။ လိုရာဆုတောင်းပါ။

သုခိအတ္တာနံ ပရိဟရန္တု ... လိုရာဆုပြုညီပါစေ။
ဆရာရွှေ(နက္ခတ္တပေဒပညာရှင်)

တရုတ်နက္ခတ္တဗေဒဗိမ္ဗညာ

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ

တရုတ်နှစ်မွေးသူများအတွက်

ဆောင်ရန်၊ ရှောင်ရန်နှင့် သတိပြုရန်အချက်များ

မြင်းနှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ
လမ်းခင်း၊ တံတားခင်း၊ မြို့ရွာ(ရပ်ရွာ)သန့်ရှင်းရေး၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု၊ အလှူအတန်းများ ကောင်းကောင်းလုပ်ပေးပါ။ မကြာမီ ကံကောင်းလာပါလိမ့်မည်။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

စီးပွားရေးလုပ်ငန်း တိုးချဲ့လုပ်ကိုင်မှု၊ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု ခဏခေတ္တ ရပ်ဆိုင်းထားပေးပါ။ စေ့စပ်ခြင်း၊ လက်ထပ်ခြင်းကို လည်း ရှောင်ဆိုင်းထားပါ။ ဇွတ်မလုပ်ရ။ အကျိုးမဲ့ ဖြစ်တတ်ပါသည်။ ရေကြောင်းခရီးရှောင်ပါ။ လေ့၊ သင်္ဘောမစီးကြရ။ သတိနှင့် ရှောင်ကြဉ်ပါလေ။ အနောက်အရပ် အနောက်တောင်

အရပ်၊ အနောက်မြောက်အရပ်သို့ မသွားရ။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်း ခရီးမထွက်ရ။ ခိုက်တတ်၏။ အရှေ့အရပ် သွားနိုင်ပါသည်။

ဆိတ်နှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

စီးပွားရေးလုပ်ငန်းအနေဖြင့် လိုင်စင်ခံပြီး အရက်ချက် လုပ်ငန်း လုပ်နိုင်ပါသည်။ မိတ်ဆုံဆွေးနွေးခြင်းအားဖြင့် အကျိုးရှိပါသည်။ ငွေထုတ်ချေးနိုင်၏။ အကျိုးရှိ၏။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

ရေတွင်းရေကန် မတူးဖော်ရ။ ရေမြောင်းမဖောက်ရ။ ခိုက်တတ်ပါသည်။ အိမ်ရာမဆောက်ရ။ မီးဖိုဆောင်မပြုပြင်ရ

ကေတီ-အောင်သိန်း(ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)

ပါ။ ခဏခေတ္တစောင့်ဆိုင်းပါဦး။ ခရီးထွက်နိုင်ပါသော်လည်း ရေကြောင်းခရီးကို ရှောင်ပါ။ လှေ၊ သင်္ဘောမစီးကြရ။

မျောက်နှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

သင်ကံကောင်းနေ၏။ တောအမဲလိုက်နိုင်ပါသည်။ ဆံသ၊ ခေါင်းလျှော်နိုင်၏။ ပြေ(၃)ရက်နေ့၊ (၁၅)ရက်နေ့နှင့် (၂၇)ရက်နေ့သည် ရက်ကောင်းမင်္ဂလာနေ့ ဖြစ်သည်။ သစ်ဖောင် မျှောနိုင်ပါသည်။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

ခရီးသွားနိုင်ပါသော်လည်း လေကြောင်းခရီးကိုရှောင်ပါ။ စေ့စပ်ခြင်း၊ လက်ထပ်ခြင်းမပြုရ။ အရပ်နှင့် အိမ်ရာ မပြောင်းရွှေ့ကြရ။ အကျိုးမဲ့ဖြစ်တတ်၏။ ခိုက်တတ်၏။

ကြက်နှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

သင်၏ကံကြမ္မာသည် ယခုလတွင် ကံနိမ့်နေရှာ၏။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းကို ခဏခေတ္တရပ်နားထားပြီး ဘာသာရေး လုပ်ငန်း၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို များများလုပ်ပေးပါ။ မကြာမီ ကံကောင်းလာပါလိမ့်မည်။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

အနောက်အရပ်၊ မြောက်အရပ်သို့ မသွားကြရ။ တောင်အရပ်၊ အရှေ့တောင်အရပ်၊ အနောက်မြောက်အရပ်သို့ သွားနိုင်ပါသည်။ ရေကြောင်းခရီးကို ရှောင်ပါ။ ဘေးအန္တရာယ်များ စောင့်ကြိုနေ၏။ သတိနှင့် ဆင်ခြင်ပါ။

ရွေးနှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

ဆုတောင်းပွဲ၊ ရိုးရာကန်တော့ပွဲလုပ်လျှင် အကျိုးထူးမည်။ လုပ်ပေးပါ။ ဘိုးဘွားအုတ်ဂူ၊ သင်္ချိုင်းမြေရှင်းပေးပါ။ အကျိုးရှိ၏။ ကံကောင်းလာဖွယ်ရှိနိုင်၏။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

မိတ်ဆုံဆွေးနွေးခြင်း၊ ငွေထုတ်ချေးခြင်း၊ လှေသစ်၊ သင်္ဘောအသစ် ရေမလွှတ်နိုင်သေး။ ခဏစောင့်ပါဦး။ အလုပ်နှင့်အိမ်ရာ မပြောင်းရွှေ့သင့်သေး။

ဝက်နှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

ဝက်နှစ်မွေးသူများသည် ကံနိမ့်နေရှာ၏။ စီးပွားရေး လုပ်ငန်း တိုးချဲ့လုပ်ကိုင်ခြင်းမပြုသင့်သေးပါ။ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု ခဏခေတ္တရပ်ဆိုင်းထားပါ။ စေ့စပ်နိုင်၏။ ခရီးသွားနိုင်၏။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

စေ့စပ်နိုင်ပါသော်လည်း လက်ထပ်ခြင်းမပြုသင့်သေးပါ။ ခဏစောင့်ဆိုင်းပါ။ မစောင့်နိုင်ပါက အကျိုးယုတ်ရပါလိမ့်မည်။ ခရီးသွားနိုင်ပါသော်လည်း လေကြောင်းခရီး၊ ရေကြောင်းခရီးကို ရှောင်ပါ။ ထို့ပြင် ဆံသ၊ ခေါင်းလျှော်ခြင်းမပြုကြရ။ ခိုက်တတ်၏။

ကြွက်နှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

စေ့စပ်နိုင်၏။ လက်ထပ်နိုင်၏။ ပြေလ (၇)ရက်နေ့၊ (၁၉)ရက်နေ့သည် ရက်ကောင်းမင်္ဂလာနေ့ ဖြစ်ပါသည်။ ခရီးထွက်နိုင်၏။ ဈေးဆိုင်သစ်ဖွင့်နိုင်၊ တည်နိုင်၏။ ငွေထုတ်ချေးနိုင်၏။ အကျိုးရှိ၏။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

ခရီးထွက်နိုင်ပါသော်လည်း ရေကြောင်းခရီးကို ရှောင်ပါ။ လှေ၊ သင်္ဘောမစီးရ။ ဘေးများ၏။ ခိုက်မျိုးရေးနှင့် မွေးမြူရေး မလုပ်ရ။ အကျိုးပေးမည်မဟုတ်ပါ။

နွားနှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

သင်ကံကောင်းနေ၏။ တောအမဲလိုက်နိုင်၏။ ငွေထုတ်ချေးပါ။ အကျိုးရှိ၏။ ဆုတောင်းပွဲ၊ ရိုးရာကန်တော့ပွဲလုပ်လျှင် အကျိုးထူးပါမည်။ မိမိကြိုက်နှစ်သက်ရာ စီးပွားရေးလုပ်ငန်း တည်ထောင်လုပ်ကိုင်ပါ။ မိမိလုပ်သမျှ အကျိုးရှိမည်။ မိုးရွာတုန်းရေခဲပါ။ ငွေဝင်တုန်း စုဆောင်းထားပါ။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

အနောက်အရပ်စူးစူး တောင်အရပ်စူးစူး အရှေ့တောင်အရပ်သို့ မသွားသင့်ပါ။ ရှောင်ပါ။ မရှောင်နိုင်ပါက အကျိုးယုတ်ရပါလိမ့်မည်။ အိမ်ရာ၊ မီးဖိုချောင်မပြုပြင်သင့်သေး။ ခဏစောင့်ပါဦး။

ကျားနှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

စိုက်ပျိုးရေးလုပ်နိုင်၏။ လက်ထပ်နိုင်၏။ အခန်း၊ ခုတင် နေရာချနိုင်၏။ ဝပြီလ (၉)ရက်နေ့နှင့် (၂၁)ရက်နေ့သည် ရက် ကောင်းမင်္ဂလာနေ့ ဖြစ်၏။ ခရီးထွက်နိုင်၏။ ရေတွင်းရေကန် တူးဖော်နိုင်၏။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

ခရီးသွားနိုင်ပါသော်လည်း ရေကြောင်းခရီးကိုရှောင်ကြဉ် ပါ။ ဘေးအန္တရာယ်များလှ၏။ ရေတွင်း၊ ရေကန်တူးဖော်နိုင်ပါ သော်လည်း ရေမြောင်းမဖောက်ရ။ ခိုက်တတ်၏။ မွေးမြူရေး လုပ်ငန်းမလုပ်ရ။ အကျိုးမပေးပါ။

ယုန်နှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

စီးပွားရေးလုပ်ငန်းလုပ်လျှင် အထည်ချုပ်လုပ်ငန်း လုပ် ပါ။ အကျိုးပေးပါလိမ့်မည်။ သင်္ချိုင်းမြေနှင့်နိုင်ပါသည်။ မိမိ ၏ ဘိုးဘွား၊ မိဘ အတံ့၊ သင်္ချိုင်း သန့်ရှင်းရေးလုပ်ငန်း လုပ်ပေးပါ။ ကံမြင့်လာပါလိမ့်မည်။ ဈေးဆိုင်သစ် တည်နိုင်၊ ဖွင့်နိုင်၏။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

အနောက်မြောက်အရပ်၊ တောင်စူးစူးအရပ်၊ အနောက် အရပ်သို့ မသွားကောင်း။ ကျန်အရပ်များသို့ သွားနိုင်၏။ မြောက်အရပ်စူးစူး ခရီးထွက်နိုင်၏။ စေ့စပ်နိုင်ပါသော်လည်း လက်ထပ်ခြင်းခဏရှောင်ပါ။

နဂါးနှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

မိမိ၏ ရပ်ရွာသန့်ရှင်းရေးလုပ်ပေးပါ။ ကုသိုလ်ရယူပါ။ တရားကျင့်ပါ။ အလှူအတန်းများများလုပ်ပေးပါ။ စီးပွားရေး လျှော့လုပ်ပါ။ ဘာသာရေးလုပ်ငန်း ပိုလုပ်ပေးပါ။ ကံတိုးလာပါ လိမ့်မည်။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

အရှေ့တောင်အရပ်၊ အရှေ့အရပ်၊ တောင်အရပ်သို့ မသွားကောင်း။ ကျန်အရပ်သို့ သွားနိုင်ပါသည်။ အရှေ့အရပ်နှင့် အနောက်အရပ်သို့ သွားနိုင်ပါသည်။ လေကြောင်းခရီးရှောင်ပါ။ ဘေးအန္တရာယ်များရှိ၏။

မြွေနှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

အလုပ်နှင့် အိမ်ရာမြေ ပြောင်းရွှေ့နိုင်၏။ ပြောင်းရွှေ့ လျှင် ကောင်းမည်။ တိုးတက်ချမ်းသာမည်။ အနောက်အရပ် စူးစူး၊ အနောက်မြောက်အရပ်၊ မြောက်အရပ်စူးစူးသွားပြီး စီးပွား ရေးလုပ်ငန်း၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုလုပ်ငန်း လုပ်ပါ။ အကျိုးရှိမည်။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

အနောက်တောင်အရပ်၊ တောင်အရပ်သို့ မသွား ကောင်းပါ။ ခိုက်တတ်ပါသည်။ စေ့စပ်ခြင်း၊ လက်ထပ်ခြင်း၊ အခန်း၊ ခုတင်နေရာရွှေ့၊ နေရာချထားခြင်း မပြုလုပ်ကြရ။ ခဏ ခေတ္တရှောင်ရှားပါလေ။ ထို့ပြင် ခရီးဝေးသွားရောက်ပြီး ကုန် သွယ်မှု၊ ဖောက်ကားရောင်းဝယ်မှု မပြုရ။ အရှုံးပေါ်တတ်၏။ သတိနှင့် ဆင်ခြင်ပါ။ ဈေးဆိုင်သစ်မတည်ရ။ မဖွင့်ရပါ။

ကေတီ-အောင်သိန်း
(ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)

Ref:-
တရုတ်နက္ခတ္တဗေဒပညာ
၂၀၁၃ ခုနှစ်၊
Hong Kong (China)

တရုတ်ဂန္ထဝင်သုတေသနကြီးကြီး

အိပ်မက်အပွင့်ကျမ်း

တက္ကသိုလ်မောင်တံခွန်

- (၁) စပျစ်(သပျစ်)ပင်ကို မြင်မက်ခြင်း
- (က) အမျိုးသားက စပျစ်(သပျစ်)ပင်ကို မြင်မက်လျှင် အလုပ်ကိစ္စ ထမြောက်အောင်မြင်ပါလိမ့်မည်။
- (ခ) သမီးပျိုက စပျစ်ပင်စိုက်နေသည်ကို မြင်မက်လျှင် ချမ်းသာကြွယ်ဝသော လင်ယောက်ျားကောင်း ရရှိပါလိမ့်မည်။ အိမ်ထောင်စု၊ မိသားစုဘဝကို သုခချမ်းသာနှင့် ပြည့်စုံကုံလုံမည်။
- (ဂ) သက်ကြီးပိုင်းအဘိုးအိုက စပျစ်ပင်ကို မြင်မက်လျှင် သက်ရှည်ကျန်းမာရပါလိမ့်မည်။
- (ဃ) ကုန်သည်က သူတစ်ပါးသည် စပျစ်ပင်စိုက်ပျိုးနေသည်ကို မြင်မက်လျှင် ဈေးရောင်းရာတွင် အခက်အခဲ၊ အတားဆီးပျားနှင့် ကြုံတွေ့မည်။
- (င) အကျဉ်းသားက သူများသည် စပျစ်ပင်စိုက်ပျိုးနေသည်ကို မြင်မက်လျှင် ထောင်ကျရက် ရှည်လျားရပါလိမ့်မည်။
- (စ) တရားခံက သူများသည် စပျစ်ပင်စိုက်ပျိုးနေသည်ကို မြင်မက်လျှင် အကျဉ်းထောင်စဉ်းကား ဆက်လက်ထောင်ကျကိန်းရှိမည်။
- (ဆ) လူနာက စပျစ်သီးအခြောက်ပင်ကို မြင်မက်ရပါလျှင် ရောဂါအခြေအနေ ဆိုးလိမ့်မည်။
- (ဇ) ဈေးသည်က စပျစ်သီးအခြောက်ပင်ကို မြင်မက်လျှင် အရှုံးပေါ်လိမ့်မည်။

- (၂) အခြေအနေအမျိုးမျိုးကို မြင်မက်ခြင်း
- (က) သူများ ဝမ်းသာပီတိဖြစ်နေကြသည်ကို မြင်မက်လျှင် မကြာမီ မကောင်းသတင်းကြားရပါလိမ့်မည်။
- (ခ) အိမ်ထောင်ရှင်အမျိုးသမီးက သူများဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာပီတိဖြစ်နေကြသည်ကို မြင်မက်လျှင် အငြင်းပွားမှု အနိုင်ရရှိမည်။
- (ဂ) သူတစ်ပါးက ဝမ်းနည်းကြေကွဲနေကြသည်ကို မြင်မက်လျှင် မိမိမိသားစု သုခချမ်းသာနှင့် ပြည့်စုံရပါလိမ့်မည်။
- (ဃ) ကိုယ်ဝန်ဆောင်အမျိုးသမီးက ပျော်ရွှင်မြူးထူးစွာ ကစားနေကြသော ကလေးများကို မြင်တွေ့လျှင် သားယောက်ျားလေး မွေးဖွားရပါလိမ့်မည်။
- (င) လူနာက သူများဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပီတိဖြစ်နေကြသည်ကို မြင်မက်လျှင် ရောဂါဆိုးသွမ်းနေဦးမည်။

- (၃) တွေ့ဆုံရသည်ကို မြင်မက်ခြင်း
- (က) ကုန်သည်က မိမိထက်အသက်ကြီးသူကို တွေ့ဆုံရပါလျှင် ဈေးရောင်းထိုင်စ၊ အရှုံးပေါ်လိမ့်မည်။
- (ခ) အိမ်ထောင်ရှင်မက မိမိထက် အသက်ကြီးသူကို မြင်မက်လျှင် အိမ်တွင်းရေးရှစ်ထွေးရပါလိမ့်မည်။
- (ဂ) ဘုရားပူးသွား၍ လူကြီးကို မြင်တွေ့ရပါလျှင် စိတ်သောကရောက်ရပါလိမ့်မည်။
- (ဃ) ပျော်ပွဲစားခရီးတွက်ပြီး မိတ်ဆုံကြရသည်ကို မြင်မက်

လျှင် ဂုဏ်သတင်းကြီးလိမ့်မည်။ နာမည်ကျော်ကြားမည်။

- (င) ဆွေမျိုး၊ မိတ်ဆွေနှင့် ဆုံတွေ့ရကြောင်း မြင်မက်လျှင် အငြင်းပွားမှု ပြဿနာနှင့် ကြုံတွေ့ရပါလိမ့်မည်။
- (စ) အထက်အရာရှိက လက်အောက်ငယ်သား၊ ဝန်ထမ်းကို သွားရောက်စစ်ဆေးကြောင်း မြင်မက်ရပါလျှင် မိမိမကြာမီ ရာထူးလျှော့ကျရပါလိမ့်မည်။ သို့မဟုတ် ရာထူးရပ်စဲခြင်းခံရမည်။

(၄) မီးတောင်ကို မြင်မက်ခြင်း

- (က) အမျိုးသားက မီးတောင်ပေါက်ကွဲနေသည်ကို မြင်မက်လျှင် စိတ်ပျက်စရာ ကြုံတွေ့ရပါလိမ့်မည်။
- (ခ) အိမ်ထောင်ရှင်မ အမျိုးသမီးက မီးတောင်ပေါက်ကွဲနေသည်ကို မြင်မက်လျှင် အနာရောဂါဟောင်း ပြန်ထရပါလိမ့်မည်။
- (ဂ) လူနာက မီးတောင်ပေါက်ကွဲနေသည်ကို မြင်မက်ရလျှင် ရောဂါပျောက်ကင်းချမ်းသာရပါလိမ့်မည်။
- (ဃ) အကျဉ်းသား၊ တရားခံက ထောင်ကျော်ကြောင်း မြင်မက်ရပါလျှင် ထောင်ကျရက်ရှည်လိမ့်မည်။
- (င) ကုန်သည်က မီးတောင်ပေါက်ကွဲနေသည်ကို မြင်မက်လျှင် ဈေးရောင်းထိုင်းကာ အရှုံးပေါ်လိမ့်မည်။
- (စ) မီးတောင်အသေကို မြင်မက်လျှင် မိတ်ကောင်းဆွေကောင်းအသစ်ကို ဆုံတွေ့ပေါင်းသင်းရပါလိမ့်မည်။ စပ်တူလုပ်လျှင် ကြီးပွားမည်။
- (ဆ) မိမိသည် မီးတောင်အောက်၌ လမ်းလျှောက်နေကြောင်း မြင်မက်လျှင် အလုပ်အကိုင် အတည်တကျမဖြစ်ပါ။

(၅) ပျိုအန်၊ အော့အန်နေသည်ကို မြင်မက်ခြင်း

- (က) အမျိုးသားက အခြားသူ ပျိုအန်၊ အော့အန်နေသည်ကို မြင်မက်လျှင် မိမိ၏အလုပ်ကိစ္စ၊ အကြံအစည် ထမြောက်အောင်မြင်ရပါလိမ့်မည်။
- (ခ) အိမ်ထောင်ရှင်အမျိုးသမီးနေသည်ကို မြင်မက်လျှင် ကိုယ်ဝန်ရရှိပါလိမ့်မည်။
- (ဂ) ကိုယ်ဝန်ဆောင်အမျိုးသမီးက ပျိုအန်နေသည်ကို မြင်မက်လျှင် လွယ်ကူစွာ မွေးဖွားရပါလိမ့်မည်။
- (ဃ) လူနာက အော့အန်နေသည်ကို မြင်မက်လျှင် မကြာမီ ရောဂါပျောက်ကင်းချမ်းသာမည်။
- (င) သူများက အော့အန်နေသည်ကို မြင်မက်လျှင် မကြာမီ နာဖျားကာ ရောဂါရရှိမည်။

(စ) ရန်သူ၊ မုန်းသူ အော့အန်နေသည်ကို မြင်မက်လျှင် မိမိက ရန်သူအား အရှုံးပေးရပါလိမ့်မည်။

(၆) မဲဆန္ဒပေးခြင်းကို မြင်မက်ခြင်း

- (က) မိမိက သူများသည် မဲဆန္ဒပေးသည်ကို မြင်မက်လျှင် ကံဆိုးမိုးမှောင်ကျပါလိမ့်မည်။
- (ခ) အိမ်ထောင်ရှင်အမျိုးသမီးက သူများ မဲဆန္ဒပေးနေသည်ကို မြင်မက်လျှင် လင်မယား မသင့်မမြတ်ဖြစ်လိမ့်မည်။ အချင်းများမည်။ အငြင်းပွားမည်။
- (ဂ) သူများက မိမိအား မဲဆန္ဒပေးနေသည်ကို မြင်မက်လျှင် နာမည်ကြီးမည်။ ဂုဏ်သတင်းများ ကျော်ကြားမည်။
- (ဃ) သူများက မိမိ(အမျိုးသမီး)ဖြစ်သူအား မဲဆန္ဒပေးနေသည်ကို မြင်မက်လျှင် မိမိ၏ဂုဏ်သတင်း ကျဆင်းဖွယ် ရှိမည်။
- (င) ကုန်သည်က မိမိမဲဆန္ဒပေးခံရသည်ကို မြင်မက်လျှင် စီးပွားရေးပြိုင်ဘက်နှင့် တွေ့ရဆုံရ ပြိုင်ရပါလိမ့်မည်။ မိမိအနိုင်ရ၍ ငွေကြေးများ မြောက်မြားစွာဝင်မည်။ လက်ထဲ၌ ငွေရွှင်မည်။ ဈေးရောင်းကောင်းမည်။ စိတ်ချမ်းသာမည်။
- (စ) လူအုပ်စုက မဲဆန္ဒပေးနေကြသည်ကို မြင်မက်လျှင် မိမိကုန်ကျစရိတ်များမည်။ ထွက်ငွေများမည်။
- (ဆ) မိမိအား ကန်ကွက်မဲပေးကြောင်း ကြားသိမြင်မက်လျှင် အစော်ကားခံရပါလိမ့်မည်။
- (ဇ) လူနာက မဲဆန္ဒပေးနေသည်ကို မြင်မက်ရပါလျှင် မကြာမီ ရောဂါပျောက်ကင်းချမ်းသာရပါလိမ့်မည်။
- (ဈ) အကျဉ်းသား၊ တရားခံက မဲဆန္ဒပေးနေသည်ကို မြင်မက်လျှင် မကြာမီ ထောင်မှလွတ်မြောက်ရပါလိမ့်မည်။ ကံကောင်းလိမ့်မည်။

တက္ကသိုလ်မောင်တံခွန်

Ref:- တဂုတ်အိပ်မက်အဖွင့်ကျမ်း (ဟိုင်နန်မြို့၊ တဂုတ်ပြည်)၊ ၁၉၉၃ ခုနှစ်။

တွံတေးတောကြီးတန်း (၂) မောင်းတော်ချုပ်ဆရာတော်ကြီး

ကောင်းမြတ်(ခရာတော)

မောင်းတော်ချုပ်ဆရာတော်ကြီးရုပ်တုတော်

တွံတေးတောကြီးတန်းအကြောင်း ရေမည်ဆိုလျှင် လုံးဝချန်လှုပ်၍မရသော ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါး ရှိခဲ့လေသည်။ ထိုဆရာတော်ကြီးမှာ မောင်းတော်ချုပ်ဆရာတော်ကြီးဟု လူသိများခဲ့သော ဆရာတော်ကြီးဘဒ္ဒန္တနန္ဒပင် ဖြစ်လေသည်။ တွံတေးတောကြီးတန်း မောင်းတော်ချုပ် သက်သတ်လွတ်နယ်မြေနှင့် ဆရာတော်ကြီး၏ ကြိုးပမ်းစွမ်းဆောင်ချက်များသည် အံ့ဖွယ်ဘနန်းရှိခဲ့သည်ကို လေ့လာသူများအနေဖြင့် မဂ္ဂဇင်း၊ ဂျာနယ်များတွင် အလှည့်သင့်သလို ရေးသားတင်ပြခဲ့သည်ကိုလည်း လေ့လာဖတ်ခဲ့ရလေသည်။

ဆရာတော်ကြီး၏ သာသနာပြု ဆောင်ရွက်မှုများသည် ပြောစမှတ်ဖြစ်အောင် ကျန်ရစ်ခဲ့သည်သာမက မျက်မြင်ဒိဋ္ဌတွေ့မြင်နေရသော သာသနိကအဆောက်အဦများအပြင် မောင်းတော်ချုပ်အဝင်မုခ်ဦးမှ မောင်းတော်ချုပ် သက်သတ်လွတ်နယ်မြေအထိ ယခင်လူသွားလမ်း (ယခု ကားလမ်း) ဆိုင်ကယ်ကယ်ရီလမ်းကို ဖောက်လုပ်ပေးခဲ့သလို၊ မောင်းတော်ချုပ်ကျောင်းမှတစ်ဆင့် အလံအုပ်ကျေးရွာကို ဖြတ်ကျော်၍ ကျိုက်ပါစေတီတော်မြတ်အထိ လူသွားလမ်းများ ဖောက်လုပ်ပေးခဲ့သည်။ (ယခု ကားလမ်းဖြစ်နေပြီ။)

ကိုးကွယ် မောင်းတော်ချုပ်သက်သတ်လွတ်နယ်မြေတွင် သက္ကဋ္ဌာနစေတီတော်များအား ဗုဒ္ဓဂယာမှပုံစံအတိုင်း တည်ထားပူဇော်

www.burmeseclassic.com

မင်္ဂလာကန်ပေါ်အေး စေတီမှခဏ်းနှင့် စေတီတော်

လေသည်။ အိန္ဒိယနိုင်ငံ ဗုဒ္ဓဂယာသို့ သွားရောက် မဖူးမြော်နိုင်သူများအတွက် နေ့စဉ်က ပုံတူထုလုပ် ပူဇော်ပေးထားခဲ့ လေသည်။ ထို့ကြောင့် အိန္ဒိယနိုင်ငံသို့ သွားရောက်နိုင်သူများအဖို့ ဗောင်းတော် နှစ်ထောင့်တော်တွင် စေတီတော်များကို ဖူး မြော်နိုင်ကြပြီဖြစ်လေသည်။ ဆရာတော် ဦးညီညီသည် စတုရန်းပုံသဏ္ဍာန် မင်္ဂလာ ကန်ပေါ်အေးစေတီတော်နှင့် သောက်ရေ ကန်ကြီးကိုလည်း ကြီးကျယ်ခမ်းနားစွာ ဖြင့် မည်သည့် အင်ဂျင်နီယာ၊ မည်သည့် စက်ယန္တရားမှမပါဘဲ တင့်တယ်လှပပြီး မြင်သူတိုင်း ကျက်သရေအပေါင်းနှင့် ဖြည့်စုံသော မင်္ဂလာကန်တော်နှင့် အချိုး ကျသော ရေလယ်စေတီတော်တို့ကို ထုလုပ်ပူဇော်ထားရှိခဲ့လေသည်။ စေတီ တော်နှင့် လူသွားစကြိုလမ်း(ကွန်ကရစ် လမ်း)သည် အရှေ့နှင့်အနောက်၊ တောင် နှစ်ခြောက် ကမ်းစပ်မှ ရေလယ်စေတီ တော်သို့ ဖောက်လုပ်ထားသည်မှာလည်း ကျန်းမာလှပေသည်။ ထိုသို့ဖောက်လုပ် ထားသည့် ရေကန်တော်နှင့် တံတား

စေတီတော်တို့သည် လွန်စွာမှ ပန်ရလှပေ သည်။

ထိုသို့သော စေတီကျောင်းကန် လမ်းများနှင့်အတူ ဆရာတော်ကြီး တူး ဖော်ပေးခဲ့သော မင်္ဂလာကန်နှင့် ကန်ပေါ် အေးစေတီတော်၏ ဂန္ဓကုဋီတိုက်အတွင်း ရှိ မြတ်စွာဘုရားရုပ်ပွားတော်နှင့် မဟာ ဗောဓိပင်ရုပ်တုအတွင်း၌ နှစ်စဉ်မပြတ် စဉ်ဆက်ပေါက်ဖွားနေသော စပါးကြီး၊ စပါးအုံး မြွေအကောင်ရေ (၂၁)ကောင် ခန့် ခိုလှုံနေကြသည်ကို တွေ့မြင်ခဲ့ရလေ သည်။ ထိုမြွေကြီးများသည် ဘုရားဖူးများ အား လုံးဝရန်ပြုခြင်းမရှိသည့်အပြင် ထို ဗောဓိပင်ရုပ်တု၏ အကိုင်းများတွင် အေး ငြိမ်းစွာ နေထိုင်ကြသည်ကို တွေ့မြင်ခဲ့ရ သည်။

ဗောင်းတော်ချုပ်ဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တနန္ဒအား ၁၂၆၁ ခု၊ တပို့တွဲလဆန်း (၁၂)ရက်နေ့ (၁၀-၂-၁၉၀၀)နေ့ စနေ နေ့တွင် ညောင်တုန်းမြို့နယ်၊ ချောင်းကြီး ကျေးရွာတွင် ခမည်းတော် ဦးပန်းဖြူ၊ မယ်တော် ဒေါ်လှအေးတို့မှ ဖွားသန့်စင်

ခဲ့သည်။ မွေးချင်း(၃)ဦးအနက် ဒုတိယ မြောက်သားဖြစ်သည်။ ငယ်နာမည်မှာ မောင်ထွန်းစိန်ဖြစ်သည်။ အရွယ်ရောက် ၍ ပညာသင်ကြားရာ ရန်ကုန်မြို့၊ အလုံ ကျောင်းကျောင်း၌ သတ္တမတန်းအထိ ပညာ သင်ကြားခဲ့သည်။

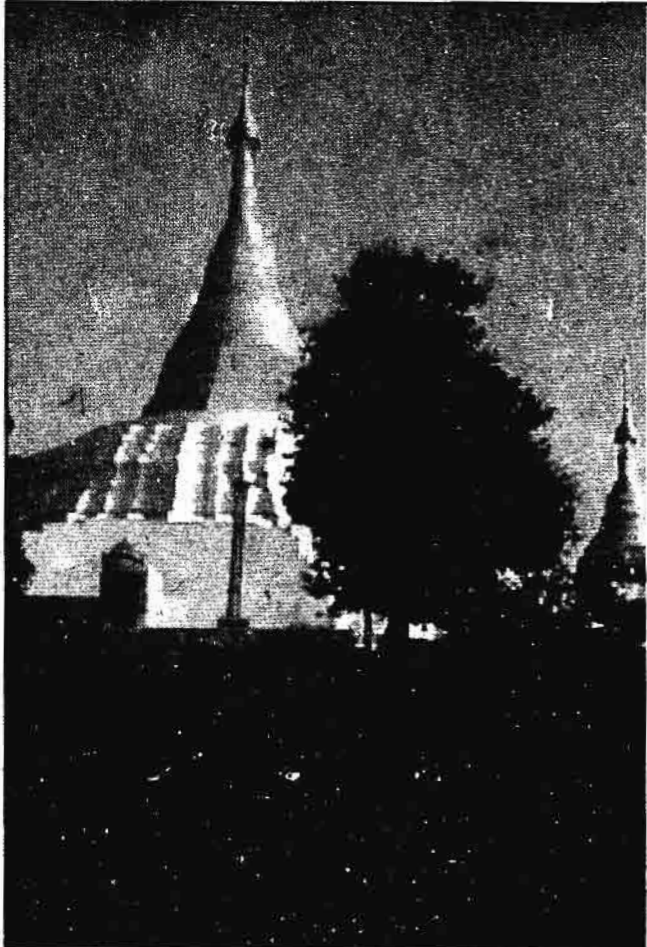
ကျောင်းမှထွက်ပြီး အစိုးရမြေ စာရင်းဌာနတိုင် အမှုထမ်းစဉ် မျက်စိ ဝေဒနာခွဲကပ်၍ ကျန်းမာရေးချို့ယွင်းလာ သဖြင့် အလုပ်မှအနားယူခဲ့ရသည့် အသက် (၂၅)နှစ်အရွယ် ၁၂၈၆ ခုနှစ်တွင် ညောင် တုန်းမြို့နယ်၊ ဝံကျောင်းကျေးရွာ၊ ဝံ ကျောင်းဆရာတော်၊ ဦးအုတုစာရိတ္တဝဏ္ဏ အား ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ရဟန်းခံခဲ့သည်။ ဘွဲ့ တော်မှာ အရှင်နန္ဒဖြစ်သည်။ ရဟန်း သိက္ခာ (၁၅)ပါးအထိ လှည့်လည်တရား အားထုတ်ခဲ့သည်။ တရားဓာတ်ခံရရှိလာ သောအခါ ကျိုက်ထီးရိုးတောင်တွင် တောရဆောက်တည်ရန် ခရီးထွက်ခဲ့စဉ် တွဲတေးတောကြီးတန်းတာဝေဆိပ်ကမ်းတွင် ပါရမီဓာတ်ခံတို့က နှိုးဆော်လာ၍ ဆိပ် ကမ်း၌ ဆင်းသက်ခဲ့ပြီး မြေလျင်မရိုးဖြင့် စတင်ခဲ့ရာ ကော့မှူးမြို့နယ်နှင့် ကွမ်းခြံ ကုန်းမြို့နယ်အစပ်ရှိ ကသပ်ကုန်းကျေးရွာ သို့ ၁၃၀၁ ခု၊ ဝါဆိုလပြည့်ကျော် (၁)ရက် နေ့ရောက်ရှိခဲ့လေသည်။ ထိုကာလသည် ရဟန်းတော်များ ဝါကပ်ရန် အချိန်ဖြစ်နေ ၍ ဝါကပ်ရန် တောတွင်းသို့ဝင်ရောက်ခဲ့ လေသည်။ ထို့နောက် လူမရှိသော တဲ ငယ်တစ်လုံးကို တောင်ကုမုပေါ်တွင် တွေ့ မြင်သဖြင့် အရှင်ရီလျှင် ခွင့်ပန်၍ ဝါကပ် မည်ဟု နှလုံးသွင်းလျက် ပုရိမဝါကို ဝါ ကပ်တော်မူ၏။

ထိုညတွင် ဥပဇ္ဈာန်ခြံပိုင်ရှင် ဦးပုည တို့ဇနီးမောင်နှံသည်လည်း ထူးခြားသော အိပ်မက်ကို မြင်မက်သည်။ သူတော်တစ် ပါးဟာ မိမိတို့ခြံအတွင်းသို့ ရောက်လာပြီး ဆွမ်းကပ်ရန် တိုက်တွန်းနှိုးဆော်ပြီး

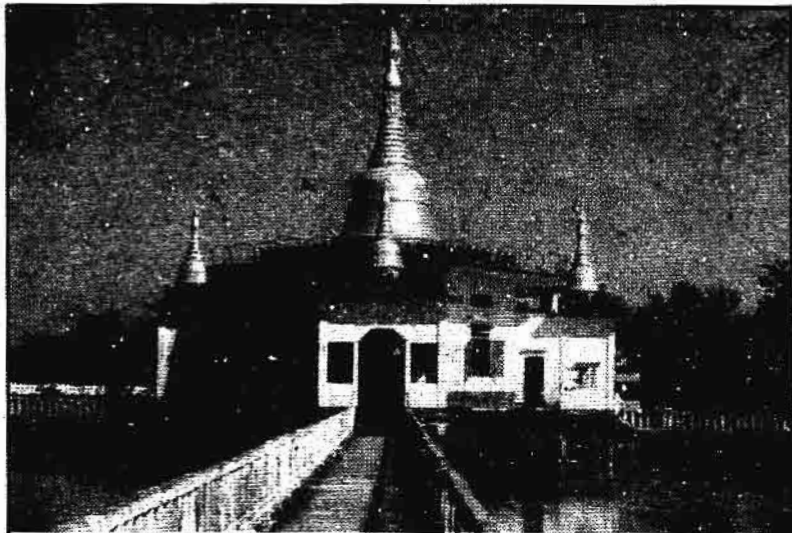
www.burmeseclassic.com

ပျောက်ကွယ်သွားသည်ဟု မြင်မက်သည်။
ထို့ကြောင့် နံနက်လင်းသည်တွင် ဥယျာဉ်
ခြံသို့ သွားရောက်ကြည့်ရှုရာ ဆရာတော်
ကို ဖူးတွေ့ရလေသည်။ ထိုအခါ ဦးပုည
တို့ ဇနီးမောင်နှံမှ ဆရာတော်အား ဝါတွင်း
(၃)လ ကာလပတ်လုံး ဆွမ်းမပြတ် ဆက်
ကပ်လှူဒါန်းကြသည်။ ထိုအချိန်မှစ၍
ဆရာတော်ကြီးသည် သက်သတ်လွတ်
ဘုဉ်းပေးခဲ့သည်။ ဤသည်ကား ဆရာ
တော်ကြီး၏ သာသနာပြုခရီးအစဟု
ပြောရပေလိမ့်မည်။

ဝါကျွတ်လျှင် တောကြီးတန်း
အတွင်း လှည့်လည်တရားအားထုတ်ခဲ့ပြီး
တလုထွေကျေးရွာအနီး၊ ဘာလီကုန်း
ကျေးရွာသို့ ရောက်ခဲ့လေသည်။ ထိုရွာ
တွင် ဒကာမများ လျှောက်ထားမှုကြောင့်
တစ်ဝါဆိုခဲ့ရသည်။ ဗောင်းတော်ချုပ်
စေတီတော်ရှိရာ ဒေါက်ရစ်ကုန်းအရပ်၌
ဒကာ၊ ဒကာမများအား တစ်ဆုပ်ဆန်ကို
ဖယ်ထားစေ၍ ဗောင်းတော်ချုပ်စေတီကို
၁၃၀၃ ခုနှစ်တွင် ထီးတော်တင်လှူနိုင်ခဲ့
သည်။ ဘုရားပရဝဏ်အနီးတွင် ဝါး
ကျောင်းလေးဖြင့် သီတင်းသုံးနေစဉ်

ဆရာတော်
ကြီး
ပြုပြင်ခဲ့သည်
ကျိက်ဖူး
ကျိက်ပါ
စေတီတော်

မင်္ဂလာကန်ပေါ်အေးစေတီ

ကျောင်းဝင်းအတွင်း (အောင်)စေတီ
တည်ထားပူဇော်ခဲ့သည်။ ထို့နောက်
ယွင်းပျက်စီးနေပြီဖြစ်သော ကျိက်ဖူး
ကျိက်ပါစေတီတော်နှစ်ဆူအား ပြုပြင်
ခဲ့လေသည်။ ထို့အပြင် ကော့မှူးငှာ
အော်စမ်းကျေးရွာအနီး စေတီ(၃)ဆူ
တေးမြို့နယ်၊ ရွှေလက်ခုပ်ကျောင်းအတွင်း
ရှိ စေတီတော်တစ်ဆူ၊ နန်းတော်ကျ
သီလရှင်ကျောင်းတိုက်အတွင်းရှိ၊
ဟောင်းစေတီတော်တစ်ဆူ၊ သဝန်းထွေ
ရွာ၊ ပြည်တော်သာစေတီတစ်ဆူ
တည်ထားပေးခဲ့သည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် တွံတေး
တောကြီးတန်းသာမဟုတ် မြန်မာပြည်

အလယ်ပိုင်း မိတ္ထီလာမြို့၊ ရှမ်းတဲလေတပ်
 ခေန်အန်းတွင် စေတီတော်တစ်ဆူအား
 အဓိဋ္ဌာန်အရ သွားရောက်တည်ခဲ့ပြန်
 သည်။ တံတေးမြို့နယ်၊ ကံပဲကျေးရွာ
 အနီး ရွှေနံ့သာကုန်းမြေဧက(၃၀)ခန့် မြေ
 နေရာတွင် ၁၃၂၉ ခု၊ ဝါခေါင်လပြည့်
 (၂၁-၇-၆၇) မဟာဗောဓိစေတီတော်ကို
 ဆုတ်မြစ်ချခဲ့ပြီး သတ္တဋ္ဌာနစေတီတော်
 များကို ဆက်လက်တည်ထားဆောင်ရွက်
 တော်မူပါသည်။ မြောက်ဘက်၌ ဂန္ဓကုဋီ
 ထိုက်တော်စေတီကိုလည်း တည်ထား
 သည်။ အနောက်ဘက်တွင် မင်္ဂလာကန်
 ဝေါ်အေးစေတီနှင့် မဟာမင်္ဂလာကန်ကို
 ထူးဖော်၍ တည်ထားပေးခဲ့လေသည်။ ထို
 ခေန်အန်းတွင်းကျေးရွာအသီးသီးမှ
 ထုတ်အားပေးများသည် မိမိထမင်းထုပ်ဖြင့်
 ချက်ပြုတ်ကာ လာရောက်လုပ်အားပေး
 ကြခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့နောက် ဗုဒ္ဓဂယာ
 သီရိတော်ကြီးနှင့် ဓမ္မာရုံများ၊ ကျောင်း
 များ သီလရှင်စရပ်များ များစွာကို တည်
 ဆောက်ပေးခဲ့လေသည်။

ထို့အပြင် မအူပင်မြို့စိမ်းမြကန်သာ
 စေတီ၊ ကျိုက်လတ်မြို့နယ်ဥယျာဉ်ဝရွာ
 မွင် မဟာဗောဓိ သတ္တဋ္ဌာနစေတီတော်၊
 ဘောင်တုန်းမြို့နယ်၊ ချောင်းကြီးကျေးရွာ

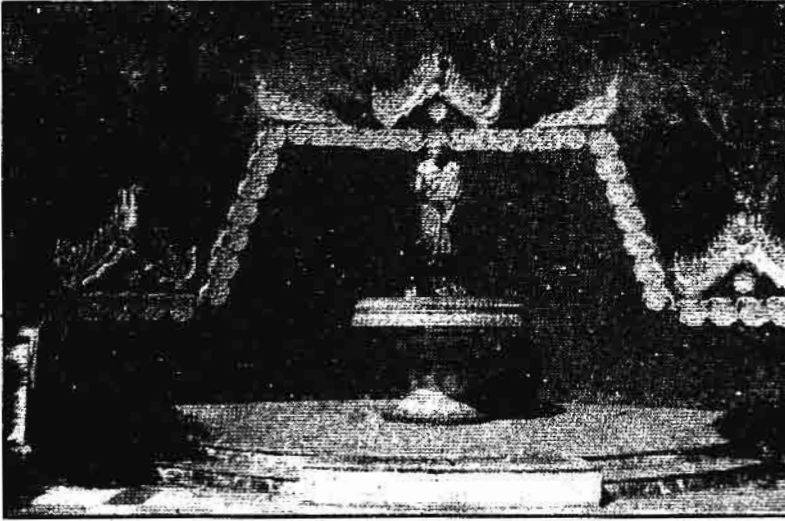

တွင် ဆရာတော်ကြီး၏ ဩဝါဒဖြင့် မဟာ
 ဗောဓိစေတီတော်ကို တပည့်ဒါယကာ၊
 ဒါယိကာမများဖြင့် တည်ထားပေးခဲ့ပြန်
 သည်။ ဆရာတော်ကြီးသည် ပယောဂ
 ဝေဒနာရှင်များနှင့် စိတ္တဝေဒနာရှင်များ
 အား မေတ္တာစွမ်းဖြင့် ကုသပေးကာ ဆရာ
 တော်ကြီး၏ မေတ္တာရေစင်များ သောက်
 သုံးခြင်းဖြင့် ရောဂါဝေဒနာများ ပျောက်
 ကင်းစေခဲ့သည်။ ဆရာတော်ကြီးသည်
 ဘုရားကျောင်းကန်စေတီပုထိုး ရေတွင်း

ရေကန် တူးဖော်ခြင်း အစရှိသော သာ
 သနာရေးဆောင်ရွက်မှုများ ကြိုးပမ်း
 ဆောင်ရွက်တော်မူသည်သာမက ခုနစ်
 ရက်သားသမီးများအား တရားအားထုတ်
 ရှုမှတ်စေခြင်း၊ ဝေဒနာများလည်း ပျောက်
 ကင်းအောင်ကုသပေးနိုင်ခြင်းတို့ကြောင့်
 လောကီ၊ လောကုတ္တရာ နှစ်ဖြာသော
 အကျိုးကို မျှတအောင် ထမ်းဆောင်ကြိုး
 ပမ်းတော်မူခဲ့သော ဆရာတော်ကြီးပင်
 ဖြစ်ပါသည်။

ယခုအခါ ဆရာတော်ကြီး ကြိုးပမ်း
 ဆောင်ရွက်တော်မူခဲ့သော သာသနာ
 အဆောက်အအုံများနှင့် စေတီပုထိုး ကန်
 ကျောင်းများသည် တံတေးတောကြီး
 တန်းတွင် အထင်ကရပင် မျက်ဝါးထင်
 ထင် ဖူးတွေ့နေရဆဲဖြစ်၏။ အထူးသဖြင့်
 ဆရာတော်ကြီး ဝူမိမာန်တွင် အလွန်ထူး
 ခြား၍ ဂန္ထိရဆန်သော အင်းကွက်များ၊
 စမများဖြင့် ထုံမွမ်းနေသည်ကို တွေ့မြင်
 ရဆဲ ဖြစ်သည်။ ဗောင်းတော်ချပ်ပုသိခိုး
 မှ ကားလမ်းအတိုင်း ဝင်ရောက်လာသော
 ဆရာတော်ကြီး၏ ရုပ်တုတော်နှင့် ထေ
 ရပုတ္တိအကျဉ်း ကမ္မည်းကျောင်းကန်ကို ဖူး

တွေ့ရမည် ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာတော်ကြီးသည် ရုပ်တုတော်၏ မျက်နှာချင်းဆိုင်တွင် ဗုဒ္ဓဂယာ သတ္တဋ္ဌာနစေတီတော်များကို ဖူးတွေ့ရသည်။ ရုပ်တုတော်၏ လက်ျာဘက်လမ်းတိုင်းသွားပါက ဆရာတော်ကြီး၏ ရုပ်ကလာပ်တော် ဂူသွင်းထားရာ သိမ်တော်ကြီးကို ဖူးတွေ့ရမည် ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီး၏ ရုပ်တုတော်အနောက်မှ ကားလမ်းအတိုင်း ဆက်လက်သွားပါက ဝဲဘက်တွင် ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းများကို မြင်တွေ့ရပြီး ကွန်ကရစ်တံတားသည် စမ်းချောင်းလေးအား ဖြတ်ကျော်တည်ဆောက်ပေးထားသည်။ ထိုတံတားလွန်သည်နှင့် မင်္ဂလာကန်ပေါ်အေးစေတီတော်ကို ရေကန်အလယ်၌ သပ္ပာယ်စွာ ဖူးမြော်ရမည်ဖြစ်သည်။ ကန်ပေါ်အေးစေတီမှန်ဝမှ ကားလမ်းအတိုင်း ကုန်းကမူအတက်လမ်းအတိုင်း တက်သွားပါက လက်ျာဘက်တွင် လှပစိမ်းဆီသော လယ်ကွင်းပြင်များကို တွေ့မြင်ရပြီး ထိုမြင်ကွင်းကျော်လွန်သွားသည်နှင့် ညိုမှိုင်းအံ့ဆိုင်းနေသော ဝါးရုံတောကြီးကို တွေ့မြင်ရပြီး ထိုဝါးရုံတောကြီးများ၏ မျက်နှာချင်းဆိုင်တွင် ဆရာတော်ကြီး

သီတင်းသုံးခဲ့သော ဗောင်းတော်ချုပ်ကျောင်းတော်ကြီးကို ကြီးကျယ်ခမ်းနားစွာ တွေ့မြင်ရသည်။ ထိုကားလမ်းအတိုင်း ဆက်လက်သွားပါက အလံအုပ်ရွာနှင့် ဆရာတော်ကြီးပြုပြင်ခဲ့သော ကျိုက်ပါစေတီတော်အား သွားရောက်ကြည့်ညိနိုင်မည်ဖြစ်ပါသည်။

ယခုအခါ ဆရာတော်ကြီး၏ ကြီးပမ်းဆောင်ရွက်မှုများကြောင့် ဗောင်းတော်ချုပ် သက်သတ်လွတ်သာသနာ့နယ်မြေသည် အလွန်ပင်စည်ကားသာယာလျက်ရှိပြီး နှစ်စဉ်သင်္ကြန်ကာလများတွင် ဗောင်းတော်ချုပ်သာသနာ့နယ်မြေတွင် ဒုလ္လဘရဟန်းခံယူသူများ အနယ်နယ်အရပ်ရပ်မှ လာရောက်သင်္ကန်းဝတ်သဖြင့် လွန်စွာ စည်ကားသည်ကို တွေ့ရသည်။ ထို့အပြင် အခါကြီးရက်ကြီးများ၊ ဥပုသ်နေ့များတွင်လည်း ဗောင်းတော်ချုပ်သာသနာ့နယ်မြေနှင့် ကျိုက်ပါစေတီတော်မြတ်အား လာရောက်ဖူးမြော်သူ ဘုရားဖူးယာဉ်များဖြင့် စည်ကားလှသည်ကို တွေ့ရှိရပေသည်။

ဆရာတော်ကြီး၏ မေတ္တာဇွေ့ကို လာရောက်ခိုလှုံနေထိုင်ကြသော မြွေကြီးများကိုလည်း ကန်ပေါ်အေးမင်္ဂလာစေတီလှိုက်အတွင်း မဟာဗောဓိပင်ရပ်ထုတော်

တွင် တွေ့မြင်ကြရမည် ဖြစ်သည်။ ထိုကန်ထဲတွင် များစွာသောငါးများ မွေးမြူထားသဖြင့် အလုပ်ပိတ်ရက်တွင် အနားယူရင်း ကုသိုလ်ယူကြသူများ ငါးစာကျွေးသူများကိုလည်း တွေ့မြင်ရလေ၏။

ဤကဲ့သို့ တံတေးတောကြီးတန်းမှ ဗောင်းတော်ချုပ်သက်သတ်လွတ်နယ်မြေကြီး ယခုကဲ့သို့ သာသနိက အဆောက်အဦများ စေဆီပုထိုးများ တည်ထားပေးခဲ့သော ဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တနန္ဒသည် ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာပရားများ ကိုယ်တိုင်အားထုတ်ပြီး ဒကာ ဒကာမများအားလည်း တရားရေအေးတိုက်ကျွေး၊ အကျင့်သီလဆောက်တည်စေခဲ့ပြီး သက်တော် ၈၅၊ သိက္ခာတော် ၆၀ အရွယ်တွင် ၁၃၄၆ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလဆန်း ၂ ရက်၊ အင်္ဂါနေ့တွင် ၂၂-၁-၈၅ ခုနှစ်တွင် ခန္ဓာဝန်ချ၍ ဘဝနတ်ထံပျံလွန်တော်မူခဲ့ပေသည်။

စာရေးသူသည် ဗောင်းတော်ချုပ်သက်သတ်လွတ် သာသနာ့နယ်မြေအတွင်းသို့ သွားရောက်ဖူးမြော်ကြည့်ညိနေရင်းက ဆရာတော်ကြီး၏ ကြီးပမ်းမှုများကို ဝမ်းသာပီတိဖြစ် လှိုက်လှိုစွာ ရှိခိုးဦးခိုက်ပူဇော်မိရင်း ဆရာတော်ကြီး၏ အဆုံးမစကားဆောင်ပုဒ်များကို တီးတိုးရွတ်ဆို ပူဇော်နေမိသည်။ ဆရာတော်ကြီးအဆုံးအမများမှာ -

- ခန္တီမူလ မာန်ကိုချ
- ဒေါကိုပယ် မေတ္တာလွယ်
- သတ္တဝါများ မေတ္တာထား
- သားစားရှောင်ကြဉ်ပါ။
- လောကုတ္တရာဆိုတာ ကိုယ်ကျင့်
- တရားဟာ အဓိက။
- လောကဓံသဘော ကြုံတွေ့ရင်
- သတ္တိရှိရှိ သည်းခံပါ။

တောင်းမြတ် (ခရာတော်)

သံပုံစေတီ (၆၀၀၀၀) ခြောက်သောင်းနှင့်

ဒေါင်းစကြာ အဟော

သခင်အပတ်မှအစက်

ဝန်ကြီးချုပ်ဦးနုညွှန်ကြားချက်အရ တပြည်လုံး၌ သံပုံစေတီ (၆၀၀၀၀) တည်ခဲ့ရာ မန္တလေးမြို့တိုင်းကြီး (၄၅) တာအတွင်း ၁၃၂၃ ခု၊ နဝေတ္တိလဆန်း(၂)ရက် စနေနေ့ နံနက်က တည်ခဲ့သော သံပုံစေတီ

THE GUARDIAN

**DAUNG SETKYA
PREDICTS U NU'S
RESIGNATION**
U Nu will Resignation
in 1960
The Council Report
The Burmese Government
is expected to resign
in 1960. The British
Ambassador in Rangoon
has said that the
Burmese Government
will not survive
longer than this year.

မိုး
တ
ဝေပိုင်

THE VANGUARD
DAILY

ပြေးချမ်းရေးအော်

လက်ခံသည့်ပြင်အစဉ်

နိုင်ငံရေး အတိတ်နှင့် တာဝန်ယူခြင်း
ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်
ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်သည် နိုင်ငံရေးတိုက်ပွဲများတွင် အရည်အချင်းချင်း ပြိုင်ဆိုင်ရန် ဆန္ဒရှိကြောင်း အတိတ်ကတည်းက ပြောဆိုခဲ့ဖူးသည်။

ယင်းသို့ မှားယွင်းထိခိုက် နှစ်မှန်း
ခေနိုင်သည့် သံပုံစေတီယတြာကြောင့်
နတ်ကွန်းတည်ဆောက်ခြင်း၊ ဗလိနတ်တ
ကျွေးခြင်းများဖြင့်လည်း တိုင်းပြည်
တည်ငြိမ်ပြီး တိုးတက်စည်ပင်လာမည်
မဟုတ်၊ နန်းသက်လည်းရှိ၍ ရည်မလာ
နိုင်၊ ထိုမှားယွင်းသော ယတြာကို
ကုစား၍လည်း ရလိမ့်မည်မဟုတ်ဟု
ပြောဆိုပြီး အောက်ပါအတိုင်း ဟောဆို
လိုက်ကြောင်း။

(၁) ဦးနုသည်၁၉၆၄-ခုနှစ်ပါလီမန်တွင်
ဝင်ရောက်အရွေးမခံတော့ ဟု
အတိအလင်း ကျေညာထား၏။
အမှန်မှာ သူဝင်ရောက် အရွေးခံ
လျှင်လည်းဖြစ်လိမ့်မည် မဟုတ်
သည့် အပြင်ယခုလက်ရှိပါလီမန်
သက်တမ်းမကုန်မီ ဦးနု သည်
ရာထူးလက်လွှတ် ဩဇာအာဏာ
ကျဆုံးမည့်သူ ဖြစ်သည်။

(၂) ယခုလက်ရှိ (ပထမ)ဗိုလ်လှပွဲတွင်
ဦးဗိုလ်နိုင် သည်ဖြစ်စေ သခင်နိုင်

သည်ဖြစ်စေ တိုင်းပြည် အတွက်
အကျိုးမများ အချည်းနီးပင်ဖြစ်
သည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော်
တိုင်းပြည်တွင် မျက်မှောက်ဖြစ်
ပေါ်နေသော အရေးအခင်း
ပြဿနာများကို ပြေလည်အောင်
ဖြေရှင်းမပေး၊ နိုင်သည့်အပြစ်
အချင်းချင်းဗိုလ်လှပွဲ (၆၂) ခုနှစ်
အတွင်း၌ ပြုလဲယိုင်ကွဲမည့်အဖွဲ့
ဖြစ်သည်။

(၃) တိုင်းပြည်တွင် ဖြစ်ပေါ်နေသည့်
အရေးအခင်းများကို တည်ငြိမ်
အောင်(ထိန်းသိမ်း)ပြီး မပြေ
မလည် ဖြစ်ပေါ်နေသော အရေး
အခင်းများကို ဖြေရှင်းပေးရန်နှင့်
ကျရောက်လတ္တံ့သော ဘေးဒုက္ခ
အန္တရာယ်များကို ကာကွယ်ပြီး
တိုင်းပြည်စည်ပင်သာယာတိုးတက်
စေရန်အတွက် တာဝန်ယူအင်အား
စုသည် မလွှဲမသွေ ကေန်အမှန်
မှချပေါ်ပေါက်ရမည် ဖြစ်သည်။

ထိုတာဝန်ယူ အင်အားစု မပေါ်
ပေါက်ရန် ယတြာချေသောအား

ဖြင့် အစိုးရအဖွဲ့ကို (၆၂) ခုနှစ်
အတွင်း၌ အခြားနိုင်ငံရေးအဖွဲ့နှင့်
ပူးပေါင်း၍ (ညွှန်ပေါင်း) အစိုးရ
အဖြစ်ပြောင်းလွှဲ၍ ဖွဲ့စည်းသော်
လည်း ကေန်အမှန်ပင် ထို
တာဝန်ယူ အင်အားစုသည် တိုင်း
ပြည်အတွက် ပေါ်ပေါက်ရမည်ဖြစ်
သည် ဟု ခေါင်းစကြာလုလင်က
ထုတ်ဖော် ဟောကြားလိုက်သည်။

ဤဟောကိန်းသည် ဂါဒီယန်း
သတင်းစာ ရန်ကုန်ရက်စွဲ(၂၇-၁၂-၆၁)
နေ့ထုတ် မျက်နှာပုံတွင် လည်းကောင်း၊
(၂၇-၁၂-၆၁)နေ့ထုတ် မြန်မာ့အလင်းစဉ်
စာမျက်နှာ (၄)တွင်လည်းကောင်း။
ဟံသာဝတီသတင်းစာ(၂၉-၁၂-၆၁) နေ့စွဲ
ပါ စာမျက်နှာ (၈)တွင် လည်းကောင်း။
(၂၉-၁၂-၆၁) နေ့စွဲပါ ဗိုလ်တထောင်
သတင်းစာစာမျက်နှာ(၇)တွင်လည်းကောင်း၊
ဟောကိန်း ပြည့်စုံစွာပါရှိပြီး (၂၈-၁၂-
၆၁) နေ့စွဲပါ ကြေးမုံသတင်းစာ စာမျက်
နှာ(၇)တွင် လည်းကောင်း တစ်ဝတ်
တဒေသ ပါရှိခဲ့လေသည်။

ဒေါင်းစကြာ အပေး

မိုးကြိုးရေးသားချက်များ လုံးဝမမှန်

၁-၁-၆၂ နေ့စွဲပါ ကျွန်ုပ်တို့ သတင်းစာ စာမျက်နှာ (၇)တွင် မန္တလားမှ နိုင်ငံရေးဗေဒင်ဆရာ မြေပေါ်မှာ ရွှေ ကြော်ငြာထုတ်ချင်၍ ဟုတ်ဟုတ် မဟုတ်ဟုတ် ဟောစာတမ်းတွေထုတ်၍နေခြင်းဟူသောခေါင်းစဉ်ဖြင့် -

(၁) ဝန်ကြီးချုပ် ဦးနုသည် ရာထူးမှ မဆင်းလျှင်လည်း ရာထူးပြန်ရတော့မည်မဟုတ်။

(၂) ဟောစာတမ်းထုတ်သူမှာ တည်မြဲ ဖ-ဆ-ပ-လကို ယုံကြည်နေသူ တစ်ဦးဖြစ်သည်ဆို၏။

(၃) အဆိုပါ ဗေဒင်ဆရာမှာ တည်မြဲ သန့်ရှင်းကွဲစဉ်က တည်မြဲနိုင်ရမည် ဟူ၍လည်းကောင်း။

(၄) အမေန်နိုင်ငံ ရွှေမင်းသမီးအား တောင်ဆင်းနှင့်သာ မုချရရှိမည်ဟုဟောကိန်းထုတ်ခဲ့သူဖြစ်ရာ ဟောကိန်း မှန်မမှန် တော်ကြည့်ရမည်ဟု ဖော်ပြပါရှိခဲ့ကြောင်း။

အထက်ပါသတင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဒေါင်းစကြာ လုလင်က မန္တလေးတွင် ခေတ္တရောက်ရှိနေသော မိုးကြိုး ဦးအုံးခင် အား မိုးကြိုးသတင်းစာပါများ လုံးဝမမှန်ကြောင်း ဖြင့် အောက်ပါအတိုင်း ရှင်းလင်းသွားကြောင်း။

ဒေါင်းစကြာက မိမိသတင်းစာတိုက်များသို့ ပေးပို့ ဟောဆိုခဲ့သည်မှာ မိုးကြိုးတွင် ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း မဟုတ်။

(၁) အမှန်ဟောဆိုခဲ့သည်မှာ ဦးနုသည် ၁၉၆၄ ခုနှစ် ပါလီမန်တွင် ဝင်ရောက်အရေးမခံဟု အတိအလင်း ကျေညာထားသော်လည်း အမှန်မှာ သူဝင်ရောက် အရေးခံလျှင်လည်း ဖြစ်လိမ့်မည်မဟုတ်သည့်ပြင် (၁၉၆၄-၄)ပါလီမန် သက်တမ်းမကုန်မီ ဝန်ကြီးချုပ် ဩဇာအာဏာကျဆုံးမည်သူဖြစ်သည်ဟုဟောဆိုခဲ့၏။

(၂) ဒေါင်းစကြာသည် တည်မြဲတို့နှင့်မည်သို့မှ မပတ်သက် ၎င်းတို့၏ ဝါဒကိုလည်းမယုံကြည်သည့်ပြင် အဝါ သမားလည်းမဟုတ် အပြာလည်းမဟုတ် မည်သည့် နိုင်ငံရေးသမားနှင့်မှ မပတ်သက် ၎င်းတို့၏ ဝါဒကို လည်း မယုံကြည်။

မန္တလားမှ နိုင်ငံရေးဗေဒင်ဆရာ
မြေပေါ်မှာ ရွှေကြော်ငြာထုတ်ချင်၍ ဟုတ်-ဟုတ်
မဟုတ်ဟုတ်ဟောစာတမ်းတွေထုတ်နေခြင်း

မိုး၊ သတင်းထောက် ရေးသောဘာမျိုးဖြစ်နေရာ ဟောစာတမ်း မန္တလေးမြို့ ဒေါင်းစကြာ သတင်းစာ ထုတ်ဝေရာ တည်မြဲ မသလား နှင့် လုလင်ကမည်မ ကိုမောင်ကို ကြိုကာ နေသူတို့ဖြစ်သည်ဆို၏။

ထိုအပြောင်းအလဲ ဖြစ်မည် ဝန်ကြီး ကာလပါ အစဉ်အတော်မှာ ကျယ်ပြန့် ချုပ်ဆိုရေးရာမှမဆင်းလျှင်လည်းကောင်း ရှင်းကွဲစဉ်က ကျယ်ပြန့်ရမည်။

မြန်မာ့ကျွန်းကျွန်းကို ကိုယ်စောင့်ရှောက် စောင့်ရှောက်နိုင် ချမ်းသာအေးအေး ကောင်း ကောင်း ဖြစ်ကြာ မြေပေါ်သည်း စာ ဆင်ခြင်သော မုချရရှိရမည်ဟု ဟောကိန်း သို့မဟုတ် မြေပေါ်သည်း တတိယအပိုမှ အ ထုတ်ခဲ့သဖြင့်သာ ဟောကိန်းမှန်မမှန် စီရင် ကမ်းလားမည်ဖြစ်ကြောင်း ဟောရာ တော်ကြည့်ရမည်ဟု ကောက်ချက်ချသည် ကမ်းကောက်ချက်ချမပြုဘဲသာကင်းပါ ဆို၏။

များသို့ပို့ လေးခဲ့သည်။
အောက်ပါအတိုင်းကျေညာနေရာ ဗေဒင် လူမှု ဝန်ထမ်း
ပြည် လုံးကျွတ် ညီလာခံ

(၃) တည်မြဲသန့်ရှင်းကွဲစဉ်က မည်သူနိုင်ရမည်ဟု လုံးဝ မဟော ဆိုခဲ့။

(၄) ၁၉၅၅-ခု နိုဝင်ဘာလ ၁ ရက်နေ့က ပီတာတောင်ဆင်းကို အသင် တရားဝင်ထိမ်းမြားမှု မပြုသည့်တိုင်အောင် ပီတာ တောင်ဆင်းနှင့် သင်သည် လင်မယားအရာမြောက်သည် အထိဖြစ်လိမ့်မည်ဟုသာ ဟောခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ မုချရရှိမည် ဟု မပါ။ မာဂရက်ထံ ရိုက်သော ကြေးနန်းခါတ်ပြုဖြင့် လာရောက် ရှင်းလင်းသွားကြောင်း။

အောင်ကျော်
ဤဆောင်းပါးကို တိုက်သို့ပို့လိုက်ပါ။ တည်းဖြတ်ပြီး ထည့်ရန်ဖြစ်သည်။
အုံးခင် - ၃၀/၁/၆၂

ဒေါ်ခင်စုကလေး - နို့ကြီး ၅ နှစ်
ချစ်ဖူးပျော်စရာပဲ

၁-၁-၅၂ ကျွန်ုပ်တို့အဖေအမိ
တို့ - အဖေ (၃) နှစ် - မန္တလေးမြို့နယ်
ပေဒည်ခရိုင် - ဖေဖော်ဝါရီလတွင် ဖွားမြင်
ချစ်ဖူးပျော်စရာ - မယုတ်မယုတ် ဝမ်း
စာတိုင်းစေ့စေ့ ဖြစ်ခဲ့ပြီး ဖွားမြင်
ခေါင်းစဉ်ဖြစ် -

(၁) နို့ကြီးအဖေအမိတို့ - နှစ် ၅ မှ
၁၆ နှစ်အထိ - နှစ်စဉ် ဖြစ်တော်မူ
မယုတ်

(၂) ဝမ်းစာတိုင်းစေ့စေ့ ဖြစ်ပြီး - ဝမ်း
မယုတ်မယုတ် ဖြစ်ခဲ့ပြီး ဖွားမြင်
ခေါင်းစဉ်

(၃) အဖေအမိတို့အဖေအမိတို့ - ဝမ်း
စာတိုင်းစေ့စေ့ ဖြစ်ပြီး ဖွားမြင်
ခေါင်းစဉ်

(၄) နဂါးမုန်တိုင်းဒဏ်ပေးပြီး အား
စေ့စေ့စေ့စေ့ ဖြစ်ပြီး ဖွားမြင်
ခေါင်းစဉ် - ဝမ်းစာတိုင်းစေ့စေ့
မယုတ်မယုတ် ဖြစ်ခဲ့ပြီး ဖွားမြင်
ခေါင်းစဉ်

နဂါးမုန်တိုင်းဒဏ်ပေးပြီး ဝမ်း
စာတိုင်းစေ့စေ့ ဖြစ်ပြီး ဖွားမြင်
ခေါင်းစဉ် - ဝမ်းစာတိုင်းစေ့စေ့
မယုတ်မယုတ် ဖြစ်ခဲ့ပြီး ဖွားမြင်
ခေါင်းစဉ် - ဝမ်းစာတိုင်းစေ့စေ့
မယုတ်မယုတ် ဖြစ်ခဲ့ပြီး ဖွားမြင်
ခေါင်းစဉ်

(၅) နဂါးမုန်တိုင်းဒဏ်ပေးပြီး ဝမ်း
စာတိုင်းစေ့စေ့ ဖြစ်ပြီး ဖွားမြင်
ခေါင်းစဉ် - ဝမ်းစာတိုင်းစေ့စေ့
မယုတ်မယုတ် ဖြစ်ခဲ့ပြီး ဖွားမြင်
ခေါင်းစဉ် - ဝမ်းစာတိုင်းစေ့စေ့
မယုတ်မယုတ် ဖြစ်ခဲ့ပြီး ဖွားမြင်
ခေါင်းစဉ်

(၆) ဝမ်းစာတိုင်းစေ့စေ့ ဖြစ်ပြီး - ဝမ်း
စာတိုင်းစေ့စေ့ ဖြစ်ပြီး ဖွားမြင်
ခေါင်းစဉ် - ဝမ်းစာတိုင်းစေ့စေ့
မယုတ်မယုတ် ဖြစ်ခဲ့ပြီး ဖွားမြင်
ခေါင်းစဉ် - ဝမ်းစာတိုင်းစေ့စေ့
မယုတ်မယုတ် ဖြစ်ခဲ့ပြီး ဖွားမြင်
ခေါင်းစဉ်

(၇) ဝမ်းစာတိုင်းစေ့စေ့ ဖြစ်ပြီး - ဝမ်း
စာတိုင်းစေ့စေ့ ဖြစ်ပြီး ဖွားမြင်
ခေါင်းစဉ် - ဝမ်းစာတိုင်းစေ့စေ့
မယုတ်မယုတ် ဖြစ်ခဲ့ပြီး ဖွားမြင်
ခေါင်းစဉ်

(၈) ဝမ်းစာတိုင်းစေ့စေ့ ဖြစ်ပြီး - ဝမ်း
စာတိုင်းစေ့စေ့ ဖြစ်ပြီး ဖွားမြင်
ခေါင်းစဉ် - ဝမ်းစာတိုင်းစေ့စေ့
မယုတ်မယုတ် ဖြစ်ခဲ့ပြီး ဖွားမြင်
ခေါင်းစဉ် - ဝမ်းစာတိုင်းစေ့စေ့
မယုတ်မယုတ် ဖြစ်ခဲ့ပြီး ဖွားမြင်
ခေါင်းစဉ်

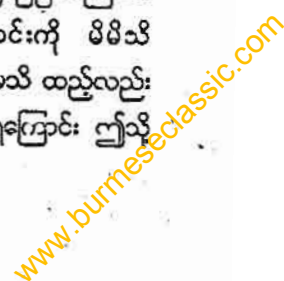
၅ နှစ်
၁၉၅၂ ခု
၁၂/၁၂/၅၂

သို့သော် မိုးကြိုး
သတင်းစာတွင်မူ အမှန်
အတိုင်းထည့်သွင်း
ဖော်ပြခဲ့ကြသည့်သတင်း
စာပါ ဟောကိန်းများနှင့်
မတူ တမူထူးခြား၍ နေ
သော ဟောကိန်းသတင်း
ကို တွေ့မြင်ဖတ်ရှုရပေ
လိမ့်မည်။

ယင်းကဲ့သို့ ဤ
စာရေးသူ ဟောဆိုခဲ့
သည့် မူရင်းအတိုင်း
မထည့်သွင်းဘဲ သူထည့်
ချင်သလို ထည့်သွင်း
ခဲ့ခြင်းကြောင့် ၎င်း မိုးကြိုး
သတင်းစာတွင်ဟောကိန်း
ပါရှိလာသည့် (၃၀-၁၂-
၆၁)နေ့က မန္တလေး ကျ-
လမ်း မလွန်ရပ်တွင်
ဦးဗိုလ်အုပ်စု စည်းရုံးရေး
အတွက် ခေတ္တရောက်ရှိ
နေသော မိုးကြိုးဦးအုံးခင်
အား ဤစာရေး သူက
တွေ့ဆုံရင်းလင်းခဲ့သည်။
ဦးအုံးခင် သည်
လူကြီး လူကောင်း ပီသ
စွာ ယဉ်ကျေး သိမ်မွေ့
သော အမူအရာများဖြင့်
မိမိခရီးထွက်၍ လာသည့်
မှာ ကြာပြီဖြစ်ကြောင်း
ထိုသတင်းကို မိမိသိ
လည်း မသိ ထည့်လည်း
မထည့်ရကြောင်း ဤသို့

ခေါင်းစဉ်ကလေး ယဉ်စေဖြင့် တမူထူးခြားစွာ ဖော်ပြခဲ့သည့် မိုးကြိုး

သံ့စေ့(၆၀၀၀၀)ဟောကိန်းကို ၁၉၆၁-ခု ဒီဇင်ဘာလ(၂၆)ရက်နေ့က ထုတ်ဖော်ဟောဆို လိုက်ရာ
ကြားလမ်းစဉ် ဟံသာဝတီ ဗိုလ်တထောင်၊ ဂါဗီယန်း စသော သတင်းစာ များက ဤစာရေးသူ
ထုတ်ဖော်ဟောဆိုသည့် မူရင်းအတိုင်း ထည့်သွင်းကြသဖြင့် တမူတည်းရှိနေသည်ကို
မြင်ဖတ်ရှုရမည်ဖြစ်ပေသည်။

ဖြစ်ခြင်းကို မိုးကြိုး
သတင်းစာတွင် အမှန်
သို့ရောက်အောင်ပြန်လည်
ရှင်းလင်းချက်ကို ထည့်
သွင်းပေးမည်ဖြစ်ကြောင်း။

သို့အတွက်ရှင်းလင်း
ချက်ရေးပါ မိမိတာဝန်ယူ
ပါကြောင်းစသည်ဖြင့်
ပြောဆိုခြင်းကြောင့် မိမိကြီး
သတင်းစာပါသတင်းအား
ကောက်ချက်ချ၍ ခွဲခြား
လိုက်သော် အချက်(၄)
ချက်ကို တွေ့ရသဖြင့်
ယင်းအချက်(၄)ချက်
အား တစ်ချက်စီရှင်းလင်း
ရေးသားပြန်ကြီးသတင်း
စာတွင်ပြန်လည်ထည့်
သွင်း ဖော်ပြရန် ဦးအောင်
လက်မှတ်ရေးထိုး၍ မန်း
မီးကြီး သတင်းထောက်
ကိုအောင်ကျော်၏ လက်
သို့ ပေးအပ်ခဲ့သော်
လည်း ယခုစာအုပ်ရိုက်
၍နေသည့် အချိန်တိုင်
ထည့်သွင်း ဖော်ပြခြင်း
မရှိခဲ့သဖြင့် ထိုရှင်းလင်း
ချက်မပေးမီ ရှင်းလင်း
ချက်အား ဓါတ်ပုံရိုက်၍
ထားခဲ့သည်။

၎င်း ဓါတ်ပုံအား
ဘလောက် လှ ပီ ၍
ဖော်ပြလိုက်ခြင်း ဖြစ်
သည်။

အောင်ပွဲရအုပ်စုက သာမန်အသင်းသား ဦးနုအား ဂါရဝပြုစဉ်

အောင်ပွဲရ အုပ်စုက
သာမန်အသင်းသား ဦးနုအား ဂါရဝပြုစဉ်

ဦးဗိုလ်အုပ်စုအား မဲအပြတ်အသတ်ဖြင့်
အောင်ပွဲရသခင်အုပ်စု၏ ပ ထ စ ဌာနချုပ်
ဥက္ကဋ္ဌဝန်ကြီး ဒေါက်တာဦးမောင်နှင့်ဌာနချုပ်
အလုပ်အမှုဆောင်သစ်များသည် ဝင်ဒါဒီယာဝင်း
အတွင်းရှိ နိုင်ငံတော်ဝန်ကြီးချုပ်၏ နေအိမ်သို့
(၂-၂-၆၂)နေ့ နံနက်(၉)နာရီက သွားရောက်၍
(ပ-ထ-စ)၏ သာမန်အသင်းသားဖြစ်သူ (ဦးနု)
အား ဂါရဝပြုအပြီး အမှတ်တရ ဤသို့ ဓါတ်ပုံ
ရိုက်ခဲ့ကြ၏။
မှတ်ချက်။ ယင်းသို့ ဂါရဝပြုခဲ့သည့် သတင်းကို
နိုင်ငံရေးလက်ဟောင်းကြီးဖြစ်သော(ဘကြီးသာဓဇ)
က သာမန် အသင်းသားဖြစ်သူအား ဌာနချုပ်
ဥက္ကဋ္ဌ နှင့် အမှုဆောင်များ၏ ဂါရဝအပြုခံခြင်းမှာ

သဘာဝမကျသည့်ပြင် ဦးနု အာဏာစွန့်တော့
မည် ဆိုခြင်းကိုလည်း မည်သို့မျှ မယုံကြည်ဟု
ထိုစဉ်က သတင်းထောက်များအား ထုတ်ဖော်
ပြောဆိုခဲ့၏။

သခင်အုပ်စုက ဦးဗိုလ်အုပ်စုတို့ အား
(အောင်ပွဲ) ခံရသည့်နေ့ကို ပြန်လည်ဖော်ပြ
ရသော်.....

ကမ္ဘာ့အေးကုန်းမြေတွင် ပ-ထ-စ တို့၏
ပြည်လုံးကျွတ် ညီလာခံကို (၂၇-၁-၆၂)နေ့
နံနက် ၉ နာရီအချိန်စတင်ကျင်းပပြီး ၁၁ နာရီ
အချိန်တွင် (ပ-ထ-စ)ခေါင်းဆောင်အဖြစ်
ဦးဗိုလ်ခေါင်းဆောင် (ဦးဝင်း)က (သခင်တင်)
အား တင်သွင်းရာ သခင်အုပ်စု ခေါင်းဆောင်
(ဦးမောင်)က ထောက်ခံပြီး ညီလာခံဦးစီး
ကိုယ်စားလှယ်အားလုံး တည်တညွတ်တည်

သဘောတူ တင်မြောက်ကြသည်။
 ယင်းသို့ခေါင်းဆောင်အဖြစ် တင်မြောက်
 သည်နှင့် ဦးနုကစ၍ တပြိုင်နက်
 အားလုံး ဩဘာလက်ခုပ်ပေးပြီး ခေါင်း
 ဆောင် သခင်တင်အား လက်ဆွဲ
 နှုတ်ဆက်၍ ဦးနုက သဘာပတိ
 နေရာကို လွှဲ၍ပေးလိုက်လေသည်။

ထို့နောက် ခေါင်းဆောင်အဖြစ်
 မိန့်ခွန်းပြောဆိုရန် အသံချဲ့စက်ရှေ့
 မတ်တတ်ရပ်လိုက်ရာ ဦးဗိုလ်သခင်
 အကွဲအပြဲကြောင့် ဝမ်းနည်းပက်လက်
 ဖြစ်ပြီး သခင်တင်မှာ ပျက်ရည်များ
 ထွက်၍လာသဖြင့် (၂)မိနစ်ခန့် စကား
 မပြောနိုင်ဘဲ ဖြစ်၍နေသည်ကို တွေ့ရ
 သည်။

ထိုသို့ ဖြစ်ပြီးနောက်မှ မိန့်ခွန်းကို
 ဆက်လက်၍ပြောဆိုရပြီး ဖွန်းလွဲ
 (၁)နာရီအချိန်တွင် ဌာနချုပ် အလုပ်
 အမှုဆောင် ရွေးကောက်ပွဲ စတင်
 ကျင်းပရာ ခေါင်းဆောင် သခင်တင်
 ကိုယ်တိုင်ကြီးမား၍ (၃၀၀၀)မှ ၃-၂၀၀၀
 အတွင်းရေးမှူးမဲ တွဲဘက်အတွင်း
 ရေးမှူး မဲ ဘဏ္ဍာရေးမှူးမဲဟု အရောင်
 (၅) ရောင် ခွဲခြားသတ်မှတ်ပြီး
 ကျင်းပ၏။

မဲပေးခြင်းကို (၁:၃၅)မိနစ် အချိန်
 တွင် စစ်ကိုင်းတိုင်းမှ စတင် မဲပေးခဲ့
 သည်။ မဲပေးခြင်းကို ညနေ (၄:၄၅)
 မိနစ်အချိန်တွင် ပြီးစီးသွားရာ (၅)နာရီ
 အချိန်တွင် ရေတွက်ရရှိသော မဲများမှာ
 အောက်ပါ အတိုင်းဖြစ်ကြောင်း။

ဦးဗိုလ်အုပ်စု

ဦးဝင်း	၃၀၂
ဦးချမ်းသာ	၃၀၅
ဦးဘကြည်	၃၀၈
ဗိုလ်မင်းခေါင်	၃၀၆
ဗိုလ်ဗလ	၃၀၆
	<u>၁၅၂၇</u>

သခင်အုပ်စု

ဒေါက်တာဦးမောင်	၄၀၄
သခင်ပန်းမြိုင်	၄၀၂
ဦးသက်ထွန်း	၃၉၉
သခင်ကျော်ခွန်း	၄၀၁
ဗိုလ်တင်မောင်ကြီး	၄၀၁
	<u>၂၀၀၇</u>

အထက်ပါအတိုင်း ဦးဗိုလ်အုပ်စုမှ
 (၁၅၂၇)မဲ သခင်အုပ်စုမှ (၂၀၀၇)မဲ
 အသီးသီးရရှိကြသဖြင့် ဦးဗိုလ်အုပ်စုအား
 သခင်အုပ်စုတို့က မဲပေါင်း (၄၈၀)
 အပြတ်အသတ်ဖြင့် အောင်ပွဲခံပြီး
 (ပ-ထ-ဝ) ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဒေါက်တာ
 ဦးမောင်ဒု-ဥက္ကဋ္ဌ အဖြစ် သခင်ပန်းမြိုင်
 အတွင်းရေးမှူး သခင်ကျော်ခွန်း
 တွဲဘက် ဗိုလ်တင်မောင်ကြီး ဘဏ္ဍာ
 ရေးမှူးအဖြစ် ဦးသက်ထွန်းတို့ အရွေး
 ခံရလေသတည်း။

ဦးဘကြည်နှင့် ဦးသက်ထွန်း တို့မှာ
 မန္တလေးမှ ဖြစ်ကြသည်။

အဆင့်ကိုကျော်လွန်ပြီး
 ဟောခဲ့ခြင်းကြောင့် မဟောလို။

ဦးဗိုလ်နှင့် သခင်တို့၏ အုပ်စု
 တိုက်ပွဲသည် တပြည်လုံး စိတ်ဝင်စား
 ခဲ့ကြသဖြင့် သတင်းစာဆရာ (ရဲဘော်
 ချမ်းဇေ) (ဘီအေဘီအယ်လ်) မြန်မာ့
 အလင်းနှင့်(နိုင်ငံသစ်) အယ်ဒီတာ

ဦးမြင့်သိန်း တို့က မန္တလေးသူရိယ
 ဦးသန်းမောင်၏ တိုက်တွင် ဗမာပြည်
 အနာဂတ်ဟောကိန်း ပေးအိပ်လိုက်
 သည့် (၁၄-၁-၆၁)နေ့က မည်သူနိုင်ရ
 မည်နည်းဟု ဤ စာရေးသူအား မေးမြန်း
 ရာ ကျွန်တော်အနေဖြင့် ကိန်းခန်းအရ
 ဦးဗိုလ်နှင့်သခင်အရေးတို့ကို သံပုံစေတီ
 (၆၀၀၀)ဟောကိန်းဖြင့် (၂၆-၁၂-၆၁)
 နေ့က ဟောဆိုပြီးဖြစ်သဖြင့် သူတို့အား
 မည်သည့် အုပ်စုနိုင်ရမည်ဆိုခြင်းကို
 (သိသော်လည်း) မဟော ဆိုလိုပါ (၁)
 မည်သူနိုင်မည်နည်း (၂) နိုင်သော
 အုပ်စုသည် တိုင်းပြည်အတွက် အကျိုး
 များ မများရှိရာတွင် နံပါတ်(၁)အဆင့်ကို
 ကျော်လွန်ပြီး နံပါတ် (၂)ကို ဟောဆိုပြီး
 ဖြစ်ခြင်းကြောင့် မည်သူနိုင်ရမည်ကို
 ဟောဆိုရန် မလိုတော့ပါဟု ပြောဆို
 ခဲ့၏။

www.burmeseclassic.com

နှစ်သစ်ကူးအထူးထုတ်

ဇွဲးပွားအောင်ဖြိုင်ရေးအတွက် အကြံပြုချက်

၁၄.၃.၂၀၁၃ မှ ၁၃.၄.၂၀၁၃ အထိ

ကျန်းမာရေး၊ စီးပွားရေးအကြံပြုချက်

ဆရာရွှေ (နက္ခတ္တပေဒေပညာရှင်)

၅	၉	၁၃
	၂	၄ ၆
	ရာသီ	
၈	၀	

၈၃
၄
၂၁
၅၀
၄၀
၆

၅	၉	၂ ၃ ၆
		၀ ၄
	တာဝ	
၈	၀	

၂
၀
၀
၄၃
၅၉
၉

၀ ၆	၂	၀
၁	နဝင်း	၄
၃	၀	၆

ဇေယျတု သဗ္ဗမဂ်လံ။ ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၃၇၄ ခု၊ တပေါင်းလဆန်း ၃ ရက်၊ ခရစ်သက္ကရာဇ် ၂၀၁၃ ခု၊ မတ်လ ၁၄ ရက်၊ ကြာသပတေးနေ့ ညနေ ၁၇ နာရီ ၃၂ မိနစ် ၃၀ စက္ကန့်အချိန် တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်နေမင်းသည် ကံရာသီမှ မိန့်ရာသီသို့ သိဟ်ရာသီလက်၊ မိဿရာသီစန်း၊ သောကြာနဝင်းလက်စီးလျက် ပြောင်းခဲ့ပါသည်။

တနင်္ဂနွေဂြိုဟ် စုဠသကြွန်ပြောင်းအရ လက်-စန်း

ဂြိုဟ်နေများအရ ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်သော စီးပွားရေး၊ ကျန်းမာရေး၊ အလုပ်အကိုင်တို့ကို အကြံပြုသွားပါမည်။

ကျန်းမာရေးနှင့် ဘေးအန္တရာယ်

လက်သခင် တနင်္ဂနွေရာသီအားဖြင့် မိန့်ရာသီရစ်လျက် စန်းအား စနေနှင့် ရာဟုတို့ မြင်ထားခြင်းသည် အပူအပြင်း များစေတတ်၏။ စန်းနှင့် စနေရာဟုတို့ ဆက်သွယ်နေမှုကြောင့်

အအေးပတ်၍ ကျန်းမာရေးအားနည်းတတ်ပါသည်။ သတိထားပါ။ ၈ တန့်တွင် ရပ်တည်နေသော အင်္ဂါဂြိုဟ်သည် နိုင်ငံတော်တွင် တိုက်ခိုက်မှုများ မတည်ငြိမ်မှုများ ဖြစ်တတ်ပါသည်။ ထိခိုက်ရှနာမှုများလည်း ဖြစ်စေနိုင်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဤကာလအတွင်း အသွားအလာ၊ အနေအထိုင်များ ဂရုစိုက်သွားအပ်ပါကြောင်း အကြံပြုအပ်ပေးပါသည်။

အလုပ်အကိုင်နှင့် စီးပွားရေးအကြံပြုချက်

အလုပ်အကိုင်၊ စီးပွားရေးအနေအထားများကို စစ်ဆေးရာတွင် အောက်ပါအချက်များအရ စီးပွားရေး တိုးတက်ကောင်းမွန်မှုရှိမည်ဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိရပါသည်။

၁၀ တန့် အလုပ်အကိုင် လုပ်ငန်းရှင် ဘာဝတွင် ကြာသပတေး၊ စီးပွားရေးဂြိုဟ် ရပ်တည်နေခြင်းသည် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ တိုးတက်မှုရှိလာမည်ကို ဖော်ပြနေပါသည်။ ကြာသပတေးအိမ်တွင် အင်္ဂါဂြိုဟ်ရပ်တည်နေခြင်းက စက်ရုံ၊ အလုပ်ရုံများ၊ နိုင်ငံရပ်ခြားရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုများ တိုးတက်မှုရှိလာမည်ဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြနေပါသည်။

၁၀ တန့်တွင် သောကြာနှင့် ၂ တန့် ၁၁ တန့်သခင် စီးပွားရေးဂြိုဟ်တို့ ပူးယှဉ်နေခြင်းကလည်း စီးပွားရေး၊ ကုန်သွယ်ရေး၊ ဘဏ်လုပ်ငန်းများ ကောင်းမွန်မှုရှိမည်ကို ဖော်ပြနေပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဤကာလတွင် ဖြန့်မာနိုင်ငံ၏ စီးပွားရေးအနေအထား တိုးတက်မှုရှိသွားမည် ဖြစ်ပါသည်။

၁။ စက်မှုလက်မှုလုပ်ငန်းများ

စက်မှုလက်မှုကို အကျိုးပြုသော အင်္ဂါနှင့် စနေတို့ အခြေခံကောင်းမွန်မှုရှိသဖြင့် စက်မှုလုပ်ငန်းများ ကောင်းမွန်မှုရှိမည်။ ကုန်ထုတ်လုပ်သော စက်ရုံ၊ အလုပ်ရုံများလည်း ကောင်းမွန်မှုရှိသော ကာလဖြစ်၏။ လုပ်ငန်းများ တိုးချဲ့လုပ်ကိုင်သင့်၏။

၂။ လယ်ယာလုပ်ငန်း

မိုးလေဝသ မမှန်တတ်သော ကာလမျိုးဖြစ်၏။ မိုးလေဝသကို အကျိုးပြုသော တနင်္ဂနွေနှင့် တနင်္လာတို့ အနေအထားကောင်းခြင်း၊ စိုက်ပျိုးရေးကိုအကျိုးပြုသော သောကြာတို့ အနေအထားအားနည်းသဖြင့် စိုက်ပျိုးရေးလုပ်ငန်းများ အထွက်နှုန်းနည်းတတ်ပါသည်။ ဂရုစိုက်ရန် လိုအပ်၏။

၃။ မွေးမြူရေးနှင့် ရေလုပ်ငန်း

မွေးမြူရေးကို အကျိုးပေးသော ကြာသပတေးနှင့် သောကြာဂြိုဟ်တို့ အနေအထား သင့်တင့်မှုရှိသဖြင့် မွေးမြူရေး

လုပ်ငန်းများ သင့်တင့်ကောင်းမွန်ပါသည်။ ရေလုပ်ငန်းကတော့ ရေဂြိုဟ် တနင်္လာအားနည်းသဖြင့် အခက်အခဲရှိနိုင်ပါသည်။ မှန်တိုင်းများရှိနိုင်၍ သတိထားအပ်၏။

၄။ ဆေးဝါးလုပ်ငန်းနှင့် ဆေးပစ္စည်း

ဆေးဝါးလုပ်ငန်းများအနေဖြင့် တနင်္ဂနွေ၊ အင်္ဂါတို့ ၈ တန့်တွင် ပူးနေခြင်းက လုပ်ငန်းများ အခက်အခဲရှိသော်လည်း လုပ်ငန်းများ ကောင်းမည်။ ဆေးများအရောင်းသွက်နိုင်ပါသည်။ အဖျားဆေးများ ရောင်းကောင်းနိုင်ပါသည်။

၅။ အချို့ရည်နှင့် အအေးစုံလုပ်ငန်း

အချို့ရည်နှင့် အအေးစုံလုပ်ငန်းကိုအကျိုးပြုနိုင်သော ကြာသပတေး၊ သောကြာနှင့် စနေတို့ အနေအထားကောင်းမွန်မှုရှိသဖြင့် အလုပ်အကိုင်၊ အရောင်းအဝယ်များ ကောင်းမွန်မှုရှိပါမည်။ ဤကာလအတွင်း လုပ်ငန်းများ တိုးချဲ့လုပ်ကိုင်သင့်၏။

၆။ အထည်အလိပ်လုပ်ငန်း

အထည်အလိပ်ကို အကျိုးပြုသော ဗုဒ္ဓဟူးနှင့် သောကြာဂြိုဟ်တို့ ပူးယှဉ်လျက်ရှိနေခြင်းသည် အထည်အလိပ်လုပ်ငန်းများ ကောင်းမွန်မှုရှိပြီး အရောင်းအဝယ်များ ကောင်းပါမည်။ ယုတ်ဆိုးမှုများလည်း ကောင်းမွန်မှုရှိပါမည်။

၇။ အလှကုန်လုပ်ငန်း

အလှကုန်လုပ်ငန်းကိုအကျိုးပြုသော သောကြာသည် ဗုဒ္ဓဟူးနှင့် ယှဉ်နေ၍ အလှကုန်လုပ်ငန်းများလည်း ကောင်းမွန်မှုရှိမည်ဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရပါသည်။ အလှကုန်အားလုံးလိုလိုပင် ကောင်းမွန်မှုရှိပါမည်။

၈။ စာပေနှင့် စာပုံနှိပ်စက်လုပ်ငန်း

စာပေနှင့် စာပုံနှိပ်စက်လုပ်ငန်းကို အကျိုးပြုနိုင်သော ဗုဒ္ဓဟူးနှင့် ကြာသပတေးတို့ အနေအထားကောင်းပြီး သောကြာပါဝင်နေ၍ စာပေလုပ်ငန်းများ ကောင်းမွန်မှုရှိပါမည်။ အထူးအားဖြင့် ယဉ်ကျေးမှုနှင့် အနုပညာနှင့်ပတ်သက်သော စာပေများ ပိုကောင်းပါမည်။

၉။ ရုပ်ရှင်၊ ဂီတ အနုပညာလုပ်ငန်း

ရုပ်ရှင်၊ ဂီတ၊ အနုပညာကိုအကျိုးပေးသော ဗုဒ္ဓဟူးနှင့်

သောကြာတို့ ပူးယှဉ်နေပြီး အနုပညာကို အကျိုးပေးသော ၅ တန်တာဝန်ခံကြာသပတေး ၁၀ တန်တွင် ရပ်တည်နေသဖြင့် ရုပ်ရှင်၊ ဂီတ၊ အနုပညာလုပ်ငန်းများ ကောင်းမွန်အောင်မြင်မှု ရမည်ဖြစ်၏။ ရာဟုမြင်ထားသဖြင့် အခက်အခဲအနည်းငယ် ရှိနိုင်ပါသည်။

ခုနစ်ရက်သားသမီးများအတွက် အကြံပြုချက်

တနင်္ဂနွေသားသမီးများ ကျန်းမာရေး ဂရုစိုက်ပါ။ မတော် တဆထိခိုက်မှုလေးများရှိတတ်၍ အသွားအလာများ ဂရုစိုက်ပါ။ အလုပ်အကိုင်များ အဆင်မပြေနိုင်ပါ။ စိတ်ရှည်ရှည်ထား၍ လုပ်ပါ။ စိတ်မြန်ကိုယ်မြန် ဆောင်ရွက်မှုမျိုးရှောင်ပါ။ ပြုအပ် သောယတြာ - အုန်းညွန့် ၆ ညွန့်ကို သက်စေ့ရေချမ်းတွင် စိုက်၍ မွေးနေ့၌ အိမ်ကဘုရားတွင် ကပ်လှူပါ။ လိုရာဆု တောင်းပါ။

တနင်္လာသားသမီးများအနေဖြင့် မတော်တဆ ထိခိုက်မှု များ ရှိတတ်သဖြင့် အလုပ်အကိုင်၊ အသွားအလာများ ဂရုစိုက် အပ်ပါသည်။ ကျန်းမာရေးအနေဖြင့် ဝမ်း၊ ရင်တို့တွင် ဥပဒ်ပေးနိုင် ၍ အစားအသောက်ဂရုစိုက်သွားအပ်၏။ ပြုအပ်သောယတြာ - ထန်းညွန့် ၃ ညွန့်၊ ဆီးညွန့် ၃ ညွန့်၊ သီဟိုဠ်ညွန့် ၃ ညွန့်၊ ပေါင်း ၉ ညွန့်ကို ကြိမ်ကြိုးဖြင့် နှစ်ပတ်စည်း၍ ဖန်ခွက်တွင် ဇွန်းဖြင့် ခေသက်စေ့ထည့်ပြီး ပန်း ၉ ညွန့်ကိုစိုက်၍ မွေးနေ့တွင် အိမ်ကဘုရား၌ ကပ်လှူပါ။ လိုရာဆုတောင်းပါ။

အင်္ဂါသားသမီးများအနေဖြင့် မတော်တဆထိခိုက်မှု ဖြစ်တတ်သလို၊ ခိုက်ရန်ဒေါသဖြစ်တတ်သဖြင့် အပြောအဆို၊ အလုပ်အကိုင်များ သတိထားပါ။ စိတ်လိုက်မာန်ပါ ဆောင်ရွက်မှု မျိုး ရှောင်ပါ။ ပြဿနာလေးများ ဖြစ်တတ်၏။ ကျန်းမာရေးကို လည်း ဂရုစိုက်သွားအပ်ပါသည်။ ပြုအပ်သောယတြာမှာ အုန်းညွန့် ၃ ညွန့်၊ ရွက်လှညွန့် ၃ ညွန့်၊ စွယ်တော်ညွန့် ၃ ညွန့်၊ ပေါင်း ၉ ညွန့်ကို ဆီးပင်မှလျှော်ဖြင့် သုံးပတ်စည်းပါ။ ဖန်ခွက်တွင် ဇွန်းဖြင့် ခေသက်စေ့ထည့်ပြီး ဆီးလျှော်ဖြင့်စည်း ထားသော ပန်း ၉ ညွန့်ကိုစိုက်၍ မွေးနေ့တွင် အိမ်ကဘုရား၌ ကပ်လှူပါ။ လိုရာဆုတောင်းပါ။

ပုဒွဟူးသားသမီးများအနေဖြင့် အလုပ်အကိုင်များ ကောင်းမွန်မှုရှိမည်။ စပ်တွရုယ်ယာလုပ်ငန်းများ ပိုကောင်း၏။ ကျန်းမာရေးအနေအထားလည်း ကောင်းနေပါမည်။ ဝန်ထမ်း

များအနေဖြင့် ရာထူးတိုး၍ ဝင်ငွေပိုလာနိုင်၏။ ပြုအပ်သော ယတြာမှာ ခရေညွန့် ၁၇ ညွန့်ကို မွေးနေ့တွင် ဆီမီး၊ ရေချမ်း တို့ဖြင့် အိမ်ကဘုရားတွင် ကပ်လှူပါ။ လိုရာဆုတောင်းပါ။

ကြာသပတေးသားသမီးများအနေဖြင့် အခြေအနေ အရပ်ရပ် တိုးတက်ကောင်းမွန်မှုရှိနိုင်သော ကာလတစ်ရပ်ဖြစ်၏။ ကျန်းမာရေးအနေအထားကတော့ အနည်းငယ်ဂရုစိုက်ပါ။ ဝမ်း၊ ရင်တို့တွင် ဥပဒ်ပေးနိုင်ပါသည်။ စိုးရိမ်စရာ အနေအထားတော့ မရှိပါ။ အစားအသောက် ဂရုစိုက်သွားပါ။ ပြုအပ်သောယတြာ- သပြေညွန့် ၁၉ ညွန့်ကို မွေးနေ့တွင် ဆီမီး၊ ရေချမ်းတို့ဖြင့် အိမ်ကဘုရားတွင် ကပ်လှူပါ။ လိုရာဆုတောင်းပါ။

သောကြာသားသမီးများအနေဖြင့် အခြေအနေအရပ်ရပ် တိုးတက်မှုရှိသော ကာလဖြစ်၏။ မည်သည့်လုပ်ငန်းမဆို ကောင်းမွန်မှုရှိပါသည်။ ရုပ်ရှင်၊ ဂီတ၊ အနုပညာနှင့်ဆိုင်သော လုပ်ငန်းများ ပိုကောင်း၏။ ကျန်းမာရေးအနေအထားလည်း ကောင်းပါသည်။ အချစ်ရေး၊ အိမ်ထောင်ရေး အခြေအနေပေးနေ ၏။ ပြုအပ်သောယတြာ- သီဟိုဠ်ညွန့် ၂၁ ညွန့်ကို မွေးနေ့တွင် အိမ်ကဘုရား၌ ကပ်လှူပေးပါ။ လိုရာဆုတောင်းပါ။

စနေသားသမီးများအနေဖြင့် အခြေခံအားဖြင့် ကောင်း ပါသည်။ ခရီးသွားလာမှုများ ရှိနိုင်၏။ ကိုယ်စားလှယ်လုပ်ငန်း၊ ပွဲရုံလုပ်ငန်းများ ကောင်းမွန်မှုရှိမည်။ ကျန်းမာရေးအနေအထား အနည်းငယ် အားနည်းမှုရှိနိုင်ပါသည်။ အအေးပတ်၊ အစားများ၍ ကျန်းမာရေး အားနည်းစေနိုင်၏။ ပြုအပ်သောယတြာ- ထန်း ညွန့် ၁၀ ညွန့်ကို အဖျားတွင် လက်နှစ်သစ်ခန့် ထုံးသုတ်ပြီး မွေးနေ့တွင် ဘုရားတစ်ဆူထူ၏ စနေထောင့်တွင် သွားရောက် လှူပါ။ လိုရာဆုတောင်းပါ။

သုခိအတ္တာနံ ပရိဟရန္တု
လိုရာဆုနု ပြည်ဝကြပါစေ ...

ဆရာရွှေ(နက္ခတ္တဗေဒပညာရှင်)

ခင်ပွန်းကြီးဆယ်ပါး ကမ္မဋ္ဌာန်းရိပ်သာ
ဝတ္ထုကသာသနာမြေနှင့် အဆောက်အဦအတွက် လှူဒါန်းလှူဒါန်းများအား
အသိပေးနှိုးဆော်ပိတ်ခေါ်ခြင်း

၏၏၏၏၏၏၏၏၏၏၏၏၏၏၏၏

ရှေးနှစ်ပေါင်း(၃၀)ကျော် တိမ်မြုပ်ပျောက်ကွယ်နေသော ရခိုင်ပြည်နယ်၊ သံတွဲမြို့ ကျောက်ကလပ်ကျေးရွာအုပ်စု၊ သပြေချိုင့် (ပေရီးဘား)ဆိပ်ကမ်းအနီးရှိ ဆုတောင်းပြည့် သဗ္ဗဒီကျောက် တောရဟန္တာအောင်မြေ သာသနာတော်ကြီးအား ပြည်တွင်း/ပြည်ပ ဆွေတော်မျိုးတော်အများကောင်းမှုဖြင့် ၁၃၅၆-ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလပြည့်ကျော်(၂)ရက်၊ ၁၆-၂-၁၉၉၅ (ကြာသပတေးနေ့)မှ ယနေ့တိုင် တည်ထားဆောင်ရွက်တော်မူခဲ့သည့် "ဦးအာစရလင်္ကာသီရိ" (ပင်မသံအင်းဂူအဖွဲ့ချုပ် တိုက်ခွဲအမှတ်-၂၁)၊ သဗ္ဗဒီကျောက် ဆရာတော်အရှင်သုဗြတ်သည် ထပ်မံ၍ ယခုအခါ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ မင်္ဂလာဒုံမြို့နယ်၊ ကုန်းတလောက်မိပြုကျေးရွာ (မြောက်ပိုင်း) ရွှေအင်ကြင်းလမ်းသွယ်၊ အမှတ်-၅၈၀/ဘီ၊ ဦးပိုင်-၅/၁ စတုရန်းကုပေ (၁၇၄၄၀) ဝတ္ထုကမြေပေါ်၌ ခင်ပွန်းကြီးဆယ်ပါး ကမ္မဋ္ဌာန်း ရိပ်သာခွဲတွင် ၁၃၇၄ ခုနှစ်၊ ဝါတွင်းအချိန်မှ စတင်၍ နေထိုင်သီတင်းသုံးလျက် လစဉ်မပြတ် ယောဂီသုတေစင်များ၊ တရားဘာဝနာ အားထုတ်တော်မူနိုင်ရန် သာသနိကအဆောက်အဦများကို ဆောက်လုပ်နိုင်ရန် ဧကောက်ပါလှူဖွယ်ပစ္စည်းများကို တသီးပုဂ္ဂလိကဖြစ်စေ၊ အသင်းအဖွဲ့နှင့်ဖြစ်စေ လှူဒါန်းနိုင်ပါကြောင်း တိုက်တွန်းနှိုးဆော် ပိတ်ခေါ်အပ်ပါသည်။

ဈေးနှုန်းပေးသွင်းရမည့်များ -

၁။ ၁၅ ငွေ အကျယ် ၁၂ ငွေ အမြင့် ဝင်ပေါက်မှန်ဦး	သိန်းနှစ်ဆယ်ကျပ်
၂။ အရိယာဝမှာရုံတော်ကြီးအတွက် မတည်ငွေ	ငါးသိန်းကျပ်
၃။ ရေချိုးခန်းနှင့် အိမ်သာခန်းခန်းတွဲပါ အပြီး	ငါးသိန်းကျပ်
၄။ အဝိစိစက်ငွေတွင်း ခန့်မှန်း	ငါးသိန်းကျပ်
၅။ လှုပ်စစ်ပိတ်တတ်ဆင်မှုအပြီး ခန့်မှန်း	နှစ်သိန်းကျပ်
၆။ စတုရန်းကုပေ ၁၇၄၄၀ ငွေ ရေယာအတွင်း ၁၀ ငွေ ပတ်လည်အတွက်	ရှစ်သောင်းကျပ်
၇။ မြို့အုတ်တံတိုင်းကာရံမှု ၁၀ ငွေ တစ်ခန်းအတွက်	ရှစ်သောင်းကျပ်

ဆက်လှုပ်လှူဒါန်းပေးသွင်းရမည့်များ -

- ၁။ ဦးအာစရလင်္ကာသီရိ (နာယကဆရာတော်) ၏ ဝေလှူ ဂုဏ်သုတေသန
- ၂။ ဝိပဿနာကျော်သူထိုက် (တပ်မတော်ဧကန်) ၏ ဝေလှူ ၅၁၉၄၀၇၊ ၀၁ ၅၂၄၀၀၃
- ၃။ ကိုဇော်မင်း + မတင် ရတနာထွန်းရွှေခိုင်၊ ရတနာသင်္ဂီဇေး၊ မ/ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ၏ ဝေလှူ ဂုဏ်သုတေသန
- ၄။ ဒေါ်နုနု၊ ငွေဥပဒေအိမ်ရာ၊ စမ်းချောင်းမြို့နယ်၊ ၏ ဝေလှူ ၄၉၃၃၁၆၇
- ၅။ ဦးသန်းလွင် (ရွှေတောင်ငူရပ်စက်)၊ တောင်ကုတ်မြို့၊ ၏ ဝေလှူ ၈၅၃၀၃၇၅၊ ၀၉ ၅၃၁၀၅၆၀၊ ၀၉ ၈၃၃၀၀၄၀

။ ဆက်လက်၍ ဩဝါဒ ။ ။ "အဆောက်အဦလှူဒါန်းခြင်း အကျိုး(၇)ဝမ်း"

၁။ နတ်နှင့်လူတို့ သန္ဓေတည်၍ ၂။ လိုဗ္ဗယ်မတ ဆောက်အုံရ၏။ ၃။ မထကြက်သီး ကိုယ်လည်းမလှုပ် ကြောက်ရွံ့မထင် နှိပ်လန့်စင်၏။ ၄။ ခြင်္သေ့နှင့်ကင်းက အသင်းဖောက်ပြန်၊ ကမ္ဘာ့ကံကုသိုလ် နတ်မိတ်ရန်ပေါင်း ဘေးလွတ်ရှောင်၏။ ၅။ မကောင်းအိပ်မက် ခြင်္သေ့မက်ရန်။ ၆။ ထင်လျက်သာတိ ခိုင်မြဲဘိရန် ဝိပရိတာ ဖောက်ပြန်စိတ်ရင်း ရူးသွပ်ခြင်းမှ ကင်းရှင်းလွတ်ရှောင် ကျိုးဆက်ကောင်း၏။ ၇။ နောက်နောင်ဘဝ မစ္ဆိမဝယ် ကရုဏာကံပို အရဟတ္တဖိုလ် ထိုထိုကျေးဇူး လွန်ပြန်ပြုသည် ဆောက်ဦအကျိုး (၇)မျိုးတည်း။

အိ:၆၀

MAK

၆၀၂၉၃၃

ဘိုးတော်ရှိသလား

ကျွန်တော်တို့ ဘိုးတော်ကင်းဇာတ်လမ်းကိုမဆက်မီ ဘိုးတော်ကင်းဇာတ်လမ်းကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် သဘောပေါက်စေရန်အတွက် ဝိဇ္ဇာကျင့်စဉ်(ဝါ) ဘိုး တော်လမ်းစဉ်အကြောင်း တင်ပြရမည်သာ။

ဝိဇ္ဇာဆိုသည် မရှိဘူးလား။ ဘိုးတော်ဆိုသည် မရှိဘူးလား။ အထက်ဂိုဏ်းဆရာကျင့်စဉ်တွေ မရှိဘူးလားဟု မေးလာသော် ရှိပါသည်ဟု ကျွန်တော်က ရဲရဲဝံ့ဝံ့ ဝန်ခံမည် ဖြစ်ပါသည်။

သို့သော်... ထွက်ရပ်ပေါက် ဝိဇ္ဇာစခန်းကျင့်စဉ်များ၊ ကျင့်ကြံအားထုတ်နေကြသည့် ပုဂ္ဂိုလ်ထူး၊ ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်များသည် ဒေါသ၊ လောဘ၊ မောဟ အဝိဇ္ဇာတဏှာမျှင်များ လေးဘက်လေးတန်ယူက် သန်းနေသည့် ညစ်ညမ်းသောလူသားများကြားတွင် နေကြမည် မဟုတ်ပေ။ နေ၍လည်း ရမည် မဟုတ်ပေ။ ထွက်ရပ်ပေါက်လမ်းအထိ ကျင့်ကြံအားထုတ်ရန် ရည်ရွယ်မှန်းချက်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် တဏှာပေမ သောက်တိုင်းမဝနိုင်သည့် အိမ်ထောင်သားမွေး အရပ်မြေတွင် မွန်မြတ်သော လမ်းစဉ်ကို ကျင့်၍မရနိုင်ပေ။ မဖြစ်စကောင်း သောအရာ ဖြစ်၏။

မိမိတို့ခံယူသည့် ကျင့်စဉ် လမ်းအတိုင်း လူသူကင်းဝေးရာ

တောရိပ်၊ တောင်ရိပ်ကို ခိုနားလျက် ဖြူစင်သန့်ရှင်းသောကိုယ်၊

ကြည်လင်အေးမြသည်စိတ်ဖြင့် ကျင့်ကြံအားထုတ်နေကြမည် ဖြစ်၏။

ထွက်ရပ်ပေါက်သွားသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များသည်လည်း ပြီးမြောက်ခဲ့သော သိဒ္ဓိအားကို အခြေခံ

လျက် စာနာလမ်းမှ ဉာဏ်လမ်းသို့ ကူးပြောင်းရေးအတွက်

ဝိပဿနာခန့်ဖြင့် နိဗ္ဗာန်ကို ရည်မှန်းလျက် သောတာပန်၊ သက

ဒါဂမ်၊ အနာဂါမ်၊ ရဟန္တာဘဝများတွင် ရှိနေကြမည်သာ။

ဤပုဂ္ဂိုလ်ထူး၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်မြတ်များသည် ကျွန်တော်တို့၏

အညစ်အကြေးလောကကြီးထဲသို့ မည်သို့လျှင် တစ်ဖန်ပြန်ဝင်နိုင်မည်နည်း မည်သို့လျှင် တစ်ပတ်

ဘိုးတော်ကင်း

ယခင်လမှ အဆက်-၃

ကျော်မြသန်း

ကြော့လာပါမည်နည်း။

မလာသည်မှာ မလာရေးချ

မလာပါ။

သမထလမ်းစဉ်ကို မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီးက စွန်နှင့်ရစ်လုံးကြီးကို ဥပမာပေး၍ တင်စားခဲ့ပေသည်။ စွန်လွှတ်ရာတွင် ရစ်လုံးထဲတွင် ကြီးရှိသလောက် လေအဟုန်စီးနေသည့် စွန်သည် အမြင့်သို့ တက်လိမ့်မည်။ ရစ်လုံးထဲရှိ ကြီးကုန်သွားလျှင်မူ နောက်ထပ်အမြင့်သို့ တက်နိုင်ဘော့မည်မဟုတ်။ အောက်သို့သာ

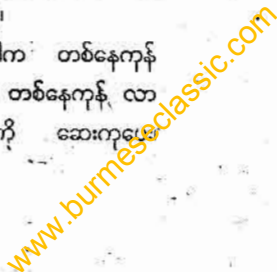
ပြန်ကျပေလိမ့်မည်ဟု ညွှန်ပြခဲ့၏။

ထိုအတူ သမထကျင့်စဉ် ကျင့်နေသူသည်လည်း ကျင့်အားရှိသလောက် သမာဓိအားကောင်းနေမည် ဖြစ်၏။ ကျင့်အားလျော့သွားသည်နှင့်အမျှ သမာဓိအားလည်း လျော့သွားပေမည်သာ။ စွန်တည်းဟူသောလူသည် ကျင့်ကြံအားထုတ်ခြင်းတည်းဟူသော ကြီးဖြင့် သမာဓိစခန်းတည်းဟူသော အမြင့်သို့ တက်ရမည်ဖြစ်၏။ ကျင့်ကြံအားထုတ်ခြင်းကြီး

ကုန်သွားလျှင်၊ လျော့သွားလျှင် နောက်သို့သာ ပြန်ကျမည်ဖြစ်၏။

အကြင်သူ တစ်ဦးသည် သမထအားကြောင့် သမာဓိရသည်ဆိုကြားအံ့။ ထိုသမထအားကို အနည်းငယ် ကျင့်၍သော်လည်းကောင်း မရနိုင်ပေ။ ဖြတ်လိုက်၊ လျော့လိုက်သည်နှင့် သမာဓိအားလည်း နည်းသွားမည် ဖြစ်ပေသည်။

သို့ဆိုပါက တစ်နေကုန် ဗေဒင်ပေး၊ တစ်နေကုန် လာသမျှလူတွေကို ဆေးကုမေး

တစ်နေ့ကုန် လာသမျှလူတွေကို
ညှော်ခိုင်း ယတြာချေပေးရာ ဓာတ်
ရိုက်ရသည်နှင့် အလုပ်ရှုပ်နေခဲ့
သည်။ ယနေ့ ဘိုးတော်များသည်
မည်သို့လျှင် သမထကျင့်စဉ်ကို
ကျင့်ကြံအားထုတ်နိုင်ပါမည်နည်း။
ကျင့် ကြံ အား မထုတ် နိုင် သော်
သမာဓိအား မည်သို့ရှိနိုင်ပါမည်
နည်း။

ဆိုပါတော့ တစ်နေ့ ၂၄-
နာရီရှိသည့်အနက် အနည်းဆုံး
အိပ်ချိန် ၆-နာရီထားပြီး နတ်လျှင်
၁၈-နာရီကျန်မည်ဖြစ်ရာ ဆေးကျ
ဓာတ်ဆင်၊ ဓာတ်ရိုက် အဟော
အပြောလုပ်သည်မှာ ၁၂-နာရီ
ထား၊ နားနေချိန် ၂-နာရီ ပေါင်း
လိုက်လျှင် ၄-နာရီလောက်
အချိန်ကြာမည် ဆိုပါစို့။ ဤကျန်
သောအချိန်ကလေးနှင့် သမထ
ကျင့်စဉ်ဝင်ခဲ့သော် မည်သို့သော
ဝိဇ္ဇာ၊ မည်သို့သော ဘိုးတော်
ဖြစ်မည်မှာ စဉ်းစားစရာပင် ဖြစ်
သည်။

သမထအကျင့် ကျင့်အား
မှာ တစ်နေ့ ၂-နာရီလောက်လုပ်
ရုံဖြင့် စခန်းပေါက်လောက်သည်
အဆင့်မြင့်မြင့် သမာဓိအားကို
မရနိုင်ပေ။ အချိန်နှင့်အမျှ နေ
စီဉ်နှင့်အမျှ အိပ်ချိန်ကို ၄-နာရီ
လောက်ထား၍ တအားကုန်ပြီနေ
အောင်၊ မောနေအောင် ကျင့်ကြံ
နိုင်ပါမှ၊ လုပ်နိုင်ပါမှ တော်ကာ
ကျရုံ ရှိပေမည် ဖြစ်၏။

ထို့ပြင် ဈာန်လမ်းကိုဖြစ်စေ
ဉာဏ်လမ်းကိုဖြစ်စေ ကျင့်ကြံ
အားထုတ်သူများသည် သားမ
ယားနှင့် တွေ့ဆုံနေခြင်းဖြင့်လည်း
ကောင်း။ လောကီဗာဟိုရများ

ပြုန်းတီးရာတွင် ဘဝကိုမြှုပ်နှံ၍
ကျင့်ကြံအားထုတ်မည်ဆိုပါလျှင်
ပေါက်ပေါက်ပြောက်ပြောက် ဖြစ်
နိုင်မည် မဟုတ်ပေ။ ပါရမီ အထုံ
အဆက်ပါရုံ၊ အောက်လွတ်ရုံသာ
ပေါက်ရောက်မည် ဖြစ်ပေသည်။
အကြောင်းအကျိုးတရားကြီး
အထင်အရှားရှိနေပါလျက်၊ မမြင်း
နိုင်သော တရားလည်းမုန်ပါ
လျက် မည်သို့လျှင် ဖန်တီးပေး
၍ ရနိုင်မည်ဆိုသည်မှာ စဉ်းစား
စရာ ဖြစ်နေ၏။

ရာထူးတိုးဖို့၊ စီးပွားတက်ဖို့၊
အမှုကလွတ်ဖို့ဆိုသည့် အလုပ်
များမှာ လောကီရေးအလုပ်များ
သာ ဖြစ်၏။ လောကုတ္တရာတစ်
ငိုင်းခွယ်သည် ဝိဇ္ဇာကျင့်စဉ်လမ်း
ထွက်ရပ်ပေါက်စခန်းနှင့် လား
လားမျှ မအပ်စပ်ပေ။ ကျင့်၍
လည်း မရနိုင်၊ မဖြစ်နိုင်ပေ။

ရာထူးတိုးလိုလျှင် အလုပ်
ကို ကြိုးစားရမည်၊ ရိုးသားမည်၊
အလုပ်ခွင်တွင် သစ္စာရှိရမည်၊
စည်းကမ်းရှိရမည်၊ ကျွမ်းကျင်မှု
ရှိရမည်။

စီးပွားရေးတိုးတက်လိုလျှင်
မိမိ၏ အကြံဉာဏ်အားဖြင့် လုံ့လ
ဝီရိယအားဖြင့် ကြိုးစားရမည်။

အမှုကလွတ်လိုလျှင် တရား
ဥပဒေအရ ကြိုးစားရမည်၊ အမှု
မဖြစ်အောင် ကြိုတင်ရှောင်ရှား
ရမည်။ ဝိသမလောဘ၊ အာယာ
တဒေါသ တွေဝေမိုက်မှားသော
မောဟများကို သတိတရားဖြင့်
ထိန်းသိမ်းရပေမည်။

မမှန်သည်ကို ရှောင်၍ မှန်
သည်ကို ဆောင်နိုင်ရမည်ဖြစ်၏။
ဤမည်သော လောကီရေး

ရာတွင် ကျင့်ဝတ်များကို သိနား
လည်ကြပါ၏။ သဘောပေါက်ကြ
ပါ၏။ သို့သော် လက်တွေ့တွင်
မ.စမည်သူ၊ ဖန်ဆင်းမည်သူကို
ရှာဖွေရင်း တလွဲဆဲပင်ကောင်း
နေကြပေသည်။ မ.စမည်ဘိုး
တော်ကို မရှာကြပါနဲ့၊ လုံးဝ
မရှိပါ။ ထွက်ရပ်ပေါက်ဝိဇ္ဇာလမ်း
သို့ ဦးတည်နေသူများသည် ဖိပ်
အား တစ်ပါးသူက ကြည့်သွ်လာ
လည်း လုပ်လိမ့်မည် မဟုတ်ပေ။
ကိုးကွယ်လာအောင်လည်း တန်
ခိုးသတ္တိတွေ ပြုလိမ့်မည်လည်း
မဟုတ်ပေ။ မိမိအား တစ်ပါးသူ
က ပေးကမ်းလှူဒါန်းအောင်
လည်း ဆွယ်တရားဟောခြင်း။
လားလားဘာပြခြင်းကိုလည်း လုပ်
လိမ့်မည် မဟုတ်ပေ။ မိမိ၏
အပုပ်ကောင်ခန္ဓာကို လွတ်
မြောက်ရန်လမ်းအတွက် ကျင့်
ကြံအားထုတ်သောအကျင့်မြတ်
ကိုသာ ဦးတည်လိမ့်မည် ဖြစ်
ပေသည်။

မိမိ၏ ချစ်လှပါသည်ဆို
သော၊ ခင်တွယ်လုပ်သည်ဆို
သော၊ သေမှသာ ခွဲပါမည်ဆို
သော ဝန်း သားသီးများကိုပင်
ခေါ်ဝွားလို၍ ရသည်မဟုတ်ပေ။

ဈာန် လမ်း သည် လည်း
ကောင်း။ ဉာဏ်လမ်းသည်လည်း
ကောင်း။ မိမိကျင့်မှ၊ မိမိလုပ်မှ
သော အလုပ်ဖြစ်၏။

မျက်လှည့်ပြစရာ တန်ခိုး
ကုဒ္ဓိပါဒ် ပြစရာမလိုပေ။ ပန်းသီး
ပေး မလာကသီးပေး ငှက်ပျော
သီးပေးလည်း လုပ်မည်မဟုတ်
ပေ။ ချစ်တိုင်းလည်း ကြွလာမည်
မဟုတ်ပေ။ သောဝါဒအား

ကြောင်းခြင်းရပ်လည်း မရှိပေ။
ထို့ပြင် တစ်ဦးတစ်ယောက်
ကောင်းစားရေးအတွက် တစ်ဦး
တစ်ယောက်သူကစီးစေရန် ဓာတ်
ဆင်၊ ဓာတ်ရိုက်လုပ်ပေးသည့်
အလုပ်မှာ အထက်ဂိုဏ်းဝင်
ပုဂ္ဂိုလ်များအနေဖြင့် မည်သို့
လုပ်လိမ့်မည်မဟုတ်။ ဤအလုပ်
သည် ဗေဒင်ဆရာများအလုပ်
သာ ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော် မိမိ
ကြီးဆိုပါရစေ၊ တစ်ဦးတစ်ယောက်
အကျိုးပျက်စီးရေးကို မည်သည့်
အထက်ဂိုဏ်းဝင်၊ မည်သည့်ဝိဇ္ဇာ
လမ်းစဉ်ပုဂ္ဂိုလ်များက လုပ်
လိမ့်မည် မဟုတ်ပေ။ အကြောင်း
က ရုပ်၊ နာမ်ရှိသမျှ သတ္တ
အားလုံးအပေါ်တွင် အမြဲတမ်း
မေတ္တာထားနေကြသည့် မေတ္တာ
စူးရောက်စေရမည့်ပုဂ္ဂိုလ်တစ်
က တစ်ပါးသူများ ပျက်စီး
မည့်လုပ်ငန်းများကို လုပ်လိမ့်မည်
မဟုတ်ပေ။ ဆိုပါမည်၊ မလုပ်
မလုပ်ရေးချ မလုပ်ပါ။

အကယ်၍များ လုပ်
သည် လုပ်ပေးမည်ဆိုပါက ဧက
မှချ ဘော်ကိုးအဖြစ် မှတ်ယူ
ပါသည်။ ဘိုးတော် အတူ
ယောင်အဖြစ် ဝေးဝေးက ရှေး
ရှေးကြပါကုန်။

မရှောင်ရှားနိုင်ဘဲ ငွေ
ထိပ်တိုက်တိုးလျှင် သတင်း
များတွင် မကြာခဏပါနေသ
ရွှေလိမ်ဘိုးတော်၊ သမီးကည
အသစ်သုတ်သည့် အမည်ဆ
တော် (ဝါ) ဆော်တိုးများနှင့်
ကြမည် ဖြစ်ပေသည်။
ဘိုးတော် အစစ်အမှန်
သည် တရားစကားကျင့်စဉ်ထ

လောကီရေးရာစကားများ
ထို အချိန်ကုန်ခံ၍ ပြောလိမ့်
မဟုတ်ပေ။ ဘန်းစကား
များကိုလည်း တီထွင်လိမ့်မည်
မဟုတ်ပေ။

အထက်ကိုးကား ဘန်းစကား
ဆိုရာတွင် ဥပမာ- လင်ပန်းနှင့်
ဦးမြင့်လျှင် တစ်ခုခုထည့်လျှင်
"ခန်း"တတ်သည်။ ဒန်အိုး၊ ဒန်
ဇွန်နှင့် ရေသောက်လျှင် 'ခွက်'
တတ်သည်။ -ကြီးဖဲလား (ကြေး
ဖဲလား)နှင့် ရေသောက်မှ ကြီး
မြင့်သည်။ ချာပါတီစားလျှင် ချာ
တတ်သည်။ နံပြားစားလျှင် ပြား
တတ်သည်။ ဘယာကြော်စားမှ
ဆားဘယာအားလုံး ကျော်လွှား
မည် စသော စိတ်ကူးယဉ်ဘန်း
စကားတို့တွင်မူမျိုး ဖြစ်ပေသည်။

တစ်သက်လုံး ဤပစ္စည်း
များသုံး၍ ဤအစားများစားခဲ့ရာ
ဘာမှမဖြစ်ခဲ့ဘဲ ဘော်တိုးတွေ
ထက်ထက်ကျမှ မစားရဖြစ်နေ
သည်။ ရွှေလင်ပန်းနှင့် အချင်း
ဆေးသည်ပင် ပျက်ပြုန်းရတော့
မလို ဖြစ်နေ၏။

အလျဉ်းသင့်သဖြင့် ဘော်
တိုးအပည့်ခံ ဘော်တိုး
သောက၏အကြောင်းကို ဖော်ပါ
မည်။ ၂၂-၉-၇၄ နေ့ထုတ်
ထုပ် သားနေ့စဉ်သတင်း
သတင်း တစ်ပုဒ် ဖြစ်ပါသည်။

လိင်နေသူ ဘိုးတော်လှမြတ်

နန်ကုန် စက်တင်ဘာ ၂၁
ဦးအေးမောင်(ခိုက်ဦးမြို့)က
မိမိထံမှ ငွေနှစ်သောင်းငါးထောင်
ခန့် သမ္မတဟိုတယ်တွင် ခေတ္တ
ထိုင်နေသူ ဘိုးတော်လှမြတ်

(ခေါ်) ဦးဝင်းမြင့်က လိင်လည်
ယူကြောင်းဖြင့် ၄-၉-၇၄ ရက်နေ့
က ရန်ကုန်မြို့၊ ကျောက်တံတား
ရဲစခန်းသို့ တိုင်ကြားရာ ကျောက်
တံတားပြည်သူ့ရဲစခန်းက အရေး
ယူပြီး ဘိုးတော်လှမြတ် (ခေါ်)
ဦးဝင်းမြင့်နှင့်သူ၏တပည့် အောင်
ကြည်တို့အား ဖမ်းဆီးကာ ပုဒ်မ
၄၀၆ ဖြင့် အရေးယူထား၏။

ပတ္တမြားရမည်

ဘိုးတော်လှမြတ်သည် ဒေ
စွန်ပါတောင်တွင် ကမ္ဘာ့ဂန်းပြ
ဆရာအဖြစ်လုပ်ပြီး ဦးအေးမောင်
အား တရားကိစ္စဆွေးနွေးရန် ရန်
ကုန်သို့ ခေါ်ယူလိုက်ပြီး ဆူးလေ
ဘုရားလမ်း၊ ရွှေမြို့တော်တည်း
ခိုခန်း၌ နေရာချထားခဲ့သည်ဆို
၏။ ယင်းနောက် ၂၂-၈-၇၄ ရက်
နေ့တွင် ငွေကျပ် ၂၅၀၀၀-ပေး
ရင် ၃၅၀၀၀-တန် ပတ္တမြားရ
မည်။ အထက်ဆရာကြီးများက
အမိန့်ခံပြီးပြီဟု တောင်းဆိုသဖြင့်
ဦးအေးမောင်က မိမိပါလာသော
ဂျစ်ကားကို ၁-၈-၇၄ နေ့က ကျပ်
၂၅၀၀၀ ဖြင့် ဝယ်ပြီး ဘိုးတော်
လှမြတ်ကို ပေးခဲ့၏။ ထိုနောက်
သမ္မတဟိုတယ်မှ ဘိုးတော်
လှမြတ်ဆုံးဘွား၏။ ငွေပုံပြန်
ပြည်သူ့ရဲစခန်းသို့ တိုင်ကြားခဲ့
ခြင်း ဖြစ်၏။

အိမ်မက်မက်သည်
ထိုသို့ ဦးအေးမောင်ထံမှ
ငွေ ၂၅၀၀၀ ကိုလိမ်အပြီး၊ ၆-
၉-၇၄ နေ့တွင် ဘိုးတော်လှမြတ်
၏တပည့် အောင်ကြည်ဆိုသူ

သည် အမှတ်(၃၇) ၈-လမ်းနေ
ဦးသန်း၊ ဒေါ်ရူကြည်တို့နေအိမ်သို့
သွား၍ ဘိုးတော် အိမ်မက်မက်
သည်ဟုပြောပြီး လိမ်လည်ရန်
ကြိုးစားနေစဉ် ဦးသန်း၊ ဒေါ်ရူ
ကြည်တို့ကလည်း ဘိုးတော်လှ
မြတ်အကြောင်းကို သတင်းစာ
တွင် ဖတ်ထားရူးသဖြင့် လမ်း
မတော် ပြည် သူ့ ရဲ စ ခန်း သို့
အကြောင်းကြားခဲ့၏။ လမ်းမ
တော်မှ ကျောက်တံတားပြည်သူ့
ရဲစခန်းသို့ ထပ်ဆင့်အကြောင်း
ကြားပြီး ဘိုးတော်လှမြတ်အား
မင်္ဂလာတောင်ညွန့်၊ ဖိုမြေဓမ္မာရုံ
လမ်း၊ အမှတ်(၁၉)တွင် သွား
ရောက်ဖမ်းဆီးခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။

ကားကက်ဆက်

ဘိုးတော်လှမြတ်၏အပေါ်
တွင် ညောင်ပင်လေးမှ ဦးဖန်
ကလည်း မိမိထံမှ ကားဝယ်ရန်
အကြောင်းပြု၍ ငွေ ၇၀၀၀ တစ်
ကြိမ်၊ ရန်ကုန်မြို့တွင် ငွေကျပ်
၁၅၀၀-နှင့် ၄၀၀၀-ခန့်တန် စတီ
ရီယိုကက်ဆက်၊ ရေဒီယိုတစ်လုံး
လိမ်ယူသွားကြောင်းဖြင့် ဒဂုံပြည်
သူ့ရဲစခန်းတွင် တိုင်ကြား၍ တစ်
သက်တည်း အရေးယူထား၏။
ထိုအခါ ဘိုးတော်လှမြတ်သည်
လောလုပြုမှုတွင် ကျပ်တစ်သိန်း
ကျော်လိမ်လည်မှုဖြင့် အမှုရင်
ဆိုင်နေဆဲ ဖြစ်ရ၏။

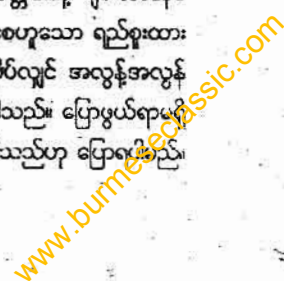
သတင်းမှာ ဤမျှသာ။
သို့သော် ထိုသတင်းကို
ဖတ်ကြည့်ပြီးနောက် အထက်က
ရေးပြခဲ့သည်များနှင့် နှိုင်းယှဉ်
ကြည့်လျှင် အခြေမှန်ကို လယ်
ပြင်တွင် ဆင်သွားဘိသကဲ့သို့

ထင်ရှားစွာ မြင်ရမည် ဖြစ်ပေ
သည်။ ယနေ့ ခေတ်စားနေသော
"အကြားအမြင်"ဆိုသည့်စကား
လေးလုံးမှာ ဘိုးတော်တို့လက်စွဲ
ဖြစ်သလို မတရားသဖြင့် အခွင့်
အရေးလိုချင်သူများ၊ စီးပွားဖြစ်
ချင်သူများအတွက် သည်းခြေ
ကြိုက်စကားလုံး ဖြစ်နေသည်။
အကြားအမြင်သည် သည်း
ခြေကြိုက်သွားလျှင် ဘိုးတော်
လှမြတ်တို့နှင့် တွေ့တော့မည် မှာ
မလွဲတော့ပေ။

ဗုဒ္ဓရှင်တော်ဘုရားက မရှင်
ရှစ်ပါးတရားတွင် သမ္မာဒိဋ္ဌိတရား
ကို ရှေ့ဆုံးမှ တင်ထားခဲ့၏။
အမှတ်မှာ။ အယူမှာ။ မဖြစ်စေ
ရန်ပင်။ အမှတ်မှာ။ အယူမှာ။
ဖြစ်လျှင် အစဉ်တစိုက် လမ်းလွှဲ
ကုန်တော့မည်ဖြစ်သောကြောင့်
ဖြစ်၏။

ပုတီးစိပ်ခြင်သည် ကောင်း
သောအလုပ်၊ မွန်မြတ်သော
အလုပ်၊ များများစိပ်နိုင်လေ များ
များကောင်းလေဟု ရဲရဲကြီး ဆိုပါ
မည်။ ပရိတ်တရားတော်များ ရွတ်
ဖတ်ခြင်းသည် ရွတ်သူမှာရော
မေတ္တာထားခံရသူ၊ ရည်စူးခံရသူ
များပါ အလွန်အကျိုးများပါ၏။
သို့သော် စိတ်ထားသန့်စင်
ဖို့ အလွန်လိုအပ်၏။

မေတ္တာတရားကို ရင်ဝယ်
ပိုက်လျက် သတ္တလောကကြီး
တွင် ရရှိသမျှသော ရုပ်၊ နာမ်
ရှိသမျှ သတ္တဝါတို့ ချမ်းသာသခ
ပြည့်ဝပါစေဟုသော ရည်စူးထား
၍ ပုတီးစိပ်လျှင် အလွန်အလွန်
ကောင်းပါသည်။ ပြောဖွယ်ရာမရှိ
ကောင်းပါသည်ဟု ပြောရမည်။

ဤသို့ မိမိက တစ်ပါး
သော သတ္တဝါတို့အပေါ်တွင် ကြီး
မားသော မေတ္တာဓာတ် ဖြည့်
ဆည်းမှု၏ရောင်ပြန်ကြောင့် မိမိ
ထံသို့လည်း ကောင်းသောရောင်
ပြန်ထင်ဟပ်ခြင်း ခံရမည်သာ
လျှင် ဖြစ်၏။

မိမိ တစ်ဦးတစ်ယောက်
ကောင်းစားပါစေ၊ ရာထူးတိုးပါ
စေ၊ စီးပွားရေး တိုးတက်ပါစေ
ဟူသော မမှန်ကန်သည့်သဘော
ကို ဆောင်မိလျှင် မိမိထံသို့
ပြန်လည်ထင်ဟပ်မည့် ရောင်ပြန်
မေတ္တာသည် ကောင်းသော
ရောင်ပြန် မဖြစ်နိုင်ပေ။

အခန်း(၄)

ရထားပေါ်မှ ဘိုးတော်ကင်း
တအိအိ တပဲပဲ ခုတ်
မောင်းလာသည့် မန္တလေးအစုန်
ရထားကြီးမှာ ဝေလီဝေလင်း
မနက် ၅-နာရီတွင် တောင်ငူ
ဘူတာသို့ ဝင်လာခဲ့၏။

ဆန်ပြုတ်ပူကလေးရမယ်၊
မလိုင်နံပြားရမယ်၊ ပလာတာရွရွ
ကလေးရမယ်ဟူသော ဈေးသည်
များ၏ ဆူညံသော အော်ဟစ်သံ
များက ကျွန်တော်တို့အား အိမ်
ရာမှထစေရန် ဆွဲဆောင်နေပါပြီ။
အိပ်ရေးမဝသေးစေကာမူ ထ
လိုက်ရ၏။ တစ်ညလုံး လေးကန်
ပြီး ဘာမှ မစားရသေးသဖြင့်
ဗိုက်ကလည်း အစာတောင်းလာ
ပြီ။ အိပ်ရာမှ လူးလဲထပြီး ပျက်
နာမသစ်ရသေးသော်လည်း ရ
ထားပေါ်ပုံ ဆန်ပြုတ်ဆိုင်ဆီသို့
အပြေးအလွှားသွားလိုက်ရသည်။

မရှိသောမျက်ချေးကို အတင်း
ဖယ်ပြီး ဆန်ပြုတ်ဆိုင်တွင် ထိုင်
လိုက်သည့်အခါ အငွေတထောင်း
ထောင်းထနေသည့် အကြာကျေး
ဖြူးထားသည့် ဆန်ပြုတ်ပန်းကန်
လေးများက အသင့်ဆီးကြိုနေ
ပါသည်။

ဆာဆာနှင့် ဆန်ပြုတ်တစ်
ပန်းကန်ကို - ဒေရာသောပါး
သောက်လိုက်ပြီး ဒုတိယပန်းကန်
ကျမှသာ အရသာခံ၍ အေးအေး
ဆေးဆေး သောက်ရ၏။ ဆန်
ပြုတ်ကျကျနှင့် အာသာဖြေပြီး
နိုင်လွန်လက်ဖက်ရည်။ ပန်းကန်
ဖင်ကို ဒိုးယိုပေါက်မြင်ရသဖြင့်
နိုင်လွန်လက်ဖက်ရည်ဟု ကင်
ပွန်းတပ်ထားသော လက်ဖက်
ရည်ကို အပြေးအလွှားသောက်
ပြီး စီးကရက်ဖွာရင်း ဘိုးတော်
ကင်းရှိရာသို့ အကဲခတ်ထွက်ခဲ့
သည်။

ကျွန်တော်တို့က လှည့်စ်
ပတ်ဆိုတော့ မျက်နှာမသစ်ဘဲ
ဆန်ပြုတ်နှင့် သက်ဖက်ရည်ကို
အပြေးအလွှား သောက်ခဲ့ရ၏။
ဘိုးတော်ကင်းကြီးကတော့ စနိုး
အဖွေးသာနှင့် စမတ်ကျကျလေး
ထိုင်နေသည်။ ညက အိပ်ရေး
ဝပြီလား၊ မသိ။ မျက်နှာကြီးက
လည်း အစ်နေသည်။

သူကတော့ ခပ်အေးအေး
ထိုင်နေသည်။ သူက ကျွန်တော်
တို့လို အပြေးအလွှားစားသောက်
ရမည့် လူ့အလွှားစားရင်းထဲတွင်
ပါဝင်သူမဟုတ်ပေ။

မည်သို့ပင်ဆိုစေ ကျွန်တော်
က သူ့ကို တွေ့ရမည်။ ဘယ်လို
နည်းနှင့် တွေ့ရမည်ဖြစ်စေ၊ တွေ့

ရမည် ဖြစ်သည်။
ထိုကြောင့် ခပ်တည်တည်
သူ့တွဲဘေးကပ်သွားပြီး အတင်း
နသားဘာရားလုပ်ပြီး နှုတ်ဆက်
လိုက်ရသည်။

ဟေ့- ဂျစ်တူးကြီးပါလား
ကွဲဟု ငယ်မှုအတိုင်း အားရပါးရ
ကြီး နှုတ်ဆက်ပစ်လိုက်၏။
ကျွန်တော်က ငယ်မှု
အတိုင်း အော်ကြီးဟစ်ကျယ်
အားရပါးရကြီး နှုတ်ဆက်သဖြင့်
သူက အံ့ဩသွားသောမျက်နှာ
ထားနှင့် တစ်ချက်စူးစိုက်ကြည့်
လိုက်ပြီးမှ...

ဟာ...လန်ဘားပါလား
ဟေ့၊ လာ...လာ၊ အင်္ဂါကန်ခဲ
ပါအုံးကွဲဟု ဖိတ်ခေါ်လိုက်ပါ
သည်။

ပထမတော့ ဘိုးတော်ကင်း
ဆိုသည့် နာမည်ကို အမြဲကြား
နေသူတစ်ယောက်အဖို့ ငယ်နာ
မည် ဂျစ်တူးကြီးဆိုသည့်အသံ
ကို ကြားလိုက်ရသည့်အခါ အံ့
ဩသွားဟန် ရှိပါသည်။ နောက်မှ
ကျွန်တော်ကို တွေ့လိုက်ရသဖြင့်
အံ့ဩဟန်ပျောက်၍ ငယ်မှုဟန်
အတိုင်း ပြန်နှုတ်ဆက်လိုက်ခြင်း
ဖြစ်၏။ သူက မုတ်မုတ်မိမိခေါ်
လိုက်သဖြင့်ကျွန်တော်ကလည်း
ပေါ့ပေါ့ပါးပါး တွဲပေါ်ရောက်သွား
သည်။ လေးယောက်စီးရမည့် တွဲ
ကြီးပေါ်တွင် သူ့တို့နှစ်ယောက်
တည်း။ အခန်းမရနိုင်သဖြင့် ကျွန်
ရစ်ခဲသူများရှိသော်လည်း သူတို့
ကတော့ နှစ်ယောက်တည်းအခန်း
သွားပင်။ နောက်မှ သိရသည်မှာ
ရုံပိုင်ကြီးစီရင်ပေးချက်အရ ဤ
လေးယောက်ခန်းတွဲကို သူတို့

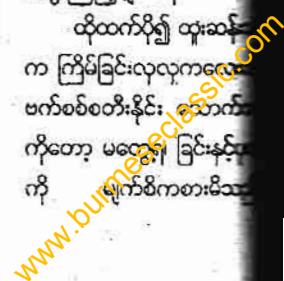
နှစ်ယောက်က အပိုင်စီးထား
ဖြစ်၏။

တွဲပေါ်ရောက်သည့်အ
နဂိုအံ့ဩနေသည်များထက်
အံ့ဩစရာကောင်းသောမြင်ရ
ကို တွေ့လိုက်ရ၏။

သူတို့နေသည့် ဆိုဖာ
တွင် ဖြန့်၍ခင်းထားသည့် ကြ
သွေးရောင်ကတ္တီပါအခင်းကြ
ရဲရဲတောက်နေသည်။ အကြ
ရောင် ကတ္တီပါမိုးအုံးကြီးကလ
အခန်းသာ။ ဒီမြင်ကွင်းအ
ကြည့်လိုက်တော့ ခမ်းနားစ
တောက်ပြောင်လွန်းနေသ
မြန်မာပြည်က မီးရထားမှ
ပါလေစဟု ထင်ရသည်။

ချိုင်ကြီးချိုင်ငယ်၊ ခြင်
ခြင်းငယ် အသွယ်သွယ်ကလ
အစီအနီ၊ ခွက်တင်စရာခုံက
ပေါ်တွင် တင်ထားသော အ
တထောင်းထောင်းထနေသ
ဟောလစ်နှင့် ပေါင်မုန်ထော
ပန်းကန်လေးများမှာ ကိုယ်
ရာမရှိအောင် လုပ်နေသ
ကလေးပုံစံနှစ်ခုတွဲ ဖန်ခွင်
လေးထဲတွင်မူ ကြက်ညှိ
ဝါဝါကလေးနှင့် လုံးမှာ
တောက်ကလေး၊ စားချင်စ
ရှိသလိုမြင်ကွင်းက လှပသ
မိက ခရီးသွားနေဆဲ
ထားပေါ်ကမြင်ကွင်း၊ အိမ်
လျှင်တော့ ဘယ်သို့ ရှိ
တွေးကြည့်ချင်စရာပင်။

ထိုထက်ရှိ၍ ထူးဆန်း
က ကြိမ်ခြင်းလှလှကလေး
ဗက်စစ်စတီးနိုင်း၊ သောက်
ကိုတော့ မတွေ့ရ ခြင်းနှင့်
ကို မျက်စိကစားမိသ

အမှန်။ ဒီအပိုင်းအထိတော့ သူ့ကို နှာရသည့်ဟု မဆိုသေးပါ။ ဘိုးဆာန်နှင့် ဗက်စစ်စတီးနိုင်း တို့ ထွက်ရှိနေသည်ကတော့ အံ့ဩရောပါ။

သူနှင့်အတူရှိနေစဉ် အဖော် (ဘယ့်ဖြစ်ဟန်တူသည်)က ပြင်ဆင်ထားသော အစားအသောက်များပေါ်တွင် ဝိုးမွှားတိရစ္ဆာန်ကလေး မနားရအောင် နံ့သာဖြူဆပ်တောင်ကလေးနှင့် တရစပ်ဆပ်ပေးနေသည်။

ယပ်ခပ်နေသူကို လက်ဝါးဖြာနှိုက်ပြီး လံက်ညှိုးညွှန်လိုက်သည့်အခါ ခြင်းထဲမှစွဲညှိုးအချို့ ထွက်လာပြီးနောက် သူ့ရှေ့တွင် နေသည့် မားမားကံဖွယ်ပုဂ္ဂိုလ်အတိုင်း ကျွန်တော့်ရှေ့သို့ ထောက်လာသည်။ ဘိုးတော်ကင်းက ကျွန်တော့်ကို သူ့နှင့် မျက်နှာဆိုင်ဆိုင်သို့ ရွှေထိုင်ခိုင်းပြီး ဆောင်းစားခိုင်း၏။ ကျွန်တော်က ခြေခုံပြုဖြစ်ကြောင်း အတင်းကြီးသော်လည်း မရ။

ခင်မောင်ဦးကို ခင်မင်ရော ဆောင်သော အချက်ထဲတွင် ဤအချက်လည်း ပါဝင်သည်။ ငယ်အရွယ်ကတည်းက ဘယ်အခြေအနေမှာဖြစ်ဖြစ် ချစ်ခင်လျော့လျော့ ရှိ၏။ ခင်မောင်ဦးအသင်းများ၏ ဆန္ဒကို ချစ်ခင်အပ် ပြည့်စွမ်းတတ်၏။ ဤက သူ့ငယ်ငယ်ကအကောင်အထည်အထိ မပျောက်။ သူ့အသင်းခံသော ဟောလစ်ဆာန်နှင့် ဆင်မုန့်ထောပတ်သုတ်တို့ကလေး...

“ဒါနဲ့ နေပါအုံး။ မောင်ရင်က ဘယ်ရောက်ပြီး ဘာလုပ်နေသလဲ” ဆိုသည့်အမေးကို သူက မဖြေဘဲ ပြုံးပြီးကလေးလုပ်နေသည်။

ကျွန်တော့်အမေးကို မဖြေဘဲ သူကပင် ပြန်၍ မေးခွန်းထုတ်လာသည်။

“မောင်ရင်ကကော ဘယ်ရောက်ပြီး ဘာလုပ်နေသလဲ၊ ပြောစမ်းပါအုံး”

“ကိုယ်ကတော့ အရင်အလုပ်ပါပဲ၊ ရန်ကုန်မှာပဲ နေတယ်လေ။ ကြည့်မြင်တိုင်မှာ တော့မဟုတ်တော့ဘူး။ ရေကျော်ဘက် ရောက်နေတယ်”

“အိမ်ထောင်ကော ကျပြီလား။ ကလေးဘယ်နှယောက်လဲ”

“အေး... အိမ်ထောင်တော့ ကျနေပြီ ကလေးတော့ မရသေးဘူး” ဟု ပြောရင်း...

“နေပါအုံး။ မောင်ရင်က ကိုယ်မေးတာတော့ မဖြေသေးဘဲ ကိုယ့်ကိုပြန်ပြီး မေးခွန်းထုတ်နေတာကိုး”

“ကိုယ့်အကြောင်း မောင်ရင်ကြားရင် ဆန်းနေမှာပေါ့။ ကိုယ့်အလုပ်နဲ့ နေတာကတော့... ဟုပြောပြောဆိုဆို အမေရိကန်လက်ကိုင်သားရေအိတ်ကို ဖွင့်လိုက်ပြီး ကတ်ပြားကလေးတစ်ခု ကျွန်တော့်ထံသို့ ထိုးပေးပါသည်။

ဒီစီတင်းကတ်ခေါ် မိတ်ဆက်ကတ်ပြားလေး။ အခြား ကတ်ပြားများလို သေးသေးလေးမဟုတ်။ အလျား

၄-လက်မ၊ အနံ ၃-လက်မပေါ်တွင် ကနတ်ပန်းများ ပတ်ပတ်လည်ဝိုင်းထားသည့် ဖောင်းကြွစာလုံး လှလှပပလေးများဖြင့် ရိုက်နှိပ်ထားသည့် မိတ်ဆက်ကတ်ပြားကလေး။

အပေါ်စာကြောင်းနှစ်ကြောင်းကတော့ စာလုံးသေးသေးလေး။

ဦးခင်မောင်ဦး ဘီ-အေ-ဘီ-အယ်လ် နောက် တစ်ကြောင်းက တော့ ခပ်ဆန်းဆန်း စာလုံးကကြီးကြီး။

ဘိုးတော်ကင်း လိပ်စာ စာလုံးကလေးကတော့ အသေးဆုံးပင်။

အမှတ်() ပြည်လမ်း၊ ရန်ကုန်ဟု ဖော်ပြထားသည်။ ကျွန်တော်က ကတ်ပြားကလေးကို ယူကြည့်ရင်း...

“နေပါအုံး၊ သူငယ်ချင်းရုစီးပွားရေးအလုပ်ကကော...”

“မင်း တော်တော်တုံးတဲ့ အကောင်ပါလား။ ဘိုးတော်ကင်း ဆိုတာ အလုပ်ပေါ့ကွ”တဲ့။ ကျွန်တော် ဘာဆက်ပြောရမှန်း မသိတော့ပါ။ သူကလည်း ဘာမှဆက်မပြောသဖြင့် လက်ကျန်အစားအသောက်များကို ဆက်ရင်းလိုက်ရ၏။

စားသောက်ပြီး သူနှင့်အတူ ပါသူက ကမ်းပေးသည့် ငါးသုံးလုံးစီးကရက်သံဘူးထဲက စီးကရက်တစ်လိပ် ပါးစပ်တွင် တပ်မိသည်နှင့် ပြာလဲ့လဲ့ မီးတောက်ကလေးက စီးကရက်ထိပ်ပွား

တွင် အဆင်သင့်၊ ကျွန်တော်က လောကဝတ်အရ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ခေါင်းညိတ်ပြုလိုက်ရသည်။

သူ့မျက်နှာက မပြုံးမရယ်၊ သူ့ဆရာ ဘိုးတော်ကင်း၏အမိန့်ကို အမြဲတမ်း နားစွင့်နေဟန် ရှိသည်။

“ဒါနဲ့ နေပါအုံး။ မရိနဲ့ ကလေးတွေကော... ” ဟု သူ အိမ်ထောင်အကြောင်းမေးလိုက်သည့်အခါ သူကတော့ ခပ်ပြုံးပြီး ကလေးပင် အဖြေပေးပါသည်။

သူပေးလိုက်သည့် အဖြေစကားလုံးမှာ စိမ်းကားလွန်းနေသည်ဆိုရလေမလား မသိပေ။ သူ့နှင့် ငယ်ပေါင်း ဇနီးအကြောင်း အဖြေပေးပုံမှာ ခပ်အေးငယ်။

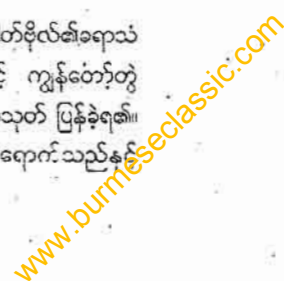
“သူ့မိဘတွေအိမ်မှာပဲ နေကြတယ်လေ”

“မောင်ရင်ကကော...” သူက မဖြေ ပြုံးနေသည်။

“ခင်မောင်ဦးရာ၊ မင်းနဲ့တွေ့ရတာ ငါတော့ မျက်စိရော၊ နားရောလည်ကုန်ပြီကွ သူယ်ချင်ရ” ထိုစဉ် ပထမအချက်ပေး ဥဩသံ ထွက်လာသဖြင့် တွဲသို့ ပြန်ရန် ထလိုက်ရသည်။

“အေးလေ... ရန်ကုန်ရောက်ရင် ကိုယ်ပေးထားတဲ့ လိပ်စာအတိုင်း ဆက်ဆက်လာခဲ့ပေါ့ သူငယ်ချင်း၊ လည်နေတဲ့ နားတွေ ပြန်တည့်သွားပါလိမ့်မယ်”တဲ့။

ထိုစဉ် ဂါတ်ဗိုလ်၏ခရာသံ ထွက်လာသဖြင့် ကျွန်တော့်တွဲ ဆီသို့ ခပ်သုတ်သုတ် ပြန်ခဲ့ရ၏။ တွဲပေါ် ရောက်သည်နှင့်

ထိုင်ပင်မထိုင်ရသေး။ "ဘယ်နှယ်လဲ၊ ခင်ဗျားနဲ့ ဘိုးတော်ကင်းနဲ့ ကြည့်နေကြပါကလား။ လုပ်စမ်းပါအုံး အတွေ့အကြုံကလေးတွေ... " ဆိုသည့်စကားဖြင့် ဆီးကြိုလိုက်ပါသည်။

"ကြည့်ဆို... ရထားထွက်စက ပြောသလိုပါပဲ။ သူနဲ့ ကျွန်တော်နဲ့က တေဖော်တေဘက်၊ ကစားဖော်ကစားဘက် ငယ်သူငယ်ချင်းတွေဆိုတော့ ကျွန်တော်နှုတ်ဆက်လိုက်တာနဲ့ သူလည်း မှတ်မိသွားတယ်လေ။ သူကလည်း အားရရမ်းသာနဲ့ တွဲပေါ်ကို ဖိတ်ခေါ်တာနဲ့ လေမိသွားတာပါ။"

"အဲဒီတော့ ထူးခြားချက်ကလေးတွေက..."

ကိုအောင်မြင် အမေးကို ကျွန်တော်က မဖြေတော့။ မိတ်ဆက်ကတ်ပြားကလေးကို လှမ်းပေးလိုက်သည်။

ကိုအောင်မြင်နှင့် ဦးဘခင်တို့မှာ မိတ်ဆက်ကတ်ပြားကလေးကိုကြည့်ရင်း ခေါင်းညိတ်သူက ညိတ်၊ မျက်လုံးကလေးကလယ်ကလယ် ဖြစ်နေသူက ဖြစ်နေသဖြင့် "ခင်ဗျားတို့ တွဲပေါ်က အခြေအနေမြင်ရင် ဒီထက်အံ့ဩသွားမှာပါ ဟု ပြောရင်း ကတ္တီပါအခင်းကြီးနှင့် ကတ္တီပါပီအိုကြီးဟောလစ်၊ ကြက်ဥနှင့် ဗက်စစ်စတီးနိုင်း မြင်ကွင်းကို ဖောက်သည်ချလိုက်ရသည်။

သူတို့မျက်နှာများကတော့ ခပ်ပြုံးပြုံး။

"ဦးပြောတဲ့ ဘိုးတော်အောင်မင်းစိန်ထက် သာသွားပြီ

ပေါ့" "သာဆို ဦးကလဲ၊ သူ့နာမည်ကို ကြည့်အုံးလေ၊ ဘိုးတော်ကင်းတဲ့ ကင်းဆိုတော့ ဘုရင်ပေါ့၊ ဘိုးတော်ဘုရင်၊ ဖဲကစားရာမှာတော့ ဂျက်၊ ကွင်း ကင်း၊ ကင်းက အကြီးဆုံးပါ။ သူကလည်း ဘိုးတော်တွေထဲမှာ အကြီးဆုံးပေါ့"

အကယ်၍များ သူ့အကြောင်းကို ပြောနေသည့်စကားများကို ဘိုးတော်ကင်း နောက်လိုက်များ။ သူ့ကိုကြည့်ညိုနေသူများ။ သူ့ကို ကိုးကွယ်နေသူများ ကြားခဲ့မည်ဆိုသော် "တက်သေ သွားမည်လား မသိပေ။

သို့သော်လည်း သတင်းစာများတွင်ပါလာသည့် ဘိုးတော်လူမြတ်အကြောင်း၊ ဖတ်လိုက်ရတော့ ဘိုးတော်တွေ၏ အပြစ်လား၊ ကိုးကွယ်နေသူတွေ၏ အပြစ်လား။ မည်သူ့အပြစ်လဲဟု မေးရမလောက်ပင်။

ဆိုပါမည်။ ငွေနှစ်သောင်းငါးထောင်ပေးရင် သုံးသောင်းငါးထောင် ရမည်ဆိုတော့ တစ်သောင်းကြီးများတောင် မြတ်နေပါကလား။ ဒီလိုသာ မြတ်နေလျှင် သူ့ဟာသူ ယူမှာပေါ့။ သူများကို ပေးပါမလား။ သူက ဘုရားလောင်းမှ မဟုတ်ဘဲ။ ဝေသာန္တရာမ မဟုတ်ဘဲ။ သို့ဆိုသော် ပေးသူအပြစ်လား။ ယူသူအပြစ်လား။

ကမ္မဇွန်ပြ ဆရာဘိုးတော်ကြီးတည်းခိုသည်က သမ္မတဟု တယ်တဲ့။ တော်သေးတာပေါ့။ အင်းလျားလိပ်ဟိုတယ်မှာ မတည့်

သေးလို့။ သမ္မတဟိုတယ်ပေါ်က တစ်သောင်းမြတ်အောင် လုပ်ပေးနိုင်လျှင် အင်းလျားလိပ်ဟိုတယ်ပေါ်က နှစ်သောင်းမြတ်အောင် လုပ်ပေးနိုင်လိမ့်မည်လားမသိ။

သမ္မတဟိုတယ်ထက် အင်းလျားလိပ်ဟိုတယ်က ဈေးကြီးသကဲ့။

ဒီအဖြစ်မျိုးနှင့် နှိုင်းယှဉ်ကြည့်လျှင် ဘိုးတော်ကင်းနှင့် ဟောလစ်၊ ကြက်ဥ၊ ဗက်စစ်စတီးနိုင်းတို့ တွဲနေသည်မှာ မဆန်းပါဘူးဟု ပြောရပေတော့မည်သာ။

"ခင်ဗျား သူ ငယ် ချင်း ကပညာတတ်တစ်ယောက်ပဲဗျာ၊ ဘယ်နှယ်ကြောင့် ဒါမျိုးတွေကို ကိုယ်တိုင်မှာမည်ခံပြီး လုပ်နေတာလဲ မသိဘူးနော်"

"ဪ...ကိုအောင်မြင်ကလဲ၊ စားသာလို့ပေါ့ဗျ"

"သူက ပညာတတ်ဘိုးတော်ဆိုတော့ ပိုအဆင့်မြင့်မှာပေါ့လေ"ဟု ဦးဘခင်က ဝင်ထောက်ငိုက်ရာ ကျွန်တော်တို့တွဲထဲတွင် ရယ်သံများလွှမ်းသွားတော့၏။

ဘိုးတော် အောင်မင်းစိန်၊ ဘိုးတော်လူမြတ်၊ ဘိုးတော်ကင်းတို့မှာကား ကျွန်တော်တို့ခရီးသွားဖော်တစ်သိုက်၏ လူရွှင်တော်ကြီးများပါကလား။

+ + +
ဘိုးတော်ကင်း၏ ငယ်စဉ်ဘဝခင်မောင်ဦး အဖေက မြေပိုင်ရှင်၊ ဆန်စက်ပိုင်ရှင်သူဌေး။ သူ့ငှားနေထိုင်သည့်တိုက်က ကျွန်တော်တို့အရပ်ထဲမှာ အကြီး

ဆုံး ထည်ထည်ဝါဝါ၊ ခမ်းခမ်းများနားကြီး၊ ပြတင်းပေါက်တိုင်းမှာ ဖန်ချေ " ဘည်းလည်းခန်းဆီးတွေ တပ်ထား၏။ လေတိုက်သည့်အခါ တချွင်ချွင်ပြည်သည့်အသံမှာ နားထောင်၍ အင်မတန်ကောင်းသည်။

ဧည့်ခန်းတွင် ရိုနေသည့် ဆည်းလည်း မီးပန်းဆိုင်ကြီးကလည်း လှပလှပပါဘိခြင်း။ သီတင်းကျွတ်၊ တန်ဆောင်မုန်းပွဲတော်ရက်များတွင် တစ်တိုက်လုံးပိုင်ပတ်ထွန်းထားသည့် ရောင်စုံမီးလုံးများ၏အလှကို ကလေးသူငယ်လူကြီးပါမကုန် ကြည့်ကြရသည်။

ခင်မောင်ဦးမွေးနေ့ကျလျှင် ကျွန်တော်တို့ကလေးတွေမှာ မှန်မျိုးစုံလည်း စားရသည်။ အရှက်ကလေးတွေလည်း မဲဖောက်ပေးသည်။ ကျွန်တော်တို့ကတော့ ခင်မောင်ဦးမွေးနေ့ ခဏခဏ ရောက်ပါစေ၊ လုပ်ပါစေ ဆောင်ရွက်လိုက်ရသည်မှာ အမေ့မိကုန်တော်တို့က ကာကွယ်ဘောင်းဘီတို့များ နေ့တိုင်းဝတ်၍ ကုန်းကြောင်းတစ်လှည့်၊ နေ့လျှင်တစ်လှည့် ကျောင်းတက်ရစဉ် ခင်မောင်ဦးက သက္ကလဘောင်းဘီ၊ ပိုးအင်္ကျီ နေ့ထည်လဲနှင့် ကြောကြောကလေးကျောင်းသို့ လာရသည်။ ကျွန်တော်တို့လို မြေလျှင်တစ်လုံးကုန်းကြောင်းတစ်ခါမဟုတ်။ ဒီက ကားလေးနှင့် ကျောင်းရောက် ငြိမ့်ငြိမ့်ကလေး ထိုင်လိုက်လာရုံသာ။ ကျောင်းကားရပ်လျှင်ဆည်း လွယ်အီးကိုင်စရာမလို၊ အိမ်ကပါထ

သည့် မိန်းမကြီးက လွယ်အိတ် လွယ်ပြီး သူတိုင်ခံအရောက် ပို့ပေးရသည်။

တစ်ရပ်ကွက်လုံးမှာမှ ရေဒီယိုသုံးလေးလုံးရှိသည့်ခေတ်တွင် သူတို့က လှပသောကား အမည်းလုံးလုံးကလေးကိုပင် စီးနိုင်နေကြသည်။

သူ့ဘဝမှာ မွေးလာစဉ်ကပင် ရွှေလင်ပန်းနှင့် အချင်းဆေး၍ ရွှေခွန်းကိုက၊ ရွှေမုန်းစားပြီး မွေးလာလေသလားဟု ပြောစမှတ်ပြုစရာပင်။

ကျွန်တော်တို့က အိမ်ကပေးလိုက်သော မုန့်ဖိုးကြေးပြားလေးနှစ်ပြားကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင်ဆုပ်ကိုင်နေစဉ် ခင်မောင်ဦးက ငွေမတ်စေ့သုံးလေးစေ့ နှစ်စုံကိုင်နိုင်သူဖြစ်သည်။ အမေတို့လက်ထဲတွင်သာ ကိုင်လေ့ရှိသည့် ငွေမတ်စေ့ကိုမြင်ရုံသာ မြင်ရပေးသည့် ကျွန်တော်တို့မှာ မတ်စေ့လေးကို ခံစာခံစာဆောင်းယူ၍ ကိုင်ကိုင်ကြည့်ရသည်မှာ အမော။

ကျွန်တော်တို့ အိမ်မက်ပင်ဆက်ပေးသည့် မတ်စေ့ကလေးတို့ သူက တစ်ခါတလေ အလေးပေးတတ်သည်။ ထိုသည့်အခါ ကျွန်တော်တို့မှာ ဝမ်းသာစရာရှိသည့်ဖြစ်ခြင်း။ သို့သော် ကျွန်တော်တို့မှာ မတ်စေ့တစ်လုံးကို မှန်ဝယ်စားတတ်သည့် ကျွန်တော်တို့မှာ မတ်စေ့တစ်လုံးကို မှန်ဝယ်စားရမှန်းမသိ။

ခင်မောင်ဦးက ကျောင်းမှ အိမ်မှာဖြစ်စေ၊ ကျွန်တော်တို့အိမ်ထဲမှာဖြစ်စေ၊ ကစား

တတ်စေ။ မကစား၍လည်းမဖြစ်၊ သူတို့လို လူ့အလွှာက ကျွန်တော်တို့အရပ်ထဲတွင် အပြေးအလွှား ရေခိုင်ပါမှ သုံးလေးအိမ်သာရှိသည့်ကြောင့်။

ကျောင်းမှာတော့ ငယ်ငယ်ကစပြီး ခင်မောင်ဦးကို အတန်းထဲတွင် အမြဲတမ်းထိပ်က၊ ပညာကလည်းတော် ပိုက်ဆံကလည်းရှိတော့ ဆရာများ၏ အချစ်တော်ပေါ့။ သူက ပညာရေးမှာ ဉာဏ်ရွှင်သူ၊ ဒီကြားထဲ သူ့အိမ်က ဆရာပတွေကား၍ သူတို့မောင်နှမကို စာသင်ပြစေသဖြင့် ပို၍တော်နေသလား မသိပေ။

ကျူရှင် မရှိခင်ခေတ်က ကျူရှင်နှင့် လက်တွဲခဲ့ရသူ ဆိုရပါမည်။

ဤသည်က စစ်မဖြစ်မီ အခြေအနေ။

စစ်ပြီးခေတ် ဒီဘက်ပိုင်းတွင်လည်း သူတို့အခြေအနေက ဘာမှမပျက်၊ တစ်ခုထူးခြားသည်ကတော့ စစ်ပြီးခေတ် ဒီဘက်တွင် ကျွန်တော်တို့က ကစား၍ ကောင်းတုံး သူက အဝတ်အစား စမတ်ကျကျဝတ်ပြီး ပေါင်ခါလေးတသသ ဖြစ်နေပေပြီ။ မိန်းမပိုးတတ်နေပြီ။ ကျွန်တော်တို့နှင့်တော့ အတွဲမပျက်၊ စီးကရက်ကို နှုတ်ခမ်းပျားတွင် တွဲလွဲခိုအောင် ဟန်ပန်လုပ်တတ်သည့် မြာစွန်သော ဖိုးခင်မောင်ဦးကို ဒီဘက်တွင် ကျွန်တော်တို့ ဆရာတင်ထားကြပေသည်။

ကျွန်တော်တို့က ဘောလုံးကစားဖို့လောက်သာ အားရပြုနေချိန်တွင် သူက အလှအပများကို

မျက်စေ့စားပွဲထိုင်နေပြီ ဖြစ်သည်။ မွေသည့်နေရာတွင် နိုးတုံး။ သူ့စာမပေးဖူးသည့် အပျိုချောချောက မရှိသလောက်၊ ကျောင်းမှာလည်း ကျောင်းမို့၊ အရပ်ထဲမှာလည်း အရိပ်ထဲမို့၊ ပိုက်ဆံကို ဖောဖောသီသီ သုံးနိုင်သည်ဆိုတော့ မျက်နှာကလည်း ပွင့်သပေါ့။ တချို့မိန်းကလေးတွေကလည်း သူ့မစခင် သူ့ကို မျက်စပစ်တတ်ကြသည်။ သူကတော့ အပျိုချောမုန်ရင် လက်မရှောင်ပေါက်ကောင်ဖွင့်နေသူပင်။

ကျွန်တော်တို့က ရည်းစားစာရေးနည်း၊ ပိုးနည်း၊ ပန်းနည်းများကို သူထံက သင်ကြားရ၏။ သူ့ဒေသနာကို ကြားနာရ၏။ အားကျရ၏။ သို့သော် ကျွန်တော်တို့က သူလိုလုပ်နိုင်သည့် အခွင့်အရေးမရှိ၊ လေသံကြား တရားပမ်းနာရုံမျှသာ။

ထူးခြားသည်မှာ သူ့တွင် သမီးရည်းစားရယ်လို့ တိတိကျကျမရှိ။ သတ်သတ်မှတ်မှတ် မထား။ တစ်ချိန်တည်းတွင် အမျိုးသမီးလေးငါးဦးထံမှ ရည်းစားစာတွေ ဝင်လာမဆဲ ရှိသည်။

တစ်ခုတော့ ပြောစရာ ရှိသည်။ မည်မျှလောက် ပွေပါစေ၊ ရည်းစားတွေ မှီလိုပေါက်အောင်ထားပါစေ၊ စာမေးပွဲကျလျှင်တော့ တစ်နှစ်တစ်တန်း မှန်မှန်အောင်သည်။ ဤသည်က ခင်မောင်ဦးတွင်ရှိသည့် ချစ်စရာကောင်းသည့် အရည်အချင်း သူ့များစာတွေကျက်ချိန်တွင် သူက ပွေလို့လည်လို့ ကောင်းတုန်း စာမေးပွဲနီးသည့် ၁၅-ရက်လောက်ထွင်

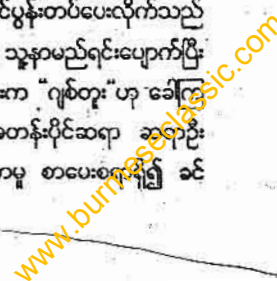
အပြင် လုံးဝမထွက်တော့၊ စာမိကျက်သည် ဝင်ဖြေသည်၊ အောင်လည်း အောင်သည်။

သူက ဉာဏ်ကောင်းသည်၊ ဉာဏ်နီဉာဏ်နက် ရှိသည်။ မကောင်းတာလုပ်ဖို့ဖြစ်စေ၊ ကောင်းတာလုပ်ဖို့ဖြစ်စေ ဉာဏ်ကစားတတ်သည့်အကျင့် ငယ်ငယ်ကပင် ရှိနေသည်။

ခင်မောင်ဦးသည် ကျောင်းမှာ လူဆိုး၊ ကျွန်တော်တို့လည်း ဆိုးပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ဆိုးသည်က ကြံကြံပန်ပန်ဆော့ခြင်း၊ သူဆိုးသည်က မိန်းမကိစ္စစွပ်ပွေခြင်း၊ ကျွန်တော်တို့ကို ဆရာကြီးရုံးခန်းကခေါ်လျှင် ကျောင်းပြေးမှု၊ ကတ်သီးကတ်သတ်ဆော့သည့် အမှုသာဖြစ်၍ သူ့ကိုခေါ်လျှင် ရည်းစားစာမေးမှု၊ ကျောင်းသူကလေးတွေကို မဖွယ်မရာ နောက်ပြောင်မှု ဖြစ်၏။

အမှုတစ်ခုခုကြောင့် ဆရာကြီးရှေ့မှောက်ရောက်လျှင် သူ့မျက်နှာမှာ သနားစရာကောင်းလောက်အောင် ညှိုးငယ်နေတတ်သည်။ ဆရာကြီး ဆူသမျှ ကြိမ်းသမျှကိုလည်း လည်စင်းခံတတ်သည်။ ရိုက်လျှင်လည်း မတန်တဆအော်ဟစ်ပြီး အသနားခံတတ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဆရာကြီးက...

“ခင်မောင်ဦး မင်းကတော့ ငါ့ကျောဖုံးမှာ ဂျစ်တူးကလေးပဲ” ဟု ကင်ပွန်းတပ်ပေးလိုက်သည်ကစ၍ သူ့နာမည်ရင်းပျောက်ပြီး အားလုံးက “ဂျစ်တူး” ဟု ခေါ်ကြ၏။ အတန်းပိုင်ဆရာ ဆရာဦးဘစိန်ကမူ စာမေးပွဲကျ၍ ခင်

မောင်ဦးအလှည့်ရောက်လျှင် နာမည်မခေါ်ဘဲ "ကဲ- ဆိုးပေ" ဟု မျက်စိပစ်တတ်၏။ ဆရာဦးဘဝိန်၏ ဆိုးပေနှင့် ဆရာကြီး၏ ဂျစ်တူးတို့ အပေါင်းလက္ခဏာပြသည့်အခါ သူ့နာမည်ရင်းပျောက်ပြီး "ဂျစ်တူးဆိုးပေ" ဟူသော သေရာပါနာမည်တစ်လုံး ရခဲ့သည်။ သို့သော် ဆိုးသည့်ဘက်တွင် ဆိုးသလောက် ပညာတော်သည်ဘက်တွင် သူမတူသဖြင့် ဆရာ၊ ဆရာမများက သူ့ကို မချစ်သော်လည်း အောင်ကာနမ်း ခဲ့ရပေသည်။

စစ်ပြီးခေတ်တွင် ကျွန်တော်တို့အုပ်စုထဲမှ တက္ကသိုလ်သို့ ပထမဆုံးသွားသူမှာ ခင်မောင်ဦးဖြစ်၏။ အောက်တန်းကျောင်းသားဘဝက သူ့တွင်ရှိခဲ့သည့်အခါဗီဇမှာ လွတ်လပ်သော တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားဘဝရောက်သည့်အခါ ပွင့်ထွက်သွားတော့၏။

လူကလည်း လူချော၊ ဝတ်တတ်၊ စားတတ်သည်။ ဝတ်နိုင်း၊ စားနိုင်းသည်။ ငွေကို ဖောဖော သီသီသုံးနိုင်သည့်ပြင် ကိုယ်ပိုင်ကားနှင့် ကျောင်းတက်နိုင်သည်မို့ မကြာမီ ခေတ်ဆန်သည့်ကျောင်းသူကလေးများအသိုင်းအဝိုင်းတွင် ခင်မောင်ဦးနာမည် ရေပန်းစားလာသည်။ ပျိုတိုင်းကြိုက်တဲ့ နှင်းဘီဇိုင်း ဖြစ်လာသည်။ တက္ကသိုလ်ရောက်တော့ သူ့ကားကို ကိုယ်တိုင်မောင်းသည်။ သူ့ကားဟောင်းထွက်သွားတိုင်း ဘေးထိုင်ခုံတွင် မျက်စေ့အေးစရာ ပျိုကညာတို့ ပါစေခြင်း

ည လက်ဖက်ရည်တွင်စုစီ သည့်အခါ ငယ်ငယ်က သူ့ဩဝါဒမှာ သဘောတရားအဆင့်တွင်သာရှိ၍ ယခုပြောလာသည့်ဩဝါဒ ချစ်အဘိဓမ္မာမှာ လက်တွေ့ခန်းများပါလာသဖြင့် ပို၍ နားထောင်ချင်စဖွယ် ဖြစ်လာသည်။ သူ မလာသည့်နေ့တွင် ကျွန်တော်တို့စကားဝိုင်းမှာ ဟာတာတာ ပျင်းခြောက်ခြောက်၊ သူလာမှ စိုပြည်သည်။

ဘယ်နေ့က ဘယ်မှာဆိုသည့် လက်တွေ့ဇာတ်လမ်းကလေးများသည် ကျွန်တော်တို့ လူပျိုပေါက်စကလေးများအတွက် အားကျစရာ၊ စိတ်ကူးယဉ်စရာကြီးတွေ ဖြစ်နေ၏။ သူပြောသူပျို ကျွန်တော်တို့အတွက် အံ့ဩစရာအပြည့်။

ခင်မောင်ဦးမှာ ကျွန်တော်တို့နှင့် ရွယ်တူဖြစ်သော်လည်း မိန်းမလိုက်စားသည့်နေရာတွင် ကျွန်တော်တို့ထက် နှစ်နှစ်ဆယ်ကြီးနေသည်။

ငယ်ငယ်ကလည်း ပွေသည်။ ကြီးတော့ ပို၍ပွေသည်။ ငယ်ငယ်က စွံသည်။ ကြီးတော့ ပို၍စွံသည်။

ဘီအေပထမနှစ်တွင် "ရီ" ဆိုသော အမျိုးသမီးနှင့် အိမ်ထောင်ကျသည်။ "ရီ" နှင့် တက္ကသိုလ်တွင် တွေ့ကြသည်။ ချစ်ကြသည်။ ခင်မောင်ဦးကတော့ သူ့ထုတ်အတိုင်း မိန်းကလေးတွေလျှင် ချစ်လိုက်မည်၊ ပျော်လိုက်မည်၊ နောက်တော့ တစ်ယောက်ပြောင်းလိုက်မည်။ သူ့ဝါသနာ၊ သူ့စရိုက်အတိုင်း မိန်းကလေး

တွေကို အရပ်လို သဘောထားသည်။ ရီနှင့်တွေ့တော့ သူ့ကျွတ် သွားသည်။

ရီတို့က ဆွေကြီးမျိုးကြီး၊ ပိုက်ဆံချမ်းသာရုံမက ရီအဖေက ခင်မောင်ဦးတို့အဖေနှင့် ရင်းနှီးသည်။ ခင်မောင်ဦးတို့အဖေပေါ်တွင် ဩဇာလည်း ညောင်းသည်။ သူ ရောင်၍မရတော့၊ မင်္ဂလာခါတော် ရွေးလိုက်ရသည်။

နှစ်ဖက်စီဘုရားက ချမ်းသာသဖြင့် ခင်မောင်ဦးက ကျောင်းဆက်တက်မြို့ ဆက်လက်၍ ပွေမြို့ တောမြို့ပင်။ မိန်းမနဲ့ပါဆို လူပျိုလုပ်နေသည်။

သူက နေလူပျို၊ ညလူအိုဘဝဖြင့် မကြောင့်မကြာ မတောင့်မတ ပျော်ပျော်နေ သေခဲဆောင်ပုဒ်ကို လက်ကိုင်ပြုလျက်၊ ကားကလေးတစ်စီးနှင့် တစ်စီး လျှပ်စီးလက်နေသည်။ အိမ်ထောင်ကျပြီးမှ ပို၍ ဟန်ကျနေ၏။ အဖေအမေဆီကတစ်လှည့်၊ မယားဆီကတစ်လှည့် လက်ဝါးဖြန့်လျှင် သူ့လက်ထဲ ငွေရောက်ရသည်သာ။

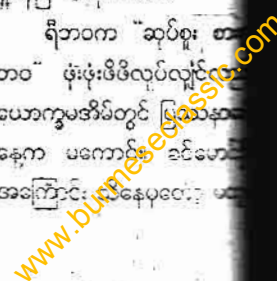
ဘီအေအောင်ပြီးနောက် ဖခင်ကြီးက ကျောင်းထွက်၍ သူ့လုပ်ငန်းများဦးစီးရန် ပြောသော်လည်း သူက ပညာဆက်လက်သင်လိုပါသေးသည်ဟု ပူဆာ၍ ဘီအယ်(လ်)ဆက်တက်ပြန်သည်။ အမှန်တော့ အလုပ်ခွင်ဝင်ရှုလျှင် တေရ၊ ပေရမည်မဟုတ်သဖြင့် ကျောင်းဆက်တက်လို့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

နှစ်ဖက်စီဘုရားက ပညာရေးဆိုတော့ မတားသာပေ။ သူ

တို့လို ချမ်းသာသူများ၏ သားသမက်များသည် ဘွဲ့တစ်ခုမဟုတ်၊ နှစ်ခုရလျှင် ပို၍ ဂုဏ်မြင့်သည်မဟုတ်ပါလား။ ဘွဲ့တစ်ခုကို ငွေနှင့်ဝယ်၍ရလျှင် ဝယ်မည့်သူများဖြစ်ရာ သားဖြစ်သူက ဘွဲ့နှစ်ခုရအောင် နေချင်ပါသေးသည်ဟု ဆန္ဒပြုလာသည်ကို ဘယ်လိုငြင်းပယ်ပါမည်နည်း။ သူတို့၏ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွေကို ဥပဒေပညာရှင်များနှင့် မကြာခင်တိုင်ပင်ဆက်ဆံရသည်ဖြစ်ရာ သားတစ်ယောက်လုံးက ဥပဒေပညာရှင်ဖြစ်လာခဲ့လျှင် တိုင်းရင်းသည့် ပဏ္ဍလာ မိုးရွာသည်နှင့် အဆင်သင့်ဆိုသလို ဖြစ်မည်။ သား၏အလိုကို ကြည်ကြည်ဖြူဖြူပင် လိုက်လျောခဲ့ပေသည်။

ဘီအယ်(လ်) ဆက်တက်သည့်အခါ ခင်မောင်ဦး၏ခြေလှမ်းများမှာ ယခင်ထက် ပိုသွက်လာသည်။ ကျောင်းနေရတုန်းကကလေးတွင် အစွမ်းကုန် ပေလိုက်မည်ဟူသော သဘောဖြင့် အန်ကရာမှာလည်း သူ့ခြေလှမ်းပွတ်ရာမှာလည်း သူ့ခြေလှမ်းအရက်ပါတီမှာလည်း သူ့ခြေလှမ်းအပျော်အပါးပွဲမှန်သမျှ သူ့ခြေလှမ်းနှင့် မလွတ်။ သူ အိမ်ပြန်ရော့တတ်သည့်အချိန်မှာ သန်းခေါင်ထက် မဖော၊ ပို၍ ဟန်ကျသည်က တံခါးဖွင့်ပေးမည့် ရိုးနေ့ဦး မဟုတ်လား။

ရီဘဝက "ဆုပ်စူး စားဘဝ" ဖုံးဖုံးဖိဖိလုပ်လျှင်လည်း ယောက္ခမအိမ်တွင် ငြိမ်သနပ်နေကာ မကောင်းစွာ ခင်မောင်ဦးအကြောင်း နေနေပေတော့ မည်

ပြဿနာဖော်၍လည်း ပြေလည်
မည်မဟုတ်သဖြင့် ဖြစ်သမျှ
အကြောင်းအကောင်ဟု သဘော
ထားပြီး ရေလိုက်ငါးလိုက်နေရ
သည့်ဘဝ။

သားတစ်ယောက် ထွန်း
ပေါက်လာသည့်တိုင် ခင်မောင်ဦး
က မပြင်၊ သားကို မနက်တစ်ခါ၊
ညတစ်ခါ နမ်းရုံကလွဲ၍ သူ့ကိုယ်
သူ့တော့ လူပျိုလိုသာနေခဲ့သည်။
ကလေးအဖေ ဖြစ်သည့်တိုင်
ကျောင်းသားဘဝဆိုတော့ အိမ်
ကလည်း နေရာတကာ မပြော
သာ။ ဒီပုံစံနှင့် ဘီအယ်(လ်)
အောင်ခဲ့သည်။

ဘီအယ်(လ်) အောင်ပြီး
နောက် အဖေက ဆန်းမက်ကို
ထိုးအပ်သည်။ ဆန်စက်ကို ဦးစီး
ရမည်ဟု ခိုင်းသည်။ ပထမ
တော့ သူက ငြင်းသည်။ မရ
တော့ သူ့လက်ကို အပ်လိုက်သည်။
စက်ကြီးအတွက် အလိုလိုနေရင်း
စိတ်မောနေသည်။ အလုပ်ခွင်ထဲ
ရောက်တော့ ပို၍ စိတ်မောရ
သည်။ သူတစ်သက်တွင် ဒီတစ်
ကြိမ် ပထမဆုံး အလုပ်လုပ်ပွဲ
ခြင်းနှင့် မပျော်ပိုက်သော၊ စိတ်
မပါသော အလုပ်ခွင်သို့ ဝင်ရ
ခြင်းဖြစ်၍ စိတ်အကြီးအကျယ်
ညစ်ရသည်။ အလှအပလေးတွေ
ကြည့်နေရမှ မျက်စိကစားနေရ
မှ ရင်ချောင်သူအတွက် မည်း
မည်းကြုတ်ကြုတ် သနပ်ခါးဘဲ
ကြားနှင့် စပါးထမ်းနေသည့်
အမျိုးသမီးကလေးများကိုသာ
ကြည့်ပြီး မြင်နေရတော့ ပို၍
စိတ်ညစ်သည်ပေ။ ဘီတိုင်းဆို
ကားကလေး တစ်ပိန်း ရေပွေးနံ့

လှိုင်သည် အပျိုချောကလေးများ
ကို ဟောတစ်ယောက်၊ ဟော
တစ်ယောက်တွဲရင်း စိတ်အစာ
ပြည့်ခဲ့သူမှာ စပါးမော်တွေ၊
ဖုတ်တွေကြားထဲမှာ နေရသည့်
ကြောင့် စိတ်မောရသည်။ စိတ်
ညစ်ရသည်။

ဖခင်ကြီး၏အမိန့်ကို မလွန်
ဆန်ရုံ၍သာ စက်ထဲလာရသည်။
သူ့အဖို့တော့ ငရဲပြည်ရောက်နေ
သလား အောက်မေ့နေသည်။
သူ၏ အောက်အည်းသည်းခံမှု
သည် ရက်သတ္တပတ်ထက် ပို
မကြာပေ။ သူ့အဖေကြီးပေါ်တွင်
ဩဇာညောင်းသည့် ယောက္ခမ
ကြီးကို အပူကပ်၍ ဆန်စက်ထဲ
မလုပ်ချင်ကြောင်း မှားပုန်းဆာ
လုပ်ခဲ့သည်။ ယောက္ခမကြီးက
ဆန်စက်ထဲမလုပ်ရင် ဘယ်မှာ
လုပ်မလဲဟု မေးသည့်အခါ ဆန်
စက်နှင့်လွတ်ရင်ပြီးရောဆိုသော
သဘောဖြင့် တရားသူကြီးလုပ်
ချင်ကြောင်း ဖြေလိုက်သည်။

ယောက္ခမကြီးကလည်း
မဆိုးဘူးဟု တွက်သည်။ သူ
သမက်က ဆန်စက်မန်နေဂျာပါ
ဟု ပြောရခြင်းထက် တရားသူ
ကြီးပါဟု ပြောရခြင်းက ပိုခံတွင်း
တွေစေသည်ဟု ထင်သည်။
အစိုးရအမှုထမ်းမှ ဂုဏ်ရိသော်
ခေတ်တွင် ဆန်စက်မန်နေဂျာ
ဆိုသည်မှာ ပါမ္မားအလုပ်၊ တရား
သူကြီးနှင့်စာလျှင် အောက်တန်း
ကျသည့်အလုပ်ဟု ထင်လာ
သည်။ သူ့သမီးမှာလည်း
ကတော်စာရင်း ဝင်သွားမည်။
တရားသူကြီးကတော့ ဖြစ်မည်။
သူ့သင်ထားသည့် ပညာက

လည်း တရားသူကြီးနှင့်မှ လိုက်
ဖက်သည်။ ဆန်စက်မန်နေဂျာ
အလုပ်နှင့် မအပ်စပ်။ အခိုင်းထဲ
လေးထောင့်သွင်းသလို ဖြစ်နေ
သည်။ မနိပ်သေး သူ့သမက်
အတွက် စိစဉ်ဦးမှ၊ ဤသည်က
သူ့ယောက္ခမကြီး သဘောပေါက်
သွားသည့်အမြင်။

ခင်မောင်ဦးက ဒါတွေစဉ်း
စားသည်မဟုတ်။ အစိုးရအမှု
ထမ်းလုပ်လျှင် သူ ပွေ့ချင်တိုင်း
ပွေ့ရမည်။ ပွေ့ဖို့အခွင့်အရေး
တွေ့ရမည်။ ကလပ်သွားလိုက်၊
အရက်ကလေးစုပ်လိုက်၊ မိန်းမ
ပွေ့လိုက်၊ သူ့ဝါသနာပါရာကိုသာ
စဉ်းစားသည်။

နောက်ဆုံးတော့ တရားသူ
ကြီး ဖြစ်လာရသည်။
ရန်ကုန်မှာ မနေရသေး။
နယ်မှာ သူ့ဟာသူနေရသဖြင့်
ပို၍သဘောကျခဲ့၏။ သူ့လိုချင်
သောအကွက် ဝင်လာပြီ။

တစ်နှစ်သာ ကြာသည်။
အတည်မယားအပြင် အပျော်
မယားကလေး ရှိလာပြီ။ အိမ်
နှင့်ယာနှင့် အတည်မယားအပြင်
အပျော်မယားတွေကတော့ ရေး
စရာမလိုတော့။ သူ့အသက်ထက်
ဦးရေပိုခဲ့ပြီ။

ဒါကလည်းမဆန်။ အရက်
သောက်ခြင်းနှင့် မိန်းမလိုက်ခြင်း
သည် သူ့အဓိကအလုပ်။ သူ့
အမေအဖေက ဒါတွေလုပ်ဖို့ မွေး
ထားသလားဟု ပြောယူရအောင်
ပင် ဆိုးခဲ့၊ တောခဲ့၊ ပွေ့ခဲ့သည်။
အစိုးရဝန်ထမ်းဘဝတွင် နယ်
အမျိုးမျိုးပြောင်းခဲ့ရသလို အပျော်
မယားလေးတွေကိုလည်း ထည်

လဲယူခဲ့သည်။ မိဘဆီတစ်လှည့်
ယောက္ခမဆီတစ်လှည့် အကြောင်း
အမျိုးမျိုးပြု၍ ငွေတောင်းပြီး သူ
လုပ်ချင်ရာ လုပ်ရုံသာ။

ဟိုတုန်းက ထီးပြန်၊ ဖိနပ်
ပြန်ရုံး (အနီး တရားသူကြီးဆီ
ရောက်လျှင် ထီးနှင့် ဖိနပ်သာ
အိမ်ပြန်၍ လူက ထောင်ထဲဝင်
ရသည်)ပျားရိုခဲ့သလို သူ့ရုံးက
လူပြန်တော်ရုံးဟုပင် နာမည်ကြီး
ခဲ့၏။ သူ့ရုံးရောက်သည့် တရား
ခံအထာသိလျှင် လွတ်ဖို့ သေချာ
သည်။ ရှေ့နေ မတားနဲ့။
သူ့အထာသိဖို့က ငွေ
မဟုတ်၊ မိန်းမသာလျှင်။

ကိုခင်မောင်ဦးကား ဤမှာ
ဘက်တွင် ထိုထိုပျုပ် ပျုပ်
ကြီးခဲ့သည်။ ငွေနှင့် ဂုဏ်က
သွမ်းမီးထားသည်မို့ သူ့ရမ်းကား
သမျှ လော်မာမှုကို အပြစ်ဟု
မမြင်ကြ၊ အရာရှိတစ်ယောက်
တွင် လိုအပ်သည့်အရည်အသွေး
ပြည့်စုံပါပေသည်ဟု ပြောကြ
သည်။ သူ့ခေတ် သူ့အခါက ဤ
သို့ပင် ရှိခဲ့၏။

ကိုခင်မောင်ဦးကို လူတွေ
က နှာခေါင်းမရှုံ့ကြ၊ အခင်
အမင်မပျက်။ သူ့က အပေါင်း
အသင်းကောင်းသလို အပေါင်း
အသင်းအပေါ်တွင် ရေကျန်ရေ
ခန်း လိုက်လျော့တတ်သည်။
ဘယ်တော့မှ အပေါင်းအသင်း
အပေါ် မမြဲငြိမ်၊ အပြစ်မယူ၊
ဆရာမလုပ်၊ အပေါင်းအသင်း
လုပ်သမျှကို ခွင့်လွှတ်တတ်သည်။
သူ့ကလည်း လုပ်ချင်တာ လုပ်
မည်ဆိုသည် လူစားမျိုး၊ ဘယ်
ဂုဏ်ရောက် ဖြစ်မအတိုင်း။

ငယ်စဉ်တုန်းကလည်း ဒီအတိုင်း။ ခင်မင်တတ်သည့်စိတ်နှင့် လိုက် လျော့တတ်သည့် အကျင့်ကိုက သူ့ကို ခွင့်လွှတ်ချင်စရာတွေ ဖြစ် နေသည်။ သို့သော် လည်လွန်း သောဘိုး ချေးသင့်ဆိုသလို ချေး နင်းမိခဲ့သည်။

သူ အသုံးအပြုန်း စရိတ် အတွက် လွတ်လွတ်လပ်လပ်ကြီး လာဘ်စားခဲ့ရာ နံပါတ်မှတ်ထား သောငွေများဖြင့် လာဘ်ပေး လာဘ်ယူလုပ်နေစဉ် စသုံးလုံး ကျော့ကွင်းထဲသို့ လှလှပပကြီး ဝင်သွားခဲ့သည်။

ခင်မောင်ဦး၏အသိုင်းအဝိုင်း ယောက္ခမကြီး၏အဖိုနဲ့အမိပါးများ ဖြင့် ငွေကုန်ခံ၍ ရေဆုံးရေဖျား လိုက်ခဲ့သော်လည်း အတန်ခံရလေး ဘက်ကာထားသည့် အကျဉ်း ထောင်အတွင်း နှစ်နှစ်တာမျှ အနားယူစေရန် အမိန့်ချမှတ်ခြင်း ခံလိုက်ရသည်။

တစ်ပါးသူများကို တရား ဥပဒေအရ အကျဉ်းထောင်ပို့ခဲ့သူ မှာ တရားဥပဒေအရောင် အကျဉ်း ထောင်သို့ ဝင်ခဲ့ရ၏။

ကျွန်တော် ခင်မောင်ဦး အကြောင်းသိခဲ့သည်မှာ ဤအပိုင်း အထိ နောက်ပိုင်း သူ့အကြောင်း ကို မကြားရတော့ဘဲရှိရာမှ ထို နေ့ မန္တလေးရထားပေါ်တွင် မပျော်လင့်ဘဲ တွေ့ခဲ့သောအချိန် တွင် ဘိုးတော်ကင်း အမည်ခံ ဆရာကြီးတစ်ဆူ ဖြစ်နေပေပြီ။

သူ့ဘဝ သူ့အကြောင်း သူ စရိုက်၊ သူ့စီမံများနှင့် ယနေ့ သူ ဘဝသည် လားလားမျှမဆိုင်ပေ။ မိန်းမရာက ကလေးမွေးပါသည်

ဆိုသောသတင်းကို ယုံကြည်နိုင် မည်ဖြစ်သော်လည်း ဂျစ်တူးဆို ပေခေါ် ခင်မောင်ဦးတစ်ယောက် ဘိုးတော်ဖြစ်နေသည်မှာ မယုံ ကြည်နိုင်စရာပါ။

သို့သော် တကယ်ဖြစ်နေ သည်က ဘိုးတော်ကင်းမှ ဘိုး တော်ကင်း ဖြစ်ပါ၏။

မယုံသော်လည်း ပုံပြင်ဟု မှတ်ရမည်ကလည်း မန္တလေး အတွေ့အကြုံများက မယုံ၍ မရ ပေ။ ဤသို့ဆိုလျှင် သူ၏ဇာတ် ကြောင်းကို ပြန်စဉ်းစားနေရင်းမှ ဝင်းဝင်းလက်လက် ရွတ်တိုစေတီ တော်ကြီးကိုပင် ရထားပေါ်မှ လှမ်းပြင်နေပျံ့ဖြစ်ရာ အာလူး ပေးနေခြင်းကို ရပ်နားလိုက်ရ၏။ အနည်းငယ်သောပစ္စည်းကလေး များကို သိမ်းဆည်းရင်း အဆင် သင့် ပြင်ဆင်ထားလိုက်ရသည်။

စတော့ကိတ်ကံကြီးကို လွန် လာသည်ဆိုသည်နှင့် အားမာန် ဟုန်ဆင်းလာသည့် ရထားကြီး မှာ အားလျော့လိုက်သည့်အလား ဖြည်းဖြည်းချင်း အရှိန်သတ်ခဲ့ရာ ရန်ကုန်ဘူတာကြီးသို့ ရထားဝင် သောအခါ အရှိန်ရှိရုံမျှကလေး သာ ရှိတော့၏။

ရထားဆိုက်သည်နှင့်တစ် ပြိုင်နက် ကျွန်တော်တွင်ပါလာ သော လက်ဆွဲအိတ်ကလေးကို ဆွဲလျက် ခင်မောင်ဦးကို လိုရ မည်ရ အကူအညီပေးရန် သူ့တွဲ ဆီသို့ ရောက်သွားသည်။ သို့ သော် ကျွန်တော် အနားကပ်ခွင့် မရတော့။ ယောဂီဝတ် အမျိုး သား အမျိုးသမီး အိုအို၊ ပျိုပျို၊ ငယ်ငယ်ချောချောကလေးတွေက

အစ၊ ဆံဖြူ၊ သွားကျိုး သက်ကြီး ရွယ်အိုများအထိ သူ့တွဲဘေးတွင် ဝိုင်းလျက် လက်အုပ်ကလေးတွေ ချိပြီး သူ့ကို နှုတ်ဆက်နေကြ သည်။ ဤမြင်ကွင်းကို ဝိုင်းကြည့် နေသည့်လူအုပ်ကလည်း မနည်။ လူအုပ်ကိုထိုးဖောက်လျက် သူ့ဆီ ရောက်ရန် မလွယ်။ ခပ်လှမ်း လှမ်းကိုသာ ကြည့်နေရသည်။

အားပါး...၊ အားကျစရာ ကောင်းလိုက်လေခြင်း။

ထိုအချိန်ကစ၍ "ဘိုးတော်" ဟူသော စကားနှစ်လုံးမှာ ကျွန် တော်အသည်းနည်းတွင် စွဲသွား ပါတော့သည်။ ကြည့်ပါအုံး...။

သူ့အတွက်စောင့်နေသည့် ကားက မာစီဒီးကားကြီး။ အရောင်က ဆင်စွယ်နှစ်ဘက်လှ နေသည့် အဖြူရောင်၊ မာစီဒီး ကားကြီး၏ အပေါက်လေးပေါက် တွင် "စံပယ်ဖူးကလေးတွေ ရွေး ပြီးသီထားသည့် ပန်းကုံးကလေး များကို လိုက်ကာသဖွယ် ပြင် ဆင်ထားသည်။ နောက်ပိုထိုင်ခုံ ပေါ်တွင် နင်းဆီအနီရဲရဲများကို လှပသော ကြော့ပန်းအိုးကလေး များတွင် ထိုးစိုက်လျက် အစီအရီ တင်ထားသည်။

မောမောပန်းပန်း ပြန်လာ မည့် ခရီးသွားဘိုးတော်အတွက် မွှေးရနံ့ကလေးများ ရှူရှိုက်ရင်း အမောပြေစေရန် ရည်ရွယ်စီစဉ် ထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ဆန်းသစ် သည့်မြင်ကွင်းကြောင့် ကျွန်တော် သည်ပင် အမောပြေသွားသ ယောင် ရှိ၏။ ခင်မောင်ဦး ကားပေါ်တက်

ရန် တံခါးဖွင့်ပေးဖို့ စောင့်နေသူ က သုံးလေးယောက်။ အကယ် ၍ လူအများရှေ့တွင်မဟုတ်လျှင် ဘိုးတော်ကင်း ခြေထောက်မတင် ပေးမည်လား မသိပေ။

ငြိမ်ငြိမ်ညောင်းညောင်းရှိ သည့် မာစီဒီးကားကြီးသည် ညင် ညင်သာသာပင် ဖြည်းဖြည်းချင်း လိုမ့်ထွက်သွားပါသည်။ မာစီဒီး ကားကြီးနောက်မှ ဘောက်(စ) ဝက်ဂွန်၊ မာဇဒါ၊ ဖယ်လီယာ၊ တိုယိုတာကရိုနာ စသည့်အရောင် ပျိုးစုံကားကြီးက တသိကြီး။ ထို ကားတန်းထဲတွင် ဂျစ်ကားတစ်စီး တလေပင်မပါ။ ဂျစ်ကားဆို စာ ရင်းမဝင်ဘူးထင်ပ။

ဘိုးတော်ကင်း၏ မန္တလေး ရထားပေါ်အတက်ခရီးက အလွန် ကြည့်ကောင်းသလို ရန်ကုန်ဘူ တာ အဆင်းခရီးသည်လူခွဲ လှပပါပေသည်။

ဘိုးတော်ကင်းအား တင် ဆောင်သွားသည့်ကားနှင့် နောက် ပါအခြေအရံကားတန်းကြီး အထဲ ပြဘုရားဘက်သို့ ချိုးကွေ့ပျောက် ကွယ်သွားမှသာ "နတ်ကရာ ကို မော" နေမိသည့် ကျွန်တော်မှာ အိမ်ပြန်ရန် သုံးဘီးကားကို အပြေအလွှား အာပေါက်အောင် လိုက်ခေါ်နေလေသည်။

ထိုကြောင့် ကျွန်တော် ကြိမ်းဝါးလိုက်ရ၏။

"ငါ့လည်း ဘိုးတော်ဖြစ် အောင် လုပ်တော့မယ်ဟေ့" ဟု ရှေ့လဆက်ပါဦးမည်။

ကျော်မြသန်း

ပြည်တွင်းပြည်ပ

ဝိညာဉ်လောက ယုံကြည်ချက်များ

မြန်းဟေဝန် တမလွန်ဖြစ်ရပ်ဆန်း

ပြီးခဲ့သည့်လက ဥစ္စာစောင့်ဆိုက် တကယ်ရှိသလားဆိုသည့် ခေါင်းစဉ်ဖြင့် လှည်းနံလေးရွာမှ ကရင်အမျိုးသားလူမျိုးကြီးတစ်ဦး ကျောက်တုံးစောင့်နတ်က ပေးသော ရွှေငွေများဖြင့် ချမ်းသာသွားပုံ အကြောင်း ဖော်ပြခဲ့ပါသည်။

စာရေးသူသည် အဆိုပါ ဥစ္စာစောင့်ဆိုက်ဇာတ်လမ်းကို ဖော်ပြရင်းက ၁၉၉၇ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလက ကျွန်ုပ်တို့တို့ရင် ရန်အောင်စာပေမှ ထုတ်ဝေဖြန့်ချိခဲ့သော စာအုပ်တစ်အုပ်ကို သတိရမိပါသည်။ ထိုစာအုပ်မှာ ဒေါက်တာအောင်ကျော် (သွားဆရာဝန်)ရေးသားသည့် မြန်းဟေမဝန် တမလွန်ဖြစ်ရပ်ဆန်း ဖြစ်ပါသည်။ ထိုစာအုပ်အတွက် စာရေးသူသည် နိုင်ငံတော်၏ အိမ်ထောင်ရေးတော်ကြီးတစ်ပါးကို ပူးမြော်ခဲ့ရပါသည် ...။ အကြောင်းရင်းမှာ မြန်းဟေမဝန် တမလွန်ဖြစ်ရပ်ဆန်း စာအုပ်ရေးသားသူ ဆရာဒေါက်တာအောင်ကျော်(သွားဆရာ

ဝန်)က သူ၏စာအုပ် အမှာစာအတွက် ထိုအိမ်ထောင်ရေးတော်ကြီးထံ ကျွန်ုပ်တို့အား စေလွှတ်၍ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအိမ်ထောင်ရေးတော်ကြီးဆိုသူကား နိုင်ငံတော်ဩဝါဒါစရိယ ထီးချိုင့်မြို့ တည်တောဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တဒေဝီနာမိပတိ (စာရေးသူ ထီးချိုင့်နတ်စိုး) ဖြစ်ပါသည်။

ယခုဆောင်းပါးတွင် စာရေးသူသည် မြန်းဟေမဝန် စာအုပ်အတွက် တည်တောဆရာတော်ကြီးကိုယ်တိုင် ရေးပေးထားသော အမှာစာနိဒါန်းကို ဖော်ပြလိုပါသည်။ အမှန်မှာ ဤစာအုပ်သည် ဒေါက်တာအောင်ကျော်(သွားဆရာဝန်)၏ တစ္ဆေတကယ်ရှိမရှိ(ဒုတိယတွဲ)စာအုပ် ဖြစ်ပါသည်။ တစ္ဆေတကယ်ရှိမရှိမှာ အကြိမ်ကြိမ် ပြန်လည်ပုံနှိပ်ခွင့်ရခဲ့သော်လည်း အဆိုပါ ဒုတိယတွဲစာအုပ်မှာမူ ဥစ္စာစောင့်ဇာတ်လမ်းများဖြစ်သည်ဆို၍ စာပေစိစစ်ရေးမှ မူအရ ခွင့်မပြုသောကြောင့် ပြန်လည်ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေနိုင်ခြင်း မပြုဖြစ်ပါ။ ယခု စာပတ်ပရိသတ် မျက်

ခြေပြတ်နေသော ထိုစာအုပ်၏ အမှာစာကို ဦးဦးဖျားဖျားပြန်ပြန် နိုင်စေရန် ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

နိုင်ငံတော်ဩဝါဒါစရိယ ထီးချိုင့်မြို့ တည်တောဆရာတော်ကြီး၏ အမှာစာနိဒါန်း

ဒေါက်တာအောင်ကျော် ရေးသားသော 'မြန်းဟေမဝန် တမလွန်ဖြစ်ရပ်ဆန်း' စာမူကို တည်းဖြတ်ပြင်ဆင်၍ အမှာစာနိဒါန်းရေးပေးရန် ရန်အောင်စာပေတိုက်မှ စာရေးဆရာ 'တိုးထွက်' အမည်ခံ ကိုလှတိုး လာရောက်ပေးပို့သည်။ ပေးပို့သည့်ဌာနကား ရန်ကုန်မြို့ ကမ္ဘာအေး။ အပရဂေါယာနကျောင်း။ အခန်း ၄၅ ဖြစ်၍ လာရောက်ပေးပို့သည့် နေ့ကား ၁၃၅၈ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလဆန်း (၁၀)ရက်နေ့ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုနေ့တွင် သာသနာတော်တည်တံ့ပြန့်ပွားရေး အစည်းအဝေးအတွက် ရန်ကုန်မြို့ ကမ္ဘာအေးသို့ စာရေးသူ့ရောက်ရှိနေချိန် ဖြစ်ပါသည်။

ဒေါက်တာအောင်ကျော်၏ စာမူသည် ဥစ္စာစောင့်များ ရွှေငွေပေးနိုင်သလားကဏ္ဍ၊ အမျှအတန်းပေးဝေပါကဏ္ဍ၊ ရုက္ခစိုက်ကဏ္ဍ၊ တမလွန်ဖြစ်ရပ်ဆန်းကဏ္ဍ၊ ဟေမဝန်မြန်မာ့ တစ်ခဏတာကဏ္ဍ စသည်ဖြင့် ကဏ္ဍ ၅ ခုအားလုံး စာမျက်နှာ ၉၂ မျက်နှာရှိပါသည်။ စာရွက်ကလည် ပုံနှိပ်စာရွက်အကြီးစားဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကမ္ဘာအောင့်နေခိုက် အပြီးဖတ်ရန်မလွယ်ကူပါ။ သို့သော် စာမူကိုဖတ်ရှုပြီး အမှာစာနိဒါန်းရေးပေးရန် ပေးစာ၌ ပါသောကြောင့် စာမူကို အသင့်ယူသောကြည့်ပြီး ယခုနိဒါန်းကို ရေးပါသည်။

မြန်မာ့ဟေမဝန် တမလွန်ဖြစ်ရပ်ဆန်းကား ဥစ္စာစောင့်ဇာတ်လမ်း ဖြစ်ပါသည်။ ဥစ္စာစောင့်ဇာတ်လမ်း ဖြစ်ပါသည်။ ဥစ္စာစောင့်သည် ၃၁ ဘုံတွင် အပါယ်ဘုံသားမျှသာ ဖြစ်ပါသည်။ အပါယ်ဘုံသည် ငရဲ၊ တိရစ္ဆာန်၊ ဗြိတ္တ၊ အသူရကာယ်ဟူ၍ လေးမျိုးရှိရာ ဗြိတ္တ အမျိုးအစား၌ ပါဝင်သည်။

လူသားသည် မိမိပိုင် ရွှေငွေများကို မြေအတွင်း စသည့်တို့၌ သိုဝှက်ထားပြီး နောက် မိမိသေရအံ့ဆဲဆဲတွင် ထိုရွှေငွေကို မည်သို့မျှ ဖော်ထုတ်၍လည်းမယူနိုင်၊ စိတ်ချရသူကိုလည်း ပြောမပြနိုင်ဘဲ ကွယ်လွန်ခဲ့ရာ ဥစ္စာ၌တပ်မက်သော လောဘကြောင့် ဥစ္စာစောင့်ဖြစ်ရပါသည်။ အဘကတွင် ဥစ္စာ၌တပ်မက်၍ ခွေးဖြစ်ရသူ၊ ငမြွေဖြစ်ရသူ၊ ကြက်ဖြစ်ရသူများကို ပြဆိုထားပါသည်။ ဥစ္စာ၌တပ်မက်သော လောဘဖြင့် သေပါမူ ခွေး၊ မြွေ၊ ကြက် စသော တိရစ္ဆာန်မျှမက ဥစ္စာစောင့်တည်းဟူသော ဗြိတ္တလည်း ဖြစ်တတ်သည်။ သို့ရာတွင် ကိုယ်တွေ့ပြောပြပါဆိုလျှင်ကား ဥစ္စာစောင့်နှင့် ကိုယ်တိုင်မကြုံဖူးပါ။ ကိုယ်တိုင်မကြုံဖူးသော်လည်း ကိုယ့်အနီးအပါးအတွေ့အကြုံကိုမူကား ပြောနိုင်ပါသည်။

ထီးချိုင့်မြို့မှ မြောက်ပြင်သို့သွားသော ကားလမ်းအနီး၌ 'စစ်ကဲကြမ်း' အမည်ရှိသော စေတီပျက်တစ်ဆူရှိပါသည်။ ထိုစေတီပျက်ကား ထီးချိုင့်မှ 'လေးပိုင်' ဝေးကွာပါသည်။ ထိုစေတီတော်ကို ပြုပြင်ပေးရန် ထီးချိုင့်မြို့ လက်ခုပ်ပင်ဈေးရပ် ဦးသီလှက လျှောက်ထား၍ ပြုပြင်ပေးရန် တာဝန်ယူလိုက်သည်။ ထိုစစ်ကဲကြမ်း စေတီတော်သည် လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၅၀၀ ခန့်က မိုးမိတ်စော်ဘွား ကိုးသိန်းသခင်၏ ညီတော်စော်ဘွားအင်္ဂါ၏ ဗိုလ်မှူးစစ်ကဲကြမ်း စတင်တည်ထားသောကြောင့် အလွန်ပျက်စီး၍နေလေပြီ။ သို့သော် ရှေးဟောင်းစေတီ၏ ဌာပနာတိုက်ကို မပျက်လိုသောကြောင့် ဝေလီလုံးကို၌ ပြုပြင်ရန် ဘုရားအုတ်မြစ်အတွက် စေတီတော်ပတ်လည်ကို မြေတူးစေပါသည်။ ထိုမြေတူးသော ညဦးတွင် ကျက်သရေချောင်းရွာ အမျိုးသမီးတစ်ဦးကို ဥစ္စာစောင့်ပုကပ်၍ "ဘာမပြော ညာမပြောဘဲ လာပြီးအုတ်မြစ်တူးလိုက်ကြတာ ကံကောင်းလို့ ကျွန်မတို့ထားတဲ့ပစ္စည်းတွေ ထိမသွားတယ်။ ခုတော့ ဥစ္စာတွေကို စိတ်ချရတဲ့နေရာအရောက် ရွှေပြောင်းပြီးပါပြီ" ဟု ပြောကြောင်း ဒါယကာတစ်ယောက် လာရောက်လျှောက်ထားပါသည်။

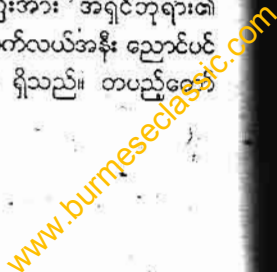
ထိုဥစ္စာစောင့်၏ ဆိုလိုသော အဓိပ္ပာယ်ကား ၎င်းတို့စောင့်ရှောက်ရသော ရွှေငွေတို့ကို သိုက်ဆရာများ မတူးနိုင်အောင် စေတီတော်အောက် ရွှေပြောင်းထားစဉ် ဘုရားပြုပြင်ခြင်းနှင့် ကြိုသောကြောင့် တစ်နေရာဆီသို့ ရွှေပြောင်းထားရသည်ဟု ဆိုလိုပါသည်။

ဘူမိယသိုက်ဟူ၍ လက်ရေးမူကွမ်း ငယ်တစ်စောင်တွေ့ဖူးပါသည်။ မည်သည့်ဌာနတွင် ရွှေငွေမည်မျှရှိသည် မည်သည့်အချိန် မည်သည့်အစီအရင်ဖြင့် ရွှေငွေကို တူးဖော်ရမည်ဟု ရေးသားထားသည်။

'ညောင်ပင်ကြီးတောင်၊ ခွေးတစ်ဟောင်၊ အတောင်တစ်ရာတူး၊ ငွေတစ်ဖူးရလတ္တံ့' ဟူသော စာနောက်များသည် ထိုဘူမိယသိုက်စာကို ပြောင်လှောင်သော စကား ဖြစ်ပါသည်။ စာရေးသူကြားဖူးသည်ကား 'လောက၌ ဥစ္စာစောင့်မရှိမဟုတ်၊ ရှိသည်ကား မှန်၏။ သို့သော် ဥစ္စာစောင့်သည် မည်သူ့ကိုမျှ ဥစ္စာပစ္စည်းပေးနိုင်စွမ်းမရှိ။ ဥစ္စာစောင့်ဆိုသည်အတိုင်း ဥစ္စာကို စောင့်ရုံမျှသာဖြစ်၏။ အမှန်သော်ကား ဥစ္စာစောင့်ဟူသည် မိမိမြှုပ်နှံသိုက်ထားမိသော ပစ္စည်းအပေါ် စွဲလမ်းခြင်း ရှိသည်ဖြစ်ရသောကြောင့် မြှုပ်နှံထားသောပစ္စည်းလည်း အများထင်သလောက် ရှိမည်မဟုတ်။ အနည်းအကျဉ်းဖြင့် ဥစ္စာစောင့်ဖြစ်ရပါသည်။ မူလက စွဲလမ်း၍ဖြစ်သောကြောင့် ထိုအနည်းငယ်မျှသော ရွှေငွေကိုလည်း မပေးရက၊ မလှူရကကြပါ။ ထို့ကြောင့် သိုက်ဆရာများ ရွှေငွေရသည်ဟု မကြားဖူးဘဲ ရေကူးခြင်း၊ တင်းပုတ်အထုခံခြင်းကိုသာ ကြားဖူးပါသည်။

ဤနေရာ၌ စာရေးသူ၏ယောက်ဖကြီး ဦးထွန်းပြောပြသည်ကို ဆိုပါဦးမည်။ စာရေးသူ၏ အစ်မကြီးကား ဒေါ်ကျီးညိုဖြစ်၍ ၎င်း၏ငယ်ငယ်ကား ဦးထွန်းဖြစ်ပါသည်။ ဦးထွန်းသည် ငယ်ရွယ်စဉ်က ထီးချိုင့်မြို့၌ လူမျိုးခေါင်းကြီးဖြစ်ပါသည်။

'ခေါင်းဖြစ်လျှင် အပျက်ဆုံး တောင်းဖြစ်လျှင် အမှိုက်ကျုံး' ဟူသော စကားရှိပါသည်။ ဦးထွန်းသည် ငယ်ရွယ်စဉ်က အမှိုက်တကာ အမှိုက်ဆုံး လူပျိုကလေးများကို အုပ်ချုပ်ရသော ကာလသားခေါင်းဆောင်ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအခါက ထီးချိုင့်မြို့၊ သင်္ဃာတန်းကြီးသည် လောကီဆေးဝါး၊ မန္တရား ပယောဂအတတ်ဖြင့် တန်ခိုးကြီးနေပါသည်။ တစ်ရက်တွင် သင်္ဃာတန်းကြီးအား 'အရှင်ဘုရား၏ ဥစ္စာများ ဖိုးကြဲဖက်လယ်အနီး ညောင်ပင်ကြီးအောက်မှာ ရှိသည်။ တပည့်တော်

စောင့်နေရသည်မှာ ကြာပါပြီ။ ယခုအခါ
ထည်တော်ကျွတ်တော့မည်ဖြစ်၍ အရှင်
ဆရာပစ္စည်းများကို လာရောက်ယူပါ။
ထပ်ယူသောအခါ အမဲသားတစ်ပိဿာကို
ထည်း ယူခဲ့ပါဟု အိပ်မက်ပေးသည်။
ဆင်စာဘုန်းကြီးက မယုံကြည်၍ သွား
ရောက်မယူသဖြင့် သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် လာ
ယူရန် အိပ်မက်ပေးသည်။ ထိုအခါ
ဆင်စာဘုန်းကြီးက ဦးထွန်းကိုခေါ်ပြီး ၎င်း
ဖွဲ့ည်းများကို အယူခိုင်းသည်။ အမဲသား
တစ်ပိဿာယူသွားရန်ကိုလည်း မှာလိုက်
သည်။ သို့သော် ကာလသားခေါင်း
ဦးထွန်းနှင့် ကာလသားအဖွဲ့သည်ကား
အမဲသားကို ယူမသွားချေ။ ၎င်းတို့အား
နှောင့်ယှက်ပါက ရိုက်နှက်ရန် တုတ်များ
သာ ယူဆောင်သွားကြသည်။ လယ်ပြင်
သို့ရောက်သောအခါ ဆရာတော်မှာလိုက်
သော နေရာ၌ သိုက်တူးကြရာ ရွှေငွေကို
မသိ အားလုံး ရိုက်နှက်ခြင်းခံရ၍ ထွက်
ပြေးကြရကြောင်း ပြောပြပါသည်။ ဤ
နေရာ၌ ဦးကြဲဖက်လယ်ပြင်ဆိုသည်ကား
ကျောက်စေတီအနီး ဝိပဿနာကျောင်းမှ တစ်
ဖက်လယ်ပြင်ဖြစ်၍ ယနေ့ မြို့ဖြစ်နေ
ပြီ။

ထီးချိုင့်မြို့၊ ပြည်နားတန်တောင်
စောင်းအနီး၌လည်း စေတီငယ်တစ်ဆူရှိ
သည်။ ထိုစေတီငယ်၌ ဥစ္စာစောင့်ညီ
ဆင်မရှိ၍ တစ်ခါတစ်ရံ မြို့တွင် ဇာတ်ရုံ
သို့ ဖွဲ့ကြည့်လာတတ်ကြောင်း ပြောကြ
သည်။ ထီးချိုင့်မြို့ မဟာရန်ကင်းကျောင်း
၌ ဦးဝိသယဆိုသော ဦးပဉ္စင်း ကျောင်း
ဆိုင်သည်။ ထိုစဉ်က မိန်းမပျိုနှစ်ဦး လာ
ရောက်၍ အရှင်ဘုရား ကောင်းကောင်း
ဆင်မဟု လျှောက်သွားကြသည်။ ထို
အခါ ဦးဝိသယဟု ဆိုသော သိသလို
ဆိုင်ဆောင်လည်း အမှန်စဉ်းစား၍ မရ
သောကြောင့် ဥစ္စာစောင့်မဟု ထင်ခဲ့
သည်။ ထိုဦးပဉ္စင်းဝိသယကား ထိုကျောင်း
၌ နေထိုင်ကောင်းမနေသောကြောင့်

ထိုကျောင်းမှခွာပြီး ဖုံကုန်းကြီးရွာ၌ ကျောင်း
ထိုင်သေးသည်။ ဖုံကုန်းကြီးမှတစ်ဖန်
ကသာမြို့တစ်ဖက်ကမ်း၌ ကျောင်းထိုင်
ရင်း လူထွက်၍ ကွယ်လွန်ခဲ့သည်။ ၎င်း
မဟာရန်ကင်းတွင်နေစဉ်က သူ့ကိုယ်တိုင်
ပြောပြသွားဖူးပါသည်။

ထိုမှတစ်ပါး ယနေ့တည်တောရွာ
၌ မောင်ဝင်းရှိန်ဆိုသူ ရှိပါသည်။ လွန်ခဲ့
သော လေးငါးနှစ်ကာလက တည်တော
ရွာအနီး ကျောက်ဖြူတောင်ဘုရားပွဲ ဖြစ်
ရာ ထိုဘုရားပွဲသို့သွားစဉ် ဘူမိဗေဒဌာန
မှ သူငယ်တစ်ယောက်နှင့် တွေ့သည်။
ထိုသူငယ်က ဤတောင်စောင်း ကျောက်
ဇရပ်တွင် ရှေးအခါက ရွှေငွေများရှိသည်
ဟု ကြားဖူးပါကြောင်း။ ထိုကျောက်ဇရပ်
ကို သိပါသလားဟုမေးရာ မောင်ဝင်းရှိန်
က ကျွန်တော်သိပါသည်ဟု ဆိုသဖြင့်
လိုက်ပြပါဟု ခေါ်သောကြောင့် ကျောက်
ဇရပ်အပြသွားစဉ် လမ်း၌ စိတ်ရောဂါဖြစ်
ခဲ့ရာ ယနေ့ထိ မောင်ဝင်းရှိန် စိတ်ပေးဒု
ရှင် ဖြစ်နေပါသည်။

ဤသည်ကား ကိုယ်တိုင် ဥစ္စာ
စောင့်နှင့် မယော့ ကိုလည်း ဥစ္စာ
စောင့်နှင့် အတူတူများ ပြောပြချက်ဖြင့်
ဤကမ္ဘာလောက၌ 'ဥစ္စာစောင့်' ရှိသည်
ဟူ၍ကား ယုံကြည်ပါသည်။ သို့သော်
ဥစ္စာစောင့်မစ၍ ကြီးပွားသူဟူ၍ကား ကြား
လည်းမကြားဖူး။ မြင်လည်းမမြင်ဖူးပါ။

အမှန်သော်ကား ဤဥစ္စာစောင့်ဟု
သည် အပါယ်ဘုံသာ ဗြဟ္မာတစ်မျိုးမျှ
သာဖြစ်၍ အထူးအဆန်းကားမဟုတ်ပါ။
ဗြဟ္မာတန်ခိုးဖြင့် လူသားနှင့် အတူနေချင်
လည်း နေနိုင်ပါသည်။ သို့သော် ဥစ္စာ
စောင့်ကား ပဋိသန္ဓေစိတ်ထားဖြင့် အဟိတ်
မျိုးသာဖြစ်၍ ဒွိဟိတ်တိဟိတ် အဆင့်
အတန်းရှိသော လူသားတို့ကိုကား မမိပါ
ချေ။ လူသားနှင့် အဆင့်အတန်းမတူ
အောက်တန်းကျသောကြောင့် လူသား
အနေဖြင့် ဥစ္စာစောင့်ကို အထင်ကြီးရန်

မလိုပါချေ။ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ဖို့လည်း
မလိုပါချေ။

ဤသည်ကား ဒေါက်တာအောင်
ကျော်၏ စာမူကိုကြည့်ရင်း စိတ်တွင်
ဖြစ်ပေါ်လာသော အမှာစာသာ ဖြစ်ပါ
သည်။

ဘဒ္ဒန္တဒေဝီနာစိပတိ
ထီးချိုင့်မြို့၊ တည်တောဆရာတော်
၁၃၅၈ ခုနှစ်၊
တပေါင်းလဆန်း ၁၁ ရက်၊
၁၉-၃-၉၇

ဤသည်မှာ ကျွန်တော်ထုတ်ဝေ
သော ဒေါက်တာအောင်ကျော်(သွားဆရာ
ဝန်)၏ မြန်မာ့ဟေမဝန် တမလွန်ဖြစ်ရပ်
ဆန်း (တစ္ဆေတကယ်ရှိမရှိ ဒုတိယတွဲ)
စာအုပ်အတွက် ထီးချိုင့်မြို့၊ တည်တော
ဆရာတော်ကြီး၏ အမှာစာနိဒါန်း မူရင်း
အတိုင်းဖြစ်ပါသည်။ မြန်မာ့ဟေမဝန်
တမလွန်ဖြစ်ရပ်ဆန်းစာအုပ်သည် ဥစ္စာ
ကြောင်း အထူးရေးသားထား
သော စာအုပ်ဖြစ်၍ စိတ်ဝင်စားသူများ
ပြားပြီး စာပေလောကတွင် အောင်မြင်
သော စာအုပ်ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

ထိုစာအုပ်များကို ဆရာပန်းချီ
စံတိုး၏ လက်ရာနှင့် ထုတ်ဝေခဲ့ရာ ယခု
ဤစာမူကို ရေးသားရင်း ပန်းချီစံတိုး
ကို အထူးသတိရမိပါသည်။ စာအုပ်
အတွက် အမှာစာရေးသားချီးမြှင့်ပေးခဲ့သူ
တည်တောဆရာတော်ကြီးလည်း ပျံလွန်
တော်မူပြီးဖြစ်သလို ဦးစံတိုးလည်း ကွယ်
လွန်သွားခဲ့ပြီ ဖြစ်ပါသည်။

လှတိုး(စိတ်ပညာ)

စာကိုး
မြန်မာ့ဟေမဝန် တမလွန်ဖြစ်ရပ်
ဆန်း (ဒေါက်တာအောင်ကျော်-သွား
ဆရာဝန်)

၁၉၅၂ ခုနှစ်

၁၉၅၂ ခုနှစ်

အမေ့ကိုစားနှင့်လိုက်၍ မြေမျိုခံရသူ မောင်ချစ်ဖေ

•မောင်ခိုင်ခန့် (အမျိုးသားစာပေဆု)

ကျွန်ုပ်တို့ရွာကလေးသည် စရာဝတီတိုင်း ကျွန်ုပ်တို့မြို့နယ် အတွင်း၌တည်ရှိသည်။ ဇမာ ကရင်စသည့် တိုင်းရင်းသားများ နေထိုင်ကြသည်။ ရွာသူရွာသားအများစုသည် လယ်ယာလုပ်ငန်းနှင့် ရေထုပ်ငန်းလုပ်ကိုင်၍ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းပြုကြသည်။ အိမ်ခြေတစ်ရာခန့်ရှိသည်။

လွတ်လပ်ရေးရပြီးစအချိန်ဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်တို့ရွာကလေးကို သူကြီးအုပ်ချုပ်သည်။ ရွာသူကြီးသည် ဟန်ပြုအုပ်ချုပ်သူအဖြစ်နှင့်သာ ထည့်ရှိသည်။ ရွာသူရွာသားများအပေါ် သူကြီးထဲစာမညောင်း။ ရွာသူရွာသားများကလည်း ညူတစ်လူ ငါတစ်မင်းလုပ်နေသော အချိန်ဖြစ်သည်။ ထိုစဉ်က ရောင်းဝယ်သောင်းကျန်းသူများ တောကြောင်စားပြုများ ရန်ကို ကြောက်နေရသဖြင့် တောမီးလောင်၍ တောကြောင် လက်ခမောင်းခတ်သည့်အချိန်ဟုပင်ဆိုရမည်။

ကျွန်ုပ်တို့ရွာသူရွာသားများမှာလည်း မိမိတို့ စားဝတ်နေရေးအတွက် ရုန်းကန်ရှာဖွေ စားသောက်နေရသည်။

ခက်သည်က ကျွန်ုပ်တို့ရွာကလေးမှ ဒေါ်သာလီနှင့် မောင်ချစ်ဖေတို့ သားအမိဖြစ်သည်။ ရွာထဲတွင် မကြာခဏဆိုသလို ရန်ဖြစ်သူမှနေကြသည်။ သားအမိချင်း ရန်ဖြစ်သည်ကိုစွဲဖြစ်၍ သူကြီးကလည်း ခပြော။ ထိုအတူ အနီးပတ်ဝန်းကျင်မှ အိမ်များကလည်း မိသားစုအရေးကိုစွဲဖြစ်၍ ဝင်ရောက်ပြောဆိုခြင်းမရှိကြပေ။

သို့သော် မောင်ချစ်ဖေ လွန်သည်ကို တစ်ရွာလုံးကသိကြသည်။ မောင်ချစ်ဖေ၏ အပြောအဆို၊ အနေအထိုင်၊ အပြုအမူကြမ်းတမ်းခက်ထန်ခြင်းကြောင့် မည်သူကမျှ နားချရင်းမပြခြင်း မရှိကြပေ။

“ကျုပ်အိမ်ထဲ ကျုပ်ဆုတာ ခင်ဗျားတို့နဲ့ ဘာဆိုလို့လဲ၊ မှားမှား နှုတ်နုတ် လာမပြောနဲ့၊ ခင်ဗျားတို့အားလုံး ကျုပ်အိမ်ထဲက အခု ထွက်သွားကြ”

မိခင်ကြီးကို မောင်ချစ်ဖေ ဆဲဆိုကြမ်းမောင်းနေ၍ နားမခံနိုင်သူများက ဝင်ရောက်ပြောဆိုလျှင် မောင်ချစ်ဖေက တုတ်ဆွဲ ဓားဆွဲနှင့် ဆဲဆိုကြမ်းမောင်းလွှတ်လှေ့တတ်သည်။ ကြာလာသည့်အခါ မောင်ချစ်ဖေ ဆဲဆိုအော်ဟစ်နေသည်ကို ရွာသူရွာသားအားလုံးက ဂရုစိုက်ကြတော့။ အိမ်ရှေ့ပြတ်သွားသည်တိုင် မောင်ချစ်ဖေကို ငဲ့စောင်း၍ မကြည့်ကြတော့။

သို့သော် သားဆိုးအပေ တပေပေ ဖြစ်နေရှာသော ဒေါ်သာလီအဖို့ တစ်ရွာလုံးက သနားချစ်ခင်ကြင်နာပြုပင်ဖြစ်သည်။ မိခင်ကြီးအိမ်သာလီကလည်း ဆိုးသွမ်းယုတ်မာရက်စက်သည့် သားဆိုးအပေါ်သာဆိုသော မိခင်ပေတ္တာစိတ်ကား အနည်းငယ်မျှ လျော့ပါးမသွားပေ။

လူမုန်းများသော သားအပေါ် ဝိဒ္ဓိအချစ်ပိုခဲ့သည်။ သားကိုသခင်၊ လင်ကိုဘုရား ဆိုသကဲ့သို့ပင် မိခင်ကြီးမှာ မောင်ချစ်ဖေအပေါ် သခင်တစ်ပါးကဲ့သို့မှတ်ယူ၍ ထမင်းချိန်တန်ထမင်း၊ ဟင်းချိန်တန်ဟင်း အရံသင့်သူခပ်ပြင်ဆင်ပေးသည်။ မောင်ချစ်ဖေကမူ မိခင်ကြီးအပေါ် အတော့မှား၊ အမြင်မှား၊ အထင်မှားကာ အမြဲလိုလို မချင်ခင်ဘဲ အပြစ်သာမြင်နေတော့သည်။

“အမေ .. ခင်ဗျား ဘုရားမရှိမိုးနဲ့ဗျာ”
“ဟဲ့ .. မိုးချစ်၊ နင်ဘယ်လိုပြောလိုက်တာလဲ”
“ခင်ဗျား ဘုရားရှိခိုးတာ ကျုပ် စီးပွားပျက်တယ်ဗျာ၊ စီးပွားပျက်တယ်”

“မဟုတ်သေးပါဘူး မိုးချစ်ရယ်”
“ဘာမဟုတ်ရမှာလဲဗျာ .. မနှစ်က ကျုပ်လယ်တွေအားလုံး ပိုးကျလို့ပျက်တယ်၊ အခုလည်း မြို့ထောင်တာ ဟင်းစားတောင်မရဘူး၊ အဲဒါ ခင်ဗျား ဘုရားရှိခိုးလို့”

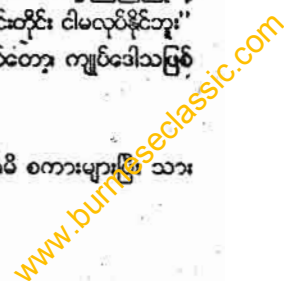
သားဖြစ်သူ မောင်ချစ်ဖေ၏ ပြောစကားကြောင့် သားအပေါ် စိတ်မဆိုးတတ်သော ဒေါ်သာလီလည်း စိတ်ဆိုးသွား၏။ သို့အတွက် သူ့ရင်ထဲတွင်ရှိသည့်အတိုင်း မောင်ချစ်ဖေအား ပြောလိုက်သည်။

“ဒီမှာ မိုးချစ် .. နင့်လယ်တွေပျက်တာ၊ ငါးမရတာ ငါ ဘုရားရှိခိုးလို့ မဟုတ်ဘူးဟဲ့၊ နင်အသုံးမကျလို့ နင်အသုံးမကျလို့ ဘယ်နှယ်တော် .. သင်းမပွေးခင်ကတည်းက ဘုရားရှိခိုးလာတာ၊ အခုမှ ဘုရားမရှိခိုးရဘူးလေး၊ ဘာလေးနဲ့ သင်းခိုင်းတိုင်း ငါက လုပ်ရမှာလားဟဲ့ မိုးချစ်ရဲ့”

“ဘာလို့ မဆိုရမှာလဲဗျာ၊ ခင်ဗျားကြီးက ဘုရားရှိခိုးတိုင်း သတ္တဝါတွေ ကျန်းမာကြပါစေ၊ ချမ်းချမ်းသာသာရှိကြပါစေနဲ့ ကြပ်ကြပ်ဆို၊ ကျုပ်လယ်ထဲကပိုးတွေက အသက်ရှည်ပြီး တစ်ကွက်ပြီး တစ်ကွက်ကူးပြီး ကိုက်ကြစားကြ၊ ဟင်းစားလေးရဖို့ မြို့ထောင်ပါကယ်၊ သတ္တဝါတွေ ကျန်းမာချမ်းသာကြပါစေဆိုမှတော့ ကျုပ်မြို့ထဲ ငါးမဝင်တော့ဘူးဗျာ၊ ရလာတော့ ခင်ဗျားတို့ပဲ ဝိုင်းပြီး မျိုကြ ဆိုကြတာ”

“မဆီမဆိုင် လက်ပံပင် ဓားနဲ့မချိုင်နဲ့၊ နင့်ကိုငါ့မွေးထားတာဟဲ့ နင် ဘုရားမရှိခိုးရဘူးဆိုလို့ ငါကနေရမှာလား၊ ငါ သဒ္ဓါကြည်ညိုလို့ ဘုရားရှိခိုးတာ၊ အသက်ထွက်သွားပါစေ၊ နင်ခိုင်းတိုင်း ငါမလုပ်နိုင်ဘူး”

“အမေ .. ခင်ဗျားတော်တော့ဗျာ၊ တော်တော့ ကျုပ်ဒေါသဖြစ်လာရင် မလွယ်ဘူး”
“ဝုန်း”
ဒေါ်သာလီနှင့် မောင်ချစ်ဖေတို့သားအမိ စကားများဖြင့် သား

ဖြစ်သူ မောင်ချစ်ဖေက စိတ်ဆိုးမာန်ဆိုးနှင့် အိမ်တံခါးကို ဆောင့်ကန်ကာ ထွက်သွားသည်။

မောင်ချစ်ဖေမှာ ဒေါ်သာလီ၏ သားအရင်းဖြစ်သည်။ မခင်ကြီး တိမ်းပါးသွားပြီးနောက်ပိုင်း မောင်ချစ်ဖေက မခင်၏လယ်ယာလုပ်ငန်းများကို ဆက်လက်တာဝန်ယူ လုပ်ကိုင်ကာ မိသားစု၏ စားဝတ်နေရေးကို တာဝန်ယူနေရသည်။ မောင်ချစ်ဖေ၏ အသက်မှာ (၂၀) ပတ်ဝန်းကျင်မျှသာ ရှိသေးသည်။

မောင်ချစ်ဖေ၏စိတ်တွင် မိသားစုအားလုံးကို "ငါ့လုပ်ကျွေးနေတာ" ဟူသော မာန်နှင့် မိခင်ကြီးမှအစ ဇနီးသည်အဆုံး နိုင်လိုပင်း ထက်မြဲသည်။ သူ့ပြောသမျှ နာခံရမည်ဟုလည်း တွက်ဆထားဟန် ရှိသည်။ မာရလည်း မိခင်ကြီးအား ဘုရားရှိမခိုးရဟု အမိန့်ထုတ်စေခိုင်းနေပြန်သည်။

မိခင်ကြီးမှာ ဘာသာတရားကို ယုံကြည်သဒ္ဓါ စိတ်အားထက် သန်စွာဖြင့် စိတ်ရောကိုယ်ပါ ပြုပြန်ဆောင်ရွက်နေသူဖြစ်သည်။ သိတတ်စာရွယ်မှစ၍ မနက်တစ်ကြိမ်၊ ညနေတစ်ကြိမ် နေ့စဉ်နှင့် အမျှဆိုသလို ဝတ်မပျက်ဘုရားရှိခိုးခဲ့သူဖြစ်သည်။ သို့အတွက် ဒေါ်သာလီမှာ သားဖြစ်သူက စားကြိမ်းကြိမ်း၍ တားသည့်ကြားကပင် ပုံပန်အဟိုင်း ဆွမ်း၊ ပန်း၊ ရေချမ်း၊ ဆီမီး၊ နံ့သာများကို ပူဇော်ဆက်ကပ်ကာ ဝတ်မပျက် ဘုရားရှိခိုးနေခဲ့သည်။ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားအား အသက်စွန့်၍ပင် ကိုးကွယ်သည်ကပ်ခဲ့သူဟု ဆိုရပေမည်။

ရံမန်ရံခါတွင် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားအား သက်တော်ထင်ရှားရှိ သကဲ့သို့ပင်မှတ်ယူ၍ ထမင်းစားပွဲတွင် ဆွမ်းတော့စဉ်ခွဲဖွယ်များကို ကျကျနနပြင်ဆင်ကာ ဆွမ်းတော်ကပ်သည်။ စားပွဲအနီးတွင် သောက်တော်ရေမှအစ လက်သုတ်ပင်၊ လက်ဆေးရေအဆုံး အရန်သင့်ထား ရှိသည်။ ဒေါ်သာလီကား သူ့စိတ်တွင် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရား သက်တော် ထင်ရှားရှိသကဲ့သို့ မှတ်ယူ၍ သံဒွါတရားကြည်နူးစွာဖြင့် ဆွမ်းကပ် လှူသည်။ ထိုအချိန်တွင် ဒေါ်သာလီသည် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားဆွမ်း ဘုဠ်ပေးနေသည်ဟု အမှတ်ယူကာ ဆွမ်းစားပွဲအနီး၌ ပုထိုးရတုတော်ကာ ယပ်တောင်တပျပ်ပျပ်ပင် ခတ်လျက်ရှိသည်။

သူ့စိတ်အသွင်တွင် ဗုဒ္ဓဘုရားရှင် ဆွမ်းဘုဠ်ပေးနေသည်ဟု မှတ်ယူထားသည်။ ထိုအချိန်တွင် ဒေါ်သာလီ၏စိတ်တွင်ကား မဟာ ကုသိုလ်စိတ်များ တဖွားဖွားဖြစ်ပေါ်နေတတ်သည်။

ဤမျှအထိပင် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားအပေါ် သဒ္ဓါတရား စိတ်အား ထက်သန်စွာဖြင့် ကိုးကွယ်သည်ကပ်သူဖြစ်သည်။

ကံ၊ ကံ၏အကျိုးကို ယုံကြည်နားလည် သော ဒေါ်သာလီသည် ကိုးလလွယ်၊ ဆယ်လဖွား ရင်မှပြစ်သောသားဖြစ်သူ မောင်ချစ်ဖေ၏ ဆိုးသွမ်းဖိုက်ဖိုက် အသံအလိဟာ ဉာဏ်မညာနည်းမှုတို့ကို ဆံ့ချစ်မပြုပဲ သော ထာဝရမေတ္တာဖြင့်သာ သည်းခံခွင့်လွှတ်ခဲ့သည်။ သို့အတွက် မောင်ချစ်ဖေကို တိုးတိုးတစ်ဖုံ၊ ကျယ်ကျယ်ကပ်ဖျိုး ပြောဆိုဆုံးမ ကြသည်။ မောင်ချစ်ဖေကမူ မိခင်ကြီး၏ အဆုံးအမကိုမခံ။ တိုး၍ မှား၍ နှိပ်ကန်နေပြန်သည်။ မိခင်ကြီးကိုလည်း ကိုယ်စိတ်နည်း သုံးပါး နှိပ်ကန်သောကံထက်ကာ ပြစ်လုံးကျွေးလွန်နေခဲ့သည်။

အိမ်နီးနားချင်း ဆွေမျိုးများကလည်း မောင်ချစ်ဖေအား အမှန် ကာ ဆုံးမခဲ့ကြသည်။ သို့တိုင် မောင်ချစ်ဖေ၏ရင်ထဲ၌ အပြုထာဝ က်နိုးအောင်းနေခဲ့သည်မှာ မိခင်ကြီး ဘုရားရှိခိုး၍သာ သူ့စီးပွား သည်ဟု တစ်ထစ်ချ လက်ခံယုံကြည်ထားသည်။ သို့အတွက်မိခင် ကြီးဘုရားရှိခိုးတိုင်း မောင်ချစ်ဖေ ဒေါ်သာလီထံသို့ သံဆိုနေခဲ့သည်။

"အင်း .. ပိုးချစ်ကို ဆုံးမရတာ မလွယ်ပါဘူး ဘကြီး ပြောမရဆိုပရနဲ့ လှုပ်လှုပ်ရှိ မအေးကြီး ဘုရားရှိခိုးတာကိုပဲ ရန်လုပ် တော့တယ်"

"အင်း .. ကော်ကခွေးပုဆိုး ဖြစ်နေပြီနဲ့တူတယ်"

မောင်ချစ်ဖေနှင့် ပတ်သက်၍ တစ်ရွာလုံးက လက်လျှော့ထ ကြသည်။ စကားလက်ဆုံကျတိုင်း မောင်ချစ်ဖေအကြောင်းကို ငါ ဖြစ်ကြသည်။ ယခုလည်း မောင်ချစ်ဖေနှင့်ပတ်သက်၍ အိမ်နီးနား များစု၍ ဝေးနံ့ကဲ့ရဲ့ကောင်းဆိုကြသည်။

"မောင်ချစ်ဖေနဲ့ ကောကခွေးပုဆိုး ဘယ်လိုဆက်စပ်လို့ ဘကြီးရဲ့ .. ရှင်းပြပါဦး"

"ဒီလိုကွယ်၊ ဟိုးရှေးရှေးတုန်းက ကောက ဆိုတဲ့ မုဆိုးတစ် ယောက်ရှိတယ်။ သူက ခွေးတွေအများကြီးနဲ့ တောလိုက် ခွေးမုဆိုးကြီးလိုလဲ ရွာထဲကလူတွေက ဒေါ်ကြတယ်ကွယ်"

"တစ်နေ့တော့ ကောကခွေးမုဆိုးကြီးဟာ တောလည်ဖွဲ့ထဲ လွှက်လာခဲ့တယ်။ တောစင်တစ်နေရာရောက်တော့ ဆွမ်းခံကြွလာ ရဟန်းတော်တစ်ပါးနဲ့ တွေ့လိုက်ရတယ်။ ကောကခွေးမုဆိုး ကုသိုလ်နဲ့ အသက်ပေးဝမ်းကျောင်းပြုသူဆိုတော့ ရဟန်းတော် တွေ့လိုက်ရတာကို မနှစ်သက်ဘူး။ အဲဒီတော့ ဒေါသစိတ် အလိုလိုဖြစ်နေတာပေါ့"

"အဲဒီလို ဒေါသစိတ်နဲ့ပဲ တောလိုက်ထွက်လာတာ ဟင်း တောင်မရဘူး။ သူ အမဲမရတာ မနက်ကတွေ့ခဲ့တဲ့ ရဟန်းတော် ကြောင့်လို့ သူ့စိတ်ထဲမှာ မှတ်ယူလိုက်တယ်"

"နောက်တစ်နေ့ကျတော့လည်း မကောက မုဆိုးတောလိုက်သူ တော့ မနေ့ကတွေ့ခဲ့တဲ့နေရာမှာပဲ ဆွမ်းခံကြွလာတဲ့ ရဟန်းတော် ထပ်ပြီးဆိုပြန်တယ်။ အဲဒီအခါ ကောကခွေးမုဆိုးက ရဟန်းတော် 'ဟဲ့ သူ့ယုတ်မာ၊ နှင်ကြောင့် မနေ့က ငါ အမဲမရတာ' ဆို သူ့ရဲ့ အမဲလိုက်ခွေးတွေနဲ့ ရှူးတိုက်တယ်"

"ဟ .. ကောကခွေးမုဆိုးက ချစ်ဖေကြီးလိုဖြစ်နေပါလား"

"နောက်တော့ ရဟန်းတော် ဘာဖြစ်သွားလဲ ဘကြီး"

"ကောကခွေးမုဆိုးက သူ့ခွေးတွေနဲ့ ရှူးတိုက်တော့ ရဟန်းတော် လည်း ကြောက်ကြောက်လန့်လန့်နဲ့ သစ်ပင်ပေါ်တက်ပြေးရတာ ကွယ်။ ရဟန်းတော်ကိုကြည့်ပြီး ကောကခွေးမုဆိုးက ရယ်မောလို့ ပြောင်ပြီး ခြေထောက်ကို ပြားတံခွေးဒီးဆုတယ်ကွယ်။ ရဟန်းတော် တောင်းပန်ပေမယ့် ကောကခွေးမုဆိုးက မဝင်ဘူးတဲ့။ ခြေထောက် ပြားစူးနဲ့ဆိုး ခွေးတွေကဆွဲနဲ့ ရဟန်းတော်ရဲ့ ခုတ်နီးဟာ ကောက ခွေးမုဆိုးအပေါ်ပြုတ်ကျပြီး အုပ်မိရက်သားဖြစ်သွားတယ်။ အဲဒီနဲ့ ကောကခွေးမုဆိုးလည်း ကံကြီးထိုက်တော့တယ်။ သက်နိုးတစ်နေ့

ကောကမုဆိုးကို သူ့ခွေးတွေက ရဟန်းတော်အပုတ်နဲ့ ပိုင်းပြီးကိုက်ကြ၊ အသားတွေကို စားလိုက်ကြတာ အစိုးပဲကျန်တော့တယ်၊ ရဟန်းတော်ကိုဖြစ်မှားတဲ့ ကံပေါ့ကွယ်"

"ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ၊ ပိဘ၊ ဆရာ ဆိုတာ အနန္တော အနန္တဂိုဏ်းဝင်ဆိုတော့- ကောကမုဆိုးလို ချစ်ပေလည်း ခံရပယ်ထင်တယ်"

"အေးလေ ... ကောကမုဆိုးကတော့ ရဟန်းတော်အပေါ် အတွေးမှား၊ အပြင်မှား၊ အထင်မှားလို့ အသေဆိုးနဲ့ သေခဲ့ရပြီ၊ မောင်ချစ်ပေလည်း အဲဒီလို အပြစ်ဆိုးနဲ့ ပေသပါစေခိုလို့ ဆုတောင်းကြရမှာပေါ့ကွယ်"

"ဒီလိုကောင်ပျိုးပေလည်း အေးတာပါပဲဗျာ"

"မဟုတ်ဘူးလား၊ ဘကြီး"

မောင်ချစ်ပေသည် ရုပ်ရည်ကလေး သနားကပားနှင့် ရှိသော်လည်း ဝိုက်မဲယုတ်ဟာသုအဖြစ် တစ်ရွာလုံး၏ ချဉ်ဖတ်ကြီးဖြစ်နေသည်။ ကိုယ့်မျက်ခွေး ကိုယ်မမြင်သော မောင်ချစ်ပေက သူ့အပြစ်ကို သူမသိ။ မိခင်ကြီးကြောင့်သာ တစ်ရွာလုံးက သူ့ကိုပုန်းနေကြသည် ဟု တွေးထင်နေသည်။ သို့အတွက် မောင်ချစ်ပေကား မိခင်ကြီးအပေါ် ရန်သူကြီးသဖွယ်ဆက်ဆံ၍ အကြောင်းမရှိ အကြောင်းရှာကာ ရန်ပူနေတော့သည်။

၁၉၅၁ ခုနှစ် ပေလ ၂၅ ရက် (၁၃၁၃ ခုနှစ် ကဆုန်လဆုတ် ၅ ရက်) သောကြာနေ့။

ထိုနေ့ကား ဒေါ်သာလီ၏ မွေးနေ့ဖြစ်သည်။ မိမိ၏မွေးနေ့တိုင်း ဆွမ်းဘောဇွန်ပဲ ဖွယ်၊ ပန်း၊ ရေချမ်း၊ ဆီမီး၊ နံ့သာတို့ဖြင့် အရုဏ်ဘက်သို့အနီးတွင် ဗုဒ္ဓပုထိုးဘုရားအားရည်ပန်း၍ ဆက်ကပ်လှူဒါန်းလျက်ရှိသည်။

ဒေါ်သာလီ၏ အစ်မအစ်မအစ်မအစ်မ အစဉ်အဆက် ဘုရားရှိခိုးသံနှင့် ကြေးစည်သံကလေးက အထွတ်ကို ဘဝင်၊ အောက်ကို အပိစိတိုင်အောင် ဖွဲ့လွှင့်ချောက်ရှိနေဟန်ရှိသည်။ ထို့အတူ ဒေါ်သာလီ မေတ္တာပို့အမျှ မေးဝေသံကား ကြားကြားသမျှ လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ သတ္တဝါအားလုံးက သာသနာ့ဆီဆီနေကြပေသည်မှာ ဝေဒနာပင်ဖြစ်သည်။

ထိုသို့သော ၃၁ ဘုံသား ဝေနေယျ သတ္တဝါအများတွင်ကား မောင်ချစ်ပေပင်။ မောင်ချစ်ပေကား မိခင်ကြီး၏ ဘုရားရှိခိုးသံကြားသည်နှင့် စောင်ကို ခေါင်းမြီးခြုံကာ ဘယ်တိုင်းညာယိမ်း လူးလိုပုံ နေသည်။ သူ့နားဝကို ပီးစေနှင့်ထိုးသည်နယ် ခံစားနေရသည်။ ဤဘဝနှင့်ခံစားရ ဒေါသဖြစ်နေပေသည်။

"သတ္တဝါအားလုံး အေးပုန်ကင်းကြပါပေ၊ ဒေါသကင်းကွာ စိတ်ချမ်းသာကြပါစေ၊ ဒုက္ခကင်းကွာ ကိုယ်ချမ်းသာကြပါစေ၊ သုံးသာခြင်းရှိ၍ မိမိကိုယ်ကို အသက်ရှည်အောင် သောင်ရွက်နိုင်ပါစေ"

ဒေါ်သာလီ၏ တည်ငြိမ်အေးချမ်းစေရန် မေတ္တာပို့အမျှပေးသည့် ကြားပျံ့တို့အဖို့ ကြည်ပူအေးမြစေသည်။ ထိုနေ့က

နံနက်ခင်းအရုဏ်ဦးကြေးစည်သံကလေးက အထက်ကို ဘဝင်၊ အောက်ကို အပိစိတိုင်အောင် ထိုးဖောက်ရောက်ရှိသွားစေခဲ့သည်။

"တူ ... ဝေ ... ဝေ ... ဝေ"

"တူ ... ဝေ ... ဝေ ... ဝေ"

"ဝုန်း"

"အမယ်လေးတော့"

ကြေးစည်သံမဆိုးမီမှာပင် မောင်ချစ်ပေတစ်ယောက် ဘီလူးသဘက်စီးသက်သို့ဖြစ်ကာ မိခင်ကြီး၏ နောက်ကျောပြင်ကို ဆောင့်ကန်လိုက်သည်။ မောင်ချစ်ပေ၏ ပြင်းထန်လှသည့် ကန်ချက်ကြောင့် မိခင်ကြီး၏ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ လဲပြိုကျသွားသည်။

"သား ... လူလေး မိုးချစ် မှားမယ်"

"ခင်ပျားကို ဘုရားရှိခိုးပါခိုလို့ ခဏ ခဏ ပြောနေတာပရဘူး၊ ကျုပ်ကို စီးပွားပျက်အောင် ခင်ဗျား တမင်သက်သက် ဆက်လုပ်နေတာ၊ အလကား နွားပကြီး"

မောင်ချစ်ပေကား မိခင်ကို မိခင်ပုန်းပင် မသိတော့ပြီ။ မင်္ဂလာနံနက်ခင်း၏ အရုဏ်ဦး ကျက်သရေကို ငှက်ဆိုးထိုးသံက ပျက်ဆီးခဲ့လေပြီ။ မိုက်မဲတွေဝေသူ ငမိုက်သား မောင်ချစ်ပေကား မိခင်ကြီးကို တစ်ချက်ပြီးတစ်ချက် လိုဉ်၍ကန်သည်။

ကြောက်အားလန့်အားနှင့် ကုန်းထလာသည် မိခင်ကြီးကို လက်ကြမ်းကြီးများနှင့် တွန်းလှဲကိုင်ပေါက်သည်။

ထိုစဉ် ဒေါ်သာလီ၏ပါးစပ်မှထွက်ကျ လွင့်စင်သွားသည့် သွေးတစ်စက်ကား ဗုဒ္ဓဆင်းကုတော်၏ မျက်နှာတော်တွင် စွန်းထင်သွားသည်။ ဒေါ်သာလီမှာ သားဖြစ်သူ၏ ရိုက်နှက်ကန်ကျောက်မှုကြောင့် အားအင်ချည်နဲ့နေရာမှ ရုတ်တရက်အားအင်များ ပြန်လည်ပြည့်ပြီးလာသည်။ တစ်စုံတစ်ယောက်က ဝင်ရောက်ပူးကပ် အကူအညီပေးလိုက်သည်နယ်ဖြစ်သည်။

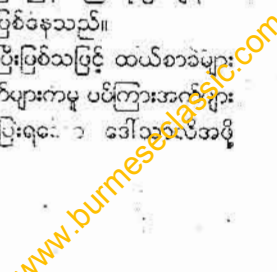
ထိုအခါ ဒေါ်သာလီသည် သားဖြစ်သူ မောင်ချစ်ပေအား တွန်းဖယ်၍ ထွက်ပြေးသည်။ တွန်းဖယ်ခံလိုက်ရသည့် မောင်ချစ်ပေကား မိခင်ကြီးအပေါ်ရှိ၍ ဒေါ်သာလီစေခဲ့သည်။ သို့အတွက် မောင်ချစ်ပေသည် ဝါးထရံတွင် ထိုးထားသည့် ငှက်ကြီးတောင်စားကိုဆွဲကာ မိခင်ကြီးနောက်သို့ လိုက်လေတော့သည်။

ဒေါ်သာလီမှာ ဘာဝေးအပြေးသမား တစ်ဦးနယ် ရွာလယ်လမ်းမကြီးအတိုင်း ယျဉ်မြန်သွက်လက်စွာ ကြောက်လန့်တကြီး ပြေးလွှားနေသည်။ မောင်ချစ်ပေက နောက်ကလိုက်သည်။

"ခင်ဗျားကြီးတော့လား ... မိရင် သေပြီသာပုတ်"

မောင်ချစ်ပေ၏ အော်ဟစ်ထဲဆိုသံတို့ကြောင့် တစ်ရွာလုံးလိုလို ရုတ်ရုတ်သံသံ ဖြစ်သွားသည်။ ဒေါ်သာလီကမူ ရွာလယ် လမ်းမကြီးမှ ဟစ်ဆင့် ရွာထိပ်လယ်ကွင်းများဆီသို့ ပြေးရပြန်သည်။ မိုးဦးကျရာသီဖြစ်၍ လယ်မြေများကား မပန့်တပန့် ဖြစ်နေသည်။

အချို့လယ်မြေများတွင် ထယ်ထိုးပြီးဖြစ်သဖြင့် ထယ်စာခဲများဖြင့် ကြမ်းတမ်းလှသည်။ အချို့လယ်ကွက်များကမူ ပမိကြားအက်များ ပစ်ပစ်ပေးပေးပေ။ အထက်ကိုလှူ၍ ပြေးရင်း ဒေါ်သာလီအဖို့

ဘာကိုမျှ မပူနိုင်တော့။ သားရန်မှလွတ်အောင် မနည်းပြေးနေရသည်။

သားဖြစ်သူ မောင်ချစ်ဖေကမူ ဒေါသမာန်အပြည့်နှင့် အငြိုးကြီးစွာ ထက်ချစ်မကွာ အပြေးလိုက်ပါခဲ့သည်။ သို့တိုင် မောင်ချစ်ဖေကား မိခင်ကြီးကို လိုက်၍မပီသည်မှာ ထူးဆန်းလှသည်။

သားအမိနှစ်ဦး ရှေ့ကပြေး၊ နောက်ကလိုက်နှင့် ကျိုက်ပိရွာနှင့် အနည်းငယ် ကွာဝေးလှသည့် ညောင်ပင်ကြီးအနီးသို့ ရောက်ရှိလာသည်။ ဒေါသလိမ္မာသည့် ညောင်ပင်အောက် ရောက်ရှိသည်နှင့် ညောင်ပင်ကြီးအားကျော်၍ သားဖြစ်သူ မောင်ချစ်ဖေအား လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

“ဪ .. ငါ့သားလေး မော့နေရှာပါပေါ့လား။ အမောဆိုနေပါ့မယ်။ ငါ့ကို သတ်လိုက် သတ်ပါစေတော့”

ဒေါသလိမ္မာသည့် ရင်မှမြစ်သော သား အပေါ် ချစ်ခြင်းမေတ္တာ တရားကြီးမားစွာဖြင့် သေဘေးကုန်ပင် မကြောင့်ကြတော့ဘဲ သားဖြစ်သူ မောင်ချစ်ဖေ မမောမနန်းစေရန်အတွက် သူ့အသက်ကို စတေးခံရန် အသင့် စောင့်မျှော်နေလိုက်သည်။

မောင်ချစ်ဖေလည်း မိခင်ကြီးအားသတ်ရန် အပြေးလိုက်ရင်း ညောင်ပင်ကြီးနှင့် ဝါးသုံးလေးပြန်ခန့်အကွာသို့အရောက်တွင် ငလျင်တော်လှယ်ကြီးကဲ့သို့ အသံထိုးကြီးကို သားအမိနှစ်ဦးစလုံးကြားလိုက်ကြရသည်။

ယင်းအသံထိုးကြီးနှင့်အတူ မောင်ချစ်ဖေ၏ ခြေထောက်များလည်း ဆက်လက်လှုပ်ရှား၍မရတော့။ မောင်ချစ်ဖေ၏ ခြေထောက်မှာ ကော်နှင့်ကပ်ထားသကဲ့သို့ မြေကြီးနှင့် ကပ်နေတော့သည်။ သို့တိုင်အောင် မောင်ချစ်ဖေက မိခင်ကြီးအားကြည့်၍ ဆဲဆိုကြိမ်းမောင်းလျက်ရှိသည်။ ဓားတဝင့်ဝင့်နှင့် ချိန်ရွယ်နေ၏။

အစဦးတွင် မောင်ချစ်ဖေသည် သူ့ခြေထောက်အား မြေကြီးမှ ကွာစေရန် ဆောင့်ကန်ရုန်းထွက်သေး၏။ အကြိမ်ကြိမ်အပန်ပန် ဆောင့်ကန်ဆွဲထုတ်၏။ ထိုအခါ မိခင်ကြီး ဒေါသလိမ္မာကား သားထံသို့ အပြေးအရောက်သွားရန် ဟန်ပြင်လိုက်သည်။ မိခင်ကြီးလည်း မောင်ချစ်ဖေအနီးသို့ တိုးကပ်မသွားနိုင်တော့။

မောင်ချစ်ဖေ၏ အနီးပတ်ဝန်းကျင် ပေသုံးလေးဆယ်ခန့်တွင် ကား မီးပင်လယ်ကြီးကဲ့သို့ ပူနေတော့သည်။ ခလုတ်ထိမှအမိတတ်သော မောင်ချစ်ဖေလည်း ကယ်ပါယူပါ တစာတနှင့် အော်ဟစ်နေရသည်။

မောင်ချစ်ဖေ၏ ဝိုက်ပဲယုတ်မှာကို မကျေနပ်၍ ဝိုင်းဝန်းသုံးမရန် ရောက်ရှိလာကြသည့် ရွာသူရွာသားများလည်း မောင်ချစ်ဖေတို့ သားအမိရှိရာသို့ ရောက်ရှိလာကြသည်။ သို့တိုင် မောင်ချစ်ဖေခံစားနေရသည့် အဖြစ်အပျက်ကိုကြည့်၍ ရွာသူရွာသားများလည်း သနားသွားကြသည်။ သို့အတွက် မောင်ချစ်ဖေအား ဖြစ်နိုင်သည့်နည်းလမ်းအမျိုးမျိုးနှင့် ကယ်တင်ရန်ကြိုးစားကြသည်။

မောင်ချစ်ဖေအား မည်သည့်နည်းလမ်းနှင့်မျှ ကယ်တင်၍မရသည့်အခါ အားလုံးလက်လျှော့လိုက်ကြရသည်။

မောင်ချစ်ဖေ၏အနီး ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ဝိုက်မှာ မြေရာတစ်ခုလုံး

မှာ အခိုးအလှူများ ထွက်ကာပူနေ၏။ မောင်ချစ်ဖေ အနီးအပါးသို့ မည်သူမျှမကပ်နိုင်။ မိခင်ကြီးအပါအဝင် ရွာသူရွာသားအားလုံး အထောက်အပံ့ရာမှပင် ရပ်ကြည့်နေရတော့သည်။ ထိုစဉ် မောင်ချစ်ဖေ၏ ခြေအစုံသည် မြေကြီးအတွင်းသို့နှစ်ဝင်သွားသည်။

ထိုအခါမှ မိခင်ကြီးအပါအဝင် ရွာသူရွာသားများအားလုံး မောင်ချစ်ဖေ မြေဖျိုခံနေရကြောင်း ရိပ်စားမိလိုက်ကြသည်။

“သား .. လူလေး .. ဖိုးချစ် .. သားကို အမေခွင့်လွှတ်ပါတယ် သားရယ်”

“ဟေ့ .. ချစ်ဖေ၊ မင်းအမေကို ရှိခိုးကန်တော့ တောင်းပန်လိုက် .. တောင်းပန်လိုက်”

မိခင်ကြီးမှာ သားကို ခွင့်လွှတ်နိုင်သော်လည်း ဒိဋ္ဌဓမ္မ ဝေဒနီယကံ ဖြစ်သော ချက်ချင်းလက်ငင်းအကျိုးပေးသည့် အကုသိုလ်ကံကြီးသည် မောင်ချစ်ဖေကို လက်တွေ့ခံစားစေခဲ့သည်။ အကုသိုလ်၏ အကျိုးပေးစေခဲ့သည်။ သို့အတွက် မောင်ချစ်ဖေမှာ ကြီးစွာသော ဝေဒနာကို ခံစားနေရသဖြင့် မိခင်ကြီးနှင့် ပရိသတ်များ ပြောဆိုနေသည့်အသံကိုပင် ကြားနိုင်စွမ်းမရှိတော့။

ဇူးဂျူလောင်ပြင်းပြသည့် ဝေဒနာကိုသာ ခံစားနေရသည်။

မေလ ၂၅ ရက် နံနက် ၇ နာရီခန့်မှစတင်၍ မောင်ချစ်ဖေ မြေဖျိုခံနေရသည်။ ထိုနေ့အစဉ်အတွင်း မောင်ချစ်ဖေ၏ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး မြေဖျိုခံရသည့် မဟုတ်ပေ။

သို့အတွက် ကျိုက်ပိကျေးရွာအနီးရှိ ရွာနီးချုပ်စပ်ကျေးရွာ အသီးသီးမှ ပရိသတ်များ လာရောက်ကြည့်ရှုကြသည်။ သံဝေဂယူကြသည့် မြေဖျိုခံရသည်ကို တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှမမြင်ဖူး၍ လာရောက်ကြည့်ရှုကြသည့် ပရိသတ်ကြီးမှလည်း လွန်စွာများပြားလျက်ရှိသည်။

ညဘက်တွင် မောင်ချစ်ဖေအား မီးအိမ် မီးခွက် မီးတိုင်များထွန်းကာ စောင့်ကြပ်ကြည့်ရှုနေကြရသည်။ မိခင်ကြီးကိုမူ ရွာသို့ပြန်ပို့ထားရသည်။

မောင်ချစ်ဖေမှာ မေလ ၂၈ ရက် အင်္ဂါနေ့တွင် ဒူးဆစ်အထိလည်းကောင်း၊ မေလ ၃၁ ရက် ကြာသပတေးနေ့တွင် ခါးလမ်းအထိလည်းကောင်း တစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့် မြေကြီးအတွင်းသို့ မြှုပ်စင်သွားသည်။

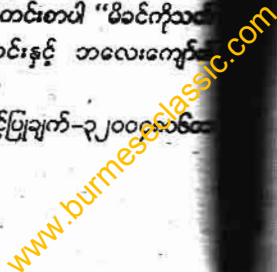
ဇွန်လ ၂ ရက်နေ့ စနေနေ့ နံနက် ၈ နာရီခန့်တွင်မူ မောင်ချစ်ဖေ၏ တစ်ကိုယ်လုံးမှာ အသက်ရှင်လျက်နှင့်ပင် မြေကြီးအတွင်းသို့ မြှုပ်စင်ကာ အရှင်လတ်လတ် မြေဖျိုခံခဲ့ရလေတော့သည်။

မောင်ခိုင်ခန့် (အမျိုးသားစာပေဆု

ဝန်ခံချက်

မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၁၃ ခုနှစ် နယုန် လဆန်း ၂ ရက် (၆-၆-၅၁) ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ထုတ် မြန်မာ့အလင်းသတင်းစာပါ “မိခင်ကိုသတ်ရန် ဓားနှင့်လိုက်သူ မြေဖျိုခြင်း” သတင်းနှင့် ဘလေးကျော် ပြောပြချက်တို့ကို ခံစားရေသားပါသည်။

စာမူခွင့်ပြုချက်-၃၂၀၀၆၀၆၀၆

စာတယ်ဖြစ်ချင်လျှင် အပိဋ္ဌာနံတင်

■ ကျော်မင်းခိုင်

တစ်နေ့သ၌ ကျွန်ုပ်၏အိမ်သို့ ကျွန်ုပ်၏တပည့်ကြီး မောင်ဥက္ကာရောက် ဂိုလာခဲ့လေသည်။

သူသည် 'အို' ကံကောင်းသော လူ တစ်ယောက်ဖြစ်ကာ မပူမပင်၊ မကြောင့် မကြာ နေနိုင်သူတစ်ဦးဖြစ်လေသည်။

သူငယ်စဉ်ကတည်းက စာပေများကို ရေးသားရင်း စာများကို မပြတ်လေ့လာပတ်ရှုသူတစ်ဦး ဖြစ်လေရကား ယခု အသက်အရွယ် ကြီးရင့်လာသောအခါ လက်ဖျားငွေသီးသော အောင်မြင်နေသည့် စာရေးဆရာတစ်ဦး ဖြစ်နေလေပြီ။

သူသည် ငယ်စဉ်ဘဝကို အတော်ကြမ်းကြမ်း ရုန်းကန်ခဲ့ရသော်လည်း နှစ်ဆယ်ကျော်သုံးဆယ်အရွယ်တွင် ကံထူး

သူဖြစ်၏။ သူ့ရေတပ်ထဲဝင်ကာ တပ်ကြပ်ဘဝနှင့်ရှိစဉ် ဇနီးသည်အဖြစ် ရုပ်ရည်ချောမောလှပသော သူ့ထက်အသက် သုံးလေးနှစ်ကြီးမည့် အစ်မကြီးတစ်ဦးနှင့် အိမ်ထောင်ကျခဲ့လေသည်။

သူ့ဇနီးကား တို့ရပ်ညာတတ်ဖြစ်ပြီ။ အနေအထိုင်နိုးသားအေးဆေးသွဖြစ်၍ သူ့အဖို့ မိန်းမရကံကောင်းသည်ဟု ဆိုရပါလိမ့်မည်။ သူ့ရေတပ်ကထွက်၍ စာရေးဆရာဖြစ်ရန် ကြိုးစားရုန်းကန်နေသောအခါ သူ့ဇနီးအစ်မကြီးက ကုမ္ပဏီ နှုံးတစ်ခုတွင် ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်ကာ သူ့၏ပါရမီကို ဖြည့်စွမ်းခဲ့သူ ဖြစ်လေသည်။

သူကလည်း ဇနီးလုပ်စား သူ၏ စာရေး၍ရသော ဝင်ငွေ မမှန်တစ်ချက်၊

မှန်တစ်ချက်ဖြင့် ဘဝကို ကျစ်လျစ်သိပ်သည်းစွာ ပုံစံတကျ ရုန်းကန်လှုပ်ရှားခဲ့ပါ၏။ ထိုသို့သော အခြေအနေမှာ သားလေးတစ်ယောက် မွေးခဲ့ပြီး ထိုသားလေးကို သူတို့ကဲ့သို့ ပုံစံတကျ သွန်သင်ထိန်းကျောင်း နည်းပေးလမ်းပြလုပ်ခဲ့၍ ထိုသားကလေးမှာ တစ်ဦးတည်းသောသား ဆိုသလောက် ပေါက်ပေါက်မြောက်မြောက် ထွန်းကား၍ ဆရာဝန်ကြီးတစ်ဦးပင် ဖြစ်နေလေပြီ။

ထိုသားကလေးမှာ မအေသွေးပါ၍ ပညာရေး၌ ထူးချွန်ခဲ့သလို မအေသွေးပါ၍ စာပေလောက၌ သူကဲ့သို့ ယခုအခါ၌ အောင်မြင်သော ကလောင်တစ်ချောင်းကို ပိုင်ဆိုင်လျက်ရှိနေသေးပြီ။

သူတို့မိသားစုမှာ သုံးဦးသာရှိသော်လည်း သူယခုလို အသက်အရွယ်ကြီးရင် လာသောအခါ ဝင်ငွေကိုယ်စိရှိနေပြီဖြစ်၍ ၎င်းကိုဥက္ကာမှာ တိုက်နှင့်ကားနှင့်၊ တယ်လီဖုန်းနှင့် အကျအနေထိုင်နိုင်ခဲ့လေပြီ။ ၎င်းတို့၏သားကလေးမှာလည်း လိမ္မာလွန်းရကား၊ အိမ်ထောင်မပြုသေးဘဲ မိဘနှစ်ပါးကို လုပ်ကိုင်ကျွေးမွေးကာ ကျေးဇူးအထူးသိတတ်သော လူငယ်ကလေးတစ်ဦးအဖြစ် ကျွန်ုပ်တို့မြို့တွင် စံနမူနာတင်ရသူတစ်ဦး ဖြစ်လျက်ရှိချေပြီ။

၎င်းကိုဥက္ကာသည် စီးပွားရေးအဆင်ပြေကာ ရည်မှန်းချက်ပေါက်မြောက်၍ နာမည်ရစာရေးဆရာတစ်ဦးဖြစ်နေသော်လည်း ဘာသာရေးဘက်၌ အားနည်းခဲ့သူဖြစ်လေ၏။ ငယ်စဉ်က ဘာသာရေးဘက်ကို စိတ်ညွတ်ခဲ့သူမဟုတ်၍ အပော်ကောင်းလျှင် စိပ်ပုတီးစိပ်သည်အခါ စိပ်သည်။ ဝိပဿနာအား ထုတ်သည်အခါ ထုတ်သည်။ သို့သော် စွဲစွဲမြဲမြဲမလုပ်ခဲ့။ ဘာသာရေး၏ အနုတ်လက္ခဏာဖြစ်သော သူရာရည်ဘက်သို့ ပါသည်အခါ ပါသွားတတ်သည်။ သို့သော် ဘဝကို စနစ်တကျရုန်းကန်ခဲ့သူပီအရက်ကို စွဲလမ်းမသွားဘဲ ထိန်းသိမ်းနိုင်ခဲ့၍ အရက်သမားဖြစ်မသွားဘဲ အောင်မြင်သော စာရေးဆရာအဖြစ် ရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင်သို့ ရောက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်လေသည်။

စာရေးဆရာအဖြစ် ရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင်သို့ ရောက်ရှိနေတာဟောင်းမှ ငယ်စဉ်က မော်ဒန်၊ ပိုင်မော်ဒန်အားသန်နေပြီး ထိုဘက်၊ ထိုအသိုင်းအဝိုင်း၌ နှစ်ထားခဲ့သဖြင့် တစ်ယူသန်စိတ်ဖြင့် ထင်ရာကလောင်စိုင်းကာ အတွေးမရိုင်းတရိုင်းရှိခဲ့ဖူးသူဖြစ်လေ၏။

ယခု အသက်အရွယ်ရလာတော့ ငယ်စဉ်က ဘာသာရေးအလှည့်ခံ ရှိထား

သူဖြစ်၍ ဘာသာရေးဘက် ပြန်လှည့်ကာ သာမန်မိရိုးဖလာဗုဒ္ဓဘာသာဘဝ (အန္တပုထုဓဉ်)မှ နေ၍ ဒိဋ္ဌိစွဲ(သက္ကယဒိဋ္ဌိ၊ သဿတဒိဋ္ဌိ၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ)ကို အသိအမြင်နှင့်ပယ်ပြီးသော သုတပုဒ်ဉာဏ်ဖြင့် (ကလျာဏပုထုဓဉ်) 'သုတဝါအရိယာသာဝကော' အရိယာတို့၏ သားတပည့်သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်(ကျင့်ကြံအားထုတ်မှုပြုသူ) အဖြစ် တက်လှမ်းရန် ကြိုးစားနေသူဖြစ်လေ၏။

ထို့ကြောင့်ပင် ကျွန်ုပ်နှင့် တရားဆွေးနွေးဘက်အဖြစ် ပြောင်းလဲလာကာ ကျွန်ုပ်ထံသို့ နေ့စဉ်ရောက်ရောက်လာတတ်သူ ဖြစ်လေ၏။

သူ့ရောက်လာသည်အခါ ကျွန်ုပ်သည် နေ့စဉ် မနက်အာဟာရအဖြစ် စားသုံးလေ့ရှိသော ပဲကောက်ညှင်းပေါင်း၊ ငါးပုပ်ခြောက်ဆီဆမ်း ရေနွေးကြမ်းတို့ဖြင့် ဧည့်ဝတ်ပြုကာ စကားစမြည်ပြောဆိုသမှု ပြုရလေသည်။

"ကဲ ... ကိုဥက္ကာ၊ ဒီကောက်ညှင်းက သန်လျှင် ရေနက်ကွင်းက ရလာတဲ့ ကောက်ညှင်း။ စေးသလားမမေးနဲ့။ ပဲကတော့ သုံးခွပုလဲဘက်က ပဲလွန်းဗျ။ ငါးပုပ်ခြောက်ကတော့ ကျောက်တန်းမီးပြဘက်က ရလာတဲ့ ငါးပုပ်ခြောက်ပဲ။ ဆီက ခရမ်းပဲဆီဗျာ။ ခင်ဗျားစားရက်ကြုံလို့ ကျုပ်တပည့်ကြီး မြင့်သိန်းမောင် တကူးတက မနေ့ကမှ လာကန်တော့တာဗျ" ကိုဥက္ကာသည် ပြုရွှင်စွာဖြင့် ကျွန်ုပ်ဧည့်ခံသည်ကို စားသောက်ရင်း ...

"ဆရာကြီးက ငါစွဲဖြတ်ရမယ်ဆိုပြီး ဒေသစွဲတွေ များလှချည်လားခင်ဗျ"

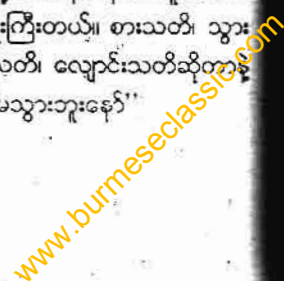
ပိုင်မော်ဒန်စာရေးဆရာပီပီ ကျွေးမွေးတာကို စားသောက်ရင်း အကွက်ဝင်တုန်း တစ်ချက်တော့ တွယ်ထည့်လိုက်လေသည်။

ကျွန်ုပ်ကလည်း ကျွန်ုပ်စကား

အတွက် အဖြေရှိသူပီပီ သူ့စကားကို ချေဖျက်ရလေသည်။

"ငါစွဲဆိုတာက ... တစ်ဦးတစ်ယောက်၊ ငါ့ဥက္ကာ၊ ငါ့ပုစ္ဆည်း၊ ငါ့ဒေသခဲဒါကို ရည်ညွှန်းတာဗျ။ ခုဟာက ကျုပ်ဥက္ကာ၊ ကျုပ်ပစ္ဆည်း၊ ကျုပ်ဒေသ တစ်ခုမှ မပါဘူးလေ။ သူ့ဒေသထွက်၊ သူ့ပုစ္ဆည်း၊ သူ့အရင်းခံအတိုင်း သုံးတာပါဗျာ။ ပြီးတော့ ကျုပ်ကိုလာပြီး ကန်တော့သွားတဲ့ တပည့်ကြီး မြင့်သိန်းမောင်ကိုလည်း ဂုဏ်ပြုရာရောက်အောင်၊ သူ့ကြီးကြီးစားစားယူလာတာကို ပေါ်လွင်အောင် ပြောရတာပါဗျာ။ ငါ့စွဲသာရှိနေရင် ဒီလောက်ကောင်းတဲ့ အာဟာရတွေကို ဟောဒီငါဆိုတဲ့ အကောင်ကြီးတစ်ကောင်တည်း ခင်ဗျားကို ကျွေးမွေးဧည့်ခံမနေတော့ဘဲ ကျိတ်ပြီးတီးနေတော့မှာပေါ့ဗျာ။ ပြီးတော့ တကူးတက ယူဆောင်လာတဲ့ တပည့်ကြီး မြင့်သိန်းမောင်ကိုလည်း ကျေးဇူးဂုဏ်တင်ရာရောက်အောင် ကျုပ်ကပြောရတာပါဗျာ။ ခင်ဗျားအခု အခုသာရှိရှိ စားရသောက်ရတာဟာ ကျုပ်ကိုချည်း ကျေးဇူးတင်မနေနဲ့။ ယူလာတဲ့ မူလကာသက်ရှင် ကျုပ်တပည့်ကြီး မြင့်သိန်းမောင်ကိုပါ ကျေးဇူးတင်ရအောင် ကျုပ်က ဖော်ပြောတာပါဗျာ"

"ဟုတ်ပေသားပဲ ဆရာကြီးရယ်။ 'တစ်လုတ်စားဖူး၊ သူ့ကျေးဇူး အထူးသိတတ်စေ'ဆိုတဲ့ မင်္ဂလာစကားလည်း ရှိပေသားပဲ။ ဆရာကြီးဆိုလာတာ အကျိုးရှိပါတယ်။ ဘယ်တော့မှ အချည်းနှီးမဖြစ်ဘူး။ ဒီနေ့လည်း စေချင်း ကျေးဇူးတရားအကြောင်း သိရပြန်ပြီ။ ဆရာကြီးပြောပြောနေတဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်စစ်စစ်တစ်ယောက်ဖြစ်ဖို့ သာမန်မနေအပ်ဘူး။ သတိပဋ္ဌာန်အရေးကြီးတယ်။ စားသတိ၊ သွားသတိ၊ နေသတိ၊ လျောင်းသတိဆိုတာတွေ လွတ်ထွက်မသွားဘူးနော်"

“ဟုတ်ပါတယ်။ ခုဟာက စားသတိပေါ့ဗျာ။ ကျေးဇူးကို ဆင်ခြင်အောက်မေ့တာပဲ။ ကောင်းရင်ကောင်းတယ် မကောင်းရင်မကောင်းဘူး။ ကောင်းတာကို ဘယ်သူယူဆောင်လာသလဲ၊ ကောင်းတာကို ဘယ်သူက လက်ခံစားသုံးသလဲ ဆင်ခြင်ကြည့်ရမယ်။ ပထမတော့ ကောင်းတာကို ယူလာတာက မြင့်သိန်းမောင်၊ ဒုတိယ ကောင်းတာကိုလက်ခံစားသုံးတာက ခင်ဗျားနဲ့ကျွန်ုပ်။ ဒါကို ယှဉ်တယ်။ ပရမတ် ခွဲလိုက်တော့ မြင့်သိန်းမောင်ဆိုတဲ့ နာမ်နဲ့ ရုပ်က ဆောင်ကျဉ်းလာတာကို ခင်ဗျားနဲ့ ကျုပ်ဆိုတဲ့ ရုပ်နာမ် နှစ်ခုက လက်ခံစားသုံးတာပဲ တွေ့ရမယ်”

“အဲဒီမှာ ထပ်ပြီး သတိနဲ့ကပ်ပြီး ဆင်ခြင်ရင် ‘လျှာ’ ကြောင့် ချိုတယ်။ ဆိပ်ထယ်၊ စားကောင်းတယ်၊ စားမကောင်းဘူးဆိုတဲ့ အကျိုးဆက်တွေကို ထပ်ပြီး တွေ့လာနိုင်ပြန်တယ်။ သတိနဲ့ နေထိုင်စားသောက်ရင်းနဲ့လည်း သတိပဋ္ဌာန် ဖိသနားကိစ္စကို ကျင့်ဆောင်နိုင်တယ်လို့ ထယ်တိဆရာတော်ဘုရားကြီးက သူ့ရဲ့ ဥတ္တမပုရိသဒီပနီမှာ ဟောဒီလို ဟောကြားတော်မူတယ်ဗျာ ...”

“ကြားပါရစေ ဆရာကြီးခင်ဗျား”

“ဆရာတော်ဘုရားကြီးက ‘သိသင့်သိထိုက်သောတရားမှာ အန္တပုထုဓဉ် ဖြစ်မှလွတ်၍ ခန္ဓာအာယာတနဓာတ်၊ ခန္ဓာသမုပ္ပါဒ်၊ သတိပဋ္ဌာန် စသော ဤဆရာစုသည် ဗုဒ္ဓဘာသာမှာရှိသော ဆရာစုဖြစ်၍ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ဆိုလျှင် ထိုဆရာတို့ကို သိကျွမ်းလိမ္မာမှ ဗုဒ္ဓဘာသာ ဆိုဆိုလောက်သည်’ လို့ မိန့်မှာခဲ့ဖူးသည်”

“အန္တပုထုဓဉ်နဲ့ ကလျာဏပုထုဓဉ် ဆိုတာကိုကော ဘယ်လိုကွဲပြားသလဲ ဆိုပါဦး”

“ဆရာကြီးဦးဆန်းလွင် (ရှင်အာဒိစ္စ ရံသီ)ကတော့ လယ်တီဆရာတော်၊ မိုးကုတ်ဆရာတော်တို့ရဲ့ တရားကိုအခြေခံပြီး သူနားလည်သလို ဟောဒီအတိုင်း လေးဆင့်ခွဲပြီး တင်ပြခဲ့ဖူးတယ်”

“(၁) လူတစ်ဦးသည် သူ့ကိုယ်သူ ရိုးရာအမည်ခံ ဗုဒ္ဓဘာသာအဖြစ်ဖြင့် တင်းတိမ်နေရုံဖြင့် မပြီးသေး။ သိသင့်သိထိုက်သော တရားများကို သိဖို့လိုသေးသည်။ မသိသိအောင် လုပ်သင့်သည်။ သိမှသာ မိမိနှင့် သာသနာအတွင်းသား၊ ကလျာဏပုထုဓဉ်၊ အပါယ်တံခါး တစ်ဘဝပိတ်သူ၊ အသေစိတ်ချရသူ ဖြစ်နိုင်သည်။

(၂) အကြင်သူသည် အန္တပုထုဓဉ် အကန်းအဖြစ်မှ ကလျာဏပုထုဓဉ် (စူဠသောတာပန်) ဉာဏ်အမြင်ပေါက်သူဖြစ်အောင် အားထုတ်ရာတွင် မိမိ ‘သုတဝါ အရိယာသာဝကော’ ဖြစ်မဖြစ် တိုင်းတာရန် စံချိန်ပြစ်နှုန်း (STANDARD CRITERION) တိတိကျကျ ညွှန်ပြထားသည်။

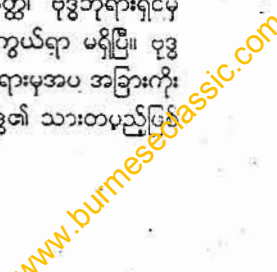
(၃) သံသရာအဆင်းလမ်းမှ သံသရာအတက်လမ်း ဘုံဓဉ်စံဖြစ်အောင် မိမိဘာသာ တက်လှမ်းနိုင်သောတရားမျိုး ဗုဒ္ဓဘာသာကလွဲလျှင် တခြား ဘယ်ဘာသာမှမရှိဆိုသော အချက်သည် လုံးဝမှန်ကန်ကြောင်း တွေ့ရသည်။

(၄) အန္တပုထုဓဉ်သည် ခန္ဓာကိုမသိ၊ အယာတနကိုမသိ၊ ဓာတ်ကိုမသိ၊ သစ္စာကိုမသိ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကိုမသိ၊ သတိပဋ္ဌာန်တရားကို မသိလျှင် သေသောအခါ ‘အပါယ်တစ်လမ်းသွားသာ ဖြစ်နိုင်သည်။ အပါယ်တံခါးပိတ်ရန်အတွက် သစ္စာဉာဏ် ရဖို့လိုသည်။ သစ္စာဉာဏ်ရမှသာ အပါယ်မျိုးစေ့ဖြစ်သော ဒိဋ္ဌိကို ပယ်သတ်နိုင်သည်။ ဒိဋ္ဌိပါယ်ရန်အတွက် ခန္ဓာ၏ဖြစ်စဉ်ကို သိဖို့လိုသည်။ ခန္ဓာဖြစ်စဉ်ကိုသိသော ယထာဘူတဉာဏ်ရရန်မှာ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်

တရားကို ဓာတ်ကွဲအောင် သိရမည်ဆိုသော အဆုံးအမသည် ကံလမ်းကလာပြီး ကံလမ်းကို ဆက်လျှောက်နေသူ အန္တပုထုဓဉ်ကို ကံလမ်းကလာပြီး ဉာဏ်လမ်းသို့ တက်လျှောက်နိုင်အောင် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သတိပဋ္ဌာန်တရားက လမ်းပြနိုင်သည်လို့ ဆရာကြီးဦးဆန်းလွင်က သူ့ရဲ့ ‘ဉာဏ်လမ်းပေါ်လျှောက် လူတစ်ယောက် အကြောင်းမှာ တင်ပြထားပါတယ်’

“ဆရာကြီးအစဖော်တော့မှ ကျွန်တော်ပြန်သတိရပြီ ဆရာကြီး။ ဆရာကြီးဦးဆန်းလွင်က စာတွေအများကြီးဖတ်၊ ဘာသာတရားပေါင်းစုံကို လေ့လာထားတော့ ‘အကျွန်ုပ်သည် ကမ္ဘာပေါ်မှာ လူတို့ကိုးကွယ်သော ဘာသာအယူဝါဒများစွာကို လေ့လာကြည့်ခဲ့သည်။ ဘယ်ဘာသာမှာမှ သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ် မရှိ၊ ရဟန္တာမရှိ၊ သစ္စာဉာဏ်မရှိ၊ ထွက်ရပ်လမ်းမရှိဆိုပြီး ဗုဒ္ဓဘာသာကို အနှစ်အသားရှိရှိ ယုံကြည်ကိုးကွယ်အားထုတ်သွားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးပဲ”

“ဒီဆရာကြီး ဗုဒ္ဓဘာသာကို ယုံကြည်ကိုးကွယ်သွားတာဟာ သာမန်မဟုတ်ဘူးနော်။ အယူသီး၊ အစွဲကြီးတဲ့ တခြားဘာသာကနေ ဗုဒ္ဓတရားဓမ္မကို လေ့လာပြီးမှ သက်ဝင်ယုံကြည် ကိုးကွယ်လာတာ။ အဲဒီလို ဗုဒ္ဓဘာသာကို မကိုးကွယ်ခင် ဆရာကြီးဦးဆန်းလွင်ဟာ သူ့ကိုယ်တိုင် ဒဿနိကဆရာကြီးပီတိ တခြားဘာသာပေါင်းစုံကိုလည်း လေ့လာခဲ့ပြီးမှ ဗုဒ္ဓဘာသာကို ကိုးကွယ်ယုံကြည်သွားတာ။ ဒီမှာ ဗုဒ္ဓရဲ့ သရဏဂုံလုံးပါးရဲ့ အနှစ်အတိုင်း ဗုဒ္ဓေါမေ သရဏ် အညံ့နတ္ထိ၊ ဓမ္မောမေ သရဏ် အညံ့နတ္ထိ၊ သံယောမေသရဏ် အညံ့နတ္ထိ၊ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်မှ တစ်ပါး အခြားကိုးကွယ်ရာ မရှိပြီ။ ဗုဒ္ဓဟောကြား ပြတ်တရားမှအပ အခြားကိုးကွယ်ရာ မရှိပြီ။ ဗုဒ္ဓ၏ သားတပည့်ဖြစ်

ပြီး ဗုဒ္ဓဟောကြား ဖြတ်တရားကို ကျင့်ကြံ အားထုတ်ကုန်သော ရဟန်းသံဃာတစ်ပါး အခြားကိုးကွယ်ရာမရှိပြီ ဆိုတဲ့ သရဏဂုံသုံးပါးကို တည်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်လို့ သို့သော် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ရင် အကုန်လုံး ဖြစ်ဖြစ်သွားတာကို တွေ့ရတယ်ဗျ”

“ပြောပါဦးဆရာကြီး”

“ဆရာကြီးဦးဆန်းလွင်ဟာ ဆရာတော်ကောင်း၊ သမားတော်ကောင်းတွေ ရေးသားခဲ့တဲ့ ဗုဒ္ဓစာပေတွေ လေ့လာပြီး သူ့အပြင်၊ သူ့အတွေးနဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေကို သာမန်မိရိုးဖလာ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ဘဝကနေ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ကျင့်ကြံအားထုတ်ပြီး သတိပဋ္ဌာန်တရားရနိုင်စွမ်းတဲ့ အန္တပုထုဇဉ်တွေဖြစ်အောင် ကြံဆောင်ချင်တဲ့ စိတ်တွေ တဖွားဖွားပေါ်ပြီး အဓိဋ္ဌာန်ပြုခဲ့တယ်။ အဓိဋ္ဌာန်တွေဟာ အထူးအောင်မြင်ခဲ့တယ်။ အဲဒီအထဲမှာ ဆရာကြီးဦးဆန်းလွင် အနာဂါမ်တရားသက်ကြီးရဲ့တပည့် ဆရာကြီးဦးဘခင်ရဲ့ (IMC) တရားစခန်းမှာ ရိပ်သာဝင်တုန်း ခဏချင်း ဖြစ်ရပ်မှာ ခဏချင်းအဓိဋ္ဌာန်တင်ခဲ့တာလေ။ လက်တွေ့အဖြစ် ပြောပြချင်တယ်ဗျ။ ဒါကို ဘာလို့ရွေးပြောရသလဲဆိုတော့ အခုခေတ်လူတွေက လက်တွေ့ကျကျ ချက်ချင်းပြတာကိုမှ ပိုပြီးလက်ခံယုံကြည်ချင်ကြတာကိုး”

“သူများ အဓိဋ္ဌာန်တင်လို့ အဓိဋ္ဌာန်စွမ်းတယ်၊ အဓိဋ္ဌာန်အောင်တယ်ဆိုတာ ကလည်း ကိုယ်ကျင့်တရားကောင်းမွန်ပြီး သစ္စာတရား တည်ကြည်မှ ဖြစ်တာကို ဆရာကြီးရဲ့”

“ဟုတ်ပေတာပဲဗျာ။ ကံ... ဆရာကြီးဦးဆန်းလွင်ရဲ့ လက်တွေ့အဓိဋ္ဌာန်တင်ပြီး အောင်မြင်သွားပုံကို ပြောပြမယ်ဗျာ။ ဆရာကြီးဟာ တရားစခန်းဝင်နေစဉ်မှာ သြဂုတ်လ၊ မြန်မာလ ဝါခေါင်လဖြစ်၍ မိုးသည်းတဲ့အချိန် ဖြစ်နေတယ်တဲ့”

သြဂုတ်လ မိုးကသဲသဲမဲမဲ ရွာနေလေသည်။ မိမိမှာရော ကိုရီးမှာပါ (ဆရာကြီး၏တပည့်) ထီးမပါကြ။ အိပ်ဆောင်နှင့် ဓမ္မာရုံ၊ ဓမ္မာရုံနှင့် ဘောမနဆောင်တို့သည် ကိုက်တစ်ရာလောက်စီ ကွာဝေးကြသည်။ ထိုသို့ တစ်ဆောင်က တစ်ဆောင်သို့ ကူးသန်းရသောအခါ မိုးရွာနေလျှင် အခက်အခဲကြုံရသည်။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်၏ ခေါင်းထဲသို့ အတွေးတစ်ခု ဝင်လာသည်။ မိမိအားထုတ်နေသော တရားသည် သမ္မာသမာဓိအဆင့်ကို ရောက်လာပြီဆိုလျှင် ထိုစရဏ၏ တန်ဖိုးကြောင့် မိုးစဲရန် သစ္စာဆိုချင်သောစိတ် ဖြစ်ပေါ်လာပါသည်။

ထိုအခါ မိမိတို့နှစ်ဦးစလုံးမှာ ထီးမပါပါ။ ဤစကားသည် မှန်သော သစ္စာစကားဖြစ်၏။ ဤမှန်သောသစ္စာစကားကြောင့် မိုးသည် ခေတ္တရပ်စဲပါစေသတည်းဟု ဆိုလိုက်သည်။ ထိုသို့ဆိုလိုက်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် မိုးသည် ချက်ချင်းစဲသွားလေသည်။

မိမိအလိုရှိရာ အဆောင်သို့ မိုးစဲနေစဉ် အရောက်ပြေးရသည်။ အဆောင်ပေါ်ရောက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် မိုးသည် သဲသဲမဲမဲ ရွာပြန်လေသည်။ ဤအချင်းအရာကို တွေ့ရသောအခါ မိမိ၏ စရဏသည် အကျိုးသက်ရောက်မှုရှိနေပြီဟု သိရပြီး စိတ်သည် ပိုမိုအားတက်ရွှင်လန်းနေလေတော့သည်။ အစပထမပိုင်းတွင် ဤကဲ့သို့ မိုးစဲသွားခြင်းသည် တိုက်ဆိုင်ခြင်းပေလားဟု သို့လော သို့လော ဖြစ်မိသေးသည်။ သို့သော် ၁၀ ရက်လုံးလုံး ဤကဲ့သို့ သစ္စာဆိုတိုင်း မိုးစဲခဲ့သဖြင့် မိမိတို့မှာ ထီးမပါတ်လျက် မိုးသည်းသော နေ့ရက်များကို ကျော်ဖြတ်နိုင်ခဲ့လေတော့သည်။

“အဲဒါ ဆရာကြီးဦးဆန်းလွင် (ရှင်အာဒိစ္စရံသီ)ရဲ့ သစ္စာအဓိဋ္ဌာန်ပြုချက်

ဟာ သစ္စာအဓိဋ္ဌာန်ပြုသူရဲ့ စရဏကျင့်စဉ် အားကောင်းရင် ကောင်းသလို ဒိဋ္ဌဓမ္မအကျိုးပေးပုံပဲ ကိုဥက္ကာ။ အဲဒါကြောင့် သစ္စာအဓိဋ္ဌာန်ဝင်တဲ့နေရာမှာ ကျင့်ကြံအားထုတ်မှု စရ... ဘူး မြင့်မြတ်မှန်ကန်ဖို့ အဓိကဖြစ်ကြောင်း ပြသနေတာထင်ရှားပါတယ်။ ကံ... ကျွန်လည်း တရားအားထုတ်ဖို့ ကျင့်ကြံစခန်းဝင်ဖို့ အချိန်ကျနေပြီ။ ဒီနေ့တော့ လူချင်းခွဲကြစို့ရဲ့ဗျာ”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာကြီး။ ကျွန်တော်လည်း သန်လျင် ကျွန်တော်ခေါက်ဘုရားသွား အဓိဋ္ဌာန်စခန်းဝင်ဖို့ အချိန်ရှိနေလို့ သွားလိုက်ပါဦးမယ်။ မင်္ဂလာပါဆရာကြီး... ”

“မင်္ဂလာပါ ကိုဥက္ကာ”

ကျွန်ုပ်၏တပည့်ကြီး ကိုဥက္ကာသည် ကျွန်ုပ်အား လက်အင်ချီ နှုတ်ဆက်စကားဆိုလျက် ကျွန်ုပ်၏အိမ်မှ ထွက်သွားလေရာ ကျွန်ုပ်လည်း မနက်ကိုးနာရီတွင် မှန်မှန်တရားအားထုတ်နေကျအတိုင်း ကျွန်ုပ်၏အိမ်မှ ဘုရားခန်းသို့ ဝင်ခဲ့ရလေတော့သည်။

ကျော်မင်းနိုင်

ကျမ်းကိုး

- ၁။ ဥတ္တမပုရိသဒီပနီ၊ လယ်တီဆရာတော် (၁၉၅၂၊ ဟံသာဝတီပိဋကတ်တိုက်)
- ၂။ ဦးဆန်းလွင်(ရှင်အာဒိစ္စရံသီ) “ဉာဏ်လမ်းပေါ်ရောက် လူတစ်ယောက်အကြောင်း” ဘဝတက္ကသိုလ်စာပေ။

နှင်းလူရှာဖို့တော်

မနုဿကျော်ဝင်း

၁၉၁၀ ပြည့်နှစ်တွင် ဖြစ်၏။ ကချင်ပြည်နယ်၊ ပူတာအိုခရိုင်၊ ဂေါင်ဂလန်ဖြူကျေးရွာမှ ကချင်အမျိုးသားတစ်ဦးသည် စားနပ်ရိက္ခာများကို ယူဆောင်လျက် ခရီးသွားရန် ပြင်ဆင်၏။ သူယူဆောင်သွားမည့် ပစ္စည်းတို့မှာ ဆန်၊ ဆား၊ ခေါင်ရည် ကျည်တောက်နှင့် လေးမြားတို့ ဖြစ်ကြ၏။ သူသွားရမည့်ဒေသမှာ ပေတစ်သောင်းကျော်မြင့်သော ဥရမ်ဗန်တောင်ပေါ်ဒေသဖြစ်၏။

အန္တရာယ်ထူပြောလှသဖြင့် အဖော်မပါဘဲ ခရီးမသွားရန် သူ၏မိသားစုနှင့် ဆွေမျိုးမိတ်သက်ဟတို့က ဖျောင်းဖျောင်း မြစ်ကြ၏။ သို့ရာတွင် သူသည် လုံးဝနားမဝင်ဘဲ တစ်ကိုယ်တည်း ခရီးပြင်းနှင်းခဲ့သည်။

ဂေါင်ဂလန်ဖြူကျေးရွာမှ သူထွက်ခွာလာပြီး နှစ်ရက်ခန့်အကြာတွင် မိတ်တွေရွာသားအချို့က စိတ်မချသဖြင့် နောက်ယောင်ခံ၍ လိုက်ခဲ့ကြသည်။ နောက်ယောင်ခံလိုက်လာသူနှစ်ဦးမှာ အလွန်သတ္တိကောင်းပြီး တောလမ်းခရီးအတွေ့အကြုံရှိသူများ ဖြစ်ကြ၏။ သူတို့နှစ်ဦး

သည် ဥရမ်ဗန်တောင်ကြားအရောက်၌ မသကာဖွယ် ခြေရာများကို တွေ့မြင်ကြရသည်။ ထိုခြေရာလမ်းကြောင်းအတိုင်း နောက်ယောင်ခံလိုက်သွားသောအခါ အလွန်ထိတ်လန့်ဖွယ်ကောင်းလှသော မြင်ကွင်းတစ်ရပ်နှင့် ရင်ဆိုင်ကြရ၏။

သူတို့၏မိတ်ဆွေသည် မြေပြင်တစ်နေရာတွင် လဲကျသေဆုံးလျက်ရှိ၏။ ထိုသူ၏အလောင်းအနီး၌ ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ ဧရာမသတ္တဝါကြီးတစ်ကောင်ကို တွေ့မြင်ကြရသည်။ ထိုသတ္တဝါကြီးက သူတို့နှစ်ဦးကိုပါ လိုက်လံဖမ်းဆီးမည်ပြုရာ အသင့်ပါလာသောမြားဖြင့်ပစ်၍ ဖနောင့်နှင့်တင်ပါး တစ်သားတံည်းပြေးခဲ့ကြရလေသည်။

နောက်တစ်ရက်၌ သူတို့သည် ရွာသူရွာသားများ၏ အကူအညီဖြင့် ထိုနေရာသို့ သွားရောက်ကြပြန်၏။ သူတို့မိတ်ဆွေ၏အလောင်းက သူတို့နှစ်ဦးကို ရင်နှင့်ဖွယ်ရာ ဆီးကြိုနေသည်။ ကြောက်မက်ဖွယ်သတ္တဝါကြီးကား အနီးအနားတွင် မရှိတော့ချေ။ သူတို့မိတ်ဆွေ၏ အလောင်းမှ မျက်လုံး နားရွက်၊ နှုတ်ခမ်း

စသည်တို့ကို ကလော်ထုတ် ကုတ်ဖဲ့ထားကြောင်း တွေ့ရှိကြရသည်။ ဤဖြစ်ရပ်နှင့် ပတ်သက်၍ ဒေသခံတို့က နတ်ဆိုးဖမ်းစားခြင်း ဖြစ်မည်ဟု ကောက်ချက်ချခဲ့ကြ၏။ နှင်းလူ(ဝါ)ထူးဆန်းသောသတ္တဝါတစ်ကောင်၏ လက်ချက်ဟူ၍ကား မည်သူကမျှ မတွေးမိခဲ့ကြချေ။

ကြောက်စရာနှင့်လူ

နှင်းလူ (ဝါ) ထူးဆန်းလှသော သတ္တဝါပြဿနာသည် ကချင်ပြည်နယ် မြောက်ပိုင်း တိဘက်၊ အိန္ဒိယ ဟိမဝန္တာတောင်တန်းဒေသနှင့် နီပေါလ်ပြည် မြောက်ဘက်တို့၌ လွန်ခဲ့သည့်နှစ်ပေါင်းအတော်ကြာကာလကတည်းက ဂယက်ရိုက်ခဲ့၏။ ဒေသခံများကို ဒုက္ခပေးခဲ့၏။ သူ့ကို ယက်တီး၊ မက်တီး၊ ရှူ(စ်)ပါ၊ မိရိုး၊ ကန်မိ စသည်ဖြင့် ဒေသခံတိုင်းရင်းသားမျိုးနွယ်အသီးသီးက အမည်နာမအမျိုးမျိုးဖြင့် ခေါ်ဝေါ်ခဲ့ကြသည်။ သို့ရာတွင် အနောက်နိုင်ငံသားများအဖို့ နှင်းလူအကြောင်းကို ၁၈၈၃ ခုနှစ်မတိုင်မီအထိ မကြားဖူးခဲ့ကြသေးချေ။

သက္ကရာဇ် ၁၈၈၇ ခုနှစ်တွင် ဗြိတိသျှတောင်တက်သမား ဗိုလ်မှူးကြီး 'ဒေလျူအေဝါဒဲလ်' သည် ဆီကမ်ဒေသရှိ ပေ ၁၆၀၀၀ ကျော်မြင့်သည့် တောင်ပေါ် ဆီးနှင်းလွင်ပြင်တစ်ခုကို ဖြတ်သန်းစဉ် ထူးဆန်းသော ခြေရာကြီးတစ်ခုကို တွေ့ရ၏။ ထိုခြေရာမှာ အလွန်ကြီးမားသည်မှ အပ လူ၏ခြေရာပုံစံအတိုင်းပင် ဖြစ်သည်။ ဤဆီးနှင်းလွင်ပြင်ပေါ်၌ ဖိနပ်မပါဘဲ ခြေထောက်ချည်းသက်သက်ဖြင့် သွားလာခဲ့သည့် ခြေရာပိုင်ရှင်ကို သူသည် အလွန်ပင်အံ့သြမိ၏။

တစ်ဖန် ၁၉၀၆ ခုနှစ်တွင် ရုက္ခဗေဒပညာရှင် 'ဟင်နရီအဲလွစ်' သည်လည်း အလားတူ ခြေရာမျိုးကိုတွေ့ရှိရသကဲ့သို့ ဆံပင်စုတ်ဖွားနှင့် မားမားကြီးရမ်းနေရာမှ ပြေးလွှားသွားသည့် နှင်းလူ

လားမားဘုန်းတော်ကြီးက နှင်းလူ၏ဦးခေါင်းခွံကို ကိုင်ထားပုံ

တစ်ယောက်ကို တွေ့မြင်ခဲ့ရပြန်သည်။ သို့ရာတွင် ဤဖြစ်ရပ်များနှင့်ပတ်သက်၍ ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ်တလေမျှ ရေးသားခြင်း မပြုရသေးမီ ဟင်နရီအဲလွစ် ကွယ်လွန်သွားခဲ့ရလေသည်။

၁၉၂၁ ခုနှစ်တွင် ဝေရက်တောင်ယံသို့ တက်ရောက်ရန် ကြိုးပမ်းသူ ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီး စီကေဟောင်းဝပ်ဘာနီသည် သူ၏အောက်ဘက် ဆီးနှင်းလွင်ပြင်ပေါ်၌ ဆံပင်စုတ်ဖွားနှင့် ကိုယ်လုံးတီးသတ္တဝါတစ်ကောင် ဖြတ်သန်းလျှောက်သွားသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရ၏။

"အဲဒါ ရိုးရိုးလူမဟုတ်ဘူး သခင်၊ ယက်တီလို့ခေါ်တဲ့ နှင်းလူဖြစ်တယ်။ ကျွဲနွားတွေကိုရော ထိန်းကျောင်းသူကိုပါ သတ်ဖြတ်လေ့ရှိတယ်" ဟု သူနှင့်အတူပါလာသူ ရှာပါလူမျိုး အထမ်းသမားတစ်ဦးက အသံတုန်တုန်ယင်ယင်ဖြင့် ပြောပြ၏။

ဤအမေ့အကြုံများနှင့် ပတ်သက်၍ ဟောင်းဝပ်ဘာနီသည် သတင်းထောက်များကို ဖောက်သည်ချခဲ့သည်။ သတင်းဖောက်များကလည်း ပို၍သေချာစေရန် ရှာပါလူမျိုးအထမ်းသမားများကိုပါ တွေ့ဆုံမေးမြန်းခဲ့ကြ၏။ ထိုသတ္တဝါကို 'ကနီမီ' ဟုခေါ်ကြောင်း၊ အပိပွယ်မှာ ကျောက်တောင်ကျောက်ဆောင်များပေါ်မှ အရာဝတ္ထုဟု၍ဖြစ်ကြောင်း သူတို့က ရှင်းပြခဲ့ကြ၏။ သို့ရာတွင် သတင်းထောက်များ၏ ဘာသာပြန်လွှဲများမူကြောင့် 'ရွှေဂျက်ဆုပ်ဖွယ်ရာနှင်းလူ' ဟူသောအမည်ဖြင့်သာ ကမ္ဘာတစ်ဝှင်၌ ထင်ရှားကျော်ကြားသွားခဲ့လေသည်။ သို့နှင့် ကမ္ဘာတစ်ဝှင်တွင် နှင်းလူကယက်သည် 'အတော်ကြီးရိုက်ခတ်သွားခဲ့ပြီ။ လူအတော်များများကို တုန်လှုပ်ချောက်ချားသွားစေခဲ့၏။

ဟိမဝန္တာတောင်သို့ တက်ရန်လာသည့် အနောက်တိုင်းသားတွေ များလာ

လေလေ နှင်းလူနှင့် တွေ့ဆုံရကြသတင်းတွေကလည်း များလာလေဖြစ်၏။ ယင်းတို့အနက် အတော်များတို့မှာ လံကြပ်ဒီပနီများသာ ဖြစ်ခဲ့ကြသို့တော့ ဤအထဲမှာ တစ်ဒါဇင်သော တကယ့်ဖြစ်ရပ်မှန်တွေလည်း ဝင်ခဲ့ကြ၏။

၁၉၂၂ ခုနှစ်တွင် ဆီကမ်ဒေသ ဗြိတိသျှတပ်မတော်အရာရှိတစ်စုသို့ ပေတစ်သောင်းကျော်မြင့်သော တောင်တစ်ခုကို တက်ရောက်နေကြစဉ် ဆန်းသောသတ္တဝါတစ်ကောင်ကို အမှမထင် တွေ့မြင်မိကြ၏။ ယင်းသတ္တဝါသည် ကမူစွန်းတစ်ခုမှ ခုန်ချပြေးဆင်းတောင်စလပ်တောထဲသို့ ဝင်ရောက်ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့၏။ ထို့နောက် သုံးခန့်အကြာတွင် အိန္ဒိယရုက္ခဗေဒပညာရှင် 'အန်တိုဘာဇင်' သည် ဆီကမ်ဒေသ ဇီယူ၌ ပခန်းချနေစဉ် သူ၏ မိုးကာတံအောက်တွင် နှင်းလူခြေရာများကို တွေ့ရှိရပြန်၏။

"သူတို့ဟာ လူတွေလိုပဲ မတတ်ချေပြီ၊ လမ်းလျှောက်ကြတယ်။ တခါတလေ ကုန်းကျပြီး သစ်ဥ၊ သစ်ပုလက်၊ ဆွဲနတ်ဖားကြတယ်" ဟု သူက ပြုလည်ဖောက်သည်ချခဲ့၏။ နောက်တစ်နှစ်နက်ခင်း၌ သူသည် ခြေသည်းများသော တိရစ္ဆာန်တို့၏ ခြေရာများကို အနီးတွင် တွေ့ရသကဲ့သို့ လူခြေရာတွေကိုလည်း တွေ့ရှိခဲ့ရလေသည်။

၁၉၃၆ ခုနှစ်တွင် ဗြိတိသျှရုက္ခဗေဒပညာရှင် 'ရော်နယ်လ်ကောလ်ဘက်' သူသည် နီဂေါလ်ပြည်ရှိ ပေ ၁၆၀၀ မြင့်သော တောင်ကိုတက်နေစဉ် ဆီးနှင်းလွင်ပြင်ပေါ်၌ နှင်းလူခြေရာများကို တွေ့ခဲ့ရပြန်၏။ ထို့နောက် တစ်နှစ်ခန့်အကြာတွင် ဗြိတိသျှတောင်တက်သမား 'ဖရိုဆစ်' သည် နီဂေါလ်ပြည် ဘီးနော်ဟောင်ကြား မြောက်ဘက်တွင် နှင်းလူ

ခြေရာများကို တွေ့ရသဖြင့် နောက်
ယောင်ခံ၍ လိုက်ကြည့်ခဲ့ဖူး၏။ တစ်ချိန်
တည်းမှာပင် ဆီကပ်နှင့် ပိုင် ၂၀၀ အကွာ
ပေ ၁၉၀၀၀ မြင့်သော တောင်ပေါ်၌ ဗိုလ်
ကြီးရွှန်းဟန်ဆိုသူကလည်း နှင်းလူ၏ ခြေ
ရာနှစ်စုံကို တွေ့ရှိခဲ့ရပြန်၏။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်းက ဟိမ
န္တာလေ့လာရေးခရီးစဉ်များ ခေတ္တရပ်
ဆိုင်းသွားခဲ့ရ၏။ ၁၉၄၈ ခုနှစ်တွင် နော်
ဝေပြည်သား ယူရေနီယံသတ္တုရှာဖွေသူ
များဖြစ်ကြသော 'အေဂျီသောဘတ်' နှင့်
'ရွှန်းပရောတစ်' တို့နှစ်ဦးသည် ဇီမူစခန်း
အနီး၌ နှင်းလူ၏ ခြေရာများကို တွေ့ရှိရ
သဖြင့် နောက်ယောင်ခံ၍ လိုက်ကြည့်ကြ
ရာ နှင်းလူဖိုမစုံတွဲကို တွေ့မြင်ကြရ၏။
သို့နှင့် သူတို့သည် နှင်းလူတစ်ကောင်ကို
ကြီးကွင်းဖြင့် ပစ်၍ဖမ်းကြ၏။ သို့ရာတွင်
အောင်မြင်ရုံသာမက ရွှန်းပရောတစ်ကို
ပါ ခုခံတိုက်ခိုက်သဖြင့် သူ၏အဖော်က
နိုင်ဖယ်သေနတ်ဖြင့် ပစ်ဖောက်ခြောက်
လှန်ခဲ့ရလေသည်။

၁၉၅၁ ခုနှစ်အထိ နှင်းလူနှင့်ပတ်
သက်၍ မကွဲရှိသူတို့က ပြန်လည်ဖောက်
သည်ချသော သတင်းစကားမျိုးလောက်
တိုသာ ကြားခဲ့ရ၏။ ထိုနှစ်တွင် 'ဟဲရစ်
မွန်ပတန်' ဆိုသူက ဓာတ်ပုံရိုက်ယူခဲ့သည်
နှင်းလူခြေရာများကို တင်ပြခဲ့သည်။ မင်
လွန်းရေခဲပြင်ကို ဖြတ်၍ ဝေရက်တောင်
ထိသို့တက်ရန်အတွက် လမ်းကြောင်း
သစ်ကို ရှာဖွေစဉ်သူနှင့် ရှာပါလူမျိုး
အထမ်းသမားများသည် ရေခဲပြင်ပေါ်၌
နှင်းလူခြေရာနှစ်စုံကို တွေ့မြင်ရသဖြင့်
ဘက်ပုံရိုက်ကူးခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်၏။ ထို့ပြင်
သူတို့သည် ခြေရာလမ်းကြောင်းအတိုင်း
နောက်ယောင်ခံ၍ လိုက်သွားခဲ့ကြရာ နှင်း
လူသည် လူသားထက်ပို၍ ခြေလှမ်း
ပေးကြောင်း တွေ့ရှိကြရ၏။ ရေခဲအက်
ကြောင်းကြီးတစ်ခုအရောက်တွင် တစ်

နှင်းပြင်ပေါ်၌ထင်နေသော နှင်းလူ၏ ခြေရာများ

ဖက်သို့ လွှားခနဲနန်ကျော်သွားခဲ့ကြောင်း
ခြေရာများအရ သိရှိခဲ့ကြရလေသည်။
ရှစ်ပတန်တင်ပြခဲ့သော ဓာတ်ပုံ
အထောက်အထားများအရဆိုလျှင် နှင်း
လူသည် ကိရိယာခံရိုးမဟုတ်သကဲ့သို့
လူသားမျိုးနွယ်တစ်နွယ်လည်း မဟုတ်
ကြောင်း ထင်ရှားလှ၏။ ထို့နောက် သုံး
နှစ်ခန့်အကြာတွင် ဆွစ်ဇာလန်သား
ဒဗျာင်ဟက်အဖွဲ့ခေါင်းဆောင် ဒေါက်
တာအဲဒွပ်ဝစ်ဖီမွန် တို့အဖွဲ့က နှင်းလူခြေ

ရာဓာတ်ပုံများကို သက်သေအထောက်
အထားများနှင့်တကွ တင်ပြခဲ့ကြပြန်၏။
ထိုအခါ ကမ္ဘာ့သတင်းစာအလီးသီးက
ဤသတင်းများနှင့်အတူ မနုဿဗေဒ
ပညာရှင်၊ သတ္တဗေဒပညာရှင်တို့၏ ထင်
မြင်ယူဆချက်၊ ဝေဖန်ချက်များကို ယှဉ်တွဲ
ဖော်ပြခဲ့ကြ၏။ 'အစတုန်းက သူတို့၏
ဝေဖန်ချက်မှာ နှင်းလူဟူသည် တကယ်
မရှိနိုင်ကြောင်း၊ ဝေရက်တောင်ထိသို့
တက်ရောက်ရာ၌ အလွန်မြင့်သည့်နေရာ

နှင်းလူ၏ဦးခေါင်းခွံကို ဘေးနှင့် အတွင်းဘက်မှ မြင်ရပုံ

မျိုးတွင် အောက်စီဂျင်ဓာတ်နည်းပါးမှု၊ တောင်တက်သူတို့၏ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်မှုများကြောင့် စိတ်ဓာတ်ချောက်ချားကာ အာရုံအမြင်မှားယွင်းမှုများသာ ဖြစ်ကြောင်းဟု ခြံ ဖြစ်၏။

ယခုကဲ့သို့ ခြေရာဓာတ်ပုံ၊ ခြေရာ အထောက်အထားများနှင့် တင်ပြလာ သောအခါ၌ကား ရေခဲတောင်မြင့်များပေါ်၌ သတ္တဝါအမျိုးမျိုးရှိမည်။ နှင်းလူဟုထင် နေကြသည့် ထိုသတ္တဝါမှာ ရိုးရိုးသတ္တဝါ တစ်ကောင်သာ ဖြစ်မည်။ ဖြစ်နိုင်သည်မှာ ဟိမဝန္တာဝက်ဝံနီ၊ သို့မဟုတ် လန်ဂါ မျောက်သတ္တဝါသာလျှင် ဖြစ်မည်ဟု ထင် မြင်ယူဆချက် ပေးခဲ့ကြ၏။ သို့ရာတွင် ဟိမဝန္တာဝက်ဝံနီသည် မတ်တတ်ရပ်ပြီး လမ်းလျှောက်နိုင်သော သတ္တဝါမျိုးမဟုတ် ချေ။ လန်ဂါမျောက်ဆိုသည်မှာလည်း ကိုယ်ခန္ဓာအလေးချိန် အလွန်ပေါ့ပါး သဖြင့် နှင်းလွှင်ပြင်ပေါ်တွင် ၎င်း၏ခြေရာ များ ထင်ကျန်ရစ်ရန် မဖြစ်နိုင်။ ထို့ပြင် လန်ဂါမျောက်သည် လေးဖက်ထောက်၍ သာ သွားလာလေ့ရှိသော သတ္တဝါမျိုးဖြစ် ၏။ ဤအချက်တို့အရ သူတို့၏ ထင်မြင် ယူဆချက်နှင့် ဝေဖန်ချက်တို့မှာ သဘာဝ မကျသုချေ။

၁၉၅၄ ခုနှစ်တွင် နှင်းလူနှင့်ပတ် သက်၍ အချက်အလက်အထောက် အထားများ အတော်အတန်စုဆောင်းမိ လာသည်။ ထိုနှစ်တွင် ဒေးလီးမေးလ် သတင်းစာတိုက်ကြီး၏ အထောက်အပံ့ ဖြင့် အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့သည် နှင်းလူရှာပုံတော် ဖွင့်ခဲ့ကြ၏။ ထိုအဖွဲ့ကို ခေါင်းဆောင်သူ မှာ ဝေရက်တောင်ထိပ်သို့ တက်ခဲ့ဖူးသူ ရ(ဖ)အိဇတ် ဆိုသူဖြစ်၏။ အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦး မှာ သတ္တဗေဒပညာရှင်နှင့် ဓာတ်ပုံပညာ ရှင် 'တွမ်စတော့ဘတ်' ဖြစ်လေသည်။

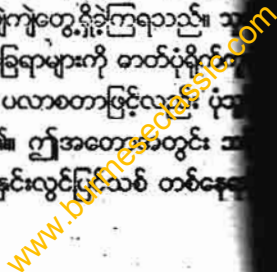
သူတို့အဖွဲ့သည် ခတ္တမန်ဒူမြို့ မြောက်ဘက် တောင်မြင့်ကြီးတွေအကြား တွင် နှင်းလူရှာပုံတော်ဖွင့်ခဲ့ကြ၏။ ထိုနေ ရာ၌ နှင်းလူရှိခဲ့ဖူးကြောင်း ယခင်က သတင်းတစ်စုံတစ်ရာမျှ မကြားခဲ့ဖူးချေ။ သူတို့အဖွဲ့သည် အဆိုပါဒေသတစ်ခွင်၌ နှင်းလူခြေရာ(၄)စုံကို နေရာခပ်ကျကျ တွေ့ရှိခဲ့ကြရသည်။ ယင်းခြေရာတို့၏ အနီးအနားပတ်ဝန်းကျင်၌ သစ်သီးသစ် ရွက်အကြွင်းအကျန်များ၊ မြေကြွက်နှင့် လင်းယုန်ငှက်တို့၏ အရိုး၊ အမွေးများကို တွေ့ရှိခဲ့ကြရလေသည်။

ဤစားကြွင်းစားဝန်အထောက် အထားများအရဆိုလျှင် နှင်းလူသည်

သားများကဲ့သို့ပင် အသီးအနှံရာ အထူး များကိုပါ ပိုဝစားသောက်ကြောင်း သိ ခဲ့ရလေသည်။ ထိုမျှသာမက နှင်းလူသည် ရေခဲတောင်မြင့်ကြီးများပေါ်တွင်သာ မ ထိုင်သည်ဟူသော မူလအယူအဆ ကျ်အဖွဲ့၏ ရှာဖွေတွေ့ရှိချက်များက မ ဖျက်နိုင်ခဲ့၏။ ယခုတော့ နှင်းလူဟူသော ထူးဆန်းသည့် သတ္တဝါသည် တော ကြားဒေသ (ဝါ) အနိမ့်ပိုင်းဒေသများ လည်း နေထိုင်ကျက်စားကြောင်း သိ ကြရလေပြီ။

အိဇတ်နှင့်အဖွဲ့သည် တိဘက် ဘုန်းကြီးကျောင်းသို့ သွားရောက်လေ့ ရာ ထူးဆန်းသော ပစ္စည်းတစ်မျိုး တွေ့ရှိကြရ၏။ ယင်းသည်ကား လွန် သည့် နှစ်ပေါင်း ၃၀၀ ခန့်ကတည်း အတွတ်အမြတ်ပစ္စည်းအဖြစ် သိမ်းဆည်း ထားခဲ့သော နှင်းလူ၏ ဦးခေါင်းခွံဖြစ် ၏။ အမြင့်(၇)လက်မခန့်ရှိပြီး မျက်ခွံမီး တစ်လက်မထု ရှိ၏။ ဦးခေါင်းခွံပုံသဏ္ဍာ အရဆိုလျှင် နှင်းလူသည် အများထက်ပို ချက်ပေးသကဲ့သို့ ဝက်ဝံနီလည်းမဟုတ် လန်ဂါမျောက်လည်းမဟုတ်ဘဲ ရှေး သော လူသားမျိုးနွယ်တစ်နွယ်ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားသိသာလှ၏။

၁၉၅၄ ခုနှစ်တွင် တက္ကဆပ်စ် သူဌေးများ၏ ထောက်ပံ့မှုဖြင့် ဆယ် ဝိတာထန်းနှင့် ဒေးလီ တိဏ္ဍာန်ညယျာဉ် အင်ဒီဘက်ကက်တီတို့ ပါဝင်သော အ သည် နီပေါလ်ပြည်၊ ခတ္တမန်ဒူမြို့နယ် တောရိုင်းမြေဒေသ၌ နှင်းလူရှာပုံတော် ဖွင့်ခဲ့ကြပြန်၏။ သူတို့အဖွဲ့သည် တော ကြားဒေသ သုံးနေရာ၌ နှင်းလူခြေရာ နှစ်စုံကို ခပ်ကျကျတွေ့ရှိခဲ့ကြရသည်။ သူ သည် ထိုခြေရာများကို ဓာတ်ပုံရိုက်က နှိုက်သောပင်ပလာစတာဖြင့်လည်း ပုံဆွဲ ရယူခဲ့ကြ၏။ ဤအတေးအတွင်း သူ သည် ဆီးနှင်းလွှင်ပြင်သစ် တစ်နေရာ

နှင်းလူ၏ လတ်လတ်ဆတ်ဆတ် ခြေရာ သစ်တစ်စုံကို တွေ့ရှိသဖြင့် နောက် ယောင်ခံ လိုက်လာခဲ့၏။ ထိုခြေရာရှင် သည် ဆင်ခြေလျှောအတက်တစ်ခုကို လေဘက်တွား၍ တက်သွားခဲ့ပြီး။ မျက် နှာပြင်ညီညီနေရာ၌ ပတ်တတ်ရပ်၍ လျှောက်သွားခဲ့၏။ ထို့နောက် လဲကျနေ သော စလပ်ပင်တစ်ပင်ကို ကျော်လွှား သွားခဲ့ရာ ပင်စည်၏ တစ်နေရာ၌ လက် ဖြင့် ကုတ်ခြစ်မိခဲ့သည့် အရာအကြောင်း နား ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။

ဒီဖတ်တို့အဖွဲ့၏ တွေ့ရှိခဲ့ရသည့် အထောက်အထားများအရ ဤတောင် ကြားဒေသ၌ နှင်းလူများနေထိုင်ကျက်စား လျက်ရှိကြောင်း၊ သူတို့၏ခြေရာသည် အလျား ၁၀ လက်မမှ ၁၃ လက်မအထိ ရှိကြောင်း၊ မြက်အားဖြင့် ၇ လက်မခွဲရှိ ကြောင်း သိခဲ့ရ၏။

နှင်းလူနှင့် လွန်ခဲ့သည့် နှစ်လခန့် က ဟက်ပင်ကြည့်ခဲ့ဖူးသည်ဆိုသော ကျေး ရွာတစ်ရွာမှ မောင်နှမနှစ်ယောက်ကို ထည်း ဒီဖတ်တို့အဖွဲ့ တွေ့ဆုံမေးမြန်းခဲ့ ကြသည်။ မိမိတို့ နွားကျောင်းနေစဉ် နှင်း ထူသည် တောထဲမှ ထွက်လာခဲ့ကြောင်း၊ မိမိတို့က လန်အော်သဖြင့် တောထဲသို့ ပြန်ဝင်သွားခဲ့ကြောင်း ပြောပြကြ၏။ အရပ်အမောင်း မည်မျှရှိသနည်းဟု မေး မြန်းသောအခါ ၆ ပေမြင့်သော ဆလပ် ဆိုသူထက်ပင် ၂ ပေခန့် ပို၍မြင့်ကြောင်း ပြောပြခဲ့ကြ၏။

သူတို့အဖွဲ့သည် ထိုမောင်နှမနှစ် ယောက်ကို တစ်နေရာစီခွဲထားပြီး ဂေါ်ရီ လာမောက်ဝံပုံ၊ ပန်းချီဖြင့်ရေးဆွဲထား သော ကမ္ဘာဦးလူသားပုံ၊ ဩစတြာလိုပီး သီးကပ်(စ်) မျောက်ဝံပုံနှင့် အော်ရန်အူ ထန် မျောက်ဝံပုံတို့ကို တစ်ပုံစီပြသကြ၏။ နှင်းလူသည် ဤပုံများထဲမှ မည်သည့် သတ္တဝါနှင့် တူသနည်းဟု မေးခွန်းထုတ်

နှင်းလူသည်
သတ္တဝါတို့၏
ရုပ်ခန္ဓာဆင့်ကဲ
ပြောင်းလဲတိုးတက်လာမှု
ဖြစ်စဉ်၌ မည်သည့်
အခန်းကဏ္ဍမှ ပါဝင်နေ
သနည်း။ နှင်းလူသည်
ပျောက်ဝံနှင့်
လူသားမျိုးနွယ်အကြား
ပျောက်ဆုံးနေသည့်
ကွင်းဆက်တစ်ခု
ဖြစ်လေသလောဆိုသည့်
အချက်ကို
သိပ္ပံပညာရှင်များ
အလွန်ပင်
စိတ်ဝင်စားခဲ့ကြ၏။

သောအခါ ပထမဦးစွာ ဂေါ်ရီလာပုံကိုပြ ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် လုံးလုံးကြီးတူသည်ဟူ၍ ကား မပြောကြချေ။ ဒုတိယဦးစားပေး အဖြစ် ကမ္ဘာဦးလူသားပုံကို ထောက်ပြ ကြပြန်၏။ နောက်ဆုံးရွေးချယ်သောပုံမှာ အော်ရန်အူထန် မျောက်ဝံပုံဖြစ်၏။ မောင် နှမနှစ်ယောက်စလုံးပင် ဤအစီအစဉ် အတိုင်း ထပ်တူထပ်မျှ ထောက်ပြထွက် ဆိုခဲ့ကြသည်။

ထို့ပြင် အခြားရွာသုံးရွာမှ ရွာခံများ နှင့် တွေ့ဆုံမေးမြန်းသည့်အခါ နှင်းလူ သည် ဤဒေသတွင် လွန်ခဲ့သည့် ၄ နှစ် ခန့်မှစ၍ သောင်းကျန်းခဲ့ဖူးကြောင်း၊ နီ ပေါလ်အမျိုးသား ၅ ယောက်ကို ခြေ ထောက်မှကိုင်၍ ကျောက်ကမ်းပါးယံတွင် လွှဲပြီးရိုက်သတ်ခဲ့ဖူးကြောင်း၊ သေဆုံးသူ တို့၏ မျက်လုံးများ ကလော်ထုတ်ခံရပြီး လက်ချောင်းကလေးများလည်း ဖြတ် တောက်ခံခဲ့ရကြောင်း၊ ဝမ်းဗိုက်အတွင်းမှ အသည်း၊ အူနှင့် ကလီစာများ ဖောက် ထုတ်ခံခဲ့ရကြောင်း ပြောပြကြ၏။

တိရစ္ဆာန်တို့သည် သားကောင်တို့ ၏ ဖော်ပြပါ အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းများသက် သက်ကို ရွေးချယ်စားသောက်လေ့ မရှိ ကြချေ။ သို့ရာတွင် အာမရိကတိုက်နှင့် တောင်ပိုင်းသမုဒ္ဒရာကျွန်းရှိ လူသားစား လူရိုင်းမျိုးနွယ်များကမူ လူတို့၏ အဆိုပါ အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းများကို ရွေးချယ်စား သောက်လျှင် အားခွန်ဗလနှင့် ပြည့်ပုံမည် ဟု ယုံကြည်ခဲ့ကြ၏။ သို့ကြောင့်လည်း ဤအင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းသက်သက်ကိုသာ ရွေးချယ်စားသောက်လေ့ ရှိခဲ့ကြ၏။

၁၉၅၇ ခုနှစ်၊ မတ်သို့ရာသီ၌ ဆလပ်နှင့်အဖွဲ့သည် နှင်းလူကို မျက်မြင် ကိုယ်တွေ့ မကြုံကြိုက်ရဘဲ ရှာပုံတော် လုပ်ငန်းကို စခန်းသိမ်းခဲ့ကြရသည်။ သို့ ရာတွင် စိတ်ဓာတ်မကျဘဲ ဒုတိယအကြိမ် ရှာပုံတော်ဖွင့်ခဲ့ကြပြန်၏။ ဤအကြိမ်၌

အတွေ့အကြုံများလှသော မုဆိုးသုံး
ယောက်လည်း သူတို့အဖွဲ့နှင့်အတူ လိုက်
ပါလာခဲ့ကြ၏။ သူတို့၏အစီအစဉ်အရ
နှင်းလူကို အမြင်ပိုင်းမှ တိတ်တဆိတ်
စောင့်စားမည်။ တွေ့မြင်လျှင် သေသေ
ချာချာ ဓာတ်ပုံရိုက်ကူးမည်။ အခွင့်သာပါ
က မေ့ဆေးသေနတ်ဖြင့် ပစ်ဖမ်းမည်ဟူ
၍ ဖြစ်၏။ သူတို့အဖွဲ့ စခန်းချနေစဉ် တစ်
ညသ၌ နှင်းလူသည် စားဖိုဆောင်သို့
တိတ်တဆိတ်ဝင်ရောက်လာ၏။ စားအိုး
စားခွက်များကို လှန်လှော့၏။ ထိုစဉ် အိုး
ခွက်သံများကြောင့် အဖွဲ့သားများ လန့်နိုး
လာကြသည်။ တဲများထဲမှ ထွက်လာကြ
ပြီး မီးထွန်းညှိစဉ် နှင်းလူသည် ထိုနေရာ
၌ မရှိတော့ချေ။ အလျား ၁၀ လက်မခန့်
ရှိသော ခြေရာကြီးတစ်ခုသာ ကျန်ရစ်ခဲ့
၏။

ရပ်ဆဲလ်နှင့်အဖွဲ့သည် တစ်ညီသ၌
နှင်းလူကို ရှာဖွေရင်း ချောက်ကမ်းပါးတစ်
နေရာတွင် စခန်းချနေကြ၏။ ထိုစဉ် သူ
တို့အဖွဲ့ထဲမှ ရှာပါအထမ်းသမားတစ်ဦး
သည် မီးရှူးတစ်ခုကို ကိုင်ဆောင်လျက်
စားဖားရှာရန် ထွက်ခွာသွား၏။ စားဖား
များ ကျက်စားသော ရေအိုင်အနီးသို့
ရောက်သောအခါ ဆောင်ကြောင့်ထိုင်နေ
သည့် နှင်းလူတစ်ကောင်ကို ဘွားခနဲတွေ့
မြင်လိုက်ရ၏။ နှင်းလူသည် စမ်းချောင်း
ကို ဖြတ်ကူးပြီး တစ်ဖက်တောင့်သို့ ဝင်
ရောက်ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့၏။

သူသည် မိမိ၏အဖော်တစ်ဦးကို
ခေါ်ဆောင်လျက် နောက်မှ ထွက်ကြွပ်
မကွာလိုက်ခဲ့ရာ တစ်နေရာ၌ နှင်းလူကို
မိလာ၏။ သို့ရာတွင် လူတွေ့ကို သတ်
ဖြတ်တတ်သည်ဟူသော အသိတရားဝင်
လာသဖြင့် သူတို့နှစ်ယောက် နောက်
ကြောင်းပြန်ပြီး ထွက်ပြေးလာခဲ့ကြပေ
သည်။

ဤသို့ဖြစ်ပျက်ပြီးနောက် ရပ်ဆဲ(လ်)

တို့အဖွဲ့သည် စားဖားများရှိသည့် ရေအိုင်
အနီး၌ နေ့ညမပြတ် ကင်းပုန်းဝပ်၍ နှင်း
များရှိသည့် ရေအိုင်အနီး၌ နေ့ညမပြတ်
ကင်းပုန်းဝပ်၍ နှင်းလူတစ်ကျော့တစ်ဖန်
ပြန်လာလိုလာငြား စောင့်စားခဲ့ကြ၏။ သို့
ရာတွင် ရှာပါလူမျိုး အထမ်းသမားများ၏
နွားအုပ်ကြီးတစ်အုပ်က ထိုနေရာ၌ လာ
ရောက်စားကျက်ချသဖြင့် ကမ်းပါးတစ်
ပြင်လုံး ဗွက်ထကာ စားဖားအိုင်လည်း
ပျက်စီးသွားခဲ့ရလေသည်။ နှင်းလူသည်
လုံးဝပေါ်မလာခဲ့တော့ချေ။ မုတ်သုံရာသီ
လည်း ကျရောက်လာပြီမို့ သူတို့အဖွဲ့
သည် ထိုတောထဲမှ စိတ်ပျက်စွာ တစ်
ခေါက်ပြန်ခဲ့ကြလေတော့သည်။

ဆလစ်သည် ဘုန်းတော်ကြီး
ကျောင်းတစ်ကျောင်း၌ ကျပ်စည်းထား
သော နှင်းလူ၏ လက်တစ်ဖက်ကို ဓာတ်
ပုံရိုက်ကူးပြီး အင်္ဂလန်နှင့် ဆိုဗီယက်သို့
ပေးပို့လိုက်၏။ ထိုနိုင်ငံများရှိ မနုဿဗေဒ
ပညာရှင်တွေက အဆိုပါဓာတ်ပုံကို သေ
ချာစွာ ဆန်းစစ်ပြီး ဤလက်သည် အရိုး
အဆစ်ဖွဲ့စည်းပုံ၊ အရည်အတိုအတိုင်း
အတာ၌ လူသတ္တဝါနှင့် ခြားနားကြောင်း
သို့ရာတွင် ကိုင်တွယ်နိုင်သော လက်မီး
ပါရှိခြင်းက ထူးခြားလှကြောင်း မှတ်ချက်
ချခဲ့ကြ၏။ လန်ဒန်သတ္တဗေဒပါမောက္ခ
ဒဗလျူစီအောဖင်ဟီးလ်က နှင်းလူသည်
ဂေါ်ရီလာပျောက်ပုံနှင့် နီးစပ်သည့် အမျိုး
အမည်မသိနိုင်သေးသော သတ္တဝါတစ်မျိုး
ဖြစ်မည်ဟု ကောက်ချက်ချခဲ့လေသည်။
သူ၏အယူအဆကို ဆိုဗီယက်သိပ္ပံပညာ
ရှင်များကလည်း သဘောတူလက်ခံခဲ့
ကြ၏။

အိတ်တို့အဖွဲ့ကမူ နှင်းလူသည်
ပျောက်ပုံမျိုးနွယ်ထက် လူသားမျိုးနွယ်နှင့်
ပို၍နီးစပ်သည့် သတ္တဝါမျိုးဖြစ်မည်ဟု
သတ်မှတ်ခဲ့ကြ၏။ တိဘက်ဘုန်းကြီး
ကျောင်း၌ ကျပ်စည်းထားသော နှင်းလူ၏

လက်ကို အသေးစိတ်လေ့လာနိုင်ရန်
အတွက် ဓာတ်ပုံရိုက်ကူးသင့်ကြောင်း
သိပ္ပံပညာရှင်အများစုက အကြံပြုခဲ့ကြ၏။

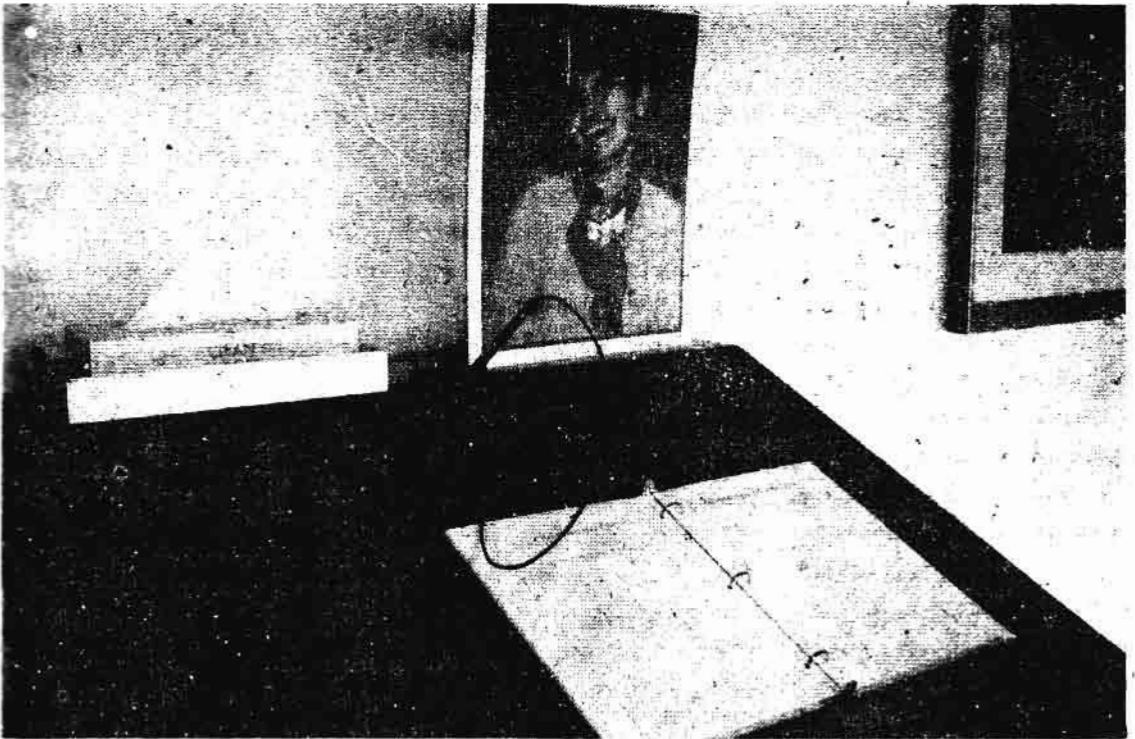
နှင်းလူသည် သတ္တဝါတို့၏ ရုပ်ခန္ဓာ
ဆင့်ကဲပြောင်းလဲတိုးတက်လာမှု ဖြစ်စဉ်
၌ မည်သည့်အခန်းကဏ္ဍမှ ပါဝင်နေ
သနည်း။ နှင်းလူသည် ပျောက်ပုံနှင့် လူ
သားမျိုးနွယ်အကြား ပျောက်ဆုံးနေသည့်
ကွင်းဆက်တစ်ခု ဖြစ်လေသလောဆို
သည် အချက်ကို သိပ္ပံပညာရှင်များ
အလွန်ပင် စိတ်ဝင်စားခဲ့ကြ၏။ သို့နှင့်
တိဘက်ဘုန်းကြီးကျောင်းမှ နှင်းလူ၏
လက်ရိုးကို ဓာတ်ပုံရိုက်ကူးရန် အဖွဲ့
တစ်ဖွဲ့က ထွက်ခွာသွား၏။ ထို့ပြင် ဟိမ
ဝန္တာတောင်ကြောတစ်လျှောက် ပါမီယာ
တောင်တန်းဒေသ၊ တိဘက်၊ မွန်ဂိုးလီး
ယားနှင့် ဂိုသီဒေသများတွင်လည်းကောင်း၊
နီပေါလ်ပြည်တွင်လည်းကောင်း၊ ဆိုဗီ
ယက်၊ ဗြိတိသျှ၊ အမေရိကန်နှင့် အိန္ဒိယ
သိပ္ပံပညာရှင်များက ခေတ်မီကင်မရာ
များ၊ မေ့ဆေးသေနတ်များဖြင့် ပိုက်စိပ်
တိုက်ရှာဖွေနေကြလေပြီ။ အကယ်၍များ
နှင်းလူကို အရှင်လတ်လတ် ဖမ်းဆီးနိုင်ခဲ့
မည်ဆိုလျှင် ...။

(ကချင်... နယ် ၁၉၆၀ ပြည့် နှစ်
ပတ်လည်စာစောင်... ၁၉၅၉ ခုနှစ်၊ ဇွန်
လထုတ် Reader's Digest မှ The Riddle
of Abominable Snowman တို့ကို အကိုး
အကားပြုပါသည်။)

(နှင်းလူနောက်ဆက်တွဲကို
စောင့်မျှော်ဖတ်ရှုကြပါရန်)

မနုဿကျော်ဝင်း

၅၀၀၀ အိုင်ပိုင်းတတ်သူ

■ ဒေသခံချိန်ဘွား

လွန်ခဲ့သော ဆယ်နှစ်တိတိက ဖြစ်သည်။ စာရေးသူတို့မိသားစု အမေရိကားပြည် လတ်စ်ဗေးကတ်စီမြို့သို့ ပထမအကြိမ်ရောက်စဉ်က စလော့မက်ရှင်းခေါ်ခေါင်းလောင်းကစားစက်ထဲသို့ အမေရိကန် မတ်စေ့ ၃စေ့ ထည့်ကာထည့်ကာ ထောင်းကြေးထပ်၍ ဂျက်ပေါ့ပေါက်ရန် ထောင်းကစားကြသည်။

ဂျက်ပေါ့ (Jack Pot) ပေါက်ခြင်းဆိုသည်မှာ လတ်စ်ဗေးကတ်စီမြို့လုံးရှိ စလော့ (Slot) စက်များတွင် ထိုးသမျှငွေ ငါး ဒေါ်လာတစ်သိန်းမှ ကြမ်းခင်းကာ ဆက်သွက် ရရှိသည်။ အကယ်၍ ပေါက်သူဆိုသောက ထိုးသမျှငွေထဲမှ ၅၅ ရာခိုင်

နှုန်းသည် ထိုဂျက်ပေါ့ ဆုကြေးငွေထဲ ဝင်ဝင်သွားသည်။ တစ်ရက်လျှင် ဒေါ်လာ သိန်းချီတိုးတိုးလာသည်။ သုံးလေးပတ်ကြာမှ တစ်ကြိမ်ပေါက်သူပေါ်တတ်၍ အများအားဖြင့် အမေရိကန်ဒေါ်လာသန်း ၁၀၀ အထက် ဆုကြီးပေါက်တတ်သည်။ တစ်ခါတစ်ရံ သန်း ၃၀၀ ကျော်အထိ တက်ပြီးမှ ပေါက်သူပေါ်တတ်သည်။

စလော့မက်ရှင်းထိုးသူများသည် ဒေါ်လာ ၁၀ ပေါက်လိုက်၊ ၄၀ ပေါက်လိုက်၊ ၁၀၀ ပေါက်လိုက်၊ ၂၅၀ ပေါက်လိုက်၊ ၄၅၀ ပေါက်လိုက်နှင့် ကြားဆုလေးများလည်း ပေါက်တတ်သောကြောင့် ဂျက်ပေါ့ဆုကြီး မပေါက်လည်း အချို့

အရင်းကျေ့ အမြတ်ထွက်၍ လောင်းကစားရုံမှ ပြန်ကြရသည်လည်း ရှိသည်။ အများစုကတော့ ရုံးလေ မဲလေ ထိုးရင်းအရှုံးနှင့် ပြန်ကြရသူသာ များသည်။

သားလတ်၊ သားလေးနှင့် စားစရာ သူနှင့် ဇနီး လီလီအောင်(ခ)မမာမာ (ခ) ဒေါ်ခင်စန်းကြည်တို့သည် ည ၈ နာရီကျော်ကတည်းက စလော့ဝင်ထိုးကြရာ အမှတ်ကများ၍ ပြန်နိုင်လိုက်ကြောင်း ချီးလောင်းကစားခဲ့သည်။ ညကူး၍ နောက်နေ့မနက် ၂ နာရီထိုးသောအခါ 'မာ'က စက်ခုံရှေ့ထပြီး မိမိဘက်ကူးလာသည်။ သူဒေါ်လာ ၄၀ အရှုံးနှင့် ရပ်ခဲ့ကြောင်း မိမိသည်အရှုံးနေသနည်းပေးရာ ၅၅ ဒေါ်

www.burmeseclassic.com

လာ ရှုံးနေကြောင်းပြောသောအခါ သားနှစ်ယောက်ကို လိုက်မေးသည်။ ဒေါ်လာ ၁၀၀ ဝန်းကျင် ရှုံးနေကြသည်။

မာက ရိုးရိုးလေးပြောသည်။ "အိပ်ချင်ပြီ၊ အခန်းပြန်အိပ်ကြစို့" သားတို့က ငယ်ငယ်ကတည်းက အမေစကား နားထောင်သည့် သားလိမ္မာများ ဖြစ်သည်။ မိမိက မာမျက်နှာ ညှိုးသည်ကို ဘယ်တော့မှ မပြင်လိုသူပီပီ သူ့က ရိုးရိုးလေးနှင့် ရပ်ခိုင်းပုံကို သဘောပေါက်ကာ အရှုံးကိုယ်စီနှင့် လောင်းကစားခုံများမှထကာ ဆက်ကပ်စုံ-ဆက်ကပ်စုံ ဟိုတယ်ကြီး အခန်းအမှတ် ၈၁၇ သို့ ပြန်ခဲ့ပြီး အိပ်ရာဝင်ကြသည်။

မိမိအိပ်မပျော်ပါ။ စောစောပိုင်း ညများက စလော့မက်ရှင်းထိုးရာတွင် တတ်သမျှ မှတ်သမျှ ဂါထာများ ရွတ်၍ ထိုးရန် ကြိုးစားသော်လည်း ဖွန်နေ၍ ဂါထာများ ရွတ်မရဘဲ မေ့မေ့သွားခဲ့သည်။ ယခုအိပ်ရာ၌ လှဲရင်း ဂါထာများကို ရွတ်ကြည့်ရာ ကဘောက်တိကဘောက်ချာ ဖြစ်နေသည်။ အိပ်ချင်မှူးတူးနှင့် ရွတ်၍ မရ။ သို့သော် နံနက် ၄ နာရီတွင် ဂါထာများ ခေါင်းထစ်၍ ဝင်လာသည်။ ရွတ်၍ ချောလာသည်။ ချက်ချင်းနေရာမှထကာ မာနှင့်သားတို့ကို ဂါထာရွတ်၍ သွားထိုးရန် အဖော်ခေါ်သည်။ မည်သူမျှ မလိုက်ကြ။ အိပ်ကောင်း၍ ဆက်အိပ်မည်။ ၆ နာရီမှ လိုက်လာမည်ဟု မာကပြောသည်။

မိမိတစ်ဦးတည်း လောင်းကစားရုံများရှိရာသို့ ဟိုတယ် ၁၇ ထပ်မှ ဆင်းခဲ့သည်။ နံနက် ၄ နာရီကျော်မို့ စက်ခုံတိုင်း လူမပြည့်နေ။ ခပ်ကျဲကျဲလောင်းကစားသူများ ထိုင်လောင်းနေကြသည်။ မိမိက မတ်စေ့သုံးစေ့ထည့်လိုက်၊ ဂါထာကို အသံကျယ်ကျယ်နှင့် ရွတ်မတ်လိုက်၊ ခလုတ်ဆွဲလိုက်နှင့်လုပ်ရာ ဘေးဝန်းကျင်မှ လောင်းနေသူများ ပြုံးပြလှမ်းကြည့်ကြ

သည်။ "ဟီးဟီး" နှင့် ပြုံးပြပြီး ဆက်လုပ်ရာ မတ်စေ့များ တပေါပေါကျလာသည်။ ဒေါ်လာ ၁၀၀ ပေါက်သည်။ သုံးကြိမ်နှင့်ပေါက်သည်။ ကျလာသော မတ်စေ့များကို အဆင်သင့်ပေးထားသော ပလတ်စတစ်ခွက်ကြီးထဲ ကျုံးထည့်သည်။ နောက်ထပ် ဂါထာရွတ်၍ ထိုးပြန်သည်။ သုံးကြိမ် ခလုတ်နှိပ်ပြီး အစေ့တစ်ထောင် ဂျက်ပေါလေးပေါက်သည်။ ထိုသို့ပေါက်လျှင် စက်ထိပ်တွင် တပ်ဆင်ထားသော အပိုင်းကြီးက ဆူညံစွာအော်မြည်၍ မီးရောင်စုံဖြာကာ ကောင်းချီးပေးသည်။ ပတ်ဝန်းကျင်မှ လောင်းကစားနေသူများက ဝိုင်းလာ၍ လက်ခုပ်တီး ဩဘာပေးကြသည်။ လောင်းကြေး ၂၅၀ ဒေါ်လာကို ဆိုင်မန်နေဂျာက လာ၍ထုတ်ပေးသည်။

ဤတွင် မိမိက လူအများဝိုင်းအုံလာသည်။ ဘာတွေရွတ်ပြီး ထိုး၍ ဤသို့ပေါက်သည်ကို မေးကြသည်။ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရား၏ ဂါထာများဖြစ်ကြောင်းပြောရာ ဗဟုသုတရှိသော အမေရိကန်အချို့က တိပဏ် တန္တရဂါထာလားဟု မေးသည်။ နီးစပ်ပါသည်။ ဘုရားဟောဓမ္မပဒသည် ထေရဝါဒရေရာ၊ မဟာယာနပါ ဗုဒ္ဓဘာသာတို့ နာကြားရာတရားဖြစ်ကြောင်း အတိုပြောရသည့် ပုညာကြိယာခေါ် ကောင်းမှုကုသိုလ်ပြုရန် အကြောင်းတစ်ခုခုကို အဓိဋ္ဌာန်ပြုပြီး ဂါထာရွတ်ပါက ဘာမဆိုအောင်မြင်ကြောင်း ရှင်းပြဖြစ်သည်။

ယခုသာ ကောင်းမှုကိုပြုရန် ဓိဋ္ဌာန် သနည်းဟု ပေါက်ပေါက်ရှာရှာ မေးသူက ရှိလာသည်။

"ဒီလိုပါ ဒီလောက်အိန်းဂျလိစ်ကို လာတော့ မြန်မာပြည်က စေတီငယ်တစ်ဆူ ပင့်လာတယ်။ အဲဒီကိုရောက်ပြီး နေထိုင်နေတဲ့ သားတွေ မြေးတွေ ကိုးကွယ်

ဖို့ ပင့်လာတယ်။ ဒီရောက်တော့ ဘုရားစင်မှာ စေတီကို ဒီအတိုင်း တည်ထားရတယ်။ အခုလတ်စီပေးဂတ်စ်အလာ အယ်လ်အေ ဗြူးလ် " ပြတ်လာတယ်။ အနုပညာပစ္စည်းဆိုင်တစ်ဆိုင် ဝင်ကြည့်ရင်း ဘုရားကျောင်းဆောင်အဖြစ် သုံးဖို့ သင့်လျော်တဲ့ မှန်ပေါင်းချောင်တစ်ခုတွေ့တယ်။ ဂျပန်နိုင်ငံဖြစ်၊ တစ်ခုဒေါ်လာ ၅၀ တဲ့။ စေတီတော်ကိုနီးဝပ်ဖို့ ဉာဏ်တော်နဲ့အကိုက် အရွယ်စားစားဖို့ စိတ်ကူးရပြီး ဒီမှာလောင်းကစားနိုင်တဲ့ ငွေရရင် အဲဒီမှန်ပေါင်းချောင်ဝယ်ပြီး ဘုရားတင်ထား ကိုးကွယ်ပါမယ်လို့ အဓိဋ္ဌာန်ပြုပြီး အခု ဂါထာရွတ်ထိုးတာ အနိုင်တွေရလာတယ်"

ဘေးကလူများ မယုံတစ်ဝက် ယုံတစ်ဝက်။ မိမိက ယမန်နေ့ညတွင် မိမိတို့ မိသားစုဒေါ်လာ ၃၀၀ ခန့် ရွှံ့ထားကြောင်း၊ ယခု အရင်းကျေသော်လည်း ဒေါ်လာ ၅၀ ဝယ်ရသေး၍ ဆက်ထိုးရဦးမည်ဖြစ်ကြောင်းပြောရာ ကြည့်ချင်သည်၊ လုပ်ပြဟု အားပေးကြသည်။

မိမိလည်း ရွတ်၍ရွတ်၍ ထိုးပြန်သည်။ ၁၀ ကြိမ်မြောက်တွင်မူ မတ်စေ့ ၂၄၀၀ ရသော ဆုကြီးပေါက်လေ၏။ ဒေါ်လာ ၆၀၀ ကို မန်နေဂျာက လျှော်ကြေးလာပေးလေသည်။ မကြာမီ ဇနီး 'မာ'နှင့် သားတို့ ရောက်လာကြသည်။ ဂါထာရွတ်၍ ဤမျှပေါက်ထားကြောင်း ပြောရာ သူတို့ကိုလည်း ရွတ်ပေးဟု ဆိုကြသည်။ စက်ခုံတစ်ခုတွင် မာက ဦးစွာ ထိုင်သည်။ မိမိက သူ့နောက်တွင် ရပ်၍ ပန်းနှစ်ဖက်ကိုင်ကာ ဂါထာရွတ်ပေးသည်။ သုံးကြိမ်မြောက်ထိုးပြီးသော် ဒေါ်လာ ၆၀ ပေါက်လေ၏။ မာက ချက်ချင်းနေရာမှ ထသည်။ တော်ပြီ။ အနိုင်နှင့် ပိုင်းနိုင်မှ တော်ကာကျမည်။ သို့မဟုတ် ပြန်ပါသွားနိုင်သည်ဆို၏။ ထို့နောက် သားလေး

စက်ခုံတစ်ခုတွင် ထိုင်သည်။ မိမိက သူ့ ပန်းကိုင်၍ ဂါထာရွတ်ပေးသည်။ ၂ ကြိမ် တွင် ၂၄ ဧဝါလာ ပေါက်သည်။ ၅ ကြိမ် ခြောက်တွင် ဧဝါလာ ၁၀၀ ပေါက်သည်။ မြန်လိုက်လေစွ။ သားတို့အမေက တော် ပြီး အနိုင်ပိုင်းတော့ဟု ဆို၍ ဆက် မကစားဘဲ ရပ်ခဲ့သည်။ သားအလတ် ဝင်ကစားသည်။ ၅ ကြိမ်တိုင်သော်လည်း မပေါက်သေး။ မာက ဆို...တ်ချက်ပေး သည်။ ရပ်တော့။ ဆက်ရှုံးရင် အားလုံး နိုင်သမျှ ပြန်ပါသွားမည်။ ဖေဖေက မနေ့ ည သူ့ရှုံးသမျှကို ဖေဖေအနိုင်ထဲက ပေး လိုက်ပါကွယ်ဟု ဆိုသဖြင့် ဧဝါလာ ၁၀၅ ဧဝါလာကို သားလတ်အားပေး၍ လောင်း ကစားရုံမှ ထွက်ခဲ့ကြသည်။

မိသားစုအားလုံးပေါင်းသော် ဧဝါ လာ ၇၀၀ ကျော် အနိုင်ရခဲ့သဖြင့် နံနက် စာကို စားသောက်ဆိုင်အကောင်းစားသို့ သွားကြ။ တပျော်တပါး စားသောက်ပြီး လတ်စ်ပေးကတ်စံမှ လော့စ်အိန်ဂလိစ်သို့ ပြန်ခဲ့ကြသည်။ အပြန်တွင် မြို့လယ်မှ မြတ်သန်းပြီး ဂျပန်အနုပညာပစ္စည်းဆိုင် တွင်ဝင်၍ ဘုရားကျောင်းဆောင်ဝယ်ရန် စိတ်ကူးခဲ့သော်လည်း ည ၈ နာရီလောက် မှ လော့စ်အိန်ဂလိစ်မြို့ကို စတင်ဝင် ရောက်သောကြောင့် ကားမောင်းသည့် သားလေးက မြို့ထဲမှ မြတ်မောင်းလျှင် အချိန်လင့်မည်ဆိုကာ မြို့ရှောင်လမ်းမှ မောင်း၍ပြန်ခဲ့သည်။ အနုပညာဆိုင်သို့ ဝင်၍ ဘုရားကျောင်းဆောင် မဝယ်ဖြစ်ခဲ့ တော့ပေ။

နောက်တစ်နေ့ သားလတ်နှင့် သားလေးက ရုံးသွားသည်။ ချွေးမလေး က မြေးလေးနှစ်ယောက်နှင့်အတူ ကျောင်း သို့သွားကြသည်။ ချွေးမလေးက မူလ ဆန်းပြသရာမ ဖြစ်သည်။ အိမ်တွင် မိမိ နှင့် ချစ်ဖမ်းမာတို့ နှစ်ဦးသာ ကျန်ခဲ့သည်။ သီးနှံအတိုင်း သားလတ်နှင့် မိမိတို့

အတွက် ပေးထားသော အိမ်အောက်ထပ် အခန်းတံခါးကိုပိတ်၊ နောက်လှေကားမှ ထမင်းစားခန်းသို့တက်ပြီး ချက်ကြပြုတ် ကြ၊ စားကြသောက်ကြသည်။ နေ့လယ် စာစားပြီး ပီးဖိုဆောင်နှင့် ထမင်းစားခန်း ကို သန့်ရှင်းရေးလုပ်ကြပြီး အပေါ်ထပ် တံခါးကို ပိတ်၊ လှေကားမှ အောက်ထပ် သို့ ဆင်းခဲ့ကြသည်။

အောက်ထပ်ရောက်မှ တံခါးသော့ အပေါ်တွင် ကျန်ခဲ့ကြောင်း သိကြရသည်။ အပေါ်ပြန်တက်ယူမည်လုပ်တော့ မကြုံ စဖူး အပေါ်ထပ်တံခါးသော့ကိုလည်း မိမိ နှင့် မာ သူယူလာနီ၊ ကိုယ်ယူလာနီးနှင့် ဘယ်သူကမှ ယူမလာဘဲ ထမင်းစားပွဲ ပေါ်၌ ထားခဲ့ကြသည်။ ယခုတော့အပေါ် ထပ်လည်း ဝင်၍မရ။ အောက်ထပ်လည်း ဝင်၍မရ။ သားတို့၊ သမီးတို့ ညနေပြန် လာသည်အထိ ခြံထဲတွင် ယောင်ပေပေ နှင့် နေရမည့်ကိန်း ဆိုက်နေသည်။

ဤသို့ အခက်ကြုံနေစဉ်မှာပင် လော့စ်အိန်ဂလိစ်ကဲ့သို့ မိုးအလွန်နည်း သော ဒေသတွင်မှ ရုတ်တရက် လေပြင်း တိုက်ပြီး မိုးသဲသဲ ရွာချပါလေတော့သည်။ နဂိုကမှ ဆောင်းရာသီတွင် အတော်ချမ်း အေးရသည့်အထဲ လေနှင့်မိုးနှင့် ထန်နေ သော အိမ်အပြင်ဘက် ဒလဟာထဲတွင် နှစ်ဦးသား မိုးမစိုအောင်နှင့် လေကွယ် အောင် အပေါ်ထပ်တက်သည့် လှေကား အောက် မလုံတလုံနေရာတွင် ကပ်၍ ခိုနေကြရသည်။

“ဒုက္ခပဲ။ မနေ့က ဘုရားကျောင်း ဆောင်ကို အပြန်လမ်းမှာ ဝင်သယ်မယ် လို့ အမိဌာန်ပြုခဲ့ပြီးမှ ဝင်ဝယ်မယ်လို့ သစ္စာပျက်တဲ့အတွက် ဒဏ်ခတ်ခံရတာ ထင်တယ်” ဟု မာက မှတ်မှတ်ရရပြော ရှာသည်။ “မောင့်မှာပိုက်ဆံပါလား” ဟု ရှုလည်း မေးသည်။ အိုင်ဒီကတ်၊ ဂရင်း ကတ်၊ ဆိုရှယ်ကတ်နှင့်အတူ ဧဝါလာ

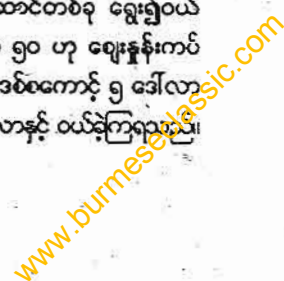
၄-၅ ရာ အမြဲထည့်ထားသော ပိုက်ဆံ အိတ်က အင်္ကျီအိတ်ထဲတွင် အဆင်သင့် ရှိသည်။ “ရှိသည်” ဟု မာကို ပြောလိုက်၏။

“ဒါဆို တိုက်ဆီခေါ်ခိုင်းပြီး မြို့ လယ်သွား ကျောင်းဆောင်ဝယ်ကြရ အောင်” ဟု မာကို ဆိုသည်။ မိမိက သူ့ သဘော လိုက်လျောလေ့ရှိသူပီပီ သားတို့ ထံ ဖုန်းဆက်ရန် ခါး၌အမြဲရှိတ်ထားသည့် ဖုန်းအိတ်ထဲမှ လက်ကိုင်ဖုန်းကို ဆွဲထုတ် သည်။

ထိုစဉ်မှာပင် မိုးရွာထဲ ခြံတံခါးဝသို့ သားလေး၏ကား ဝေါခနဲထိုးဆိုက်လာ သည်။ သားလေးက ကားပေါ်မှ ထီးဖွင့် ဆင်းပြီး ခြံထဲဝင်လာသည်။ လှေကား အောက်တွင် ကပ်ခိုနေသော မိမိတို့ကို မြင်သော် ဓားဖြစ်နေကြသည်ကိုမေးရာ သော့ဖွင့်ပေး၍ ယခုပင် ဖုန်းဆက်ခေါ် တော့မလို့ဟု ပြောလိုက်သည်။ တိုင်ဆီ ငှား၍ မြို့လယ်သွားပြီး ဘုရားကျောင်း ဆောင်ဝယ်ရန် အကြံထုတ်နေကြောင်း လည်းပြောလိုက်သည်။

“အတော်ပဲ သားကလည်း ဖေဖေ မေမေတို့ကို လာခေါ်တာ။ ဒေါင်းတောင်း က ဂျပန်ရုံခန်းတစ်ခုမှာ ကွန်ပျူတာပျက် လို့ လာပြင်ဖို့ခေါ်နေတယ်။ အဲဒီနေရာ က ဂျပန်အနုပညာပစ္စည်းအရောင်းဆိုင်နဲ့ မျက်စောင်းထိုးလေးမှာရှိတယ်။ မနေ့က ဘုရားကျောင်းဆောင်ဝယ်ချင်တယ်ဆို တာ သတိရလို့ လာခေါ်တာ”

“ဘုရားမတာပဲ။ သွားကြစို့” မာ က ဝမ်းသာအားရပြောပြီး သားလေးကား နှင့်အတူ လိုက်ခွာကသည်။ သားလေး အိမ်နှင့် မြို့လယ်မှာ ၂၇ မိုင်ခန့်ဝေးသည်။ ဟိုရောက်တော့ မိုးမရွာပါ။ စိတ်တိုင်းကျ ဘုရားကျောင်းဆောင်တစ်ခု ရွေး၍ဝယ် ခဲ့သည်။ ဧဝါလာ ၅၀ ဟု ရေးနှုန်းကပ် ထားသော်လည်း ဒစ်စကောင့် ၅ ဧဝါလာ လျှော့၍ ၄၅ ဧဝါလာနှင့် ဝယ်ခဲ့ကြရသည်။

ဇနီးဖြစ်သူ မာသည် သစ္စာ ကတိ ကို အမြဲယုံကြည်သူ၊ အမြဲတည်သူဖြစ် သည်။ ကတိသစ္စာပျက်လျှင် ဒုက္ခကြုံ။ အခက်အခဲတွေ့တတ်ပုံကို သတိကြီးစွာ နှင့် အမှတ်ထားသူဖြစ်သည်။ ကတိသစ္စာ တည်၍ အောင်မြင်မှုရခဲ့သော ဘဝ အတွေ့အကြုံများကိုလည်း မှတ်သား လိုက်နာသူဖြစ်သည်။ မာသည် ကိစ္စတစ် ခု ဆောင်ရွက်တိုင်း သစ္စာဆို၍ လုပ် ဆောင်သဖြင့် အောင်မြင်မှုရခဲ့သည်သာ ဖြစ်သည်။ သူ့တွင် မမြင်နိုင်စွမ်းသော တန်ခိုးများစွာရှိသည်။ အလွန်ခက်ခဲသော ဆန္ဒများကိုပင် သူ၏တန်ခိုးဖြင့် အောင် မြင်ခဲ့သည်မျိုးများစွာ ရှိသည်။

မာသည် လောင်းကစားလုပ်သူ များ။ လောဘကြီး၍ အနိုင်မပိုင်းဘဲ အရှုံး ကြီးရှုံးရသည်ကို ကောင်းစွာသင်ခန်းစာ ယူထားသည်။

လွန်ခဲ့သော ငါးနှစ်ကျော်က ဖြစ် သည်။ လောင်းကစားအလွန်တီသနာပါ သော စာရေးသူ၏ အစ်မဝမ်းကွဲနှင့်အတူ လတ်စ်ဗေကတ်စ်မှ လောင်းကစားရုံသို့ ရောက်ခဲ့ကြသည်။ လိုက်ပို့သူမှာ စာရေး သူ၏ ခယ်မဝမ်းကွဲဖြစ်သည်။ နံနက် ရောက်ကတည်းက အစ်မဝမ်းကွဲသည် စလော့မက်ရှင်းရှေ့တွင်ထိုင်ကာ မထ တမ်း လောင်းကစားသည်။ သူက ရှုံးလေ မဲလေ ကစားသမားဖြစ်သည်။ ရန်ကုန်ရှိ သိန်းထောင်နှင့်ချီ၍တန်ခဲသော ခြံကျယ်နှင့် တိုက်ကြီးကိုရောင်းပြီးနောက် သားသမီး များကို ဝေဝေပေးပြီး သူ့ကိုယ်တရားသော ကျပ်သိန်းရာပေါင်းများစွာကို လတ်စ်ဗေ ဂတ်စ်တွင် နှစ်ရက်တည်းနှင့် ကုန်အောင် သွား၍ လောင်းကစားပစ်ခဲ့သူ ဖြစ်သည်။

ယခုလည်း စလော့မက်ရှင်းရှေ့ တွင် သူရှိသမျှ ဒေါ်လာနှစ်ရာကို ကုန် အောင်လောင်းကစားပစ်သည်။ သူ့သမီး ဆီက ဒေါ်လာ ၁၀၀ ဇွတ်တောင်း၍

လည်း ကစားသည်။ မွန်းလွဲပိုင်းတွင် ဒေါ်လာ ၅၀၀ ခန့်နိုင်စဉ် သူ့ထမသွားနိုင် ခဲ့။ ညနေ ၄ နာရီတွင် အားလုံးပြန်၍ ကုန်သွားမှ နေရာမှ စိတ်ညစ်စွာထသည်။ သူ့ထမသွားသောနေရာတွင် မိမိကဝင်ထိုင် ၍ လောင်းကစားရာ ခဏအကြာတွင် ဒေါ်လာ ၅၀ ကျော်နိုင်ပေ၏။ မာက နောက်မှ လက်တို့၍ တော်တော့ နိုင် တုန်းရပ်တော့ဟု ဆိုသည်။ မိမိက မထ ချင် ထချင်နှင့် မာဆန္ဒအတိုင်း အနိုင်ပိုင်း ခဲ့သည်။ အစ်မဝမ်းကွဲက ဘာကြောင့် ၅၀ ကျော်တည်း နိုင်ရုံနှင့် ထရသနည်းဆိုကာ ပူညံဆူညံလုပ်လေ၏။

“အနိုင်နဲ့ပိုင်းမှ တကယ့်ကို အနိုင် ရတာ မမရဲ့”ဟု မာက လေသံချိုချိုနှင့် ပြောခဲ့သည်။ မာသည် သူ့ဘဝကိုလည်း လှပစွာ အနိုင်ပိုင်းခဲ့လေပြီ။

သူသည် ၁၅ နှစ်သမီးအရွယ်က တည်းက စာရေးသူနှင့်တွေ့၍ ရည်းစား ဖြစ်ခဲ့သည်။ အလွန်သွက်လက်ထက်မြက် ပြီး ဆက်ဆံရေးအလွန်ကောင်းသော ကလေးမဖြစ်ခဲ့သည်။ ချစ်သူဘဝတွင် လွတ်လပ်ပျော်ရွှင်စွာနေခဲ့ပြီး သူ ၁၃ နှစ် အရွယ်တွင် လက်ထပ်ဖြစ်ခဲ့သည်။ မိမိ သည် ဗြိတိသျှဦးစီးမန်နေဂျာဖြစ်ခဲ့၍ မာ သည် ၁၈ နှစ်အရွယ်မှာပင် ဗြိတိသျှ အဆင့် ဌာနဆိုင်ရာ အကြီးအကဲ ဦးစီး ကတော်ဖြစ်ခဲ့သည်။ ငယ်စဉ်မှစ၍ တက် ကြွစွာ အောင်မြင်သော ဘဝကို တက် လှမ်းနိုင်ခဲ့သည်။ သားသုံးယောက်ကို ထွန်းပေါက်အောင် မွေးဖွားစောင့်ရှောက် နိုင်ခဲ့သည်။ မိမိဖြစ်လိုသော အောင်မြင် သည့် စာရေးဆရာတစ်ဦးဖြစ်အောင် တာ ဝန်ကျေစွာ ပါရမီဖြည့်ခဲ့သည်။ သားသုံး ယောက်စလုံး အမေ့နားနိုင်တွင် ကိုယ် ဒူးကိုယ်ချွန် အောင်မြင်ခဲ့ကြသည်။ ခွေးမ နှစ်ဦးက ဆရာဝန်၊ တစ်ဦးက ဆရာမ၊ မှာစိတ်ကြိုက်ချည်း ရွေးချယ်နိုင်စေခဲ့

သည်။ မြေးသုံးယောက်လည်း အလွန် လိမ္မာ၍ စာတော်ကြသည်။ မာ့ဘဝတွင် ဘာလိုသေးတော့သနည်း။

သူ့ပြောလေ့ရှိသည့် အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ သင်္ခါရာ မသိခေါင်းပါးမှုအကြောင်းတို့ ကြောင့် သံသရာလည်ကာ လူ့ဘဝသို့ ရောက်ခဲ့ရသည်။ ဇာတိ၊ ဇရာ၊ ဗျာဓိ၊ မရဏ ဟူသော ဒုက္ခများကို ခံစားကြ သည်။ ဇာတိဟူ၍ မွေးဖွားခဲ့ခြင်းသည် လူသားဖြစ်လာမှ ရှောင်ရွှဲ၍မရသော ဒုက္ခဖြစ်သည်။ မရဏဟူသော သေခြင်း တရားသည်လည်း ရှောင်ရွှဲ၍မရသော ဒုက္ခဖြစ်သည်။ သို့သော် ဇရာတည်းဟု ဟော အိုခြင်းတရားသည် သူ့အနေနှင့် ရှောင်ရွှဲ၍ရအောင် ကြိုးစားမည်ဟု ဆို လေ့ရှိသည်။

မာသည် သူ့ဘဝကို သွက်လက် ထက်မြက် ချက်ချရာမှာ ပျော်ရွှင်ပေါ့ပါးစွာ နေခဲ့သူဖြစ်သည်။ သွားလာလှုပ်ရှားမှုမှာ သမ္မုမှာ ခွဲခွဲပျောင်းပျောင်းရှိသော်လည်း သန့်စွမ်းမှုအပြည့်ရှိသည်။ သူ့ကိုယ်သူ နိုင်နိုင်နင်းနင်းရှိခဲ့သည်။ သူ့အသက် ၅၀ အဝင် တစ်နေ့တွင် စကြပေါ်၌ မှောက် လျက်လဲ၍ ဒူးနှစ်ဖက်ကွဲခဲ့သည်။ ဆေး ထည့်ရင်း တဖွဖွပြောသည်။ အသက်ကြီး လာပြီး စိတ်သွားတိုင်းကိုယ်ကမပါချ တော့။ “မာကတော့ အဘွားအိုကြီးတို့ တုန်တုန်ချီချီနဲ့ ကိုယ့်ကိုယ့်ကို မနိုင်ဘဲ ဘဝမှာ လုံးဝမနေဘူး။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို မနိုင်ဘဲ သူများဝေးကွာတွဲပေးရတဲ့ အပြု အထိ အိုမင်းမစွမ်းတဲ့ ဘဝရောက်အောင် မနေဘူး။ ရောဆိုတဲ့ အိုမင်းမစွမ်းတဲ့အို ဆိုတာကို ရအောင်ရှောင်မယ်။ ငယ်ငယ် ရွယ်ရွယ် လှုပ်ရှားနိုင်တဲ့အထိပဲနေမယ် အိုတဲ့အထိ မနေဘူး”ဟူ၍ စိတ်တိုင်း မလှုပ်ရှားနိုင်သည့်အဖြစ်မျိုး ကြုံတိုက် ပြောလေသည်။ မီးဆုံးချိန်နှင့် မီးဆုံး နောက်ပိုင်း ကျန်းမာရေးမတော်စွာ

ဒေါင်ဒေါင်မြည်ဖြစ်နေခဲ့ရာမှ ချူချာလာသည်။

ထိုအခါ ဟာပြောလေ့ရှိသည်။ ဗျာဓိဆိုတဲ့ နာခြင်းဒုက္ခကိုလည်း ရှောင်နိုင်တဲ့နည်း ရှိသည်ဟူ၍။ သူသည် မီးဆုံးချိန်မှစ၍ ကိလေသာကို လျော့ချသည်။ စစ်ကိုင်းတောင် နိဗ္ဗန္ဒချောင်းအထိဓမ္မာစရိယ ဦးဋ္ဌေလှိုင်ကတော်နှင့် သွား၍တရားစခန်းဝင်သည်။ ထို့နောက်ပိုင်း ဝိဿနာအား ထုတ်သည်။ ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာပွားများသည်။ ကုသိုလ်ကောင်းမှု ကြီးစွာပြုသည်။ ဝေဒနာကို နိုင်အောင်ရှုသည်။ "မာတို့မျိုးရိုးက အသက်တိုမျိုး၊ မာအရင်သွားမှတ်၊ မောင်အရင်မသွားရဘူး" ဟူ၍လည်းပြောလေ့ရှိသည်။ သူသည် ဥပုသ်စောင့်၊ ရှစ်ပါးသီလခံယူ၍ တရားအား ထုတ်နေသဖြင့် သူ့တွင် အသည်းရောဂါ ဆိုးဆိုးဝါးဝါး ရှိနေသည်ကို မည်သူမျှ မသိခဲ့။ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ မေလကျမှ အသည်းတစ်ခုလုံး အကျိတ်များပြည့်နေသည်ကို စိတ်ဝကင်္ဂရိုက်မှ သိသည်။ သူ့ကြည့်တော့ ဘာမျှမဖြစ်သလို နေ့စဉ် နံနက်တိုင်းလေ့ရှိ ဈေးသွား၊ ဟင်းထမင်းချက်၊ အဝတ်ကို စက်နှင့်လျှော်၍ မီးပူတိုက်သည်။ ဘုရားဆွမ်းကပ်၊ သောက်တော်ရေကပ်၊ ပန်းကပ်၊ ဆီမီးပူဇော်မပျက်၊ ဘုန်းကြီးတန်းဆွမ်းကြွလာလျှင် ဆွမ်းဟင်းလောင်း မပျက်၊ သို့သော် ကိုးပါးသီလခံယူထား၍ သူ့အလွန်ကြိုက်ခဲ့သော ငွီဒီယို၊ တီဗွီဇာတ်လမ်းတွဲများကို တီခနဲလုံးဝဖြတ်ခဲ့သည်။

မာသည် စာရေးသူနှင့်အတူ ငယ်သေက ပိတ်ရက်ဆိုလျှင် မောနင်းရိုးမှ နံက်ရိုးအထိ ရုပ်ရှင် ၄ ကား ဆက်တိုက်ကြည့်လေ့ရှိခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ တစ်နှစ်လျှင် ရုပ်ရှင်ကား ၃၀၀ ကျော် အနည်းဆုံး ကြည့်ခဲ့သူပီပီ ရုပ်ရှင်ဇာတ်လမ်းများကို အလွန်နှစ်သက်သည်။ မကျန်းမမာဖြစ်လာ

သောအခါ ဘာတီဗွီမျှ မကြည့်တော့။ အားတိုင်းတရားမှတ်နေသည်။ ဝေဒနာကို နိုင်အောင်ရှုခဲ့သည်။

မာသည် တန်ခိုးရှင်တစ်ယောက် သဖွယ် ထူးခြားသောအစွမ်းပျားရှိခဲ့သည်။ အမေရိကားသို့ သွား၍ဆေးကုသမည်ဆိုသော် နိုင်ငံကူးလက်မှတ် သက်တမ်းတိုးရာ သူ့ကို တစ်ပတ်အတွင်းရအောင် လုပ်ပေးကြသည်။ မိုင် ၈၀၀၀ ခန့်ဝေးသော ခရီးကို မကွယ်လွန်မီ ၂၆ ရက်အလို ရောက်အလွန်ကျွမ်းနေချိန်မှာပင် ထရန်စစ်နှစ်ထောက်နားရသော ခရီးကို လမ်းလျှောက်၍ အရောက်သွားခဲ့သည်။

မာနှင့် စာရေးသူတို့သည် အမေရိကားရှိ သားများ၏ လျှောက်ပေးချက်အရ ၂၀၀၆ ခုနှစ်ကပင် အမြဲနေထိုင်ခွင့် ရရင်း ကတ်ရထုံးသူများ ဖြစ်သည်။ ၂၀၀၇ ခုနှစ်အတွင်း တစ်နှစ်ခန့်သာ အမေရိကားတွင် နေထိုင်ခဲ့ပြီး ရန်ကုန်သို့ ပြန်လာနေကြသည်။ ယခုဆေးကုသရန် သွားသောအခါ ၅ နှစ်ခန့် အမေရိကားပြည်နှင့် ကင်းကွာနေသော အမြဲနေထိုင်ခွင့်ရသူတို့အဖြစ် အရေးယူခံရသည်။ ဂရင်းကတ်ကို ပြည်ဝင်ဂိတ်မှာပင် အပေါက်ဖောက်၍ ပယ်ဖျက်ခံရမည်သာ ဖြစ်သည်။ လော့စ်အိန်းဂျီလီစ်မြို့၊ လေဆိပ်ပြင်ပမှ လာကြိုနေသည့် သားများ၊ ချွေးမများကလည်း ဂရင်းကတ်အဖောက်ခံရပြီး အသစ်ပြန်လျှောက်ရန် ကြိုးစားကြရမည်ဟု တွက်ဆထားကြပြီးဖြစ်သည်။

မာနှင့် စာရေးသူတို့ လေဆိပ်အဝင်တွင် လော့စ်အိန်းဂျီလီစ်လေဆိပ်တာဝန်ရှိသူများက အဘယ်ကြောင့် ၅ နှစ်ခန့်ပြန်မလာဘဲ နေသည်ကို သီးသန့်အခန်းခေါ်၍ စစ်မေးသည်။ စာရေးသူက အမျိုးမျိုးအကြောင်းပြ၍ ရှင်းပြသည်ကို လက်ခံချင်ပုံမရ။

ဤတွင် မာက တစ်ခွန်းတည်း ဝင်

ပြောသည်။

"မှန်တာပြော သတ္တ၊ ဒီတစ်ခါသေတဲ့အထိ နေမှာပါ" ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ ဤမာစကားတစ်ခွန်းတည်းနှင့် ဂရင်းကတ်ကို အပေါက်မဖောက်၊ ဘာမျှအရေးမယူဘဲ အမေရိကားပြည်သို့ ပြည်ဝင်ခွင့်ပြုခံခဲ့ရသည်မှာ မာ၏ သစ္စာတန်ခိုးအစွမ်းကြောင့် ဖြစ်ကြောင်း သေချာသည်။

မှန်သည်ကို သစ္စာဆိုခဲ့သော မာသည် လော့စ်အိန်းဂျီလီစ်မြို့ရှိ အကောင်းဆုံး ဆေးရုံတွင် တက်ရောက်ကုသပြီးနောက် ၂၆-၇-၂၀၁၂ ရက်နေ့ နံနက် ၀၈:၄၅ နာရီတွင် ကွယ်လွန်အနိစ္စရောက်ခဲ့လေသည်။

မကွယ်လွန်မီလည်း အသည်းကင်ဆာဝေဒနာရှင် လူနာတစ်ယောက် အနေဖြင့် နာကျင်မှုဝေဒနာကို လုံးဝမပြဘဲ ဝေဒနာရှု တရားမှတ်ပြီး ငြိမ်းအေးစွာ လဲလျောင်းနေသဖြင့် ဆရာဝန်ကြီးများ အံ့ဩမကုန်ဖြစ်ကြရသည်။ ကွယ်လွန်တော့လည်း ဘာဝေဒနာ မည်သည့်နာကြင်မှုမျှ မခံစားရဘဲ အေးငြိမ်းသက်သာစွာ ဘဝတစ်ပါးကူးသွားသည်။ သက်ပျောက်ဆွမ်းကို လာရောက်ပရိတ်ရွတ်ပေးသည့် အောင်ချမ်းသာဆရာတော်က ဒီဒကာမကြီးဟာ အနည်းဆုံး သောတာပန်အဆင့်ရှိတယ်ဟု ရုပ်ကလပ်ကို ရှုကာ မှတ်ချက်ပြုခဲ့သည်။

မာသည်ကား သူ့ဘဝကို သူ့ပြောသည်အတိုင်း အနိုင်ပိုင်း၍ ဈေးမရောက်ခင် ဗျာဓိ ရောဂါနာကျင်မှုကို ကျော်လွှားပိုင်နိုးမှုကို ကောင်းရာ သူ့ဂုတိလားသို့ စကြောင်း မှတ်တမ်းအင်ဂျီ... သည်။

အောင်ချိန်ဘွား

နတ်သစ်ကူးအထူးထုတ်

ကြံစည်ထားသော အကြံများ ပြီးမြောက်အောင် ကြံရည်စွာ

နှင်းအာဂ္ဂလီ

လူတို့သည် မိမိတို့ ကြံစည်ထားသော အကြံများကို ပြီးမြောက်အောင်မြင်အောင် အိမ်ဘုရား၊ အလုပ်ဘုရား၊ ဆိုင်ဘုရားများတွင် ကြံရည်(၂)ခွက်ကို ကပ်လှူပါ။ ငွေရေးကြေးရေး အကြံအစည်များ၊ အလုပ်အကိုင် အကြံအစည်များ အောင်မြင်ပါမည်။ တနင်္လာနေ့မနက် (၉)နာရီ၊ (၁၀)နာရီအတွင်း ကြံရည် (၂)ခွက်အား လှူဒါန်းပါ။

နေ့သား/သမီးများ၏ ကြံစည်ထားသော အကြံအစည်များ အောင်မြင်ပါစေဟု လေးလေးနက်နက် ဆုတောင်းပါ။ နေ့သား/သမီးအလိုက် ဖော်ပြထားသောနှစ်များတွင် ပြုလုပ်ပါက အကျိုးပေးထူးပါမည်။

တနင်္ဂနွေသားသမီး - ၇ နှစ်၊ ၁၅ နှစ်၊ ၃၁ နှစ်၊ ၃၉ နှစ်၊ ၄၇ နှစ်၊ ၅၅ နှစ်၊ ၆၃ နှစ်၊ ၇၁ နှစ်၊ ၇၉ နှစ်၊ ၈၇ နှစ်၊
တနင်္လာသားသမီး - ၆ နှစ်၊ ၁၄ နှစ်၊ ၃၀ နှစ်၊ ၃၈ နှစ်၊ ၄၆ နှစ်၊ ၅၄ နှစ်၊ ၆၂ နှစ်၊ ၇၀ နှစ်၊ ၇၈ နှစ်၊
အင်္ဂါသားသမီး - ၅ နှစ်၊ ၁၃ နှစ်၊ ၂၁ နှစ်၊ ၂၉ နှစ်၊ ၃၇ နှစ်၊ ၄၅ နှစ်၊ ၅၃ နှစ်၊ ၆၁ နှစ်၊ ၆၉ နှစ်၊ ၇၇ နှစ်၊ ၈၅ နှစ်။

ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး - ၄ နှစ်၊ ၁၂ နှစ်၊ ၂၀ နှစ်၊ ၂၈ နှစ်၊ ၃၆ နှစ်၊ ၄၄ နှစ်၊ ၅၂ နှစ်၊ ၆၀ နှစ်၊ ၆၈ နှစ်၊ ၇၆ နှစ်၊ ၈၄ နှစ်။

ကြာသပတေးသားသမီး - ၂ နှစ်၊ ၁၀ နှစ်၊ ၁၈ နှစ်၊ ၂၆ နှစ်၊ ၃၄ နှစ်၊ ၄၂ နှစ်၊ ၅၀ နှစ်၊ ၅၈ နှစ်၊ ၆၆ နှစ်၊ ၇၄ နှစ်၊ ၈၂ နှစ်။

သောကြာသားသမီး - ၈ နှစ်၊ ၁၆ နှစ်၊ ၂၄ နှစ်၊ ၃၂ နှစ်၊ ၄၀ နှစ်၊ ၄၈ နှစ်၊ ၅၆ နှစ်၊ ၆၄ နှစ်၊ ၇၂ နှစ်၊ ၈၀ နှစ်၊ ၈၈ နှစ်။

စနေသားသမီး - ၃ နှစ်၊ ၁၁ နှစ်၊ ၁၉ နှစ်၊ ၂၇ နှစ်၊ ၃၅ နှစ်၊ ၄၃ နှစ်၊ ၅၁ နှစ်၊ ၅၉ နှစ်၊ ၆၇ နှစ်၊ ၇၅ နှစ်၊ ၈၃ နှစ်။

ရာဟုသားသမီး - ၉ နှစ်၊ ၁၇ နှစ်၊ ၂၅ နှစ်၊ ၃၃ နှစ်၊ ၄၁ နှစ်၊ ၄၉ နှစ်၊ ၅၇ နှစ်၊ ၆၅ နှစ်၊ ၇၃ နှစ်၊ ၈၁ နှစ်၊ ၈၉ နှစ်။

ကြံရည်(၂)ခွက်ကို ကပ်လှူပြီး မိမိတို့ကြံစည်သမျှ ပြီးမြောက်အောင်မြင်ပါစေ။ ကိုယ်၏ ကျန်းမာခြင်း၊ စိတ်၏ သျှမ်းသာခြင်း၊ စိတ်သွားတိုင်းကိုယ်ပါ လိုရာခရီးရောက်၍ အကြံအစည်များ ပြီးမြောက်နိုင်ပါစေ။

နှင်းအာဂ္ဂလီ

ဖော်ပြတစ်ကိုယ်

တက္ကသိုလ်သစ်

တစ်နေ့ စာရေးဆရာကြီး အောင်
 ကျွန်း(နာမည်လွှဲ)နှင့် ကျွန်တော်သည်
 ကျွန်ုပ်တို့သည် ကြောက်လန့်က မြန်မာနိုင်ငံ
 စာပေနှင့်စာနယ်ဇင်းအဖွဲ့(ယခင်)၌ တွေ့
 ဆုံခဲ့ပါသည်။ ဆရာက သားများရှိရာ
 ဆေးရုံကန်နိုင်ငံသို့ သွားရောက်ရန်
 ဆက်ခံစာလာယူသည်ဟု ဆိုသည်။
 ဆည်းသက်သက်လာ။ အလုပ်ကိစ္စနှင့်
 ဆိုသည့်ကိစ္စ ကျွန်တော် ဆရာအား
 ကြည့်သဖြင့် မသိရပါ။

ထိုအချိန်က မြန်မာနိုင်ငံစာပေနှင့်
 စာနယ်ဇင်းအဖွဲ့ရုံးတွင် အစည်းအဝေးရှိ
 ဆဲဖြင့် ဇာနည်များနှင့် စည်ကားနေသည်။
 အဖွဲ့ဝင်များမှာလည်း အလုပ်ရှုပ်နေကြ
 ကျွန်တော်က ဆရာအတွက် ထောက်
 ရေးရေး တတ်နိုင်သရွေ့ ကူညီပေးခဲ့
 သည်။ သည့်နောက်တော့ ဆရာတို့စနီး
 နှင့် အမေရိကန်နိုင်ငံသို့ ခရီးထွက်
 ဖြစ်ဟု ကြားသိလိုက်ရသည်။

ကျွန်တော်နှင့် ဆရာသည် သံဖြူ
 မြို့တွင် နေထိုင်ခဲ့ဖူးသည်။ ဆရာက
 ကျွန်ုပ်တို့သွယ်ရေးဦးစီးမန်နေဂျာဖြစ်
 ကျွန်တော်က သံဖြူရေပ်မြို့နယ်ပါတီ
 အတွင်းရေးမှူးနှင့် မြို့နယ်အလုပ်
 ကောင်စီဥက္ကဋ္ဌတာဝန် ထမ်းဆောင်
 ခဲ့သည်။ ထို့အပြင် ဆရာနှင့် ကျွန်
 သည် အိမ်တစ်လုံးတွင် တစ်ခြမ်းစီ

နေကြသဖြင့် ရင်းနှီးကြသည်။ ဆရာနှင့်
 သာမက ဆရာမနီးသည်နှင့်ပင် ရင်းနှီး
 သည်။ မိသားစုချင်းလည်းရင်းနှီးကြသည်။
 သည့်နောက် ကျွန်တော် ရန်ကုန်
 မြို့သို့ ၁၉၇၄ ခုနှစ်တွင် အလုပ်တာဝန်
 ဖြင့် ပြောင်းရွှေ့ခဲ့ရသလို ကျွန်တော်နှင့်
 ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့်ဆိုသလို ဆရာသည်
 လည်း ရန်ကုန်မြို့ ကုန်သွယ်ရေးဦးစီးဌာန
 ရုံးချုပ်သို့ ပြောင်းရွှေ့ခဲ့ရသည်ဟု သိရ၏။
 ဆရာသည် လုပ်ငန်းလုပ်ရာတွင် စေ့စပ်
 သေချာသည်အပြင် ထက်မြက်သူဖြစ်၍
 ရာထူးများ အဆင့်ဆင့်တိုးမြှင့်ခံခဲ့ရ၏။
 ဒုတိယဝန်ကြီးတစ်ဦး၏ ကိုယ်ရေးအရာရှိ
 အဖြစ်ပင် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ရသည်။
 ဆရာသည် ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူးရာ
 ထူးဖြင့် သက်ပြည့်အငြိမ်းစားယူခဲ့၏။

ရန်ကုန်မြို့တွင်နေထိုင်စဉ် ဆရာ
 နှင့် ကျွန်တော် ကိုယ့်အလုပ်ကိုယ်တာဝန်
 ကြောင့် တစ်ခါတစ်ရံမှသာ ဆုံဖြစ်ကြ
 သည်။ ဆရာအလုပ်လုပ်ရာ ကုန်သွယ်
 ရေးဦးစီးဌာန ရုံးချုပ်သို့ ကျွန်တော်အလုပ်
 ကိစ္စနှင့် ရောက်သည်အခါ ဆရာနှင့်တွေ့
 ဖြစ်သည်။ ထိုစဉ်ကပင် ဆရာသည်
 စာပေနယ်ပယ်တွင် အောင်မြင်သော
 စာရေးဆရာအဖြစ် လူသိများ ထင်ရှားနေ
 ပြီ ဖြစ်သည်။ အမျိုးသားစာပေဆုပင်
 ဆရာချီးမြှင့်ခံရ၏။

ကျွန်တော် မြန်မာနိုင်ငံစာပေနှင့်
 စာနယ်ဇင်းအဖွဲ့၌ရှိစဉ် ဆရာအား စာပေ
 ဟောပြောပွဲများတွင် စာပေဟောပြောရန်
 မေတ္တာရပ်ခံသဖြင့် ဆရာအကူအညီပေး
 လေ့ရှိ၏။ ထိုအချိန်တွင် ဆရာသည်
 အငြိမ်းစားယူပြီးဖြစ်၍ အချိန်ပေးပြီး
 ဆောင်ရွက်နိုင်သည်ဟုဆိုရမည်။

တစ်နေ့ အင်းစိန်မြို့နယ်၊ မြို့သစ်
 (၈)ရပ်ကွက် စာကြည့်တိုက်ဖွင့်ပွဲ အထိမ်း
 အမှတ် စာပေဟောပြောပွဲတွင် လာ
 ရောက်ဟောပြောပေးရန် ရောင်ပြန်
 မဂ္ဂဇင်းအယ်ဒီတာချုပ် ဆရာဦးမောင်
 မောင်မြင့်အေးက ကျွန်တော်အားအကူ
 အညီတောင်းသဖြင့် ဆရာနှင့်အတူ ကျွန်
 တော်နှင့် ဆရာမောင်ခိုင်ခန့်တို့ ဟောပြော
 ခဲ့ကြသေးသည်။ ဆရာအား အကူအညီ
 တောင်းခံလျှင် ဆရာသည် ဘယ်သော
 အခါမျှ မငြင်း။ အဆင်ပြေအောင် ဆောင်
 ရွက်ပေးတတ်၏။ ဆရာ၏ ထူးခြားချက်
 ကား အသက် ၇၃ နှစ်ရှိသည့်တိုင် အသံ
 ဩဇာကောင်းကောင်းဖြင့် ပြောနိုင်ဟော
 နိုင်သည်။ ပရိသတ်ကိုလည်း ထိန်းထား
 နိုင်သည်။ စာရေးကောင်းသူပို့ အပြော
 ကောင်းသည်ဟု ဆိုရမည်ထင်သည်။

ပြီးခဲ့သည့် ဩဂုတ်လထုတ် နေ့
 စဉ်သတင်းစာနှစ်စောင်တွင် နာရေး
 သတင်းတစ်ခု ဖတ်လိုက်ရ၏။ ဆရာ၏

ဇနီးသည် အမေရိကန်နိုင်ငံတွင် ကွယ်လွန်သည် နာရေးသတင်းဖြစ်ပါ၏။ ကျွန်တော် ထိုသတင်းကိုဖတ်ရှုရပြီး မယုံကြည်နိုင်အောင် ဖြစ်ရ၏။ ဆရာဇနီး၏ အသက်မှာ ၆၅ နှစ်ဖြစ်သဖြင့် သေမည်ဆိုလျှင် သေသင့်သည်အရွယ် ဖြစ်သော်လည်း ဆိုင်းမဆင့်ပုံမပါ ရုတ်ခြည်း ကွယ်လွန်သွားသည်အတွက် စိတ်မကောင်းခြင်းကြီးစွာ ဖြစ်ရပါ၏။ ထိုသတင်းကို ကျွန်တော်ဇနီးသည်အား ပြောပြရာ သူလည်း ကျွန်တော်ကဲ့သို့ ထပ်တူခံစားခဲ့ရသည်။

ထို့အပြင် ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ ဝေရေဆရာကြီး အောင်စိန်ထွားကိုလည်း ကိုယ်ချင်းစာနာစိတ်ဖြင့် ကရုဏာသက်မိ၏။ ဆရာနှင့်ဇနီးသည် နိုင်ငံခြားသို့ အတူတူခရီးသွားခဲ့၏။ အပြန်တွင် ဇနီးမပါဘဲ တစ်ကိုယ်တည်း ငြိမ်းမပြည်ပြန်လာမည့် အရေးကို တွေးမိပြီး သူ့ကိုယ်စား စိတ်မချမ်းမြေ့စရာ ဖြစ်ရပါ၏။

စက်တင်ဘာလ ၁ ရက်တစ်ရက်တွင် ဂျာနယ်တစ်စောင်၌ ဆရာအောင်စိန်ထွား၏ ဆောင်းပါးကို ဖတ်လိုက်ရသဖြင့် ဆရာ ရန်ကုန်ပြန်ရောက်နေပြီဟု သိလိုက်ရ၏။ ထို့ကြောင့် ဂျာနယ်ဖတ်ရပြီး နောက်တစ်နေ့တွင် ဆရာအိမ်သို့ ဖုန်းဆက်ကြည့်ရာ ဆရာနှင့် တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် စကားပြောရတော့၏။ ဆရာအား ကျွန်တော်သိလိုသမျှ မေးကြည့်ရာ ဆရာက ဤသို့ပြောဆိုရှင်းပြသည်။

"လွန်ခဲ့သည့်နှစ်လခန့်က နိုင်ငံခြားမှလာရောက်သော ဆရာဝန်ဘစ်ဦးထံ ကျွန်တော်နှင့် ဇနီးသည်တို့ Medical Check Up စစ်ဆေးကြပါတယ်။ ကျွန်တော်ရော ဇနီးသည်ပါ ရောဂါကင်းရှင်းကြောင်း အဖြေရပါတယ်။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော်တို့လည်း စိတ်အေးသွားတာပေါ့။ ဒါပေမဲ့ နောက်တစ်လခန့်အကြာမှ အမေရိကန်

နိုင်ငံသားအဖြစ် ခံယူနိုင်ရန် ဆေးစစ်ကြရပါတယ်။ ဒီအခါမှာ ကျွန်တော်က ရောဂါကင်းရှင်းပြီး ဇနီးသည်မှာ ဘီပိုးရှိတယ်လို့ ဆရာဝန်က ပြောပါတယ်။ အဲဒီဘီပိုးဟာ လွန်ခဲ့တဲ့ ၁၀ နှစ်ကတည်းက ရှိနေတာဖြစ်လို့ ရောဂါနည်းနည်းကျွမ်းနေပြီလို့ ပြောပါတယ်။ ဒါနဲ့ အမေရိကန်နိုင်ငံမှာရှိတဲ့ သားတွေထံသွားရင်း ဟိုမှာ ဆေးကုစီ ရည်ရွယ်ပြီး အမေရိကန်နိုင်ငံသို့ သွားခဲ့ကြတာပါ။ ဟိုမှာ အကောင်းဆုံးဆရာဝန်တွေနဲ့ ပြပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အသည်းကင်ဆာပိုးက အဆုတ်တို့ နှလုံးတို့သို့ ပြန့်နေပြီလေ။ ဘယ်လိုမှ ကုလို့ မရတော့ဘူး။ တကယ်လို့ စောစောသိရင် ကုလို့ရနိုင်ပါသေးတယ်။ ခုတော့ အချိန်နှောင်းသွားပြီလို့ ဆရာဝန်ကပြောပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့လည်း လက်လျှော့လိုက်ရပါတယ်။ သူ့ဆုံးပြီး ဟိုမှာပဲ အသုဘကိစ္စဆောင်ရွက်ခဲ့ပါတယ်။ တစ်လပြည့်တဲ့နေ့မှာ ရန်ကုန်အိမ်ပြန်လာပြီး တစ်လပြည့်ရက်လည်ဆွမ်းကျွေးတယ်။ ခုတော့ အိမ်မှာ ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်းပဲပေါ့"

ဆရာ၏ ဝမ်းနည်းသံဖြင့် ပြောကြားချက်ကို နားထောင်ရသူ ကျွန်တော်ပင် ဝမ်းနည်းကြေကွဲရပါ၏။ ကျွန်တော်တို့ ဇနီးမောင်နှံအတွက် သံဝေဂတရားလည်း ရလိုက်ပါ၏။

လောကတွင် မသိနိုင်သောတရား ငါးပါးရှိသည်။ (၁) မည်သည့်အချိန်အထိ အသက်ရှင်နေထိုင်ရမည်ကို မသိခြင်း၊ (၂) မည်သည့်အချိန်တွင် နာရမည်ကို မသိခြင်း၊ (၃) မည်သည့်အချိန်တွင် သေရမည်ကို မသိခြင်း၊ (၄) မိမိသေသွားသည်အခါ ခန္ဓာကိုယ်ကို မည်သည့်သင်္ချိုင်းတွင် မြှုပ်နှံမည်ကို မသိခြင်းနှင့် (၅) လားရောက်ရမည့် ဘုံဘဝကိုမသိခြင်းတို့ ဖြစ်၏။

ဆရာ၏ဇနီးသည်အနေဖြင့် အမေရိကန်နိုင်ငံတွင် ကွယ်လွန်ရမည်ဟု

ကိုယ်တိုင် ကြိုတင်သိရှိလိမ့်မည်မဟုတ်ပေ။ ဆိုအတူပင် မည်သည့်အချိန်တွင် သေရမည်ကိုလည်းကောင်း၊ မည်သည့်သင်္ချိုင်းတွင် မြှုပ်နှံရမည်ကိုလည်းကောင်း ကြိုတင်သိမြင်နိုင်ခြင်းမရှိသည်မှာလည်း အမှန်ပင် ဖြစ်သည်။

မည်သို့ဆိုစေ ဆရာ၏ဇနီးသည် ကွယ်လွန်ခြင်းသည် ကံအစွမ်းကုန်၍ သေခြင်းမျိုး(ကမ္မက္ခယ)ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်၏။ ယခုအခါတွင် လူ့သက်တမ်းကို ၇၅ နှစ်တမ်းဟု ယေဘုယျသတ်မှတ်ထားပါ၏။ ၇၅ နှစ်အရွယ်ရောက်မှ သေဆုံးခြင်းမျိုးကို သက်တမ်းကုန်၍ သေရခြင်းအာယုက္ခယဟူ၍ ဆိုရမည်ဖြစ်၏။ ၅၀ နှစ်၊ ၆၀ နှစ် စသည်ဖြင့် သေဆုံးခြင်းမျိုးမှာ ကံအစွမ်းကုန်၍သေခြင်းမျိုး ကမ္မက္ခယဟု ဆိုသည်။ ၇၅ နှစ် သက်တမ်း၌ ၇၅ နှစ်အထိနေရန် ကံပါလာသူအဖို့ ၇၅ နှစ်ပြည့်၍ စုတေရခြင်းမျိုးကို အသက်၊ ကံအစွမ်းနှစ်ပါးလုံးကုန်၍ သေဆုံးခြင်းမျိုး ဥဘယက္ခယဟု ဆိုလေသည်။

အထက်ပါ အကြောင်းသုံးပါးတွင် တစ်ပါးပါးကြောင့် သေရခြင်းမျိုးကို သေချိန်ကျ၍ သေရခြင်း(ကာလမရဏ)ဟူ၍ ဆိုရမည် ဖြစ်ပါ၏။

ဆရာအောင်စိန်ထွား၏ ဇနီးသည် ကွယ်လွန်ခြင်းသည် သေချိန်ကျ၍ သေရခြင်းဖြစ်၍ တရားသဘောအဖြေနိုင်ဖွယ်ရာရှိပေလိမ့်မည်။

သို့တိုင်အောင် ဖော်ခဲ့တစ်ကိုယ်ဖြင့် နေသော ဆရာအောင်စိန်ထွားအတွက် ကိုယ်ချင်းစာတရားဖြင့် ဝမ်းနည်းကြေရပါကြောင်း ဤဆောင်းပါးဖြင့် စကားလက်ဆောင်ပါးလိုက်ရပါ၏။

တက္ကသိုလ်သစ်

ထူးထွေဆန်းပြားသော ဝါသနာ

လှိုင်း(ပညာရေး)

The Encyclopedia of
Collectibles

- Beads
- Beer Cans
- Belleek Porcelain
- Bells
- Bennington Pottery
- Bibles
- Bicycles
- Books
- Botanical
- Bottles
- Boxes

BURMESE CLASSIC .com

'မြန်မာစာအဖွဲ့'က ရေးသားပြုစုထုတ်ဝေသော မြန်မာအဘိဓာန် အကျဉ်းချုပ်တွင် 'ဝါသနာ'ဟူသော ဝေါဟာရကို "အကြိမ်ကြိမ်လေ့ကျင့်မှီဝဲရာမှ ဖြစ်ပေါ်လာသည့် စွဲမြဲသောလိုက်စားမှု အထံ့ အလေ့"ဟူ၍ အနက်အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုထားသည်ကို ကျွန်တော်များ ဖတ်ရှုခဲ့ရသည်။ မှန်ပါသည်။ 'ဝါသနာ'ဟူသည်ကား မွေးရာပါမဟုတ်ပါ။ နီးစပ်မှု၊ ပတ်ဝန်းကျင်စေ့ဆော်မှု အခြေအနေနှင့် အချိန်အခါပေးမှုကြောင့် ဖြစ်လာသော အထုံအလေ့ ဖြစ်ပါသည်။

မှန်ပါသည်။ ကျွန်တော့်ဝါသနာမှာ စာအုပ်စုဆောင်းသူ၊ စာဖတ်သူ၊ စာမှတ်သည့်ဝါသနာပါလာပါသည်။ ကျွန်တော့်ဖခင်မှာ ကိုလိုနီခေတ်က အထက်ဟန်းကျောင်းအုပ်ဆရာကြီး ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ ကျွန်တော့်အဒေါ်များ၊ ဦးလေးများ၊ အစ်မများလည်း ကျောင်းဆရာ၊ ကျောင်းဆရာမများ ဖြစ်ကြရာ ကျွန်တော်မှာ ငယ်စဉ်ကပင် စာအုပ်ပုံအတွင်း ကြီးပြင်းလာခဲ့ရ၏။ ဤကဲ့သို့ နီးစပ်မှု၊ ပတ်ဝန်းကျင်စေ့ဆော်

မှု၊ အခြေအနေပေးမှုတို့ကြောင့် ကျွန်တော်သည် စာအုပ်စုဆောင်းသူ၊ စာဖတ်ဝါသနာပါသူတစ်ဦး ဖြစ်လာသည်ဟု ကျွန်တော်ထင်မိပါသည်။

အမှန်အားဖြင့် ဝါသနာသည် အသက်ပေးမှုနှင့်လည်း သက်ဆိုင်ခြင်းမရှိပါ။ အားလပ်ချိန်များတွင် လုပ်သော အလုပ် ဖြစ်ပါသည်။ လူအမျိုးမျိုးတွင် ဝါသနာအမျိုးမျိုးရှိကြရာ အချို့ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ဝါသနာမှာ ထူးထွေးဆန်းပြားလှပါသည်။

ကျွန်တော်ဦးလေး ဦးထွန်းစိန်၏ ထူးဆန်းသောဝါသနာကို ရေးသားဖော်ပြလိုပါသည်။ သူသည် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်မဖြစ်ပွားမီကပင် အင်္ဂလိပ်ပြန်မှာ သတ္တမတန်း အောင်မြင်ခဲ့သူတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် မိဘများက အတော်အသင့်ချမ်းသာသော မြေပိုင်ရှင်များဖြစ်သဖြင့် ဦးလေး ကိုထွန်းစိန်သည် မည်သည့်အလုပ်မှ မလုပ်။ အစိုးရအမှုထမ်းအဖြစ် ဝင်ရောက်အမှုထမ်းခြင်းလည်းမရှိဘဲ အေးအေးဆေးဆေး ကြောင်ကြဲကင်းစွာ အိမ်ထောင်ပြုခြင်းလည်းမရှိဘဲ နေထိုင်ခဲ့သူ ဖြစ်၏။

သူ့ဝါသနာက အတော်ထူးဆန်းသည်ဟု ဆိုရပေတော့မည်။ ရုပ်ရှင်ကြော်ငြာများကို တစ်စုံတစ်ရာ စုဆောင်းခဲ့သူ ဖြစ်ပါသည်။ သူ့စုဆောင်းထားသည့် ရုပ်ရှင်ကြော်ငြာများကိုလည်း နှစ်အလိုက်၊ လအလိုက်၊ ရက်အလိုက် စီစဉ်ထားပါသည်။ ထိုစဉ်က ကျွန်တော်တို့မြို့တွင် ရုပ်ရှင်ရုံမရှိပါ။ ၁၀ မိုင်ခန့်ကွာဝေးသော မင်းဘူးမြို့တွင်မူ ရုပ်ရှင်ရုံ နှစ်ရုံရှိ၏။ ထိုရုံများတွင် ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားသစ်များ အသစ်လဲသည့်အခါတိုင်း ရုပ်ရှင်ကြော်ငြာကားဖြင့်လည်းကောင်း၊ လှည်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ မောင်းခတ်သူဖြင့်လည်းကောင်း ကျွန်တော်တို့မြို့သို့ လာရောက်ကြော်ငြာလေ့ရှိပါသည်။

ဦးလေးကိုထွန်းစိန်သည် ကလေး

ငယ်များ၊ ကျောင်းသားငယ်များကို ထိုကြော်ငြာကားနောက်သို့ လိုက်စေ၍ ကြော်ငြာကောက်စေပါသည်။ သူတို့ထံမှ ကြော်ငြာများကို ဝယ်ယူစုဆောင်းထားပြီး စနစ်တကျ သိမ်းထားသည်သာမက နေ့စွဲ၊ ရက်စွဲ၊ ရုပ်ရှင်ပြသသည့် ရုံအမည်၊ ရုပ်ရှင်ကားအမည်၊ ဒါရိုက်တာအမည်၊ ရုပ်ရှင်ရိုက်ကူးသည့် ကုမ္ပဏီအမည်၊ မင်းသား၊ မင်းသမီးများအမည်၊ လူရှင်တော်များ၊ ဇာတ်ပို့အမည်များကို စာအုပ်ကြီးတစ်အုပ်ဖြင့် မှတ်တမ်းတင်ထားလေ့ရှိသည်။ သူ့ရုပ်ရှင်ကြော်ငြာများနှင့် မှတ်ပုံတင်စာအုပ်ကြီးကို မည်သူ့ကိုမျှ မကိုင်စေရ။ သူ့စိတ်ကူးရသည့်အခါတွင်မူ သူ့မိတ်ဆွေများကို ပြသသောအခါ ကျွန်တော်တို့ ကြည့်ခွင့်ရသည်။ ကျွန်တော်မှတ်မိသလောက် ထိုစဉ်က ပြသခဲ့သော ရုပ်ရှင်ကားများမှာ ပန်းစေတီ၊ သုံးရက်လ၊ သံခမောက်၊ ဘုန်းတော်ရှင်၊ နှစ်ဆောင်ပြိုင်ချစ်မှု အောင်သပြေ ဒွေညီနောင်၊ မမေ့နိုင်၊ ရဲသုံးဘော် စသည်တို့ ဖြစ်သည်။

ဦးလေးကိုထွန်းစိန်သည် မင်းဘူး၊ မကွေး၊ ရေနံချောင်းမြို့များတွင် နေထိုင်သော သူ့မိတ်ဆွေများထံသို့လည်း ရုပ်ရှင်ကြော်ငြာများ၊ ပိုးပေးရန် မှာလေ့ရှိ၏။ သို့သော် သူ့အနှစ်အနှစ်အလလ စုဆောင်းခဲ့သော ရုပ်ရှင်ကြော်ငြာများနှင့် မှတ်ပုံတင်စာအုပ်ကြီးမှာ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးအတွင်း၊ မီးလောင်ပျက်စီးခဲ့ရသည်။ အကယ်၍ သူ၏ထူးဆန်းသောဝါသနာအရ စုဆောင်းထားသော ရုပ်ရှင်ကြော်ငြာများနှင့် သူ့မှတ်ပုံတင်စာအုပ်ကြီးသာ ယနေ့ရှိခဲ့လျှင် သုတေသီများအတွက် အစိုးမဖြတ်နိုင်အောင် တန်ဖိုးရှိပေလိမ့်မည်ဟု ကျွန်တော်ထင်ပါသည်။

ကျွန်တော် လက်လှမ်းမီသလောက် ရှာဖွေစုဆောင်းထားသော ဖတ်ရှုခဲ့ရသော နာမည်ကျော်ကြား လူသိများကြသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိတွင်

သူတို့၏ ထူးထွေးဆန်းပြားသော ဝါသနာများအကြောင်း ဖတ်ရှုခဲ့ကြရသည်။ ဤလောကီဘုံသား လူသားများသာ ဖြစ်ကြသော နိုင်ငံတကာမှ တော်ဝင်မိသားစုများတွင် စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာကောင်းသော ဝါသနာရှင်များ ပါဝင်ခဲ့သည်ကို ကျွန်တော် ဖတ်ရှုခဲ့ရသည်။ ခရစ်နှစ် ၁၇၈၉ ခုနှစ် ဖြစ်ပွားခဲ့သော ပြင်သစ်တော်လှန်ရေးကြီးအတွင်း ပါရီမြို့တွင် ခေါင်းဖြတ်အသက်ခံခဲ့ရသော တစ်ဆယ့်ခြောက်ကြိမ်မြောက် လူတိုက်ရင်သည် နာရီပြင်ခြင်းကို ဝါသနာပါသူ ဖြစ်၏။ သူပြင်သစ်နိုင်ငံ ဧကရာဇ်အဖြစ် ထီးနန်းတက်ခဲ့သည်မှ ပါရီမြို့တော်ရှိ ဘာစတီးအကျဉ်းထောင်ကြီးတွင် အကျဉ်းသားအဖြစ် အကျဉ်းချခံရသည့် အချိန်ထိ နာရီအဟောင်းများကိုလည်းကောင်း၊ အပျက်များကိုလည်းကောင်း ပြင်ဆင်ခြင်းဖြင့် အချိန်ကုန်ခဲ့သည်ဟု မှတ်တမ်းများက ဖော်ပြခဲ့သည်။

ကွယ်လွန်သူ အင်္ဂလန်နိုင်ငံ ဘုရင်များဖြစ်ကြသော ပဉ္စမမြောက်ဂျော့ဘုရင်နှင့် ဆဋ္ဌမမြောက် ဂျော့ဘုရင်တို့သည် တံဆိပ်ခေါင်း စုဆောင်းမှုကို ဝါသနာပါသူများ ဖြစ်ကြသည်။ သူတို့စုဆောင်းထားသော တံဆိပ်ခေါင်းအဟောင်းများမှာ စာပျက်နှာ ၆၀ ပါသော သားရေဖုံးစာအုပ်ပေါင်း ၃၃၀ ရှိသည်ဟုသိရ၏။ ထိုစာအုပ်များကို ဘက်ဂင်ဟန်နိုင်ငံတော် ဟွန်နန်းဆောင်တွင် သိမ်းဆည်း၍ ပြသထားသည်ဟု ဆိုသည်။

ယနေ့ အင်္ဂလန်နိုင်ငံ ဘုရင်မကြီး အဲလစ်ဘက်၏အဘွားဖြစ်သူ မေရီမိဖုရားကြီး၏ ဝါသနာမှာ အံ့ဖွယ်သရဲ ထူးဆန်းနေသည်။ သူ့ဝါသနာမှာ မြင်းသံခွာအဟောင်းများကို အမြောက်အမြားစုဆောင်းထားခဲ့သည်။ အင်္ဂလန်နိုင်ငံတွင် နေထိုင်စဉ်သာမက အခြားနိုင်ငံများသို့ ခရီးထွက်စဉ်အခါ မြင်းသံခွာအဟောင်းများကို ကောက်ယူစုဆောင်းသည်ဟု သိရ၏။

ထူးထူးဆန်းဆန်း မျက်မှန်များ စုဆောင်းရန် ဝါသနာပါသူမှာ ကွယ်လွန်သူ ဂျပန်ဘုရင်ကြီး ဟိရိုဟိတို ဖြစ်သည်။ သူသည် ငယ်စဉ်ကပင် မျက်စိအလွန်မှန် သူဖြစ်ရာ အသက်တစ်ဆယ့်လေးနှစ်သား အရွယ်က မျက်မှန်တပ်ခဲ့ရသည်ဟုသိရ၏။ ဘုရင်ကြီးသည် ထိုအရွယ်ကစ၍ မျက်မှန်အမျိုးမျိုး စုဆောင်းခဲ့ရာ သူစုဆောင်းခဲ့သော မျက်မှန်များတွင် အလွန်အဖိုးထိုက်တန်သော စိန်များစီထားသော မျက်မှန်များ ပါသည်ဟု သိရ၏။ သို့သော်လည်း မျက်မှန်များကို ဝါသနာအရ စုဆောင်းထားခြင်းသာဖြစ်ရာ ယင်းမျက်မှန်များကို တပ်ဆင်ခြင်းမပြုဟု သိရ၏။

ထူးထူးခြားခြား ဝါသနာပါသူတစ်ဦးမှာ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု ကာလီဖိုးနီးယားပြည်နယ်၊ ဆန်နီဗေး(လ်)မြို့မှ အငြိမ်းစား ကြည်းတပ်ဗိုလ်ချုပ် မစ်ကီ ဖက်ဆိုသူ ဖြစ်ပါသည်။ သူသည် ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ်ကြီးအတွင်းက ဥရောပတိုက် စစ်မျက်နှာတွင် နာမည်ကျော်ခဲ့သော ဗိုလ်ချုပ်တစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု ကမ်းခြေစောင့်တပ်ဖွဲ့တွင်လည်း အမှုထမ်းခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။

သူသည် ငယ်စဉ်က စစ်သား

ရုပ်များကို တစိုက်မတ်မတ် စုဆောင်းခဲ့သူဖြစ်၏။ သူ့စစ်သားရုပ်များမှာ ကမ္ဘာ့သမိုင်းတစ်လျှောက်၌ ပေါ်ပေါက်ခဲ့သော တပ်ဖွဲ့ဝင်တို့၏ ပုံစံ အဝတ်အစားအတိုင်း ပြင်ဆင်ပြုလုပ်ထားသော အရုပ်များဖြစ်ကြသည်။ ကမ္ဘာ့သမိုင်းတွင် တစ်ခေတ်က ဘာသာရေးခရူးသီတိစစ်ပွဲများဟု ကျော်စောထင်ရှားသည့် စစ်ပွဲများအတွင်းက ထင်ရှားခဲ့သော ရောမလီဂျင် တပ်မတော်သားများ၊ ဂရိနိုင်ငံတော်ကောင်းစားစဉ်က ထင်ရှားခဲ့သော ဂရိတပ်မတော်သားများ၊ အမေရိကန်ပြည်တွင် စစ်ကြီးအတွင်းက စစ်သားများ၊ ပြင်သစ်စစ်ကေရာဇ် နပိုလီယန်ခေတ်က နာမည်ကျော်ခဲ့သော မဟာတိုက်တိုင်းအောင်တပ်မတော်ကြီးမှ စစ်သားများ၊ ဗီယက်နမ်စစ်ပွဲကာလက အမေရိကန်ကမ်းခြေတက်တပ်ဖွဲ့ဝင် တပ်သားများ ပါဝင်သည်ဟု သတင်းများက ဖော်ပြခဲ့ပါသည်။ ထိုစစ်သားရုပ်ကလေးများကို သူ့ကိုယ်တိုင် ပြုလုပ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်ဟုလည်း သိရ၏။ စစ်သားရုပ်တစ်ရုပ်အတွက် ကုန်ကျငွေမှာ တစ်ရပ်လျှင် ပျမ်းမျှ တစ်ဆယ့်ငါးဒေါ်လာ ကုန်ကျသည်ဟု သိရ၏။

သို့ဖြစ်၍ အငြိမ်းစားဗိုလ်ချုပ် မစ်ကီ

ပက်တာဆင် စုဆောင်းထားသော စစ်သားရုပ်များ၏ တန်ဖိုးမှာ ဒေါ်လာ ၃၅ သန်းရှိသည်ဟု ခန့်မှန်းကြသည်။ သူ့တွင် စုဆောင်းထားသော စစ်သားရုပ်ပေါင်း ၂၅၀၀၀ နှစ်သိန်းငါးသောင်းရှိသည်ဟု သိရ၏။ ထိုစစ်သားရုပ်များကို သူ့နေအိမ်တွင် ပြတိုက်သဖွယ် ခင်းကျင်းပြသထားသည်ဟု ဆိုသည်။ သူ့ကဲ့သို့ စစ်သားရုပ် စုဆောင်းမှုကို ဝါသနာပါသော နိုင်ငံတကာမှ စစ်သားရုပ်စုဆောင်းသူဝါသနာအိုးများသည် သူ့ပြတိုက်သို့ လာရောက်လေ့လာကြသည်။ အငြိမ်းစားဗိုလ်ချုပ်ပက်တာဆင်သည် သုံးနှစ်သားအရွယ် ကျောင်းသားဘဝကပင် စစ်သားရုပ်များကို စုဆောင်းခဲ့သည်ဟု သိရ၏။

အခြား တံဆိပ်ခေါင်းစုဆောင်းသည့် ဝါသနာပါသူတစ်ဦးမှာ ပြင်သစ်နိုင်ငံ ပါရီမြို့မှ သန်းကြွယ်မြို့စားကတော်ကြီး မရိယာဂါလီရာ ဆိုသူဖြစ်သည်။ သူသည် ခရစ်နှစ် ၁၈၆၁ ခုနှစ်ကစ၍ ကမ္ဘာ့နိုင်ငံအသီးသီးမှ ရှားပါးတံဆိပ်ခေါင်းများကို ဝယ်ယူစုဆောင်းခဲ့သည်ဟု သိရ၏။ ယင်းတံဆိပ်ခေါင်းများဝယ်ယူရန်အတွက် ရက်သတ္တတစ်ပတ်လျှင် ထိုစဉ်က ဒေါ်လာငွေ ၁၀၀၀၀ အသုံးပြုခဲ့သည်ဟု မှတ်တမ်းများအရ သိရ၏။

သူ့ကွယ်လွန်သောအခါ သူ့အနှစ်နှစ်အလလ စုဆောင်းထားသော တံဆိပ်ခေါင်းများသည် စာမျက်နှာ ၁၀၀၀ ပါသော သားရေဖူးစာအုပ် ၃၀၀ ရှိခဲ့သည်။ သူ့ကွယ်လွန်သောအခါ အီတလီနိုင်ငံ၊ ဂျီနိုဝါမြို့တွင် နေထိုင်သူ သူ၏သား မြို့စားကလေး ဖာရာရီက အထက်ဖော်ပြပါ တံဆိပ်ခေါင်းများကပ်ထားသော စာအုပ်များကို ရရှိခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။ သူ့ကွယ်လွန်သောအခါ ဆက်ခံသူများက ချောမန်နိုင်ငံ၊ ဘာလင်မြို့ရှိ ဗဟိုစာတိုက်ကြီးသို့ လှူဒါန်းခဲ့သည်။

www.burmeseclassic.com

ပထမကမ္ဘာစစ်ကြီးဖြစ်ပွားလာခဲ့ပြီး ဂျပန်နိုင်ငံ စစ်ရှုံးခဲ့ရာတွင် ထိုဘာလင်မြို့ ဗဟိုစာတိုက်ကြီးမှ အထက်ဖော်ပြပါ တံဆိပ်ခေါင်းကပ်ထားသည့် စာအုပ်များကို ပြင်သစ်အစိုးရက သိမ်းယူခဲ့သည်။ (စစ်လျော်ကြေးအဖြစ် သိမ်းယူခဲ့သည်ဟု သိရ၏။) ဤစာအုပ်များကို ၁၉၁၈ ခုနှစ်က ပါရီမြို့တော်တွင် လေလံတင်ရောင်းချခဲ့ရာ ငွေဒါလာငွေ နှစ်သန်းရရှိခဲ့သည်ဟု သိရ၏။

အခြား ထူးထွေဆန်းပြားသော ဝါသနာရှင်တစ်ဦးမှာ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု စိန်လူးဝစ်မြို့မှ မစ္စတာရိုက်ဆိုသူ ဖြစ်၏။ သူ့ဝါသနာမှာ ဘီယာဘူးခွံအမျိုးမျိုး စုစောင်းသည့် ဝါသနာဖြစ်၏။ သူသည် သူ့မိတ်ဆွေ ဂျွန်အာဖာရင်း ဆိုသူနှင့်အပြိုင် ဘီယာဘူးခွံများ စုဆောင်းခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။ ဂျွန်အာဖာရင်းဆိုသူမှာ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု နယူးဂျာစီပြည်နယ် မေင့်လောရယ်မြို့မှ စာအုပ်ထုတ်ဝေသူတစ်ဦး ဖြစ်၏။ သူတို့နှစ်ယောက်သည် ခင်မင်ရင်းနှီးသူများ ဖြစ်ကြသည်။ (နောင်အခါ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု ဘီယာဘူးခွံဆုဆောင်းသူများ အသင်းကို တည်ထောင်ခဲ့ကြသည်။) သူတို့နှစ်ဦးသည် ကမ္ဘာကျော် ဂင်း

နစ်စံချိန်မှတ်တမ်းဝင်စာအုပ်တွင် မှတ်တမ်းဝင်နိုင်ရန် ဘီယာဘူးခွံများကို အပြိုင်အဆိုင် စုဆောင်းခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ သူတို့နှစ်ဦးအနက် နယူးဂျာစီပြည်နယ်သား ဂျွန်အာဖာရင်းက ဘီယာဘူးခွံ ၁၁၀၀၀ စုဆောင်းနိုင်ခဲ့သဖြင့် ကမ္ဘာ့ဂင်းနစ်စံချိန်မှတ်တမ်းစာအုပ်က ဘီယာဘူးခွံစုဆောင်းသူအဖြစ် အသိအမှတ်ပြုခဲ့သည်။

အံ့ဖွယ်ကောင်းသူမှာ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု ဘီယာဘူးခွံစုဆောင်းသူများအသင်းသည် အသင်းဝင် ၁၃၀၀၀ ရှိသည်ဟု မှတ်တမ်းများအရ သိရ၏။ ထိုအသင်းဝင်အဖြစ် လျှောက်ထားသူသည် အနည်းဆုံး ဘီယာဘူးခွံအမျိုးမျိုး ၅၀၀ မှ ၉၅၀ အထိ စုဆောင်းထားသူဖြစ်ရမည်ဟု သိရ၏။

လက်ဖျားခါရလောက်အောင် ထူးဆန်းသည့် ဝါသနာရှင်မှာ ဂျပန်နိုင်ငံ မြောက်ပိုင်း ကမ်းရိုးတန်း ဂျင်ကိုင်ပင်လယ်ကမ်းခြေ ကျရှူကျွန်းရှိ ဖူကူမာမြို့မှ ဂျပန်အမျိုးသား ကဒါနိုအိရှိ ဆိုသူဖြစ်၏။ သူသည် မူလတန်းကျောင်းသားဘဝကပင် ပင်လယ်တွင်းမှ သူ့မြို့ကလေးကမ်းခြေသို့ လှိုင်းလုံးများဖြင့် မျောပါလာပြီး ကမ်းခြေပေါ်တင်လာသည့် ပစ္စည်းအမျိုးမျိုးကို တစိုက်မတ်မတ် စုဆောင်းခဲ့သူဖြစ်

သည်။ သူစုဆောင်းထားသည့် ပစ္စည်းများမှာ ရှေးဟောင်းလှေအပျက်များ အပိုင်းအစများ၊ ပုလင်းများ၊ ဘီယာဘူးများ၊ အလယ်ခေတ်က တရုတ်နိုင်ငံက ဂျပန်နိုင်ငံတို့တွင် အသုံးပြုခဲ့သော ပုလင်းများ၊ ရှေးခေတ် တရုတ်နိုင်ငံနှင့် ဂျပန်နိုင်ငံတို့တွင် အသုံးပြုခဲ့သော အုန်းပုလင်းခွက်များ၊ ထူးထူးဆန်းဆန်း ခရုခွံများ ဖြစ်သည်။

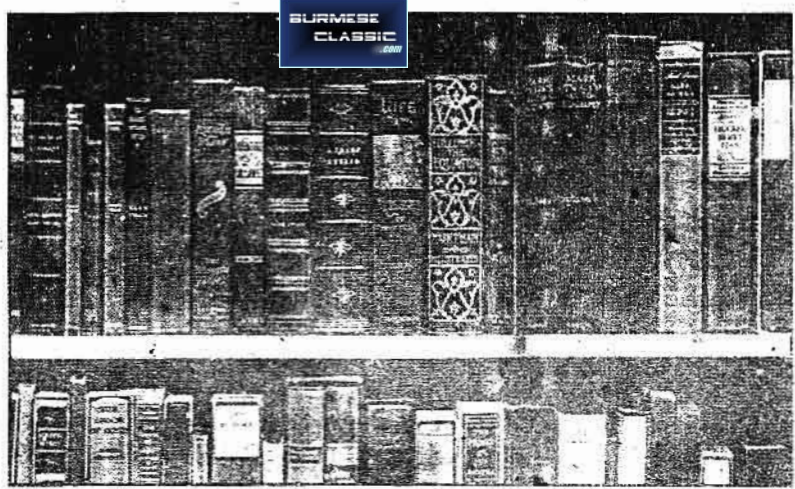
ကဒါနိုအိရှိသည် သူ့ရရှိထားသော ရေမျောကမ်းတင်ပစ္စည်းများကို စုစုတကျ မှတ်တမ်းတင်ထားပြီး ပြသထားသည်သာမက စာတစ်စောင်ပေတစ်စောင် ရေးသားထုတ်ဝေခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။

အခြားထူးထူးခြားခြား ဝါသနာရှင်တစ်ဦးမှာ တရုတ်နိုင်ငံကောင်ပိုင်း ဟီနိုမြို့မှ အသက် ၅၀ အရွယ်ရှိ ဖင်ရီဆိုသူ ဖြစ်သည်။ သူ့ဝါသနာမှာ နိုင်ငံတကာ ထုတ်ဝေသော သတင်းစာအမျိုးမျိုး စုဆောင်းခြင်းဖြစ်သည်။ မှတ်တမ်းများအရ သူ့တွင် နိုင်ငံတကာမှ ထုတ်ဝေသော သတင်းစာအမျိုးပေါင်း ၆၀၀၀ စုဆောင်းထားရှိခဲ့ပြီး၊ သတင်းစာစောင်ပေါင်း ၈၀၀၀၀၀ ရှိခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ ဖင်ရီသည် သူ့အနှစ်နှစ်အလလ စုဆောင်းထားသော သတင်းစာများကို ပြတိုက်ပြလုပ်၍ ပြသထားရန် ရည်ရွယ်ထားသည်ဟု သိရ၏။

ဝါသနာပါသူ၏ စိတ်ဆန္ဒအလျောက် မိမိတို့ ဝါသနာပါရာကို ပြုလုပ်နေခြင်းသည် စိတ်ပျော်ရွှင်မှုကို ဖြစ်စေသည်သာမက မိမိပတ်ဝန်းကျင်ကိုပါ တစ်ဖက်တလမ်းမှ အကျိုးပြုခဲ့သည်ဟု ဆိုကြကြောင်း...။

လုံမိုး (ပညာရေး)

ကျွမ်းကျင် The Encyclopedia of Collectibles - Believe it or not.

www.burmeseclassic.com

မြတ်ဗုဒ္ဓကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်မှုစေရခြင်းကြောင့်

သိအပ်သောအကျင့် နှင့်

ရ နှိ င် သော အ ကျိုး ထူး များ

■ ဖိုးသန်းကျော်(ရေကြည်သား)

သိအပ်သောအကျင့်နှင့် ရနှိင်သောအကျိုးထူးများ (၇)

(က) စိတ်ကောင်းနှင့် စိတ်ဆိုး သုစရိုက်၊ ဒုစရိုက် နှစ်မျိုးစလုံးမှာ ပါဝင်သော စေတသိက်(၁၃)ပါးကို အနည်းငယ် ခဲ့၍ ဖော်ပြလိုပါသည်။ မဟာဂန္ဓာရုံဆရာတော်ကြီး အရှင်ဇနကာ ဘိဝံသရေးသားသော ကိုယ်ကျင့်အဘိဓမ္မာနှင့် မိုးကုတ်ဆရာ တော်ဘုရားကြီး အရှင်ဗိမလရဟန္တာအရှင်မြတ်ကြီး၏ တရား တော်များပု မေါင်းစပ်၍ ဖော်ပြပါသည်။

၁။ ဖဿ အာရုံနှင့် ဒွါရ ထိတွေ့မှုကြောင့် ဖဿဖြစ် လာပါသည်။ မျက်စိနှင့် အဆင်း၊ နားနှင့် အသံ၊ နှာခေါင်းနှင့် အနံ့၊ လျှာနှင့် အစာအာဟာရ ကိုယ်ကာယနှင့် ထိတွေ့စရာ များ၊ မနောနှင့် ကြံတွေးစရာများ၊ ထိတွေ့မှု ဖဿဖြစ်ပေါ်စေ သည်။ ဒွိယံပဋိစ္စပါဏာ၊ အခံဓာတ်၊ အတိုက်ဓာတ် နှစ်ခု ထိတွေ့မှုကြောင့် အာရုံသိသောစိတ် ဝိညာဏ်ဖြစ်ပေါ်လာသည်။ ဖထမနှစ်ခုနှင့် စိတ်သုံးခုပေါင်းဆုံသဖြင့် ဖဿပေါ်လာသည်။

၂။ ဝေဒနာ အာရုံကို ခံစားခြင်းသဘောကို ဝေဒနာ ခေါ်သည်။

(က) ကိုယ်ကာယမှာ ခံစားမှုနှစ်မျိုး ကောင်းခံစားသူခ ခေဒနာနှင့် ဆိုးခံစား ဒုက္ခဝေဒနာ ပေါ်သည်။

(ခ) မျက်စိ၊ နား၊ နှာခေါင်း၊ လျှာတို့တွင် ဥပေက္ခာ ဝေဒနာပေါ်သည်။ ကောင်းဆိုးမဟုတ် အလတ်စား။

(ဂ) မနောဒွါယ ဟာယဝတ္တုတွင် သောမနဿ၊ ဝေဒနဿ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာ ခံစားမှုပေါ်နိုင်သည်ဟုဆိုပါသည်။ သောမနဿဝေဒနာ ဥပေက္ခာဝေဒနာခေါ်၏။ ထိုသုံးမျိုး တစ်မျိုး

စိသာ လှည့်ပေါ်နေသည်။

၃။ သညာ ပြောဆိုရာမှာ အမှတ်အသားပြုခေါ်ဆိုမှုကို သညာခေါ်သည်။

၄။ စေတနာ စေ့ဆော်တိုက်တွန်း နှိုးဆော်သည့် သဘောကို စေတနာခေါ်သည်။ မိမိနှင့်အတူ ဖြစ်သော စိတ် စေတသိက်များကို ဦးဆောင်ဆော်သြပေးသည်မှာ စေတနာဖြစ် သည်။

(က) စေတနာထက်သန်လျှင် ခန္ဓာကိုပါ သွက်လက် လာ၏။ (ခ) စေတနာမပါလျှင် ညံ့နေလျှင် စိတ်မပါ၍ ခန္ဓာကိုယ် မသွက်လက် နှေးကွေးနေတတ်၏။ (ဂ) မည်သည့်အာရုံကိုမဆို အာရုံယူရာတွင် စေတနာသည် အချုပ်အခြာဖြစ်၏။ (ဃ) ထို့ ကြောင့် ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံများကို ပြုလုပ်သော လက်သည်မှာ စေတနာဖြစ်၍ စေတနာဟံဘိက္ခဝေ ကပ္ပံဝဒါပိ၊ စေတနာကို ကံဟု မြတ်ဗုဒ္ဓဟောတော်မူခြင်းဖြစ်သည်။ (င) စေတနာထက်လေ ကံကြီးလေ၊ စေတနာညံ့လေ ကံညံ့လေ ဖြစ်၏။ ၅။ ကေဂ္ဂတာ စိတ်တည်ငြိမ်ခြင်းသဘောကို ကေဂ္ဂတာ ဆို၏။ သမာဓိဟုလည်းခေါ်၏။

၆။ ဇီဝိတိန္ဒြေ ဖြစ်နေသော စိတ်၊ စေတသိက်တို့သည် အရှင်ဖြစ်သည်။ အရှင်ဖြစ်၍ အာရုံကို သိနိုင်သည်။ နာမ်စာရာ မဟုတ်လည်းခေါ်၏။ နာမ်စာရာသည် ဖြစ်တည်ပျက်အားဖြင့် အလွန်သက်တမ်းတို၏။ ထိုနာမ်သက်ကို ဇီဝိတိန္ဒြေခေါ်သည် နာမ်မှာ နာမ်သက်ရှိသကဲ့သို့ ရုပ်နာလည်း ရုပ်သက်ရှိသည့် ထိုရုပ်သက် နာမ်သက် နှစ်ပါးကိုပင် သတ္တဝါတို့၏ အသက်စာ

တင်စား၍ ခေါ်နေကြသော်လည်း သက်ရှိတို့၏ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ အသက်ကောင်း လိပ်ပြာခံကောင်း အတ္တကောင်မရှိချေ။ ထိုအချက်ကို သိကြရန် အလွန်အရေးကြီးသည် မှတ်ပါစို့။

၇။ မနသီကာရ အာရုံတစ်ခုကို ပေါ်အောင်ထင်အောင် သိအောင်နည်းသွင်းခြင်းကို မနသီကာရခေါ်၏။ ထိုအာရုံထင်သော စိတ်ဖြစ်စေရန် အာရုံကို ထိမှု ဖဿ၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ စေတနာ၊ ဝေဒနာ၊ ဇာတိတရား၊ ဇီဝိတိန္ဒြေ၊ မနသီကာရတိုင်အောင် စေတသိက်ရမိပါး အမြဲပါရလေသည်။ သို့သော် ဝေဒနာသည် စေတနာနှင့် ဝေဒနာတစ်ခုတည်း သမာဓိလေးပါးတို့သာ သတ္တိထင်ရှားဖြစ်သည်။ ဖဿ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေနှင့် မနသီကာရသုံးပါးမှာ ပါဝင်သော်လည်း သတ္တိမထင်ရှားချေ။

၈။ ဝိတက် ကြံစည်တွေးတောခြင်းကို ဝိတက်ဆို၏။ မကောင်းသော ဝိတက်သုံးမျိုး၊ ကောင်းသောဝိတက်သုံးမျိုးစီ ရှိကြသည်။

(က) မကောင်းသောဝိတက်သုံးမျိုးမှာ ကာမဝိတက်၊ ဗျာပါဒဝိတက်၊ ဝိဟိသဝိတက်တို့ ဖြစ်ကြသည်။

(i) လောကဘာနှင့် မကင်းသော ကြံစည်စိတ်ကူးခြင်းကို ကာမဝိတက်ခေါ်၏။

(ii) သားမယား၊ သားသမီးပစ္စည်းဥစ္စာအတွက် သောကရိုမှုကို ဗျာပါဒဝိတက်ခေါ်သည်။

(iii) ဒေါသနှင့်ယှဉ်လျက် သူတစ်ပါးကို တစ်နည်းနည်း ဒုက္ခရောက်ပျက်စီး၊ သတ်ဖြတ်ရန် စသည်ကို ကြံစည်မှုကို ဝိဟိသဝိတက်ခေါ်၏။

(ခ) ကောင်းသောဝိတက် သုံးမျိုးမှာ နေက္ခမဝိတက်၊ အဗျာပါဒဝိတက်၊ အဝိဟိသဝိတက်တို့ ဖြစ်သည်။

(i) တောထွက်ဖို့၊ ရဟန်းပြုဖို့၊ လှူဖို့၊ သီလဆောက်တည်ဖို့၊ ကြံစည်စိတ်ကူးခြင်းသည် နေက္ခမဝိတက် ခေါ်၏။

(ii) ဒေါသနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်မေတ္တာနှင့် ယှဉ်သော ကြံစည်စိတ်ကူးခြင်းသည် အဗျာပါဒဝိတက် ဖြစ်သည်။

(iii) ကရုဏာနှင့်ယှဉ်သော ဒုက္ခိတသတ္တဝါများကို ဒုက္ခမှ ကယ်ဆယ်ဖို့ ကြံစည်စိတ်ကူးခြင်းသည် အဝိဟိသဝိတက် ဖြစ်လေသည်။

၉။ ဝိစာရ အာရုံတစ်ခုကို အကြိမ်ကြိမ်အဖန်ဖန် သုံးသပ်ခြင်းကို ဝိစာရခေါ်၏။

၁၀။ အဓိမောက္ခ သုံးသပ်စဉ်းစားပြီး၍ ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို အဓိမောက္ခခေါ်၏။

၁၁။ ဝိရိယ ကြိုးစားအားထုတ်ခြင်းကို ဝိရိယခေါ်သည်။ ဝိရိယဝတေကာနာမ နသိဇ္ဇတိ ဝိရိယရှိသူမှာ မပြီးစီးနိုင်သော ကိစ္စမရှိ ပြီးစီးရမည်သာ ဖြစ်၏။

၁၂။ ဝီတိ အာရုံတစ်ခုကို အားရနှစ်သက်သဘောထဲ ခြင်းကို ဝီတိခေါ်သည်။

၁၃။ ဆန္ဒ လိုလားမှုကို ဆန္ဒဆို၏။ အာရုံတစ်ခုခု ရယူလို၊ ပြုလုပ်လိုခြင်းကို ဆန္ဒခေါ်သည်။ ဆန္ဒဝတော ကိန္ဒာ နသိဇ္ဇတိ ဆန္ဒအားကြီးမားသူမှာ မပြီးနိုင်၊ မရနိုင် မဖြစ်နိုင်သည် မရှိ ဖြစ်ရသည်သာ။

(ဃ) ပုညကြိယာဝတ္ထု ၁၀ ပါးကို အနည်းငယ်ချဲ့ ရေးလိုပါသည်။

၁။ ဒါန စွန့်ကြဲပေးကမ်းလှူဒါန်းခြင်းကို ဒါနခေါ်သည်။ ဝတ္ထုဒါနနှင့် စေတနာဒါနနှစ်မျိုးရှိသည်။ ဆွမ်း၊ သက်နှင်းကျောင်း၊ ဆေး စသော လှူဖွယ်ပစ္စည်းများသည် ဝတ္ထုဒါနဖြစ်သည်။ ထိုဝတ္ထုဒါနများကို လှူဒါန်းစဉ်မှာ ကိုယ်အတွင်း၊ မနေ့ရွှါယဉ် ဖြစ်ပေါ်သော စိတ်စေတနာကို စေတနာဒါနခေါ်သည်။

ဒါနကုသိုလ်အကျိုးပေးရာ၌ ဝတ္ထုဒါနများက အကျိုးပေးသည်မဟုတ်။ စေတနာဒါနများက အကျိုးပေးကြသည်။ သို့သော် လှူဖွယ်ဝတ္ထုမွန်မြတ်လေ စေတနာမွန်မြတ်လေ၊ ထင်သန်လေ ဖြစ်၏။ ထိုစေတနာသည် ဖြစ်သည်နေရာမှာပင် ငြိမ်းပြီး ချုပ်ပျောက်သွားသော်လည်း အလားတူအကျိုးပေးရန် သတ္တိကို မြှုပ်နှံ၍သွားလေသည်။

လှူဖွယ်ပစ္စည်းကလည်း သမ္မာအာရုံဖြင့်ရသော ပစ္စည်းဖြစ်ပြီး အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ကလည်း သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာကြီးမားလေ စေတနာထက်သန်၍ အားကြီးလေဖြစ်၏။ လှူစဉ်ကာလမှာ အလှူရှင်မှာ သီလပြည့်စုံပြီး လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟမဖြစ်ဘဲ ဝိပဿနာဉာဏ် အထွတ်တင်၍ လှူနိုင်လျှင် နိဗ္ဗာန်ကို ဝိဆောင်နိုင်သော အမြတ်ဆုံးဒါနကုသိုလ် ဖြစ်ရလေသည်။

အလှူဒါနတစ်ခု ပြုရာ၌ ပုဗ္ဗစေတနာ၊ မုဗ္ဗစေတနာ၊ အပရစေတနာဟု သုံးမျိုးရနိုင်သည်။ အလှူပေးရန်၊ ပစ္စည်းရှာဖွေစုဆောင်းစဉ် ရှေ့အဖို့ ကာလဖြစ်သမျှကုသိုလ်သည် (i) ပုဗ္ဗစေတနာခေါ်သည်။ စိတ်စေတနာသန့်သန့်ဖြင့် ပျော်ရွှင်ဝမ်းမြောက်စွာ အရာရာကျေနပ်လျက် လှူနိုင်လျှင် လှူဆဲမှာ အလွန်စင်ကြယ်သော မုဗ္ဗစေတနာဖြစ်တော့သည်။

(ii) မုဗ္ဗစေတနာ မုဗ္ဗသဒ္ဓါသည် စွန့်လွှတ်ခြင်း အဓိပ္ပာယ်ရှိ၏။ လှူဖွယ်ပစ္စည်းကိုလှူဒါန်းနေစဉ် အခိုက်အတန့်၌ဖြစ်သော အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်အား ကပ်လှူနေဆဲမှာဖြစ်သော စေတနာနှင့် ကိုယ်ထိလက်ရောက် မကပ်ဘဲ နှုတ်ဖြင့်လျှောက်ထား၍ လှူပါ၏ဆိုဆဲဆိုခိုက်မှာ ဖြစ်ပေါ်သောစေတနာကို မုဗ္ဗစေတနာခေါ်သည်။

(iii) အပရစေတနာ အလှူထမြောက်ပြီးနောက် ထို

ကုသိုလ်နှင့် စပ်၍ဖြစ်သမျှ သတိရရတိုင်း ပေါ်လာသော စေတနာကို အပရစေတနာခေါ်သည်။ ပြုပြီးသော ဒါနကုသိုလ်ကို သတိရတိုင်း အထမြောက်ပေပြီ။ နောက်ထပ်လည်း လျှာချင်သေးသည်ဟု ဝမ်းမြောက်နေလျှင် အပရစေတနာတွေ တိုးပွားနေသည်။

အလှူပေးလျှာရာ၌ မုတ္တမာင်္ဂါဖြစ်အောင် လျှာတတ်ရန် လိုသည်။ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်လည်း မတွယ်တာ၊ လျှာဖွယ်ပစ္စည်း၌ စည်းမကပ်ပြီး နောင်ဘဝ လူနတ်စည်းစိမ်ကိုလည်း မတောင့်ခန့်ခွာဝင်ဆင်းရဲဒုက္ခမှ ကျွတ်လွတ်ခြင်းကို လိုလားသော အလှူဖြင့် နိဗ္ဗာန်အလိုမှာ လွတ်လွတ်ကျွတ်ကျွတ်စိတ်ထားဖြင့် အလှူလျှင် အမြတ်ဆုံးဒါန ဖြစ်လေသည်။

တိတိကုသိုလ်နှင့် တိတိတိ
တိတိခြောက်ပါးရှိရာတွင် အကုသိုလ်တိတိသုံးပါး၊ သဘာ၊ ဒေါသ၊ မောဟနှင့် ကုသိုလ်တိတိသုံးပါး၊ အလောဘ၊ အဒေါသ၊ အမောဟဟူ၍ သုံးပါးစီရှိကြသည်။

ပါဠိလို ဟောတု၊ မြန်မာလို တိတိခေါ်သည်။ အကုသိုလ်တိတိသည် အကုသိုလ်ကို အကျိုးပေးစေ၍ ကုသိုလ်တိတိသည် ကုသိုလ်အကျိုးများပေးလေသည်။

ဒွိတိတိကုသိုလ် ယခုပြုသောကုသိုလ်သည် မိမိခန္ဓာအတွင်း၌ အပ ဝိတင်ရစ်၏။ နောက်နောင်အခါ အကျိုးခံစားရခြင်းကိုသိသော ကမ္မသကတဉာဏ်ဖြင့် ပြုသောကုသိုလ်သည် အလောဘ၊ အဒေါသ တိတိနှစ်ပါးပါရှိ၍ ဒွိတိတိကုသိုလ် ခေါ်သည်။

တိတိတိကုသိုလ် ဒါနဖြုတ်၍ အလောဘ၊ အဒေါသ၊ အမောဟ တိတိသုံးပါးယှဉ်သော ကုသိုလ်ကို တိတိတိကုသိုလ် ခေါ်သည်။

လျှာဖွယ်ပစ္စည်း ပေးလျှာရာတွင် ကံနှင့် ကံ၏အကျိုးတို့ကို ယုံကြည်ပြီး အလှူရှင်လည်းမမြဲ၊ လျှာဖွယ်ပစ္စည်းလည်း အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်လည်းမမြဲ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာသည်သာ မြဲ၏။ သိမြင်သော ဝိပဿနာဉာဏ်အထွတ်တင်၍ ခန္ဓာဝဋ်ဆင်းရဲ ကျွတ်လွတ်လိမ့် လျှာပါ၏ဟုဆိုလျှင် တိတိတိကုသိုလ်ဖြစ်လေသည်။ ထိုကုသိုလ်သည် ဥပနိဿယုပစ္စယောသတ္တိဖြင့် နိဗ္ဗာန်အောင်သော မဂ္ဂပစ္စယောသတ္တိ ဖြစ်ပေါ်ရစေနိုင်သော ကြီးမြတ်သော အကျိုးထူးကို ရနိုင်သည်။ ဒါနတောဘောဂေါ အလှူပေးခြင်းဖြစ်စေသည်။

၂။ သီလ ကာယကံသုံးပါး၊ ဝစီကံလေးပါးကို ရှောင်တောင်းထိန်းခြင်းဖြစ်သည်။ ဒါနထက် သီလကမြတ်သည်။ သဘော သုခိတာ အသက်ရှည်၍ ကျန်းမာစေသည်။

၃။ ဘာဝနာ ဘာဝနာကို မြန်မာလိုအားဖြင့် တိုးပွားစေခြင်း၊ ထုံမွမ်းခြင်းဟု အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်၏။ မိမိစိတ်ကို မြင့်မြတ်ဖြူစင်အောင် အားထုတ်သော စိတ်အလုပ် မနောက်တမ်းမျိုးဖြစ်သည်။ သတ္တဝါများ၏ ကောင်းကျိုးချမ်းသာ မင်္ဂလာကို လိုလား၍ မေတ္တာပို့ခြင်း။ ပရိတ်ရွတ်ခြင်း၊ ဂုဏ်တော်ပုတီးစိပ်ခြင်း၊ သတိပဋ္ဌာန်အားထုတ်ခြင်းများသည် သမဝဘာဝနာများဖြစ်၏။ ကိလေသာကို တဒင်္ဂ(တစ်ခဏ) ဝိက္ခမ္ဘန (ကြာရှည်)အားဖြင့် ငြိမ်းစေ၏။ ကိလေသာကို အမြစ်ပြတ် ပယ်သတ်နိုင်ရန်မှာမူ ဝိက္ခမ္ဘန၊ သမုစ္ဆေဒအားဖြင့် ပယ်သတ်ရန် သတိပဋ္ဌာန ဘာဝနာခေါ် ဝိပဿနာဉာဏ်ပေါ်အောင် ဝိပဿနာအကျင့် အားထုတ်ရမည်။ ဉာဏ်ရင့်၍ လောကုတ္တရာမဂ်ဉာဏ် လေးဆင့် သောတာပန်၊ သကာဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ်၊ ရဟန္တာအဖြစ် ရောက်ရှိလျှင် ကိလေသာကို အမြစ်ပြတ် သမုစ္ဆေဒအားဖြင့် ပယ်သတ်နိုင်ပြီ ဖြစ်၏။ နိဗ္ဗာန်စံဝင်ရန်သာ ရှိတော့သည်။

၄။ အပစာယန မိမိထက်အသက်ကြီးသူ၊ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာဂုဏ်သိက္ခာတမ်းမျိုးမျိုးကြီးသူကို ဖြစ်စေ၊ အမိအဖ ဦးကြီး၊ ဦးလေး၊ ဒေါ်ကြီး၊ ဒေါ်လေး၊ ဘကြီး၊ ဘထွေး၊ အရီးကြီး၊ အရီးလေး အစ်ကိုအစ်မမှစ၍ ဆရာသမား စသူများကို စေတနာသန့်သန့်ဖြင့် အရိုအသေပေးခြင်းကို အပစာယန ကုသိုလ်ဖြစ်လေသည်။

၅။ ဝေယျာဝစ္စ သူတစ်ပါးကုသိုလ်ကောင်းမှုကို ကူညီပြုလုပ်ပေးခြင်းသည် ဝေယျာဝစ္စကုသိုလ်ဖြစ်၏။ အလှူရှင်နှင့် အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်များအတွက် အားလုံးအဆင်ပြေ စိတ်ချမ်းသာစေရန် အလှူမှာ တင့်တင့်တယ်တယ်ဖြစ်စေ လုပ်ကိုင်စရာ ကိစ္စများကို စိတ်ပါလက်ပါ ကူညီလုပ်ကိုင်ပေးခြင်း ဖြစ်သည်။ မကျန်းမာသူ၊ အိုမင်းမစွမ်းသူ၊ ဆရာသမားဆွေမျိုးများမှစ၍ အကုသိုလ်မဟုတ်သောကိစ္စ၌ ကူညီဆောင်ရွက်ပေးခြင်းကို ဝေယျာဝစ္စကုသိုလ်ခေါ်သည်။

စိတ်ထားတတ်သူမှာ တချို့အလှူရှင်ထက်ပင် ကုသိုလ်အကျိုးထူး ပိုရလေသည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အယူမှ ကျွတ်လွတ်သဖြင့် 'ပါယာသိ' ဘုရင်ခံသည် အလှူကို အမြဲမပြတ် လှူဒါန်း၏။ ကိုယ်တိုင်မပြု၊ ဥတ္တရလုလင်ကို ကိုယ်စားပြုလှူစေ၏။ လှူစရာ ကိစ္စအဝကော် စိတ်ပါလက်ပါ ကူညီဆောင်ရွက် လှူဒါန်းမှုကိစ္စမှာ ဝေယျာဝစ္စပြုခဲ့သဖြင့် သေလွန်သော် တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ နတ်သား ဖြစ်ရ၏။ ပါယာသိမှာ ကိုယ်တိုင်လည်း မလှူ၊ စေတနာလည်း ဥတ္တရလောကီ ထက်ပုံမရှိ၍ သေလွန်သော် စတုမဟာရာဇ်နတ်ပြည်မှာသာ နတ်ဖြစ်ရလေသည်ဟု ဆို၏။

၆။ ပတ္တိဒါန မိမိရသော ကုသိုလ်ကို သူတစ်ပါးကို အမှုပေးဝေခြင်းသည် ပတ္တိဒါနဖြစ်သည်။ ထိုဒါနအတွက် ရပြီး

သော ကုသိုလ်ကို မိမိရသလို ညီတူညီမျှ သူတစ်ပါးကိုလည်း ရစေလိုသော ဆန္ဒဖြင့် အလွန်ဖြူစင်သောစိတ်ဖြင့် ထိုကုသိုလ်ကို ကြားကြားသမျှ သတ္တဝါအပေါင်းအား အမျှပေးဝေခြင်းကိုသာ ပတ္တိဒါနကုသိုလ်ဖြစ်သည်။ သာမန်မျှ အမျှဝေရိုးဝေစဉ် အမျှယူတော်မူကြပါဟုဆိုလျှင် ပတ္တိဒါနဖြစ်ဖို့ ခဲယဉ်းသည်ဟုဆို၏။

မိမိပြု၍ ရပြီးသော ကုသိုလ်ကို စိတ်စေတနာကောင်း၍ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြင့် သူတစ်ပါးလည်း ထိုသို့ဖြစ်စေရန် ဆန္ဒသည် ရှေ့ပေါ်ပြောင်သကဲ့သို့ မူလဒါနကုသိုလ်တွင် ပတ္တိဒါနကုသိုလ်ထပ်တင်ရာ ရောက်ပြီး ကုသိုလ်တိုးပွားရလေသည် ဖတ်ပါစို့။

၇။ ပတ္တာနုမောဒန ကုသိုလ်ရှင်က အမျှပေးဝေသော အခါ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ သာသနာတော်ကို ပတ္တာနုမောဒန ကုသိုလ်ခေါ်သည်။ အမျှပေးဝေ၍ မိမိထံရောက်လာသော ကုသိုလ်ကို ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ အနုမောဒနာဖြစ်၍ သာသနာတော် ခြင်းသည် အလွန်မြင့်မြတ်သော မုဒိတာစိတ်ထားဖြစ်သည်။ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ မဖြစ်ဘဲ ခေါ်ရိုးခေါ်စဉ် သာသနာကို သာမန် ခေါ်လျှင် ပတ္တာနုမောဒနာအစစ်ဖြစ်ဖို့ ခဲယဉ်းသည်ဟု ဆိုပါသည်။

၈။ ဓမ္မသာဝန တရားနာခြင်းကို ဓမ္မသာဝနကုသိုလ် ခေါ်၏။ တရားနာရာ၌ မကြားဖူးသော အကြောင်းအရာများကို ကြားခြင်း၊ ကြားဖူးပြီးသောအကြောင်းအရာကို ထပ်မံ၍ ရှင်းလင်းစွာ နားလည်စေနိုင်ခြင်း၊ ယုံမှားသံသယကင်းစေခြင်း၊ အယူမှားပယ်၍ အယူမှန်ရောက် သမ္မာဒိဋ္ဌိဖြစ်စေခြင်း၊ သဒ္ဓါတိုးပွား၍ စိတ်ကြည်လင်စေသော အကျိုးထူး(၅)ပါးကို ရစေနိုင်ပါသည်။

၉။ ဓမ္မဒေသနာ တရားဟောမှုကို ဓမ္မဒေသနာခေါ်သည်။ ရိုးသားဖြူစင်မြတ်မြတ်သော စိတ်ထားဖြင့် ဟောပြုလျှင် သမ္မဒါနဓမ္မဒါနဒါနာတိ ဟူသည်နှင့်အညီ အလှူဒါနအားလုံးတွင် တရားအလှူသည် အပြင်ဆုံး အသာဆုံးဖြစ်၍ အကျိုးပေးလည်း အသာဆုံးဖြစ်၏။

လာဘ်လာဘနှင့် ဂုဏ်ပကာသနကို မမျှော်လင့်ရချေ။ မျှော်လင့်ခဲ့သော် ကောသလပင်း အိပ်မက်တော်အတိုင်း တစ်သိန်းတန် ဓနုကူးကို ရက်တက်ပုတ်ရည်နှင့် လဲလှယ်စားသူကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်တုံ။ မိမိထံရောက်လာသော ဒကာ၊ ဒကာမတစ်ယောက် နှစ်ယောက်ကိုပင် ဖြူစင်သော စိတ်ဖြင့် တရားစကား ခြော့ပြဟောပြုလျှင် ဓမ္မဒေသနာဖြစ်တော့သည်။

၁၀။ ဒိဋ္ဌိဇူကမ္မ အယူခံမြှင့်ပုန်ခြင်းကို ဒိဋ္ဌိဇူကမ္မခေါ်သည်။ အယူသည် အသိဉာဏ်ဖြစ်သည်။ ထိုအသိဉာဏ် လမ်း

မှန်ကျနေလျှင် သမ္မာဒိဋ္ဌိဖြစ်၍ မှားနေလျှင် ဝိတ္တာဒိဋ္ဌိဖြစ်လေသည်။ (၁) ကုသိုလ်ကံနှင့် အကုသိုလ်ကံကို ခွဲခြားသိခြင်း။

(၂) ထိုကံများ၏ ကောင်းကျိုးဆိုးကျိုးကို နားလည်ခြင်း။ (၃) ထိုကံများကြောင့် ရောက်ရမည့် နောက်ဘဝရှိခြင်းကို ယုံကြည်ခြင်း။ သိခြင်း။ (၄) နတ်များ၊ ဗြဟ္မာများရှိခြင်း။ (၅) ကောင်းမွန်စွာ ကျင့်ကြံ၍ ဈာန်အဘိညာဉ်ရသူ ရဟန္တာဖြစ်သူများရှိခြင်း စသော အချက်၅ ချက်ကို လေးလေးနက်နက် စဉ်းစားသော အခါ ရှိနိုင်သည်။ ရှိထိုက်သည်။ ရှိရမည်ဟု အသိဉာဏ်ဖြစ်လျှင် သမ္မာဒိဋ္ဌိဖြစ်သည်။ ဤသမ္မာဒိဋ္ဌိကိုပင် ဒိဋ္ဌိဇူကမ္မဟုလည်း ကောင်း။ ကမ္မသကတဉာဏ်ဟုလည်းကောင်း၊ ခေါ်လေသည်။

(၁၁) စရိုက်-အပြုအမူအနေအထိုင် လုပ်ကိုင်စားသောက်ပုံများတွင် ပင်ကိုရိုးရာသူတစ်ပါး ဖြစ်နေကျထက် လွန်လွန်ကဲကဲ ဖြစ်တတ်သော သဘောကို စရိုက်ဟုခေါ်သည်။ ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ သဒ္ဓါ၊ ဗုဒ္ဓိနှင့် ဝိတက်အားဖြင့် စရိုက်ခြောက်ပါးရှိသည်။ ရာဂကိုလောဘ၊ ဉာဏ်ပညာကို ဗုဒ္ဓိဟု ခေါ်လေ့ရှိ၏။ တစ်ဦးတစ်ယောက် စရိုက်ကို အကဲခတ်ရာ၌ အသွားအလာအနေအထိုင် အပြောအဆို ကြိုက်တတ်သော အစားအစာ အမူအကျင့်များကို ကြည့်ရှု၍ အကဲခတ်ရသည်။

(၁၂) ရာဂစရိုက်နှင့် သဒ္ဓါစရိုက်ရှိသူ

(၁) ဒေါသစရိုက်နှင့် ဗုဒ္ဓိစရိုက်ရှိသူ
(၂) မောဟစရိုက်နှင့် ဝိတက်စရိုက်ရှိသူတို့မှာ တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး သွားလာနေထိုင် လုပ်ကိုင်စားသောက်ပုံတူတတ်လေသည်။

(၃) ရာဂနှင့် သဒ္ဓါစရိုက်ရှိသူနှစ်ဦးသည် အသွားအလာ အနေအထိုင် ယဉ်ကျေး၍ အလှူဒါနစွဲဝိုင်းမှာ သေသေသပ်သပ် ရှိ၏။ ချိုဆိမ့်မွှေးကြိုင် ပျံ့လှိုင်နူးညံ့သော အစားအသောက် အသုံးအဆောင်ကို နှစ်သက်တတ်ကြသည်။

ခြားနားပုံမှာ ရာဂစရိုက်ရှိသူသည် ကာမဂုဏ်ကို မျှော်နိုင်မခွာရက် စွဲမက်တတ်၏။ ပရိယာယ်ယာယာများ၍ ဂကာကျစ်စဉ်းလဲ ဝါကြွားတတ်ပြီး မာနလောဘကြီး၏။

သဒ္ဓါစရိုက်ရှိသူကား မာယာသာဓဇေယျခေါ် လှည့်ပြာဝါကြွားမှုမရှိ။ လောဘမာနလည်း မကြီး။ စွန့်ကြဲပေးကမ်းလှူဒါန်းလေ့ရှိ၏။ ဝတ်ကျောင်းဘုရား သံဃာများကို ဆည်းကမ်း၍ လေးမြတ်စွာ ပူဇော်လေ့ရှိသည်။

(၄) ဒေါသစရိုက်နှင့် ဗုဒ္ဓိစရိုက်ရှိသူ နှစ်မျိုးစလုံး မှန်ရင်းကြမ်းတမ်းသော အသွားအလာ အနေအထိုင်ရှိ၏။ လုပ်ကိုင်နေထိုင်မှု စသည်၌ သေသေသပ်သပ် မရှိချေ။ အခွေအငန် အစပ် အခါး စူးရှသော အရသာများကို နှစ်သက်တတ်၏။ မကောင်းသော အဆင်းအသံ စသည်တို့ ကြိုစေ့လှ

သည်းခံချုပ်တည်းခြင်းမရှိ။ ဆဲဆိုငေါက်ငမ်း ကြမ်းတမ်းစွာ ပြော တတ်သည်မှာ မွေတာပင်ဖြစ်၏။

ခြားနားချက်မှာ ဒေါသစရိုက်ရှိသူသည် ရန်ငြိုးဖွဲ့မှု၊ အာယုတထားမှု၊ ငြူစုမှု၊ မနာလိုမှု၊ ဝန်တိုမှု ကုသမစ္ဆရိယ ရှိသူ၊ သူတစ်ပါးဂုဏ်ကို ဖျက်ဆီးလိုခြင်း မကွာ ဂုဏ်တုဂုဏ်ပြိုင် ခြင်း ပဋ္ဌာသ၊ အဆုံးအမခက်ခြင်း ဒုဗ္ဗ စသည် ဖြစ်ပွားလေ့ရှိ သည်။

ဗုဒ္ဓိစရိုက်ရှိသူ၌ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းမရှိ၊ ဆိုဆုံးမလွယ်၏။ စားဖွယ်သောက်ဖွယ်၌ နှိုင်းနှိုင်းချိန်ချိန် ပြုလေ့ရှိ၏။ နောင်ရေး နောင်တာ သံသရာအတွက် သတိပညာဖြင့် ကောင်းစွာမြော် မြင်၍ ပါရမီကုသိုလ်များကို ပြုလေ့ရှိ၏။

(၃) မောဟစရိုက်နှင့် ဝိတက်စရိုက်ရှိသူတို့သည် မေ့မေ့ လျော့လျော့ ပေါ့ပေါ့ဆဆ ရှိ၏။ ကိစ္စထွေထွေ ပွေ့ပွေ့လိမ်လိမ် ရှိ၏။ ဘယ်အစာနှစ်သက်သည်ဟု အမြဲမရှိ အကြောင်းအကျိုး အကောင်းအဆိုးကို ခွဲခြား၍ မသိ။ အများကိုလိုက်၍ ရောယောင် နိုးမွမ်းတတ်။ ကဲ့ရဲ့တတ်သည်။ သတိပညာကင်း၍ ထိုင်းနှိုင်းပျံ့ လွင့်သောစိတ်နှင့် အချိန်ကုန်တတ်သည်။

ဝိတက်စရိုက်နှင့် မောဟစရိုက်သမားများမှာ သိပ်ပြီး ခြားခြားနားနား မရှိ၊ ထူးမခြားနားပင် ဖြစ်၏။ လူပေါ်ကြော့၊ လူပေါက်ပန်း ပျော်စရာ ထွေရာလေးပါး အကြံများလျက် လူအားလူပိုများ ဖြစ်ကြလေသည်။

(၄) စရိုက်ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းရင်းများ

၁။ ရှေးရှေးဘဝမှာ ကုသိုလ်ပြုစဉ်က ဘဝစည်းစိမ်ကို လိုလားတောင့်တသော လောဘခြရန်ပြုခဲ့လျှင် ထိုကံအကျိုး ပေးသော ဘဝ၌ ရာဂစရိုက်ရှိ၏။ ဒေါသစရိုက်ရှိ၏။ အသိဉာဏ် နည်းပါးစွာဖြင့် ကုသိုလ်ပြုခဲ့လျှင် မောဟစရိုက်ဖြစ်တတ်သည်။

၂။ ကုသိုလ်ပြုခဲ့စဉ်က ပညာဉာဏ်ဆင်ခြင်၍ ဖြစ်စေ၊ ယှဉာဏ်ကြီးဖို့ရန် ဆုပန်၍ ဖြစ်စေ၊ ပညာရေးဆိုင်ရာ ကုသိုလ်များ ပြုခဲ့လျှင် ထိုကံအကျိုးပေးသော ဘဝ၌ ဗုဒ္ဓိစရိုက် ရှိတတ်၏။ သဒ္ဓါထက်သန်စွာပြုခဲ့လျှင် ထိုကံအကျိုးပေးရာဘဝ၌ ဗုဒ္ဓိစရိုက်ရှိ တတ်၏။ သဒ္ဓါထက်သန်စွာ ပြုခဲ့လျှင် ထိုကံအကျိုးပေးရာဘဝ၌ သဒ္ဓါစရိုက်ဖြစ်ရလေသည်။ ကာမဝိတက်စသော မကောင်းသော အကြံအစည်ခြံရံ၍ ပြုခဲ့သော် ဝိတက်စရိုက်ဖြစ်ပေါ်လေ့ရှိ၏။

ဤသို့လျှင် စရိုက်အမျိုးမျိုး ကွဲပြားရကြောင်းမှာ ရှေးရှေး ဘဝသမာဓာနဖြစ်ချေ၏။ နောက်နောင်ဘဝတို့၌ မကောင်းသော ဇန့်ကုန်းများ လိုက်ပါမဖြစ်ရလေအောင်၊ ကောင်းသောစရိုက်များ သာဖြစ်စေရန် သဒ္ဓါပညာခြံရံလျက် ဆက်သန်သော စိတ်စေတနာဖြင့် ကောင်းမှုကုသိုလ်များကို ပြုလုပ်သင့်ကြပေသည်။ ဝိပဿနာဉာဏ်ဦးစီးခြံရံသော အမြတ်ဆုံး ကုသိုလ်ဝိပဿနာဖြစ်

အောင် လှူဒါန်းတတ်ကြရမည် ဖြစ်ပါသည်။

၃။ ဝါသနာဘာဘီ ဆက်တိုင်းပီတတ်၏

မကောင်းသော အရာဌာန၌ ဝါသနာဟူသည် ကိလေသာ၏ သတ္တိဖြစ်၏။ ကောင်းသောအရာဌာန၌ ဝါသနာသည် သမ္မာဆန္ဒပင် ဖြစ်လေသည်။ ထိုဝါသနာသည် သက်ရှိတို့၏ ဘဝခန္ဓာအစဉ် တစ်ဘဝပြီးတစ်ဘဝ ဆက်ရာမှ ဘဝတိုင်းမှာ အတုံပါလျက်ရှိနေတတ်သည်။

ရာဂစရိုက်အားကြီးနေပါမူ ထိုရာဂအတွက် ယောက်ယက်ခတ်သော ဝါသနာစိတ်အစဉ် ခွဲထုနေတတ်၏။ အသိဉာဏ် ကောင်းစွာ ရှိနိုင်သော ယခုဘဝ၌ တရားသဖြင့် မချိုးနှိမ်ပါလျှင် နောက်ဘဝများသို့ လိုက်ပါတတ်သည်။

ဒေါသ၊ မောဟ၊ ဝိတက်စရိုက်များတွင်လည်း ဤနည်း တူပင် ဖြစ်တတ်သည်။

ပညာစရိုက်ရှိသူသည် အခွင့်သာသလောက ကြိုးစား ပါလျှင် ဘဝသံသရာ ဖြစ်လေရာဘဝ၌ အထုံပါကာ ပညာရှင် ကြီး ဖြစ်ရသည်။ ဘုရားဆုပန်ပါက ပညာဓိက ဆုရနိုင်၍ သာဝကဆုပန်ပါက ရှင်သာရိပုတ္တရာကဲ့သို့ ပညာစောဒဂ ရနိုင်သည်။

ထို့ကြောင့် မကောင်းသော စရိုက်များ ပပျောက်၍ ကောင်းသော သုစရိုက်များ အထမြောက်အောင် ထူထောင်ကြ ဖို့ အရေးသည် စဉ်းစားတိုင်း ကြိုးသော အရေးကြီးကိစ္စ မှတ်ပါ ဟု ဆိုပါသည်။

၄။ မကောင်းသော စရိုက်များ ဖယ်ရှားနည်း

(က) ရာဂစရိုက်ရှိသူသည် ရာဂနည်းအောင် နည်းစေရန် တွေ့ရာအာရုံကို အသုဘရှုရမည်။

(ခ) ဒေါသစရိုက်ရှိသူသည် ဒေါသနည်းပါးစေရန် မေတ္တာတရား ကြိုးစားပွားရမည်။

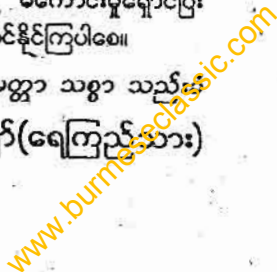
(ဂ) မောဟစရိုက်ရှိသူနှင့် ဝိတက်စရိုက်ရှိသူသည် ထိုစရိုက်များနည်းပါးစေရန် အသိဉာဏ်ပညာ တိုးပွားအောင် ပညာရှိထံ ချဉ်းကပ်၍ သင်ယူမေးမြန်း မှတ်သားနာယူခြင်းဖြင့် အသိဉာဏ်ပညာ တိုးပွားအောင် အားထုတ်ကြရမည်။

၅။ ကောင်းသော စရိုက်များ တိုးပွားစေရန်အတွက်မှာ မူ သဒ္ဓါပညာစရိုက် ရှိသူများသည် စရိုက်ကောင်းများကို တိုးပွား သည်ထက် တိုးပွားအောင် ကြိုးစားပြုလုပ် အားထုတ်ကြရမည် ဖြစ်လေသည်။

အားလုံး ကျန်းမာချမ်းသာရဲ့ မကောင်းမှုရှောင်ပြီး ကောင်းမှုကို တိုးပွားအောင် စွမ်းဆောင်နိုင်ကြပါစေ။

မေတ္တာ သစ္စာ သည်

ဖိုးသန်းကျော်(ရေကြည်သား)

ထူးထူးခြားခြား ပုံပြင်များ

ထူးသန်းတဲ့ သာမဏေ

မြတ်စွာဘုရား ဇေတဝန်ကျောင်း၌ နေတော်မူစဉ်က ဖြစ်သည်။

တစ်နေ့သ၌ ရဟန်းသုံးဆယ်တို့သည် ဘုရားရှင်ထံမှ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ယူ၍ ယူဇနာ တစ်ရာနှစ်ဆယ်ဝေးသည့်အိမ်ခြေတစ်ထောင်ရှိ ရွာကြီးကိုမှီ၍ တောကျောင်း၌ တရားအားထုတ်နေကြ၏။

ထိုတောအုပ်နှင့် အနီးအနားရှိ တောအုပ်ကြီး၌ နေထိုင်ကြသည့် ခိုးသူငါးရာတို့သည် နတ်မင်းအား လူတစ်ဦးစီ၏ အသား၊ အသွေးတို့ဖြင့် ပူဇော်သောကြောင့် အနီးနားရှိ ရဟန်းတို့အား . . .

“ငါတို့ နတ်မင်းအတွက် သင်တို့၏ အသွေးအသားအား ပူဇော်လိုသည်။ အကယ်၍ ငြင်းဆန်ပါက အကုန်သတ်ပစ်မည်”

ဟု ဆိုသောကြောင့် ကျောင်းရှိ မထေရ်ကြီးမှအစ ပြု၍ ရဟန်းသုံးဆယ်လုံးက -

“တပည့်တော်သာ လိုက်သွားပါရစေ၊ အရှင်ဘုရားတို့ ကျန်ရစ်ခဲ့ပါ”

ဟုဆိုလျှင် ထိုရဟန်းတို့အား ကိပ္ပယအဖြစ် ထည့်ပေး

လိုက်သော ရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ တပည့်ခုနစ်နှစ်အရွယ်ရှိသော “သံကိစ္စ” မည်သော ရဟန္တာသာမဏေလေးက ရဟန်းအားလုံးအား . .

“အရှင်ဘုရားတို့ . . . နေမြဲအတိုင်းသာ နေတော်မူကြပါ။ ဘုရားရှင်နှင့် တပည့်တော်၏ ဆရာ ရှင်သာရိပုတ္တရာတို့သည် ဤဘေးဆိုးကို ကြိုမြင်၍ တပည့်တော်အား ထည့်ပေးလိုက်တာပါ။ တပည့်တော်သာ လိုက်သွားပါမည်”

ဟု လျှောက်ကြားပြီး ရဟန်းတို့အား ရှိခိုး၍ ထိုခိုးသူတို့နှင့်လိုက်သွား၏။ ရဟန်းတို့ကား . . .

“ငါ့ရှင် သာမဏေလေးတော့ မကောင်းသူလက်ထဲမှာ ကိုယ်ကျိုးတော့ နည်းရပါပြီ”

ဟု ဆိုကာ ကြီးစွာ သံဝေဂရပြီး စိတ်နှလုံး တုန်လှုပ်ကာ မျက်ရည်ကျကျန်၏။

ခိုးသူတို့လည်း သာမဏေကို သင့်လျော်သောအရပ်၌ ထားပြီး ပြုဖွယ်အားလုံးကို ပြုလုပ်လေ၏။ ပြုဖွယ်ကိစ္စပြီးလျှင် ခိုးသားငါးရာ၏ ခိုးမှူးကြီးသည် သန်လျက်ကိုလျက်လာလျှင် သံကိစ္စမထေရ်သည်

ဈာဝန်ကိုဝင်တား၍သာ နေ၏။

ခိုးမှူးကြီးသည်သာမဏေသံကိစ္စအား . .

“ကိုရင် . . . လိုရာဆုသာ တောင်းပြီးနေပေတော့၊ ကျုပ်က သင့်ကို သတ်ပဲသတ်ရမှာပဲ”

ဟု ဆိုကာ သန်လျက်ကို မြောက်၍ သာမဏေ၏ ပုခုံးပေါ်၌ တအားခတ်ချလိုက်၏။ သန်လျက်သည် ခေါက်သွားပြီး အသွားချင်း ခတ်မိလေ၏။

ခိုးမှူးကြီးသည် သန်လျက်ကို ပြန်ဖြောင့်ပြီး ခုတ်ဖြတ်ပြန်၏။ သန်လျက်သည် ထန်းရွက်ကဲ့သို့ ရွဲယိုင်ပြီး အရိုးရင်းသို့ ရောက်၏။ ခိုးမှူးကြီးသည် ဤဖုံဖွယ်တန်ခိုးကို မြင်လျှင် . .

“ဤသန်လျက်သည် စိတ်မရှိပါဘဲလျက် မသိခဲ့တာကား”

ဟု သန်လျက်ကို မြေ၌ ပစ်ချ၍ သာမဏေ၏ ခြေရင်း၌ ဝပ်ဆင်းကာ တောင်းပန်ပြီး အခြံအရံငါးရာနှင့်တကွ ရဟန်းပြုကြလေ၏။

သာမဏေသည် ရဟန်းငါးရာခြံရံလျက် ကျောင်းသို့ ကြွသောအခါ အဖော်ရဟန်းတို့သည် သာမဏေထံမှ အကြောင်းစုံကို ကြားရလျှင်

စိတ်ပူပန်မှုကင်းသွားပြီး စိတ်ကြည်လင်စွာ တရားအားထုတ်နိုင်ကြလေသည်။

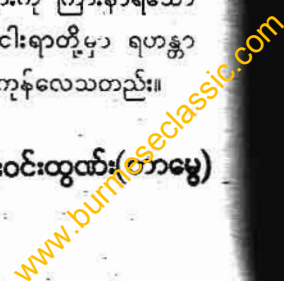
သာမဏေလည်း ရဟန်းတို့ကို ပန်ကြားပြီး ထိုခိုးသူငါးရာ ခြံရံလျက် ရှေးဦးစွာ ဆရာဖြစ်သူ ရှင်သာရိပုတ္တရာထံ သွား၍ အကြောင်းစုံကို လျှောက်ထားပြီးမှ ဘုရားရှင်ထံ သွား၏။

မြတ်စွာဘုရားလည်း သာမဏေသံကိစ္စ လျှောက်ကြားချက်ကိုအကြောင်း စုံသိရသော် ထိုရဟန်းတို့အား . .

“ရဟန်းတို့ . . . သင်တို့သည် ခိုးမှု၊ တိုက်မှု၊ လုယက်မှု၊ ဒုစရိုက်အလုပ်၌သာ တည်လျက် အနှစ်တစ်ရာ အသက်ရှည်ရခြင်းထက် ယခုသီလ၌ တည်လျက် တစ်ရက်မျှပင် အသက်ရှည်ရခြင်းကသာ မြတ်၏”

ဟု မိန့်တော်မူလေ၏။ ထိုတရားကို ကြားနာရသော ရဟန်းငါးရာတို့မှာ ရဟန္တာဖြစ်ကြကုန်လေသတည်း။

ရိုးဝင်းထွန်း(တာမွေ)

အဘဘိုးဘိုးအောင်၊ ဘိုးမင်းခေါင် အထွေး၍ ထွက်ရပ်ပေါက်ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ညွှန်ပြစောင်မမှုရရှိပုံ

ကျွန်ုပ်၏အတွေ့အကြုံများ (၂)

ဖိုးသန်းကျော်(ရေကြည်သား)

ကျွန်ုပ်သည် ဆရာကြီးဦးရီနီ၏ မွန်မြတ်သော စေတနာကြောင့် စတုတ္ထတန်းအောင်လက်မှတ်ရကာ သူငယ်ချင်းများနည်းတူ ပဉ္စမတန်းတက်ခွင့်ရမည်ကို တွေး၍ ဝမ်းသာနေ၏။ ဆရာကြီးကိုလည်း အိပ်ရာဝင် နေ့စဉ် ဆရာမိဘများနှင့်အတူ ဦးချကန်တော့ခဲ့မိ၏။

ဆရာကြီးဦးရီနီသည် သူ၏ကျောင်းခွင့်ရက် ကျောင်းအုပ်လုပ်မည့်ကိစ္စအတွက် လာရင်း အဖေနှင့်အတူ ရေကြည်မြို့၊ အလယ်တန်းကျောင်းတွင် ကျောင်းလိုက်အပ်ပေးသည်။ ကျောင်းအုပ်ကြီးမှာ ဆရာ

ကြီးဦးမြလှိုင်ဖြစ်၏။ ဆရာရီနီ၏ သူငယ်ချင်းလည်း ဖြစ်သည်။ ကျောင်းအပ်ပြီး ပြန်လာရာတွင် ဆရာရီနီက -

"မောင်ကျော်သန်း... မင်းသင်္ချာအရည်အချင်းရှိလို့ ငါ့အောင်လက်မှတ်ပေးပြီး ကျောင်းလိုက်အပ်ပေးတယ်။ ပဉ္စမတန်းကစပြီး အစမ်းစာမေးပွဲများရော အတန်းတင်စာမေးပွဲမှာပါ အောင်မှဖြစ်မယ်။ နှစ်တိုင်းအောင်အောင် ကြိုးစားပါ။ မအောင်ရင် ကိုမြလှိုင်ကို ငါ့မျက်နှာမပြရဲစရာဖြစ်မယ်။ မင်းတကြီးစားစမ်းပါ"

ဟု မှာခဲ့လေသည်။

- ပဉ္စမတန်းတွင် ကျောင်းစ၍တက်ခါစ၌ ဖောင်တိန်နှင့် စာရေးလေ့မရှိသဖြင့် လက်ရေးလည်းညံ့၏။ စာလည်း မိအောင်လိုက်မရေးနိုင်ခဲ့ပါ။ ဘဇုန်းကျောင်းမှာ ကျောင်းအိပ်ကျောင်းစားနေ၍ ကျောင်းတက်ဖြစ်၏။ ကိုရင်များ၊ ရဟန်းငယ်များက ပထမပြန်စာမေးပွဲအတွက် ညဉ့်နက်သန်းခေါင်ထိ စာကျက်၊ စာပြန်ကြ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း စာများကျက်မှတ်ပြီး လက်ရေးကို အဆက်မပြတ် လေ့ကျင့်၏။ တစ်လ၊ နှစ်လ အကြာမှာပင် လက်ရေးသိပ်မလှသေးသော်လည်း ပထမ၊ သိပ္ပံ၊ ရာဇ

ဝင်နှင့် မြန်မာစာ စသော သင်ခန်းစာများ ကို ဆရာများက ခေါ်ပေးသည်ကို မိအောင်လိုက်ရေးနိုင်လာ၏။ အစမ်းစာမေးပွဲ နှစ်ကြိမ်စစ်သည်ကိုလည်း ဘာသာရုံအောင်၏။ အတန်းတင်စာမေးပွဲကိုလည်း အောင်ခဲ့လေ၏။ အရည်အချင်းမှာ အလယ်အလတ်အဆင့်လောက်သာ ဖြစ်ခဲ့သည်။

ဆဋ္ဌမတန်းနှစ် ၁၉၅၃-၅၄ ခုနှစ်တွင် ငါးသိုင်းချောင်းမှ ကျောင်းလာတက်သော ကိုဝင်ကျွန်းနှင့် ခင်၏။ စာတော်ကြသော ကိုလှကြည်၊ ဖုန်းမောင်၊ တင်ဖြူစံမြင့်၊ ကြီးမောင် စသော သူငယ်ချင်းများနှင့်လည်း သင်္ချာတွက်ရာမှာ အဦးဆုံးပြီးအောင် အပြိုင်ဖြစ်လာ၏။ စာများကို အပြိုင်ကြို၊ စာကြ၏။ ပထမနှင့် ဒုတိယအစမ်းစာမေးပွဲတွင် အောင်မြင်ရုံမျှမက တတိယနှင့် ဒုတိယဖြစ်လာ၏။ သင်္ချာတွက်ရာတွင် အရင်ဆုံးပြီးပြီးနေ၍ သင်္ချာပြဆရာကြီး ဦးသူတော်၏ အထူးချစ်ခင်မှုကို ရခဲ့၏။ အင်္ဂလိပ်စာကို ဆရာကြီး ဦးတင်မောင်က စိတ်ပါကိုယ်ပါ ကျောင်းသားအားလုံးအပေါ် သိအောင်၊ တတ်အောင် Grammar ကို အခြေခံခိုင်အောင် ရှင်းလင်းစွာ သင်ပေး၏။ စေတနာအလွန် ကောင်းသော ဆရာများ ဖြစ်ကြ၏။ အတန်းတင်စာမေးပွဲတွင် ပထဝီဘာသာရပ်ကို စိတ်ဝင်စားမှုနည်း၍ တစ်တန်းလုံးတွင် အတော်ဆုံးကျောင်းသားတွင် တတိယမြောက်ကျောင်းသား အဖြစ်သာ ရခဲ့၏။

သတ္တမတန်းတွင်လည်း သင်္ချာ(၁)နှင့် (၂)ကို ဆရာဦးသူတော်၊ အင်္ဂလိပ်စာကို ဆရာဦးတင်မောင်နှင့် ဆရာဦးချစ်မောင်တို့က သင်ပေးကြပြီး ဆရာကြီး ဦးစိန်ဖိုးနှင့် အခြားဆရာများက ကျန်ဘာသာရပ်များကို သင်ပေးကြ၏။ ၁၉၅၅ ခုနှစ် သတ္တမတန်း အတန်းတင်စာမေးပွဲကို အစိုးရစစ်စာမေးပွဲအဖြစ် ဖြေခဲ့ကြရ

သည်။ စာမေးပွဲကောင်းစွာဖြေနိုင်သဖြင့် နွေရာသီကျောင်းပိတ်ရက်တွင် အင်္ဂလိပ်စာနှင့် သင်္ချာကျွမ်းကျင်တက်ရန် ပုသိမ်မြို့သို့ သွားရောက်ခဲ့ရ၏။ ဘုန်းတော်ကြီး ညီလည်းဖြစ်၊ လက်ထောက်ဆရာတော်လည်းဖြစ်သော ဘုန်းတော်ကြီးဖြစ်သူ ဦးပါမောက္ခနေထိုင်သော ဝိုင်းတရာကုန်းဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းတွင် နှစ်လ စေတ္တနေကာ ကျောင်းတက်ခဲ့သည်။ အဖေ၏ နှမများ၊ အစ်ကိုများ၊ ဆွေမျိုးများ ပုသိမ်မှာရှိသော်လည်း စာကောင်းစွာ လွတ်လွတ်လပ်လပ် လေ့လာကျက်မှတ်လို၍ အဖေက လိုက်ပို့ပေးခဲ့၏။ ကြီးမောင်နှင့် အတူ နှစ်ယောက်သွား၍ ကျွဲရှင်တက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ပထမတွင် သိန်းကောလိပ် အလွတ်ပညာသင်ကျောင်း ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီး ဦးသိန်းချစ်၏ ကျောင်းတွင် သင်ယူခဲ့၏။ သူ၏ကျောင်းသားဟောင်းတက္ကသိုလ်ဝင်တန်း ဖြေထားသူတချို့ အပါအဝင် ကျောင်းသား ၂၅ ယောက်၊ ၃၀ ခန့်ရှိ၏။

ကျွဲရှင်တက်စတွင် ဆရာဦးသိန်းချစ်က တောကျောင်းသားတွေမို့ အထင်သေး၏။ နေရှင်နယ်စတိုးမှ ကျော်မြိုင်ကို စာတော်သူအဖြစ် အရေးပေး၏။ သူသင်သော သင်္ချာမှာ ပြဋ္ဌာန်းစာအုပ် ဦးပန်းရီ သင်္ချာနှင့် ပညာဝန်ဦးရှိန်ရေးသော ကိုညိုမေကြီးနှင့် အက္ခရာသင်္ချာပင် ဖြစ်ပါသည်။ ပညာဝန်ဦးရှိန်(ပုသိမ်ခရိုင်)မှာ ကျွန်ုပ်၏ ဦးကြီး ဦးမြစ်၏ဇနီး ဒေါ်ခင်၏ မောင်တစ်ဖမ်းကွဲ၊ ငါးသိုင်းချောင်းသားဖြစ်၏။ တစ်ပတ်အတွင်းမှာပင် ကျွန်ုပ်၏ သင်္ချာအရည်အချင်းကို ဆရာဦးသိန်းချစ် သိလာပြီး အရေးပေးလာလေသည်။

စာသင်ချိန် အတန်းထဲမှာ သူပေးသော သင်္ချာပုစွာများကို မှန်ကန်စွာဖြင့် အစောဆုံးပြီးပြီးနေသူမှာ ကျွန်ုပ်ဖြစ်နေ၍ အရေးပေးလာခြင်း ဖြစ်၏။ "မောင်ကျော်

သန်း... မင်း သတ္တမတန်းဖြေထားတယ်ဆိုတာ ဟုတ်မှဟုတ်ရဲ့လား" ဟု မေးလာခဲ့၏။ ကျွန်ုပ်က ရေကြည်အထက (ထိုအချိန် အထကဖြစ်နေပြီ) စာဖြေဌာနမှ ခုံခမ်းပါတ်ကို ပြောပြပြီး ဆရာမယုံလွှင် စုံစမ်းကြည့်ပါဟု ပြောခဲ့၏။ တစ်လခန့် ကြာသော် ဆရာဦးသိန်းချစ်က သူ၏ အလွတ်ပညာသင်ကျောင်းမှာ ရှစ်တန်းနှင့် တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းများကို ဆက်တက်ရန်နှင့် အခမဲ့သင်ယူခွင့်ပေးမည်ဟု ဆွဲဆောင်ခေါ်ခဲ့၏။ သို့သော် တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းစာမေးပွဲမှာ အကျများသော သင်္ချာနှင့် အင်္ဂလိပ်စာကို အောင်လို၍ ကျွဲရှင်လားတက်ရာတွင် သူ၏ အင်္ဂလိပ်စာဆရာဂျိုးဇက်မှာ ပုသိမ်ကြေးနန်းရုံးကဖြစ်ပြီး စာသင်ရက်ပျက်ကွက်သည်က များနေ၍ စိတ်ပျက်နေခဲ့၏။ ဆရာကို အားနာ၍ သင်္ချာဆက်တက်ခဲ့သော်လည်း အင်္ဂလိပ်စာကို သင်ပြမှု နာမည်ကြီးသော ဘုန်းတော်ကြီး ဦးဂန္ဓာမာ၏ ကျွဲရှင်သို့ ပြောင်းလဲတက်ခဲ့၏။ ကျောင်းသား ၁၅၀/၂၀၀ လောက်ရှိ၏။ စာသင်ပြမှု ကောင်းပါ၏။ လူများ၍ အသံကြားအောင် မနည်းဂရုစိုက် သင်ယူခဲ့ရ၏။

ဘုန်းဦးပါမောက္ခသည် အစိုးရဓမ္မာစရိယစာမေးပွဲအောင်ပြီးသောအခါတွင် ပုသိမ်မြို့၌ ပါဠိတက္ကသိုလ်စာသင်တိုက်ကြီးကို သီးသန့်တည်ထောင်၍ စာသင်သံဃာတော်များကို စာပေပို့ချခဲ့သော နာမည်ကြီး ဆရာတော်ဖြစ်လာရုံမျှမက ပိုထိုးခြင်းကိုလည်း ဝါသနာပါခဲ့သည်။ အစွမ်းထက်သော ဓာတ်လုံးတစ်ခု ရရှိခဲ့လေသည်။

ပုသိမ်မှာပညာသင်နေသော်လည်း ရေကြည်မှ သတင်းကို ကြားနေရ၏။ အင်္ဂလိပ်စာအသင်အပြုကောင်းသော ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီး ဦးအောင်ကို B.A. BED. DT (ဂလတ်စကို)သည် ကျောင်း

အုပ်ကြီးအဖြစ် အသစ်ရောက်ရှိမည် သတင်း ကြားရ၍ အလွန်စမ်းသာဖြစ်ခဲ့ရ သည်။ သတ္တမတန်းစာမေးပွဲ အောင် စာရင်းထုတ်ပြန်သောအခါ ကြီးမောင်၊ ကိုကြည် စသော သူငယ်ချင်းများ စာမေး ပွဲကျကြ၏။ ကျွန်ုပ်နှင့်တကွ စာတော်ကြ သော ကိုလှကြည်၊ ဖုန်းမောင်၊ တင်မြ၊ ဝံမြင့် စသော ကျောင်းသားများ အတန်း ခံတစ်ဝက်ကျော်ကျော် အောင်ခဲ့ကြလေ သည်။

ကျောင်းဖွင့်၍ အဋ္ဌမတန်းကို စ၍ တက်ရောက်ရသည်မှစ၍ ကျောင်းအုပ် ဆရာကြီး ဦးအောင်ကိုးသည် စာခြေခံ English Grammar များကို နည်းစနစ်ကျ နှော့ သင်ပေး၏။ English စကားပြေကို လည်း Simple and Correct Setence များဖြင့် အင်္ဂလိပ်လို ရေးပြ၊ ဖတ်ပြ သင် ကြားပေးခဲ့၏။ အသုံးအနှုန်းကောင်းသော ရေးနည်းရေးဟန် အင်္ဂလိပ် Phrases Classes, Sentence များကို မှတ်စုထုတ်ယူ ရေးမှတ်ခဲ့၏။ ကျောင်းသွားကျောင်းပြန် မကျန် အလွတ်ရအောင် လမ်းသွားရင်း ကျက်မှတ်ခဲ့လေသည်။ အလားတူ စာ ကြောင်းများကို အစမ်းလေ့ကျင့်ရေးခဲ့၏။ အသိမိတ်ဆွေများက အထင်လွဲကြ၏။ လမ်းလွှားရင်း သူတို့နှင့်ဆုံရာတွင် နှုတ် မဆက်ဟု ဆိုကြ၏။ ဘဝင်မြင့်သွားပြီ ဆိုကြ၏။ ထိုသဘောမျိုးမရှိခဲ့ပါ။ မိမိက စာပေးများ အလွတ်ရအောင်ဖတ်ရာ၌ အာရုံရောက်နေ၍သာဖြစ်ပါသည်။ နောင် အခါ ကျောင်းမှာ စာတော်ကြောင်းနှင့် တက္ကသိုလ်ဝင်အောင်တော့မှ သူတို့နား လည်သွားကြ၏။

ဖုန်းမောင်၊ တင်မြ၊ ကိုလှကြည် စသော သူငယ်ချင်းများနည်းတူ ကျွန်ုပ် သည် English Essay ကို သီတင်းတစ် ပတ်လျှင် တစ်ပုဒ်ကျ ပုံမှန်ရေး၍ ဆရာ ကြီးဦးအောင်ကိုးထံ တင်ပြ၍ အမှားအမှန်

အတည်ပြုချက် ယူခဲ့၏။ စတင်ရေးသော ကာလတွင် မင်နီများ စာမျက်နှာအပြည့် တွေ့ရ၏။ မိမိကလည်း တချို့စာကြောင်း ကို မြန်မာလိုအတွေးဖြင့် ရေးခဲ့၏။ မှား လေ အမှန်ရအောင် ကြိုးစားခဲ့လေဖြင့် ဆရာကြီးပြင်ပေးသမျှ ရေးနည်းရေးဟန် ကိုပါ နပူနာအတုယူ၍ အစမ်းလေ့ကျင့် ခဲ့၏။ အဋ္ဌမတန်း ပထမအစမ်းစာမေးပွဲ တွင် ဒုတိယရခဲ့၏။ ဖုန်းမောင်က ပထမ ရ၏။ ဒုတိယအစမ်းစာမေးပွဲ မြေခါနီးတွင် ဆရာကြီးထံတင်ပြသော ကျွန်ုပ်၏ English Essay များမှာ အမှားနည်းလာကာ အမှားမရှိသလောက် ဖြစ်လာခဲ့လေသည်။ ဒုတိယအစမ်းစာမေးပွဲပြီးနောက်ပိုင်းတွင် English Essay နှင့် Letter Writing များ ကို ဆက်လက်ရေးသား တင်ပြရာ အမှား အလွန်နည်းပြီး Good and V.G မှတ်ချက် များပါ ရလာပြီး တစ်နေ့ ဆရာကြီးထံမှာ တင်ထားသော Essay များ ပြန်ယူသော အခါ ဆရာကြီးဦးအောင်ကိုးက “ကျော် သန်း .. မင်းအင်္ဂလိပ်အောင်ပြီလို့မှတ်တဲ့။ ရှစ်တန်းသာမက တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းဖြေ လည်း အောင်နိုင်တယ်” ဟု မှတ်ချက် ထုတ်၍ အားပေးပြောဆိုခဲ့သည်။ ဆရာ ကြီး၏ ထိုသို့ပြောဆိုချက်ကြားရသော အခါ အလွန်အားတက်ဝမ်းသာခဲ့ရ၏။ အဖေနှင့် ဘုန်းကိုလည်း ပြန်လည်ပြော ပြခဲ့၏။ ရှစ်တန်းအတန်းတင်စာမေးပွဲကို လည်း ကောင်းစွာဖြေဆိုအောင်မြင်ခဲ့လေ သည်။ ကျွန်ုပ်၊ ဖုန်းမောင်နှင့် တင်မြတို့ သာ ပထမ၊ ဒုတိယ၊ တတိယ ထူးချွန် အောင်ခဲ့ကြသည်။

အဋ္ဌမတန်းအောင်၍ တက္ကသိုလ် ဝင်တန်း Matriculation Class တက်ရ မည့်နှစ်မှာ ဆရာကြီးဦးအောင်ကိုးကို ဝန်ထမ်းအထောက်အပံ့အကူအညီ သတင်း ကြားရသောအခါ အလွန်စိတ်အားငယ် ကာ စိတ်မကောင်းဖြစ်ခဲ့ရလေသည်။

စာမေးပွဲအကျများသော အင်္ဂလိပ်စာကို အသင်အပြကောင်းသော ဆရာကြီးနှင့် စာဆက်၍မသင်နိုင်တော့၍ဖြစ်၏။ တခြား ကျောင်းသားကျောင်းသူကြီးများသည် ဓနုဖြူသို့လိုက်၍ တက္ကသိုလ်ဝင်တန်း သင်ယူကြ၏။ ဆရာကြီးမှာ မြို့နယ် ဖလပလ လူကြီးများနှင့် အဆင်မပြေ၍ဟု ကြားသိခဲ့ရပါသည်။

ဆရာကြီးထံမှ အင်္ဂလိပ်စာ လေ့ လာသင်ယူ နည်းစနစ်မှန်ကို ကောင်း၊ ကောင်းရထားလိုက်၍ တော်သေး၏ဟု ဆိုရပါမည်။ ထို့ပြင် အရင်းခံဆရာကြီးများ ဖြစ်သော ဆရာဦးမြသိန်း၊ ဦးသိန်းတင် တို့က အင်္ဂလိပ်စာကို အစွမ်းကျန်ကြီး စားပြီး သင်ပြပေး၏။ ဆရာကြီးသူတော် က သင်္ချာ(၁)နှင့် (၂)ကို အထူးကျွမ်းကျင် ပိုင်နိုင်စွာ သင်ပေးခဲ့၏။ အခြားဘာသာ ရပ် ပထဝီ၊ ရာဇဝင်နှင့် အထွေထွေသိပ္ပံ များကိုလည်း ဆရာများက ဂရုတစိုက် သင်ပေးခဲ့၏။ ကျွန်ုပ်ကို ဆရာကြီးဦးသူ တော်က အခြေခံအထွေထွေသိပ္ပံများကို လည်း ၅, ၆, ၇, ၈ တန်းစာတွေ့ပါ ပြန် ကြည့်ထားဖို့ သတိပေးဖူးပါသည်။ အင်္ဂလိပ် စာမှာ ရန်ကုန်မှ ဆရာကြီးဦးတက်တိုး၏ စာအုပ်များကိုလည်း ဝယ်ယူဖတ်ရှုလေ့ လာထားခဲ့လေသည်။ ကျောင်းအုပ်ကြီး ပြောင်းသွား၍ နောက်ထပ်ကျောင်းအုပ် ရောက်လာသော်လည်း စာမေးပွဲမြေခါနီး မှ ရောက်လာ၍ မထူးတော့ပါ။ သို့သော် စာများရနေ၍ စာမေးပွဲပြုရန် ကြောက်ရွံ့ စိတ်မရှိ အဆင်သင့်ဖြစ်ခဲ့လေသည်။

ထိုကာလတွင် နဝမဟန်းမရှိသေး ပါ။ အဋ္ဌမတန်းအောင်ပြီး တက္ကသိုလ်ဝင် တန်းတက်၍ မြေကြေရသည်။ ကျွဲပျော်မြို့ အထကကို စာဖြေဌာနအဖြစ် ချပေး၍ ရေကြည်၊ ငါးသိုင်းချောင်း စသော ကျောင်းသားများ ထိုစာစစ်ဌာနမှ မြေကြေ ရသည်။ မြန်မာစာ၊ အင်္ဂလိပ်စာ၊ သင်္ချာ

www.burmeseclassic.com

(၁)ကို ဖြေပြီးနောက် သင်္ချာ(၂)ကို ဖြေရ
၏။ သင်္ချာ(၂)မှာ ရှိသမျှပေးပြီး အကွာရာ
သင်္ချာကို ဖြေရသည်။ ကြိုက်ရာပစ္စည်းက
စဖြေနိုင်၏။ မေးခွန်းဖတ်ကြည့်ပြီးသော်
အားလုံးဖြေနိုင်မည် ယုံကြည်၍ အကွာရာ
သင်္ချာမှ စဖြေရာ နံပါတ်(၁)ပြီး၍ နံပါတ်
(၂) ဆက်ဖြေခဲ့၏။ (၂-၁)ပစ္စည်း ဖြေဆိုရာ
တွင် အချိုးတွက်ပစ္စည်း လွယ်လွယ်လေးမို့
ဖြေစဉ်မှာ အငြိမ့်ထွက်ဖြစ်နေ၏။ တွက်
နည်းချိုးစုံသုံး၍ တွက်ကြည့်၏။ အဖြေ
မထွက်ဘဲ ရှိ၏။ မိမိစိတ်တွင် စာမေးပွဲ
ဟုမထင်။ အတန်းထဲမှာ သင်္ချာပြိုင်တွက်
နေသည်ဟု ယူဆကာ တွက်နေမိ၏။
အချိန်ကြာသွား၍ မည်သူ့အရင်ပြီသနည်း
ဟု မော့ကြည့်လိုက်ရာ စာမေးပွဲဖြေနေ
သည့်အပြင်ကို သတိထားမိပြီး အချိန်ကုန်
၍ ထိတ်လန့်သွား၏။ စိတ်ကိုငြိမ်အောင်
ထိန်းပြီး သမ္မုဒ္ဒေသရာဇာစာရွတ်ဆို ရှိခိုး
ပြီး အဘဘိုးဘိုးအောင်ကို တိုင်တည်
ကန်တော့ ဆုတောင်းပြီး ဆက်ဖြေခဲ့
သည်။ ဂုဏ်ထူးမှန်းထားသော်လည်း
အောင်မီအမိကမို့ အောင်မြင်အောင် ဆု
တောင်းပြီး ဖြေခဲ့သည်။

ရှိသမျှပစ္စည်းများကို သီအိုရီများ
ကိုရေးပြီး ပုံများတည်ဆောက်ထားပြီး
Writerအတွက် ကွပ်လပ်ထားကာ ဆက်
ဖြေစရာကုန်သွားမှ အကွာရာပစ္စည်းကျန်
သည်ကို ဆက်ဖြေခဲ့၏။ ပြီးသွား၍ ချန်ခဲ့
သော ရှိသမျှပေးပြီး Writer ကိုဖြေရန်
စလိုက်ချိန်တွင် စာဖြေချိန်ပြည့်၍ ပြန်လာ
ခဲ့ရသည်။ အားလုံးဖြေ၍မပြီးသဖြင့် စိတ်
ပျက်ဝမ်းနည်းကာ စာမေးပွဲအောင်မည်
မထင်တော့သဖြင့် နောက်နေ့တွင် ဆက်
မဖြေလိုတော့ပါ။

စာဖြေပြီး ရေကြည်အထကကို
ဝင်ကြရ၏။ ဆရာကြီးများက ကျောင်း
တွင် စောင့်ကြည့်နေကြ၏။ ဆရာသူတော်
က "ကျော်သန်း မင်းဂုဏ်ထူးရနိုင်တယ်

မို့လား" ဟုမေး၏။ ဆရာကို မိမိဖြစ်ခဲ့ပုံ
ကို ပြော၍ စာမေးပွဲအောင်မည်မထင်
ကြောင်း ပြောမိ၏။ ဆရာက "မင်း
မအောင်ရင် ဘယ်သူ့အောင်မှာလဲကွ။
စိတ်ဓာတ်မကျနဲ့ ဆက်ဖြေ" ဟု ပြောခဲ့
သည်။ သင်္ချာ(၁)နှင့် (၂) နှစ်ရပ်ပေါင်း
အောင်မှတ်ထုတ်မှာလို့လည်း ပြော၏။
မင်းပြောပုံအရ အောင်မှတ်ရမှာ သေချာ
တယ်ဆို၏။ အားပေး၏။

အိမ်ပြန်ရောက်သော် အဖေက
စောင့်မျှော်နေ၏။ "လူလေး၊ ဖြေနိုင်တယ်
မို့လား" မေးလာ၏။ သင်္ချာ(၂)ကိုစွဲ ဖြစ်
ကြောင်းကုန်စင် ပြောပြလိုက်ပြီး နောက်
ရက်တွင် စာမေးပွဲဆက်မဖြေလိုတော့
ကြောင်း ပြောလိုက်မိသည်။ အဖေက
"သားရာ ... မင်းဆရာသူတော် ပြော
သလိုဆို အောင်နိုင်ပါတယ်ကွာ။ ဆက်
မဖြေရင်တော့ ကျမှာသေချာတယ်။
ဆက်ဖြေရင်တော့ အောင်မယ်ထင်တယ်။
အဖေကတော့ ဆက်ဖြေစေချင်တယ်။
ယောက်ျားပဲကွ။ အားမလျော့စမ်းပါနဲ့"
ဟု ဆို၏။ စာမေးပွဲကျမှာကို သူမစိုးရိမ်
ပါ။ စာမေးပွဲဆက်မဖြေမှာကိုသာ စိတ်ပူ
ပြီး စိတ်ညစ်သွားပုံရလေသည်။ ခဏနေ
ပြီးမှ "သားရာ ... တစ်နှစ်လုံးကြီးစား
လာတာ။ ဖြေနိုင်သလောက် ဖြေခဲ့တာပဲ။
နောက်ဘာသာတွေ ဆက်ဖြေပါ" ဟု
ထပ်၍ တိုက်တွန်းသဖြင့် စာများကို ပြန်
လည်ဖတ်နေစဉ် ညနေပိုင်းတွင် အစိုးရ
က Radio သတင်း ထုတ်ပြန်၏။ သင်္ချာ
ပစ္စည်း (၂) (၁) ဖြေဆိုသူအားလုံးကို ထိုပစ္စည်း
အတွက် အမှတ်ပြည့်ပေးမည်။ ထိုပစ္စည်း
မှားနေ၍ဟု ဆို၏။ ထိုအခါမှ အောင်
မှတ်ရမည်ကို ယုံကြည်ပြီး စိတ်ပါလက်ပါ
စာဆက်ဖတ်၍ ဆက်ဖြေခဲ့လေသည်။
ကျန်ဘာသာများလည်း ကောင်းစွာဖြေ
နိုင်ခဲ့သည်။

ထိုနှစ်တွင် အဖေသည် ဦးပွားရေး

လုပ်ငန်းကို ပြောင်းလိုက်လေသည်။ ဦး
ပွားဖြစ်နေသော ကိုင်းလုပ်ငန်းကို ဆက်
မလုပ်တော့ပါ။ ဖဆပလလူကြီးများက
အဖေနှင့် ရင်းနှီး၍ ကွန်မြူနစ်များ သိသွား
လျှင် အဖေကို သတ်ပစ်နိုင်သည်ဆို၍
အဖေက စိုးရိမ်ပြီး ထိုလုပ်ငန်းရပ်ခဲ့လေ
သည်။ ငါးသိုင်းချောင်းတစ်ဖက်ကမ်း
ဒေါင့်ကြီးရွာအနောက်ဘက် သရက်
ချောင်းရွာမှာ ဝယ်ထားသော ကိုင်းမြေ
နေရာကို ပြန်ရောင်းလိုက်၏။ ထိုကာလ
က ခေတ်စားသော ရက်ကန်းလုပ်ငန်းကို
ရက်ကန်းလေးစင်ဖြင့် စတင်လုပ်ကိုင်ခဲ့
လေသည်။ လယ်ဧကမှာ ၁၅ ဧကခန့်
လုပ်သေး၏။ လူငှားငှား၍ လုပ်ခဲ့သည့်
နေရာသီကျောင်းပိတ်ရက်တွင် ထိုရက်
ကန်းစင်တစ်စင်ကို ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် ဝင်၍
သင်ယူပြီး ခတ်ဖြစ်ခဲ့ပေသည်။ တစ်နေ့
ကို ပုဆိုးကွင်း ၄ ထည်၊ ၅ ထည် ကျ
၏။ ရ၏။ ၁/၂၀၊ ၁/၄၀၊ ၂/၆၀ ချည်
များဖြင့် အရောင်ဆိုးပြီး အကွက်အဖွဲ့၍
ရက်ကန်းရက်ရလေသည်။

ပုဆိုးကွင်းတစ်ထည်ကို အကြမ်း
၁/၂၀ ချည် ပေါက်ဈေး ၂/ ၂၅ ပြားမှ
၂/ ၅၀ ပြား၊ ၁/၄၀ ကြမ်းချော ၃ ၂၅
ပြားမှ ၃ ၅၅ ပြား၊ ၂/၆၀ ချည် ၅ ၅၀
ပြားမှ ၆ ကျပ် ၅၀ ပြားခန့်သာ ပေါက်
ဈေးရှိ၏။ ပုသိမ်နှင့် ဟင်္သာတမှ ခိုင်များ
က ကိုယ်စားလှယ်ထား၍ ဝယ်ကြ၏။ နေ့
ရာသီလည်းဖြစ်၍ ချွေးထွက်လည်းများ
၏။ သူများထက် အထွက်ပိုရရန် စိမ့်ယ
နှင့် ကြိုးစားလုပ်ကိုင်ခဲ့၍ အသားလည်း
ဖြူသည်ထက် ပိုဖြူလာ၏။ အနည်းငယ်
လည်း ပိန်သွား၏။

စာမေးပွဲအောင်နိုင်စေရန် အလွန်
အောင်လို၍ အဘဘိုးဘိုးအောင်ကို ည
တိုင်းတိုင်တည်၍ကန်တော့ပြီး ဆုတောင်း
ခဲ့ပြီးမှ အိပ်လေ့ရှိ၏။ အတန်းတင်စာမေးပွဲ
များ အောင်စာရင်းထွက်ခါနီးသောအခါ

တစ်ညတွင် အိမ်မက်ထူးတစ်ခု ထူးဆန်းစွာ မက်ခဲ့လေသည်။ ကျွန်ုပ်နှင့် ထက်အောက်ညီရယ်၊ အငယ်ဆုံး ညီလေးရယ် သုံးယောက်စလုံး သိပ်ပြီး မနိပ်မမြင့်သော စစ်ပင်ကဲ့သို့ သစ်ပင်ထိပ်ဖျားကိုင်၊ မှာ နားနေသော ငှက်တစ်ကောင်ကို ထက်ပမ်းကြ၏။ အပေါ်ယံမှ ကျွန်ုပ်က ထက်ရွှမ်းရေ လက်ဆုပ်လက်ကိုင်ဖမ်းမိသည်ကို မြင်မက်၏။ အိပ်ရာမှနိုးသော် အိပ်မက်ကို သတိရသော်လည်း ဘာအတွက် နိမိတ်ပေးမက်သနည်းဟု စဉ်းစားပေမဲ့ အဖြေမရပါ။ ညီငယ်များ စာမေးပွဲအတန်းတင် အောင်စာရင်းထုတ်ပြန်သောအခါ သူတို့နှစ်ယောက်စလုံး စာမေးပွဲအောင်ခဲ့ကြလေသည်။ အိပ်မက်မက်ချိန်မှ သုံးပတ်ခန့်ရှိပြီလည်း ဖြစ်၏။ ထိုအခါမှ ကျွန်ုပ်လည်း စာမေးပွဲအောင်မည်ဖြစ်လို့ မက်သောအိပ်မက် ဖြစ်နိုင်ကြောင်း စဉ်းစားမိလေ၏။ မိမိက ကိုယ်တိုင်ငှက်ဖမ်း မိသူဖြစ်ပြီး ကိုယ်တိုင်ဖမ်းရဘဲ လိုက်ပါသူ ညီနှစ်ယောက် စာမေးပွဲအောင်သည်ကို ထောက်၍ မိမိစာမေးပွဲအမှန်အောင်မည်ကို ယုံကြည်ဝမ်းသာလှ၏။ အဘဘိုးဘိုးအောင် မေတ္တာဖြင့် နှိမိတ်ပြမက်သော အိပ်မက်ဟု ထင်၏။ အဘကို အားအားထားဖြင့် နေ့စဉ် ဆုထား၊ တိုင်တည် ကန်တော့၍ အိပ်ခဲ့သည်သာဖြစ်၏။

ထိုခေတ်ထိုကာလမှာ T.V မပြောခဲ့ Radio အသံပမ်းရက်ပင် အိပ်တိုင်းမှာ ဖျံသေးပါ။ လျှပ်စစ်မီးရသော ရေကြည်မြို့တွင်း ဈေးပိုင်းအိမ်တစ်ချို့မှာသာ ရှိ၏။ ခုက်ကန်းချည်ထုတ်သမဝါယမအသင်း ဆိုင်မှာလည်း ရှိ၏။ သမဝါယမအသင်း ဆိုင်တာဝန်ခံမှာ ဦးသန်းဝင်းဖြစ်၏။ ရေကြည်မြို့ ၃ လမ်းနေ ကြီးမောင်တို့အိမ်ကြီးအေးမောင်၊ ဒေါ်မြရင်တို့အိမ်ရှေ့သမ်း၏ တစ်ဖက်ခြမ်းမှာရှိ၏။ ကျောင်း

တွင် စာတော်ကြောင်း၊ စာကြီးစားသူများ ဖြစ်ကြောင်း လူသိလည်း များနေ၏။ ကြီးမောင်၊ စံမြင့်၊ မောင်မောင် စသော သူငယ်ချင်းများနှင့် ထိုသမဝါယမဆိုင်ကို Radio မှ ထုတ်လွှင့်သော အောင်စာရင်း နားထောင်ရန် သွားကြ၏။ ချည်ထည်လုပ်သော လူကြီးများနှင့် သမဝါယမဆိုင်ရှိ လူကြီးများက ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ကြိုဆိုနေရာပေးကြ၏။ နားထောင်စေ၏။

မြန်မာ့အသံမှ ရေဒီယိုဖြင့် အောင်စာရင်းထုတ်ပြန်သောအခါ တစ်နိုင်ငံလုံး အတွက် ထုတ်ပြန်ပေးခြင်း ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့စာစစ်ဌာနအလှည့်ရောက်လာ၏။ ငါးသိုင်းချောင်း အထက်မှ ကျောင်းသားများပြီးလျှင် ရေကြည်အထက် ရောက်မည်ဖြစ်သည်။ ငါးသိုင်းချောင်းအထက် ပြီး၍ ရေကြည်အထက် ရောက်လာရာ K.P.W-111 Mg Phone Mgr K.P.W-123 Mg Kyaw Than ဟု မိမိနာမည်၊ နံနံပါတ် ပါလာရာ ကြားလိုက်သည်နှင့် အတိုင်း မသိ ဝမ်းသာသွား၏။ ဘယ်လိုဝမ်းသာမှုမျိုးနှင့်မှ နှိုင်း၍မရအောင် အကြီးအကျယ် ဝမ်းသာခဲ့ရလေသည်။ အိပ်မက်နိမိတ်ကြောင့်သာ နားထောင်ရအောင် သွားခြင်းဖြစ်၏။ ဝမ်းသာလွန်က မြေကြီးကို ခြေစင်း၍ သွားရသည်ကို ပင် နင်း၊ မိမိမှန်းမသိအောင် ဖြစ်ခဲ့ရလေသည်။ ကျွန်ုပ်ဘဝတွင် အမှတ်ရစရာ ထူးခြားမှုတစ်ခု ဖြစ်ခဲ့၏။ ရေကြည်အထက်မှ ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ယောက်သာ တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းအောင်ခဲ့၏။ ရှေ့နှစ်များက ပြေခဲ့ဖူးသော အကိုကြီး၊ အမကြီးများနှင့် ကျန်သူငယ်ချင်းများ မအောင်ခဲ့သော်လည်း ထိုနှစ်တွင် ထူးခြားစွာ ထုတ်ပြန်သော H.S.F. (High School Final) အောင်ချက်အဖြစ် ထပ်မံထုတ်ပြန်ပေးရာတွင် ကိုလှကြည်၊ တင်မြ၊ စံမြင့်၊ လှိုင်၊ ကိုတင်ချော စသူတို့မှာ ထိုအဆင့် H.S.F

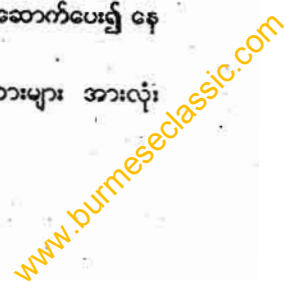
ကို အောင်ခဲ့၏။

အောင်စာရင်းမထွက်မီက အင်းစိန် G.T.I. ကျောင်းကို ကြိုတင်လျှောက်လွှာ တင်ထား၍ တက်ခွင့်ပြုကြောင်း စာရောက်လာ၏။ သို့သော် B.Sc Engineer ဖြစ်မှ အရာရှိတန်းပြီးရမှသာသိ၍ မတက်တော့ပါ။ မိဘများလည်း စီးပွားရေးလုပ်ငန်း ယခင်ကလို မကောင်း၍လည်း စဉ်းစားနေရ၏။ အဖေနှင့် ဘဖုန်းက ရန်ကုန် တက္ကသိုလ်ဆက်တက်ရန် တိုက်တွန်းပြီး တက်ဖြစ်အောင် စီစဉ်ပေး၏။

ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်တွင် ဖုန်းမောင်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ယောက်စလုံး ဆက်တက်ဖြစ်၏။ ဖုန်းမောင်က ဥပစာဓိပ္ပာ I.A. ပထမနှစ် ထီးတန်းကောလိပ်မှာ တက်ခဲ့၏။ ကျွန်ုပ်က ဥပစာသိပ္ပံ B.Sc(A) ကို ရန်ကင်းကောလိပ်မှာ တက်ရ၏။ ထိုခေတ်က B.Sc အင်ဂျင်နီယာတန်းကို ဥပစာသိပ္ပံဒုတိယနှစ် B.Sc(B)အောင်၍ ဘာသာစုံသတ်မှတ်သော အမှတ်စာရင်းရမှ B.Sc(B) ကို Eligible for the first year B.Sc Engineering ဟု ကြွယ်အမှတ်အသားပြု၍ အောင်စာရင်းထုတ်ပြန်ပေးပြီး တက်ခွင့်ရသော ကာလဖြစ်၍ နောက်ထပ်လေးနှစ် တက်ရ၏။ B.Sc(A)(B) မှာ Pure Science ဘာသာတွဲ Physics, Chemistry, Maths ဘာသာတွဲ ယူရ၏။ English နှင့် Burmese မှာ မယူမနေရ ဖြစ်၏။

ရန်ကင်းကောလိပ်မှာ ယခု အထက် (၁) ရန်ကင်းကျောင်းနေရာ ဖြစ်၏။ ကျောင်းသား Hostle အဆောင်များကို ရန်ကုန်းချောင်းနှင့် ဂူတ္တလစ်ဈေးလမ်းကြား ရန်ကင်းလမ်းမကြီး၏ အရှေ့ဘက်ခြမ်းမှာ သွပ်မိုး၊ ထရံကာ နှစ်ခန်းတွဲ အဆောင်များအဖြစ် ဆောက်ပေး၍ နေကြရ၏။

သိပ္ပံကျောင်းသားများ အားလုံး

အတွက် လက်တွေ့ခန်းကြေးနှင့် အဆောင် နေထိုင်စားသောက်စရိတ်အပါအဝင် တစ် လ ၆၀ ကျပ် ပေးသွင်းကြရ၏။ အဆောင် နေခွင့်စာရင်း ထုတ်ပြန်သောအခါ အဆောင် 11(A)မှာ နေရာရ၏။ တစ် ဆောင်တွင် အခန်းနှစ်ခန်းခွဲထား၏။ တစ် ခန်းတွင် ကျောင်းသား ၇ ယောက်၊ ၈ ယောက် နေကြရ၏။ စားပွဲ၊ ခုတင်၊ ကုလားထိုင်၊ ရေပိုးအုန်း၊ စားစရိတ်ပါ အပြီးအစီး ၆၀ ကျပ်တွင် ပါဝင်၏။

ပုသိမ်သား ... ကိုကျင်အောင်၊ ကိုသောင်းရွှေ ကျောင်းကျန်းသား ကိုစိန် သန်း၊ ရေကြည်သား ကျွန်ုပ်နှင့် ပခုက္ကူ သား ကိုအောင်မြင့်သိန်း၊ ညောင်ရွှေသား ကိုစန်းမောင်နှင့် လွယ်မွေသား ဆေး ကျောင်းသား ရှမ်းကလေးလည်း ပါ၏။ ထိုစဉ်ကာလ တက္ကသိုလ်ကျောင်းသား သမဂ္ဂရွေးချယ်ပွဲ ရှိခဲ့၏။ အစိုးရလိုလား သော ရဲခေါင်အဖွဲ့နှင့် အတိုက်အခံပြု ကျောင်းသားတပ်ဦးအဖွဲ့တို့ ယှဉ်ပြိုင်ကြ ၏။ ညနေပိုင်း၊ ညပိုင်းတွင် ဝါဒရေးရာ မဲဆွယ်စာရွက်များ အခန်းတွင်းသို့ လိုက် လံဖြန့်ဝေကြသည်။ အများစုက ကျောင်း သားတပ်ဦးကို ကြိုက်၏။ ကိုစိုးသိမ်းတို့ ကိုခင်မောင်အုန်းတို့ ဦးဆောင်သော ကျောင်းသားတပ်ဦးက မဲနိုင်၏။ အပြိုင် အဆိုင် မဲဆွယ်ကြသော်လည်း ခိုက်ရန် မရှိ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် ခင်ခင်မင်မင်ပင် ဖြစ် ကြ၏။ မိမိကြိုက်ရာကို မဲပေးရွေးခဲ့သည် ဖြစ်၏။

မြန်မာစာမှအပ ကျန်ဘာသာရပ် အားလုံး အင်္ဂလိပ်လို သင်ရ၏။ အင်္ဂလိပ် စာကို ဆရာမကြီး ဒေါ်တင်စာမော်နိုင် အခန်းမှာ ရ၏။ အင်္ဂလိပ်စာတော်ပုံရ သော်လည်း မီးနင်းကို နှုတ်မှခေါ်ပေးပြီး သင်ပုန်းတွင် ရေးမပြုချေ။ သို့အတွက် မကြိုက်ကြပါ။ ဆရာကြီး Mr. Priya နှင့် အခြား ဆရာမကြီးတစ်ဦးအခန်းကို

ကျောင်းခေါ်ချိန်ပြီးပါက သွားရောက်တက် ခဲ့ကြလေသည်။

ထူးထူးခြားခြား နှစ်စတွင် အောက် ထပ်အခန်းကျယ် Hall ခန်းမှာ ကျောင်း သားပေါင်း ၂၅၀/၃၀၀ ခန့် တစ်ပြိုင် တည်းသင်ယူရသော Solid Geometry ဘာသာရပ်သင်ရပုံ ဖြစ်၏။ ဆရာကြီး Mr. Chaundry က သင်၏။ ဆရာကြီးက ပုံတစ်ပုံဆွဲပြီးတိုင်း Three dimensions အမြင်နှင့် သင်၏။ ကျောင်းသားများက ထိုပုံကို Two dimensions အမြင် မြင်ကြ ၏။ ဆရာကြီးက အင်္ဂလိပ်စာ အသံထွက် ကို အိန္ဒိယသားလေသံနှင့် ပြော၏။ သူ့ စကားကိုလည်း နားမလည် ဖြစ်ကြရ၏။ ဥပမာ This yangle is equal to that yangle ဆိုရင် This angle is equal to that angle ဖြစ်သည်။ ရှုပ်ကုန်၏။ ကြာ လေ နားမလည်လေ ဖြစ်၍ ကျောင်းသား အများစုမှာ သူ့အတန်းကို မတက်တော့ ချေ။ Solid Geometry မဖြေဘဲနေကြ၏။ နောက်ဆုံးနှစ်ဝက်လောက်တွင် ကျောင်း သား ၄၀/၅၀ လောက်သာ ရှိတော့၏။ ကျွန်ုပ်သည် ဇွဲဖြင့် ပေ၍တက်ခဲ့ပြီး day student အသားဖြူဖြူ၊ ရုပ်ဖြောင့်ဖြောင့်၊ စိတ်ကောင်းရှိသော အေးအေးဆေးဆေး တစ်ယောက်တည်းနေတတ်သော ဖိုးတင့် ကို မိတ်ဆက်ပြီး နားလည်လာပေး၍ နားလည်သည်ဆိုသဖြင့် အတူကျောင်း တက်ဖြစ်၏။ နောင်တွင် အလွန်ခင်သော သူငယ်ချင်းဖြစ်လာခဲ့လေသည်။ သူပြော ပြ၍ ဆရာကြီးအသံထွက်ကို အမှန်သိရ လေသည်။

မေတ္တာ သစ္စာ သည်းခံ

ဖိုးသန်းကျော်(ရေကြည်သား)

အရေးပေါ်ကိစ္စ
ပေါ်ပေါက်လာသည့်အခါ
ကိစ္စနှင့်လျော်ညီသော
စကားများကို ပြောဆိုရ
မည်ကိုလည်းကောင်း၊
မိမိအခြေအနေနှင့်
သင့်လျော် လျော်ပတ်သော
ချစ်သူကိုလည်းကောင်း၊
မိမိနှင့်ဝန်ရုံသော
အမျက်ဒေါသကိုလည်းကောင်း
သိရမည်။
ထိုသို့သိတတ်သော
သူသည်လည်း
ပညာရှိမည်တော့၏။
(လောကနီတိ)

သင့်နား ပေးနာပါသည်

သက်လုံ

ပညာရှိနှင့် ပညာမဲ့

သိနားလည်မှုရသော ဝမ်းမြောက်ခြင်းတို့သည် ဘုရားသခင်၏ ရတနာများ ဖြစ်၏။ သင့်လျော်သည်ဟုထင်သော အတိုင်းအတာပမာဏအထိ လူတိုင်းလူတိုင်းထံတွင် ဝေငှထားသည်။ ဘုရားသခင်သည် သင့်အား ပညာဉာဏ်ကို မပေးထားပါသလော။ အမှန်တရားတည်းဟူသော အသိဉာဏ်ဖြင့် သင်၏ စိတ်ကို သူသည် ထွန်းလင်းအောင် မပြုထားပါသလော။ ထိုအသိတရားများကို သူတို့အဖို့ သူတို့အားထားလိုက်နာနိုင်စေရန် အတွက် ပညာမဲ့များထံသို့ လက်ဆင့်ကမ်းပါလော့။ သင့်ကိုယ်တိုင်၏ တိုးတက်မှုအတွက် ပညာရှိများထံ လက်ဆင့်ကမ်းပါလော့။

မိုက်မဲမှုကို အထင်လွဲခြင်းထက် စစ်မှန်သော ပညာကို ပို၍ အထင်လွဲတတ်ကြ၏။ ပညာရှိသည် မကြာခဏပင် သံသယဝင်၍ စိတ်ပြောင်း၏။ မိုက်မဲသူကား ခေါင်းမာ၍ သံသယမဝင်တတ်ချေ။ သူသည် သူ၏ မသိနားမလည်မှုမှလွဲလျှင် အားလုံးကို သိသည်ချည်းဖြစ်သည်။ ဘာမျှမရှိသည့် အပေါ် ဟနတက်ခြင်းသည် အလွန်စက်ဆုပ်ဖွယ် ဖြစ်၏။ စကားများများပြောခြင်းသည် မိုက်မဲမှု၏ မိုက်မဲခြင်းဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်သည့် တိုင်အောင် သူတို့၏ ရိုင်းပျမှုကို သည်းခံခြင်း၊ ထိုသူတို့၏ မထာဘူတမကျနိုင်ခြင်းကို ကရုဏာထားခြင်းတို့သည် ပညာရှိ၏ အစိတ်အပိုင်း ဖြစ်ချေ၏။ သို့တိုင်အောင် သင့်ကိုယ်သင် အထင်ကြီးမှုဖြင့် ဘဝင်မြင့်မနေပါနှင့်။ လွန်ကဲ၍ သိနားလည်နေခြင်းကို ကြားဝါမနေပါလင့်။ လူသား၏ အထင်ရှားဆုံးသော

သိနားလည်မှုဆိုသည်မှာ မျက်စိကန်းခြင်းနှင့် မိုက်မဲမှုအဖြစ်၌ သာလျှင် ရှိနေသေးသောကြောင့်တည်း။

ပညာသည် မိမိ၏ ချွတ်ယွင်းချက်များကို သိရှိခံစားရသည်ဖြစ်၍ မိမိကိုယ်မိမိ နှိပ်ချသည်။ သူသည် မိမိကိုယ်မိမိ ချီးကျူးနိုင်ရန် ကြိုးစားလုပ်ဆောင်၏။ သို့သော် မိမိကိုယ်မိမိ ချီးကျူးနိုင်လောက်သည့် အခြေအနေသို့ ဘယ်တော့မှ မရောက်။ သို့ရာတွင် လူမိုက်သည်ကား မိမိ၏ တိမ်သော 'ဉာဏ်' စမ်းချေခြင်းကို ဖောက်ထွင်းကြည့်ပြီး အောက်ခြေတွင် မြင်နေရသော ကျောက်ခဲကလေးများဖြင့် ကျေနပ်နှစ်သိမ့်နေသည်။ ထိုကျောက်ခဲများကို သယ်ယူ၍ ပုလဲများသဖွယ် လိုက်လံပြသ၏။ ထိုနောက် ညီအစ်ကိုများ၏ ချီးကျူးခြင်းဖြင့် သူ့ကိုယ်သူ ပျော်ရွှင်စေသည်။ သူသည် တန်ဖိုးမရှိသော အရာများကို ပိုင်ဆိုင်ထားရခြင်းအတွက် ကြွားဝါသည်။ သို့ရာတွင် မသိနားမလည်မှုသည် ရှက်စဖွယ်ဖြစ်သည်ကိုကား သူသည် သိနားလည်ခြင်းမရှိချေ။ ပညာ၏လမ်းကြောင်းပေါ်တွင်ပင် သူသည် မိုက်မဲမှု၏နောက်သို့ ပင်ပန်းကြီးစွာ လိုက်၏။ သူ့လုပ်ငန်း၏ ဆုလာဘ်ကား အရှက်ရခြင်းနှင့် စိတ်ပျက်ညှိုးနွမ်းခြင်းတို့ပင် ဖြစ်ချေသည်။

သို့ရာတွင် ပညာရှိတို့သည် သူ့စိတ်ကို ပညာဖြင့် ထွန်ယက်၏။ ပညာများ တိုးပွားရှင်းသန်ခြင်းသည် သူ့အတွက် နှစ်ခြိုက်စရာရှိသည်။ သူ့ပညာ၏ လူတို့အတွက် အသုံးဝင်မှုသည် သူ့အား ဂုဏ်သရေသရယူကို ဆောင်းစေသည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ကောင်းမွန်သော အရည်အချင်းကို ရရှိခြင်းသည် အမြင့်ဆုံးသော ပညာဟု သူယူဆထား၏။ ပျော်ရွှင်မှုအတတ်ဟူသည်ကား မိမိဘဝကို လေ့လာခြင်းပင်တည်း။

ချမ်းသာသူနှင့် ဆင်းရဲသူ

မှန်ကန်စွာ အသုံးပြုပါစေတော့ ဟူ၍ ဘုရားသခင်က ဥစ္စာနေကို ပေးထားခြင်းခံရသူသည် ကံကောင်းသူဖြစ်၍ အဆင့် အတန်းမြင့်သည်။ သူသည် သူ၏ ဥစ္စာနေကို ပျော်ရွှင်စွာကြည့် ရှု၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုအရာများသည် သူ့အား ကောင်းကျိုးကို ပြုလုပ်စေနိုင်သောကြောင့်ပင် ဖြစ်ချေသည်။ ထိခိုက်ဒဏ်ရာရသော ဆင်းရဲသူများကို သူ့ကာကွယ်စောင့် ရှောက်၏။ အားကြီးသူက အားနည်းသူကို မဖိနှိပ်စေရန် သူ ကာကွယ်သည်။ ကရုဏာတရား၊ ဦးတည်ရာများကို သူရှာဖွေ ၏။ သူတို့၏ လိုအပ်ချက်များကို စုံစမ်း၏။ ပကာသနမပါသော ဆုံးဖြတ်ခြင်းများဖြင့် သူတို့ကို သက်သာရာရစေ၏။ သူသည် ကောင်းမှုကို ကူညီ၍ ဆုလာဘ်ချီးမြှင့်၏။ တီထွင်ကြံစည် ဖန်တီး ခြင်းကို အားပေး၍ အသုံးဝင်သော အကြံအစည်မှန်သူများကို ရက်ရောစွာ ထောက်ပံ့သည်။ ကြီးကျယ်သော လုပ်ငန်းများကို သူလုပ်ကိုင်၏။ သူ၏တိုင်းပြည်ကို ချမ်းသာကြွယ်ဝစေသည်။ အလုပ်သမားသည် အလုပ်ရ၏။ အကြံအစည်သစ်များကို ပြု၏။ အတတ်ပညာများ တိုးပွားသည်။

သူ၏စားပွဲပေါ်မှ ကောင်းမွန်သော ခဲမွယ်ဘောဇွင်များ ကို ဆင်းရဲသော အိမ်နီးချင်းများ ပိုင်ဆိုင်မှုဟူ၍ သူမှတ်ယူထား သည်ဖြစ်သောကြောင့် သူတို့အပေါ်တွင် သူမကောက်ကျစ်ချေ။ သူ၏စိတ်ထားကောင်းမှုကို သူ့ဥစ္စာနေက မထားဆီးမပိတ်ဆို့ နိုင်။ ထို့ကြောင့် ချမ်းသာကြွယ်ဝမှုအတွက် သူပျော်ရွှင်ဝမ်း မြောက်သည်။ သူ့ပျော်ရွှင်မှုသည်လည်း အပြစ်ကင်းစင်၏။ သို့သော် ဥစ္စာနေကို များပြားစွာ သိမှီးထားပြီး တစ်ဦးတည်းပိုင် ဆိုင်ထားရမှုဖြင့် ပျော်ရွှင်နေသူကား အမက်လာဖြစ်ချေ၏။ ဆင်းရဲ သူတို့၏ မျက်နှာကို ကြိုတ်ချေပြီး သူတို့၏ နဖူးများပေါ်မှ ချွေးများ ကို အလေးဂရုမပြုသူသည် အမက်လာဖြစ်သည်။ သူသည် ခံစား မှု ကင်းမဲ့သော ဖိနှိပ်ခြင်းဖြင့် စီးပွားတက်၏။ သူညီနောင်တစ်ဦး ၏ ပျက်စီးခြင်းသည် သူ့အား အနှောင့်အယှက် မဖြစ်ချေ။ မိဘမဲ့ကလေး၏ မျက်ရည်ကို သူသည် နွားနို့ပမာ သောက်သုံး ၏။ မုဆိုးမ၏ ငိုကြွေးသံသည် သူ့နားထဲတွင် ဂီတဖြစ်သည်။ သူ၏နှလုံးသားသည် ချမ်းသာမှုဖြင့် မာကျောလျက်ရှိသည်။ မည်သည့်ပူဆွေးခြင်းမျိုးမှ မည်သည့်အတိအကျရောက်ခြင်းမျိုးမှ ဤနှလုံးသားအပေါ်တွင် အရာမထင်စေနိုင်ချေ။ သို့သော် မတရားမှုကိုချီန်စားကား သူ့နောက်သို့ လိုက်နေ၏။ သူသည် အမျှင်မပြတ်သော သောကဗျာပါဒအကြားတွင် နေထိုင်ရ၏။ သူက အခြားသူများအပေါ်သို့ ဆောင်ကြဉ်းပေးခဲ့သော ဘေး

ဒုက္ခများအတွက် သူ့စိတ်ပူပန်ခြင်းနှင့် သူ့ဝိညာဉ်က ပိုင်ဆိုင် သော လှယက်တတ်သည် ဆန္ဒများကပင် သူ့ကို လက်စားချေ ပေသည်။

အို ... ဤသူ၏နှလုံးသား ကိုက်ဝါးခံရမှုနှင့် နှိုင်းစာ လျှင် ဆင်းရဲခြင်း၏ ဒုက္ခဟူသည် ဘာမျှမဆိုလောက်ပါတကား။ ဆင်းရဲသူသည် သူ့စိတ်ကိုသူ ဖြေပါစေလော့။ မှန်၏။ ပျော်ရွှင် ဝမ်းမြောက်နေပါစေလော့။ ဤသို့နေနိုင်ရန် သူ့တွင် အကြောင်း များ လုံလောက်စွာ ရှိပါချေသည်။ တစ်လုတ်စာမျှသော အာဟာ ရကို ငြိမ်းချမ်းစွာ စားသောက်ရ၏။ သူ့ထမင်းစားပွဲတွင် မြှောက်ပင့်သူများ၊ ငမ်းငမ်းတက်စားသူများဖြင့် ပြည့်ကျပ်၍ မနေ ပါချေ။ မိုခိုသူတစ်လှေကြီးကြောင့်လည်း အနေကျပ်ခြင်းမရှိ၊ တောင်းခံမှု အသံမလတ်တို့ဖြင့်လည်း သရော်မခံရ။ ချမ်းသာမှု၏ ချိုမြိန်သော စားသောက်ဖွယ်တို့မှာ တားဆီးထားခြင်းခံရသည် ဖြစ်၍ ထိုအစားများမှလာသော ရောဂါဘယများကိုလည်း သူမရ ရှိချေ။

သူစားသော ပေါင်မုန့်သည် သူ့ဆာလောင်မှုပြေအောင် မချိုမြိန်ပါသလော့။ သူ့သောက်သောရေသည် သူ့မွတ်သိပ်မှု ပြေအောင် မကောင်းပါသလော့။ မှန်ပေ၏။ စည်းစိမ်ရှင်တို့၏ အစာရေစာထက် အဆပေါင်းများစွာ ပို၍အရသာရှိလှပါပေ သည်။ သူ့အလုပ်သည် သူ့ကျန်းမာရေးကို ထိန်းသိမ်းပေး၏။ လူပျင်း၏ သားမွေးအိပ်ရာနှင့် ဘာမျှမဆိုင်သော အိပ်ရာကို သူရရှိထားသည်။ နှိပ်ချခြင်းဖြင့် သူ၏ဆန္ဒများကို ဘောင်ခတ် ထားသည်။ ရောင့်ရဲမှု၏ ငြိမ်းအေးခြင်းသည် ချမ်းသာခမ်းနား သော အရာမှန်သမျှထက် ပို၍ပင် သူ၏ဝိညာဉ်ကို သာယာစေ သည်။ ထို့ကြောင့် ချမ်းသာသူကိုလည်း ဘဝင်မမြင့်ပါစေလင့်။ ဆင်းရဲသူကိုလည်း ဆင်းရဲခြင်းကြောင့် စိတ်ပျက်အားငယ်ခြင်း မဖြစ်ပါစေလင့်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဘုရားသခင်၏ အာဏာသည် သူတို့နှစ်ဦးစလုံးအား ပျော်ရွှင်မှုကို ပေးထားသော ကြောင့်ပင်တည်း။

ကမ္ဘာ့အံ့ဖွယ် တပ်(ဂျီ)မဟာ

မြန်မာမျိုးဗတ်နှစ်ပါး

အိန္ဒိယပြည်မှ တပ်(ဂျီ)မဟာ သင်္ချိုင်းတော်သည် ကမ္ဘာ့အံ့ဖွယ်(ဂျီ)ပါးအနက် တစ်ခု အပါအဝင် ဖြစ်ပါသည်။ ယင်း သင်္ချိုင်းတော် ဂူဗိမာန်ကို ဖန်တီးခဲ့သူက ရှာဂျဟန်ဘုရင်နှင့် မိဖုရားကြီး မန်တပ် မဟာတို့ပင် ဖြစ်ပါသည်။ တပ်(ဂျီ)မဟာ ဗိမာန်ကို အလုပ်သမားနှစ်သောင်းဖြင့် နှစ်ပေါင်း (၂၀)ကြာ တည်ဆောက်ခဲ့ရ ကာ ထိုခေတ်ကာလ အိန္ဒိယပြည်သုံး ခွဲစီးငွေ ဆယ်ကုဋေကျန်ကျခဲ့သည် ဆိုပါ သည်။

မြန်မာမှတ်တမ်းများအရ ကုန်းဘောင်ခေတ် ဘကြီးတော်မင်းလက် ဆက် မြန်မာသံအဖွဲ့ကို ဦးဆောင်ခဲ့သူ ဦးတောဝန်ထောက်မင်းကြီး မဟာစည်သူ ဘွဲ့ခံ ဦးရွှေသည် တပ်(ဂျီ)မဟာသို့ အစော ဆုံးရောက်ရှိခဲ့သူ မြန်မာမျိုးဗတ်တစ်ပါး ဖြစ်သည်ဟု မှတ်ယူရပါသည်။ မင်းကြီး

ဦးရွှေက သူ၏ ဘက်လားသွားစာတမ်းတွင် တပ်(ဂျီ)မဟာသို့ ရောက်ရှိခဲ့ပုံကို ထည့် သွင်းဖော်ပြထားပါသည်။ ယင်းမှတ်တမ်း တွင် တပ်(ဂျီ)မဟာကို "အာဂရမင်းနှင့် မိဖုရားတို့ သင်္ချိုင်းရာ တူသီဗီတိုက် ဥယျာဉ်" ဟူ၍ ဖော်ပြထားသည်ကို တွေ့ ရှိရ၏။

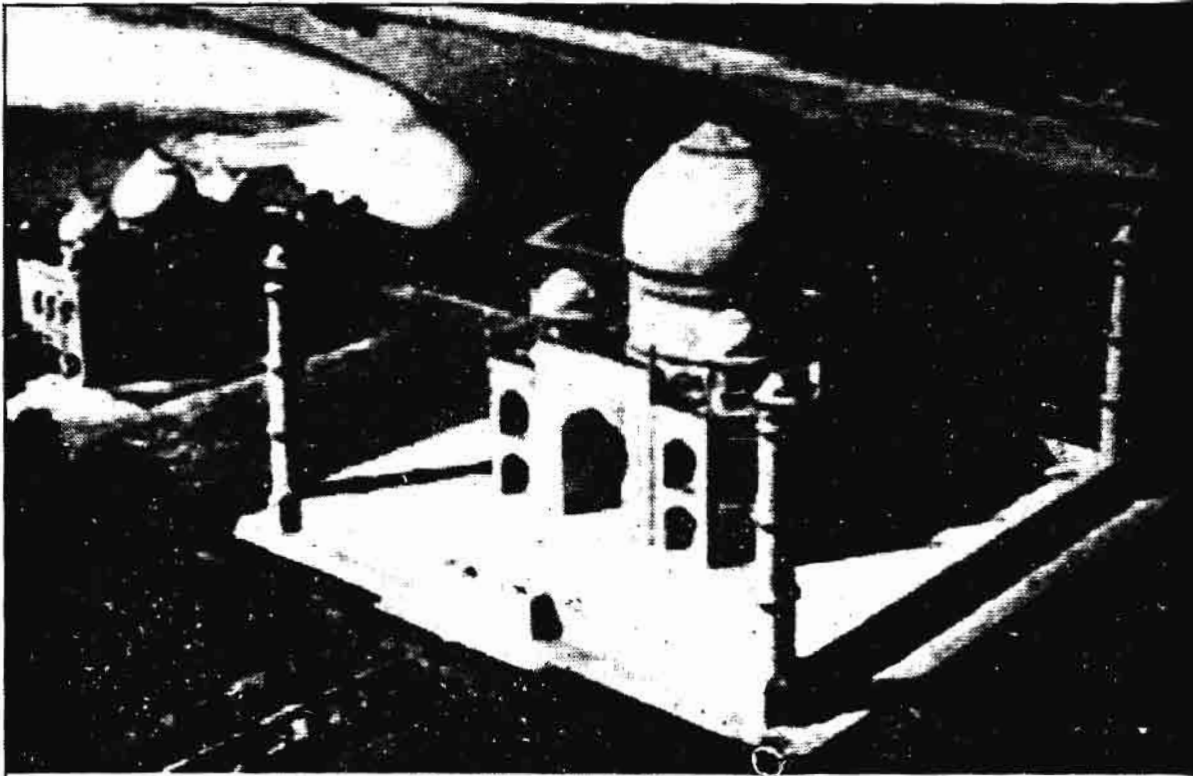
၂၇ နိုဝင်ဘာ ၁၈၃၂ တွင် အာဂရ မြို့ရှိ တပ်(ဂျီ)မဟာသို့ မင်းကြီးဦးရွှေတို့ အဖွဲ့ သွားရောက်ခဲ့ကြသည်။ မင်းကြီး၏ မှတ်တမ်းတွင် -

"တသီဗီတိုက်လမ်းတစ်လျှောက် လုပ်ဆောင်ထားသည်မှာ လက်ဝဲ၊ လက် ယာ လမ်းနှစ်လမ်း ရှိသည်။ ၎င်းလမ်းကို လျှောက်၍ တင် ဗီဗီတိုက်ရောက် ယခုနာ မြစ်ကရေကို စက်ကြီးနှင့် သွင်းသည်။ ၎င်းလမ်းတစ်လျှောက် အပြင် ၃ တောင် ခန့်ရှိသည့် သံဖြူရေစက်ငယ်က မီးပန်း

မီးပွင့်ကဲ့သို့ ရေပန်းဖြာ၍ အထက်သို့ တက်သည်။ လက်ဝဲလက်ယာအနားက လည်း အမွှေးအထုံနှင့် ပြည့်စုံသော ပန်း မျိုးအများကို တသီဗီတိုက်ရောက် ပင် မြင့် ၃ တောင်ကျော် ၄ တောင်ခန့် တညီ တညွတ်တည်း စိုက်ထားရှိသည်။"

စသည်ဖြင့် တွေ့ရှိရပါသည်။

မင်းကြီးဦးရွှေ၏ ဘက်လားသွား စာ တမ်းပါ အာဂရမင်း ဆိုသည်မှာ ခရစ်နှစ် ၁၆၆၆ ခုနှစ်တွင် နတ်ရွာစံလွန်ခဲ့သည့် ဘုရင်ကေရာဇ် ရှားဂျဟန် (Shah Jahan) ဖြစ်ပါသည်။ သူ၏မိဖုရားက မွန်တပ် မဟာ(Mumtaz Mahal)ဖြစ်ပြီး ကေရာဇ် မင်းထက်စောပြီး ၁၆၂၉ ခုနှစ်က ကံကုန် ခဲ့သည်။ ဘုရင်၊ မိဖုရားတို့၏ သင်္ချိုင်းဂူ ဗိမာန်အား ကြီးကျယ်ခမ်းနားစွာ တည် ဆောက်ခဲ့ရာ ကမ္ဘာ့အံ့ဖွယ်တစ်ပါးအဖြစ် ပင် ထင်ရှားကျော်ကြားခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

အိန္ဒိယနိုင်ငံမှ တပ်(ဂျီ)မဟာဂူဗိမာန်

မိုးတားဝန်ထောက်မင်းကြီး ဦးရွှေတို့ သွားရောက်လေ့လာ ကြည့်ရှုခဲ့ကြစဉ်က တပ်(ဂျီ)မဟာကို စောင့်ရှောက်ကြီးကြပ် ရသူ ၃၀ ဦးခန့်ရှိသည် ဆိုပါသည်။ မင်း ကြီးဦးရွှေတို့သည် အံ့ဩဖွယ်ကောင်းလှ သည့် တပ်(ဂျီ)မဟာဂူဗိမာန်ကို ၂ နာရီ ခန့်ကြာ လှည့်လည်ကြည့်ရှုခဲ့ကြပြီး နောက် အာဂရမြို့တွင်း တည်းခိုရာနေရာ သို့ ပြန်လာခဲ့ကြသည်။ အပြန်တွင် အစောင့်များအား ဒဂါးပြား(၂၀)ပြား ပေးခဲ့ ရသည် ဆိုပါသည်။

တပ်(ဂျီ)မဟာသို့ နောက်ထပ် ရောက်ရှိခဲ့ဖူးသူ မြန်မာများမတ်တစ်ပါးမှာ ရတနာပုံခေတ်တွင် ထင်ရှားခဲ့သည့် လှေ သင်းအတွင်းဝန် ဦးရွှေမောင် ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် လှေသင်းအတွင်းဝန်က မြန်မာ ဘုရင်လက်ထက်တွင်ရောက် ရှိခဲ့ခြင်း

တော့ မဟုတ်ပေ။ သီပေါမင်းပါတော်မူ စက အိန္ဒိယသို့ သွားရောက်လည်ပတ် ရင်း ရောက်ရှိခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ လှေသင်း အတွင်းဝန် ဦးရွှေမောင်နှင့် ဝန်ကတော်တို့ ကာလကတ္တားတွင် ၃ နှစ်ခန့် နေထိုင်ခဲ့ ကြပြီးနောက် မြန်မာပြည်သို့ ပြန်ရန် ပြင် ဆင်ကြသည်။

ဘင်္ဂလားပြည်နယ် ဘုရင်ခံထံ အခွင့်တောင်းခံထားစဉ် အတွင်းအရာရှိ တစ်ဦးက ကမ္ဘာကျော်တံပင်(ဂျီ)မဟာသို့ လိုက်ပို့မည်ဟု စကားကမ်းလှမ်းလာခဲ့ သည်။ ဝန်ကတော်က “သင်္ချိုင်းဂူက ဘယ်လောက်ခမ်းနားမှာလဲ။ နိမိတ်မရှိ” ဟု ဆိုသည်။ သို့သော် လှေသင်းအတွင်း ဝန်ကမူ တပ်(ဂျီ)မဟာ၏ ထူးခြားမှုများ နှင့် ဗိသုကာလက်ရာ သတင်းကို ကြား ဖူးပြီးဖြစ်ရာ သွားရောက်လေ့လာလို

သည်။ သို့ဖြင့် ဝန်ကတော်ကို ဗာရာဏသီခေတ္တဝင်ပြီး မိဂဒါဂုန်သွားမည်ဟု အကြောင်းပြလျက် တပ်(ဂျီ)မဟာသို့ ခေါ် ဆောင်သွားခဲ့ရသည်။

လှေသင်းအတွင်းဝန် ဦးရွှေမောင် တို့အား ဗြိတိသျှအရာရှိတစ်ဦးက လိုက် ပို့သည်။ ကာလကတ္တားမှ အာဂရမြို့အထိ မိုင်(၇၂၀) ကွာဝေးပြီး မီးရထားစီးချိန်က ပင် ၂၆ နာရီကြာမြင့်ပါသည်။ တပ်(ဂျီ) မဟာသို့ရောက်တော့ အဝေးမှ လှမ်းမြင်ရ သည့် မြင်ကွင်းကပင် အံ့လွန်ထူးခြားလှ ပေသည်။ အဆောက်အဦ၏ ဗိသုကာ လက်ရာက အချိုးအစားကျနလှပြီး မလှမ်းမကမ်းရှိ ယမုန်နာမြစ်မှ ရေတို သွယ်ယူကာ ပတ်လည်ကျုံးသဏ္ဍာန် ဖန် တီးထားပုံကလည်း စိတ်ကြည်နူးချမ်းမြေ့ ဖွယ် ဖြစ်သည်။

တပ်(ဂျီ)မဟာရောက် လှေသင်းအတွင်းဝန်ဦးရွှေမောင်

ဟူ၍ ဖော်ပြထားပါသည်။ ကုန်ကျ စရိတ်နှင့် ပတ်သက်၍လည်း ...

“ထူးဆန်းလှစွာသော ပန်းပြောက် ပန်းပွင့်တို့ဖြင့် ကျောက်ကို ခြယ်လှယ်ထု လုပ်ထားသော တိုက်နှင့်တကွ အလုံးစုံ လုပ်ဆောင်ရာ ကုန်ဝင်သည့် အဖိုးငွေကို မေးလျှင် အာဂရေမြို့သုံး ငြူရှိငွေဒဂါး ကိုး ကုဋေကိုးထောင်ကိုးရာကျော် ' ကုန်ကျ သည်ဟု တိုက်စောင့်တိုက်နေ အာဂရေမြို့ သားတို့ ပြောဆိုသည်။”

ဟူ၍ ရေးမှတ်ထားပါသည်။
ကုန်းဘောင်ခေတ်လယ်ပိုင်းနှင့် ကုန်းဘောင်ခေတ်နှောင်းပိုင်း ကာလတို့ တွင် အသီးသီးထင်ရှားကျော်ကြားခဲ့ကြ သည့် မှူးမတ်အရာရှိနှစ်ပါး၏ တပ်(ဂျီ) မဟာရောက် မှတ်တမ်းများက စိတ်ဝင် စားဖွယ် ကောင်းလှသည်။ အခြားမှူးမတ် အရာရှိများလည်း အိန္ဒိယသို့ လာရောက် ရင်း တပ်(ဂျီ)မဟာသို့ ရောက်ရှိကောင်း ရောက်ရှိခဲ့ကြပေလိမ့်မည်။ သို့သော် မှတ် တမ်းမှတ်ရာနှင့်တကွ မတွေ့ရှိရသေး သဖြင့် သေသေချာချာ မပြောနိုင်သေးပါ။
မည်သို့ဆိုစေကာမူ ကမ္ဘာ့အံ့ဖွယ် (၇)ပါးအဝင် တပ်(ဂျီ)မဟာသို့ မြန်မာမှူး မတ်အချို့ ရောက်ရှိခဲ့ကြပုံမှာမူ အမှန်ပင် စိတ်ဝင်စားဖွယ် ကောင်းလှပါသည်။

တင်နိုင်တိုး

ကျမ်းကိုး

- ၁။ ဘင်္ဂလားသွားစာတမ်း (ဒေါ်ကြည်တည်းဖြတ်သည်။)
- ၂။ လှေသင်းအတွင်းဝန် ဦးရွှေမောင် (ရွှေဘိုမိမိကြီး)

လှေသင်းအတွင်းဝန်တို့ ဇနီးမောင် မြတ် သာယာလှသည့် အဝင်လမ်းတစ် နှစ် ဝင်ရောက်လာခဲ့ကြရာ အလွန် မှတ်လှသည့် ကျောက်သားရောင်စုံ သား ပန်းချီကျော်တံစဉ်း၏ ခုတ်ချက် ကျောက်သို့ ဆက်စပ်ဖန်တီးထားသည့် မှတ်တမ်းများကို တွေ့ရှိကြရလေ သည်။ သင်းဗိမာန်အလယ်တွင်တော့ ရှား နှစ်ဘက်နှင့် မိဖုရားတို့၏ ထာဝရလိ

လျောင်းရာ ဂူနှစ်လုံးအား ယှဉ်လျက်တွေ့ ကြရသည်။
မိုးတားဝန်ထောက် မင်းကြီးဦးရွှေ၏ မှတ်တမ်းဖြစ်သော ဘင်္ဂလားသွားစာတမ်း တွင် အာဂရေဘုရင်နှင့် မိဖုရားတို့၏ သင်္ချိုင်းဂူများအကြောင်းကို ...
“ငှင်းတိုက် ပထမဘုံတွင် အာဂရ မင်းနှင့် မိဖုရားတို့ သင်္ချိုင်းရာနှစ်ခုကို ယှဉ် လျက်ထားသည်။”

ရုပ်ရှင်ကို ပရမတ်ဖြင့် ရှုမှတ်ခြင်း

မဟာထွန်း

ရုပ်ရှင်ကို ဉာဏ်နှင့်မသိကြတုန်သော အန္တပုထုဓဉ် သူကန်းတို့သည် အနီး၌ရှိသော နိဗ္ဗာန်ကြီးကို မသိနိုင်ကြကုန်။

ကုန်ခဲ့သည်လက အထက်ပါစာပိုဒ်ကို ပါဠိတော်နှင့် တကွ ရေးခဲ့ပြီ။ သည်လအတွက် မြန်မာပြန်သက်သက်သာ ရေးလိုက်သည်။ ရုပ်ရှင်အကြောင်းကို ရေးမည်ဆိုလျှင် ဤစာ ပိုဒ်သည်လည်း တစ်နေရာအားဖြင့် အထောက်အကူဖြစ်စေ သည်။ ဘာသာရေးစာပေသည် ပါဠိကို အခြေခံသောကြောင့် ပါဠိသာလျှင် သာ၍ခန့်သည်။

ဤစာရေးသူသည် အဋ္ဌကလာပ ရုပ်ရှင်ပါးကို ဓမ္မ ယောဂီများ နားလည်၍ သဘောပေါက်လောက်သည်အထိ ရေးသားပြီးလျှင် ဝိပုလ္လာသ သုံးပါးကို ယေးနှင့်တကွ ရေးသား တင်ပြရန် စိတ်ကူးရှိခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း ဤဆောင်းပါး အစဉ်ကြီး၏ ဓမ္မနှင့်စပ်ဆိုင်သော တရားစုများကို လာရောက် ရွေးနှေးကြသော ယောဂီအပေါင်းတို့သည် ခန္ဓာနှင့် ပတ်သက်ပြီး နားလည်သဘောပေါက်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အလွန်အမင်းနည်း သည်ကို တွေ့ရသည်။ ထို့ကြောင့် ယခုလမှစ၍ ခန္ဓာငါးပါးကို ဓမ္မယောဂီများ နားလည်လွယ်အောင် ရေးသားတင်ပြရန် ဆုံး ဖြတ်ခဲ့ရသည်။

ခန္ဓာသဒ္ဓါသည် အပေါင်းအစုကို ဟောသည်။ အပေါင်း အစုဟူသည်မှာ ရူပက္ခန္ဓာ၊ ဝေဒနက္ခန္ဓာ၊ သညက္ခန္ဓာ၊ သမိရက္ခန္ဓာ တည်းဟူသော ခန္ဓာငါးပါးကို ပေါင်းထားခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

ခန္ဓာငါးပါးတွင် တစ်ပါးသိလျှင်ပင် ခန္ဓာသိခြင်းကို ဖြစ်မြောက်သည်။ ကျန်သောခန္ဓာလေးပါးသည် သဘောအားဖြင့် သက်ဝင်ပြီးဖြစ်သည်။ ငါးပါးလုံးကိုသိလျှင် သာ၍ကောင်းသည်။ တစ်ပါးကိုသိလျှင်လည်း ကျန်သောခန္ဓာလေးပါးကိုသိရန် မခဲယဉ်း တော့ပေ။ သဘောတရားအားဖြင့် တူမျှကြသည်။

ခန္ဓာ၏ သဘောတရားကိုသာ မသိလျှင်လည်း တရား ရှုမှတ်ပွားများရန် ခဲယဉ်းပေလိမ့်မည်။ ခန္ဓာငါးပါးကို သိထား တတ်ထား။ နားလည်ထားလျှင် သင်ဓမ္မယောဂီသည် ပွားများသော ခန္ဓာကို ပွား၍ရသည်။

ဤနေရာ၌ တစ်ခုသတိပေးလိုသည်မှာ တရားရှုမှတ် ပွားများနည်းသည် တစ်နည်းတည်းမဟုတ်ပေ။ နည်းပေါင်း မြောက်မြားစွာပင်ရှိသည်။ လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီးက တရားရနိုင်သော နည်းပေါင်းတစ်ထောင်ကျော်ရှိသည်ဟု ဆို တော်မူခဲ့သည်။ နည်းပေါင်းတစ်ထောင်ရှိလျှင် တရားရှုမှတ်ပွား များနည်းသည်လည်း တစ်ထောင်ကျော်ရှိသည်ဟု ဆိုရမည်။

သို့သော်လည်း နည်းပေါင်းတစ်ထောင်ကျော်ရှိသည့် အထဲမှ မိမိတို့ကြိုက်ရာ၊ နှစ်သက်ရာ၊ ပိုင်နိုင်ရာတစ်နည်းကိုသာ ဖွားများရ သင့်သည်။ တစ်နည်းနှင့် အဆင်မပြေ၊ တရားမတက် လျှင် နောက်တစ်နည်းစသည်ဖြင့် ကြိုက်ရာနည်းတစ်ခုကို မြောင်း၍ဖွားများသင့်သည်။

ဟိုနည်းနည်း။ သည်နည်းနည်းကား မလုပ်သင့်ပေ။ ဖွားများနေဆဲနည်းသည် တရားမတက်ဟူသိမှ နောက်တစ်နည်း ကို ပြောင်းပွားရန်သင့်သည်။ တစ်နည်းနှင့် အဆင်မပြေလျှင် လည်း ကိစ္စဦးသည်။ နည်းစုံအောင်တတ်မြောက်ထားရမည်မှာ တရားရှုမှတ်ပွားများနေသော ဓမ္မယောဂီတို့အတွက်မဟုတ်ဘဲ တရားပြုသနေသော ဆရာများအတွက်သာဖြစ်သည်။ သည် အကြောင်းကို ရှေ့ဆောင်းပါးများတွင်လည်း ရေးခဲ့ပြီ။

ရှေ့တစ်နေရာက ခန္ဓာကိုမသိလျှင် တရားရှုမှတ်ရန် ခဲယဉ်းသည်ဟု ဆိုခဲ့ခြင်းမှာလည်း ဤလအတွက် ခန္ဓာနှင့်ပတ် သက်သော တရားအစုကို ရေးသားရန် ရည်ရွယ်ထား၍သာ ဖြစ်သည်။ အခြားနည်းဖြင့် ရှုမှတ်ကြသော ဓမ္မယောဂီများမှာ လည်း ထိုယောဂီ၏ ဆရာမြတ်တို့ သင်ပြပေးလိုက်သော နည်း သည် ဦးစွာပထမ အသင့်တော်ဆုံးဟု ဆိုရမည်။

ထိုနည်းအဆင်မပြေလျှင် အခြားဆရာတို့၏ နည်းကို သင်မှတ်ရှုဖွားနိုင်သည်။ ထိုနည်းသည် ခန္ဓာနည်းဖြစ်ချင်ဖြစ်မည်၊ အာယတနနည်း၊ ဓာတ်နည်းစသည်ဖြင့် ဖြစ်ချင်ဖြစ်မည်။ အခြား ယုံရွာသပျိုဒ်နည်း၊ သစ္စာနည်း ဖြစ်ချင်ဖြစ်မည်။ မိမိတို့ အားသန် ရာ ကျွမ်းကျင်ရာနည်းသည် ထိုဓမ္မယောဂီအတွက် အသင့်ပတ် ဆုံးနည်းသာဖြစ်သည်။

ဤစာရေးသူသည် ပရမတ်နည်း၊ ဓာတ်နည်း၊ သည်နှစ် နည်းကို အဓိကထားပြီး ဟောပြောပြသလေ့ရှိသည်။ အခြား နည်းကို အလျဉ်းသင့်သလို ပြသလေ့ရှိသော်လည်း ပရမတ်နည်း နှင့် ဓာတ်နည်း၊ ဤနှစ်နည်းသည် ဤစာရေးသူ၏ အဓိက ထက်ကိုင်ပြု၍ ပြသလေ့ရှိသော နှစ်နည်းသာ ဖြစ်သည်။

ယခုရေးသားမည့် ခန္ဓာနည်းကိုပူ ပရမတ်နည်းနှင့် ဓာတ် နည်းကို နားလည်ပြီးမှသာ ပြသလေ့ရှိသည်။ သို့မှလည်း ပရမတ်ခန္ဓာကို နားလည်လွယ်ကူသည့်အကြောင်း လက်တွေ့ ဖြင့် နားလည်ရသည်။ လက်တွေ့ဖြင့် နားလည်ရသောနည်း သည် အတော်လေး ခိုင်မာသန့်စင်ပြီး ဓမ္မပရိသတ်များအတွက် အားထားမှီခိုရာအကျဆုံးသာ ဖြစ်သည်။

တရားပြုသရာတွင်လည်း ဤဆောင်းပါးရှည်ကြီးတွင် ဆေးပြုသနေသည့်အတိုင်း ပေါ့ပေါ့ပါးပါးလေးသာ ပြသလေ့ရှိ သည်။ စကားကို နားလည်လျှင်၊ စာကိုဖတ်တတ်လျှင်၊ တရား

ကိုလည်း နားလည်ရမည်ဟု ဆုံးဖြတ်ထားသည်။ တရားဟု သည်မှာ လေးနက်၍ ခက်ခဲမှ အကျိုးများသည်မဟုတ်ပေ။ လိုက်နေသောတရားကို နားလည်လျှင်ပင် တန်ဖိုးတက်ခြင်းဖြစ် သည်။

ထို့ကြောင့် မိမိပြုသမည့်တရားတော်ကို ပရိသတ်များ နားလည်လွယ်ရေးကိုသာ အဓိကထားသည်။ သို့ဖြစ်၍ ဓမ္မ ပရိသတ်များအား နားလည်စေလိုသည်မှာ ပေးသူနှင့် ယူသူတို့ နှစ်ဦးတွင် ဓမ္မဘက်ကကြည့်လျှင် နှစ်ဦးနှစ်ဖက်လုံး အကျိုးကို ရကြသော်လည်း ပေးသူက အရနည်းပြီး ယူသူကသာ အရများ လေသည်။

လောကီဘက်၌ အလှူပေးသူနှင့် အလှူခံသူနှစ်ဦးတွင် အလှူခံသူသည် ချက်ချင်းအကျိုးတည်းဟူသော အလှူဝတ္ထုကို လက်ငင်းရရှိခံစားရ၏။ အလှူပေးသူသည်ကား ထိုနောက်မှ၊ သို့တည်းမဟုတ် နောက်တစ်ခု အလှူ၏အကျိုးကို ရရှိခံစားရ၏။

ထိုနည်းအတူ လောကုတ္တရာဘက်တွင်လည်း တရား ဟောသော ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် တရားတော်ကို နာယူသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ တွင် တရားတော်ကို နာယူသောပုဂ္ဂိုလ်သည် ချက်ချင်း သောတာပန်လည်း ဖြစ်နိုင်၏။ သကဒါဂါမ်လည်း ဖြစ်နိုင်၏။ ထို့ထက် အနာဂါမ်၊ ရဟန္တာတိုင်အောင်လည်း ဖြစ်နိုင်၏။

တရားတော်ကို ဟောပြောပြသသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား သူကိုယ်တိုင် သိပိုင်ရရှိထားသော တရားတော်ကိုသာ ဟော ပြောပြသသည်ဖြစ်၍ တရားပြုသည့်အကြောင်းကြောင့် ကုသိုလ် ကို ရရှိလာသောအခါ လက်ရှိရရှိထားသော တရားထက် နောက်ရရှိလာသည့် ကုသိုလ်အကျိုးသည် ပိုလိမ့်၊ သာလိမ့်မည် ဟူ၍ပင် မဆိုသာပေ။

တရားပြုသော ပုဂ္ဂိုလ်ကိုယ်တိုင်က ဓာတ်၊ ပရမတ် တရားတော်များကို ကိုယ်တိုင်ရရှိထား၍ နောက်ရလာမည့် ကုသိုလ်သည်လည်း ဓာတ်ပရမတ်ထက် အဆင့်မြင့်သော တရားဟူ၍ မရှိတော့သောကြောင့်ပင် ဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် တရားဟောကြား ရေးသားပြသခြင်းမှာ ဓမ္မယောဂီများအတွက်ကိုသာ အဓိကထားခြင်းဖြစ်၏။ တရား လိုက်နေကြသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်များ တရားကို နားလည်လျှင် ကျေနပ်၏။ နားလည်နိုင်ကြမည့်နည်းကိုလည်း ရွေးချယ်ပြီး ဟောကြားပြသပေး၏။ ယခုလည်း ဓမ္မပရိသတ်အတော်များများ က ခန္ဓာငါးပါးကို နားမလည်ကြဟုဆို၍ ခန္ဓာငါးပါးကို သီးသန့် ပြသပေးရန် စီစဉ်လိုက်ရ၏။

*** **

ခန္ဓာငါးပါးတွင် ရုပ်ခန္ဓာသည် ရှေ့ဆုံးကနေသောကြောင့် ဦးစီးခန္ဓာဟု ဆိုရမည်။ ရုပ်ခန္ဓာသည် နာမ်ခန္ဓာထက် ပို၍မာသောကြောင့် လေ့လာသောအခါ အသိရလည်း ပို၍လွယ်ကူနိုင်သည်။ တရားရှုမှတ်သောအခါတွင်လည်း နာမ်ကိုထက် ရူဖိုကိုရှုမှတ်သည်က ပို၍လွယ်သည်ဟု တရားပြဆရာများကဆိုကြသည်။

ရုပ်ကိုနားလည်လျှင် နာမ်ကိုနားလည်ရန်လည်း မခက်တော့ပေ။ ရုပ်သဘောနှင့် နာမ်သဘော မတူသော်လည်း တရားနှင့်ယှဉ်သော သဘောဆိုက်ရောက်ပုံချင်းကား တူမျှကြသည်။ ရုပ်ကိုလေ့လာသည်ဖြစ်စေ၊ နာမ်ကိုလေ့လာသည်ဖြစ်စေ သဘောကိုဆိုက်ရောက်မှသာလျှင် ရုပ်နာမ်ကိုသိသည်ဟုဆိုရသည်။

ထို့ကြောင့် ခန္ဓာငါးပါးကို နားလည်လိုကြသော ဓမ္မယောဂီများသည် ယခု ဦးစွာရေးပြမည့် ရုပ်ခန္ဓာ၏အကြောင်းကို အထူးဂရုစိုက်ပြီး လေ့လာမှတ်သားပါ။ တစ်ကြိမ်ဖတ်ကြည့်၍ နားမလည်လျှင် အကြိမ်ကြိမ်ဖတ်ရှုလေ့လာပြီး အဖြေထုတ်ပါ။ အတတ်နိုင်ဆုံး နားလည်လွယ်စေရန်ကိုလည်း ကြိုးစားပြီး ရေးသားပါမည်။

ရုပ်၏သဘောသည် ဖောက်ပြန်ခြင်းရှိသည်။ ရုပ်နားခြင်းအလျဉ်းမရှိဘဲ အချိန်နှင့်အမျှ ဖောက်ပြန်နေသည်။ ဖောက်ပြန်နေသောကြောင့်လည်း ရင့်ရော်အိုမင်းလာခြင်းဖြစ်သည်။ လူဖြစ်ရန်အစ ကလလရေကြည်မှ အမြှင်၊ သားတစ်၊ အပူ စသည်ဖြင့် လူရုပ်ပေါ်လာရသည်။ မဖောက်ပြန်လျှင် ထိုကဲ့သို့ဖြစ်လာရန် အကြောင်းမရှိပေ။

ဥပမာ အပင်စိုက်လျှင် အရွက်နှစ်ခုလေးကစ၍ ပေါက်သည်။ ထိုမှတဖြည်းဖြည်း ကြီးလာသည်။ ထို့နောက် ရင့်ရော်လာသည်။ ဤသည်မှာ ဖောက်ပြန်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ မဖောက်ပြန်လျှင် ပေါက်စ၊ နှစ်ခွလေးအတိုင်းသာ နေရမည်။ ထိုသို့မနေဘဲ ကြီးပြင်းလာသောကြောင့် ဖောက်ပြန်ခြင်းကို နားလည်နိုင်သည်။

လူစသော သက်ရှိသတ္တဝါများမှာ ရုပ်ဖောက်ပြန်ခြင်းရှိသလို သက်မဲ့ဖြစ်သော အပင်စသည်တို့သည်လည်း ဖောက်ပြန်ခြင်းသာဖြစ်သည်။ ဤသည်ကို သင်ဓမ္မယောဂီ နားလည်နိုင်ပေလိမ့်မည်။ ရုပ်တို့၏သဘောသည် ထိုကဲ့သို့ရှိသည်။ ပြုန်းခနဲ နားမလည်လျှင်လည်း ပြန်လှန်သုံးသပ် လေ့လာကြည့်ခြင်းဖြင့် သိနိုင်ပေမည်။

မွေးစကလေးတစ်ယောက်နှင့် ပေါက်စအပင်လေးတစ်ပင် စသည်တို့ကိုကြည့်ပါ။ မဖောက်ပြန်လျှင် ထိုကလေး၊ ထိုသစ်ပင်တို့သည် ကြီးပြင်းခြင်း ရင့်ရော်ခြင်း စသည်ဖြင့် ရှိလိမ့်

မည်မဟုတ်ပေ။ ဤသဘောကိုလည်း သင်ဓမ္မယောဂီ နားလည်နိုင်မည်သာဖြစ်သည်။

နောက် အသိလွယ်မည့်အကြောင်းတစ်ခုကို ရေးပြဦးမည်။

ပူခြင်းဖြင့် ဖောက်ပြန်သည်လည်းရှိသည်။ အေးခြင်းဖြင့် ဖောက်ပြန်သည်လည်း ရှိသည်။ ဥပမာ သတ္တဝါတို့၏ ခန္ဓာကိုယ်သည် ဆောင်းအေးသောအခါ နွေးခြင်း ပူခြင်းဖြင့် ဖောက်ပြန်နေသည်။ နွေပူသောအခါ အေးခြင်းဖြင့် ဖောက်ပြန်နေသည်။

ဆောင်းအေးချိန်၌ နွေးပူလျက် ဖောက်ပြန်နေတတ်သည်ကို အာရုံပြုကြည့်ရုံဖြင့် သိနိုင်သည်။ ဆောင်းရာသီ၌ အသားမွှဲခြောက်ခြင်း၊ အသားပပ်ခြင်းကို လူတိုင်းပင် ခံစားကြရသည်။

၎င်းနည်းတူ နွေရာသီပူပြင်းချိန်တွင်လည်း ချွေးစိုနေသော အသားအရေများသည်လည်း အေး၍နေသည်ကို လူတိုင်းပင် သိနိုင်ကြသည်။ ဤအကျဉ်းမျှသော နှစ်မျိုးကို လေ့လာပြီး အဖြေထုတ်ကြည့်ရုံဖြင့် ရုပ်၏ ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောကို သိနိုင်လေသည်။ ထို့နောက် သဘောဆိုက်သည့်အကြောင်းကို ရှင်းပြဦးမည်။

သဘောဟူသည်မှာ ကိုင်၍ ပြု၍မရနိုင်သော အရာကို ဆိုလိုသည်။ တင်ပြခဲ့သည့်အကြောင်းအားလုံးကို အာရုံပြုကြည့်ပါ။ သစ်ပင်များသည် ပေါက်စမှ ကြီးပြင်းရင့်ရော်သွားသည်။ သတ္တဝါတို့သည်လည်း မွေးစမှ ကြီးပြင်းရင့်ရော်အိုမင်းသွားသည်။

ထို့နောက် ခန္ဓာကိုယ်သည် အပူရာသီတွင် အေးသည်။ အအေးရာသီတွင် ပူသည်။ ထိုသဘာဝတရားများကို သင်ဓမ္မယောဂီသည် ကိုင်၍ ယူ၍ ရမည်မဟုတ်ပေ။ ကိုယ်တွင် အေးနေ၊ ပူနေသည်ကို အဘယ်သို့ ကိုင်၍ယူ၍ ရနိုင်ပါမည်နည်း။ ကိုင်၍ ယူ၍မရနိုင်သောကြောင့် အေးခြင်း၊ ပူခြင်းသည် သဘောမျှသာရှိသည်ဟု ဆိုရသည်မဟုတ်ပါလား။

ဤမျှဆိုလျှင်ပင် ရုပ်၏ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောကို (ရုပ်ဆိုသည်မှာ ဖောက်ပြန်သာရှိသည်ကို) သင်ဓမ္မယောဂီ နားလည်နိုင်ပေလိမ့်မည်။ ချက်ချင်းနားမလည်ဘဲ ရှိနေလျှင် ဉာဏ်သွင်း၍ ထပ်ကာဖတ်ရှုသုံးသပ်ဆင်ခြင်ရုံမျှသာ ရှိသည်။

(ဆက်ရန်)
မဟာထွန်း

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင် 0412 YR 004687
လိုင်စင် ၇/၂၀၀၈၊ တာဆာလ (တိုး)-၁၃၁၂

အဆီကျအကြောပြေဆီး၊ ဝမ်း၊ မှန်စေတု

မုံရွာ ဆရာမိုး ၊ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ်တံဆိပ် (စာနယ်ဇင်း) ၁၃၀/၀၀၁၀၄

“ကိုဇော်ရဲခိုင်ကို ကြည့်လိုက်ရင် သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်နေတာပဲ။ အသားအရေ စိုပြည်ပြီး အဆီတွေလည်းကျ၊ အသားတွေလည်း ကျစ်လျစ်လာတယ်။ ဆေးကောင်းတစ်လက်တွေ့ထားပြီထင်တယ်။ ဆေးကောင်းရှိရင် လက်တို့သတင်းပေးပါဦး”

“သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်ဆို မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး လက်ကိုင်ထားလို့ပါ။ ကျန်းမာရေးရှုထောင့်က ကြည့်ရင် နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ မှန်မမှန် မိမိကိုယ်တိုင် ဆန်းစစ်ပြီး ပြုပြင်နေထိုင်သွားဖို့လိုတယ်မဟုတ်လား။ လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ ဓာတ်ကြီးငါးပါးညီညွတ်မှုတပြီး မဖောက်ပြန်ဘဲ ဝင်လမ်း၊ ထွက်လမ်း မှန်ကန်ခြင်းရှိဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ ဝိတနယ်မှာ စည်းနဲ့ဝါးဟာ အဓိကကျသလို လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ဆိုရင် ဆီးနဲ့ဝမ်းဟာ အဓိကကျပါတယ်။ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း ခေါင်းမခဲဆိုတဲ့ စကားရပ်လည်းရှိတယ်မဟုတ်လား”

“ဟုတ်ပါဗျာ... ဒါထက် ကိုဇော်ရဲခိုင် အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက် စားတာလား၊ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်ဆိုတာ ပြောပြဦးမှပေါ့”

“ကျွန်တော်တို့မိသားစု အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်သလို ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက်မဟုတ်ဘဲ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်သလဲဆိုရင် အဒီဆေးကို နေ့စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲခြင်းဖြင့် လေငန်းလေဖြတ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ခြင်း၊ နှလုံးအဆီဖုံး၊ အသည်းအဆီဖုံးခြင်းတို့ကို ကာကွယ်ပြီး ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခြေ လက်များ ထုံကျဉ် ကိုက်ခဲလေးလံခြင်း၊ အစာအိမ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ လေကြောင့်ဖြစ်သော ဗိုက်နာ၊ ဗိုက်အောင့်ဖြစ်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်၊ အပြင်လိပ်ဖြစ်ခြင်း၊ သွေးကျခြင်း၊ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ ချုပ်ခြင်း၊ ဆံပင်ဖြူခြင်း၊ မျက်စိမှန်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်လေးလံထိုင်းမှိုင်းပြီး ညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ခံတွင်းနဲ့ဆိုးခြင်း၊ ချွေးနံ့မကောင်းခြင်း၊ မျက်နှာပေါ်တွင် ဝက်ခြံ၊ တင်းတိပ်များထွက်ခြင်း၊ အသားအရေ အက်ကွဲခန်းခြောက်ခြင်း၊ စိတ်ဖိစီးမှုများ၍ ကိုယ်လက်မအိမ်သာဖြစ်ခြင်း စတဲ့ ရောဂါများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါတယ်။

ခန္ဓာကိုယ်တွင်းရှိ ပိုလျှံနေသော အဆီများကို လျော့ကျစေပြီး အပူ၊ အပုပ်၊ အညစ်ကို ယူထုတ်ပစ်သလို ကင်းစင်စေရုံမက ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်များ နေ့စဉ်သုံးစွဲခြင်းဖြင့် ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ မှန်ကန်၍ မွေးဖွားရလွယ်ကူပြီး ကလေးတွင် လေနာကင်းတာ ကျန်းမာစေခြင်း စတဲ့ အကျိုးကျေးဇူးတွေ ခံစားစေနိုင်ပါတယ်။”

“ကိုဇော်ရဲခိုင်တို့မိသားစု သုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ကျား/မ စွယ်စုံရတဲ့ ဆေးကောင်းတစ်လက်ပဲဦး။ ကျွန်တော်လည်း သုံးမယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်တို့ ခင်ဗျားတို့လို စာရေးဆရာ၊ ပန်းချီဆရာ၊ ကွန်ပျူတာသမားတွေ၊ အညောင်းထိုင်သူတွေ၊ အဆီများ အလွန်သူတွေ၊ တစ်ကိုယ်လုံးလေးလံထိုင်းမှိုင်း ညောင်းညာကိုက်ခဲနေသူများအတွက် ဒီဆေးက ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်လို့ နေ့စဉ်မှန်မှန်သုံးစွဲဖို့ လက်ကိုင်ထားရမယ် ဆေးကောင်းတစ်လက်မို့ ဆေးရဲ့ကောင်းခြင်းဂုဏ်သတင်းတို့ အပေါင်းအသင်းတွေသိအောင် ရေးသွင်းကြေညာလိုက်ချင်ပါရဲ့ဗျာ”

ရန်ကင်းမြို့၊ မန္တလေးမြို့နှင့် မုံရွာမြို့၊ ဖော်လမြိုင်မြို့ရှိ မြန်မာ့ဆေးဖျိုးစံဖြန့်ချိရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံးသို့ဖြန့်ချိပေးနေပါပြီ။

ပင်ရင်း - မုံရွာ-ဆရာမိုး တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေးနှင့်ဆေးကုခန်း၊
မှတ်-၅/၃၅၆၊ မေဓာဝိလမ်းမကြီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊ ဖုန်း-၀၁-၆၉၀၅၈၇၊ ၀၉-၅၁-၈၈၆၃၊
မုံရွာဆရာမိုး - ဖုန်း-၆၉၉၆၃၁ လိုင်းခွဲ (၃၄၇)၊ ၆၉၀၄၅၆ လိုင်းခွဲ (၃၄၇)

www.burmeseclassic.com

ထူးဆန်းသော ပန်းချီကလေး

ဤအဖြစ်အပျက်အကြောင်းအရာတို့သည် မကြာလှသေးပါ။ လွန်ခဲ့သော သုံးနှစ်ခန့်မှဖြစ်ပျက်ခဲ့ခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်၏ သူငယ်ချင်း ကိုမိုးသည် ထိုနှစ်က စဉ့်ကိုင်သို့ အလည်ရောက်ရှိလာပါသည်။ ကောင်းနေစဉ်က မန္တလေးမြို့တွင်တစ်ဆောင်တည်း အတူနေခဲ့ကြပြီး ငါးနှစ်ခန့်ကွဲကွာခဲ့ပါသည်။ အပြန်တွင် သူ၏ ဇာတိမိုးမိတ်မြို့နယ် အင်းချောင်းကျေးရွာကလေးသို့ ကျွန်တော့်အား အလည်အပတ်ရောက်ဖူးရန် လိုက်ခဲ့ဖို့ ပြောပါသည်။ လတ်တလောအချိန်တွင် ကျွန်တော်သည် အားလပ်နေသည့်အပြင် မန္တလေးတိုင်းမိန့်နှင့် အထက်မြန်မာ ဂျာနယ်တို့တွင် ဒေသန္တရနှင့် အထွေထွေသတင်းဆောင်းပါးများ ရေးသားနေချိန်ဖြစ်သောကြောင့် စာရေးရန်ကုန်ကြမ်း ရရှိရန် လိုက်သွားရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါသည်။

ဘိုဘို (ရွှေကံကူ)

ထိုစဉ်က ကျွန်တော် သည် ရှမ်းပြည်နယ် ရှမ်းတောင် များသို့ မရောက်ဘူးသေးပါ။ “ဘဝသံသရာ” ဇာတ်ကားနှင့် ဆရာဝန် မောင်သင်၏ “မိုးမ” ဝတ္ထု၊ တက္ကသိုလ် ဘုန်းနိုင်၏ “မုန်းရစ်လေဦး” ဝတ္ထုတို့ကို ငယ်စဉ်ကပင်ဖတ်ရှုခဲ့ဖူးပါသည်။ ထို့ကြောင့် ရှမ်းပြည် ရှမ်း တောင်ဒေသသို့ စိတ်ဝင်စားခဲ့ သူ ဖြစ်ပါသည်။

နောက်တစ်နေ့ နံနက် စောစော စဉ့်ကိုင်မှ မန္တလေးသို့ ထွက်ခဲ့ကြသည်။ ၂၂ လမ်း၊ ၈၇ လမ်းနှင့် ၈၈ လမ်းကြား ရှိသောတန်းကားကြီးဝင်းသို့ သွားရောက်ကာ မိုးမိတ်ကား ဖြင့် လိုက်ပါခဲ့ကြပါသည်။ ကျွန် တော်သည် ပင်ကိုယ်စီဇာရ ဝကားနည်းသူဖြစ်ပါသည်။

ကိုမိုးကတော့ ကျွန်တော် ကဲ့သို့ မဟုတ်ပါ။ စကားပြော ကောင်းသူ၊ စကားကြွယ်သူ၊ စကားများများ ပြောနိုင်သူဖြစ် ရာ ကားစထွက်သည်နှင့် ကျွန် တော်တို့ နှစ်ဦး ကွဲကွာနေခဲ့ သော ကြားကာလအတွင်း သူ ဘဝ၏ အဖြစ်အပျက်များကို အစဉ်အတိုင်း ခရေဓေတွင်းကျ ပြောပြခဲ့ပါသည်။

“ဘွဲ့ရတဲ့နှစ်မှာပဲ ငါတို့ ရွာသူ ငါ့ရဲ့ ငယ်ရည်စားနဲ့

လက်ထပ်လိုက်တယ်။ အိမ် ထောင်ရေး ဘွဲ့တစ်ခုတိုးသွား တာပေါ့ကွာ။ အဖေ၊ အမေ ကလည်း အသက်ကြီး၊ ကိုယ်ခွဲ ကလည်း မရှိဆိုတော့ အစိုးရ ဝန်ထမ်းအလုပ်မလုပ်နိုင်ပါဘူး။ တကယ်တော့ ငါက အရာရှိ ကြီးဖြစ်ချင်ခဲ့တာ။ အခုတော့ မိဘပြုစုရင်း မိဘလက် ငုတ်ခြံ လုပ်ငန်းကို ဇောက်ချလုပ်နေရ တယ်။ ဟဲ . . . ဟဲ . . . မင်း လည်း အိမ်ထောင်ရေးဘွဲ့ ယူ သင့်ပြီနော်။ ရွှေပြည်တန်ကော အိမ်ထောင်ကျသွားပြီလား”

ဟု ကျွန်တော့်အား မေး ပါသည်။

“အေးကွာ . . . အခုဆို သမီးလေးတစ်ယောက်တောင် ရနေပြီ”

“ဪ . . . ဪ . . . ဝါ ကြောင့် ငါ့ကောင်ကြီး ချစ်ချစ် ပျူပျူ မရှိတာကိုး။ ကံအကြောင်း တရားပေါ့။ ရေစက်ပေါ့ကွာ။ အချိန်ကြာရင်တော့ တဖြည်း ဖြည်းမေ့နိုင်သွားမှာပါ။ ရွှေ ပြည်တန် အပေါ်မှာ စွဲလမ်း ကြီးမားလှတဲ့ မင်းရဲ့စိတ်ကို သိ ထားတော့ မင်းကို တရားမချ လိုပါဘူး။ တစ်ဖက်က ကာမ ပိုင်ရှိထားပြီဆိုတော့ သံယော ဇဉ်တော့ထားပါ။ ကံမထိုက်စေ နဲ့ပေါ့ကွာ”

ကိုမိုး၏ ပြောစကားကို ကျွန်တော် ခေါင်းညိတ်၍ သဘောတူကြောင်း ပြသလိုက် ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ကို တင် ဆောင်လာသော ကျားခေါင်း လိုင်းမှ ဘတ်စ်ကားကြီးတွင် ခရီးသည်အပြည့်၊ ကုန်အပြည့် တင်ဆောင်လာ၍ ခရီးမတွင် လှပါ။ မန္တလေးမှ ဖော့တောထိ တိုင် မိုးကုတ်လမ်းပေါ်မှာပင် ရှိပါသေးသည်။ လမ်းသည် ကျဉ်းမြောင်းသည့်အပြင် ချိုင့် ခွက်များ၊ လှိုင်းများပေါများလှ ပါသည်။ ကျွန်တော်သည် မရောက်ဘူးသော ဒေသဖြစ် ၍ ပတ်ဝန်းကျင်ကို အလွတ် မပေးပါ။ ကားပြတင်းမှ မြင် ကွင်းများကို မလွတ်တမ်း လေ့ လာကြည့်ရှု၍လာခဲ့ပါသည်။

၇ မိုင်အရောက်တွင် သပိတ်ကျင်းလမ်းပေါ်မှ တ ကောင်းလမ်းခွဲဘက်သို့ လိုက် ရပါသည်။ လမ်းခွဲတွင် ကား ခေတ္တရပ်နားပါသည်။ နန်း တော်ဝင်ဟူသည့် စားသောက် ဆိုင်တန်းရှည်ကြီးတွင် ကား ရေဖြည့်ကြခြင်း၊ ရေဆေးခြင်း၊ အင်ဂျင်နှင့်တာယာများကို ရေ ဖြန်းခြင်းတို့ ပြုလုပ်ပါသည်။ ကားသမားများ၊ ခရီးသည်များ ထမင်းစားကြပါသည်။ ကျွန်

တော်တို့သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက် လည်း ထိုဆိုင်မှာပင် ထမင်း စားကြပါသည်။ အနီးရှိ လှေ ကျင့်ရေး . . . ဖွင့်လှစ်ကြောင်း သိရပြီးလက်ရာအလွန်ကောင်း မွန်လှပါသည်။ တစ်နာရီနီး ပါးမျှ ကြာမြင့်လျှင် ကားပြန် လည်ထွက်ခွာပါသည်။ ထို နောက် စဉ့်ကူးမြို့နယ် တစ် ဝက်ကျော်လျှင် လယ်ကွင်း များ ကုန်ဆုံးသွားပြီး တောင် ကုန်းများ၊ ဝါးရုံတောများထိ ဖြတ်ကျော်ရသည်။ ချောင်းကြီး ကျေးရွာရောက်လျှင် မတ် စောက်သော တောင်ဆင်း တောင်တက်များနှင့် သစ်ပင် သစ်တောများကို တွေ့ရထာ သပိတ်ကျင်းမြို့နယ်သို့ ဝင် ရောက်လာပြီဖြစ်ပါသည်။

“၂၀၀၀ ခုနှစ်မတိုင်ခင် ကဆို ဇီတကောင်းလမ်းကြီး မပေါက်သေးတော့ မိုးမိတ်ကား တွေက မိုးကုတ်ကို ဖြတ်ပြီး သွားကြရတာ။ တောင်ထဲ တွေလည်း များပြီး ခရီးထာ လည်းပိုရှည်တယ်”

ဟု အပြင်ဘက်ကို မှည့် နေသော ကျွန်တော့်ကို ကိုမိုးမှ ပြောပြပါသည်။ ဤ မြင့် ကျွန်တော်တို့ စီးနင်းလိုက် ပါလာသော ကားကြီးသည် ကြမ်းတမ်းသော မြေပြင်

လမ်းပေါ်တွင် တောတောင်များကို ကျော်ဖြတ်၍ မောင်းနှင်ခဲ့ရာ တကောင်းလမ်းခွဲမရောက်မီ ဗန်းမော်သို့တိုင် ပေါက်ရောက်သော လမ်းမကြီးပေါ်မှ ထပ်မံခွဲခွာ၍ ယာဘက်လမ်းခွဲတစ်ခုကို ဝိုင်းမိတ်ဖြိုသို့ ဦးတည်ထွက်ခွာခဲ့ပါတော့သည်။

ညနေစောင်းတွင် ဝိုင်းမိတ်ဖြိုသို့ရောက်ပါသည်။ ကျွန်တော်ဘဝတစ်လျှောက်တွင် မြေပြန့်ဒေသ(မန္တလေးတစ်ဝိုက်) မျှသာ ကျင်လည်ဖူးသော ကြောင့် မြင်ကွင်းအားလုံး ဆန်းသစ်လျက်ရှိပါသည်။ သို့သော် ကျွန်တော်တို့၏ ခရီးသည် ဤနေရာမှာပင် မဆုံးသေးပါ။ ခရီးဆက်ရဦးမည်ဟုဆိုပါသည်။

“ရွာက ထွေလာလို့ ရှိတယ်။ မန္တလေးကားတွေ ကုန်မှ ခရီးသည်စောင့်ပြီး ထွက်တာ အချိန်ရပါသေးတယ်။ မိုးမိတ်မြို့ရဲ့ နာမည်ကြီး ရှမ်းမင်းသား လက်ဖက်ရည်ဆိုင်သွားထိုင်ရအောင်”

ဟုဆိုသဖြင့် ကျွန်တော်တို့ ကားဂိတ်နှင့် မဝေးလှသော ဝေးနှင့်မျက်နှာချင်းဆိုင်ဘက်သို့ ထွက်ခဲ့ကြပါသည်။

ကျွန်တော်သောက်နေကျ ပေါဆိပ်နှင့် နိုင်းနိုင်း(99) စီးကရက်မှာလိုက်ပါသည်။

“အေးကွာ၊ မင်းကို ပြောဖို့ မေ့ခဲ့တာ။ ရွာရောက်ရင် မင်း အံ့ဩစရာတွေ့ရလိမ့်မယ်။ ပြီးရင် မင်းဝမ်းသာလိမ့်မယ်။ ပြီးတော့ မင်းစိတ်ဆင်းရဲရလိမ့်မယ်။ ဟုတ်တယ် အေးမင်းစ်ရာ။ ငါမှားသွားတယ်။ တကယ်ဆို ငါမင်းကို ရွာမခေါ်လာသင့်ဘူး။ အခုတော့ မင်းဟာ ကျောင်းတုန်းက မင်းသိပ်ကြိုက်ခဲ့တဲ့ ခွန်သန်းထွန်းရဲ့ သိချင်းလို “အလာနှောင်းတဲ့ စိုင်း” ဖြစ်ရပြန်ပြီကွာ”

ထိုအခါ ကိုမိုး၏ ပြောစကားကို မြန်မာစကားပင် ဖြစ်သော်လည်း ကျွန်တော် နားမလည်နိုင်တော့ပါ။

“ရှင်းရှင်းလင်းလင်းပြောပါ ကိုမိုးရာ။ ငါက ဘာကို အံ့ဩပြီး၊ ဘာကိုဝမ်းသာပြီး တော့ ဘာကိုဝမ်းနည်းရမှာလဲ”

ဟု ပြန်လည်မေးခွန်းထုတ်လိုက်ပါသည်။ ထိုအခါမှ ကိုမိုးသည် ကျွန်တော်ကို ဇာတ်ရည်လည်အောင် ရှင်းလင်းပြောပြပါသည်။ ကျွန်တော်နှင့် ကိုမိုး မန္တလေးအဆောင်တွင် အတူနေခဲ့စဉ်က ကျွန်တော်တို့ ကဲ့သို့ ကျောက်ဆည်မှ ကျူးရှင်လာတတ်သော ရွှေပြည်တန်ဟူသည့် မိန်းကလေးတစ်ဦးနှင့်

ခင်မင်ခဲ့ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့၏ ခင်မင်မှုကား သာမန်ခင်မင်မှုမျိုးမဟုတ်ပါ။ နက်ရှိုင်းလွန်းလှပါသည်။

ကျွန်တော်သည် ရွှေပြည်တန်ကို အသက်မက မြတ်နိုးတန်ဖိုးထားသူဖြစ်၍ လိုအင်ဆန္ဒဟူသမျှကို မတတ်နိုင်သော ကိစ္စဖြစ်လျှင်လည်း ဖြစ်သည့်နည်းနှင့်ဖြည့်ဆည်းပေးခဲ့သည်။

နောက်ဆုံးတွင် ကျွန်တော်တို့နှစ်ဦးသည် ပွင့်လင်းသော ချစ်သူဘဝမျိုး မဟုတ်သေးစေကာမူ အပြန်အလှန် နားလည်မှုများဖြင့် ပျော်ရွှင်ကြည်နူးခဲ့ရပါသည်။ စာမေးပွဲဖြေပြီးသော နောက်တစ်နေ့တွင် ရွှေပြည်တန်မှ ကျွန်တော်အား ကျောက်ဆည်မြို့တောင်ဘက်အထွက် ပေါက်တောတံတားအနီး ရေလွှဲဆည်ကြီးကို မျက်နှာပြုထားသည့် ရှုခင်းသာကမေးသို့ဖိတ်ခေါ်ပါသည်။

ကျွန်တော် ပျော်ရွှင်သွားပါသည်။ ရှုခင်းသာလက်ဖက်ရည်ဆိုင်သည် ကျယ်ဝန်းသပ်ရပ် သန့်ရှင်းပါသည်။ ဆည်ရေပြင်ကို တွေ့မြင်နေရ၍ တကယ့်ကို ရှုခင်းသာဟူသော ဆိုင်အမည်နှင့် လိုက်ဖက်ပါသည်။ ကျွန်တော်ရောက်သွား

သောအခါ ရွှေပြည်တန်မှ ကြိုတင်ရောက်နှင့်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။ ကျွန်တော်သည် အပြုံးတစ်ဝက်နှင့် သွက်လက်ပေါ့ပါး ရွှင်လန်းစွာ ရွှေပြည်တန်ထံသို့ လှမ်းသွားခဲ့သော်လည်း ရွှေပြည်တန်သည် ခပ်ယုံယုံသာ ပြုံးလျက် မျက်နှာမကောင်းပါ။ စိတ်ရှုပ်ထွေးစရာ စိတ်မကောင်းစရာတစ်ခုခုနှင့် ကြုံတွေ့နေရဟန်ရှိရာ ကျွန်တော်၏ အပျော်စိတ်ကလေးများ ကြော့လွင့်၍ သွားကြပါတော့သည်။ ကျွန်တော်သည် စာမေးပွဲပြီးမည့်ရက်ကို စောင့်စားနေခြင်းဖြစ်ပါသည်။ စာမေးပွဲပြီးလျှင် ရွှေပြည်တန်အား ကျွန်တော်၏တိတ်တခိုးမေတ္တာတရားတို့ကို ဖွင့်ဆိုပြောပြရန် ဆုံးဖြတ်ထားပြီး ဖြစ်ပါသည်။

ရွှေပြည်တန်၏ မျက်နှာရိပ် မျက်နှာကဲကို ကြည့်ရသည်မှာ ဤယနေ့အဖို့ အခြေမလှနိုင်ကြောင်း ရိပ်စားမိ၍ ကျွန်တော်ပြောလိုသော စကားများကို ဆိုင်းငံ့ထားရမည်ဟု နားလည်လိုက်ပါသည်။

“ပြောစရာရှိလို့ ခေါ်လိုက်တာ။ ထိုင်ပါဦး”

ဟု မျက်နှာချင်းဆိုင်မှ ထိုင်ခုံကို ညွှန်ပြပါသည်။ ကျွန်တော်လည်း ထိုင်ခုံ

တွင် ဝင်ထိုင်လိုက်ရင်း အကဲ
ခတ်ကြည့်နေမိသည်။ သက်
ပြင်းတစ်ချက် မှတ်ထုတ်လိုက်
ပြီး -

"တကယ်တော့ ငါလည်း ဒီစကားတွေကို အစောကြီးက
တည်းက ပြောထားနှင့်ရမှာ။
ပြောလိုက်ရင် စိတ်ထိခိုက်သွား
ပြီး စာမေးပွဲကို အနှောင့်
အယှက်ဖြစ်သွားမှာစိုးလို့
ငါ့ကို ပြောစရာစကားတွေရဲ့
နေတယ်မဟုတ်လား။ နင့်မျက်
လုံးကတစ်ဆင့် အဲဒီစကား
တွေကို ငါ ကြားသိပြီးပါပြီ။
တကယ်တော့နင်ဟာငါအပေါ်
မှာအကောင်းဆုံးလူတစ်ယောက်
ပါ။ နူးညံ့သိမ်မွေ့ပြီး စိတ်ထား
ကောင်းတဲ့သူမို့လည်း လေးစား
မိပါတယ်။ သဘောကျပါတယ်။

ဒါပေမယ့် နဖူးစာပေါ့
ဟာ။ နင်နဲ့ငါတွေ့တဲ့အချိန်မှာ
နောက်ကျခံပြီလေ။ အဲဒီတော့
နင့်ရင်ထဲမှာ ဘာတွေဖြစ်နေ
တယ်၊ ဘာတွေ ရှိနေတယ်ဆို
တာငါသိပါတယ်။ ဒီအကြောင်း
တွေကို မေ့လိုက်ပါ။ အဲဒီလိုပဲ
ငါ့ရင်ထဲမှာလည်း . . . နင့်ကို
အမှတ်တရအဖြစ် နှလုံးသားရဲ့
အနက်ရှိုင်းဆုံးတစ်နေရာမှာ
မြှုပ်နှံသိမ်းဆည်းထားလိုက်ပါ
ပြီ။ နင် ငါ့အပေါ်မှာ ခွင့်လွှတ်
ပါ။ ကျေနပ်ပါ။"

ရွှေပြည်တန်သည် ကျွန်
တော့အား ရှည်လျားလှသော
စကားများပြောလိုက်ပြီး ခေတ္တ
ရပ်နားလိုက်ပါသည်။

ထိုအခါမှ အနားတွင်
ရပ်လျက်ရှိသော စားပွဲထိုးက
လေးမှ အစားအသောက်မှာ
ကြားရန် မေးခွင့်ရပါတော့
သည်။ ကျွန်တော်သည် ရွှေ
ပြည်တန်၏ ပြောစကားများကို
နားလည်သလိုလို၊ နားမလည်
သလိုလို စိတ်တွင်တစ်မျိုးခံစား
ရပါသည်။ ကျွန်တော့်တွင်
ပြောစရာစကားများက ဒုနှင့်
ဒေး။ သို့သော် ဘာမှ မပြော
နှင့်တော့ဟု ပိတ်လိုက်သဖြင့်
ပြောစရာစကားများလည်း
မရှိတော့ဘဲ အနေရခက်လှပါ
သည်။ ခဏအကြာတွင် ကျွန်
တော်နှင့် ရွယ်တူလူငယ်တစ်ဦး
ဆိုင်ကယ်ဖြင့် ရောက်လာ၍
ဆိုင်ရှေ့သို့ ရပ်လိုက်လျှင် ရွှေ
ပြည်တန်မှ -

"ဟေ့ တို့က ဒီမှာ"
ဟု အပြုံးတစ်ဝက်ဖြင့်
ဖိတ်ခေါ်လိုက်ပါသည်။ လူငယ်
ရောက်လာ၍ ဆိုင်ရှေ့သို့ ရပ်
လိုက်လျှင် ရွှေပြည်တန်မှ -

"ဒါက မိဘချင်းလည်း
သဘောတူလို့ မကြာခင်မှာ ငါ
နှင့်စေ့စပ်တော့မယ့်သူ၊ လွှတ်ပြီး
တဲ့"

ထို့နောက် ကျွန်တော့်
ဘက်သို့လှည့်ကာ . .

"သူက ငါ့ကိုအမြဲတူညီ
ပြီး သဘောလည်း အလွန်
ကောင်း၊ အေးလည်းသိပ်အေး
တဲ့ အေးမင်းစံတဲ့။ စဉ့်ကိုင်က
'လေ၊ စဉ့်ကိုင်နဲ့ ကျောက်ဆည်
အနီးကလေးပေမယ့် မန္တလေး
မှာမှ သိကြတဲ့ မိတ်ဆွေသူငယ်
ချင်းပေါ့"

ဟု ပြောပါသည်။

ကျွန်တော်နှင့် ရွှေပြည်
တန်ဇာတ်လမ်းက ဤမျှသာ
ဖြစ်ပါသည်။ ထို့နောက် ရွှေ
ပြည်တန်တို့ လက်ထပ်သွားကြ
သည်။ သမီးကလေးတစ်
ယောက်မွေးဖွားသည်။ သို့
သော် ရွှေပြည်တန်တွင် အိမ်
ထောင်ရေး ပျော်ရွှင်မှုမရှိပါ။
သူမ၏ခင်ပွန်းသည် စီးပွားရေး
စိတ်မဝင်စား။ မူးယစ်သောက်
စား၍ အချိန်ကုန်သည်။ ထို
အခါ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတို့ကို
ရွှေပြည်တန်မှ ဦးဆောင်ရ
သည်။ လုပ်ငန်းသဘောအရ
ယောက်ျားသားကြီးကြီး ငယ်
ငယ်ရွယ်ရွယ်တို့နှင့် ပြောဆို
ဆက်ဆံရပါသည်။ ထိုအခါ
အမျိုးသားသည် သဝန်တို့၍
လူတကာနှင့် စွပ်စွဲသည်။ အ
ခန့်မသင့်လျှင် ဘာမဟုတ်
သော ကိစ္စကလေးနှင့် စကား

များကာ စိုက်နှက်တတ်ပါသေး
သည်။ ရွှေပြည်တန်သည် ၎င်း
၏ အိမ်ထောင်ရေးတွင် စိတ်
ချင်းမြေ့မှုမရသည့်တိုင် အိမ်
သားအပေါ်၌ မေတ္တာမပျက်
သစ္စာရှိစွာ ပေါင်းသင်းနေထိုင်
ခဲ့ပေသည်။

ကျွန်တော်၏ ရင်ထဲတွင်
ရွှေပြည်တန်အတွက် ဖြစ်ပေါ်
၍လာခဲ့သော အသည်းဦးပန်း
ကလေးသည်ကား ဖူးပွင့်ခွင့်မရ
လိုက်။ အကင်းဘဝမှာပင်
ကြွေပျက်ခဲ့ရပါ၏။ သို့သော်
ကျွန်တော်သည် ချစ်ခွင့်မရ
တော့သော်လည်း မြတ်နိုးခွင့်
တော့ ရှိပါသေးသည်။ ထို့
ကြောင့် ကျွန်တော်သည် အမြဲ
တမ်း သွားလာဝင်ထွက်၍
ဆက်သွယ်မှုမျိုးမရှိသော်လည်း
ရွှေပြည်တန်တွင် အခက်အခဲ
တစ်ခုတစ်ရာ ကြုံတွေ့ရပါက
ကျွန်တော့်ထံသို့ ဖုန်းဆက်၍
သော်လည်းကောင်း၊ သူကိုယ်
တိုင်သော်လည်းကောင်း ရင်
ဖွင့်ပြောဆိုသောအခါ ကျွန်
တော်သည် အကြံဉာဏ်များ
ပေးခြင်း၊ အားပေးနှစ်သိမ့်
စကားပြောဆိုခြင်းတို့ဖြင့် မိတ်
ဆွေကောင်းတစ်ဦးသဖွယ် နေ
ထိုင်လာခဲ့ကြပါသည်။

ထိုအခြေအနေအထား
ကိုမိုးကို လမ်းတွင် ကျွန်တော်

ပြောပြထား၍ သိထားပြီးဖြစ်ပါသည်။

ကိုမိုးနှင့် ကျွန်တော် ကွဲကွာသွားပြီးနောက်တွင် ကိုမိုးတို့ရွာသို့ လောက်ကိုင်ဘက် (ထိုစဉ်က ငြိမ်းချမ်းမှုမရှိသေး) မှ မည်သည့်အကြောင်းဖြင့် ပြောင်းရွှေ့လာသည်ဟုမသိရသော မိသားစုတစ်စုသည် ကိုမိုးတို့နှင့်ကပ်လျက် ကျယ်ဝန်းလှသောတည်းခွဲကြီးများကို ဝယ်ယူပြီးလာရောက်နေထိုင်လျက်ရှိသည်။ ငွေကြေးအတော်ပင် ချမ်းသာကြွယ်ဝဟန်တူပါသည်။ လူစီးကားနှစ်စီးအပြင် ကုန်တင်ကားတစ်စီးပါ ပါရှိခဲ့ပြီး ခေတ်မီ နှစ်ထပ်တိုက်ကြီးဆောက်လုပ်နေထိုင်လျက် ရှိပါသည်။ အမည်မှာ ဦးစိုင်းပန်ဖြစ်၍ ခင်မင်ဖော်ငွေသဘောကောင်းလှပါသည်။

ကိုမိုးသည် တည်းခွဲခြံလုပ်ငန်းအတွေ့အကြုံရှိပြီး အရာရာ၌ နှံ့စပ်စွာသိရှိနားလည်သည့်အပြင် သွက်လက်ချက်ချာသဖြင့် ဦးစိုင်းပန်သည် ကိုမိုးကို ဒေသခံဖြစ်၍ လာလုပ်ကိစ္စများစွာတွင် အကူအညီကောင်းခြင်း၊ တိုင်ပင်ဆွေးနွေးခြင်းများရှိသဖြင့် ကိုမိုးတို့မိသားစုနှင့် ယနေ့အချိန်တွင်

ဆွေမျိုးရင်းချာသဖွယ် ဖြစ်နေပြီဟု သိရပါသည်။ ဦးစိုင်းပန်၊ ဒေါ်နန်းကြာတို့တွင် စောနန်းနွယ်ဟူသော သမီးကလေးပါရှိခဲ့သည်။ ကိုမိုးသည် စောနန်းနွယ်ကို ပထမဦးဆုံးစတွေ့စဉ်က အံတော်ကို အံ့ကြမိသည်။ လောကတွင် လူတူမရှား၊ နာမည်တူမရှားဟု သိထားသော်လည်း ရုပ်ရည်များတွင် နှစ်ကိုယ်ခွဲ သရုပ်ဆောင်ကဲ့သို့ တစ်ယောက်တည်းဖြစ်၍ ခွဲမရအောင်တူခြင်းဖြစ်သည်။ အပြင်လောကတွင် နှစ်ကိုယ်ခွဲကဲ့သို့ တူသောသူများကို တွေ့လည်း မတွေ့ခဲ့ဖူးပါ။ ရှိလိမ့်မည်ဟုလည်း ထင်မထားပါ။

ယခု စောနန်းနွယ်ကို တွေ့လိုက်သောအခါ လောကတွင် နှစ်ကိုယ်ခွဲမျှတူသောလူများလည်း အပြင်လူလောကတွင် အမှန်တကယ်ရှိကြောင်း သိရပါတော့သည်။ စောနန်းနွယ်သည် တစ်ခါက မန္တလေးတက္ကသိုလ်တွင်ခင်မင်ခဲ့ဖူးသော ကျောက်ဆည်မြို့မှ ရွှေပြည်တန်နှင့် ခွဲမရအောင်တူနေသောကြောင့်ပင်။ စကားပြောလျှင်သာ ရှမ်းသံစဲ၍ ကွဲပြားခြင်းဖြစ်ပါသည်။ တွေ့စဉ်က ရွှေပြည်တန်ဟူ၍ မှားခေါ်မိမိတတ်ဖြင့် ရုပ်ပုံသေးသည်။

စောနန်းနွယ်ကိုမြင်ရတော့ ရွှေပြည်တန်ကို သတိရမိသည်။ ရွှေပြည်တန်နှင့်တစ်ဆက်တည်း အေးမင်းစံကို အမှတ်ရမိသည်။ သို့သော် အလုပ်များမအားလပ်သဖြင့် မရောက်နိုင်ခဲ့ပါ။ ယခုတစ်ခေါက် မန္တလေးသို့ ဆင်းလာသောအခါတွင်တော့ မဝေးလှသော စဉ့်ကိုင်သို့ ရောက်အောင်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ဟု ပြောပြပါသည်။

ကျွန်တော်တို့နှစ်ဦး စကားကောင်းနေဆဲလက်ဖက်ရည်ဆိုင်ရွှေ့သို့ ပါဂျဲရီးခဲပုပ်ရောင် ကားတစ်စီးရောက်ရှိလာပါသည်။

“ဟော . . . ပြောရင်းဆိုရင်း ဦးစိုင်းပန်တို့ ရောက်လာပြီ”

ဟု ကိုမိုးမှ ပြောပါသည်။ ကားရပ်လျှင် ရှမ်းအမျိုးသားကြီးနှစ်ဦးဆင်းလာကြပါသည်။ ကိုမိုးက ဆီးကြိုနှုတ်ဆက်ပြီး ဖိတ်ခေါ်လိုက်ရာ ကျွန်တော်တို့ စားပွဲသို့ လာရောက်ထိုင်ကြပါသည်။ ကိုမိုးမှ ကျွန်တော်နှင့် ဦးစိုင်းပန်၊ ကားဒရိုင်ဘာကြီး ဦးစိုင်းလုံကျောက်တို့နှင့် မိတ်ဆက်ပေးပါသည်။ ရွာအပြန်၌ ကျွန်တော်တို့နှစ်ဦးကို ကားကြွလိုက်ခဲ့ဖန် မေတ္တာရပ်ခံသဖြင့် ကျွန်တော်တို့သည် ထွေလာဂျီ

မစောင့်ရတော့ဘဲ ‘ကိုမိုးတို့’ အိမ်သို့ ရောက်ရှိပါတော့သည်။ ကိုမိုးတို့အိမ်ကလေးသည် တောင်ကုန်းငယ်၏ ထိပ်တွင် တည်ရှိသောကြောင့် မြေသားလှေကားထစ်ကလေးများဖြင့် ကွေ့ဝိုက်၍ တက်သွားရပါသည်။ လှေကားထစ်နှုတ်ခမ်းများကို သစ်သားပြားများဖြင့် ကွပ်ထားပြီး ထုံးဖြူများ သုတ်ကာ ချိတ်ပါသော ဝါးဒလက်ငုတ်များဖြင့် ရိုက်၍ ထိန်းချုပ်ထားပါသည်။ တစ်ခြံလုံးမှာ မြေနီရဲရဲများဖြစ်၍ ကျွန်တော်တို့ ငယ်စဉ်က ဇာတ်သဘင်ပြဇာတ်များတွင် နောက်ခံမှန်ကားလှသော ပန်းချီကားချပ်အတွင်းမှ ရှုခင်းများကဲ့သို့ ခြေတံချည်အိမ်ကလေးဖြင့် လှပလွန်းပါသည်။ ပတ်ပတ်လည်တွင် တောင့်တုန်းလျှိုမြောင်း၊ သစ်တော၊ တောင်တန်းများဝန်းရံလျက် သာယာလှပါသည်။

ကိုမိုး၏ ဇနီး၊ မိဘများနှင့် အလုပ်သမားများသည်လည်း ရှမ်းတိုင်းရင်းသားများဖြစ်၍ ရိုးသားပွင့်လင်းဖော်ရွေကြသဖြင့် ကျွန်တော်လည်း စိတ်လက်ပေါ့ပါးကာ လွတ်လပ်ဖျော်ရွှင်သော ခံစားမှုများဖြစ်ပေါ်မိပါသည်။

ညာပိုင်းတွင် ဦးစိုင်းပန်တို့ မိသားစုမှ ထမင်းစားဖိတ်ကြား ပါသည်။ ကိုမိုးတို့အိမ်နှင့်တစ် ဖာလုံခန့်သာ ဝေးပါသည်။ ဦး စိုင်းပန်တို့ တိုက်ကြီးမှာ ခေတ် မီ ခမ်းနားလှပါသည်။ ခြံတံခါး ကို ကြီးမားထူထဲလှသော သံပန်းများဖြင့် ပြုလုပ်ထားပြီး ဖာတတ်တိုင်းကြီးမှာ အတော် ပင်မြင့်မားလှပါသည်။ ဦးစိုင်း ပန်သည် ကျွန်တော်တို့ထံသို့ ကားအကြိုလွှတ်၍ ခေါ်ယူ ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ခြံဝင်းတံခါး နှင့်တိုက်ကြီးမှာ အတော်ပင် ဝေးကွာပါသေးသည်။ ရေ မြေ ရာသီဥတု ကောင်းမွန်သော ကြောင့် ပန်းပေါင်းစုံစနစ်တကျ စိုက်ပျိုးထားရှိရာ အောင်မြင် ဖြစ်ထွန်းလျက်ရှိသည်ကို တွေ့ ရှိရပါသည်။

“ဦးစိုင်းပန်နဲ့ စောနန်း နွယ်တို့ကပန်းဝါသနာပါတယ်။ ဒီဒေသမှာ ရွှံ့တုံ့ပန်းမျိုးတွေ အပြင် တန်ဖိုးတအားကြီးတဲ့ နိုင်ငံခြားသစ်ခွတွေ၊ ဝမုန်းတွေ လည်း အများကြီးပဲ”

ဟု ကားပေါ်မှ ခြံဝင်း အတွင်းရှိ ပန်းပင်များကို ငေး ကြည့်နေသော ကျွန်တော့် အား ကိုမိုးမှ ပြောသည်။ ထို အချိန်မှာပင် ကားသည်ဆင် ဝင်အောက်သို့ ရောက်ရှိကာ

ရပ်လိုက်ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ ကားပေါ်မှ ဆင်းလိုက်သည်နှင့် ဦးစိုင်းပန်တို့သည် တိုက်ဝမှ ဆီးကြိုလျက်ရှိပါသည်။

“မောင်မိုးတို့ လာကြဟေ့ မင်းတို့ကို စောင့်နေတာ”

ဟုဆိုကာ ဧည့်ခန်းသို့ ခေါ်သွားပါသည်။ ဧည့်ခန်း တွင် စပရိန်ဆိုဖာကြီးများ ရှိ၊ ကေ့စ်များအပြင် ကော်ဇော များပါ ခင်းထားပါသည်။ မီး ပန်းဆိုင်းကြီး ထွန်းညှိထားသ ဖြင့် တစ်ခန်းလုံးထိန်လင်း တောက်ပလျက်ရှိပြီး အခန်း ထောင့်တွင် ၅၂ လက်မ ဆိုနို အမျိုးအစား ဖလက်တီဗိုကြီး ကိုလည်း ဖွင့်ထားပါသည်။

“ဧည့်သည်မောင်ရင်က လျှပ်စစ်မီးတွေ အလှူပယ်သုံး ထားတာတွေကလို့ အံ့ဩနေ တာလား။ ဦးက ဒီနေရာကို ရွေးချယ်လိုက်တာကိုက ရေ အားလျှပ်စစ်ထုတ်ယူလို့ရနိုင်လို့ ပဲ။ ခြံရံ အနောက်ဘက် ရေ ချောင်းကနေ လျှပ်စစ်ထုတ် ထားတာ ဦးရဲ့တစ်အိမ်သာ မကပါဘူး။ တစ်ရွာလုံးကို ဦး က လျှပ်စစ်ဓာတ်အား အခမဲ့ ပေးထားတာ”

ဟု ဦးစိုင်းပန်မှ ပြောပါ သည်။

ထိုစဉ်နောက်ခန်းအတွင်း

မှ အအေးဖန်ခွက်များထည့် ထားသော ဗန်းကိုကိုင်ဆောင် ၍ မိန်းကလေးတစ်ဦးထွက် လာပြီး -

“ကိုမိုးတို့ရောက်လာပြီ ကိုး”

ဟု နှုတ်ဆက်ပါသည်။ ကျွန်တော် ထိုမိန်းကလေးကို တွေ့မြင်လိုက်ရရာ အသက်ရှု ရပ်သွားမလောက်ပင် အံ့ဩ သွားမိပါသည်။ ဒါတောင်မှ ကိုမိုးပြောပြထား၍ ကြိုတင် သိရှိပြီးသားဖြစ်သောကြောင့် သာ။ ရွှေပြည်တန်နှင့် လုံးဝ ခွဲခြားနိုင်မည်မဟုတ်လောက် အောင် ရှည်သွယ်သော အရပ် အမောင်း၊ ဝင်းဝါဖြူနုသော အသားအရည်၊ ရွှန်းလက် သော မျက်ဝန်း၊ နွဲ့နှောင်းသော ကိုယ်ဟန်တို့သည်ကားတကယ့် ရွှေပြည်တန်မှ ရွှေပြည်တန် ဖြစ်နေပါတော့သည်။ ကျွန် တော်သည် အရင်က ရွှေပြည် တန်ကဲ့သို့ အရာရာပြည့်စုံသော အလှပိုင်ရှင်မိန်းကလေးမှာ တစ်မိုးအောက်တွင်တစ်ယောက် တည်းသာ ရှိနိုင်လိမ့်မည်ဟု ထင်ထားမိခဲ့ပါသည်။ ယခု နောက်တစ်ယောက်ရှိနေသေး ကြောင်း တွေ့ရသဖြင့် အံ့ဩ မဆုံးဖြစ်ရပါသည်။

ထို့နောက် ကိုမိုးမှ မိတ်

ဆက်ပေးပါသည်။ လူတို့၏ သဘာဝမှာ လူစိမ်းတစ်ဦးနှင့် တွေ့ဆုံရလျှင် ကိုယ်နှင့်ဆွေမိ မိတ်ဆွေများထဲမှ တစ်ဦးဦးနှင့် ရုပ်ချင်းဆင်တူနေလျှင် ထိုဝ စိမ်းအား ချက်ချင်းခင်မင်မှုများ ဖြစ်ပေါ်လာလေ့ရှိကြပါသည်။ ထို့အတူပင် ကျွန်တော်သည် လည်း စောနန်းနွယ်အား ဧ ဖြည်တန်အဖြစ်နှင့် ချက်ချ သံယောဇဉ်များဖြစ်ပေါ်သွား ပါတော့သည်။ စောနန်းနွယ် သည်လည်း ရွှေပြည်တန်ကဲ့ သို့ ခင်မင်ဖော်ရွေသူဖြစ်သော ကြောင့် ထိုတစ်ည၌ ထိုထ ခဏတာအတွင်းမှာပင် ခင်မ ရင်းနှီးသွားပါသည်။

နောက်တစ်နေ့တွင် ကိုမိုးမှ ကျွန်တော်ကို ဝိုင်းဝန်း အနှံ့လှည့်လည်ပို့ဆောင်ပြ သည်။ ကိုမိုး၏ ဒီတီဆိုင်ထဲ ကြီးမှာ ကောင်းလွန်းလှသလို လူလည်း မပင်ပန်း။ ခရီးလှ တွင်လှပါသည်။ မိုးမိတ်မြို့ သမိုင်းဝင် တန်ခိုးကြီးဘူ များမှာ ရှိပါသည်။ တစ်နေ့ အရောက်တွင် ဟိုဘက် တောင်ကြောတွေမှာ အ ခေတ်က စိန်ထွက်လို့ စိန် ထားတဲ့ တွင်းဟောင်းကြီး အများကြီးရှိကြောင်း ပြော သည်။

ကမ္ဘာကျော် ပတ္တမြား
မိုးကုတ်မြို့နှင့်လည်း မိုင်
၂၀ ကျော်မျှသာ ဝေးကွာတော့
ကြောင်း ရွာဘက်မှ သွားမည်
ဆိုပါက ဓာတ်တော်တောင်ကို
ထောင့်ပြီး ဘော်ဗရမ်း၊ အုန်း
တိုင်းတို့မှ သွားရောက်နိုင်သော
မြတ်လမ်းမှသွားလျှင်နီးကြောင်း
ဇနားကနေတွင် လိုက်ပို့မည်ဟု
ပြောပါသည်။

မြို့တစ်ပတ်ပတ်ပြီးသော်
ကျွန်တော်တို့ မိုးမိတ်မြို့ဈေး
အတွင်းသို့ ဝင်ခဲ့ကြပါသည်။
ကျွန်တော်သည် ရှမ်းခေါက်ဆွဲ
နှင့် တို့ဟူးပျော့ကို ကြိုက်နှစ်
သက်၍ မိုးမိတ်မြို့တွင် နာမည်
ကြီးလှသော နန်းခမ်းရွှေ၏
ဆိုင်သို့ဝင်ကာ ရှမ်းခေါက်ဆွဲ
စားကြပါသည်။

ထိုစဉ် ဈေးအတွင်းသို့
စောနန်းနွယ်နှင့် စောနန်းနွယ်
တို့၏ နေအိမ်မှ အခိုင်းအဝေ
အိမ်ဖော်ဖြစ်ဟန်တူသော မိန်း
တလေးတစ်ဦးတို့ ဈေးခြင်း
တောင်းနှင့်ရောက်ရှိ၍ လာကြ
ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ကိုတွေ့မြင်
သွားပြီး ကျွန်တော်တို့ထံ
လျှောက်လာပါသည်။

“ကိုမိုးတို့ ရောက်နေတာ
တို့”

“ဟုတ်တယ်၊ သူငယ်ချင်း

တို့ ရောက်တုန်း မိုးမိတ်မြို့ထဲ
လိုက်ပြနေတာလေ”

“ကိုအေးမင်းခံ၊ မိုးမိတ်
ကို လိုက်လည်ရတာပျော်ရဲ့
လား”

စောနန်းနွယ်မှမေးသည်။

“ပျော်ပါတယ်။ ကျွန်
တော့်အဖို့ရာ ဒေသစိမ်းဆီ
တော့ မြင်မြင်သမျှဟာ” ဆန်း
သစ်ပြီး စိတ်ဝင်စားစရာတွေ
ချည်းပါပဲ”

“နန်းတို့က ဒေသခံတွေ
ဆိုတော့ နန်းတို့မှာ ဧည့်ဝတ်
ကျေပွန်ရမည် တာဝန်ရှိတယ်။
ဈေးထဲလှည့်ကြည့်ရအောင်။
ပြီးတော့ အမှတ်တရ လက်
ဆောင်ပစ္စည်းတစ်ခုခုလည်း
ဝယ်ပေးလိုက်ချင်သေးတယ်”

ဟု စောနန်းနွယ်မှပြော
ပြီး ဆိုင်ရှင်ကိုခေါ်၍ ကျွန်
တော်တို့ခေါက်ဆွဲဖိုးများကို
စောနန်းနွယ်မှပင် ရှင်းလိုက်ပါ
သည်။

ကျွန်တော်တို့သည် ဈေး
ထဲတွင်လှည့်ပတ်ကြည့်ကြပါ
သည်။ မိုးမိတ်ဈေးသည် မြို့
ငယ်ကလေးမျှသာ ဖြစ်သော်
လည်း လူသုံးပစ္စည်းစုံလင်လှပါ
သည်။ တရုတ်ပြည်မှလာသော
လူသုံးကုန်နှင့် အထည်အလိပ်
တို့ ပေါများပြီး ရှမ်းရိုးရာ
တောင်ပေါ်ဒေသထွက် အစား

အသောက်များလည်း ပေါများ
လှပါသည်။ ခဏကြာလျှင်
ကော်ပန်းများ နှင့် ပန်းအိုးများ
ရောင်းသော ဆိုင်တန်းများ
ဘက်သို့ ရောက်ရှိလာပါသည်။
ထိုအချိန်၌ ကိုမိုးသည် မသိ
မသာ နောက်ချန်လျက်နေ
သည်ကို သတိပြုမိသည်။ သူ
သည် မြို့ခံဖြစ်ခြင်းကြောင့်
ကျွန်တော်ကို ဧည့်သည်အဖြစ်
ဦးစားပေးသောသဘောလည်း
ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

ကျွန်တော်နှင့် စောနန်း
နွယ်သည် ဘေးချင်းယှဉ်၍
စကားတပြောပြောနှင့်လျှောက်
လာကြသည်။ စောနန်းနွယ်
သည် လွတ်လပ်ပေါ့ပါးစွာဖြင့်
ပျော်ရွှင်လျက် ကျွန်တော်နှင့်
ယခုကဲ့သို့ ခင်မင်ရင်းနှီးစွာ
သွားလာရသည်ကိုသာယာ
နှစ်သက်နေလျက်ရှိသကဲ့သို့
ကျွန်တော်သည်လည်း တစ်ချိန်
က မန္တလေးတက္ကသိုလ်တွင်
ရွှေပြည်တန်နှင့် အတူသွားလာ
နေရသကဲ့သို့ စိတ်တွင်ခံစားရ
သော်လည်း စောနန်းနွယ်သည်
မကြာမီ လက်ထပ်ထိမ်းမြား
တော့မည်ဟု ကိုမိုးမှ ကြိုတင်
ပြောပြထားသဖြင့် ကျွန်တော်
သည် စိတ်ကူးမပျက်ရပါ။ လုံးဝ
အဆုံးအစွန်အထိ မပျော်ရပါ။
ထိန်းချုပ်ကန့်သတ်၍ မိမိ၏

စိတ်ကို စည်းသားထားရပါ
သည်။

ကျွန်တော်တို့သည် ပန်း
အိုးများရောင်းသောဆိုင်ကြီး
တစ်ဆိုင်သို့ ဝင်လိုက်ကြပါ
သည်။ စောနန်းနွယ်သည် ပန်း
အိုးများကို ရွေးချယ်နေရာမှ -
“ကိုအေးမင်းခံ၊ ကြိုက်တဲ့
ပန်းအိုးရွေးလေ။ နန်းက ရွေး
ရင် ကိုအေးမင်းခံ အကြိုက်
မဖြစ်မှာစိုးလို့”

“ရပါတယ်ဗျာ၊ နန်းစိတ်
ကြိုက်ပဲ ရွေးပြီး ကျွန်တော်ကို
သာ ပေးပါ။ တစ်သက်လုံး
အမှတ်တရအဖြစ် သိမ်းထား
ပါမယ်”

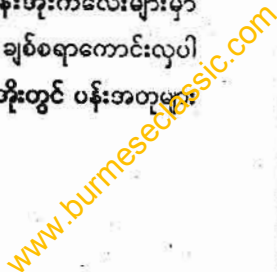
ဟု ကျွန်တော်က ပြော
လိုက်သောအခါ -

“ဒါဆို ကိုအေးမင်းခံ
လည်း နန်းအတွက် တစ်အိုး
ရွေးပေးပါ။ ဩော် . . မေ့
နေလိုက်တာ၊ ကိုမိုးလည်းတစ်
လုံးရွေးလေ။ နန်းရဲ့လက်
ဆောင်ပေါ့”

ဟု ပြောပါသည်။

“နေပါစေဗျာ၊ ကျွန်တော်
က ဧည့်သည်မှမဟုတ်တာဘဲ”
ဟု ကိုမိုးမှ ငြင်းပယ်ပါ
သည်။

ပန်းအိုးကလေးများမှာ
လှပ၍ ချစ်စရာကောင်းလှပါ
သည်။ အိုးတွင် ပန်းအတူများ

တစ်ခါတည်း ပါရှိပြီးဖြစ်ပါသည်။ စောနန်းနွယ်သည် နံ့သာရောင်နှင့် ပန်းနုရောင်တွင် ခရမ်းရောင်အပျောက်ကလေးများပါသည့် သစ်ခွပန်းများဖြင့် အိုးတွင် အသည်းပုံအတွင်း၌ ငှက်ကလေးနှစ်ကောင်ခေါင်းချင်ဆိုင်လျက်ရှိသော ငှက်ပျောညွန့်စိမ်းရောင် ပန်းအိုးကလေးကို ရွေးချယ်လိုက်ပြီး -

“ကိုအေးမင်းစံ၊ ဒီပန်းအိုးကလေးဆိုရင် မလှဘူးလားကော”

ဟုဆိုစဉ် -

“စောနန်းနွယ်၊ ငါကတော့ နင် ဒီနေ့ မိုးမိတ်လာမယ်ဆိုလို့ အစောကြီးကတည်းက အိမ်က စောင့်နေတာ။ အခုမလာနိုင်လို့ ဈေးမှာရှိမယ်လို့ ထင်ပြီး လိုက်လာတာ။ နင်တို့ရှမ်းခေါက်ဆွဲဆိုင်က ထသွားကတည်းက ငါနင်တို့နောက်မှာ ရှိနေတာ။ ကြာလိုက်တာ၊ ပေါ့(အမေ)တို့က အိမ်မှာမျှော်နေကြပြီ။ မွဲ(အမေ)ကလည်း တစ်ခါတည်း ခေါ်ခဲ့ဖို့ မှာလိုက်တယ်”

ရုတ်တရက် ရောက်ရှိလာပြီး ကျွန်တော်တို့နှစ်ဦးကြားတွင် ဝင်ရပ်၍ ထိုသို့ ပြောလိုက်သဖြင့် နှစ်ဦးလုံး လန့်သွားမိပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ သုံးဦးထက် သုံးနှစ်ခန့်ကြီးမည် ယူဆရပြီး မျက်နှာမှာ နီမြန်းလျက် အရက်နံ့လည်း ထောင်းနေပါသည်။ ကြမ်းတမ်းခက်ထန်ဟန်ရှိသော ရှမ်းအမျိုးသားတစ်ဦးဖြစ်၍ တန်ဖိုးကြီးမားသော အဝတ်အစားများ ဝတ်ဆင်ထားပါသည်။

ဤအဖြစ်အပျက်သည် သာမန်ကြည့်လျှင် ဘာမျှမဟုတ်ဟု ထင်ရပါမည်။ သို့သော် စောနန်းနွယ်သည် ရွှေပြည်တန်၏ ကိုပုဗ္ဗားကဲ့သို့ ဖြစ်နေသောကြောင့် ကျွန်တော်နှင့် စောနန်းနွယ်တို့ နှစ်ယောက်ကြားရှိ နက်ရှိုင်းမှုကို ကိုမိုးလည်း တွေးမိပေမည်။

“တကယ်တော့ ငါလည်း ဦးစိုင်းပန်တို့ မိသားစုရဲ့အတွင်းရေးကို တိတိကျကျမသိသေးပါဘူး။ ခုနကလူဟာ စိုင်းပန်းစိန်တို့ မူးယစ်ယောက်စားရမ်းကားပြီး မိဘငွေကို ရေလိုသုံးနေတဲ့လူပေါ့။ သူ့အဖေဟာ ဒီတစ်နယ်လုံးမှာ အချမ်းသာဆုံးတဲ့။ စောနန်းနွယ်ကတော့ သူ့ကို သဘောမကျဘူး။ ဦးစိုင်းပန်က အကြောင်းရှိလို့ နေမှာပေါ့။ စိုင်းပန်းစိန်နဲ့သဘောတူထားတော့ စောနန်းနွယ်ကလည်း ခေါင်းညိတ်လိုက်ရ

တယ်တဲ့။ မကြာခင်လက်ထပ်ကြတော့မှာ။ ကောင်မလေးစိတ် ဆင်းရဲနေရတာပဲ။ သနားစရာပဲကွာ”

နောက်တစ်နေ့ညတွင် ကျွန်တော်သည် မနက်ဖြန်တွင် စဉ့်ကိုင်သို့ ပြန်တော့မည်ဖြစ်၍ ကိုမိုးသည် လူမှုရေးအရ ဦးစိုင်းပန်ကို သွားရောက်နှုတ်ဆက်သင့်သည်ဟု အကြံပြုသဖြင့် ကျွန်တော်တို့ ဦးစိုင်းပန်တို့ အိမ်ဘက်သို့ ထွက်ခဲ့ကြပါတော့သည်။ ဦးစိုင်းပန်တို့၏ တိုက်ရှေ့တွင် ငွေရောင် လင့်ခရုဇာကားအသစ်ကြီးတစ်စီး ရပ်ထားသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ ပန်းခြံရှေ့ရှိ ဒန်းပေါ်တွင် စိုင်းပန်းစိန်နှင့် စောနန်းနွယ်တို့ထိုင်၍ စကားပြောနေသည်ကိုတွေ့ရပါသည်။ အမှတ်တမဲ့ကြည့်လိုက်မိရာ စောနန်းနွယ်သည် စိတ်အိုက်နေဟန် ရှိပါသည်။

ဦးစိုင်းပန်မှ ထွက်လာပြီး ကြိုဆိုကာ ဖော်ရွေလှိုက်လှစွာ ကျွန်တော်ကို ဆက်ဆံပါသည်။ ကျွန်တော်တို့သည် နာရီဝက်ခန့်ကြာမြင့်သော် နှုတ်ဆက်၍ ပြန်ခဲ့ကြပါသည်။ သို့တိုင် စောနန်းနွယ်သည် ကျွန်တော်တို့ကို လာရောက်နှုတ်ဆက်ပါ။ စိုင်းပန်းစိန်ရှိနေ

သောကြောင့် ဖြစ်မည်ဟု နားလည်မိပါ၏။

နောက်တစ်ရက်တွင် ကျွန်တော် စဉ့်ကိုင်သို့ ပြန်ခဲ့ပါတော့သည်။ အပြန်လမ်းတွင် ကျွန်တော်၏ စိတ်အစဉ်၌ လေးလံထိုင်းမှိုင်းလျက် ဝမ်းနည်းသလိုလို ဝေဒနာတစ်ရပ် ဖြစ်ပေါ် ခံစား၍ နေရပါသည်။

စဉ့်ကိုင်သို့ ပြန်ရောက်၍ မကြာမီ ရွှေပြည်တန်မှ ဖုန်းဆက်ခေါ်သဖြင့် ကျောက်ဆည်သို့သွားရောက်တွေ့ဆုံရပါသေးသည်။ ထုံးစံအတိုင်း ၎င်း၏ အိမ်ထောင်ရေးအဆင်မပြေသဖြင့် စိတ်ဆင်းရဲရခြင်း အကြောင်းများကို ပြောပြနေသဖြင့် စောနန်းနွယ်၏ အကြောင်းများကို ပြောမပြုဖြစ်တော့ပါ။

ခုနစ်ရက်ခန့်ကြာလျှင် ကိုမိုးယံမှ ဖုန်းဆက်လာပါသည်။ စောနန်းနွယ်မှပို့ခိုင်းသဖြင့် ဟိုတစ်နေ့က ဈေးတွင် မဝယ်ဖြစ်လိုက်သော ပန်းအိုးကလေးကို ကျားခေါင်းကားဖြင့် တင်ဖို့လိုက်ပါသည်။ မန္တလေးဂိတ်တွင် သွားယူပါဟု ပြောပါသည်။

ကျွန်တော်ကားဂိတ်သို့ သွားယူသောအခါ ပန်းအိုးထုပ်အတွင်း၌ စာအိတ်တစ်လုံးပါ

ဦး "ကိုအေးမင်းခံအတွက်
အမှတ်တရလက်ဆောင်၊ မိုး
မိတ်မြို့"ဟူသော စာကလေး
ဆစ်စောင်သာ ပါရှိပါသည်။
ကျွန်တော်သည် ထိုပန်းအိုး
ကလေးကို အမြတ်တနိုး အဖြစ်
ကျွန်တော် အခန်းအတွင်းရှိ
အတင်ဘေးမှ စာရေးစားပွဲပေါ်
တွင် တင်ထားလိုက်ပါသည်။

သုံးရက်ခန့်ကြာလျှင် ည
အိပ်ရာမဝင်မီ တဝါးဝါးသမ်း
ဝေလျက် ဇက်ကြောများတက်
နေသဖြင့် ဝီကိုလျင်တစ်ခဲ
သောက်ကာ အိပ်ရာဝင် လိုက်
ပါသည်။ ညသန်းခေါင်လောက်
တွင် ခိုက်ခိုက်တုန်အောင် ချမ်း
ထာပြီး နိုးလာပါသည်။ ကျွန်
တော်ကိုယ်သည်လည်း ပူကျက်
လျက် ကျွန်တော် အပြင်းဖျား
လျက်ရှိကြောင်းသိရပါသည်။
ကျွန်တော်သည် ရေခြား မြေ
ခြားသို့ သွားရောက်ခဲ့သဖြင့်
နှုတ်ဖျားမိသည်ဟုထင်ပါသည်။
အံ့ဖြင့် မွေးကန် ဖြစ်လိုက်၊ ပြန်
နိုလိုက်နှင့် နံနက်မိုးလင်းသွား
ပါသည်။ ထိုစဉ်က အဖေရော
အမေရောရှိသဖြင့် ကျွန်တော်
အဖေအကြောင်း သိသောအခါ
မိတ်ပူ၍ ကျွန်တော်တို့နှင့် မိ
ဘားစုသဖွယ် ရင်းနှီးသော
ဆက်တာ စိုးမြင့်ကို သွား
ဆက် ပင့်ဆောင်ပါသည်။

(ထိုစဉ်က ဒေါက်တာစိုးမြင့်
သည် မုန့်ပေါင်းမြောင်းဘောင်
ရှိခြံသို့ မရောက်သေး။ ဈေး
အနီးတွင်အိမ်ငှားဖြင့် နေသော
အချိန်ဖြစ်ပါသည်။)
ဆေးထိုးပေးပြီးနောက်
ဈေးများ ချွဲနေအောင်ထွက်ကာ
အဖျားကျသွားသော်လည်း

ပန်းအိုးကို ပသကာဖြစ်လာ၍ ပန်းအိုးကို
သေသေချာချာစိုက်ကြည့်မိသော်
ပန်းအိုးတစ်ခုလုံးပဟုတ်၊
အသည်းနေရာသည် မောက်ကြွလာပြီး
သတ္တဝါတစ်ကောင်၏ ဝမ်းဗိုက်ကဲ့သို့
ပိန်ချည်ဖောင်းချည်လှုပ်ရှားလျက်နေသည်ကို
တွေ့ရပါသည်။ ကျွန်တော်သည်
အထင်အမြင်လွဲမှားသည်ထင်၍ သေသေချာချာ
ဂရုစိုက်၍ ကြည့်ပြန်ရာ သေချာပါသည်။
ပန်းအိုးသည် အမှန်တကယ်
သက်ဝင်လှုပ်ရှားလျက်ရှိပါသည်။

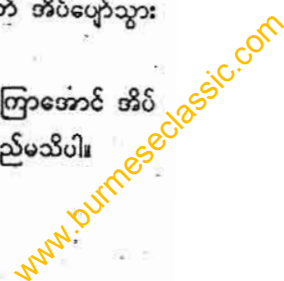
တစ်ကိုယ်လုံးနုံးကာ နှမ်းနယ်
မောပန်းလျက်ရှိပြီး မူးနောက်
လျက် နားထင်များ ပွင့်ထွက်လှ
မတတ်ခေါင်းကိုက်လျက်ရှိပါ
သည်။ ဘာကြောင့်ရယ်မသိပါ။
ကျွန်တော်၏ မျက်စိသည် ပန်း
အိုးဆီသို့ ရောက်ရောက်သွား
ပါသည်။ ထိုအခါ ခေါင်းပို၍
မူးလာပါသည်။ ပန်းအိုးမှ
မျက်စိလွဲလိုက်လျှင် ဝေဒနာ
လျော့ပါးပါသည်။ သို့သော်

ကျွန်တော်မျက်စိအကြည့်သည်
ပန်းအိုးဆီသို့သာရောက်ရောက်
သွားပါသည်။
ကြာသော် ကျွန်တော်
သည် ဤပန်းအိုးကို မသကာ
ဖြစ်လာ၍ ပန်းအိုးကို သေသေ
ချာချာ စိုက်ကြည့်မိသော် ပန်း
အိုးတစ်ခုလုံးမဟုတ်၊ အသည်း

နေရာသည် မောက်ကြွလာပြီး
သတ္တဝါတစ်ကောင်၏ ဝမ်း
ဗိုက်ကဲ့သို့ ပိန်ချည်ဖောင်းချည်
လှုပ်ရှားလျက်နေသည်ကို တွေ့
ရပါသည်။ ကျွန်တော်သည်
အထင်အမြင်လွဲမှားသည်ထင်
၍ သေသေချာချာ ဂရုစိုက်၍
ကြည့်ပြန်ရာ သေချာပါသည်။
ပန်းအိုးသည် အမှန်တကယ်
သက်ဝင်လှုပ်ရှားလျက်ရှိပါ
သည်။ ထိုပန်းအိုးကို ကြည့်လေ

ခေါင်းပို၍ မူးလေဖြစ်သော
ကောင့် ပန်းအိုးကို မကြည့်ရဲ
တော့ပါ။ မျက်စိတို့ပင် ပြာဝေ
၍ လာပါသည်။ ထို့ကြောင့်
အိမ်ရှေ့ခန်းထွင် ရှိနေသော
အစ်မအေးကို လှမ်းခေါ်ပါ
သည်။

"အစ်မအေး . . . ဒီပန်း
အိုးကို ခြံဝင်းရဲ့အပြင်ရောက်
အောင် လွှင့်ပစ်လိုက်"
ဟု ပြောပါသည်။ အစ်မ
အေးသည် ကျွန်တော်အား
ဘာမှ ပြန်မမေးပါ။ ကျွန်တော်
စိတ်ကျေနပ်စေရန် ပန်းအိုးကို
အပြင်သို့ ယူဆောင်သွားပါ
သည်။
ကျွန်တော်၏အခန်းတွင်
ပန်းအိုးမရှိသောအခါမှ ကျွန်
တော်မှာနေသာထိုင်သာရှိ
သွားကာ ဝေဒနာသက်သာ
သွားပါသည်။ ခဏကြာလျှင်
အဖေနှင့်အမေရောက်ရှိလာ
ပြီး ဆန်ဖြုတ်ပူပူတိုက်ကျွေးပါ
သည်။ ဈေးများ ထပ်ထွက်လာ
သဖြင့် အဖေနှင့် အမေသည်
ကျွန်တော်အား ချွေးစိုအဝတ်
များလဲပေးပါသည်။ ခဏကြာ
လျှင် မျက်စိများလေးလံလာ
ပြီး ကျွန်တော် အိပ်ပျော်သွား
ပါသည်။
မည်မျှကြာအောင် အိပ်
ပျော်သွားသည်မသိပါ။

ခေါင်းများကိုခဲ၍လာကာ အိပ်ရာမှ နိုးလာပြန်ပါသည်။ ကျွန်တော်သည် နိုးလျှင် နိုးချင်းစားပွဲပေါ်သို့ အကြည့်ရောက်ရှိသွားပြန်ရာ ကြောက်ရွံ့ တုန်လှုပ်လျက် ဒေါသများပါပေါက်ကွဲမိကာ -

"အပြင်မှာ ဘယ်သူရှိတုန်း၊ ဒီကို အမြန်လာခဲ့စမ်းပါ"

ဟု အော်လိုက်ပါသည်။ ထိုအခါ အစ်မကြီး ဒေါ်နွဲ့ရီသည် ပျာပျာသလဲဖြင့် ရောက်ရှိလာပြီး -

"မောင်လေး၊ ဘာလိုချင်လို့တုန်း။ ဘာလုပ်ချင်လို့တုန်း" ဟု မေးရာ

"ဒီ . . ဒီပန်းအိုး ဘယ်သူပြန်လာထားတာတုန်း၊ လွှင့်ပစ်ခိုင်းထားတာကို"

ဒေါသနှင့်ထိုသို့ ကျွန်တော်ပြောလိုက်ရာ -

"မင်းအမြတ်တနိုးထားတဲ့ ပန်းအိုးလေးအိမ်ရှေ့က အမှိုက်ပုံးထဲရောက်နေလို့ စေတနာနဲ့ ပြန်ထားပေးတာကို"

"ဒီအစ်မအေးကလည်း၊ ခြံဝင်းအပြင်ဘက်က ဝေးဝေးထိပ်ခိုင်းထားတာ။ ခင်ဗျားကလည်း မမေးမမြန်းနဲ့ ဘာလို့ပြန်ယူခဲ့တာလဲ၊ သွားပစ်ချေ"

ဟု အော်ဟစ်မိပါတော့

သည်။ အမှန်မှာ ကျွန်တော်သည် ဒေါသကြီးတတ်သူမဟုတ်ပါ။ အစ်မကြီးတို့အား "ခင်ဗျား"ဟူသောအသုံးအနှုန်းမျိုးဖြင့် မပြောဆိုဘူးပါ။

"အေးလေ နွဲ့နွဲ့အေးကလည်း ကျောင်းသွားပြီဆိုတော့ ဘာလို့ ပစ်ထားတာလဲလို့ မေးလို့မှမဖြစ်တာ။ မင့်မေးရအောင်ကလည်း အိပ်ပျော်နေတာမို့"

ဟု ပြောပါသည်။

ထိုအချိန်မှာပင် ကျွန်တော်သည် ပန်းအိုးကလေးကို ကြည့်လိုက်ပြန်ရာ လှုပ်ရှားသက်ဝင်လျက်ပင် ရှိသေးပြီး အသည်းပုံနေရာ၌ စိုင်းပန်းစိန်၏ မျက်နှာပေါ်လာပြီး ကျွန်တော့်ကို လှောင်ပြောင်သော အပြုံးဖြင့် ကြည့်နေသည်ဟု ခံစားရပါသည်။

"ပန်းအိုးကလေးက လှပလှနဲ့ နှမြောစရာ"

ဟု ဆိုကာ အစ်မကြီးသည် ပန်းအိုးကလေးကို ကောက်ယူ၍ အခန်းထဲမှ ထွက်သွားပါသည်။ ကျွန်တော်သည် ညီမလေး (ယခု ရွှေကဲကူသာသနာပြုမယ်တော်ကြီး) ကို တမ်းတမိပါသည်။ အဝေးကို တမ်းတမိပါသည်။ အဝေးသင်တက္ကသိုလ် စားမေးပွဲဖြေဆိုချိန်ဖြစ်၍ မန္တလေးသို့ ရောက်ရှိနေခြင်းဖြစ်သည်။

ညီမလေးသည် ကျွန်တော်တို့အိပ်မှ မည်သူမဆို ကျန်းမာရေးမကောင်းပါက စိတ်ရှည်လက်ရှည် ပြုစုတတ်သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

နေ့ခင်းပိုင်းတွင် ကျွန်တော် အဖျားကျသွား၍ အိပ်ပျော်သွားပါသေးသည်။ ညနေစောင်းတွင် အိပ်ရာမှ နိုးပါသည်။ အနည်းငယ်ပေါ့ပါး၍ နေသယောင်ရှိပါသည်။ ဒေါက်တာစိုးမြင့်ရောက်လာပြီးအဖျားတိုင်းသည်၊ သွေးချိန်သည်၊ သက်သာသွားပြီ၊ ငှက်ဖျားမဟုတ်ပါ။ နှစ်ရက် သုံးရက်ခန့်ကြာလျှင် ကောင်းသွားလိမ့်မည်ဟု ပြောကာ ဆေးထိုး၍ သောက်ဆေးများပေးသွားပါသည်။ ညနေပိုင်းတွင် အစ်မအေးသည် ခေတ်ဆန်သူ စားဥယျာဉ်(ထိုခေတ်က ကျွန်တော်တို့အိမ်တွင် ရုပ်ရှင်တော်မြတ် ပွင့်ထွန်းပေါ်ပေါက်တော်မမူသေး၍ သိရုံသာ သိပါသည်။ ယခုကဲ့သို့ ခင်မင်ရင်းနှီးခြင်းမရှိသေးပါ။)မှ ကျောင်းပြန်တွင် ဒေါက်ဆွဲပြုတ်ချိုဝယ်လာပါသည်။ ငရုတ်အကောင်းမွန်များနှင့်ပူပူနွေးနွေးသောက်ချလိုက်သောအခါ ချွေးများစို့လာ၍ ပို၍ နေကောင်းလာပါသည်။ ညဦးပိုင်းတွင် နှစ်ခြိုက်

စွာ အိပ်ပျော်လျက်ရှိသော်လည်း သန်းခေါင်ခန့်တွင် အိပ်မက်ဆိုးများ မြင်မက်ပါသည်။ အိပ်မက်ထဲတွင် အလွန်အရမ်းဆိုး၍ ထွားကျိုင်းလှသော အသားမည်းမည်းနှင့်လူကြီးလေးဦးသည် စားများ၊ လုံများကိုင်ဆောင်၍ ကျွန်တော့်ထံသတ်ဖြတ်ရန် "လိုက်ဟေ့၊ ဝိုင်းဟေ့"ဟု အော်ကာ အပြေးလိုက်လာကြသဖြင့် ကျွန်တော်သည် အသက်လု၍ ပြေးနေပါသည်။ ခြေကုန်လက်ပန်းထကာ မောဟိုက်ပင်ပန်းလွန်းထသဖြင့် ခြေထောက်တို့သည် ရှေ့ကိုမရောက်နိုင်ဘဲ နောက်သို့သာ ပြန်နေသည်ဟု ထင်မှတ်နေရပါသည်။ အရှိန်နှင့် ပြေးနေစဉ် ရှေ့၌ သံဆူးကြီးမွေ့ရာသဖွယ် ကာဆီးနေ၍ အရှိန်သတ်လိုက်ရာ ဟန်ချက်ကို မထိန်းနိုင်တော့ဘဲ ကွမ်းထိုးမှောက်ခဲလဲကျသွားပါသည်။ တစ်ခဏအတွင်း နောက်မှ လိုက်လာသူများ မှီလာပြီး ကြီးမားလှသော စားကြီးများ၊ လူကြီးများဖြင့် ထိုးခုတ်ရန် အားယူ၍ ချိန်ရွယ်လိုက်ကြရာ -

"အောင်မလေး၊ မလုပ်နဲ့ဗျ။ ကြောက်ပါပြီဗျ"

ဟု မျက်စိစုံမှိုက်ပြီး အားကုန်အော်ဟစ်မိပါတော့သည်။

ကျွန်တော် သေရတော့မည်ဟု
သိကာကြောက်လည်းကြောက်
မင်းလည်းနည်းနေမိပါသည်။

ထိုစဉ် -

“လူကလေး၊ ဘာဖြစ်တာ
ထဲ ဒီမယ်အဖေရောက်လာပြီ”

ဟုဆိုကာ အဖေမှ ကျွန်
တော်ကို ပွေ့ထူလိုက်ပါသည်။
ကျွန်တော်သည် ချွေးများ စို့
နစ်လျက် အိပ်မက်ထဲကအ
တိုင်း မောပန်း၍နေပါသည်။
ခဏကြာလျှင် အမေနှင့် အစ်မ
များ ရောက်ရှိလာပါသည်။
ချွေးများသုတ်ပေး၍ အင်္ကျီ
ပုဆိုးများ လဲပေးကြပါသည်။
ကျွန်တော်သည် မောလွန်းသ
မြင့် ငြိမ်ငြိမ်လေးမိန်းနေလိုက်
ပါသည်။ ကျွန်တော် မည်သည့်
အချိန်တွင် အိပ်ပျော်သွား၍
မည်သည့်အချိန်တွင် အဖေ၊
အမေနှင့် အစ်မများ ပြန်ထွက်
သွားကြည်ကို မသိလိုက်တော့
ပါ။ ကျွန်တော် တစ်နေ့နီးသော
အခါ နံနက် ၆ နာရီခန့်ရှိနေပြီ
ဖြစ်ကြောင်း သိရပါသည်။

မျက်နှာသစ်၊ သွားတိုက်
ပြီးနောက် ကျွန်တော်သည်
ဆန်ပြုတ်အနည်းငယ်သောက်
ပြီး ပြန်လဲနေပါသည်။ ထိုစဉ်
နားအတွင်းမှ လေများထွက်
သကဲ့သို့ ဝူးဝူးဝေါဝေါမြည်
သွက် ခေါင်းများမူး၍ လာပါ

သည်။ ကျွန်တော်သည် ဘာ
ရယ်ကြောင့်မှန်းမသိပါ။ ကျွန်
တော် ခေါင်းရင်းရှိ နံရံတွင်
ချိတ်ဆွဲထားသော စိပ်ပုတီး
(ကျွန်တော်အဖေ၏ ညီဝမ်းကွဲ
ဦးစိန်ထွန်း၊ ဂန္ဓာရီခရီးလျှောက်
လှမ်းရာမှ ထွက်ရပ်စခန်းမြန်း
သွားသူပေးထားပါသည်။)ကို
ကိုင်ထားလိုစိတ်ဖြစ်ပေါ်လာ
ပါသည်။ ဘာဘဦးစိန်ထွန်း
ကျွန်တော့်ကို ထိုစိပ်ပုတီးပေးခဲ့
သည်မှာ ငါးနှစ်မျှ ကြာမြင့်ခဲ့ပြီ
ဖြစ်သော်လည်း အမှန်အတိုင်း
ဝန်ခံရလျှင် ကျွန်တော်သည်
ထိုစိပ်ပုတီးကို တစ်ခါမှ မစိပ်
ဖြစ်ခဲ့ဘဲ ချိတ်ထားခဲ့ပါသည်။
ယခု တစ်ကြိမ်သာ ပထမဦး
ဆုံး ဖြုတ်ယူဖူးခြင်းဖြစ်ပါသည်။
သစ်သားပုတီးမဟုတ်ပါ။
ထောင်သားများထိုးတတ်သည်ဟု
ကြားခဲ့ဖူးသော ကြိုးပုတီးအမျိုး
အစားဖြစ်ပြီး အရွယ်မကြီးပါ။
ခပ်သေးသေးမျှသာ ဖြစ်ပါ
သည်။

ကျွန်တော်သည် ထိုစိပ်
ပုတီးဖြင့် အရဟံ-အရဟံ ဟု
စိပ်နေလိုက်ရာ ဝေဒနာသက်
သာ၍ ကြားနေရသော အသံ
များလည်း ပျောက်သွားပါ
သည်။ ပုထိုးကိုလက်မှ ချလိုက်
လျှင် အော်ဟစ်ဆူညံသံများ
ပြန်လည်ထွက်ပေါ်လာပြီး ဦး

ခေါင်းပွင့်ထွက်မတတ် နားထင်
များ ကိုက်လာပြန်ကာ ခေါင်း
က မူးနောက်လာပြန်ပါသည်။
နံနက် ၈ နာရီခန့်တွင် စံပြည့်
အိမ်ထောင်ကျလျက်ရှိသော
ကျွန်တော့်နှင့်အထက်အောက်
အစ်ကို ကိုဝင်းကို ရောက်လာ
ပြီး -

“မင်း ဒီလိုနေလို့ မဖြစ်
ဘူး။ မပေါနဲ့၊ ငါ့ဆိုင်ကယ်နဲ့
လိုက်ပို့မယ်။ ဒေါက်တာ စိန်လှ
အောင်ဆီ သွားရအောင်”

ဟု ပြောပါသည်။ ထို
အခါ အဖေက -

“ဆိုင်ကယ်နောက်က
ထိုင်လိုက်နိုင်ပါ့မလား။ ဖြစ်ရဲ့
လား။ ဆိုက်ကားနဲ့ ဆိုရင် ပို
ကောင်းမယ်”

ထိုအခါ အစ်မကြီးမှ -

“ဟုတ်တယ်၊ ဆိုက်ကား
ပေါ်မှာ ငါ့က နောက်ကထိုင်
လိုက်ပြီး ထိန်းပေးမယ်”

ဟု ဆိုသဖြင့် အုန်းပင်ခြံ
မြင်းလှည်းဂိတ်မှ ကိုဆေးလုံး
၏ ဆိုက်ကားကို ကိုဝင်းကိုမှ
ခေါ်ပေးပါသည်။

ဆိုက်ကားစီး၍ အိမ်ဝင်း
အပြင်သို့ရောက်ရှိသည်နှင့်
ကျွန်တော်သတိလစ်သလိုဖြစ်
ကာ စိတ်နှင့်ကိုယ်နှင့်မတပ်
တော့ပါ။ ငှက်ဆိုးထိုးသံများ၊
ကြွေးဝည်သံများ၊ ငိုကြွေးသံ

များကို ကြားရပြီး ကျွန်တော်
သည် ကိုယ့်ကိုကိုယ် ပြန်မြင်
နေရပါသည်။ ကျွန်တော်သည်
သေဆုံးလျက် ရှိပြီး ကျွန်တော်
၏ ရုပ်ကလာပ်သည် ခေါင်း
တလားအတွင်းသို့ ရောက်ရှိ
နေပါသည်။ ကျွန်တော့် ဈာပန
အခမ်းအနားလှည့်လာခြင်း

ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော့် ခေါင်း
တလားတင်ထားသော ကား၏
ရှေ့တွင် လွမ်းသူပန်းခွေ၏
အလယ် ကျွန်တော့်ဓာတ်ပုံကြီး
ကို ချိတ်ဆွဲထားပါသည်။ ကား၊
ဆိုင်ကယ်အချို့နှင့် ဆိုက်ကား၊
စက်ဘီး၊ ခြေလျင်ပို့ဆောင်သူ
တို့ များပြားစည်ကားလျက်ရှိ
သည်ကို တွေ့မြင်နေရပါသည်။

ကျွန်တော်သည် သက်
ဝင်လာချိန်၌ စိပ်ပုတီးမစိပ်နိုင်
သော်လည်း အင်္ကျီအိတ်
ထောင်အတွင်းမှ ကြိုးပုတီး
ကလေးကိုလက်ဖြင့် ကိုင်၍
ထားမိပါသည်။ ထိုအခါ ကိုယ့်
ကိုယ်ကိုပင် ဇဝေဇဝါဖြစ်ကာ
ခေါင်းတလားထဲမှာလား၊ ဆိုက်
ကားပေါ်မှာလား၊ ဘယ်သင်း
က အဖြစ်မှန်လဲဟူသည်ကို
မဝေခွဲတတ်အောင် ဖြစ်နေပါ
သည်။ ထိုအချိန်၌ ခေါင်းကိုက်
ခြင်းဝေဒနာအပြင် နားထင်
ကြောများပါတက်လာပြီးအနေ
ရဆိုးလျက်ရှိပါသည်။

ကျွန်တော့်ကိုယ်ကျွန်တော် အသက် ရှိသေးရဲ့လားဟု သိရှိရန် ကျွန်တော်သည် ခြေထောက်ကိုပေးအားသို့ ချကြည့်မိရာခြေထောက်သည်ကတ္တရာလမ်းနှင့် တိုက်မိပြီး ဖိနပ်ကျွတ်ကျသွားခဲ့ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော် မသေသေးသည်မှာ သေချာသွား၍ ဝမ်းသာမိပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်သည် ရှက်မနေတော့ဘဲ အကျီအိတ်ထောင်အတွင်းမှ စိပ်ပုတီးကို နှိုက်ယူလိုက်ပြီး ခေါင်းမှစွပ်ချလိုက်ကာ လည်မှာဆွဲထားလိုက်ပါသည်။

ထိုအခါ . . ကျွန်တော် အာရုံစေဝါးမှုလည်း တဖြည်းဖြည်း ပြန်လည်ကြည်လင်ပြတ်သား၍ လာပါတော့သည်။ သို့ဖြင့် ဒေါက်တာစိန်လှအောင်မှ စမ်းသပ်စစ်ဆေးပြီး အပြင်းဖျားကာ အားနည်းသွားခြင်းဟု ပြောကာ အဖျားကျဆေးနှင့် အကြောဆေးများထိုးနှံ၍ ပေးကာ တိုက်ဖို့ကြံကူးသွားမည်စိုး၍ သုံးရက်ခန့် အဖတ်မစားရန်ညွှန်ကြားကာသောက်ဆေးများ ပေးလိုက်ပါသည်။

ငါးရက်ခန့်ကြာလျှင် ကျွန်တော်အဖျားပြတ်သွားပြီး နာလံထစပြုပါသည်။ ထိုအချိန်တွင် ကိုမိုးထံမှ ဖုန်းလာသဖြင့်

ကျွန်တော်၏ ပြစ်စဉ်တို့ကို ပြောပြလိုက်ပါသည်။ ထိုအခါ ကိုမိုးသည် နောက်ရက်တွင် ဖုန်းပြန်ဆက်မည်ဟုပြောပါသည်။ နောက်တစ်နေ့တွင် ကိုမိုးထံမှ ဖုန်းလာပါသည်။ ကျွန်တော့်ထံသို့ ရောက်ရှိလာသော ပန်းအိုးအား လောကီပညာရပ်တစ်ခုဖြင့် ကျွန်တော့်အား မုန်း၍ သေစေလိုသူတစ်ဦးက ပြုလုပ်လိုက်သည်။ ထိုသူသည် ပညာရှင်အား တစ်ဆင့် ဝေခိုင်းလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ထိုပန်းအိုးကလေးကို မိုးမိတ်သို့ ပြန်ပို့လိုက်ပါ။ မိမိမေးမြန်းအကူအညီတောင်းထားသော ပညာရှင်မှ ထိုပန်းအိုးရောက်လာလျှင် ထိုပန်းအိုးမှ မှော်ပညာများကို တန်ပြန်၍ ခြေဖျက်ပေးမည်ပြောပါသည်။ ထိုပန်းအိုးကလေး ပျောက်ဆုံးသွားလျှင် မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ ထိုပညာရပ်များကို ပယ်ဖျက်၍ မရနိုင်တော့ဟု ပြောပါသေးသည်။

အဲဒါမှ ခက်ပြီ။ ကျွန်တော်သည် ထိုပန်းအိုးကို လွှင့်ပစ်ခိုင်းထားသဖြင့် အမှန်တကယ်သာ လွှင့်ပစ်လျှင် ဈေးကြီး၍ လှပလွန်းသော ထိုပန်းအိုးကလေးကို တွေ့မြင်သူက ကောက်ယူသွားပေမည်။ ထိုသို့

တွေးမိသွားပြီး စိုးရိမ်သွားသဖြင့် "အစ်မကြီးလာပါဦး"ဟု လှမ်းခေါ်လိုက်ပြီး ပန်းအိုးကို ဘယ်နေရာမှ လွှင့်ပစ်လိုက်သလဲ၊ အမြန်ရှာပေးပါဟု ပြောလိုက်ရာ . .

"အေး . . ငါလည်း နှမြေလို့လွှင့်ပစ်ဘဲ သိမ်းထားတယ်"

ဟု ဆိုကာ . . ပန်းအိုးကလေးကို သိမ်းထားရာမှ ယူလာ၍ ပေးပါသည်။

ကျွန်တော်သည် ထိုပန်းအိုးကလေးကို ရဲရဲပင် မကြည့်ရဲတော့ပါ။ အမြန်ဆုံး ပါဆယ်ထုပ်လိုက်ပြီး ကိုမိုး၏ လိပ်စာကို တပ်လိုက်ပြီး ကိုဝင်းကို ကိုခေါ်ယူကာ မန္တလေးသင်္ဘောတန်းကားဝင်းသို့ သွားရောက်စေကာ မိုးမိတ်ကားနှင့် တစ်ပို့ခိုင်းလိုက်ပါတော့သည်။

ထို့နောက်ပိုင်းရက်များမှ စ၍ ကျွန်တော့်တွင် အိပ်မက်ဆိုးများ မြင်မက်ခြင်း၊ ဖျားနာခြင်းတို့ဖြစ်ပေါ်၍ မလာတော့သည်မှာ ယနေ့တိုင်အောင်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

၂၀၀၂ ၊ ၂ လပိုင်းတွင် ကိုမိုးထံမှ ဖုန်းဆက်လာပါသည်။ စောနန်းနွယ်သည် ကျွန်တော်ပြန်သွားပြီးမကြာမီ ဝိုင်းပန်းစိန်နှင့် လက်ထပ်လိုက်

ရသည်။ နှစ်နှစ်ခန့်အကြာတွင် သမီးလေးတစ်ဦးရရှိပြီး စိုင်းပန်းစိန်သည် မူးယစ်ဆေးသုံးစွဲခြင်းကြောင့် သေဆုံးသွားကြောင်းနှင့် ကျွန်တော့်ကို မိုးမိတ်သို့ လာရောက်လည်ပတ်စေလိုပါသည်ဟု ပြောပါသည်။

သို့သော် ယနေ့အချိန်တိုင် မိုးမိတ်မြို့သို့ ပြန်လည်မရောက်ရှိသေးပါ။ တစ်နေ့နေ့တွင်တော့ ကျွန်တော်သည် ဦးမိတ်မြို့သို့ တစ်ခေါက်တစ်လေရောက်ဖြစ်ချင်လည်း ရောက်ဖြစ်ပါလိမ့်ဦးမည်။ မကြာမီရွှေပြည်တန်၏ အမျိုးသားလည်း အရက်လွန်ရောဂါဖြင့် ကွယ်လွန် အနိစ္စရောက်ကြောင်း ကြားသိရပြန်ပါသည်။

(တကယ် ဘဝအဖြစ် အပျက်တို့သည် စိတ်ကူးယဉ်ဇာတ်လမ်းများထက် ဆန်းကြယ်လွန်းပါ၍ အမည်၊ အကြောင်းအရာတို့တူညီမှုများ ရှိပါက ထူးဆန်းစွာ တိုက်ဆိုင်မှု တူ၍သာ မှတ်ယူကြပါရန် . .)

သိုသိုရွှေကံကူ

နေရာလွဲနေသေးသော

ပုဂံသားကြီး၏

ကမ္ဘည်းကျောက်စာတစ်ချပ်

မင်းရွှေသိန်း(ရင်းကျိုက်)

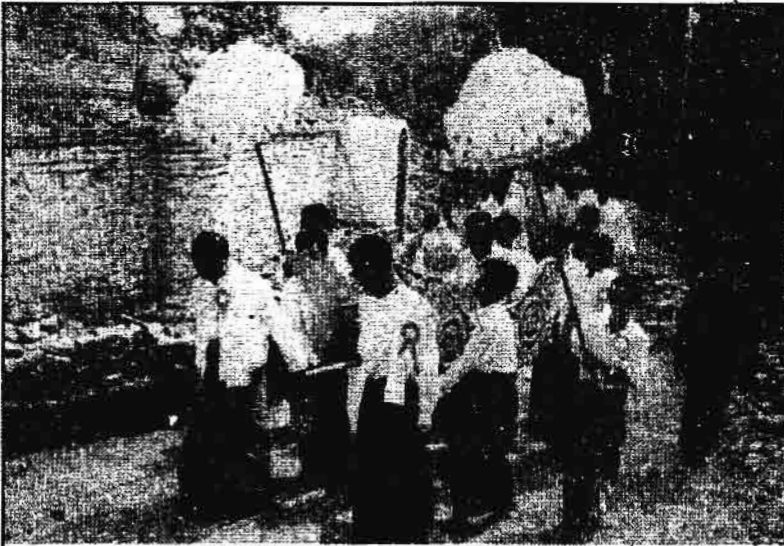
ရှပ်တုများလျှင်ခါန်းသည့် ကမ္ဘည်းမော်ကွန်း

ကျိုက်တလန်းစေတီတော်နှင့် အထက်ရင်ပြင်မှစ်ဝပုံ

“ငါ့ကျောက်စာပြန်ပေးကြပါ...
ကျောက်စာ ပြန်ပေးကြပါ”
မိုးမြေတုန့်ဟီး၊ တောကြီးအညည်း၊
သံလွင်ပါး၊ ကမ္ဘာ့ပျက်သည့်အလား၊
ကမ္ဘည်းကြေကွဲစွာ အော်ဟစ်လိုက်
အသံကျယ်ကြီးသည် တောင်ကမ်း

ပါးယံကြောတစ်လျှောက် ရိုက်ခတ်ကာ
ပဲ့တင်လှိုင်းအထပ်ထပ် ထသွားသည်မှာ
တော်ရုံနှင့် မစဲတော့ပေ။ တောင်ကုန်း
ထိပ်၌ စံပယ်လျက်ရှိသော၊ စေတီတော်
ကြီးတစ်ဆူ၏ မှစ်ဝ...။ အမြင့်ဆုံးလှေ
ကားထစ် အုတ်ခုံပေါ်တွင် ရင်အုပ်ကား

ကား၊ ခြားနီရောင်အသားအရေနှင့်
ကြွက်သားများ အမြောင်းမြောင်းထလျက်
ရှိသော ခန္ဓာကိုယ်ပိုင်ရှင် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး
၏ ခြေနှစ်ဖက်ကား၍ မတ်မတ်ကြီးနပ်
နေသော သဏ္ဍာန်ကို လေတဖျားဟူး
တိုက်ခတ်နေသည့်ကြားမှာပင် ဝိသပြတ်

လွန်ခဲ့သည့်(၁၂)နှစ်ခန့်က အောင်ချမ်းသာဘုရားဖူးအဖွဲ့ စတင်တည်ရန် လှုပ်ရှားစဉ်

သားစွာ လှမ်းမြင်နေရသည်။ ရှေးခေတ် ပုဂံသူရဲကောင်းဝတ်စုံ ဆင်မြန်းထားလျက် မှ ညာဘက်လက်ဖြင့် ကိုင်ဆောင်ထားသော လှံတံကို အသွားပိုင်းက မိုးပေါ်ထောင်၊ အရင်ပိုင်းကို အုတ်ခုံပေါ်ထောက်ကာ စောစောက သူ့ဟစ်အော်လိုက်သောအသံနှင့်အခြား မျက်နှာထားတင်းမာခက်ထန်ဟန် ပေါက်နေသော်လည်း အရောင်တောက်လျက်ရှိသော မျက်လုံးအစုံကမူ နာကြည်းကြေကွဲဟန်အပြည့်။

အမှန်တကယ်ပြောရလျှင် ဤသဏ္ဍာန်နှင့် ဤအသံသည် ကျွန်တော်၏ မကြာခဏမက်လေ့မက်ထရှိသော အိပ်မက်ထဲမှ မြင်ကွင်းဆန်းပုံရိပ်တစ်ခုဟု ဆိုရမည်ပင်။ လွန်ခဲ့သည့်နှစ်က စာရေးဆရာ၊ ဆရာမများ စုပေါင်း၍ မွန်ပြည်နယ်၊ ဘီးလင်းမြို့နယ်၊ တောင်စွန်းကျေးရွာ၌ရှိသော သော်ကမြိုင် ပရဟိတကျောင်းသို့ ဝါဆိုသင်တန်းကပ်လျှောက်သွားရောက်ခဲ့စဉ်က ဖြစ်သည်။ ကေလာသတောင်၏ အနောက်မြောက်ဘက်အစွန်ရှိ ရက်ကန်းသည်မရွာ၏ တောင်ပေါ်တွင်

အောင်ချမ်းသာ သာသနာပြုအဖွဲ့အား ဦးဆောင်ကာ ကျိုက်တလန်းစေတီအား ပြုပြင်တည်ထား ထိန်းသိမ်းလျက်ရှိသော မိတ်ဆွေဖြစ်သူ ဦးသန်းဦးမှ ဖိတ်ကြားသဖြင့် ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့ ကျိုက်တလန်းစေတီတော်သို့ ရောက်ရှိသွားကြရပါသည်။ ရွှေရောင်တဝင်းဝင်း ကြည်ညိုသဟာယ်ဖွယ်ရာ အဆင်းတို့နှင့် သစ်လွင်တောက်ပလျက်ရှိသော ကျိုက်တလန်းစေတီတော်အား ဖူးမြော်ကြရသည့်အပြင် ခမ်းနားကျယ်ဝန်းလှသော ဗုဒ္ဓကျောင်းတော်ထဲသို့ ဝင်ရောက်လေ့လာကြရာ ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့ လုံးဝထင်မှတ်ထားခြင်းမရှိသော ရုပ်တုကြီးနှစ်ခုက မားမားရပ်ကာ ကျွန်တော်တို့အား ကြိုဆိုလျက်ရှိသည်ကို အံ့ဩစွာ တွေ့လိုက်ရပါသည်။

ပုဂံသာ။ ပုဂံစစ်သူရဲကောင်း၊ ပုဂံသာသနာပြုမင်းကြီး ကျန်စစ်သားမင်းကြီးနှင့် မိဖုရားမဏိစန္ဒာတို့၏ (၇)ပေခန့်မြင့်သော ရုပ်တုနှစ်ခု ဖြစ်သည်။ ရှေးပုဂံခေတ် ဝတ်စုံအတိုင်း ထုဆစ်ပုံဖော်ထားသည်မှာ အသက်ဝင်လွန်းလှသဖြင့် ကျွန်

တော်တို့အဖွဲ့ ကြောင်ငေးလျက် ရပ်ကြားနေမိသည်မှာ အတော်ကြာသည်။ တို့ဆိုင်သည်ဟု ဆိုရမည်လားမသိ။ ၎င်းမွန်းလွဲချိန်လောက်တွင် အကယ်ဒမီလူမင်းနှင့် ဇနီးမခင်စပယ်ဦးတို့နှင့်အသမီး ဂေဝတီလူမင်း၊ သား ဝေရက်မင်းတို့ပါ ရောက်ရှိလာကြသည်ကို တွေ့သည်။ အကယ်ဒမီလူမင်းသည် 'ကျွန်မင်း' ဇာတ်ကားကြီးကို ကိုယ်တိုင်ထုလုပ်ရိုက်ကူး၊ ကိုယ်တိုင် ကျန်စစ်မအဖြစ် သရုပ်ဆောင်ခဲ့သူဖြစ်ရာ အဆိုဇာတ်ကားကြီးအား ရိုက်ကူးစဉ်က စာစစ်သားမင်းကြီးနှင့် မိဖုရားမဏိစန္ဒာတို့ကို သူတို့နေထိုင်ရာ ပါရမီရှိ ဝေရဂေဟာ၏ ဧည့်ခန်းဆောင်၌ထားရှိခဲ့ရာ (၂၆-၆-၂၀၁၀)ရက်နေ့တွင် ကျိုတလန်းစေတီတော်သို့ ရုပ်တုနှစ်ခုကို အောင်ဓာတ်ဟိန်းစေရန် လျှောက်ခံခဲ့ပြီဖြစ်သည်ဟု သိရပါသည်။

တစ်ဆက်တည်းမှာပင် ဤကျိုက်တလန်းစေတီ၏ သမိုင်းအပိုင်းအစများ ပြန်လည်ဆက်စပ်ကြည့်မည်ဆိုပါက ဗုဒ္ဓပထမက သုဝဏ္ဏဘုမ္မိပြည် သူရိယမင်းလက်ထက်တော်၌ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူအား အုတ်ဂူစေတီအဖြစ် ထူထား၍ မင်းအဆက်ဆက်ကို ကွယ်ခဲ့ရာ နောက်ဆုံးမင်းဆက်ဖြစ်သော မန္တလေးမင်းလက်ထက် သုဝဏ္ဏဘုမ္မိပြည် ဗုဒ္ဓသုဉ်းကာ နှစ်ကာလကြာလာသည့်အမျှ ကျိုက်တလန်းစေတီသည်လည်း ရာသီဥတုဒဏ်၊ ချွံနွယ်သစ်ပင်တို့၏ မျိုးခြင်းဒဏ်ကြောင့် ယိုယွင်းပျက်စီးလျှောက်မြေကြီးပုံအဆင့်သို့ ရောက်ရှိခဲ့ရသည်ဆိုပါသည်။ တစ်ဖန် ကျန်စစ်သားမင်းသည် ဤစေတီပျက်အား သက္ကရာဇ် ၄၆၀ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လဆန်း ၁၃ ရက် (၁၆-၄-၁၀၅၈) သောကြာနေ့တွင် ဟောင်းမွန်လက်ရာအတိုင်း ရုပ်တုနှစ်ခုအုတ်ခုံပလ္လင်ခံလျက် စေတီအသစ်အ

www.burmeseclassic.com

ကျန်စစ်သားမင်းကြီးရုပ်တု

မိဖုရားမထိစန္ဒာရုပ်တု

ကျန်စစ်သည်တို့ထားပြီးလျှင် ကျိုက်တလန်းကမ္ဘည်းကျောက်စာကိုပါ ရှေးဟောင်းဗုဒ္ဓဘာသာဖြင့် ရေးထိုးစိုက်ထူခဲ့ကြောင်း သိရသော ကျန်စစ်သားမင်းကြီး ပြုပြင်တည်ဆောက်ခဲ့သော ကျိုက်တလန်းစေတီတွင် ထိုကျန်စစ်သားမင်းကြီးနှင့် မိဖုရားမထိစန္ဒာတို့၏ ရုပ်တုနှစ်ခုကလည်း တွေ့ရရှိနေပေပြီ။ ၎င်းပြင် 'ကျန်စစ်မင်း' မှတ်တမ်းကြီးအား ကိုယ်တိုင်ထုတ်လုပ်ခဲ့သော ကိုယ်တိုင် ကျန်စစ်မင်းအဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့သော အကယ်ဒမီလူမင်းကြီး မိသားစုတို့ပါ ရောက်ရှိလာကြသည်ကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် အလွန်ရှားပါးစွာ တွေ့ရနိုင်ခြင်းဟုဆိုလျှင်ပင် မှား

မည်မထင်တော့ပေ။
ဤမျှ ပြီးပြည့်စုံစွာဖြင့် ကျိုက်တလန်းစေတီနှင့် ပတ်သက်သူအပေါင်းတို့ ဘူမိနက်သန် အောင်မြေအမှန်တွင် ဆုံကြသည်ကိုသိလျက်နှင့် "ငါ့ကျောက်စာပြန်ပေးကြပါ" ဆိုသော နာကြည်းကြေကွဲသဖြင့် ဟစ်ကြွေးနေသော ကျန်စစ်မင်းသဏ္ဍာန် အိပ်မက်ဆိုးကြီးသည် အဘယ်ကြောင့် ကျွန်တော့်အား မကြာခဏခြောက်လှန့်နေပါလိမ့်။ "အိပ်မက်ဆိုသည်မှာ ပရမ်းပတာ ပုံရိပ်များသာမဟုတ်ဘဲ စိတ်ခံစားမှုများနှင့် မှတ်ဉာဏ်များကို စိစစ်နေရာချပေးသော လုပ်ငန်း၏ အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုဖြစ်သည်" ဟု အိပ်မက်သုတေသီ ဒေါက်တာနယ်လ်ဆင် ပြောခဲ့

သော အဆိုအမိန့်သာ မှန်ကန်မည်ဆိုလျှင် ကျွန်တော်၏ အိပ်မက်များသည် စိတ်ခံစားချက်တစ်မျိုးတည်းကြောင့်မဟုတ်ဘဲ ကျွန်တော်၏ မှတ်ဉာဏ်ကိုပါ အလုပ်ပေးနေခြင်းလားဆိုသည်မှာ စဉ်းစားစရာပင် ...။
မှန်ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့ ကျိုက်တလန်းစေတီသို့ ရောက်ရှိစဉ်က ကျန်စစ်သားမင်းကြီး ရေးထိုးစိုက်ထူခဲ့သော ကမ္ဘည်းကျောက်စာကို လုံးဝမတွေ့ရှိခဲ့ကြသည်မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်သည်။ မည်သို့ပင်ရှိစေ ဒေါက်တာနယ်လ်ဆင်၏ စကားအတိုင်း ကျွန်တော်၏ မှတ်ဉာဏ်အား အလုပ်ပေးလိုက်သည်နှင့် ဖတ်ဖူးမှတ်ဖူးခဲ့သော အကြောင်းအရာတစ်ခု

www.burmeseclassic.com

၁၅.၇.၂၀၁၁ ကျိုက်တလန်းစေတီသို့ ဘုရားဖူးရောက်ရှိနေသော အကယ်ဒမီလူမင်းနှင့် မိသားစု

အား သတိရလိုက်ပါသည်။ ၁၉၃၆ ခုနှစ်၊ ဧပြီလထဲတွင် ဆရာကြီးဦးဖေမောင်တင်သည် ရက်ကန်းသည်မရွာ(ထိုစဉ်က အရက်သည်မရွာ)သို့ ရောက်ရှိသွားရာ ကျိုက်တလန်းစေတီကျောက်စာနှင့် ပတ်သက်၍ ရွာခံဖြစ်သူ သက်ကြီးရွယ်အိုတစ်ဦး၏ ပြောပြချက်ကို ကြားသိခဲ့ရသည်ဟု ဆိုသည်။ ခရစ်နှစ် ၁၈၈၀ ခုနှစ်ခန့်က အင်္ဂလိပ်အာဏာပိုင်တို့သည် ကျောက်စာကို တူးဖော်၍ ထိုစဉ်က ရွာခြေအထိ ပေါက်နေသေးသော ရေလမ်းခရီးမှ ရန်ကုန်မြို့သို့ သယ်ဆောင်သွားကာ ဖယ်ရာပြတိုက်၌ ထားရှိခဲ့ကြောင်း ကျောက်စာအား တူးဖော်သယ်ဆောင်သွားစဉ်က ရွာသူရွာသားများအနေဖြင့် ကြောက်ရွံ့ကြသဖြင့် မကန်ကွက်ဝံကြဘဲ ဝမ်းပန်းတနည်း ချိုးပွဲချင်းယိုကြလျက် လှေဆိပ်အထိ လိုက်ပါပို့ဆောင်ပေးကြရကြောင်း စသည်တို့ ဖြစ်သည်။

ကျိုက်တလန်းကျောက်စာ၏ သဲလွန်စကို ရရှိခဲ့သော ဆရာကြီးဦးဖေမောင်တင်သည် သုတေသီများနှင့်အတူ

ပိုင်ကန်းရှာဖွေရာမှ ဖယ်ရာပြတိုက်တွင် ၎င်းကျောက်စာအမှန်ပင်ရှိနေကြောင်း သိရှိကြရသည်။ ကျောက်စာအား ဒေါက်တာဘလက်ဒင်သည် ရှေးဟောင်းမွန်ဘာသာမှ အင်္ဂလိပ်ဘာသာသို့ ပြန်ဆိုခဲ့ရာတွင် ကျောက်စာ၏ မူလဘူတနေရာမှန်ကို မသိရှိခဲ့သေးဟု ဆိုပါသည်။ (အက်ပီဂရေဖီဗာဘာမင်နီက မွန်ကျောက်စာအမှတ်-၅)။ ၎င်းကျောက်စာအား ဦးချစ်သိန်းကလည်း မွန်ဘာသာမှ မြန်မာဘာသာသို့ ပြန်ဆိုခဲ့သည်ကို မွန်ကျောက်စာပေါင်းချုပ်၌ တွေ့ရှိခဲ့ရသည်။ ဆရာကြီးဦးဖေမောင်တင်နှင့် သုတေသီများ၏ ဖော်ထုတ်ချက်အရ ၎င်းကျောက်စာ၏ နေရာမှန်အတိအကျသည် ကျိုက်တလန်းစေတီ၏ အရှေ့မြောက်ရင်ပြင်နေရာဖြစ်သည်ကိုသိရှိကြရာ ယခင်အစိုးရ အဆက်ဆက်မှ ကျောက်စာအား တက္ကသိုလ်များ စာကြည့်တိုက်၌ ထားရှိထိန်းသိမ်းခဲ့ကြသည်မှာ ယနေ့ထိတိုင်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ ယခုဆိုလျှင် ပြုကျုပျက်စီး၍ တောအတိဖုံးလျက်ရှိသော ကျိုက်တလန်း

စေတီအား ဦးသန်းဦးခေါင်းဆောင်သော အောင်ချမ်းသာ သာသနာပြုအဖွဲ့မှ ဧဟောင်းသုတေသနဦးစီးဌာန၏ ခွင့်ချွန်ဖြင့် လွန်ခဲ့သည့် (၁၂)နှစ်ကပင် မူမပျက် ပြုပြင်တည်ဆောက်လျက်ရှိ အလုံးစုံပြီးမြောက်နေသည်ကို တွေ့ရှိပါသည်။ ပဋ္ဌာန်းဆက်ဟုဆိုလျှင်ပင် မည်မဟုတ်သော ကျိုက်တလန်းစေတီပတ်သက်သော သက်ရှိသက်မဲ့ အအားလုံး ဝေဘာရတောင်ဟုဆိုသော ဘုရားရင်ပြင်တော်တွင် တစ်စုတစ်စု ထည်း ဆုံတွေ့ကြရပြီးဖြစ်သော်လည်း ကျန်စစ်သားမင်းကြီး၏ ကျောက်စာလစ်ဟာနေခြင်းကြောင့် အထူးတလစ် ဝမ်းမြောက်ပီတိဖြစ်ကြပြီးမည်မဟုတ်သော သေချာပါသည်။

သို့ဆိုလျှင် ... ပိုင်ရှင်မပေါ်ခင် ထိန်းသိမ်းထားသော ကျိုက်တလန်းကျောက်စာအား ယခုဆိုလျှင် ပိုင်အမှန်ကို သိရှိကြပြီးဖြစ်သည့်အပြင် ကျိုက်တလန်းစေတီတော်နှင့်တကွ သာသနာ့အဆောက်အအုံများပါ သစ်လွင်လုံလျက်ရှိနေပြီဖြစ်ရာ ထိန်းသိမ်းထားသော ကျောက်စာအား မူလပိုင်ရှင်သို့ ပြန်လှပေးအပ်လိုက်မည်ဆိုပါက လောကလောကုတ္တရာဓမ္မသတ်နှင့် ညီညွတ်လှပြည်သူအပေါင်းတို့ကလည်း အနုမေ နာအကြိမ်ကြိမ်ခေါ်မဆုံးအောင် ဦးလိမ့်မည်ဖြစ်ကြောင်း တင်ပြလိုက်ရသည်။

မင်းရွှေသိန်း(ဇင်းကျိုက်)

- ကိုးကားချက်များ
(၁) သိန်းဖေမြင့်(ဦး)၏ 'ကျွန်ုပ်တို့မွန်မြန်မာ' (၁၉၇၅ ခုနှစ်)
(၂) ဦးရာစော၏ ကျိုက်တလန်းစေတီ၏ ဝေါလော့ရှင်ပတ်ဘုရားသင်္ချာ

ပေးစားစဉ်အတွက်

ဆေးဝါးထုတ်ပြန်

ပေးစားစဉ်အတွက်

မြန်မာတိုင်းရင်း ဆေးဝါးကောင်းများ

ပေးစားစဉ်အတွက်

ဆေးဝါးထုတ်ပြန်

ပေးစားစဉ်အတွက်

ဆေးဝါးထုတ်ပြန်

မြန်မာတိုင်းရင်း ဆေးဝါးကောင်းများ

တအိမ် လှေခါး ပြဿနာ

ဒါရိုက်တာ
မျိုးအောင်အောင်

ပြင်ဦးလွင်သည် ရေခဲစိမ်မြို့ကလေးလို အေးမြနေသည်။
ကျွန်တော်တို့ ရုပ်ရှင်၊ ဗီဒီယိုအဖွဲ့သည် ရန်ကုန်မှတက်လာကြသူများဖြစ်၍
တရား ပြင်ဦးလွင်နှင့်စိမ်းသူများလည်း ပါလာကြသည်။
“ဆရာမျိုး... ဘယ်အိမ်မှာ တည်းမှာလဲ”
“ဟ... ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ”
တအံ့တဩ ပြန်ပေးရင်း ဇော်ကြီးကို အကဲခတ်ကြည့်သည်။
ဇော်ကြီး မျက်နှာပျက်နေသည်။

“မနှစ်က ကျွန်တော် အဲဒီအိမ်မှာ ရိုက်ဖူးတယ်ဆရာ မျိုး။ -သရဲအရင်းခြောက်လို့ တယ် သူ့မှ မနေရဲဘဲ အိမ် ပြောင်းပြီး ရိုက်ခဲ့ရတယ်။ အဲဒီ မှာ တည်းပြီး ဆရာမျိုးရိုက်ရင် သိပ်အဆင်ပြေမှာမဟုတ်ဘူး”

ဇော်ကြီးစကားကို ကျွန် တော်အယုံအကြည်မရှိသော် လည်း ကျွန်တော်နှင့်အတူပါ လာကြသော အဖွဲ့သားတို့ကမူ လှုပ်လှုပ်ရွရွဖြစ်လာကြသည်။ ဇော်ကြီးစကားကို စိတ်ဝင်တ စားရှိနေကြ၏။

“အဲဒီအိမ်က ငါအရင် ရိုက်နေတဲ့ ‘ပုန်းညက်မြိုင်’ အိမ် ပဲလေ။ မင်းပြောသလို တစ်ခါ မှလည်း သရဲခြောက်ခံရတယ် လို့ မကြာဖူးပါဘူး။ အိမ်ရှင် ဦး ဖိုးဆိတ်နဲ့ ငါရင်းနှီးပြီးသားပါ”

“ဆရာမျိုး ပြင်ဦးလွင် မရောက်တာ သုံးနှစ်လောက် မကတော့ပါဘူး။ ဆရာမျိုး ဘယ်သိနိုင်ပါ့မလဲ။ ကျွန်တော် က ပြင်ဦးလွင်ကို တစ်နှစ် နှစ် ခေါက် သုံးခေါက်လောက် အက်တာ (သရုပ်ဆောင်) အနေနဲ့ အမြဲရောက်နေတာ။ နောက်ဆုံး အခေါက်ကျတော့ ကျွန်တော်ခါရိုက်တာအဖြစ်နဲ့ အရောက်မှာ ခံလိုက်ရတာပဲ ဆရာမျိုး”

ကျွန်တော် ခဏလောက် စဉ်းစားသွားသည်။ ဇော်ကြီး ပြောသကဲ့သို့ပင် ကျွန်တော် ပြင်ဦးလွင်ကို မရောက်ဖြစ်တာ သုံးနှစ်ကျော် လေးနှစ်အတွင်း လောက် ဖြစ်မည်ထင်သည်။ ယခုဇော်ကြီးသည်ပင် ခါရိုက် တာကြီးဇော်အဖြစ် ဗီဒီယို ဇာတ်ကားပေါင်းအတော်များ များ ရိုက်ခဲ့ဖူးပေပြီ။ ကျွန်တော် တို့ စီးနင်းလိုက်ပါလာသော ရှုတင်ကားကြီးသည်ကျွန်တော် တည်းခိုနေကျ “ပုန်းညက်မြိုင်” အိမ်ကြီးဆီသို့ ဦးတည်မောင်း နေလေတော့သည်။ ရေခဲစိမ် လေအေးတို့သည်လည်း ကား ထဲသို့ ပြေးဝင်ရောက်လာကြပြီး ကျွန်တော်တို့ တစ်ဖွဲ့လုံးကို ဝါပဲ ဟု အားကောင်းမောင်းသန် ဖြင့် တဝှူးတဝှက်ခတ်ပြနေ သည်။ ကျွန်တော်တို့ တစ်ဖွဲ့ သားလုံး ပြင်ဦးလွင်ဆိုတာ ဝါပဲ

ဟု နားလည်စွာ အချင်းချင်း ခပ်ခွာခွာမှ ခပ်ပူးပူးစိပ်စိပ်ဖြစ် သွားကြသည်။

“မနှစ်က အဲဒီ ပုန်းညက် မြိုင်အိမ်ကြီးကို ကျွန်တော်တို့ ရောက်တော့ အဲဒီအိမ်မှာ ဆရာပြောတဲ့ ဦးဖိုးဆိတ်ဆိုတဲ့ အိမ်ရှင်တွေမရှိကြဘူး။ တခြား မှာ ပြောင်းနေကြတယ်။ ကျွန် တော်က အိမ်ရှင်ကိုသွားမေး ကြည့်တော့ . . .”

ဇော်ကြီး စကားကို တန့် ရှု ကျွန်တော့်ကို အကဲခတ် သည်။

“ဇော်ကြီး ဆက်ပြောလေ ကွာ”

ကျွန်တော်က စကားကို ထောက်ပေးလိုက်သည်။

“အိမ်ရှင် ဦးဖိုးဆိတ်က ပြီးခဲ့တဲ့ ခြောက်လလောက်က သူ့သမီးလေး အဲဒီပုန်းညက် မြိုင်အိမ်ကြီးမှာပဲ ဆွဲကြီးချပြီး

သေသွားလို့တဲ့ ပြောပြောပြီး ပါတယ်ဆရာမျိုး။ ပြီးတော့ သမီးလေးက အစိမ်းသေ မကျွတ်သေးဘူးတဲ့။ ဒါပေမယ့် မင်းတို့ တည်းချင်ပါတယ်ဆိုရင် တော့ သော့ယူသွားဆိုပြီး ကျွန် တော်ကို သော့ပေးတယ် ဆရာ မျိုး”

“ဟင်း . . . ဟင်း . . . မင်း ပြောတဲ့ဇာတ်လမ်းက ငါ အား ရိုက်မယ့်ဇာတ်လမ်းထက်တောင် ပိုပြီး စိတ်ဝင်စားစရာကောင်း နေပါလားဇော်ကြီး။ နားထောင် လို့ ကောင်းတယ်ဟေ့”

ကျွန်တော်က စကားထဲ မဟေ့ပစ်ကာ ဇီးကရက်တစ်လှိုင်း ကို ထုတ်သောက်လိုက်သည်။

“ဦးဖိုးဆိတ်ပေးလိုက်တဲ့ သော့ တွဲ အများကြီးထဲမှာ နံပါတ် ၄ သော့တစ်ချောင်း ဟာ သူ့သမီး လှမညွှာရဲ့ အခန်း သော့ပဲ ဆရာမျိုး”

“ဘယ်က လှမညွှာလဲ ဇော်ကြီး”

ကျွန်တော်က မေးလိုက် သည်။

“ပုန်းညက်မြိုင်အိမ်ရှင် ဦးဖိုးဆိတ်ရဲ့ သမီးပါ။ အ နာမည်က လှမညွှာတဲ့ ဆရာမျိုး အဲဒီလှမညွှာဆွဲကြီးချသေသွားတဲ့ အခန်းက နံပါတ် ၄ အခန်းပါ။ သူ့အခန်းထဲကို ဘယ်သူမှမဝင်

“သူ့ နာမည်က လှမညွှာတဲ့ ဆရာမျိုး။
အဲဒီလှမညွှာဆွဲကြီးချသေသွားတဲ့ အခန်းက နံပါတ် ၄
အခန်းပါ။ သူ့အခန်းထဲကို ဘယ်သူမှမဝင်
ဘူးလားလည်း
ဆွဲဆွဲဆွဲတယ်”

အဲဒါက သူ့အပေါ်တက်
အိပ်တဲ့သူတိုင်းလည်း ဆွဲဆွဲ
သူတယ်။ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်
အဲဒါအချစ်ခံရလို့ ဆရာမျိုးကို
သတိပေးနေတာပါ။”

“နေပါဦးကွ ဇော်ကြီး၊
အဲဒီ ဦးဖိုးဆိတ်သမီး လှမဂ္ဂ
က ဘာဖြစ်လို့ ကိုယ့်ကိုကိုယ်
အဲဒါကြီးချပြီးသတ်သေသွားရ
တာလဲ”

နောက်ထပ် ဇာတ်လမ်း
တစ်ပုဒ်ကို ရလိုရငြား ကျွန်
တော်က မေးလိုက်သည်။

“သူ့ချစ်သူနဲ့ သူ့ကို သူ
မိဘတွေက ခွဲလို့ သတ်သေ
သွားတယ်လို့ ပြောတယ်”

“အင်း . . ဒါဆိုလည်း
ဇာတ်လမ်းအသစ်တစ်ပုဒ်ရ
တာပေါ့ကွာ”

ခပ်ပေါ့ပေါ့ စကားဖြင့်
ကျွန်တော်နှင့် ဇော်ကြီးတို့၏
ကေားဝိုင်းကို အဆုံးသတ်လိုက်
ဦးမှာပင် ကျွန်တော်တို့ အဖွဲ့
ရှုထင်ကားမည် ကျွန်တော်တို့
အဖွဲ့တည်းမည့် ပုန်းညက်ခြင်
အိမ်ကြီးဆီသို့ ရောက်သွား
လေတော့သည်။

“ည” သည် . . .

လှလှပပအေးမြစိမ့်နေ
သည်။ အယုံအကြည်မရှိသော
ကျွန်တော်အဖွဲ့မှာတော့ ထိုသရဲ
ခြောက်သည်ဆိုသော ပုန်း
ညက်မြိုင်အိမ်ကြီးသည် အလွန်
ကို အဆင်ပြေလျက်ရှိ၏။ ဇော်
ကြီးနှင့် ရုပ်ရှင်အဖွဲ့သားတို့မှာ
ခန်းမကျယ်အခန်းတစ်ခန်းမှာ
စုပြီး နေရယူအိပ်ကြသည်။
အထိုးအကြိတ်၊ အသုတ်
အပုတ်ကောင်းပြီး ဖိုက်တင်
မာစတာ(ယခုဒါရိုက်တာ)လုပ်
စားနေသော ဇော်ကြီးတစ်
ယောက် သရဲကြောက်တာက
တော့လွန်သည်။ မင်းသားနှင့်
မင်းသမီးတို့လည်း ဇော်ကြီး
အပြောကြောင့် သရဲကြောက်
တတ်ကြသဖြင့် အခြားတည်းခို
ခန်းမှာ သီးသန့်နေရာချထား
ပေးခဲ့ရသည်။

ကျွန်တော်တစ်ယောက်
သာ သရဲမကြောက်တတ်။
အယုံအကြည်မရှိ၍ အခန်း
နံပါတ် ၄ လှမဂ္ဂအခန်းကို
အပိုင်စားယူပြီးအပြတ်ငြိန်နေ
လိုက်တော့၏။ ကျွန်တော် အိပ်
ချင်နေပြီဖြစ်သော်လည်း မနက်
ဖြန် ရိုက်မည့်ဇာတ်ဝင်ခန်းများ
အတွက် အခန်းစဉ်များ၊ ဇာတ်
ညွှန်းများနှင့် ရိုက်ကွက်ဇယား

ကွက်များကို ကြည့်ပြီး ဖိုက်တင်
အခန်းကို ဦးစားပေးရိုက်နိုင်ဖို့
မင်းသားမင်းသမီး မလာခင်
ရိုက်နိုင်ရန် ရွေးထုတ်နေစဉ်
“ဖျပ် . . ဖျပ် . . ဖျပ်”ဟူသော
ခြေသံကို ကြားလိုက်ရသည်။

ကျွန်တော် နားစွင့်ပြီး
ခံစားနေစဉ် ခြေသံမှာ အခန်း
အပြင်ဘက်မှ လာသော ခြေသံ
ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော် အာရုံ
တွေ့နောက် ကျီသွားသည်။
စောစောက သတိမထားမိခဲ့
သောကြောင့် ခုမှ သဲသဲကွဲကွဲ
သတိပြုမိတော့သည်။

“ဟေ့ - အပြင်က ဘယ်
သူလဲ”

ကျွန်တော်အသံပြုသည်။
အပြင်က တရှုပ်ရှုပ်ခြေသံတိတ်
သွားသည်။ ခြေသံတိတ်သွား
သော်လည်း အအေးက စိမ့်ဝင်
လာ၏။ အမှန်အတိုင်း ဝန်ခံရ
လျှင် ကျွန်တော် သရဲတစ္ဆေကို
မကြောက်ပါ။ စိမ့်ဝင်နေသော
လေအေးကိုသာ ကြောက်ပါ
သည်။ ထို့ကြောင့် ခုတင်တွင်
ချိတ်ထားသော အနွေးထည်
ဂျာကင်ကို ကျွန်တော်ဝတ်ထား
သော ဆွယ်တာပေါ်သို့နောက်
ထပ်တစ်ထပ် ထပ်စွပ်ဝတ်
လိုက်ပြီး ရိုက်ကွက်အခန်းစဉ်
များကို ပြန်ကြည့်သည်။

“ရှပ် . . ရှပ် . . ရှပ်”

“ဒေါက် . . ဒေါက် . .
ဒေါက်”

သိသာထင်ရှားသော
ခြေသံနှင့်အတူ တံခါးခေါက်သံ
ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်စိတ်တွေ
အနည်းငယ် လှုပ်ရှားသွား၏။
ကျွန်တော်အခန်းတွင်ဘေးဘယ်
ညာများကို ကြည့်ပြီး -

“ဟိတ်-အပြင်က တံခါး
ခေါက်နေတာ၊ ဘယ်သူလဲ”

ကျွန်တော် အသံပြုမေး
လိုက်သည်။

“ဒေါက် . . ဒေါက် . .
ဒေါက်”

အပြင်မှ ဖြေသံမကြား
တံခါးကိုသာ အဆက်မပြတ်
ခေါက်နေ၏။

“တောက် . . မေးနေ
တာ မကြားဘူးလား”

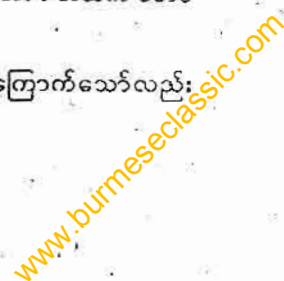
ထို့နောက် -

“မောင် . . မောင်လား
ဟင်”

အပြင်မှ မောင် . .
မောင်လားဟင် ဆိုသော မိန်းမ
အသံတစ်သံက ကျွန်တော်
နားစည်ကို ဖြတ်ကာ စီးဝင်
လာသည်။ သည်တွင် ဇော်ကြီး
ပြောပြသော လှမဂ္ဂကို သတိရ
သွား၏။

“ဟေ့ . . ဘယ်က မောင်
လဲ”

မကြောက်သော်လည်း

ကျွန်တော်၏ ပြန်မေးသံတွင် တုန်ခါမှုတွေ ပျော်ဝင်နေမည် ထင်သည်။ ဒူးလဲ အအေးဓာတ် ကြောင့်ပဲ တုန်နေသလား မပြောတတ်။

“မောင် . . မောင် မဇ္ဇ။ ကို သိပါတယ်။ တံခါးဖွင့်လေ မောင်”

အပြင်က အသံ၊ မိန်းမ အသံကို သံကွဲပြင်စွာ ကြား နေရသဖြင့် ဇော်ကြီးပြောခဲ့ သလိုများ တစ္ဆေသရဲမ လှမဇ္ဈ ပြဿနာတက်လာရင်တော့ ဟူသော အတွေးက ကျွန်တော် ကို နှောက်လာပြန်၏။

သည်တွင် ကျွန်တော် ဘာမှ မစဉ်းစားတော့။ အခန်း ထောင့်မှာ ထောင်ထားသော ဇာတ်ဝင်ခန်းအတွက် အသုံး ပြုမည့် တစ်လံမရှိတရှိ သိုင်း တုတ်ကို ပြေးဆွဲယူကာ တံခါး ကို ဝှန်းကနဲဖွင့်ပေးလိုက်သည်။

“ဟာ”

ကျွန်တော်၏ တစ်သက် နှင့်တစ်ကိုယ် မမြင်ဖူး မတွေ့ဖူး သော အလွန်အမင်း ကြောက် စရာကောင်းသော မျက်နှာ “ဟာ”ဟူသော ကျွန်တော်၏ အာမေဍိတ် အသံ နှင့် အတူ တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ကျွန် တော်ဘာမှ မစဉ်းစားတော့ဘဲ ကိုင်ထားသော သိုင်းတုတ်ကို

ကျွန်တော်၏ တစ်သက်နှင့် တစ်ကိုယ်

မမြင်ဖူးမတွေ့ဖူးသော နာလွန်နာမင်း

ဂြောဏ်စရာကောင်းသောမျက်နှာ “ဟာ” ဟူသော

ကျွန်တော်၏ နာမေဍိတ်နာသံနှင့် နာလွန်

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ကျွန်တော်ဘာမှ မစဉ်းစားတော့ဘဲ

ကိုင်ထားသော သိုင်းတုတ်ကို တနားလွှဲရိုက်လိုက်လေသည်။

တအားလွှဲရိုက်လိုက်လေသည်။

“အား . . .”

ဟူသော ကျယ်လောင်စူး

ရှသော အသံ ဆင့်ကဲ . . ဆင့် ကဲဖြစ်ပေါ်မှုများမှာ တစ်ပြိုင်

တည်းလိုလို တစ်ချိန်တည်း အတွင်းမှာ ဖြစ်ပေါ်သွားကြပြီး

နှောက်ထိုကြောက်စရာကောင်း သော ပုံသဏ္ဍာန် ရှင်သည်

တလွှားလွှားပြေးထွက်သွား သည်ကိုကျွန်တော် တအံ့တဩ

မြင်တွေ့လိုက်ရလေသည်။

နှောက်တစ်နေ့မနက်

ဇာတ်ကားစရိုက်ရန် ကျွန်တော် နေသော အခန်းနံပါတ် ၄

အခန်းထဲမှထွက်လာခဲ့သည်။ ညက ဖြစ်ပျက်ခဲ့သည့်ကိစ္စကို

အဖွဲ့သားတွေ ကြောက်ရွံ့မှာ စိုး၍ ကျွန်တော်ဘာမှ မပြော

ဘဲ ထိန်ချန်ထားလိုက်သည်။

မှတ်တမ်းရေးသော ကျွန်တော် တပည့်ဖြစ်သူ မောင်ကျော် အား . . .

“ဟေ့ - ဒို့ကန်တော့ပွဲ ပေးပြီးတာနဲ့ ဖိုက်တင်ခန်း စရိုက်မယ်။ မင်းသား၊ မင်း သမီးကိုလည်း စောစောတည် နိုင်ဖို့ ရှုတင်မန်နေဂျာ မောင်စိုး ကိုပြောလိုက်”

ကျွန်တော်စကားမဆုံးမီ လူကြမ်းဇော်လေး(ဇော်ကြီး၏ ညီ)က . . .

“ဆရာမျိုး၊ ဒီနေ့ ဖိုက် တင်ခန်း ရိုက်လို့မဖြစ်တော့ဘူး ဆရာ”

“ဟ-ဘာဖြစ်လို့လဲ ကွ ဇော်လေး”

“ကို ဇော်ကြီး ညက အရိုက်ခံရလို့ ဆေးခန်းသွားပြ တာ ပိတ်နေလို့ အခုမနက်မှ ဆေးခန်းသွားပြနေတယ်ဆရာ မျိုး”

“အေး . . ဝါဆိုလည်း ပြီးရော . . ဇော်လေး မင်း အစ်ကိုဇော်ကြီးနောက်လိုက် သွားလိုက်ပါဦးကွာ။ ဒီကောင် က လူကြမ်းသာဆိုတယ် တော်တော် အသည်းငယ်တဲ့ ကောင်”

ဟု ကျွန်တော်ဇော်လေး ကိုပြော၍ ဇော်လေးက မထွက် သွားသေးဘဲ . .

“ဆရာ . . ညက ကိုဇော် ကြီးအရိုက်ခံရတာ သိလား ဆရာ”

“ဟင့်အင်း . . မသိဘူး ဇော်လေး၊ ခုမင်းပြောမှသိတာ။ ဇော်ကြီးက ဘယ်လိုဖြစ်လို့ အရိုက်ခံရတာလဲ”

“ဘာဖြစ်ရမှာလဲ ဆရာ မျိုးရယ်၊ ကိုဇော်ကြီး အတင့်ရ ပြီး လှမဇ္ဈအခန်းကို အသွားမှာ အရိုက်ခံလိုက်ရတာ၊ ကံကောင်း လို့ပေါ့၊ ချက်ကောင်းသာမီ လို့တော့ကတော့ တစ်ခါတည်း ပွဲချင်းပြီးသွားနိုင်တယ် ဆရာ မျိုး”

ကျွန်တော် ဘာတစ်ခွန်း မှ မပြောတော့ပါ။ ဇော်လေးက ကြည့်ကာ ပြုံးလိုက်မိတော့ သည်။

ဒါရိုက်တာ မျိုးဇော်အောင်

တစ်နေ့တွင် စာရေးသူနှင့် ဝန္တီရ
ထိုသူတို့သည် ပဲခူးမြို့ ဟင်္သာတကုန်းရှိ
ဆရာတော်တို့သည် ပဲခူးမြို့ ဟင်္သာတကုန်းရှိ
ဆရာတော်တို့သည် ပဲခူးမြို့ ဟင်္သာတကုန်းရှိ

ဆရာတော်နှင့်စာရေးသူတို့ အာလာဘ
ဆရာတော်နှင့်စာရေးသူတို့ အာလာဘ
ဆရာတော်နှင့်စာရေးသူတို့ အာလာဘ

ရောက်သောအခါ ဦးပဉ္စင်းတစ်ပါးနှင့်
တွေ့၍ စာရေးသူက “သက်တော်ရှည်
ဆရာတော်ကြီးကို ဖူးချင်လို့ပါဘုရား” ဟု
လျှောက်ထားသောအခါ ဦးပဉ္စင်းက ဤသို့
မိန့်ပါသည်။ “သက်တော်ရှည် ဆရာတော်
ကြီး အရင်တစ်ပတ်က ကျန်းမာရေး
မကောင်းလို့ ဆေးများသွင်းထားတယ်
အခုမှ ကျန်းမာရေးကောင်းစ ပြန်တယ်။
ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီး ကျန်းနေကြောင်း” မိန့်ပါ
သည်။

စာရေးသူက “ဆရာတော်ကြီး
ကျန်းနေလဲနေပါစေတော့ အားနာပါတယ်။
မနိုးပါနဲ့။ တပည့်တော်တို့ အပြင်ကပဲ
ဖူးပြီးကန်တော့မယ်” လို့ လျှောက်ထား
သောအခါ ဦးပဉ္စင်းက ဆရာတော်ကြီး
အား သွားရောက်နှိုးပေးပါသည်။ ဆရာ
တော်ကြီးက “ဘယ်ကစဉ်သည်တွေလဲ”
အိပ်ရာထဲကနေ မိန့်ကြားသဖြင့် စာရေးသူ
က “ရန်ကုန်ကပါ ဘုရား” ဟု လျှောက်ထား
သောအခါ “ဒီနားကိုလာ” ဟု မိန့်သဖြင့်

စာရေးသူတို့ပါလာသော လှူဖွယ်
ဝတ္ထုပစ္စည်းများကို တပ်လှူပြီး ကန်တော့
ကြသည်။ သက်တော်ရှည် ဆရာတော်
ကြီးက ဆုတောင်းပေးသည်။ ဒကာတို့ ဒီက

ပြီးရင် အောင်မြေနှင်းသွားကြဟု မိန့်ကြား
သဖြင့် စာရေးသူက-

“ဦးပဉ္စင်း အောင်မြေက ဘယ်နား
မှာလဲ” ဟု လျှောက်ထားသောအခါ
ဦးပဉ္စင်းက လိုက်လာ၍ ရုပ်ပွားတော်
ဘုရားများနှင့် စေတီဟောင်းများရှိရာ
ဆရာတော်ကြီး၏ တရားထိုင်ရာဂူ၊ ရဟန္တာ
ဦးသီလဆရာတော်ကြီး သမုတ်ခဲ့သော
သိမ်တော်ကြီး၊ ထိုနောက် စာရေးသူတို့
ကျောင်းဝင်းရှိ စေတီတော်များကို ဓာတ်ပုံ
ရိုက်ကြပါသည်။

ဖားက မြေကိုမျိုးထားသော အင်္ဂါတေ
ပုံ၌ သံဆန်ကာ ကာထားသော အောင်မြေ
တွင် စာရေးသူတို့သည် အောင်မြေ
နှင်းလာခဲ့ကြပါသည်။

**ဆရာတော်ကြီး၏
တော်နှင့်သာဆရာမြို့ခန်း**

ပဲခူးတိုင်း၊ ဒိုက်ဦးမြို့နယ် ဖောင်တော်
သီမြို့၊ အောင်မြေမင်္ဂလာ ရတနာ
ဘုမိကျော်ကျောင်းတိုက်၏ ဦးစီးပဓာန၊
နာယကဆရာတော်ကြီးသည် ၁၂၇၂ ခုနှစ်၊
ဝါဆိုလဆန်း ၈ရက် ကြာသပတေးနေ့တွင်

ဒိုက်ဦးမြို့နယ် ဖောင်တော်သီမြို့၊
အောင်မြေမင်္ဂလာရတနာဘုမိကျော်ကျောင်းမှ
သက်တော်ရှည် ဘဒ္ဒန္တပဏ္ဍိတဆရာတော်ကြီး

ကျော်ဇောဟိန်း(နံ့သာ)

ရွာမကျေးရွာ ခမည်းတော် ဦးလူပိန်၊ မယ်တော် ဒေါ်ရေခဲတို့မှ ဖွားမြင်သန့်စင်တော်မူခဲ့ပါသည်။ ရွာမကျေးရွာတွင် ၁၅ နှစ်သားအရွယ်အထိ မိဘများနှင့်အတူ နေထိုင်ခဲ့ပြီး ၁၂၈၅ ခုနှစ်တွင် ဖောင်တော်သိမြို့အောင်မြေမင်္ဂလာ ရတနာဘုမိကျော်ကျောင်းတိုက်ဆရာတော် ဦးကလျာဏကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ မိသန့်စပ်ပါး၏ ပစ္စယာနန္ဂုဟကို ခံယူ၍ ရှင်သာမဏေအဖြစ်သို့ သွတ်သွင်း ရောက်ရှိခဲ့သည်။ ၁၂၉၀ ခုနှစ်အောင်မြင်မင်္ဂလာရတနာ ဘုမိကျော်ကျောင်းတိုက်ရှိ ရဟန္တာ ဦးသီလ သိမ်သမုတ်ခဲ့သော မဟီမဋ္ဌဏ္ဍလ သိမ်တော်ကြီး၌ ဆရာတော်ဦးကလျာဏကို ဥဇ္ဈာယ်ပြု၍ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူခဲ့ပါသည်။

ကျောင်းမြေ မင်္ဂလာရတနာဘုမိကျောင်းတိုက်၊ မန္တလေးတိုင်း ယုဉ်းမနားမြို့နယ်၊ ရွာကောက်အုန်းတောကျောင်းတိုက်၊ ရမည်းသင်းမြို့နယ်၊ သင်းညက်ကုန်းကျေးရွာ ကျောင်းတိုက်၊ တောင်ငူမြို့နယ် အုတ်ကြွပ်တန်း၊ ရွှေဘိုလေးကျောင်းတိုက်၊ မန္တလေးအရှေ့ပြင်မြို့နယ်၊ အရှေ့ဝိသုဒ္ဓါရုံကျောင်းတိုက် စသော ဆရာတော်များ၏ ခြေတော်ရင်း၌ ပိဋကတ်ကျမ်းစာများကို

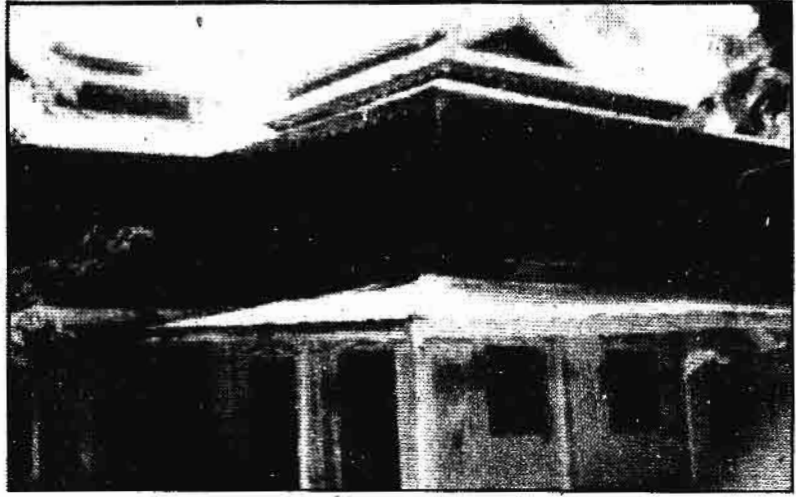

ရတနာဘုမိဆရာတော်ဘုရားကြီးအား ရွှေပေါ်ကျွန်းဆရာတော်ဘုရားကြီးမှ လာရောက်ပူဇော်စဉ် အမှတ်တရ

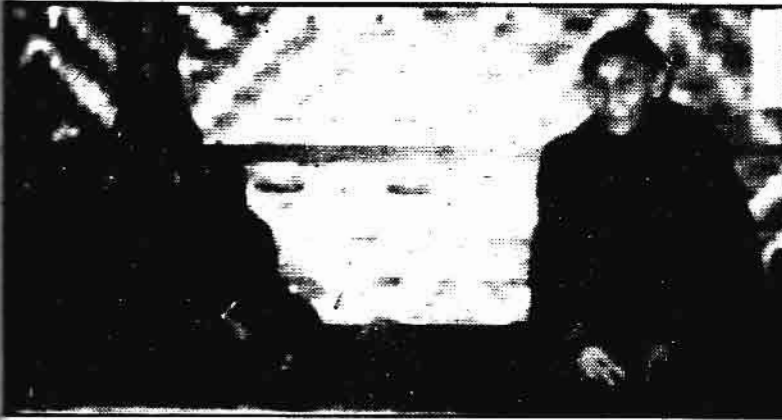
ကျမ်းကြီးပေါက်အထိ သင်ယူပြီး မူလဓမ္မာစရိယကို အောင်မြင်ခဲ့ပါသည်။ ဆရာတော်သည် ရတနာဘုမိကျောင်းတိုက်ရှိ ရဟန်းသာမဏေများကို သုံးနှစ်ခန့်လည်းကောင်း၊ သင်းညက်ကုန်းကျောင်းတိုက်၌ တစ်နှစ်၊ မန္တလေး အရှေ့ပြင်အရှေ့ ဝိသုဒ္ဓါကျောင်းတိုက် ၌တစ်နှစ်၊ ရဟန်းသာမဏေတို့ကို စာပေသင်ကြားပို့ချခဲ့ပြီး ဖောင်တော်သိမြို့၊ ယခုသီတင်းသုံး

နေထိုင်ရာကျောင်းတွင် စာပေကျမ်းဂန်များ သင်ကြားပို့ချ ပေးခဲ့ပါ သည်။ ၁၃၁၁ခုနှစ် သိက္ခာတော် ၂၁ ဝါအတွင် ကျောင်းတိုက်ကြီး၏ ဦးစီးပေး နာယကကျောင်းထိုင်ဆရာတော်အဖြစ် ဆရာတော်ရရှိခဲ့ပြီး တပည့်ရဟန်းသာမဏေတို့ကို စနစ်တကျ အုပ်ချုပ်ထိန်းသိမ်း ဆုံးမဩဝါဒပေးခြင်း၊ စာပေပို့ချ ပေး ခြင်း၊ ဒါယကာ၊ ဒါယိကာ မများအား ဆုံးမဩဝါဒပေးခြင်း၊ တရားဓမ္မများ ဟောကြား ပြသခြင်းတို့ကို စဉ်ဆက် မပြတ် ရွှေတူဝိုက်၏ ဝိနည်းတော် အကျင့်သိက္ခာများနှင့်အညီ ယခုတိုင်အောင် ဆောင်ရွက် သာသနာ ပြုတော်မူပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် သက်တော် ၉၂နှစ်၊ သိက္ခာတော် ၇၂ ဝါ ရရှိလာသော်လည်း ကျောင်းတွင်းကျောင်းပြင် သာသနာပြုလုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်တော်မူခဲ့ သည်။ ဖောင်ထော်သိမြို့ရှိ(ပုညရှင်) တစ်ထူစေတီတော်မြတ်နှင့် ပေါက်ကံ စေတီထော်မြတ်အားလည်းကောင်း၊ ရွာမအရှေ့ပိုင်း ကင်ပွန်းချိုဘုရား၊ အပ်ထားဘုရား၊ အောင်သိဒ္ဓိ စေတီတော်မြတ်၊ ခနာစုပိုင်း အောင်ပန်စေတီတော်မြတ်၊ ဦးဒေါင်းစုကျေးရွာ

ဆရာတော်ဘုရားကြီး သီးတင်းသုံးရာ ကျောင်းတော်ကြီး ၁၂၃၃ခုနှစ်တွင် စတင်တည်ဆောက်သည်။

ရာဇာဘုရားဆရာတော်ဘုရားကြီးအား ညောင်ပင်အိုင်ဆရာတော်ဘုရားကြီးမှ ဂါရဝပြုနေစဉ် အမှတ်တရ

အိုင်တစ်ထောင်စေတီတော်မြတ်၊ အောင်ချမ်းသာကျေးရွာ၊ အောင်ချမ်းသာ စေတီတော်မြတ်ကြီး၊ နောင်တော်ကြီးဘုရား၊ အောင်မြင်စွာဘုရား၊ ဘိုလေးခင်ကျေးရွာ၊ ဆုတောင်းပြည့် စေတီတော်မြတ်ကြီး၊ အတုတ်ကျေးရွာ ပေါ်တော်မူဘုရား၊ ပန်းခိုင်ကျေးရွာ ရွှေပန်းခိုင်စေတီတော် မြတ်၊ အိမ်ခြေလေးဆယ်ကျေးရွာ၊ အရှေ့ရွှေဘုံသာ စေတီတော်မြတ်၊ ညောင်လေးပင်မြို့နယ်၊ ပုဂ္ဂန်မြောင်းကျေးရွာ ဇေယျသိဒ္ဓိဆရာတော်ရှင် ဆုတောင်းပြည့်စေတီတော်မြတ် အကြောင်ကျေးရွာ ရွှေဘုံသာစေတီတော်မြတ်နှင့် ကျောင်းတွင်း၌ ဓမ္မဓန္ဒာဆင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင် စေတီတော်မြတ်ကြီးနှင့် အရန်စေတီတော် ၁၄ ဆူတို့ကို ဦးဆောင်၍ တည်ထားကိုးကွယ်ခြင်း၊ သွယ်သင်္ကန်းများ မှန်သင်္ကန်းများအကြိမ်ကြိမ် ထပ်လျှောက်လှူဒါန်းခြင်းတို့ကို ဆောင်ရွက်တော်မူခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် ကျောင်းတိုက်အတွင်း၌လည်း အဆောက်အဦသစ်များ ဆောက်လုပ်ခြင်း၊ ပြင်ဆင်မွမ်းမံခြင်းတို့ကို များစွာလုပ်ဆောင်ခဲ့ပြီး ညောင်ပင်မြို့နယ်အတွင်းရှိ ကျေးရွာများမှ

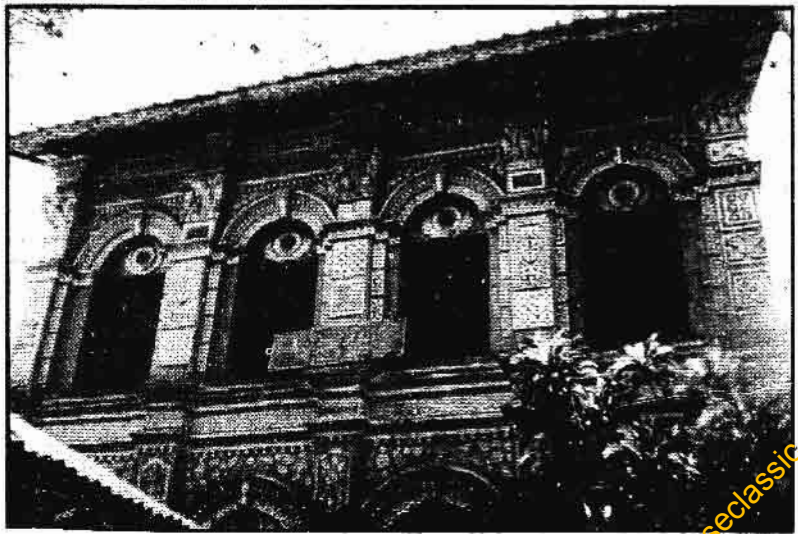
တို့ကို ဦးစီးနယ်ယာပြု၍ သမုတ်ပေး တည်ထားတော်မူခဲ့ပါသည်။

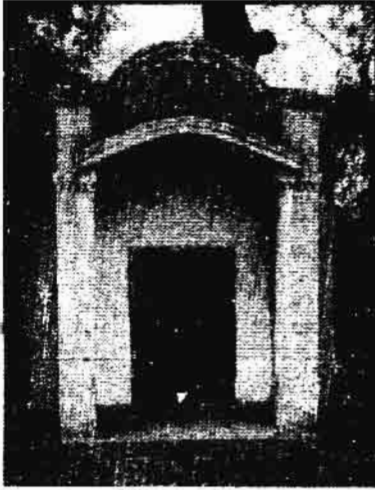
ရွှေကျင်နိကာရ ဝိကရိန္ဒာ၏ ဩဝါဒ ဓနိယဗြစ်

ဒိုက်ဦးမြို့နယ်၊ အရညဝါသီ၊ ရွှေကျင်နိကာရဝိကရိန္ဒာကြီး၏ ဩဝါဒ ဓနိယအဖြစ်လည်းကောင်း၊ ပဲခူးတိုင်း အရညဝါသီရွှေကျင်နိကာရဝိကရိန္ဒာကြီး၏ (ရတ္တညုဗဟာနာယက) ဆရာတော်ကြီးအဖြစ်လည်း

ကောင်း သာသနာတော်ကြီးအတွက် အထူးတစ်လည် အားပေးဆောင်ရွက်လျက်ရှိပါသည်။

တိုင်းအတွင်း ကြီးမားဆုံး ပဋိယတ္တိစာသင်တိုက်ကြီး ဖြစ်သည်။ ပဲခူးမြို့ ပဋိယတ္တိစာသင်တိုက်ကြီး၌ ဝိနည်းအာရုံစာမြန်စာမေးပွဲကြီးတွင် ဥပမဟာ နာယကဆရာတော်အဖြစ် တာဝန်ယူ ဆောင်ရွက်ပေးနေခဲ့ပါသည်။ ၁၂၅၉ ခုနှစ်မှစ၍ နှစ်ပေါင်း ၁၀၃ နှစ် တိုင်အောင် ကျင်းပခဲ့သော ဆွမ်းတော်ကြီးတင်ပွဲနှင့် ဓမ္မဓန္ဒာပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင် ကြာပန်းကပ်လှူပူဇော်ပွဲကြီးကို နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း ပြုလုပ်လှူဒါန်း ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့ သည့်အပြင် ဝါဆိုလပြည့်၊ ဓမ္မစကြာနေ့၌ ဓမ္မစကြာပါဠိတော်များ ရွတ်ဖတ်ပေးခြင်း သီးတင်းကျွတ်လပြည့် အဘိဓမ္မာအခါ တော်နေ့ မြတ်များ၌လည်း ပဋ္ဌာန်းပါဠိ တော်များနှင့် အဘိဓမ္မာ ဒေသနာတော်မြတ်တို့ကို ရွတ်ဖတ်ပူဇော်စေခဲ့သည်။ တောင်ပေါ်မြေပြန့်များတွင် ဗုဒ္ဓသာသနာတော် တည်တံ့ထွန်းကား ပြန့်ပွားစေရန် ကိုယ်တော်တိုင်စွမ်းစွမ်းတမ်း ဆောင်ရွက်တော်မူခဲ့ပါသည်။

သက်တော်ရှည် ရတနာဘုံသရာတော်ကြီး တရားအားထုတ်ရာ

ရတနာသံဃာတဝ ဂွေသံဃာတို့နှင့်စရ

မဟာသက္ကရာဇ် ၁၀၃ ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလပြည့်နေ့၌ မြတ်စွာဘုရားက ပဉ္စဝဂ္ဂိငါးပါးတို့အား မဓမ္မစကြာတရားဦးဟောရာမှစတင်၍ ဤသာသနာတော်ဝယ် သံဃာတော်များ စတင်ပေါ်ပေါက်လာခဲ့သည့် အချိန်မှစ၍ ရတနာမြတ်သုံးပါးတွင် တစ်ပါးအပါအဝင် ဖြစ်တော်မူသောသံဃာသံဃာတော်အရှင်သုမြတ်တို့သည် ပဋိပတ္တိ၊ ပဋိပတ္တိ၊ ပဋိပတ္တိသော သာသနာတော်သုံးရပ်ကို စောင့်ရှောက် ထိန်းသိမ်းကြကုန်၏။ ၂၂၇ သွယ်သော သိက္ခာပုဒ်တို့ကို လုံခြုံအောင်ထိန်းသိမ်း၍ သံဃာဂုဏ်ကော်ကိုးပါးမပျက်မပြားရအောင် ဦးထိပ်ပန်ဆင်ကာ လှူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာတို့ ဇီးပူဇော်အထူးကို ခံယူနိုင်သူများ ဖြစ်ကြပါ၏။ လူတို့၏ အကျိုးစီးပွားအတွက် လယ်ယာမြေ ကောင်းသဖွယ်ဖြစ်၏။ လယ်ယာမြေကောင်းတို့ မည်သည် အနည်းငယ်မျှသော မျိုးစေ့တို့အား မျိုးစေ့တို့ကြုံရုံဖြင့် များစွာသော သီးနှံများပေးသကဲ့သို့ သီလစင်ကြယ်သော ရဟန်းသံဃာတော်များအား အနည်းငယ်ဒါနမျိုးစေ့တို့အား လှူခြင်းအားဖြင့် ကြီးစွာသော လာဘ်လာဘာကုသိုလ် အကျိုးထူးကို

ပေးတတ်၏။ အပါယ်လမ်းကို ဆီးကားတာ နတ်လမ်းနတ်ရွာသို့ ညွှန်ပြလျက် မင်ဖိုလ် နိဗ္ဗာန်သို့ အရောက်တက်လှမ်းနိုင်ရန် ဆောင်ကျဉ်းပေးနိုင်သော အရှင်သခင်များ ဖြစ်ကြလေသည်။

ဘာဦးသူခ “ရဟန်းစားရသော ဆွမ်းတစ်နပ်” ဇာတ်ကားကိုကြည့်ပါက ရဟန်းတော်များကို ပိုမိုကြည်ညိုသဒ္ဓါ ဖြစ်စေရပါသည်။ ရဟန်းသံဃာတဝ လွယ်လွယ်နှင့်ရနိုင်၏ဟု ပေါ့ပေါ့တွေး ပေါ့ပေါ့ထင်ခဲ့မှုများ လွင့်စင်ကွယ်ပျောက်ခဲ့ရ၏။ မြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီး နှစ်ပေါင်းနှစ်ရာအကြား သာသနာပြု တတိယသင်္ဂါယနာတွင် သီရိဓမ္မာသောကမင်းကြီးအား ၎င်း၏ ညီတော်က သံဃာ တော်များအား ပစ္စည်းလေးပါး ထောက်ပံ့ လှူဒါန်းနေမှုကို အပြစ်တင်လို၍ အာသောကမင်းကြီးအား ဥယျာဉ်မြဲအတွင်း မြက်ခင်းပြင်ဝယ် သမင်၊ ဒရယ် စသော တောသတ္တဝါများ စားသောက် ပျော်မြူးနေသည်ကိုပြသ၍ “အရှင်မင်းကြီး ဤတောနေ သတ္တဝါတို့သည် မြေမှပေါက်သောမြက်များကို စားသောက်၍နေကြကုန်လျှင် အရှင်မင်းကြီး ဆွမ်း၊ ကွမ်း၊ ဆေးစသည် ပစ္စည်းလေးပါး လိုလေသေးမရှိ ထောက်ပံ့လှူဒါန်းခြင်း ခံယူနေကြသော ရဟန်းသံဃာတော်များက အဘယ်ဆိုဖွယ်ရာ ရှိအံ့နည်း ခံယူရရှိသော ပစ္စည်းတို့ကို အရန်သင့်ရလှ သုံးဆောင်ပြီးလျှင် ပျော်ရွှင်မြူးထူးနေကြပေမည်”ဟု လျှောက်ထား၏။

သီရိဓမ္မာသောက မင်းကြီးသည် ညီတော်စကားကို ကြားရသောအခါ ဂေါသအဖျက်ဆောင်းဆောင်းထွက်၍ ညီတော်အား သတ်မည်ဟုကြံပြီးကာမှ ဂေါသကို ပြန်လည် ထိန်းသိမ်းကာ ညီတော်သည် သံဃာတော်တို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးများကို မသိသေး၍ သာ ဤသို့လျှောက်တင်ခြင်း ဖြစ်ပေမည်။ ညီတော်အား သံဃာတော်တို့၏ဂုဏ်ကျေးဇူး သိမြင်နိုင်စေရန်အကြံရ၍ ဤသို့ မိန့်ဟော်

မူလေသည်။
“ညီတော်သင့်အား ယနေ့မှ ထီးနန်းစည်းစိမ်ကို ခုနှစ်ရက် ခံစား ခုနှစ်ရက်မြောက်ပါက သတ်စေ”ဟု အတော်ချမှတ်လိုက်၏။ ခုနှစ်ရက်မြောက်သောအခါ ညီတော်အား ခေါ်စေ၍ မင်းကြီးက “ညီတော် သင်သည်လောကတွင် အချမ်းသာဆုံးဟု အပ်သော ထီးနန်းစည်းစိမ်ကို ခံစား စားရသည်မှာ မေ့လျော့ကောင်းမွန် ဖိလော”ဟု မေးမြန်း၏။ ထိုအခါ ညီတော် “မှန်လှပါ ခုနှစ်ရက်စေ့က သေရမည့်အစကို တွေးတောပူပန်နေရသဖြင့် မင်းထီးနန်းစည်းစိမ်ကို မည်သို့မျှ မခံစားနိုင်ကြောင်း” လျှောက်တင်၏။

မင်းကြီးက “ညီတော် သင်သတ်ခါသေရမည့်အရေးကို တွေးစေသဖြင့် နန်းစည်းစိမ်ကို မခံစားနိုင် နေလျှင် နေ့တစ်ဝက်မျှသော ဘောလှိုင် ဆင်ခြင်ဘုဉ်းပေး သုံးဆောင်၍ အနိမ့်သမျှ သေခြင်းတရားကို ဆင်ခြင်နေသော သံဃာတော် အရှင်သုမြတ်တို့သကား ငါထောက်ပံ့သော အနည်းငယ်သော ပစ္စည်းလေးပါးကို ရယူသုံးဆောင် နှင့် မည်ကဲ့သို့သာယာနိုင်အံ့နည်း” မေး၏။ ရဟန်းဘဝသည်ကား လွယ်လွယ်နှင့် မရနိုင်ကြပေ။ ရရှိခဲ့လာကြသော ရဟန်းသံဃာတော်တို့သည်ကား သီလသမာဓိ၊ ပညာဂုဏ်သိက္ခာနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို မင်းနှင့်တကွ အပေါင်းတို့က ပူဇော် ခိုးမြှောက်ကြသည်။

**ဓမ္မမဟာသစ္စဇောတိက စေညွှန်တော်
သာသနာပြု (ပထမအစဉ်)
ဆက်တင် လှူဒါန်းခြင်း**

မြန်မာတို့သည် မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ အကျိုးနှင့်အညီ ထိန်းသိမ်းခဲ့ကြသည့်ပူဇော်အစ အဆက် မြန်မာမင်းများလက်ထက်က

သီလ သမာဓိ၊ ပညာဂုဏ်၊ သိက္ခာဂုဏ်တို့
ဖြည့်စုံသော ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်၊ လူပုဂ္ဂိုလ်
တို့ကို ပုဇွန်အိမ်မြောက်ကြသည်။ ရှင်တော်
ကြီးဘုရားကြီးသည်ပင်လျှင်မိမိ၏သာဝက
အချို့အား ယင်းတို့၏ သီလ၊ သမာဓိ၊
ပညာဂုဏ်အလိုက် တေဒဂ်ဘွဲ့ တံဆိပ်
အိမ်ခံစား ချီးမြှောက်ခဲ့သည်။ ဤကောင်း
ကြံ့သော အစဉ်အလာသည် ပုဂံ၊ အင်းဝ၊
ဇနားဘောင် ရတနာဘုံခေတ်များမှသည်
ယနေ့ မျက်မှောက်ကာလအထိပင် ဖြစ်ပါ
သည်။

ပဲခူးတိုင်း ဒိုက်ဦးမြို့နယ်ဖောင်တော်
သီကျေးရွာ၊ ရတနာဘုံကျော်ကျောင်းတိုက်
အိမ်ဦးစီးနာယက ပဓာနတစ်ဆူ ဖြစ်တော်
မူသော ဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တပဏ္ဍိတသည်
ဘာသာရေးကိစ္စရပ်များကို ကိုယ်စွမ်း
ညက်စွမ်းရှိသမျှ စွမ်းစွမ်းတစ်ဆောင်
ရွက်တော်မူခဲ့သဖြင့် နိုင်ငံတော် အေးချမ်း
သာယာရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေး ကောင်စီမှ
၁၉၅၀ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ ၄ ရက်နေ့တွင်
အဂ္ဂမဟာ သဒ္ဓမ္မဇောတိကဓဇဘွဲ့ တံဆိပ်
တော်ကို ဆက်ကပ်လျှာဒါန်းပါသည်။

- အဂ္ဂမဟာ - မြင့်မြတ်ကြီး ကျယ်ခြင်း၊
- အဂ္ဂမဟာ - သူတော်ကောင်း တရားနှင့်
မွေ့လျော်ခြင်း၊
- အထိက - ထွန်းကားခြင်းထွန်းတောက်
ခြင်း၊
- တံခွန်သဖွယ် ဖြစ်ခြင်းဟု
အဓိပ္ပာယ်ရပါသည်။

အထက်အဓိပ္ပာယ်မှာ - "အဂ္ဂမဟာသဒ္ဓ
မ္မဇောတိကဓဇ" ဆိုသည်မှာ ကြီးကျယ်
မြင့်မြတ်သော သူတော် ကောင်းတရားနှင့်
အလှူသော တံခွန်သဖွယ် ပုဂ္ဂိုလ် "ထူး"
ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် သီလ၊ သမာဓိ၊
ပညာဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူခြင်း၊ ခိုင်ခံ့
ကြံ့ခိုင်သော သမာဓိဂုဏ် စူးရှထက်
မြတ်သော ပညာဂုဏ်တို့အပြင် အရာရာ
အသုံးခံနိုင်သော ခန္တီဂုဏ်တို့နှင့်

ဆရာတော်ဘုရားကြီးအား ဘွဲ့တံဆိပ်တော် ဆက်ကပ်နေစဉ်

ရိုးသားဖြောင့်မတ်ခြင်း၊ သဒ္ဓါတရား ထက်
သန်ခြင်း၊ တစ်ဖက်သားအပေါ် သနား
ငဲ့ညှာခြင်း၊ စည်းကမ်းရှိသော လေးစားခြင်း၊
ဘုန်းကံကြီးမားတော်မူခြင်း၊ ဘုရားတော်ကို
အစ-အလယ် အဆုံးသုံးပါး လုံးဝယ်၊
ကောင်းကြွယ်ပြည့်စုံစွာ ဟောကြားခြင်း၊
ရှေ့သွားဦးစီးသက်တော်ရှည် ပညာရှိ ဆရာ
တော်ကြီးတစ်ပါး ဖြစ်ပါသည်။

အကျိုးစီးပွား တိုးပွားကြောင်း စကား
ကောင်းကို မတိမ်းမစောင်းအောင် မိန့်ကြား
တော်မူခြင်း အစဉ်အမြဲ အောက်မေ့အပ်
သည့် ဩဝါဒအရပ်ရပ်ကို ပေးတော်မူခြင်း၊
စွန့်ကြဲပေးကမ်းမှု၌လည်းကောင်း ကိုယ်
ကျင့်တရား၌လည်းကောင်း အလွန်အကဲ
ရဲရင့်တော်မူပါသည်။ ထို့အပြင် နူးညံ့
သိမ်မွေ့တော်မူပါသည်။ သည်းခံခြင်း၊
နိုးကြားခြင်း၊ သနားခြင်း၊ ထကြွလှုံ့လှုံ
ခြင်း၊ လျှာဒါန်းခြင်း၊ အမြော်အမြင် ကြီးမား
ခြင်း၊ နာယကဂုဏ်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံ
တော်မူသော ဆရာတော်ဘုရားကြီးဟု
တင်စားမိပါသည်။

သက်တော်ရှည် ဆရာတော်ကြီးသည်
သက်တော် ၉၂ နှစ်၊ ဝါတော် ၇၂ ဝါ
ရသည့်အချိန်ထိ သိမ်ထင်မင်လာ အကြိမ်

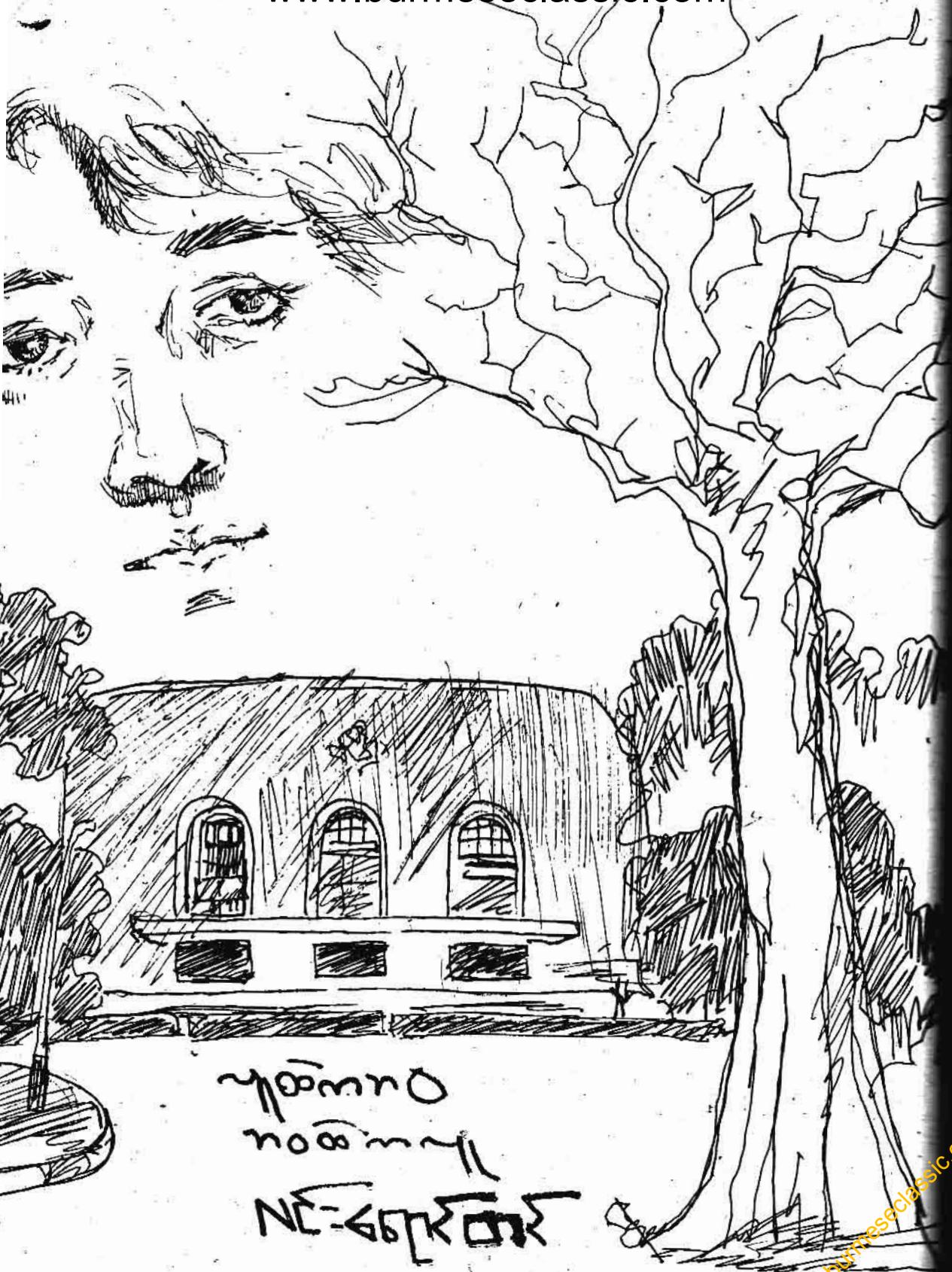
ပေါင်း ၅၀၀ ကျော် ရှိတော်မူပါသည်။
ဆရာတော်ကြီးက ဝေနေယျာတို့၏ နှလုံး
ကို အေးချမ်းစေ၍ အပါယ်လမ်းပျောက်၊
မဂ်လမ်းရောက်ရန်၊ အစဉ်ဆောင်ပေး
လျက်ရှိပါသည်။ သူ့ ဆောင်းပါးရေးချိန်
တွင် ဆရာတော်ကြီး၏ သက်တော်မှာ
၁၀၀ နှစ် ရှိပြီဖြစ်ပါသည်။ သက်တော်ရှည်
ဆရာတော်ကြီးအား ဤဆောင်းပါးဖြင့်
အကြိမ်ကြိမ် ကန်တော့ပါ၏။

(ကိုးကား)

ဒိုက်ဦးမြို့နယ်ဖောင်တော်သီမြို့၊
အောင်မြေမင်္ဂလာရတနာဘုံကျော်
ကျောင်းတိုက်ကြီး၏ ဦးစီးပဓာန၊
နာယကဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တပဏ္ဍိတ၊
အဂ္ဂမဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိကဓဇ၏
"ဂုဏ်ပုဇွန်မော်ကွန်း"
ကောဇာ-(၁၃၆၇)-ခရစ်-(၂၀၀၁)

သဏ္ဍာန်ဗုဒ္ဓဗျာဓိဘေးမာ
အေးဗြာဿာယနိပါဓေ

ကျော်ဇောဟိန်း(နဲ့သာ)

ယုံကြည်စိတ်ချရ
အောင်မြင်စွာ
နိုင်ငံတော်

နှစ်သစ်ကူးအထူးထုတ်

လူ့ထဲကအ ဘဝထဲကလူ (၅၇)

လင်းရောင်တင်

အခင်လမုအသက်

အင်စင်ယူလိုမရတဲ့ အလုပ်

ယနေ့ခေတ် ဂျာနယ်၊ မဂ္ဂဇင်းတို့တွင် အတော်အတန် ရေးခွင့်သားခွင့်၊ ဇာတ်လပ်ခွင့် ရပြီဖြစ်၍ ယခု ရန်ကုန်အတ္ထုသိုလ်အကြောင်း၊ ဘဝစေတနာတို့ကို ဖတ်ရ၏။ အစဉ်အား ကြီးခဲ့သည့် အတ္ထုသိုလ်သမဂ္ဂအသင်း ပြန်လည်ထူထောင်ရန် တပ်လှန့်နှိုးဆော်ထားသည်။ အင်းပါးတွေ ဘာတွေ တွေ့လာရ၏။ အဲဒါ ကျွန်ုပ်၏စိတ်အလျဉ်သည် နှစ်ခဲ့သော အနှစ်သုံးဆယ်ခန့်ကာလသို့ ချောက်ရှိသွားလေတော့၏။ (၁၉၇၄-ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လတွင် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ဝင်းတွင်း၌ ကွယ်လွန်သူ ကမ္ဘာ့ကုလသမဂ္ဂ အထွေထွေအတွင်းရေးမှူးချုပ် ဦးသန်းနှင့် စပ်လျဉ်းသည့် အရေးအခင်း ဇာတ်ခုံ ပေါ်ပေါက်ခဲ့ဖူးလေ၏။

ယနေ့ခေတ်လူငယ်များနှင့် ဦးသန်းအရေးအခင်းသည် အိပ်မက်သဖွယ် ချစ်သံတော့ ကြားဖူးအားပဲ ဟူသည့် အခင်းမျှသာ ရှိတော့မည် သမိုင်း

ကြောင်းတစ်ခုဖြစ်ပါ၏။ ဤအကြောင်းအရာကို အနှစ်သုံးဆယ်လုံးလုံး တရားဝင် ရေးသားခွင့်၊ မှတ်တမ်းပေးခွင့် မရှိခဲ့သောကြောင့် ဖြစ်ပါ၏။ ဦးသန်းသည် ဝဏ္ဏကျော်ထင်၊ သီရိယုံချို၊ စည်သူ၊ မဟာသရေစည်သူဘွဲ့ ရခဲ့ဖူးသူဖြစ်၍ သာမန်လူမဟုတ်။ မြန်မာပြည်သူပြည်သားတို့၏ စီးပွားတန်ဆောင် ရှေ့ဆောင်လမ်းပြ ဖြစ်၏။ အာရှတိုက်သားက ကမ္ဘာကိုတက်၍ အုပ်ချုပ်ခဲ့သူအဖြစ် မြန်မာတို့ များစွာဂုဏ်ယူရသူ ဖြစ်၏။ ဤအဖိုးတန်တို့ကို မြတ်နိုးသူတိုင်း လေးစားမြတ်နိုးရသည့် အထင်ကရ ပုဂ္ဂိုလ်ကျော်ကြီးတစ်ဦး ဖြစ်၏။

ယခုခေတ် ကုလသမဂ္ဂ အထွေထွေအတွင်းရေးမှူးချုပ် မစ္စတာဘန်ကို မွန်းကော်ယိုတိုင် ... ဦးသန်းဟာ ကျွန်တော်လေးစား စံနမူနာထားရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ပါ။ ဟု ဝန်ခံမကားပြော၍ အလေးအနက် ဟန်ဖိုးထားရသူလည်း ဖြစ်၏။ ထိုကဲ့သို့ လူ့အဖိုးတန်ကြီးတစ်ဦး ကွယ်

လွန်အနိစ္စရောက်သောအခါ ဦးသန်း၏ ရုပ်ကလာပ် မြန်မာပြည်သို့ ရောက်လာခဲ့ပြီး ထိုစဉ်က တာဝန်ရှိသူများက လူသာမန်တစ်ယောက်ကို သင်္ဂြိုဟ်သကဲ့သို့ ကြံတောသင်္ချိုင်းတွင် သာမန်အုတ်ဂူကလေးတစ်လုံးဖြင့် ပြီးပြီးရော သင်္ဂြိုဟ်မည်ဟု ကြံရွယ်သည့်အတွက် တက္ကသိုလ် ကျောင်းသားများက ဦးသန်း၏အလောင်းကို ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ဝင်းထဲသို့ ယူဆောင်လာရာမှ စတင်သည့် အရေးအခင်း ဖြစ်ပါ၏။

ထိုကာလက ကျွန်ုပ်သည် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်တွင် မြန်မာစာဘာသာရပ် အဓိကဖြင့် ဝိဇ္ဇာဘွဲ့ရယူဖို့အတွက် နောက်ဆုံးနှစ်သင်တန်းတွင် တက်ရောက်သင်ကြားနေချိန် ဖြစ်၏။ ကျောင်းသားများ ဆန္ဒပြတောင်းဆိုမှုကြောင့် နောက်ဆုံးတွင် ဦးသန်း၏ရုပ်အလောင်းကို ထိုကံထိုက်တန်တန်နေရာ ရွှေတိဂုံဘုရားခြေရင်း သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်း၏ ဂူဗိမာန်အနီးတွင် ဂူသွင်းသင်္ဂြိုဟ်ခွင့် ရခဲ့

ခြင်းဖြစ်ပါ၏။ ဤအရေးအခင်းအတွင်း ပြဿနာမျိုးစုံ ဖြစ်ပွားခဲ့ရ၏။ ကျောင်းသူ ကျောင်းသားများစွာ၏ သွေးနှင့်ခွေးများ ရင်းနှီးခဲ့ရ၏။ လူ့အခွင့်အရေးမဲ့သော ကာလဖြစ်၍ အမှန်တရားတို့သည် အမှား တစ်ရံတစ်ခါ ဖြစ်ခဲ့ရ၏။

ထိုစဉ်ကာလက ကျွန်ုပ်သည် ကျောင်းသားဟု ဆိုရသော်လည်း အိမ် ထောင်ကျကာလ စောရှာသော ကျွန်ုပ် ခပျာ ကလေးတစ်ယောက်အဖေပင် ဖြစ် လုနီးပါးကာလ ဖြစ်၏။ ချစ်ဇနီးက သား အကြီးကိုယ်ဝန်ကို လွယ်ထားရသည်မှာ မွေးလုနီးနီးအချိန် ဖြစ်၏။

ထိုနေ့တစ်နေ့ကို မမေ့ပျောက်ဘဲ ကျွန်ုပ်၏ အသည်းနှလုံးထဲမှ စွဲထင်နေခဲ့ ၏။ ဦးသန့်အရေးအခင်း ဆန္ဒပြကျောင်း သားများ၏ ကျောင်းဝင်းအတွင်း နောက် ဆုံးနေ့အဖြစ်သာ မှတ်မိနေ၏။ ဒိုင်ယာရီ ရေးလေ့သိပ်မရှိသော ကျွန်ုပ်အနေနှင့် ရက်စွဲကို အတိအကျမမှတ်မိတော့။ (မှတ် လည်းမထားချင်သည့်နေ့ ဖြစ်ပါ၏။) ထို နေ့မနက်စောစောအချိန်တွင် ကျွန်ုပ်သည် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် ကျောင်းဝင်းအတွင်း သို့သွားရန် တာရှုနေချိန်တွင် ဇနီးသည် ဖြစ်သူက တက္ကသိုလ်ဝင်းထဲသို့ သွားမည် ဆိုပါက သူပါလိုက်မည်ဟု ဆိုလေ၏။ ကျွန်ုပ်က ကိုယ်ဝန်အရင့်အမာကြီးဖြင့် ကျောင်းဝင်းထဲသို့ အတူလိုက်ပါရန်မသင့် ကြောင်း တားမြစ်ရလေ၏။ သို့သော် ခေါင်းမာလှသော ဇနီးသည်က -

"မောင် အဲဒီကိုသွားမယ်ဆိုရင် တော့ သူများလည်း လိုက်မှာပဲ။ သူများ က ကျောင်းသူဟောင်းပဲ မောင်။ သူများ မှာလည်း လှုပ်ရှားဖို့ တာဝန်ရှိတာပဲ"

ဟူ၍ အရေးဆိုပြန်လေ၏။

"အဲဒါတော့ ဘယ်လိုမှ မဖြစ်နိုင် ဘူးကွာ။ မင်းက ကိုယ်ဝန်အရင့်အမာ ကြီးနဲ့။ မလိုက်ပါနဲ့။ မောင်တောင်းပန်ပါ တယ်"

ကျွန်ုပ်အနေနှင့် မည်သို့ပင်တောင်း ပန်တောင်းပန်၊ မည်မျှပင် တားမြစ်တား မြစ် ဇနီးသည်ကလည်း ခေါင်းမာလျက် ရှိ၏။

"မောင်မခေါ်ဘဲ တစ်ယောက် တည်းထားခဲ့လည်း နောက်ကနေ ရောက် အောင်လာမှာပဲ"

ကျွန်ုပ်သည် ပြောသလိုလုပ်လေ့ရှိ သော ဇနီးသည်ကို နောက်ကလိုက်လာ မည်ဖိုး၍ အိမ်မှထွက်သွားခဲ့ဘဲ ရှိနေ၏။ ထိုအချိန်တွင် ခေါင်းရင်းခန်းမှ အိမ်ရှင် ဖြစ်သူ 'အဘ'က ကျွန်ုပ်အား လှမ်းခေါ် လိုက်သဖြင့် သူ့အခန်းသို့ ကူးသွားခဲ့ရ၏။ ထိုအဘသည် ကုလားထိုင်ပေါ်တွင် ထိုင် လျက် ထိုစဉ်က နေ့စဉ်ထုတ်သတင်းစာ ကို ကိုင်ထားရာမှ ကျွန်ုပ်ကို လှမ်းကြည့် လိုက်ပြီး -

"လာကွာ ... ခဏထိုင်ဦး"

ဟုဆိုကာ သူ့ကုလားထိုင်နံဘေး တွင် ထိုင်ခိုင်းလိုက်သဖြင့် ကျွန်ုပ် ကလေး ဝင်၍ထိုင်လိုက်ရ၏။

"အဘ ... ကျွန်တော့်ကို ဘာ ပြောစရာရှိလို့လဲ"

"မင်းမေးတာကို မဖြေခင် ငါမေး တာကို မင်းအရင်ဖြေကြည့်စမ်းပါဦး"

"ဘာမေးမှာလဲ အဘ"

"ငါဘယ်သူလဲဆိုတာ သိရဲ့လား"

"သိပါတယ် အဘရယ်။ ရေနံရုံး က ပင်စင်စား အရာရှိကြီးလေ"

ကျွန်ုပ်စကားကြောင့် ထိုအဘက ပြည့်ပြည့်ဝဝ ပြုံးလိုက်၏။

"မင်းက ဒီအလုပ်တစ်ခုတည်း သိတာကွာ။ နောက်ထပ်တစ်ခုကို မင်း မှမသိဘဲ"

"နောက်အလုပ်က ဘာလဲအဘ"

"အင်မ်အိုင်လေကွာ။ ထောက် လှမ်းရေးပေါ့။ အဲဒီလုပ်ငန်းက တခြား လုပ်ငန်းတွေလို အသက်ပြည့်ပေမဲ့ ပင်စင် ယူလို့မရဘူးကွာ။ ကျွမ်းကျင်ရင် ကျွမ်း

ကျင်သလို ဆက်လုပ်ရတယ်။ ဒီအစီအ ပြောင်းသွားလည်း နောက်အစိုးရက ဆက်ပြီး ခိုင်းရင်ခိုင်းတာ"

"ဪ ... မလိုလား"

"ဒီလိုလား လုပ်မနေနဲ့ မောင်ရင် ခုန မောင်ရင်တို့လင်မယား အချေ အတင်ပြောနေတာတွေ ငါအကုန်ကြား တယ်။ ဒီတော့ မင်းဒီနေ့ ကျောင်းဝင်း လဲကို ဘယ်လိုမှ မသွားနဲ့တော့"

"ဘာဖြစ်လို့လဲ အဘ"

"ဟ ... ဘာဖြစ်မှာလဲ။ ငါမှာ တာဝန်ရှိတယ်လေကွာ။ ဒီနယ်မြေထဲက ကျောင်းသားလှုပ်ရှားမှု လုပ်တဲ့သူတွေ စာရင်းကို ငါကတင်ရမှာ။ မင်းနာမည်ကို ထိပ်ဆုံးကရေးပြီး မတင်ချင်ဘူး"

ထိုအဘ၏စကားကြောင့် ကျွန်ုပ် သည် တွေ့တွေ့ငေးငေး စဉ်းစားသွားရ လေ၏။

"ဘာလဲ ... ငါပြောနေတာတွေ

မင်းက မယုံလို့လား။ မင်းယုံအောင် လိုက် စင်နီကိုင်တဲ့ ငါ့ရဲခြောက်လုံးပြုံးသေနတ် ကို ထုတ်ပြရမှာလား"

"သေနတ်တွေ ဘာတွေတော့ ထုတ်ပြမနေပါနဲ့ အဘရယ်။ ကျွန်တော် က လူသတ်လက်နက်တွေ စိတ်မဝင်စား ပါဘူး။ အဘက မသွားနဲ့ဆိုလည်း မသွား တော့ပါဘူး"

"အေး ... ကောင်းတယ်။ မသွား

နဲ့။ ဒီနေ့ ဖမ်းကြဆီးကြတော့မှာ ..."

ဤသို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်သည် ထိုနေ့က ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ကျောင်းဝင်းထဲသို့ ဘယ်လိုမှ ရောက်အောင်မသွားဖြစ်နိုင် တော့။ "ငါ့နယ်နော် ... ထောက်လှမ်း ရေးအိမ်ကိုမှ လာပြီးငှားမိတယ်"ဟူ၍ တွေးမိကာ ထိုနေ့အဖို့ အိမ်တွင်းအောင် ၍ နေခဲ့ရ၏။ လူက အိမ်ထဲမှာအောင် နေရသော်လည်း စိတ်ကမူ ရန်ကုန် တက္ကသိုလ်ဝင်းထဲသို့ ရောက်နေခဲ့လေ၏။

"ခုအချိန်လောက်ဆို ငါ့လား"

ချင်းတွေ့လောက်ပြီ။ သူတို့ တက်တက်ကြွကြွနဲ့ ပြောနေဟောနေလောက်ပြီ။

စိတ်အတွေးတွေ နယ်ချဲ့နေစဉ်မှာပင် ထိုစဉ်က စစ်အစိုးရက လှုပ်ရှားဆန္ဒပြနေကြသော ကျောင်းသူကျောင်းသားများကို ပစ်ခတ်ဖမ်းဆီးကြသည့်သတင်းများကို ကြားကြရလေတော့၏။ ကျွန်ုပ်တို့ မြန်မာစာအိမ်က ကျောင်းသူကျောင်းသားများ အတန်းတစ်ဝက်မက အဖမ်းခံရသည့် သတင်းလည်း ကြားရ၏။ ထွက်ပြေးသူများအား ပစ်ခတ်ဖမ်းဆီးသည့် သတင်းများလည်း ကြားရ၏။

“မတတ်နိုင်ဘူးကွာ။ အထက်က ပစ်ခတ်တော့လည်း ပစ်ရတာပဲ။ ငါပစ်ရတဲ့အထဲမှာ ငါနဲ့ရင်းနှီးတဲ့ အရာရှိကြီးရဲ့ သားတောင်ပါတယ်။ အမိနဲ့ဆိုတော့ ကျောသာ။ ရင်သား မခွဲခြားဘဲ ပစ်ရတော့တာပေါ့ကွာ”

ထိုစဉ်က ဆာကျင်ကြီးဟုခေါ်သော လက်မောင်းမှာ သုံးရစ်တစ်ရသည့် ယောက်ဖဝမ်းကွဲကြီးက စိတ်မကောင်းခြင်းကြီးစွာနှင့် ကြားခဲ့ရသည့် (အနစ်လေးဆယ်နီးပါးရှိသည်တိုင်) မပေနိုင်သော စကားတစ်စွန်းဖြစ်ပါ၏။ အနိဋ္ဌအာရုံများဖြစ်သဖြင့် ကျွန်ုပ်သည် ထိုအကြောင်းအရာများကို ထပ်မံမတင်ပြလိုဆော်လည်း လူထိကဘဝတစ်ကွေ့အနေနှင့် မှတ်တမ်းတင်ရခြင်းသာ ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်၏စိတ်ထဲတွင် မည်သူသာစေ၊ မည်သူနာစေဟူသော ဘက်လိုက်သည့် ဆတနာမျိုးမရှိ။ ထိုစဉ်က ကျောင်းသားအရေးအခင်းတွင် ကံကောင်းထောက်မပူဖြင့် ဝလုတ်ပထိ သူးမပြီဘဲ ရှိခဲ့ရကြောင်း တင်ပြမိခြင်းသာ ဖြစ်ပါ၏။

အသက်ခြောက်ဆယ်ကျော်သွားဆော်လည်း ပင်စင်ယူ၍မရသောအလုပ်တို့ လုပ်နေရသည့် ကျွန်ုပ်ငှားနေသော အိမ်ရှင်အဘ ကျေးဇူးကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် ဘေးမသိ ရန်မသဘဲ ရှိခဲ့ရသည်ကို

ယခု အသက်ခြောက်ဆယ်အရွယ်တွင် ပြန်လည်စဉ်းစားမိခဲ့၏။ ပင်စင်ယူ၍မရနိုင်သော အလုပ်ထဲတွင် နောက်အလုပ်တစ်မျိုးကိုလည်း ထပ်၍စဉ်းစားမိ၏။ ထိုအလုပ်မှာ တခြားမဟုတ်။ ကျွန်ုပ်တို့ စာရေးဆရာများ၏ စာပေရေးသားခြင်းအလုပ်ဖြစ်ပါ၏။ စာပေရေးသားခြင်းအလုပ်ကို အနစ်လေးဆယ်မျှ မရပ်မနားလုပ်လာသောအခါ သေတစ်ပန် သက်တစ်ဆုံး ကလောင်ကို လက်မလွှတ်တော့ဟုလည်း ဆုံးဖြတ်ထားပါ၏။

ရယ်ရမှာလား၊ ငိုရမှာလား

ဦးသန့်အရေးအခင်း ဖြစ်သော ကာလတွင် သက်ဆိုင်ရာက ပစ်ကြဲခတ်ကြ၊ ဖမ်းကြဆီးကြ လုပ်ကြသောအခါ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ကျောင်းဝင်းအတွင်း၌ ကျောင်းသားကျောင်းသူများသည် ကြက်ကလေး၊ ငှက်ကလေးတွေလို လွတ်လိုလွတ်ခြား ပြေးလွှားရှောင်တိမ်းကြ၏။ တချို့က နီးစပ်ရာ သစ်ပင်များပေါ်သို့ သွေးရှူးသွေးတန်းဖြင့် ဖက်တက်ခဲ့ကြ၏။ အချို့သောသစ်ပင်ကြီးများသည် အောက်ခြေဘက်တွင် အခက်အလက် နည်းပါးပြီး ပင်စည်ဖြောင့်တန်းကာ အပေါ်နားဆီတွင်မှ အကိုင်းအခက် ထွက်သော သစ်ပင်ကြီးများလည်း ရှိကြ၏။

ပင်စည်လုံးပတ် ဖြောင့်တန်းကာ ဆွဲစရာ၊ လွှဲစရာ၊ ခိုစရာ အကိုင်းအခက် အောက်ခြေ၌ မရှိသော သစ်ပင်ကြီးပေါ်သို့ ဖက်တက်မိသော ကျောင်းသားတစ်ယောက်သည် ရင်ဘတ်တွင် ပွန်းရာပဲ့ရာများဖြင့် သစ်ပင်ထိပ်ပျားသို့ ရောက်သွားခဲ့၏။ ထိုနေ့ တစ်ညနေလုံး တစ်ညလုံး သစ်ပင်ပေါ်တွင် ပုန်းခိုနေခဲ့ပြီး မနက်ရောက်သောအခါ သစ်ပင်အောက်သို့ ဆင်းရန် ငုံကြည့်လိုက်ချိန်တွင် ပင်စည်လွန်စွာကြီးမားလျက် ဆွဲခိုနင်းတက်စရာ အကိုင်းအခက် နည်းပါးသောကြောင့်

မည်သို့မျှ မဆင်းရဲတော့ချေ။

ပစ်ခတ်ဖမ်းဆီးစဉ်က အပစ်ခံရ အဖမ်းခံရမည်ကို စိုးရိမ်သောစိတ်ဖြင့် ဒရောသောပါး ပြေးတက်ခဲ့သော်လည်း တကယ့်တကယ် ဖက်တွယ်မဆင်းရဲတော့သဖြင့် -

“ကယ်ကြပါဗျို့။ သစ်ပင်ပေါ်က မဆင်းရဲတော့ဘူး။ ကျွန်တော့်ကို သစ်ပင်ပေါ်က ခေါ်ချပေးပါဗျို့။”

ဟူ၍ အသံကုန်ဟစ်၍ အော်ကာ အကူအညီတောင်းခဲ့သည်ကို ကြားသိခဲ့ရသည့် ကျောင်းသားများ ပြန်ပြောပြသည်ကို တစ်ဆင့်စကား တစ်ဆင့်နားဖြင့် သိခဲ့ရခြင်းဖြစ်ပါ၏။ ဤသို့ဖြင့် သူအဖမ်းခံခဲ့ပြီး ယခုအချိန်တွင် သက်ရှိထင်ရှားရှိသေးသည်၊ မရှိတော့သည်ကို ကား မသိနိုင်တော့ပါချေ။

သစ်ပင်ပေါ် တက်ပြေးခဲ့သည့် နောက်ထပ် ကျောင်းသားတစ်ယောက်ကား ဤအဖြစ်သို့၏။ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ကျောင်းဝင်းထဲတွင် ကံကော်ပင်တန်းများရှိသကဲ့သို့ ရေတမာပင်တန်းလည်းရှိ၏။ ပြေးရင်းလွှားရင်း ရေတမာပင်ပေါ် ပြေးတက်ခဲ့သည့် ကျောင်းသားတစ်ယောက်၏ အဖြစ်မှာကား ငိုအားထက် ရယ်အားသန်ဟု ဆိုရမလို ဖြစ်ပါ၏။

ရေတမာပင်များမှာ သစ်တိုပင်၊ ကျွန်းပင် စသည့် အပင်ကြီးများလောက် မမြင့်ဘဲ ဆယ်ပေဝန်းကျင်ခန့်သာ မြင့်လျက် အကိုင်းအခက် ဝေဝေဆာဆာဖြင့် လူတစ်ယောက်တက်ပုန်းနေလျှင် မြန်းခနဲ မမြင်သာသော အနေအထားဖြစ်ပါ၏။ အခက်အလက်အရွက် သိပ်သည်းသောနေရာကို ရွေးချယ်ကူးပြောင်း ပုန်းခိုနေသော ကျောင်းသားကို ချင်းနင်းဝင်ရောက်လာကြသည့် တာရန်ကျပ်စိတ်ဖမ်းဆီးမိန့်ရသူများ လွယ်လွယ်ကူကူ မမြင်ကြ၍ တော်တော်နှင့် သူ့ကိုမဖမ်းမိချေ။

ဖြစ်ချင်တော့ ကျောင်းဝင်းအတွင်း သို့ သံချပ်ကာကား ဝင်လာသောအခါ ကားမောင်းသူက ရပ်တန့်လျက်ထားရာ တွင် တင့်ကား၏ အမြောက်လက်တံ သည် ဆုံသည်ဖြစ်သောကြောင့် ရှေ့ တည့်တည့်မှ နံဘေးသို့ လည်ထွက်သွား ပြီး မောင်ကျောင်းသားပုန်းခိုနေသည့် ရေတမာပင်ကြားသို့ ဦးလှည့်သွားခဲ့သည် ဆို၏။ ထို့နောက် သစ်ကိုင်းထက်မှာ ပုန်းခိုနေရာသည် မောင်ကျောင်းသား၏ ဝမ်းဗိုက်တည့်တည့်သို့ တိုက်တိုက်ဆိုင် ဆိုင် တင့်ကားအမြောက်မြောင်းဝက အနီးကပ်ချိန်ထားလျက်သား ကြိုသွားခဲ့ သည်ဆို၏။

ထိုအခါ ဝင်ပုန်းနေသူ ကျောင်း သားလည်း လိပ်ပြာလွင့်စင်သွားမတတ် လန့်ဖျပ်သွားကာ -

“ပစ်မထည့်လိုက်ပါနဲ့ဗျား ကျွန် တော်ဆင်းလာခဲ့ပါမယ်၊ ဆင်းခဲ့ပါမယ်”

ဟူ၍ ပြောကာ ခေတမာပင်ပေါ်မှ ဆင်းသက်ကာ အလွယ်တကူပင် အဖမ်း ခံခဲ့ရလေတော့၏။ ထိုအမှတ်တရနေ့ရက် တွင် ကျွန်ုပ်သည် မျက်မြင်ဒိဋ္ဌ မတွေ့ခဲ့ ရသော်လည်း အတွေ့အကြုံ ပြန်ပြော သူများ၏ မှတ်တမ်းဖြစ်ပါ၏။ ကျွန်ုပ်ပြန် လည်စဉ်းစားကြည့်သည်အခါ ခေတမာ ပင်ပေါ်မှ လန့်ဖျပ်ဆင်းခဲ့သည် မျောင်း သား၏ ကြောက်ရွံ့စိတ်နှင့် လက်နက်မဲ့ ကျောင်းသားများထံသို့ တင့်ကားကြီး များဖြင့် ချင်းနင်းဝင်ရောက်သည်အထိ ကြောက်ရွံ့ခဲ့ကြသော ပုန်း ခိုသူများ၏ ကြောက်ရွံ့စိတ် ပည့်သွား နည်း ဟူသောအတွေးတစ်ခု ရခဲ့ပါ၏။

သစ်ပင်ပေါ်တက်မပြေးဘဲ မြေ အောက်ရေနတ်မြောင်းအတွင်းသို့ ဆင်း ပြေးခဲ့မိသည့် ကျောင်းသားတို့၏ အတွေ့ အကြုံကလည်း စိတ်လှုပ်ရှားစရာကောင်း လှ၏။ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ဝင်းသည် လွန် စွာ လှပတင့်တယ်သကဲ့သို့ ရေနတ်

မြောင်းများလည်း စနစ်တကျရှိ၏။ ထိုစဉ် က တည်ဆောက်သူများသည် ပြီးပြီး ရော တည်ဆောက်ခြင်းမျိုးမဟုတ်ဘဲ လွန်စွာ စနစ်ကျစွာ တည်ဆောက်ခဲ့ကြ ခြင်း ဖြစ်၏။ သစ်ပင်ပန်းမာလ်များလည်း ရုက္ခဗေဒဥယျာဉ်တစ်ခုသဖွယ်ဖြစ်အောင် အမျိုးအနွယ်စုံလင်စွာ စိုက်ပျိုးပြုစုခဲ့ကြ ခြင်းဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်၍ပင် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် သည် အာရှတိုက်တွင် အကောင်းဆုံး၊ အခမ်းနားဆုံး၊ အလှပဆုံး တက္ကသိုလ် ဖြစ်ခဲ့ရလေ၏။

ထိုအလှပဆုံး ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် ကြီးသည် နှစ်ပေါင်းငါးဆယ်သာသာ ကာလအခါသမယမှာပင် အလှပဆုံး အမည်ခံနိုင်ခဲ့ပြီး များမကြာမီမှာပင် အကျည်းတန်ခဲ့ရလေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့ဘွဲ့ရ ပြီး များမကြာမီမှာပင် ဟိုနေရာမှသွားလေ ဟိုနေရာမလာရ၊ ဟိုအပိုင်းဖြတ်ပိတ်၊ သည်အပိုင်းဖြတ်ကာဖြင့် ဒဏ်ရာအနု တရတွေ ဗရမ္မဖြင့် တက္ကသိုလ်ကြီးဖြစ်ခဲ့ ရ၏။ တစ်ချိန်က ကြက်ပျံမကျ စည် ကားခဲ့သော ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ကြီးသည် ကျိုးနွင်မှတ်မှတ် ဖြစ်ခဲ့ရ၏။

-ထားတော့...။ ရေနတ်မြောင်း အတွင်း ဆင်းပြေးခဲ့သည့် ကျောင်းသား များအနေဖြင့် လူတစ်ရပ်ကျော်ကျော် သည် ရေနတ်မြောင်း၏ ထွက်ပေါက် အဝသည် အင်းလျားကန်ဘက်တွင် ရှိ နေသောကြောင့် ကျောင်းဝင်းထဲမှ ပြေး ထွက်သွားပြီး အပြင်လောကသို့ လွတ် လွတ်ကျွတ်ကျွတ် အလွယ်တကူ သွားနိုင်လိမ့်မည်ဟု ထင်မှတ်ထားကြ၏။ သို့သော်... သူတို့၏ မုန်းချက်နှင့် နှမ်း ထွက်ကား လွဲလေစွာ ရေနတ်မြောင်း အဆုံး၊ အဝ အင်းလျားကန်စောင်းသို့ ရောက်သွားချိန်တွင် ဆည်ဝမှာ ငါးကို စောင့်ချောင်းနေသည့် ဥဖျိုင်းငှက်များကဲ့ သို့ လက်နက်များချိန်၍ တင်ကြိုစောင့် ဆိုင်းနေသူများ လက်သို့ ဝကွက်၍

ရောက်ရှိသွားခဲ့ရာလေတော့၏။

တက္ကသိုလ်မြေ နေဝင်မှာကို စိုးတစ် တစ်လောလေးဆီက ရန်ကုန် တက္ကသိုလ် နှစ်တစ်ရာပြည့်အကြိ အထိ အမှတ်ပွဲကလေးတစ်ခုအဖြစ် စကိုင်းနား ရုပ်သံက လာသဖြင့် ကြည့်လိုက်မိလေ ရာ အဆိုတော် ကိုင်ဇာ၊ မေခလား၊ နီ ပြု၊ ရာဇဝင်းတင့်၊ ဝါးခယ်မ ကို မောင် စသည် အဆိုတော် တော်ထေ များများတို့ ဒားမာန်အပြည့်၊ ခံစားချက် အပြည့်ဖြင့် သီဆိုသွားကြသည်ကို တွေ ရ၏။ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ကျောင်းတွင် ပြီးသန်အရေးအခင်းခံသွားသောကြောင့် လေးနှစ်တွင် ဘွဲ့ရနိုင်သော ကျွန်ုပ်တို့ မြောက်နှစ်အထိ ကြန့်ကြာသွားခဲ့ထ သံယောဇဉ် ပို၍နောင်ဖွဲ့လျက် လွှမ်းမော် ဆွေးမြေ့ခဲ့ရ၏။

အဆိုတော် ကိုင်ဇာတို့ဆိုလျှင် တက္ကသိုလ်ကျောင်းဖွဲ့ သီချင်းတွေ သီ ဆိုရင်း မျက်ရည်သွယ်သွယ် စီးကျသည့် အထိ ခံစားသွားခဲ့ကြ၏။ ကျွန်ုပ်တို့လည်း ကြည့်မောနားထောင်နေရင်း ဟိုလူ့ သလိုလို သည်လွှမ်းသလိုလို ခံစားရစေ တက္ကသိုလ်နယ်မြေသည် အနုပညာ ဓာတ်ခံရှိသူတို့အတွက် ပို၍လွမ်းမောစွာ ရာ ဖြစ်၏။ တက္ကသိုလ်ဟူသော ဝေါဟာရကို ကျွန်ုပ်လေ့လာကြည့်မိသောအခါ ပါဠိဘာသာ 'တက္ကသီလ'ဟူသော ဝေါဟာရမှ ဆင်းသက်လာသည်ကို တွေ့ ရ၏။

တက္ကဟူသည် ယုတ်လျော့သည့် ကို ဖြည့်ခြင်း၊ သီလဟူသည် 'အဆင် မဟူသော အဓိပ္ပာယ်ရှိ၏။ သို့ဖြစ်၍ တက္ကသီလဟူသည် 'ယုတ်လျော့ခြင်း ဖြည့်မှုအလေ့'ဟူသော အဓိပ္ပာယ်ဖြစ် သည်။ ယုတ်လျော့ခြင်းကို ဖြည့်မှုအဆင် သောမြို့၊ သို့တည်းမဟုတ် ကျောင်း အဓိပ္ပာယ်ရှိ၏။

အိန္ဒိယပြည် မြောက်ပိုင်းကျသော
ပြည်နယ်တစ်နယ်၏အမည်ကို 'တက္က
သိုလ်'ဟု ခေါ်၏။ 'ပညာသင်စေ၊ ငါ
ဘဝရွှေ့ မနေရောက်လို့၊ တက္ကသိုလ်ဟု
လူခိုလ်ခေါ်ရာ၊ ထိုပြည်မှာဝယ်'ဟူသော
ရှေးစာကဗျာစကားမှာ တက္ကသိုလ်ဟူ
သောစာကို တွေ့ဖူး၏။ "ဘုရားလောင်း
မင်းသား၊ ပုဂ္ဂိုလ်သားတို့ကို အတတ်သင်
၏"ဆိုသော စာအရ ဘုရားရှင်နစဉ်ဘဝ
အလောင်းတော်ဖြစ်စဉ်အခါမှာလည်း
တက္ကသိုလ်ကျောင်းတော် ရှိခဲ့မှန်း သိကြ
ရ၏။ အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် 'ယူနီဗာစီတီ'
ဟူ၍ခေါ်ကြ၏။ တက္ကသိုလ်သည် ပညာ
အမျိုးမျိုး၊ အတတ်အမျိုးမျိုး ထွန်းကား
ရာ နေရာကြီးလည်း ဖြစ်၏။

ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ကြီး ဖြစ်ပေါ်
တည်ရှိလာခဲ့သော နှစ်ငါးဆယ်မြောက်
ရွှေရတုသဘင်ပွဲတော်ကို ရန်ကုန်တက္က
သိုလ်မြေတွင် အကြီးအကျယ် ဝဲချီး
ကျင်းပခဲ့ကြ၏။ ထိုစဉ်က ကျွန်ုပ်သည်
ဆယ်တန်းမအောင်သေးသောကြောင့်
ထိုပွဲတော်သို့ ခြေမချခဲ့ရချေ။

"ဆယ်တန်းမအောင်သေးဘဲနဲ့
တော့ တက္ကသိုလ်ကျောင်းတော်ရဲ့မြေကို
ခြေမချဘူး။ ဆယ်တန်းအောင်တဲ့နေ့ကျ
မှ ခြေချမယ်"

အထက်ပါ သန္တိဋ္ဌာန်သည် ကျွန်ုပ်
ဘဝတွင် ဘိမှတ်ရရ ချမှတ်ခဲ့သော
သန္တိဋ္ဌာန်ဖြစ်ပါ၏။ ဘယ်သူတွေက
"ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲတွေနဲ့ ဘယ်လောက်ပျော်
စရာကောင်းတာပဲ" စသည်ဖြင့် အားရ
ပါးရ ပြောဆိုသွားလာ လှုပ်ရှားနေကြ
သော်လည်း ထိုပျော်ပွဲရွှင်ပွဲသဘင်နေရာသို့
ကျွန်ုပ်ခြေဦးမလှည့်ခဲ့ပါချေ။ ရန်ကုန်
တက္ကသိုလ် ရွှေရတုပွဲအပြီး သုံးလေးနှစ်
ခန့်ကျမှပင် ကျွန်ုပ်ဆယ်တန်းအောင်ပြီး
ခြေချနိုင်ခဲ့ပါ၏။

နောက်ပိုင်း တက္ကသိုလ်ဝင်ခွင့်ရရှိ
ပါးစဉ်ပြည့်သည့် စိန်ပုတေသဘင်ကိုလည်း

ကျွန်ုပ်တို့ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် ကျင်းပ
မဆင်နွှဲခဲ့ရဘဲ ယခု နှစ်တစ်ရာပြည့်ပွဲ
တော်သို့ပင် နီးကပ်လာပြီ ဖြစ်ပါ၏။
တက္ကသိုလ်ရာပြည့်ပွဲကြီး ခြိမ်းခြိမ်းသံသံ
ဝဲချီးကျင်းပနိုင်ပါစေဟု ကျွန်ုပ်တို့ ဆုမွန်
ကောင်းတောင်းကြရုံသာ ရှိပါ၏။ ထိုနှစ်
ထိုကာလတွင် ပြန်မာနိုင်ငံကြီး ဝပြော
သာယာလျက် တက္ကသိုလ်ဟူသော ပညာ
တတ် မောင်မယ်များ မွေးထုတ်ပေးရာ
ဌာနကြီး ကျန်းမာချမ်းသာစွာဖြင့် အဆင့်
အတန်း မြင့်မားစွာ ဝင့်ဝင့်ကြားကြား
ရပ်တည်နိုင်ပါစေသတည်း။

အမှန်စင်စစ် 'တက္ကသိုလ်'ဟု
သည် အသိပညာ၊ အတတ်ပညာ မျိုးစုံ
ကို သင်ကြားပေးရာ ဗဟိုဌာနကြီးဖြစ်ပါ
၏။ ရှေးခေတ်အခါ ကာလများတွင်
တက္ကသိုလ်ကျောင်းကြီးတွေမှာ အဌာ
ရသ ဆယ့်ရှစ်ရပ်ကို သင်ကြားပေးခဲ့
သည်ဟူ၍ ကြားဖူးပါ၏။ အတတ်ပညာ
ရပ်များကို သင်ကြားရုံမျှမက လူမှုဆက်
ဆံရေး၊ ဗိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းတိုးပွား
များပြားရေးပါ တက္ကသိုလ်မှာ ရနိုင်ပါ၏။
ပညာစုံသက်သို့ ကြင်ရာလည်း စုံနိုင်ပါ
၏။ ခန့်ညားလေးစားလောက်သည့် နေ
ရာဌာနဖြစ်သကဲ့သို့ လွှမ်းမောက်မားတ
စံရာ နေရာလည်းဖြစ်ပါ၏။

ကျွန်ုပ်တို့ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ဝင်း
ထဲသို့ ဝင်ရောက်သွားမိတိုင်း ဟိုလွှမ်း
သလိုလို၊ သည်လွှမ်းသယောင်ယောင်
ခံစားရ၏။ ကျွန်ုပ်၏ အတန်းဖော်များထံ
မှ တိုးတက်ကြီးပွားသွားသူများ ရှိသကဲ့
သို့၊ အချုပ်အနှောင် အဖမ်းအဆီးခံ၊
ထောင်ကျ၊ ဘဝမှာ ဖရိုဖရဲဖြစ်သူများ
လည်း ဖြစ်ကြနုနဲ့၊ ခံစားမှုမျိုးစုံလည်း
ခံစားခဲ့ရပါ၏။ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်၏
သမိုင်းကြောင်းကို သိနားလည်သူများ
အားလုံး ခံစားချက်ကိုယ်စီလည်း ရှိကြ
ပါ၏။ များသောအားဖြင့် မည်သူမျှ
(ဖတ်သက်ခဲ့ဖူးသူပုဂ္ဂိုလ်) တက္ကသိုလ်

မြေ နေဝင်မှာကို စိုးကြသူများပင် ဖြစ်ပါ
၏။

ယခုတစ်လော တက္ကသိုလ်မြေ
ပြန်လည်ရှင်သန်ရေး ကျောင်းသားသမဂ္ဂ
ဖြစ်မြောက်ရေးအတွက် ပြန်လည်စိတ်ဝင်
စားလာကာ ပြန်လည်ထူထောင်ရန် ကြိုး
ပမ်းမည့်သတင်းများ ကြားရ၍ ဝမ်း
မြောက်မိ၏။ ကိုယ်ဟိုင် ထဲထဲဝင်ဝင်
မပါဝင်နိုင်သည့်တိုင် အနာဂတ်ကျောင်း
စားရေးအတွက် အဖွဲ့အစည်းတစ်ခု ပြန်
လည်ရှင်သန်နိုင်မည်ကို ကြိုဆိုမိပါ၏။
မကြာခင် ရောက်ရှိလာတော့မည့် ရန်
ကုန်တက္ကသိုလ် နှစ်တစ်ရာပြည့် ပွဲတော်
ကြီးကိုလည်း စည်ကားပျော်ရွှင်စွာ ကျင်းပ
နိုင်ပါစေ။ အာရှတိုက်တွင် အလှဆုံး၊
အကောင်းမွန်ဆုံးဖြစ်ခဲ့သော ရန်ကုန်
တက္ကသိုလ်ကြီး နှစ်တစ်ရာမှသည် နှစ်
ပေါင်း ထောင်ချီ ရှင်သန်ကာ မည်သည့်
အခါမျှ နေမဝင်ပါစေနှင့်ဟု ဆုတောင်း
မေတ္တာပို့သမိပါ၏။

အိုအောင်မင်းအောင်

တက္ကသိုလ်ကျောင်းအကြောင်း
တွေ တွေးဖြစ်သောအခါ ရန်ကုန်
တက္ကသိုလ်ကျောင်းဝင်းထဲမှာ တောင်း
ရမ်းစားသောက်သူများထဲမှ ထူးထူးဆန်း
ဆန်း ဆုပေးစကားပြောတတ်သည့်
အဘိုးကြီးတစ်ယောက်ကို ပြန်ပြောင်း
သတိရမိပြန်၏။ ထိုအဘိုးကြီးသည်
အသက်ခြောက်ဆယ်ကျော်ခန့် ရှိမည်
ထင်ရပြီး ဥပဓိရုပ်ခပ်ကောင်းကောင်းဖြစ်
၏။ တောင်းရမ်းစားသောက်နေရရ
သော သက်ကြီးရွယ်အိုအဘိုးကြီးဖြစ်၍
ကျောင်းသူကျောင်းသားများက သနား
ကရုဏာသက်စွာဖြင့် သူ့ရှေ့တွင် အသင့်
ချထားသော ဒန့်ခွက်လေးအတွင်းသို့
ငွေအကြွေစုလေးများကို ထည့်ကာ စွန့်
ကြဲလှူဒါန်းကြ၏။

တစ်ယောက်ချင်း ပေးလှူသွားလျှင် သာမန်ဆုတောင်းမျိုး ဖြစ်သည့် ကျန်းမာပါစေ၊ ချမ်းသာပါစေဟူသော ဆုတောင်းရိုးရိုးကိုသာ တောင်းပေးပြီး မိန်းကလေးနှင့် ယောက်ျားလေးတို့ယှဉ်လာပါက -

"ဪ... အေးကွယ်၊ သားတို့ သမီးတို့ အိုအောင်မင်းအောင် ပေါင်းကြ ရပါစေကွယ်"

ဟူ၍ ဆုတောင်းပေးတတ်လေ၏။ ချစ်သူစုံတွဲဆိုပါက အဆင်ပြေချောမွေ့ သော်လည်း တချို့ ခင်မင်သော သာမန် သူငယ်ချင်းများဖြစ်ပါက တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် မျက်နှာပူစရာဖြစ်ကြရလေ၏။ ဤသို့ဖြင့် စကားနေကတရားပါ သူငယ်ချင်းအဆင့်မှ ချစ်သူအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲသွားခဲ့ကြသူများလည်း ရှိကြ ပေလိမ့်မည်။

မည်သို့ပင်ဆိုစေ ... ကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူများတို့သည် ထိုအဘိုးအိုကြီး ကို ခင်မင်သဘောကျကြ၏။ သူ့နာမည် မည်သူမှန်းမသိကြရဘဲ သူ့ကိုညွှန်းဆို လျှင် 'အိုအောင်မင်းအောင်ကြီး'ဟူ၍ ပြောဆိုသုံးစွဲကြ၏။ အိုအောင်မင်းအောင် ကြီးသည် ယခုအချိန်တွင် လူ့လောက၌ ရှိတော့မည်မထင်။ သို့သော်လည်း ကျွန်ုပ်တို့တွင် သတိရဆဲ။ သူပေးခဲ့သည့် ဆုပြည့်လေသည် ထင်ရ၏။ တစ်ချိန်က တက္ကသိုလ်ကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသားများ ဖြစ်ခဲ့ကြသည့် ကျွန်ုပ်တို့ ဇနီးမောင်နှံ သည်လည်း ယခု အသက်ခြောက်ဆယ် ကျော်ကြသည်အထိ 'အိုအောင်မင်း အောင်' လက်တွဲမဖြတ်ဘဲ တည်မြဲနေ ခဲ့ကြ၏။

ချစ်သူလို မပေါင်းနိုင်တော့သည့် တိုင် မောင်နှမကဲ့သို့ ဘဝခရီးဖော်အဖြစ် လက်တွဲနေရဆဲ ...။

ပုံပြင်ပြောတဲ့ ဖရဲသီးသည်

ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် ကျောင်းဝင်း ထဲတွင် ကျောင်းဆောင်များကို တောင်ငူ ဆောင်၊ ပင်းယဆောင်၊ ဒဂုံဆောင်၊ အင်းဝဆောင် စသည်ဖြင့် အမည်များ ပေးထားလေရာ တစ်နေ့သော နေ့လယ် ခင်းတွင် 'အင်းဝ'ဆောင်အနီးအပါး သစ် ပင်ကြီးတစ်ပင်၏ ခြေရင်း၌ အသက် ဆယ်ငါးနှစ်-ဆယ်ခြောက်နှစ်ခန့်အရွယ် မိန်းကလေးတစ်ယောက်သည် သနပ်ခါး ပါ၊ ကွက်ကျားပေါ်တွင် မျက်ရည်စီး ကြောင်းများ တသွင်သွင်စီးကျလျက် ရှိုက်ရှိုက်ငိုနေသည်ကို ကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသား ဖြတ်သွားဖြတ်လာများ တွေ့နေကြရ၏။ မိန်းကလေးအရှေ့နား မလှမ်းမကမ်းတွင် ဒန်လင်ပန်းတစ်ချပ်က မှောက်လျက်သားကျနေလျက်၊ 'ဖရဲသီး စိတ်တွေ ဖရိုဖရဲ လမ်းပေါ်မှာ ပြန်ကြ ကျနေကြ၏။ ပဲ့ရွဲသည် အစိတ်က ပဲ့ရွဲ လျက်၊ သံအလူးလူး ဖုန်အပေပေနှင့် အစိတ်များလည်း ရှိကြ၏။ မြင်ကွင်းက စိတ်မချမ်းမြေ့စဖွယ်။

အသည်းနှလုံးနုနယ်သော မောင် ကျောင်းသားအချို့က သနားသွား၍ စပ်ရကြည့်ကြ၏။

"ဘာဖြစ်တာလဲ ညီမလေးရယ်"

"လူနှစ်ယောက် အပြေးအလွှား လာပြီး ကျွန်မရဲ့ ဖရဲသီးဖန်းကို ဝင်တိုက် သွားတယ် အစ်ကို။ ဖရဲသီးစိတ်တွေအား လုံး ပျက်စီးကုန်ပြီ။ အိမ်ရောက်ရင် မိထွေးက ရိုက်တော့မှာ ... ဟီးဟီးဟီး ဟင်ဟင် ..."

ငိုသံနှင့် ရှိုက်သံတစ်ဝက် ရောနှော ၍ ထွက်လာသည့် မျက်ရည်လည်ရွဲနှင့် မိန်းကလေး၏ အသံအဆုံးတွင် တက္က သိုလ်ကျောင်းတော်သားများ ဝမ်းနည်း ပက်လက်ဖြစ်ကြ၏။ မိန်းကလေးကို သနားကရုဏာသက်ကြ၏။ နှမချင်း စာစိတ်များ ဖြစ်ပေါ်လာကြကာ ထို

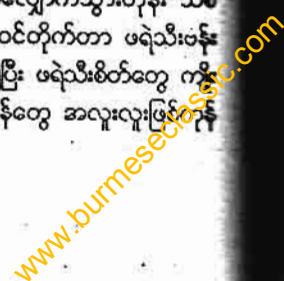
မိန်းကလေး၏ အပူသောကမီးကို ငြိမ်း သတ်ပေးရန် ဆုံးဖြတ်ကြလျက် မိမိတို့ တတ်နိုင်သလောက် ငွေစကြေးစကလေး များ စုပြီးလျှင် ပေးကမ်းနှစ်သိမ့်ပေးခဲ့ ကြ၏။

"ကဲ ... ကဲ ... ညီမလေး။ မငို နဲ့တော့၊ တိတ်တော့နော်။ မင်းဆုံးရှုံးသွား တဲ့ အရင်းငွေအပြင် အပြတ်တောင်ရ သွားပါပြီကွယ်။ အိမ်ကို အေးအေးဆေး ဆေးပြန်တော့နော်။ ဒီလောက်ဆိုရင် မင်းအရိုက်မခံရတော့ပါဘူး"

မောင်ကျောင်းသားစကားအဆုံး တွင် ဖရဲသီးသည်လေးသည် မျက်ရည် များကို ခေါင်းခါးဖြင့် တိုသုတ်၏။ ထို့ နောက် နေရာမှထကာ ဖုတ်ဖက်ခါ၏။ ထို့နောက် မှောက်ကျနေသော ဖန်းနှင့် ဖရဲသီးစိတ် မကျိုးအပုံများ၊ သံအလူး လူးများကို ဖန်းထဲကောက်ထည့်ကာ စီးပွားရေးတက္ကသိုလ်ဆောင်ဘက်သို့ ခပ် သုတ်သုတ် ထွက်ခွာသွားလေတော့၏။ ကျွန်ုပ်တို့လည်း ထိုမြင်ကွင်းကိုကြည့်ကာ မြန်မာအမျိုးကောင်းသားတို့၏ သနား ကရုဏာကြီးကြပုံ၊ ကူညီပံ့ပိုးသော စိတ် တွေထားကြပုံများကို ကျေနပ်လျက် ကျွန်ုပ်တို့ ပညာသင်ကြားရာ တောင်ငူ ဆောင်ကြီးဘက်သို့ ဦးတည်လျှောက် လှမ်းခဲ့မိလေတော့၏။

နောက်တစ်နေ့ ရောက်သောအခါ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်၏ ပြောစကား ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် အံ့ဩစိတ်ဝင်စား စွာ နားထောင်ခဲ့ရလေ၏။

"မနေ့ကကွာ ... ငါ အိမ်ကိုဘက် ရောက်တုန်း မြင်ခဲ့ရတဲ့ မြင်ကွင်းက သနားစရာကွာ။ ဖရဲသီးသည် ကောင်မ လေးတစ်ယောက် ဖရဲသီးဖန်းခေါင်းရွက် ပြီး သွက်သွက်လျှောက်သွားတုန်း သစ် မြစ်ကို ခလုတ်ဝင်တိုက်တာ ဖရဲသီးဖန်း ကြီး မှောက်ကျပြီး ဖရဲသီးစိတ်တွေ ကျ ပဲ့ပြီး သံတွေဖုန်တွေ အလူးလူးဖြစ်ကုန်

တယ်။ တစ်စိတ်တောင် အကောင်း မကျန်တော့ဘူးကွာ”

“အဲဒါနဲ့ ...”

“အဲဒါနဲ့ သူလည်း ရှက်ကလည်း ရှက်၊ ဝမ်းကလည်းနည်းပြီး တရှုံ့ရှုံ့နဲ့ ထိုင်ခိုတော့တာပဲ”

“ဒီတော့ မနေနိုင်တဲ့ မင်းတို့တစ် တွေ အကျိုးအကြောင်းမေးပြီး ပိုက်ဆံစု ကူညီလိုက်ကြတယ်မဟုတ်လား”

“အေး ... သူက ပြောတာကိုး ကွ။ သူက မိထွေးနဲ့နေရတာတဲ့။ အခုလို အမြတ်မရဘဲ အရင်းပြုတ်ပြီး အိမ်ပြန် သွားလို့ရှိရင် မိထွေးက သေအောင်ရိုက် ဖာတဲ့”

“ဒါဆို ဒီဖရဲသီးသည်ကလေးက ပုံပြောကောင်းတဲ့ မိန်းကလေး ဖြစ်နေပြီ ပေါ့။ ဒါနဲ့ နေပါဦး။ အဲဒီအဖြစ်အပျက်က မနေ့က ဘယ်အချိန်လောက်မှာ ဖြစ်တာ လဲ”

“မနေ့က တစ်နာရီကျော်ကျော် လောက်ရှိမယ်”

သူ့စကားကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် ခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညိတ်ခဲ့မိ၏။

“ဒါဆို ဟုတ်ပြီကွ။ အဲဒီအချိန် ဝန်းကျင်လောက်မှာပဲ တို့တောင်ငူဆောင်

နားမှာလည်း အဲသလိုဖြစ်တယ်ဆိုပြီး ငိုယိုနေလို့ ပိုက်ဆံစုပေးလိုက်ကြရတယ် လေကွ။ သရက်ထည်ပွင့်ရိုက် ထာဘီနီ ကလေးနဲ့ အင်္ကျီပန်းရောင်လေးနဲ့မဟုတ် လား”

“ဟုတ်ပကွ။ ဒါဆို သူက ပုံပြင် ပြောပြီး လုပ်စားသွားတာပေါ့”

“သေချာတာပေါ့ သူငယ်ချင်း ရယ်”

ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ကျောင်းဝင်းကြီး ကျယ်ပြန့်သည့် အနေအထားကို အခွင့် ကောင်းယူလျက် ဖရဲသီးသည် မိန်း ကလေးက လုပ်စားတွေခင်းသွားခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါ၏။ တစ်နေ့တည်း နှစ်နေရာ၊ သုံး နေရာ လုပ်စားရသည့် သူ့လုပ်ဆောင် ချက်ကား အံ့ဩစေမည် ဖြစ်ပါ၏။ ထိုကဲ့ သို့ ရိုးသားစွာ ပညာရှာနေကြသော ကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသားများကြားတွင် မရိုးမသား မလိမ္မာတပတ် လုပ်စားခဲ့ကြ သူများကလည်း ပုံသဏ္ဍာန်အမျိုးမျိုး ရှိ ခဲ့ပါ၏။

တချို့သော မိန်းကလေးများဆိုပါ က ကြင်နာသနားတတ်သည့် မိန်မသား အချင်းချင်းတွင် မရိုးမသားအခွင့်ကောင်း ယူလျက် သွားရင်းလာရင်း မပုံးသာမပီ

သာ ဓမ္မတာလာသည့် ကိစ္စမျိုးလုပ်စားတ် ခင်းကာ မိန်းကလေးဆောင်သို့ မရရ အောင် လိုက်သွား။ ထာဘီတွေ နှစ်ထပ် သုံးထပ် (အလစ်မှာ) ရအောင်ထပ်ဝတ် ပြီး ခိုးယူသွားကြသည့် ဓားတလမ်းမျိုး တွေလည်း ကြားရပါ၏။ သူ့အကျိုးသူ ပေးမှာပေါ့ဟု ခွင့်လွှတ်နားလည်ပေးသူ များအတွက် ကုသိုလ်ပွားနိုင်သော်လည်း စေတနာမေတ္တာကို အလွဲသုံးစားလုပ်ကြ သူများအတွက်မူ အကုသိုလ်ကြီးနိုင်ပေ သည်။

အမှန်စင်စစ် ရိုးသားဖြောင့်မတ်စွာ ရှာဖွေစားသောက်သူများအတွက် ကံ တရားသည် အမြဲတမ်း ကိုယ့်ဘက်က ရှိနေတတ်ပြီး မရိုးမသား လိမ်ညာစား သောက်သူများအတွက် ထမင်းတစ်လှော် ပင် ဖြောင့်အောင်ဝင်အောင် စားသောက် နိုင်ကြသည် မဟုတ်သည်မှာ အမှန် တရားတစ်ရပ် ဖြစ်ပါ၏။

ရှေ့လစောင့်မျှော် ဖတ်ရှုပါ။
ဇေယျတုသဗ္ဗမဂ်လံ
လင်းရောင်တင်
□

ဆရာကြီးလင်းရောင်တင် နေ့လက္ခဏာသယ လိုတဂုဟောန်းမှ

ကျန်းမာရေး၊ စီးပွားရေး၊ ပညာရေး၊ လူမှုရေး စသည့်
အရေးကိစ္စများကို ကူညီဆောင်ရွက်ပေးနေပြီ။

နေ့စဉ်-နံနက်(၉) နာရီမှ (၁၂) နာရီအတွင်း၊ ဥပုသ်နေ့တစ်ရက်နားသည်။

အခန်း(၃၀၆)၊ တိုက်အမှတ်(၁၀၁/B)၊ (၇)လွှာ၊ လမ်းသစ်လမ်း၊

လမ်းမတော်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ☎ - 09-420014614

နိဗ္ဗာန်ခရီး အတားအဆီး

ရှယ်လီသိန်းမောင်(စိန်မိုက်ကယ်)

သာသနာတစ်ခေတ်၌ ဘုရင်မင်း မြတ်တစ်ပါးသည် စစ်ပွဲတစ်ခုတွင် အသုံးပြုရန်အတွက် ခိုင်ခံ့သော ရထားလုံးတွင် တွင်းကင်ရန် အကောင်းဆုံးသော လက်ထောက်ကင်းအား ခေါ်လျက် နောင်လာမည့် ခြောက်လအကြာတွင် မဟာကျောသော သစ်ဖြင့် ပြုလုပ်ထားသည့် ခိုင်ခံ့သော ဘီးနှစ်လုံးအား ပြုလုပ်ခိုင်းလေသည်။

ထိုစဉ်လက်သမားသည် ရထားလုံးဘီးတစ်ဘီးအား ခြောက်လပြည့်ရန် ခြောက်ရက်အလိုတွင် ပြီးစီးသွားလေရာ ဘုရင်မင်းမြတ်ထံ ဆက်သလေသည်။ ထိုအခါ ဘုရင်မင်းမြတ်က လက်သမားဆရာအား -

“မောင်မင်း ဘီးတစ်လုံးအည်းနဲ့ တောင် ငါးလနဲ့ ၂၄ ရက်လုပ်ရတယ်။ ဒီတော့ ကျန်တဲ့ ဘီးတစ်လုံးကို ဘယ်လို အချိန်မီပြီးစီးနိုင်ပါ့မလဲ”

ဟု မေးမြန်းရာ လက်သမားဆရာကြီးမှ အရှင်မင်းမြတ်၊ နောက်ဘီးတစ်လုံးအား ခြောက်ရက်နှင့် အပြီးပြုလုပ်အောင်

ရွက်ပေးပါမည့်အကြောင်း လျှောက်တင်လေသည်။

ခြောက်ရက်မြောက်သောနေ့ဝယ် လက်သမားဆရာသည် ဘုရင်မင်းမြတ်အား ဘီးနှစ်လုံးအား ပြုလေသည်။ ထိုအခါ ဘုရင်မင်းမြတ်က ဘီးနှစ်လုံးမှာ ထူးခြားမှုမရှိသည်ကို တွေ့ရ၍

“အမောင်လက်သမား၊ ဘီးနှစ်လုံးသည် အမြင်အားအတူတူပင် ခွဲခြားမရအောင် တူလှပေသည်။ သို့သော် ဘီးတစ်ဘီးမှ ငါးလနှင့် ၂၄ ရက်ပြုလုပ်ရပြီး ကျန်ဘီး တစ်ဘီးမှာ ခြောက်ရက်နှင့် ပြီးစီးရသည့် အကြောင်းရင်းအား သိလိုသည်” ဟု အမိန့်ရှိလေသည်။

လက်သမားလည်း နန်းရင်ပြင်၌ ‘ဘီးနှစ်ဘီးလုံး၏ ထူးခြားချက်အားပြသလို၍ ပထမဦးစွာ ခြောက်ရက်ဖြင့် ပြီးစီးသွားသော ဘီးအား လိုခံပြုရာ ဘီးသည် အရှိန်ပြင်းထန်စွာလည်ပြီး အရှိန်ကုန်သော် မြေပြင်သို့ ဝုန်းပုန်းလဲကျသွားလေသည်။ ထို့နောက် ငါးလနဲ့ ၂၄ ရက် ကြာသော ဘီးအား လိုခံပြုရာ ဘီးမှာ အရှိန်ပြင်းစွာ

လည်ပြီး အရှိန်ကုန်သော် မြေပြင်သို့လဲကျမသွားဘဲ မြေပြင်၌ ထောင်လိုက်အရှိန်ကြာမြင့်စွာ ရပ်တည်နေလေသည်။ ထိုအခြင်းအရာကို ဘုရင်မင်းမြတ်မြင်သော် ဤသို့ဖြစ်ခြင်းအကြောင်းအား လက်သမားအား လျှောက်တင်ခိုင်းလေသည်။

လက်သမားဆရာက အရှင်မင်းကြီး ငါးလနဲ့ ၂၄ ရက်ကြာမြင့်စွာပြုလုပ်သော ဘီးသည် သစ်တကာတွင် အကောင်းဆုံးသော သစ်၊ အဖြောင့်ဆုံးသော သစ်၊ အနှစ်ရှိသော သစ်အား အချိန်ယူ၍ ပြုလုပ်ထားခြင်းဖြစ်ပြီး ခြောက်ရက်နှင့် ပြုလုပ်ထားသော ဘီးသည် သစ်အညံ့ဆုံး၊ အကောက်ဆုံး၊ အနှစ်မဲ့ဆုံး သစ်ဖြင့် အချိန်တိုတိုလေးအတွင်း ပြီးစီးအောင် ပြုလုပ်ထားခြင်းကြောင့် ဤသို့ ကွာခြားခြင်းဖြစ်ကြောင်း ပြောကြားလေသည်။ မင်းကြီးလည်း သဘောပေါက်နားလည်ပြီး လက်သမားအား ဆုတော်ငွေချီးမြှင့်လိုက်လေသည်။

ဤအခြင်းအရာ၌ လက်သမားသည် ဘုရားအလောင်းဖြစ်ခဲ့၍ သစ်တိုက်

အကြောင်းအား ကောင်းကောင်းသိသူ ဖြစ်လေသည်။ ဟုများအလောင်း ဘုရား အဖြစ်သို့ရောက်သော် လူတို့၏ အတွင်း သဏ္ဍာန်သည် သစ်ကောက်၊ အနှစ်မရှိ သော သစ်ကဲ့သို့ ဖြစ်ပါက သံသရာ ဝဲဂယက်မှ ရုန်းနိုင်မည်မဟုတ်ကြောင်း၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ အောက်ပါ သုတ်တော်ကို ဟောတော်မူခဲ့လေသည်။

ဂင်္ဂါမြစ်အတွင်းပျောနေသော သစ် တုံးကြီးသည် ရေပြင်ကြော၌ သောင်တင် ခြင်း၊ လှိုင်းပုတ်ခြင်း၊ လူဆယ်ခြင်း၊ မဆွေး မြေခြင်းရှိမှသာလျှင် သမုဒ္ဒရာအတွင်းသို့ လျှောလျှောရှူရှူရောက်နိုင်မည်ဖြစ်သကဲ့ သို့ လူတို့သည်လည်း နိဗ္ဗာန်ခရီးသို့ သွား ရာ၌ လမ်းခရီး၌ အခက်အခဲအတား အဆီးမရှိမှ လျင်မြန်လွယ်ကူစွာရောက် နိုင်မည်ဖြစ်ပေသည်။

“ဒီဘက်၊ ဟိုဘက်၊ ရေလယ်ချက် နှင့်၊ ကျွန်းထက်မတင်၊ လူတင်မဆယ်၊ နတ် မဆယ်သည်၊ ဝဲဂယံပြုတ်၊ ဆွေး ယုတ်သော်၊ သမုဒ္ဒရာပင်လယ်ရောက်မည် တည်း”

ဒီဘက်ဆိုသည်သဘောကား လူ ခန္ဓာကိုယ်အတွင်း၌ မျက်စိ၊ နား၊ နှာခေါင်း၊ လျှာ၊ ကိုယ်၊ စိတ်ဟူသော အတွင်းအာရုံ ခြောက်ပါးအပေါ်၌ လူတို့သည် တွယ်တာခြင်း၊ တပ်မက်ခြင်း၊မက်မောခြင်း၊ မကျေနပ်ဖြစ်နေသရွေ့ကာလပတ်လုံး နိဗ္ဗာန်သို့ ဝေးမည်သာတည်း . . . ။

ဟိုဘက်ဆိုသည်မှာ အပြင်အာရုံ ခြောက်ပါး ဖြစ်သော အဆင်း၊ အနံ့၊ အသံ၊ အရသာ၊ ထိတွေ့မှု၊ ခံစားမှု၊ ကြံစည်တွေး

တောမူများအပေါ် လူတို့သည် မက်မော တွယ်တာခြင်း၊ ဒေါသ၊ ဟောဟစ်တိများ ရှိ နေသရွေ့ကာလပတ်လုံး နိဗ္ဗာန်ခရီးနှင့် ဝေးမည်သာတည်း။

ရေလယ်ချက်နှင့် ကျွန်းထက်မတင် ဆိုသည်ကား လူသတ္တဝါတို့သည် သား၊ သမီးအား စွဲလမ်းခြင်း၊ ပစ္စည်းဥစ္စာအား စွဲလမ်းခြင်း၊ ရာထူးစွဲလမ်းခြင်း၊ အတ္တလွန် ကြံခြင်း၊ မိမိကိုယ်ကိုအထင်ကြီး၍ မာန ထောင်လွှားနေသမျှကာလပတ်လုံး နိဗ္ဗာန် ခရီးနှင့် ဝေးမည်သာတည်း။

လူဆယ်သည်ဆိုသည်မှာ ဤသာသ နာတော်မြတ်ကြီးနှင့်နီးပြီး တချို့ရဟန်း တို့သည် လူများနှင့် ရောနှောစွာနေတတ် ကြ၍ လူအများပျော်ရွှင်လျှင် လိုက်ပျော် ၍ လူအများဝမ်းနည်းလျှင်လိုက်ဝမ်းနည်း တတ်ပြီး လူမှုကိစ္စများပြားသော ရဟန်း၊ လူ၊ ပုဂ္ဂိုလ်များသည် နိဗ္ဗာန်ခရီးနှင့် ဝေး မည်သာတည်း။

နတ်ဆယ်ဆိုသည်မှာ တချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် မြင့်မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်ပါလျက် နတ်တို့၏ ဘဝကိုလိုလား တောင့်တခြင်း၊ ဝါန၊ သီလ၊ ကုသိုလ် ကောင်းမှုများပြုလုပ်ရာတွင် ထင်ပေါ်လို ခြင်း၊ ဂုဏ်ပကာသနဖြင့် အပြိုင်အဆိုင် လှူဒါန်းနေသရွေ့ နိဗ္ဗာန်ခရီးနှင့်ဝေးမည် သာတည်း။

ဝဲဂယက်ဆိုသည်မှာ ရေပြင်ဝယ် ပျောနေသော အရာဝတ္ထုမှန်သမျှ ဝဲအ တွင်း ကျရောက်ပါက မည်သို့မှ ရုန်းကန် မရဘဲ ဖုံးစွဲနှစ်မြုပ်စေသကဲ့သို့ လူတို့သည် လည်း ကာမဂုဏ်တည်းဟူသော ဝဲဂယက်

အတွင်းကျရောက်ပါက မိမိဘဝစုံးစုံးနှစ် မြုပ်၍ နိဗ္ဗာန်ခရီးဝေးမည်သာတည်း။

ဆွေးမပုပ်သော်ဆိုသည်မှာ လူတို့၏ ခန္ဓာကိုယ်တွင်း၌ သီလဂျက်စီးခြင်း၊ ဟန်ဆောင်စွာကျင့်ကြံခြင်း၊ မနောကံ မကောင်းမှုတို့ဖြင့် ငါစွဲ စွဲနေသရွေ့ကာလ ပတ်လုံး နိဗ္ဗာန်ခရီးဝေးမည်သာတည်း။

ထိုကဲ့သို့ ဂင်္ဂါမြစ်အတွင်း ပျောနေ သော သစ်တုံးကြီးနှင့် ပမာပြု၍ လူသတ္တ ဝါတို့ ဘဝသံသရာတစ်လျှောက်၌ ဒုက္ခ ပေါင်းမြောက်မြားစွာကို တွေ့ကြုံနေရပါ သဖြင့် ဤသံသရာဝဲဂယက်မှ ရုန်းထွက် ၍ နိဗ္ဗာန်လမ်းခရီးသို့ အခက်အခဲအတား အဆီးမရှိရောက်စေနိုင်သော ဤသုတ် တော်ကို လူအများသတိသံဝေဂရစေရန် အတွက် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်တွင် ဟောတော်မူခဲ့လေသည်။

သမာဒိဌိခေါင်းဆောင်သော မဂ္ဂင် ဖောင်ကြီးစီး၍ နိဗ္ဗာန်သို့ အရောက်လှမ်း နိုင်ကြပါစေ။

(ဆရာတော် ရှင်ဥတ္တမအား ဤ ဆောင်းပါးဖြင့် ပူဇော်ပါ၏အရှင်ဘုရား)

မှတ်ချက်
သစ္စာရွှေစည်ဆရာတော် ရှင်ဥတ္တမ ၏ နိဗ္ဗာန်သို့ ခရီးအတားအဆီးတရား တော်မှ ခံစားတင်ပြပါသည်။

ရှယ်လီသိန်းမောင်
(စိန်ခိုက်ကယ်)

လူဝင်စား မဟုတ်သော လူဝင်စား

ဝသုန်ဟိန်းထက်

"လူဝင်စားခြင်းသည်" (Reincarnation) ဟူသောကိစ္စကို အနောက်တိုင်း သိပ္ပံပညာရှင်များပင် စိတ်ဝင်တစား လေ့လာသုတေသနပြုခဲ့ကြသည်မှာ ကြာခဲ့ပြီ။ သိပ္ပံပညာဖြင့် တိကျခိုင်လုံစွာ သက်သေမပြနိုင်သော်ငြား လူဝင်စားဖြစ်ရပ်များကို တော့ ကောင်းစွာလက်ခံခဲ့ကြပြီးဖြစ်သည်။

စာရေးဆရာ James M. Moirlok ရေးသားခဲ့သော Getting out of your Body စာအုပ်တွင်လည်း ၎င်းလူဝင်စားပြဿနာကို တစ်ခန်းတစ်ကဏ္ဍအနေဖြင့် ထည့်သွင်းဖော်ပြထားပါသည်။ ထို့ပြင် ၎င်းစာရေးဆရာသည် "သေစံ့မှူးမှူး လူနာ များမှ တွေ့ရှိချက်" (Deceased Observations) ဖြစ်သော သေဆုံးခါနီးလူများ၏ လားရာဝတီနှင့် 'အာရုံနိမိတ်ဆိုး' (Death Bed Visions) ကိုလည်း ကိုယ်တွေ့ သုတေသနပြုချက်များဖြင့် လေ့လာဖော်ပြထားပါသည်။ ၎င်းအရာ အားလုံးမှာ လည်း တိုက်ရိုက်သော်လည်းကောင်း၊ သွယ်ဝိုက်၍ သော်လည်းကောင်း တစ်ခုနှင့်

တစ်ခု ဆက်စပ်နိုးနွယ်လျက်ရှိပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ ဗုဒ္ဓဘာသာအလိုအရ သည်လည်း "လူဝင်စား" ကိစ္စမှာ အဆန်းတကြယ် မဟုတ်တော့ပါ။ သုံးဆယ့်တစ်တိုက် ကျင်လည်နေသမျှ ဒီဘုံဘဝက ပျောက်သွားလျှင် တခြားဘုံ ဘဝတစ်ခု၌ သွားဖြစ်၍ သံသရာလည် ပတ်နေကြပေလိမ့်မည်။

နိဗ္ဗာန် မရောက်မချင်း ပြီးဆုံး ပျောက်ကွယ်သွားကြမည် မဟုတ်ပေ။

ပျက်စီးမှုကို ဖယ်ပြုပျက် ပြုစု
ပျက် ဇာတ်လမ်းနှင့် ဆင်စပ်နေ၍
သိအပ်သော ပဋိသန္ဓေတည်ခြင်း
လေးမျိုးကို အလျဉ်းသင့်၍ အကျဉ်းချုံး
၍ ဖော်ပြလိုပါသည်။ သတ္တလောက၌
တည်ရှိသော ပဋိသန္ဓေတည်ခြင်းတို့မှာ
အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်၏။

(၁) ဥပပတ် ပဋိသန္ဓေ

ဤသန္ဓေမှာ မည်သည့်အရာကိုမျှ
မှီတွယ်စရာ မလိုပေ။ ရုပ်နှင့်နာမ်
နှစ်ပါးစလုံး တစ်ပြိုင်တည်းဖြစ်ပေါ်ကာ
တစ်နေရာရာမှ ကျရောက်လာသကဲ့သို့
“ဘွား ကန် ပေါ်ပေါက်လာခြင်းမျိုးပင်
တည်း။ ပမာပြရသော် နတ်၊ ဗြဟ္မာ
တို့၏ ပဋိသန္ဓေမျိုးပင်ဖြစ်၏။ ကံအစွမ်း
ကြောင့်ဖြစ်သောသန္ဓေဖြစ်သည်။

(၂) သံသေဒဝ ပဋိသန္ဓေ

အစိုဓာတ်ရှိသော အညိုတစ်မျိုး
မျိုးကို မှီတွယ်၍ဖြစ်သည်။ သစ်ပွင့်၊
သစ်သီး၊ ရေညှိ၊ အပင် စသည်တို့ကို
မှီတွယ်၍ အသက်ဓာတ်ဝင်ကာ ကြီး
ထွားရှင်သန်လာခြင်းမျိုးဖြစ်၏။ ပမာပြ
ရသော် ပိုးလောက်လန်းစသည်တို့ပင်
တည်း။ (မှတ်ချက်။ ။ သဘာဝလွန်
ဖြစ်ရပ်မျိုးဖြစ်သော ဝါးမမွေးပွားသော
ဝေဠုဂံဝန်မင်းသမီးဖြစ်ရပ်မျိုးလည်းရှိ၏)

(၃) အဏှဝ ပဋိသန္ဓေ

အခွံဖြင့်ပွားသော သတ္တဝါများ၏
သန္ဓေတည်မှုမျိုးပင်တည်း။ ပမာပြရ
သော် ကြက်ငှက် စသည်တို့၏ သန္ဓေ
တည်ပုံမျိုး ဖြစ်သည်။

(၄) ဝလာဘူပဋိသန္ဓေ

အမိအဖတို့မှ ပေါင်းစပ်၍ အမိ
ဝမ်းတွင်း၌ သန္ဓေတည်ခြင်းမျိုးဖြစ်
သည်။ လူ့လောကနှင့် တိရစ္ဆာန်ဘဝ
များဖြစ်၍ အကောင်လိုက်ပွားသော

သန္ဓေပုံမျိုးဖြစ်၏။ အထူးသဖြင့်
Manmal ခေါ် ကျောရိုးရှိသတ္တဝါတို့
သည် အဖိုနှင့်အမ သံဝါသပြုရာမှ
သန္ဓေတည်ရခြင်းမျိုးဖြစ်၏။

ထိုသို့သောအကြောင်းရာတို့ကို
ဦးစွာပလ္လင်ခံ ပေါ်ပြနေရခြင်းမှာ လူ
တစ်ယောက်၏ ထွက်သက်ထွက်လု
ဆဲဆဲ၊ နောက်ဆုံးအချိန်၌ စွဲလန်းမှု
အာရုံကိုမှီ၍ ဖြစ်တက်သော အကြောင်း
ကိစ္စတို့နှင့်ပတ်သက်၍ ဆက်စပ်တွေး
ခေါ် စဉ်းစားနိုင်ကြစေရန်ဖြစ်သည်။

“လူဝင်စား” ကိစ္စမှာ အဆန်းတ
ကြယ်မဟုတ်ပါ။ ဘဝများစွာလည်ပတ်
နေကြရသော ကျွန်ုပ်တို့သတ္တဝါလောက
၏ ဖြစ်စဉ်တစ်ခုသာဖြစ်သည်။

သို့သော် ယခုပေါ်ပြမည့် လူဝင်
စားဖြစ်ရပ်မှာ ဆန်းကြယ်နေပါသည်။
ဖြစ်ရိုးဖြစ်စဉ် နိယာမတို့မှ သွေဖည်နေ
ပါသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း “လူဝင်စား
မဟုတ်သော လူဝင်စား” ဟု ခေါင်းစဉ်
ကပ်၍ မွန်းမရေးဖွဲ့ တင်ဆက်လိုက်ရပါ
သည်။

အောက်ပါဖြစ်ရပ်တို့မှာ ကျွန်ုပ်၏
မိခင် ပြောပြချက်ကို ပြန်လည်ရေးဖွဲ့
ခြင်းဖြစ်ပြီး ကယက်ရှင်တို့၏ အမည်
နာမတို့ကို လွဲဖယ်ရေးသားထားခြင်း
ဖြစ်ပါသည်။

(စာရေးသူ)

x x x x x

“မိုက်လိုက်တဲ့သစ်၊ ဒီကောင်မီး
ကိုမှ လင်ရွေးရတယ်”

“ဟုတ်ပါတော်၊ ခွေးဖြစ်ချင်လို့
ပြာပုံတိုးတာ... နေပစေ ခင်းထိုက်နဲ့
ခင်းကပ်”

သမီးဖြစ်သူ မလိမ္မာမှုကြောင့်
မိဘနှစ်ပါးဖြစ်သော ‘ဦးကျော်စိန်’ နှင့်
‘ဒေါ်ထားခင်’ တို့မှာ ယူကျွေးမရ ဝေါသ
တကြီးဖြင့် ပြောဆိုနေကြတော့၏။
ဦးကျော်စိန်မှာ တနင်္သာရီတိုင်းဒေသ

ကြီး၊ ထားဝယ်ဒေသမှ လူသိရှင်ကြား
ရှေ့နေမင်းတစ်ဦးဖြစ်ပြီး ဇနီးဖြစ်သူ
ဒေါ်ထားခင်မှာ အငြိမ်းစားကျောင်းအုပ်
ဆရာမကြီး ဖြစ်၏။ ပြည့်စုံကြွယ်ဝသော
မျိုးရိုးမှဖြစ်၍ မြို့မျက်နှာဖုံး သူဌေး
လင်မယားလည်းဖြစ်ပေသည်။ “မူမူ
ခင်” နှင့် “ဖြူဖြူခင်” ဟူသောသမီး
နှစ်ယောက်ရှိပြီး သမီးတို့၏ အလှဂုဏ်
ထင်ရှားမှုကြောင့် မျက်နှာကြီးနေရသူ
များလည်း ဖြစ်ကြ၏။

သမီးနှစ်ယောက်ကို ဖူးဖူးမှတ်
အလိုလိုက်၍ ရွှေပေါ်ဖြတင် မွေးထားခဲ့
၍ ယခု အရွယ်ရောက်ကြအချိန်မှာ
တော့ သမီးအငယ်ဖြစ်သူ “ဖြူဖြူခင်”
အား ပညာတက် လူငယ်တစ်ဦးမှ
မျက်စိကျ တောင်းရမ်းမှုကြောင့် မိဘ
ချင်း သဘောတူမှုဖြင့် ပေးစားရန်စဉ်
ကြ၏။

ထိုသူငယ်မှာလည်း အခြားသူမ
ဟုတ်။ ဦးကျော်စိန်၏ ငယ်သူငယ်ချင်း
လည်းဖြစ်၊ ခရိုင်သစ်တောဝန်ထောက်
လည်းဖြစ်သော ဦးအုံးရှိန်၏ တစ်ဦး
တည်းသောသား “မိုးမြင့်ဆွေ” ဟူသော
ခေတ်ပညာတက် လူငယ်တစ်ဦးပင်ဖြစ်
၏။ ဓနုဥစ္စာကလည်းရှိ၊ ဂုဏ်ဒြပ်က
လည်းထင်ပေါ်၊ ဆွေကြီးမျိုးကြီးလည်း
ဖြစ်၊ သိက္ခာမီးရင်းနီးသူလည်းဖြစ်၍
ဦးကျော်စိန်တို့မှာ ကန့်ကွက်စရာမရှိ
ပကတိ သဘောတူပြီးဖြစ်၏။

သို့သော် နဖူးစာက ဟူသည်ကား
ဆန်းကြယ်ပေစွာ မြူဖြူခင်သည် မိုးမြင့်
ဆွေအား စတုတ္ထ သည်အချိန်မှစ၍
မေတ္တာကင်းမဲ့ စိတ်နှလုံးပျက်၍ ခါးခါး
သီးသီး ငြင်းဆန်လေတော့သည်။ သား
သမီးအပေါ် ဆင်စီးမြင်နဲ့ မြင်ချင်
သော မိဘနှစ်ပါးသည် ယခင်ဖယ်စား
အမျိုးမျိုးပြောဆိုချောင်းပျက်၏။ ချော
တစ်လှည့် ခြောက်တစ်ခါပြုကြ၏။

သို့သော် အရာမထင် မြူဖြူခင်
ကား ခေါင်လုံးသမည်းတော်၊ သမင်းမထင်

အဲဒါ သန့်ပြန်ပါ။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်ပင်သေ
မည်ဟု ခြိမ်းခြောက်၏။ အဆိုးဆုံးကား
ငမ်း၏သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ "ဇော်ဇော်"
ဆိုသူနှင့် ခိုးရုံလိုက်ပြေးသွားခြင်းဖြစ်
သည်။ ရိုးသားလက်ရှိသော်ငြား ဓန
ဥစ္စာမရှိ၊ ဆွေမဲ့မျိုးမဲ့ ယိုးဒယားနိုင်ငံသို့
နှင့် မိဘများကား မည်သို့မျှ သဘော
မတူနိုင်။ သူ၏အဖေမှာ ဖြစ်လာခဲ့ရုံ
သို့ မြည်တွန်စိတ်ဆိုးနေကြခြင်းဖြစ်
သည်။

နှစ်လတိတိ ကြာမြင့်သည့်တိုင်
မည်သည့်သတင်းမှ မကြား။ တပည့်
တပန်း မိတ်ဆွေများကို ကူညီရှာဖွေစေ
သော်လည်း ဖြူဖြူခင်တို့၏ သတင်း
အစနက်ပူပူ ရှေး ဖြူဖြူခင်တို့ လင်မယား
ကား မိဘတို့၏ ဒေါသမီးလှူကိုသိ၍
လွတ်ကင်းရာ တစ်နေရာရှာ၍ လုံခြုံစွာ
ပုန်းအောင်းနေမည်ဖြစ်လေတော့၏။

ဤသို့ သမီးငယ် ဖြူဖြူခင်သည်
မိဘသဘောမတူသူနှင့် ခိုးရုံလိုက်ပြီး
သုံးလအကြာမှာပင် ဦးကျော်စိန်သည်
အကြောင်းကြောင်းသော ထောက်ထား
ရှော့ကိုင့်တွက်၍ သမီးကြီး "မူမူခင်"
အား "မိုးမြင့်ဆွေ" နှင့် အိမ်ထောင်ချ
ပေးလိုက်တော့သည်။

နှစ်ပက်မိဘအသိုင်းဝိုင်း၏ ဂုဏ်
အလွှာကြောင့် မင်္ဂလာအခမ်းနားကို
ကြီးကျယ်စွာ ကျင်းပပေးခဲ့ပါသည်။
လူငယ်များမှာလည်း မိဘတို့၏ မျက်နှာ
ကို ထောက်ထား၍ ကောင်းစွာလက်ခံ
ပေးကြ၍ ပင်လှာပွဲထပြောက် အောင်
မြင်ခဲ့ပါသည်။

ငင်းကိုးမိတ်ဆောင်သက်တမ်းအတွင်း
မည်သည့်ပြဿနာတစ်ခုတစ်ရာမှမရှိပါ။
သို့သော်လည်း ထိုကာလအတွင်း၌
သမီးငယ်ဖြစ်သူ ဖြူဖြူခင်ကိုလင်မယား
မိသားစု၏ ကြားဝင်ကိုးလေသည်။
ထိုသို့လားနှစ်ယောက်သည် ဓရာဝတီ
မြို့သို့ တို့ကလေးဖြူမအုပ်နီတွင် လေ
ငြိမ်းနေတိုင်းကြောင့် ငမ်းကို စီးလာ

မယား နှစ်ထပ်သဘောမှာ နှစ်ပြုပဲသွား
ကြောင်း သဘောပေါ်တွင် အကူပါ
လာသော ဦးကျော်စိန်၏ တပည့်တစ်ဦး
မှာ ဖြူဖြူခင်ကို ကောင်းစွာ မှတ်မိ
ခဲ့ကြောင်း မသေမပျောက်ခဲ့သော ငင်း
တပည့်ဖြစ်သူမှ ပြောကြားချက်အရ
ငင်းတို့လင်မယားနှစ်ယောက်စလုံးသည်
ပေးပြင်းနှင့်လှိုင်းဂင်္ဂါကြောင့် ဂရုထိ
လွင့်စဉ်ကျသွားသည်ကို တပ်အပ်မြင်ခဲ့
ရကြောင်း ကြားသိခဲ့ရသည်။

ဦးကျော်စိန်နှင့် ဒေါ်ထားခင်မှာ
လည်း မနေသာတော့။ "တောင်းစုတ်
ပလုံးစုတ်သာ စွန့်ပစ်ရိုးရှိပါသည်။
သားဆိုးသမီးဆိုး မစွန့်နိုင်" ဟုဆိုသည့်
အတိုင်း ပရိဒေဝမီးတောက်၍ ချက်
ချင်းပင် ထိုဒေသသို့ သွားရောက်ခဲ့ကြ
တော့သည်။ စက်လှေတစ်စီးငှား၍
သုံးရက်တိုင်တိုင် လိုက်လံရှာဖွေသော်
လည်း သမီးငယ်တို့လင်မယား၏ ရုပ်
အလောင်းကို ရှာမတွေ့ကြ။

ကျေးရွာနယ်ပယ်ဒေသအသီးသီးသို့
နည်းမျိုးစုံဖြင့် သတင်းထောက်လှမ်း

သော်လည်း ငင်းတို့သတင်းကိုမရခဲ့။
တစ်လကြာတော့ စိတ်လျော့ကာ သမီး
ငယ်တို့လင်မယားအားရည်စူး၍ ဆွမ်း
သွပ် အမျှဝေ ပြုလုပ်ပေးခဲ့ပါသည်။
ထိုညမှာပင် သမီးကြီး မူမူခင်သည် အိပ်
မက်ထူးဘစ်ခုကို မြင်မက်ခဲ့ပါသည်။

အိမ်မက်ထဲတွင် ဖြူဖြူခင်သည်
ငရုပျားတစ်ကိုယ်လုံး စိမ့်ပြီး မိမိကား
စိမ့်စိမ့်ကြည့်ကာ

"အစ်မ... နင်တို့ဆီ ငါ ပြန်လာ
ခဲ့မယ်၊ နင်တို့နဲ့ပဲ ငါပြန်နေမယ်" ဟု
ပြောသည်ကို မြင်မက်ခဲ့၏။ ထိုအိမ်မက်
ကို မိဘဆွေမျိုးများအား ပြောပြရာ
အားလုံးက "ဖြူဖြူခင် လူဝင် ဓားဘတ်နဲ့
ရောက်လာမည်" ဟု မှတ်ချက်ပြုကုန်
၏။

တိုက်ဆိုင်မှုဟု ဆိုရမည်လားမသိ။
မကြာမီပင် မူမူခင်၌ ကိုယ်ဝန်ရှိခဲ့လေ
ပြီ။ ထိုကိုယ်ဝန်လွယ်ထားသောကာလ
များ၌လည်း ညီမဖြစ်သူ ဖြူဖြူခင်အား
အထက်ပါအတိုင်း နှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင်
အိမ်မက်မြင်မက်ခဲ့ပါသည်။ ထို့ကြောင့်

မည်သည့်မိညာဉ်ပရလောကသားသည်
ဖြူဖြူခင် အယောင်ဆောင်၍နေ ပါသနည်း။
လူမသေဘဲနှင့် လူဝင်စား ဟူ၍မဖြစ်နိုင်။
အတိတ်ဘဝကို မှန် အောင် ပြောပြနိုင်ရုံနှင့်
“လူဝင်စား” ဟု
ပုံသေသတ်မှတ်နိုင်ပါမည်လော။
ထိုဖြစ်ရပ်သည် ပရလောက၏
ဆန်း ကြယ်မှုတစ်ခုပင်ပေလေလား။

လည်း ဖြူဖြူခင်သည် လူဝင်စားဘဝ ဖြင့် မိမိဝမ်းကြာတိုက်၍ ရောက်ရှိနေ ပြီဟု ပိုယုံကြည်သွားတော့သည်။ မိဘ ဆွေမျိုးအားလုံးကလည်း မပြင်ရသေး သော ထိုကလေးကိုပင်အချစ်ပို၍ တယု တယ ဖြစ်နေကြရှာလေပြီ။

ကိုးလလွယ်ပြီး ဆယ်လတွင် ဖွားမြင်သောအခါ ယိုကလေးမှာ မိန်းကလေးဖြစ်ရုံမက ဖြူဖြူခင် လူဝင် စားသည် ဟုပြောရမလောက်အောင် နှုတ်သွယ်၊ မေးရိုးအကျဉ်း၊ စသည် လက္ခဏာများမှာ တူညီနေပြန်သည်။ ရှေးဦးမဆွကပင် ယုံကြည်စွာရှိပြီးဖြစ်၍ ထိုကလေးကို "ဖြူဖြူခင်"ဟုပင် အမည် ကင်ပွန်းတပ်ခဲ့သည်။

ဖြူဖြူခင်ကလေး စကားပြော တတ်သောအရွယ်မှာပင် အံ့ဩမှုများ ကြုံရပြန်သည်။ ထိုကလေးသည် မိခင် ဖြစ်သူအား "အမေ" ဟုခေါ်ရမည်အ စား "အစ်မ" ဟုသာခေါ်၏။ ပြောပြ၍ လည်းမရ မူမူခင်၏ ဝိခင်ခေါ်ထားခင် အားလည်း "အဘွား" ဟုမခေါ်။ "အမေ" ဟုခေါ်ပြန်သည်။ အတိုးဖြစ် သူကိုလည်း "အမေ" ဟုသာခေါ်၏။

ထိုမျှမက မိမိအရင်ဘဝက ကျင် လည်သောပတ်ဝန်းကျင်အားလုံးကိုလည်း ကောင်းစွာမှတ်မိ၍ မှန်ကန်စွာပြန် ပြောနိုင်သည်။ သူ့မိတ်ဆွေများကို လည်း တစ်ချိန်က ၎င်းအသုံးပြုခဲ့သော အသုံးအဆောင်ပစ္စည်း အဝတ်အစား များကိုလည်း မှားယွင်းမှုမရှိ အမှတ် သတိကောင်းစွာဖြင့် ပြန်ပြောပြနိုင် သည်။ ရွေးချယ်ပြန်နိုင်ခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့်လည်း ဤမျှလောက် သေချာသော လူဝင်စားဖြစ်ရပ်ကို မည် သူမျှ မမြင်ဆန်နိုင်။ ဤကလေးသည် "ဖြူဖြူခင်" တစ်ယောက် ဧကန်မချ လူဝင်စားစင်စစ်ဖြစ်ပေ၏ဟု တညီ တညွတ်တည်း ကောက်ချက်ချနိုင်ခဲ့ကြ သည်။

သို့သော်ဖြစ်ရပ်က ဤမျှနှင့်-ပြီးမ သွားပါ။ ဆန်းကြယ်မှုအစက ယခုမှ စတင်ပါပါသည်။ တည်ငြိမ်နေသော ကန်ရေပြင်သို့ ခဲတစ်လုံးပစ်ချလိုက်ရင် ဝဲဝဲယက်ထ လှိုင်းပွတ်ရသလို တည်ငြိမ် နေသော ကျန်မိသားစုဘဝကလေး သည်လည်း ဝဲဝဲယက်ထရန် ဖြစ်ရပ် ပေါ်လာခဲ့ပါသည်။

လွန်ခဲ့သော သုံးနှစ်ကျော်က ရေ နှစ်ပြီးသေဆုံးသွားသည်ဟုထိထားသော "ဖြူဖြူခင်" တို့လင်မယားနှစ်ယောက် စလုံး သက်ရှိထင်ရှား ပြန်လည်ရောက်ရှိ လာခဲ့ပါသည်။ မိဘဆွေမျိုး ညာဘကာ မိတ်ဆွေများအားလုံး ထိတ်လန့်အံ့ဩ စွာ ရင်သပ်ရှုမော ဖြစ်ကြရတော့သည်။

ဝမ်းသာရမလား။ ဝမ်းနည်းရမ လားဆိုတာထက် မယုံကြည်နိုင်ဖွယ် အံ့ဩမုင်တက်ရင်း စကားစပင်ရှာမရ ကြ။ ဖြူဖြူခင်တို့ ပြောပြချက်အရ ၎င်းတို့လင် မယားနှစ်ယောက်စလုံး မသေခဲ့ပါ။ အပြောကျယ်သော ရေပြင် ကြီး၌ တစ်ရက်နှင့်တစ်ညတိုင်အောင် ပျဉ်ချပ်ကြီးကို ဖက်တွယ်မျောပါရင်း လင်မယားနှစ်ယောက်စလုံး လိုက်ပါ နေခဲ့ရသည်။

နောက်တစ်နေ့တွင်မှ ငါးဖမ်းလှေ တစ်စီးနှင့်တွေ့၍ ကယ်ဆယ်ခံခဲ့ရကာ ၎င်းလှေနှင့်ပင် လိုက်ပါသွားရတော့ သည်။ နောက်ဆုံး ခိုကိုးရာမဲ့ဘဝဖြင့် ၎င်းရေလုပ်သားထဲတွင်ပင် မှီခိုရင်း လုပ်ကိုင်နေထိုင်ခဲ့ရသည်။ ရန်ကုန်သို့ ပြန်ရန် လမ်းစရိတ်များစုဆောင်းနေရ သည်ကတစ်ကြောင်း၊ ထိုကာလအတွင်း သားလေးတစ်ယောက်နှင့် သမီးလေး တစ်ယောက်ဖွားမြင်ခဲ့သည်။ ထိုအတွက် ကြောင့်လည်း ဤမျှလောက်အချိန်တွေ ကြာညောင်းခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ဖြူဖြူ ခင်က ရှင်းပြခဲ့ပါသည်။

ဖြူဖြူခင်ကြုံတွေ့သော ဖြစ်ရပ် များက မေထွေအထူးတော့မဟုတ်။ သို့

သော် "လူဝင်စား" ဟုသတ်မှတ်ထား သော ဖြူဖြူခင် တစ်ဖြစ်လဲ ကလေး၏ ဖြစ်ရပ်မှာကား အံ့ဩစရာပင်တည်း။ အိမ်ထောင်ရှင် ဖြူဖြူခင်မှာ တကယ် သေဆုံးခြင်းမရှိ၍ လူဝင်စားမဖြစ်နိုင် ပါ။ သို့ဆိုလျှင် ဖြူဖြူခင်သည် မည်သူ နည်း။

မည်သည့်ဝိညာဉ်ပရလောကသား သည် ဖြူဖြူခင် အယောင်ဆောင်၍နေ ပါသနည်း။ လူမသေဘဲနှင့် လူဝင်စား ဟူ၍မဖြစ်နိုင်။ အတိတ်ဘဝကို မှန် အောင် ပြောပြနိုင်ရုံနှင့် "လူဝင်စား" ဟု ပုံသေသတ်မှတ်နိုင်ပါမည်လော။ ထိုဖြစ်ရပ်သည် ပရလောက၏ ဆန်း ကြယ်မှုတစ်ခုပင်ပေလေလား။

ထိုဝိညာဉ်သည် ဖြူဖြူခင်နှင့် မည် သို့ပတ်သတ်ဆက်နွယ်နေပါလေသနည်း။ အဘယ်ကြောင့် ဖြူဖြူခင်၏ အတိတ် ဇာတ်ကြောင်းကို ခရေစေထွင်းကျ ပြောဆိုနိုင်ရတာလဲ စသည်အချက်များ မှာ တွေးတောဖြေရှင်၍မရသော ပစ္စာ တစ်ပုဒ် ဖြစ်နေပါတော့သည်။

ထိုကလေး ဖြူဖြူခင်သည်လည်း အသက်သုံးနှစ်ကျော်ပြီးသည်နှင့် ယခင် ကကဲ့သို့ အတိတ်ဖြစ်ရပ်တို့ကို ပြောဆို နိုင်စွမ်းမရှိတော့သလို ငယ်စဉ်က ၎င်း သိခဲ့၊ ပြောခဲ့သောဖြစ်ရပ်အားလုံးထို့ လည်း မေ့ပျောက်သွားခဲ့ပါသည်။ ပကတိ သာမန်လူသားဘဝအဖြစ်နှင့် အိမ်ထောင်သားမွေး နိယာမပုံစံဖြင့် အသက်(၅၈)နှစ်အထိ နေထိုင်သွားခဲ့ ပါသည်ဟု စာရေးသူ၏မိခင်မှ ပြောပြ ခဲ့ပါသည်။

ကျွန်ုပ်အတွက်မူ ဤ "လူဝင်စား မဟုတ်သော လူဝင်စား" ဖြစ်ရပ်၏ ကား ယနေ့တိုင် မေ့ပျောက်နိုင်စွမ်းမရှိ သလို ယနေ့တိုင် အပြေမထုတ်နိုင် သော ဆန်းကြယ်ပပေဋိတစ်ပုဒ်အဖြစ် ဆက်လက်တည်ရှိနေပါတော့၏။

ပြန်ချိန်တန်တော့ ဖြန်ရဖို့

နေပုည

ဝေဖန်ကြီးတစ်ထပ်မော်တော်ကားခမုံချောင်းရိုးအတွင်း
မှန်မှန်ခုတ်မောင်းနေသည်။ ညဘက်ခုတ်မောင်းသည်မို့
သင်္ဘော၏ဆလိုက်မီးကချောင်း ရေပြင်ပေါ်သို့ တူရုမှသည်
ဘေးဘယ်ညာဝေ့ယမ်း ဖြာကျနေသည်။
သူ့တာဝန်မှာ ချောင်းလက်တက်၏ ကမ်းနံဘေးကျေးရွာများမှ
ဈေးသည်များကို နံနက်မိုးသောက်တွင် ကျိုက်လတ်မြို့သို့
အရောက်ရှိ ပေးရမည်တာဝန်ပင်။
ခမုံချောင်းရိုးကား ကိုက် ၁၅၀ ခန့်သာ ကျယ်သောကြောင့်
ဝေဖန်ကြီးမော်တော်သည် ရေလယ်မှသာ
ခုတ်မောင်းနိုင်သည်။ မော်တော်နောက်တွင် တွဲသမ္ဗန်တစ်စီး
တွယ်ဆက်ထားသည်။ လိုက်ပါလိုသည့် ခရီးသည်များက
ကမ်းပေါ်မှ သင်္ဘောကို မီးရိုက်အချက်ပြလျှင် ဆလင်ဖြစ်သူ
အောင်မောင်းသည် စက်ရိုက်လျှော့ကာ နောက်တွင်ပါလာ
သော သမ္ဗန်သမား ဖိုးထောင်ထံသို့ သံချောင်းခေါက်အချက်
ပေးရသည်။ ထိုအခါ ဖိုးထောင်က မော်တော်နှင့် ဆက်သွယ်
ထားသော ကြိုးကို ဖြုတ်ပြီး မီးပြခေါ်သောခရီးသည်များထံ
သမ္ဗန်နှင့် သွားကြိုပြီး မော်တော်ပေါ်သို့ ပြန်ပို့သည်။
ခရီးသည်များမော်တော်ပေါ်ရောက်ပြီးသည်နှင့်
ဆလင်အောင်မောင်းထံသို့ သံချောင်းခေါက်
အသံပေးရသည်။ ထိုအခါကျ မှ ဆလင်အောင်မောင်းသည်
သင်္ဘောကို စက်ရိုက်ပြန်ဖြင့် မောင်းနှင်ရသည်။

စောသာထူးတို့ မိသားစု တစ်စုလုံး ပြုံးပျော်နေကြသည်။ သူတို့အားလုံး၏ မျက်နှာသည် မှိုရသည့်မျက်နှာဖြစ်နေကြ၏။ သည်နှစ်တွင် သူတို့နယ်တစ်နယ်လုံး စပါးအတွက်ကောင်းသည့်အတွက် နယ်သူနယ်သားအားလုံး ဝမ်းပြောက်ရွှင်ပြုံးကြရသည်။ ထိုအထဲတွင် စောသာထူးတို့မိသားစုက ပိုမိုပျော်ရွှင်နေသည်မှာ သူတို့ပိုင် လယ်ဧကနှစ်ဆယ်မှ စပါးအထွက်သည် အခြားသောလယ်သမားများ စပါးအထွက်ထက် နှစ်ဆနီးပါး ပိုမိုထွက်ရှိသောကြောင့် မြို့နယ်က ချီးမြှင့်သည့် စပါးအထွက်တိုးဆုအပြင် မြေကြီးက ရွှေသီးသဖြင့် လက်ဖျားတွင် ငွေသီးနေချိန်ပင် မဟုတ်ပါလား။

စောသာထူးတို့ မိသားစု ညစာထမင်းဝိုင်းကား လူစုံရှိနေသည်။ စောသာထူးက စကားစလိုက်သည်။

“ကဲ . . ဒီနှစ် တို့မိသားစု ငါးယောက် တက်ညီလက်ညီ ဝိရိယစိုက်ကြီးစားခဲ့လို့ ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ အကျိုးအမြတ်တွေ ခံစားကြရပြီ။ ဒီတော့ မင်းတို့ ဘာလုပ်ချင်ကြသလဲ၊ ငါ့ကို ပြောကြစမ်း။ ကဲ-အားလေ၊ မိန်းမ နင်က စပြောစမ်း”

“ကျုပ်ကတော့ ကလေးတွေ ဆန္ဒပါတော်။ သူတို့ ဆန္ဒရှိရာကို ကျုပ်တို့ လိုက်လျောရပေးရမှာပေါ့”

ဇနီးဖြစ်သူ နန့်အားလေက ပြန်ပြောသည်။

“ကဲ . . ဒါဆို သားတို့ သမီးတို့ ဆန္ဒပြောကြကွာ”

ဟု စောသာထူးက မေး၏။

သားကြီးဖြစ်သူ စောက လိုမှူးက စပြောသည်။

“အပါး! အခု အသက် ၂၂ နှစ်ရှိပြီ။ ရန်ကုန်ကို တစ်ခေါက်မှ မရောက်ဖူးသေးဘူး။ ရန်ကုန်မှာ လျှောက်လည်ချင်တယ် အပါး”

သားကြီးစကားကို သားလတ် စောနေဒါကဲက ဝင်ထောက်ခံသည်။

“ဟုတ်တယ်အပါး! သားတို့ မောင်နှမသုံးယောက်လုံး ဒီအရွယ်အထိ ရန်ကုန်ဆိုတာ ဘယ်နေမှန်းမသိဘူး။ ရန်ကုန်ပဲ လိုက်ပို့ပါနော်”

စောသာထူးက -

“မင်းတို့ ဘာတွေပဲပြောပြော၊ ငါကတော့ ငါ့သမီးလေး နန့်ပန်းမွှေးရဲ့ ဆန္ဒက အဓိကပဲဟေ့”

“အို . . အပါးက ကျွန်တော်တို့ ဆန္ဒမေးလို့ ပြောရ

တာပဲ။ ကျွန်တော်တို့ကလည်း ညီမလေး ဖြူဆို ဘဲဥ၊ မည်းဆို ကိုးကန်းပါဗျ”

မိသားစု ထမင်းဝိုင်းတွင် ရယ်သံများ ဖြာဝေနေသည်။

“ကဲ . . သမီးလေးရဲ့ ဆန္ဒကို ပြောပါဦးကွယ်”

အင်မတန် ပါးရည်နပ်ရည်ရှိသော နန့်ပန်းမွှေးပါပင်။ အစ်ကိုများ၏ ဆန္ဒကို သိထားပြီမို့ . .

“ရန်ကုန်က တန်ခိုးကြီး ဘုရားတွေဖူးရရင် ကျေနပ်ပါပြီ အမိုး”

စောသာထူး အားရပါးရ အော်ရယ်ပြီး -

“လိမ္မာလိုက်တဲ့ သမီး၊ အစ်ကိုတွေ ဆန္ဒလည်းပြည့်၊ သူ့ဆန္ဒလည်း ပြည့်အောင် ပြောတတ်လိုက်တာ”

သူတို့ရွာလေးကား ဗုဒ္ဓဘာသာ ကရင်လူမျိုးများသာ ဖြစ်ကြ၏။

“ဒါမှ တို့ညီမလေးကွ”

အစ်ကိုနှစ်ယောက်ကလည်း ထအော်သည်။

နန့်ပန်းမွှေးကား မိသားစု၏ အသည်းနှလုံးပင်။

နန့်ပန်းမွှေး၏ ရုပ်ရည်သည် မိဘနှစ်ပါးနှင့်လည်း မတူ။ အစ်ကိုနှစ်ယောက်နှင့်လည်းလုံးဝမတူဘဲ ထူးထူးခြား

ခြား ကွဲထွက်ကာ ချောမွေ့လှစေ ကျောရှင်းသူ ဖြစ်၏။ အခြားကရင်အမျိုးသမီးများကဲ့သို့ မျက်နှာပေါက်မျိုးမဟုတ်။ ဝိုင်းမယောင် သွယ်မယောင်မျက်နှာပေါက် ဖြစ်၏။ ဖြောင့်စင်းသော နှာတံ၊ ဝိုင်းစက်တောက်ပသော မျက်လုံး၊ ကော့ညွတ်သော မျက်တောင်၊ မျက်နှာလင်ယော်တောင် ရှိ၏။ မထူမပါး သွေးရောင်လွမ်းသော သန္တာနှုတ်ခမ်းက ဆေးကူစရာမလို။ သည်ကြားထဲ ပြုံးလိုက်လျှင်ခွက်ဝင်သွားသော ပါးချိုအစုံကအချို့ပေါ်သကာလောင်ထားသည်။ အချိုးအစားတူသည့် ခန္ဓာကိုယ်တည်ဆောက်မှုကိုလည်း ဝိုင်းဆိုင်ထားသည်။ ပတ္တာရွာ၏ ကွမ်းတောင်ကိုယ်ထဲတွင် နံပါတ်တစ်နေရာထဲ ယူထားသည်။ တစ်ဆယ့်နှစ် နှစ် ဖြစ်သော်လည်း ဖွင့်ဖွင့်သစ်ဖြစ်သဖြင့် အထူးသွေ့ကက်စားပိုးပန်းသူများမှာလည်း ရွာရှိ ကာလသားများအားလုံးကို လက်ညှိုးထိုးမထိုး ဖြစ်ချေ၏။ သို့သော် ၎င်းထိုသည် သူတို့၏ချစ်စိတ်ကို ခင်တွင်း၌သာ ဖြေသိမ့်ရသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်မူ နန့်ပန်းမွှေး၏ အစ်ကိုနှစ်ဦးဖြစ်သော စောကလုံမျိုးနှင့် စောနေဒါကဲတို့က ရွာထဲတွင်

ထိန်းကြည့်ဆိုသည် စကား
တိုင်း ဘေးကြိမ်းကြိမ်းထား၍
ဖြစ်သည်။
နန်းပန်းမွှေးမှာ ယကွည့်
အောင်စောင့်သည် အာသာဝတီ
ညွှန်နတ်ပန်း တစ်ပွင့်အလား
ဖြစ်နေသည် မဟုတ်ပါလား။

စောသာထူးတို့ တစ်ပိ
သာစုလုံး ပျော်ရွှင်နေကြ
သည်။ ဘုရားနှစ်ဆူ သုံးဆူ
သည်ပတ်ဖူးလိုက်၊ ဈေးဝယ်
ဆွတ်လိုက်နှင့်။ တည်းခိုအိမ်
လည်း လိုလေသေးမရှိ
အောင် ဂရုစိုက်၏။ တည်းခို
အိမ်မှာ စောသာထူးနှင့် တစ်
ပွင့်တည်းသားဝယ်သူဝယ်ချင်း
ဖြစ်သူ စောမူးထ၏ အိမ်ပင်။
စောမူးထမှာ ဝယ်စဉ်ကတည်း
အဆွေထွက်၍ စွန့်စွန့်စားစား
ဖြစ်စားလုပ်ကိုင်ရင်း ရန်ကုန်
နှင့် အခြေကျကျနေနိုင်ပြီဖြစ်
၏။ ဝင်ငွေကောင်းသည့် လုပ်
ကိုင်ခက်ခိုင်ဆိုင်ထားသည်။
အဘွားဘွားနေသော စောသာ
ထူးနှင့် ရန်ကုန်တွင်နေသော
အမူးသတို့မှာမူ တစ်ဦးနှင့်
တစ်ဦးအဆက်အသွယ် မပြတ်

ပတ်နိုင်ရန် အတွက် သူပိုင်
ဆန်နီပစ်ကပ်ကားလေးနှင့်
ဒရိုင်ဘာတစ်ဦးပေးထားသည်။
စောသာထူးတို့ ရန်ကုန်ရောက်
ပြီး နောက်တစ်နေ့တွင် ရွှေတီ
ဂုံ၊ ဆူးလေ၊ ဗိုလ်တစ်ထောင်၊
ရွှေဘုန်းပွင့်ဘုရားများအား ဖူး
ပြီး ဗိုလ်ချုပ်ဈေးတွင် ဈေးဝယ်
ကြသည်မှာ တစ်နေ့ကုန်မှ အိမ်
ပြန်ရောက်သည်။ စောကလို့ဖူး
တို့ညီအစ်ကိုမှာ စောမူးထ၏
သားများနှင့် အဖွဲ့ကျပြီး ည
ဘက်အနီးတဝိုက်ရှိ စတိုးဆိုင်
ကြီးများအား လှည့်ပတ်ကြည့်ရှု
ဈေးဝယ်ကြ၏။ နောက်တစ်
နေ့တွင်မူ အာလီနီငါးဆင့်၊
မယ်လမု၊ ကမ္ဘာအေးဘုရား
များသို့ သွားရောက်ဖူးမြော်ကာ
တိရစ္ဆာန်ရုံသို့ ဝင်ရောက်လည်
ပတ်၏။ နန်းပန်းမွှေးတို့ မောင်
နှမတစ်တွေမှာ ပျော်ရွှင်မဆုံး
တော့။ ကလေးတို့ကို ကြည့်
ကာ စောသာထူးတို့ လင်မ
ယား ကျေနပ်ပီတိုဖြစ်ရ၏။
ထိုနေ့ည ထမင်းစိုင်းတွင်
အိမ်ရှင်စောမူးထနှင့် စောသာ
ထူးတို့မိသားစုငါးဦး တစ်ဝိုင်း
အရင်စားကြ၏။ ထမင်းစား
ရင်း စောသာထူးက -
“မော့-မူးထ၊ ငါတို့ ရန်
ကုန် ဘုရားဖူးလာတာ ဘုရား
တွေလည်း စုံပြီ။ လည်စရာ

ပတ်စရာလည်း ကုန်ပြီ။ နက်
ဖြန်မနက် အိမ်သုံးပစ္စည်းလေး
တွေဝယ်ပြီး ညနေ ကျွက်လတ်
သင်္ဘောနဲ့ ပြန်မယ်ကွာ”
စောသာထူး၏ စကား
အား စောမူးထက ခေါင်းယမ်း
ရင်း ပြန်ပြောလိုက်၏။
“ပြန်တာဘယ်နေ့ပြန်ပြန်
မင့်အိမ်က ထွက်မပြေးပါဘူး
သာထူးရ။ နက်ဖြန်ခါ တနင်္ဂနွေ
နေ့ငါအလုပ်အားလို့ မင်းတို့
မိသားစုကို ပဲခူးဘုရားတွေဖူး ဖို့
ငါကိုယ်တိုင် မောင်းပို့မယ်။
အားလုံးငါစီစဉ်ပြီးပြီ။ တနင်္လာ
နေ့ ညနေကျမှ သင်္ဘောဆင်း
ပေါ့။ အခု လယ်နားချိန်မင်းတို့
မှာ ဘာအလုပ်မှ ရှိတာလည်း
မဟုတ်ဘဲနဲ့”
“အေးပါကွာ၊ မင်း စေ
တနာကို ငါမငြင်းပါဘူး။
တနင်္လာနေ့ကျမှပဲ ရွာပြန်ပါ
တော့မယ်”
စောသာထူး၏ အံ့ဖြေ
စကားကြောင့် စောကလို့ဖူးတို့
မောင်နှမများ ပျော်ရွှင်သွား၏။
မထင်မှတ်ဘဲ သူတို့မရောက်
ဘူးသော မြို့တစ်မြို့ကို ထပ်မံ
လည်ပတ်ခွင့်ရပြန်ပြီမဟုတ်ပါ
လား။
အကယ်၍ များ ဤပဲခူး
ခရီးစဉ်သည်

ရန်ကုန်က ထွက်တော့
နံနက် ၆ နာရီ။
ကားရှေ့ခန်းတွင် စော
သာထူးနှင့် စောမူးထ သူငယ်
ချင်းနှစ်ဦးမှာ စကားတစ်ပြော
ပြော။ ကားနောက်ခန်းတွင်မူ
နန်းအားလေနှင့် သားသမီးများ
က မြင်ကွင်းသစ်များကို ကြည့်
ရှုငေးမောရင်း လိုက်ပါလာ
သည်။ ထောက်ကြံ့တွင် တစ်
ထောက်နားပြီး နံနက်စောစော
စာ စားသည်။
ပဲခူးကို ရောက်တော့
နံနက် ၈:၃၀။
ပထမဦးဆုံး ရွှေမော်
ဇောစေတီတော်မြတ်ကြီးအား
စတင်ဦးခိုက်သည်။ ၎င်း
နောက်မူ ကလျာဏီ၊ ကိုးသိန်း
ကိုးသန်း၊ ရွှေဂူကြီးရွှေဂူလေး
အစရှိသော တန်ခိုးကြီးဘုရား
များကိုလည်း လှည့်လည်ဖူး
မြော်လိုက်သည်မှာ နေ့လယ်
တစ်နာရီကျမှ နေ့လယ်စာကို
“နှင်းဆီ”ထမင်းဆိုင်တွင် စား
ဖြစ်၏။
ပဲခူးဘုရားအစုံအလင်
ဖူးမြော်ရ၍ စောသာထူးတို့
မိသားစု လွန်စွာပျော်ရွှင်နေ
သည်ကို ကြည့်ရင်း စောမူးထ
ကြည့်နူးနေသည်။ စောသာထူး
ကလည်း ပဲခူးမြို့သို့ ပထမဆုံး
ရောက်ဖူးခြင်းပင်။ ယခင်က

ရန်ကုန်သို့ ဒီနေ့ရောက် . .
ဈေးဝယ် နောက်နေ့ ကျွန်
လတ်သို့ ပြန်ပြန်။

"ဟေ့-သာထူး၊ မင်းတို့
မိသားစုပျော်နေတာတွေ့တော့
ငါလည်း ပျော်တယ်ဧ"။

"အေး . . ပျော်ရမှာပဲ။
ပင်းက နံဗွာင့်ပေးပို့သမားဖြစ်
သွားပြီ မဟုတ်လား ဟား . .
ဟား . . ဟား။"

ထမင်းဆိုင်တွင် သူတို့
မိသားစု၏ ရယ်မောသံက
လွှမ်းခြုံသွား၏။ စောကလိုမှူ
တို့ မောင်နှမသုံးယောက်မှာ
လည်းဘုရားစောင်းတန်းတစ်ခု
ရောက်တိုင်း မိမိနှစ်သက်ရာ
ဝယ်လာလိုက်ကြသည်မှာ ကား
နောက်ပိုင်း၏ လေးပုံတစ်ပုံခန့်
ပစ္စည်းများကနေရာ ယူထားပြီ
ဖြစ်၏။

စောမူးထက ပြောလိုက်
သည်။

"မင်းတို့ကို ပို့ပေးဖို့ နာ
မည်ကြီး တစ်နေရာကျန်သေး
တယ်ကွ။ ဒီက စားသောက်ပြီး
ရင် အဲဒီကို ဆက်ထွက်မှာ"

"ဘယ်နေရာ ကျန်သေး
လို့လဲကွ"

ဟု ပြန်မေးလိုက်သော
စောသာထူး၏အမေးစကား
အား စောမူးထက ဖြေကြား
လိုက်သည်ကတော့ . .

"ရောက်တော့ သိမှာ
ပေါ့ကွာ"

ကားလေသည် အဝေး
ပြေးလမ်းမကြီးပေါ်တွင် တစ်ပုံ
ရိပ်ပြေးနေရာမှ လမ်းဘေးရှိ
လမ်းချိုးဟစ်ခုအပွင့် ချိုးဝင်
သွားသည်။ လမ်းဘေးမြင်ကွင်း
က ပြောင်းလဲသွားသည်။

"အမိုး၊ သမီးတို့ ဘယ်
ဘုရားသွားနေတာလဲ"

"အမိုးလည်း ဘယ်သိမ
လဲ။ မူးထက ခုနက ဘာမှ
မပြောဘဲ မောင်းထွက်လာတာ
ပဲ"

နန့်ပန်းမွှေးသည် ပတ်
ဝန်းကျင်ကို ကြည့်ရင်းပင် ရင်
ထဲ၌ တစ်မျိုးတမည်ခံစားလာရ
သည်။ ဤဒေသသည် သူမ
ပထမဦး ဆုံးအကြိမ်ရောက်ဖူး
လင့်ကစား ဤနေရာ ဤပတ်
ဝန်းကျင်နှင့် သူမ တရင်းတနီး
ရှိသည်ဟု ခံစားလာမိသည်။

အစောပိုင်းကာလက
ကြည်လင် ဝင်းပနေသော သူမ
၏ မျက်နှာသည် တဖြည်းဖြည်း
ညှိုးလာ၏။ ညှိုးလာရာမှမိုင်း
လာသည်။

သူတို့၏ နားစည်အတွင်း
အသံတစ်သံ ဝင်ရောက်ရှိက်
ခတ်လာသည်။

"နောင် . . နောင် . .
နောင်ပိန် . . နောင် . ."

ရှမ်းအိုးစည်သံက မလှမ်း
မကမ်း တောင်တန်းပေါ်က
ထွက်ပေါ်နေသည်။

ရှမ်းအိုးစည်အသံကြား
သည်နှင့် နန့်ပန်းမွှေးမျက်နှာ
ဖြူလျော်သွားသည်။ ကြောက်
ရွံ့ထိတ်လန့်သည့်အတွင်း ကား
က ရပ်သွားပြီး ရှေ့ခန်းမှ စော
မူးထနှင့် စောသာထူး ဆင်း
လာသည်။

"ကဲ . . ဆင်းကြလေ။
ဒါပဲခူးမှာ နာမည်ကြီး ဒေးစွန်
ပါ ဘုရားပဲ"

စောကလိုမှူတို့ ညီအစ်
ကိုက အရင်ဆင်း၏။

"အမိုး၊ သမီးမဆင်းချင်
ဘူး။ ကားပေါ်မှာပဲနေခဲ့တော့
မယ်"

"ဟဲ့-ဘယ်ဖြစ်မလဲ။ နင်
တစ်ယောက်တည်း နေခဲ့လို့"

"ဟုတ်သားပဲ ညီမလေး
ရဲ့။ နင်တစ်ယောက်တည်း
မထားခဲ့နိုင်ပါဘူး။ လာ . .
လာ . . ဆင်း။ ဟိုမှာ အပါးတို့
တောင် ဘုရားပေါ်တက်သွား
ပြီ"

နန့်ပန်းမွှေး မသက်မ
သာအသွင်နှင့် ကားပေါ်မှ
ဆင်းသွားသည်။ အစ်ကိုနှစ်
ယောက်ကြားမှသက်မဲ့ကျောက်

ရုပ်အလားပါသွားတော့
လမ်းခရီးတစ်လျှောက်
သာလိကာမလေးအလား
ဖြူလိုက်ပါလာသော နန့်
မွှေးတစ်ယောက် ငါးပမာ
ချေပြီ။ ညှိုးငယ်သော မူ
နှင့် စကားမဆိုတော့။

သို့ဖြင့် ဒေးစွန်ပါ ဘု
ဖူးတောင်တန်းတစ်လျှောက်
အတန်ငယ် လည်ပတ်ကြည့်
ပြီးနောက် တောင်ပေါ်မှ
ဆင်းခဲ့ကြလေတော့၏။

ကားလေးကား
လမ်းလေးအတိုင်း အထွေ
လမ်းမဆီသို့ . . .

အဝေးပြေးလမ်းကြီး
အား လှမ်းမြင်နေရပြီဖြစ်
သို့သော် ကားက ရုတ်တရက်
တို့ကနဲ ရပ်သွားတော့၏။
ဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်
လမ်းအလယ်သို့ လူနှစ်ဦး
တက်ရှောက်၍ တားလို့
သောကြောင့် ဖြစ်၏။ နှစ်
စလုံး သျှောင်တစောင်း
ထားပြီး ရှမ်းတိုင်းရင်း
ဝတ်စုံကို ဆင်မြန်းထားသူ
ဥပမိရုပ်ကောင်းကြ၏။ တစ်
မှာ အသက် ၆၀ ခန့်အရွယ်
နှုတ်ခမ်းမွှေးကျင်စွယ်နှင့်
ပြီး တစ်ဦးမှာ အသက် ၅၀

လူငယ်တစ်ဦးဖြစ်
 နေပေးသက ကားရပ်
 "ဘာကို စွဲ ရှိ လို့ ပါလဲ
 ဟု မေးသော်လည်း ထို
 မည်သို့မျှ ပြန်
 ကားနောက်ဖက်သို့
 သွားကြပြီး ကား
 နှုတ်ခန်းမှ အတွင်းသို့ စေ့
 ဆုကြည့်ကာ နန့်ပန်းမွှေးကို
 ဆွဲသောအခါ လက်ညှိုး
 ဆိတ်ငေါက်ထိုးကာ နှုတ်ခမ်း
 ဆွဲကိုင်စွယ်နှင့်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးက -
 "ကောင်မလေး... နင်
 ငါတို့နဲ့ နေခဲ့ရမယ်"
 လူငယ်ထံမှလည်း -
 "နင် ငါတို့ဆီ ပြန်လာရ
 မယ်"
 ဟု ပြိုင်တူ အသံထွက်
 လာသည်။ နန့်ပန်းမွှေးကား
 နားနှစ်ဖက်ကို လက်ဝါးဖြင့်
 ဖိတ်ကာ ဦးခေါင်းအား ခူးနှစ်
 လုံးကြားတွင် ဝှက်ထားချေပြီ။
 စိတ်ဆတ်သော စောနေ
 ဒါကဲက...
 "ခင်ဗျားတို့ ဘာလာ
 ကြောင်တာလဲ"
 ဟု ပြောကာ ကားပေါ်မှ
 ဆင်းမည်ပြုသည်ကို မိခင်ဖြစ်
 သူ နန့်အားလေက ခါးကို လှမ်း

ဖက်၍ ဆွဲရင်း ကားရှေ့ခန်း
 ကို...
 "ဟေ့ - မူးထ၊ မောင်း၊
 မြန်မြန်မောင်း။ ဘာတွေမှန်း
 လည်းမသိဘူး။ ဘာတွေ လာ
 ပြောနေမှန်းလည်းမသိဘူး"
 ကားကလေး ရိပ်ကနဲ
 ပြေးထွက်သွားချေပြီ။ စောနေ
 ဒါကဲကမူ ကားပေါ်တွင် တချစ်
 တောက်တောက်။
 နန့်ပန်းမွှေးကား ရန်ကုန်
 ရောက်သည်အထိခေါင်းမဖော်
 တော့။
 ရန်ကုန်ရောက်တော့ ည
 နေ ၇:၃၀။
 "ဟဲ့ - အားလေ၊ နင်
 သမီး ဘာဖြစ်နေသတုန်း။
 အစားအသောက်လည်း...
 ကောင်းကောင်းမစား၊ တပွိုင်
 မှိုင်တတွေတွေနဲ့"
 စောသာထူးက ပြော၏။
 "အေး... ငါလည်း
 သတိထားမိပါတယ်။ ပဲခူး
 ဘုရားဖူးပြန်ကတည်းက သူ
 အမူအရာတွေ ထူးခြားပြောင်း
 လဲနေတာ ငါသတိပြုမိတယ်။
 ခုဆို တို့ရွာပြန်ရောက်တာ နှစ်
 ရက်ရှိပြီ။ သူ ဒီအတိုင်းပဲ။ ငါ
 လည်း ချောမေ့မေးကြည့်ပါ
 တယ်။ ဘာမှမဖြစ်ဘူးလို့ပဲ

ပြောနေတော့ အားကြီးစိတ်
 ညစ်ဖို့ ကောင်းတယ်ဝေ။ ငါ
 အထင်တော့ ဟို... မူးထသား
 နဲ့များ..."
 "အားလေး၊ နင်ပေါက်က
 ရ လျှောက်မတွေ့နဲ့။ သူတို့က
 မောင်နှမရင်းလို ခင်ခွဲကြတာ
 ပါဟာ"
 "ငါလည်း ငါထင်တာ
 တွေးကြည့်တာလေ။ ငါအမြဲ
 ဂရုစိုက်ကြည့်နေပါတယ်။ နင်
 တို့ အလုပ်တွေသာ နင်တို့လုပ်
 ကြ"
 စောသာထူးတစ်ယောက်
 နန့်အားလေနံဘေးမှထွက်သွား
 တော့၏။ ထိုနေ့ညနေစောင်း
 နန့်အားလေတို့ သားအမိ
 ခေါင်းထဲဆင်း အဝတ်လျှော်
 ခေါင်းလျှော် ရေချိုးစသည်တို့
 ကိုလုပ်ပြီးတိမ်သို့ ပြန်အရောက်
 တွင် နန့်ပန်းမွှေးက မိခင်ဖြစ်
 သူအား...
 "အမိုး... သမီးရေချိုး
 ခေါင်းလျှော်လုပ်တာ လေစိမ်း
 များ မိလာသလားမသိဘူး။
 ချမ်းစိမ့်စိမ့်နဲ့ ဖျားချင်သလိုပဲ"
 "ဒါဆို ဘုရားကျောင်း
 ဆောင်အောက်က ဝီရိယံမှာ
 သွေးဆေးပုလင်းရှိတယ်။ ကွမ်း
 ရွက်ပြုတ်ရေလေးနဲ့ သောက်
 လိုက်"
 နန့်ပန်းမွှေးတစ်ယောက်

မိခင်ပြောကြားသည့်အတိုင်း
 ဆောင်ရွက်သော်လည်း အဖျား
 က ဝင်ရောက်လေပြီ။ အာ
 ခေါင်တွေပူ၊ မျက်လုံးတွေပူ
 ကာ ကိုယ်ပူ ရှိ န် တက်လာ
 သည်။ တဖြည်းဖြည်း အပူက
 ကြီးလာသောကြောင့် သားကြီး
 ကလိုမျိုးအား ရွာမှ ကျန်းမာ
 ရေးဆရာမကို သွားပင့်ခိုင်း
 သည်။ သို့သော် ပါမလာ။ ဝံ့င်း
 ရင်းဆေးဆရာကြီး ဘစ်ဖြိုးသာ
 ပါလာသည်။ ကျန်းမာရေး
 ဆရာမမှာ ကျားကိုက်ရွာမှ မွေး
 လူနာနောက်လိုက်သွားကြောင်း
 သိရသည်။ ဘစ်ဖြိုးက စမ်းသပ်
 ပြီး "အာကာသပိတ်သွားတာ ပဲ
 ပွင့်တဲ့ဆေးအဘပေးခဲ့မယ်။
 ချွေးထွက်ပြီး အပူကျသွားလိန်
 မယ်။ မပူနဲ့။ အာဂန္တုအနာပါ"
 ဟုပြောပြီး ဆေးပေးကာ ပြန်
 သွား၏။
 နန့်အားလေသည် သမီး
 ဖြစ်သူကိုပွေ့ကာ ဘစ်ဖြိုးပေး
 သော ဆေးများကို ဝင်အောက်
 တိုက်သည်။ စောင်ခြုံပေးပြီး
 သမီးကို စောင့်ကြည့်သည်။
 ချွေးက ထွက်မလာ။ ကိုယ်ပူ
 ရှိန်သာ မြင့်သထက်မြင့်လာ
 သည်။
 "ဟဲ့-နေဒါ၊ နင်ကျား
 ကိုက်ကို လေယူပြီး လိုက်သွား
 စမ်း။ ဆရာမကို ပါအော့

ခေါ်ခဲ့။ ကျားကိုက်က ကလေး
မလေးလည်း မွေးလောက်ရော
ပေါ့”

စောနေဒါကတစ်ယောက်
အိမ်ပေါ်မှဆင်း၍ ချောင်းရိုး
ကမ်းစပ်တွင်ရှိသော လှေတစ်
စီးကို ဆွဲယူ၍ အမြန်လှော်ချ
သွားသည်။ စောသာထူးနှင့် နန့်
အားလေတို့ကား ပူပင်စိတ်ဝင်
နေချေပြီကော။ နန့်ပန်းမွှေး
လေးမှာ အပူကြီးပြီး သတိလစ်
ကာ ကယောင်ကတမ်းများ
ပြောနေချေပြီ။

“သွား . . သွား . .
မလာနဲ့”

“မလိုက်ဘူး . . မလိုက်
ဘူး၊ မခေါ်ကြနဲ့။ အမိုးနဲ့ အပါး
တို့ရေ၊ သမီးကို ကယ်ကြပါဦး။
သမီးကို လာခေါ်နေကြပြီ”

“သမီး . . သမီးလေး၊
သတိထားလေ။ အပါးရော၊
အမိုးရော၊ သမီးအကိုကြီးပါ
သမီး အနားမှာရှိတယ် . . .
မကြောက်နဲ့နော်။ ဆရာမလာ
တော့မယ်။ သမီး ကိုလေး
သွားခေါ်နေပြီ”

နန့်အားလေသည် သမီး
ဖြစ်သူ၏ ယက်ကိုကိုင်ရင်း
အားပေးသည်။ စောသာထူးက
သမီး၏ နဖူးပေါ်လက်တင်ရင်း

“အပါးမို့တယ် သမီး၊
အပါးရှိတယ်”

ဟု ပြော၏။ နန့်ပန်းမွှေး
၏ ကိုယ်ငွေအပူချိန်မှာ သူတို့
လက်တွင် တချိန်ချိန်ထနေ
သည်။

“အမိုးရေ . . ဆရာမ
ပါလာပြီဗျ”

ခြံရှေ့မှသားငယ် စော
နေဒါကအသံက ထွက်ပေါ်
လာသည်။

“ဟဲ့-သားကြီး၊ ရေနွေး
အဆင်သင့်လုပ်ထား။ ဆရာမ
ပါလာပြီတဲ့”

နန့်အားလေသည် ပြော
ပြောဆိုဆို ဆရာမလေးကို ဆီး
ကြိုသည်။ ဆရာမလေးသည်
လူနာနံ့ဘေးရောက်သည်နှင့်
သူ့လုပ်ငန်းဆောင်တာများကို
တရစပ်လုပ်သည်။ သတိလစ်
နေသော နန့်ပန်းမွှေး၏ ချိုင်းမှ
ကိုယ်ပူချိန်တိုင်းသည်။ ဆရာမ
မျက်လုံးပြူးသွားသည်။

ပြုဝါးတိုင်မှာ ပြနေသည့်
အပူချိန်က ၁၀၄ ဒီဂရီ ဖာရင်
ဟိုက် ကျော်နေသည်။

အပူကျစေရန် ဆေးနှစ်
လုံး ဆက်တိုက်ထိုးသည်။ နဖူး
ပေါ် ရေအေးဝတ် အဆက်
မပြတ်တင်ပေးသည်။ ဆေးနှစ်
လုံးဆက်တိုက်ထိုးသော်လည်း
ခွေးကထွက်မှလာ။ ဆီးအိမ်က

ဖောင်းတင်းနေသော်လည်း
ဆီးကမသွား။

ရေအေးဝတ် နဖူးပေါ်
အဆက်မ ပြတ်တင်ပေးနေ
သော်လည်း အဖျားက ၁၀၄
ဒီဂရီအောက်ကို မဆင်း။ နှလုံး
ခုန်နှုန်းကလည်း အရမ်းမြန်
နေသည်။ ဆရာမလေးထံမှ
စကားသံထွက်လာ၏။

“ခုည အမိုးတို့ နန့်ပန်း
မွှေးကို ကျိုက်လတ်ဆေးရုံတင်
ရင် ကောင်းမယ် အမိုး။ ကျွန်မ
လည်း တတ်စွမ်းသမျှ အကုန်
လုပ်ပေးထားတယ်။ အဖျားက
မကျဘူး”

စောသာထူးထံမှ အသံ
ထွက်လာသည်။

“အားလေ၊ ဒါဆို ငါ ခု
ပဲ့ထောင်လိုက်ရှာမယ်။ ဆရာမ
လေး ကျိုက်လတ်ဆေးရုံကို
လိုက်အပ်ပေးပါနော်။ ခု ၁၀
နာရီထိုးနေပြီ။ ပဲ့ထောင်နဲ့
ဆရာမ ရွာကို ပြန်ပေါ့”

ပတ္တာတွင် ကျန်းမာရေး
ဆရာမအဖြစ် ၁၀ နှစ်ခန့် ကြာ
နေပြီဖြစ်သော ဆရာမလေး
ပြသန္တာကား တစ်ရွာလုံးနှင့်
ဆွေမျိုးရင်းချာဖြစ်နေပြီပို့ ပင်
ပန်းနေပြီဖြစ်သော်လည်းမငြင်း
သာ။

“ဟုတ်ကဲ့ပါ အပါး . . .
ကျွန်မ လိုက်ပေးပါမယ်”

စောသာထူး အိမ်
သုတ်သုတ်ဆင်းသွားသည်။

နန့်ပန်းမွှေး၏ နဖူး
တင်ထားသော ရေအေး
ကား နှစ်မိနစ်တစ်ကြိမ်
လှယ်နေရ၏။ နန့်အားလေ
တောင်းနေသည်မှာ စော
ထူးတစ်ယောက် ပဲ့ထောင်
အဆင်ပြေပါစေဟုသာ

တွင် ပဲ့ထောင်သုံးစီးခွဲ
ရွာလူကြီး မန်းဝင်းကြိုင်
တစ်စီး၊ တောင်ပိုင်းမှ ဆန်
ပိုင်ရှင် မန်းခင်စိုးတွင် ထပ်
မြောက်ပိုင်းမှ စောစိန်
တစ်စီး ဖြစ်၏။ စောစိန်
ထောင်ကား ရွာတွင် မန့်
က များသည်။ နဝလီလို
သည်မို့ မသေချာ။

တစ်နာရီခန့်အကြာ
စောသာထူးပြန်ရောက်
သည်။ မျက်နှာမကောင်း
မန်းဝင်းကြိုင်ပဲ့ထောင်
လည်း မန်းဝင်းကြိုင်ပြီး

အစည်းအဝေးသွားတက်
ယူသွားသည်။ မန်းခင်စိုး
ထောင်ကမူ ညနေစောင်း
သို့ ဆန်သွားပို့သည်။ စော
ပဲ့ထောင်မှာ ထုံးစံအတိုင်း
တွင်မရှိ။ စောသာထူး အထိ
ကြောင်းပြောရင်း မိုင်ပုံခု
၏။

“တို့ . . . ဝေဒနာကြီး

...ကလေးလို့ ဘာမှ မတတ်
...တော့ဘူး အားလေး။ ဇဝန
...ကလည်း မနက်သုံးနာရီ
...ဘက်မှ တို့ရွာရောက်မှာ”
ထိုနေ့ည သန်းကောင်ယံ
...နောက်တစ်နေ့အကူး
...စောသာထူးတို့ အိမ်မှ
...ထွယ်လောင်သော အော်ဟစ်
...ကြွေးသံက ပတ္တာရွာကလေး
...အား လှုပ်နှိုးလိုက်သည်။
“အေး . . သမီးအလိမ္မာ
...လေးရဲ့ အမိုးတို့ကို ပစ်သွားပြီ
...လား”

နန့်ပန်းမွှေးကား သေ
ပန်းပွင့်သည်ဟု ပြောရပေ
တော့မည်။ သက်မဲ့ခန္ဓာကိုယ်
နှင့် မျက်နှာပြင်တွင်ကား အလှ
မပျက်။ ရုတ်တရက် အဖျားကြီး
ကာ သေဆုံးခဲ့ရသည်မို့ နဂိုဝင်း
ဝါနေသော မျက်နှာလေးသည်
နီရဲနေသည်။
စောသာထူးတို့မိသားစု
မှာမူ အချစ်ဆုံးသမီး၊ အချစ်
ဆုံး ညီမလေး ရုတ်တရက်သေ
ဆုံးခဲ့ရသည်ပို့ ရင်ကွဲပက်လက်
ယူကျုံးမရ ဝမ်းနည်းကြေကွဲရ
ပြီကော။ ရွာ၏ ဓလေ့ထုံးစံ
အရ အလောင်းကို အိမ်မှာ
မထားရဘဲ၊ ရွာထိပ်ခမုံချောင်း
ရိုးနှင့် ပတ္တာချောင်းထောင့်

ပတ္တာသုသာန်တွင် အလောင်း
စင်ပြင်ကာ ထားရသည်။
ပတ္တာသုသာန်ဟူ၍ . .
အမည်တွင်နေသော သုသာန်
မှာ အမှန်စင်စစ် ဘုံသုသာန်
သာ ဖြစ်ချေ၏။ ကျားကိုက်ရွာ
မှ သေဆုံးသူ၊ ကညင်ချောင်း
ရွာမှ သေဆုံးသူများအားလုံး
ကို ဤသုသာန်တွင်သာ
သင်္ဂြိုဟ်ကြသည် မဟုတ်ပါ
လား။ ရွာပြင်ထုတ်ထားရသော
အလောင်းစင်တွင် ညဘက်
အချိန်များအတွက် မှန်မီးအိမ်
တစ်လုံး ချိတ်ဆွဲထားရသည်။
မနက်လင်းသည်နှင့် မှန်မီး
အိမ်ကို ငြိမ်း၍ နေဝင်ဖြိုးဖြူ
တွင် ပြန်ထွန်းရသည်မှာ
သင်္ဂြိုဟ်ပြီးသည်အထိ ဖြစ်၏။
သုံးရက်ထားပြီးမှ သင်္ဂြိုဟ်ကြ
သည်။ သည်ထက်တော့ ဝို
ထားလေ့မရှိ။ အချို့အလောင်း
များကား သေပြီးနောက်တစ်
နေ့တွင် အနံ့အသက်က ထွက်
ချင်သည်။ နန့်ပန်းမွှေး၏
အလောင်းကား သေပြီး နှစ်
ရက်ပင်ရှိပြီဖြစ်သော်လည်း
ပကတိအတိုင်းသာ ရှိနေ၏။
ယိုယွင်းမှုအလျဉ်းမရှိသေး။
နံနက်ဖြန် နေ့လယ်တွင် နန့်
ပန်းမွှေးအလောင်းအား ခြေချ
တော့မည် ဖြစ်၏။

ဇဝနကြီးမော်တော်ကား
ခမုံချောင်းရိုးအတိုင်း ဆန်
တက်လျက် ရှိသည်။ ချောင်း
ရေမှာ တိမ်သဖြင့် ချောင်းလယ်
အတိုင်း ဆလင်အောင်မောင်း
ဂရုစိုက်မောင်းနှင်နေသည်။
ထုံးစံအတိုင်း မော်တော်နှင့်
တွယ်ဆက်ထားသော သမ္ဗန်
ပေါ်တွင်မူ ဖိုးထောင်တစ်
ယောက်စောင်ခြုံကာ ဆေးပေါ့
လိပ်ကို မီးခိုးထောင်းထောင်း
ထအောင် ဖွာရှိုက်နေသည်။
ဆောင်းညမို့ အအေးဓာတ်က
စိမ့်နေအောင် အေးစက်နေ
သည်။ ခမုံမှ လိုက်ပါလာသော
ခရီးသည်များက စောင်ကိုယ်စီ
ခြုံလျက် အိပ်သူကအိပ်၊ ဆေး
လိပ်ဖွာသူကဖွာနှင့် ရှိနေကြ
သည်။ ဇဝနကြီး၏ ဆလိုက်မီး
ကား ခမုံချောင်းရိုးအတွင်း ဟို
သည်ပြေးနေ၏။
ကျားကိုက်ရွာ ကမ်းနဖူး
မှ မီးရိုက်အချက်ပြသည်ကို
လှမ်းမြင်လိုက်၍ မော်တော်ကို
စက်ရိုက်လျှော့ကာသမ္ဗန်သမား
ဖိုးထောင်ထံ သံချောင်းခေါက်
ပြီး အချက်ပေးလိုက်သည်။
ဝမ်းဇောတွင်မင်မိုးထောင်၏
သမ္ဗန်သည် ကျားကိုက်ရွာ
ကမ်းနဖူးသို့ ဦးတည်ရွေ့လျား
နေချေ၏။
ကျားကိုက်ရွာမှ ခရီး

သည် ငါးဦးခန့်ရ၏။ အောင်
မောင်းသည် စက်ရိုက်ကို ပြန်
မြှင့်ကာ ရှေ့ခရီးကို ဆက်လက်
ထွက်ခွာ၏။ မိနစ် ၂၀ ခန့်
ဆက်လက်ခတ်မောင်းလျှင်
ကညင်ချောင်းရွာနှင့် ပတ္တာရွာ
သို့ရောက်မည်။ ကညင်ချောင်း
နှင့် ပတ္တာရွာက တားလွယ်ဝတ်။
ဇဝနကြီး၏ မီးဆလိုက်ကား
ကညင်ချောင်းရွာဖက်သို့ ဦး
တည်ကာ လိုက်ပါမည်ခရီး
သည်များအား ရှာဖွေနေသည်။
သို့သော် မည်သည့် မီးအချက်
ပြမှုကို မတွေ့ရသေး။ အောင်
မောင်းသည် ဆလိုက်မီးကို
ပတ္တာရွာဖက်သို့ ပြန်ပြောင်းရွှေ့
ထိုးလိုက်သည်။ ပတ္တာရွာချောင်း
ဖျားနှင့် ခမုံချောင်းဆုံရာတွင်
ပတ္တာရွာမှ ခရီးသည်များအ
တွက် ရေဆင်းတံတားရှိ
၏။ ရေဆင်းတံတားဘေးတွင်
ပတ္တာသင်္ချိုင်း။
ပတ္တာချောင်းဖျား ရေ
ဆင်းတံတားထက်ဆီမှအလင်း
တန်းတစ်ခုကအထက်အောက်
နိမ့်ချည်မြင့်ချည်နှင့် ထွက်ပေါ်
လာသည်ကို ဇဝနကြီးမော်
တော်၏ ဆလင်အောင်မောင်း
လှမ်းတွေ့လိုက်သည်။ ပတ္တာမှ
မြို့သို့လိုက်မည်ခရီးသည်များက
မီးရိုက်ခေါ်နေသည်ပဲ။ အောင်
မောင်းသည် မော်တော်စက်ရိုက်

ကို လျှော့ချလိုက်ပြီး နောက်မှ တွဲသမ္မာန်သမာ ဖိုးထောင်ထံ သို့ သံချောင်းခေါက်၍ အချက် ပေးလိုက်သည်။ ဆောင်းအေး အေးနှင့် စောင်ခြုံကွေးနေ သော ဖိုးထောင်မှာ သံချောင်း ခေါက်သံကြောင့် မှိန်းနေရာမှ ဖျပ်ခနဲ လန့်နိုးသွားသည်။ ဇဝနကြီးကား ချောင်းလယ် တွင် စက်ရိန်သတ်ကာ ပတ္တာ ချောင်းဖျားရေဆင်းတံတားဆီ သို့ ဖိုးဆလိုက်ထိုးထားသည်။ ပိန်းပိတ်အောင်မောင်ကျနေ သော နှင်းများအား ဖောက် ထွက်သွားသော ဆလိုက်မီး ရောင်ကြောင့် ရေဆင်းတံတား ပေါ်တွင် ခရီးသည်သုံးဦးကို အောင်မောင်း တွေ့လိုက်ရ သည်။ ယောက်ျားနှစ်ဦးနှင့် မိန်းကလေးတစ်ဦး။ အိပ်ချင် မူးတူးဖြစ်နေသော ဖိုးထောင် သည် မော်တော်နှင့်တွဲထား သော ကြိုးကိုဖြုတ်ကာ ပတ္တာ ရေဆင်းတံတားဆီသို့ သမ္မာန် ကို ဦးတည်လှော်ခတ်လိုက် သည်။ အမြင်အာရုံကြည်လင် ခြင်းမရှိသေးသော သူ၏ မျက်လုံးအစုံကို ပွတ်သပ်ပြီး ရေဆင်းတံတားပေါ်သို့ လှမ်း ကြည့်လိုက်သည်။ မော်တော်မှ ထိုးပေးထားသော ဆလိုက်မီး ရောင်ကြောင့် တံတားပေါ်တွင်

ရှမ်းအမျိုးသားဝတ်စုံဝတ်ဆင် ထားသော လူသုံးဦးရှိနေသည် ကို သိလိုက်သည်။ ဖိုးထောင် ၏ သမ္မာန်မှာ တရွေ့ရွေ့နှင့် ရေဆင်းတံတားနားသို့ နီးကပ် လာ၏။ သို့သော် ဖိုးထောင် မျက်တောင်တစ်ခတ်အတွင်း တံတားပေါ်မှ ခရီးသည်သုံးဦး မရှိတော့။ ပျောက်ခြင်းမလှ ပျောက်သွားလေသည်။ ဖိုး ထောင်မြင်ရသည်က မှန်မီး အိမ်လေးထွန်းထားသော ပတ္တာ သင်္ချိုင်းမှ နန့်ပန်းမွှေး၏ အလောင်းစင်။

ထိုစဉ် ဖိုးထောင်၏ သမ္မာန်မှ လူတက်လိုက်ဘိ သကဲ့သို့ ငြိမ့်ကနဲ၊ ငြိမ့်ကနဲ ဖြစ် သွား၏။ ဖိုးထောင်တစ်ယောက် “အောင်မလေးဗျ”ဟု တစ်ခွန်း

အော်ပြီး ဇဝနကြီးသဘောဆီ သို့ ဒုန်းပြန်လှော်တော့၏။ မော်တော်အနီးကပ်ချိန်တွင်မူ သမ္မာန်မှာ လူဆင်းသွားသည့် အလား ဦးမော့သွားတော့၏။ သမ္မာန်အား မော်တော်နှင့်တွဲ ချည်ပြီးသည်နှင့် ဆလင်ခန်းသို့ ကူးသွားကာ . . .

“ဟေ့ -အောင်မောင်း၊ ရေဆင်းတံတားမှာ ဘယ်ခရီး သည်မှမရှိဘူး။ ပတ္တာသင်္ချိုင်း ထဲမှာပဲ အလောင်းစင်တစ်ခုပဲ ရှိတယ်”

“ဖိုးထောင်ရယ်၊ ငါမီးထိုး ကြည့်တာ ယောက်ျားနှစ် ယောက်၊ မိန်းမတစ်ယောက် ကို အသေအချာတွေ့နေရတာ ပဲ”

“ဟုတ်ပါတယ်၊ ငါလည်း

တွေ့လို့ သမ္မာန်လှော်သွားတာ ပဲ။ တံတားနားရောက်တော့ တစ်ယောက်မှမရှိတော့ဘူး။ ပေမယ့် ငါ့သမ္မာန်ပေါ် ဇူ တက်သလို ခံစားရတယ်။ ကြောင့် ငါ ဒုန်းပြန်လှော်လာ တာပေါ့။ မော်တော်နားရောက် တော့လည်း လူဆင်းသွားသလို ပဲကွ”

ထိုအဖြစ်အပျက်ကား ဇဝနကြီးမော်တော်နှင့်လိုက်ခါ လာသော ခရီးသည်များမှတစ် ဆင့် ရွာနီးချုပ်စပ်သို့ သတင်း ပျံ့နှံ့သွားတော့၏။

★

သည်နေ့ကား နန့်ပန်း မွှေး ရက်လည်သပိတ်သွတ် မည့်နေ့။

စောသာထူး၏တူမ နန့် ပန်းမွှေး၏ အစ်မဝမ်းကွဲဖြစ် သူ နန့်မူသည် မနက်စောစော ကပင် ပတ္တာသင်္ချိုင်းသွားကာ နန့်ပန်းမွှေးအား တရားနာလာ ဖို့ ဖိတ်ကြားခဲ့သည်။ ရွာဦး ကျောင်းဆရာတော်အား ဆွမ်း သက်န်း၊ ဒါတဗွဝတ္ထုအစုစုတို့ ကို ဆက်ကပ်လှူဒါန်းသည်။ ဆရာတော်က အနိစ္စတရား၊ သင်္ခါရတရားတို့အား ပုံဝတ္ထု များနှင့်ဟောကြားကာ ရေခက် ချတရားဟောကြား၏။

"သမီးဖိုးပူရေ . . အပါး
အဖိုးတို့ လျှာဒါန်းမှုအစုစုတို့
အပူပေးဝေပါတယ်။ ရောက်
အဘဝက သာဓုခေါ်ပါ . .
သမီးရယ်"

စောသာထူး၏ အမျှဝေ
သံက ဆိုဆိုနှင့်နှင့် ရှိလှ၏။
နောက်မှ ကပ်ပါလာသည်က
နန်းအားလေး၏ အော်ဟစ် ငို
ကြွေးသံ။ စောကလိုမျိုးနှင့်
စောနေဒါကတို့မှာ မျက်ရည်
တွေတွေကျပြီး ကြိတ်ကြိတ်ရှိုက်
နေသည်။

ဆရာတော်ကား စော
သာထူးတို့ မိသားစု ကြေကွဲ
ဝမ်းနည်းနေသည်ကို မကြည့်
ရက်၍ တရားဟောပြီးသည်
နှင့် ကျောင်းသို့ ပြန်ကြွသွား
၏။ ဆရာရင်း၊ ဝကရင်း တွေ
မဟုတ်ပါလား။ ကလိုမျိုးတို့
ညီအစ်ကိုမှာ ဖျာများ၊ ကော်
ဇောများ သိမ်းဆည်းရန် ပြင်
ဆင်နေချိန်ဝယ် ဆရာတော်
အား ဝပ်တွားရိုးခိုးနေရာမှ မထ
သူကတော့ အစ်မဝမ်းကွဲ
နန်းမူ။

"ဟဲ့-နန်းမူ ထတော့လေ။
ဆရာတော် ပြန်ကြွသွားပြီ"
နန်းအားလေးက နန်းမူ၏
ကျောပြင်ကို ပုတ်၍ ပြောလိုက်
သည်။ နန်းမူထလာပါသည်။
သူမ၏မျက်နှာမှာ မျက်ရည်

လည်ရွဲနှင့်။ နန်းမူထံမှ အသံ
ထွက်လာသည်။ သို့သော် နန်း
မူ၏ ပင်ကိုယ်သံမဟုတ်တော့။
နန်းပန်းမွှေး၏အသံဖြစ်နေသည်။
စောသာထူးနှင့် နန်းအားလေး
အား ဖက်၍ငိုပြီးပြောသည်။

"အပါးနဲ့အဖိုးရယ်၊ သမီး
သွားရတော့မယ်။ သမီးဟာ လူ
လောကကိုခံဝန်ကတိနဲ့ရောက်
လာသူပါ။ သမီး ဆယ်ရှစ်နှစ်
အထိပဲ လူ့ပြည်မှာ နေခွင့်ရှိပါ
တယ်။ ခု သူတို့က ပြန်ခေါ်
ကြပြီလေ။ သမီးတို့ ပဲခူး ဒေး
စွန်ပါကိုသွားတုန်းက လမ်းမှာ
ကားတားတဲ့ လူတွေဟာ သမီး
ကို ခံဝန်ကတိနဲ့ လူ့ပြည်ကို
လွှတ်လိုက်တဲ့ လူတွေပါပဲ။
အသက်ငယ်ငယ်နဲ့ လူက သမီး
ရဲ့ အစ်ကိုတော်၊ နှုတ်ခမ်းမွှေး
ကျင်စွယ်နဲ့ ဘကြီးကတော့
သမီးတို့ကို အုပ်ချုပ်နေတဲ့လူ
ပါ"

နန်းမူသည် စောကလို
မျိုးနှင့် စောနေဒါကတို့အား
ဖက်လိုက်ပြန်သည်။

"အစ်ကိုကြီးနဲ့ အစ်ကို
လေးတို့ အပါးနဲ့အဖိုးကို စောင့်
ရှောက်ပါနော်။ ညီမလေး
လည်း စောင့်ရှောက်နေမှာပါ။
ညီမလေးစိတ်ချနေမယ်"

ကလိုမျိုးက ငိုသံကြီးနှင့်-
"စိတ်ချပါ ညီမလေးရယ်။

အပါးနဲ့အဖိုးကို အစ်ကိုကြီးတို့
ညီအစ်ကို သေတစ်ပန်သက်
တစ်ဆုံး စောင့်ရှောက်ပါမယ်
လို့ ကတိပေးပါတယ်"

"အပါးနဲ့အဖိုးတို့ သမီး
အတွက် အခါကြီးရက်ကြီးတွေ
ဒေးစွန်ပါဘုရားမှာ အလှူဒါန
ပြုပြီး အမျှဝေပေးပါနော်။
သမီး ပြန်ရတော့မယ်။ သမီး
အပါးနဲ့အဖိုးကို တွေ့ပြီး မှာ
စရာတွေရှိလို့ တရားလည်း
နာချင်လို့ အသနားခံပြီး လာ
ရတာပါ။ သမီးကို မြေချမယ့်
ရက် မနက်အစောကြီးက
တည်းက သူတို့လာခေါ်သွား
တာ။ ခု သမီးကို ခွင့်ပြုတဲ့
အချိန်စေ့နေပြီ။ သမီးပြန်ရ
တော့မယ် အပါးနဲ့ အဖိုးရယ်။
သမီးကန်တော့ခဲ့ပါတယ်"

နန်းပန်းမွှေး၏ စကားသံ
အဆုံးတွင် နန်းမူသည် "ဝါး"
ကနဲ တစ်ချက်သမ်းဝေပြီး
သတိပြန်ဝင်လာသည်။

"အဒေါ် ကျွန်မ ဘာဖြစ်
သွားတာလဲဟင်"

"နင့်ကို ပန်းမွှေးဝင်ပူး
သွားတာပေါ့ . . နန်းမူရယ်"

ဟု နန်းအားလေးက ပြော
လိုက်ပြီး တစ်ဆက်တည်းပင်
ယောက်ျားဖြစ်သူအား ပြော
လိုက်သည်။

"ဟဲ့-သာထူး၊ သမီးလေး

လလဲရင် တို့ဒေးစွန်ပါဘုရားမှာ
အလှူလုပ်ပြီး သမီးလေးကို
အမျှဝေရအောင်နော်"

"အေးပါ . . အားလေ
ရယ်၊ ငါလည်း ဒီလိုပဲ စိတ်ကူး
ထားပါတယ်"

သို့ဆိုလျှင် နန်းပန်းမွှေး
မြေချမည်ရက်၊ မနက်လင်း
အားကြီးတွင် ပတ္တာရေဆင်း
တံတားပေါ်မှာ ဖိုးထောင်၏
သမ္ဗန်၊ သမ္ဗန်ပေါ်မှ ဇဝန
ကြီး မော်တော်ပေါ်သို့ တက်
ရောက်လိုက်ပါသွားသော
မမြင်ရသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များသည်
.....

နေပုည

စာကြွင်း

နန်းပန်းမွှေး၏ လလဲ
ဒေးစွန်ပါဘုရား၌ သွားရောက်
လှူဒါန်းအမျှဝေခဲ့သော စော
သာထူးတို့မိသားစုမှာ ဘုရား
ခြေတော်ရင်းတွင် ငါးကျပ်သား
ခန့် ရွှေဆွဲကြိုးတစ်ကုံးအား
ကောက်ရခဲ့သည်ကိုတော့ သူ
တို့ မိသားစုမှတစ်ပါး အခြားသိ
သူ မရှိတော့။

(အရွယ်ကောင်းတွင်
ကြွေလွင့်သွားရှာသော တပည့်
မ နန်းပန်းမွှေးအား အမှတ်
တရ)

ပေါက်ကံဋ္ဌာနီ ။ ။ နေ့နွယ်ခိုသာ၊ သာကီမျိုး
 ဇာတ်၊ စဉ်မပြတ်လူ၊ လောင်းမြတ်စည်သူ၊ ဗုဒ္ဓကုတိုး
 ကြင်သူဝမ်းတိုက်၊ ကိန်းလာကြိုက်သော၊ နှုတ်ပိုက်မင်း
 လျှာ၊ သားသည်ချောက်၊ ထုတ်ရာထိမ်းမှတ်၊ လွမ်း
 ဆွတ်ဆွတ်ဖြင့်၊ ဂုဗြတ်စေတီ၊ မွေသနီကို၊ နဒီကမ်း
 ဆွယ်၊ တည်ကိုးကွယ်၏၊ နောက်ဝယ်ကာလ၊ ဤ
 ဒေသကာ၊ ဘုရားသာသနာ၊ ထွန်းသစ်ရာဟု၊
 ကုန္တာယက္က၊ သုယာမတို့၊ ညွှန်ပြထောက်
 ကျ၊ အစောင့်ယူ၏၊ ဘုရားလူ ပေါ
 ရာယ်၊ မြို့ပြကျယ်၍၊ တင့်
 တယ်ဖွံ့ဖြိုး၊ ဘုန်းတန်ခိုး
 လည်။ တိုးတက်ဆင့်
 ပွား၊ ကျော်ထင်ရှား
 ၍၊ တိုင်းကာပြည်သူ
 တောင်းဆုယူသည်။

ရွှေကျမြတ်စွာ စေတီတော်။
 ပခုက္ကူမြို့ ကျက်သရေဆောင် သမိုင်းဝင် ရွှေကျမြတ်
 စွာဘုရားကြီး၏ ထီးတော်တင် အခါတော်ကြား ပိုက်ခုံရတု
 မှ စာရေးသူနှစ်သက်သော ပေါက်ကံဋ္ဌာနီ ရတုပိုဒ်အား
 ရွှေကျဘုရားစေတီတော်မြတ်ကြီး၏ သမိုင်းကို ထင်ရှား
 ပေါ်လွင်စေခြင်းငှာ နိဒါန်းတင်ရေးသားလိုက်ပါသည်။
 ရွှေကျဘုရားစေတီတော်မြတ်ကြီး၏ မူလ
 ဒါယကာမှာ အရိမန္တနုပေါက္ကံပြည်ရှင် 'သိရိကြီ
 ဘဝနာဒိတျာပထရ ပဏ္ဍိတသုဗ္ဗရာဇာ ဗဟာ
 ဝိပတိ နရပတိစည်သူ' ဖြစ်လေသည်။
 အလောင်းစည်သူ
 မင်းကြီးသည် သက္ကရာဇ်
 ၄၈၆ ခုနှစ်တွင် မိဖုရား
 ကြီးများ၊ ကိုယ်လုပ်တော်
 မောင်းမများ၊ မင်းညီ

ပခုက္ကူမြို့တွင်
သ မို င်း ဝ င်

ရွှေကျမြတ်စွာဘုရားကြီး

ပန်းတမာ(ပခုက္ကူ)

အရှင်မင်းစွန်းစွန်းဘွယ် ရွှေကျတံတော် - မန္တလေး

ရှစ်မျက်နှာစေတီ

မင်းသား၊ မင်းဆွေမင်းမျိုးများ၊ များကြီး
 ဖတ်ရာ သေနာပတိများစွာတို့ ခြံရံလျက်
 ဖောင်စကြာဖြင့် ပေါက်ကွဲနန်းတော်မှ ထွက်
 တော်မှု၌ ရော့စတီမြစ်နီး ဝဲယာမြို့များကို
 ကြည့်ရှုစစ်ဆေး စုံစမ်းတော်မူခဲ့လေသည်။
 မင်းတရားကြီး၏ ဖောင်တော်ခရီး
 စဉ်မှာ ပေါက်အင်းဒေသ(ယခုပခုက္ကူ)သို့
 ဆိုက်ရောက်တော်မူချိန်တွင် ထိုဒေသရှိ
 တိုင်းသူပြည်သားများသည် လှည်းနေ
 လှေအောင်း မြင်းဖောင်းမကျန် သောင်း
 သောင်းဖြင့် ကမ်းလုံးညွတ်မျှ ကြိုဆိုကြ

လေသည်။ ထိုစဉ် ဖောင်တော်ပေါ်တွင်
 အလောင်းစည်သူမင်းတရားကြီးမှ အလွန်
 ချစ်မြတ်နိုးတော်မူ၍ အရေးပေးခံထားရ
 သော ကိုယ်ဝန်အရင်းအနှစ်နှင့် မယ်စိန်ညို
 ဆိုသည် ကိုယ်လုပ်မောင်းမတော်သည်
 ရုပ်ရည်ရှုပကာ တင့်တယ်၍ ကိုယ်လုံး
 ကိုယ်ပေါက်နှင့်ပြည့်စုံသော တံငါအမျိုး
 သားတစ်ယောက်အား မြင်လျှင် သဘော
 ကျပြီး မူယာမာယာများကာ ရယ်မော
 လိုက်သည်။ မင်းတရားကြီးသည် ထိုသို့
 မာယာများခြင်းအပေါ် ဒေါသအမျက်ကြီး

စွာထွက်လျက် ကြိမ်ဖြင့် ဝိုက်နှက်လေရာ
 လက်လွန်သဖြင့် ထိုနေရာတွင်ပင် ကိုယ်
 လုပ်တော် မိဖုရားငယ် မယ်စိန်ညို က
 တော်ကုန်လေသည်။

အလောင်းစည်သူ မင်းတရားကြီး
 ဒေါသမချုပ်တည်းနိုင်မှုကြောင့် ကိုယ်
 လုပ်တော် မိဖုရားငယ် မယ်စိန်ညို ကွယ်
 လွန်ခဲ့ကြောင်းကို “မယ်စိန်ညို၊ လှပိုမို၊
 ကိုယ်နေကည့်ထွား၊ စည်သူတွင် ဘုရင်
 ကွား ပိန်ကြိမ်ဒဏ်ချက်ကြောင့် အသက်
 ဆုံးပါး” ဟူသော ဒွေးချိုးကဗျာ ရှိလေ
 သည်။

အလောင်းစည်သူမင်းကြီးသည်
 အခြားတစ်ပါးသော ယောက်ျားအပေါ်
 တွင် စိတ်ရောက်ခြင်းအတွက် ဒေါသ
 မချုပ်တည်းနိုင်ဖြစ်ကာ မှားယွင်းမိသော
 ကြောင့် များကြီးမတ်ရာ သေနာပတိတို့
 အား ဖောင်တော်ပေါ်ရှိ အစည်းအဝေး
 ဆောင်တွင် ခေါ်ယူစေပြီး မယ်စိန်ညို
 အား ဖောင်တော်ပေါ် တင်ယူဆောင်ခဲ့ရ
 မည်။ သင့်တင့်သောနေရာတွင် အခမ်း
 အနားနှင့် သင်္ဂြိုဟ်တော်မူမည် စသည်ဖြင့်
 မိန့်ကြားတော်မူပြီး ဖောင်တော်အား
 ထွက်တော်မူစေသည်။

ဖောင်တော် ထွက်ခွာမည်အပြု
 တွင် မယ်စိန်ညိုမှ ကိုယ်လုပ်တော်တစ်
 ယောက်အား ပူးပြီး မင်းတရားအား သူမ
 မည်သို့မည်ပုံ နေထိုင်စားသောက်ရမှာလဲ
 ဟု မေးသဖြင့် ဖောင်တော်ဆိုက်ကပ်ရာ
 အရပ်အနီးတွင် နတ်ကွန်းငယ်တစ်ခု
 အပိုင်စားပေးခဲ့လေသည်။

ထိုဆိပ်ကမ်းအနီးနေလူများအား
 သင့်လျော်သည့်အခါများတွင် ယင်းနတ်
 ကွန်းအား စားဖွယ်သောက်ဖွယ်များ၊ ပန်း
 မန်သနပ်ခါးများ စသည်တို့ဖြင့် ပူဇော်ပသ
 ရမည်ဟု အမိန့်တော်ရှိခဲ့လေသည်။

ထိုစဉ်က ရွှေကုဘုရားတည်မည့်
 နေရာသည် လှေလုပ်ရောင်းချ အသက်

www.burmeseclassic.com

မွေးသူတို့နေထိုင်ရာ ရွာကလေးဖြစ်သည်။ ထိုရွာအနီးသို့ ဖောင်တော်ကို ဆိုက်ကပ် စေတော်မူ၍ အခမ်းအနားနှင့် ပြင်ဆင်ပြီး ကိုယ်လုပ်တော် မယ်စိမ့်ညို၏ ဝမ်းဗိုက်ကို ခွဲစေရာ ရုပ်ဆင်းသဏ္ဍာန် ကြန်အင် လက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံသော သားသူငယ် အလောင်းကို ငွေ့လေရာ မင်းကြီးသည် ယူကျုံးမရဲဖြစ်လျက် -

"ဒေါသထားဖူးစွာ စင်စစ်ဆိုးစွာ မကောင်းစွာတကား" စသည်ဖြင့် နောင်တ တစ်ဖန်များစွာ ပူပန်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။ ထိုနောက် မယ်စိမ့်ညိုအား အခမ်းအနား ဖြင့် ဂုဏ်သိက္ခိတ်စေတော်မူခဲ့လေသည်။

အလောင်းစည်သူမင်းကြီးသည် သားငယ်အလောင်းကို ယခု ရွှေကူဘုရား စေတီတော် အနောက်ဘက်တွင် ဂူတည် သွင်းနံ့စေတော်မူခဲ့လေသည်။ ဤဂူကား သာမန်ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဂူမဟုတ်။ အရိမဒ္ဒနံ ပေါက္ကံပြည့်ရှင် အလောင်းစည်သူမင်း တရားကြီး၏ ကိုယ်လုပ်မိဖုရား မယ်စိမ့် ညို၏ သားတော်ဂူဖြစ်သည်ဟု အမှတ် အသားကိုလည်း ပြစေတော်မူခဲ့လေသည်။ ၎င်းဂူအနီးတွင် မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ ဓာတ် တော်မေတ္တော်များဖြင့် စေတီတော်တစ်ဆူ လည်း တည်ခဲ့လေသည်။ အလောင်း စည်သူမင်းတရားကြီးသည်လည်း ထိုနေ ရာမှ ဆက်လက်ကြံမြန်းတော် မမူတော့ဘဲ ပေါက္ကံရွှေနန်းတော်သို့ ပြန်၍စုန် တော်မူသည်။

အလောင်းစည်သူမင်းကြီး တည်ခဲ့ သော သားတော်ဂူနှင့် စေတီတော်သည် နောင်အခါတွင် ပြီပျက်ယိုယွင်းလာသဖြင့် လှေလုပ်လှေသူကြီးတစ်ဦး မတည်၍ အုတ်ဂူကိုပြုပြင်ပြီး စေတီတော်ကို ဆင်း တုတော်မြတ်ကြီးနှင့်တကွ မှစ်လိုဏ်ပါ သော စေတီကြီးတစ်ဆူ တည်ဆောက် ကိုးကွယ်ခဲ့သည်။ စေတီတော်တစ်ဆူလုံး ရွှေသင်္ကန်းကပ်လှူပူဇော်ကြသဖြင့် အုတ်

ဂူအနီးရှိ၍ ရွှေဂိုသောဂူဘုရား၊ ရွှေဂူ ဘုရား၊ ရွှေကူဘုရားဟူ၍ တွင်လေသည်။

တစ်ချိန်က အရိမဒ္ဒနံ ပေါက္ကံပြည့် ရှင်အလောင်းစည်သူဘုရင်မင်းမြတ်ကြီး အား ရွှေရင်မအေး ဘဝင်ဆူပေးသည့် မယ်စိမ့်ညို၏ ကံတော်ကုန်ရာ အလွမ်း ရွာမှာ ကာလကြာသော် သားကို ထုတ် ယူ ဂူတည်သောကြောင့် သားထုတ်ဂူရွာ ဟု အမည်တွင်လေသည်။ ထိုမှတစ်ဖန် သားထုတ်ဂူ၊ သထုတ်ဂူဟု ခေါ်ဆိုရာမှ အဆင့်ဆင့်ပြောင်းလဲ၍ ပခုက္ကူဟုအမည် တွင်လေသည်။

ဗြို့အား ပခုက္ကူဟု တွင်သကဲ့သို့ ရွှေကူစေတီတော်ဟုတွင်ခဲ့သော စေတီ တော်မြတ်ကြီးသည် သက္ကရာဇ် ၁၃၃၇ ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလဆန်း ၁ ရက်နေ့ ညနေ ၆ နာရီ ၃၅ မိနစ်တွင် ငလျင်ပြင်းထန်စွာ လှုပ်သဖြင့် ဂန္ဓကုဋီစေတီတော်ကြီးမှာ ကွဲအက်ယိုယွင်း၍ အချို့အစိတ်အပိုင်း များ ကျိုးပဲ့ပျက်စီးလေသည်။ ထိုငလျင် ဒဏ်ကြောင့် ပုဂံညောင်ဦးမှ စေတီပုထိုး များလည်း အများအပြား ပြိုကျပျက်စီးခဲ့ သည်။

ပခုက္ကူ ရွှေကူမြတ်စွာဘုရားစေတီ တော်မြတ်ကြီးအား ဂေါပကအဖွဲ့ဝင် လူကြီးများမှ ဦးစီး၍ စေတီရံ ၄၀ ဆူနှင့် ရှစ်မျက်နှာလိုဏ် မှစ်သုံးဆင့်ပါဝင်သည့် ယခုလက်ရှိ စေတီတော်ကြီးကို ပြန်လည် တည်ဆောက်ခဲ့ကြသည်။ ရွှေကူစေတီ တော်ကြီးနှင့် ကပ်လျက်တွင် ရွှေကူ ကျောင်းတိုက်ကြီး ရှိသည်။ ထိုကျောင်း တိုက်ကြီးသည် ရွှေကူဘုရား တည်ဦးစ ပုဂံခေတ်ကစတင် တည်ဆောက်ခဲ့သော ကျောင်းတိုက်ကြီး ဖြစ်လေသည်။ ရွှေကူ ကျောင်းတိုက်မှ ရဟန်းတော်များ ရှမ်း ပြည်နယ်သို့ သာသနာရေးကိစ္စဖြင့် ကြွ တော်မူရာမှအပြန် မတ်ရပ်ဆင်းတုတော် သုံးထွက် ပင့်ဆောင်လာတော်မူကြသည်။

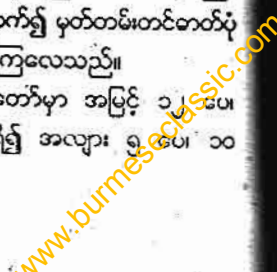
ယင်းသုံးဆူအနက်မှ တစ်ဆူမှာ မြတ်စွာဘုရား စေတီတော်မြတ်ကြီး သီတင်းသုံးလျက်ရှိပြီး နှစ်စဉ် သီတ ကျွတ်လပြည့်ကျော် ၁ ရက်နေ့ ညနေ ရွှေကူမြတ်စွာဘုရား မီးအပူဇော်ခံ စေတီ စာရီ ကွန်ချီကြံမြန်းတော်မူသော ဆင်း တော်မြတ်ကြီး ဖြစ်သည်။

ရွှေကူမြတ်စွာဘုရား ဆင်းတု မြတ် စံပယ်သောမူရာ တံကံတော် အနုပညာလက်ရာ အလွန်ပြောင်ပြောင် လှပြီး ပခုက္ကူသား ပန်းပုသမားတို့ ထွက် ထုထားခြင်း ဖြစ်သည်။ မြန်မာနိုင်ငံတွင် ထိုတံကံတော်မျိုး နှစ်ခုသာရှိပြီး နှစ်ခု စလုံးမှာ ပခုက္ကူမြို့တွင်ပင် တည်ရှိ၍ ရွှေကူမြတ်စွာဘုရားကြီးမှ တံကံတော်ကြီး နှင့် ပခုက္ကူမြို့တွင်ပင် တည်ရှိပြီး ရွှေကူ မြတ်စွာဘုရားကြီးမှ တံကံတော်ကြီးနှင့် ပခုက္ကူရွှေတန်တစ် သရကွန်ဘုရားမှ တံကံတော်ကြီးတို့ ဖြစ်သည်။

ရှေးပုဂံခေတ် အနုပညာလက်ရာ များအား ဘယ်ပညာရှင်အစွမ်းဖြင့် တည် ဆောက်ခဲ့သည်မသိဟု တွေးကြည့်ရသော တွေးနိုင်သော်လည်း ပခုက္ကူမြို့ရှိ ရွှေကူ တံကံတော်ကြီးမှာ ယခုမျက်မှောက်ခေတ် ကာလတွင်ပင် ပခုက္ကူသားများမှ ထွင်းထု ထားပြီး သက်တမ်းအားဖြင့် နှစ် ၁၀၀ လောက်သာ ရှိသေးလေသည်။

ထိုတံကံတော်ကြီးအား မည်မျှ လက်ရာမြောက်၍ ရှေးပုဂံခေတ်လက်ရာ များနှင့် နှိုင်းယှဉ်ရသနည်းဟု အဆိုရှိလျှင် မြန်မာတစ်နိုင်ငံလုံးတွင်သာမက ကမ္ဘာ အံ့ချီးဖွယ်ရာ တံကံတော်ကြီး ဖြစ်သော ကြောင့်ပင် ဖြစ်၏။ ကမ္ဘာ့နိုင်ငံခြားသား သူတေသီများမှလည်း တံကံတော်ကြီး အား လာရောက်၍ မှတ်တမ်းတင်ဓာတ်ပုံ များ ရိုက်ယူကြလေသည်။

တံကံတော်မှာ အမြင့် ၁ ပေ၊ ၁၀ လက်မရှိ၍ အလျား ၅ ပေ၊ ၁၀

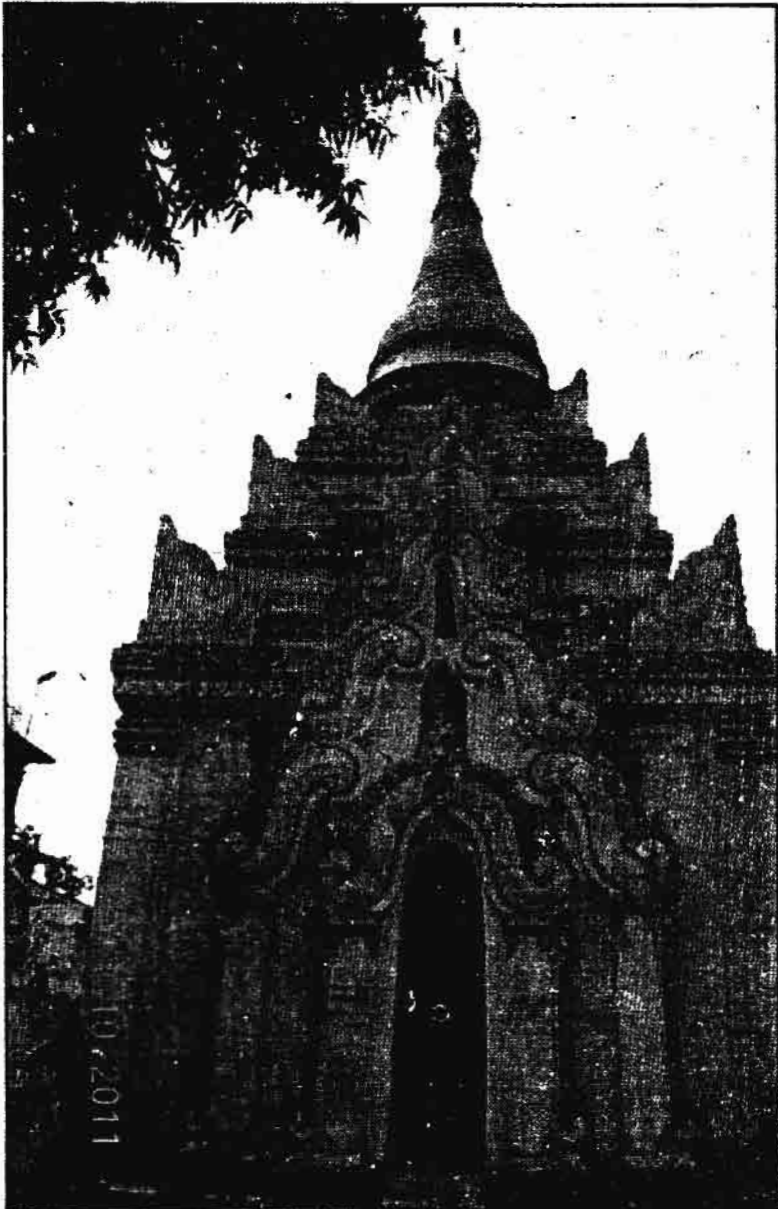

အထိ ရှိသည်။ တံကဲတော်၏ ထုမှာ
 အထိမ ပန်းရှစ်ထပ်နှင့် ယမနေသား
 နှစ်ဆယ်တွင် ရှစ်လုံးဖော်ထားခြင်း ဖြစ်
 သည်။ လူရုပ်၊ တိရစ္ဆာန်ရုပ်နှင့် အခြား
 အမွှင်ပေါင်း ၁၈၁ ရုပ်ပါဝင်၍ လေးနှစ်
 အတွက်ထုလုပ်ခဲ့ရသည်။ တံကဲ၏ ညာ
 အောက်တွင် အလှူရှင်အမည် (မဆီးဆံ၊
 ဦးစားခါး၊ မမယ်သင်) ကောင်းမှုဟု ထု
 ထုတ်ထားပြီး ဘယ်ဘက်တွင် (ဆြောဦးကံ
 ဦး၊ သားမောင်တေ)ဟု ထုလုပ်သူကို
 နှစ်တမ်းတင် ထွင်းထုထားခဲ့ပါသည်။

တံကဲတော်ကြီးအား ပခုက္ကူမြို့
 အရှေ့ဘက်ရပ်တွင်နေထိုင်သော ကျောင်း
 အမကြီး ဒေါ်ဖီးဝံသည် သက္ကရာဇ် ၁၂၆၉
 ခုနှစ်၊ တပေါင်းလဆုတ် ၃ ရက်နေ့မှစ၍
 ပခုက္ကူမြို့၊ ရွှေကူရပ်နေ ပန်းပုဆရာကြီး
 ဦးကံကြီးနှင့် သားမောင်တေတို့အား
 ထက်ခကြေးငွေ ၄၀၀ (လေးထောင်)
 ထုတ်ဖြင့် ယမနေသား ငါးတုံးပေါ်တွင်
 ထုလုပ်စေ၍ ရွှေကူအပူဇော်ခံ မတ်ရပ်
 ဆင်းတုတော် မြတ်စွာဘုရား သီတင်း
 သုံးရန် လှူဒါန်းခဲ့လေသည်။ ထို့နောက်
 ၁၃၀၈ ခုနှစ်၊ ဝါခေါင်လဆန်း ၁၃ ရက်နေ့
 တွင် ဒေါ်ဖီးဝံ၏သမီး ကျောင်းအမကြီး
 ဒေါ်မြစ်မှ ထပ်မံပြင်ဆင်မွမ်းမံခဲ့လေသည်။

သမိုင်းဝင်ရွှေကူစေတီတော်မြတ်
 ကြီး၏ ပရိဝုဏ်အတွင်းတွင် မြေစိုက်
 စေတီတော် ခြောက်ဆူနှင့် ရှစ်မျက်နှာ
 ဘုရား စေတီနှစ်ဆူ၊ နဂါးရုံမြောက်ဘက်
 မှန်လှည့်ဘုရားတစ်ဆူ ဖူးတွေ့ရပါသည်။

ဘုရားကြီး၏ အနောက်ဘက်တွင်
 အာရုံခံတန်ဆောင်းတော်ကြီးနှင့်တကွ
 ရေသွင်းခံပြာသား၊ သမိုင်းဝင် သားထုပ်ဂူ
 နှင့် တဝဂူဘုရား နှစ်ဆူတို့ကို ဖူးတွေ့ရပါ
 သည်။ စေတီတော်ကြီး၏ အနောက်
 မြောက်ထောင့်အနီးတွင် ရွှေကူဘုရား
 သမိုင်းနှင့် ဆက်စပ်လျက်ရှိသော မယ်စိန်
 ညို၊ နတ်နန်းအဆောင်ငယ် ရှိသည်။

ဖောင်တော်ကြီးစေတီ

ယခုအခါ သမိုင်းဝင် ရွှေကူဘုရား
 ကြီးအား ဂေါပကလူကြီးများ ဖြစ်သည့်
 ဦးမြင့်အောင် ဥက္ကဋ္ဌ ဦးကျော်ဝင်းစိန် ဒု-
 ဥက္ကဋ္ဌနှင့် ဦးသိန်းမောင် ဘဏ္ဍာရေးမှူး
 တို့မှ ဦးဆောင်၍ အဖက်ဖက်မှ ပြင်ဆင်
 မွမ်းမံလျက်ရှိသည်။ ရွှေကူမြတ်စွာဘုရား
 ကြီး ဒေသစာရိ ကွန်ဒိုကြွမြန်းတော်မူ

သော လပြည့်ကျော် ၁ ရက်နေ့တွင်
 စည်ကားသိုက်မြိုက်စေရန် ရန်ကုန်မြို့မှ
 ရုပ်ရှင်နှင့် ဗွီဒီယိုသရုပ်ဆောင်များအား
 ငှားရမ်း၍ ရာဇာဝင်း၊ ဒေဝါဝင်း၊ များ၊ မီး
 စောင်းတန်း၊ မီးပစ်ကြီးများ၊ အတီးအပူဇော်
 အကမျိုးစုံပါသည့် ကားတန်းကြီးများနှင့်
 မြို့တွင်းသို့ လှည့်လည်ဖူးပူဇော်မိပူသည်။

www.burmeseclassic.com

နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း အစဉ်အလာမပျက် ကြီးကျယ်ခမ်းနားစွာ ကျင်းပမြဲဖြစ်သော ဘုရားမီးလှည့်ပွဲတော်ကို ယခုနှစ် ၁၃၇၃ ခုနှစ် သီတင်းကျွတ်လပြည့်ကျော် ၁ ရက် နေ့ည ဒေသစာရီကြာချီ ပူဇော်ရာတွင် ရုပ်ရှင်နှင့် ဗွီဒီယိုသရုပ်ဆောင် အကယ်ဒမီ ရန်အောင်၊ အကယ်ဒမီမေသန်းနု၊ မိုးယံ ဇွန်၊ ထက်မီလျှံသူတို့မှ လိုက်ပါပူဇော်ပြီး 'စိန်ကျော်သဘင်' ဝင်းမင်းဇာတ်အဖွဲ့မှ နှစ်ရှင်နှင့် ဗွီဒီယိုသရုပ်ဆောင် မိုးဇော်နှင့် ခေါင်းဆောင်မင်းသား ဝိုင်းစုတို့မှ မိုး အလင်း ကပြပူဇော်သည်။

ရွှေကူဘုရား မီးပူဇော်ခံမည့်နေ့တွင် မည်မျှပင် ငါးသည်ထန်စွာ ရွာသွန်းနေစေ ကာမူ ရွှေကူမြတ်စွာဘုရားကြီး ဒေသ စာရီ ကွန်ဒိုကြံမြန်းတော်မူချိန်ရောက် လျှင် ယတိပြတ် တိတ်ဆိတ်၍ ရပ်စဲသွား တော့သည်။

တန်ခိုးတော်အနန္တတို့နှင့် ပြည့်စုံ တော်မူသော ရွှေကူစေတီတော်မြတ်ကြီး သည် ရာသီသုံးပါးစလုံး အစဉ်အမြဲ ဆိတ် ငြိမ်အေးချမ်းလှသဖြင့် တရားထူး တရား မြတ်ရာရာ သူတော်စင်များ ပုတီးစိပ် တရားထိုင်သည့်နေရာလည်း ဖြစ်သည်။

စေတီတော်ကြီးအား ယခင် ၈- ၃-၂၀၀၈ ခုနှစ်တွင် ဂေါပကအဖွဲ့မှ ဦးစီး ၍ ရွှေသင်္ကန်းကပ်လှူပူဇော်နေစဉ် ရောင် ခြည်တော်များ ကွန်မြူးတော်မူသည်။

ရွှေကူမြတ်စွာဘုရားကြီးသည် ပုဂံ ခေတ် အလောင်းစည်သူဘုရင်မင်းမြတ် ကြီးမှ စတင်တည်ထား ကိုးကွယ်ခဲ့ပြီး ယခုတိုင် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့ ကြည်လင် မြတ်နိုးကုသိုလ်ပြုရာ နိဗ္ဗာန်ဆိပ်ဦး ဖြစ် လေတော့သည်။

ရွှေကူဘုရားရံခိုး သူပါကမဲ့ အစိန္တေယျံ၊ သာဓာတု ကံ အတိတ္တိကံ။

ရွှေကူ ဗုဒ္ဓရူပကံ၊ ဝန္တာမိ သိရသာ ၁၃။

ယခုအခါတွင် ပခုက္ကူမြို့သည် မြန်မာနိုင်ငံ မြေပုံအနေအထားအရ ဧရာ ဝတီမြစ်ကမ်း၏ အနောက်ဘက်တွင် တည်ရှိသော မြို့ကြီးတစ်မြို့ဖြစ်၍ ဧရာ အနောက်မြို့တော်ဟုလည်း တင်စားခေါ် ဆိုကြသည်။

နိုင်ငံတော်အစိုးရမှ မြန်မာတစ်နိုင်ငံ လုံးတွင် အရှည်ဆုံးဖြစ်သည့်အပြင် မီး ရထားလမ်းနှင့် ကားလမ်းပါဝင်သော ဧရာဝတီတံတားပခုက္ကူကို တည်ဆောက် လျက်ရှိသည်။ ထိုသို့သော တံတားကြီး မတည်ဆောက်မီကပင် ပခုက္ကူမြို့သည် ကြီးမား၍ ခုံညားသော တက္ကသိုလ်ကြီး များနှင့် နိုင်ငံတော်မှ တည်ဆောက်ထား သော စက်ရုံကြီးများ အများအပြား တည် ရှိပေသည်။

၎င်းတို့မှာ ... ပခုက္ကူတက္ကသိုလ်၊ ပခုက္ကူနည်းပညာတက္ကသိုလ်၊ ပခုက္ကူ ကွန်ပျူတာတက္ကသိုလ်၊ ပခုက္ကူပညာရေး ကောလိပ်၊ သူနာပြုနှင့် သားဖွားသင်တန်း ကျောင်း၊ စက်မှုသင်တန်းကျောင်း၊ လက် မှုသင်တန်းကျောင်း၊ နယ်စပ်ဖွံ့ဖြိုးရေး ကျောင်း၊ စသည့် ကျောင်းပေါင်းများစွာ အပြင် ပခုက္ကူ အမှတ်(၃) စီးကရက်စက် ရုံ၊ စက်မှု(၃) ချည်မျှင်နှင့် အထည်စက်ရုံ၊ မြန်မာ့မီးရထားလုပ်ငန်း ကွန်ကရစ် ဇလီ ဘားတုံးစက်ရုံ၊ မြန်မာချည်ထည်အပြင်၊ ပခုက္ကူစက်မှုရုံမှ ကားစက်ရုံ၊ ဆိုင်ကယ် စက်ရုံ၊ အထပ်သားစက်ရုံ စသည့်ဖြင့် စက်ရုံကြီးများ မြောက်မြားစွာ တည်ရှိပေ သည်။

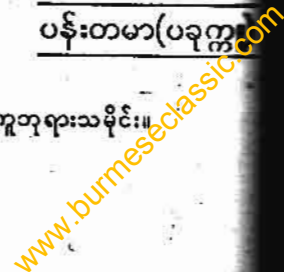
ပခုက္ကူမြို့၏ လမ်းပန်းဆက်သွယ် ရေးမှာ ပခုက္ကူလေယာဉ်ကွင်း၊ ပခုက္ကူ မြန်မာ့မီးရထားဘူတာရုံကြီး၊ အဝေးပြေး ကားကွင်းနှင့် အဝေးပြေးကုန်တင်ကား ကြီးကွင်းတို့ ဖြစ်သည်။

ပခုက္ကူမြို့တွင် ကြီးမားသော တမာပင်ကြီးများက နေရာအနှံ့အပြားတွင် တည်ရှိနေပြီး မြို့ပတ်လည် လယ်ကွင်း၊ ယာကွင်းများတွင် အညာဒေသ၏သရုပ် ကိုဆောင်သော ထန်းပင်ထန်းတော် လွှမ်းမောစရာများက ရှုမျှော်မဆုံး တစ် တောလုံး တည်ရှိနေပေသည်။ ပခုက္ကူမြို့ အမြင့်တစ်နေရာမှ အရှေ့ဘက်ဆီသို့ လှမ်းမျှော်ကြည့်လျှင် ပျဉ်းတောင်ပကြီးကို မြင်တွေ့ရပြီး အနောက်ဘက်ဆီသို့ လှမ်း မျှော်ကြည့်လျှင် သနပ်ခါးပင်များပေါက်ရာ ရှင်မတောင်ကြီးကို မြင်တွေ့ရသည်။

အညာဒေသ၏ လွှမ်းမောဖွယ်ရာ ရှုမျှော်ခင်းများကို စံစားရင်း ပခုက္ကူတု အမည်တွင်ခဲ့သည့် သမိုင်းဝင် ရွှေကူ မြတ်စွာဘုရားကြီးသို့ တစ်ခါတစ်ခေါက် ဖြင့် လာရောက်၍ ဖူးမြော်စေချင်ပါတော့ သည်။

ပခုက္ကူမြို့လေး တည်နေရာ ဧရာဝတီ အနောက်ကမ်းမှာ တစ်ဖက်မှာလေ ပုဂံညောင်ဦး ဆည်းလည်းသံတွေမြူး။ တောင်တန်းများက ဝန်းလို့ရုံ အရှေ့နောက်တစ်ဖန် ရာဇဝင်မှာ ထင်ကျော်ကြား ရှင်မတောင်ခွဲ ပုပ္ပါ။ ထန်းပင်ထန်းတော လွှမ်းမောစရာ အညာဌာနေမှာ ပန်းရနံ့တွေ ကြူကြူမွှေး တမာတောမြို့လေး။ တမာတောသို့ ရောက်လျှင်သာ ပူးမြော်ဝင်လှည့်ပါ ပခုက္ကူဟု ခေါ်တွင်သွား သမိုင်းဝင် ရွှေကူဘုရား။

ပန်းတမာ(ပခုက္ကူ) ကျမ်းကိုး ရွှေကူဘုရားသမိုင်း။

အမှတ်အသား
(၇၄၂၆၆၆)
အမှတ်အသား

မောင်မြင့်မား(ဘိုကလေး)

တွေ့ကြုံခဲ့ရ ထိုလောက

မမြင်အပ်သော သတ္တဝါများထဲတွင် သရဲ၊ တစ္ဆေ၊ ဖုတ်၊ သဘက်၊ ကျတ်၊ မြေဖုတ်၊ ဥစ္စာစောင့်၊ ရုက္ခစို၊ နတ်စိမ်း၊ ဘီလူးတစ္ဆေ စသည်တို့ ပါဝင်မည်ဟု စာရေးသူ ထင်သည်။ ထိုမမြင်အပ်သော သတ္တဝါများသည် ရံဖန်ရံခါ၌ လူတို့အား ပုံသဏ္ဍာန်အမျိုးမျိုးဖြင့် ကိုယ်ထင်ပြုခြင်း၊ အနံ့ပေးခြင်း၊ ခြောက်လှန့်ခြင်း၊ အချို့သည် အိပ်မက်ပေးခြင်း စသည်ဖြင့် လူတို့သိအောင် ပြုလုပ်ကြသည်။

ထိုသို့ပြုလုပ်ကြခြင်းသည် အသိပေးလို၍လည်းကောင်း၊ စားချင်သောက်ချင်၍လည်းကောင်း၊ လူတို့၏အမှုအတန်းပေးဝေခြင်းကို နာယူလို၍လည်းကောင်း ပြုလုပ်ကြသည်။ ထိုသို့ပြုလုပ်ကြခြင်းကို ယေဘုယျအားဖြင့် သရဲခြောက်သည်ဟုပင် မှတ်ယူကြသည်။ ထိုမမြင်အပ်သော

သတ္တဝါများသည် များသောအားဖြင့် လူသူကင်းဝေးရာတွင် နေထိုင်တတ်ကြသည်။ မီးရှောင်နှင့် ဝေးကွာရာတွင် နေထိုင်တတ်ကြသည်။ မြို့ကြီးပြကြီးလို လင်းထိန်နေသော နေရာမျိုးကို ရှောင်ရှားကြသည်။

လူသူနီးစပ်ရာ၊ လူစည်ကားရာမျိုးတွင် လုံးဝမရှိနိုင်ဘူးလားဟု မေးစရာရှိသည်။ ထိုမေးခွန်းကို ဖြေရန်အတွက် စာရေးသူ၏ မိတ်ဆွေတစ်ယောက် အတွေ့အကြုံကို ပြောပြချင်ပါသည်။

စာရေးသူ၏ မိတ်ဆွေသည် ဝန်ထမ်းတစ်ယောက် ဖြစ်သည်။ အေးအေးဆေးဆေး နေတတ်သည်။ ဒေါသနည်းသည်။ လောဘနည်းသည်။ အလွန်သည်းခံတတ်သည်။ အများအတွက်အနစ်နာခံတတ်သည်။ ဘာသာရေးကို လေး

စားသည်။ စာရေးသူနှင့် အပေါင်းအသင်း မိတ်ဆွေဖြစ်ချိန်ကစ၍ ယနေ့အထိ ဒေါသကြီးတာ တစ်ခါမျှ မတွေ့ဖူးသေး။ ဒါပေမဲ့ သူက စနေသာ။ ဘာသာတရားလေးစားသည်ဆိုရာဝယ် စာရေးသူအမြင်အရ သာမန်လောက်ဟု ထင်ရသော်လည်း အနီးကပ်ပေါင်းကြည့်သောအခါ ဝိပဿနာအလုပ်ကို အချိန်ရသရွေ့ လုပ်သူဖြစ်သည်။ လူသိအောင်လုပ်သူမဟုတ်။

သို့ဆိုလျှင် စာရေးသူမိတ်ဆွေ၏ အခြေအနေကို သဘောပေါက်လောက်ပြီဟု ယူဆပါသည်။ နောက်တစ်ခု သူ၏ ထူးခြားချက်က အကောင်းမြင်တတ်သူဖြစ်သည်။ မည်သည့်ကိစ္စမဆို အဆိုးဘက်ကမတွေး။ အကောင်းဘက်ကတွေးတတ်သည်။ အခက်အခဲဒုက္ခမှန်သမျှ ဖြီးပြီးကလေး ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းတတ်သည်။

တတ်ကြီးလေးပါး၏ သဘောအရ တစ်ကြိမ်တွင် သူ့အကြီးအကျယ် နေမကောင်းဖြစ်သည်။ သတိလစ်သွား၍ အခြေအနေသိုးပါးလောက်အောင် ကျန်းမာရေး ချို့ယွင်းနေသောကြောင့် အရေးပေါ်ကားဖြင့် ရန်ကုန်မြို့ထဲရှိ ဆေးရုံတစ်ခုကို တင်လိုက်ရသည်။ သူ့ဆေးရုံတက်ချိန်တွင် စာရေးသူ မရှိ။ နယ်ကိုရောက်နေသည်။ သူ့ဆေးရုံတွင် နှစ်ပတ်လောက်နေရပြီး နေကောင်းလာသောကြောင့် ဆေးရုံက ပြန်ဆင်းလာရသည်။ သူ့ဆေးရုံတက်ပြီး အလုပ်ပြန်ဆင်းလာမှ ဆေးရုံတက်စဉ်က ထူးဆန်းသော အတွေ့အကြုံများကို သူ့ပြောပြသည့်အတိုင်း စာရေးသူပြန်ပြောပြပါမည်။

သူ့ကို အရေးပေါ်ကားဖြင့် ဆေးရုံခေါ်သွားစဉ်က သူ့သတိရတစ်ချက် မရတစ်ချက် ဖြစ်နေသည်။ ကားနဲ့တင်ခေါ်သွားသည်ကို သူသိနေသည်။ ကားသွားနေရင်း သတိရလိုက်၊ မေ့သွားလိုက်၊ ကားပေါ်ကချပြီး ကပ်နဲ့သယ်သွားရန်လုပ်နေစဉ် သူ့သတိရသွားသည်။ သတိရမနေချိန် ပတ်ဝန်းကျင်ကိုကြည့်လိုက်တော့ ဆေးရုံ၏ သံဆန်ခါအပြင်ဘက်နေရာတွင် မမြင်အပ်သော သတ္တဝါများ ကြီးကြီးသေးသေး အရွယ်မျိုးစုံ၊ တချို့ ကလေးအရွယ်ပင် ပါလိုက်သေးသည်။ သံဆန်ခါအပြင်ဘက်တွင်ကျနေသော အကြွင်းအကျန်များကို ကောက်စားနေကြသည်။ ၎င်းဟို့အနားတွင် လူများက ဥဒဟိုဖြတ်သွားနေကြသည်ကို မြင်လိုက်ရသည်။ သူသည် ဝိပဿနာအလုပ်ကို လုပ်သူဖြစ်သောကြောင့် ကြောက်စိတ်မရှိ။ နောက်သူ သတိမေ့သွားပြန်သည်။

သူ့သတိပြန်ရလာသောအခါ သူ့နားခေါင်းတွင် ပိုက်တန်းလန်းနှင့်။ သူ့ဖန်းများနှင့် ဆရာမတစ်ယောက် အနားတွင်တွေ့ရသည်။ သူ့နေ့တစ်ဝက်လောက် သတိမေ့နေကြောင်း ပြောသံကြားနေရသည်။ ဘေးပတ်ဝန်းကျင်တွင် လူနာ

ခုတင်များနှင့် လူနာများ၊ လူနာစောင့်များကို မြင်နေရသည်။ သို့သော် ဆေးရုံခုတင်ကြို ခုတင်ကြား လူများအကြားမှ ဖြတ်သွားကာ ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် ကျနေသော စားကြွင်းစားကျန်များကို အလှအယက် ကောက်စားနေကြသော မမြင်အပ် သတ္တဝါများကို သူ့မြင်နေရသည်။

ညဘက်တွင်လည်း အခန်းတံခါး ပိတ်ထားလျက်နှင့်ပင် တံခါးကို ဖောက်ဝင်လာကာ ဖြတ်သွားနေကြသော သတ္တဝါများကို တွေ့ရသည်။ အကောင်အထည်က လူနဲ့တူတာတွေလည်း ပါသည်။ မတူတာတွေလည်း ပါသည်။ တချို့လူနာများက အသံကျယ်ကျယ်ဖြင့် ဘုရားထိုင်ရှိခိုးနေလျှင် ချက်ချင်း ထွက်ပြေးသွားကြသည်။

ညဘက်တွင်လည်း အခန်းတံခါး ပိတ်ထားလျက်နှင့်ပင် တံခါးကို ဖောက်ဝင်လာကာ ဖြတ်သွားနေကြသော သတ္တဝါများကို တွေ့ရသည်။ အကောင်အထည်က လူနဲ့တူတာတွေလည်း ပါသည်။ မတူတာတွေလည်း ပါသည်။ တချို့လူနာများက အသံကျယ်ကျယ်ဖြင့် ဘုရားထိုင်ရှိခိုးနေလျှင် ချက်ချင်း ထွက်ပြေးသွားကြသည်။

သူ့ဆေးရုံတက်ပြီး (၃-၄)ရက်လောက်ကြာသောအခါ အတော်အသင့်

နေထိုင်ကောင်းလာပြီဖြစ်၍ ထိုင်ကာ ထမင်းစားနေစဉ် တခြားခုတင်တစ်လုံးက လူနာတစ်ယောက်က အသည်းအသန်ဖြစ်ကာ ဆရာဝန်တွေ့ရော၊ သူ့နာပြုဆရာမတွေ့ရော ယောက်ယက်ခတ်နေစဉ် ဝရန်တာမှ မျက်နှာပေါက်စိုးစိုးသတ္တဝါတစ်ကောင်က ထိုခုတင်ကို ကြည့်ကာ လက်ယပ်ခေါ်နေသည်။ ထိုအဖြစ်အပျက်ကို စာရေးသူ၏မိတ်ဆွေက ရုပ်ရှင်ပိတ်ကားပေါ်တွင် ကြည့်နေရသလို အတိုင်း သား မြင်နေရသည်။ သိပ်မကြာလိုက်၊ ထိုမျက်နှာပေါက်ဆိုးဆိုး သတ္တဝါက လူတစ်ယောက်၏လက်ကို ခပ်ကြမ်းကြမ်း ဆောင့်ဆွဲကာ ခေါ်သွားတော့သည်။ ထိုကဲ့သို့ ခေါ်သွားပြီး သိပ်မကြာလိုက်။ လူနာတင်တွန်းလှည်းဘစ်ခု စာရေးသူ၏ ခုတင်ခြေရင်းကနေ ဖြတ်ကာ ယူလာသည်။ ထိုတွန်းလှည်းပေါ်တွင် လူတစ်ယောက်တင်ကာ တွန်းလှည်းပြန်ထွက်သွားသည်။ သူ့သိရလိုက်ရသည် ကား ထိုခုတင်ကလူ ဆုံးသွားပြီဟူသော သတင်းပင် ဖြစ်သည်။

တစ်ပတ်ခန့်ကြာသောအခါ ကျန်းမာရေးအတော်ကောင်းလာ၍ လမ်းလျှောက်ကြည့်နေစဉ် ဝရန်တာအပေါ်ထပ်မှ အောက်ထပ်သို့ အမှတ်မထင်၍ ကြည့်လိုက်ရာ ဆေးရုံအပြင်ဘက် သံဆန်ခါအနားတစ်လျှောက်တွင် လူများစွန့်ပစ်ထားသော တံတွေးများ၊ သလိပ်များ၊ အခြားအညစ်အကြေးများကို ကောက်ကာ စားသောက်နေသော ပုံသဏ္ဍာန်အမျိုးမျိုးနှင့် သတ္တဝါများကို တွေ့နေရသည်။ နေ့လယ်နေခင်းထက် ညနေစောင်း နေဝင်ရီတစောအချိန်တွင် ပိုများသည်။

တစ်ခါသော် ဆေးရုံအရေးပေါ် ထူနာတင်ကား အသံပေး၍ဝင်လာချိန်တွင် သူ့ထွက်ကြည့်လိုက်သောအခါ လူနာတင်ကားဘေးတွင် တီးလိုးတွဲလောင်းခိန့်လိုက်လာကြသော မမြင်အပ်သော သတ္တဝါများကို တွေ့ရသည်။

စာရေးသူ၏မိတ်ဆွေသည် ဆေးရုံ
ရောက်၍ သတိရစဉ်ကတည်းက မေတ္တာ
ပို့ခြင်း၊ အမျှပေးဝေခြင်း၊ တရားရှုမှတ်
ခြင်းတို့ကို ဝမ်းလင်းမှ အိပ်မပျော်မီအချိန်
အထိ လုပ်နေသောကြောင့် အနီးအပါးမှ
ဖြတ်သန်းသွားလာနေသော ထိုသတ္တဝါ
များက စာရေးသူ၏မိတ်ဆွေကို လှည့်၍
ပင်မကြည့်။ ရှိသည်လို့လည်း မထင်။
အနီးအပါးကိုလည်း မလာကြဟု သိရ
သည်။

သူ့နေမကောင်း၍ ဆေးရုံတက်စဉ်
က မြင်ကွင်းကို သူ့ပြောပြ၍ သိရခြင်း
ဖြစ်သည်။ နောင်ကိစ္စတစ်ခုနှင့် ထိုဆေး
ရုံကိုရောက်သောအခါ ယခင်တွေ့ခဲ့ဖူး
သော မမြင်အပ်သောသတ္တဝါများကို မတွေ့
တော့ဟု သိရသည်။ မြင်ချင်လို့လိုက်ရှာ
တောင် ရှာလို့မတွေ့ဟု သိရသည်။ စာ
ရေးသူ၏မိတ်ဆွေက သူ့နေမကောင်းစဉ်
က သွေးလေချောက်ချားလို့ ဒါတွေကို
မြင်ခဲ့ရတယ်ထင်တယ်ဟု သူ့အယူအဆ
ကို ပြောပါသည်။

တစ်ချိန်က နိုင်ငံခြားသို့အပြီးအပိုင်
သွားရောက်ကြသော နိုင်ငံခြားသားများ
အပိုင် အခန်းများကို ပြည်သူပိုင်သိမ်းစဉ်
ကာလကဖြစ်သည်။ စာရေးသူ၏ သူငယ်
ချင်း၏ မိဘများသည် အဆက်အသွယ်
ကောင်းသောကြောင့် ရန်ကုန်မြို့လယ်
တွင် တိုက်ခန်းတစ်ခန်းရသည်။ သူ့မိဘ
များက တိုက်ခန်းရပြီး သိပ်မကြာမီ နယ်
ကို အလုပ်ပြောင်းရွှေ့သွားသောကြောင့်
ရန်ကုန်တွင် ကျောင်းတက်နေသော သူ
ငယ်ချင်းက စမ်းချောင်းရှိ သူ့အဒေါ်အိမ်
တွင်နေကာ နယ်ကိုမလိုက်တော့ဘဲ ကျွန်
နေခဲ့သည်။

သို့သော် သူ့မိဘများနေခဲ့သော
ရန်ကုန်မြို့လယ်ရှိ တိုက်ခန်းကို (၃-၄)
ရက်တစ်ခါလောက် သွားရောက်ကာ
သန့်ရှင်းရေးလုပ်ခြင်း၊ ဖုန်သုတ်ခြင်းများ
ထုပ်တိုင်း ကျွန်တော်ပါ သူ့နှင့်အတူ ပါ
သွားသည်။ စာမေးပွဲနီးသောအခါများတွင်

ထိုအခန်းမှာ စာကျက်ကြသည်။ ညအိပ်
ညှနေတော့မနေတတ်။ သူ့နှင့် ကျွန်တော်
သည် နေရာချင်း ဝေးသောကြောင့်
ကျောင်းမှာတွေ့စဉ်အခါမှာသာ တစ်ယောက်
နှင့်တစ်ယောက် အချိန်အချက်လုပ်ကာ
ထိုအခန်းကို သွားကြခြင်းဖြစ်သည်။

တစ်ရက်တွင် သူက ...
“ငါ့ဟိုအခန်းကို မသွားတော့ဘူး
ကွာ”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”
“နေ့လယ်ဘက် ငါ့အိပ်ခန်းထဲမှာ
စာထိုင်ဖတ်နေတုန်း ... မိန်းမကြီးတစ်
ယောက် ကျောခိုင်းပြီး မီးဖိုခန်းထဲမှာထိုင်
နေတာတွေ့လို့။ အဝတ်အစားက သူတို့
ဘာသာခြားလူမျိုးတွေဝတ်တဲ့ အဝတ်
အစားအတိုင်းပဲ”

“ဟုတ်ရဲ့လားကွာ။ နေ့ခင်းကြောင့်
တောင်ကြီး တွေ့တယ်ဆိုတော့”

“ဪ ... မင်းကို ငါလိမ့်ပြော
ရမလား။ ဒါဆိုရင် မင်းလိုက်ကြည့်ပါ
လား”

“ငါ မင်းနဲ့ မကြာခဏလိုက်
ဖူးပါတယ်။ စာလည်း လာကျက်ဖူးပါ
တယ်။ အဲဒီတုန်းက မတွေ့ဖူးပါဘူး”

“အေး ... အဲဒါကြောင့် မင်းမယုံ
ရင် နောက်ငါနဲ့ မကြာခဏလိုက်ခဲ့လို့
ပြောတာ”

ထိုကြောင့် သူ့နှင့် ကျွန်တော်ချိန်း
ကာ ထိုအခန်းကို သွားကြသည်။ သူငယ်
ချင်းက သူ့ထိုင်နေသောနေရာနှင့် သူ
တွေ့သောနေရာကို ကျွန်တော်ကိုပြသည်။
ကျွန်တော်က တစ်ခုခုလုပ်လိုက်၊ ထိုနေ
ရာကိုလှမ်းကြည့်လိုက် မိနစ်မခြား မကြာ
ခဏကြည့်နေသောကြောင့်လားမသိ၊ သူ
ပြောသော မိန်းမကြီးဆိုတာ စာရေးသူ
မတွေ့။ သူလည်းမတွေ့။ နောက်တော့
(၃-၄)ခေါက် သွားတာတောင် မတွေ့
သောအခါ သူ့ရော ကျွန်တော်ရော လက်
လျှော့သွားသည်။

တစ်ရက်တွင်ဖြစ်သည်။ သူ့နှင့်

ကျွန်တော် ‘တော်ဝင်’ရုံတွင် နိုင်ငံခြား
ရုပ်ရှင်ကားတစ်ကားကြည့်ပြီး တိုက်ခန်း
ကို ခဏဝင်ကြရန် စိတ်ကူးရသည်။ ထို့
ကြောင့် တိုက်ခန်းကိုခဏဝင်ကာ သန့်
ရှင်းရေးလုပ်၊ အပန်းဖြေကြသည်။ သူက
ဝရန်တာဘက်ကိုထွက်ကာ လူသွားလူ
လာများကို ငေးနေစဉ် ကုလားထိုင်တစ်
လုံးတွင် ထိုင်ကာ ကာတွန်းစာအုပ်တစ်
အုပ်ကိုဖတ်နေသော စာရေးသူက အမှတ်
တစ်ခု အိမ်အတွင်းခန်း မီးဖိုဘက်ကို မျက်
လုံးရောက်သွားသည်။ လားလား ...
စာရေးသူ ခေါင်းကြီးသွားသည်။

မီးဖိုခန်းထဲတွင် ကျောပေး၍ ကြမ်း
ပေါ်တွင် အကျအနာထိုင်နေသော မိန်းမ
ကြီးတစ်ယောက်။ သူတို့ဘာသာခြားလူ
မျိုး၏ အဝတ်အစားများကို ဝတ်ထား
သည်။ စာရေးသူ သုတ်ခနဲထကာ သူ
ငယ်ချင်းရှိရာ ဝရန်တာဘက်ကို ထွက်
လာခဲ့သည်။ မပြောရဲသေး။ သူ့နှင့်အတူ
တိုက်ခန်းကနေပြန်လာပြီးမှ သူ့ကို အဲဒီ
အကြောင်းပြောပြရသည်။ နောက်လည်း
အဲဒီ တိုက်ခန်းကို မသွားရဲတော့။

သူငယ်ချင်း၏ မိဘများရောက်
လာမှ ထိုအကြောင်းကိုပြောပြ၍ သူတို့
သိကြသောအခါ သူငယ်ချင်း၏မိဘများ
က ဘုန်းကြီးများပင့်ကာ ပရိတ်ရွတ်ခြင်း၊
အမျှအတန်းပေးဝေခြင်းများ လုပ်လိုက်
သောအခါမှ နောင်တွင် မတွေ့ရတော့
ဟု သိရသည်။ ကျွတ်လွတ်၍ တခြား
တစ်နေရာသို့ ရောက်ရှိသွားဟန်တူပါ
သည်။

ထိုကြောင့် ပရလောကသားများ
သည် မြင်ရတွေ့ရ၍သော်လည်းကောင်း၊
မမြင်ရမတွေ့ရ၍သော်လည်းကောင်း လူ
နှင့် အလှမ်းမကွာသော နေရာများတွင်
ရှိတတ်ကြောင်း စာရေးသူသဘောပေါက်
လိုက်မိပါသည်။

မောင်မြင့်မား(ဘိုကလေး)

ကျွန်ုပ်တို့အတွက်
အထူး
ပြုလုပ်

တစ်လွန်ဘဝမှ ရွေးရေရွေး မေတ္တာ

မြန်မာ့ရှင်

ကျွန်မသည် ခရီးတစ်ခုကို ခြေလှမ်းလျှောက်၍ သွားနေပါသည်။

“ဟဲ့ ... ခင်ခင် .. လာ .. လာ၊ ငါလမ်းပြပေးမယ်။ လမ်းခွဲတွေက များတယ်။ မမသွားတဲ့နောက်ကလိုက်လာခဲ့”

ကျွန်မ၏ တစ်ဦးတည်းသောအစ်မဖြစ်သူ အေးအေးက ရှေ့မှ ဦးဆောင်ကာ ဆီသွားခြင်းဖြစ်ပါသည်။ အစ်မအေးအေး၏ ပုံစံမှာ နုပွတ်ကာ လှပနေသည်။ သူမတို့ လှမ်းကြည့်မိရာ လေအဟုန်ထဲမှာ လမ်းလျှောက်ရင်း ရှေ့မှ ဦးဆောင်ကာ ဆီသွားခြင်းပင်။ ခရီးမှာ မိုင်ပေါင်းများစွာ ကွာဝေးလွန်းပေသည်။ ခြေလှမ်းလျှောက်သော ကျွန်မက ပင်ပန်းသဖြင့် ...

“မမ ... ငါ့ကို ဘယ်နေရာခေါ်သွားတာလဲ။ အဝေးကြီးဆိုရင် ငါမလိုက်ချင်ဘူး။”

ကျွန်မက ပြောရင်း ငြင်းဆန်မိပါသည်။ တစ်ခါမျှ မမရောက်ဖူးသော်လည်း

မြန်မာပြည်နယ်စပ်တစ်နေရာဆိုတာကို စိတ်က သိနေပါသည်။ အစ်မအေးအေး၏ မျက်နှာအမူအရာမှာ ကျွန်မအပေါ် အားကိုးတကြီးနှင့် တောင်းပန်သည့် အကြည့်နှင့် ကြည့်ရင်း ...

“ညီမရဲ့ တူကလေးကို ရှာပေးပါ။ တွေ့အောင်ရှာပေးပါ။”

အစ်မ၏ကောားအပေါ် နားမလည်သဘောမပေါက်စွာ ‘ငေးငိုင်ကြည့်နေသော ကျွန်မအား အစ်မက မျက်ရည်ဝဲရင်း ...

“ငါ့သားလေး ဒုက္ခရောက်နေတယ်။ ငါ့သားလေး နေမကောင်းဖြစ်နေတယ်”

သောကဗျာပါကြီးစွာဖြင့် အစ်မ၏ တစ်ဦးတည်းသော သားအတွက် ကျွန်မကို ရှာဖွေခိုင်းခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ အစ်မ၏ပုံစံကိုမြင်ပြီး သနားစိတ်ဝင်ကာ

“အေးပါ ... ညီမရှာပေးပါမယ်”

ဆိုသော ကတိစကားပြောပြီးကာ မျှရှိသေး အစ်မသည် စေ့ခနဲ ဖျတ်ခနဲ ကျွန်မ၏ရှေ့မှ ဖျောက်ကွယ်သွားခြင်းကို တအံ့တသြခံစားရင်း အိပ်ရာထက်မှ ကျွန်မနိုးထလာမိသည်။

တကယ်တော့ မိနစ်၊ စက္ကန့်ပိုင်းမျှသာဆိုသော်လည်း ကျွန်မအတွက် ထူးခြားသည့်နိမိတ် အိပ်မက်ဖြစ်လို့နေသည်။ ဆန်းကြယ်သော အိပ်မက်ဆန်းကြောင့် ကျွန်မ၏ စိတ်အစဉ်မှာ လွန်ခဲ့သော ၁၉၇၈ ခုနှစ်ဆီသို့ ရောက်ရှိသွားပါတော့သည်။

အစ်မအေးအေး၏ အသက်သည် ထိုအချိန်က ၂၃ နှစ်မျှသာ ရှိပါသည်။ သူ့မှာ တီဘီရောဂါအပြင် တင်ပါးမှ အကြိတ်နာကို အိပ်နှင့်ဖောက်မိသဖြင့် မေးခိုင်းလည်း ဝင်နေပါသည်။ ရောဂါဝေဒနာပြင်းထန်ချိန်မှာ ယောက်ျားဖြစ်သူသည် ရောဂါကူးမှာရိုး၍ ရှောင်ပြေးတော့ခဲ့

လေ၏။ သုံးနှစ်အရွယ် သားမမည်နှင့် အစ်မအား ပွေးစားမိဘနှစ်ပါးက ခေါ်ယူ ပြုစုစောင့်ရှောက်ရင်း ဝေဒနာဆိုးဝါးလာ သဖြင့် အင်းစိန်မြို့နယ်ရှိ အောင်ဆန်း ဆေးရုံသို့ ပို့ခဲ့ရပါသည်။

ထိုခေတ်ကာလမှာ နိုင်ငံခြားဆေး ဝါး လွန်စွာရှားပါးသောအချိန်။ အစ်မ အတွက် ကျွန်မ၏အဖေသည် နီးစပ်ရာ လူကြီးများနှင့် ဆက်သွယ်ကာ ရန်ကုန် မြို့ရှိ ဆေးရုံတကာလှည့်၍ ဆေးရှာနေ ရချိန်ဖြစ်ပြီး နိုင်ငံခြားရှိ မိတ်ဆွေများထံ ဆေးပွားကာ အစားထိုးပြန်ပေးနိုင်ရန် ကတိအခါခါပေး တောင်းပန်လှိုင့်နေရသည်။

ကျွန်မတို့နေသည်က သုဝဏ္ဏ။ အစ်မက အင်းစိန်အောင်ဆန်း ဆေးရုံမှာ ဆေးကုသရသည်။ ခက်ခက်ခဲခဲ ဆေးဝါး ရှာရပြန်သော်လည်း အချိန်မီ ဆေးမရ သဖြင့် အစ်မသေဆုံးခဲ့ရပါသည်။ ထို အချိန်က အစ်မတွင် တစ်ဦးတည်းသော သား 'ဒိုဒိုး' ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။ ဝဝကပ်ကပ်၊ လုံးလုံးပြည့်ပြည့် ချစ်စရာ မျက်နှာနှင့် ရုပ်ချော စကားတတ်သော 'ဒိုဒိုး' အပေါ် မြင်သူတိုင်း ချစ်ကြ သနားကြ၊ မျက်ရည် ကျကြရသည်။ လူမမည်သားငယ် ချစ်စ ဖွယ်အား လူ့လောကမှာ မထားရက်ချင် သော်လည်း သင်္ခါရတရားသဘောအရ မလွန်ဆန်နိုင်၍သာ ထားပစ်ခဲ့ရလေသည်။

မိခင်သေဆုံးတာတောင် နား မလည်သော 'ဒိုဒိုး'အား အစပိုင်းမှာ ဖအေဘက်က ခေါ်၍ ကြည့်ရှုထားသည်။ နောက်ပိုင်း ကလေးတာဝန်ကြီးမားပုံရ သဖြင့် စတုတ္ထတန်းမှာ ကျွန်မနှင့်အတူ လာနေရန်ခေါ်ထားခဲ့သည်။ သည့်နောက် အဘိုး၊ အဘွားက ပညာသင်ကြားပေး ရင်း အိမ်ထောင်ကျသည်အထိပင်။

အစ်မနှင့်ပတ်သက်၍ သေဆုံးခါစ ထူးခြားချက်များ ရှိခဲ့ပါသည်။ ညဉ့်(၂) ချက်တီးအချိန်မှာ အစ်မမိညာဉ်ချုပ်သွား

ခဲ့သည်။ ထိုအချိန်ကာလမှာ အလုပ် သမား အရေးအခင်းဖြစ်ခြင်းကြောင့် ည မထွက်ရပုံမ-၁၄၄ ထုတ်ပြန်ထားသဖြင့် အကြောင်းကြားရန် ခက်ခဲသည်။ ယခု ခေတ်လို တယ်လီဖုန်းမလွယ်ကူ၍ အစ်မ ဆုံးကြောင်း မိသားစုများ မသိကြပါ။

ထုံးစံအတိုင်း အစ်မ၏ မွေးစား အမေသည် နံနက်(၈)နာရီအရောက် ဆေးရုံသွားရန် ယူဆောင်စရာပစ္စည်းများ ခြင်းတောင်းထံသို့ ထည့်လို့နေစဉ် ခေါင်း ရင်းကပ်လျက်အိမ်မှ ကရင်လူမျိုး အမျိုး သမီးသည် သူမအိမ်ရှေ့ ကွပ်ပျစ်ပေါ်ထိုင် ၍ သူမ၏ လသားအရွယ် ကလေးငယ် ကို နို့ချိုတိုက်ကျွေးနေသည်။ ခဏအကြာ အဲ့ခနဲ ကလေးငိုသံကြားရပြီး ကွပ်ပျစ်ပေါ် မှာ ကလေးကိုပစ်ချထားခဲ့ပြီး မွေးစား အမေရှိရာသို့ ပိုရင်းပြေးလာကာ ...

"အမေ ... အမေရဲ့ ... အီး ..ဟီး ...ဟီး!"

ဟူ၍ အော်ကာငိုရင်း အမေ့ကို ထိုင်ကန်တော့လေ၏။

"အမေ ... သမီးတော့ ရေတိမ် နစ်ပါပြီ အမေရဲ့။ သမီးကို ဘယ်သူမှ မကယ်နိုင်တော့ပါဘူး။ သမီးအဝေါကြီး ကို သွားရတော့မယ်။ သမီးရဲ့သားလေး ကို ဘယ်သူမှ မပေးပါနဲ့နော်။ သားလေး ကို အမေပဲ ကြည့်ရှုစောင့်ရှောက်ပေးပါ နော်"

ရှုတ်တရက်အဖြစ်အပျက်ကြောင့် အားလုံးထိတ်လန့်ကုန်၏။ ကရင်မလေး ၏ယောက်ျားမမျှာ သူ့မိန်းမ ခုလို ဘာ မဆို ညာမဆိုင် ငိုကာယိုကာ ပြောဆို နေပုံကြည့်ပြီး နားမလည် ရှက်လည်း ရှက်နှင့် ပြန်ဆွဲခေါ်သည့် မရပါ။ မွေးစား အမေ၏ ခြေထောက်ကို အတင်းပင် ဖက် တွယ်ထားလေသည်။ ဆက်လက်ကာ ငို ရှက်ရင်း ...

"သမီးရဲ့သားလေးကို ဘယ်သူမှ

မပေးပါနဲ့နော်အမေ ... နော်"

အမေလည်း စဉ်းစားမရ ဘာမှန်း ပသိ တွေဝေနေဆဲ။ ကိုယ့်ရှေ့မှာ မျက် ရည်ကျတာ မြင်ရှုကာ အမေလည်း မျက် ရည်မထိန်းနိုင်။ အတန်ကြာမှ ...

"အေးပါကွယ် ... အေးပါ"

ဟူ၍ အမေက ဆိုလေမှ ...

"ဒါဆို သမီးစိတ်ချသွားပါပြီ အမေ ရယ်။ သမီးရဲ့သံသေတ္တာသောက ခုတင် ရဲ့ ခေါင်းရင်းထောင့် ဖျာအောက်မှာ ရှိ ပါတယ်။ သေတ္တာထဲမှာ သားလေးအတွက် ဆောင်းတွင်းဝတ်ဖို အနွေးထည်အသစ် ခေါင်းစွမ်း၊ ခြေစွပ် ရှိပါတယ်။ သေတ္တာရဲ့ ညာဘက်ထောင့် မီးပူထားတဲ့အောက်မှာ သားလေး ကျောင်းထားဖို့ စုထားတဲ့ငွေ နှစ်သောင်း အမေသိမ်းထားပေးပါ။ သမီး သမီးသွားရတော့မယ် ... ကန်တော့ ကန်တော့ခဲ့ပါတယ် အမေ"

ရိုခိုးဦးချ ငိုယိုပြီး ကရင်မလေး သတိမေ့လဲကျသွားလေတော့သည်။ မျက်စိက ကရင်မလေးသတိရအောင် ဝိုင်းဝန်းပြုရင်း မွေးစားအမေ၏ စိတ်ထဲ မှာ ဆေးရုံမှာ ဘာများဖြစ်နေပြီလဲဟု တွေးဆနေဆဲမှာ ညက ဆေးရုံစောင့်ကူ သော ကြီးခေါ်၏သားသည် စက်ဘီးဖြင့် အမောတကော ရောက်ရှိလာပြီး ...

"အဒေါ်ရေ ... ညဉ့် ၂ နာရီက အေးအေးဆုံးသွားပြီတဲ့"

"ဘာ ..."

"စောစောက အဖြစ်အပျက်နှင့် ယခုရောက်ရှိလာသော သတင်းစကားဆို ဆက်စပ်မိကာ အဖြေပေါ်သွားတော့ သည်။ ဇာတ်ရည်လည်ကြကာမှ ပိုဆင် လေတော့သည်။

"ညမထွက်ရအမိန့်ရှိတော့ ကျွန် တော်တို့ ချက်ချင်းလာမပြောနိုင်ခဲ့ဘူး"

ဟူ၍ တူဖြစ်သူက ရှင်းပြလေ၏။ ကျွန်မတို့ ဆေးရုံရင်ခွံရံသို့ ရောက်

သွားပြီး အစ်မ၏အလောင်းအခြေအနေ အား ကြည့်ရှုရာ မျက်လုံးနှစ်လုံးမှာ လုံးဝ စိတ်မရသလို ဆေးရုံအဝင်အတွက် လမ်း ဘက်သို့ ဇက်စောင်းကာနေ၏။ ပြန်လှည့် မရပါ။ သူမသေခင် သူ့သားလေးကို တွေ့ချင်ရှာ၍ မျှော်နေဟန်ပင်။ တကယ် တော့ သူမ၏သားလေးအတွက် စိတ်မချ သောစိတ်က ရုပ်ခန္ဓာမှ နှာခန္ဓာ မတတ် သာ၍ ထွက်ခွာပေးခဲ့ရသော်လည်း အစ်မ အေးအေးသည် သူ့၏သားထံမှာသာ သံသရာလည်ကာ ရစ်ဝဲလို့နေပေသည်။

* * * * *

ယခု ကျွန်မအား အိပ်မက်ပေး သော ဘာလမှာ အစ်မ ကွယ်လွန်တာ ၃၄ နှစ်ပင် ရှိပါပြီ။ သူ၏သားပင် အသက် ၃၃ နှစ်ရှိ၍ အိမ်ထောင်ကျကာ နိုင်ငံခြား သင်္ဘောသားဖြစ်ပြီ။ ကလေးနှစ်ယောက် အဖေပင် ဖြစ်လို့နေပါသည်။

တူလေး 'ဒီဒီဒီ'မှာ သင်္ဘောကို မနားမနေလိုက်၍ ရှာဖွေကာ မိန်းမနှင့် သားနှစ်ဦးကို ပြည့်စုံအောင် ထားပေးပါ သည်။ သို့သော် မိန်းကလေးမှာ ယခု ခေတ် ချဲ့ထီ၊ နှစ်လုံးထီ လောင်းကစား မှာ ပွေ့ပျော်ရင်း အိမ်ထောင်ရေးကျင့်ဝတ် ဖောက်ဖျက်။ ယောက်ျားဖြစ်သူက ပင် လယ်ထဲ အသက်စွန့်ရှာဖွေနေပေမဲ့ ကိုယ် ချင်းမစာ။ ယောက်ျားဖြစ်သူ နိုင်ငံခြားက ဖုန်းဆက်တာနှင့် ကလေးတွေအတွက် အကြောင်းပြကာ ငွေပြီးရင်းငွေသာ ဝိုခိုင်း လေတော့သည်။

နောက်ဆုံး အကြွေးက ပတ်လည် ဝိုင်း။ လောင်းကစားအတွက် အိမ်ရှိ ပစ္စည်းများလည်း ရောင်းချ။ ဂဏန်းရဖို့ ချဲဂဏန်းပေးသည့် ဘုန်းကြီး၊ ဘိုးတော် ခုံအပြင် နတ်ကတော်ချပေးသော ဂဏန်း ကို ယုံကာ ဂျေကမကျေသော နှစ်လုံးထီ ကြွေးအတွက် အဆပေါင်းများစွာတင်ကာ

ရိုက်၍ ရှိသမျှ ပုံအောလေသောအခါမှာ ခဲလေသမျှ လွှဲချော်လေသဖြင့် ချဲ့ခိုင်းက ချဲ့ကြွေးလာတောင်း ဆဲဆိုနှင့် ပတ်ဝန်း ကျင်မှာ ခေါင်းမဖော်ချေ။

ထိုသို့သော သတင်းအစုံအလင်ကို နိုင်ငံရပ်ခြားမှာ အသက်စွန့်ဒုက္ခခံ ရှာဖွေ ကျွေးနေရသည့် 'ဒီဒီဒီ'လည်း ခိုင်လုံတိ ကျသော သူ့မိန်းမ၏ သတင်းများရပြီး နောက် အဆက်အသွယ် ဖြတ်တောက် ကာ သင်္ဘောစာချုပ်ပြည့်သောအခါ နိုင်ငံ ခြားကပင် တခြားသင်္ဘောလိုင်းဆက် တက်ရန် ဒိုကပ်နေရင်း သင်္ဘောက မတက်ရသေး။ ဗီဇပြည့်၍ စတေးရှောင် ရ၊ နောက်တစ်နိုင်ငံကူးရနှင့် လက်ထဲရှိ ငွေ လုံးပါးပါးကာ ဒုက္ခကြုံနေရရှာသည်။

ယခင်က ကျွန်မတို့ ဆွေမျိုးများ အပေါ် ပမာမခန့်ဆက်ဆံ၊ အဖက်မလုပ် သော ဒီဒီဒီရဲ့မိန်းမ ခုမှ အမေကယ်ပါ။ အဘကယ်ပါ။ ခင်ပွန်းကြီးဆယ်ပါး ပြစ် မှားခဲ့သူပင်။ ဒီဒီထံ ဖုန်းဆက်သွယ်သော် လည်း လုံးဝမရရှိ။ သားကြီးလေးမှာ ဆယ်တန်းနှစ်ချင်းပေါက်အောင်သော် လည်း တက္ကသိုလ်ဆက်တက်ခွင့် မရရှာ။ ကြုံရာကျပန်း ဝင်လုပ်ကိုင်ရင်း ဘဝရပ် တည်နေရရသည့်။ ကလေးတွေ၏ အနာဂတ်ဘဝများ ရိုက်ချိုးဖျက်ဆီးခံရရှာ သည်။ သူတို့အဆင်ပြေစဉ်ကာလဝယ် မိန်းကလေးဘက်မှ မိဘမောင်နှမများ ဝင်ထွက်သွားလာ စားသောက်တောင်းယူ သုံးစွဲခဲ့ကြ၏။ ဘဝအခြေမလှ ပြေးကပ် လာသော သင်္ဘောသားကတော်ဟောင်း သမီးကို ပညာမဲ့သောသူများက အတက် နှင့်ခွပ်ကာ အနားကပ်မခံတော့။ သူမ ထင်ထားတာနှင့် မိဘမောင်နှမတို့၏ သာ တုန်းကနား။ နာလို့ သူမပြန်နားတော့ အနားမခံ။ ဘဝမှာ အိပ်မက်ပင် မမက်ဖူး အောင် လက်ငင်းချက်ချင်း နေစရာမရှိ စားစရာမရှိ။ အခြေအနေမဲ့ဘဝကို ရင်

ဆိုင်ရတော့သည်။

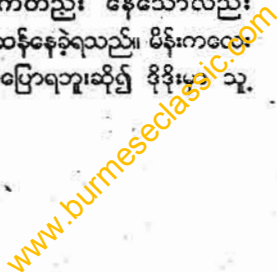
* * * * *

ဤသို့အဖြစ်အပျက် တစ်နှစ်ခွဲ အကြာမှာ ထူးထူးခြားခြား နှစ်သုံးဆယ် ကျော် ကွယ်လွန်ခဲ့သော အစ်မဖြစ်သူမှ အိပ်မက်ပေးလာသဖြင့် ကျွန်မ စဉ်းစားရ လေပြီ။ နံနက်စိပ်စိပ်ရှိသော သူငယ်ချင်း မြမာလာရွှေနှင့် တိုင်ပင်ကာ ဘယ်မြို့၊ ဘယ်နိုင်ငံတွင် ရောက်ရှိနေမှန်းမသိ၊ သေ သလား၊ ရှင်သလားမသိ။ အစအန ပျောက်နေသော တူတော်မောင်လူပျောက် ကို အင်တာနက်မှာတင်၍ ကျွန်မ ရှာဖွေ ရတော့သည်။

အမြဲတမ်း အင်တာနက်နှင့် အလုပ် လုပ်သော မြမာလာဆွေမျှာ သူမတို့ ထိန်းကျောင်းခဲ့ရသော ဒီဒီဒီအပေါ် သံယောဇဉ်ကြီးစွာဖြင့် မပြတ်တမ်း သတင်းလွှင့်တင်ပေးထားလေသည်။

တစ်လကာလအထိ သတင်းက မရသေး။ ၂၀၀၂ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ ပထမ ပတ်မှာ Internet မှ အဆက်အသွယ်ရ လာသည်။ ထိုင်းနိုင်ငံရှိ မြန်မာလူမျိုး 'ကိုမျိုး'ထံမှ ဖြစ်သည်။ သူသိသော 'ကိုဒီဒီ'ဆိုတာများ ဖြစ်မလာမသိဘူးဟူ သော အကြောင်းကစတင်၍ E-mail ရ လာသည်။ အချက်အလက်များ မေးကြ၊ ဖြေကြ။

တကယ်တော့ ကျွန်မသည် ဒီဒီဒီ အမေ မရှိကတည်းက ကျွေးမွေးစောင့် ရှောက်လာရသော တူဆီပေမဲ့ ကိုယ့်သား ကဲ့သို့ ချစ်သော်လည်း တူလေး အိပ် ထောင်ကျပြီး မိန်းကလေးအနေအစား၊ စရိုက်လက္ခဏာမှာ ကျွန်မတို့အသိုင်း အဝိုင်းနှင့် စိတ်ဓာတ်ချင်းမကိုက်ညီသဖြင့် တစ်ရပ်ကွက်တည်း နေသော်လည်း သူ့စိမ်းဆန်ဆန်နေခဲ့ရသည်။ မိန်းကလေး က မခေါ်မပြောရဘူးဆို၍ ဒီဒီဒီမဲ့သူ

အား သဘောထားဖြစ်အောင် ဆောင် ကျဉ်းပေးသော အား၊ အတွား ဦးလေး၊ အခေါ်ဟိုကို လမ်းတွေ့တာပင် မခေါ် မပြောရဲသည့်အဖြစ်မို့ ကျွန်ုပ်တို့ကသာ နားလည်ခွင့်လွှတ်ခဲ့ပါသည်။

ထိုထိုသော ခပ်ပွန်းကြီးဆယ်ပါး ပြစ်မှားချက်တွေ ရှိနေသဖြင့် တုံ့လေး ဒိုဒိုမှာ ကျွန်ုပ်တို့အဖို့ ဖုန်းမဆက်သွယ်ရဲ ကြောင်း တစ်ဆင့်ကောင်းပြန်ကြားလာ သဖြင့် အိပ်ပက်ပေး၍ရှာခိုင်းသော သူ့ မိခင်ကိုယ်စား စိတ်မကောင်းဖြစ်ခြင်း၊ စိတ်ပူပင်ခြင်းတွေ ပြစ်ရပြန်သည်။ ဦးလေး အကြီးများက ကျေးဇူးမသိတက် ကဲ့ကောင် ပစ်ထားလိုက်ဟူ၍ စိတ်ချက် ကောင်းနှင့် ဥပမာပြုခိုင်းကြသည်။ ကျွန်ုပ် အနေနှင့်ကျတော့ ကိုယ်တိုင်လည်း မိခင် ဘဝပိုင်ဆိုင်ထားသူ ဒိုဒိုအနီးထပ်အရွယ် ကလေးက ချေ၊ သေးကအစ ပြုရခဲ သူ့ပုံ ပစ်မထားရက်ပါ။ အကြိမ်ကြိမ်အခါ ခါ အဆက်အသွယ်ပြုလေမှ ဒိုဒိုတစ် ယောက် ငှက်ဖျားဒဏ်ခံဒဏ်ခံနှင့် အိမ်ရာ ထဲလဲကာ သေးကုသရင်း ပါလာသမျှ ကုန်၍ ဒုက္ခရောက်လို့နေကြောင်း၊ ကျွန်ုပ် လူကလည်း ပြန်လာလှူမျိုးချင်းဖြစ်၍ နေ စရာမတော့ ပေးနိုင်သည်။ ကျေးတော့ မကျေးနိုင်ပေ။ ဟိုသော် ဒိုဒိုသည် ဖျက် နှာမြင်ချစ်ခင် ကုသိုလ်ကံမိလာပုံသည်။ အဝေအရွယ် မြန်မာအမျိုးသမီးကြီးကမ်းနား မှ ချေးဆိုင်ပွင့်ထားသည်။ ခိုင်းကုသထင် ရွက်ပေးသဖြင့် မှာသင့်သူ အလားကိစ္စ အဆင်ပြေအဖြစ် အား ကိုရင်ခွင့်ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

မြန်မာပြည်ဟာ ခြင်္စင်ခေတ်ကတည်းက မရှိ။ ကမ္ဘာကတော့ပြောရင်ကတည်းက မရှိ။ မည်သို့မှ မသိဘဲဆိုလေ ခြင်္စင်ခေတ် အထူးနေသူများက မိခင်ခေါ်လာရမယ့် ဝတ်လေး ဒိုဒို ကျွန်ုပ်တို့မှာ မရှိ။ အဲဒါကတော့ အောက်သွယ်ထားသည့် သူ့ခေါ်မေးကြား

စိမ်းကားခွဲရတာလည်း တစ်ကြောင်း၊ အဆူအပြောခံရမှာလည်း ကြောက်၍ ဖုန်းမဆက်ရဲတာလည်း တစ်ကြောင်းပင်။ ဖုန်းဆက်လာသောအခါမှာ ...

“ခေါ်ခေါ်ရယ် ... သားရဲ့ဘဝကို သားစိမ်းနည်းလွန်းလို့ပါ။ စိတ်ဓာတ်ကျပြီး ကိုယ့်ကိုယ်ကို သတ်သေချင်လောက် အောင် ဖြစ်ပီပါတယ်”

တစ်ပြည့်တစ်ရွာမှာ ဒုက္ခရောက် နေသူပို ... သူ့လို မိခားရရှာပေးမည်။

“လူဆိုတော့ စိတ်ဓာတ်ကျနေရော မလိုပါဘူး သားရယ်။ ကိုယ်လူ့ဘဝမှာ ရှင်သန်နေထိုင်ချိန်မှာ သေခြင်းတရားကို သာ မလွန်ဆန်နိုင်လို့ အနားပေးချင် ပေးရ ပယ်။ သေခြင်းမဟုတ်တဲ့ ကျန်တဲ့ ဘဝ ရှင်သန်ခြင်းအကြောင်းတရားပေးလဲ။ လဲကျ ရင် ပြန်မတ်ထူမယ်။ ဟိုး ဘုဉ်းဗာဝ ရောက်နေလည်း ဘဝပြန်ရှင်သန်အောင် ကြိုးစားပြီး ရုန်းထရမယ်လေ။ သားကိုယ် တိုင်က အရှုံးပေးလိုက်ရင် သားက မွေး ထားတဲ့ သားကလေးနှစ်ယောက်ရဲ့ အနာ ဂတ်ဘဝတွေ ဖျက်စီးကုန်တော့မယ်။ ကိုယ်က သားသမီးမွေးထားပြီးရင် သူတို့ ဘဝရင်တည့်နိုင်တဲ့အထိ မိဘတာဝန် ကျေအောင် သားတာဝန်ယူတတ်ရမယ်။ ဟုတ်ပြီလား ...”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ဒေါ်ခေါ်”

“အေး ... သားအဂုဏ်တည်းက ဝင်စိတ်ဓာတ်ကျတော့ဘူးဆိုတဲ့ စိတ် ဓာတ်အင်အားကလေးမျိုး သားကျန်းမာ လောက် ကြီးစားပါ ချီတင်တာ ဒေါ်ခေါ် ကျွန်ုပ်တို့ပေးပါမယ်။ စိတ်ဓာတ်မပျက် ချီတင်လေ”

ထိုသို့သော အားပေးစကားတွေနှင့် ကျွန်ုပ်တို့ သူ့ခေါ်မေး အပ်ပြုပေး က သူ့ခေါ်မေးအားကိုး အားပေးပေး တွေ့ရှိမိသဖြင့် အားလွန်အားလွန် အား ပိုမို ကျေးဇူးတင်စေတတ် ခဲ့မိပါ

ရှောက်ပေးနေမှုကို အစ်မအေးအေး သိ ခွင့်ရလိမ့်မည်ဟု ယူဆပါသည်။

သည်မျှ နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာပြီ ဝာတောင်မှ တစ်ခြားသော်လည်း မိခင် မေတ္တာစိတ်အလျဉ်းကား ဖြတ်ရန် ခက်ထူ ဖိလားဟူ၍ တွေးရင်း ကျွန်ုပ်မတ်ဖူးသော မိဘမေတ္တာစာအုပ်မှ မှတ်သားထားမှုကို ပွင့်ခမ်းရသော် ‘အမိ’ ဟုခေါ်ထိုက်သူကို သာ ဆိုလိပါသည်။

‘အမိ’ ဟူသည် သားသမီးတို့၏ စိတ်နှလုံးကို ရွှင်ပြုံးကြည်နူးစေ၍ လူ အပေါင်းတို့အား လောကသို့ ပို့ဆောင်ပေး တတ်သော အမျိုးသမီးကို ‘အမိ’ ဟုခေါ် ၍ စကားအားဖြင့် ‘အမေ’ ဟုခေါ်ပါသည်။

မိခင်သည် သားသမီးကို ကိုယ်၏ တည်သည်အချိန်မှစ၍ မွေးဖွားသည့် ကာလမှ အရွယ်ရောက်သည့် ကာလ အထိ အေးမြကြည်လင်သော နှလုံးသား ဖြင့် ထာဝရတောင့်ရှောက်တတ်ပေသည်။

‘သားသမီးဟူသော ချစ်ခြင်းသည် အပေါ်ခံရထူပြတ်၍ အရေပါးထိအောင် အရေပါးကိုပြတ်၍ အသားထိအောင် အသားကိုပြတ်၍ အရိုးထိအောင် အရိုးကိုပြတ်၍ ရိုးတွင်းခြင်ဆီကျအောင် ဖုရ ထိခိုက်သွားပါသည်။ မိဘသည် ဤသို့ သော မေတ္တာပစ်မျိုး အစဉ်ထားလေ့ ရှိ ပေသည်။

ထိုသို့သော မကုန်မခန်းပိုင်သော ‘မေတ္တာစစ်ဗျားနှင့် တပေလွန်ဘာဝရောက် ဒိုဒို၏မိခင်သည် သားမြစ်သူအပေါ် အစွဲခိုင်းထပ်ကျော်ပိုင် ခိုက်ပါလော့ ရောက် ... ချီတင် ကျွန်ုပ်တို့အဖို့ တုံ့ကြို ချီတင် မလွန်စွာ အလေး ဆက်မတွက် မိခင်ဆီနေထိုင် ခြင်းပင်ပေ။

လက်ဝင်စား

ကျော်သီဟ(ဟင်္သာတ)

လူမိမိတို့ ဆယ်နှစ်ကျော် က စီမံပြင်ဆင်ရက်ကလေးဟာ
 အကယ်၍အပြစ်ဟာပျက်လေးဆိုတာ ခေမုန်းမိမိမသား
 သစ်တို့ကြည့်ကောင်းသလို ဆန်းကြယ်တိုတာကြောင့်မို့
 ကျွန်ုပ်တို့ပြုခဲ့တယ်
 ကျွန်ုပ်တို့အတွက် ဦးကြီး မို့ ခေမိမိတယ်
 ကျွန်ုပ်တို့အတွက် ကျွန်ုပ်တို့မို့ ဆုံးမထားတယ်
 ကျွန်ုပ်တို့အတွက် ကျွန်ုပ်တို့မို့ ဆုံးမထားတယ်
 ကျွန်ုပ်တို့အတွက် ကျွန်ုပ်တို့မို့ ဆုံးမထားတယ်
 ကျွန်ုပ်တို့အတွက် ကျွန်ုပ်တို့မို့ ဆုံးမထားတယ်
 ကျွန်ုပ်တို့အတွက် ကျွန်ုပ်တို့မို့ ဆုံးမထားတယ်

ကျုပ်ကြောင့် ကျုပ်မိဘ
တွေ ဆုံးပါးသွားရ တယ်ဆိုပြီး
ဆွေမျိုးတွေက ကျင့်ကြပေမယ်
ရွာထဲကလူတွေကံတော့ ကျုပ်
ကို လာဘ်ကောင်လို့ ခေါ်ကြ
တယ်။

အော် . . နားရွပ်သွားပြီ
လား။ ဒီလိုပါ။ ကျုပ်တို့ရွာက
များသောအားဖြင့် ငါးကန်
လုပ်ငန်းတွေလုပ်ကြတယ်။ ငါး
မြစ်ချင်း ငါးပန်နဲ့ မွေးမြူရေးငါး
မှန်သမျှ မွေးကြတယ်။ ပြီးခဲ့တဲ့
နှစ်တွေတုန်းက ရာသီဥတုက
လည်း ဖောက်၊ ငါးစာဈေးတွေ
ကလည်း တက်တာနဲ့ ငါးကန်
သမားတွေ ခွက်ခွက်လန်
အောင် ရှုံးလိုက်ကြတာ။ တစ်
ရက်မှာ ငါးကန်သမားဦးမှုံကြီး
ကန်နားမှာ ကျုပ်ထိုင်နေရင်း
ရေထဲက ငါးတွေ ထခုန်တာ
ပွက်တာ၊ မိုး သီး မိုးပေါက်လိုပဲ။
ကန်ရှင်မှုံကြီးက အံ့ဩပြီး . .

“ကောင်လေး . . မင်း
ကန်ထဲဘာထည့်လိုက်သေးလဲ”
ဆိုတော့ ကျုပ်လန့်သွား
တယ်။ ငါးတွေတစ်ခုခုဖြစ်သွား
ရင် ကျုပ်မလျော်နိုင်ဘူး။ ငါး
ကန်တစ်ကန်ကိုသိန်းထောင်နဲ့
ချီရင်းရတာဆိုတော့ . .

“ဦးမှုံကြီးရယ်၊ ကျုပ်က
ငါးကန်ထဲ လက်ကလေးပဲ ချမိ
တာပါ”

ငါးကန်တွေဖော်တဲ့
ရာသီကျတော့ ဦးမှုံကြီးရင်း
ထားတာထက်ဆယ်ဆလောက်
မြတ်ပြီး ထည့်ထားတဲ့ငါးတွေ
အပြင် ကန်ယမှာ ပုဇွန်ထုပ်
တွေပါ အများကြီးရလိုက်
တယ်။ ဦးမှုံကြီးဟာ ကျုပ်
ကြောင့်ဆိုပြီး ရွာထဲမှာလျှောက်
ပြောတဲ့အပြင် ကျုပ်ကို ကျေးဇူး
တင်လို့ဆို ရွာထဲက ကျုပ်အိမ်
လေးကို သပ်သပ်ရပ်ရပ်ပြင်
ပေးပြီး ပဉ္စင်းဒကာလုပ်ပေးခဲ့
သေးတယ်။ ဒါကို သိတဲ့ ရွာထဲ
က ကန်သမားတွေ ကျုပ်ဆီ
အလှအယက်ရောက်လာကြ
တယ်။ ကျုပ်လည်း အားနာနာ
နဲ့ ကျုပ်လက်ကလေးပဲ စိုက်
ရတာမို့ ဦးမှုံကြီးကန်မှာလုပ်
သလို ငါးကန်ထဲ လက်ချလိုက်
တာနဲ့ ငါးတွေထပွက်ပြီး ခုန်ထ
တာ အံ့ဩစရာလိုဖြစ်နေ
တယ်။ ကျုပ်ကိုယ်ကျုပ်တောင်

မယုံနိုင်တော့ဘူး။ ဦးမှုံကြီးလိုပဲ
ကျုပ်ကြောင့် ငါးကန်သမား
တွေ ကန်ရာသီငါးဖော်ချိန်မှာ
အမြတ်တွေ သောက်သောက်
လဲရတော့ ကျုပ်ဆီပြေးလာကြ
တယ်။ ကျန်တဲ့ ငါးကန်တွေ
မလုပ်ပေးနဲ့၊ အကျိုးအမြတ်
တစ်ဝက်ပေးမယ်ဆိုတာတွေ
အပြင် ဦးမှုံကြီးက သူ့သမီး မြ
စိမ်းရည်နဲ့ ကျုပ်ကို လက်ထပ်

ထိမ်းမြားပေးမယ်ဆိုလာပြန်
တယ်။ ကျုပ်နဲ့ မြစိမ်းရည်က
ငယ်သူငယ်ချင်းလည်းဖြစ်၊
ရွာမှာကွမ်းတောင်ပန်းတောင်
ကိုင်၊ ကာလသားတွေ ဝိုင်းဝိုင်း
လည်နေသလို ကျုပ်လက်ခံ
လိုက်ဘယ်။ ကျုပ်တို့ရဲ့မင်္ဂလာ
ဆောင်ကိုလည်း အကြီးအ
ကျယ် လုပ်ပေးတဲ့အပြင်
ယောက္ခထီးဦးမှုံကြီးက ကျုပ်တို့
လုံးမောင်နဲ့အတွက် အိမ်တစ်
လုံး ကန်တစ်ကန်နဲ့ ကားတစ်
စီးလက်ဖွဲ့တယ်။ ဘာပဲပြော
ပြောငါးကန်တွေဖော်တဲ့အချိန်
မှာ ကျုပ်ကျေးဇူးကြောင့်
ယောက္ခထီးဦးမှုံကြီးငါးကန်ဟာ
အများထက်သာနေတာ နှစ်စဉ်
လိုပါပဲ။ ကန်သမားတွေအချို့
က ကျုပ်ကို မကျေနပ်ကြဘူး။
တစ်ရက် ကန်ကနေအိမ်
ကိုပြန်တော့ ကျုပ်တစ်ယောက်

တည်းရယ်။ အရင်က
တပည့်တပန်းတွေ လိုက်ဖို့
မယ့် ဒီနေ့ကျမှ ကန်မှာအလှ
တွေ ရှုပ်နေတာမို့ ကျုပ်ထဲ
ယောက်တည်းပဲ ပြန်ခဲ့တယ်။
ရွာထိပ်နားက ညောင်ပင်ကြီး
နားရောက်တော့ ကျုပ်နောက်
စေ့ကို ပြင်းပြင်းထန်ထန်နီး
နှက်လိုက်တာကို ခံစားရဦး
ကျုပ်ပုံလဲကျသွားတယ်။
အမှောင်ထဲမှာ ကျုပ်
ဘယ်ကိုရောက်သွားမှန်း
ဘူး။ နာကျင်စူးရှတဲ့ ဝေဒနာ
ကိုလည်းခံစားနေရသလို ကျုပ်
ဟာ မော့ချင်တိုင်းမော့
တယ်။ သတိရလို့ မျက်စိမှ
ကြည့်တော့ ကျုပ်ဆေးခန်း
မှာ။ ကျုပ်ဘေးမှာ ငိုနေ
ကျုပ်နီး မြစိမ်းရည်နဲ့ ယော
မ ဦးမှုံကြီး။ ရွာသားအချို့
တွေ ကျုပ်အားယူပြီးထကြ

ကျုပ်လည်း အားနာနာနဲ့ ကျုပ်လက်ကလေးပဲ
စိုက်ရတာမို့ ဦးမှုံကြီးကန်မှာလုပ်သလို ငါးကန်ထဲ
လက်ချလိုက်တာနဲ့ ငါးတွေထပွက်ပြီး ခုန်ထတာ
အံ့ဩစရာလိုဖြစ်နေတယ်။ ကျုပ်ကိုယ်ကျုပ်တောင်
မယုံနိုင်တော့ဘူး။

အယ်၊ ထလိုမရဘူး။ ကျုပ်
ဘေးနှစ်ဖက်က ပေါ့ပါးနေ
သလိုဖြစ်နေတော့ ကြည့်လိုက်
အဲ့အခါ ကျုပ်လက်နှစ်ဖက်
လုံးမရှိတော့ဘူး။

“ငါ့လက်တွေကော၊ ငါ
ဆက်တွေ”

ကျုပ်ရဲ့ အော်သံစူးစူးဝါး
ဝါးနဲ့မို့ အားလုံးလန့်သွားကြ
တယ်။ ကျုပ်သိလိုက်ပါပြီ။ ဒီ
ဆက်တွေကြောင့် ငါးကန်
သမားတွေ စီးပွားဖြစ်တယ်ဆို
ပြီး ကျုပ်လက်နှစ်ဖက်စလုံးကို
နီတိလုပြီး ဖြတ်သွားတာဖြစ်
မယ်။ ကျုပ် ဆေးရုံကဆင်း
တော့ တိမ်ထဲက တိမ်ပြင်မ
ထွက်တော့ဘူး။ ကျုပ်ဇနီးမြ
မိန်းရည်ကတော့ ကျုပ်ကို အား
ပေးရှာပါတယ်။ ကျုပ်ယောက္ခမ
ဦးခွဲကြီးကလည်း ငါးကန်တွေ
အော်တဲ့ ရာသီမှာ ဘယ်သူ
စီးပွားဖြစ်လဲ၊ ကျုပ်လက်နှစ်
ဖက်ကိုဖြတ်တဲ့ တရားခံဘယ်
သူလဲဆိုတာ ရှာနေတုန်းပါပဲ။
ထူးခြားတာကတော့ ငါးကန်
တွေ ထင်သလောက် အများ
ကြီးမဖြစ်ဘဲ ပုံမှန်ပဲတွေ့ရ
တော့ ကျုပ်လက်နှစ်ဖက်နဲ့
စီးပွားမဖြစ်တာ သေချာသ
သောက်ပါပဲ။ ကျုပ်အဟုတ်
အင်းနည်းဝမ်းသာဆိုသလို ဝမ်း
ရောင်ရာတွေကြုံပြီး ဝမ်းသာ

ကျုပ်သိလိုက်ပါပြီ။ ဒီလက်တွေကြောင့်

ငါးကန်သမားတွေ စီးပွားဖြစ်တယ်ဆိုပြီး

ကျုပ်လက်နှစ်ဖက်စလုံးကို ရိုက်လုပြီး

ဖြတ်သွားတာဖြစ်မယ်။

စရာက ကျုပ်ဇနီးမြမိန်းရည်မှာ
ကိုယ်ဝန်လွယ်ထားရတယ်ဆို
တာပါပဲ။ သိပ်မကြာခင်မှာပဲ
ကျုပ်သမီးလေးရခဲ့တယ်။ သူ့ကို
မွေးတဲ့နေ့ကထူးထူးခြားခြားပါ
ပဲ။ လပြည့်ညလည်း လပြည့်
ည၊ ငါးကန်မှာ ကျုပ်ဇနီးက
ကျုပ်နဲ့အတူ ပြန်မယ်ဆို စောင့်
နေတုန်း ဗိုက်နာလို့ဆို အရပ်
လက်သည်ခေါ် မွေးလိုက်ရ
တာပါပဲ။ ထူးခြားတာက ငါး
ကန်တွေထဲမှာရှိတဲ့ ငါးတွေဟာ
အပေါ်ကို ထထခုန်တာ မိုးသီး
မိုးပေါက်လိုပါပဲ။ ယောက္ခမီး
ဦးမုံကြီးကတော့ -
“ငါ့သားလက်တွေ ပြန်ရ
ပြီထင်တယ်”တဲ့။
အဲဒီနှစ်မှာပဲ ကျုပ်ငါး
ကန်က ဖော်လိုက်တာ ထင်
ထားတာထက် အဆပေါင်း
များစွာ မြတ်တာပါပဲ။ ရွာထဲမှာ

လည်း အုတ်အော်သောင်း
တင်းဖြစ်ကြတာမပြောပါနဲ့။
သမီးလေးမှာထူးခြားတဲ့အမှတ်
ကတော့ လက်ပခုံးရိုးနှစ်ဖက်
စလုံးမှာ ဓားခုတ်ရွာလို အနီ
အစင်းကြောင်းကြီး ဟိုဘက်
တစ်ချောင်း ဒီဘက်တစ်ချောင်း
ရယ်။ ကျုပ်ဇနီးကတော့ ကျုပ်
ရဲ့အဖြစ်ဆိုးတွေ သိထားတော့
ကျုပ်လက်ဝင်စားတဲ့ သမီး
လေးအတွက် ဘဝမှာ သောက
တွေမဖြစ်စေချင်ဘူးတဲ့။
ကျုပ်ပြောချင်တာအဲဒါ
ပါပဲ။
ကျုပ်တို့တွေ ဇာတိရွာ
လေးကနေ ပြောင်းပြေးကြ
တယ်။ ဘယ်နေရာ ဘယ်မှာဆို
တာ ဘယ်သူမှမပြောဘဲ တိတ်
တိတ်လေးပြောင်းကြတာပါ။
သမီးလေးကတော့ ဒီအဖြစ်
အပျက်ကို မသိပါဘူး။ ရွာက

လူတွေကတော့ စီးပွားဖြစ်နိုင်
လျက်သားနဲ့ ခုလိုလုပ်တာ
အံ့ဩလို့။

ကျုပ်က ကိုးကွယ်နေတဲ့
ဆရာတော်ဆီသွားပြီး သမီးရဲ့
လက်ကလေးကို ဘုန်းကြီးကို
လှူပါရစေဆိုတော့ အံ့ဩလို့
ကျုပ်ရှင်းပြမှ ဆရာတော်က
နားလည်ပြီး . . .

“အကုသိုလ်နဲ့ အကျိုး
များတဲ့ ဒီလက်ကိုလှူရသော
အကျိုးကြောင့် ကုသိုလ်ပွားပါ
စေ” ဆိုပြီး လက်ခံလိုက်ပါ
တယ်။

ကျုပ်ပြောချင်တာ ဒါပါ
ပဲ။

ခုဆို ကျုပ်သမီးလေး
တက္ကသိုလ်တစ်ခုမှာ မြန်မာစာ
ကထိကဖြစ်နေပြီ။ တစ်ခါတစ်
လေ သမီးက ကျုပ်ကိုမေးပါ
တယ်။ သမီးဘေးလက်နှစ်ဖက်
က အနီအမှတ်အကြီးတွေက
ဘာတွေလဲဟင်တဲ့။

ပြီးတော့ ကျုပ်လက်နှစ်
ဖက် ဘာကြောင့်ဖြတ်တာလဲ
တဲ့။

ကျော်သီဟ (ဟင်္သာတ)

ဘဝအဟောလွှာ ခွာချပလာ:

လှ တော ရွာ ဟာ သ များ :

ဦးကောင်းထူး

ပင့်ပြီးတော့လည်း တင်တတ် တယ်

“လှတောသားတို့သည် ဘဝင်မကျ လျှင် နှိချိုးမျှစ်ချိုး ပြောတတ်လဲလောက် မနော့ခွေ့ပြီဆိုလျှင်လည်း မိုးပေါ် အရောက် ကုပ်ဆွဲတင်တတ်ကြသူများ ဖြစ်ကြ၏။

ခုလည်း ယဉ်ကျေးမှုဌာနက နယ် လှည့်စာတ်အဖွဲ့ကို လှတောသားတစ်စု သွားကြည့်ပြီး တဖွဲ့ချိုးမွမ်းလို့မဆုံး။

“ဘာစတိတ်နိုး၊ ဘာကြီးစတိတ်မှမပါ ဘဲ ရုံပြည့်ရုံလျှံ ရုံကွဲမတတ် ပွဲထွက်ချိန် ကလည်း ဘိကျပဲ။ ပွဲဦးထွက် နတ်

ကတော်အကများ ကလေးတွေ ကြည့် ခေချင်တယ်”

“ဟုတ်ပါရဲ့။ ဇာတိရွာက ကလေး တွေခများ ကြီးမဲ့ရုပ်သေးက အမေကျမ်း ဆိုတဲ့ရုပ် ဟိုခုနိသည်ခုနိ ကုလားမခြေ ထောက်ကတာပဲ နတ်ကတော်အက ထင်နေကြတာ။ အလိုလေး ... ကွာ လိုက်လေခြင်း။ ခွေးဝဲစားနဲ့ ဘရဏီနတ် သမီးလောက်ကွာသဟေ့”

“အေးလေဟာ။ စောင်းတီးသီချင်း ဆိုပြီးဝင်လာတဲ့ မင်းသမီးလေးကလည်း အကညက်ညောသလားမမေးနဲ့။ ခြေ ထောက်အောက် မုန့်လေပွေခံထားရင် တောင် ကျိုးမယ်မထင်ရ”

တစ်ပြားမှမဟုတ်အောင် ကဲ့ရဲ့တတ် သည် လှတောသား။

အောက်မကျစတမ်း ပင့်တင်တတ် တဲ့ လှတောသားပါတကား။

ထိုးပက်သလားမှတ်ရတယ်

အလှူတစ်ခုတွင် ငါးဟင်းနှင့် ငါး ချက်ကို အတို့အမြှုပ်ကောင်းကောင်းနှင့် တဝကြီးလွေးလာသည့် လှတောသား သည် တရားရှူးတရားရှူးနှင့် ထမင်းပိုင်း ထလိုက်လေ၏။ ငရုတ်သီးစပ်ခြင်းကို ရေညှိသော်လည်း

ခိုက်ကြီးကယ်ရုံပင် အပတ်တင်၏။ ခေ
ခေကြမ်းသောက်သော်လည်း အပူအစပ်
မပျောက်ဘဲ မျက်ရည်လည်လာပြန်၏။

နောက်ဆုံး ကြံ့ကမမြေခြီး ချက်
သုပ်တစ်စွန်း ကော်စားမိပြန်၏။

သည်တော့မှ ဇွန်းကိုလွှတ်ချရင်း
ပါးစပ်ကို လက်နဲ့အုပ်ကာ အော်လိုက်ရ
ပြန်ပါချေ၏။

"ဟလိုလေးလေး ... ချင်းသုပ်
နယ် စပ်လိုက်ရှာလေ၊ အာခေါင်ကို ငရဲ
မီးတောင်ထဲနဲ့ ထိုးပက်လိုက်သလား မှတ်
ရကွယ်တဲ့"

ခေတက်ထိုးရိုက်မိသလို

ရွှေဘိုမန်းကားသည် တဒိဒိအိ
မောင်းနှင်လာရင်း လှဟောတက်ဘို့ နီး
လာပါပြီဖြစ်၏။

လှဟောဆင်းမည့်လူများ အကုပ်
အစိုးပြင်နေကြသော်လည်း ဦးကြီးတစ်
ယောက်ကမူ အထိုင်မပျက် လည်ပင်း
ရှည်နေရကား -

"လားလားကားရေ ... ပေးသမျှ
အကုပ်ပူအေးပေးလော့၊ ပြင်အမ်းပါဦး
ဟ"

ဟူ၍ အော်ပြီး သတ်ပေးလေ၏။
သိပ်မကြာခင်မှာ အယ်ယာပရားက
လာပြီး ဝိုက်ဆံအမ်းလေ၏။

လှဟောသားကြီးက -
"ခါလေးအော့ ပြန်လဲပေးပါ
ကွယ်"

"ဘာပြုလို့လဲ အော့ရဲ့"

"ဘာပြုရမလဲကွယ်။ မင်းအမ်းတဲ့
ဝိုက်ဆံ ယုမ်ရင် သစ်ပင်ကို ဇောက်ထိုး
ခိုက်မိသလိုနေတော့မှာပေါ့။ အလိုလေး
ဟဲ့ ဆယ်တန်ရယ် ချစ်တီကို ကြက်
ဆိတ်ထားသလားထင်ရ"

**အပြောကတော့ ကောင်းမှ
ကောင်း**

ရွာနီးချုပ်ပပ်ရှ် ရွာထဲသို့ ဆန်သည်
တစ်သိုက် ဝင်လာလေ၏။

နမူနာတစ်မျိုး၊ ဝယ်တော့တစ်မျိုး၊
မျက်လှည့်ပြတတ်မှန်း သိကြသည့် အိမ်
ရှင်မများက ဆန်ကို သေသေချာချာ
ကြည့်ကြ၏။

"ကြည့် ... ကြည့် အစ်မ။ နမူ
သဘောပေါက် ချလာတာ။" ဘုရားပူး
စရိတ်ကျေလေး ဟုလာတာပါ။ မောင်း
ထောင်းဆန်မှ အနှစ်ချည်းပ"

ဝယ်မည့်လူများကလည်း စိတ်
တိုင်းကျ မွေနှောက်ကြည့်ကြပြီး -

"အနီတွေများ ရောနေသလား
လို့"

"အနီမပါပါဘူး အစ်မရယ် ...။
ကြည့်ကြည့်ပါဦး။ စစ်လိုက်သမျှ ပုလဲ
ပုတီးလုံးလေးတွေ ကျနေတာပဲ"

ဤတွင် နောက်ဆုံးရောက်လာ
သည့် မိန်းမပါးစပ်နှင့် ကွေ့သွားပါလေ
၏။

"အလိုလေး ... အပြောကတော့
ကောင်းမှကောင်း။ ပုလဲပုတီးကျနေဆို
လား။ သူ့အိတ်ထဲက ဆန်ကပြိုင် ကွမ်း
ယာဆွပ်ပေး အပိုက်ပုံးထဲက အပိုက်
တွေလားမှတ်ရ။ ရဲနေတာပဲဥစ္စာ"

ဘေးမသိ ရန်ပရလေအောင်

လှဟောသူ၊ လှဟောသားကစ်စ
သည် ရန်ကုန်ဘူတာကြီးမှ လမ်းသစ်ရိပ်
သာသို့သွားရန် ကားငှား၏။ ကားခနစ်
ထောင် ကာက္ကစီသမားက တောင်းသဖြင့်
မြေလျင်လျှောက်ရင် အီးတစ်
ပေါက်တောင် မကြာပါဘူး။ လာ ...
သွားကြစို့"

ခေါင်းဆောင်က ပြောလိုက်သဖြင့်
တစ်ချို့သွားကြကုန်၏။

နောက်တစ်နေ့ သမိုင်းဘက်သွား
သည့်အခါ ဟိုင်းလက်စ်အမြန်ယာဉ်များ
ကို စီးမိလေ၏။

"ဟလိုလေးဟဲ့ ... ကားရယ်။
လိပ်လို လေးဖက်ပစ်ဝင်၊ လိပ်လိုလေး
ဖက်ထောက်ဆင်းရမှာပါကလားဟဲ့"

အခေါ်ကြီးက ညည်းလိုက်သည့်
အခါ သမီးဖြစ်သူကလည်း -

"ရန်ကုန်မှာ ကားတွေ ဘေးမသိ
ရန်မခဲ ဆင်းနိုင်တက်နိုင်ဖို့တော့ ခေတီ
ဖိုလ်ဝင်သား စားထားရလိမ့်မယ် အဖေ
ဇေ့" ... တဲ့။

**စားပုံချင်းက တစ် ဆရာ
တည်း**

မြို့ကနေညီသည်သူငယ်ချင်းသည်
လှဟောရွာနီး သူငယ်ချင်းဖြစ်သူထံသို့
ရောက်သွားခဲ့လေ၏။ မြို့ကနေညီသည်
သည် ရွှေဘိုဘူတာဆင်းပြီး ကားတစ်
ဆင့်စီးလာခဲ့ရသည် ဆို၏။

"ရထားစီးရတာ အံ့ဆင်ပြေရဲ့
သားကွဲ့"

"အဆင်ပြေမမြေတော့ မသိဘူး
နှစ်ယောက်ထိုင် ထိုင်ခုံကို သုံးယောက်
ထိုင်လာရလို့ နံရိုးတွေ ချိုင့်ဝင်နေပုံလား
ပဲ။ ဓာတ်မှန်ရိုက်ငြဉ်းမယ်"

ဒီနောက် ထမင်းစားချိန်ရောက်
သည့်အခါ အိမ်ရှင်က ဘေးမှ ယင်မိပ်
ပေးရင်းနှင့် ဖမ်းများကို ခပ်ထည့်ပေး
လေ၏။

ထည့်ထည့်လည်း ဆာလာဟနီ
နှင့် အားရပါးရ စားလေ၏။

"ဘေး ... ဟုတ်ပြီ၊ ထမင်း
ထည့်ပါဦးကွ။ ခော့ ... ငါက ဒီလိုစားမှ
သဘောကျတာ။ ငါ့သူငယ်ချင်း ပလုတ်

ပလောင်းနဲ့ စားပုံမြင်ရတော့ သေသွားတဲ့ ငါ့ခွေးကြီး သတိရသကွာ။ စားပုံချင်းက တစ်ထေရတည်းပဲ”

ဥညံ့သည်ခမျာ ထမင်းလုတ်တစ် လစ်ကြီး ဖြစ်သွားရပါလေသတည်း။

စပါးအုံးနဲ့ နင်လား၊ ငါလား

ချောင်ဖြူခွန်နှစ်စေ့စားဟု ခေါ်ကြ သည့် ခွက်ကြီးကိုင် သူဖုန်းစားတစ် ယောက်အား လှတောသားတစ်ယောက် က စပ်စပ်စုစု ဗျူးနေပုံမှာ မှတ်သား လောက်ပေ၏။

“ဘယ်နှယ်လဲဗျာ၊ ဒီနေ့အဆင် ပြေရဲ့လား။ တောင်းလို့ရမ်းလို့ တော် တော်လေး ရခဲ့ရဲ့လား”

“မရပါဘူးဗျာ”

“မရဘူးသာဆိုတယ်၊ ခင်ဗျား ဆိုင်းထမ်းက အိတ်နှစ်လုံးစလုံး ဖောင်း ကားနေတာ ဟလိုလေး... သမဝါယမ ဆိုင် ဂိုထောင်မျိုးထားတဲ့ စပါးအုံးမြွေကြီး တွေလား မှတ်ရဗျာ”

ခွက်ကြီးကိုင် တစ်ချိုးတည်း လစ်ပါလေရော။

ဘယ်သူမှ ဖျက်လို့မရဘူး

လင်မယားသည် ကျိတ်ပြီးစကား များနေကြ၏။

အိမ်နီးချင်းများအနေနှင့် ဘာ ပြဿနာမှန်း ရေရေလည်လည် မသိကြ ပေ။

မယားက လင်ကိုတိုက်ခိုက် နှင့် နား ချနေသည်ကိုမူ ကြားလိုက်၊ မကြားလိုက် ဖြစ်နေသည်။

“ရှင် ဒီလောက်ခေါင်းမာရ အောင် ဘယ်ဆွေမျိုးအားကိုးရှိလို့လဲ”

“အားကိုးရှိမှ လုပ်ရဲတာ လုံည့် ဟေ့”

“ဟင်း... ဘဝင်မြင့်ပုံများ အမှတ်-၂၀ ဗြဟ္မာဘုံတက်ပြီး ၁၈ ထပ် တိုက် ထိပ်ဆုံးရောက်နေသလားမှတ်ရ။ မြင့်ပါ ကြပ်ကြပ်မြင့်”

“ဟုတ်တယ်၊ မြင့်တယ်။ မင်း သာ ဘဝင်နိမ့်။ မင်းဘဝကို အပီစိ ရောက်နေတဲ့ ဒေဝဒတ်ဆီ ဆွေပြုမျိုးပြု လွှတ်ထား”

မည်သို့မည်ပုံပြောပြော မရသည့် အခါ မယားလည်း တစ်ဖက်လှည့်နှင့် နားချပြန်ရလေ၏။

“သည်အတိုင်းဆို... ရှင်တော့ နာမည်ပျက်တော့မှာပဲ။ ရေပေါ်ရေတဲ အရှင်ကမှ ရှင့်နာမည်ထက်စာရင် ခံသာ ဦးမယ်”

ထိုအခါ လင်လုပ်သူက -

“ဟလိုလေး... နာမည်ပျက်မှာ များ မပူလိုက်လေကွယ်။ ငါ့နာမည်ကို စကြဝဠာတံတိုင်းမှာ ဖောင်းကြွရွှေစာလုံး နဲ့ ကမ္မည်းထိုးထားတာကွ။ ဘယ်သူမှ ဖျက်လို့မပျက်ဘူး။ နားလည်လား”

ဟူ၍ ပြောလိုက်လေသတည်း။

နာမည်ကျော်တဲ့ တံဆိပ်

ရွာ၌ မင်းသားကဲ့သို့ ကြော့နေ အောင် ဝတ်စားတတ်သည့် လူငယ်တစ် ယောက် ကားဂိတ်သို့ ရှိုးပြထွက်လာခဲ့၏

ထိုအချိန်ဝယ် နေက တာဖော်ကို မေးတင်နေ၏။ ထိုလူငယ်လည်း ကား ကားကြီးရပ်လျက် စတိုင်ထုတ်နေ၏။

ကာယကံရှင်က သူ့အဖြစ်သူ မသိသော်ငြား လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထဲရှိ လူတွေကမူ အထင်းသား အကွင်းသား မြင်နေရ၏။

“ဟလိုလေး... လုံချည်ရယ်၊

ပါးလိုက်လေခြင်း။ ပင့်ကူမျှင်နဲ့များ ရင် ထားသလား မသိဘူး”

“ဘယ်ဟုတ်ရမလဲ။ တိမ်မှောင် မိုက်ပြီး မီးခိုးနဲ့ ဖောက်ထားတာ”

“ဒါကြော့ပဲ ခလောက်တံဆိပ် အမြောက်တံဆိပ်ရယ်လို့ နာမည်ကျော် နေသကိုး”

ဂုန်နီအိတ်ကိုတဲ့ ဆေးရောင် ခြယ်

အသက်ငါးဆယ်ကျော် အမျိုး သမီးတစ်ယောက်သည် ယောက်ျားဝတ် လုံချည်ကွင်းတစ်ထည်ကို တမြောက် မြှောက်နှင့် အိမ်ပြန်ရင်း အော်ပြောလာ ချေ၏။ ဤတွင် ခင်ပွန်းဖြစ်သူက -

“အဘွားကြီး ဘာဖြစ်လာတာ လဲ”

ဟု မေးလိုက်သကဲ့သို့ သမီးများ ကလည်း -

“အမေ ဘာတွေအော်လာတာ လဲ”

ဟု မေးပြန်၏။

အမျိုးသမီးသည် အမေတွေကို ပြန်ဖြေရမည့်အစား အော်လက်စ ဆက် အော်လိုက်ပုံမှာ -

“အလိုလေးတော်... ရှစ်ဆယ် တန် ပုဆိုးတဲ့ ဂုန်နီအိတ်ကို ဆေးရောင် စုံ ခြယ်ထားသလားမှတ်ရတယ်တော့” တဲ့။

ဦးကောင်းထူး

ပုထုဇာတ်

နှင့်

နယ်လွန်သည်အတ္တ

ညွန့်ဟံ(ကြုံတော)

ပုထုဇာတ်နှင့် အတ္တ မကင်းကြောင်း ပတ်ဝန်းကျင်အမြင်အတွေ့က ညွှန်ပြပေ၏။ လူ့အဖွဲ့အစည်းတွင် ပါဝင်ပတ်သက်သူကို အတ္တဟုခေါ်။ ကိုယ်ကျိုးစီးပွားဝါဒ၊ မနိဟိတ အများအကျိုးသယံဇာတနှင့် လွတ်လပ်အတွေးခေါ် ပြောဆိုနေထိုင်လိုသည် သဘာဝရှိပြီး ဖြစ်လေသည်။ အချို့မှာ အများအကျိုးဆောင်ကြဉ်းလိုစိတ် ပြင်းထန်သည်ကို အံ့ဩစွာ တွေ့ရတတ်သည်။ အာရှလူငယ်ခေတ်က ပေါ်ထွန်းခဲ့သော သီချင်းကဲ့သို့ ... 'တို့တစ်ကိုယ်ကောင်းစိတ်ထားမယ်၊ အများအကျိုးဆောင်မယ်' ဆိုသည် စိတ်ထားပြည့်ဝကြပေသည်။ ယခုခေတ်တွင် NGO ဟု ခေါ်ဆိုသည့် ပရဟိတအဖွဲ့အစည်းများမှာ ပေါ်ထွန်းပေရာ အားတက်စွာ ဝမ်းမြောက်ဖွယ် ဖြစ်ရပါ၏။ မိမိအရေးထက် အများအရေးကို နေရာပေးခြင်း၊ အံ့သြနိုးခြင်းများ တွေ့ရသည်။ အများအားဖြင့် လူငယ်မျိုးဆက်များ ဖြစ်ကြသည်။ နှစ်မြတ်သော နှလုံးသားပိုင်ရှင်များ ဖြစ်သော မုဒုအလိုကျ သြဝါဒနှင့် လျော်စနစ်၏။ စိတ်ထားစေတနာက ပါရမီဆိုင်ရာလည်း ပါ၏။ ပတ်ဝန်းကျင်အငွေ့ထွက်တွေကြောင့်လည်း ဖြစ်လေသည်။ အရွယ်နှင့်မလိုက်အောင် တွေး

ခေါ်ဆင်ခြင်တတ်မှုက လေးစားဖွယ်၊ ချီးကျူးဖွယ် ဖြစ်ရလေသည်။ အတ္တနှင့်မကင်း အခြေခံသော လောကကြီးတွင် နယ်လွန်သည်အတ္တအလွန်အကျွံ မဖြစ်စေသင့်ဟု ထင်၏။ အတ္တနယ်လွန်ပါက တစ်ပါးသူကို အထင်သေးစရာ ဖြစ်ရုံမက အဝေးကပင် ရှောင်ကြဉ်စိတ် ဖြစ်ပေါ်ပေသည်။ မိမိ၏ လိုအပ်ဆန္ဒက အရေးကြီးသည်။ မိမိ၏ အရေးက ပဓာနကျသည်ဆိုသည့် အတွေးအယူကို စွဲကိုင်ကျင့်သုံးမှုများကို တွေ့ရသည်။ တစ်ပါးသူအဖို့ သေချော့ရှင်တမျှအရေးကြီးသော အခြေခံစားဝတ်နေရေးအတွက် ရုန်းကန်ရချိန်တွင် သူတို့၏ အပေါ်ယံကိစ္စများ မရှိလျှင်လည်း ဖြစ်နေသော ကိစ္စများက အရေးပါနေလေ့ရှိ၏။ အတ္တနှင့်ပရ မျှတလျှင် ကောင်းကြောင်း စနစ်များစွာ ဖြစ်သန်းမှုများက ပညာပေးပြီး ဖြစ်၏။ နယ်လွန်အတ္တသမားများ၏ ကျဆုံးခန်း တွေ့ကြုံခဲ့ရလေပြီ။ အခွင့်သာခိုက် နေရာနှင့် သြဇာကိုက်နေထိုင်မှုတွင် အတ္တကို ရှေ့တန်းတင် အလျှော့မပေး။ တစ်ဘက်ကို မငဲ့ညှာ မျှတစိတ်ကင်းသော ပညာတတ်များစွာကြုံခဲ့ရဖူး၏။ စိတ်ပျက်စရာကောင်း၏။ အတ္တစွဲတွေးအတ္တမာနတွေကြောင့် တစ်ဖက်သား၏

ခံစားမှုနှင့် အခွင့်အလမ်းကို မညာတာခြင်းများ ဖြစ်ကြပေသည်။ မပြည့်နိုင်သော အိုးများဟု ကင်ပွန်းတပ်ချင်ပေသည်။ ဘောင်ဘင်ခတ်၍ မဆုံးကြဲ။ အတ္တသမားများသည် သမုဒ္ဒရာရေကို တစ်ယောက်တည်းသောက်သုံးချင်သူများဟု ပြောချင်ပေသည်။ တစ်ဖက်သားအတွက် စိတ်မဝင်စား။ မခံစားတတ်။ မိမိကိစ္စ အကြောင်းကိစ္စအသေးအဖွဲ့ကို ပုံကြီးချဲ့ တောင်းခံကြသည်။ နေ့စဉ်ကျင်လည်ရသမျှတွင် နဂိုဒုက္ခနှင့် အပိုဒုက္ခဟူ၍ တွေ့နိုင်၏။ မရှိမဖြစ် မလုပ်မဖြစ် စားဝတ်နေရေးက နဂိုဒုက္ခဖြစ်၏။ ဖြည့်ဆည်းရ၏။ နေ့စဉ်နှင့်အမျှ ပင်ပန်းစွာ ရုန်းကန်နေရသော ဆိုက်ကားသမားလေးတစ်ဦးက ပြောဖူးသည်။ သူတို့မိသားစုသည် ထူးခြားသည့် ဟင်းလျာစားခွင့်မရ။ နေတော့လည်း တံသာသာ အငှားအိမ်ဖြစ်၏။ သားရေး၊ သမီးရေး မိသားစုအတွက် မအားနိုင်။ သည်ကြားထဲ ပျော်စရာတစ်ကွက်မျှ မရှိသည့် တိုင် ဘဝသာယာအောင်နေတတ်သည်။ ကြိမ်ရှာဖွေကာ နေပျော်အောင် နေထိုင်သည်။ တစ်ခါတစ်ရံကျမှ "ဆယ်ပေအခန်း အိမ်လေးတစ်လုံးကို ပိုင်ဆိုင်ရရင် ကောင်းမယ်" ဟုသာ ညည်းညူပေသည်။

www.burmeseclassic.com

သို့သော် အူမတောင့်မှ သီလစောင့် နိုင်သည်ဆိုသော စကားရပ်နှင့် ကင်းကွာ သူတို့ များပြားချေသည်။ အူမတောင့်ရဲ့ မက ကွဲထွက်သွားအောင် ပြည့်စုံနေသော် လည်း အတ္တကိမ်းမုန်းနင်း ကိုယ်ကျင့်သီလ၊ ကိုယ်ကျင့်သိက္ခာကို မစောင့်စည်းနိုင်။ မဆုံးနိုင်သော လောဘများဖြင့် ပြီးနေ ခေ၏။ သူတို့ ရုပ်ဝတ္ထုချမ်းသာကြပါ၏။ သို့သော် သူတို့ကိုကြည့်ရင်း ရင်မောမိ ပေသည်။

ပွန်စရာတွေ များပြားသောကာလ ချဉ် အတ္တကြောင့် အရှည်ရှေ့ကလေး သောကရောက်သူတို့ကို အများအပြား ကြိုဖူးပေ၏။ လက်ဝင်းဘဝတွင် ပြည့်စုံ နေသည့်တိုင်အောင် အနာဂတ်အတွက် စိုးရိမ်မှုတွေ့ လွန်နေတတ်၏။ တိုက် ကောင်းကောင်း၊ စိမ့်ခံစွည်းကောင်း ကောင်းတွေ ရှိနေသော်လည်း တစ်ကိုယ် နေ မိသားစုအတွက် လုံလောက်သည် ထက်ပိုသော ပိုင်ဆိုင်မှုတွေ မည်မျှစိတ် ချမ်းသာပါသလဲ။ ယင်းပစ္စည်းများကို မည် သို့ အကျိုးရှိအောင် သုံးစွဲကြပါသနည်း ဆိုသော မေးခွန်းအတွက် အဖြေရှိဖို့ အခြေကောင်းရှိဖို့ လိုအပ်ပေသည်။

စာရေးသူသည် ဗုဒ္ဓ၏အလိုကျ ဩဝါဒဖြစ်သော ပစ္စုပ္ပန်တည်တည်ကြည် နိုင်သော ကောင်းနှင့် ပုထုဇဉ်တို့၏ အတ္တ နယ်လွန်သမားများကို ချိန်ထိုးကြည့်မိ၏။ မဆုံးနိုင်သော လောဘကြောင့် "ငါ့ အတွက်၊ ငါ့မိသားစုအတွက်၊ ငါ့ပတ်ဝန်း ကျင်အတွက်တွေ" ရိုက်စားလွန်းပေရာ အဓမ္မနည်းဖြင့် ပိုင်ဆိုင်သူ မပျာသော နည်းလမ်းစုံသုံးကာ ချမ်းသာလေသမျှ သည် စိတ်ချမ်းမြေ့သည်တစ်ကို အပြည့် ဒေးလရနိုင်ဟုထိုချင်၏။ မရှိစေဘဲ တ နှိုကြောင့်ကြ ဆိုသော စကားချစ်က အဓိပ္ပာယ်ရှိလွန်း၏။ သုံးစွဲနိုင်စွဲ သင့်တင့် စုံ ကြွယ်ဝသူအဖို့ စိတ်ချမ်းသာ၏။ အပို အလွန်တွေ သုံးမကုန်အောင် ကြွယ်ဝသူ

တို့အဖို့ မိမိ၏ ဘဏ္ဍာဥစ္စာ လျော့ပါးမည် ကို စိုးရိမ်စိတ်တွေ စိတ်လှံ့ကာ ချမ်းသာ ပူကင်းနေတတ်သည်ဟု ကောက်ချက်ချ ချင်ပါ၏။ ပုထုဇဉ်နှင့် လောကားမပြင်ကား နက်နဲလှပပေသည်။

မပြည့်မစုံ မလုံခြုံသော ဘဝ၌ ရပ် တည်ကြရသော်လည်း ပရဟိတမြင်းထန် စိတ်ဖြင့် ထမင်းမေ့၊ ဟင်းမေ့ စောင့်ရွက် ကြသူ၊ အခြားအရေးကိစ္စတွေကို ချစ် လျှူရှုသူတို့ ရှိသည်ကို တွေ့ရဖူးသည်။ အခွင့်အလမ်းတွေ၊ နေရာတွေ၊ စည်းစိမ် တွေ ပြည့်စုံပါလျက် လိုချင်စေခွ တစ်ဖက် ပူကဝကို ထုံပွမ်းခြင်း အားမရနိုင်အောင် တားမနိုင်၊ ဆီးမရ ခြိမ်းချင်သူတွေကိုလည်း တွေ့ဖူး၏။ စိတ်ထူးစေတနာချမ်း ကွဲပြား မြားနားလှ၏။ ဤစာမူကို ခေါင်းစဉ်ပေး ချင်ပါသေး၏။

ပုထုဇဉ်တို့၏ ဝေယျာဏအမြစ်က ကျယ်ဝန်းပေ၏။ နက်နဲစိတ်လှံ့၏။ တစ်ခြေ ညီမဖြစ်နိုင်။ သို့သော် မျှတလိုစိတ် ကိန်း အောင်းပါက သင့်မြတ်ဖွယ်ရှိ၏။ ထိုအခါ ရေခြားခြေခြား ကိုးကွယ်ယုံကြည်မှုနှင့် ယဉ်ကျေးမှုမလေ့ မတူသည့်တိုင်အောင် စံနမူနာယူစရာတွေ ရှိကြောင်းတွေ့ပြန် ၏။ လူသားစိတ်ဓာတ်ပင် ဖြစ်လေသည်။

သို့ဖြစ်၍ ရန်ခုံခါဆိုသလို ကစ်ချိန် က သင်ကြားနေသော ရုရှားစာရေးဆရာ ကြီး လီယိုတော်စတိုင်း Leo-Tolstoy ၏ Three Questions မေးခွန်းသုံးခုဆို သည့် ဝတ္ထုတိုဟစ်ခုထဲက အနှစ်သာရ များကို ပုဂံစိသတ်ချစ်ပေတော့သည်။ "အရေးအကြီးဆုံးအချိန်၊ အရေးအကြီး ဆုံးလူ၊ အရေးအကြီးဆုံးနေရာ" တွေဟာ ဘာလဲ ဆိုသည့် မေးခွန်းများအတွက် အဖြေဖြစ်ပါ၏။

The most important time is now အရေးအကြီးဆုံးအချိန်သည် ယခု ပင် ဖြစ်သည်ဆိုသော စာသားလေးက ခွဲခြာရာ ခြိမ်းရသည်။ အတိတ်ပစ္စုပ္ပန်နှင့်

အနာဂတ်တွင် ရောက်ဆဲချိန်ပါ ယခုသာ အရေးအကြီးဆုံးအချိန် ဖြစ်၏။ ပြုသင့် သည်ကိုပြုရအောင်၊ တောင်ရေရှောင်ကြ ရမည်ဖြစ်၏။ ဗုဒ္ဓဒေသနာ ပစ္စုပ္ပန်တည် တည်ကြည့် ဆိုသော သွန်သင်ချက်နှင့် ကိုက်ညီပေ၏။

အရေးအကြီးဆုံး လူပုဂ္ဂိုလ်သည် 'မိမိ'သာဖြစ်၏။ ကိုယ့်အားကိုယ်ကိုးရမ်း ကိုယ်ကြံဗွာကိုယ် ဖန်တီးရပေမည်။ 'အတ္တဟိအတ္တဒေန နာတော' မိမိကိုယ် သာ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်ပါသည်။ သူတစ်ပါး ကို အားကိုးရန်မရှိ။

မိမိ၏ စိတ်စေတနာလုပ်ချစ်က အတ္တပစ္စုပ္ပန်တို့လိုကြောင်း မလွန်ကဲသော အတ္တဖြစ်သင့်ကြောင်း ညွှန်ပြ၏။ အဓမ္မ အကြီးဆုံးနေရာကပူ မိမိပျောက်ဆဲ။ ချို ဖင် နေရာဖြစ်၏။ ရောက်ရှိသောနေရာကို ပတ်ရူပသင့်မြတ်သည့်နေရာဖြစ်အောင် အများနဲ့ ရိုင်းဝန်းအကောင်အထည်ဖော် ရ၏။ မိမိရရှိပုံနေရာ၊ လုပ်ငန်းတိုးတက် အောင်၊ ငန်းကျင့်အလှသဘာဝအောင် ဖန်တီးရေးပေမည်။ အရေးအကြီးဆုံး အချိန် ပုဂ္ဂိုလ်၊ နေရာတို့ကား မိမိနှင့် ရောက်ဆဲ ရဆဲ ကာလနေရာသာ ဖြစ်လေသည်။ အသုံးချတတ်ဖို့သာ ဖြစ်၏။

လောကီဘုံလားပျာဒင့် ဖြစ်သဖြင့် အံ့မှားအယွင်းမကင်းနိုင်။ သို့သော် စေတ နာပန္နမ်းပါးသင့်။ အမြင်တင်စေသင့်၏ တစ်ဘဝစာ ကစ်စေတမျှရလာသည် လူ လောကဝယ် နယ်လွန်အတ္တက အဖြေ ခိုင်ချာဖြစ်၏။ အတ္တလွန်ပါက အဓမ္မ အကြောက်ကင်းနိုင်၏။ သူ့ကော်ကောင် ကို ချီးမွမ်းဖွယ်မရှိ။ ခေတိယေတိုင်းခေတိ ယစ်အမြင်၊ ပြည့်တွင်းတိုင်းခြားကွဲခြား သော်လည်း ခုအင်သည်းပြင်ဖြင့် တည် ဆောက်သည့်သည်ဟု ယူဆရပါ၏။

ညွှန်တံ့ကြိုတော်

၆၇၁ ဆန်လမ်းတို့ ဆန်တက်ရင်း

သူနှင့်ပတ်သက်သော ပုံနှိပ်ရာမျိုးကို ကျွန်တော်ရေးဆွဲသည်မှာ ကြားပြီး ကွယ်လွန် သွားရှာပြီဖြစ်လော့ မန်းချီဆရာ ကိုထုန်က ကျွန်တော်နှင့်တွေ့တိုင်း "ကိုနိုင်ဝင်း အကြောင်းကို စစ်ချာက ရေးရမှာ၊ ရေးစမ်းပါလော့ ... " ဟု မကြာခင်မှာ ပြောတတ်သည်။ သို့သော် ကျွန်တော် မရေးပဲ။ မရေးရသည့်အကြောင်းမှာ ဆိုစဉ်အချိန်က အုပ်ချုပ်ရေး သော အစိုးရ၏ မူဝါဒအရ မရေးဖို့မရှိပသောကြောင့်ပင်။

ယခုတော့ ဒီဇိုင်းရေးဆွဲရာကို ကိုယ်တော်တိုင်ရေးဆွဲရမည့် သူအကြောင်း ကို ရေးခွင့်ပြုပါ။ ယခင်က လုံးဝပိတ်ပင်ထားခြင်းမရှိသော သူ၏ပစ္စည်းအရာဝိသေသကို ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခွင့် ပြန်ရသောကြောင့် သို့သော် ယခုရေးဆွဲရာတွင် လူငယ်အတော်များများသည် သူ့ကလောင်အမည်ကို မသိကြသော့ မကြားဖူးကြသော့ မသိကြသော့ မကြားဖူးကြ သော့သည်ကို အကြောင်းမသိမရှိ။ သူက လူတွေ ခေါ်ပြီး ပြောနေကြကုန်သော့ သည်မှာ နှစ်ပေါင်းများစွာကတည်းက ရေးဆွဲပေးပါ။ ရှိခဲ့ပြီပဲလော့။

သူ့ကို ကျွန်တော် စတင်သိကျွမ်း
တော့ သူက နာမည်ကျော် စာရေးဆရာ
တစ်ဦး ဖြစ်နေပြီ။ သို့သော် သူ့မှာ နေ
စရာအိမ် အတည်တကျ ရှိသေးပုံမပေါ်။
နောင်သောအခါမှ မရမ်းကုန်းမြို့နယ်၊
ရေကူးဘူတာရှိရာ ရပ်ကွက်၌ အထိုင်ချ
သည်။ သူဝယ်ယူလိုက်သော မြေကွက်
သည် ခြင်္သေ့၊ ခြင်္သေ့ကို ရောင်းသွားသူ
သည် သူ့အိမ်ကို ဖျက်ယူသွားသော်
လည်း မီးဖိုဆောင်လေးကို ဝယ်သူနေ
ရန် ချန်ထားပေးခဲ့သည်။ ချန်ထားခဲ့သော
မီးဖိုဆောင်မှာ ထရုံနှစ်ချပ်သာ ရှိသည်။
အမိုးတော့ ရှိသည်။ ဓနိဖက်အမိုး။ ထို
အိမ်ရှင်သည် နာမည်ကျော်စာရေးဆရာ
နိုင်ဝင်းဆွေပင်တည်း။

တစ်ရက်တွင် သူ့ဖိတ်ကြားသဖြင့်
သူ့အိမ်ရှိရာ ရေကူးရွာသို့ မီးရထားစီးပြီး
ရောက်သွားကြသည်။ သူ့ခြံဝင်းထဲမှာ
နှင်းဆီစိုက်ခင်းကို တွေ့ရသည်။ သူ့နှင်း
ဆီစိုက်ခင်းကို ကျွန်တော်တို့အား ခေါ်
ကြားလေသလားမသိ။ သူ၏ နှင်းဆီစိုက်
ခင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ကဗျာဆရာ လှဆွေ
က ဤသို့ရေးခဲ့သည်။

*** **

တဲရှေ့က နှင်းဆီတောမှာ လေတိုး
လွန်းသဖြင့် တင်းခံထားရင်း တဆတ်
ဆတ်တုန်နေသည်။ သည်နေ့မှ လေက
သောင်းကျန်းနေသည်။ ခြံဝက ပိတောက်
ပင်၊ သရက်ပင်၊ ဝါးရုံပင်အုပ်များကို ရုန်း
ရင်းဆန်ခတ် တွန်းတိုက်နေရာက တဲ
နောက်ဖေးပေါက်သွားကာ ငှက်ပျော
တောထဲ တဝန်းဝန်း ပြောင်းဆန်နေပြန်
သည်။ တစ်ချက်တစ်ချက်တွင် ခနော်ခနဲ
တဲစုတ်ကလေးကို ဆောင့်ဆောင့်တွန်း
သေးသည်။ တဲစုတ်လေးမှာ တဖျစ်ဖျစ်
တချွတ်ချွတ် ပြည်နေတော့သည်။

*** **

နိုင်ဝင်းဆွေက တဲတစ်ဖက်ထောင့်
ထဲမှာ ဘဝစာမျက်နှာ ရေးနေသည်။ တဲ
မှာ အိမ်မကြီးရှိစဉ်က ဘေးတွဲလေး ဖြစ်
ခဲ့သည်။ အိမ်ရှင်တို့က အိမ်ကြီးကို ပြောင်း
ရွှေ့သောအခါ ထိုဘေးတွဲလေးကို ချန်
ထားရစ်ခဲ့သည်။

ပထမတော့ ထိုတဲလေးတွင် နေရ
သည်ကို အပျော်သဘောပိုက်ထားသည်။
ဤလို တဲအစုတ်ပလုတ်လေးမှာ လာနေ
ရသည်ကို သိပ်အလေးအနက်မရှိပီ။ ထို
တဲစုတ်ကလေးကို အချိန်မရွေး စွန့်ခွာ
သွားနိုင်သည်ဟု မာန်ထောင်ထားကြ
သည်။ ထို့ကြောင့် တဲစုတ်နေခိုက်၌ ပျော်
ပိုက်သည်။

“နှင်းဆီပွင့်တွေ အထွက်လျော့
လာတယ်ဟေ့”

ကိုသောင်းနွယ်က ကတ်ကြေးတစ်
လက်ဖြင့် နှင်းဆီပွင့်များကို လိုက်ဖြတ်
ရင်း ပြောလိုက်သည်။ ကျွန်တော်တို့မှာ
ခေါင်းနားပန်းကြီးပွားသည်။ အပင် ၂၀၀
စိုက်ထားသော နှင်းဆီတောသည် ဆန်
တစ်ပြည်ဖိုးပင် အနိုင်နိုင်ပွင့်သည်။ လူသုံး
ယောက်က သူ့အပွင့်ကို မှီခိုနေသည်။
အခု နှင်းဆီပွင့်က လျော့လာပြန်သတဲ့
လေ။

“အိုကွာ... တဖြည်းဖြည်း အပွင့်
တွေ များလာမှာပါ။ ဟို ဖြတ်ထားတဲ့
ကိုင်းတွေက အပွင့်တွေ အများကြီးထွက်
မှာ”

နိုင်ဝင်းဆွေက မပူမပန်ဟန်ဖြင့်
လှမ်းပြောသည်။ သူသည် ထိုသို့ပြောပြီး
နှင်းဆီတောဆီ ကြေကွဲစွာ ကြည့်နေ
သည်။

*** **

ထိုစာတို့သည် နိုင်ဝင်းဆွေ၏
'ဘဝစာမျက်နှာများ' စာအုပ်၌ ကိုလှဆွေ
က အမှာစာအဖြစ် ရေးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

၁၉၇၃ ခုနှစ်က ဖြစ်သည်။ ထိုစာကို ဖတ်
ရခြင်းအားဖြင့် ထရုံနှစ်ချပ်သာရှိသော
နိုင်ဝင်းဆွေ၏ ယာတဲတွင် ကိုလှဆွေ
နေခဲ့ဖူးသည်မှာ ထင်ရှားသည်။

ကျွန်တော်တို့ ယာတဲသို့ ရောက်
သွားသည့်နေ့က ကိုလှဆွေမရှိ။ ကိုနိုင်
ဝင်းက ကျွန်တော်တို့အား ညစာဖြင့်
ညှော်ခံရန် စီစဉ်သည်။ သူနှင့်လာနေသော
သူတို့အများ အလုပ်ရှုပ်ရလေတော့သည်။
ဈေးပြေးဝယ်ရ၊ ချက်ပြုတ်ရနှင့်။

မှောင်စပျိုးချိန်တွင် ထမင်းဟင်း
တွေ ကျက်နေပြီ။ တဲပေါ်၌ ဝိုင်းဖွဲ့စားရန်
နေရာမဆုံ။ ထို့ကြောင့် မြောက်ဘက်ခြံ
အိမ်မှာ ထမင်းစားစားပွဲတစ်လုံးငှား၍
တဲရှေ့ မြေကွက်လပ်၌ ဝိုင်းဖွဲ့ထိုင်ကြ
သည်။ ထမင်းမစားကြသေးသဖြင့် ထမင်း
အိုးကို မြေကြီးပေါ်၌ ချထားသည်။ ဟင်း
အိုးကိုမူ စားပွဲပေါ်၌ တင်ထားသည်။

ထမင်းမစားမီ အဖျော်ယမကာ
သောက်ကြသည်။ စကားပြောကြရင်း
သောက်လိုက်ကြသည်မှာ ညခုနှစ်နာရီ
ရောက်ချိန်တွင် အတော်လေး ရေချိန်
ကိုက်နေကြပြီ။ ထိုအချိန်တွင် ကျွန်တော်
မှာပါလာသော ဒူးယားစီးကရက်က ကုန်
သွားသဖြင့် ကိုနိုင်ဝင်းဆွေကို ဝယ်ပေးရန်
ပြောလိုက်၍ ကိုနိုင်ဝင်း သူ့တူကို သွား
ဝယ်ခိုင်းသည်။ ရွာထဲမှ ဈေးဆိုင်တွေက
ဒူးယားစီးကရက်မရှိသဖြင့် ဝယ်မရခဲ့။

ထိုအချိန်တွင် အတော်လေး မူးနေ
ပြီဖြစ်သော ကျွန်တော်က ဂျီကျတော့
သည်။ စီးကရက်မှ မသောက်ရလျှင်
ထမင်းမစားတော့ဟု ကြွေးကြော်နေ
သဖြင့် ဝိုင်းထဲမှတစ်သီးက သူ့သွားဝယ်
ပေးမည်ဟုဆိုကာ ထထွက်သွားသည်။
ထိုသူနောက်မှ တစ်ယောက်ကလည်း
ဆေးပေါ့လိပ်ဝယ်ရန်ဆိုပြီး လိုက်သွား
သည်။ တော်တော်နှင့် ပြန်မလာကြ။
လာစဉ်က ရေကူးဘူတာတွင်

တွမ်းယာဆိုင်တစ်ဆိုင် တွေ့ခဲ့သည်ကို ကျွန်တော် သတိရလိုက်သဖြင့် စီးကရက် ဝယ်ရန် ဘူတာရုံဘက်သို့ ထွက်လာခဲ့သည်။ ကိုနိုင်ဝင်းဆွေက စိတ်မချသဖြင့် သူ့တူကို ကျွန်တော်နှင့် ထည့်လိုက်သည်။ ဘူတာရုံရောက်တော့ ကွမ်းယာဆိုင်က ပိတ်သွားလေပြီ။ စိတ်ပျက်လက်ပျက်နှင့် ဘူတာရုံပလက်ဖောင်း၌ ကျွန်တော် ထိုင်နေလိုက်သည်။ မည်မျှ ကြာသွားသည်မသိ။ ကိုနိုင်ဝင်းဆွေက စိတ်ပူပြီး ကျွန်တော်တို့နောက် လိုက်လာသည်။

"ခင်ဗျားတို့အရင် ဆေးလိပ်သွားဝယ်ကြတဲ့ ဟိုနှစ်ယောက်ကလည်း ခုချိန်ထိ ပြန်မရောက်ကြသေးဘူး။ ဒီကြားထဲ ခင်ဗျားတို့ကလည်း ကြာသင့်ချိန်ထက် ဝိုကြာနေလို့ လိုက်လာတာ" ဟု ကိုနိုင်ဝင်းဆွေက ပြောသည်။

ခြံထဲ တံသို့ ကျွန်တော်တို့ ပြန်ရောက်ကုန်နှင့် ကျွန်တော်တို့ထက်စော၍ ဆေးလိပ်သွားဝယ်သူနှစ်ယောက် ပြန်ရောက်ချိန်သည် တိုက်ဆိုင်စွာပင် တစ်ပြိုင်နက်တည်း ဖြစ်နေသည်။

တဲရှေ့၌ ဆူညံစွာ တစ်ကောင်နှင့် တစ်ကောင် သဲကြီးမဲကြီး ကိုက်ခဲလုံးထွေးနေကြသော ခွေးအုပ်ကြီးကို ကျွန်တော်တို့အားလုံး မှင်တက်ငေးကြည့်နေမိကြသည်။ ခဏကြာမှ သတိပြန်ဝင်လာပြီး ဆွေးတွေကို ခြောက်လှန်မောင်းထုတ်လိုက်ကြသည်။ ခွေးတွေ ထွက်ပြေးသွားကြတာမှ အခြေအနေကို နားလည်လိုက်ပြီး ကျွန်တော်တို့ ငိုရမလို၊ ရယ်ရမလို ခြစ်နေကြသည်။

ကြည့်ဦးလေ ... ကျွန်တော်တို့ ညစားမည့် အမဲသားနှင့် ကုလားပဲဆင်းအိုးသည် ထမင်းစားပွဲနှင့် သုံးပေဆာ၍လောက်အကွာ၌ အိုးတခြား၊ အဖုံးတခြား အိုးထဲ၌ ဘာမျှမရှိတော့။ မြေပေါ်၌ ချထားသော ထမင်းအိုးသည်လည်း

အဖုံးတခြား၊ အိုးတခြား။ မြေပြင်ပေါ်၌ ထမင်းလုံးတွေ ပွေးနေသည်။

အမှန်က လူတစ်ယောက်မျှ မရှိချိန်တွင် မွှေးယုံနေသော အမဲနှင့် ပဲဟင်းက ခွေးတွေကို မြှူဆွယ်ပါလိမ့်မည်။ ထိုအချိန်၌ ဟင်းအိုးကလည်း အေးနေလောက်ပြီ။ တစ်ကောင်က ဝင်စားရာက တစ်ရွာလုံး ခွေးတွေရောက်လာပြီး လူယက်တိုက်ခိုက် စားသောက်နေကြခြင်းပင် ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

ညနေစာတော်ပြီကို ကျွန်တော်တို့အားလုံး နားလည်လိုက်ကြသည်။ တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက်ကြည့်ပြီး ရယ်ရမလို၊ ငိုရမလို ဖြစ်နေကြသည်။ ထိုနေ့ ထိုရက် ထိုညကို ကျွန်တော် မမေ့နိုင်ပေ။ ထိုအဖြစ်အပျက်ကို ပြန်တွေးမိတိုင်း ပြုံးရမလိုလို၊ လွမ်းရမလိုလို ခံစားရသည်။ ကိုနိုင်ဝင်းဆွေကိုလည်း သတိရမိသည်။

ကိုနိုင်ဝင်းဆွေသည် သူ၏ 'ရေဆန်လမ်း'ဝတ္ထုကို ရေးစဉ်က တစ်ရက် ကျွန်တော်ထံသို့ ရောက်လာပြီး 'သူ့မှာ စာရေးစရာနေရာ အခက်အခဲတွေ့နေကြောင်း' ပြောပြသည်။ သူ့စကားကို ကျွန်တော်က နားလည်သည်။ သူ့အခက်အခဲကို ကျွန်တော်က ကိုယ်ချင်းစာသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်သည် စိတ်ထဲက အပြေးအလွှား စဉ်းစားနေမိသည်။ ကျွန်တော်ခေါင်းထဲသို့ အလင်းရောင်တစ်ခု ပျက်ခနဲ ရောက်လာသည်။

"ကိုနိုင်ဝင်း... ခင်ဗျား သန်ဘက်ခါကို စာရေးမယ့် စာရွက်တွေပါ ယူလာပြီး တစ်ခါတည်းလာခဲ။ ခင်ဗျားစာ အေးအေးဆေးဆေး လွတ်လွတ်လပ်လပ် ရေးနိုင်မယ့်နေရာ စီစဉ်ထားလိုက်မယ်"

သူ့မျက်နှာ ဝင်းပသွားသည်။

"ကျေးဇူးတင်လိုက်တာ ကိုဖြင့်ဝင်းနီရား၊ ကျွန်တော့်ဝတ္ထုက တချို့တစ်ဝက်

ရေးပြီးနေပြီ။ ကျွန်တာဆက်ရေးဖို့ နေရာအခက်အခဲဖြစ်နေလို့ တစ်နေ့မှာ ကိုဝသုန်ကို ပြောပြတော့ သူက ခင်ဗျားဆီသွားပြီး အကြံဉာဏ်တောင်းကြည့်ပါလား တိုက်တွန်းလိုက်လို့ ခင်ဗျားဆီ ရောက်လာတာ"

ယခုလို သူ့အကူအညီတောင်းသည် အချိန်ကာလသည် နွေရာသီကျောင်းပိတ်ရက် ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်က ကျွန်တော်၏မိတ်ဆွေကျောင်းဆရာအား ဖွင့်ဟတိုင်ပင်ရာ သူက စာပေစာသနာပါသူတစ်ဦး ဖြစ်သည်အားလျော်စွာ ချက်ချင်းပင် လက်ခံလိုက်သည်။ ကျွန်တော်တို့ အစီအစဉ်က ကိုနိုင်ဝင်းဆွေအား စာသင်ခန်းတစ်ခန်း၌ နေရာချထားပေးလိုက်ပြီး သူ ညအိပ်ညနေနေလျှင်လည်း နေနိုင်ရန်။

ကိုနိုင်ဝင်းဆွေ ရောက်လာသည်အခါ ကျွန်တော် သူ့ကို နေရာချထားပေးလိုက်သည်။ သူ့ပျော်သွားပြီး ကျေးဇူးတင်ကြောင်း အထပ်ထပ်အခါခါ ပြောနေလေသည်။ ကျွန်တော်လည်း သူ့ကို ကူညီလိုက်၍ စိတ်ထဲ၌ ပီတိဖြစ်ရသည်။

ကျောင်းဆရာကလည်း ကျောင်းဝင်းထဲ၌ပင် နေသူဖြစ်၍ ကိုနိုင်ဝင်းဆွေကို အနီးကပ်အကူအညီပေးသည်။ ကိုနိုင်ဝင်းဆွေသည် ရက်သတ္တနှစ်ပတ်ခန့် နေပြီးနောက် သူ့ဝတ္ထုအပြီးသတ်ပြီးသွားပြီဟုဆိုကာ ကျွန်တော်တို့ကို နှုတ်ဆက်ကာ ပြန်သွားလေသည်။

ကိုနိုင်ဝင်းဆွေသည် စိတ်ကောင်းနှလုံးကောင်းရှိသူ ဖြစ်သည်။ ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့သည်။ တစ်ဖက်သားကို အားနာတတ်သည်။ သည်းခံနိုင်စွမ်းရှိသည်။ ဆင်းရဲဒုက္ခကိုလည်း ကြိုကြိုခံနိုင်သူ ဖြစ်သည်။

သည်ကောက်ချက်တွေက ကျွန်တော်စိတ်မှန်းမဟုတ်။ သူနှင့် အချိန်

ကာလ အတော်ကြာသွားလာ ထိတွေ့ခဲ့ရာက မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ဖြစ်သော ပကတိ အရှိတရားတို့ပင် ဖြစ်ပေသည်။

ပန်းချီဆရာ ကိုဝသုန်သည် ကျွန်တော်နှင့်တွေ့လျှင် ကိုနိုင်ဝင်းဆွေအကြောင်းကို လတ်တရပြောတတ်သည်။ ကိုနိုင်ဝင်းဆွေ၏ အနုပညာအားကောင်းသော စာရေးရေးအသားကို သူက မကြာခဏ ချီးကျူးသည်။ တစ်ခါတွင်တော့ ကိုနိုင်ဝင်းဆွေအကြောင်း ပြောရာမှ...

“စာရေးကောင်းတဲ့ အနုပညာအားကောင်းတဲ့ စာရေးဆရာ လောကဏာပျောက်သွားအောင်လုပ်တာ ခင်ဗျားဘုရားမှာ တာဝန်ရှိတယ်ဗျ”

ကိုဝသုန်ကား၏ ရှည်ညွှန်းချက်၊ ရည်ရွယ်ချက်ကို ကျွန်တော် နားလည်သဘောပေါက်ပါသည်။ သူက အယူအဆ၊ အပေးအခေါ်တူသော ကျွန်တော်တို့ အဝန်းအဝိုင်းကို သိထားသူဖြစ်၍ ကျွန်တော် သူ့ကို ပြန်မဆွေးနွေးတော့။

“ကိုနိုင်ဝင်းက သိပ်ရိုးသားတာဗျ။ ခင်ဗျားမှတ်မိသေးလား။ တစ်ခါ ကျွန်တော်တို့ဦးယောက် လမ်းဘေးမှာ ထမင်းကြော် စားကြတော့ ကျွန်တော်နဲ့ ခင်ဗျားက ထမင်းဝသွားလို့ ထပ်မစားကြတော့ဘူးလေ။ အဲဒါ ထမင်းမဝသေးတဲ့ ကိုနိုင်ဝင်းက သူထမင်းလိုက်ပွဲ ထပ်လိုချင်တာကို ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်နှစ်ယောက် တောင်းခဲ့တာလေ”

တစ်ရက် ကျွန်တော်ဘိန်းယောက်တစ်နေရာမှ ပြန်လာကြသည်။ ညနေပိုင်း ချောက်သည်တိုင် နံနက်စာ မစားရသေး။ ဝယ်စားစရာ ငွေကြေးကလည်း မရှိကြ။ သို့ဖြင့် တောင်ဥက္ကလာပသို့ ရောက်သည့်အခါ ကျွန်တော်အသိမိတ်ဆွေ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှ ငွေငါးကျပ်ချေး၍ လမ်းဘေးထမင်းကြော်ဆိုင် တစ်ဆိုင်၌ ထမင်းစားကြရသည်။

ထမင်းကြော်တစ်ပွဲ တစ်ကျပ်။ ထမင်းကြော် တစ်ပန်းကန်အပြည့်နှင့် အမဲကြော် နှစ်တုံး။ ကိုဝသုန်နှင့် ကျွန်တော်က တစ်ပန်းကန်နှင့် ထမင်းဝသွားကြပြီ။ ရေခဲခွေးကြမ်း သောက်နေကြပြီ။

ထိုအချိန်မှာ ကိုနိုင်ဝင်းဆွေက ထမင်းလိုက်ပွဲ ထပ်ယူလိုကြောင်း ပြောလာသည်။ သူ့ပန်းကန်ထဲတွင် ထမင်းကြော် လုံးဝမရှိတော့ဘဲ အမဲကြော် တစ်တုံးက ဝေါစင်းစင်း ကျန်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။ ကျွန်တော်တို့က “လိုက်ပွဲတစ်ပွဲမကဘူး။ နှစ်ပွဲယူလည်း ရတယ်” ဟု ပြောလိုက်မှ လိုက်ပွဲတစ်ပွဲ ထပ်မှာပေးသည်။

ကိုနိုင်ဝင်းဆွေနှင့် ကဗျာဆရာတစ်ယောက် ဝိုင်းပြည်နယ်မြောက်ပိုင်း နယ်စပ်တစ်ခုခုသို့ ထွက်ခွာသွားပြီဖြစ်ကြောင်းကို ကျွန်တော်နှင့် ရင်းနှီးသည့် မိတ်ဆွေက ပြောပြ၍ သိရသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်က ဤသို့ ဆက်ပြောပြသွားသေးသည်။

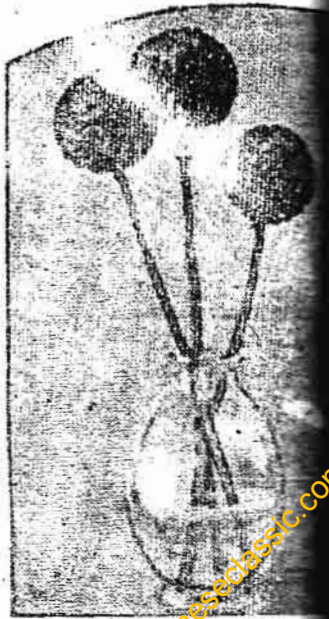
“တမြန်နေကပဲ ပန်းကိုးတန်း စာအုပ်တန်းမှာ ကိုနိုင်ဝင်းဆွေနဲ့ အတူနဲ့သေးတယ်။ စကားထိုင်ပြောကြရင်း စကားခပ်မိရာက ကိုနိုင်ဝင်းဆွေက ကိုမြင့်ဝင်းနီကို ရှိမန်းနီတစ် ပင်လယ်ထဲကနေ ကယ်တင်ရမယ်ဗျ” ဟု ပြောသွားကြောင်း ကြားလိုက်ရ၏။

သူပြောသွားသော စကားကြောင့် ကျွန်တော်စိတ်ထဲ၌ ဘာမျှမခံစားရ။ သူ့ကို သတ်ရမိသည့်အခါတိုင်း လွမ်းမိသော ခံစားမှုသာ ရှိသည်။ ယခင်က သူ့နာမည်၊ သူ့အကြောင်းကို ရေးခွင့်မရှိ၊ သူ့ရေးခဲ့သော စာအုပ်တွေကို ပြန်ထုတ်ခွင့်မရှိ၊ ယခုတော့ သူ့ဝတ္ထုတွေ လှိုင်လှိုင် ပြန်ထုတ်ဝေနေကြလေပြီ။ သူ့နာမည်နှင့် သူ့အကြောင်းတွေကို ရေးခွင့်ရလေပြီ။ ရေးကြလိမ့်မည် ထင်သည်။

ရေဆန်လမ်းကို ဆန်ထမ်းပြင်းထန်သော လှိုင်းတံပိုးအောင်နှစ်မြှုပ်ပျောက်ဆုံးသွားခဲ့ကြောင်း သူ့ကို ကြားရသည်။ မည်သူမျှ အတော်တော့ မပြောနိုင်ကြ။ အတိအကျဆိုရလျှင် သူ တစ်စုံတစ်ယောက်တော့ မြို့ထဲထပ်ပါသည်။ အခါအခွင့်မသင့်မပြောခြင်းသာ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

ဒူးယားစီးကရက်ကြောင့် ဇာတိသွားရခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ ဝင်းဆွေက ကျွန်တော်ကို ‘ဒူးယားခြင်နီ’ ဟု ခေါ်ဝေါ်နှုတ်ဆက်တတ်သော ကျွန်တော်တို့ကလည်း သူ့ကို နှစ်နှစ် ‘နိုင်ဝင်းစွေ’ ဟု ခေါ်ဝေါ်နှုတ်ဆက်ကြသည်။ ပြီးတော့ ကျွန်တော်တို့ ခြံရယ်ကြသည်။ ထိုအပြုအမူအတိုင်း အတိတ်နှင့်အတူ ကျန်ရစ်ခဲ့လေပြီ။ ယောက်ျားတော်၏ အတိတ်လွမ်းမိခြင်းမှ သူကတော့ ရှိနေပြီပင်။

မြင့်ဝင်း

ဝဋ်ကြွေးကျိန်စာ

မောင်အောင်မြင် (မိတ္ထီလာ)

လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်း ၃၈ နှစ်ခန့်၊ ၁၉၈၆ ခုနှစ်အတွင်း ဖြစ်ပါသည်။ မိမိမှာ ကျန်းမာရေးမှူး တစ်ဦးဖြစ်၍ မိမိဆန္ဒဖြင့် စစ်ကိုင်းတိုင်း၊ ခန္တီးခရိုင်၊ နာဂတောင်တန်းသို့ တာဝန်ဖြင့် ထမ်းဆောင်ရန် ခွင့်ပြု ချက်ရယူပြီး သွားရောက်စဉ် လမ်းခရီးသင်္ဘောပေါ်တွင် သိရှိခဲ့ရသည့် စိတ်ဝင်စားဖွယ် ဖြစ်ရပ်တစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။

မန္တလေး ဂေါ်ဒိန်ဆိပ်ကမ်းမှထွက်လာခဲ့သော ချင်းတွင်းမြစ်ကြောင်းခရီး နှစ်ထပ် သင်္ဘောကြီး "ပေါက်တန်း" နှင့် လိုက်ပါခဲ့ရာ ညနေ ၃ နာရီခန့်တွင် ပခုက္ကူဆိပ်ကမ်းသို့ရောက်သည်။ ခေတ္တရပ် နားပြီး ရော ဝတီမြစ်ကို တစ်ဖန်ပြန်၍ ဆန်တက်ခဲ့ပြန်သည်။

ရောဝတီနှင့်ချင်းတွင်း မြစ်ဆုံရာ "ရေစကြိုရွာ" အနီးသို့ ရောက်လျှင်ရေကြောင်းပြောင်းပြီး ချင်းတွင်းမြစ်အတွင်းမှ ဆန်တက်ခဲ့သည်။ မိုးတွင်းကာလ (ဩဂုတ်လ) မြစ်ရေတက်ချိန်ဖြစ်၍ ရေကြောင်းကောင်းမွန်လှက်ရှိသည်။ သို့ရာတွင် တောင်ကျရေများကြောင့် မြစ်ရေမှာ မြေနီရောင် ပေါက်လျက် ရေစီးအားသန်လှသည်။ မြင်ကွင်းကမလှသည့်ချင်းတွင်းမြစ် ရေအတွင်းအုပ်စုလိုက် မျောပါ လျက်ရှိသော ခရမ်းရောင်အပွင့်၊ စိမ်းစိုလှက်ရှိသည့်အရွက်များဖြင့် လှပတင့်တယ်ပျက်စိ ပသာာဖြစ်သော "ဗေဒါ" ပင်အုပ်စုများကို မျက်စိတစ်ဆုံးတွေ့မြင်ရ၍ တစ်နည်းအားဖြင့် ပိတိဖြစ်ရ ပြန်သည်။

နောက်တစ်နေ့ နံနက် ၉ နာရီခန့်တွင် မုံရွာမြို့ဆိပ်ကမ်းသို့ ရောက်ရှိပြီး တစ်ညအိပ် ရပ်နား သည်။

မိမိမှာမန္တလေးမှ မိတ်ဆွေတစ်ဦး၏ အကူအညီဖြင့် ပေါက်တန်းသင်္ဘောကြီး၏ အထက်တန်းနေရာတွင် နေရာရရှိခဲ့ပြီး စာရေးအတွက်လည်း အဆိုပါ သင်္ဘောမာလိန်မှူး (ပုကိုင်)ဦးထွန်းလှိုင်၏ သဘောတူ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် သင်္ဘောအဖွဲ့သားများနှင့်အတူ စုပေါင်းထည့်ဝင် စားသောက်ရ၍ အဆင်ပြေသောခရီးဖြစ်ပါသည်။ နောက်တစ်နေ့နံနက် ၈ နာရီခန့်တွင်မုံရွာဆိပ်ကမ်းမှ ပေါက်တန်းသင်္ဘောကြီးချင်းတွင်းမြစ်ကို ဆန်တက်ခဲ့ပြန်သည်။ မုံရွာဆိပ်ကမ်းမှ လိုက်ပါလာခဲ့ကြသည့် အသက် ၅၀ ခန့်ရှိ အဘွားတစ်ဦးနှင့် အသက် ၁၅ နှစ်ခန့် (မြေးဖြစ်ဟန်တူသည်) ကလေးမတစ်ဦးတို့မှာ မိမိတို့နေရာအနီးတွင် နေရာယူကြသည်။

ဟုမ္မလင်းမြို့နယ် ထပ်သိရွာသို့ သွားကြမည့် မြေးအဘွားဖြစ်ကြောင်း သင်္ဘောစီးခရီးသည်အချင်းချင်းဖြစ်၍ ရင်းနှီးမှုဖြင့် သိရှိရပါသည်။ ချင်းတွင်းမြစ်ကြောင်းတွင် ဒုတိယတွေ့ရသော (မစိန် ဆိပ်ကမ်းမှ) မိမိတို့စီးလာသော သင်္ဘောကြီးပေါ်သို့ တက်လာသည့် လူငယ်စစ်ဗိုလ်တစ်ဦး

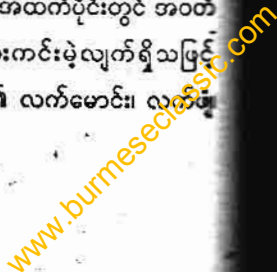
ခေါင်းဆောင်သော တပ်မတော် သားများမှာလည်း အပေါ်ထပ်ရှိ မိမိတို့အနီးတွင် နေရာယူကြသည်။ ချင်းတွင်းမြစ်ရိုးတစ်လျှောက် ဒေသလုံခြုံရေး အတွက် တာဝန်ယူကြရသော တပ်မတော်သားရဲဘော်များ ဖြစ်ကြောင်း သိရှိရင်းနီးခွင့်ရပါသည်။ တပ်ခွဲမှူးမှာ ချင်းအမျိုးသားဗိုလ်ကြီး "တွမ်မလို" အမည်ရှိပြီး စိတ်နေစိတ်ထား သဘောထား တည်ကြည် ကောင်းမွန်ကြောင်း ဆက်ဆံပြောဆိုမှုပုံသဏ္ဍာန်အရ သိရှိရပါသည်။

သင်္ဘောစီးခရီးသည်အချင်းချင်း ရင်းနှီးလာကြသည့် အလျောက် တစ်ဦးအကြောင်း တစ်ဦး သိရှိခွင့်ကြရသဖြင့် ဒေသအကြောင်း၊ ဒေသခံလူတွေ၏ စရိုက်လက္ခဏာအကြောင်း အပါအဝင် ပုံပြင်ဆန်သော အဖြစ်အပျက် ဒဏ္ဍာရီဆန်ဆန် အဖြစ်ဆန်းများကို သိရှိခွင့်ရခဲ့ပါသည်။ မိမိတို့နှင့်အတူ သင်္ဘောစီးအဘွား(ထပ်သိရွာဇာတိ)မှ လူငယ်ကျန်းမာရေးဝန်ထမ်းတစ်ဦးဖြစ်သော မိမိအား ခန္တီးတွင်နေစဉ်အတွင်း အနေအထိုင်၊ အပြောအဆိုအစားအသောက်စသည်

များ ဂရုစိုက်ဆင်ခြင်ရန် ပြောပြီး တစ်ဆက်တည်း ခန္တီးဒေသတွင် "စုန်း၊ ကဝေ၊ ပယောဂ" တတ်ကျွမ်းသူများ ရှိကြောင်း၊ ချစ်လျှင်လည်းပြုစား၊ မုန်းလျှင်လည်း အပင်းထည့်ပြု စားလေ့ ရှိကြောင်း သတိပေးပါသည်။ အလားတူ ၎င်းတို့ဇာတိ ထပ်သိရွာတွင် တစ်ချိန်က လူသိများ ထင်ရှားလျက်ရှိသော (သမန်းကျား)လူစင်စစ်မှ ကျားဖြစ်သော မျိုးနွယ်စုတစ်စုရှိခဲ့သည့် အဖြစ်အပျက်များကို ၎င်း၏ မြေးငယ်ဟန်တားနေသည့် ကြားမှ မိမိအားပြောဖြစ်အောင် ပြောပြခဲ့ပါသည်။

ဝင်ကြွေးကျိန်စာ
တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့၏ ညတစ်ည။
ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့၏ ရိုးရာ မီးထွန်းပွဲတော်ပြုလုပ်လျက် ရှိသော ရွာဦးကျောင်းဝင်းအတွင်းရှိ စေတီတော်ဝန်းကျင်တွင် "ထမသိ"ရွာမှ လူကြီး လူငယ် ကျားမများ ကြက်ပျံမကျ စည်ကားလျက် ရှိသည်။ ထို့နည်းတူစွာ "ထမသိ"ရွာ၏ ရွာလယ်လမ်းမကြီးတစ်လျှောက်နှင့်အိမ်အသီးသီးတို့၏ မျက်နှာစာတွင်လည်းဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ်အား ရည်မှန်း၍ ဖယောင်း

တိုင်၊ ဆီမီးခွက် စသည်တို့ကို လှပသော ရောင်စုံမီးပုံးများတွင် ထည့်သွင်းထွန်းညှိချိတ်ဆွဲပူဇော်ထားရှိမှုများကို အစဉ်အလာအဖြစ် လုပ်ဆောင်ထားကြသဖြင့် မီးထွန်းပွဲပြုလုပ်ရာရွာလယ်လမ်းမတစ်လျှောက်တွင် လူငယ်၊ လူရွယ်၊ ကလေး (ကျားမ) များလှည့်လည်ကြည့်ရှုနေကြသည်မှာလည်း ပျားပန်းခတ်သည့်ပမာ ရှိနေသည်။ သို့ရာတွင် အဆိုပါ ထပ်သိရွာ၏အနီးအရှေ့ပိုင်းရှိ ဝင်းကျယ်တစ်ခုတွင် ဆောက်လုပ်ထားသည့် ပျဉ်ထောင်ကာ၊ သွပ်မိုးနှစ်ထပ်အိမ်ကြီးအနီးရှိ သစ်ပင်ရိပ်တွင် အသက် ၂၀ အရွယ်သန်မာထွားကျင်းသော ယောက်ျားပီသသော အသွင်ရှိ လူငယ်တစ်ဦးမှာမူ တစ်ရွာလုံးရှိ လူများနှင့်မတူ တစ်မူထူးခြားလျက်ရှိသည်။ အဆိုပါ လူငယ်မှာ စိတ်လှုပ်ရှားမှုဖြင့် အငြိမ်မနေနိုင်ဘဲ လူးလာခေါက်ပြန်ဖြင့် တစ်စုံတစ်ခုသော အချိန်အခါကို စောင့်ဆိုင်းနေသည့် သဏ္ဍာန်ဖြစ်နေသည်။ အဆိုပါလူငယ်၏ ခန္ဓာကိုယ်အထက်ပိုင်းတွင် အဝတ်အစားကင်းမဲ့လျက်ရှိသဖြင့် ၎င်း၏ လက်မောင်း၊ လက်ဖျံ

ရင်ဘတ်စသည့် အသားပေါ်
သော နေရာများတွင် အထက်
အောက် ကျားရုပ်များ အပြန်
အလှန် ဆေးမင်ကြောင်ထိုး
ထားလျက် ရှိသည်ကို တန်
ဆောင်မှန်းလ၏ လပြည့်ဝန်း
အရောင်ဖြင့် ဝိုးတဝါးတွေ့မြင်
နိုင်သည်။

ဖော်ပြပါ အိမ်ကြီးမှ လူ
ကြီးများနှင့် လူငယ်၏ ဇနီးတို့မှာ
လည်းခွာဦးဆရာတော်ကျောင်း
ရှိ စေတီတော်ဆီမီးပူဇော်ပွဲသို့
ရောက်ရှိနေကြသဖြင့် လူငယ်
ရှိရာ အိမ်ကြီးမှာ တိတ်ဆိတ်
ငြိမ်သက်လျက်ရှိသည်။

လပြည့်နေ့ည၏ လပြည့်
ဝန်းမှာ မွန်းတည့်ချိန်ရောက်ရှိ
လာပြီဖြစ်၍ ဝင်းပဖြူစင်သော
အလင်းရောင်မှာ ထမံသီတစ်ခု
လုံးအား ငွေသင်ဖြူဖြန့်ကျက်
ထားပေးလျက်ရှိသည်။

အဆိုပါလူရွယ်မှာ ထမံ
သီရွာ ဇာတိဖြစ်သည်။ လွန်ခဲ့
သော တစ်ပတ်ခန့်ကမှ နှစ်
ဖက်မိဘများ အချင်းချင်းထား
ရှိသော ကတိအရ ထမံသီရွာ
၏ အထက်ချင်းတွင်းမြစ်ရိုးရှိ
“မောင်းခမ်း”ရွာမှ “မသီရီ”ဆို
သူအမျိုးသမီးနှင့် လက်ထပ်ပြီး
ပူပူနွေးနွေးသတို့သား ဖြစ်
သည်။ ၎င်းဇနီးသည်မှာ ၎င်းရှိ
ရာ ထမံသီရွာသို့ လိုက်ပါလာ

သည့် မောင်းခမ်း(တစ်ရွာသူ)
ရွာသူ သူစိမ်းဖြစ်နေသည်။
ခင်ပွန်းဖြစ်သူ အဆိုပါလူငယ်
မှာ ၎င်း၏ မိဘဆွေမျိုးများစဉ်
ဆက် အစဉ်အလာတစ်ခုကို
လက်ခံကိုင်သုံးနေရသည့် ဘဝ
ဝင်ကြွေး၏ သားကောင်ဖြစ်နေ
ရရှာသည်။ သို့အတွက်လည်း
လက်ထပ်ပြီးပူပူနွေးနွေး ဇနီး
သည်နှင့် အတူမလိုက်လာနိုင်။
ဝင်ကြွေးဆပ်ရန်အတွက် အိမ်
တွင် ကျန်ရစ်ပြီး အချိန်ကို
စောင့်ဆိုင်းနေရခြင်းဖြစ်သည်။

မကြာမီအတွင်း ရွာဦး
ကျောင်းစေတီ မီးထွန်းပွဲမှ ပြန်
လာကြသော မိဘနှစ်ပါးနှင့်
ဇနီးသည်တို့ပင် အိမ်ကြီးအ
ပေါ်ထပ်သို့ အိမ်ရာဝင်သွားကြ
ပြီဖြစ်သည်။

တန်ဆောင်မှန်းလပြည့်
ဝန်းသည်အိမ်ဦးထပ်မှအနောက်
ဘက်ဆီသို့စောင်း၍ ရောက်ရှိ
သွားလေပြီ။ သန်းခေါင်ကျော်မှ
တွန်လေ့ရှိသော သန်းခေါင်
ကြက်တွန်သံများပင် ကြားနေရ
ပြီ ဖြစ်သည်။ အိမ်ကြီးပေါ်မှ
တိုင်ကပ်နာရီကြီး၏ ၁၂ နာရီ
ထိုးသံလည်း ကြားနေရသည်။
စောင့်ဆိုင်းနေရသည့်အချိန်ကျ
ရောက် သည် နှင့် အဆိုပါ
စောင့်ဆိုင်းနေသည့်လူငယ်မှာ
၎င်း၏ ခါးဝတ်ပုဆိုးကို ချွတ်

လျက် အတွင်းခံဘောင်းဘီတို့
နှင့်ပင် မြေကြီးပေါ်သို့ လေး
ဘက်ထောက်အနေအထားသို့
ပြောင်းလဲရောက်ရှိသွားသည်။
၎င်းနောက် လူ၏ ပင်ကိုယ်
စိတ်မှ ကျားစိတ်ပေါက်လျက်
ကျားဟိန်းသံ ဝေါင်း.. ဝေါင်း
ကဲ့သို့ အော်သံပေးလျက် ရှေ့
နောက် ကျွမ်းနှစ်ကြိမ်ခန့်ပစ်
ကာ အိမ်ခြံဝင်းတံခါးမကြီးကို
ကျော်ဖြတ်ခုန်ထွက်ပြီး မြင်
ကွင်းမှ ဓပျောက်ကွယ်သွား
သည်။

အိပ်၍မရရှာသော ဇနီး
သည် မသီရီအနေဖြင့် အိမ်
ပြတင်းပေါက်မှ မြင်လိုက်ရ
သော မြင်ကွင်းကြောင့် မယုံ
ကြည်နိုင်အောင်ပင် အံ့အား
သင့် ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်စွာ ဖြစ်
နေရှာသည်။

အိပ်မောကျနေကြရှာပြီ
ဖြစ်သော ခင်ပွန်းသည်၏ မိဘ
နှစ်ပါးတို့အား မနိုးရက်သည့်
ဇနီးသည်ဖြစ်သူ မသီရီမှာ မိမိ
၏ လင်ယောက်ျားဖြစ်သူကို
တစ်ညလုံး ပြတင်းအနီးတွင်
ထိုင်ပြီး စောင့်နေရင်း ရုတ်တ
ရက် အိပ်ငိုက်သွားသည်။

နံနက် ၄ နာရီခန့်တွင်
လင်းကြက်များ တွန်သံကြားမှ
မိမိအနီးသို့ ခင်ပွန်းဖြစ်သူမှာ
၎င်း၏တစ်ကိုယ်လုံး ချွေးများ

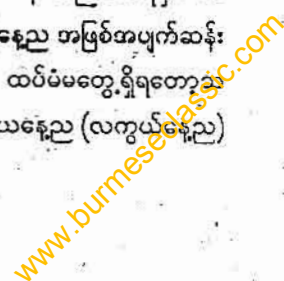
စိုရွှဲလျက် ပင်ပန်းနွမ်းနယ်ဟန်
ဖြင့် လဲလျောင်းလျက် ဟောက်
သံပေးပြီး အိပ်ပျော်သွားရှာ
သည်။

သို့အတွက် မိမိ၏ ခင်
ပွန်းဖြစ်သူအား ဖြစ်ရပ်မြင်
ကွင်း၏ အကျိုးအကြောင်းကို
မေးခွင့်မရလိုက်ပေ။ မသီရီမှာ
ခင်ပွန်းဖြစ်သူအား ကရုဏာ
သက်သော အကြည့်ဖြင့် ကြည့်
ရင်း ၎င်း၏ မျက်လုံးအစုံတွင်
မျက်ရည်များ တတွေ့တွေစီးကျ
ရင်း ပဟောဠိဆန်သော ပုစ္ဆာ
တစ်ပုဒ်ကို ရင်ဝယ်ပိုက်ထား
လိုက်ရရှာသည်။

သို့ရာတွင် ယခုည (လ
ပြည့်နေ့ည)တွင် တွေ့ရသော
ဖြစ်ရပ်ဆန်းမြင်ကွင်းမျိုးနောက်
ရက်များတွင် မတွေ့မြင်ရသ
ဖြင့် ဇနီးဖြစ်သူ မသီရီထံ
ယောက်မှာ ၎င်း၏ မျက်စိများ
ပင် အမြင်မှားလေသလားဆို
သည့် သို့လော သို့လော . .
အတွေးသံယသိတ်များ မေ့
ပျောက်သွားရပြန်သည်။

တန်ဆောင်မှန်းလကွယ်
နေ့ည

ဇနီးသည်မသီရီမှာ လ
ပြည့်နေ့ည အဖြစ်အပျက်ဆန်း
များ ထပ်မံမတွေ့ရှိရတော့
ဖြင့် ယနေ့ည (လကွယ်နေ့ည)

ထွင်လည်း ယမန်နေ့ညများကဲ့သို့ ပိမိ၏ခင်ပွန်းသည် ပိမိနှင့်အတူ ယှဉ်တွဲအိပ်စက်လျက်ရှိသဖြင့် ဖိတ်ချလက်ချအိပ်ပျော်သွားခဲ့သည်။ အိမ်ဦးခန်းရှိ တိုင်ကပ်နာရီကြီးမှ ၁၂ ချက်ထိုးသံများ သန်းခေါင်ယံ ကြက်တွန်သံများနှင့်အတူ ကျားဟိန်းသံကဲ့သို့ "ဝေါင်း . . . ဝေါင်း" ဖတ်သံများ ကြားလိုက်ရသဖြင့် အိပ်ရာမှ အမြန်ထပြီး ကြည့်မိရာ အိပ်ရာထက်တွင် ခင်ပွန်းသည် အား မတွေ့ရတော့သဖြင့် အိမ်ပြတင်းရုံရာသို့ အပြေးသွားရောက်ကြည့်လိုက်သည်တွင် ယခင် လပြည့်နေ့ညနည်းတူ ခင်ပွန်းဖြစ်သူ (မောင်နန္ဒ) မှာ လူ စိတ်ပျောက်၍ ကျားစိတ်ပေါက်လျက် အိမ်ခြံဝင်းတံခါးမကြီးပေါ်မှ ခုန်ထွက်သွားသည်ကို ဝုတိယအကြိမ်မျက်စိဖြင့် တပ်အပ်တွေ့မြင်လိုက်ရသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် မသိရီမှာ ခင်ပွန်းသည်၏ အသွင်ပြောင်းကျား ဖြစ်သွားမှုကို မျက်မြင်တွေ့လိုက်ရ၍ ကြောက်စိတ်ဖြင့် တုန်လှုပ်သွားရာမှ အိပ်တော့ဘဲ ခင်ပွန်းသည်ပြန်အလာကို မောင့်ကြည့်နေခဲ့သည်။ ကျားစိတ်ပေါက်၍

ထွက်သွားသူ ခင်ပွန်းမှာ ယခင်လပြည့်နေ့ကဲ့သို့ပင် မိုးလင်းခါနီး ကြက်တွန်သံ ၄ နာရီထိုးသံကြားမှ မောကြီးပန်းကြီးတစ်ကိုယ်လုံး ချွေးများစို၍လျက် ပြန်ရောက်လာပြီး အိပ်ရာထဲတွင် ဝင်ရောက်၍ နှစ်ခြိုက်စွာ အိပ်ပျော်သွားသည်။ ဝုတိယအကြိမ် မျက်စိဖြင့် ပြင်လိုက်ရသဖြင့် မိတ်မသားက မျောက်ခဲရပြန်သည်။

လပြည့် လကွယ်ညများတွင် လွမ်းမောတုန်လှုပ်ဖွယ်တွေ့မြင်ရသော ခင်ပွန်းသည်၏ ဖြစ်စဉ် ရွာအခေါ် (သမန်းကျား)ဝါ(လူကျား)ဘဝ ပြောင်းလဲသွားခြင်းတို့ကို ခင်ပွန်းသည်နှင့်ယောက္ခမမိဘများကို မမေးရက်သူ ဇနီးသည်မသိရီမှာ ၎င်း၏ သောကပဟေဠိကို ဖြေရှင်းနိုင်ရန် မောင်းခမ်းရွာရှိ သူမ၏ ဗီဇနတ်ပါးထံ လျှို့ဝှက်စွာ စာရေး၍ နောက်ဆုံးအသိပေး အကြောင်းကြားလိုက်ရတော့သည်။

ဖြစ်ရပ်ဆန်း (ကျိန်စာ) ပဟေဠိအခြေ

ကချင်ပြည်နယ်၊ အင်းတော်ကြီးဖာတို၊ အသက် ၂၀ ခန့် သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်တို့မှာ မိမိတို့ဒေသမှ အခြားဒေသ

များသို့ စီးပွားရှာရန် နှစ်ဦးသဘောတူ ခရီးဆန်ထွက်လာခဲ့ကြသည်။ ကချင်အဖ၊ ရှမ်းအဖိမျိုးနွယ်များဖြစ်၍ အသားအရေ ဝင်းဝါစို့ပြည်လျက် အရပ်အမောင်း ကောင်းပြီး သန်မာထွားကျိုင်း၊ ယောက်ျားပီသသူများ ဖြစ်ကြသည်။ ဆံပင်ရှည်ကို သျှောင်တစ်ဖောင်းထုံးထားကြ၍လည်း ပြန်မာဆန်ဆန်ဥပမိရုပ်ကောင်းသော လူငယ်များလည်းဖြစ်ကြသည်။

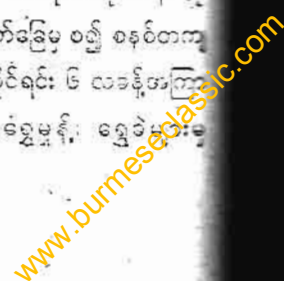
တစ်ဦး၏အမည်မှာ . . . "မောင်ကာဝီ"ဖြစ်၍ အရောင်းအဝယ်လုပ်ငန်းကို စိတ်ဝင်စားသော စီးပွားရေးသမားတစ်ဦးဖြစ်သည်။

ကျန်လူငယ်တစ်ဦးအမည်မှာ "မောင်ပညာ"ဖြစ်သည်။ ဆေးပညာ၊ ဂါထာပန္နရာ၊ ဝေဒဝင်လက္ခဏာ၊ အင်းအိုင်လက်ဖွဲ့စသည့် ဂန္ထိရပညာကို စိတ်ဝင်စားပြီး လေ့လာသင်ယူခဲ့သည့်အလျောက် . . . ကျွမ်းထားသူ ဂန္ထိရပညာရှင်ဖြစ်သည်။ ဝါသနာ ဗီဇ စရိုက် စသည်တို့မတူညီကြသော်လည်း ဇာတိသား သူငယ်ချင်းများဖြစ်ကြ၍ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ညီရင်းအစ်ကိုပမာချက်ခင်ရင်းနီးမှုရှိ

ကြသည်။ အဆိုပါ သူငယ်ချင်းနှစ်ဦးတို့မှာ စစ်ကိုင်းတိုင်း၊ ခန္တီးမြို့ပေါ်ရှိ "ပေါမိုင်း" ရပ်မှ မိဘများ၏ မိတ်ဆွေ ရှမ်းအမျိုးသားကြီး ဦးအိန္ဒာတို့ မိသားစုအိမ်တွင် ခေတ္တ တည်းခိုနေထိုင်ရင်း မိမိတို့ ဝါသနာပါရာ စိတ်ကြိုက် အလုပ်အကိုင်များ ရှာဖွေနေကြသည်။

ခန္တီးမြို့သို့ ရောက်ရှိပြီး တစ်လခန့်အကြာတွင် ဝါသနာပါရာ လုပ်ငန်းများ အသီးသီးလုပ်ကိုင်ခွင့် ရရှိနေကြပြီဖြစ်သည်။ လူငယ်စီးပွားရေးသမား မောင်ကာဝီမှာ အိမ်ရှင်ဦးအိန္ဒာ၏အဆက်အသွယ်ဖြင့် မိမိတွင်ရှိသော ငွေအရင်းအနှီးကို အခြေပြုလျက် ချင်းတွင်းမြစ်၏ မြစ်လက်တက်တစ်ခုဖြစ်သော "ဥရ" ချောင်းတစ်ဝိုက်ရှိ နောင်ပိုအောင်၊ နန်တော စသည့်ရွာများသို့ လှည့်လည်သွားလာရင်း ဥရချောင်းဖျား တစ်လျှောက်ရှိ ရွှေကျင်သူများနှင့် အဆက်အသွယ်ရရှိ၍ လုပ်ငန်းစတင် ဆောင်ရွက်နေပြီဖြစ်သည်။

အဆိုပါ လုပ်ငန်းကို စတင်ခြင်းမှ စ၍ စနစ်တကျ လုပ်ကိုင်ရင်း မိမိအဖွဲ့အကြားတွင် ရွှေမှုန့်၊ ရွှေခဲများ

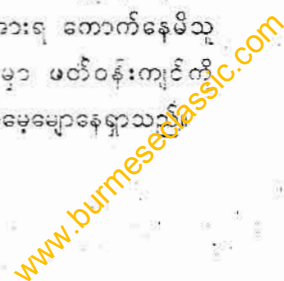
ရေယဉ်(ရွှေချောင်း)အထိ
ဦးစား ကျကျ ကြိုးစား
လုပ်ကိုင်ပူတို့ကြောင့် ရွှေလုပ်
ငန်း(ဝယ်ရောင်း)ပအောင်မြင်ပူ
ရရှိခဲ့သည်။ ဝိရိယရှိမှု၊ တီထွင်
ကြံဆမှု၊ သစ္စာရှိမှု နိုးသား ကြီး
စားမှုစသော အရည်အချင်း
များကြောင့် ရွှေကျင်သူများ
အပါအဝင် အခြားကျေးရွာလူ
အများ၏ ယုံကြည်အားထားမှု
ရရှိကာအထက်ခန္ဓီးမှ အောက်
"အောင်သွပ်"ဒေသထိ ချင်း
တွင်းမြစ်ရိုးတစ်ခွင် စီးပွားရေး
လောကအလယ်တွင် နာမည်
ကြီး ထင်ရှားအောင်မြင်နေပြီ
ဖြစ်သည်။

သို့အတွက် ဦးအိန္ဒာ၏
အကူအညီအဆက်အသွယ်ဖြင့်
မောင်းခမ်းရွာမှ ကုန်သည်ကြီး
ဦးဇေယျတို့ အိမ်တွင် တည်းခို
နေထိုင်ရင်း စီးပွားရေးလုပ်ငန်း၊
ဆောင်ရွက်လျက်ရှိသည်။ ကျန်
လူငယ် မောင်ပညာမှာလည်း
မိမိဝါသနာပါ တတ်ကျွမ်းထား
သည့် ဝိဇ္ဇာဆေးပညာကို
အခြေခံပြီး ဂါထာ၊ မန္တရား၊
သေင်္ဂလက္ခဏာစသော ဂမ္ဘီရ
လောကီပညာများကို စီးပွား
ရေးအတွက် ဦးစားပေးလုပ်
ကိုင်ရန် ခန္ဓီးမှ တည်းခိုနေထိုင်
သည့် အိမ်ရှင် ဦးအိန္ဒာ၏
အဆက်အသွယ်ဖြင့်ပင် ချင်း

တွင်းမြစ်ရိုးရှိ ထမံသီရွာသို့
ရောက်ရှိခဲ့ပြီး ရွာဦးဆရာတော်
ခွင့်ဖြုချက်ဖြင့် ခေတ္တတည်းခို
ခွင့်ရရှိပြီး လုပ်ငန်းစတင်
ဆောင်ရွက်နေပြီဖြစ်သည်။
ထမံသီရွာသို့ ရောက်ရှိနေ
သော ဂမ္ဘီရပညာရှင် မောင်
ပညာမှာလည်းမိမိ၏ ဝိရိယရှိ
မှုကြီးစားမှုနိုးသားမှု၊ အပေါင်း
အသင်းဆက်ဆံရေးကောင်းမှုတို့
ကြောင့် ထမံသီအပါအဝင်
ချင်းတွင်းမြစ်ရိုးရှိ ကျေးရွာများ
နှင့် နာဂတောင်တန်းဒေသရှိ
လူကြီး၊ လူငယ်များ စိတ်ဝင်စား
သော ဆေးမင်ကြောင်၊ စုတ်
ထိုး၊ စုတ်ပေါက်ခြင်း အတတ်
ပညာကို တီထွင်ဖန်တီးနိုင်မှု
ကြောင့်လည်း လူငယ်လောက
၏ ခင်မင်လေးစားမှု ရရှိပြန်
သည်။ ထိုနည်းတူစွာ ထမံသီရွာ
ရှိ လူငယ်အမျိုးသမီးများကပါ
မောင်ပညာ၏ ဂမ္ဘီရပညာ ထိုး
ထွင်းကြံစည်မှုရှိသောစိတ်ဓာတ်
ကြံ့ခိုင်ကျန်းမာသောယောက်ျား
ဖိသမှုတို့ကြောင့်၊ ဘိတ်တံခိုး
သဘောကျကြပြန်သည်။ ဘဝ
လက်တွဲဖော် အိမ်ထောင်ဖက်
အဖြစ် တစ်ဖက်သတ် ရည်မှန်း
လာကြသည်။ ထမံသီရွာသူ လူ
ငယ်အမျိုးသမီးထုအားလုံးတွင်
ရွာအရှေ့ပိုင်းရှိ အိမ်ကြီးရခိုင်

ပိုင်ရှင်စီးပွားရေးတောင့်တင်း
ပြည့်စုံသူ ဦးဒေဝ၊ ဒေါ်သူဇာ
တို့၏သမီး မစန္ဒီတစ်ယောက်
လည်း ပါဝင်သည်။ ထမံသီရွာသူ ဥစ္စာပေါ
ရုပ်ချော မစန္ဒီတို့မိသားစုမှာ
တစ်ချိန်က ရွာ၏ ကြေးရတက်
အသိုင်းအဝိုင်းဖြစ်သော်လည်း
မျိုးရိုးဗီဇဝေငံကြေး(ကျိန်စာ)အ
မည်းကွက်တစ်ခုကြောင့် ရွာ၏
ဝိုင်းပယ်(ကြည့်ခြင်း)ခြင်းခံနေ
ကြရသူများဖြစ်သည်။ ထိုအ
ဖြစ်အပျက်တို့မှာလည်း ထမံသီ
ရွာသာမက ချင်းတွင်းမြစ်ရိုးရှိ
ပတ်ဝန်းကျင်ရွာများကပါ ကြား
သိနေသော စိတ်ဝင်စားဖွယ်
ဒဏ္ဍာရီဆန်သော အဖြစ်တစ်ခု
ဖြစ်သည်။ ဤသည်မှာ လပြည့်၊
လကွယ်နေ့ညရောက်တိုင်း
မိသားစုအတွင်း၌ အမျိုးသား
တိုင်း လူစင်စစ်မှ ကျားဘဝသို့
ခေတ္တရောက်ရှိကြရသည်။ မျိုး
ဦးအသိုင်းအဝန်းမှ ဆင်းသက်
လာကြသူများဟူသော အစွဲ
ကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။ မစန္ဒီ၏ တစ်ဦးတည်း
သော အစ်ကိုကြီးဖြစ်သူ ကိုသူ
ရုပ်လျှင် လွန်ခဲ့သော ငါးနှစ်
ခန့် လကွယ်နေ့ညတစ်ညတွင်
လူစင်စစ်မှ ခေတ္တကျားဘဝ
ကူးပြောင်းသွားစဉ်မထင်မှတ်

ဘဲ ရွာပြင်တစ်နေရာတွင် လှံ
ဖြင့် ထိုးခြင်းခံရသော ဒဏ်ရာ
ဖြင့် သေဆုံးနေမှုကို တွေ့မြင်
ခဲ့ရသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ဘဝဝေငံကြေးကျိန်စာသင့်
ခံဆွေစဉ်မျိုးဆက်နွယ်ဖြစ်သော
မစန္ဒီတစ်ယောက်အဖို့မှာလည်း
ထိုအမည်းရိပ်ကြီး၏ ထာဝစဉ်
လွမ်းမိုးမှုဘဝကို နာကြည်းရင်
နှင့်စွာခံစားနေရသဖြင့် ကရု
ဏာသက်စရာကောင်းလှသည်။ ဂမ္ဘီရပညာရှင် ကိုပညာ
တည်းခိုလျက်ရှိသော ထမံသီ
ရွာဦးကျောင်းဆရာတော်ထံသို့
ဥပုသ်နေ့နံနက်ပိုင်းတွင် မိဘ
များနှင့်အတူ ဥပုသ်သီလယူရန်
လာသော ထမံသီရွာ ကျက်သ
ရေရှိတင့်တယ်လှပသော မစန္ဒီ
အား ကိုပညာမှာ ပထမဦးဆုံး
အကြိမ် ပင်ဖြစ်သော်လည်း နှစ်
သက်စွဲလမ်းသည်အထိစိတ်ဝင်
စားမိသည်။ ကိုးပါးသီလ ယူအပြီး
ဆရာတော်နှင့် စကားကောင်း
နေကြသော မိဘနှစ်ပါးထံမှ
အသာအယာခွဲခွာ၍ ကျောင်း
အောက်ခကျောင်းဝင်းတစ်နေရာ
ရှိ ခရေပင်ကြီးရှိရာသို့ ဆင်း
လာခဲ့ကာ ခရေပင်များကို ဝမ်း
သာအားရ ကောက်နေမိသူ
မစန္ဒီမှာ မတီဝန်းကျင်ကို
တဝက်မေ့ချောနေရှာသည့်

ထိုမြင်ကွင်းကို ကျောင်း
ဝင်းတစ်နေရာမှ ဒုတိယအ
ကြိမ် မြင်တွေ့လိုက်ရသူ ကို
ပညာမှာ မိမိကြားရသည်ထက်
ပင် ပိုမိုကျက်သရေရှိ၍ တင့်
တယ်လှပသော ပမန္တီ၏ မျှားပို
ဝင်းလက်တောက်ပနေသည့်
သမင်မ မျက်လုံးပိုင်ရှင်၊
အသားအရေဝင်းစိုချောမွတ်
လျက် တောင့်တင်းပြည့်ဖြိုး
ကြံ့ခိုင်ကျန်းမာ ရှိုက်ကြီးဖိုငယ်
အသွယ်သွယ်ဖြင့် ယဉ်ကျေး
သိမ်မွေ့သော ကိုယ်လုံးပိုင်ရှင်
ဖြစ်သူ မစန္ဒီအား မိမိ၏ ဘဝ
လက်တွဲဖော် ကြင်ဖော်အဖြစ်
အပြီးအပိုင် ဆုံးဖြတ်ချက်ချ
လိုက်သည်။ ထိုဆုံးဖြတ်ချက်ကို
ပင် ချက်ချင်းသွားရောက်
ဆောင်ရွက် ချစ်ခွင့်ပန်လိုက်
သည်။

မစန္ဒီအနေဖြင့် မိမိအား
ချစ်ရေးဆိုလာသူ ကိုပညာကို
တစ်ရွာသားလည်းဖြစ်၊ နာမည်
ကြီး ပေဒင်ဆရာတစ်ဦးဖြစ်နေ
သည့်အပြင် မိမိတို့ ဆွေစဉ်မျိုး
ဆက်အလိုက် ပေးဆပ်ခံစား
နေရသော ဘဝဝင်ကြေး(ကျိန်
စာ)၏အတိတ်မှ အရိပ်မည်း
တို့ ကြောင့် တစ်ရွာလုံး၏ ဝိုင်း
ပယ် အကြဉ်ခံထားနေရသော
ဘဝနာကြဉ်းချက်တို့က မိမိကို
သိမ်ငယ်လျက် ရှိနေရှာသည်။

သို့အတွက်လည်း ကို
ပညာ၏ ရုတ်တရက်ချစ်ရေးဆို
ချစ်ခွင့်တောင်းဆိုမှုကို ချက်
ချင်းပင် မတုန်ပြန်နိုင်။ အဖြေ
မပေးဝံ့ရှာပါ။

ထို့ကြောင့်ပင် . .
"အဲမောင် . . စန္ဒီတို့
မိသားစုရဲ့ ပျိုးရိုးစဉ်ဆက်
အခြေအနေ ထမံသီတစ်ရွာလုံး
၏ မိမိတို့ဆွေစဉ်မျိုးဆက်အ
ပေါ်တွင် ထားရှိသော သဘော
ထား၊ မိသားစုတို့အား ဝိုင်းပယ်
ကြဉ်ထားရမှုအပါအဝင် မိ
သားစုအဆက်ဆက်ခံစားနေရ
သော အတိတ်မှအရိပ်မည်း
စသည့် ဂန္ထိရဆန်သော ကော
လာဟာလတို့ကို နက်နက်နဲနဲ
စဉ်းစားပြီးမှ ဆုံးဖြတ်ရွေးချယ်
ပေးပါ။ စန္ဒီအနေနဲ့ အမောင့်
ကို ငြင်းပယ်လိုစိတ်မရှိသည်က
အမှန်ပါအမောင်"

မစန္ဒီ၏ အထက်ပါ ကရု
ဏာအပြည့်အဝဖြင့် တုန်ပြန်
ပြောဆိုမှုကို ရင်နင့်စွာကြား
လိုက်ရသည့် ကိုပညာမှာ ထမံ
သီတစ်ရွာလုံးမှ ကျိုးကြောင်း
ခိုင်လုံစွာဖြင့် ကန့်ကွက်နေ
သည်များကို တရားရေးမြင်
ယောင်သတိရလာသည်။

ပည်သို့ဖြစ်စေ အတိတ်
မှ အဖြစ်အပျက် အရိပ်သည်
ပျောက်ကွယ်နေပြီဖြစ်၍ လက်

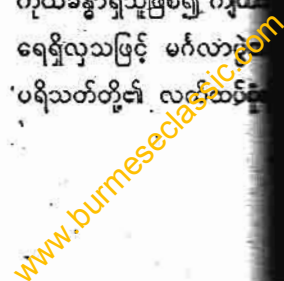
တွေ့သမား ကိုပညာမှာ မစန္ဒီ
တို့ မိသားစုအဖြစ်အပျက်များ
ကို မျက်မြင်မဟုတ်သဖြင့် မိမိ
၏ ယုံကြည်ချက်အတိုင်း ၎င်း
မိဘများထံ ခွင့်ပန်ပြီး မစန္ဒီကို
လက်ထပ်ထိမ်းပြား၍ ၎င်းတို့
အသိုင်းအဝန်းတွင် ဇွတ်တိုး
ဝင်ရောက်လာခဲ့သည်။ မိမိ
တည်းခိုနေထိုင်ခဲ့သော ရွာဦး
ကျောင်းဆရာတော်အား ခွင့်
ပန်ပြီး လက်ထပ်သည့် နေ့တွင်
ပင် ဇနီးသည် မစန္ဒီတို့အိမ်သို့
ပြောင်းရွှေ့နေခဲ့သည်။

မောင်းခမ်းရွာရှိ မိမိ၏
သူငယ်ချင်း ကိုကာဝိထံသို့
လည်း ထမံသီရွာသူ မစန္ဒီနှင့်
လက်ထပ်လိုက်ပြီဖြစ်ကြောင်း
စာရေးအကြောင်းကြားလိုက်
သည်။ ရုတ်တရက် စိစဉ်လိုက်
ရသဖြင့် မင်္ဂလာဆောင်ကို သူ
ငယ်ချင်းအား မဖိတ်လိုက်ရ
သည်ကိုပါ တောင်းပန်ရင်း
သားရေး၊ သမီးရေးကိစ္စအ
တွက် ယခင်ကနှစ်ဦးကတိပြု
ထားသည့်အတိုင်း ဆောင်ရွက်
နိုင်ရန် နှစ်သက်မြတ်နိုးသူတွေ့
ရှိက အိမ်ထောင်ပြုရန်ပါ ထည့်
သွင်း အသိပေးလိုက်သည်။

ထမံသီရွာမှ သူငယ်ချင်း
ဖြစ်သူ ကိုပညာ အိမ်ထောင်ပြု
လိုက်ကြောင်း စာဖတ်ရပြီး
တစ်လခန့်အကြာတွင် စီးပွား

ရေးပညာရှင် ကိုကာဝိထံ
ယောက် ၎င်းတည်းခိုနေထိုင်
သော မောင်းခမ်းရွာရှိ အိမ်
ဦးဇေယျနှင့် ဒေါ်ခင်စောတို့
တစ်ဦးတည်းသောသမီး မ
သစ္စာနှင့် နှစ်ဦးသဘောတူ
ခင်စုံမက်ရာမှ မိဘများအ
အသိပေးပြီး လက်ထပ်ခဲ့
တောင်းလိုက်သည်။ စီးပွား
အမြင်ရှိပြီး လုပ်ရည်ကိုင်ရ
ထူးချွန်ကြိုးစားမှုရှိသည့်
သားသော တက်လမ်းရှိသူ
ငယ်ဖြစ်သဖြင့် စောသစ္စာ
မိဘများကသဘောတူလက်
သဖြင့် လက်ထပ်ထိမ်းမြား
ပြုလိုက်သည်။ ထမံသီရွာရှိ
ငယ်ချင်းကိုပညာတို့ ဇနီးထောင်
နဲ့ပါ မောင်းခမ်းရွာရှိ ၎င်း
မင်္ဂလာဆောင်သို့ လာရန် စီ
စာပေးလိုက်သည်။

သတို့သား ကိုကာဝိ
အသားအရေ တင့်တယ်စိုပြေ
တောင့်တင်းကြံ့ခိုင်ပြီးယောက်
ပီသမှုနှင့်ရှမ်းဗမာမျိုးရိုးမှ ဆ
သက်လာသည်။ သတို့သ
စောသစ္စာမှာလည်း အသ
အရေ ဝင်းဝါလှပစိုပြည် ခွံ
ကြီးငယ်အသွယ်သွယ်မှ အ
ကျန်းမာတောင့်တင်းသော
ကိုယ်ခန္ဓာရှိသူဖြစ်၍ ကျယ်
ရေရှိလှသဖြင့် မင်္ဂလာပွဲ
'ပရိသတ်တို့၏ လင်ထပ်

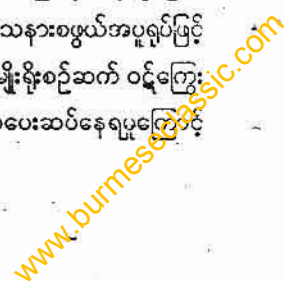
အပေါ် ရွှေနံမြို့ နေနဲ့လပမာ တင်စားချီးမွမ်းခြင်းခံကြရ သည်။ ငယ်သူငယ်ချင်းနှစ်ဦး တို့ အရွယ်ရောက်စတွင် တိုင် ပင် ကတိပေးထားကြသည့် ပြု၍ သားသမီးမွေးလျှင် လက် ထပ်ထိမ်းမြားပေးပြီး ဆွေမျိုး စပ်ရန် စုံတွဲအလိုက် ထပ်မံ ကတိပြုလိုက်ကြသည်။

ထမံသိရွာသို့ ပြန်ရောက် ပြီးနောက်ပိုင်း ဆရာ ကိုပညာ မှာ သူ၏ ကြိုးစားမှုဖြင့် တတ် ကျွမ်းထားရှိသော ဂမ္ဘီရပညာ များကြောင့် လုပ်ငန်းများ အောင်မြင်ကျော်ကြား ထင်ရှား လာခဲ့သည်။ ဇနီးဖြစ်သူ မစန္ဒီ တွင်လည်း ကိုယ်ဝန်ရှိနေပြီဖြစ် သည်။ ၁၀ လအကြာတွင် သားဦးယောက်ျားလေးဖွားမြင် ပြီး မောင် နန္ဒ အမည်ဖြင့် နာမည်ပေးမင်္ဂလာပြုလုပ်ခဲ့ သည်။ မောင်းခမ်းရွာမှ ကိုကာ ဝီမှာလည်း သူ၏ လုံ့လရှိမှု၊ ကြိုးစားမှု၊ ရိုးသား၍ စိတ်သ ဘောထား ဖြူစင်မှုတို့ကြောင့် ရွှေ ခွေဝယ်ရောင်းလုပ်ငန်းဖြင့် ကြီးပွားချမ်းသာလျက် ချင်း ဘုန်းမြစ်ရိုးတစ်လျှောက် ရွှေ ဆောက်တွင် ထင်ရှားသော နန်းပေးပညာရှင် (လုပ်ငန်း နှစ်) တစ်ဦးဖြစ်လာခဲ့သည်။

၎င်း၏ ရှုမငြီးသည့် ဇနီးသည် စောသစ္စာတွင်လည်း ကိုယ်ဝန် ရှိလာခဲ့ပြီး ကိုပညာ၏ ဇနီး မစန္ဒီနှင့် မရွေးမနှောင်းပင် သမီးဦး ဖွားမြင်သည်။ မသိရိ အမည်မှည့်ခေါ်ပြီး နာမည် ပေး ကင်ပွန်းတပ်ခဲ့ကြသည်။ အဆက်အသွယ်ရှိကြသူများ ဖြစ်၍ သားနှင့်သမီးအသီးသီး ဖွားမြင်ကြကြောင်းအချင်းချင်း အပြန်အလှန်သိနေကြသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် နှစ်ဦးနှစ် ဖက် ကတိထားရှိခဲ့ကြသည့် အတိုင်း အရွယ်ရောက်လာချိန် တွင် လက်ထပ်ထိမ်းမြားပေး လိုက်သည်။ မောင်းခမ်းရွာမှ မသိရိမှာ မိဘများနှင့်ခွဲပြီး သျှောင်နောက်ဆံထုံးပါအတိုင်း ခင်ပွန်းမောင်နန္ဒရှိရာ ထမံသိ ရွာသို့ လိုက်ပါခဲ့ရသည်။ ထမံသိရွာမှ ဝိန္ဒောဆေး၊ ဂါထာမန္တရားနှင့် ဗေဒင်လက္ခ ဇာ၊ ဆေးနှင့်စုတ်ထိုးစုတ် ပေါက်ပြီး သိဒ္ဓိတင်ပေးမှု စ သည့် ဂမ္ဘီရပညာရှင် ကိုပညာ ပင် အသက် ၄၀ ကျော်အရွယ် သို့ ရောက်ရှိနေပြီဖြစ်၍ ဦး ပညာဖြစ်နေသည်။ တစ်ဦး တည်းသော သား မောင် နန္ဒာ ပင် အသက် ၁၈ နှစ်အရွယ် အိမ်ထောင်ရှင်ဖြစ်ခဲ့ပြီ။ မစန္ဒီ ၏ မိဘနှစ်ပါးမှာ အသက် ၆၀

ကျော်အရွယ်တွင် ရှေ့ဆင့် နောက်ဆင့်ကွယ်လွန်ကြကုန်ပြီ ဖြစ်၍ ဂမ္ဘီရပညာရှင် ဆရာ ဦးပညာမှာ အိမ်ထောင်ဦးစီး ဘဝသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။ ဂမ္ဘီရပညာရှင် ဦးပညာ ၏ တီထွင်ကြံဆမှုဖြင့် တော့ ရိုင်း တိရစ္ဆာန်များပုံကို ရုပ်လုံး ဖော်ပိသအောင် ဆေးရောင်စုံ စုတ်ထိုး၊ စုတ်ပေါက်ခြင်းနှင့် ဂါထာမန္တရားအစီအရင်များဖြင့် သိဒ္ဓိတင်ပေးမှုတို့ကို ထမံသိရွာ ရှိ လူငယ်ထုနည်းတူ စိတ်ဝင် စားလျက်ရှိသူမှာ ဦးပညာ၏ သားကြီး မောင်နန္ဒပင် ဖြစ် သည်။ ဤသို့ဖြင့် မောင်နန္ဒအဖို့ ဖခင်ကြီးဦးပညာထံချဉ်းကပ်ပြီး ထမံသိရွာမှ လူငယ်များနည်း တူ သူ၏ လှပတောင့်တင်းကြံ ခိုင်သော ကိုယ်ခန္ဓာအစိတ် အပိုင်းတို့တွင် ကျားရုပ်များ ရုပ် လုံးပီသအောင် ဆေးရောင်စုံ ဖြင့် ဆေးမင်စုတ်ထိုးပြီး သိဒ္ဓိ တင်ပေးရန် ပူဆာတောင်းဆို ခဲ့သည်။ ဦးပညာမှာ ထမံသိရွာရှိ လူငယ်များကဲ့သို့ တိရစ္ဆာန်ရုပ် များကို ဆေးနှင့်စုတ်ထိုးပေးရန် မိမိသားအတွက် ဆောင်ရွက် မပေးလိုသော်လည်း ဆန္ဒပြင်း ပြလျက် မကြာခဏ ပူဆာ

လျက်ရှိသော သားအားချစ်ခင် လှသဖြင့် ဆောင်ရွက်ပေးလိုက် ရသည်။ မောင်နန္ဒ၏ သန်မာ ထွားကျိုင်းသော ကြွက်သား များဖြင့် အပြိုင်းပြိုင်းထလျက် ရှိသော ဝဲယာလက်မောင်း၊ လက်ဖျံနှစ်ဖက်နှင့် ဝဲယာပေါင် နှစ်ဖက်တို့တွင် တက်/ဆင်း ကျားရုပ်နှစ်ကောင်စီကို ဆေး ရောင်စုံဖြင့် ဆေးမင်စုတ်ထိုး၊ စုတ်ပေါက်ပြီး သိဒ္ဓိတင်ပေးပုံမှာ ရုပ်လုံးပီသသက်ဝင်လှပြီး မောင်နန္ဒ၏ ဝါဝင်းသော အသားအရည်နှင့် လိုက်ဖက် လှသည်။ ဤသည်ပင် ဦးပညာ အဖို့ သားအပေါ် အမှားတစ် ရပ် ပြုလုပ်ပေးမိသလို သံသယ ဖြစ်ခံစားလိုက်မိသည်။ အကြောဇီးမှာ ဤသို့ ပြုလုပ်ပေးပြီး နှစ်နှစ်ခန့်၊ အသက် ၂၀ အရွယ်တွင် သား မောင် နန္ဒမှာ လပြည့် လကွယ် ညများတွင် လူကျားဘဝသို့ ရောက်ရှိလာရသည်ကို တွေ့ မြင်လာရသောကြောင့်ပင် ဖြစ် သည်။ ထို့အပြင် ဦးပညာအ နေဖြင့် ဇနီးဖြစ်သူ မစန္ဒီအား စိတ်ဝင်စား၍ ချစ်ရေးဆိုစဉ်က မစန္ဒီ၏သနားစဖွယ်အပူရုပ်ဖြင့် ၎င်းတို့မျိုးရိုးစဉ်ဆက် ဝင်ကြွေး ကျိန်စာပေးဆပ်နေရမူကြောင့်

စဉ်းစားပြီးမှ ဆုံးဖြတ်ရန် ပြောဆိုမှု ထမသီ၏ ဒဏ္ဍာရီဆန်သော ဖြစ်ရပ်ဆန်းလူကားဘဝအမည်းရိပ်တို့ကြောင့် တစ်ရွာလုံးမှ အပေါင်းအသင်းမလုပ်ဘဲ ကြည့်ပိုင်းဝယ်ထားသဖြင့် ၎င်းတို့မိသားစုအသိုင်းအဝန်း သို့မဝင်ရန် ကန့်ကွက်ကြပုံများ ပုံရိပ်မပေါ်လာခြင်းဖြစ်သည်။

ထူးခြားချက်မှာ ဤသို့ အဖြစ်ဆန်းများ ကြုံတွေ့ရပြီး တစ်ခုသော တန်ဆောင်မုန်းလ ကွယ်နေ ညတစ်ညတွင် ရွာအနီးတစ်နေရာတွင် စားဒဏ်ရာဖြင့် သေဆုံးလျက်ရှိသော မောင်နန္ဒ၏ ရုပ်အလောင်းကို ဝမ်းနည်းဖွယ်ရာတွေ့ရှိလိုက်ရခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ဦးပညာ၏သား မောင်နန္ဒသေဆုံးမှုမှာလည်း လွန်ခဲ့သော ငါးနှစ်ခန့်က မိခင် မစန္ဒီ၏ အစ်ကိုကြီး မောင်သူရအား ကျားအစစ်နှင့် အထင်မှားပြီး တောလိုက်မုဆိုးများ၏ သတ်ဖြတ်ခြင်းခံရမှုနှင့် ပုံစုံတစ်ခုတည်း တူနေသောကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။

ဤအဖြစ်အပျက်ဆန်းများကို ကြားသိရသော မသီရိ၏မိဘများမှာမောင်းခမ်းရွာမှ ထမသီရွာသို့နေချင်းအရောက်လိုက်လာခဲ့ကြရ သည်။

ထမသီရွာရောက်လျှင် အပူရုပ်သွင်ဖြင့် ဖြေမဆည်နိုင်ပူဆွေးသောကရောက်လျက်ရှိသော သမီး မသီရိနှင့် သမက်မောင်နန္ဒ၏ ရုပ်အလောင်းဝမ်းနည်းပူဆွေးသောကမီးတောက်လောင်နေရှာသည့် သူငယ်ချင်း ကိုပညာနှင့်ဇနီးတို့ကို တွေ့မြင်လိုက်ရ၍ အံ့ဩခြင်း၊ တုန်လှုပ်ချောက်ချားခြင်း၊ မယုံကြည်နိုင်အောင်ဖြစ်ရခြင်းနှင့်အတူ ထပ်တူပူဆွေးသော ကဖြစ် စိတ်မကောင်းဖြစ်ကြရသည်။

သူငယ်ချင်း ဇနီးမောင်နှံနှင့် သမီးဖြစ်သူတို့၏ ပူဆွေးသောကမှုတို့ကို နှစ်သိမ့်အားပေးရင်း သမက်ဖြစ်သူ၏ ရုပ်အလောင်းကို နောက်နေ့တွင် မီးသင်္ဂြိုဟ်လိုက်ကြသည်။

မိဘမျိုးရိုးစဉ်ဆက်အလိုက် လက်ဆင့်ကမ်း၊ ပေးဆပ်လာခဲ့ကြရသော ဘဝဝဋ်ကြွေး "ကျိန်စာ" (လူကျားဘဝ) သင့်မိသားစုမှ နောက်ဆုံးကျန်ရှိပြီး မိမိ၏ သွေးရင်း တစ်ဦးတည်းသောသားအသက်ဖြင့် နောက်ဆုံးပေးဆပ်လိုက်ရသူ မစန္ဒီ၊ ဘိုးဘွားမျိုးရိုးစဉ်ဆက်ဘဝဝဋ်ကြွေးကျိန်စာကို မိမိအသက်နှင့်လဲ၍ နောက်ဆုံးမျိုးဆက်အဖြစ် ပေးဆပ်လိုက်ရသူ

မောင်နန္ဒ၊ နှစ်ဖက်မိဘတို့၏ ပကတိစကားကို သမီးကောင်းတစ်ယောက်အနေဖြင့် လိုက်နာရင်း ခင်ပွန်းဖြစ်သူမောင်နန္ဒ၏ မိဘမျိုးရိုးအသိုင်းအဝိုင်းတွင်း ရောက်ရှိခဲ့ရပြီး အသက်ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်ဖြင့် မထင်မှတ်ဘဲ သေကွဲကွဲလိုက်ရ၍ မုဆိုးမဘဝရောက်ရှာသူ မသီရိ။

ကျိန်စာသင့်မျိုးရိုးအတွင်း ပဌာန်းရေစက်ကြောင့် ရောက်ရှိလာကြရသည့် မစန္ဒီ၏ခင်ပွန်းကိုပညာနှင့် သူငယ်ချင်းကိုကာဝိ ဇနီးမောင်နှံ။

သူတို့အားလုံးသည် အထက်ပါ ဒဏ္ဍာရီဆန်သော မျိုးရိုးစဉ်ဆက်ကျိန်စာ (လူကျား) သင့် ဘဝဝဋ်ကြွေးကို နောက်ဆုံးပေးဆပ်လိုက်ကြရသူများ ဖြစ်ကြသည်။

မျိုးရိုးအလိုက် သားဦးယောက်ျားလေးသာလျှင် (လူမှကျား) လူကျားဘဝဖြင့် အသွင်ပြောင်းခံယူရသည်ဖြစ်၍ ဖော်ပြပါ ဒဏ္ဍာရီဆန်သော ဘဝဝဋ်ကြွေး (ကျိန်စာ) သည်လည်း ပြီးဆုံးသွားပြီဖြစ်သည်။

ယင်းအချိန်မှစ၍ နောက်ပိုင်းတွင် အဆိုပါဒဏ္ဍာရီဆန်သော လူကျားဖြစ်ခြင်းအကြောင်း ဖြစ်ရပ်ဆန်းများ ထမ

သီရွာအပါအဝင် ချင်းတွင်းမြို့နိုးတစ်ခွင်တွင် တိမ်မြုပ်ပျောက်ကွယ်နေပြီဖြစ်ကြောင်း သိရှိပါသည်။

ကျန်းမာရေးပျူးတာဝန်ဖြင့် နာဂတောင်တန်း (ခန္တီး) သွားစဉ် ချင်းတွင်းပြစ်ခင်းပေါက်တန်းသင်္ဘောကြီးပေါ်တွင် တွေ့ခဲ့ရသော ထမသီရွာမှ သင်္ဘောအတူစီး ခရီးသည်အတွား၏ ပြောပြသော "ဒဏ္ဍာရီ" ဖြစ်ရပုံဇာတ်လမ်းနှင့် မျိုးရိုးစဉ်ဆက်လက်ဆင့်ကမ်းယူခဲ့ကြရသော မိသားစု၏ ကျိန်စာ ဝဋ်ကြွေးကို "ကျိန်စာ" အမည်ဖြင့် လာဘ်မိုးရွေစာပရိသတ်များအတွက် ဝဋ်အသွင်ရေးသားတင်ပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

(ဤဝတ္ထုပါ နေရပ်အသိုင်းနှင့် လူအမည်များကို ပြောင်းလျှင် ရသမြောက်ဖတ်ကောင်းစေရန် မွမ်းမံရေးသားပါသည်။)

သတ္တဝါအားလုံးကျန်းမာစေရန်အတွက် ဤဘေးရန်ကင်းပါစေ။

မောင်အောင်မြင် (မိတ္ထီလာ)

ဥဇ္ဈိ ... သူရဿတီ

■ ပိုးစွံ (အောင်မင်လယ်)

“သူရဿတီ
မဟေသီလည်း
ယဉ်မှီပျော်ပိုက်
ဝမ်းကြာတိုက်၌
နှစ်ခြိုက်စေပြီး... ”ဟု အစပြုကာ သူရဿတီ
မယ်တော်အား ပင့်ဖိတ်၍ စာပေကျမ်းဂန် စာများ
ပြုစုခဲ့ကြသည်ကို ကျွန်တော် မှတ်ခဲ့ဖတ်ခဲ့ဖူးပါသည်။
အထူးသဖြင့် မန်လည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ မယဒေဝ
လင်္ကာသစ်၏ ပထမစာမျက်နှာ၌ အထက်ပါကဗျာ
လင်္ကာဖြင့် ဖွင့်၍ ရေးသားခဲ့သည်ကိုလည်း အမှတ်
ထင်ထင် ရှိခဲ့ပါ၏။

ထို့နောက် စာပေများကို ဖတ်ရှုလေ့လာခဲ့ရာ
သူရဿတီနှင့်ပတ်သက်၍ အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံ ဝိဝါဒ
ကွဲပြားသည်ကို တွေ့ရှိရသည်။ သူရဿတီတကယ်မရှိဟု
လည်း ရေးသားကြသည်။

သူရဿတီဆိုသည်မှာ အိန္ဒိယနိုင်ငံမှ မြန်မာနှင့်
နတ်သမီးသာဖြစ်၍ မြန်မာနှင့်မဆိုင်ဟုလည်းဆိုကြသည်။

တကယ်တော့ဘာသာတရားနှင့် ယုံကြည်ကိုးကွယ်မှုအများစုမှာ လူမျိုးနိုင်ငံ နှင့် သက်ဆိုင်ခြင်း သိပ်မရှိလှပါ။ တစ် နိုင်ငံနှင့်တစ်နိုင်ငံ ကူးလူးဆက်ဆံရာမှ ပျံ့ပွားလာကြခြင်းသာ ဖြစ်၍ တချို့ တိုက် ရိုက်ပုံတူကူးယူကိုးကွယ်ကြပြီး တချို့ မိမိ တို့ဒေသ၊ မိမိတို့နိုင်ငံ၊ မိမိတို့လူမျိုးစရိုက် နှင့် လိုက်လျောညီထွေဖြစ်စေရန် ပြင်ဆင် မွမ်းမံပြောင်းလဲလာကြသည်။ အသွင် သဏ္ဍာန်တွေ အယူအဆတွေပြောင်းလဲ လာကြသည်။

တစ်ခါက ဆရာကြီး ရွှေဥဒေါင်း အလုပ်လုပ်ရာ မဂ္ဂဇင်းတိုက်သို့ပင် သူရဿတီဒေဝီရောက်ရှိလာပြီး ဆရာကြီး နှင့် စကားစမြည်ပြောခဲ့သည်ဆို၍ စာပေ လောကတွင် ပြောစမှတ်ပြုခဲ့ရသည်။ ယုံ ကြည်သူတွေက ယုံကြည်ကြ၍ မယုံကြည် သူတွေက “မဂိုလမ်းက မဆလာသည် ကုလားမနဲ့တွေ့တာနေမှာပါကွာ” ဟု နောက်ပြောင်သရော်ခဲ့လေသည်။ သို့တိုင် ဆရာကြီး ရွှေဥဒေါင်းကိုယ်တိုင်ကပင် အထက်ပါအကြောင်းကို ပြန်လည်ရေး သားခဲ့သည်။ ထိုမျှမက ဆရာကြီး ဦးဆန်း ထွန်း(ဆန်းထွန်း-မန်းတက္ကသိုလ်)ကိုယ် တိုင်ကလည်း သူရဿတီမယ်တော် တကယ်ရှိကြောင်း၊ ဆရာကြီးနှင့်တွေ့ခဲ့ ကြောင်းကို “စိတ်စွမ်းအင်”မဂ္ဂဇင်းတွင် “သူရဿတီဆိုတာ တကယ်တွေ့ဖူးတော့ မယုံလို့မရဘူးဗျာ” ဟူ၍ ရေးသားခဲ့သည်။

မင်းသိမ်နှင့် သူရဿတီ

ဆရာကြီးမင်းသိမ်သည်လည်း သူရဿတီကို ယုံကြည်သည်ဟုသိရသည်။ ဆရာကြီးကိုယ်တိုင် စာမူတစ်ပုဒ်ရေးပြီး တိုင်း ဆရာကြီး၏လက်စွဲဂါထာတစ်ပုဒ် ဖြင့် သိဒ္ဓိတင်သည်ဟု သိရသည်။ ၎င်း ဂါထာမှာ -

ဥမြံ . . . ဥသျှောင်ပါးနား၊ နှုတ်လျာ ဖျားက
စောင့်ထသူရဿတီ၊ အညီမက္ကာ၊
ပညာဉာဏ်နှင့်၊ အကြံပေးတတ်၊
ကိုယ်စောင့်နတ်လည်း၊ လာဘ်နှင့်
မက္ကာ၊
လိုရာတတိုင်းရစေသော် . . .
ဝါ၏အသံ၊ တစ်ရံကြားက
သာနှင့်ညီနှင့်အမျှ
နှမအလား၊ ချစ်စိတ်ပွား၍
စီးပွားဥစ္စာတည်စေသော် . . .
အသက်တစ်ရာရှည်စေသော် . . .
ဥမြံ . . . တုဋ္ဌဟိ၊ တုဋ္ဌဟိ၊ မမ
တုဋ္ဌဟိ၊
ပိယေဟိ ပိယေဟိ၊ မမပိယေဟိ၊
သိန္ဓေဟံ သိန္ဓေဟံ မမသိန္ဓေဟံ
တုံယံ တုံယံ ခိပ္ပသိဒ္ဓိ ခိပ္ပသိဒ္ဓိ
ဓာရေယျ ဓာရေပု၊ ဝါရေယျ
ဝါရေယျ
ဘဒ္ဒန္တ ဘဒ္ဒန္တ ဒူရေ ဒူရေ သွားဟုံဟုံ”
ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

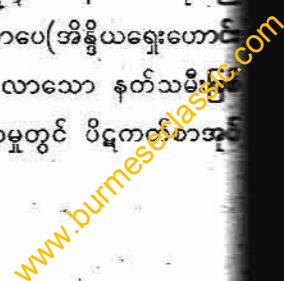
မိမိဉာဏ်ရှိသူလို သုံးလိုက အသုံးပြု နိုင်ရန် ဖော်ပြလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ကာဗျာဒါသနိဿယကျမ်းနှင့် သူရဿတီ

ကာဗျာဒါသနိဿယကျမ်းသည် ကျွန်တော်မဖက်ဖး မတွေ့ဖူးပါ။ မူရင်း သက္ကတဘာသာဖြင့် ရေးသားထားသော ကျမ်းဖြစ်သည်။ ပရိယတ္တိနယ်တွင်ထင်သော “သုတေလင်္ကာရ”(ခေါ်) “အလင်္ကာ ကျမ်း”မှာ အဆိုပါကာဗျာဒါသနိဿယကျမ်းကို ဖြစ်ရေးသားခြင်းဖြစ်ပါသည်။ သည်မှာ အုပ် ကျမ်းရင်းများအကြောင်းကို ရွှေထုပ် နိကာယနှစ် ၁၅၀ ပြည့်သာသနာ့မော်တွင် တွင် ဇယမေဒနီအရှင်နန္ဒိယရေးသား မှီဆက်ပေး၍ မှတ်ခွင့် ဖတ်ခွင့်၊ သိခွင့်ရခြင်း ဖြစ်သည်။ အဆိုပါ “ကျမ်းမြတ်တစ်ဆူ ပေါ်ထွက်ခြင်း”ဆောင်းပါးတွင် ဖော်ပြ ထားသော မယ်တော်သူရဿတီပုံကို စိတ်ဝင်စားမိရာမှ ဤဆောင်းပါးရေးဖြစ်သွား ခြင်းလည်း ဖြစ်သည်။

အဆိုပါ ဆောင်းပါးတွင် သူရဿတီ နှင့် ပတ်သက်၍ ဖော်ပြထားသည်မှာ . . .

“ဤကျမ်းကြီးတွင် သရသွထီ (သူရဿတီ)နတ်သမီးရုပ်ပုံကို ဆေးရောင် စုံဖြင့် ဖော်ပြထား၏။ (သူရဿတီဇာ အများသိကြသည့် နတ်သမီးပင်ဖြစ်သည့် မြန်မာတို့သည် သူရဿတီဟုဆိုလျှင် ဟင်္သာငှက်၏ကျောပေါ်၌ ပိဋကတ်သုံးစာ အုပ်သုံးအုပ်ကို ပိုက်လျက် ဖိုင်နေသော မြန်မာနတ်သမီး၏ ပုံကိုမြင်မိကြပေလိမ့်မည်။ သူရဿတီနတ်သမီးဆိုသည် မှာ သက္ကတစာပေ(အိန္ဒိယရှေးဟောင်း ယဉ်ကျေးမှု)မှလာသော နတ်သမီးဖြစ် သည်။ မြန်မာမှုတွင် ပိဋကတ်စာအုပ်

သုံးအုပ်ပိုက်ထားသော်လည်း ယခုစာအုပ်
ပါ ပုံတွင်မူ စာအုပ်တစ်အုပ်မျှ ပိုက်ထား
ချေ။ အိန္ဒိယစောင်းတစ်လက်စိုက်ထား
သည်ကိုသာတွေ့ရသည်။

လက်မှာ လက်နှစ်ဖက်မကဘဲ လေး
ဖက်ဖြစ်နေသည်။ လက်စွပ်သာမက ခြေ
စွပ်(?)ပါပတ်ဆင်ထားသည်ကိုတွေ့ရ၏။
(ပူးတွဲပါပုံကိုကြည့်ပါ။)

မိမိကား သူ့ရသေတီပုံ (မူရင်း)ကို
မြင်ရသည်နှင့်ပင် စိတ်ထဲတွင် ကြည့်ရကူး
နဂါးသည်ဟု ထင်မြင်သဘောကျပေတော့
သည်။

ထိုမျှမကသေးပါ။ မြန်မာတို့ ဟင်္သာ
ဟု ခေါ်ဝေါ်နေကြသော ငှက်နှင့်ပတ်
သက်၍ ချောက်ပါအတိုင်း ရှင်းပြထား
သည်မှာ ဗဟုသုတတိုး၍ မြတ်နိုးဖွယ်ဖြစ်
ရပေသည်။ ရှုပါ ..

ဤ၌ ဟံသာဝဠု-ဟင်္သာမဟု
အနက်ပြန်ဆိုခြင်းသည်ပါဌာနသာရီအား
ဖြင့် ပြန်ဆိုခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

မြန်မာများက မြစ်ကမ်းသောင်ပြင်
များတွင် ကျက်စားနေသော အဖို-အမ
တွဲနေတတ်သည့် နီကြင်ကြင် ဝါကြန်ကြန်
အရောင်အဆင်းရှိသော ငှက်တစ်မျိုးကို
ဟင်္သာဟုခေါ်နေကြသည်။ ယင်းကား
ဟင်္သာမ မဟုတ်။ စက္ကဝါက-စက္ကဝါကသာ
ဖြစ်သည်။

ဖော်ပြထားသော ပုံကိုကြည့်လျှင်
အိန္ဒိယတိုင်းသားများက ဟင်္သာကို ဝမ်းဘဲ
ဟု ဘာသာပြန်ကြောင်း ထင်ရှားသည်။

စသည်ဖြင့် ဖတ်ရှုမှတ်သားရသည်။
(စာ - ၃၃၅/၃၃၆)

မြန်မာနှင့် သူရဿတီ

မြန်မာလူမျိုးများ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်
များအဖို့ သူရဿတီသည် ပိဋကတ်သုံးပုံ
ကို စောင့်ရှောက်သော မယ်တော်နတ်
သမီးအဖြစ်လက်ခံထားကြသည်။ သူ
ရဿတီနတ်သမီးဆိုလျှင် ရွှေဟင်္သာကို စီး
၍ ပိဋကတ်သုံးပုံကို ကလပ်ဖြင့် တင်၍
ကိုင်ဆောင်ထားသောပုံကို ပြေး၍ပြင်
ယောင်ပြီးသားဖြစ်နေသည်။ ဟိုးရှေးအတီ
တေမှစ၍ စာအုပ်မျက်နှာဖုံးများ၊ ပြက္ခဒိန်
များတွင် ဖော်ပြခဲ့ကြသည်မှာ ယနေ့တိုင်
ပင် ဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံ
ဝေဒသုတေသနအဖွဲ့မှ ထုတ်ဝေသော
ပြက္ခဒိန်များကို နှစ်စဉ် သူရဿတီမယ်
တော်နတ်သမီးပုံဖြင့်သာ ယခုတိုင် ထုတ်
ဝေနေဆဲဖြစ်သည်။ ထို့အတူ -

“ပိဋကတ္တယ၊ သမ္မုဏ္ဍံ
သဗ္ဗသိဒ္ဓိ သုခါဝတံ၊
ဇိဝုဂ္ဂေ မေ နိသီဒိတ္တာ
မံ ပါလေတု သူရဿတီ” ဆိုသော
သူရဿတီဂါထာကိုလည်း လူတိုင်းနီးပါး
မျှ တွေ့ဖူး၊ သိဖူး၊ ကျတ်မှတ်ဖူးပြီးဖြစ်မည်
ထင်ပါသည်။

၎င်း၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်မှာ -
ပိဋကတ္တယ သမ္မုဏ္ဍံ - သုတ္တန်၊
ဝိနယ၊ ဘိဓမ္မဟု သုံးဝသတ်မှတ်၍ ပိဋ
ကတ်တော်မြတ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူဘိသော၊
သဗ္ဗသိဒ္ဓိသုခါဝဟာ-လောကသိဒ္ဓိ၊
လောကုတ္တရာသိဒ္ဓိ၊ လောကီစည်းစိမ်၊
လောကုတ္တရာစည်းစိမ်တို့ကို ရွတ်ဆောင်
မပြတ်ပေးကမ်းတတ်သည့် နတ်မြတ်နတ်
ကောင်းလည်း ဖြစ်တော်မူသော။

သူရဿတီ - သူရဿတီဘွဲ့အမည်

ဖြင့် မဟိတစ်လွှား၊ လွန်ကျော်ကြားသည့်
နတ်များ၊ လူများ၊ ကမ္ဘာသားတို့ကို ချစ်ခင်
နတ်မိခင်သည်။

မေ - အများအကျိုး မိမိအကျိုးကို
အမျိုးမျိုးအားထုတ် အကျွန်ုပ်၏၊

ဇိဝုဂ္ဂေ-စကားကောင်းစကားမှန်၊
အတန်တန်ကို၊ ဧကန်မဟုတ် ပေးယုတ်
တတ်ငြား လျှာဖျားပေါ်၌၊

နိသီဒိတ္တာ- ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် ကြည်
လင်ဝမ်းသာ၊ စိတ်ပါလက်ပါ၊ တက်ကြွစွာ
ဖြင့်၊ ထိုင်နေတော်မူလျက်သာလျှင်၊

မံ - မိမိ၊ သူတစ်ပါး ကျိုးနှစ်ပါးကို
ပွားများအားထုတ် အကျွန်ုပ်ကို၊

ပါလေတု- ရင်မှပေါက်ဖွား၊ သမီး
သားတို့၊ ကြီးပွားစေရန်၊ အတန်တန်စိတ်
ရှိစောင်မ၍၊ အပြန်ပြန်သိဒ္ဓိပေါက်ရ
အောင်၊ စောင့်ရှောက်တော်မူလှည့်ပါ
ရူပဝတီ ဟံသာဝဠု သူရဿတီသာခင်မ
ဘုရား။

ကျမ်းဦးသူရဿတီ

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် စာပေအကျော်၊
ကျမ်းပြုပညာရှင် သီဟိုဠ်ရဟန်းတော်
အရှင်သံယရက္ခိတ မထေရ်မြတ်ကြီးက
လည်း ရသုတေဓာလင်္ကာရကျမ်းဦး၌ -
“မုနိန္ဒဝ ဒနမ္မောဇ ဂမ္မ ဝသုန္ဒရီ
သရဏံ ပါဏိနံ ဝါဏီ၊ မယှ ပိယတံ
မနံ”

ဟူ၍ စာပေပညာအရာ၌ အလေး
အမြတ်ထား အားပြုကြောင်း ဖော်ညွှန်း
ဖွဲ့ခဲ့သည်။

မုန့်နှံ ဝေဒနာမောဇ ဂမ္ဘသဗ္ဗဝ . . .
သုန္ဒရီ- မြတ်စွာဘုရားနှုတ်တော်ဆိုသည့်
ကြာတိုက်၌ ပြန်ခြင်းကြောင့် ကောင်းမြတ်
သော၊ ပါဏိနံ-သက္ကဝါပိတို့၏။ သရဏံ- ကိုး
ကွယ်အားထားရာဖြစ်သော၊ ဝါဏီ-ပိဋ
ကတ်သုံးပုံသည်။ မယျံ-ကျမ်းသုတေသရေး
သားရသည်။ သံယရက္ခိတ-နာမထင်ပေါ်
တပည့်တော်၏။ မနံ - စိတ်နှလုံးကို ပိထား
ယတ်-နှစ်သက်ကော်မအောင် ပြုပေးပါ
ဘုရား။

တစ်နည်း

မုန့်နှံ ဝေဒနာမောဇ ဂမ္ဘသဗ္ဗဝ သုန္ဒရီ-
ပဟာမုနိမည်ရှိထင်ပေါ် ရသေ့ကျော်၏။
နှုတ်တော်မယွင်း၊ ကြာတိုက်တွင်း၌ ဖြစ်
ခြင်းကြောင့် သားကောင်းမြတ်ပါသော၊
ပါနိနံ-စာပေသမား ဟိန္ဒူများနှင့်၊ ကာလ
သားတစ်သိုက်၊ ပိယသိဒ္ဓိလိုက်ကသော၊
လောကသားအားလုံးတို့၏။ သရဏံ-ကိုး
ကွယ် ဆည်းကပ် အားထားအပ်သော၊
ဝါဏီ- သူရဿတီမယ်နတ်သမီးသည်။
မယျံ-ကျမ်းသုတေသရေးသားပါတဲ့ ငါ
သံယရက္ခိတပုထေရ်မြတ်၏။ မနံ-ဗာရေး
ဖို့ရန်၊ အားသန်ယူကျွေး စံပေးလုံးကို
ပိဏယတ် - နှစ်သက်ရွှင်ပြအာရုံရအောင်၊
နိစ္စမသွေ စောင့်ရှောက်၍ ခေပါဝေ
သတည်း။

သူရဿတီ တကယ်ရှိသော

သူရဿတီနတ်သမီးနှင့်ပတ်သက်၍
တကယ်ရှိမရှိပြဿနာမှာ နေ့စဉ်အခါ
တည်းက ရှိခဲ့ဟန်တူသည့် အကြောင်း

တင်ပယ်လိ၏ "ဥဂ္ဂ မင်း သူတေသန" စာ
အုပ်တွင် ဖော်ပြထားခဲ့သည်။ ၎င်းကို
သူတေသနဦးဘညွန့်နှင့် ဦးထွေးဟန် ဟာ
သာပြန်သော "မြန်မာ့မိရိုးဖလာနတ်
သမိုင်း" တွင် - ဖော်ပြခဲ့သည်။ မူရင်း
အတိုင်း ဖော်ပြလိုက်ပါ၏။
မေး။ ။ သူရဿတီ နတ်သမီးကို
အများပင်သိကြ၊ ကြားဖူးကြပါသည်။
တကယ်ကော ရှိကောရှိပါရဲ့လား။
ဖြေ။ ။ ရှိတာအမှန်ပင် ဖြစ်သည်။
မေး။ ။ သူရဿတီ နတ်သမီးရှိ
ကြောင်း ဘယ်ကျမ်းမှာ မိန့်ဆိုထားပါ
သနည်း။

ဖြေ။ ။ သူရဿတီနတ်သမီးရှိကြောင်း
ကို ဣရုဗေဒင်ကျမ်းကြီး၊ သာမဗေဒင်
ကျမ်းကြီး၊ ယဇုဗေဒင်ကျမ်းကြီးနှင့်
အာထဗ္ဗဏဗေဒင်ကျမ်းကြီးဆိုတဲ့ ကမ္ဘာ
ကျော်ဗေဒင်ကျမ်းကြီးတွေထဲမှာ နတ်
ထောင်ပေါင်းများစွာ ပါရှိပါတယ်။
သူရဿတီနတ်သမီးလည်း ပါရှိပါတယ်။
မေး။ ။ သူရဿတီ အဓိပ္ပာယ်ကိုပြော
ပြပါ။
ဖြေ။ ။ သူရဿတီက မြန်မာက ခေါ်
ပေါ် မေးသားကြသောလည်း အမှန်မှာ
သူရဿတီ မဟုတ်ပါ။ သက္ကတလို သရသ္မ
တီ။ ပါဠိလို သရဿတီသာဖြစ်ပါတယ်။
အဓိပ္ပာယ်ကတော့ . . .

သရ = ဆိုတာက အားကိုးရာ ဗီဒိရာလို
အဓိပ္ပာယ်ရပါတယ်။
သရ-အမြတ်ဘုန်းသတ်မထိုက်သူလိုလည်း
အဓိပ္ပာယ်ရပါတယ်။
သရ-သစ္စာပိုင်သူလို အဓိပ္ပာယ်ရပါတယ်။

ဒါကြောင့်

သူရဿတီ-အားကိုးထိုက်တဲ့ သစ္စာရှင်
နတ်သမီး။
သူရဿတီ-မြတ်နိုးသတိရထိုက်တဲ့ သစ္စာ
ရှင်နတ်သမီး။
အမှာ။ ။ တချို့က သူရဿဒီလိုရေးကြ
ပါတယ်။ မမှန်ကန်ပါ။ တချို့ သူရဿတီ
လို့လည်း ရေးကြပါတယ်။ အနုဿဘုတို့
လို ယူဆကြပါတယ်။ သတိထားဆိုတဲ့
စကားမှာ သတိလွဲမှတ်ပြီး မေးကြပါတယ်။
အမှန်တော့သတိဟာ သရတိကလာတာ
ပါ။ သတိဟာ သတ ဤကလာပါတယ်။
ဒါကြောင့် သူရဿတီသာ အမှန်ဖြစ်ပါ
တယ်။
မေး။ ။ သူရဿတီနဲ့ မိဘများအမည်
ကို ဖော်ပြပါ။
ဖြေ။ ။ ဣရုဗေဒင်အဖွင့်ဖြစ်တဲ့ ဣရု
ဝေဒဏ္ဏကျမ်းမှာ မဟာမုဒိရသေ့ကြီးနဲ့
သမုဒ္ဒနတ်မိဖုရားလို ဆိုပါတယ်။
မေး။ ။ သူရဿတီရဲ့ နေထိုင်ရာကို
ဖော်ပြပါ။
ဖြေ။ ။ ပထမနေထိုင်ရာဌာနဟာ
သမုဒ္ဒရာဖြစ်ပါတယ်။ ဒုတိယ ဟိဝမန္တာ
တောင်ပင်းရဲ့ ဟောင်ယုတ်ဟစ်ချုံဖြစ်တဲ့
ကေလာသတောင်ဖြစ်ပါတယ်။
သမုဒ္ဒဇာ တန္ဒီဝါသာ သံသယာနေ
န တရိနိ။
ပဏ္ဍ ကေလာသေ ဗကလာသေ
ပဗ္ဗတေ နိစ္စံ ဝါသိနိ။
(ဣရုဝေဒ ဝေဏ္ဍာကျမ်း)
သူရဿတီ - သူရဿတီ နတ်သမီး
သည်

သမုဒ္ဒရာ- တောင်သမုဒ္ဒရာ၌ မွေး
ဖွား၏။
တန္ဒဝါသာ- ထိုသမုဒ္ဒရာ၌နေထိုင်၏။
ဟံသယာနေန- ဟင်္သာယာဉ်ဖြစ်
စာရိန် - သွားလာတတ်၏။
ပစ္စာ - နောင်အခါ၌၊
ကေလာသ- ဖြူဖွေးတောက်ပသော
ကေလသေ- ကောလသမည်သော
ပဗ္ဗတေ- တောင်ထွတ်၌၊
နိစ္စုံဂါသိပ္ပံ- အမြဲနေထိုင်၏။

မေး။ ။ သူရဿတီကို အဘယ်ပညာ
ရှိများက ယူဆကြပါသနည်း။
ဖြေ။ ။ ဟိန္ဒူဗြဟ္မဏများက
သူရဿတီကို ဗေဒင်လေးပုံနှင့် သာမုဒ္ဒိက
လက္ခဏာကျမ်းတို့ကို ပထမဆုံး ဖန်ဆင်း
သည်ဟု ယူဆကြပါသည်။
နောက်ခေတ်ပညာရှိများကသူရဿတီ
သည်ဗေဒင်လက္ခဏာများကိုသာ ဖန်ဆင်း
သည်မဟုတ်။ သက္ကတဘာသာတစ်ခုလုံး
ကို သူရဿတီနတ်မိမယ်ပင် ဖန်ဆင်းခဲ့
ခြင်းဖြစ်သည်ဟု ယူဆကြပါသည်။

မေး။ ။ အခုကော သူရဿတီ ရှိပါ
သလား။
ဖြေ။ ။ အခုလည်း ကေလာသတောင်
မှာ နတ်ကွန်းနှင့် တက္ကရီပါသေးသည်။
မေး။ ။ တချို့က သူရဿတီနတ်သမီး
ဆိုတာ တကယ်မရှိပါဘူး။ သူရဿတီဖြစ်
သာ ရှိပါတယ်လို့ ဖြေကြပါတယ်။ မှန်ပါ
သလား။

(သူရဿတီပုရာဏ်)

မှတ်ချက်

ဟိန္ဒူပညာများရဲ့ အယူအဆအရ
သက္ကတဘာသာသည် ကမ္ဘာမိခင်ဘာသာ
ဟု ယူဆကြပါသည်။ သက္ကတဘာသာမှ
တခြားဘာသာစကားများ ကွဲပြားဖြာထွက်
သွားကြသည်ဟု ဆိုပါသည်။ သို့ဖြစ်၍
သူရဿတီနတ်သမီး၏ ပါဝါသည် ဘာ
သာစကားအားလုံးရဲ့ ဖန်ဆင်းရှင်အဆင့်
သို့ ရောက်စေပါသည်။

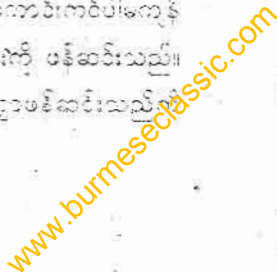
ဖြေ။ ။ မမှန်ပါဘူး။ သူရဿတီနတ်
သမီး တောင်သမုဒ္ဒရာထဲမှ ကေလာသ
တောင်သို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်စဉ်က လမ်း
တစ်လျှောက်ကို လာခဲ့သော ရေစက်ရေ
ပေါက်များမှ စပြီး မြစ်တစ်ခုဖြစ်ပေါ်ခဲ့ပါ
သည်။ အဲဒီမြစ်ကို သူရဿတီကြောင့်
ဖြစ်တဲ့ မြစ်မို့ သူရဿတီမြစ်လို့ ခေါ်ကြပါ
တယ်။ သူရဿတီမြစ်လည်း ရှိတာမှန်ပါ
တယ်။ သူရဿတီ နတ်သမီးလည်း ရှိတာ
မှန်ပါတယ်။ (သူရဿတီပုရာဏ်)
မှတ်ချက်။ ။ သူရဿတီမြစ်သည် ဂျပူ
နားမြစ်နှင့် ဆက္ကလတ်မြစ်အကြားမှာရှိပါ
သည်။ ယခုအချိန်မှာ တိမ်ကောသွားပြီဖြစ်
၍ မြစ်မဟုတ်တော့ဘဲ ချောင်းငယ်မျှသာ
ရှိတော့သည်။

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် များကလည်း
သူရဿတီဟာ ပိဋကတ်သုံးပုံကို စောင့်
ရှောက်သော ပိဋကတ်မယ်တော်ကြီး
အဖြစ် လက်ခံကြပါသည်။

မေး။ ။ မဟာဗြဟ္မာရဲ့ အကြောင်း
နည်းနည်းသိပါရစေ။

မေး။ ။ သူရဿတီ ဘယ်တုန်းက
စတင်ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ပါသလဲ။
ဖြေ။ ။ ဤဗုဒ္ဓကမ္ဘာအစ မြင့်မိုရ်
အောင်နှင့် သမုဒ္ဒရာလေးစင်းတည်ရှိပြီး
အခါက ဤသူရဿတီပေါ်ပေါက်ခဲ့ပါ
သည်။

ဖြေ။ ။ မဟာဗြဟ္မာဟူသည် (ဟိန္ဒူပါ
ဒအရ) လောကကြီးတစ်ခုလုံးကို ခိုင်ခံ့ ဖန်
ဆင်းသူ ဖြစ်သည်။
မှတ်ချက်။ မဟာဗြဟ္မာက တေဇာ
ခေတ်ခေ မြေ ကောင်းကင်ပါကေနှင့်
လောကကြီးတစ်ခုလုံးကို ဖန်ဆင်းသည်။
ပိသုဒ္ဓက မဟာ ဗြဟ္မာဖန်ဆင်းသည်။

မပျက်စီးရအောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်
သည်။ သိဝက မကောင်းတာမှန်သမျှ
ဖျက်ဆီးပြီး ကောင်းတာနှင့်အားထိုးပြင်
ဆင်သည်။

မေး။ ။ မဟာဗြဟ္မာ-သူရဿတီတို့ရဲ့
ဇာတ်လမ်းနည်းနည်းသိပါရစေ။

ဖြေ။ ။ မဟာဗြဟ္မာက တော၊ တောင်၊
ရေ၊ မြေ၊ သမုဒ္ဒရာ၊ ပိုင်စလေ အစရှိသော
လောကကြီးတစ်ခုလုံး သက်ရှိ၊ သက်မဲ့
အားလုံးကို ဖန်ဆင်းခဲ့ပါသည်။ မကြာခင်
တောင်သမုဒ္ဒရာမှ ပေါက်ဖွားလာတဲ့
သူရဿတီနဲ့ အိမ်ထောင်ပြုပါတယ်။

သူရဿတီကို မြတ်နိုးလွန်းလို့ သူ့ရဲ့
ဖန်ဆင်းနိုင်တဲ့ စွမ်းအား၊ ပါဝါအားလုံးကို
သူရဿတီကိုလည်း ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ပြုခဲ့ပါ
တယ်။ သို့ဖြင့် သူရဿတီက ဗေဒင်လေး
ပုံနှင့် လက္ခဏာကျမ်းများနှင့် စာပေမှန်
သမျှကို ဖန်ဆင်းခဲ့ပါတယ်။

မှတ်ချက်။ ။ ဗေဒင်လေးပုံတွင်
ဘာသာရေးလူကြီးလူကောင်းအမည်ခံ
ဟိန္ဒူဗြဟ္မဏတို့က အာတဗ္ဗဏဗေဒင်ကို
မသင်ယူကြပါဘူး။ အကြောင်းကတော့
မကောင်းသော၊ ယုတ်ညံ့သော၊ အောက်
လမ်းပညာများပါရှိလို့ ဆိုကြပါတယ်။ ကျန်
ဗေဒင်သုံးပုံကိုသာ စွမ်းနိုင်သလောက်
သင်ယူကြပါတယ်။ ဗေဒင်သုံးပုံကို တတ်
ကျွမ်းသွားပါ တြိဒေဒိဘွဲ့ကိုခံယူကြပါ
တယ်။ ဗေဒင်နှစ်ပုံတတ်၍ ဒွိဒေဒိ၊ ဗေဒင်
တစ်ပုံတတ်၍ ဧကဒေဒိဘွဲ့ ခံယူကြပါ
တယ်။ တြိဒေဒိ၊ ဒွိဒေဒိ၊ ဧကဒေဒိဘွဲ့သုံး
ဆွဲစလုံးဟာ မည်သူကမျှပေးနေရတာ
မဟုတ်ပါဘူး။ သူရဿတီဒေဝီက ပေးတဲ့

ဘွဲ့များသာ ဖြစ်ပါတယ်။ (ဗြဟ္မဏကျမ်း)
မေး။ ။ သူရဿတီကို ဘယ်သူများ
ကိုးကွယ်ကြပါသလဲ။

ဖြေ။ ။ မြန်မာ၊ သီဟိုဠ်၊ အိန္ဒိယ၊
သင်္ဂလားဒေသ၊ ပါကစ္စတန်၊ စူတန်၊
တီဘက်၊ ယိုးဒယား၊ မလေးရှားစသော
နိုင်ငံရှိစာပေသမားများ၊ ပီယသိဒ္ဓလို့လား
သူများကိုးကွယ်ကြပါသည်။

(မြန်မာ့မိရိုးဖလာဓလေ့နတ်သမိုင်း)
(စာ ၁၂-၁၃-၁၄-၁၅)

ဟိန္ဒူနှင့် သူရဿတီ

ဟိန္ဒူဘာသာဝင်များအနေဖြင့်
သူရဿတီမယ်တော်ကို “စရစ်ဝသီ”ဟု
ခေါ်ဆိုကြသည်။ သူရဿတီမယ်တော်
သည် အသိပညာအလင်းရောင်ကို ထွန်း
ညှိပေးသော၊ စာပေပိဋကတ်များကို စောင့်
ရှောက်သော မယ်တော်သခင်မ ဖြစ်သည်
ဟု ယုံကြည်ကိုးကွယ်ကြသည်။

**ဟိန္ဒူဘာသာဖြင့် သူရဿတီ
(စရစ်ဝသီ) ဝတ်ပြုဂါထာ**

ယာကွန်(န်)သေး(န်)သူ၊
သူရှားရဟာ ရဓဝလာ၊
ယာရှဘရဝ(စ်)သရာ ဝရိသာ၊
ယာဝီးဏာဝရဒန်း(နွှဲ) မန်ဒိ(သ)
ကရာ၊
ယာရွေသပ(သ်) မာဆနာ
ယာဝရ်ဟွာ ကျွတ်သ၊ ရှုံကာရ
ပရ်တိသိန်တိ
ဒေဝီဆဒါဝသိသာ၊
ဆာမာ(န်)ပါသူ၊ ဆရ(ခ)ဝသီး

ဘဂဝသီး
နိရေးရှုရှား ဒယာပဟာ။

အဓိပ္ပာယ်အားဖြင့် - ဆွတ်ဆွတ်ဖြူ
သောပန်းနှင့်၊ ဖွေးဖွေးဖြူသော နှင်းမှုန်တို့
အံလား စင်ကြယ်သောအဆင်တန်ဆာ
အဖြူကိုသာ ဆင်တော်မူသော ဝိဏာဗျူဟ
စောင်းကိုကိုင်စွဲလျက် ကုမုဒြာကြာဖြူပန်း
ပေါ် စံပယ်လျက် ရှိတော်မူသော-
ဗြဟ္မာ၊ ဝိရှုဏ၊ မဟေ့(ရှ်)တို့၏ လေး
မြတ်ပူဇော်ခြင်းကိုပင်လျှင် ခံယူတော်မူ
သော . .

ထုံထိုင်းမိုက်မဲမှုတို့အား ပယ်ရှား
လျက်၊ လိမ္မာရေးခြား ထက်မြက်အောင်
ရောင်မကြည့်ရှုတော်မူလေ့ရှိသော မြတ်
မယ်တော် သူရဿတီအား အကျွန်ုပ်သည်
ရိုက်ချီးမြတ်နိုးစွာဖြင့် ဆည်းကပ်ပူဇော်
၏။

(ဟိန္ဒူဓမ္မစာစောင် စာ-၁၈-၁၉)

ဝိုးစွဲ (အောင်ပင်လယ်)

ကျမ်းကိုး
၁။ ဟိန္ဒူဓမ္မစာစောင်၊
၂။ မြန်မာ့မိရိုးဖလာဓလေ့နတ်
သမိုင်း၊
၃။ ရွှေကျင်နိကာယ နှစ် ၁၅၀ ခြောက်
သာသနာ့မော်ကွန်း

လောကီဂုဏ်နာ

လက်လှော်အဖြာဖြာနှင့်ပြည့်စုံစေသတည်း

အဂ္ဂမ္ဘိ

ယခုနှစ် ဧပြီလလယ်ရက်များ၏ အပူရှိန်လွန်ကဲသော နေ့တစ်နေ့ဖြစ်လေ၏။ ထိုနေ့၏ မွန်းလွဲအချိန်တွင် ကျွန်တော် နေထိုင်ရာ အမှတ် (၂၀/၂၂၅) မြင်စိုင်းလမ်း၊ ရွှေပေါက်ကံမြို့ရှိနေအိမ်သို့ သူရောက်လာလေ၏။ သူသည် မရမ်းကုန်း မြို့နယ်တွင် နေထိုင်သော ကျွန်တော်၏ ဗေဒင်ဖောက်သည် ဦးဝင်းသိန်းဖြစ်လေ၏။ ၎င်း ဦးဝင်းသိန်းသည် ဧည့်ခန်းတွင် သင်ဖြူးဖျာတွင် ခြေပစ်လက်ပစ်ထိုင်ချလိုက်လေ၏။ ထို့နောက် သူ့လွယ်အိတ်အတွင်းမှ ဓာတ်ဆားရည်ပုလင်းကို ထုတ်ကာ ပုလင်းနှုတ်ခမ်းဝတွင် ပါးစပ်ကိုတေ့လျက် "ဂလု . . . ဂလု" ဟူသော အသံမြည်သည်အထိ အငမ်းမရသောက်လေတော့၏။ ပြီးလျှင် သူက . . .

"ခရီးကလည်းဝေး၊ ကားတွေကလည်း အမောင်းကြမ်း၊ လူတွေကလည်း ကြပ်၊ နေကလည်းပူဆိုတော့ အသက်အရွယ်က မခံစားနိုင်တော့ဘူးဗျာ။ သံမဏိ

နဲ့ ထုထားတဲ့ ဇီဝကရုပ်တုဆိုရင်တောင် ခံနိုင်ပါ့မလားမသိဆိုနိုင်ဘူးဗျာ"

သူ့စကားကို သဘောကျသော ကြောင့် မရယ်မိအောင် ထိန်းထားသည့် ကြားက သွားများပေါ်သည်အထိ ကျွန်တော် ပြုံးမိခဲ့ရလေ၏။

"ဟုတ်တယ်ဗျို့၊ ဇရာပိုင်းဝင်စ ကျုပ်တို့ ခင်ဗျားတို့အဖို့ လက်ရှိ ရာသီဥတုမှာ ပိုပြီး ဂရုစိုက်ရမယ်ဗျ။ ကျုပ်တို့ရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးကို ကျုပ်တို့က ခိုင်းခဲ့တာများပြီ။ ပင်ပန်းလှပြီ။ ယိုယွင်းချင်နေပြီ။ ဒီတော့က သွားတာ၊ လာတာ၊ နေတာ၊ ထိုင်တာ စားသောက်တာကို သတိကြီးတွေထားနိုင်မှ တန်ကာကျမှာ။ အသက်ကို ဉာဏ်စောင့်တယ်ဆိုတော့စကားကလည်း ရှိသားကလားဗျာ။ ဒါနဲ့ နေပူကျဲကျဲမှာ အမောတကောနဲ့ လာရတဲ့ကိစ္စရင်း ဆိုပါဦး"

"ကျွန်တော့်ရဲ့ ကားပွဲစားအလုပ်က ခုတလောမှာ အခြေအနေဆိုးနေတယ် ဆရာရဲ့။ အလုပ်ကိစ္စနဲ့ လာဆက်သွယ်ကြ

သူတွေကို ပြုံးပြရယ်ပြရ စကားတွေပြောရဖန်များလို့ပါးစပ်တောင် နားရွက်ကို တက်ချိတ်မိတော့မယ်။ ကုန်လိုက်ရတဲ့ လေဆိုတာက ပူစည်ဖောင်းဆိုရင် ရွတ်တွလိမ်စောင်းသွားလောက်ပြီ။ ဒီအတွက် ဆရာရဲ့ ကူညီစောင့်ရှောက်မှုလိုချင်လို့ နေပူကျဲကျဲမှာ ကျောပုဒဏ်ကို ကော့နေအောင်ခံပြီးလာရတာပါ ဆရာအဂ္ဂရေ"

"ခင်ဗျားလို အခက်အခဲမရှိတဲ့သူတော်တော်များများတွေ့ခဲ့ရဖူးလို့ ခင်ဗျားဘဝကို စာနာပါတယ်။ ဒီတော့ အလားတူအခက်အခဲမျိုးရှိသူကို ကျွန်တော်ပေးမြဲပေးဆဲဂါထာတော်တစ်ပုဒ်ကို အနက်အဓိပ္ပာယ်နဲ့အတူပေးလိုက်မယ်ဗျာ။ ငါပါးသီလကိုတော့ မြစေရမယ်။ ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်သူတိုင်းအဖို့ အထူးအောင်မြင်ကြတာ လက်တွေ့၊ မျက်တွေ့ဖို့ ခင်ဗျားဘက်ကလည်း မပေါ့ဆဖို့လိုပေလိမ့်မယ်။ အချိန်ရတိုင်း ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပေါ့ဗျာ။ ခုနှစ်ရက်သားသမီးတို့ရဲ့ အထူး

မေတ္တာသက်ဝင် ချစ်ခင်လေးစားလာလိမ့်မယ်။ ပြောတိုင်း ဆိုတိုင်း တောင့်တတိုင်း ကြံစည်တိုင်း ကြိုးပမ်းအားထုတ်သမျှတိုင်း ထူးထူးခြားခြား ဆန္ဒပြည့်ဝအောင်မြင်ပါလိမ့်မယ်။ ခင်ဗျားတို့လို အရောင်းအဝယ် သမားများအတွက်ပိုပြီးပွင့်လန်းစေတယ်ဗျာ့ဟု ဆိုကာ ကျွန်တော့် မှတ်စုစာတွဲဖိုင်အတွင်းမှ ကွန်ပျူတာစာစီထားသော "ဧဟိမိတ္တံ" ဂါထာတော်ကြီးကိုပေးလိုက်ရလေ၏။ ဦးဝင်းသိန်းက ဂါထာတော်ကြီးကို အခါခါဖတ်ကြည့်၏။ အခေါက်ခေါက်ရွတ်ကြည့်၏။ အကြိမ်ကြိမ်အသံထွက်ပူဇော်ကြည့်၏။ မှုရှင်းသည်များကို ပြန်၍မေး၏။ ကျွန်တော် ပြန်လည်ရှင်းပြခဲ့ရ၏။ ထို့နောက် ကျေးဇူးတင်ဝမ်းမြောက်သော စကားနှင့်အတူ ဘုရားကျောင်းဆောင်ရှိ ငွေဖလားကြီးတွင်းသို့ အလှူငွေထည့်လေ၏။ ပြီးလျှင် ကျွန်တော့်အား နှုတ်ဆက်စကားဆိုကာ လွတ်လပ်ပေါ့ပါးသော ခြေလှမ်းများဖြင့် ပြန်လည်ထွက်ခွာသွားပါတော့သည်။

(ဦးဝင်းသိန်းအား ကျွန်တော်ပေးလိုက်သည့် ဂါထာတော်ကြီးအား သိရှိရွတ်ဖတ်ပူဇော်နိုင်ကြရန် ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။)

ဧဟိမိတ္တံ ဂါထာတော်ကြီး

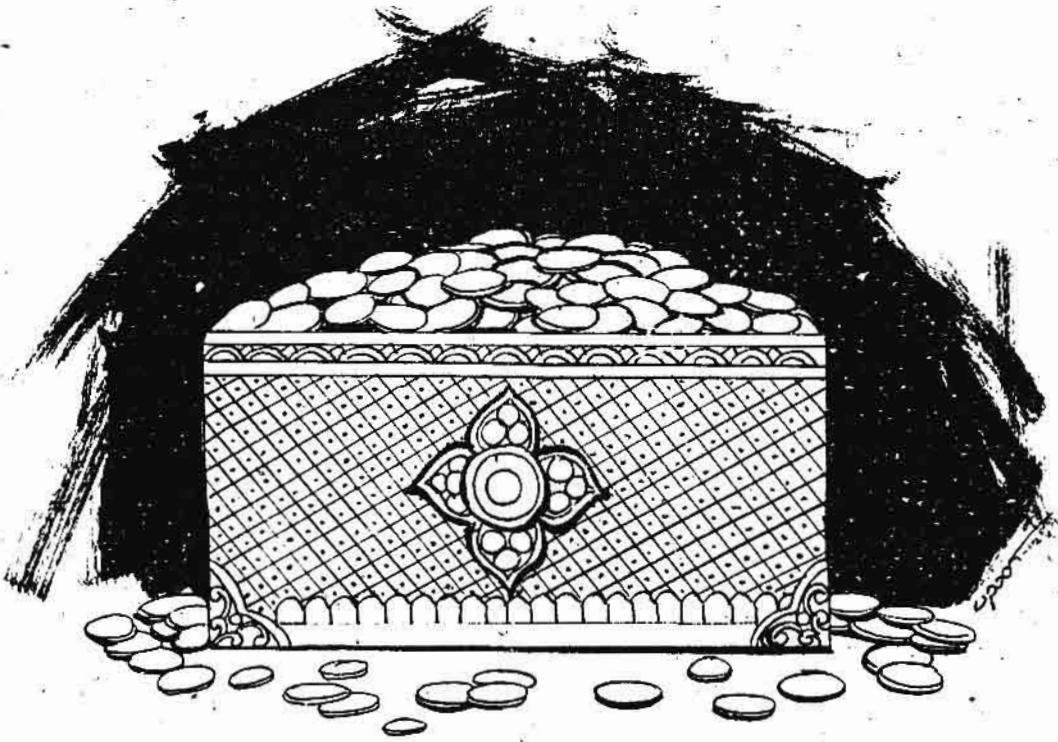
ဧဟိမိတ္တံ ဟိတ် ပုညံ၊ ယထာကာစိကတံ ဖလံ
ဧဟိနန္ဒာ ပိယာပုတ္တာ၊ ပိယာသီရိပိယာ ပိယာ
ဧသြောင်း သုဝဏ္ဏဟရ ခွေးဖလံ။

ဪောင်း ကာယမနသိ မာမတ္တာယ၊ သဟဿပရိဝါရာ ယ ဝိသာခါယ၊
ဧဟိသက္ကာယ သဗ္ဗနာဂရေ သဗ္ဗဂါမေ သဗ္ဗဂေဟေ သဗ္ဗဇနာနံ
သဗ္ဗလာဘမိတ္တံ ဘဝန္တု မမ သန္တိကေ ဧဟိ ဧဟိ။

အံနက်အဓိပ္ပာယ်

မိတ္တံ-လူနတ်စုပေါင်း အဆွေခွင့်ပွန်းကောင်းသည်။ ဧဟိ-ယခုအခါ လာလှည့်ပါလော့၊ ဟိတ်-လောကီလောကုတ္တရာနှစ်ဖြာသော အကျိုးစီးပွားဖြစ်သော၊ ပုညံ-ဖြူဝင်းစင်နု ခါနု၊ သီလ၊ သမထ၊ ဝိပဿနာ စသည်ဖြင့်ကြောင်း ကုသိုလ်အပေါင်းကို၊ ကတံ-ပူရော နောင်ခါ မကြာမကြာ ခဏ ခဏ မြုမ္မင်ပြုအပ်ပေပြီ။ ဖလံ-ရှေးနှင့်ခုပြု ကောင်းမှုအကျိုးတန်ခိုးအာနိသင်တို့၊ ယာစိ-ယခုအခါ ဖြစ်ပေါ်လာပါရန် တောင်းပန်ပါ၏။ နန္ဒာ-စိတ်အလိုဖြည့်တတ်၊ နှစ်သက်အပ်ကုန်သော၊ ပိယာ-စိတ်နှလုံးကို ရွှင်ပြုံးစေတတ် ချစ်ခင်အပ်ကုန်သော၊ ပုတ္တာ- အလိုဆန္ဒပြည့်တတ် သားလှရတနာတို့သည်။ ဧဟိနန္ဒာ-မြန်စွာ မခသွေ လာလှည့်ကြကုန်လော့။ ပိယာ-စိတ်နှလုံးကို ရွှင်ပြုံးစေတတ် ချစ်ခင်အပ်သော၊ သီရိ-ကောင်းကျိုးအထွေထွေ၊ ဘုန်းကျက်သရေမင်္ဂလာသည်။ ဧဟိ-မြန်စွာ မုခုလာလှည့်ကြပါကုန်လော့။ ပိယာ ပိယာ-စိတ်နှလုံးကို ရွှင်ပြုံးစေတတ် အလွန်အမင်း ချစ်ခင်မေတ္တာသက်ဝင်အပ်သော၊ သုဝဏ္ဏ- ရွှေ ငွေ အစရှိကုန်သော လောကီရတနာအဖြာဖြာကို၊ ဪောင်း

ဟရေ-မနေ့ကြည်ဖြူအောင်မြင်စွာဆောင်ယူခဲ့ကြပါကုန်လော့၊ ခွေး- နှစ်ပါးတည်းသော၊ ကာယမနသိ-ကိုယ်စိတ်နှလုံး၊ မေတ္တာယ-ချမ်းသာပွားတိုး မြတ်နိုးခြင်းအလိုငှာ၊ ဖလံ-ကောင်းကျိုးချမ်းသာမင်္ဂလာသုခကို၊ ဪောင်းဟရ-မနေ့ကြည်ဖြူ အောင်မြင်စွာဆောင်ယူခဲ့ကြပါလော့၊ သဟဿပရိဝါရာယ-အထောင်မထ အခြွေအရံနှင့်တကွသော၊ ဝိသာခါယ-ပုဗ္ဗာရုံ၊ ကျောင်းအမ ဝိသာခါဒါယိကာကြီး၌လည်းကောင်း၊ ဗောဓိသက္ကာယ- သတိကံဘုံကျော်ဟီး သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓဘုရားရှင်လည်းကောင်း၊ ပိယာယထာ-ချစ်သူ ခုသူ ကြည်ဖြူလွန်တိုး မြတ်နိုးချစ်ခင် မေတ္တာဝင် သကဲ့သို့၊ တထာ-ထိုအတူသာလျှင် မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ သဗ္ဗနာဂရေ-လုံးသော မြို့တကာ၌လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗဂါမေ-လုံးစုံသော များစွာ ရွာတကာတို့လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗဇနာနံ-ခပ်သိမ်းကုသော အစားစုံသော လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တတို့၏၊ ပိယာ-မြတ်နိုးချစ်ခင် မေတ္တာသက်ဝင်ခြင်းသည်။ သုဝဏ္ဏ-မုချမသွေဖြစ်ကြစေကုန်သတည်း။ သဗ္ဗလာဘ-မိတ္တံ-အပ်စုံသော များပြားလှစွာသော လောကီရတနာ လာဘ်လာဘအဖြာဖြာတို့နှင့် ကောင်းမြတ်တင့်တယ်အဆွေခွင့်ပွန်းကောင်းများစွာတို့သည် မမသန္တိကေ-ကောင်းစွာ အထုတ် အကျွန်ုပ်၏အထံသို့ ဧဟိ ဧဟိ- သက်ကြည်ဖြူ ရွှင်လန်းစိတ်ပျော်စရာဖြင့် လာလှည့် ကြပါကုန်လော့။

နန်းစဉ်သုံးယတြာမှ ဤသို့ပြုပါ

ဆရာမင်းသုန္ဒြိ (မန်းတက္ကသိုလ်)

ငွေကြေးဝင်ငွေနည်းပြီး အကြွေးပတ်ပတ်လည်ပိုင်နေရင်ဖြစ်စေ၊ အခက်အခဲရှိရင် အောက်ပါယတြာကို ယုံကြည်စွာဖြင့် ဆောင်ရွက်လိုက်ပါ။ အကျိုးများပါတယ်။

- (၁) 'ရေသန့်စင်ပြီး(ရေချိုး၍) သစ်လွင်သော အဝတ်အစား၊ ဝတ်ဆင်ပြီး တစ်ကိုယ်လုံး အမွှေးနံ့သာလိမ်းကျံပါ။
 - (၂) သက်သတ်လွတ်စားပါ။
 - (၃) ဘုရားမှာ ဖယောင်းတိုင် တစ်တိုင်၊ အမွှေးတိုင်ကိုးတိုင်၊ သောက်တော်ရေ ငါးခွက်ခွဲ၊ မွှေးနံ့သင့်ပန်း၊ သူ့ပါ။ (တနင်္ဂနွေသားသမီးဖြစ်က အုန်းညွန့် ၆ ညွန့် လှူပါ။)
 - (၄) သရဏဂုံသုံးပါးကို ပုတီးသုံးပတ်စိပ်ပါ။
 - (၅) လင်ပန်းတစ်ခုယူ၍ ဆန်အပြည့်ထည့်ပါ။ လင်ပန်းမှာ ဆန်ကိုညှိအောင်ညှိပါ။
 - (၆) ဆန်လင်ပန်းမှာ ညာဘက်လက်ခလယ်နှင့် (၈) လုံးကိုရေးပါ။ (ရေးတဲ့အခါ စက္ခုမာစရ မာစိရက္ခာ) လို့ ရွတ်ပါ။
- 'ဝ' ကိုရေးတဲ့အခါ နှုတ်က (ဝမ္မည၊ ဝမ္မသာမိကော) လို့ ရွတ်ပါ။

- 'ဝ' ကိုရေးတဲ့အခါ နှုတ်က (ဗလူပေကော ဗလဝရော) လို့ ရွတ်ပါ။
 - 'ဝ' ကိုရေးတဲ့အခါ နှုတ်က (ဝရတောဒေတုမေ ဝရံ) လို့ ရွတ်ပါ။
 - (၇) လင်ပန်းကဆန်ပေါ်မှာရေးတဲ့နေရာမှာ (ဇာရေးတဲ့နေရာမှာ) စ၊ ဝ၊ ဝ ကြီးလေးလုံးဂါထာတော့ကို ၁၀၈ ခေါက် ရွတ်ဆိုပေးပါ။
 - (၈) ဒီလို အဓိဋ္ဌာန်ကို အနည်းဆုံး ကိုးနဝင်းပြစ်အောင် ၉ ရက်၊ ၁၈ ရက်၊ ၂၇ ရက် နိုင်သလောက် လုပ်ကြည့်ပါ။
- အဓိဋ္ဌာန်အောင်မြင်သွားရင် လိုအပ်သောအားလုံး ပြည့်စုံလာပါလိမ့်မယ်။ ဆန်ကိုချက်ပြီး ဘုရားမှာ ဆွမ်းကပ်ပါ။ သံဃာတော်အရှင်မြတ်တို့အား ဆွမ်းလောင်းရမှာဖြစ်ပါတယ်။ အလွန်စိတ်ချမ်းသာမည် ယတြာတစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။

လိုရာဆန္ဒပြည့်ဝပါစေ ...

ဆရာမင်းသုန္ဒြိ (မန်းတက္ကသိုလ်)

နှစ်သစ်ကူးအထူးထုတ်

ထူးခြားအံ့ပဲခန်း အရှင်ကောဏ္ဍည

ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်စံတော်မူခန်း

ရီရီဌေး

အရှင်ကောဏ္ဍညမထေရ် (ခေါ်) အညာသိကောဏ္ဍညမထေရ်၏ ပရိနိဗ္ဗာန် ဝင်စံတော်မူခန်းမှာ အများနှင့်မတူ ထူးခြားဆန်းကြယ်လှပေသည်။ အရှင်ကောဏ္ဍညမထေရ်သည် ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားရှင်၏ သာသနာဝယ် ရဟန်းတော် ဆီအနက် 'ရတ္တညူ' ဝေဒင်ရာထူးကို ရရှိဆောင်ရွက် ရဟန္တာတစ်ပါးဖြစ်သည်။ ရတ္တညူဆိုသည်မှာ ရှည်စွာသော ညှို့အိုင်အခြားကို သိသောပုဂ္ဂိုလ် (ဝါ) နန်းသိကွာဝါအကြီးဆုံးပုဂ္ဂိုလ် (ဝါ) ဆရာ၏ တပည့်သာဝကရဟန်းတို့တွင် သာသနာအမြတ်ဆုံးပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်ပါသည်။

သစ္စာတစ်သိန်းအထက်ကတဝ
လွန်ခဲ့သော ကမ္ဘာတစ်သိန်းအထက်၌ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူခဲ့သည်။ ပဒုမုတ္တရဘုရားရှင်သည် ရဟန်းတော်တစ်သိန်း ခြံရံ၍ လူအား တရားချီးမြှောက်ရန် ရွာနိဂုံးမင်းနေပြည်တော်သို့ ဒေသစာရီခရီး

ကြွတော်မူလာခဲ့သည်။ ထိုသို့ဖြင့် ခမည်းတော် အာနန္ဒာမင်းကြီးရှိရာ ဟံသာဝတီရွှေမြို့တော်သို့ ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။ ခမည်းတော်မင်းကြီးသည် သားတော်ဘုရား ကြွလာကြောင်း သတင်းကောင်းကြားသိရသဖြင့် တိုင်းသူပြည်သားနှင့် တကွ နန်းတော်တွင်းရှိ ဗိုလ်ပါပရိသတ်နှင့်အတူ ခရီးနှီးကြိုဆိုခဲ့ကြသည်။ ပဒုမုတ္တရဘုရားရှင်သည် မင်းကြီးကို အဖူးထားပြီး ဗိုလ်ပါပရိသတ်များအား တရားဟောရာ တရားတော်အဆုံးတွင် သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ် စသည်တို့ဖြင့် အသီးသီး ဖြစ်ကြပြီးလျှင် အချို့မှာကား အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ဆိုက်ရောက်ကြလေသည်။

ထိုအချိန်တွင် ... ကောဏ္ဍည အလောင်းသူတော်ကောင်း အမျိုးသားလည်း လူအများနှင့်အတူ ဘုရားရှင်တရားဟောရာအရပ်သို့ လိုက်ပါသွားခဲ့သည်။ ထိုအခါ ပဒုမုတ္တရဘုရားရှင်သည် ကိုယ်တော်မြတ်၏ သာသနာဝယ်ရှေးဦး

စွာ သစ္စာလေးပါးတရားသိမြင် ကျွတ်တမ်းဝင်သော ရဟန်းတော်တစ်ပါးကို ရတ္တညူအရာ၌ အသာဆုံး အမြင့်ဆုံး ဝေဒင်ရာထူးကို ထားတော်မူသည်တို့ တွေ့မြင်ရသောအခါ ...

“ဤရဟန်းသည် ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်ဘိတကာ။ ဤရဟန်းထက် အရင်လက်ဦး၊ နွစွာလေးပါးတရားထူးကို သိမြင်သောရဟန်းဟူ၍ ပရိတူးတုံး၊ ငါသည်လည်း နောင်သောအခါ တစ်ဆူဆူသော ဘုရားရှင်၏ သာသနာဝယ် ဤရဟန်းနည်းတူ အလျင်လက်ဦး သစ္စာလေးပါးတရားထူးကို သိမြင်နိုင်စွမ်းသော ရဟန်းသူ ဖြစ်ရပါမူ ကောင်းလေစွ” ဟု ဆင်မြင်မိသည်။

ထို့နောက် မြတ်စွာဘုရားရှင်နှင့် တကွ ရဟန်းတော်တစ်သိန်းကို အိမ်သို့ ဖိတ်ကာ ယာဂုခဲဖွယ်နှင့်တကွ ရသာကြိုင်ရွမ်းသော နံ့သာသလေးဆွမ်းကို ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင် ကပ်လှူပူဇော်ခဲ့ပါသည်။ ထို့နောက် မြတ်စွာဘုရားနှင့်တကွ ရဟန်း

တော်တစ်သိန်းတို့အား တိစိစိစိတ်သက်န်းများ ကပ်လှူပူဇော်ပြီးနောက် ဘုရားရှင်ထံပါး၌ တောင်းဆိုပြုခဲ့ပါသည်။

“အရှင်မြတ်ဘုရား ... ယနေ့မှစ၍ အထက်ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့က အရှင်ဘုရား တေဒဂ်ရာထူး ချီးမြှင့်ပြောကမ်းသည့် ဂုဏ်တော်ပမာ တပည့်တော်လည်း နောက်ကာလဝယ် ပွင့်တော်မူမည့် မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ သာသနာတော်၌ ရှေးဦးစွာ သစ္စာလေးပါး တရားထူးကို ထိုးထွင်းသိမြင်ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သူဖြစ်ရပါလို၏ဟု ဆုတောင်းခဲ့ပါသည်။ ထိုအခါ ဘုရားရှင်သည် ဤအမျိုးကောင်းသားဆုပန် လျှောက်ထားသကဲ့သို့ ပြည့်စုံမည်လော၊ မပြည့်စုံမည်လောဟု အနာဂတ်ရွှေ့ဉာဏ်တော်ဖြင့် ဆင်ခြင်ကြည့်ရှုရာ ကေနပ်ပင်ပြည့်စုံလိမ့်မည်ဟု သိမြင်တော်မူခဲ့ပါသည်။ ထိုအခါ ပဒုမုတ္တရဘုရားရှင်သည် ...

“နောင်သောအခါ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ပွင့်တော်မူမည့် ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားလက်ထက်၌ ဤအမျိုးကောင်းသား၏ ဆုတောင်းသည့်အတိုင်း ဓမ္မစကြာတရားဦးဟောသောအခါ၌ ဤသုတ္တန်အဆုံးဝယ် သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်လိမ့်မည်” ဟု ဗျာဒိတ်စကား မိန့်ကြားတော်မူလေသည်။ ထိုမှ ကမ္ဘာ (၉၅၉၀၉) ကာလပတ်လုံး လှူပြည်၊ နက်ပြည် လှည့်လည်ကျင့်လည်ခဲ့သည်။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ နောက်ပြန်ရေတွက်သော် ကိုးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌ အရှင်ကောဏ္ဍညအလောင်းသည် ဗဒ္ဓမ္မပတိပြည်၌ သူကြွယ်မျိုး၌ဖြစ်၍ သူ့အမည်မှာ ‘မဟာကာလ’ ဖြစ်၏။ ထိုအချိန်တွင် ဗဒ္ဓမ္မပတိပြည်သို့ ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားကြွတော်မူခဲ့သည်။

၎င်း၏ ညီငယ်ကား ‘စူဠကာလ’ ဟု အမည်တွင်လေသည်။ ထိုအခါ မဟာ

ကာလသူကြွယ်သည် ညီငယ်စူဠကာလကို ...

“ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားအား ပူဇော်ရန် မနက်မြန်၌ ငါတို့အခွင့်အလှည့်ရောက်ပြီ အဘယ်သို့ပူဇော်သက္ကာရပြုရမည်နည်း” ဟု တိုင်ပင်ရာ ...

“နောင်တော် သင့်လျော်မည်ကို ဆင်ခြင်စဉ်းစားပါလော့”

ဟု ဆိုသည်။ ထိုအခါနောင်တော်က ...

“ချစ်ညီ၊ ယခုအခါ ငါတို့ပိုင်သော ဝမ်းပယ် ကျယ်ဝန်းသောလယ်မှ သလေးစပါးများ ဖုံးကြား လုံးကြလျက်ရှိပြီ။ ထိုသလေးစပါးဖုံးတို့ကို ဖောက်ခွဲယူငင်၍ မြတ်စွာဘုရားရှင်အား သလေးနို့ဆွမ်း ကပ်လှူပူဇော်ကြစို့လား” ဟု ဆို၏။ ထိုအခါ ညီငယ်က သဘောမတူချေ။ ထို့ကြောင့် မဟာကာလသူကြွယ်သည် လယ်(၁၆)ပယ်ကို တစ်ဝက်ခွဲ၍ ရှစ်ပယ်အရပ်၌ရှိသော သလေးစပါးဖုံးတို့ကို ရေမရောသော နွားနို့နှင့် ရောနေကျချက်ပြီးသော စတုမဂုကို မြတ်စွာဘုရားနှင့် တကွ သံဃာတော်များအား ဆက်ကပ်လှူဒါန်းလေသည်။ ထိုသို့စပါးဖုံးများကို ထုတ်ယူသော်လည်း မကုန်နိုင်ဘဲ ပင်ကိုပကတိအတိုင်း ပြည့်မြဲပြည့်၏။ ဤသည်ကား သူကြွယ်၏ နံပါတ်(၁)ကောက်သားဦးအလှူတည်း။ ထို့နောက် မုန့်ဆန်းပြု၍ ရသောအခါ၌ နံပါတ်(၂) မုန့်ဆန်းဦးအလှူကိုပြု၍ လှူဒါန်းခဲ့သည်။ ကောက်ပင်စပါးများ ရင့်မှည့်သောအခါ နံပါတ်(၃) ကောက်ဦးအလှူဒါန ပြုလုပ်၏။ ကောက်ပင်စပါးများ ရိတ်သိမ်းသောအခါ ထိုကောက်စပါးတို့ကိုယူ၍ နံပါတ်(၄) ရိတ်ဦးအလှူဒါနပြု၏။ ရိတ်ပြီးစပါးများကို ကောက်လှိုင်းစည်းများ ထုံးစွဲသောအခါ၌ နံပါတ်(၅) ကောက်လှိုင်းဦးအလှူကိုလည်း ကောင်း စပါးများစုပုံရာ၌ နံပါတ်(၆)

ကောက်ပုံဦးအလှူဒါနကိုလည်းကောင်း စပါးနယ်သောအခါ၌ နံပါတ်(၇) နယ်ဦးအလှူဒါနကိုလည်းကောင်း စပါးပုံရာ၌ နံပါတ်(၈) စပါးပုံဦးအလှူကိုလည်းကောင်း ကျီးသို့သွင်းသောအခါ၌ နံပါတ်(၉) ကျီးဦးအလှူဒါနကိုလည်းကောင်း (၉)ကြိမ်(၉)ခါ အဦးဒါန = အဂ္ဂဒါနကို လှူဒါန်းခဲ့သည်။ ဤသို့လှူဒါန်းသော်လည်း ကောက်စပါးများမှာ လျော့သွားသည်ဟူ၍မရှိ။ ပကတိထက် တိုးတက်ပြည့်စုံလေသည်။

နောက်ဆုံးဘဝ ကောဏ္ဍည

ဤသို့ဖြင့် ကိုးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာပတ်လုံး နတ်ပြည်လှူပြည်၌ နတ်စည်းစိမ်လှူစည်းစိမ်တို့ကို ခံစားပြီးနောက် မြတ်စွာဘုရားပွင့်ထွန်းခါနီးတွင် ကဝိလဝတ်ပြည်အနီး ‘ဒေါဏဝတ္ထုပုဏ္ဏားရွာ’၌ ချမ်းသာသော ဗြာဟ္မဏမဟာသာလ အမျိုး၌ ထင်စားခဲ့သည်။

ထိုပုဏ္ဏားလုလင်ကို အမည်မှည့်သောနေ့၌ ‘ကောဏ္ဍညလုလင်’ ဟု အမည်မှည့်ခေါ်ကြသည်။ ကောဏ္ဍညလုလင်သည် ကြီးပြင်းလာသောအခါ ဝေဒင်သုံးပုံတို့ကို သင်ကြား၍ မဟာမုနိသလက္ခဏာတော်ကျမ်း၌ တစ်ဖက်ကမ်းရောက်အောင် တတ်မြောက်လေ၏။

ထိုအချိန်တွင် အလောင်းတော်နတ်သားသည် တုသိတာနတ်ပြည်မှ စုတေတော်မူပြီး ကဝိလဝတ်ပြည် သူဇော်ဒနမင်းကြီး၏ ဖိပုရားခေါင်ကြီးဖြစ်သော မဟာမာယာဝမ်း၌ ပဋိသုန္ဓေနေခဲ့သည်။ အချိန်စေ့ရောက်၍ ဖွားမြင်တော်မူပြီးနောက် အမည်မှည့်အံ့သောနေ့၌ ပုဏ္ဏား (၁၀၈)ယောက်အနက်မှ ဉာဏ်ပညာရှိထက်မြက်သည့် ပုဏ္ဏားပဏ္ဍိတ်ရှစ်ယောက်တို့ကို ထပ်မံရွေးချယ်လိုက်သည့်အခါ နောက် မင်းသားလေးကို ဘွဲ့မြှောက်

ထက် လျောင်းစက်စေပြီး လက္ခဏာ တော်တို့ကို ဆင်ခြင်ကြည့်ရှုစေရန် ပုဏ္ဏား များထံသို့ ယူဆောင်လာခဲ့သည်။

ပုဏ္ဏားပဏ္ဍိတ်ရှစ်ဦးအနက် (၇)ဦး က -

“လူ့ဘောင်၌နေလျှင် စကြဝတေး မင်းဖြစ်မည်။ ရဟန်းပြုလျှင် လူ့သုံးပါး၌ ဘုရားစင်စစ် ကေနိဖြစ်မည်” ဟု ဟော ကာ လက်နှစ်ချောင်းကို မြောက်ဘက်သို့ လှည့်၍ သို့ဖြင့် ကောဏ္ဍညပုဏ္ဏားအလှည့် သို့ ရောက်လာခဲ့သည်။ ကောဏ္ဍညသည် ပုဏ္ဏားရှစ်ဦးအနက် အငယ်ဆုံးပုဏ္ဏား ဖြစ် သည်။ သူသည် ဘုရားအလောင်းတော် ဖြစ်၏ မဟာပုဂ္ဂိုလ်လက္ခဏာတော်ကြီး အလုံး စုံနှင့် ပြည့်စုံတော်မူပုံကို အသေအချာ ကြည့်ရှုခဲ့သည်။ ထို့နောက် ပဝါးတော် ကိုကြည့်သောအခါ စကြဝတေးမင်း လက္ခဏာတံဆိပ် ပါရှိသည်ကို တွေ့ရှိ သဖြင့် ...

“စကြဝတေးမင်းဖြစ်မည်သူ၏ ခြေ ပဝါး၌ စကြဝတေးမင်း လက္ခဏာမပါတန် ရာ” ဟု ဆင်ခြင်ပြီးနောက် ဤအလောင်း မင်းသားမှာ အိမ်၏အလယ်၌ တည်နေ ရန်အကြောင်းမရှိဟု တွေးတောပြီးနောက် “ဤအလောင်းမင်းသားသည် ကေနိပင် ဘုရားစင်စစ် ကေနိဖြစ်လိမ့် မည်”

ဟု ရဲရဲတောက်ဟောကာ လက် ညှိုးတစ်ချောင်းကိုသာ မြောက်ဘက်သို့ လှည့်၍ ဤသည်မှာ အရှင်ကောဏ္ဍည အလောင်းပုဏ္ဏားသည် သူ၏ပညာကို ယုံ ကြည်သဖြင့် တစ်ခွန်းတည်းသော စကား ကို ဆိုလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထို့နောက် ပုဏ္ဏားပဏ္ဍိတ်တို့သည် မိမိတို့အိမ်သို့ ပြန်ရောက်ကြလျှင် သားတို့ ကိုခေါ်၍ ...

“ချစ်သားတို့ ... ငါတို့ကား အသက်ကြီးပြီ။ သိဒ္ဓတ္ထမင်းသား ဘုရား

အဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူသည်ကို မိချင် မှ မိကြပေမည်။ အကယ်၍ မမိပါမူ သိဒ္ဓတ္ထမင်းသား ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက် သော် သူ၏သာသနာ၌ ရဟန်းပြုရစ်ကြ ကုန်လော့” ဟု အမှာစကားပြောကြားခဲ့ ကြသည်။

သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည် သားတော် အား အထိန်းတော်၊ အချီတော်များနှင့် ကြီးစွာသော အဆောင်အယောင် အခမ်း အနားဖြင့် ထားလေသည်။ ထိုမှ အရွယ် ရောက်လာသောအခါ ယသော်ယော မင်းသမီးနှင့် လက်ဆက်စေပြီး ရွှေနန်း တော်၌ စည်းစိမ်ခံစားစေခဲ့သည်။ ထိုသို့ ဖြင့် ဉာဏ်တော်ရင့်ကျက်သည့် နှစ်ဆယ့် ကိုးနှစ်အရွယ်တွင် ကာမဂုဏ်တို့၏ အပြစ် ကိုမြင်ပြီး သားတော်ရာဟုလာမင်းသား ဖွားမြင်တော်မူသည့်နေ့တွင် ဆန္ဒအမတ် ကို အဖော်ပြုကာ ကဏ္ဍကမြင်းတော်ကို စီးနင်း၍ တောထွက်တော်မူလေသည်။

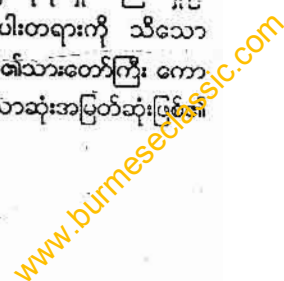
ထိုညမှာပင် ကပိလဝတ်၊ ကော လိယ၊ ဒေဝဒဟ ဟူသော သုံးပြည် ထောင်ကိုဖြတ်ကျော်ပြီး အနောမာသောင် ကမ်း၌ ဆံတော်ကို ပယ်လိုက်သည်။ ထို့ နောက် ယဇ္ဇိကာရေပြာမင်း ယူဆောင် လာသည့် သင်္ကန်းပရိက္ခရာတို့ကို ဝတ်ရုံ ဆင်မြန်းပြီး ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ ဆွမ်းခံလှည့် လည်ခဲ့သည်။ ထိုမှ ဥရုဝေလတောသို့ ရောက်သော် ဤနေရာတွင် တရားအား ထုတ်ရန် အိသင့်လျော်ဆုံးအရပ်ဖြစ် ကြောင်း ဆင်ခြင်တော်မူပြီး ထိုတောအုပ် ၌ စတင်တရားအားထုတ်လေသည်။

ထိုအချိန်တွင် ကောဏ္ဍညပုဏ္ဏားမှ တစ်ပါး အခြားပုဏ္ဏားကြီး ခုနစ်ပါးတို့မှာ ကွယ်လွန်ခဲ့ကြလေပြီ။ အငယ်ဆုံး ကော ဏ္ဍညတစ်ဦးသာ ကျန်သဖြင့် ပုဏ္ဏား (၇) ဦးတို့၏သားများထံသို့ သွားရောက်ပြီးလျှင် ရဟန်းပြုလိုလျှင် ရဟန်းပြုရန် ပြောကြား လေ၏။ ထိုအခါ ပုဏ္ဏား(၇)ယောက်၏

သားအားလုံး ရဟန်းမပြုဖြစ်ဘဲ လေး ယောက်သာ ရဟန်းပြုမည်ဖြစ်၍ ကော ဏ္ဍညပုဏ္ဏားကို အကြီးအက်ပြုကာ လေး ယောက်တို့သည် ရဟန်းပြုကြကုန်၏။

ထိုရဟန်းငါးဦး(ပဉ္စဂင်္ဂီ)သည် ဘုရား အလောင်းတော်ထံသွား၍ ပြုစုလုပ်ကျွေး ကြရာ ခြောက်နှစ်အခါသို့ ရောက်လေ သည်။ ဘုရားအလောင်းတော်သည် (၆) နှစ်ပတ်လုံး ဒုက္ခရုစရိယာအကျင့်ကို ကျင့် ကြရာမှ ဤအကျင့်ဖြင့် အရိယမဂ်ဖိုလ်သို့ မရောက်နိုင်မှန်းသိ၍ သေနာန်ရုံး၌ ဆွမ်း ခံလှည့်လည်ကာ အစာအာဟာရများကို ဘုဉ်းပေးသုံးဆောင်တော်မူ၏။ ဤသည် ကို (ပဉ္စဂင်္ဂီ)ငါးဦး တွေ့သောအခါ ဘုရား အလောင်းတော်အပေါ်တွင် ငြီးငွေ့အား လျော့ကာ အလောင်းတော်အား ပစ်ခွာ၍ ဣသိပတနမိဂဒါဝန်တောသို့ သွားကြ ကုန်၏။

ထို့နောက် မြတ်စွာဘုရားလောင်း၊ သည် ကဆုန်လပြည့်နေ့တွင် ဘုရား အဖြစ်သို့ ရောက်ရှိခဲ့သည်။ ဘုရားရှင် သည် တရားဦးဟောရန် မိဂဒါဝန်တော သို့ ကြွတော်မူခဲ့သည်။ ပဉ္စဂင်္ဂီငါးဦးသည် မြတ်စွာဘုရားကြွလာသည်ကို မြင်သော် ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်မပြုစတမ်းဟု ကတိ ကဝတ် ပြုထားသော်လည်း နီးလာသော အခါ ကတိမတည်နိုင်တော့ဘဲ အသီးသီး ဝတ်ပြုကြလေသည်။ ထို့နောက် မြတ်စွာ ဘုရားရှင်သည် ပဉ္စဂင်္ဂီငါးဦးအား ဓမ္မ စကြာတရားဦး ဟောကြားရာ ဒေသနာ အဆုံးဝယ် သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည် တော်မူ၏။ ထို့နောက် အနတ္တလက္ခဏာ သုတ္တန်ကို ဟောကြားရာ ပဉ္စဂင်္ဂီငါးဦး စလုံး အရဟတ္တဖိုလ်၌ တည်တော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် ရှေးဦး စွာ သစ္စာလေးပါးတရားကို သိသော ရဟန်းတို့တွင် ငါ၏သားတော်ကြီး ကော ဏ္ဍညသည် အသာဆုံးအမြတ်ဆုံးဖြစ်၏။

ဟု ချီးကျူးမြှောက်ဆိုကာ 'ရတ္တညု' တေဒဂ် ရာထူးထားတော်မူ၏။

ထို့နောက် ရှင်သာရိပုတ္တရာနှင့် အရှင်မောဂ္ဂလာန်နှစ်ပါးတို့သည် ရဟန်း ပြုကုန်၏။ ၎င်းတို့သည် တစ်သင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်းကြာ ပါရမီများ ဆည်းပူး ခဲ့သည့်အတွက် ဘုရားရှင်၏ အဂ္ဂသာဝ ကနစ်ပါး ဖြစ်လာခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် မြတ်ဗုဒ္ဓဘုရားရှင် တံရားဟောတော်မူ သောအခါ လက်ျာနံပါး၌ အရှင်သာရိ ပုတ္တရာသည်လည်းကောင်း၊ လက်ဝဲနံပါး ၌ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်လည်း ကောင်း ထိုင်နေတော်မူကြ၏။ အဂ္ဂသာ ဝကနစ်ပါးတို့၏ ကျောဘက်၌ အရှင် ကောဏ္ဍညအတွက် နေရာခင်းပေးထား သည်။ အရှင်ကောဏ္ဍညသည် သာသ နာတော်အစဉ်တွင် သစ္စာလေးပါးတရား ကို သိတော်မူပြီး အရွယ်တော်အားဖြင့် ကြီးမားတော်မူသောကြောင့် အဂ္ဂသာဝက နှစ်ပါးမှာ မရဲမဲ့ခံရကုန်၏။ ထိုအကြောင်း ကို အရှင်ကောဏ္ဍညသိသောအခါ အဂ္ဂ သာဝကနှစ်ပါးအား ချမ်းသာအောင်နေ နိုင်ရန် ငါပြုလုပ်မည်ဟု ဆင်ခြင်တော်မူ ခဲ့သည်။

ထို့နောက် အရှင်ကောဏ္ဍညသည် တူတော်ပုဏ္ဏားလှလင်အား ရဟန်းပြုပေး ပြီး မြတ်ဗုဒ္ဓဘုရား၏ အန္တေဝါသိကာ တပည့်ဖြစ်အောင် ပြုလုပ်တော်မူပြီးမှ ဘုရားရှင်ထံသို့ ချဉ်းကပ်ကာ ...

"ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်ဗုဒ္ဓ ဘုရား ... တပည့်တော်အတွက် ရွာနီး ကျောင်းသည် သပ္ပာယ် မဖြစ်ပါ။" ထို့ ကြောင့် တပည့်တော်အား ဆဒ္ဒန်အိုင်သို့ သွားရောက်နေထိုင်ခွင့်ပြုပါဘုရား" ဟု လျှောက်ထားပန်ကြားလေသည်။ မြတ် ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်ကလည်း ခွင့်ပြုသဖြင့် အရှင် ကောဏ္ဍညသည် ဆဒ္ဒန်အိုင်အနီး မဏ္ဍ ကိနီရေကန်ထိုင်ကမ်းသို့ ကြွရောက်တော်

မူလေသည်။ ထိုဆဒ္ဒန်အိုင်အရပ်၌ ချေး အခါ ပစ္စေကဗဒ္ဓါအရှင်မြတ်တို့ကို ပြုစု လုပ်ကျွေးခြင်း အလေ့အကျက်ရှိပြီးဖြစ် သော နတ်တို့အသက်ကဲ့သို့ အသက်ရှည် သည့် ဆင်ပေါင်း(၈၀၀၀)တို့သည် မထေရ် မြတ်ကို မြင်ရသော် ... "ငါတို့၏ကောင်း မှုမျိုးစေ့ကြရာ လယ်ယာမြေကောင်းကြီး လာရောက်ပေပြီ" ဟု ဝမ်းမြောက်ဝမ်း သာ ဖြစ်ကြသည်။ ထို့နောက် ခွဲတို့ဖြင့် ရှုပ်၍ စကြကြမည့်အရပ်၌ မြက်ပင်များ မရှိဘဲ ပကတိတလင်းပြင်ဖြစ်အောင် ပြု လုပ်ထားလိုက်သည်။ ထို့အပြင် မထေရ် မြတ် သီတင်းသုံးရာအရပ်ကို သုတ်သင် ပေးကြပြီး ဆင်ရှစ်ထောင်တို့သည် စည်း ဝေးတိုင်ပင်ကြ၏။

"အချင်းတို့ .. ငါတို့သည် မထေရ် မြတ်ကို ပြုစုရာ၌ သူပြုနိုး၊ ငါပြုနိုးမလုပ် ဘဲ ဆွေမျိုးများသော ရွာသို့ ရောက်ဘိ သကဲ့သို့ မထေရ်မြတ်ကို လစ်ဟင်းမှုမရှိ အောင် အလှည့်ကျ ပြုစုလုပ်ကျွေးကြ ကုန်လော့"

ဟု တိုင်ပင်ဆွေးနွေးပြီးလျှင် အလှည့်ကျ မျက်နှာသစ်ရေ ဒန်ပူများ တည်ထား၏။ ထို့နောက် အလှည့်ကျ သော ဆင်တို့သည် မထေရ်မြတ်နေထိုင် ရာ ကမ္မဋ္ဌာန်းတံကျောင်း အတွင်းအပြင် နှစ်ရပ်လုံးကို သစ်ခက်များကို တံမြက် စည်းအဖြစ် အသုံးပြု၍ လှည်းပေးကြ၏။ အစာအာဟာရများကို ဆက်ကပ်ခြင်း စသည်ဖြင့် ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ် ပြုလေ၏။ အရှင်ကောဏ္ဍညသီတင်းသုံးနေထိုင်ရာ မဏ္ဍကိနီရေကန်သည် ယူရောငါးဆယ် ကျော် ကျယ်ပြန့်၏။ ရေကန်၏ အလယ် ဗဟိုသည် ရေမှော်ရေညီမရှိဘဲ ဖလ် အဆင်းပမာ ကြည်လင်၏။ ထိုရေကန် ကြီးအတွင်း၌ ကြာဖြူ၊ ကြာနီ၊ ကြာညို များနှင့်တကွ ပဒုမ္မာကြာဖြူ၊ ပဒုမ္မာကြာနီ ပင်များ ပွင့်ပွားနေကြ၏။ ထို့အပြင် ရေကန်

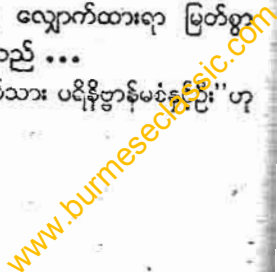
ကြီး၏အပြင်ဘက်၌ ဘူး၊ ဖရုံ၊ သဗ္ဗား စသည့် သစ်သီးတောကြီးနှင့် ကြံတော ကြီးများ ရှိ၏။ ထိုမှဆက်၍သွားသော် ငှက်ပျောတောကြီးများ ပိန္နဲတော၊ သရက် တောနှင့် သပြေတောများရှိ၏။

ဤသို့ စားဖွယ်စုံလင်သော တော ကြီးထဲမှ သစ်သီးသစ်ဥများကို ခူးဆွတ် ၍လည်းကောင်း၊ ကြက်ခြေဖြင့်နင်းကြိတ် ၍ ရသည့် ကြံရည်ကို ကျောက်ခွက်ငယ် တို့၌ တည်စေပြီး ဂေါဒန် ကျောက်ခဲ (သကြားခဲ)များပြုလုပ်ပြီး ဆက်ကပ်၏။ နာဂတ္ထ နတ်သားကလည်း ထောပတ်၊ ကြာများမူန့်တို့နှင့် ရောစပ်လျက် ရေ မရောသော နို့ယနာကို လောင်းလှူ၏။ ဤသို့ဖြင့် ဆဒ္ဒန်အိုင်တွင် အရှင်ကောဏ္ဍ ညမှာ ဆယ့်နှစ်နှစ်ပတ်လုံး သီတင်းသုံး နေထိုင်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် အာယုသင်္ခါ ကို ဆင်ခြင်သောအခါ ကုန်နေပြီဟု မြင် တော်မူ၏။ ထို့နောက် ငါသည် အဘယ် အရပ်၌ ပရိနိဗ္ဗာန်စံမည်နည်းဟု စဉ်းစား ဆင်ခြင်တော်မူရာ ...

"ဆင်တို့သည် ငါ့အား ဆယ့်နှစ် နှစ်ကြာ ကာလပတ်လုံး ပြုစုလုပ်ကျွေး သည့် ကျေးဇူးကား များလှ၏။ ငါသည် မြတ်ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်ထံခွင့်ပန်ပြီး ဤကမ္မဋ္ဌာန်း ကျောင်းမှာပင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံပေတော့ အံ့" ဟု ဆုံးဖြတ်ပြီးနောက် မြတ်ဗုဒ္ဓဘုရား ရှင်ရှိရာ ရာဇဂြိုဟ်ပြည် ဝေဠုဝန်ကျောင်း သို့ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် ကြွလာခဲ့သည်။ မြတ်ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်ထံသို့ ရောက်သောအခါ မြတ်ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်၏ ခြေတော်ကို ဦးတိုက် ၍ ...

"မြတ်ဗုဒ္ဓဘုရား၊ တပည့်တော် သည် အာယုသင်္ခါ ကုန်ခဲ့ပါပြီ။ တပည့် တော်သည် ပရိနိဗ္ဗာန်စံပေတော့မည် ဘုရား" ဟု လျှောက်ထားရာ မြတ်ဗုဒ္ဓ ဘုရားရှင်သည် ...

"ချစ်သား ပရိနိဗ္ဗာန်မစံနှင့်ပြီး" ဟု

မိန့်တော်မူပါက "တောဘူမကဝဋ်တရား၌ ပျော်ပိုက်နေဦး" ဟု မိန့်တော်မူရာကျပေမည်။

"ချစ်သား ... ပရိနိဗ္ဗာန်စံလေတော့" ဟု မိန့်တော်မူပါက သေဖို့ရန် ဆောက်တည်ဖေရာကျပေသည်။ ထို့ကြောင့် မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် အစွန်းနှစ်ပါးလွတ်အောင် ...

"ချစ်သား ... အဘယ်အရပ်၌ ပရိနိဗ္ဗာန်စံမည်နည်း" ဟု မေးတော်မူ၏။

"အရှင်ဘုရား၊ တပည့်တော်သည် ဆဒ္ဒန်အိုင်မှာပင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံပါမည် ဘုရား" ဟု လျှောက်ထားရာ မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် ဆိတ်ဆိတ်နေခြင်းဖြင့် နှစ်မြှော်တော်မူခဲ့သည်။ ထိုအခါ အရှင်ကောဏ္ဍညမထေရ်က ...

"မြတ်စွာဘုရား၊ ရှေးအခါ ဒုက္ကရစရိယာကျင့်တော်မူစဉ် အရှင်ဘုရားအား ပြုစုလုပ်ကျွေးရန် ပထမဖူးမြော်ခြင်း ရှိပါ၏။ တစ်နည်း မိဂဒါဝုန်တော၌ ဖူးမြော်ရခြင်းသည် ရှိပါ၏။ ထိုသို့ ဖူးမြော်ရခြင်းမှာ ရှေးဦးစွာ ဖူးမြော်ခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ ယခု ဖူးမြော်ရခြင်းမှာ နောက်ဆုံးဖူးမြော်ခြင်းဖြစ်ပါသည်ဘုရား"

ထိုသို့လျှောက်ထားရာ လူအပေါင်း ငိုကြွေးစဉ်ပင် မြတ်စွာဘုရားရှင်ကို ရှိခိုးပြီး ရှေ့တော်မှ ထွက်ခဲ့သည်။ တံခါးပုစိမ်းသို့ရောက်လျှင် ရပ်တန့်တော်မူပြီး လူအပေါင်းတို့အား ...

"မရိုးရိမ်ကြလင့်။ မငိုကြွေးကြလင့်။ မြတ်စွာဘုရားပင်ဖြစ်ဖြစ်၊ သာဝကများပင်ဖြစ်ဖြစ် ဖြစ်တိုင်းသော် သင်္ခါရတို့သည် မပျက်စီးသည် မရှိကုန်" ဟု ဆုံးမတော်မူပြီး ကောင်းကင်သို့ ပျံတက်ကာ 'မဏ္ဍာကိနီ' ရေကန်နား၌ ဆင်းသက်၏။ ထို့နောက် ထိုရေကန်တွင် ရေချိုးပြီး နောက် သင်္ကန်းတို့ကို ကောင်းစွာဝတ်ရုံတော်မူ၏။ အရှင်ကောဏ္ဍညမထေရ်

သည် ကျောင်းသင်္ခမ်းသို့ပြန်လာပြီး အိပ်ရာနေရာတို့ကို သိုမှီးသိမ်းဆည်းပြီးလျှင် ဖလသမာပတ်ဖြင့် ညဉ့်သုံးယံတို့ကို ကုန်လွန်စေပြီးနောက် မိုးသောက်လင်းခါနီး အချိန်၌ အနုပါဒိသေသပရိနိဗ္ဗာန် ဝင်စံ ချုပ်ငြိမ်းတော်မူလေ၏။ အရှင်မြတ်ကြီး ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ဟိမဝန္တာတောကြီးအတွင်းရှိ သစ်ပင်အလုံးစုံတို့သည် အပွင့်အသီးတို့ဖြင့် ထက်အောက်မကျန် ပွင့်ကြ၊ သီးကြ၊ ကိုင်းညွတ်ကြကုန်၏။

ထိုစဉ် မထေရ်မြတ်အား ပြုစုလုပ်ကျွေးရန် အလှည့်ကျသော ဆင်သည် အရှင်မြတ် ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူသည်ကို မသိဘဲ စောစီးစွာပင် မျက်နှာသစ်ရေဒန်ပူများကို တည်ထား၍ ဘုဉ်းပေးရန် သစ်သီးတို့ကို ယူဆောင်လာပြီး စောင့်နေ၏။ မထေရ်မြတ်ကြီးသည် နေထွက်သည့်တိုင် ထွက်မလာသဖြင့် ကျောင်းသင်္ခမ်းတံခါးကို အနည်းငယ်လှုပ်၍ နှာမောင်းဖြင့် မထေရ်မြတ်ကြီး၏ ထွက်လေဝင်လေရုံမရှိ စုံစမ်းရာ မရှိ... သည်ကို သိသောအခါ ...

"မထေရ်မြတ်သည် ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူလေပြီ" ဟု ကျယ်လောင်သော အသံဖြင့် ဟစ်အော်သော် ဟိမဝန္တာတစ်တောတုံး ပဲ့တင်ထပ်သွားလေ၏။

ဆင်ဒေါင်းရှစ်ထောင်သည် စည်းဝေးကြပြီး မထေရ်မြတ်ကြီး၏ ဥတုဇ ရုပ်ကလာပ်ကို အကြီးဆုံးဆင်၏ ဦးကင်း၌ ထိုင်စေပြီး ကောင်းစွာပွင့်သော သစ်ခက်တို့ကို ကိုယ်စိစွဲကိုင်ကာ အလောင်းတင်ထားသည့် ဆင်မင်းကို ဝန်းရံပြီး ဟိမဝန္တာတစ်တောလုံး အပန်ဖန်လှည့်လည်ပူဇော်ပြီး ဆဒ္ဒန်အိုင်သို့ သယ်ဆောင်လာကြ၏။ ထိုအခါ သိကြားမင်းက ဝိသုက္ခနတ်သားကိုခေါ်၍ "အမောင် ဝိသုက္ခ၊ အရှင်ကောဏ္ဍည ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူပြီ။ ပူဇော်

သက္ကာပြုရန် ကိုးယူဇနာရှိသော ရတနာခုနစ်ပါးဖြင့် ငြီးသည့် စုလစ်မွန်းချွန်အထွတ်တင်သည့် ပြာသာဒ်တလားကို ဖန်ဆင်းလော့" ဟု စေခိုင်းလိုက်သည်။ ဝိသုက္ခနတ်သားလည်း ပြာသာဒ်တလားဖန်ဆင်းပြီး မထေရ်မြတ်၏ ဥတုဇရုပ်ကို ပြာသာဒ်တလား၌ထည့်ပြီး ဆင်ဘုံလက်သို့ အပ်လေသည်။

ထို့နောက် နတ်၊ ဗြဟ္မာများ လာရောက်ပူဇော်သက္ကာပြုပြီးနောက် စန္ဒကူးနံသာပုံထက်သို့ တင်ခဲ့ကြသည်။ ထိုည၌ နှဲပင် တေဇောဓာတ်လောင်ကျွမ်းကာ မုလေးပန်းငုံအဆင်းရှိသည့် ဖြူဖွေးသော ဓာတ်တော်များ ကျလာ၏။ ထိုဓာတ်တော်ကို ရေစစ်အပြည့်ထည့်ပြီးနောက် ရဟန်းတို့သည် ယူဆောင်လာပြီး မြတ်စွာဘုရားလက်သို့ အပ်နှင်းလေသည်။ မြတ်စွာဘုရားသည် ဓာတ်တော်ထည့်ထားသော ရေစစ်ကို လက်တော်ဖြင့်ကိုင်၍ သံဝေဂတရားများ ဟောကြားပြီးလျှင် မဟာပထဝီမြေကြီး၌ လက်တော်ကိုဆန့်တန်းရာ မဟာပထဝီမြေကြီးကို ဟောကြားငွေ့ရေပွက်ကြီးသဏ္ဍာန် စေတီတော်ကြီးပေါ်ထွက်လာသည်။ မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုစေတီတော်၌ အရှင်ကောဏ္ဍည၏ ဓာတ်တော်များကို သိုမှီးမြှုပ်နှံဥပုဇာမတော်မူလေသည်။ ယနေ့တိုင်အောင် ထိုစေတီကား အထင်အရှား ရှိနေသေးသည်ဟု ဆိုပါသည်။

အရှင်ကောဏ္ဍညမထေရ်မြတ်ကြီး၏ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူခန်းမှာ ထူးခြားအံ့မခန်းဖွယ် ကောင်းလှတကား။

ကျမ်းကိုး
မဟာဗုဒ္ဓဝင်ဆဋ္ဌမတွဲ
(ပံဋ္ဌမပိုင်း)

မူရင်းရှေးဟောင်းနဂါးရုံစေတီပုံ

အတွင်းလိုက်ဝူတော်ရှိ ဘုရားပုံတော်

ငါးဆူရိပ်သာ

သတ္တဌာနဘုရား

[သို့မဟုတ်]

ငါးဆူကျောင်း

— ရန်နိုင် —

ယခင်က နဂါးရုံစေတီငါးဆူ ရှိသည်ဟုသိရသည်။ အဆိုပါ စေတီ ငါးဆူကို အစွဲပြု၍ “ငါးဆူကျောင်း” “ငါးဆူရိပ်သာ” ဟု ခေါ်တွင်သည်။ နဂါးရုံဘုရားလေးဆူကို ငုံအုပ်လျက် ၁၃၃၂ ခုနှစ် “သတ္တဌာနဘုရားကြီး” တည်သည်။ နဂါးရုံစေတီတစ်ဆူကို ယနေ့ထက်တိုင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ထားသည်။

(ဓာတ်ပုံ အမှတ် (၁)နှင့် (၂)ကို ညွှန်းသည်။)

ရန်ကုန် ကမ္ဘာ့အေးဘုရားပုံစံပြ အတွင်းလိုက်ဝူကို ဖွဲ့စည်းထားသည်။ အထပ်နှစ်ထပ်ပါဝင်သည်။

အထက်သို့ တက်ရန်အတွက် အတွင်းဘက်တွင် နံရံကိုကပ်လျက် လှေကားတပ်ဆင်ထားသည်။

အပေါ်ထပ်တွင် ဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌ ပွင့်တော်မူကုန်သော (သံ ဂုံ ပ မ ယျ) ဘုရားငါးဆူရုပ်ပွားတော်များ အောက်ထပ်၌ သတ္တဌာနခုနစ်မျိုးကို စနစ်တကျအကွက် ချစ်မိထားသည့် အနေအထား။ ဤသည်ကို အစွဲပြုလျက် "သတ္တဌာနဘုရား" ဟုလည်း ခေါ်တွင်ထင်ရှားသည်။ သတ္တဌာန ဆိုသည်မှာ -

"ပဏ္ဍိတ် သတ္တဏ္ဍာ"

ပလ္လင်တွင် ထိုင်လျက် ကိလေသာ ကုန်ခန်းရာဌာန။

"အနိမိသ သတ္တဏ္ဍာ"

ခုနစ်ရက်တိုင် မမှိတ်မသံ ကြည့်ရှုရာဌာန။

"ရတနာစက်မ သတ္တဏ္ဍာ"

သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို သိတော် မူရာဌာန။

"ရတနာယရ သတ္တဏ္ဍာ"

အဘိဓမ္မာ တရားကို သုံးသပ်ရာ ဌာန။

"အပေါလ သတ္တဏ္ဍာ"

ညောင်ပင်ရင်း၌ ဝိမုတ္တိသုခကို ခံစားရာဌာန။

"မုစလိန္ဒ သတ္တဏ္ဍာ"

ကျည်းပင်ရင်း၌ ဝိမုတ္တိသုခကို ခံစားရာဌာန။

"ရာဇယတန သတ္တဏ္ဍာ"

လင်းလွန်းပင်ရင်း၌ ဝိမုတ္တိသုခကို ခံစားရာဌာန တို့ဖြစ်သည်။

တည်နေရာက ကုန်းမြင့်ကျကျ။ သာစည်မြို့ညိုအဝင် မီးရထားလမ်းဘက်မြင်ကွင်းသည် အလွန်ထင်ရှား သဖွယ် လှသည်။ "လျှပ်စစ်ဘုရား" ဟု အမည်တွင်လောက်အောင် ဘုရားစေတီနှင့် ကုန်းတော်တစ်ခုလုံး ဆီမီးရောင်ဝါတို့ဖြင့် ထိန်ထိန်ညီးညီး။

ဘုရားကြီးနှင့် ပတ်သက်သမျှ အတိုင်းအတာများ အနက်-

- ဉာဏ်တော်အမြင့် - ၁၀၆ တောင် တစ်ထွာ သုံးလက်မပေ
- အားဖြင့် (၁၆၀ ပေ တိတိမြင့် သည်)
- ဖိနပ်တော်အချင်း - ၉၅ ပေ တိတိ
- ဖိနပ်တော်အဝန်း - ၂၀၅ ပေ တိတိ

အကျယ်အဝန်း - ၄၂ ကေ

အဆောက်အအုံ - ၁၀၀ ကျော်သည်။

အုတ်တံတိုင်းအမြင့် - ခြောက်ပေ

ဘုရားကြီးကို ၁၃၃၂ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လပြည့်နေ့တွင် အုတ် မြစ်ချသည်။ "အောင်စည်ဆော်ခိုက် အုတ်မြစ်ခိုက်" ဟု လင်္ကာဖွဲ့သည်။ ၁၃၃၆ ခုနှစ် ဘုရားကြီး တည်ထားပြီးစီး သည့်နှစ်။ "အောင်စည်ဆော်ဟိန်းပြီးသည့်ကိန်း" ဟု အမှတ် အသားပြုသည်။ ၁၃၃၇ ခုနှစ်ဘုရားအနေကဇာတင်သည်ဟု မှတ်တမ်းများတွင် တွေ့ရသည်။

ဘုရားတည်လုပ်အားရှင်များမှာ တရားစခန်းယောဂီများ ကိုယ်တိုင် ဖြစ်ကြသည်။ ထာဝရ သို့မဟုတ် အမြဲနေယောဂီ များသည် ဘုရားကြီးတည်ရာတွင် လုပ်အားဒါန လှူဒါန်းကြ၏။ ယနေ့ ထက်တိုင် အမြဲတမ်းယောဂီများသည် နေ့ဘက်တွင် ဘုရားကြီး ဗုဒ္ဓဝေယျာဝစ္စအတွက်ဆောင်ရွက်ကြပြီး ညပိုင်း မှသာ တရားအား ထုတ်လေ့ရှိကြသည်က တရားစခန်း၏ ထူးထူးခြားခြားအစဉ်အလာ။ အချိန်ပိုင်းယောဂီများကမူ နေ့ရောညပါ တရားကိုသာ အားထုတ်ကြရသည်။

ဘုရားတည်လုပ်အားရှင်များအနက် အမျိုးသမီးယောဂီ စွမ်း အားအချို့က ၇၅ %၊ အမျိုးသားယောဂီစွမ်းအားအချို့က ၂၅% ဟု မှတ်တမ်းတင်ထားသည်။ လက်သမား၊ ပန်းရန် အလုပ်များနှင့် ပတ်သက်သည့် အကြမ်းလုပ်ငန်းများကို ယောဂီများက လုပ်အား ပေးကြသည်။ အနုစိတ်လုပ်ငန်းကိုမူ လက်သမားပညာရှင်နှင့် ပန်းရန်ဆရာ ငှားရမ်းတာဝန်ပေး သည်ဟုသိရသည်။ ယနေ့ထက်တိုင် ငါးဆူကျောင်းကို တာဝန်ယူနေသော ဆရာတော် ဦးပဏ္ဍဝ လက်ထက်တွင် အံ့မခန်း အောင်မြင် တိုးတက်သည်ဟု သာစည်သားတို့ ဂုဏ်ယူမဆုံး။

အဂ္ဂမဟာကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ ငါးဆူကျောင်းဆရာတော် အရှင် ပဏ္ဍဝသည် သာစည်သားဖြစ်သည်။ သာစည်မြို့နယ်၊ ကန်ရှည်ရွာ ခမည်းတော် ဦးရွှေ၊ မယ်တော် ဒေါ်ကြည်တို့၏ ဒုတိယသား ဖြစ်သည်။ ၁၂၈၆ ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လဆန်း ၁၂ ရက်နေ့တွင် ဖွားမြင်သည်။ ယနေ့ကာလ ဆရာတော်၏ အသက်မှာ ၈၈ နှစ် တင်းတင်းပြည့်ခဲ့လေပြီ။

www.burmeseclassic.com

ဆရာတော်သည် မေတ္တာဝါဒီသက်သက်၊ ဆရာတော်၏ မျက်နှာတော်ကို ပူးမြော်ရသည်မှာ ရင်ဝယ်အေးချမ်းစေသည်။ အရာရာအပေါ် နားလည်ခွင့်လွှတ်နိုင်သော ဆရာတော်။ ထို့ကြောင့်လည်း သာစည်တစ်နယ်လုံးက ဝိုင်း၍ကြည့်ညှိလေးစား ချစ်ခင်ကြသည့်ဆရာတော်။

ဆရာတော်သည် ဒိဋ္ဌ ဓမ္မတရားအဖွဲ့ကို ၁၃၁၁ ခုနှစ်၊ ပြာသိုလဆုတ် ၁၂ ရက်နေ့တွင် စတင်ဖွဲ့စည်းသည်။ တရားစခန်း၏ ကမ္မဋ္ဌာန်းနည်းမှာ လယ်တီဆရာတော် ဘုရားကြီး၏နည်းနှင့် ဆရာသက်ကြီး၏နည်း၊ စည်းကမ်းကြီးသည်။ အလုပ်ကို အလုပ်နှင့်တူအောင် ထိန်းသိမ်းပေးသည်။ ယနေ့အထိ ယောဂီပေါင်းများစွာကို လေ့ကျင့်ပေးခဲ့ပြီးဖြစ် သည်။

အမြဲတမ်းယောဂီ ၂၀၀ ခန့် လက်ခံထားသည်။ ထာဝရ ယောဂီနှင့် ကာလယောဂီအားလုံးကို ဆရာတော်နှင့် ဒိဋ္ဌဓမ္မတရား အဖွဲ့တို့က တာဝန်ယူကျွေးမွေးသည်။ ငွေပေးရန် မလို၊ နေနိုင်သမျှ ကျွေးမွေးသည်။ တရားပေးသည်။

ငါးဆူကျောင်း၏ ထူးခြားချက်တစ်ခုမှာ “စုပေါင်းရှင်ပြုပွဲ” မိမိ၏သားရတနာကို ရှင်ပြုပေးလိုသူမိဘများ စိတ်အားငယ်စရာ မလို၊ တတ်နိုင်သမျှ ငွေကြေးပမာဏကို ထည့်ဝင်ကြ နည်းသည် များသည် မစဉ်းစား မတွေးတောနှင့်၊ ငွေကြေး မထည့်နိုင်လျှင်လည်း ပြဿနာမရှိ၊ ကိုယ်တတ်နိုင်သမျှ လုပ်အားကိုပေး၊ ကျန်ရှိသည့် လိုအပ်သမျှကို ဆရာတော်က ဖြည့်ဆည်းသည်။ သာမဏေဘောင်သို့ အရောက်ပို့ဆောင်ပေးသည်။ သာစည်နယ် တစ်ခုတည်း အတွက် မရည်ရွယ်။ အနယ်နယ်အရပ်ရပ်မှ မည်သည့် မြန်မာလူမျိုးမဆို ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ဖြစ်ရမည်။

* * *

ငါးဆူရိပ်သာဘုရားပရိဝုဏ်တွင် စိတ်ဝင်စားစရာ တစ်ခုက “မောင်လွမ်းစေတီ” ဘုရားဘွဲ့အမည်တော်က ဆန်းဆန်ကြယ်ကြယ်၊ နောက်ခံသမိုင်းကြောင်းကလည်း ဝမ်းနည်းကြေကွဲဖွယ်၊ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်မတိုင်မီက သာစည်မြို့တွင် “လွမ်းမပြေမောင်မောင်” ဆေးလိပ်ခုံ ရှိခဲ့ဖူးသည်။ မြန်မာပြည်အနယ်နယ် အရပ်ရပ်တွင် ဒေသတစ်ခုခုမှ

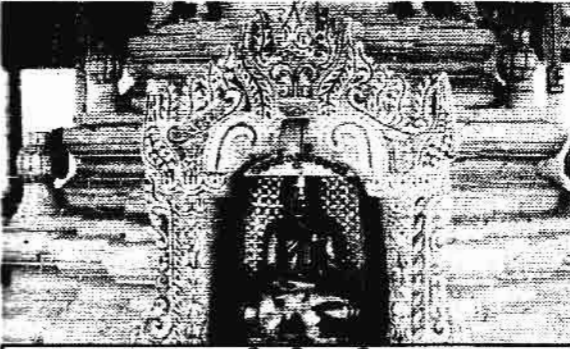

မောင်လွမ်းစေတီ

ထွက်ရှိသော ဆေးလိပ်ကို ထိုဇာတိ ဒေသသားတို့ သုံးစွဲလေ့ မရှိကြသည်ထုံးစံ၊ အခြားအရပ်ဒေသ တစ်ခုခုတွင်သာ တွင်ကျယ်နေကျအစဉ်အလာ။ သို့သော် ထူးခြားသည်က သာစည်ဆေးလိပ် “လွမ်းမပြေမောင်မောင်” ကို သာစည် သားတို့သာ အားပေးကြပ်က စွဲစွဲမြဲမြဲ။

ကိုမောင်မောင်နှင့် နှမဖြစ်သူ မဖြူ အလွန်ချစ်ခင်ကြ သည်။ နှမ မဖြူက ၁၃၀၁ ခုနှစ်တွင် အနိစ္စရောက်သည်။ ကွယ်လွန်သူနှမအား အောက်မေ့လွမ်းဆွတ်သဖြင့် “မောင်လွမ်းစေတီ” ကိုတည်သည်။ သည်ဇာတ်လမ်း ကလေးနှင့် လွမ်းစေတီအကြောင်းကို သာစည်သားတိုင်း သိသည်။ ငါးဆူကျောင်းသို့ ရောက်တိုင်း အမှတ်တရ ဝင်ရောက်ဖူးမြော်လေ့ရှိကြသည်။ ဆရာ တော်မာဂဏီ (သာစည်)က ၁၉၆၂ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလထုတ် တိုင်းရင်းမေဂျာနယ်တွင် “မောင်ကြီးမျက်ရည် လွမ်းစေတီ အမည်ဖြင့် ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်ရေးသားခဲ့ဖူးသည်။ (ဓာတ်ပုံ အမှတ်စဉ် (၃/၄))

* * *

မောင်လွမ်းစေတီ

“ရတနာ သန္တဝမုနိ” စေတီတော်ကလည်း ထူးထူးခြားခြား သမိုင်းဖြစ်စဉ်ကလည်း စိတ်ဝင်စားစရာ၊ ယုံကြည်မှုအစွဲအလမ်းကြောင့် ငါးဆူကျောင်းတော်သို့ ကြွရောက်တော်မူလာသည့် ဘုရားရုပ်ပွားတော်၊ ပုံပန်းသဏ္ဍာန်တော်က ဆန်းကြယ်သည်။ “ကရိုက်မရောဆုတောင်းပြည့်ဘုရားကြီး” ၏ ထိုင်တော်မူပုံတော်တွင် ခြေထောက်တော်နှစ်ဖက်လုံးကို အောက်သို့ခုံချထားသည်။ “ရတနာသန္တဝမုနိ ရုပ်ပွားတော်” က ညာဘက်ခြေတစ်ချောင်းတည်းကိုသာ အောက်သို့ချထားသည်။ မျက်နှာတော်က ခပ်ပြုံးပြုံး၊ ညာဘက်လက်သည် (အောက်သို့ချထားသော) ညာဘက်ခြေ၏ နှူးပေါ်သို့ တင်ထားသည်။ ဘယ်ဘက်ခြေကတင်ပျဉ်ခွေပုံသဏ္ဍာန်။

(ရှားပါးစာတ်ပုံတစ်ခု ထပ်မံရိုက်ယူလာသောစာတ်ပုံတော် အမှတ် (၅))

ရတနာသန္တဝမုနိရုပ်ပွားတော်

သမိုင်းက မိတ္ထီလာမြို့မှ စတင်သည်။ ဟိန္ဒူလူမျိုးကုလားကြီးထံမှ ကြွေးရရန်ရှိသူက ထိုဆင်းတုတော်ကို သိမ်းယူလာသည်။ ထိုသူသည် ကြွေးသိမ်းဆင်းတုတော်ကိုသာစည်အိမ်တွင်ထားရှိစဉ် မန္တလေး၌ ယာဉ်မတော်တဆမှု ဖြစ်ပွားသည်။ ဘုရားကြောင်ဖြစ်ရသည်ဟု အလွဲယုံမှတ်လျက် ဓမ္မလင်္ကာရ လှုပ်စစ်ကျောင်းသို့ အပ်နှံသည်။ ထိုကျောင်းတိုက်ဆရာတော်သည်လည်း ယာဉ်မတော်တဆမှု ထပ်မံဖြစ်ပွားသည်။ ထို့နောက် ရုပ်ပွားတော်သည် ငါးဆူကျောင်းဆရာတော်ထံသို့ ကြွမြန်းလာတော့သည်။

ထိုခိုက်သောဘုရားအဖြစ် လူများက ကိုးကွယ်ရန် ဦးတန်ခွံ ဆရာတော်ကမူ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ၊ ထိုရုပ်ပွားတော် မကြွလာမီကတည်းက ဆရာတော်က သတ္တဌာနဘုရားကြီး၏ အပေါ်ထပ်တွင် သရိုးကိုင်တည်ထားသော ဘုရားတစ်ဆူက ရှိနှင့်သည်။ ကြွလာသောဘုရားနှင့် ကြိုတင်ထုတ်လုပ်ထားသော ဆင်းတုတော်က တစ်ပုံစံတည်း။ နှိုင်းယှဉ်လေ့လာနိုင်ရန် ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်း တင်ပြအပ်ပါသည်။

[ဆရာတော်၏ ကြိုတင်တည်ထားသော ဆင်းတုတော်ပုံတော် အမှတ် (၆)] အဆိုပါရုပ်ပွားတော်တွင် “ရတနာသန္တဝမုနိ” ဟု ဘွဲ့အမည် စာတမ်းကလေး ပါလာသည်။ “လောကုတ္တရာ ရတနာများ အစုအဝေးဘုရား” ဟု အဓိပ္ပါယ် သက်ရောက်သည်။ လူများကမူ “လောကီရတနာအစုအဖွဲ့” ဟု အနက်တစ်မျိုးကောက်ယူကြသည်။ ရုပ်ပွားတော်ကလေး၏

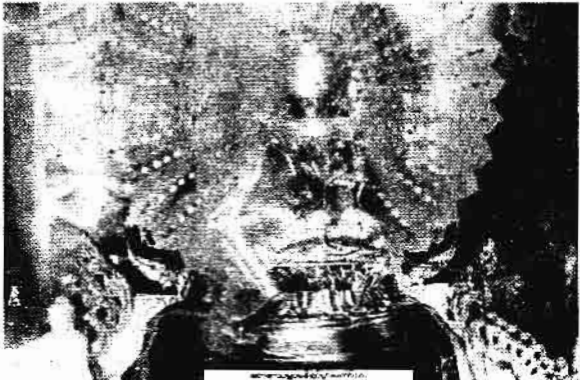
ရတနာသန္တဝမုနိရုပ်ပွားတော်

နောက်ကျောဘက်တွင် အံ့ဝက်တံခါးကလေး ပါလာသည်ဟု ကိုယ်တိုင်ဖူးမြော်ဖူးသူ အရှင်တေဇနိယ (ငါးဆူကျောင်း)က ပြောပြသည်။ ဆရာတော်က ခွင့်မပြုသဖြင့် အဆိုပါတံခါး ကလေးကို ဖွင့်မကြည့်ခဲ့ရဟု မိန့်သည်။

ရုပ်ပွားတော်ကို "ဝရမုဒြာ (VARA MUDRA) သို့မဟုတ် ဝရဒမုဒြာ (VARADA MUDRA)" ဟုပညာရှိများက ဖွင့်ဆိုကြ သည်။ ကိုးကွယ်ပူဇော်သူသည်

ကောင်းချီးမင်္ဂလာ ဆုလာဘ်များရရှိခြင်း၊ ဆုတောင်း ပြည့်ခြင်း၊ ဆန္ဒအတိုင်း ကိစ္စပြီးမြောက်ခြင်း၊ လိုအင်ဆန္ဒ တစ်လုံးတစ်ဝ တည်းပြည့်စုံခြင်း၊ သားဆုကိုရရှိခြင်း၊ သစ္စာအဓိဋ္ဌာန်ပြုရာ၌ ထိရောက်ခြင်း၊ ဓာတ်စီးခြင်း၊ ဌာနန္တ ရတိုးတက်ခြင်း၊ စည်းစိမ်တိုးပွားခြင်း၊ ကုန်ရောင်းကုန်ဝယ် မြတ်စွန်းခြင်း၊ စစ်ချီတက်ရာ၌ အောင်မြင်ခြင်း၊ လက်ဆောင် ပဏ္ဍာ အခွန်အတုတ်များရရှိခြင်း၊ ခြွေရံသင်းပင်း ပေါများခြင်း၊ အကျိုးထူးများကို ရရှိနိုင်သည်ဟု အန္တရာယာနကျမ်းဂန်များ၌ ဖွင့်ဆိုထားပါသည်။ | ပြုစုရေးသားသူ စံထွန်းမှတ်ဝင်း၊ ဖဟာဝိဇ္ဇာ (ရန်ကုန်)၊ ဖဟာဝိဇ္ဇာ ဂုဏ်ဂု (ဟားဘဒ်)၊ အထက်တန်း သုတေသနပညာရှင်ဘွဲ့ (ဟားဘဒ်)၊ ညွှန်ကြားရေးမှူး-သုတေသန နှင့် ကျမ်းပြုဌာနခွဲ |

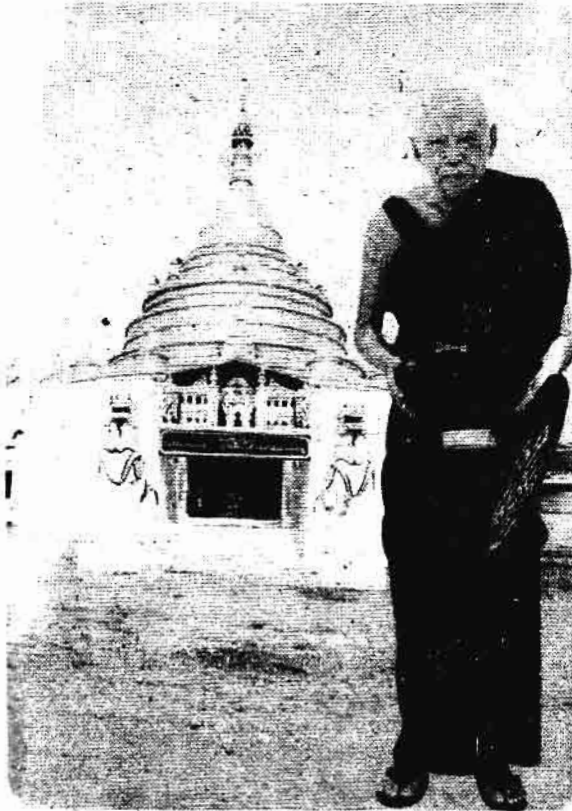
"ရတနာသမ္ဘဝမုနိ" သည် ဆရာတော်၏ထံတွင် ကြာမြင့်စွာ သီတင်းမသုံးခဲ့၊ ဝိသုမလောဘသမားများက နိုင်ငံတော်ယဉ်ကျေးမှု များကို သစ္စာမဲ့စွာ ခိုးယူခဲ့ကြသည်။ ဆရာတော်က မည်သူ့ကိုမျှ အပြစ်မတင်၊ "ရတနာသမ္ဘဝမု နိရုပ်ပွားတော်" တစ်ဆူကို ထပ်မံပြုလုပ်ပြီး တည်ထားပေး တော်မူသည်။ ယနေ့ထက်တိုင် ဖူးတွေ့နိုင်ပါသည်။ | ဓာတ်ပုံတော် အမှတ် (၇)

ထို့ပြင် ဆရာတော်၏စိတ်ကူးဖြင့် သရိုးကိုင်ထားသော ရုပ်တုတော်အသစ်အဆန်းများကိုလည်း သတိပြုမိသည်။ ဓာတ်ပုံညွှန်း (၆)ကဲ့သို့ ဓာတ်ပုံညွှန်း (၇/၉)တို့ဖြစ်သည်။ ဓာတ်ပုံညွှန်း (၆)နှင့် အလားသဏ္ဍာန်တူ "ရတနာသမ္ဘဝမုနိ" ကြွလာတော်မူသကဲ့သို့ ဓာတ်ပုံညွှန်း (၇/၉)တို့နှင့် အလား သဏ္ဍာန်တူ ရုပ်ပွားတော်များ ထပ်မံကြွချီလာဦးမည်ဆိုပါက အလွန်အလွန် ထူးခြားဆန်းကြယ်လာဦးမည်မှာ မြေကြီး လက်ခတ်မလွဲ။

* * *

ဆရာတော်၏အတွေးများကပဲ ထူးခြားနေသည်လား။ ဆရာ တော်၏ အမြင်ကပဲ ဆန်းပြားနေသည်လား။ သို့သော်ခက်နေ သည်က ဆရာတော်ကိုယ်တော်တိုင် ဘုရားသမိုင်းစာအုပ်ကလေး တစ်အုပ် ပြုစုရန် ကြိုးပမ်းနေသူ တပည့်များအား “ဘုန်းကြီး အကြောင်းတွေ ထည့်မရေးပါနဲ့” ဟု တားမြစ်သည်။ နာမည် ကျော်ကြားလိုစိတ် မရှိသည်က ဆရာတော်၏ သိုသိပ်လိုသော ဆန္ဒ။ သို့သော် အများပြည်သူ တို့အဖို့ ကြည့်ညှိလျှင်လည်း အပြစ်မဖြစ်တန်ရာ။

ပင်းတယကုံလုံဆရာတော်ဘုရားကြီး မပျံလွန်မီက မိန်ဆို စကားတစ်ခွန်းက အထူးအဆန်း။ ကုံလုံဆရာတော်နှင့် ငါးဆူ ကျောင်းဆရာတော်တို့သည် မမြင်ဖူး မတွေ့ဖူး ဆယ်ကျွမ်းဖူးခဲ့။ သို့သော် -

“ဒကာကြီးတို့က မလှိုင်ကလား... အဝေးကြီးပဲ... ဘုန်းကြီးကို အဝေးကြီး လာဖူးမယ် အစား သာစည်ငါးဆူကျောင်း ဆရာတော်ဦးပဏ္ဍဝကို ဖူးရင် ငါ့ကို နာတာနဲ့ အတူတူပါပဲ...” ဟု မိန်ခဲ့ဖူးသည်မှာ မှတ်မှတ်ရရ။

အထက်တွင်ဖော်ပြခဲ့သော “ရတနာသန္တတရီရုပ်ပွား တော်” ရောက်ရှိနေစဉ်က မည်သူမည်ဝါမှန်း မသိရသော အလှူရှင်တစ်ဦးက ကြာပန်းတစ်ပွင့် ကပ်လှူလာသည်။ ထို ကြာပန်းတွင်အမြစ်မပါ။ သို့သော် ကြာပန်းသုံးပွင့် ထပ်မံထွက် လာသည်။ ဆရာတော်က ဓာတ်ပုံရိုက်ကူးစေသည်။ ပြုပြင် ထားသည်ဟု ထင်မည်စိုးခိုင်းသဖြင့် ပထမကြာပန်းမှ ပွင့်ဖတ် များကို ဆရာတော်ကိုယ်တိုင် ဖွဲ့ခြေပြစဉ် ဓာတ်ပုံရိုက်စေသည်။ ဓုတ်ယဉ်မှာ ကြာပွင့်သုံးပွင့်ပုံ၊ ဘုရားပျားအား ဝေငှခဲ့သည်ကို မှတ်မိသည်။ သို့သော် မှတ်တမ်း တင်နိုင်ရန် ဓာတ်ပုံများကို ရှာမရတော့၊ မည်သူတွင်မျှ မရှိကြတော့။

ယခုအခါ ဆရာတော်၏သက်တော် ကိုးဆယ်အနားသို့ ကပ်နေပြီ။ ကျိုးပြီးသောသွားများပင် ပြန်ပေါက်နေကြသည်။ တစ်ခါက မြွေပွေးတစ်ကောင်ကို လူအများကသတ်ရန် ကြိုးစားနေစဉ် ဆရာတော်ကဝိုင်တားသည်။ ဆရာတော် ကိုယ်တော်တိုင် အဆိပ်ပြင်းသောမြွေအား အန္တရာယ်ကင်းရာ သို့ တုတ်ကလေး တစ်ချောင်းဖြင့် လမ်းပြုခိုဆောင်ပေးဖူးသည်။ မြွေက လုံးဝ ရန်မမူ။

မြင်းခြံရထားလမ်းဖောက်လုပ်ရန် တိုင်းတာကြသည့် အချိန်က အင်ဂျင်နီယာသုံးမှန်ပြောင်းဖြင့် ကြည့်ရာတွင် ဘုရားကြီးမြောက်တက် ရောက်ထံ၌ နဂါးရုပ်ကို အထင်အရှား တွေ့မြင်ကြရသည်ဟုဆိုသည်။ လမ်းမဖောက်ရဲကြသဖြင့် ကျည်တိုင်ကုန်းဘက်သို့ ရွှေ့ပြောင်းရှောင်လွှဲ ဖောက်လုပ်ခဲ့ ရကြောင်း အဆိုရှိသည်။ နဂါးရုံစေတီနှင့် ဆက်စပ်ပတ်သက် သည်ဟု ယူဆကြသည်။

ယခင်က ငါးဆူကျောင်းတွင် ကျောင်းထိုင်သည့် ဆရာ တော် မမြ၊ အချိုက လူထွက်သည်။ အချိုက ပျံလွန်သည်။ အချိုက ရူးသွပ်သည်။ ထိုအချိန်တွင် သိမ်တောင်က ကြွလာ သည့် ဆရာတော်တစ်ပါး။ ဘွဲ့အမည်က ဦးနန္ဒ။ ထိုစဉ်က သာသည်တွင် “ဦးနန္ဒ” ဘွဲ့အမည်ဖြင့် ဆရာတော်နစ်ပါး ရှိသည်။ မြင်းကွက်ဆရာတော် “ဦးနန္ဒ”ကို စိတ်တို ဒေါသကြီး သဖြင့် ရပ်ရွာက “ဦးနန္ဒော” ဟုခေါ်ကြသည်။ ငါးဆူကျောင်း တိုက် ဆရာတော်က ကိုယ်ခန္ဓာက ပိန်သဖြင့် “ဦးနန္ဒ” ဟု မခေါ်။ “ဦးနံပိန်” ဟုခေါ်ကြသည်။

www.burmeseclassic.com

ငါးဆူကျောင်းတိုက် ပထမဆရာတော်က "ဦးနန္ဒ"၊ ဒုတိယ ဆရာတော်က "ဦးဇဝန"၊ ယနေ့ထက်တိုင် တတိယဆရာတော် က "ဦးပဏ္ဍဝ"။

| စာပုံတော် အမှတ် (၇/၉) |

* * *

ဆရာတော်၏ အပြုံးကြားမှ စကားများကို လေ့လာနိုင် ရန် စုစည်းတင်ပြလိုပါသည်။

"နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ ဆုတောင်းလိုရတာ မဟုတ်ဘူး... ဆုတောင်းလိုရရင် ရေလေးတစ်ခွက်၊ ပန်းလေးတစ်ခက်နဲ့ ဆုတောင်းမှာပေါ့ဗျ... နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ ကျင့်ကြံမှ ရတာ..."

"အားထုတ်ကြပါ... ကြိုးစားကြပါ..." "သာဓုတန်း" ထဲ မရောက်စေနဲ့... "သာဓုတန်း" ဆိုတာသိလား... ကိုယ်ကတော့ ဘာမှ မလုပ်ဘဲနဲ့ သူများတွေ အားထုတ် ကြိုးစားကြလို့ တရားရသွား၊ သိသွားကြတော့ သူတို့ ဟောပြောတဲ့အခါ လိုက်တရား နာပြီး "သာဓု-သာဓု" နဲ့လိုက်ဆိုကြတဲ့သူတွေကို ပြောတာ... "သာဓုတန်း" မှာ မနေကြနဲ့ အားထုတ်ကြ ကြိုးစားကြရအောင်... လုပ်ကြ"

"အချို့က ပြောသေးတယ်... ငါ မရှိ ဖြစ်ပါလား တဲ့၊ သူရှေ့က လူတွေ သေသွားကြတာ သူမမြင်ဘူး ထင်တယ်..." "သူခကရေကြည်... ဒုက္ခကရေနောက်... ရေကြည် မှာ ဖြစ်ဖြစ်... ရေနောက်မှာဖြစ်ဖြစ် ရေနစ်မှာတော့အတူတူ ပါပဲ... နစ်ကြမှာချည်းပဲ... ကွ"

"လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်းသုံးဆယ်ကပေါ့... လူတစ်ယောက် တရားလာထိုင်တယ်... တရားစစ်တော့ တပည့်တော် ညဘက် အမှောင်ထဲ ဓာတ်မီး မလိုဘူးဘုရား... ဘယ် သွားသွား၊ အလင်းရောင်တွေ တွေနေရပါတယ်... လို့ဖြေ တယ်... တရားလွန်သွားတာပဲ... တကယ်ဆို အဲဒီအချိန်က ဝိပဿနာကူပေးရမှာ... ဘုန်းကြီးအပြစ်ပေါ့ဗျာ..."

"ဒိတ်ဒိတ်တွေ ရုက္ခမ္မတွေ ကိုက်ကိုက်ခဲခဲ ပူပူ အေးအေး တွေမြင်မှ တရားမြင်တာ... အဲဒါတွေ မမြင်ရင် တရားမမြင် သေးဘူးဗျ..."

အလွန်နားလည်လွယ်သော လမ်းညွှန်စကားများ ဖြစ်သည်။ ဆရာတော်၏ အပြုံးက ရင်ထဲသို့တိုင် စိမ့်ဝင်သည်။

ဆရာတော်၏ဆုံးမဩဝါဒကထာများက နားကြောမှတစ်ဆင့် နှလုံးသားသို့တိုင် စွဲမြဲစေသည်။

* * *

လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်း သုံးထယ်ကာလက ငါးဆူဘုရားပွဲတော်

၁၃၃၅ ခုနှစ်မှစ၍ နှစ်စဉ် တပို့တွဲလဆန်း ၁ မှ ၁၀ ရက်နေ့အထိ ဘုရားပွဲတော်ကို နှစ်စဉ် ကျင်းပသည်။ ရက်ရှည် ဘုရားပွဲပို ခြိမ်ခြိမ်းသဲသဲ စည်စည်ကားကား ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲ ကြည့်ချင်ပွဲပျော်ပွဲသည်။ ပွဲတော်မတိုင်မီကတည်းက ဆိုင်ခန်းနေရာအကွက် အကွင်းရိုက်ကြသည်။ ဂေါပကအဖွဲ့က အတွေ့အကြုံရှိကြပြီးမို့ စနစ်ကျသည်။

ဆိုင်ခန်းနေရာကောင်း ရရှိနိုင်ရေးအတွက် အနယ်နယ် အရပ်ရပ်မှ ပွဲတော်လှည့်ဈေးသည်များ လကြိုတင်၍ လျှောက်ထားကြသည်။ စာရေးပေးသွင်းကြသည်။ သေဆု အောင် ငွေကြေး စရန်သတ်ကြသည်။ သည်ပွဲကို အားခဲကြ သည်။ အချို့များ ယခင်နှစ်ကတည်းက လျှောက်လွှာ တင်ခဲ့ကြသည်ဟု သိရသည်။

သည်ပွဲတွင် နာမည်ကြီးသည်မှာ နွားပွဲ။ နွားများ ရောင်းချသည့်နွားပွဲမျိုး မဟုတ်။ အရပ်ရပ်မှ နွားအလှူပြိုင်ပွဲ စနစ်တကျ အေးအေးဆေးဆေး နောက်နွားပြိုင်ပွဲတစ်မျိုးကမူ ကွင်းထဲတွင် အပြေးအလွှား ကြည့်သူများသည်။ တစ်ကွင်းထဲမှ အားပေးသံများဖြင့် ဆူဆူညံညံ လူမသိ သူမသိ လောင်းကြေ ကလေးများကလည်း လျှိုလျှိုဝှက်ဝှက် သိုသိုသိပ်သိပ် စိတ်ဝင်စားစရာ။ တစ်နယ်လုံး သိထားပြီးသားမို့ အထူးတလည် အသိပေးဖိတ်ကြားစရာ မလို။ အချိန်တန်လျှင် နွားဆရာတို့ ရောလာကြစမြဲ။

မြန်မာ့လက်ဝှေ့တွင်လည်း နယ်အနှံ့ အတန်းအရွယ် စုံသည်။ ကရင်ပြည်နယ်၊ မွန်ပြည်နယ်၊ ရှမ်းပြည်နယ်၊ ရန်ကုန် မန္တလေးမြို့များသာမက တစ်ဖက်ကမ်းမှလည်း လာသည့် အနိုင် မခံ အရှုံးမပေး တစ်ကြိမ်တစ်ခါ အရှုံးကြွေးဆို ဆပ်ဖို့ ပြင်ဆင် လာသည်။ စိန်ခေါ်ပွဲများလည်း ရဲရဲတောက် ကြားပွဲများကလည်း မလိမ်တမ်း မညာတမ်း မညာတမ်း အမှန်တကယ် ရက်ရက် စက်စက် ထိုးသတ်ကြသည်။ သတ္တိနည်းသူ မကြည့်ကြေ။

ဘောလုံးပွဲ၊ ဘောလီဘောပွဲများကလည်း အားကျမခံ။ သာစည်နယ်ခံအသင်းများက ပြိုင်ဖက်ကိုစောင့်သည်။ မိတ္ထီလာ၊ မလှိုင်၊ ဝမ်းတွင်း၊ မြစ်သားနယ်များက စာရင်းပေး လာသည်။ တပ်အသင်းအဖွဲ့များလည်း ပါဝင်သည်။ တိုက်နယ်လေးခုက အနည်းဆုံးလေးသင်း။ အုပ်စုပွဲစဉ်များက ဘုရားပွဲတော်ရက်များအလိုက် အံ့ဝင်ခွင့်ကျ။ ထိုက်ထိုက် တန်တန်ဆုချမည့်သူ၊ အားပေးမည့် အဖွဲ့အစည်းကလည်း အဆင်သင့်။

သာစည်တစ်နယ်လုံး တောရောမြို့ပါမကျန် ပါဝင်ကြ သည့်ပွဲတော်။ သာစည်မြို့ခံတို့ နေအိမ်တိုင်း ဧည့်သည်များဖြင့် ပြည့်နေတတ်သည့် ဆယ်ရက်တာကာလ။ ငါးဆူဘုရားပွဲ ရောက်လျှင် ဆွေမျိုးမိတ်သင်္ဂဟများ တွေ့ကြုံဆုံဆည်းရန် ချိန်းဆို ဖိတ်ခေါ်တတ်ကြသည့် အစဉ်အလာ။ တစ်မြို့လုံး ပျော်ပါးမြူးတူးနေကြသည်မှာ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား။

သည်ပွဲတော်တွင် အမှတ်တရ ဓာတ်ပုံရိုက်ကြသည်။ ရွာပြန်လျှင် ပြစရာကြားစရာများ ပါသွားစေရမည်။

ဤသို့သော ဓာတ်ပုံဆိုင်ကြီးများက ဈေးဆိုင်ခန်း၊ တစ်တန်း၊ သီးသီးသန့်သန့်၊ စားသောက်တန်းတွင် အညှာစား ရှမ်းစား၊ ရန်ကုန်စား၊ မန္တလေးစား၊ အစုံအလင်၊ ထမင်းဆိုင်၊ အသုပ်ဆိုင်များလည်း ရောင်းကောင်းသည်။ တရုတ်အကြော် အလှော်ဆိုင်များက တစ်တန်း။ သည်ပွဲတော်တွင် ရောင်း မကောင်းသည့်ဆိုင်မရှိ။ ကြေးထည်ပစ္စည်းလည်း ရောင်း ကောင်းသည်။ သံထည်ပစ္စည်းလည်း အဝယ်များသည်။ သနပ်ခါးတုံးဆိုင်၊ ဖျာဆိုင်၊ ငါးပိငါးခြောက်ဆိုင်၊ ယိုမျိုးစုံ ဆိုင်များတွင် ပွဲတော်လည်းပြီး ပစ္စည်းလည်းကုန်။

လက်ဖက်ရည်ဆိုင်များကပင် အနည်းဆုံးဆယ်ဆိုင်ခန်း၊ ပဲလတာတာ၊ သကြားပဲလတာတာ၊ ဒီကြာကွေး၊ စမူဆာ၊ ပဲဟင်း နံပြားဆိတ်ခြေထောက်စွပ်ပြုတ်ဖွယ်ဖွယ်ရာရာစုံလင်လှသည်။ လက်ဖက်ခြောက်ကောင်းကောင်း၊ အဖျော်ကောင်းကောင်း၊ အရသာရှိရှိလက်ဖက်ရည်က လျှာတွင် တစ်မိမိမိစွဲသည်။

အကြော်ဖိုများက အမျိုးတူရာ တစ်စုတစ်စည်း။ ကြွပ်ကြွပ် ရွရွအကြော်စုံများက စားချင်စဖွယ်။ ပေါက်ချောင်း ဘူးသီးကြော် (အတွဲလိုက်)လည်းရသည်။ ရန်ကုန် ဘူးသီး

(အချောင်းလိုက်) ကြော် လည်းမှာနိုင်သည်။ ဆလတ်ရွက်၊ အချဉ်ရေတိုက် စုံစုံလင်လင်၊ ရေနှေးကြမ်းဖြင့် မြည်းမည်လာ။ အခါးရည်ဖြင့် မြည်းမည်လာ။ လွန်ခဲ့သော ဆယ်စုနှစ်သုံးစုဆိုမှ အတွေ့အကြုံများကို ပြန်လည်အောက်မေ့သည်။

ယနေ့အခါ တွင်ကျယ်လာသည်က ကန်ထရိုက်စနစ်။ သူ့ အစီအစဉ်နှင့် သူ၊ သူ့ လုံခြုံရေး၊ သူ့တာဝန်ယူ၊ သူ့ ဝင်ငွေ နှင့် သူ့ကြီးပမ်းမှူး၊ တစ်နည်းအားဖြင့် တာဝန်ငြိမ်းသည်။ သူတို့က ဘုရားပွဲတော်အတွက် အလှူငွေထည့်ဝင်သည်။ ဘုရားပွဲတော် ဂေါပကအဖွဲ့ ရှုံးမည်လား၊ မစိုးရိမ်ရ၊ အလှူငွေ အတွက်လည်း တွေးပူရန်မလို၊ ပွဲတော်စည်ကားဖို့က စိတ်သာ ချ၊ တာဝန်ယူမည့်သူက ကန်ထရိုက်စီးပွားရေးသမားများ။

ငါးဆူဘုရားပွဲတော်တွင် ယနေ့တိုင်မပါဝင်ဖူးသေးသည် မှာ "မြန်မာ့ရိုးရာခြင်းခတ်ပညာ"။ မနစ်ကတည်းက ကြီးစားနေကြသည်။ ယခုနှစ်တွင်မူ အထမြောက်လိမ့်မည် ထင်သည်။ "မန္တလေး ဝါဆိုခြင်းခတ်ပွဲ" ကို နှစ်စဉ်ကျင်းပနိုင် သကဲ့သို့ သာစည်သားတို့လည်း အညွှန်ကြလိမ့်မည်မထင်။ သည်ခြင်းပွဲတစ်ခုကိုမူ မြန်မာဆန်ဆန်ကျင်းပရန် မျှော်လင့် သည်။ သင်လည်း တစ်ခါတစ်ခါက လာရောက်စေလိုသည်။ ငါးဆူဘုရားပွဲ နှံ့ပျော်ရင်းထူးခြားဆန်းပြား တန်ခိုးကြီးဘုရား များကို ဖူးမြော်ကြပါစို့။ သို့တည်းမဟုတ် ဘုရားကို ဦးစွာဖူးမြော်ရင်း မြန်မာ့ရိုးရာ နွားအလှူပြိုင်ပွဲကိုလည်း အားပါး တရ ကြည့်ရှုနိုင်ကြပါကြောင်း သတင်းပေးဖိတ်ခေါ်အပ်ပါ သည်။

ရန်နိုင်

- ကျမ်းကိုးစာရင်း -
- (၁) သာစည်မြို့ တိပိဋကဓရ အောင်မြင်ခြင်းမှတ်တမ်း | ဆရာတော် မာဂဇီ (သာစည်) |
 - (၂) သာစည်ရာပြည့်မဂ္ဂဇင်းပါ ငါးဆူကျောင်းဆရာတော် အရှင် ပဏ္ဍဝဆောင်းပါး | ကျော်လွင် |
 - (၃) ဆွေးနွေးချက်များ | ဦးတေဇနိယ (ငါးဆူကျောင်း) |
 - (၄) ငါးဆူလက်ဆောင်စာအုပ် (ဦးဥတ္တရ (ပျော်ဘွယ်) |
 - (၅) ကိုယ်တိုင် ပါဝင်ဆင်နွှဲခဲ့သော ဘုရားပွဲတော်ပုံရိပ်များ | (၁၉၈၀) ခုနှစ်ဝန်းကျင်ကာလ |

ထပ်ဆင့်လက်ဆောင်

■ မောင်ပုတ်စည်

ဆံတော်ရှင်ကျိုက်ထီးရိုးနှင့် ပတ်သက်၍ကား အထူးပြောဖွယ်မရှိပါ။ အံ့ဩဖွယ် ဆန်းကြယ်မှု၊ ထူးခြားမှု၊ တန်ခိုးတော်မြတ်ကြီးမားမှုတို့ဟာ မြန်မာနိုင်ငံသာမက ကမ္ဘာ့ကပင် စိတ်ဝင်စားပြီး ဖူးမြော်လေ့လာနေကြပါတယ်။

မွန်ဘာသာနဲ့ ကျိုက်ကူသိရိုး၊ ကျိုက်=ဘုရား၊ ကူသိ=ရသေ့၊ ရိုး=ရွက်သည်ဆိုတဲ့အတိုင်း ရသေ့ဦးခေါင်းဖြင့် ရွက်ထားတဲ့ ဘုရားလို့ အဓိပ္ပာယ်ရပါတယ်။

တကယ်လည်း ရသေ့ဦးခေါင်းပုံရှိတဲ့ ကျောက်တုံးကြီးပေါ်မှာ ရှိတာပါ။ တောင်စောင်းမှာ ကျောက်တုံးဟာ လုံးဝမထိဘဲ လွတ်နေတာကို ဖူးမြော်နိုင်ပါတယ်။

ဒါကြောင့်လည်း ထူးခြားဆန်းကြယ် အံ့ဩဖွယ် ဖြစ်ကြရတာပါ။ ဟိုတုန်းကတော့ ကြက်မတစ်ဝပ်စာ လွတ်နေတယ်လို့တောင် အဆိုရှိခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီနောက် ကျိုက်ထီးရိုးဘုရား ကြီးတစ်ပြားလို့ ဆိုလာပြန်ပါတယ်။

ဒီကနေ့တိုင်လည်း တောင်စောင်းနဲ့ ကျောက်တုံး မထိဘဲလွတ်နေဆဲပါ။ ဒါကြောင့်လည်း မြန်မာနိုင်ငံအရပ်ရပ်က ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များဟာ တဖွဲဖွဲလာရောက်ဖူးမြော် လှူဒါန်းနေကြပါတယ်။ နိုင်ငံခြားသား ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသည်များလည်း တအံ့တဩဖြစ်ကာ ကြည့်ညှိဖူးမြော်လျက် ရှိနေကြပါတယ်။

တရုတ်လူမျိုးတို့ရဲ့ ယုံကြည်မှုကို ကြားဖူးပါတယ်။ တရုတ်လူမျိုးများဟာ ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားကို သုံးခေါက်တက်ပြီး

ရင်း ဖူးပြီးရင် ထောင်ကံဖြစ်တယ်၊ သူဌေးဖြစ်တယ်၊ ချမ်းသာတယ်လို့ အဆိုရှိတယ်ဆိုတဲ့အကြောင်း ကြားဖူးပါတယ်။

ဒါနဲ့ပတ်သက်လို့ တိုက်ဆိုင်မှု ထူးခြားဖြစ်စဉ်ကလေးတစ်ခု ပြောဦးမယ်။ ညွှန်ကြားရေးမှူးကတော် သူငယ်ချင်းအမျိုးသမီးတစ်ယောက်ရှိတယ်။ ဇနီးမောင်နှံအရမ်းချစ်တယ်။ ဇနီးရဲ့အမျိုးတစ်ယောက် နာမကျန်းဖြစ်တော့ အထူးကျဆေးခန်းကြီးတစ်ခုကို တင်ရလို့ ငွေကြေးတော်တော်ကုန်ကျတယ်။ ခင်ပွန်းသိပြီး ကူညီတာလည်းရှိသလို၊ မသိအောင်လည်း ကူညီတယ်။ ကူညီရင်းနဲ့ ဆယ်သိန်းလောက် ကြွေးတင်တော့ ဗျာများနေတယ်။ စိတ်မချမ်းမသာ မှုပျက်နေတဲ့ ဇနီးကို မေးပြန်တော့လည်း ဘာမှမပြောဘူး။ လူနာကတော့ သိန်းချီအကုန်ခံ ကုသနိုင်လို့ ပျောက်ကင်းသွားပါပြီ။ သူ့မှာတော့ ကြွေးတင်ကျန်ခဲ့တာပေါ့နော်။

ဒီတော့ ... သူကလည်း တရုတ်ကပြားဖြစ်တဲ့အတွက် ကြားဖူးထားတဲ့ အတိုင်း အဓိဋ္ဌာန်ပြုပြီး ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားကို သုံးခေါက်တက်မယ်၊ ဖူးမယ်လို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်။

ဒါပေမဲ့ သုံးခေါက်တောင်မပြည့်လိုက်ပါဘူး။ နှစ်ခေါက်မှာပဲ သိန်းတစ်ရာထိပေါက်ပြီး ပြေလည်သွားတယ်။ သူ့ခင်ပွန်းကိုလည်း ဒီတော့မှ အမှန်အတိုင်း ဖွင့်ပြောတယ်။ သူ့ခင်ပွန်းကလည်း စိတ်မကောင်းဖြစ်တာပေါ့။ စောစောကပြောလည်း အပြစ်မပြောပါဘူး။ ဝိုင်းကူဖြေရှင်းပေးမှာပဲ။ အရမ်းချစ်တာကို။ ခုတော့ သူ့ဇနီး မပြေလည်နိုင်ခင် စိတ်ပူပန်သောက

ဖြစ်တာကို စိတ်မကောင်းဖြစ်ပြီး ကြောင့်တစ်ယောက်တည်း ကြိုက်ခံရလို့ ကရုဏာဒေါသောနဲ့ တရုတ်ပြောမိဘူး။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အမြတ်တစ်ခုကလေး ထွက်တယ်။ ဇနီးမောင်နှံ ပိုအထူးအနက်ထားပြီး နှစ်စဉ် ကျိုက်ထီးရိုးတစ်လှူဒါန်းပူဇော်ပြီး ကုသိုလ်တွေ တဆင့်ရနေတာပဲ။ တွေ့တဲ့မိတ်ဆွေတိုင်းလည်း သူတို့လိုလုပ်ကြည့်ပါဆိုတာ အတိုက်တွန်းတယ်။

တစ်လောက ... တူမလေးတစ်ယောက် ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားဖူးသွားတယ်။ အပြန်မှာ တောင်ဆိတ်ဆိတ်တစ်ပုလင်း၊ ဘုရားပုံတော်ပေးတယ်။

အတော်ဖြစ်သွားတာပဲဗျာ။ ဝါသာလိုက်တာ။ ပုံတော်မှာ ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားကို ရှိခိုးတဲ့ ဘုရားရှိခိုးဂီတပေးပါလာတယ်။ ဟန်ကျသွားတာပေါ့ ... အထက်မှာဖော်ပြခဲ့သလို အဓိဋ္ဌာန်ဝင်တဲ့သူတွေအတွက် ပိုပြီးကွက်တိုခွက်အဆင်ပြေတာပေါ့။ ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားအဓိဋ္ဌာန်ဝင်တက်ရောက်ဖူးမြော်ကြရအခါ ဘုရားကိုလည်း ထိထိမိမိရှိခိုးအောင် ဖော်ပြလိုက်ပါတယ်။ ဓမ္မထူးဆောင် ထပ်ဆင့်ဝေငှလိုက်ပါတယ်။

ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားရှိခိုး

အမွှာတံ၊ သီဟတုလျှင်စ
သဗ္ဗလောက၊ သိရောနတ်
သုပါကဋံ၊ အစိန္တေယျ
ဝန္ဒေထူပုံ၊ အနတ္တရံ။

မောင်ပုတ်စည်

နှစ်သစ်ကူးအထူးထုတ်

သင်္ကြန်အတက မင်္ဂလာ

■ နန္ဒာ မိုးကြွယ်

မြန်မာတို့ရဲ့ နှစ်သစ်အခါကာလဆိုတာဟာ တန်ခူးလပဲပေါ့။

တန်ခူးလဆိုတာဟာ နှစ်သစ်အစ ရာသီဖြစ်တာမို့ ရေမြေတောတောင်တစ်ဝှမ်းလုံးမှာ ရွက်ကျင်ရွက်ဟောင်းတွေဆိုတာ လေရှူးတစ်ချက်မွှေလေတိုင်း မြေပြင်ထက်ဆီကို တဖြုတ်ဖြုတ်နဲ့ ကြွေကျနေတာကလား။

အဲသည်အခါမှာတော့ ရိုးညွှတ်တိုင်းဖျားတွေအပေါ်ကို ရွက်ကြေးနုလန် ရွက်သစ်ပြန်ရင်း သန္တာကျေးဥ ကိုက်ညွှန် ပုရစ်ကလေးတွေက ဖြာဖြာဝေလာကြပါပြီ။ မြပူးမြရွက်ကလေးတွေ စိမ်းစိုသာမောလာကြပါပြီ။

လေညှင်းလေးတွေ တသုန်သုန်အတူ ပန်းဝတ်မှုန်ကလေးတွေကလည်း တထုံထုံသင်းလို့။ အဲသည်ကာလမှာ အဖော်ပျောက်ငှက်ကလေးဖြစ်တဲ့ ဥဩငှက်ကလေးကလည်း ပင်ယံထက်ဖျားဆီ နားခိုရင်း နှုတ်တယောနဲ့ နေရှာပြီပေါ့။ သည်ကာလမှာပင် မြန်မာတစ်မျိုးသားလုံး အမျှော်လင့်ကြီး မျှော်လင့်နေခဲ့ရတဲ့ သင်္ကြန်အတကမင်္ဂလာပွဲကလည်း ရောက်လာခဲ့ပါပြီ။

သင်္ကြန်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ဟာ ကူးပြောင်းခြင်း၊ ပြောင်းလဲခြင်း၊ တစ်နေရာမှ တစ်နေရာသို့ ရောက်ရှိခြင်းဆိုတဲ့ အနက် အဓိပ္ပာယ်ရပါတယ်။ ရှေးမြန်မာဘုရင်တွေ လက်ထက်တုန်းက ဆိုရင် သင်္ကြန်အခါသမယကို ရောက်ပြီဆိုမှဖြင့် အေးဘယာတွေ ဝေးကွာစေရေးအတွက် ရေသီတာသွန်းလောင်းတဲ့ ရေသဘင်ပွဲတော်ကြီးကို ဆင်နွဲကြပါတော့တယ်။

သင်္ကြန်မှာ (၁၂)ပါးရှိပါသတဲ့။ အဲ သည် ၁၂ ပါးအနက် မိန်ရာသီ တပေါင်းလကနေ ဖိဿရာသီ တန်ခူးလကို တနင်္ဂနွေ ဂြိုဟ်ကူးပြောင်းတဲ့ သင်္ကြန်ဆိုတာဟာ တခြားသင်္ကြန်တွေနဲ့ မတူပါဘူး။ တစ်နှစ်တာကုန်ဆုံးတဲ့ နှစ်ချုပ်သင်္ကြန်ကြီး ဖြစ်တာမို့ အဲသည် တန်ခူးလမှာကျတဲ့ သင်္ကြန်ကို 'မဟာ' တပ်ပြီး 'မဟာ သင်္ကြန်' ရယ်လို့ ခေါ်ဝေါ်ကြပါသတဲ့။

မဟာသင်္ကြန်ကာလ နှစ်ကူးချိန်ရောက်ပြီဆိုတာနဲ့ မြန်မာနိုင်ငံသူနိုင်ငံသားအပေါင်းတို့ဟာ မေတ္တာစိတ်ကိုအရင်းခံလို့ တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး ရေစင်တွေ သွန်းလောင်းလေ့ရှိကြပါတယ်။ သည်လိုမျိုး ရေစင်သွန်းလောင်းကြတာဟာ ဘုရားရှင်လက်ထက်ကတည်းက ရှိခဲ့တယ်ဆိုတာ သာသနာဝင်ကျမ်းတွေမှာ ပါရှိခဲ့သလို ပုဂံခေတ်မှာဆိုရင် နရသီဟပတေ့မင်းဟာ သင်္ကြန်ကာလရောက်တဲ့အခါ နန်းတော်ကနေ မြစ်ဆိပ်အထိတိုင်အောင် တဲတန်းကြီးတွေကို ဆောက်လုပ်စေပါတယ်။ လူမမြင်သာအောင် အကာအရံတွေ၊ အမိုးတွေလုပ်ပြီး နန်းတော်ကနေ မောင်းမမိသံ၊ ရွှေရံသင်းပင်းတို့နဲ့တကွ တဲတန်းဥမင်ထဲ ကြွမြန်းခဲ့တာဟာ ရေဆိပ်အထိတိုင်အောင်ပါပဲ။ ရေဆိပ်ရောက်တဲ့အခါမှာ ရေဖျန်းသဘင် ဆင်ယင်ပြီး ရေကစားကြတဲ့အကြောင်း မဟာရာဇဝင်ကျမ်းတွေမှာ ဖော်ပြထားပါတယ်။

မြန်မာမင်းတွေလက်ထက်မှာ တစ်လတစ်ကြိမ် ခေါင်းဆေးမင်္ဂလာပြုတာကို သင်္ကြန်ခေါ်တယ်ဆိုပြီး တစ်နှစ်တစ်ကြိမ် တန်ခူးလရောက်တယ်ဆိုရင် ခေါင်းလည်းဆေး၊ ရေလည်းပောက်

ဖျန်းနဲ့ အဲသည်လို ပြုမူရောကစားတာကို 'မဟာဝိသုဝသကြွန်း' လို့ ခေါ်တွင်ပြန်ပါသတဲ့။

အဲသည်အခါမျိုးမှာ ဘယ်လိုမျိုး ဆင်ယင်ကျင်းပသလဲ ဆိုရင်တော့ သင်္ကြန်စောင့်များထားခြင်း၊ အမြောက်သံပေးခြင်း၊ ညောင်ရေသွန်းခြင်း၊ အစီအရင်နဲ့ ရေခပ်သွားခြင်း၊ ရေခပ်ပြန်ခြင်း၊ ရေသွန်းသွားအစဉ်၊ အမှုထမ်းတို့အား အတာကြေးပေးဝေစား သောက်စေခြင်း၊ ဆွမ်းလှပ်ကျွေးခြင်း၊ နှစ်သစ်လက်ဆောင်တော် ဆက်အစဉ်၊ အခင်းအကျင်းအစီအစဉ်များ၊ ထွက်တော်မူခြင်း၊ အလှူတော်စာဖတ်ခြင်း၊ လက်ဆောင်တော်စာများဖတ်ခြင်း၊ မေးတော်မူခြင်း၊ ဝင်တော်မူခြင်း၊ အတာပွဲကျွေးခြင်းနဲ့ ဆုတော် များပေးခြင်းဆိုပြီး ခမ်းခမ်းနားနား သိုက်သိုက်မြိုက်မြိုက် ကျင်းပ တော်မူခဲ့ကြပါသတဲ့။

ခေတ်အဆက်ဆက်မှာ ပေါ်ထွက်ခဲ့ကြတဲ့ စာဆိုတွေဆို ရင်လည်း တန်ခူးလရောက်ပြီဆိုမှဖြင့် စာမပွဲဘဲမနေနိုင်ကြပါဘူး။ သင်္ကြန်အခါသမယမှာ ကောင်းချီးမင်္ဂလာယူကြပုံတွေ၊ တော တောင်ရေမြေ သဘာဝအလှအပတွေကို ရှုထောင့်အမျိုးမျိုးက နေ ကဗျာ၊ လင်္ကာတွေ ပွဲဆိုခဲ့ကြပါတယ်။ ထို့အတူပဲ ရှေးပညာ ရှင်တွေကလည်း သင်္ကြန်အခါမှာ ရှောင်ကြဉ်သင့်တဲ့ ကိစ္စတွေကို ဖော်ပြဆုံးမခဲ့ပါတယ်။ အဲဒါတွေကတော့ -

- (၁) ငိုကြွေးခြင်း၊ ပူဆွေးခြင်း၊
- (၂) မေထုန်သံဝါသမှုပြုခြင်း၊
- (၃) အသားဟင်းလျာစားသောက်ခြင်း၊
- (၄) သောက်စားမူးယစ်ခြင်း၊
- (၅) အမျက်ဒေါသထွက်ခြင်း၊ သတ်ပုတ်ခြင်း၊
- (၆) သွေးထွက်သံယိုဖြစ်အောင် ကျူးလွန်ခြင်း၊ သွေး ဖောက်ထုတ်ခြင်း၊
- (၇) ဆီလိမ်းကျံခြင်း၊ ဆေးလိမ်းကျံခြင်း၊
- (၈) သစ်ပင်ဖြတ်ခြင်း၊ ထင်းခုတ်ခွဲခြင်း၊
- (၉) ကုန်များဝယ်ယူခြင်း၊ သိုလှောင်ခြင်း၊
- (၁၀) ကုန်ရောင်းကုန်ဝယ်ပြုခြင်း၊ ဆိုင်ထွက်ခြင်း၊

စတာတွေကို ရှောင်ကြဉ်ရမယ့်အကြောင်း ဆုံးမခဲ့ပါ တယ်။ အဲဒါတွေကို ရှောင်ခြင်းဖြင့် ကျက်သရေမင်္ဂလာတိုးပွား လာမှာ ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း ညွှန်ပြခဲ့ကြပါတယ်။ တကယ်တော့ 'ရှေးထုံးကိုလည်း မပယ်နဲ့' လို့ ဆိုတဲ့အတိုင်း ပညာရှိလူကြီးသူမ တွေရဲ့ ဆိုဆုံးမမှုတွေဟာ လောကီ၊ လောကုတ္တရာကောင်းကျိုး အတွက်တွေချည်းပါပဲ။

နှစ်ဟောင်းကုန်ဆုံးလို့ နှစ်သစ်ကူးစ အခါသမယမှာ မင်္ဂလာရှိတဲ့ ကေခင်းသောပြုလုပ်မှု၊ ကောင်းသောပြောဆိုမှု၊

ကောင်းသော စိတ်ထားတွေ ရှိနေကြမယ်ဆိုရင် လူ့ဘဝ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံးဟာ သာယာဝပြောတိုးတက်နေမှာ အမှန် ပါပဲ။ အတာရေးနဲ့ ဆေးကြောတယ်ဆိုတာကလည်း နှစ်ဟောင်း က ပြုမူပြောဆိုခဲ့တာတွေ၊ စိတ်ဓာတ်အညစ်အကြေးတွေကို လျှော်ဖွပ်သန့်စင်ပစ်တဲ့သဘောပါပဲ။

ကာလတစ်နှစ် ကူးပြောင်းလာပြီဆိုရင် အသက်တာ တစ်နှစ်ကြီးလာခဲ့ပါပြီ။ သည်အခါမှာ ကျန်ရစ်ခဲ့တဲ့ နှစ်ဟောင်း တုန်းက မိမိတို့ ပြုမူခဲ့တာတွေအပေါ် ပြန်လည်ဆင်ခြင်သုံးသပ် တတ်မယ်ဆိုရင် အကျိုးဖြစ်ထွန်းမှာ အသေအချာပါ။

တကယ်တော့ မဟာသင်္ကြန်ကာလအတွင်းမှာ တစ်ဦး တစ်ဦး ရေဖျန်းကစားကြတာဟာ အဓိကမဟုတ်ပါဘူး။ ရေခဲနဲ့ အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် အေးမြခြင်း၊ သန့်စင်ကြည်လင်ခြင်း စည်းလုံးညီညွတ်ခြင်းအတွေ့အပေါ် အခွဲမြဲတဲ့သဘောပါ။

သင်္ကြန်အခါကာလရောက်ရင် မြန်မာနိုင်ငံသားတွေထိ မိမိတို့ယုံကြည်ကိုးကွယ်ရာ သာသနိကအဆောက်အအုံတွေ ရှိရာသွားလို့ အမွှေးနံ့သာတွေနဲ့ ရေသပ္ပာယ်ခြင်း၊ နှစ်သစ်ကူးစ တစ်နှစ်တစ်ဝါ အသက်တာကြီးပြင်းလာတဲ့ အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် လူငယ်လူရွယ်များအနေနဲ့ သက်ကြီးမိဘဘိုးဘွားတွေကို ရေ သန့်စင်ခေါင်းလျှော်ပေးခြင်း၊ ပူဇော်ကန်တော့ခြင်း၊ ခြေသည်း လက်သည်းညှပ်ပေးခြင်း၊ ဥပုသ်သီတင်းသင် ဆောက်တည် ခြင်း၊ ဓုရလှူခြင်း၊ သားငါးတို့ကို ဘေးမဲ့လွှတ်ခြင်း၊ အလှူအတန်း ပြုခြင်း၊ အန္တရာယ်ကင်းပရိတ်တော်များကို ရွတ်ပတ်သရဇ္ဈာယ် ခြင်း၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းဘာဝနာ၊ မေတ္တာဘာဝနာများ ဆောက်တည်ပွား များခြင်း၊ ဆရာတော်၊ သံဃာတော်များရဲ့ တရားဓမ္မတို့ကို နှစ် ကြားခြင်းဖြင့် လူ့ဘဝမှာ အနေတတ်၊ အနေမြတ် နေဆင် ကူညီ ဆောင်ဖို့လိုပါတယ်။

ပုထုဇဉ်တို့ဘဝ အပျော်ဓာတ်ခံရှိလို့ ပျော်ကြတာ အဖြစ် လို့မဆိုသာပေမဲ့ အပျော်လွန်ကြူးတာမျိုးတွေ၊ သရုပ်ပျက်ထင် စားဆင်ယင်ပြီး မူးရှူးဟော့ရမ်းကြတာတွေ၊ တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး မေ ချင်အောင်စပြီး ရန်ပွဲဖြစ်ပွားကြတာတွေ၊ မြန်မာ့ရိုးရာယဉ်ကျေးမှု ကို အိုးမဲသုတ်သလိုဖြစ်စေမယ့် အပြုအမူတွေကို ရှောင်ကြဉ်ပြီး သင်္ကြန်အတာမင်္ဂလာအခါကာလ မင်္ဂလာသမယမှာ မင်္ဂလာ စွာ ဖြတ်သန်းနိုင်ပါစေလို့ ဆုမွန်တောင်းလိုက်ပါတယ်။

နန္ဒာမိုးကြယ်

မြန်မာ့စိုးရာ သင်္ကြန်ခါ

■ ဆင်ဖြူကျွန်းအောင်သိန်း

မြန်မာမင်းများလက်ထက်တော်

ဇရူးမြန်မာမင်းများ လက်ထက်တော်တွင် သင်္ကြန်ကျပုံကို ကုန်းဘောင်ဆက် မဟာရာဇဝင် တော်မကြီး ဒုတိယတွဲ စာမျက်နှာ ၃၉၀ တွင် ဤသို့ ဖော်ပြထားပေ၏။

“နစ်စဉ်လှူဒါန်းမြဲ အတာသတင်မှစ၍ တစ်ဆယ့်နှစ်ရာသီ သဘင်မင်းပွဲ အလှူတော်များကို ရှေးအစဉ် ထုံးစံရှိသည့်အတိုင်း လစဉ်မပြတ် စီရင်ခင်းကျင်း လှူဒါန်းတော်မူသည်။

“သက္ကရာဇ် ၁၁၉၉ တန်ခူးလပြည့် ကျော် ၂ ရက်၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ သင်္ကြန်ကျသည်။ ၎င်းလပြည့် ကျော် ၄ ရက်၊ သောကြာနေ့၊ အတာနှစ်သိမ့် သက္ကရာဇ် ၁၂၀၀ သို့ တက်သည်။

“သင်္ကြန်ပြောင်းအချိန်တွင် ရွှေမြို့တော်လေးရပ် ကံခါးများက အမြောက်သံ ပေးမြဲပေးရ သည်။ သုံးရက်အတွင်းလည်း ရတနာသုံးပါး သမ္မဒေဝနတ်မှစ၍ ရှေးအစဉ် လှူဒါန်းပသမြဲ အဖွယ်အရာ စသည်တို့ကိုလည်း စီရင်ခင်းကျင်း ပူဇော်လှူဒါန်းစေ၏။ အခါသုံးရက်အတွင်းလည်း ရွှေပြည်တော် မြို့တွင်းမြို့ပြင် ပြည်သူ့ပြည်သားတို့ ခိုက်ပွားရန်စစ် မဖြစ်စေရ။ အပွေးအထုံး နံသာရည် စသည်တို့ဖြင့် ဖျန်းပက်ကစားကြရ၏။”

အတိအကျအားဖြင့် ထီးကျိုးစည် ပေါက်ဖြစ်ရန် ၄၅ နှစ်လိုသေးသော ထို အချိန်အခါက အမေဂုဏ်သင်္ကြန်သည် ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့လိမ့်မည်ဟု ခန့်မှန်းရ ၏။ 'အမွှေးအထုံ နံ့သာရည် စသည်ဖြင့်' ဆိုသောစကားကို အထောက်အထားပြု၍ ဆိုခြင်းဖြစ်ပါသည်။ သင်္ကြန်ရက်အတွင်း ကိုလည်း 'အခါသုံးရက်အတွင်းလည်း' ဆို သော အသုံးအနှုန်းကို ထောက်၍ 'အခါ တွင်း'ဟု ထိုအခါကပင် ခေါ်ကြောင်း အထောက်အထားရပါသည်။

ယဉ်ကျေးသောမြန်မာ

မြန်မာနိုင်ငံသည် ကမ္ဘာကိုလှည့် ပြီး စားပြတိုက်နေသော နယ်ချဲ့သမား၏ လက်အောက်သို့ ကျရောက်သွားခြား မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှု ရုတ်တရက် မပျက်စီး သေးပါ။ ဂါဝေတရား ရှေ့ထားသောလူ မျိုး၊ ဟိရိသတ္တပုတရား လက်ကိုင်ထား သော လူမျိုးအဖြစ် ထင်ရှားနေပါသည်။

သင်္ကြန်ပွဲတော်ကို ကြီးပွားကျင်းပ သည့် ပြည်ရှင်မင်းမရှိခြား ယဉ်ကျေးစွာ ရေကစားခဲ့ကြပါသည်။ ရေပက်ခံမထွက် ပါ။ အခါတွင်းကာလ၌ ဘုရားကျောင်း ကန်သို့ထွက်ပြီး သီတင်းသီလ စောင့်သုံး ကြပါသည်။ ထိုမှတစ်ပါး မိန်းမမျိုးများ သည် မိသားစုပိတ် နေထိုင်ကြပါ သည်။ ရေပက်ခံ မထွက်ပါ။

ထိုသို့ အိမ်ပေါ်တွင်သာ နေထိုင် သော 'အိမ်ကြီးရှင်သမီးချော' များသည် အိမ်တွင်းမပုန်းခြား လမ်းသို့ထွက်လာပါ။ အစ်ကိုကာလသားများကလည်း ထိုကဲ့သို့ သောသူမျိုးကိုမှ ရေပက်လိုသည်။ သို့ ကြောင့် သနပ်ခါးရည်၊ အကျော်၊ စမ္ပာ၊ ကရမက်စသော ရိုးရာပစ္စည်းဖြင့် မွှေး ကြိုင်အောင်လုပ်ထားသော ရေဖလားများ ဖြင့် ရောက်လာကြသည်။

"ဆရာကြီးရဲ့ သမီးတွေကို ရေ လောင်းပါရစေခင်ဗျာ"

ကာလသားများသည် သမီးရှင် မိဘများထံသို့ဖြစ်စေ၊ ဖခင်ထံသို့ဖြစ်စေ လာရောက်ရှိခိုးပြီး ခွင့်တောင်းကြသည်။

"အေးကွယ်... အေးကွယ်၊ စား ကြပါဦး"

မြန်မာလူမျိုးတို့သည် အလှူရေ စက် လက်နှင့်မကွာသော လူမျိုးဖြစ် သည်။ ထို့ကြောင့် အခါကြီးရက်ကြီးတွင် ဆွမ်းလောင်းရန်၊ ဥပုသ်စောင့်ရန်၊ အိမ်နီး ချင်းများဖို့ပေးစေရန် မုန့်လှော်ကြသည်။ မုန့်ဖက်ထုပ်၊ မုန့်ကတိုးဝါ၊ မုန့်စလင်း ထောင့်၊ မုန့်ဝက်သခေါက်၊ ထန်းသီးမုန့်၊ ထန်းရည်ချိုမုန့် စသည်ဖြင့်။

ထိုမုန့်တစ်မျိုးမျိုးဖြင့် ကာလသား များကို ဧည့်ခံသည်။ ထိုနောက်တွင်မှ အိမ်တွင်းသို့လှမ်း၍ "သမီးတို့ရေ... ထွက်ခဲ့ကြပါဦး။ သည်မှာ သည်းလို့မောင် တွေက ရေပက်ချင်လို့တဲ့" ဟု လှမ်းခေါ် ပေးသည်။ ထိုအခါ တဘက်ကလေးတွေ ခြုံလျက် သမီးတွေ ထွက်လာသည်။ အစ်ကိုကာလသားများ ရေပက်ပုံကလည်း ဝေါ့ခနဲမဟုတ်။ အမွှေးနံ့သာများကို သပြေခက်ဖြင့်ဆွတ်ကာ ပက်ဖျန်းကြ သည်။

စက္ကူဆိုသောအရာနှင့် ထိုအပေါ် တွင် ပုံနှိပ်စာလုံးဖြင့် ပုံနှိပ်ဖော်ပြသော သင်္ကြန်စာမပေါ်မီက 'တစ်ရွာဝင်တစ်ရွာ ထွက် ဆန်၊ ပဲ၊ ပြောင်း၊ ငှက် အစွန့်ခံ သော ပုဏ္ဏားများ၏ နှုတ်ထွက်ဟောစာ တမ်းကို နားထောင်ကြရ၏။

မင်းနေပြည် ရာဇဋ္ဌာနိက သင်္ကြန် ကျလျှင် အမြောက်သံပေးကာ ထိုအသံ ကို ကျေးရွာများက မကြားပါ။ ပုဏ္ဏားတို့ အသံကိုသာ ကြားကြရ၏။ သို့ကြောင့် သူတို့က ကျသည်ဆိုသောရက်တွင် သင်္ကြန်ကျကာ သူတို့က တက်သည်ဆို သောရက်တွင် တက်ကြရသည်။

ထိုသင်္ကြန်ရက်အတွင်း၌ များသော အားဖြင့် အလှူပိကို နားထားကြ၏။

ပုဏ္ဏားများကလည်း "သင်္ကြန်တိုင်း၌ ရန် မဖြစ်ချ၊ သစ်ပင်မခုတ်ချ၊ မငိုရ" စသည် ပညတ်ချက်များ ထုတ်ပြန်သွားကြသည်။ ကျေးရွာသူ၊ ကျေးရွာထားများက လိုက်နာ ကြသည်။ လိုက်နာရန် ကြိုးစားကြသည်။

ထိုအခါတွင်း၌ အချို့သောမြို့၊ အချို့သော ကျေးရွာများ၌ ဆွမ်းလောင်း ပွဲများရှိသည်။ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်များက သင်္ကြန်အကျနေ နံနက်အရုဏ်တက်တွင် ရောက်လာကြ၏။ တစ်ပါးမဟုတ်၊ နှစ်ပါး မဟုတ်။ ရာချီပြီး ကြွလာကြခြင်းဖြစ် သည်။ သို့ဖြစ်၍ ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမ များကလည်း မုန့်ဆွမ်းမလောင်းနိုင်ဦး တော့ လောင်းနေကျ ရိုးရိုးဆွမ်းကိုကား ကြိုးစားချက်ပြီး လောင်းလျှကြ၏။

မုန့်ဆီကြော်အဖြူ၊ အနီ၊ ငှက်ပျော သီး၊ ဘဲဥ၊ မုန့်ဖက်ထုပ်အနီ၊ မုန့်ဖက် ထုပ်အဖြူ စသည်ဖြင့် မီးခိုးတလူလူနှင့် အိမ်တိုင်းနီးပါး မုန့်လှော်ကြသည်။ အကျ နှင့် အကြတ်နေများတွင် အရုဏ်တက်ချိန် ၌ ကြွလာသော ရဟန်းသာမဏေများကို လောင်းလျှကြ၏။ အတက်နေတွင် အိမ် ပေါက်စေ လိုက်လံဝေငှသည်။ လိုက်ခံ ဝေငှသူမှာ မိမိတစ်ဦးတည်းမဟုတ်။ သို့ ဖြစ်၍ မုန့်ချင်းလဲလှယ်စားသုံးရသကဲ့သို့ ရှိ၏။

အချို့ အယူသီးသူများ ရှိသည်။ သင်္ကြန်အတက်နေ့၏ နောက်တစ် ရက်သည် နှစ်ဆန်း ၁ ရက်နေ့ဖြစ်၏။ ထိုနှစ်ဆန်း ၁ ရက်နေ့တွင် ငွေထွက်ပါက တစ်နှစ်လုံး ထွက်နေတတ်သဖြင့် ငွေ ကြေးမသုံးစွဲကြချေ။ ထိုနေ့တွင်ရရှိသော ငွေကြေးကို ထုံးတမ်းပြီး သိမ်းသည်။ ထုံးတမ်း ပြီး မှတ်သားခြင်းမှာ သုံးစွဲပစ်မိမည် နှီး စိမ်းသောကြောင့် ဖြစ်ပေ၏။

နောက်တစ်ကြောင်းလည်းရှိသေး ၏။

နှစ်ဆန်း ၁ ရက်နေ့သည် တနင်္ဂနွေ ဖြစ်၍၊ လေးတန်လဲလှယ်သည့် ဝေငှသည့်

ထိုအခါ အဟောထုတ်သူ၏ အကြောင်း ပြချက်မှာ စာနာစေ့သည် ဂဠုန်ဖြစ်၏။ ကော်ကြီး ၁၄ ပါး ဘုရားရှိခိုးထဲတွင် "တောင်ဟုန်ပြင်းလျက် ဂဠုန်စက်" ဟု ဖိသည်မဟုတ်လော။ ထို့ကြောင့် လေ ပြင်းအကျဆုံးများမည်။

နှစ်ဆန်း ၁ ရက်နေ့သည် စနေဖြစ် အံ့။ "စနေဆန်းတယ်၊ မီးကိန်းရှိတယ်"။

အပျော်လွန်သဖြင့် အပျက်သဘော ရောက်

မြန်မာတို့တွင် တန်ခူးအစ တပေါင်း အဆုံးရှိသော လပေါင်း ၁၂ လရှိသော် ငြား တစ်နှစ်လုံးတွင် ၃၅၄ ရက်သာ ရှိ သည်။ သို့ဖြစ်၍ လနှင့် ကိုက်ညီစေရန် လထပ်ပေးရသည်။ သို့ဖြစ်သောကြောင့် သင်္ကြန်ကျရက်သည် တန်ခူးတွင်ချည်း မရှိပေ။ ကဆုန်လတွင် သင်္ကြန်ကျသည် လည်း ရှိ၏။

သို့ရာတွင် ပြက္ခဒိန်အသုံးတွင်လာ သောအခါ သင်္ကြန်ကျသည့်နေ့ကို ပြန်လက် သတ်ထားကြသည်။ မှန်ပါသည်။ လေး နှစ်ကြာမှ တစ်ရက်သာ ရပ်ထပ်ရသော ကမ္ဘာသုံးပြက္ခဒိန်တွင် ၃၆၅ ရက်ရှိသည့် အတွက် အတွာအခြား မကြီးမားပေ။ သို့ ဖြစ်၍ ဧပြီ ၁၂ ရက်ဝန်းကျင်တွင် မြန်မာ သင်္ကြန်ကျ၏။

တစ်ဆယ့်နှစ်ရာသီပန်းများအနက် စံပယ်ပန်းကို တန်ခူးပန်းဟု ရေးအခါက ခေါ်ဝေါ်ကြ။ မှတ်သားကြ၏။ ယခုအခါ တွင် စပယ်သည် ၁၂ လလုံးပေါ်နေ သဖြင့် တန်ခူးပန်းမဟုတ်ပြီ။ ပိတောက်ရှိ သေး၏။ ပိတောက်လည်း သင်္ကြန်လွန်မှ ပွင့်သည့်နှစ်ရှိသဖြင့် ပိတောက်လည်း သင်္ကြန်၏။ သဒကတ မဟုတ်ပြီ။

အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း ဝါရတရား ရှေ့ထားသော မြန်မာ့ ဟိရိ သိက္ခမ္ပတရား အားကြီးသော မြန်မာ

သည် နှစ်ကာလကြာမြင့်သောအခါ ယို ယွင်းလာသည်။ မြန်မာနိုင်ငံတွင်းသို့ နိုင်ငံ တကာမှ လူရော ယဉ်ကျေးမှုများပါ အလုံးအရင်းဖြင့် ထိုးဖောက်ဝင်ရောက် လာသည်။ အထူးသဖြင့် ကိုလိုနီနယ်ချဲ့ သမား၏ အမှုအကျင့်များကို အထင်ကြီး သူများကို အမြော်အမြင်ကြီးသော မျိုးချစ် မြန်မာများက ထောက်ပြခဲ့ကြသည်။

ဥပမာ - April Fool

ထိုဥပမာသည် မြန်မာတို့၏ တန်ခူး လနှင့် သွားရောက်တိုက်ဆိုင်နေသည်။ အမျိုးသားယဉ်ကျေးမှုကို အထင်သေးမှု များ၊ ဗြူပြုများတွင် ပေါ်ပေါက်လာရာ မြန်မာတို့၏ နှစ်သစ်ကူးသင်္ကြန်ပွဲကို ဧပြီ အရူးပွဲနှင့် ရောနှောရန် ကြိုးစားကြသည်။

ထို April Fool ၏ အဋ္ဌေအသက် ကို မဗ္ဗဒတွင် အနည်းငယ်ခံစားပူးပါ သည်။

မြတ်စွာဘုရားနှင့် သံဃာတော်များ ဆွမ်းခံမထွက်ရန် ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမ များက လာရောက်လျှောက်ထားကြသည်။ လျှောက်ထားသူများ၏ အကြောင်းပြချက် မှာ လူယုတ်မာများ ရမ်းကားသောင်း ကျန်းကြမည်ဖြစ်သောကြောင့် မြတ်စွာ ဘုရားနှင့် သံဃာတော်များ မကြားမမြင် စေရန် ဖြစ်၏။

ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများ ရည် ညွှန်းသောနေ့မှာ April Fool နှင့် တစ် ထပ်တည်းဖြစ်တော့သည်။ ဗြူပေါ်ရှိ လူယုတ်မာများ၊ လူရမ်းကားများသည် အကြောင်းမဲ့ ဆဲရေးကြသည်။ ညစ်ညမ်း သော အသုံးအနှုန်းများပါသည့် ဆဲရေးမှု ကို အလုပ်တစ်ခုဖြစ် သဘောထားကာ ဆောင်ရွက်ဆဲရေးကြ၏။

ထိုနေ့တွင် မိကောင်းဖခင် သား သမီးများ အိမ်တွင်းပုန်း၏။ အနန္တငါးပါး ဌ် ရိုသေကိုင်းရှိုင်းသူများ အိမ်တံခါးပိတ် ထားကြ၏။ ထိုအရူးပွဲကာလ ကုန်ဆုံး တော့မှ အိမ်ထဲမှ ထွက်လာကြသည်။

ယုတ်မာရှိုင်းရှိုင်းသော ဆဲရေးသံများ ရင်စဲ သွားတော့မှ အိမ်တံခါးများ ပွင့်လာ၏။

ရန်ကုန်မြို့တွင်ကျင်းပသော သင်္ကြန် ပွဲများသည် April Fool ဘက်သို့ ဦးတည် လာနေသည်။ ထိုအခြေအနေမျိုး ပီပီသ သဖြစ်လာရန် အားထုတ်သူများလည်း ရှိ လာသည်။

အပြုသမားတို့ အားသာဆဲရှိ

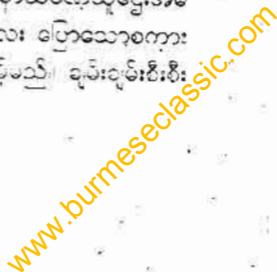
သို့ရာတွင် အမည်းရှိလျှင် အဖြူရှိ ရပေမည်။ အပျက်ရှိလျှင် အပြုလည်း ရှိရမည်သာ ဖြစ်၏။ မြန်မာတို့၏ နှစ်သစ် ကူးသင်္ကြန်ကို မပျက်စီးစေလိုသူများက 'မဟာသင်္ကြန်'ဟု အမည်ပေးကြသည်။ အပျက်ဘက်မှ အပြုဘက်သို့ရောက် အောင် ကြိုးစားကြသည်။

သက်ကြီးဝါကြီးများကို စုပေါင်း ကန်တော့ခြင်း၊ ခေါင်းလျှော်ပေးခြင်း၊ ခြေ သည်းလက်သည်း ဖြတ်ပေးခြင်း စသည် များ ဖြစ်ပေ၏။ အပျက်သမားများကို ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်ပေါ်လာသော ကောင်း ကျိုးကောင်းမှု ဖြစ်ပေသည်။

နှစ်သစ်ကူး သင်္ကြန်အခါတွင် တစ် ဦးကိုတစ်ဦး သန့်ရှင်းသောရေဖြင့် ဖျန်း ပက်ကြသည်။ မည်သည့်အတွက် ရေဖြင့် ဖျန်းကြ၊ ပက်ကြသနည်း။ ပုအိုက်သော ရာသီဖြစ်သည့်အတွက် အပူသက်သာစေ ရန် အေးသောရေဖြင့် ပက်ခြင်း၊ ဖျန်းခြင်း ဖြစ်သည်။

သို့လျှင် ရိုးရှင်းစွာ ဖြစ်တည်သော အခြေအနေကို ရှုပ်ထွေးကျွေးလိမ်စွာ တွေးကြရေးကြ၊ ပြောကြသူများလည်း မျှသေး၏။ ထိုသို့ ရှုပ်ထွေးကျွေးလိမ်စွာ ပြောဆိုကြသူများက "နှစ်ဟောင်းမှ မကောင်းမှုတွေကို အတာရေဖြင့် ဆေး ကြောခြင်းဖြစ်သည်" ဟုပေ၏။

ထိုအခါ အနာထပိဏ်သူဌေးအိမ် မှ ချေခပ်သမကလေး ပြောသောစကား ကို ညွှန်ပြရပေလိမ့်မည်။ ချမ်းချမ်းစီးစီး

တွင် ရေစိမ်းနေသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို တွေ့
သဖြင့် မေးသည်။

“ကျွန်မတို့မှာ အရိုက်ခံရ အဆဲ
အဆိုးများနီးလို့ ချမ်းချမ်းစီးစီးငါ့ပြီး ရေ
ခပ်ရတယ်။ ဘကြီးမှာ ဘယ်သူ့ကို
ကြောက်လို့ သည်ရေထဲ ဆင်းစိမ်းနေရ
တာတုံး”

“ဟဲ့... ကောင်းမလေး၊ မကောင်း
မှုတွေ ရေထဲပျော်ပါသွားအောင် ရေထဲ
ဆင်းစိမ်းနေရတာဟဲ့”

“ဟင်... မကောင်းမှုတွေ ပါသွား
ရင် ကောင်းမှုတွေလည်း ရေထဲပျော်ပါ
သွားတော့မှာပေါ့”

ယမန်နှစ်ကမကောင်းမှုတွေ အတာ၊
ရေဖြင့် ပျော်ပါသွားပြီဆိုလျှင် ကုသိုလ်
ကောင်းမှုတွေလည်း အတာရေဖြင့် ပျော်
ပါမည်မှာ သေချာ၏။ သို့ရာတွင် ကောင်း
မှုဖြစ်စေ၊ မကောင်းမှုဖြစ်စေကို ရေဖြင့်
ဆေးရှုံ့မရပါ။ ယင်းသို့မရသည်ကို ရစ
တမ်းပြောလျှင် ကောင်းမှုသည် မကောင်း
မှုနည်းတူ ရေ၌ပျော်ပါရလိမ့်မည်။

အမှန်မှာ တန်ခူးရေကုန်၊ ကဆုန်
ရေခန်းဟု ဆိုသောစကားရှိထားသည်။
တန်ခူး၊ ကဆုန်မှာ အလွန်ပူ၏။ ထိုအပူ
သက်သာစေရန် အေးမြသောရေဖြင့်
ပက်သည်။ ဖျန်းသည်။ အလွန်ရှင်းသော
အလွန်ရိုးသော၊ အလွန်သိသာသော
အကြောင်းအရာ ဖြစ်သည်။

မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှုကို အထင်သေး
သူများသည် အမျိုးသားယဉ်ကျေးမှုကို
ထဲထဲဝင်ဝင် မသိကြပါ။ သို့ကြောင့် April
Fool ဖြင့် အစားထိုး၍ စိတ်ကူးကြခြင်း
ဖြစ်ပေသည်။ သို့ရာတွင် မြန်မာတို့၏ နှစ်
သစ်ကူးပွဲတော် သင်္ကြန်ခါသည် ရိုးသား
ပေသည်။ သို့ရာတွင် မြန်မာတို့၏ နှစ်
သစ်ကူးပွဲတော် သင်္ကြန်ခါသည် ရိုးသား
သော တိုင်းတစ်ပါးသားတို့၏ အထင်ကြီး
လေးစားမှုကိုပါ ခံယူရရှိနေ၏။

ကျေးလက်ရှိ လူငယ်ကာလသား
များသည် အခါကြီးရက်ကြီးအတွင်း၌ ရွာ
ရိုးလျှောက်ကာ ရေပက်၏။ နေ့လယ်နေ့
ခင်းတွင် ရေမပက်ရသောအခါ ဘုရားသို့
သွား၍ ခြံနယ်တွေ ရှင်းသည်။ ထိုသုတ်
သည်။ ဘုရားသော်မျှ မရှိသောရွာတွင်
ဘုန်းကြီးကျောင်းသို့... က... တံ
ဆေးခြင်းအစ၊ အခြားဗာဟုများကို
ဆောင်ရွက်ပေးကြ၏။

မြို့များတွင် ရေရိုက်ခြင်းပက်သော
အပြုအမူသည် မယဉ်ကျေးပေ။ သို့တစေ
ကလေးတွေ ခွက်စောင်းခုတ်သည်ကိုသာ
ရိုင်းစိုင်းသည်ဟု ပြောနေကြ၏။ စင်စစ်
သော်ကား မည်မျှပင် ခမ်းနားသောမဏ္ဍပ်
ကြီး ထိုးထားစေကာမူ မေတ္တာစိတ်မပါ
သည့်အတွက် ရိုင်းစိုင်းပါသည်။

ထိုအရိုင်းစိတ်ကို ရွှေဖျက်ပေးသူ
မှာ နှစ်ဆန်း ၁ ရက်နေ့တွင် တရားနာ
ခြင်း ဖြစ်သည်။

စီးပွားရေးသမားများ၏ ကြော်ငြာ
မဏ္ဍပ်များ၊ နိုင်ငံရေးသမားများ၏ သံချပ်
ကားများ အကြောင်းတစ်စုံတစ်ရာကြောင့်
မှေးမှိန်သွားသည်ဆို၍။ သင်္ကြန်ကို ကြို
ဆိုသော အတာအိုးထိုးခြင်းကား တိမ်
ကောမသွားပေ။

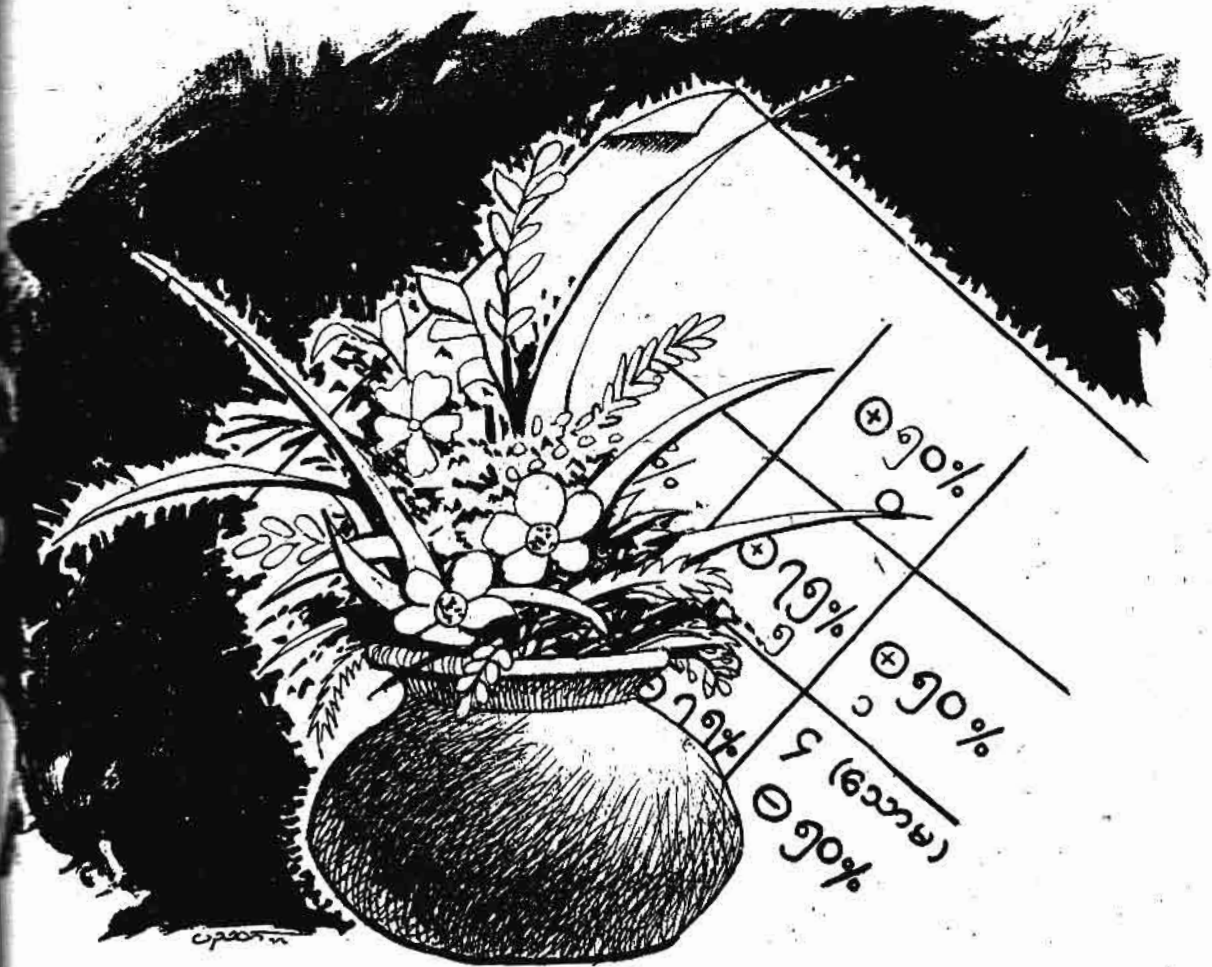
နှစ်ဆန်း ၁ ရက်နေ့တွင် ထိုအခါ
ငွေကို ထုံးတို့ကာ မှတ်သားထားသည့်
နည်းတူ၊ ထိုနှစ်ဆန်း ၁ ရက်နေ့မှာ
အန္တရာယ်ကင်းပေရိတ် ရွတ်ဖတ်သည်
နာကြားကြ၏။ ပရိတ်ရွတ်သော သံသေ
တော်များ၏ရှေ့တွင် ပရိတ်ရေပုလင်းများ
ကို ပရိတ်သံများ၊ ပရိတ်ပေါက်ပေါက်
ဆန်မန်းများ ချထားကြ၏။

ယင်းတို့အပြင် ပရိတ်ရွတ်ပွဲ၌ ခေါ်
လျှင်မပြီးသောအရာ ရှိသေး၏။ ၎င်းများ
သစ်ရွက်မျိုးစုံ ထိုးထားသော ပရိတ်မျိုး
ဖြစ်သည်။ မိမိအိမ်တွင် လင်ကိုယ်မယား
သာရှိငြား ပရိတ်အိုးကိုကား ခုနစ်နေ့
အောင် ကြိုးစားကြ၏။ ခုနစ်နေ့ကို ကိုယ်
စားပြုသော အညွန့်အရွက်များမှာ ဖုန်း
ကဲ့ကော်၊ ဆီ၊ ခရု၊ သပြေ ဝါ၊ တစ
တို့ပေတည်း။

သို့ဖြစ်သောကြောင့် ရွှေပရံသီး ချွေ
ကြီးရိုက်ခွဲ မလုပ်နဲ့၊ မလုပ်နဲ့အစ ပေါက်
ကရအဆုံးတို့ဖြင့် မြန်မာ့ရိုးရာ အတာ
သင်္ကြန်ကို အပျက်တရားများ မည်သို့ပင်
ပွားလွန်းခဲ့စေကာမူ အပြုသမားများကသာ
အသာရရှိနေဆဲ ဖြစ်ပါကြောင်း။

ဆင်ဖြူကျွန်းအောင်သိန်း

၁၃၇၅ (အောင်စည်ထွန်းပြောင်) ခု၊ နှစ်သစ်ထူး အထူးဟောကိန်းပဒေသာ ယတြာများ

■ မိုးသောက်ကြယ် (၉၉ ကြိမ်မြောက် သွေးလှူရှင်)

ခရစ်နှစ် ၁၇-၄-၂၀၁၃ မှ ၁၆-၄-၂၀၁၄ နေ့အထိ (၁)နှစ်တာလာကို ကောဇာမြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၇၅ ခု (အောင်စည်ထွန်းပြောင်)နှစ် ဖြစ်ပါသည်။

ဤ တစ်နှစ်တာကာလအတွင်း ခုနှစ်ရက်သာသနိက အပေါင်း (ရာဟုအချိန်ဖွားမြင်သူများပါမကျန်)တို့သည် စိတ်ကရည်ရွယ်လေသမျှ နှုတ်ကပြောကြားလေသမျှ ကိုယ်ကာယကလုပ်ဆောင်လေသမျှ အလုံးစုံအောင်မြင်ပြီးမြောက်စေခြင်းအလို့ငှာ အထူးဟောကိန်းပဒေသာ ယတြာသျှော်ကာဏ္ဍတို့ကို ဖော်ထုတ်တင်ဆက်အပ်ပါသည်။

၁၃၇၅ ခုနှစ်၏ ကောဇာမဟာဘုတ်/ကောဇာဇေယျတိုင်

	၈ ၅၀%	
	၀	
၈၁၀၀%	၈ ၇၅%	၈ ၅၀%
	၅	၁
၈ မရဏ	၃	၄ (သောမ)
၁၀၀%	၆	၈ ၅၀%

	သြဇာပေး	
ထင်ပေါ်	ပစ္စည်းတာရာ /တွေးပူ	လိမ်လည်ခြင်း ပရိယာယ်
ရွေ့လျော မတည်ငြိမ်	အပျက်	ထင်ရှားအောင်မလုပ်ရ (လောဘ)

- ၂
- ၅
- ၁
- ၄
- ၀
- ၃

⑥ * ကိစ္စ

ပြိုဟ်ခွင်စွမ်းအားများ

မူလပွား၊ မြန်မာမွေးသက္ကရာဇ်ဖြစ်သော (၁၂၇၇၊ ၁၂၈၄၊ ၁၂၉၁၊ ၁၂၉၈၊ ၁၃၀၈၊ ၁၃၁၂၊ ၁၃၁၉၊ ၁၃၂၆၊ ၁၃၃၃၊ ၁၃၄၀၊ ၁၃၄၇၊ ၁၃၅၄၊ ၁၃၆၁၊ ၁၃၆၈၊ ၁၃၇၅) မွေးနှစ်တို့၏ ဘဝပြောင်းလဲမှု အစိတ်အပိုင်း ကောင်း/ဆိုး တစ်ဆစ်ချိုး ဖြစ်ပေါ်စေမည့် မဟာဘုတ်(၃)ကြွင်း မွေးနှစ်သမားအုပ်စုဝင်များ ဖြစ်ပါသည်။ ဆက်လက်၍ တနင်္ဂနွေသားသမီး/အမည်ရှင်များမှ အစပြု၍ စနေသားသမီး/အမည်ရှင်များအဆုံး (ရာဟုချိန်-ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နေ့လယ် ၁၂ နာရီနောက်ပိုင်း မွေးဖွားသူများမကျန်)တို့အတွက် ဟောကိန်းပဒေသာယတြာကဏ္ဍ ဖြစ်ပါသည်။

(၁) တနင်္ဂနွေသားသမီး၊ အမည်ရှင်များ၊ အမည်စာလုံးရှေ့ (အ၊ ဥ၊ သြ၊ ဓ) အစပြုထားသူများ

နှစ်ဆန်းတစ်ရက်နေ့မှ စတင်၍ ရွတ်ပွားပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ရန်မှာကား ရဟန်း၊ သာမဏ၊ ကိုရင်ကြီး၊ ယောက်၊ သူတော်စင်၊ ရသေ့၊ ရသေ့မ၊ တရားစခန်းဝင်ခြင်း၊ သီလမြဲခြင်း၊ ဖိုးသူတော်၊ သီလရှင်၊ အဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ်ဝင်ခြင်း စသည့်အသွင်ပြောင်း/ဘဝပြောင်း ယတြာများပြုလုပ်ပေးပါ။ ဘာသာရေး၊ သာသနာရေးလုပ်ငန်းများ အထူးလုပ်ဆောင်ခြင်း၊ နေအိမ်ဘုရားတွင် ဖီးကြမ်းငှက်ပျောသီး ၅ ဖီးနှင့် သာသနာပွဲ စီရင်ပူဇော်ပြီး သရဏဂုံဂါထာဖြစ်စေ၊ အခြားအာရုံကျရာ ဖြစ်သော ဂါထာ

မန္တန်ပရိတ်ဖြစ်စေ၊ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ပုတီးစိပ်ပေးပါက အထူးထူးပင်ပညာ၊ ဖီးကြမ်းငှက်ပျောသီး ၂ လုံး အခွံခွာ၊ မွေးနေ့တိုင်သွားကပ်ပြီး လိုရာဆန္ဒပြုပါက ဘေးအန္တရာယ်ကင်းကွာပြီး ဇနီးဥစ္စာတိုးတက်၍ ကောင်းကျိုးမက်လာများ အထူးပြည့်ဝစေနိုင်လုပ်ငန်း၊ သင်တန်း၊ အဆင့်အတန်း၊ စီးပွားကြီးပွားရေး လုပ်ငန်းများ အဆင်မပြေခဲ့သော် မဟာတေဓဗျ၊ ဝိဂ္ဂုဏ္ဍက၊ ဝိဂ္ဂုဏ္ဍကုဝေရ အစရှိသော သာသနာစောင့်နတ်မင်းကြီး ၄ ပါး အပိုင် နတ်အများတို့အား အထူးမေတ္တာပေးပို့ အမှုအတန်းပေးပေးပါက ထူးခြားစွာ အောင်မြင်မည်။ အောင်မြင်လျှင် ရာခိုင်နှုန်းမည်မျှ (ဥပမာ ၁၀%) စသည် လှူဒါန်းပါမည်ဟု ကတိပြုပါ။ ကတိအတိုင်း မလုပ်ပါက ပျက်စီးဆုံးရှုံးမှုကြုံတတ်ပါသည်။ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ခြင်း ပုတီးစိပ်ခြင်းများ ပြုလုပ်ခဲ့သော် အဖြူ၊ အညိုရောင်များများ ပါတာကို ဝတ်ဆင်သုံးစွဲပါ။ ထူးခြားဆန်းပြားသော ဂန္ဓာဓိ၊ ယောဂီကျင့်စဉ်များ၊ တန်ခိုးအစွမ်းထက်မြက်သော ဂါထာမန္တန်များ ပေးလာရရှိတတ်ပါသည်။ အဓိဋ္ဌာန်တွေဝင်ခြင်း ထူးခြားဆန်းပြားအကျိုးသွားများ ကြုံပါမည်။ ကောင်းအား +၅၀% ကြုံတွေ့ရပါမည်။

ရွတ်ပွားရန်

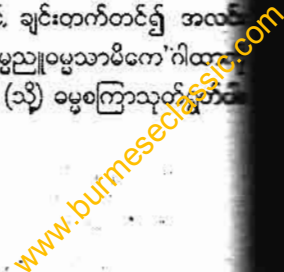
ဟိထမံ သကလက္ခဏာ၊ ကေပဒံ၊ ဒုတိယာဒိ ပဒဿနိဒဿနတော။ သ၊ မ၊ ဝိ၊ ဒု၊ နိ၊ မာ၊ သ၊ မာ ဒု၊ သနိ၊ ဇူကမတော ဝိဘဇေ ပထမေ နဝိနာ။ (၁၂)လုံးဘွဲ့၊ ရွှေငှက်ဂါထာအဘိဓမ္မတ္ထသင်္ဂဟ အဖွင့်သင်္ခေပဝဏ္ဏဋီကာ (၂၀၆)လာ သက္ကအနက် (၁၆)ချက်ဂါထာတော် (၁၀၀)ခေါက် အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့် မပျက်မကွက် နေ့စဉ် ရွတ်ပွားပူဇော်/ပုတ်...ရန်။

ပြုလုပ်ရန်

နေပူခံကျောက်ပြားခင်းခြင်း/အလှူငွေပါဝင်ခြင်း၊ ရေစက္ကူပုံသကူပစ်ခြင်း၊ ငါး၊ ခွေး၊ ကြောင်၊ ကျီး၊ ကြက်၊ အစာကျွေးခြင်း၊ စာကလေး၊ ကဏန်း၊ ငါးလွှတ်ခြင်း၊ ကျောက်သာသနီက အအုံဆောက်လုပ်ခြင်း၌ တတ်စွမ်းတာ ပါဝင်ကျွေးခြင်း ပြုလုပ်ပေးပါ။

အထူးယတြာ

ကြွေပန်းကန်တစ်ချပ်တွင် ချင်းတက်တင်၍ အလယ်တိုင်အဖြူရောင် ထွန်းညှိပြီး 'ဓမ္မညာဓမ္မသာမိကေ'ဂါထာ (၁၀၈)ခေါက်ပုတီး ၉ ပိတ် စိပ်ပါ။ (သို့) ဓမ္မစကြာသုတ်ရွတ်ပြီး အခွေဖွင့်ပါ။

(၂) တနင်္လာသားသမီးများ၊ အမည်ရှင်များ၊ အမည်စာလုံးရှေ့ (က၊ ခ၊ ဂ၊ င)ပါသူများ

ယင်းအမည်ရှင်များသည် ၁၃၇၅ ခု၊ တစ်နှစ်တာကာလပတ်လုံး အထက်လူကြီး၊ ကြီးကလေး၊ ဖခင်၊ ဦးလေး၊ အစ်ကို စသူတို့၏ ကူညီပံ့ပိုး မစမှု ခံရမည်။ လုပ်ငန်း၊ ပညာ၊ သင်တန်း၊ အဆင့်အတန်း၊ ဂုဏ်သိက္ခာ ထူးခြားစွာ တိုးတက်တတ်၏။ ရိုးရာရှိလျှင် လက်ခံထားပါလျက် မေ့လျော့နေတတ်ပြီး ရိုးရာနတ်ဖမ်းစားတတ်၏။ နားလည်တတ်ကျွမ်းသူနှင့် ရိုးရာဖော်ထုတ်တင်ပြောကြားခြင်းက ကံအလှူငှာတက်မည်။ အုန်းဆွဲသော လေထုထုံးစံရှိရင် နတ်အုန်းပုပ်ခြင်း၊ အစိုထွက်(အိမ်ပျက်)ခြင်း ဖြစ်နေတတ်ပါ၍ ငွေသားကိုးထားပါ။ နံ့သာဖြူနီ၊ နံ့သာရည်ပက်ထားပါ။ ရှားပန်းနီစ လဲပေးပါ။ အဲဒီလိုပြုပြင်ရင် ကံကောင်းအကျိုးပေးကောင်း၏။ ယှဉ်ပြိုင်ကစားခြင်းများရှိပါက ၁၊ ၆ နံပါတ်ပါရင် အကျိုးပေးအောင်မြင်ထူးခြားသည်။ ဦးခေါင်းပိုင်းဆိုင်ရာ ဝေဒနာများ၊ စိတ်ညစ်၊ စိတ်ရှုပ်စရာ အချို့ကြုံဆုံနိုင်ပါသည်။ နတ်များအားလုံးကို အထူးမေတ္တာပေးပို့အမှုအတန်းပေးပေပါ။ ထူးခြား၏။ တောတောင်အရပ်ဒေသများသွားလာခဲ့ပါလျှင် ဆဲဆိုခြင်း၊ အပြောကြမ်းခြင်း၊ အယုတ္တ အနတ္တစကားများ ပြောဆိုခြင်း၊ ဆင်ခြင်သင့်ပါသည်။ ရိုးရာနတ်နှင့် ကွင်းပိုင်တို့ ပူးပေါင်းဖမ်းစားတတ်ပါ၏။ ခေါင်းအုံး (သို့) ပုဆိုး၊ လှဲချည်ပေါက်ပြဲနေတတ်ပါ၏။ တစ်နှစ်တာ၏ ကောင်းအား (+)၁၀၀% ရှိနေပါ၍ အစစအရာရာ ကံပွင့်အောင်နေထိုင်ပါ။

ရွတ်ပွားရန်

ဒီဝါတပတိ အာဒိစော၊ ရတ္တိမာ ဘာတိ စန္ဒိမာ၊ သန္ဓေဒြေ ခတ္တိယော တပတိ၊ ဈာယိတပတိ ဗြဟ္မဏော၊ အထသဗ္ဗမဟောရတ္ထိ၊ ဗုဒ္ဓါတပတိတေဓသာ။ (၁၀၈) ခေါက် (သံယုတ်နိကာယ်၊ နိဒါနဝတ်၊ ဘိက္ခု သံယုတ်ပါဠိ တော်လာ)

ပြုလုပ်ရန်

သံဃာသုံးကျိပ်၊ အများသုံးအိမ်သာ၊ ရေအိုးလှူပါ။ အုတ်ကန်လှူ၊ အုတ်လှူ၊ အ(ဆွဲအ)နေသောသူ ကျွေးမွေးပါ။ လူသွားလမ်း အုတ်ခဲခင်းပါ။ အိမ်ပြောင်း/ပြင်/ဆောက်၊ အိမ်သစ် တက်သူ ကူညီပံ့ပိုးပါ။ အုန်းသီးလှူပါ။ ရှင်ဥပဂုတ္တပူဇော်ပါ။ အဆင်ပြေတိုက်ဆိုင်ရာကို (၉)ကြိမ်ရှိပါစေ ...။

(၃) အင်္ဂါသားသမီးများ၊ အမည်ရှင်များ၊ အမည်စာလုံးရှေ့ (စ၊ ဆ၊ ဇ၊ ဈ)ပါသူများ

၁၃၇၅ ခုနှစ်အတွင်း သတို့သား၊ သတို့သမီးတို့သည်

ဆိုးအား (-)၄၅% ရှိနေခြင်းတို့ကြောင့် ဆန့်ကျင်ဘက်လိင်တို့ကပေးသော စိတ်သောကာ၊ စိတ်ရှုပ်စရာများ ကြုံပါမည်။ တရားတဘောင်လည်း ကြုံတွေ့ပတ်သက်နိုင်ပါသည်။ မိသားစုဆွေမျိုးကိစ္စ စိတ်ဝမ်းကွဲမှုများစွာ ကြုံရခြင်း၊ သွေးနှင့်ပတ်သက်သော သွေးတိုး၊ သွေးပေါင်ကျ သွေးအတွင်း ပြောင်းလဲမှု၊ သွေးအားနည်းခြင်း ဝေဒနာများ ကြုံတွေ့ရနိုင်ပါသည်။ အမျိုးသမီးများ၊ အမျိုးသမီးဆိုင်ရာဝေဒနာ(သားအိမ်)နှင့် ဖတ်သက်သော ဝေဒနာများ သတိပြုပါ။ လုပ်ငန်း၊ ပညာ၊ စီးပွားရေးတို့တွင်သာ ဆန့်ကျင်ဘက်လိင်တို့၏ ကူညီမှုအထူးဂုဏ်ခြင်း၊ စာပေးပွဲ ယှဉ်ပြိုင်ခြင်း၊ ကံစမ်းခြင်းဆိုင်ရာ ကိစ္စရပ်များတွင် ၁၊ ၂၊ ၉၊ ၆ နံပါတ်များပါခဲ့ရင် အထူးကံကောင်းခြင်း၊ ထိထိုးပါက အားလုံးပေါင်းရခြင်း တစ်လုံးတည်းကလေး (၇၊ ၉)ရတာတွေ ထိုးနိုင်ပါသည်။ အတိတ်ဘဝအကြွေးဟောင်းခြင်းက ကြုံဆုံရခြင်း၊ အိမ်ထောင်သည်များ အချင်းချင်း စိတ်သဘောထားချင်း မတိုက်မဆိုင်ဖြစ်ပါမည်။ ကျန်းမာရေးညံ့ခဲသော သံပန်းကန်ပြားမှာ ရှောက်သီးတစ်လုံး တင်လှူပါ။ သွေးထွက်သံယိုကိန်း၊ ခွဲစိတ်ခံရကိန်းများ ကြုံတတ်ပါ၍ ခန္ဓာကိုယ်အောက်ပိုင်း ဝေဒနာများ သတိပြုပါ။ အတာစားသောနေသားသမီးများ ဖြစ်ခြင်းကြောင့် မူလရွတ်ပွား/ပြုလုပ်ရန်များအပြင် အောက်ပါဂါထာကို အထူးအဓိဋ္ဌာန် ဝင်ပေးပါ။

အထူးအဓိဋ္ဌာန်

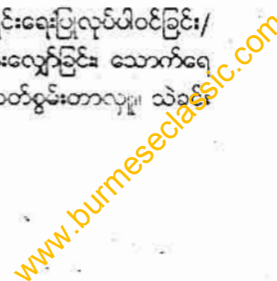
မေယ သတ္တေသူရေသတ္တေ မေယဒေဝေါ မဟိဒ္ဓိကော၊ မေယ စန္ဒော သူရိယော၊ မေယ ဘုမ္မာ မဟာရာဇမဟာဒေဝါ။ ။ (ရှမ်းစာပေဟောင်းမှ ထူးခြားသောဂါထာတစ်ပုဒ်)နေ့စဉ် (၁၀၈)ခေါက်သာလျှင်။

ရွတ်ပွားရန်

သံလောယေ သံလောယေ၊ သတ္တရူ သတ္တဗ္ဗ၊ သံလာသံလာ ပြိတ္တသံ သတ္တရူ၊ အာပထိ ဝံဂုစ္စေတိ ဩောင်းသွားဟယ။ (ရှေးဟောင်းထူးခြား ဂါထာတော်၊ နံနက်/နေ့လယ်/ည ၂၇ ခေါက်သာလျှင်။)

ပြုလုပ်ရန်

ကျောင်း သိမ်၊ ဘုရား သန့်ရှင်းရေးပြုလုပ်ပါဝင်ခြင်း/ ကူညီခြင်း၊ ကုန်သွင်း/ဆေးခြင်း၊ သင်တန်းလျှောက်ခြင်း၊ သောက်ရေအိုးဖြည့်/လှူခြင်း၊ သင်တန်းချို့တဲ့သူ တတ်စွမ်းတာလှူ၊ သံခွေ

ခြင်း။ ခန္ဓာကိုယ်အောက်ပိုင်း မကောင်းသူအား ကျွေးမွေးပေးလှူခြင်း။ သီလရှင်လှူခြင်း။ သိက္ခာကပ်ပါဝင်ကျလှူခြင်း။ သိမ်ဆင်းလောင်းခြင်း။ သိမ်လမ်းခင်းခြင်း။ သပိတ်၊ သံ၊ သွပ်၊ သံလှူခြင်း။ သာသနိကအဆောက်အအုံလှူခြင်း။ ရှင်သီဝလီပူဇော်ခြင်း။ သော့ပျက်စွန့်ခြင်း စသည့် မိမိအာရုံကျရာကို အနည်းဆုံး (၉)ကြိမ်ရှိအောင် ပြုလုပ်ပေးပါ။

(၄) ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများ၊ အမည်ရှင်များ၊ အမည်စာလုံးရှေ့ (ယ၊ လ၊ ဝ)ပါသူများ

ယခုနှစ်၁၃၇၅ ခုနှစ်အတွင်း ကျန်းမာရေး ဂရုစိုက်ရန် လိုအပ်ပါမည်။ ဗုဒ္ဓဟူး၊ တနင်္လာနေ့များ ဝေဒနာသတိပြုပါ။ တရားဘာဝနာနှင့် ဝိပဿနာများ၊ ဘာသာရေး၊ ကုသိုလ်၊ စရထကျင့်စဉ် အဓိဋ္ဌာန်များ အထူးပြုလုပ်နေထိုင်ပေးပါ။ စိတ်လေလွင့်ခြင်း၊ စိတ်ရှုပ်ခြင်း၊ အလုပ်အကိုင်ထိခိုက်ခြင်းမျိုး ကြိုဆိုရနိုင်ပါသည်။ ပြည်တွင်းပြည်ပခရီး၊ ဘုရားဖူးခရီး ပေါ်ပေါက်တတ်ပါသည်။ လေနှင့်ပတ်သက်သော ရောဂါဝေဒနာများ ဂရုစိုက်ပေးပါ။ ရုက္ခာပိုးနတ်မင်းတို့ ဖမ်းစားခြင်းကြုံတတ်ပါ၍ နေအိမ်အနီး ဗောဓိညောင်ပင်နှင့် အခြားသစ်ပင်ကြီးများတွင် ရေသက်စေ့ လောင်းလှူခြင်းပြုလုပ်ပေးပါလေ။ စာမေးပွဲနှင့်တကွ ယှဉ်ပြိုင်ရင်ဆိုင်ကိစ္စရပ်များတွင် ၃၊ ၅၊ ၆၊ ၄ နံပါတ်တွေပါရင် ကံကောင်းအကျိုးပေးပါ၏။ ထိုဂဏန်းများဖြင့် ကံစမ်းလုပ်ငန်း လုပ်နိုင်။ လေဖြတ်၊ လေဖြန်။ အနာပေါက်၊ ယားနာများ၊ ချက်အထက်ပိုင်းဝေဒနာများ ဂရုစိုက်ရန် လိုပါမည်။ ဆိုးအား (-)၅၀% ရှိနေပါသည်။

ရွတ်ပွားရန်

တဟိံ တဟိံ ပါရမီ သဉ္စယံ စယံ။
ဂတံ ဂတံ သဒ္ဓိံ သုခံ ပဒံ ပဒံ။
နရာ နရာနံ သုခ သဗ္ဗတံ ဘဝံ။
နမာ နမာနံ ဇိန ပုဂံ ဂတံ။ (၄၉/၁၀၈) ခေါက်။
(ရှင်မဟာဗုဒ္ဓဃောသ မထေရ်မြတ်၏ နမက္ကာရ ဘုရားရှိခိုးတော် ၃၄)ပိုဒ်အနက်မှ အမှတ် (၁၅)ပိုဒ်)

ပြုလုပ်ရန်

အာရုံကျရာကို တန်ခိုးကြီးဘုရား မွေးနံထောင့်မှာ မိမိတို့မွေးနေ့ နံနက်/ည ၉:၀၀ နာရီမှ ၁၀:၃၀ နာရီအတွင်း ရှားမီးတိုင်(၁၇)တိုင်ကို ကုန်ဆုံးလောင်ကျွမ်းအောင် လှူခဲ့ပါ။ အညံ့အဆိုးများ ပြေပျောက်စေဖို့ ဆန္ဒပြုပါ။ တစ်နှစ်အတွင်း အနည်းဆုံး (၉)ကြိမ် ပြုလုပ်ပေးပါလေ။

(၅) စနေသားသမီးများ၊ အမည်ရှင်များ၊ အမည်စာလုံးရှေ့ (တ၊ ထ၊ ဒ၊ ဓ၊ န၊ ဌ၊ ဏ)ပါသူများ

ထူးခြားသော ဂန္ဓာဓိအဓိဋ္ဌာန်ပညာရပ်များ ရရှိတတ်ခြင်း။ မည်သည့်ပညာရပ်မဆို အလွယ်တကူ သင်ကြားသင်ပြပေးသူ ဆရာသမားကောင်း တွေ့ဝင်ရခြင်း။ အကြားအမြင် သမထကိုယ်ပညာရပ်များ၊ ကျင့်စဉ်စရထများ စတင်ပြုလုပ်ရန် အကောင်းဆုံးအသက်ပိုင်း အချိန်ကာလဖြစ်ခြင်း။ လုပ်ငန်းပညာ၊ သင်တန်း၊ စီးပွား ပုံမှန်အနေအထားရှိပါသည်။ သူတော်စင်ပုဂ္ဂိုလ်ထူး၊ ထွက်ရပ်ပေါက်ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်၊ ဒေဝီမယ်တော်ဖြင့် မြတ်သူများကို အိပ်မက်အတွင်းမှာဖြစ်စေ၊ ပြင်ပ၌ အခြားနည်းလမ်းအားဖြင့် အသိပေးဆက်သွယ် ဆက်နွယ်မှုကြုံရတတ်ပါသည်။ ဘဝကံကြမ္မာ အဆင့်အတန်း မြင့်မားတိုးတက်ကိန်းကြုံခြင်း။ သက်သတ်လွတ်စားခြင်း၊ မီးလွတ်(၉)ရက်စားခြင်း စသည့် အဓိဋ္ဌာန်များ ဝင်ရောက်နိုင်ပါသည်။ အညှီရောင်း ယောဂီရောင်း၊ နီညှီရောင်း၊ ချောကလက်အရောင်းများ ဝတ်ဆင်ပါ။ အသွင်ပြောင်း/ဘဝပြောင်း ယတြာပြုလုပ်နိုင်လျှင် ပိုမိုသာလွန် ကောင်းမြတ်ပါသည်။ ဘေးရန်အန္တရာယ်အသွယ်သွယ်ကင်းဝေးစေပါမည်။ လက်မှုနတ်မှု ပညာရပ်များ စတင်သင်ကြားနိုင်သော အကောင်းဆုံး အကျိုးပေးရရှိနိုင်ရန် အချိန်ကောင်းဖြစ်သည့် ကောင်းစွမ်းအား (+)၇၅% ရရှိခံစားရပါလိမ့်မည်။

ရွတ်ပွားရန်

'အရဟံ သုဂတော ဘဂဝါသိဒ္ဓိ' ဂုဏ်တော်မြတ်တို့ ၁၀၈ လုံး ပုတီးကုံးဖြင့် အပတ်စဉ်(သက်စေ့)စိပ်ရန် ဖြစ်ပါသည်။

ပြုလုပ်ရန်

မီးရောင်လိုအပ်သော ဘုရားကျောင်းကန်၊ မှောင်သောနေရာ၊ လမ်းတွေမှာ ဖယောင်း(အလင်း)တိုင်း၊ မီးရောင်၊ မီးသီး၊ မီးအိမ် လှူခြင်း/အလှူငွေပါဝင်ခြင်း ပြုပါ။ ဘုရားကျောင်းရောက်လျှင် မြက်နတ်ပါ။ မျောက်၊ မြွေ၊ မြင်း အစာကျွေး မေတ္တာပို့ပါ။ (တိရစ္ဆာန်ရုံမှာ မြွေအစာလှူပါ။) မျက်မမြင်နှင့် မျက်စိဝေဒနာရှင်တွေတိုင်း တတ်စွမ်းတာ ဒါနပြုပါ။ (၉)ကြိမ်အနည်းဆုံး နှစ်သက်အဆင်ပြေရာကို လုပ်ဆောင်နိုင်သော ဣဋ္ဌ/အနိဋ္ဌ ယတြာဖြစ်ပါသည်။)

(၆) ကြာသပတေးသားသမီးများ၊ အမည်ရှင်များ၊ အမည်စာလုံးရှေ့ (ပ၊ ဖ၊ ဗ၊ ဘ၊ မ)ပါသူများ

ပရိယာယ်သိုက်အိမ်၏ (+)၇၅% ကောင်းစွမ်းအားတို့ကြောင့် ဇိမ်ခံပစ္စည်းအမျိုးမျိုး ဝင်လာခြင်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်အလိုက်

အလုပ်အကိုင်၊ ငွေကြေးများစွာ ဝင်လာတတ်ခြင်း၊ ကျန်းမာရေးတွင် ကွင်းပိုင်နယ်ပိုင်တို့ ဖမ်းစားတတ်ပါသောကြောင့် လက်ဖက်ပွဲများ တင်မြှောက်ပသနိုင်ခြင်း၊ ဗလီနတ်စာကျေးခြင်း၊ မွေးနံ့အလိုက် သစ်ပင်စိုက်ခြင်း၊ စသည်တို့ ပြုလုပ်နိုင်ပါသည်။ မိမိအမည်အရင်း(အစ)၊ အဖျား(အဆုံး)အလိုက်၊ နေ့နံ့အလိုက် သစ်ပင်စိုက်နိုင်ခြင်း၊ ထိပေါက်ခြင်း၊ ငွေကြေးအစုအပုံဝင်ကံကြံ့ပါသောကြောင့် (၇၊ ၉၊ ၄၊ ၈) ပါဝင်သော နံပါတ်ဂဏန်းများ ဉာဏ်ရှိသလို ကံစမ်းနိုင်ပါသည်။ လုပ်ငန်းပညာသင်တန်း အဆင့်အတန်း တိုးတက်မှုကိစ္စများ အကျိုးပေးနည်းတတ်ပါ၏။ လက်ဝတ်ရလာနာအသုံးအဆောင်များ ပုဂ္ဂိုလ်ကံအလျောက် ဝင်ရောက်လာပါလိမ့်မည်။

ရွတ်ပွားရန်

ဝဏ္ဏဝေနေ ဝဏ္ဏဟော တသဝဝရော ရွတ်တောနဝ၊ ဝဏ္ဏဟောဝရံ ဌာနေနေနဟော ဗရံသဗ္ဗနဝ၊ ဝံပဏာနိနေဝ ဗဟိသဗ္ဗ နဝ၊ ဝကာပိတော နလိပ္ပန္နောသဗ္ဗနဝ။ (၉၉ ခေါက်သာလျှင်။ ရခိုင်ရှေးဟောင်းဂါထာထူးများကျမ်း)

ဖြုလုပ်ရန်

တံတာသံခင်း၊ တံတာဟောင်းပြင်ပါ/အလှူငွေ ပါဝင်ပါ။ ထီး၊ မိနပ်ကို (သီလသိက္ခာကြီးသော ရဟန်း၊ သီလရှင်၊ ကြည်ညိုလေးစားသော ဆရာသမား)ကို လှူပါ။ ဒုက္ခိတာ၊ ဒုက္ခသည် (တောင်းရမ်းစားသောက်သူ)၊ ချီတဲ့သူကို တတ်စွမ်းတာ ပေးကမ်းဒါနပြုခြင်း၊ နွားစာကျွေးခြင်း၊ ထုံးသင်္ကန်းကပ်လှူခြင်း/အလှူငွေပါဝင်ခြင်း၊ တံမြက်စည်းလှည်းခြင်း/လှူခြင်းပြုပါ။ တစ်နှစ်အတွင်း အနည်းဆုံး (၉)ကြိမ်ရှိပါစေ။

- (၇) ရာဟုသားသမီးများ၊ အမည်ရှင်များ၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ နေ့လယ် ၁၂ နာရီနောက်ပိုင်း မွေးသူ၊ အမည်စာလုံးရွှေ၊
- (၈) ဥပါသူများ

၁၃၅၅ ခုနှစ်ကာလအတွင်း ကျန်းမာရေးကောင်းပါမည်။ ချူချာခဲပါသော် သိုက်အဆက်များနှင့် ဆက်သွယ်မှုရှိပါ၍ ငှက်ပျောသီးနှစ်ဖီးဆိုင်၍ သိုက်ဆက်ပွဲလှူပါ။ ရန်ကုန်မြို့တွင် နေထိုင်သူဖြစ်ပါက ဗိုလ်တထောင်ကျိုက်ဒေးအပ်စံတော်ဦးစေတီတော်ရှိ အစ်မတော်မြနန်းနွယ်ဆောင်မှာ ပွဲစုံခင်း၍ တစ်ဆင့်ဘုရားလှူပေးပါ။ နယ်မှဆိုလျှင် မွေးနေ့တိုင်း သိုက်နန်းရှင်သိုက်ဆက်ရှိတဲ့ဘုရားသွား၊ အာရုံကျပစ္စည်းလှူဒါန်းပါ။ သိုက်နန်းရှင်အပေါင်းကို မေတ္တာပို့ ကျန်းမာချမ်းသာ လိုရာဆန္ဒပြည့်စို့ ဆုတောင်းပါ။

ကျန်းမာရေးအတွက် သိုက်ချုပ်တိုးတော်(များ)အား မေတ္တာရပ်ခံပေးပါ။ သိုက်အဆက်မရှိခဲ့သော် ကျန်းမာရေး စီးပွားရေးအနည်းငယ်ညံ့ပါ၍ ဘာသာရေးအဓိဋ္ဌာန်ပုတီးစိပ်ပါ။ ဖော်ပြပါ ယတြာကျေအောင်ချေပါ။ အိမ်ထောင်မရှိသေးသူ အိမ်ထောင်ကျကိန်းရှိသလို ရှိပြီးသားအိမ်ထောင်ရှင်များလည်း စုတ်ကြီးကြွတ်တတ်ပါ၏။ သတိထားပါ။ ပြဿနာကြီးပါမည်။ သာမန်ရောဂါဝေဒနာဖြစ်ပါက ရှောက်သီးကို ကြွ(သို့)ကော်မန်းကန်တွင် တင်လှူပါ။ ရှောက်သီးကို ယတြာချေသော ကာယကံရှင် မစား၊ မသုံးသင့်ပါ။ ရောဂါဖြစ်ပွားလျှင် ခါးအထက်ပိုင်းဝေဒနာ သတိပြုပါ။ မိသားစု သားသမီး ဆွေမျိုးများက လာရောက်ပို့ဆောင်တတ်ပြီး သူတို့အတွက် စိတ်ရှုပ်စရာများ ကြုံတတ်ပါ၏။ ယတြာရှောက်သီးသည် ကာယကံရှင်ဝေဒနာရှိပါက ညှိုးပုပ်လွယ်ပြီး ညှိုးပုပ်မည့်လျှင် ယတြာမကျေတတ်ပါ၍ ရောဂါမသက်သာပါ။ ဆိုးအား(-)၅၀% ရှိပါမည်။

ရွတ်ပွားရန်

စိန်ပါလေတု မံပုဗ္ဗေါ၊ ဓမ္မောရမတု မာန သေ၊ သံယောဓာတု သုခံ သဗ္ဗေ ဒေဝါမာနေန္တု မံသဒါ။ (၁၀၈ ခေါက်)။ [ဝိဇ္ဇာရေ အာရက္ခမန္တန်တော်ပေါင်းချုပ်ကျမ်းလာ ဝိဇ္ဇာအများရွတ်တဲ့ သဗ္ဗသိန္ဓေဟ ဂါထာတော်ကြီး အပိုဒ်(၂) ဖြစ်ပါသည်။]

ဖြုလုပ်ရန်

ပဌာန်းယပ်တောင်လှူခြင်း၊ ဘုရားရင်ပြင်တော်၊ ဖေတီတော် သန့်ရှင်းရေးဖြုလုပ်ခြင်း၊ သောက်တော်ရေး သုံးတော်ရေး ချိုးတော်ရေး စသည့် ရေတော်လှူဒါန်းခြင်း၊ သောက်ရေပုံး ရေခွက်လှူခြင်း၊ ဖျက်သောလမ်းပြင်ခြင်း၊ ယုန်း လိပ်(တိရစ္ဆာန်ရုံမှာဖြစ်စေ) အစာကျွေးခြင်း၊ လေရောဂါ(လေဖြတ်/လေနာ)၊ ဝေဒနာရှင်ကို တတ်စွမ်းတာ ကူညီခြင်း၊ ရွှေသင်္ကန်းကပ်လှူခြင်း၊ အလှူငွေပါဝင်ခြင်း၊ ရေညှိခွာခြင်း၊ ကုဋ်ရေထည်/ဆေးကြောခြင်း၊ လမ်းသန့်ရှင်းရေးဖြုလုပ်ခြင်း တတ်စွမ်းရက်ကို (၉)ကြိမ်ပြည့်ပါစေ။

- (၈) သောကြာသားသမီးများ၊ အမည်ရှင်များ၊ အမည်စာလုံးရွှေ (သ၊ ဟ)ပါသူများ

ယခုနှစ်ပိုင်းကာလသည် အချစ်ရေး၊ အိမ်ထောင်ရေး ရှုပ်ထွေးမှုမရှိ အဆင်ပြေပါသည်။ ချစ်သူအိမ်ထောင်ဖက်အနည်းချင်း ချစ်ခင်ကြင်နာမှု အပြည့်အဝရရှိပါ၏။ ဝင်ငွေကိန်း၊ ငွေရကိန်း၊ ငွေရလမ်း နည်းပါးတတ်ပါ၏။ သစ်ပင်များ ခုတ်လှူခြင်း

ပါဝင်ခြင်း၊ အကြံပြုခြင်း မလုပ်အပ်။ တက်လမ်းပိတ်သလိုရှိ တတ်။ မည်သည့်နေရာရောက်ရောက် သစ်ပင်ကြီးများအောက် အပေါ်အလေး အထူးရှောင်ပါ။ ရုက္ခစိုးဆိုင်ရာ ကျင့်စဉ်အဓိဋ္ဌာန် မှော်သွင်းခြင်းများ အကောင်းဆုံးအချိန်ဖြစ်။ နီးစပ်အာရုံကျရာ တန်ခိုးကြီးဘုရားတွင် နံသင့်သစ်ရွက်လှူခြင်း၊ ဗောဓိညောင် ရွက် (သက်စေ) (ကြွေကျခြင်း/ရောင်းချခြင်း) မွေးနံထောင့်မှာ လှူပါ။ လိုရာဆန္ဒပြုပါ။ ညောင်ရွက်၊ မွေးနံရွက်လှူရာတွင် နိုး/ချိုးမယူသင့်ပါ။ ဝယ်ယူခြင်း၊ ဆိုင်ရာညောင်/သစ်ပင်စောင့် ရုက္ခစိုးနတ်မင်းကြီးထံတွင် ပန်ကြားတောင်းခံ၍ နံ့သာတိုင်၊ အလင်းတိုင်၊ နဝင်းသီး(လိမ္မော်)၊ ကောက်ညှင်းပေါင်း၊ ကွမ်းယာ၊ လက်ဖက်၊ ဘယာကြော် စသည်တို့ ရရာတင်မြှောက်ပသပြီး မေတ္တာရပ်ခံ တောင်းယူပါ။ (၉)ရွက် သို့မဟုတ် သက်စေလှူနိုင်။ လိုရာဆန္ဒပြုခြင်းမှ ကြီးပွားကံမြင့် ဘုန်းမိုးတိုးတက်ပါမည်။ ရောဂါဝေဒနာဖြစ်လျှင် နွေကိုယ်အထက်ပိုင်း အထူးသဖြင့် ခေါင်းပိုင်းသတ်ပြုပါ။

ဆိုးအား(-)၁၀၀% ရှိသော ကိစ္စကောဇာဇေယျတိုင်း၊ မဟာဘုတ်မရဏဌာနတွင် ရပ်တည်နေပါ၍ အောက်ပါယတြာ ကို အထူးပြုလုပ်ပေးခြင်းဖြင့် ၁၃၅၅ ခုနှစ်မှာ ကြုံဆုံရမည့် အညံ့အဆိုးများ သက်သာစေပါမည်။

သင်္ကြန်နောက်ဆုံးနေ့ (၁၆-၄-၂၀၁၃) အင်္ဂါနေ့မှာ ဖြစ်စေ၊ အခြားမည်သည့်နေ့မှာမဆို (၁၃၅၅ ခုနှစ်အတွင်း) ညအိပ်ရာဝင်ချိန်မှာ မိမိ၏ တစ်ယောက်တည်းလှိုင်စင်ဓာတ်ပုံ ဖြစ်စေ၊ လူအများနဲ့ပုံဖြစ်လျှင် မိမိတစ်ယောက်တည်းပုံဖြစ်အောင် ညှပ်ထုတ်ပြီး မိမိ၏ အိတ်ကပ်၊ ခေါင်းအုံးအောက်၊ အိပ်ရာ အောက်မှာ ထားအိပ်ပြီး နောက်တစ်နေ့နံနက် (နှစ်ဆန်းတစ်ရက် နေ့ဖြစ်မစ)တွင် အိမ်နောက်ဖေး/အိမ်သာ/အိမ်သာရှေ့တွင် ဓာတ်ပုံကို ပြာကျသွားသည်အထိ စီးရှိ၍ ၁၃၅၅ ခုနှစ်အတွင်း ကြုံဆုံနိုင်ဖွယ်ရှိသော ကံကြမ္မာအညံ့အဆိုးများ ဤဓာတ်ပုံနှင့် အတူ မဟာစကြဝဠာတံတိုင်းကြီးအပြင်ဘက်သို့ ထွက်သွားပြီဟု ရေရွတ်ပြောဆိုလိုက်ပါ။ အချိန်နေ့ရက်မရွေး ပြုလုပ်နိုင်ပါသည်။

ရွတ်ဖွားရန်

(၁) ဂဇဝေဒေ သဗ္ဗသထော ယံ ပဒေသံ အာဂစ္ဆန္တု။ (၃၃)ခေါက်။ ရုက္ခစိုးမှော်သွင်းသော မန္တန်ဖြစ်ပါသည်။

ပြုလုပ်ရန်

သီလသိက္ခာကြီးမားသော ရဟန်းတော်၊ ကြည့်ညို့ လေးစားသောဆရာသမား၊ သီလရှင်ဆရာကြီး(အဆင်ပြေရာ)

ကို ဆေးဝါးဓာတ်စာလှူပါ။ ဆင်း၊ ဆိတ် အစာကျွေးပါ။ ကလေးလွှတ်ပါ။ စိတ်မကျန်းမာသူကို ပေးကမ်းကျွေးမွေးလှူပါ။ ဆွမ်းဆန်စိမ်း(ဆန်)လှူနိုင်ပါသည်။ စာဖြေအလှူငွေ တန်ဆောင်းအလှူငွေပါဝင်ခြင်းလည်း ပြုပါ။ (၉)ကြိမ်အနည်းဆုံး ရှိစေလိုပါသည်။

မွန်မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၅၅ ခုနှစ်အတွင်း (၃)ရက်သာ သမီးများ (ရာဟုဖွားပါမချိန်) မြန်မာနှစ်ဆန်းတစ်ရက်နေ့နှင့် အခြားနေ့များတွင် ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်နိုင်မည် ယတြာသတ္တ ကဏ္ဍကို စီစဉ်တင်ဆက်ပါသည်။

နေ့သားသမီးများအလိုက် ပြုဖွယ်ဆောင်တာ ကိစ္စ အဝဝတို့ကို အနည်းဆုံး ၉ ကြိမ် ၉ ခါ ရှိစေလိုပါသည်။ ယတြာများ ပြုလုပ်နေစဉ် (လှူဒါန်းပူဇော်ဒါနပြုခြင်း)ကို အားနဲ့ သဒ္ဓါစိတ်အပြည့် ညွတ်ထားခြင်းက ကံအထူးပွင့်လန်းမြင့်မားစေ ပါလိမ့်မည်။ ဗေဒင်လက္ခဏာ ဆရာ/မ စကားကို နားထောင်၍ ပြုလုပ်ခြင်းထက် မိမိ၏ ယုံကြည်မှုသဒ္ဓါက လွှမ်းမိုးပြုလုပ်စေလို ပါသည်။ ယတြာမြောက်ခြင်း၊ ယုံကြည်ခြင်းက (+)၅၀% ပြီးစီးအောင်မြင်စေပြီး ဆရာ/ဆရာမ၏ ပညာစစ်က (+)၅၀% ပေါင်းစပ်ခြင်းတို့ဖြင့် ကုသိုလ်အကျိုး (+)၁၀၀% ပိုမိုတိုးပွားစေပါ မည်။

နေနံမသိသောနေ့သားသမီးများအနေဖြင့် မိမိကို အထူး က ခေါ်ဝေါ်ကြသည့်နာမည်စာလုံးအရင်း(အစဉ်း)အလုံးကိုယူ၍ ဥပမာ (ဇာဏီမောင် = ဇာ = အင်္ဂါနံ = အင်္ဂါသားသမီးအား ဟောကိန်။ ပြုဖွယ်ဆောင်တာများတွင် ကြည့်ပါ။)

၁၃၅၅ ခုနှစ် (အောင်စည်ထွန်းပြောင်)သည့် မင်္ဂလာနံ့ မြတ်တွင် မိမိတို့၏ ကံကြမ္မာအဆိုးအကောင်း၊ အကျိုးအကြောင်း ကို စေ့စပ်ပြည့်စုံစွာ သိရှိလိုပါလျှင် နီးစပ်ရာ ဝေဒပညာဆိုင်ရာ အကြံပေး၊ ဗေဒင်လက္ခဏာနက္ခတ်ဇာတာ ဆရာ/ဆရာမပညာ ရှင်ကြီးများထံ သီးသန့်တွေ့ဆုံဆွေးနွေးအကြံပြု လမ်းညွှန်ခံ ခံရယူရန် လိုအပ်မည်ဖြစ်ပါကြောင်း အလေးအနက်မေတ္တာရပ် ခံတိုက်တွန်းပါသည်။

စေတနာသာလျှင်ကံ ...

မိုးသောက်ကြယ်

(လူမှုထူးချွန်ဂုဏ်ထူးအောင်)

နှစ်သစ်ကူးအထူးထုတ်

နှစ်သစ်ချိန်၌ ဆောင်ရွက်ပါ

သဒ္ဒါကျောက်ဆရာတော် (သံတွဲမြို့)

ငါတို့နေရာ ဤကမ္ဘာ ဟာဏာအုပ်စိုးသည်။ တဏှာစေရာ မနေသာ ဖွေရာ ဆက်ရသည်။ တစ်နေ့ဖောက်ပြန် သည် ရုပ်နာမ် သေရန်တစ်ရက်နီးလာပြီ။

ဤလင်္ကာလေးမှာ ဆုတောင်းပြည့် သဒ္ဒါကျောက်တောရမဟာအောင်မြေ သာသနာပြုဦးစီးနာယက ပဓာနကမ္မဋ္ဌာနစရိယ ဦးအာစာရလင်္ကာသီရိ (ပင်မအင်းဂူအဖွဲ့ချုပ် တိုက်ခွဲ အမှတ် ၂၁)၏ သီလပေးတရားပွဲတိုင်း သြဝါဒပေးနေကြ လင်္ကာသံပေါက် ဖြစ်သည်။

ယနေ့ ဘဒ္ဒကမ္ဘာကြီးသည် ရွာကြီးတစ်ရွာ ဥပမာဖြစ်နေချိန် သူတစ်လူပါ တစ်မင်း ကမ္ဘာစစ်ပွဲ ပြည်တွင်းစစ်များဖြင့် သည်းခြေပျက်လုမတတ် ကျီးလန့်စာစား နှင့် နေထိုင်ကြရသည်။ မင်းကွန်းတိပိဋက ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဟောမိန့်တော်မူသည့်အတိုင်း ကမ္ဘာကြီးမှာလည်း မီးဟုန်းဟုန်းတောက်လောင်နေသလို လူတိုင်းနီးဝါးဆိုရလှမတတ် လောဘမီး၊ ဒေါသမီး၊ မောဟမီးတို့သည် လောင်ကျွမ်းလျက်ရှိနေသည်ဟု ဆိုမိန့်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ နိုင်ငံတော်ကြီးပယ် နိုင်ငံတော်အကြီးအကဲများမှ နိုင်ငံတော်ကြီး ငြိမ်ဝပ်ပိပြား တိုးတက်မှုရှိစေရန် မည်မျှပင် ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက် လုပ်ကိုင်နေသည်ကို အားလုံးသိမြင်ကြပြီး ဖြစ်သည်။ သို့သော် ပြည်တွင်းစစ်မီးရန်ကား နေရာအနှံ့အပြား ကြားသိမြင်တွေ့နေရသည်။

အကြောင်းခံအစစ် တကယ်ရှာဖွေကြည့်သောအခါ၌ လူတို့တွင် အတ္တတရားတို့သည် လွန်ကြီးမားပြီး ဗြဟ္မစိုရ်တရား ကင်းမဲ့နေခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။ ဗြဟ္မစိုရ်တရားကင်းမဲ့ခြင်းကြောင့်လည်း ဘုရားကို ဘုရားမှန်းမသိ၊ တရားကို တရားလိုမသိမြင်၊ သံဃာတော် မိဘဆရာဆရာများအပေါ် ရိုသေမှု ဂါရဝတရား အထူးကင်းမဲ့ကာ ဖြစ်ချင်တိုင်း ဖြစ်၊ ပျက်ခြင်းတိုင်းပျက်နှင့် အဝိဇ္ဇာတိမ်သလ္လာများ ပွားလွန်းနေကြခြင်း ဖြစ်သည်။

မကြာမီ ကျွန်ုပ်တို့ ဗုဒ္ဓဘာသာ မြန်မာလူမျိုးတို့၏ ၁၃၇၄ ခုနှစ်၊ နှစ်ဟောင်းကုန်ကူး၌ ၁၃၇၅ ခုနှစ် နှစ်သစ်ကူးပြောင်းပေတော့မည်။ ထိုသို့ နှစ်

ဟောင်းလွန်မြောက် နှစ်သစ်သို့ ကူးပြောင်းတက်လှမ်းချိန်တွင် ကျွန်တို့သည် စိတ်သစ်လူသစ် အကုသိုလ်အညစ်အကြေးများ ပယ်ပျောက်ရန် ကုသိုလ်ဘာဝနာများဖြင့် ကူးပြောင်းတတ်ဖို့ အထူးလိုအပ်ပါသည်။ သို့ပါသောကြောင့် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် (ဂါရဝတရားလက်ကိုင်ထားသည် မည်သည့်လူမျိုးဘာသာမဆို) အမျိုးကောင်းသားသမီးမှန်က လွန်ခဲ့သည့်အတိတ်ကာလ သိ၍ဖြစ်စေ၊ မသိ၍ဖြစ်စေ ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံ အဖြစ်တို့ဖြင့် ခင်ပွန်းကြီးဆယ်ပါးအပေါ်တွင် ဖြစ်မှားမိခဲ့သော အကြောင်းတရားများကို ဝန်ချတောင်းပန်ကန်တော့သင့်ပေသည်။

စာပေကျမ်းဂန်အဆိုအရ ခင်ပွန်းကြီး ဆယ်ပါးပေါ်တွင် ဖြစ်မှားကျူးလွန်ခြင်းပြုမိပါက စိမ်ရေသင်္ကန်းကြီးထိုက်တိုက်ကြီးသင့်၍ မည်ရွေးမည်မျှ ကြိုးစားအားထုတ် ထက်သန်စွာ အလုပ်အကိုင်၊ စီးပွားရေး၊ ဘဝတိုးတက်ရေးတို့သည် ကြိုးပမ်းလုပ်ဆောင်သော်လည်း သိဒ္ဓါကံ

www.burmeseclassic.com

ပျက်ပြားမှုတို့နှင့် ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့ရခြင်း။ လောကီရေးရာ ဖေဒင်မေ။ တတ်ရှိက် တတ်ဆင်၊ ယတြာပြုလုပ်၊ အဓိဋ္ဌာန်ဝင် မည်မျှပင် အပတ်ဆယ်ဆောင်ရွက်ပါစေ ဦး။ ကိုးတက်ထူးခြားပြောင်းလဲမှု မရှိနိုင် ဘဲ။ ခင်ပွန်းကြီးဆယ်ပါး ဂါထာတော်မြတ် ကို ရိုသေကျီးနွဲ့စွာ ရွတ်ဆိုပူဇော်ခြင်း ကိုယ်ထိလက်ရောက် ဝန်ချတောင်းပန် ခြင်းများ ဆောင်ရွက်နိုင်မက တင်ရှိနေ သော ကံကြောင့်ထူးကြီး ကင်းရှင်းပပျောက် ၍ လုပ်ငန်းကိစ္စ ပြန်လည်ဦးမော့အောင် ဆောင်ရွက်နိုင်မည်သာ ဖြစ်သည်။

ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ခုနက သံဃာ မိဘ၊ ဆရာ ပေးကျေးထောက်ပံ့ဆောင် ရှောက်ခွဲသော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးတစ်ယောက် အပေါ်၌ အမှတ်မထင် မတော်တဆ ပြစ် မှားစော်ကားမိပါက ခင်ပွန်းကြီး ဆယ်ပါး ဂါထာတော်မြတ်အား ကန်တော့များပေး ၍ ဝန်ချတောင်းပန်ပူဇော်ကန်တော့စေ ခြင်းဖြင့် ကံဆိုးကြမ္မာဆိုးများကို လျော့ပါး စေနိုင်ပါသည်။

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် အမျိုးကောင်းသား မြန်မာလူမျိုးတို့သည် ကျေးဇူးတရား ကျေးဇူးဂုဏ်နှင့် ပတ်သက်လာပါက လူ ပုဂ္ဂိုလ်၊ တိရစ္ဆာန်၊ သက်ရှိသက်မဲ့မရွေး ရေမြေတောတောင် နေလ အာကာသ ရာသီဥတု သဘာဝမတူ၊ ထိုက်သင့် သော ကျေးဇူးတရားရှိက ကြီးမြတ်သော ရဟန်းသံဃာတော်များ၊ မိဘဆရာ သမား၊ အကြီးအကဲ သက်ကြီး၊ လူကြီး သူမများ၏ အရိပ်ကိုပင် မတော်တဆ မနင်းကျော်မိစေရ။ ဒဏ်သင့်ငဲ့ကြီးတတ် သည်။ ဂါထာမန္တန်များကိုလည်း တေး သီချင်းကဲ့သို့ နောက်ပြောင်ကိုယ်လို၍ မဆိုရ။ အပြစ်ဒဏ်သင့်တတ်ပေသည်။

ခင်ပွန်းကြီးဆယ်ပါးတွင် ဝါဝင်သော ပုဂ္ဂိုလ်များအပေါ်တွင်လည်း ယောင်ယမ်း ၍ မပြစ်မှားမိစေရ။ ပြစ်မှားစော်ကားမိက

စိမ်ရေသင့်တတ်သည်။

မိမိ၏ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း ရှာ ဖွေလုပ်ငန်းခွင်တွင် သုံးစွဲလုပ်ကိုင်ရသော စားဆောက်၊ တူ၊ လွှ၊ ပေတ်မှ အစ နှင်း ကျော်ခြင်းမပြုရ။ တွေ့ရာပတ်ထားခြင်းမပြု ရ။ သက်ပဲ့ပစ္စည်းဖြစ်သောကြား မိမိအား ထမင်းကျွေးသော ကျေးဇူးရှင်များဖြစ်၍ ရိုသေသင့်ပေသည်။ ငမင်း၊ စပါး၊ ဆန် စေ့၊ ကောက်ပဲသီးနှံများ၊ တွေ့မိက မကျော် တက်နင်းခြေခြင်း၊ မပြုသင့်ပေ။ သင့်ရာ တော်ရာ သိမ်းဆည်းဖယ်ရှားသင့်သည်။ မိမိအတွက် အာဟာရဝမ်းစာ ပေးစွမ်းခြင်း ကြောင့် မရှိမသေပြုအပ် မရှိသေက ရှာ ဖွေမရ ဝမ်းမဝ ဖြစ်တတ်ပါသည်။

သစ်ပင်သစ်ခက် သစ်ရွက်များကို ခူးဖြတ်ဆွတ်ယူရမှာလည်း အကြောင်းမဲ့ ချိုးရိုက်ဖြတ်တောက်ခြင်းမပြုသင့်။ မလွဲ မရောင်သာ ခူးဆွတ်ဖြတ်တောက်လိုက ယတြာဆေးဝါး၊ ဓာတ်စာအဖြစ် နှုတ်မှ ဆရာကြီးကြွပါ တရိတသေပြောဆိုပြီး ခူး ဆွတ်သင့်ပါသည်။ ထိုသို့ ဆွတ်ခူးယူ ခြင်းဖြင့် ယတြာဓာတ်စာ ဆေးအစွမ်း ထက်မြက်မှု ပိုစေနိုင်ပါသည်။ အရိပ် အာဟာရတွေပေးခြင်းကြောင့်လည်း မရှိ မသေ ပြုလုပ်ခြင်းမလုပ်သင့်။

မိမိအသုံးပြု ကြည့်ရှုလေ့လာရေး သားနေသော စာရွက်၊ စာအုပ်များနှင့် လည်း ဖုန်(ပုတ်)မှုတ်များ ခါခြင်းလည်း လုံးဝမပြုလုပ်သင့်။ အသိဉာဏ်လိမ္မာပေး ခြင်းကြောင့် မရှိသေလျှင် စာပေမတတ် အန္တအကန်း ဖြစ်တတ်ပါသည်။

အသားများ စားသောက်မှု၌ အမဲ သား(ကျွဲသား၊ နွားသား)အတတ်နိုင်သုံး မစားမိအောင် ရှောင်ကြဉ်ခြင်းက ပို၍ ကောင်းပါသည်။ လူသားတွေအားလုံး အသက်ရှင်နေထိုင်ရေးအတွက် ကောက် ပဲသီးနှံ စပါးစိုက်ပျိုးနိုင်ဖို့ အဓိကလုပ်အား ဖြင့် ရှန်းကန်ကြရသည်။ ကျွဲ၊ နွားများရဲ့

အသားဟာ မိမိရဲ့ ကျေးဇူးရှင်များ ဖြစ်နေ ခြင်းကြောင့် အထူးရှောင်ကြဉ်သင့် သည်။ (မှတ်ချက် ။ စာရေးသူဆိုလျှင် အသက် ၁၇ နှစ်မှစ၍ ယနေ့ ၆၀ နှစ် ထိတိုင် လုံးဝစားသုံးခြင်း မပြုခဲ့ပေ။)

မိုး၊ နေ၊ လေ ဆိုသည့် အာကာသ သဘာဝဓာတ်မှ ပတ်သက်၍ မိမိ၏ စိတ် ဆန္ဒနှင့် လိုက်လျောညီထွေမှု မရှိသည့် အခါ သောက်... လရိုး၊ ရိုးပြုစော်ကား သော စကားဖြင့် ဝေဖန်တိုင်းတာခြင်း မပြုမိစေရန်လည်း သတိထားသင့် သည်။ သဘာဝရေ၊ မြေ၊ လေ၊ မိုးတို့သည် လူသားများအတွက် မရှိမဖြစ်လိုအပ်သော ပစ္စည်း ဖြစ်ပေသည်။

ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာ မြစ်ပြင်ထက် တွင် လူသားတို့အား ရေကြောင်းလမ်းပြ အသက်ကယ်တင်သည့် စင်ရော်၊ လင်း ပိုင်၊ ဝေလ ဆိုသော ရေပျော်သတ္တဝါ များကိုလည်း သတ်ဖြတ်စားသောက်ခြင်း မပြုသင့်။ သံထိုက်ဥပါဒိဘေး တွေ့ ရတတ်ပါသည်။

ထို့ပြင် မိမိသုံးစွဲကိုင်ဆောင်နေ သော ငွေသားစက္ကူများအား တက်နင်း ဖြဲဆပ်ခြင်း မရှိမသေမပြုအပ်။ လုပ်ငန်း ရှာဖွေ၍မရ ငွေပဝင်၊ ငွေကြေးပြတ် ချိ တဲ့တတ်ခြင်းကြောင့် ယခုကဲ့သို့ နှစ်ဦး သမယ၌ ခင်ပွန်းကြီးဆယ်ပါး ကိုယ်ထိ လက်ရောက် ဝန်ချတောင်းပန်ပူဇော် ကန်တော့နိုင်ရန် မေတ္တာဖြင့် ရေးသား ပူဇော်တင်ပြလိုက်ပါသည်။

ခင်ပွန်းကြီးဆယ်ပါးကန်တော့ရန်

လူမျိုးမရွေး ဘာသာမရွေး ခင်ပွန်း ကြီးဆယ်ပါး ကျေးဇူးတရားနှင့် မတစ် လွတ်နိုင်ကြသူများ ဖြစ်ကြပေသည်။ ခင်ပွန်းကြီးဆယ်ပါး ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ -

ဗုဒ္ဓေါ ပစ္စေက အရဟံ အဋ္ဌက ဝက မာတာပိတုဂုရုသတ္တာ ဓမ္မဇေတိ

ကာစ ဒါယကာ ဣမေဒသ မဟာဂုဏော အဟံဝန္တာမိ သဗ္ဗဒါ။

၁။ မြတ်စွာဘုရား၊ ၂။ ပစ္စေက၊ ဗုဒ္ဓါ၊ ၃။ ရဟန္တာ၊ ၄။ အဂ္ဂသာဝက၊ ၅။ မိခင်၊ ၆။ ဖခင်၊ ၇။ အရွယ် ပညာ သီလဂုဏ် စသည်အလေးအမြတ်ပြုအပ် သော ပုဂ္ဂိုလ်၊ ၈။ အသိပညာ၊ အတတ် ပညာ၊ အလိမ္မာပညာပေးသည့်ပုဂ္ဂိုလ်၊ ၉။ တရားဓမ္မဟောပြောဆုံးမပေးသည့်ပုဂ္ဂိုလ်၊ ၁၀။ ပေးပူ၊ ကျေးပူ၊ ကျေးဇူးပြုပူသော ပုဂ္ဂိုလ် ဣမေဒသ ဤဆယ်ဦးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား အဟံကျွန်ုပ်သည် နေ့ည မပြတ် အချင်းခပ်သိမ်း ကျေးဇူးယုက်ပြေး စိန်စိန်တွေးလျက် ရိုသေမြတ်နိုး လက်နံ့နိုး ရှိခိုးပါ၏။ အရှင်ဘုရား။

ခင်ပွန်းကြီးဆယ်ပါးအပေါ် သိ၍/မသိ၍ဖြစ်စေ ဖြစ်မှားမိက ဝန်ချေတာင်းပန်ကန်တော့ရန်

ဘုရားတပည့်တော်သည် လွန်ခဲ့ သော အတိတ်ဘဝမှ ယခုဘဝတိုင် တွေ့ ဆုံကြုံကြုံကံ ဦးဆိုက်ပူးမြော်ရသော ၁။ အဆူဆူကုန်သော ဘုရားရှင်များ၊ ၂။ အဆူဆူကုန်သော အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါများ၊ ၃။ များပြားလှစွာသော ရဟန္တာများ၊ ၄။ များပြားလှစွာသော အဂ္ဂသာဝက မဟာ သာဝကရဟန္တာအရှင်မြတ်များ၊ ၅။ မိခင် များ၊ ၆။ ဖခင်များ၊ ၇။ အရွယ်ပညာ သီလဂုဏ် အလေးအမြတ်ပြုအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ ၈။ အသိ၊ အတတ်၊ အလိမ္မာ၊ ပညာတို့ကို သင်ကြားပေးသော ဆရာ များ၊ ၉။ အပါသံသရာ လွတ်စေရာ မြတ် စွာဓမ္မဟောကြားဆုံးမခဲ့သော ဓမ္မကထိ က ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ ၁၀။ အရေးတစ်စုံကိုယ် ဌ်ကြုံသော် သက်လုံကောင်းရာစေတနာ နှင့် ပေးပူ၊ ကျေးပူ၊ ကျေးဇူးပြုပူသော ထိုပုဂ္ဂိုလ်များအပေါ်၌ ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊

မနောကံဖြင့် ဖြစ်မှားကျူးလွန်မိခဲ့သည် သိရှိသော် ထိုအပြစ်တို့ကို သည်းခံခွင့် လွှတ်တော်မူရန် တောင်းပန်ဝန်ချကန် တော့ပါသည်ဘုရား။

ဆုတောင်းကန်တော့ရသော အကျိုး အား အနိဋ္ဌမဟာ ဒုက္ခအသွယ်သွယ် အန္တရာယ်အပေါင်း မကောင်းဟူသမျှ လွတ်ငြိမ်း၍ သုခချမ်းသာ အဖြာဖြာနှင့် လိုရာဆန္ဒဟူသမျှ ပြည့်ဝရပါစေ အရှင် ဘုရား။

ထိုသို့ ခင်ပွန်းကြီးဆယ်ပါးအား ပူဇော်ဝန်ချကန်တော့ခြင်းအားဖြင့် ရရှိနိုင်သောအကျိုးကျေးဇူး(၁၀)ပါးမှာ

- (၁) အစားအစာပေါများခြင်း၊ (၂) ရောက်ရာအရပ် လေးစားအမှုဝတ်ခံရ တတ်ခြင်း၊ (၃) ရန်သူမျိုးငါးပါးနှင့် ကင်း ဝေစေခြင်း၊ (၄) နတ်လူချစ်ခင်သူပေါများ ခြင်း၊ (၅) လှပပရိသတ်အလယ် တင့် တယ်စွာ ထင်ပေါ်ကျော်စောခြင်း၊ (၆) ကောင်းသတင်းဂုဏ် ကျော်စောခြင်း၊ (၇) အခြေအရံများခြင်း၊ (၈) စီးပွားဥစ္စာဖွံ့ဖြိုး တိုးတက်ခြင်း၊ (၉) ဘေးဒုက္ခကြုံသော် လည်း အကူအညီရရှိခြင်း၊ (၁၀) သား/ သမီးရတနာကောင်းရရှိစေခြင်းအကြောင်း တရားဖြစ်သည်။

ထိုသို့ပေးဆပ်မကုန် ကျေးဇူး ဂုဏ်တရား အထူးပြည့်စုံသော ခင်ပွန်းကြီး(၁၀)ပါးအပေါ် ဖြစ်မှားကျူးလွန်မိက ရရှိခံစား နိုင်သည့် ဒဏ်(၁၀)ပါးမှာ

- (၁) ပြင်းထန်သော ဦးခေါင်းဝေဒ နာ ခံစားရတတ်ခြင်း၊ (၂) ဝိုင်ဆိုင်သော ပစ္စည်းဥစ္စာများ ဆုတ်ယုတ်ပျက်စီးခြင်း၊ (၃) လက်ခြေပြတ်ခြင်း ကိုယ်အင်္ဂါပျက်

- စီးခြင်း၊ (၄) ကုသ၍ မရနိုင်သော ကြီး လေးသော ရောဂါဝေဒနာ ခံစားရခြင်း၊ (၅) ရူးသွပ်ခြင်း၊ စိတ်မတည်ငြိမ်ဖြစ်ခြင်း၊ (၆) မင်းပြစ်မင်းဒဏ်ခံရခြင်း၊ (၇) မတော် မတရားစွပ်စွဲခံရခြင်း၊ (၈) ဆွေမျိုးကောင်း၊ စိတ်ဆွေကောင်း မရရှိနိုင်ခြင်း၊ (၉) စည်း စိမ်ဥစ္စာ အခြေအရံ ပျက်စီးဆုံးရှုံးခြင်း၊ (၁၀) နေရာတိုက်တာ အိုးအိမ် မီးလောင် ဆုံးရှုံးရခြင်းအပြင် သေလွန်သောအခါ အပါယ်ဝေရဲသို့ ကျရောက်နိုင်ပါသည်။

ကန်တော့ပွဲစီစဉ်ပုံများ

မိမိမွေးနေ့အရက်တွင် ထမင်းစားပွဲ ဝိုင်းကြီးတစ်လုံးကို ဦးရွာချ၊ ထမင်းစားပွဲ ဝိုင်းကြီးရဲ့အလယ်မှာ မြတ်စွာဘုရားကို ရည်ပူပြီး ကြွေပန်းကန်ပြားတစ်ချပ်ချ၊ ထိုပန်းကန်ပြားအတွင်း၌ သောက်တော် ရေတစ်ခွက်၊ ဖယောင်းတိုင်တစ်တိုင်ပြု တော့မှ ထမင်းစားပွဲဝိုင်းကြီးရဲ့ ဘေးပတ် လည်မှာ ကြွေပန်းကန်တိုင်မှာ သောက် တော်ရေတစ်ခွက်၊ ဖယောင်းတိုင်တစ်တိုင် စီထည့်ပြီးနောက် သစ်သီးတစ်မျိုး၊ စိတ် ပြီးတော့ထည့်၊ စုစုပေါင်းသစ်သီး ၁၀ မျိုး ပါဝင်နေရမည်။ အလယ်ဘုရားအတွက်မှ အားလုံးသော သစ်သီး ၁၀ မျိုးကို စု ပေါင်းထည့်ပေးရပါမည်။ အဲဒီနောက် ဖယောင်းတိုင်တစ်တိုင်စီထွန်းညှိပြီး ခင် ပွန်းကြီးဆယ်ပါးအား တစ်ပါးခြင်းဝန်ချ တောင်းပန်ခြင်း ပြုရမည်ဖြစ်ပါသည်။

သင်္ကြန်နှစ်ဆန်း ၁ ရက်နေ့ ခေါင်း ဆေးမင်္ဂလာပြုပြီး ခင်ပွန်းကြီးဆယ်ပါး သို့မဟုတ် ကန်တော့ပွဲပြုပြင်၍ ပူဇော်ကန်တော့နိုင် က လွန်စွာအကျိုးသက်ရောက်မှု ရှိပါ သည်။

သဒ္ဓါကျောက်ဆရာတော်(သံတွဲမြို့)

ယဉ်ကျေးမှုဖြင့်

နှစ်သစ်ကြိုကြစေချင်

ရေကျော်စိုးကျော်

မြန်မာတို့၏ ယဉ်ကျေးမှု ဓလေ့တစ်ရပ်တွင် သင်္ကြန် ကာလသည်လည်း ပါဝင်ပါသည်။ တန်ခူးလဟုလည်း ခေါ်ဆိုကြ သည်။ မိဿရာသီဖြစ်ပြီး စိကြနုကတ်နှင့်လည်း စန်းယဉ်သော လဖြစ်၏။ ကံ့ကော်၊ ခိုင်ရွှေဝါ ပိတောက်ပန်းတို့ ဖွင့်သော လရာသီလည်း ဖြစ်သည်။

ပိတောက်ပန်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဤသို့ အနက်ဖွင့်ထား သည်ကိုလည်း မှတ်သားမိရပြန်ပါသည်။

ယောရုက္ခော-အကြင်သစ်ပင်သည်၊ ပသနွာနံ-မြင် သောသူကြည်လင်သောသူတို့အား၊ တောသေတိ-နှစ်သက်စေ တတ်၏။ ဣတိ-ထိုကြောင့်၊ သောရုက္ခော-ထိုသစ်ပင်သည်၊ ပတောသော-ပိတောက်မည်၏ဟူ၍ ဖွင့်ဆိုထားခြင်းပင်ဖြစ်၏။

သင်္ကြန်ကာလ တန်ခူးလသည် သင်္ကြန် သီလ၊ ကရ၊ အနန္တ ပုဒ်ခွဲ၍ တားဆီးခြင်းဖြစ်ပြီး၊ သီသသည် သဒ္ဒါအားဖြင့် ဦးခေါင်းဖြစ်ပြီး၊ ကရသည် သဒ္ဒါအားဖြင့် ပြုလုပ်ခြင်းဟု အဓိပ္ပာယ်ရ၏။ အန္တသည် သဒ္ဒါအားဖြင့် အဆုံးဟု ဆိုထုံးဖွဲ့ထား သည် ဖြစ်ရကား သက္ကရာဇ် ဦးခေါင်းအစုံးဖြူခြင်းလည်း ဖြစ်၏။ တစ်နည်းအားဖြင့် တပေါင်းလကုန်ဆုံး၍ ဦးခေါင်းနှင့်တူသည့် တန်ခူးလသို့ ပြောင်းခြင်း၊ တစ်နည်း နေမင်းပြောင်းရွှေ့ခြင်းကို သင်္ကြန်ကျသည်ဟု ရှေးပညာရှိကပီတို့က မှတ်တမ်းတင်ထား သည် ဟူ၍လည်း မှတ်သားမိရပါသည်။

တန်ခူးလအခါသမယတွင် နှစ်ဟောင်းမှ အညစ် အကြေးများ နှစ်သစ်သို့ မပါစေရန် လူကြီးသူမ၊ သက်ကြီးရွယ် အို၊ မိဘများအား ခေါင်းလျှော်ပေးခြင်း၊ အလှူဒါနပြုကြခြင်း၊ တိရစ္ဆာန်များ ဘေးခဲလွတ်ခြင်း၊ ငါးလွတ်ခြင်းများကိုလည်း ဒီလ အခါသမယတွင် ဆောင်ရွက်ကြခြင်းမှာ ချစ်စရာ မြန်မာလူမျိုး တို့၏ ယဉ်ကျေးမှု စရိုက်တစ်ရပ်လည်း ဖြစ်ပါသည်။

ကဗျာစာဆို ဦးကြော့က -

“လတန်ခူးပေလို့ အလှထူးပါတ်၊ မြဲဖြူးရယ်တဲ့ ခိုင်ရွှေ ဝါ၊ တကယ်တမ်းသာဖြင့်၊ ဘယ်ပန်းသော်မတူဘု၊ နန္ဒမူ ဖန်ဂု ထိပ်မှာလ၊ ပစ္စေကာ ချွေးတော်သိပ်ရတယ်၊ အေးရိပ်သာယာ” ဟု စပ်ဆိုဖွဲ့ထားသည့် တန်ခူးလသာယာပုံမှာ လွမ်းဆွတ်ကြည် နူးဖွယ်လည်း ဖြစ်ပါသည်။

တန်ခူးလနှင့် စပ်လျဉ်း၍လည်း ဖိုးသူတော်ဦးမင်း ဇော် စပ်သည့် လေးချိုးတွင် -

“တာအကူးပေမို့၊ သာကြူးငယ် သိန်လွန်သည်”ဟု စပ်ဆိုရေးဖွဲ့ထားပြန်ပါသည်။ တာကူး၊ အတာကူးတို့အနက် ဖြစ်သည့် နှစ်ကူးဖြစ်၍ တာကူးလဟုလည်း ခေါ်ဝေါ်သုံးစွဲ ကြောင်း မှတ်သားရမိပြန်ပါသည်။

နှစ်ဟောင်းမှ အညစ်အကြေး၊ မကောင်းမှု စသည် အကုသိုလ်တရားများ ကင်းစင်ပပျောက်စေရန် တရားပုထိုးများ တွင် ရေသပ္ပာယ်ခြင်း၊ အလှူဒါနပြုခြင်းများလည်း ဆောင်ရွက် သင့်လှပါသည်။ မြန်မာ့ရိုးရာ ယဉ်ကျေးမှု စရိုက်ဓလေ့အားဖြင့် သင်္ကြန်ကာလတွင် ရေကစားကြရာ၌လည်း ယဉ်ကျေးမှု သနပ် သကန် မပျက်စေရန် ဆင်ခြင်သုံးသပ်သင့်လှပေသည်။

သို့ဖြစ်၍ မြန်မာတို့၏ ချစ်စရာကောင်းလှသည့် အထာ သင်္ကြန်တွင် ယဉ်ကျေးမှုကို အခြေပြုသည့် ရေကစားကြခြင်းဖြင့် သာ မြန်မာတို့၏ဂုဏ်ကို မြှင့်တင်နိုင်ကြပါစေဟူ၍သာ ဆိုချင် တော့သည်။

ရေကျော်စိုးကျော်

ကျမ်းကိုး

- ပခုက္ကူ အရှင်ကေသရ၏
- မှတ်သားဖွယ်ရာ ဆယ့်နှစ်ရာသီခါ။

အလောင်းတော်ကဿပသပိုင်း ဘုရားရှိခိုး

ဩကာသ ဩကာသ ဩကာသ ရွှေလျှင်စင်ပြောင် လျောင်းပါယ်စံဝင် လက်ယာလက်ကို မြတ်လှခေါင်းတော်
 ထား ပြီးသော်မှ ဘယ်သော်လက်ဝါး မြတ်တင်ပါးတွင် တင်ငြား၍သာ နိဗ္ဗာန်ပြုပြုသည် ကဿပအရှင်ကို
 လက်ဆယ်ဖြာ ထိပ်မှာရွက်တင် ကြာဠာအသွင်ဖြင့် သဒ္ဓါကြည်နူး ပူဇော်အထူးကို ခံယူတော်မူ ပြတ်လှကဿပဘုရား
 မွေးမိဘများ၊ နတ်ရွာလားသော် သုံးပါးဆုံဖြစ် ကာမညစ်ကို စွန့်လွှတ်ပြီးကာ ဟေမဝါမြိုင် ဂနိင် ရစ်သိ
 လှမ်းကြံချီသည် ဝေဘူဝေဘာဣတိတစ်ဖြာ ဂီလိသေလာထက်မှာ ကိုယ်စီကျင့်ကြသည်မှာ သစ္စာဝါစံ မိဋ္ဌာန်ပြုပြီး
 မေတ္တဘုရားဖြစ်သောအခါ ဆယ်ချောင်းလက်တွင် ထက်ပေါ်တင်လျက် အဂ္ဂိတေဇ လောင်ကျွမ်းရမည် ဗျာဒိတ်ရည်ကာ
 ဤဝေဘာချောင် သေလာခေါင်းမြတ် ကလာပ်ရုပ်ပုံ ခြေအစုံကို ယုံကြည်ညွတ်ဦး ရှိခိုးမပြတ် အထပ်ထပ်ဖြင့်
 နတ်လူအများ ပူဇော်ငြားက စိတ်အားထက်သန် နိဗ္ဗာန်ပေါက်မြဲ မလွဲမှန်စွာ ကမ္ဘာတည်ဆောင် ညီနောင်သုံးပါး
 ကတိအားကြောင့် ထင်ရှားမပျက် ခုထက်တိုင်အောင် ဝေဘာတောင်တွင် တေတထွန်းတောက် အနောက် မြောက်သို့
 ရောင်ခြည်စဉ်ရှု သဗ္ဗညုအား ဦးခေါင်းထား၍ ရွှေသားလျှံထွက် ထင်ရှားလျက်ဖြင့် ကိန်းအောင်းနေရာ မြတ်အ
 လောင်းတော်ကို ပူဇော်ရှိကျိုး ကုက္ကားတံခွန် ပန်းမာသစ်သီး ဆီမီးအမွှေးတိုင် ထိန်ထိန်လျှံသည် နတ်လူအများ
 ပူဇော်အထူးကိုခံယူတော်မူသော ထွတ်ဖျားစိန္တေ မြတ်မေတ္တလျှင် နှစ်ဝရုပ်နာမ် မယုတ်ခန္ဓာ သံသရာဝယ်
 များစွာရှည်လျား ဖြစ်ရငြားလည်း လေးပါးအပါယ် သုံးသွယ်သောကပ် ရပ်ပြစ်ရှစ်ဝဗျသနာများ ဝေးစွာရှား၍
 ဖွင့်လေသောအခါ ဦးစွာလက်ဖြင့် မူးရပါလို တောင်းဆုဆိုသည် တောင်းသောဆုဖြင့် ပြည့်စေသောဝါ။

အလောင်းတော်ကဿပအရှင်၏

ဆုကြီးပန် ဗျာဒိတ်ခံရာ ဘဝဖြစ်စဉ်အကျဉ်း

■ သူတော်ခိန်

သုံးလူထွတ်ဆား ဂေါတမမြတ်စွာ ဘုရားသည် သက္ကရာဇ် ၁၀၃ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လပြည့် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် သဗ္ဗညုတ ရွှေညက်တော်ရှင် ဘုရားရှင်အဖြစ် ပွင့်တော်မူပြီးနောက်ကိုးဝါမြောက် ကောသမ္မိပြည်တွင် သီတင်းသုံးနေတော်မူစဉ် တပည့်ငါးရာစီရှိကြသော ဝိနယဓရ ရဟန်းနှင့် ဓမ္မကယိကရဟန်းနှစ်ပါးတို့က အစပြု၍ သံယကလဟဝိဝါဒပွားပြီး အဓိကရုဏ်းကြီးဖြစ်သဖြင့် -

“အဘယ့်ကြောင့် သံယာကို ကွဲပြားစေဘိသနည်း။ အမျက်ကင်းရာ ငါဘုရား၏ သာသနာ၌ မေတ္တာ၏ အာဇာနည်မှာ သာ ညီညွတ်စွာ ဖြစ်စေကုန်လော့”

ဟု ဆုံးပတော်မူ၏။

ယင်းသို့ ဆုံးမသော်လည်း ကိုယ်တော်မြတ်မှာ ငြိမ်သက်စွာစံနေတော်မူပါ။ အဓိကရုဏ်းမှာ တပည့်တော်တို့ တာဝန်ပါတည်းဟု သံယာတော်တို့က နားတော်လျှောက်လေလျှင် ဘုရားရှင်က ဤသံယာတော်တို့အား ငါ့စကားကိုမျှ မလိုက်နာချေပြီ။ ဤသူတို့နှင့်ယှဉ်တွဲလျက် ဆင်းရဲစွာနေရသဖြင့် အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ငါတစ်ပါးတည်းသာ နေတော့အံ့ဟု ကြံလျက် သံယာတို့အား မပန်

ကြားဘဲ ဆွမ်းခံသွားရာမှ ထွက်ခွာတော်မူခဲ့၍ ကောသမ္မိပြည်မှ အနောက်သို့ ခုနစ်ယူဇနာခန့်ကွာဝေးသော ပါလိလေယျရွာ ပါလိလေယျတောအုပ်သို့ ဝင်၍ အင်ကြင်းပင်ကြီးရှိရာအရပ်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။

ဤတောအုပ်၌နေသော ပါလိလေယျအမည်ရှိသော ဆင်ပြောင်တစ်စီးသည် ငယ်ငယ်ကြီးကြီး ဆင်မဆင်ရွေ့တို့နှင့် ရောပြွမ်း၍ နေရခြင်းကား ဆင်းရဲလှ၏။ အဖျားဖြတ်ပြီးသောမြက်၊ ချိုးပြီးသော သစ်ရွက်တို့ကိုသာ စားရခြင်း၊ ဆင်ငယ်တို့ မွေ့နှောက်၍ နောက်ကိုသော ရေကိုသာ သောက်ရ၏။ ထို့ကြောင့် ငါတစ်စီးတည်းသာနေအံ့ဟု ရံရွေ့တော်တို့မှ ခွဲ၍လာခဲ့သဖြင့် တင့်တယ်စွာ စံနေတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားရှင်ကို မြင်တော်မူလျှင် ဤအရှင်ကား တစ်ပါးတည်းနေထိုင်သူ မဟုတ်ဘဲ တစ်ပါးတည်းနေခြင်းသည် ငါ့ကို သို့အပေါင်းအဖော်၌ မမွေ့လျော်သဖြင့် ခွဲခွာ၍လာသည်ဖြစ်လတ္တံ့ဟု ကြံ၍ ဘုရားရှင်ထံသို့ ကပ်ပြီးလျှင် ခြေတော်တို့ကို ဦးဖြင့်တိုက်၏။ ဘုရားရှင်လည်း အချင်းပါလိလေယျက သင်ကား ငါနှင့် အသွင်တူစွာ၊ အပေါင်းအဖော်နှင့် နေခြင်း

မည်သည်ကား များစွာသော ဆင်းရဲခြင်းရှိ၏။ မိမိ၏ ချမ်းသာကို ရှာလိုသော သတ္တဝါသည် လိမ္မာနူးညံ့သော ခင်ပွန်းကောင်းကို မရမူ တစ်ယောက်တည်းသာ နေရာ၏။

ဤသို့ ဟောကြားတော်မူလေလျှင် ပါလိလေယျဆင်ကြီးသည် အတိုင်းထစ်အလွန်ပင် ချစ်ခင်ကြည်ညိုခြင်းဖြစ်လေ၏။ ထိုနေ့မှစ၍ တစ်နေ့မပြတ် မြတ်စွာဘုရားအား သုံးရေသောက်ရေတည်ခြင်း၊ ပန်းဇမ္ဗူ ရာခင်းခြင်း၊ ပန်းဟောင်းတို့ကို နှာမောင်းဖြင့် တံမြက်လှည်းခြင်း၊ သစ်ခြောက်တို့ကို မီးပွတ်၍ပုံခြင်း၊ ဆွမ်းခံကြွတော်မူသော် ကိုယ်တော်၏နောက်မှ ပရိက္ခရာကို နှာမောင်းဖြင့် ဆောင်၍ ပါလိလေယျရွာတိုင်အောင်လိုက်ခြင်း စွာမှ ဆွမ်းခံပြန်ကြွလာသော် ပရိက္ခရာကို လှမ်းယူခြင်းစသော အဘိသမာဓာဓိဇာတ်တို့ကို တစ်နေ့မခွာတ် ပြု၏။ ညဉ့်အခါ၌ ဘုရားရှင်ကျိန်းစက်တော်မူသော် ကြီးစွာသော တုတ်လှန်ကန်ကို နှာမောင်းဖြင့် စွဲကိုင်လျက် စိုင်း၊ ပြောင်၊ ကြံ၊ ဆင်၊ သစ်၊ သစ်ကျားတို့ကို မြစ်တားခြင်းငှာ တောအုပ်၌ လှည့်လည်ကာနေ၏။ အရှင်တော်ကသာကာလမျက်နှာသစ်တို့ကပ်လျှင်

ခြင်းစသော အဘိသမာဓာရိကဝတ်တို့ကို ပြ၏။

ဤသို့ ဆင်မင်းပြုသည်ကို တစ်ခု သော မျောက်ငယ်မြင်လျှင် ဤဆင်မင်း သည် ငါကဲ့သို့ပင် တိရစ္ဆာန်ဖြစ်ပါလျက် နှစ်သက်ရုံသေစွာ မြတ်စွာဘုရားအား လုပ်ကျွေးပေးသည်။ ငါသည်လည်း ကောင်းမှုပြုအံ့ဟု ကြံ၍ ပျားကောင်ယုံပြီး သော ပျားအံ့တို့ကို ယူ၍ ကိုယ်တော်မြတ် အား ကပ်လှူ၏။ ဘုရားဘုဉ်ပေးအံ့လော၊ မဘုဉ်ပေးအံ့လောဟု တွေးတောကြည့် နေစဉ် ဘုရားဘုဉ်ပေးသည်ကိုမြင်လျှင် ရွှင်လန်းသောစိတ်ဖြစ် သစ်ပင်တစ်ပင်ကို တက်ပြီးမှ သစ်ခက်ဖျား၌ ဖြူးထူးကခုန် လေသော် နင်းသောသစ်ခက်နှင့် ကိုင် သော သစ်ခက်တို့သည်ကျိုး၍ ရှားငုတ် ထက်သို့ ကျသဖြင့် ထိုခဏ၌ပင် ကံကုန် လေ၏။ ထိုပျားလှူသော ကုသိုလ်စေတ နာကြောင့် တာဝတိံသာနတ်ပြည်ဝယ် ယူဇာနသုံးဆယ်ရှိသော ဝိမာန်၌ အရံ နတ်သမီးတစ်ထောင်ရှိသော နတ်သား အဖြစ်သို့ ရောက်လေ၏။ ဤသို့အားဖြင့် ဘုရားရှင်သည် ဆင်မင်း၏ အလုပ် အကျွေးကို ခံယူလျက် ထိုပါလိလေယျ တော၌ ဝါကပ်တော်မူခြင်းအကြောင်း အရာသည် ဇမ္ဗူဒီပတစ်ကျွန်းလုံးပင် ထင် ရှားလေသည်။

ကပ္ပိလဝတ် သာဝတ္ထိပြည်စသော ပြည်များမှ ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမတို့သည် ဘုရားရှင်အားဖူးမြင်လိုကြသောကြောင့် ရှင်အာနန္ဒာအားလျှောက်ကြား၍ ဘုရားရှင် ပင့်ပါချေဟုစေလွှတ်ကြလေသည်။ ရှင် အာနန္ဒာလည်းသံဃာငါးရာနှင့်တကွဘုရား ထံသို့လာခဲ့ပြီးအခြံအရံရဟန်းတို့ကိုသင့် ရာ၌ထားခဲ့ပြီးသော်တစ်ပါးတည်းသာလျှင်

မြတ်စွာဘုရားထံတော်သို့ဝင်လေ၏။

ပါလိလေယျဆင်မင်းလည်းအဝေး မှလာသောရှင်အာနန္ဒာကိုမြင်လေသော် လှန်တံကိုချ၍ခရီးဦးကြိုဆိုလျက်ပရိက္ခရာ ကိုလှမ်းယူပြီးသော်ကိုယ်တော်၏အနီး၌ ထား၏။ ရှင်အာနန္ဒာလည်းမြတ်စွာဘုရား ခြေတော်ကိုဦးဖြင့်တိုက်၍ညွတ်ခိုက်ကာနေ နေလေ၏။ ရှင်တော်ဘုရားကလည်း “ချစ် သား အာနန္ဒာသင်တစ်ပါးတည်းလာသ လော” ဟုမေးတော်မူ၏။ အရှင်ဘုရားငါး ရာသောရဟန်းတို့နှင့်လာပါသည်။ အလို တော်ကို မသိသောကြောင့်ဝေးရာ၌ ထား ခဲ့ပါကြောင်းဟု နားတော်လျှောက်ထား လေလျှင် ယင်းသို့တပြီးကား သင်၏ အဖော်တို့ကိုခေါ်ချေလော့ဟု မိန့်တော်မူ ၍ ခေါ်ရလေ၏။

သံဃာငါးရာတို့ရောက်လျှင် ဘုရား ရှင်သည် ကြည်လင်ဝမ်းသာစွာ ပဋိသန္ဓာ ရစကားဖြင့် မိန့်ကြားဟောပြောတော်မူ ၏။ ထိုရဟန်းတို့ကလည်း ဘုန်းတော်ကြီး လှသော တရားမင်းသာ အလွန်ချမ်းသာ ခြင်း၏တည်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်လျက် မျက် သစ်တံပူကပ်အံ့သောသူမျှမပါ ကိုယ် တော်ထီးတည်းသာ တစ်ဝါတွင်းလုံး သီတင်းသုံးတော်မူခြင်းသည် အလွန် ဆင်းရဲလတ္တံ့ဟု လျှောက်တင်လေသော် ဘုရားရှင်ကလည်း ချစ်သားတို့ ငါတစ်ပါး တည်းသာ ဆင်းရဲစွာနေရသည်မဟုတ်။ ဤပါလိလေယျဆင်မင်းသည် ခြေရင်း အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော သာမဏေကဲ့သို့ ပြုဖွယ်ကိစ္စဟုသမ္မတို့ကို နေ့ညဆောင် ရွက်လျက် ငြိမ်သက်စွာနေရပေသတည်း။ ဤသို့သော ခင်ပွန်းကောင်းကိုရမူ အဖော်နှင့်နေခြင်းသည် လျှောက်ပတ် ၏ဟု မိန့်တော်မူပြီးမှ ချစ်သားရဟန်းတို့

ရင့်သောပညာရှိသောတကွကျင့်ဖော်ဖြစ်

သော ကောင်းစွာနေလေ့ရှိသော တည် ကြည်သော ခင်ပွန်းကောင်းနှင့်တကွ နှစ်လိုဝမ်းသာအလုံးစုံကုန်သော အတွင်း အပ ဘေးရန်တို့ကို နှိပ်စက်၍ သတိရှိ သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကျင့်ရာ၏။ ရင့်သော ပညာရှိသောတကွ ကျင့်ဖော်ဖြစ်သော ခင်ပွန်းကောင်းကို အကွယ်၍ မရမူကား မင်းသည် တိုင်းကားပြည်ရွာဖြစ်သော နိုင်ငံကိုပယ်၍ တစ်ယောက်တည်းသွား သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဝဲယာရှေ့နောက် အဖော်မပါဘဲ တစ်ယောက်တည်းသာ လျှင် မြတ်၏။ မိုက်မဲသော သူတို့၌အဆွေ ခင်ပွန်း၏ အဖြစ်သည် မြတ်သည်ဟူ၍ မရှိ။ ဤတရားကို ဟောကြားတော်မူလျှင် ရဟန်းငါးရာတို့သည် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ကြကုန်၏။

ထိုအခါ . . . အရှင်အာနန္ဒာသည် အနာထဝိဏ်သူဌေးစသော ဥပါသကာ တို့ လျှောက်ထားသော သတင်းစကားကို နားတော်ပန်ဆင်၍ အရှင်မြတ်ကြွတော် မူပါဟုလျှောက်၏။ ဘုရားရှင်ကလည်း ယင်းသို့တပြီးကား ချစ်သားအာနန္ဒာ ငါ ၏ သပိတ် သက်န်းတို့ကိုယူလော့ဟု မိန့် တော်မူ၍ ထိုနေရာမှ ကြွတော်မူကြလေ လျှင် ပါလိလေယျဆင်မင်းသည် ပြင်းစွာ သောအသံကို မြည်လျက် လမ်း၌ ဖီလာ ကန်လွန်နေကာ တားဆီးလေ၏။

ရဟန်းတို့ကလည်း အရှင်ဘုရား၊ ဤဆင်မင်းသည် အသို့ပြုလိုသနည်းဟု လျှောက်တင်ကြလေသော် ဘုရားသခင် ကလည်း ချစ်သားတို့၊ ဤဆင်မင်းသည် သင်တို့အား ဆွမ်းကျွေးလိုသေးသော ကြောင့် တားမြစ်သတည်း။ ဤဆင်မင်း သည် နေ့ရက်ရှည်လျား ငါဘုရားအား

ကျေးဇူးပြုပေသည်။ သူ၏စိတ်နှလုံးကို မယုတ်စေကောင်းဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင် ခရီးထွက်ခြင်းမှ ဖျက်၍နေတော်မူ၏။

ပါလိလေယျဆင်မင်းသည် တော တွင်းသို့သွား၍ ငှက်ပျောသီး၊ ပိန္နဲသီး စသော သစ်သီးမှည့်တို့ကို များစွာယူ ဆောင်၍ နောက်တစ်နေ့တွင် ဘုရားရှင် နှင့်တကွ သံဃာငါးရာတို့မှာ ဘုဉ်းပေး တော်မူကြ၍ ကိစ္စပြီးသောအခါ သင်္ကန်း ပရိက္ခရာတို့ကို ပြင်ဆင်လျက် ဘုရားအား ကြွတော်မူခြင်းငှာ သင့်ပါပြီဟုလျှောက် ထား၍ ဘုရားကိုယ်တော်နှင့်တကွ ကြွ တော်မူကြလေလျှင် ပါလိလေယျဆင်မင်း လည်း သံဃာတော်တို့၏ အကြားအကြား သွား၍ ဘုရားရှင်ရှေ့မှ ဖိလာနေပြန်၏။

အကြောင်းကို သံဃာတော်တို့က လျှောက်ကြလေသော် သင်တို့ကိုလွတ် လိုက်၍ ငါဘုရားကို မပြန်စေလို၍သာ တားရှာသည်ဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင် ဆင် မင်း၏ ဦးခေါင်းကိုလက်တော်ဖြင့် သုံး သပ်တော်မူလျက်-

“အချင်းပါလိလေယျ၊ သင်သည် ငါဘုရားအား ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး လုပ်ကျွေးရပြီး၊ ဤမျှ ရှည်မြင့်စွာ ငါနေ ပြားသော်လည်း ကျေးဇူးမထူးနိုင်ရာပြီ။ ဤဘဝတွင် သင်ကား ဈာန်တရား၊ မဂ် တရားတို့ကို ရခြင်းငှာမဟုတ်။ သို့ဖြစ်၍ ကောင်းစွာနေရစ်လော့။ ငါ၏ သွားခြင်း သည် မပြန်သောသွားခြင်း”

ဟု မိန့်တော်မူ၍ ကြွတော်မူလျှင် ပါလိလေယျဆင်မင်းသည် ဘုရားရှင် အား ချစ်ခြင်းကြောင့် ပြင်းစွာသော စိတ္တ ဝေဝေဒနာဖြင့် နှာမောင်းကို ခံတွင်း၌ သွင်း၍ မျက်ရည်ဖြိုင်ဖြိုင်ကျကာ ပြင်းစွာ ငိုယိုလျက် နောက်တော်မှ တစိုက်စိုက်

လိုက်၍ ရွာအနီးသို့ ရောက်လေသော် ကိုယ်တော်မြတ်ကလည်း -

“ချစ်သား ပါလိလေယျ၊ ဤဒေသက ပင် သင်ပြန်ပေလော့။ လူတို့၏အနီး မည် သည်ကား များစွာသော ဘေးရန်ရှိချေ သည်”

ဟုမိန့်တော်မူပြီးမှ ကြွခဲ့လေလျှင် ပါလိလေယျဆင်မင်းသည် ဘုရားသခင် ကို မြင်ကောင်းသမျှသော ဒေသပတ်လုံး ရပ်တန့်ဖူးမြော်၍ ကိုယ်တော်မြတ်ကို မမြင်ရသောအခါတွင် နှလုံးကြောင့်သော ဝေဒနာဖြင့် ခန္ဓာကုန်ခြင်းသို့ရောက်ရရှာ လေသတည်း။ ထြော် . . ဘုရား၌ ကြည် ညိုခြင်း ပြင်းလှပေစွတကား။

ပါလိလေယျဆင်မင်းသည် ဘုရား ရှင်အား ကိုယ်တိုင်လုပ်ကျွေးခဲ့သော ကုသိုလ်စေတနာကြောင့် ခန္ဓာကုန်ခဲ့လေ သော် တာဝတိံသာနတ်ပြည်ဝယ် ယူဇနာ သုံးဆယ်ကျယ်သော ရွှေစိမာန်၌ နတ် သမီးအရတစ်ထောင်နှင့်တကွ ပါလိလေ ယျမည်သောနတ်သား ဖြစ်လေသတည်း။ ဘုရားမြတ်လှ ဂေါတမ၏ခြေတော်ရင်း၌ ရိုသေကျိုးနွံ ဗျာဒိတ်ခံသော ဘုရား လောင်းတစ်ကျိပ်သောတွင် အကျုံးဝင် သော ပေါင်လောင်ရှင် မဟာကဿပ သည်ကား ပါလိလေယျဆင်မင်းဖြစ်ခဲ့ဖူး လေ၏။

ပါလိလေယျနတ်သားသည် နတ် ဘဝစုတေခဲ့ပြီး သာသနာတော်နှစ် ၁၆၀၀ ကျော်တွင် တမ္ပဒိပတိုင်း၊ အရိ- မဒ္ဒနာပြည်တွင် အလောင်းစည်သူ မင်းကြီးလက်ထက်မှ နားတောင်းများ မင်းလက်ထက်တိုင်အောင် ပုံသကူတင် ဆောင် “သီလဝိသုဒ္ဓိ ဣန္ဒြိယလောကီ” တို့ဖြင့် ပြည့်စုံ၍ အရညဝါသီတော့တို့

ရဟန်းအဖြစ် သက်တော်ထင်ရှား တစ် နိုင်ငံလုံး အကြည်ညိုများကို ခံယူရလေ သည်။ သုမင်္ဂလဘွဲ့တော်ဖြင့် ဘုရားဖြစ် လတ္တံ့သော ပေါင်းလောင်းရှင်ကဿပ သည် သက်တော်ကြီးရင့်သောအခါ မုံရွာ မြို့မြောက်ဖက် မိုင် ၆၀ ခန့်အကွာ ကန နယ် ခေါက်လောက်တောင်ပုံတောင်၊ မဟူတောင်တို့၏အကြားတွင် မိုးတွင်း အခါ ပျံလွန်တော်မူရှာလေသည်။ မိုးကုန် သောအခါ ဥဇနာမင်းကြီးနှင့် မင်းနံသူ တို့သည် စစ်အင်္ဂါလေးပါးနှင့်ချီတက်တော် မူ၍ အလောင်းတော်ကို သင်္ဂြိုဟ်တော်မူ ကြလေသည်။ ၎င်းနောက် ပေါင်းလောင်း ရှင်ကဿပ၏ ပုံတော်ကို တောင်သုံးလုံး ကြားအရှင် ပျံလွန်တော်မူရာနေရာတွင် တည်ထားတော်မူလေသည်။ ယခုတိုင် အောင် အလောင်းတော်ကဿပဟု ယင် ရှားတော်မူပြီး မြန်မာပြည်အထက်ပိုင်း အောက်အရပ်ဒေသအသီးသီးမှဘုရားဖူး များနှင့် အထူးစည်ကားလျက်ရှိပြီး နှစ်စဉ် နှစ်တိုင်း ဘုရားပွဲကျင်းပခဲ့သည်မှာ ယခု ယနေ့တိုင်အောင်ပင် ဖြစ်လေသည်။

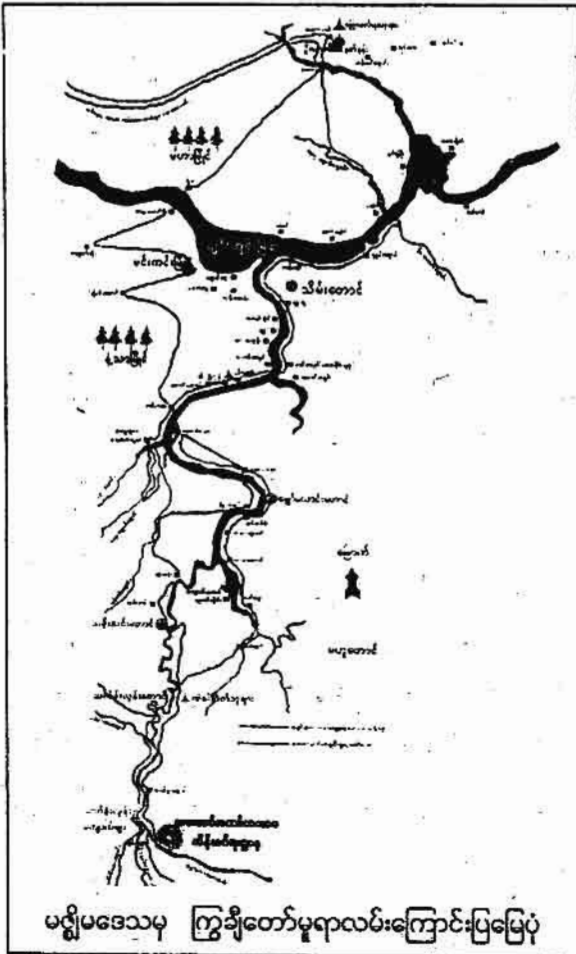
သူတော်စိန်

ကျမ်းကိုး
၁။ ကျီးသဲလေးထပ်ဆရာတော် ဘုရားကြီး၏ “ဝိနတ္ထပကာသနိကျမ်း”
၂။ ဆရာကြီးဦးမောင်မောင်တင် (မဟာဝိဇ္ဇာ)ရေးသားပြုစုသည့် စစ်ကိုင်း တိုင်း၊ မြောင်မြို့နယ်၊ ကျောက်ရပ်(တီး ပင်)ကျေးရွာ “ရွှေပေါင်လောင်ဘုရားကြီး သမိုင်း”။

အလောင်းတော်ကဿပ ကိန်းဝပ်စံဗွယ်တော်မူရာ

အညာတရားကျ

မဇ္ဈိမဒေသမှ ကြွချီတော်မူရာလမ်းကြောင်းပြမြေပုံ

အလောင်းတော် ကိန်းဝပ်စံပါယ်တော်မူရာနေရာသည် မြန်မာနိုင်ငံအထက်ပိုင်း၊ စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ မုံရွာခရိုင်၊ ကနီမြို့နယ်တွင် တည်ရှိသည်။ ဟိမဝန္တာတောင်တန်း၏ အစွယ်တစ်ခုဖြစ်သော ပုံတောင်ပုံညာ၊ မဟူတောင်တန်းတွင် ပါဝင်သည့် ဝေဘူလ၊ ဝေဘာရ၊ သုနန္ဒရတောင်သုံးလုံးတို့၏ကြား ပုထိုးလုံးချောင်းအတွင်းသို့ စီးဝင်လျက်ရှိသော ဘုရားချောင်းပေါ်တွင် တည်ရှိသည်။

အလောင်းတော်ကဿပသို့ စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ ကနီမြို့နယ်မှလည်းကောင်း၊ မုံရွာမြို့မှ ချင်းတွင်းမြစ်ကိုဖြတ်၍ ယင်းမာပင်မြို့(သို့မဟုတ်)ဖိုလ်ဝင်တောင်မှတစ်ဆင့် ဇီးတောရွာ(အမေရေယာဉ်နတ်နန်း)၊ ရင်ပေါင်တိုင်ရွာ၊ ဆင်စွယ်ရွာ၊ ကပိုင်ရွာတို့ကိုဖြတ်ပြီး ပွင့်ကြီးစခန်းအထိ မြေပြန့်လမ်း (၄၀)မိုင်ခန့်နှင့် ပွင့်ကြီးစခန်း၊ ဂုံညှင်းပင်စခန်း၊ မဟူနတ်နန်း၊ ကျောက်မြောင်းစခန်းတို့ကိုဖြတ်၍ သပိတ်ဆေးစခန်း ကားရပ်နားရန်နေရာမှတစ်ဆင့် အလောင်းတော်ကိန်းဝပ်စံပါယ်တော်မူရာ လိုဏ်ဂူတော်အထိ ခြေလျင်ခရီး (၁)မိုင် စုစုပေါင်း (၅၇)မိုင် သွားရသည်။

ထို့အပြင် မင်းကင်းမြို့နယ်၊ ပျားကျေးရွာမှ (၂၁)မိုင်၊ ကနီမြို့နယ်၊ ဆယ်ရွာချောင်ကူးဆိပ်ရွာမှ (၂၁)မိုင်၊ ပုလဲမြို့နယ် စစ်လျင်မှ (၂၁)မိုင်၊ ဂန့်ဂေါမြို့နယ် ကွမ်းလဲမှ (၂၁)မိုင် ခြေလျင်ခရီးဖြင့် သွားရောက်ဖူးမြော်နိုင်ကြပါသည်။

ပွင့်လင်းရာသီဖြစ်သော ဒီဇင်ဘာလမှ ဧပြီလအထိ ငါးလတာကာလအတွင်း ဖိုလ်ဝင်တောင် မှတဆင့် ဘုရားဝ စခန်းအထိ မော်တော်ယာဉ်များ ဖြင့် လွယ်ကူစွာ သွားရောက်ဖူးမြော်နိုင်ကြပါသည်။

အထူးသဖြင့် အလောင်းတော်အား ဖူးမြော်ရင်း အရုဏ်ထမနဲဆွမ်းနှင့် ညဦးပိုင်း ဆီမီး(၉၀၀၀) ပူဇော်ပွဲကို ပါဝင်ဆင်နွှဲလိုပါက တပို့တွဲလပြည့်နေ့အမိ သွားရောက်ကြပါရန်နှင့် ဆရာတော် ဦးသုမန ညွှန်ကြားမှုဖြင့် အလောင်းတော်ကဿပ ဘက်စုံဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေး အကျိုးတော်ဆောင်အဖွဲ့က နှစ်စဉ် ပို့ဆောင်စီစဉ်ပေးလျက်ရှိပါသည်။

အလောင်းတော်ကဿပ ဆွမ်းဆန်စိမ်းလောင်းလှူပွဲကို ပါဝင်ဆင်နွှဲရင်း သဘာဝအလှရှုခင်းများကို ကြည့်ရှုခံစားလိုသူများအနေဖြင့် တပေါင်းလပြည့်အမိ သွားကြရပါမည်။

လိုဏ်ဂူတော် ကျောက်တံခါးဝ

မဟာဂန္ဓကုဋီတိုက်တော်

ညောင်စောင်းနှင့် ပြာသာဒ်

စံကျောင်းတော်

[မှတ်ချက် - တပို့တွဲလပြည့်၊ တပေါင်းလပြည့်ပွဲတော်များအတွက် စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ ယင်းမာပင် မြို့နယ်၊ ဖိုလ်ဝင်တောင်၊ ပုပ္ဖားကျောင်း သာသနာပြုဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တသုမနမထေရ်မြတ်(မဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိကဇေ)ဦးစီး၍ ဖိုလ်ဝင်တောင်မှ အလောင်းတော်ကဿပအထိ နိဗ္ဗာန်ကူးတို့ နှစ်စဉ်အမြဲ ပို့ဆောင်ပေးလျက် ရှိပါသည်။]

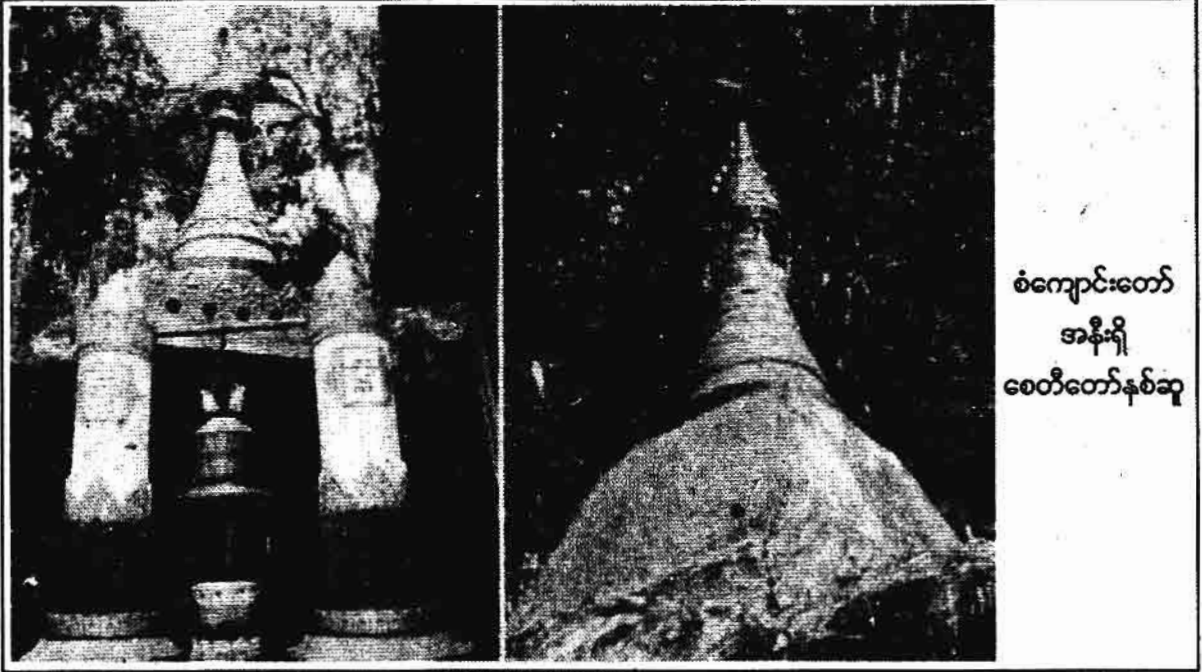
၎င်းတိုက်၏အလယ်၌ အလျား ၁၆ တောင်၊ အနံ ၈ တောင်၊ အစောက် ၄ တောင် မြင့်သော မြသလွန်ညောင်စောင်းနှင့် ၂၅ တောင်မြင့်သော ကြေးပြာသာဒ်ကြီးပေါ်တွင် ရှင်မဟာကဿပသည် မြောက်သို့ ဦးခေါင်းပြုကာ လက်ယာ နံစောင်း၌ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလေသည်။

တံခါးသုံးတန်

မဟာဂန္ဓကုဋီတိုက်၏ လေးမျက်နှာတွင် တစ်ဖက် တစ်ဖက်၌ ကျောက်တံခါး၊ တံခါး၊ ရွှေတံခါး ၃ တန်စီ ပိတ်ထား၏။ တံခါးအမြင့် ၁၆ တောင်၊ အနံ ၈ တောင် ရှိ၏။ တံခါးတစ်ခုနှင့်တစ်ခု အတောင် ၅၀ စီ ကွာ၏။

အစောင့်အရှောက်များ

- (၁) အရှေ့တံခါးသုံးတန်မှာ ဂန္ဓဗ္ဗနတ်မင်းသုံးထောင်စောင့်၏။
- (၂) တောင်တံခါးသုံးတန်မှာ ကမ္ဘာ့နတ်မင်းသုံးထောင်စောင့်၏။

စံကျောင်းတော်
အနီးရှိ
စေတီတော်နှစ်ဆူ

- (၃) အနောက်တံခါးသုံးတန်မှာ ဂဠုန်မင်း၊ နဂါးမင်း သုံးထောင် စောင့်၏။
- (၄) မြောက်တံခါးသုံးတန်မှာ ယက္ခဘီလူးမင်းသုံးထောင် စောင့်၏။
- (၅) အောက်မျက်နှာ၌ ဘုမ္မစိုးနတ်မင်း၊ မဟာပိန္နဲ၊ အသုရာနတ်မင်း သုံးထောင် စောင့်၏။
- (၆) အထက်မျက်နှာ၌ အာကာသဗိုလ်နတ်မင်းသုံးထောင် စောင့်၏။
- (၇) မဟာဂန္ဓာကုဋိုက်အတွင်း၌ သမ္မာဒေဝနတ်မင်း လေးထောင် စောင့်၏။
- (၈) အပြင်တွင် ပိဇ္ဇာဓိရံပေါင်းလေးထောင် စောင့်၏။

- (၂) ခြေတော်ဘက်က လုံးပတ် လေးထွာ၊ အမြင့် တစ်ဆယ့်နှစ်တောင်ရှိသော မြေယောင်းတိုင်ကို ကောသလနတ်သားက လှူဒါန်းပူဇော်ခဲ့လေသည်။
- (၃) လက်ယာဘက်က လုံးပတ် လေးထွာ၊ အမြင့် တစ်ဆယ့်နှစ်တောင်ရှိသော ရွှေယောင်းတိုင်ကို အသုရီနတ်သားက သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဆုကို တောင်း၍ လှူဒါန်းထား၏။
- (၄) လက်ဝဲဘက်က လုံးပတ် လေးထွာ၊ အလျား တစ်ဆယ့်နှစ်တောင်ရှိသော ငွေယောင်းတိုင်ကို အဘိဘူအလောင်းနတ်သားက သမ္မာသမ္ဗောဓိဆုကိုပန်၍ လှူဒါန်းပူဇော်ထား၏။
- (၅) ဦးခေါင်းတော်ဘက်က တစ်ဆယ့်ငါးတောင် မြင့်သော ရွှေပန်းခိုင်ကို ဗြဟ္မာမင်းတို့ လှူဒါန်းပူဇော်ထားကြကုန်၏။
- (၆) ခြေတော်ဘက် တစ်ဆယ့်ငါးတောင်မြင့်သော ငွေပန်းခိုင်ကို သိကြားနတ်မင်းတို့ လှူဒါန်းပူဇော်ထားကြကုန်၏။

ဖယောင်းတိုင်နှင့် ဌာပနာပစ္စည်း

- (၁) ရှင်မဟာကဿပအလောင်းတော်ကြီး၏ ဦးခေါင်းတော်ထက်မှ လုံးပတ် လေးထွာ၊ အမြင့်တစ်ဆယ့်နှစ်တောင်ရှိသော ပတ္တမြားဖယောင်းတိုင်ကို ရာမသမ္ဗုဒ္ဓက ဘုရားဆုပန်ဆင်ကာ လှူဒါန်းပူဇော်ထားခဲ့လေသည်။

ဝံကျောင်းတော်အတွင်းရှိ လျောင်းတော်မူရုပ်ပွားတော်

- (၇) အလောင်းတော်၏ ရှေ့တည့်တည့်၌ ဂါထာ မန္တန်၊ မန္တရား၊ အင်း၊ အိုင်၊ ခလဲ့၊ လက်ဖွဲ့၊ ပြဒါးလုံး၊ သံလုံး၊ ဆေးဒန်း၊ ဟင်းရိုင်း၊ စိန် စသောဓာတ်လုံးများ၊ ဆေးတောင်ဝှေး၊ ဆေးလုံး၊ ဆေးရုပ်၊ ပန်းပေါင်း၊ ဂမုန်းပေါင်း စသည်တို့ကို တစ်ဆယ့်ငါးတောင်မြင့်သော ပဒေသာပင်၌ ချိတ်ဆွဲပြီးလျှင် ဝိဇ္ဇာခိုရ်အပေါင်းတို့က လျှာဒါန်းပူဇော်ထား၏။
- (၈) အလျား၊ အနံ၊ စောက် ငါးတောင် စတုရန်း ညီမျှသော (၁)ရွှေသေတ္တာ၊ (၂)ငွေသေတ္တာ၊ (၃)ပတ္တမြားသေတ္တာ၊ (၄)ဝရဇိန်သေတ္တာ၊ (၅)ကျောက်မျက်ရွှေသေတ္တာ၊ (၆)မြဲသေတ္တာ၊ (၇)ပုလဲသေတ္တာ၊ (၈)သန္တာသေတ္တာ ဤသေတ္တာကြီး ရှစ်လုံးတို့ကို ရာမ၊ တောသလ၊ အသူရိ၊ အဘိဘူ၊ ဝက်ပေါနီ ဝဂီက၊ ဒေါဒေယျ၊ နာဠာဂီရိ ရင့်မာတစ်ကိုင်ဝင်အလောင်းတော် နတ်သားရှစ်ယောက်တို့က လျှာဒါန်းထား၏။ ထိုပစ္စည်းများသည် အလောင်းတော်တေဇာ

ဓာတ် လောင်ကျွမ်းသောအခါ အသုံးပြုရန် အရိမေတ္တယျဘုရား ပွင့်တော်မူသောကာလ ကျောင်းတော် ဆောက်လုပ်ရန်ဖြစ်သည်။

ထူးခြားမြစ်စဉ်

လွန်ခဲ့သော နှစ် ၆၀ ခန့်ကဆိုလျှင် ကျောက်တံခါး လိုက်ဂူအတွင်းသို့ စီးဝင်သော ချောင်းငယ်လေးရှိသည် ဆွမ်းတော်ပွဲကို ဖောင်ငယ်ပေါ်တင်၍ အဓိဋ္ဌာန်ပြု လျှာဒါန်း အောက်ဥမင်ဝတွင် လျှာပွယ်များ ပါမလာတော့ဟု သိရသည် ယခုအခါတွင်မူ ထိုချောင်းငယ်မှာ သဲများဖြင့် ပိတ်ဆို့သွား ယာယီလျှောက်လမ်းခင်းထားပေးပါသည်။ ထို့အတူ ထောင့်တံခါးရှေ့သဲသောင်တွင် အဓိဋ္ဌာန်၍ ရွှေ ငွေ မြှုပ်နှံပြီး နေကြ ကိုဖြင့် အဆောင်အဖြစ် ပြန်စွန့်တော်မူပါဟု ဆုတောင်း ပြန်၍ တူးဖော်သောအခါ ထိုပမာဏအတိုင်း ရရှိခဲ့သည်။

ယခုခေတ်တွင်လည်း ကျောက်တံခါးကြားတွင် ဝတ္ထုငွေ ကပ်လျှာပြီး ဆောင်ထားလိုသောဆန္ဒဖြင့် နှိပ်စက်

ပြီးပါက ဆောင်ရမည့် ဝတ္ထုသာ ကျန်သောဖြစ်စဉ်များကို တိုယ်တွေ့ကြုံသူများ အများအပြားရှိသည်။

ကျောက်တံခါးပွင့်၍ ဖူးခွင့်ရခဲ့သူများ

ကန်မြို့နယ်၊ ယာကြီးအုပ်စု၊ ရွာမကျေးရွာမှ မောင်ထွန်းကြိုင်၊ မောင်ကျော်၊ ဒေါ်မိဒေါ်မိ၊ ဒေါ်ကြားတင် စသူတို့ ပါဝင်သော (၁၀)ဦးအဖွဲ့သည် လွန်ခဲ့သော နှစ် ၃၀ ကျော်(၁၃၄၀ ပြည့်နှစ်၊ တပေါင်းလပြည့်ကျော် ၂ ရက်၊ နံနက် ၈ နာရီ)က အလောင်းတော်ကဿပ အောက်လိုက်ဂူ ကျောက် တံခါးဝတွင် ဖူးမြော်နေကြသည်။ ထိုသူတို့ရွှေ၌ အလွန် ကြည်လင်တောက်ပသော အလင်းရောင်အလုံးတစ်လုံး ပေါ်လာကာ တဖြည်းဖြည်း ငယ်ရာမှ ကြီးလာပြီး လိုက်ဂူတော် တစ်ခုလုံး လင်းထိန်သွားသည်။ ရှေးဦးစွာ အလောင်းတော်၏ ခေါင်းရင်းဘက်မှ ရွှေစေတီတစ်ဆူပေါ်လာပြီး မကြာမီ အလောင်းတော်အစစ်အား ကျောဘက်မှ ဖူးမြင်ခွင့်ရခဲ့ ကြသည်။

တပို့တွဲလပြည့်နှင့် တပေါင်းလပြည့်ပွဲတော်

အလောင်းထော်ကဿပမှာ အစည်ကားဆုံးပွဲများ မှာ တပို့တွဲလပြည့် ထမနဲစတုဒိသာပွဲနှင့် တပေါင်းလပြည့်နေ့ ဆွမ်းဆန်စိမ်း လောင်းလှူပွဲတို့ ဖြစ်သည်။ ထမနဲပွဲတွင် မြန်မာ နိုင်ငံအရပ်ရပ်မှ ကားကြီးကားငယ် အသွယ်သွယ်ဖြင့် လာရောက်ကြသော မြို့ပွဲဖြစ်သည်။ တပေါင်းလပြည့်တွင်မူ မင်းကင်း၊ ကနီ၊ ယောဒေသများမှ ခြေလျင်ဘုရားဖူးလာကြသူ များ၏ပွဲဖြစ်သည်။ သံယာတော်များအား ဘုရားဖူးများက အောက်လိုက်ဂူမှ အထက်လိုက်ဂူအထိ တန်းစီ၍ ရေသိမ် အပြီးတွင် လှူဖွယ်များ လောင်းလှူလေ့ရှိသည်။ မွန်းလွဲ (၁)နာရီကျော်ခန့်တွင် အောက်လိုက်ဂူ အဝင်ဝဘက်ဘေးရှိ ဂူအတွင်းတွင် အလင်းရောင်အလုံးအရွယ်စုံ ကူးယှက်လှုပ်ရှား သည်ကို ယနေ့တိုင် နှစ်စဉ် တပေါင်းလပြည့် မွန်းလွဲ(၁)နာရီမှ (၂)နာရီအတွင်းတွင် မိနစ်ပိုင်းခန့် မြင်တွေ့ရခြင်းဖြစ်သည်။

သဒ္ဓါတရားထက်သန်သူတို့၏ ယုံကြည်မှု ကြီးမား ချက်အရ အလောင်းတော်ကဿပအား ဖူးမြော်ရာတွင် ထူးခြားစွာ ဖြစ်ပေါ်မှုများကို နှစ်စဉ် တပို့တွဲလပြည့်နေ့၌ ကြုံတွေ့ရမြဲ ဖြစ်ပါသည်။

ဖူးမြော်စရာစုံလင် အလောင်းတော်ကဿပတစ်ခု

ယခင် အလောင်းတော်ကဿပ လဲလျောင်း ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူဟန် ရုပ်ပွားတော်စံရာ စံကျောင်းမှာ သွပ်မိုး၍ ထားပါသည်။ သံတလင်းမှ အမြင့် (၁၃)ပေခန့်၊ အလျားအကျယ် (၃၁)ပေခန့်၊ အနံအကျယ် (၂၃)ပေခန့်ရှိပြီး လျောင်းတော်မူရာ ပလ္လင်ပေါ်ရှိ ပြာသာဒ်မှာ သံပြားများကို ဆေးသုတ်ပြီး ပန်းတောင်း၊ ပန်းခက်များ ပြုလုပ်ထားသည်။ ယခုလက်ရှိအချိန်တွင်မူ အလွန်ခန့်ညားလှသော အပူဇော် ခံရာ စံကျောင်းတော်ကြီး ဖြစ်နေပါပြီ။

စံကျောင်းတော်၏ အရှေ့ဘက်နှင့် အနောက်ဘက် တို့တွင် စေတီတော်နှစ်ဆူနှင့် လိုက်ဂူတော်သို့ အဆင်းလမ်းမှ ဆင်းသွားလျှင် ရုပ်ကလာပ်တော်အစစ်တည်ရှိရာ ကျောက် လိုက်ဂူတော်သို့ ရောက်ရှိဖူးမြော်နိုင်ကြပါသည်။

စံကျောင်းတော်၏ မျက်နှာစာဘက်တွင် ကျွန်းပင် မောင်နှမစေတီကို လည်းကောင်း၊ တစ်ဖန် စံကျောင်းတော်၏ အနောက်ဘက်တွင် ကြေးစည်ဆောင်၊ ထိုမှတစ်ဖန် စောင်း တန်းအတိုင်း ဆက်လက်တက်သွားလျှင် မြတ်စွာဘုရားရှင် နှင့် ဒုက္ကဋ်သင်္ကန်း လဲလှယ်နေပုံ ရုပ်ပွားတော်၊ ဆက်တက်ပြန် လျှင် သစ္စာရေတွင်းနှင့် နောက်ဆုံးမှာတော့ ကိုးနဝင်းစေတီ၊ တစ်ရာရှစ်ဆူဘုရားများနှင့် ရှစ်မျက်နှာစေတီတော်တို့ကို ဖူးတွေ့နိုင်ပါသည်။

ရင်ပြင်တော်နှင့် (၂)မိုင်ခန့်အကွာတွင်ရှိသော ဆုတောင်းပြည့်စေတီနှင့် လွမ်းစေတီတို့ကို သွားရောက်ဖူးမြော် လိုလျှင်မူ နေ့ဝက်ခန့် အချိန်ပေးကာ ခြေလျင်ခရီး(သို့မဟုတ်) ဆင်ဖြင့်လည်း သွားရောက်နိုင်ကြပါသည်။

အညတရဘိက္ခု

ဖိုးဝင်းတောင်

အံ့ဗွယ်အထွေထွေ

မကွေးလှမြင့်

မကွေးမြို့၏ အပူရှိန်သည် တရိုက်
ရှိန် လောင်မြိုက်လျက် တံလျှပ်များ
တရိုက်ရိုက်ပြေးလွှားနေ၏။ သင်္ကြန်ရက်များ
အတွင်း အပူရှိန်ကိုရှောင်၍ နေအိမ်၌ပင်
စာရေးမည်ဟု စိတ်ကူးထားသော်လည်း
မပျော်လင့်ဘဲ ခရီးထွက်ဖို့ ကြံလာသည်။
မကွေးမြို့၊ မြပုဏ္ဏမာရွှေဆိုင်ပိုင်ရှင် ဒေါ်လှ
ထွေးနှင့် သားများက သင်္ကြန်ရက်များ
တွင် မြန်မာပြည်အနှံ့ ဘုရားဖူးထွက်မည်။
ကျွန်ုပ်အား “စရိတ်အားလုံးတာဝန်ယူ
မည်၊ လိုက်ခဲ့ပါ”ဟု ဆိုသောကြောင့်

ကျွန်ုပ်လည်း သူတို့မိသားစုနှင့်အတူ ခရီး
ထွက်ခဲ့ပါသည်။

ပြေ(၁၁)ရက်ခါးစဉ်

ကျွန်ုပ်တို့ စီးလာသော Light
Truck ကားလေးသည် မကွေးမှ ချောက်
မြို့ဆီသို့ ဦးတည်မောင်းလျက်ရှိသည်။
နံနက်ခင်း မြို့ငွေကလေးများ ယက်သန်း
လျက် လေတဖြူးဖြူးနှင့် အေးချမ်းလျက်
ရှိသည်။ နံနက် ၉ နာရီခန့်တွင် ချောက်မြို့
အနော်ရထာတံတားဖြတ်ကာ ဆိပ်ဖြူမှ

ပခုက္ကူမြို့သို့ မောင်းခဲ့သည်။ ဆိပ်ဖြူ
ပခုက္ကူကားလမ်းသစ်မှာ ချောမွေ့ထောင့်
မွန်လှသည်။ လမ်းဘေးဝဲယာတွင် ထောင့်
ထနောင်း၊ မန်ကျည်းနှင့် မဲလီပင်များ
သည် အခက်အလက်များ စိမ်းနုထောင့်
လျက် မျက်စိပသာဒတွင် အေးမြ
သည်။ ဆိပ်ဖြူမြို့နယ်အဆုံး ပခုက္ကူ
နယ်အစ ‘ရွှေညိုကို’ မြန်မာထောင်စု
တွင် ကားရပ်နား၍ ကျွန်ုပ်တို့အဖွဲ့
စာ ထမင်းစားကြသည်။ ထမင်းစားပြီး
ခဏအပန်းဖြေကာ ခရီးသည်

နဂါးဒေါ်ဦးစရပ်ရှေ့၌ အတ္ထဝါစာမိညောင်ပင်ကြီး

ပထမဆုံး ယောချောင်းတံတားကို ဖြတ်ပြီး တန့်ကြည်တောင်ကို ကွေ့ကာပတ်တက်ခဲ့ကြသည်။ တန့်ကြည်တောင်ကို ဖြတ်၍ ဖောက်ထားသော ကားလမ်းမှာလည်း ကောင်းမွန်ချောမွေ့ပါသည်။ တန့်ကြည်တောင်သည် ကျောက်တောင်ကြီးသဖွယ် အရိပ်ရသစ်ပင်များမတွေ့ရ။ ကျွန်ုပ်တို့ကားသည် တောင်စဉ်အထပ်ထပ် ကွေ့ပတ်မောင်းနှင်လျက် အပူလှိုင်းများကို ဖြတ်သန်းနေသည်။ ဟိုအဝေးဆီတွင် တန့်ကြည်တောင်စေတီအား ရွှေရောင်တဝင်းတဝင်းနှင့် သဖွယ်စွာ ဖူးတွေ့ရသည်။ တောင်ကြောတစ်ခုပေါ်တွင် ကြံခင်း-ပခုက္ကူ ရထားလမ်းဖောက်နေသည့် ယန္တရားကြီးများကိုတွေ့ရ၏။ အချို့နေရာများတွင် တောင်ခြေ၌ ပုဂ္ဂလိက ရေနံတူးဖော်နေသော ရွက်ဖျင်တဲအချို့ကို တွေ့ရပြန်သည်။ ကျွန်းချောင်းရွာနီးလာသောအခါ ကားသည် တောင်ခြေလမ်းအတိုင်း မြေပြန့်ဆီသို့ ဦးတည်မောင်းနှင်ရပြန်သည်။ မြေပြန့်ရောက်တော့ သစ်ပင်စိမ်းစိမ်းစိုစိုများ တွေ့ရပြန်၏။ ကျွန်းချောင်းမှ ပခုက္ကူသို့ မောင်းရာတွင် လမ်း၌ သံချောင်းဆယ်ချောင်းခန့် ဖြတ်ရသည်။ ချောင်းများအတွင်း အလှေကျ

ပေါက်နေသော ဆီရိုင်းပင်များ တွေ့ရသည်။ ထိုချောင်းများသည် ပုံတောင်ပုံညာမှ မြစ်ဖျားခံ၍ ရောဝတီမြစ်အတွင်း စီးဝင်သွားကြသည်။
 ပခုက္ကူရောက်တော့ ညနေ ၄ နာရီခန့်ရှိပြီး သီဟိုဠ်ရှင်ဘုရားအနီးတွင် ကားရပ်၍ ဘုရားဖူးမြော်ကြသည်။ ထိုနောက် ပခုက္ကူ-ရေစကြိုကားလမ်းအတိုင်း ဆက်ထွက်ကြသည်။ ပခုက္ကူ-ရေစကြိုကားလမ်းမှာလည်း ချောမွေ့ညီညာလှသည်။ ရေစကြိုမြို့မှ ကွေ့ဝိုက်ကာ ပုံရွာခရိုင်ပုလဲမြို့ဆီသို့ ဦးတည်ခဲ့ကြသည်။ ပုလဲမြို့ရောက်တော့ ညမီးများ ထွန်းလင်းလျက်ရှိသည်။ ကျွန်ုပ်တို့အဖွဲ့ ပုလဲမြို့အထွက်က ဆိုင်တစ်ဆိုင်တွင် ညစာစားရင်း ခဏတစ်ဖြုတ်နားကြသည်။
 ထိုနောက် ခရီးဆက်ကြရာ ယင်းမဟပင်မြို့ ရောက်ခဲ့ကြသည်။ ယင်းမဟပင်မြို့တွင် ကားမနားတော့ဘဲ ဖိုးဝင်းတောင်အရောက်မောင်းခဲ့ရာ ည ၁၁ နာရီခန့်တွင် ဖိုးဝင်းတောင်ရောက်ကြပြီး နဂါးဒေါ်ဦးဓမ္မာရုံတွင် ညအိပ်ခွင့်ရသည်။ ကျွန်ုပ်တို့အရင် ဓမ္မာရုံကြီးပေါ်၌ ဘုရားဖူးများဖြင့် ပြည့်နေသော်လည်း ကျွန်ုပ်တို့အဖွဲ့အတွက် သီးသန့်နေရာကို စီစဉ်ပေးပါသည်။

ဖိုးဝင်းတောင်တည်နေရာ

ဖိုးဝင်းတောင်သည် စစ်ကိုင်းတိုင်း ယင်းမဟပင်မြို့နယ်၊ မင်းဂူးကျေးရွာအုပ်စုအတွင်း၌ တည်ရှိပြီး ဖိုးဝင်းတောင်နှင့် တစ်ဆက်တည်း ထင်ပေါ်ကျော်ကြား လူသိများသည့် ရွှေဘတောင်သည် ယင်းမဟပင်မြို့နယ်အတွင်း ဆားလင်းကြီးမြို့နယ်အစွန်အဖျား၌ တည်ရှိ၏။ နှစ်တောင်စလုံးသည် ပုံရွာ၏အနောက်ဘက် ၁၄ မိုင်ခန့်အကွာတွင် ရှိ၏။ ပုံရွာမှတစ်ဆင့် ချင်းတွင်းမြစ်ကူးတံတားကို ကူးပြီး ဘုရားဖူးယဉ်များ တောင်ပေါ်သို့ ခရီးပေါက်နိုင်သည်။

ဖိုးဝင်းတောင်သည် မြတ်စွာဘုရား ဖလသမာပတ်ဝင်စားတော်မူသော တောင်ထူးတောင်မြတ်ဖြစ်ပြီး သက္ကရာဇ် ၄၁၂ ခုနှစ်ခန့်က ပြုလုပ်မင်းသည် ကမ္ဘာတည်လောက်သော ကျောက်တောင်ကြီးအား မြတ်စွာဘုရား၏ ရုပ်ပွားတော်နှင့် ဓာတ်တော်၊ မွေတော်၊ စေတီတော်များ တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့ရာ စေတီပေါင်း ၄၄၆၄၄၄ ဆူရှိကြောင်း သိရ၏။

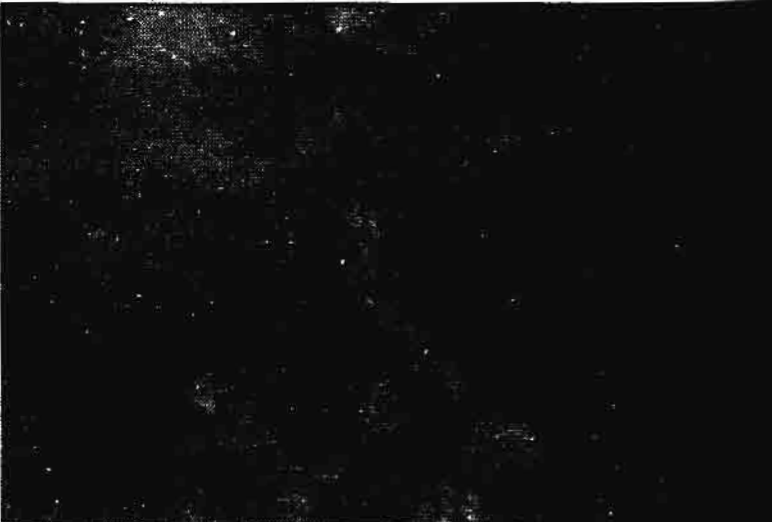
ဤဖိုးဝင်းတောင်သည် ဝိပဿနာအလုပ်လုပ်လိုသူများ မွေ့လျော်ကိန်းဒေသင်းရာ မဂ်ရောက်၊ ဗိုလ်ဝင်း၊ ဗိဇ္ဇာနိဝင်လိုသူများ လမ်းစရာရာ အရပ်ဒေသတစ်ခု ဖြစ်၏။ ရပ်ဝေးရပ်နီးမှ သမထဝိပဿနာအလုပ် လုပ်လိုသူများအတွက် ရေပ်၊ ဂူ၊ ကျောင်း၊ တန်ဆောင်း၊ ပြာသာဒ်များမှာ လာသမျှ လက်ခံနိုင်အောင် ရှိ၏။

ဤတောင်ကို အရပ်ရှစ်မျက်နှာက ကြည့်လိုက်လျှင် လောင်းလှေကို မှောက်ထားသကဲ့သို့ ရှိသည်။ အရပ်လေးမျက်နှာက ကြည့်သော် ဝိုင်းနေသော သဏ္ဍာန်ရှိ၍ ဖိုးဝင်းတောင်ဟု ခေါ်ကြပြန်၏။ ရှေးအခါက ဝိဇ္ဇာတို့၏ ဘိုးဘေးဟု ခေါ်ဆိုသမုတ်သော ဇော်ဂီဦးဖိုးဝင်း၏ နေရာ

www.burmeseclassic.com

ဌာနမှာ ယခု ဖိုးဝင်းတောင်ဟု ခေါ်ကြသည်။ ကာလရှည်ကြာလာသောအခါ ဖိုးဝင်းတောင်အမည်ပျောက်၍ ဖိုးဝင်းတောင်ဟု ခေါ်ကြသည်။

ဇော်ကျော်ဦးဖိုးဝင်းသည် ဖိုးဝင်းတောင်နှင့် မနီးမဝေးလှသော စဖိုတောင်၌ ကျောက်ဂူလိုဏ်ခေါင်းအောင်း၍နေသည်။ ဇော်ကျော်ဦးဖိုးဝင်း၏ ပြဒါးသိဒ္ဓိတန်ခိုးကြောင့် မြင်ထိုက်သောသူသာ ထိုဂူကို မြင်ရသည်။ မထိုက်သောသူတို့ ယခုအထိ ထိုဂူကို ရှာမတွေ့ကြ။ တွေ့ဖူးသော ဗုဒ္ဓါလိမှာ ပန်းဖူးနယ်အဝင်ကာ ရွာသစ်ကုန်းဘုန်းတော်ကြီး ဦးဇောတသည် မိမိကျောင်းက တပည့်များနှင့် စဖိုတောင်သို့ ဆေးမြစ်အရှာသွားရာ ထိုဂူကိုမြင်တွေ့ခဲ့ရသည်။ ထိုဂူအနီးတွင် ဆေးကျောက်ပြင်နှင့် ဆေးကျောက်လုံးကို တွေ့ခဲ့ရသည်။ ဘုန်းတော်ကြီး ဦးဇောတသည် ဂူကို အာရုံမပြုဘဲ သူ့အလိုရှိရာ ဆေးမြစ်ကိုသာ သဲကြီးမဲကြီး ရှာဖွေလျက်ရှိသည်။ ဆေးမြစ်များရသောအခါ တပည့်များနှင့် အပန်းဖြေနားနေပြန်သည်။ ဆရာတော် ဦးဇောတ သတိရ၍ ဂူကို တပည့်များနှင့်

ဖိုးဝင်းသခင်မ၏ စီးတော်ကျား

ရှာဖွေခဲ့ရာ မတွေ့ကြတော့ဘဲ ကျောင်းသို့ ပြန်ခဲ့ကြသည်။

ထိုကျောက်လိုဏ်ခေါင်း၌ ပျော်အောင်းနေသော ဇော်ကျော်ဦးဖိုးဝင်းသည် အများသူငါ သုံးစွဲနိုင်ဖို့ ရေကန်တစ်ခု ဖန်တီးခဲ့သည်။ ထိုရေကန်ကို သိဒ္ဓိပထမရေကန်ဟု ခေါ်ကြသည်။ မကြာမီ ရေကန်အလယ်၌ ပဒုမ္မာကြာဖူးတစ်ခု ပေါ်

လာခဲ့၏။ ဇော်ကျော်ဦးဖိုးဝင်းသည် ရေကန်အလယ်က ကြာဖူးကြီးကို ချိုး၍ သူ့ထိုင်သော စဖိုတောင်ပေါ်သို့ ယူလာခဲ့၏။ စဖိုတောင်ပေါ်သို့ရောက်လျှင် အပ်ဌာန၌ ပဒုမ္မာကြာဖူးကြီးကို ဖွင့်ကြည့်ရာ သန္ဓေဒဏေလေးတစ်ဦးတွေ့ရ၏။ ဇော်ကျော်ဦးဖိုးဝင်းသည် ဝမ်းသာအားရဖြင့် သူ့ထိုင်သော ကျောက်ဂူအတွင်း ယူဆောင်သွားခဲ့သည်။

တစ်နေ့သောအခါ ဇော်ကျော်ဦးဖိုးဝင်းသည် အတော်လေးကြီးပြင်းလာသော သမီးကလေးအတွက် 'ပဒုမ္မာအလှပေ' ဟု အမည်ကို ပေးသည်။ အခါတစ်ခါ ပုဂံပြည်ရှင် သီရိဇေယျနန်တောင်မင်းစားတော်ဆက် မုဆိုးတစ်ယောက် သဘောကောင်းရှာ၍ မျက်စိလည်လမ်းမှာ ဇော်ကျော်ဦးဖိုးဝင်းနေသော ကျောက်ဂူအထိ ရောက်သွားခဲ့သည်။ မုဆိုးသည် ဇော်ကျော်ဦးဖိုးဝင်း ဆေးကြိတ်သည်ကိုမြင်ပြီး သဘောကောင်းရှာဖွေရင်း မျက်စိလည်လမ်းလာကြောင်း ပြောပြသည်။ နှစ်ရက်ခန့် နေပြီး ဇော်ကျော်ဦးဖိုးဝင်း၏ လမ်းပြပေးပုဂံနေပြည်တော်သို့ ပြန်ရောက်သည်။ မုဆိုးသည် ဘုရင်အား ဆက်သရန်

ဖိုးဝင်းတောင်မှ ကျောက်ဆစ်လက်ရာများ

www.burmeseclassic.com

ကောင်မပါသောကြောင့် မင်းပြစ်မင်းဒဏ် မှ လွတ်မြောက်ရန် ဇော်ကျီဖိုးဝင်း၏ ကျောက်ဂူထဲ၌တွေ့ခဲ့ရသော သန္ဓေဒေ ပဒုဗ္ဗာမင်းသမီးကလေး ချောလှပုံကို လျှောက်တင်၏။ မုဆိုး၏ လျှောက်တင် ချက်ကိုကြားလျှင် သဘောတော်ကျတော် မူ၍ "ငါ၏အမိန့်တော်နှင့် အသင်မုဆိုး သွား၍ ယခုချက်ချင်း ခေါ်ဆောင်လာရ မည်" ဟု အမြန်စေလွှတ်တော်မူ၏။

ဇော်ကျီဖိုးဝင်းသည် ဖိုကျားရန် ဆေး မြစ်တစ်မြစ်လိုနေသည်။ ထိုဆေးမြစ်မှာ ဤတောကြာတောင်၌ မရှိ။ ပုပ္ပားတောင် ၌သွားပြီး ဆေးမြစ်ကို သွားရှာရမည်ဖြစ် ၏။ သမီးကလေးကို ကျောက်ဂူအပြင် အပသို့ မထွက်ရန် အသေအချာမှာပြီး ဇော်ကျီမင်း သိဒ္ဓိတန်ခိုးဖြင့် ပုပ္ပားတောင်သို့ သွားလေ၏။ စားတော်ဆက်မုဆိုးသည် ပုဂံနေပြည်တော်မှ ထွက်ခွာလာခဲ့ပြီး မကြာမီ စဗိတောင်ပေါ်သို့ ရောက်ခဲ့၏။

ဇော်ကျီမင်းကျောက်ဂူဝှံ မနီးမဝေ၌ မုဆိုးသည် ရပ်တန့်၍ ဇော်ကျီမင်း ရှိမရှိ စနည်းနာသည်။ ဇော်ကျီမင်းမရှိမှန်းသိ သောအခါ ကျောက်ဂူအတွင်း ဝင်ရောက် ခဲ့၏။

မုဆိုးသည် သန္ဓေသူမလေးအား ပုဂံနေပြည်တော် ဘုရင်မင်းမြတ်က ရာဇ သံဖြင့် ဆောင်ကြဉ်းပေးရမည်ဟု အမိန့် ရှိသဖြင့် လာခဲ့ရကြောင်း ရှင်းပြသည်။ သန္ဓေသူမလေးသည် အဖေဇော်ကျီမင်းသိ ရအောင် ကမ္ဘည်းကျောက်စာရေးထိုးထား ခဲ့ပြီး သီရိဇေယျနန်းတောင်းဘုရင်ကို နှစ်သက်စုံမက်သဖြင့် စားတော်ဆက် မုဆိုးခေါ်ရာသို့ လိုက်ပါသွားခဲ့၏။ ပုဂံနေ ပြည်တော်သို့ရောက်လျှင် မုဆိုးသည် သန္ဓေသူမလေးကို နန်းတောင်းဘုရင်မင်း မြတ်ထံ အပ်၏။

ဇော်ကျီဖိုးဝင်းသည် ပုပ္ပားတောင် တွင် သူ့အလိုရှိသော ဆေးမြစ်ရှာတွေ့ခဲ့ ၍ သစ်ပင်အောက်၌ တစ်ဖေအိပ်စက်

အနားယူစဉ် အိပ်မက်ဆိုးတစ်ခု မက်၏။ အိပ်မက်မှာ အလွန်တရာ ကြမ်းတမ်း သော ဘီလူးတစ်ကောင် သူ့အိပ်သော နေရာသို့လာကာ သူ့၏ အူအသည်းများ ကို ထုတ်ယူသွားကြောင်း မြင်မက်၏။ ဇော်ကျီဖိုးဝင်းသည် အိပ်မက်မကောင်း သဖြင့် စဗိတောင်သို့ အလျင်အမြန်ပြန်ခဲ့ ၏။ ကျောက်ဂူအတွင်း၌ သန္ဓေသူမလေး မရှိတော့။ သမီးရေးခဲ့သော ကမ္ဘည်း ကျောက်စာကိုဖတ်ပြီး အလုံးစုံသိရသည်။ ဇော်ကျီဖိုးဝင်း ကမ္ဘည်းကျောက်စာကို ဖတ် ရင်း ဒေါသူပုန်ထရှာလေ၏။

ထို့နောက် ဇော်ကျီဖိုးဝင်းသည် အကြံတစ်ခုရကာ စဗိတောင်ပေါ်ကဆင်း ၍ ဟလင်ပူရတိုင်ပြည်သို့ ထွက်လာခဲ့၏။ မကြာမီ ချင်းတွင်းမြစ်ကမ်းနားသို့ ရောက် လာသည်။ ချင်းတွင်းမြစ်တစ်ဖက်ကမ်းသို့ ကူးပြီး ဟိုဟိုဒီဒီကြည့်ရှုသောအခါ မြစ်နှင့် မနီးမဝေးတွင် ကျောင်းသစ်တစ်ခုကို တွေ့၏။ ကျောင်းအနီးတွင် ကမ္ဘည်းစာ တမ်းတစ်ခုကို တွေ့ရသည်။ ကမ္ဘည်းစာ တမ်းတွင် ရှေးအခါက လောကီအဘိ ညာဉ်နှင့် ပြည့်စုံသော ဇောတိပါလအမည် ရှိသည့် ရှင်ရသေ့နေထိုင်သော နေရာဖြစ် ၏။ ထိုနေရာ၌ မုံပင်တစ်ပင် တွေ့ရ၏။

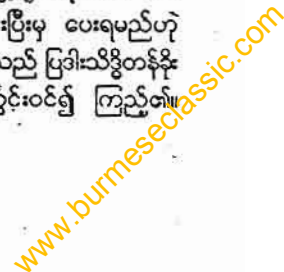
ရှင်ရသေ့သည် မုံပင်အောက်၌ ကမ္ဘဋ္ဌာန်း ဘာဝနာများ ပွားများသည်ဟု ဆို၏။ တစ်ခါတွင် ရှင်ရသေ့ မုံပင်ခြေ၌ တရား အားထုတ်နေစဉ် ကြောင်နှင့်ကြွက်၊ မြွေ နှင့်ဖားကို တွေ့ရ၏။ ကြွက်က ကြောင် ကို အနိုင်ရ၏။ ဖားက မြွေကို အနိုင်ရ ၏။ ရှင်ရသေ့က အဘိညာဉ်ဖြင့် ကြည့်ပြီး ဤနေရာကား ဘူမိနက်သန် အလွန် ကောင်းကြောင်း၊ နောင် ငါမရှိသည့် နောက် ဤနေရာဌာနသည် အသွား အလာများပြီး တစ်ဦးသောယောက်ျား သည် မုံပင်အောက်၌ ဆိုင်ခင်းကာ မုံဆီ လုပ်၍ ရောင်းချလိမ့်မည်။ စီးပွားချမ်းသာ မြစ်ထွန်းကြောင်း သိကြလေသောအခါ

တစ်စတစ်စ ဈေးဆိုင်ခင်း၍ ရောင်းချ လတ္တံ့။ မုံပင်ကို အစွဲပြု၍ မုံဆီရွာဟု တွင်ခဲ့၏။ နောင်အခါ မုံရွာဟု တွင်လတ္တံ့။ ထိုမုံရွာမြို့သည် ကုန်ရောင်းကုန်ဝယ်များ နှင့် စည်ကားလာလတ္တံ့ဟု ဟောခဲ့သည်။ မကြာမီ ဇောတိပါလရှင်ရသေ့ စုတိစိတ် ကျလေ၏။

ဇော်ကျီဖိုးဝင်းသည် ရှင်ရသေ့ကျောင်း ထွက်လာခဲ့ပြီး ဟလင်ပူရပြည်သို့ ဆိုက် ရောက်ခဲ့၏။ နန်းတော်သို့ ဝင်ကာ ပြုလေ ဘုရင်မင်းမြတ်ရှေ့တော်သို့ ခစားလျက် "ပုဂံနာဂမြို့ သီရိဇေယျနန်းတောင်း ဘုရင်၏ စားတော်ဆက်မုဆိုးသည် မတောင်းမရမ်း၊ မပြောမဆိုဘဲ သန္ဓေသူ သမီးကလေးအား ပြားယောင်းလှည့်ပတ် ၍ အမွေခေါ်ဆောင်သွားကြောင်း၊ သန္ဓေ သူမဒုဗ္ဗာဒေဝီကို အရှင်မင်းမြတ်ထံ ဆက် သရန် ရည်ရွယ်ထားပါကြောင်း" သံ တော်ဦးတင်၏။ ထို့နောက် ဗိုလ်ခြေတပ် သားတစ်ထောင်ကို ပေးသနားပါမည့် အကြောင်း ၎င်းတပ်သားများနှင့် သူ့ကိုယ် တိုင်သွား၍ သန္ဓေသူ သမီးကလေးမပါ ပါအောင် တိုက်ခိုက်လုယူပြီး အရှင်မင်း မြတ်ထံဆက်သမည့်အကြောင်း သံတော် ဦးတင်သည်။

ပြုလေမင်းသည် ဇော်ကျီဖိုးဝင်းအား ဗိုလ်ခြေတပ်သားတစ်ထောင် ထည့်ပေး ကာ အရင်ထွက်စေ၏။ နောက်မှ ဇော်ကျီ ဖိုးဝင်းနေသော တောင်သို့ ပြုလေမင်း သည် ဗိုလ်ခြေများနှင့်အတူ ထွက်ခဲ့သည်။ သိဒ္ဓိသေနင်းဦးဖိုးဝင်းသည် ပြုလေ မင်း၏ စစ်သည်ဗိုလ်ပါများနှင့် အလျင် အမြန်ချီတက်ခဲ့ရာ ပုဂံနာဂမြို့သို့ ဆိုက် ရောက်ကြလေ၏။

ဇော်ကျီဖိုးဝင်းသည် မြို့တံခါးမှနေ၍ တစ်မြို့လုံးကို အိပ်မွေ့သွင်းလိုက်၏။ တပ် သံကို အိပ်မွေ့သွင်းပြီးမှ ပေးရမည်ဟု ဆို၏။ ဇော်ကျီဖိုးဝင်းသည် ပြဒါးသိဒ္ဓိတန်ခိုး နှင့် နန်းတော်အတွင်းဝင်၍ ကြည့်၏။

ရွှေဘတောင်မှ ဖားရုပ်ကြီး

မူတောင်း၊ ကျောက်တစ်လုံးတောင်း၊ သောတောင်း၊ ဖောင်းခါးတောင်း၊ နတ်တောင်းများ ဖြစ်ကြ၏။ ရွှေတွင်း၊ တွင်း၊ စိန်တွင်းများ ဖြစ်ကြ၏။ ထိုရွှေလေးတွင်းအနီးတွင် တောင်တစ်လုံး ဒုတ္တာထွက်၏။

တောင်ခြေမှ ခရီးထွက်ခဲ့ကြရာ ကြီးသွားများဖြင့် ပြည်နေသော တွင်းကြီးသို့ ရောက်ခဲ့၏။ ရှေးယခင်က ကွင်း၌ ရွာတစ်ရွာရှိ၏။ ထိုရွာကို နိုင်ပစ်၍ တစ်ရွာလုံး ပျက်စီးခဲ့သည်။ ထိုရွာကို မိုးကြိုးပစ်ဟု အမည်တွင်၏။ မိုးကြိုးပြင်ရွာဟု ခေါ်ကြ၏။ ထိုမှတစ်ပါး ကပြုတွင်းသို့ ရောက်၏။ တွင်းကြီးနေ၏။ ဤတွင်းမှ မြေခဲ၊ မြေဝါ၊ မြေမြေပြာအမျိုးမျိုး ထွက်သည်။ လူအသုံးစွဲဖို့ တူးခွင့်ကြသောကြောင့် တွင်းဖြစ်နေရသည်။ ကပြုတွင်းအနီးတွင် တောင်ပူစာကလေးရှိ၏။ တောင်ထိပ်၌ ဘုရားစေတီသုံးဆူ ထည်ထားပြီး ကွယ်ထား၏။ ယခုအခါ ကပြုတွင်းမခေါ်ဘဲ ကပြုတောင်ဟု ခေါ်ကြ၏။ မှဆက်၍ချီတော်မူရာ ရေတွင် ကျောဖျာကြီးတစ်ခု တွေ့ရ၏။ ကျောက်ခဲနှင့် အလားသဏ္ဍာန်တူသဖြင့် ယခုကျောက်ခဲတင်ဟု ခေါ်ကြ၏။

ထိုမှဆက်၍ ချီတော်မူရာ ကျည်းတစ်ထောင်ဟုခေါ်သောနေရာ ရောက်၏။ ယခု ဤနေရာတွင် ကလေးရှိ၏။ ထို့နောက် ရွှေဘတောင် မျှော်ရှုရာ စိမ်းစိမ်းစိုစိုနှင့် တောင်တစ်ခုကို တွေ့၏။ ထိုတောင်ခြေ၌ အရောက်ချီတော်မူပြီး စခန်းချကာ လဝမ်းကြီးလှည့်လည်ကြည့်ရှုရာ အမြင်သောတောင်ကို အလျင်မြင်ထားခေါ်၏။ ယခုအခေါ်မှာ ရင်ပြင်တောင်ခေါ်သည်။ မင်းကြီးသည် အမတ်ကြီးနှင့် ရင်ပြင်တောင်ပေါ် တက်ကြွရာ ကျောက်သား၊ ကျောက်ထု၊

မင်းကြီးနှင့်အတူ စက်တော်ခေါ်နေသော သမီးကညာကို အသာပွေ့၍ ခြံ့ပြင်သို့ ထွက်ခဲ့၏။ ဇော်ကျီဖိုးဝင်းသည် သမီးကလေးကို ယူဆောင်၍ စဖိုတောင်သို့ ပြန်ခဲ့၏။

စစ်သည်ငိုလ်ခြေအပေါင်းမှာ အလွန်မတန် အံ့ဩလျက်ရှိကြကုန်၏။ ဇော်ကျီဖိုးဝင်းမှာ “ဟောဒီကျောက်ဂူကနေပြီး ပြဒါးသိဒ္ဓိလမ်းပြီးမြောက်ကြောင်း” ပြောပြ၏။ “ကျွန်ုပ်သည် များမကြာမီ သိဒ္ဓိဆယ်ပါးအစဉ်တက်၍ ချမ်းသာစွာနေရတော့အံ့” ဟု ငိုလ်ခြေများကို ဆက်ပြော၏။ ဇော်ကျီဖိုးဝင်းသည် သူနေသော ကျောက်ဖျာဂူကို ထိုက်သောသူသာ တွေ့စေ၊ မထိုက်သောသူဆိုလျှင် ဘယ်လိုပင်ရှာသော်လည်း မတွေ့စေ၊ ငါနေသော ဂူ၏ မြောက်ဘက်တွင် ပြဒါးပြာအိုးကို အိုးနှင့်တကွ မြှုပ်ထား၏။ ထိုက်သောသူမှတွေ့စေ၊ ကျောက်ဂူအနောက်တောင်ထောင့်တွင် ကြောင်ပန်းနီပင်တစ်ပင်၊ ကြောင်ပန်းနက်ပင်တစ်ပင် စိုက်ထား၏။ ထိုက်သောသူတွေ့လိမ့်မည်။ ဆေးပင်၏အသုံးကို ကျောက်ဂူ၌ ကမ္ပည်းထိုးထား၏။

ဟလင်္ကပူပြည့်ရှင် ပြုလုပ်မင်းကြီး

သည် လှည်းအစီးငါးရာနှင့် ဖိုးဝင်းတောင်သို့ ချီခဲ့ရာ သလ္လာဝတီချင်းတွင်းမြစ်ဆိပ်ကမ်းသို့ ဆိုက်ရောက်၍ စခန်းချနေတော်မူ၏။ ထို့နောက် သလ္လာဝတီမြစ်ကို တံတားခင်း၍ အနောက်ဘက်ကမ်းသို့ ကူးတော်မူ၏။ လှည်းငါးရာနှင့် ကူးခဲ့သည်ကို အစွဲပြု၍ ထိုနေရာကို လှည်းကူးဆိပ်ဟု အမည်တွင်ခဲ့၏။ ယခုအခါ လှေကူးဆိပ်ဟု ခေါ်ကြ၏။ ဆိပ်ကမ်းမှခွာပြီး တောင်ခြေသို့ရောက်လျှင် ခေတ္တနားနေတော်မူစဉ် အမတ်ကြီး ပညာဗလကို ဦးဆောင်စေလျက် တောင်ပေါ်တက်၍ လှည့်လည်ကြည့်ရှုစေ၏။

တောင်ပေါင်း ၃၃ လုံးရှိကြောင်း တွေ့ရ၏။ တောင်အမည်များမှာ ဖိုးဝင်းတောင်၊ ဇလပ်တောင်၊ လောက်စားလုံးတောင်၊ ရင်ခတ်တောင်၊ ဖန်ခါးတောင်၊ နွားသိုးတောင်၊ နံ့သာတောင်၊ ပြာပုံတောင်၊ မြေဖြူတောင်၊ ဆူးပုတ်တောင်၊ ရသေ့တောင်၊ ခမောက်တောင်၊ နွားချေးတောင်၊ အလျင်မြင်တောင်၊ ဓားသွေးကျောက်တောင်၊ မြေနက်တောင်၊ ခြေတော်ရာတောင်၊ ကပြုတောင်၊ ကိန္နရာတောင်၊ မျှော်တော်တောင်၊ အောင်တော်

ဆင်းယံကြီးများကို ထူးဆန်းစွာတွေ့ရသည်။ ထိုတောင်၌ ဗုဒ္ဓရှင်တော်၏ ရုပ်တုဆော်များ ထုလုပ်လျှင် ကောင်းမည်ဟု ဆိုကာ လှံဖျားနှင့်ထိုးဆွဲကြည့်တော်မူ၏။ ထို့နောက် တောင်ပေါ်က ဆင်းခဲ့ကြပြီးပန်းမဝေးတွင် မြို့သစ်ထီးနန်းတည်ကာ ဝေတ္တဝဏ္ဏယာယီစံနေတော်မူကြ၏။

ဇော်ဂျီဖိုးဝင်းသည် သန္ဓေသူပုဒုမ္မာ ခေမိအား ပြုလုပ်မင်းရာဖာသို့ ဆက်သရန် ချောမော့နားချသော်လည်း ခေါင်းခါကြင်းဆန်လျက်ရှိသည်။ ဇော်ဂျီဖိုးဝင်းမှာ သမီးကကြင်းဆန်နေသဖြင့် စိတ်မကောင်းခြင်းကြီးစွာဖြင့် ညှိုးညှိုးငယ်ငယ်ဖြစ်နေချာ၏။ နောက်ဆုံး သန္ဓေသူလေးသည် အဖေဇော်ဂျီ စိတ်မကောင်းဖြစ်နေပုံကို မကြည့်ရက်သဖြင့် နောက်ဆုံးတွင် အဖေကောင်းကို နားထောင်လိုက်၏။ ဇော်ဂျီဖိုးဝင်းသည် မြို့သစ်တွင် ယာယီတဲနန်းထိုးကာ မဲမြန်းနေသော ပြုလုပ်မင်းကြီးထံ သံတော်ဦးတင်ရန်သွားစဉ် သန္ဓေသူလေးသည် ကျောက်ဂူအတွင်းမှ ထွက်ကာ မိမိသန္ဓေရွဲကပ်သော အောင်သိဒ္ဓိရေကန်နား ရောက်သွား၏။ ထို့နောက် အောင်သိဒ္ဓိရေကန်မှ ထွက်ခွာခဲ့ပြီး တောင်ကမ်းယံအတိုင်း တောင်ထိပ်ပေါ်သို့ တက်ခဲ့၏။ တောင်ထိပ်ပေါ်ရောက်လျှင် ရင်ဆို့လာပြီး ရင်ကွဲနာကျလျက် သေဆုံးသွားလေ၏။ ထို့နောက် ဤတောင်ကြီးကို စောင့်ရှောက်ရမသာ တောင်တော်ရှင်မဖြစ်သွားရှာသည်။ အဖေဇော်ဂျီဖိုးဝင်း၏ အမည်ကိုစွဲ၍ ဖိုးဝင်းရှင်မဟူ၍ ယခုအခါ ခေါ်ကြ၏။

ဇော်ဂျီဖိုးဝင်း ပြန်ရောက်လာသောအခါ သန္ဓေသူမလေးက ကိုယ်ထင်ပြုပြီး ပျောက်ကွယ်သွားလေ၏။ ဇော်ဂျီဖိုးဝင်းလည်း သမီးကလေး တောင်တော်ရှင်မဖြစ်နေကြောင်း သိရသောအခါ ကျောက်ဂူအတွင်းဝင်ကာ ဖိုကူးလေ၏။ ထိုမှ သိဒ္ဓိဝိဇ္ဇာကြီး ဖြစ်သွားလေ၏။

သီရိဇေယျသူ နန်းတောင်ဘုရင်သည် နံနက်လင်းသည်အခါ သန္ဓေသူမိဖုရားကို မတွေ့တော့သဖြင့် စစ်သည်ဗိုလ်ပါများနှင့်အတူ တောအထပ်ထပ်တောင်အသွယ်သွယ် ဖြတ်ကျော်၍ ချီတော်မူခဲ့၏။ တစ်နေရာအရောက်တွင် ခရီးပန်းတော်မူသဖြင့် ယာယီတဲနန်းစိုက်၍ အနားယူရန် အမတ်ကြီးများကို တိုင်ပင်တော်မူ၏။ ထိုနေရာကို ယခုအခါ မင်းတိုင်ပင်ဟု ခေါ်စမှတ်ပြု၏။

နန်းတောင်းဘုရင်လည်း ယာယီတဲနန်းဖြင့် စံနေစဉ် အမတ်တစ်ဦးကို တောင်ပေါ်တက်၍ သန္ဓေသူမလေးသတင်းကို ရံစမ်းစေ၏။ ထိုအမတ်တောင်ပေါ်ရောက်သောအခါ သန္ဓေသူခေါ် ဖိုးဝင်းရှင်မက လူယောင်ပန်ဆင်း၍ ပြု၏။ နန်းတောင်းဘုရင်၏ ကြင်ရာတော်ဖြစ်ကြောင်း အကြောင်းအကျိုးကုန်စင်အောင် ရှင်းပြပြီး ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့၏။ ထိုအမတ်သည် တောင်ပေါ်ကဆင်းလာပြီး အကျိုးအကြောင်းကုန်စင်အောင် သံတော်ဦးတင်သော် နန်းတောင်းဘုရင်သည် အဖြစ်မှန်ကိုသိပြီး ပြုလုပ်မင်းအား စစ်ထိုးမည့်အစီအစဉ် ပယ်ဖျက်လိုက်ကာ မင်းနှစ်ပါး ချစ်ကြည်ရင်းနှီးသွားကြ၏။

ဖိုးဝင်းရှင်မသည် ဘဝဟောင်းကလင်ဖြစ်ခဲ့ဖူးသော နန်းတောင်းဘုရင်ရွှေစုရွာရောက်နေကြောင်း သိရသဖြင့် လိုက်သွားကာ ကိုယ်ထင်ပြုရ၏။ ဖိုးဝင်းရှင်မသည် နန်းတောင်းဘုရင်အား ဖြစ်ပျက်ပုံများကို ပြောဆိုရှင်းပြပြီး တောင်ပေါ်သို့ ပြန်လေ၏။ နန်းတောင်ဘုရင်လည်း ရွှေစုရွာမှ တောင်ပေါ်သို့ ချီတော်မူပြန်၏။ သန္ဓေသူမလေး သန္ဓေရွဲကပ်သော ရေကန်အနီး၌ သစ်ခက်တဲနန်းထိုးကာ စံနေတော်မူ၏။

ထို့နောက် တောင်ကမ်းပါးယံတောင်ထိပ်ပေါ်သို့ တက်တော်မူ၏။ တောင်ထိပ်တွင် သန္ဓေသူမလေးအလောင်းကို

တွေ့ပြီး ပုဆွားလှော်လှော်လှော်၍ သန္ဓေသူမလေး သေဆုံးသည်နေရာတွင် ပန်းရန်အကြီးအကဲ ငရွှေဘကို အနီးမှ ထည့်သွင်းပြီး စေတီတည်စေ၏။ ငရွှေဘစေတီတည်ပြီးသောအခါ နန်းတောင်းဘုရင်သည် တောင်အောက်ဆင်းလာပြီး ပြုလုပ်မင်းတို့ လှံဖျားနှင့် ထိုးဆွဲခဲ့သော ကျောက်တုံးကျောက်ဆိုင်များကို မြင်သော် ဤတောင် ဤဌာနသည် ဗုဒ္ဓရှင်တော်၏ ရုပ်ပွားဆင်းတုတော်တို့ ထုလုပ်စရာကောင်းသည်ဖြစ်၍ ငရွှေဘကို ထုလုပ်စေခဲ့၍ ငရွှေဘသည် တပည့်များကို ခေါ်လျက် ရင်ပြင်တောင်သို့သွားကာ မြတ်စွာဘုရားရုပ်တုများကို ပြီးစီးအောင် ထုလုပ်ကြ၏။ နန်းတောင်းဘုရင်က အလွန်ကြည်ညိုသော စိတ်ဇောဝိတိန်ပြီး ရင်ပြင်တောင်ဘုရား၊ ဆုတောင်းပြည့်ဘုရားဟူ၍ ဘွဲ့တံဆိပ်နှိပ်တော်မူ၏။

ထိုစဉ် ပြုလုပ်မင်းသည် ရွှေစုရွာမှ ပြောင်းရွှေ့ကာ ဖိုးဝင်းတောင်သို့ ချီတော်မူ၏။ တောင်ပေါ်ရောက်သောအခါတွင် ရင်ပြင်တောင်ပေါ်တွင် ထုလုပ်ထားသော မြတ်စွာဘုရား၏ ရုပ်ပွားဆင်းတုတော်များကို မြင်ပြီး အလွန်ကြည်ညို ဝမ်းမြောက်တော်မူ၏။ ပြုလုပ်မင်းသည် နန်းတောင်းဘုရင်မင်းထံ ပန်းရန်မောင်ရွှေဘကို သူထံစေလွှတ်ပေးဖို့ သဝဏ်လွှာပါးတော်မူ၏။ မောင်ရွှေဘလည်း အမိန့်တော်အတိုင်း ပြုလုပ်မင်းထံ အခစားဝင်ခဲ့၏။ ထို့နောက် ရင်ပြင်တောင်သို့သွားကာ နန်းတောင်းမင်းဘုရားများနှင့်ယှဉ်၍ မြတ်စွာဘုရား၏ ရုပ်ပွားတော်များကို တပည့်များနှင့် ထုဆစ်ကြလေ၏။

နန်းတောင်းမင်းဘုရင် ပုဂံသို့ပြန်ခါနီးတွင် ပန်းရန်အကြီးအကဲ ငရွှေဘကို ခေါ်၍ ဗုဒ္ဓရှင်တော်၏ ရုပ်ပွားဆင်းတုတော်များ အရှည်တည်စေခြင်းငှာ ငရွှေဘသည် ဖိုးဝင်းတောင်၌ အမြဲနေ၍ လုပ်ကိုင်ရန် အမိန့်ချမှတ်၏။

ဖိုးဝင်းတောင်တွင်ရှိသော ကျောက် နှင့်ပတ်သက်၍ ကိစ္စအဝဝကို မောင်ရွှေဘာ အား တာဝန်ပေးခဲ့၏။ နန်းတောင်းမင်း သည် ဖိုးဝင်းတောင်မှ ဆင်းကာ မနီး မဝေး ငါးပတ်ခန့်အကွာအရောက်တွင် ရေကြည်တော်ပွတ်သိပ်သဖြင့် အဓိဋ္ဌာန် ပြု၍သစ္စာဆိုရာ စိမ့်စမ်းရေများ သူ့အလို အလျောက် ပွက်ပွက်လျှံထွက်လာခဲ့၏။ နန်းတောင်းမင်း သစ္စာဓိဋ္ဌာန်ပြု၍ ထားခဲ့ သောဋ္ဌာနတွင် ယနေ့တိုင် မတောင့်တရွာ ဟု ထင်ရှားစွာရှိ၏။ ယင်းဋ္ဌာနတွင် ယခု တိုင် နန်းဦးစေတ်ဟု ထင်ရှားစွာရှိ၏။

မတောင့်တရွာအနီးတွင် စိမ့်စမ်း ရေယာဉ်တို့ သုံးစွဲမကုန်အောင် အလို အလျောက်ထွက်နေသော ရေပြန်များ ယနေ့တိုင် တွေ့ရ၏။

ပြုလဝမင်းသည် ရင်ပြင်တောင် တွင် နန်းတောင်းမင်းတည်ထားသော ရင်ပြင်တောင်၊ ဆုတောင်းပြည် ဘုရား နှစ်ဆူယှဉ်လျက် အစဉ်အတိုင်း ဘုရား ငါးဆူထုဆစ်ရန် ပန်းရန်မောင်ရွှေဘာကို အမိန့်ပေးတော်မူ၏။ မောင်ရွှေဘာလည်း အမိန့်တော်အတိုင်း ရင်ပြင်တောင်သွား ကာ ဘုရားရှင်တုတော်များ ထုလုပ်ကြ၏။ လိုဏ်ငါးပေါက်တို့ကို ဖောက်ထွင်းတူး လိုက်သောအခါ တောင်ဆုံးဖြစ်သော လိုဏ်တွင် ကျောက်ခေါင်းကြီးတွေ့သဖြင့် အတွင်းသို့ဝင်ကြည့်ကြ၏။ ယင်းကျောက် ခေါင်းကြီးသည် သွား၍မဆုံးအောင် ရှည် လျား၏။ ဦးရွှေဘာသည် ကျောက်ခေါင်း ကြီး ထူးဆန်းကြောင်း မင်းကြီးထံ သံ တော်ဦးတင်၏။

ကျောက်ခေါင်းကြီးမှာ ဝိသေသထူး ခြားသောကြောင့် ရဲစွမ်းပလနှင့် ပြည့်စုံ သော အမတ်တစ်ဦး အဆုံးအထိ ဝင် သွား၏။ ကျောက်ခေါင်းကြီးအဆုံးတွင် လက္ခတ်တောင်ထိပေါက်လေ၏။ ထိုမှ လှည့်ပြန်ရာတွင် ဝင်ပေါက်သို့ ပြန်ရောက် ၏။ လက္ခတ်တောင်မှာ ယခု လက်ပ

တောင်းတောင်ဟု ခေါ်ကြသည်။ ထို ကျောက်ခေါင်းကြီးအတွင်း ထူးဆန်း အံ့ဩလောက်သော အဖိုးတန်ရတနာ အမျိုးမျိုးရှိကြောင်း တွေ့ခဲ့ရ၏။

ပြုလဝမင်းသည် ကျောက်ခေါင်း ကြီးအတွင်းက ရတနာများကို သာမန် ပုဂ္ဂိုလ်တို့ သုံးစွဲခြင်းငှာ မထိုက်။ သူ၏ ရွှေငွေဥစ္စာရတနာများလည်း ထည့်သွင်း ကာ အဓိပေတ္တယျဘုရားပွင့်တော်မူသော အခါ ကျောင်းဆောက်ရန် မည်သူမှမပွင့် နိုင်အောင် သစ္စာဓိဋ္ဌာန်ပြု၍ ဝိတ်ထား တော်မူခဲ့၏။

ထို့နောက် ပြုလဝမင်းသည် ဝတ် လဲတော်မူဆိုကို ဂူအတွင်းထားခဲ့ပြီး ရွှေ ငွေကျောက်သံပတ္တမြားတို့ အယူလာသူ များအား ငါ၏ဝတ်လဲတော်မူဆိုကာ မြွေ ဖြစ်၍ ကိုက်ပါစေသောဟု သစ္စာဓိဋ္ဌာန်ပြု ၏။ ထို့ပြင် နွားသိုးထုလုပ်၍ အောက်၌ ရတနာများထားသည်။ ရင်ပြင်တောင် တွင် ဆင်ကြီးတစ်ကောင် ထုလုပ်၍ မိဖုရား၊ ဓောင်းမမိသံ၊ ခြေရံသင်းပင်း တို့၌ လက်ဝတ်ရတနာများစွာကို တိုက် နှင့် လုံခြုံစွာထား၍ ဤပစ္စည်းများကို ယူ သောသူလာလျှင် နွားသိုးကြီးနှင့် ဆင်ကြီး တို့က လိုက်ပါစေဟု အဓိဋ္ဌာန်ပြုကြ၏။

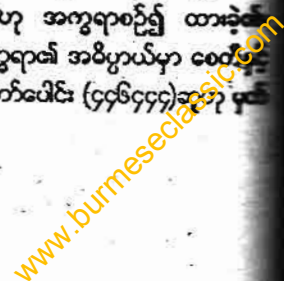
ဦးရွှေဘာသည် ဘုရားငါးဆူကို ကြည့်ညိုသပ္ပာယ်ဖွယ်ဖြစ်အောင် မှစ် ပေါက်များကို အလိမ်အတွန့် ခြူးပန်းခြူး နွယ်များနှင့် ဗုဒ္ဓဆင်းတုတော်များကို လက်ရာမြောက်စွာ တည်ပေးခဲ့သဖြင့် များစွာသော ဆုတော်လာဘ်တော်များ ပေးသနားတော်မူ၏။ ပြုလဝမင်းသည် ဗုဒ္ဓရှင်တော်၏ကိုယ်စား ရုပ်တုတော်များ ကို ဘွဲ့အမည်များပေးတော်မူရာ အလျှင် ဆုံးဘုရားဘွဲ့တော်မှာ တင်းတင်းပြည့်ဘုရား၊ သက်တော်ရှည်ဘုရား၊ သက်တော်ရ ဘုရားနှင့် ထင်ကရဘုရားဟူ၍ ဘွဲ့တော် များပေးကာ ရှိခိုးပူဇော်ခြင်းပြုလေ၏။

ပြုလဝမင်းသည် ပန်းရန်ဆရာ

မောင်ရွှေဘာအား ဖိုးဝင်းတောင်နှင့် ဆိုဝင်သော ကိစ္စအဝဝကို လွှဲခဲ့ပြီး ဘာသာ ပုဂံပြည်သို့ ပြန်ခဲ့၏။ ဦးရွှေဘာသည် နှစ်ပါး၏ ချီးမြှောက်ခြင်းခံရသဖြင့် ထမ်း တာခြား စီးပွားများ တိုးတက်လာ၏။ ဦးရွှေဘာကို လူအများက သူငွေဟု ခေါ် ကြ၏။ ဆရာကြီးဦးရွှေဘာသည် အောင် သိဒ္ဓိရေကန်၏ အရှေ့ဘက်တွင်ပြင်ဆင် ၍ တပည့်များနှင့် အိမ်ဆောက်နေသော ဖိုးဝင်းတောင်ကိစ္စအဝဝကို ဆောင်ရွက် ကြ၏။ ဦးရွှေဘာနေသည်ကို အစွဲပြု၍ ရွှေဘာတောင်ဟု ခေါ်ကြ၏။

ဆရာကြီးဦးရွှေဘာသည် ဘုရားငါး ဆူတို့နှစ်ပါး၏ အမိန့်တော်အတိုင်း ဗုဒ္ဓရုပ် ပွားတော်များ ထုလုပ်ရာတွင် တပည့်များ အား အဆိုင်းများခွဲကာ အသီးသီးထုတ် ကိုင်စေ၏။ တစ်နေ့သောအခါ ဦးရွှေဘာ သည် ကိစ္စတစ်စုံတစ်ခုကြောင့် တပည့် မောင်ကြွယ်ဆိုသူအား မင်းရုဇာသို့ ခေါ် ခိုင်းလိုက်ရာ ဖိုးကြီးသည်ထန်စွာရွာလျှစ် ချောင်းရေများ စီးဆင်းနေရာ မောင်ကြွယ် ရေနှစ်သေဆုံးခဲ့၏။ မောင်ကြွယ်ရေနှစ် သေသောချောင်းကို 'ကြွယ်သေချောင်း' ဟု ယနေ့တိုင်ခေါ်၏။ ဦးရွှေဘာသည် ထု လုပ်ပြီးစီးသမျှ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွား ဆင်းတုတော် များနှင့် ပတ်သက်၍ ပုဂံပြည် သီရိဇေယျ သူရ နန်းတောင်းမင်း၊ ဟလက်ပုရပြည် ပြုလဝမင်းများထံသို့ မည်မျှပြီးစီးကြောင်း စာသဝဏ်အမြဲမပြတ် ပို့လျက်ရှိရာ ဘုရား နှစ်ပါးသည်လည်း ဝမ်းသာအားရ နှစ် ခြိုက်တော်မူပြီး ဆုတော်လာဘ်တော်နှင့် ခိုက္ခာတော်များကို ထုတ်၍ပေးတော်မူ၏။

ဦးရွှေဘာသည် ဖိုးဝင်းတောင်ပေါ် တွင် မိမိတို့ထုလုပ်စီမံထားသော စေတီ ရုပ်ပွားတော်များ မည်မျှရှိသည်ကို နောင် လာနောက်သားများသိစေရန် ရွှေလအာ ဝါဝါဝင်း'ဟု အက္ခရာစဉ်၌ ထားခဲ့၏။ ယင်းအက္ခရာ၏ အဓိပ္ပာယ်မှာ စေတီနှင့် ရုပ်ပွားတော်ပေါင်း (၄၄၆၄၄၄)တို့ကို ဖုတ်

ကွမ်းစဉ်တိုင်ဘုရားမှ
ဘီလူး၊ ကုမ္ဘတ်၊ ယက္ခ၊ ဂန္ဓဗ္ဗ
အစောင့်အရှောက်

ထားထား၏။ ဖိုးဝင်းတောင်အနီးမှ မင်းရာ
ဗူသည် အိမ်ခြေတစ်ထောင်ကျော် ရှိခဲ့
၏။ ရွာ၌နေသူများသည် စည်းစိမ်ဥစ္စာ
ထားကလေးနှင့် ပြည့်စုံကြသည်။ တစ်ရွာ
ထဲရှိသမျှ မုဆိုးဖို၊ မုဆိုးမကျန် ဘုရား
ယကာ၊ ဒါယိကာမများ ဖြစ်ကြသည်။
ယခုတိုင် မင်းရာရွာမှ ဖိုးဝင်းတောင်
အုတ်စောင်းတန်းကြီး ထင်ရှားစွာရှိ၏။
ဗူလဝမင်းကြီး မြောက်နန်းမတော်မိဖုရား
ဦးက ဦးရွှေဘအား အထူးလက်ခက်
အားမွေး၍ ဝက်ပါဂူ၏ မြောက်ဘက်တွင်
ရုပ်ပွားရွှေသာလျောင်းပုံ ထုလုပ်ခိုင်း၏။
ဦးကကို မိဖုရားကို ကွယ်သည်ကိုအကြောင်း
အာ မိဖုရားဂူဟု ခေါ်ကြ၏။

၁။ သံတောင်သုံးဆယ်တောင်ရှိ
ရွှေသာလျောင်းရုပ်ပွားတော်ကြီး
သည် အံ့တစ်ပါး။

၂။ တောင်စဉ်ခုနစ်ထပ်နှင့် မြင်းမိုရ်
တောင်ဘုရားရုပ်တုတောင်ကြီးသည် အံ့
တစ်ပါး။

၃။ ပြုလဝမင်း ရတနာရွှေငွေများ
ထည့်သွင်း သစ္စာမိဋ္ဌာန်ပြုခဲ့သော ကျောက်
ခေါင်းကြီးသည် အံ့တစ်ပါး။

၄။ အကွေ့အကောက်များနှင့်
ဝက်ပါဂူတွင်းက ရုပ်ပွားတော်များသည်
အံ့တစ်ပါး။

၅။ နွားသိုးကြီးနှင့် ဆင်မယဉ်သာ
၏ အောက်မှ ရွှေငွေရတနာများစွာသည်
အရိမေတ္တယျမြတ်စွာဘုရားကျောင်းတော်
ဆောက်ရန် သစ္စာမိဋ္ဌာန်ပြုပြီး မြှုပ်နှံထား
ရာ ရန်သူများတူးဖော်လျှင် နွားသိုးကြီးနှင့်
ဆင်မယဉ်သာတို့က ရန်သူများအား
လိုက်ခြင်းသည် အံ့တစ်ပါး။

၆။ ကွမ်းစဉ်တိုင်ဘုရားကြီးမှာ ကြီး
ကျယ်သော တိုင်များနှင့် ဘီလူး၊ ကုမ္ဘတ်၊
ယက္ခ၊ ဂန္ဓဗ္ဗတို့ကို အစောင့်အရှောက်
ထား၍ ကြီးကျယ်ခမ်းနားစွာ ထုလုပ်ထား
ခြင်းသည် အံ့တစ်ပါး။

၇။ ရွှေသာတောင်၌ ကြီးကျယ်ခမ်း
နားစွာ ထုလုပ်ထားသော ဆင်ကြီးသည်
အံ့တစ်ပါး။

၈။ သံတောင်တစ်ဆယ့်ရှစ်တောင်
ရုပ်တော်မူရုပ်ပွားတော်ကြီးသည်လည်း
အံ့တစ်ပါး။

၉။ အထူးထူးအထွေထွေ များစွာ
သောဆေးပင်များ ပေါက်ရောက်ခြင်း
သည်လည်း အံ့တစ်ပါး။

ယခုအခါ ပုပ္ဖားသာသနာပြုဆရာ
တော် ဦးသုမန ဆောင်ရွက်ထားသော
မန္တလေးမြို့၊ နဂါးဒေါ်ဦး၏ ဓမ္မာရုံကြီးနှင့်
တိုက်ကျောင်းများ၊ ဇရပ်များ၊ ရေအိုးစင်
များနှင့် ဇေယျပတိချွတ်ခန်းပုံတော်၊ အရှင်
ဗာကုလပုံတော်၊ ရှင်သီဝလိပုံတော်၊ ရှင်
ဥပဂုတ္တပုံတော်၊ ဖိုးဝင်းတောင်တော်ရှင်မ
ပုံ၊ နာဂရဋ္ဌမယ်ပုံ၊ ဝေလာအဿထိုရ်ပုံ၊

ဇော်ဂျီနှစ်ရုပ်ပုံများကို တွေ့မြင်ရပါသည်။

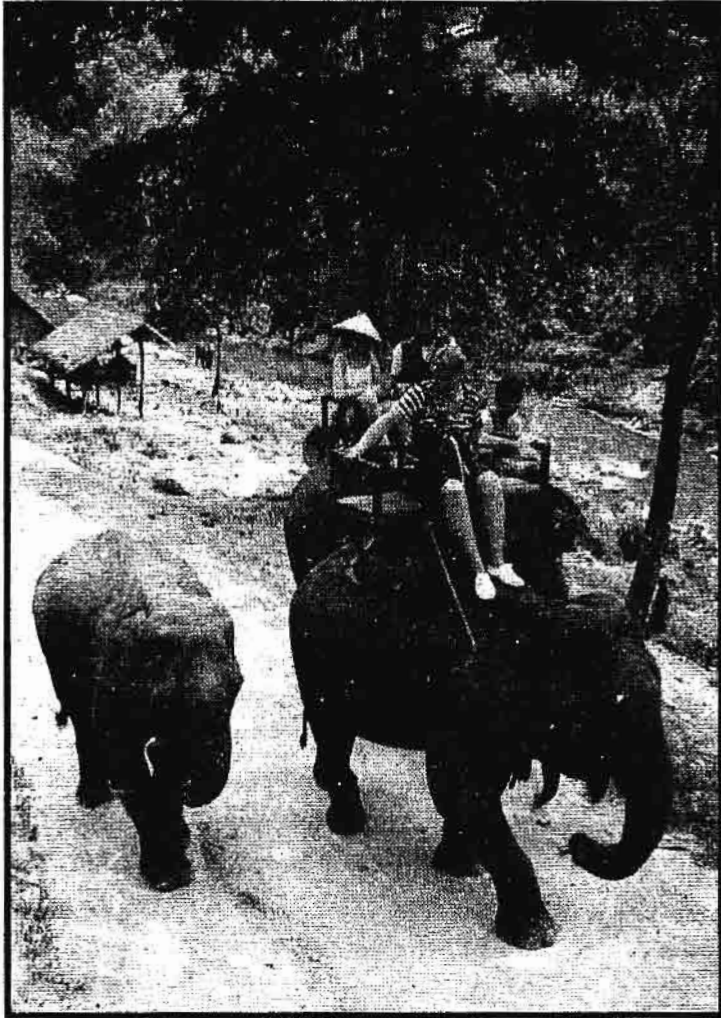
ယခုအခါ ဖိုးဝင်းတောင်သို့အရောက်
ကားများ လမ်းပေါက်လျက်ရှိရာ ပုပ္ဖား
သာသနာပြုကျောင်းတိုက်အတွင်း နဂါး
ဒေါ်ဦးဓမ္မာရုံဘုရားကို ဖူးမြော်နိုင်၏။ ထိုမှ
ဖိုးဝင်းတောင်ပြန်၍ ကျောက်တစ်လုံး၊
ဖန်ခါးတောင်၊ အောင်တော်မူဘုရားများ
ပူဇော်ကန်တော့ကြပြီး ပြန်ဆင်းကာ ကွမ်း
စင်တိုင်ဘုရားကြီးကို ဖူးမြော်နိုင်၏။ ထို့
နောက် မှန်စိဘုရား၊ လေးဆူတန်းဘုရား၊
ကျားကြီးတိုက်ကျောင်းဘုရား၊ နွားသိုး
တောင်ဘုရားနှင့် ဉာဏ်တော် ၃၆ တောင်
ရှိ ရွှေသာလျောင်းဘုရားကြီး၏ အနီးတစ်
ဝိုက်ကဘုရားများ ဖူးမြော်ကာ ဆုတောင်း
ပြည့်ဘုရားနှင့် အာရုံခံအနီး မိဖုရားလိုဏ်
ဂူ ဝက်ပါဘုရားများကို ဖူးမြော်နိုင်၏။

ထို့နောက် ခရေပင်ကျောင်းတိုက်
ဘုရား၊ ရုပ်စုံတိုက်ဘုရား၊ လွမ်းစေတီ
အနီးတစ်ဝိုက် ဖူးမြော်ကာ တောင်ဘက်
သို့ဆင်းကာ သစ်သားတံတားကြီးမှ စောင်း
တန်းတက် အလင်းရောင်စေတီ၊ စပို
တောင်စေတီများ ဖူးမြော်၍ ကားဆိပ်သို့
ပြန်ဆင်းနိုင်ကြောင်း ရေးသားပါသည်။

ဝန်ခံချက် - ဤဆောင်းပါးနှင့်
ပတ်သက်၍ အဓိကမှီငြမ်းပြုသည်မှာ
'အရှင်ဉာဏဝံသ - ခရေပင်တောရ' ၏
ဖိုးဝင်းတောင်သမိုင်းကို အခြေခံပါသည်။
ဤတောင်အမည် အမျိုးမျိုးကွဲလွဲလျက်ရှိ
ရာ ဖိုဝင်တောင်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဖိုး
ဝိုင်းတောင်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဖိုးဝင်း
တောင်ဟူ၍လည်းကောင်း ဖြစ်ပါ၏။
ဇော်ဂျီဦးဖိုးဝင်းကို အကြောင်းပြု၍ ဖြစ်
ပေါ်လာသော သမိုင်းဖြစ်၍ ဖိုးဝင်းတောင်
ဟူ၍ သုံးစွဲရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

မေတ္တေလှမြင်

ထူးခြားကြည်ညိုခဲ့ရ အလောင်းတော်ကဿပ

ရေကျော်စိုးအောင်

ဇေယျဒီပိ လက်ျာတောင်ကျွန်းတွင် ထူးခြားသော အတိတ်
နိမိတ်များသည် အံ့ချီးမကုန်၊ ပြောမယုံကြံ့မှသိဆိုသော စကားရပ်
နှင့်အညီ ထူးခြားမှုများ အံ့ဩကုန်နိုင်ဖွယ်ရာများတွင် မြန်မာနိုင်ငံ
အတွင်းရှိ စစ်ကိုင်းတိုင်း၊ ယင်းမာပင်မြို့နယ်အတွင်းရှိ အလောင်း
တော်ကဿပ၏ လိုဏ်ဂူသည်လည်း အပါအဝင်ဖြစ်ခဲ့၏။

လျှို့မြောင်အထပ်ထပ်၊ တောအထပ်ထပ်၊ တောင်အသွယ်သွယ် ဖြတ်ကျော်ပြီးမှ အလောင်းတော်ကဿပ လိုဏ်ဂူတော်သို့ ရောက်ရှိနိုင်ကြမည်ဖြစ်၏။ အလောင်းတော်ကဿပ၏ ရုပ်အလောင်းရှိရာနေရာသည် ရှေးဘုန်းရှေးက ပါရမီထူးထူးခြားခြားရှိခဲ့၊ ပြည့်စုံခဲ့မှုကြောင့် မြန်မာနိုင်ငံတစ်နံတစ်လျှားမရောက်အောင် သွားရောက်ဖူးမြော် ကုသိုလ်ယူခဲ့ကြသည့် စေတနာရှင်၊ အလှူရှင်များကလည်း အနမတဂ္ဂမရှိခဲ့ကြ၏။

အထက်မြန်မာသတင်းကျာနယ်တွင် ဆောင်းပါးရှင် ဦးမျိုးထွန်းမှ ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ(၉)ရက်နေ့၊ ၁၃၇၀ ပြည့်နှစ်၊ တပို့တွဲလပြည့်နေ့၊ နေ့လယ်(၁)နာရီမှ (၁)နာရီ (၁၅)မိနစ်အထိ ပိတ်ထားသည့် အလောင်းတော်ကဿပလိုဏ်ဂူမှ သုံးလက်မခန့် ထူးခြားစွာ ပွင့်ဟခဲ့ပြီး ပြန်လည်စေတနာကြောင်းနှင့် လိုဏ်ဂူအဝင်ကန်လန်ခံနေသည့် ကျောက်တုံးအတွင်း ဘေးဘက်အပေါ်မှ မီးအလင်းရောင်၊ မီးတန်းများဖြာထွက်ပြီး ရောင်ခြည်တော်များ ထွက်ပေါ်ခဲ့ကြောင်းနှင့် စေတနာရှင်ဘုရားဖူးများမှ သုံးလက်မခန့်ဟာနေသော နံရံနှစ်ခုကြား ရွှေ၊ ငွေ လက်ဝတ်ရတနာများ လှူဒါန်းခဲ့ကြကြောင်း ဖော်ပြပါရှိပါသည်။

ယင်းအချိန်တွင် လိုဏ်ဂူတော်အတွင်းတွင် သံဃာတော်များ၊ ရဟန်းခံ ရေသိမ်ဝင်ပြီး ဆွမ်းဆန်စိမ်းလောင်းလှူနေချိန် ဟုလည်း ဖတ်ရှုခဲ့ရသည်။

စွယ်စုံကျမ်းနှစ်ချုပ်တွင် အလောင်းတော်ကဿပကိုယ်တော်မြတ်ကြီး၏ ရုပ်ကြွင်းကို ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီးနောက် တေဇောဓာတ်ဖြင့် ပူဇော်ခဲ့ရာ မလောင်းကျွမ်းဘဲ ရုပ်ကလာပ်သည် ရွှေစင်ရွှေသားအတိတ်ဖြင့် နောင်ပွင့်တော်မူသည့် အရိမေတ္တာယုတုရားရှင်အား စောင့်မျှော်ရင်း အဓိဋ္ဌာန်ပြုခဲ့ကြောင်း မှတ်သားခဲ့ရပေသည်။

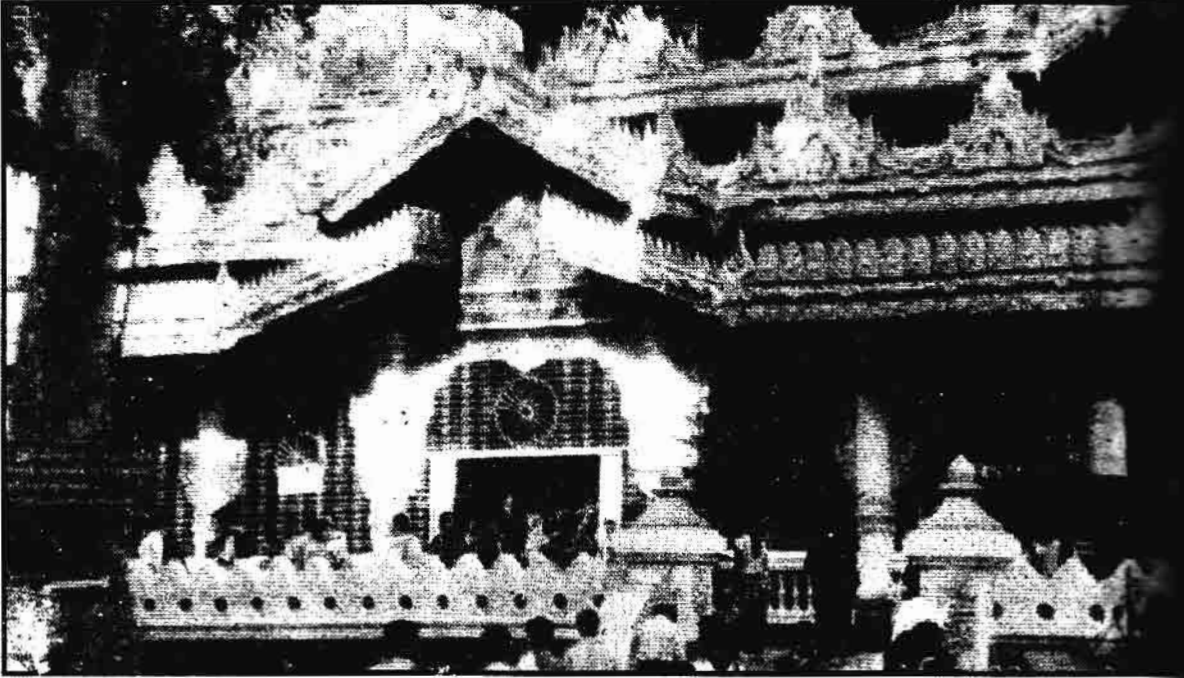
ယင်းကျာနယ်အတွင်းမှာပင် ဦးမျိုးမင်ဦး၏ သတင်းမှတ်တမ်း ဆောင်းပါး၏ ဓာတ်ပုံများတွင် ပွင့်ဟနေသည့် နေရာသို့ ရွှေငွေများလှူဒါန်းသည့် အလှူရှင်တစ်ဦး၏ ဆောင်းထားသည့် ဦးထုပ်မှာလည်း အနီးကပ်ပုံနှင့်၊ အဝေးပုံမှာ ထူးထူးခြားခြားဖြစ်ပေါ်နေသည်ကိုလည်း လေ့လာတွေ့ရှိရပေသည်။

အလောင်းတော်ကဿပရဟန္တာမထေရ်မြတ်၏ ပူဇော်ပွဲ (တပေါင်းပွဲ)တွင် ကျောက်လိုဏ်ဂူအနီး ရေစီးနေသော အိမ်ကျောင်း(ရေအိမ်တွင်) သိမ်ဝင်နေသည့် ရဟန်းတော်များအား ဆွမ်းဆန်စိမ်းလောင်းလှူပွဲ ကျင်းပစဉ် ကျောက်လိုဏ်ဂူပွင့်ဟခဲ့ခြင်းဖြစ်ပြီး၊ မှတ်တမ်းတင်ဓာတ်ပုံရိုက်နိုင်ခဲ့ကြကြောင်း၊ တပို့တွဲလပြည့်နေ့တိုင်း (၃)နှစ်ဆက်တိုက် ပွင့်ခဲ့ကြောင်းနှင့် ရှေးအခါ သမယတွင် ရှင်သူငယ်ကျောက်လိုဏ်ဂူမှ ကိုရင်လေးတစ်ပါး ဝင်သွားခဲ့ကြောင်း၊ ရဟန္တာလိုဏ်ဂူဖြစ်ပြီး ဓာတ်တော်များ၊ မွေတော်များ ကိန်းဝပ်သည့်အတွက် ရောင်ခြည်တော်များ ကွန့်မြူး၊ လိုဏ်ဂူပွင့်ဟတာတွေ့ရှိနိုင်ကြောင်း ကဿပနာယကဆရာတော် အရှင်သူမနက မိန့်ကြားခဲ့ကြောင်း ဖတ်ရှုခဲ့ရ၏။

ရှေးဘုန်းရှေးက ထူးခြားသူဖြစ်သည့် အလောင်းတော်ကဿပမထေရ်သည် မိမိ၏ ရဟန်းလုပ်ငန်းများ ပျက်မည်စိုး၍ ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများနှင့်ဝေးရာ ခက်ခဲနက်နဲလှသည့် တောတောင်များအတွင်း တစ်ပါးတည်း ကျင့်ကြံနေခဲ့သော်လည်း ထူးခြားသည့် ဘဝဘဝများ၏ ပါရမီအဟုန်တို့ကြောင့် အလောင်းတော်ကဿပလိုဏ်ဂူသည် ထူးခြားအံ့ဩဖွယ်ရာများနှင့် ကြုံကြုံခြင်းလည်းဖြစ်၍ ယခုနှစ် ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ(၉)ရက် ၁၃၇၀ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလပြည့် (၁၅)ရက်နေ့တွင်လည်း ယခင်နှစ်ကကဲ့သို့ ထူးခြားပေလိမ့်မည်။

ပွင့်လင်းရာသီဖြစ်သည့် ဒီဇင်ဘာမှ ဧပြီလအထိ ၅ လတာ သွားရောက်ပြီး အလောင်းတော်ကဿပမထေရ်မြတ်ကြီး၏ ရုပ်ကြွင်းတော်မြတ်ကို သွားရောက်ပူဇော်၊ ကုသိုလ်ယူမှုများနိုင်ကြကြောင်း သတင်းကောင်းပါးလိုက်ရပေတော့သည်။

ရေကျော်ရံအောင်

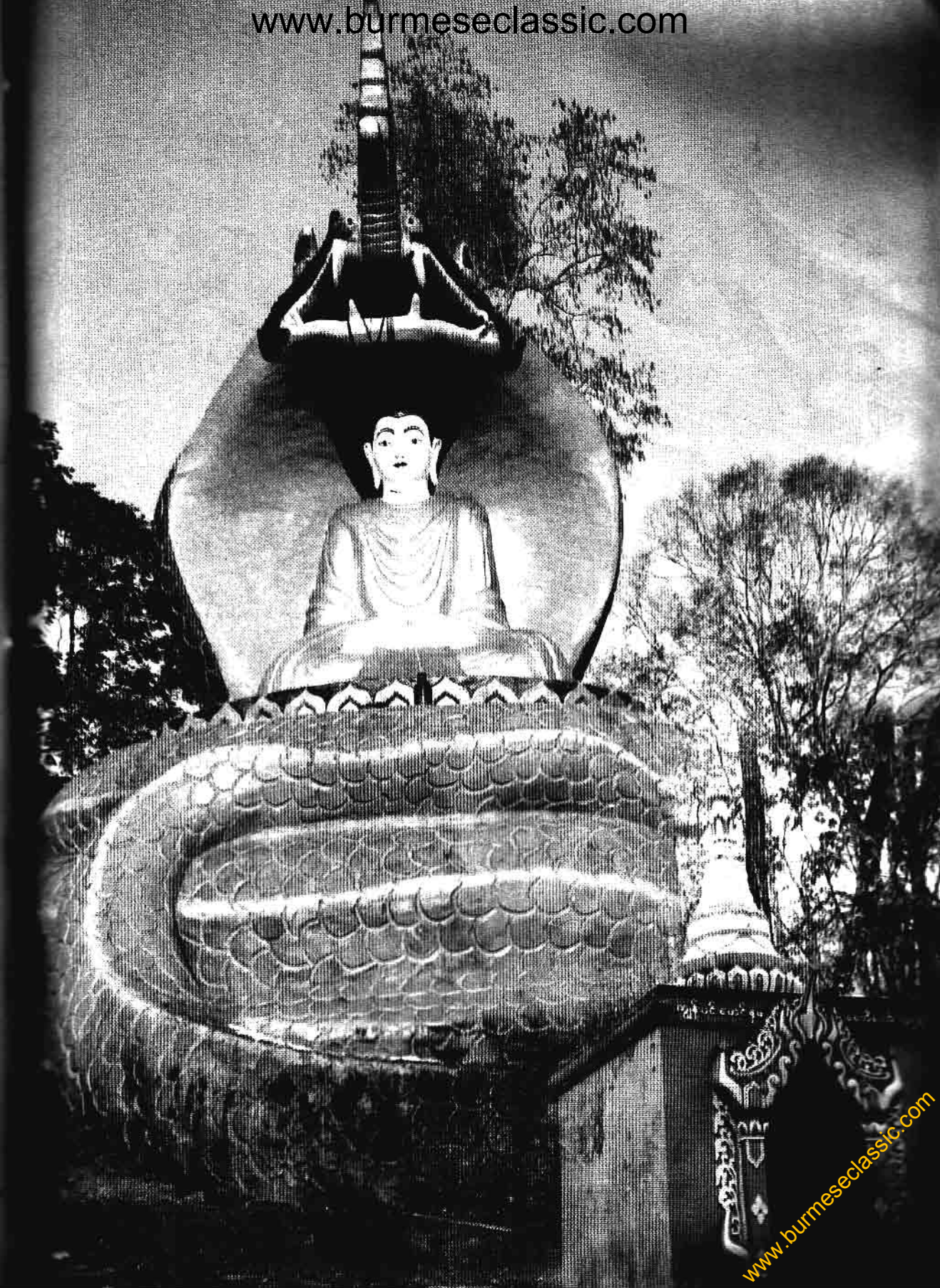

ထူးခြားအံ့ဖွယ်ဆန်းကြယ်စွ အလောင်းတော်ကဿပ ဂန္ဓာရီခြာအံ့

အလောင်းတော်ကဿပရီ

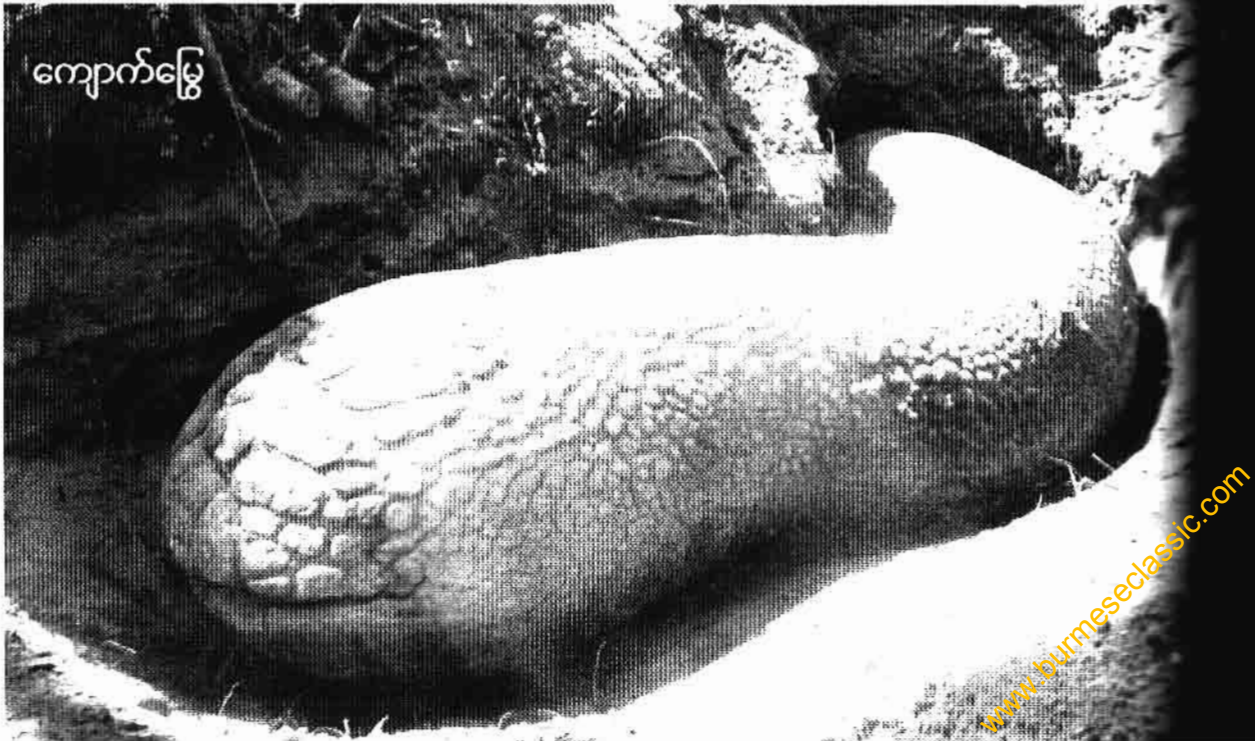
‘ပြာသိုချမ်းပြင်၊ ဆီးနှင်းရောယုက်၊ နှမ်းပုံပျက်’လေသည် ဟေမန္တသမယဆိုလျှင် ပွင့်လင်းခြောက်သွေ့သည် ဥတုသမယ ဖြစ်လေရကား မြန်မာနိုင်ငံသား ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များအဖို့ နိုင်ငံအတွင်းရှိ တန်ခိုးကြီးဘုရားများအား လှည့်လည်ဖူးမြော်ကြည်ညိုကြခြင်း၊ အပန်းဖြေစခန်းများသို့ သွားရောက်ကြခြင်းတို့ ရှိတတ်ကြသည်။ စာရေးသူတို့ နိုင်ငံကား ရေမြေတောတောင် ဥတုသဘာဝလည်း ကောင်းမွန်၏။ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓသာသနာ ဝှံ့စွန်းကားရာနိုင်ငံဖြစ်၍လည်း နယ်မြေဒေသအသီးသီး၌ သမိုင်းဝင်တန်ခိုးကြီး ရုပ်ပွားတော်များ၊ သာသနိကအဆောက်အအုံများ၊ ယဉ်ကျေးမှု လက်ရာများ ရှိကြလေရာ ဖူးမြင်မဝ၊ ကြည်ညိုမဝ၊ လေ့လာမဝဖွယ်ပါပေ။

သည်အထဲမှာ ပြာသိုလဆန်းသို့ရောက်ပြီဆိုလျှင် မြန်မာနိုင်ငံအရပ်ရပ်မှ ဘုရားဖူးများသည် မြန်မာနိုင်ငံအတွင်းရှိ တန်ခိုးကြီးဘုရားများအား သွားရောက်ဖူးမြော်ကြည်ညိုလေ့ ရှိကြ၏။ ထိုအထဲ၌ အလောင်းတော်ကဿပ ဘုရားဖူး ဧည့်သည်တွေမှာလည်း ပြောစမှတ်တွင်လောက်အောင် များပြားလှပါဘိ။ ဘုရားပွဲတော်အား တဖို့တွဲလလောက်ကပင် စတင်၍ တန်ခူးလတိုင်အောင် ဧည့်ကားသိုက်မြိုက်စွာ ကျင်းပလေ့ရှိကြောင်း မှတ်သားခဲ့ရသည်။ ရှေးယခင်က လမ်းပန်းဆက်သွယ်မှု လွယ်ကူချောမွေ့မှု သိပ်မရှိသဖြင့် ခြေလျင်ခရီးပဲ ဆက်ခဲ့ကြရ၏။ ယခုတော့ များစွာလွယ်ကူ ချောမွေ့သွားလေပြီ။

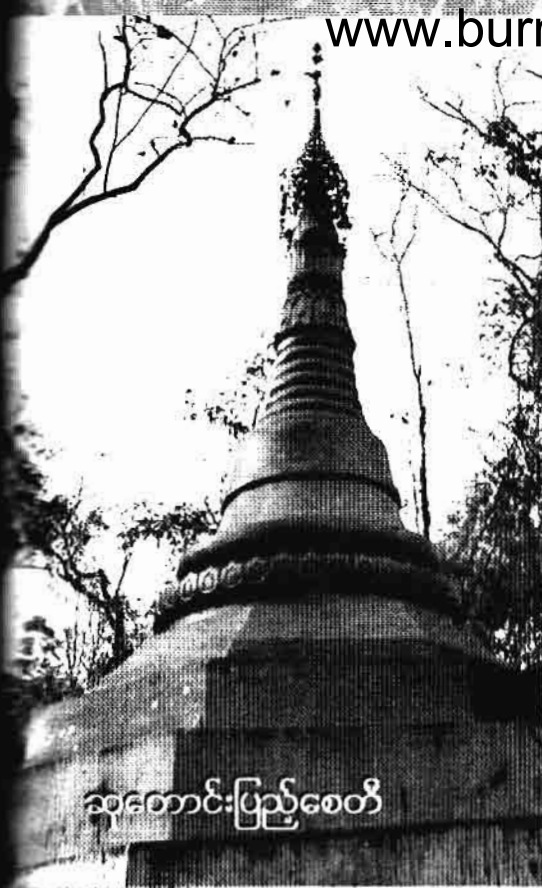

ဝံကျောင်းတော်

ကျောက်မြွေ

ဆုတောင်းပြည့်စေတီ

လွမ်းစေတီ

ဝံ့တော် ကျောက်တံခါး

သက်န်းလှမ်းကျောက်ဖျာ

ဦးစွာ ပခုက္ကူမှ ကပိုင်ရွာကြီးဆီသို့
တောစီးစွာ ရောက်အောင်သွားကြရသည်။
ကပိုင်ရွာကြီးနှင့် အလောင်းတော်ကဿပ
ကားရပ်နားစခန်းသည် မိုင်(၂၀)မျှ ကွာ
ဝေးသည်။ ကားရပ်နားစခန်းသို့ရောက်
လျှင် အလောင်းတော်ကဿပဂူရှိရာသို့
တစ်မိုင်ခန့် ခြေလျင်ခရီးဆက်ရသည်။
ခြေလျင်မလျှောက်လိုသူတို့အတွက်လည်း
စီးစရာ ဆင်တွေက အဆင်သင့်။

အလောင်းတော်ကဿပပြစ်စဉ်

သုံးလောကထွတ်ထား ရှင်တော်
သဗ္ဗမြတ်စွာဘုရားသည် ကုသိနာရုံပြည်၊
မလ္လာမင်းတို့၏ အင်ကြင်းဂနိုင်း မြိုင်ယံ
ဥယျာဉ်အတွင်း ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူခဲ့
သည်။ ထိုကာလကား သက္ကရာဇ် ၁၄၈
ခု ကဆုန်လပြည့် အင်္ဂါနေ့ အရုဏ်တက်
ခါနီးအချိန် ဖြစ်လေသည်။

ထိုသို့ ဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်
မူပြီးသည့်နောက် လေးလမြောက်သော
ကာလဝယ် ရဟန္တာအရှင်သူမြတ် မဟာ
ကဿပထေရ်အမျိုးရှိသော ရဟန္တာငါးရာ
တို့သည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ရှင် အဇာတ
သတ်မင်းကြီး၏အားဖြင့် ပထမသင်္ဂါယနာ
ကို တင်တော်မူခဲ့သည်။ မဟာကဿပ
ထေရ်အရှင်သည် မြတ်စွာဘုရားရှင် ချီး
မြှင့်တော်မူခဲ့သည့် ငုတင်ဆောင်သည့်
အရာ၌ အမြတ်ဆုံး၊ အသာဆုံးဆိုသော
တောဒဂ်ဘွဲ့ထူးရှင် ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်ကြီး ဖြစ်ပါ
သည်။

တောဒဂ်ဘွဲ့ထူးရှင် မဟာကဿပ
မထေရ်ကြီး ပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်ရန် ကာလနီး
လေသောအခါ ရှေးက ဆုတောင်းမိဋ္ဌာန်
ချက်ရှိဖူးသည်နှင့်အညီ မြန်မာနိုင်ငံ
အလယ်ပိုင်း သလ္လာဝတီ-ချင်းတွင်းမြစ်
အနောက်ဘက်၊ ဝေဘူလ၊ ဝေဘာလ၊
သုနန္ဒရဝေါ တောင်သုံးလုံးအောက်တွင်
ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူမည်ဟု စိတ်ရည်သန်

လျက် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှ ထွက်ခွာကြွမြန်း
ခဲ့လေသည်။

ရှင်မဟာကဿပမထေရ်ကြီးသည်
မဏိပူရ-အသံ၊ စစ်တကောင်း၊ ပန်းဝါ၊
ကသဲမြစ်၊ ဇရက်ချောင်းချောင်း၊ နင်းကြီး
ရွာ(ခြေတော်ရာရွာ)၊ ဂူလဲရွာ(တောင်
အောက်ရွာ)၊ ဘုရားထွက်ချောင်း၊ လင်း
လှရွာ၊ လင်းလှကြီး၊ သစ်ခေါက်ရွာ၊ ဖက်
ထုပ်ရွာ၊ ဖက်ကပ်ရွာ၊ စသည် အရပ်
ဒေသများမှတစ်ဆင့် ပထိုးလုံးချောင်း
အတိုင်း ဆက်လက်ကြွလာတော်မူခဲ့ရာ
ယခု ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည့် လိုဏ်ဂူတော်နှင့်
သုံးတိုင်အကွာ၌ သက်န်းတော် ချွေးစွန်း
သဖြင့် ဖြန့်လှည့်တော်မူခဲ့သည်ဟုဆို၏။
သည့်အတွက်ကြောင့်ပင် ယနေ့တိုင် ထို
နေရာ၌ သက်န်းကြီးဖြန့်လှန်းထားသည့်
ပမာ ရှိနေလေသည်။ ထိုမှ ဆက်လက်
ကြွလှမ်းခဲ့ရာ ပထိုးလုံးချောင်းနှင့် ဖွဲ့ထုံး
ချောင်းဆုံရာ ဘုရားဝေချောင်းသို့ ရောက်ရှိ
လာခဲ့သည်။ ဝေဘူလ၊ ဝေဘာရ တောင်
ထပ်သို့ရောက်လျှင် လူနတ်ဗြဟ္မာသတ္တဝါ
တို့ အကျိုးရှိစိန်သောဌာ မေတ္တာဘာဝနာ
များ လွှမ်းခြုံပြီး မေတ္တာရေတွင်းအား
အဓိဋ္ဌာန်ပြုထားတော်မူခဲ့သည်။

ထိုနောက် ... ရှင်မဟာကဿပ
မထေရ်ကြီးသည် ဣစ္ဆာသယတောင်ခြေ
ရင်း၌ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးတော်မူပြီး သပိတ်
တော်အား ဆေးခဲ့၏။ ထိုသပိတ်ဆေး
သည့်ချောင်းမှာ 'သပိတ်ဆေးချောင်း' ဟု
တွင်လေသည်။ အဆိုပါ သပိတ်ဆေး
ချောင်းအတိုင်း ဆန်တက်၍ ဝေဘူလ၊
ဝေဘာရ၊ သုနန္ဒရမည်သော တောင်သုံး
လုံး ညွတ်ရုံးရာ လိုဏ်ဂူတော်သို့ ရောက်
ရှိခဲ့ပြီး လိုဏ်ဂူအဝင်ဝ၌ အရှင်မြတ်ကြီး၏
ခြေတော်ရာနှစ်ဆူကို ချထားခဲ့လေသည်။
ရှင်မဟာကဿပမထေရ်ကြီးသည် လိုဏ်
ဂူအတွင်းသို့ ရောက်လေလျှင် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ
ဘုရားရှင် ဖွင့်ထွန်းရာ အနောက်မြောက်
ထောင့်အရပ်သို့ ဦးခေါင်းပြု၍ ညာလက်

တော်ကို ခေါင်းအုံးတော်မူကာ လက်
နံတောင်းဖြင့် လျောင်းစက်ပြီး ပရိနိဗ္ဗာန်
ပြုခဲ့လေသည်။

“ရှင်မဟာကဿပမထေရ်ကြီး
ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလေပြီ” ဆိုသည့်သတင်းက
ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ရှင် အဇာတသတ်မင်းကြီး
၏ စိတ်နှလုံးကို ထိခိုက်စေခဲ့၏။ မင်းကြီး
သည် ရှင်မဟာကဿပမထေရ်ကြီးအား
လွန်စွာမှ ကြည်ညိုသည့်အလျောက်
အဆိုပါ သတင်းကို ရရှိလျှင် ရရှိချင်း
အရှင်မြတ်ကြီးပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရာဒေသသို့
နောက်တော်ပါးများနှင့်အတူ လိုက်ပါခဲ့
လေသည်။ ထိုသို့ ခရီးဆက်ကြသည့်အခါ
၌ နင်းကြီးရွာအနီး ရောက်လေလျှင် ပြည်
တန်သော လက်စွပ်ကျောက် ကျခဲ့သော
နေရာဌာနအား ပြည်တန်လက်စွပ်
ကျောက် မပါမှန်းသိ၍ ကျောက်အိုးသာ
လျှင်ပါသော ဌာနနေရာအား ကျောက်
အိုး၊ မုဆိုးပုန်းအောင်းနေသော နေရာ
အား ပုန်းတောင်(ထိုမှ ပုံတောင်)၊ အခဉ်
အတိုင်း ခရီးဆက်ခဲ့ရာ စီးတော်မြင်း၊ မော
ပန်း၍ ခွာယက်ခွာပေါက်သောနေရာအား
မြင်းခွာတောင်ဟု အမည်နာမများ ဖြစ်
တည်ခဲ့လေသည်။ စီးတော်မြင်းလည်း ဖွဲ့
ထုံးချောင်းသို့ ရောက်လေလျှင် အမောဆို
၍ ကျောက်များထက်၌ ခန္ဓာစံကာ သေပွဲ
ဝင်လေတော့သည်။

ထိုအခါ အဇာတသတ်မင်းကြီး
လည်း မြင်းကုန်းနီး၊ ဇက်ကြိုးတို့ကို ရုပ်
၍ အဓိဋ္ဌာန်ပြုလေ၏။ ဤတွင် မြင်းဝတ်
တန်ဆာအားလုံးမှာ ကျောက်သားပကတိ
ဖြစ်ကုန်ကြသည်။ ထိုချောင်းအား 'မြင်း
ဇက်ပုံချောင်း'ဟု အမည်တွင်လေသည်။
ထို့နောက် မင်းကြီးက "ရှင်မဟာကဿပ
မထေရ်မြတ်ကြီး၏ ရုပ်ကလာပ်ထော်အား
ဖူးတွေ့ရမည်မှန်ပါက ဤနေရာမှ ရေ
ထွက်ပါစေသား"ဟု သစ္စာဆိုပြီး လက်စွပ်
တော်သန်လျက်ဖြင့် မြေကြီးအား ရစ်ခိုက်
ထိုးခိုက်လိုက်သည်။ ဤတွင် ကြည်လင်

သန့်ရှင်းသော ရေများသည် သန့်လျက် တော်ဖြင့် ထိုးစိုက်လိုက်သောနေရာမှ တဖွားဖွားပေါ်ထွက်လာခဲ့၏။ ထိုရေတွင်း အား ယခုအခါ 'သစ္စာရေတွင်း'ဟု ခေါ်ကြသည်။ အဆိုပါ သစ္စာရေတွင်းမှ ရေများသည် အလောင်းတော်ကဿပ ပရိနိဗ္ဗာန်စံရာ လိုဏ်ဂူအတွင်းသို့ စီးဆင်းသွားကြလေသည်။

ထိုရေစီးကြောင်းအတိုင်း လိုက်လာကြသောအခါ မင်းကြီးနှင့်တကွ နောက်တော်ပါ မုူးမတ်သေနာပတိ အပေါင်းတို့သည် အလောင်းတော်ကဿပပထမထေရ်ကြီး၏ ရုပ်ကလာပ်တော်ကို ဖူးမြင်ပူဇော်ခွင့် ရကြလေတော့၏။ ထို့နောက် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှ ရဟန္တာငါးရာတို့ကို ပင့်ဖိတ်၍ အလောင်းတော်မြတ်ကြီး စံပျော်ရာနေရာဌာနအား ကြီးကျယ်ခမ်းနားစွာ ပူဇော်သက္ကာရပြုသည့်အပြင် အမြဲစောင့်ရှောက်ရန်အတွက် သံမိန္ဒအမတ်ကြီးနှင့် လူဦးရေ (၁၀၀၀)တို့အား ခရီးလေးသောင်းအကွာ၌ နေထိုင်လုပ်ကိုင်စားသောက်စေလျက် အလောင်းတော်အား ဆွမ်း၊ ပန်း၊ ရေချမ်းတို့ ဆက်ကပ်ပူဇော်ရန် တာဝန်ချထားခဲ့လေသည်။ ဤ၌ ခရီးလေးသောင်းဟူသည်ကား အရှေ့ကိုလားသော် ကုဗင် ၁၀ တိုင်ကွာ၊ တောင်သို့လားသော် စစ်ရင်၊ အနောက်သို့လားသော် ကွမ်းဆွဲ၊ မြောက်သို့လားသော် စိုင်တဲ၊ တစ်တိုင်လျှင် တာ ၁၀၀၀ နှုန်းဖြင့် ၁၀ တိုင်ကို တာ ၁၀၀၀၀ ယူလျက် ခရီးလေးသောင်းရှိခြင်းကြောင့် လေးသောင်းဗဟို၌ အလောင်းတော်ကြီး ကိန်းဝပ်တော်မူခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ခရီးလမ်းကြောင်းအညွှန်း

ကပိုင်ကား ရွာကြီးတစ်ရွာ ဖြစ်၏။ အိမ်ခြေတစ်ထောင်ခန့်ရှိပြီး ကျွဲ ကုလားပဲစသော သီးနှံတို့ကို အဓိကထား စိုက်ပျိုး

ကြ၏။ တိုက်နယ်ဆေးရုံ၊ ရဲစခန်း၊ စာသင်ကျောင်း၊ စားသောက်ဆိုင်များနှင့် စည်ကားလှစွာသော ရွာကြီးတစ်ရွာ ဖြစ်လေသည်။

ယင်းမာပင်မှ ကပိုင်ရွာသို့ မြေသားလမ်းအတိုင်း မိုင် ၂၀၊ ကပိုင်ရွာမှ အလောင်းတော်ကဿပ ကားရပ်နားစခန်းသို့ တောင်ပေါ်လမ်းအတိုင်း မိုင် ၂၀၊ ထိုစခန်းမှ တစ်မိုင်ခန့်အား မြေလျှင်တက်ကြရသည်။ ဆင်းစီးတက်၍လည်း ရသည်။ မဟာမြိုင်တောနက်ကြီးထဲမှ ဖြတ်သွားရသည်။ မဟူတောင်၏ အမြင့်ဆုံး ၂၂၇၆ ပေ နေရာမှ ၁၂၉၃ ပေအထိ ဆင်း၍ တောင်ဆင်းတောင်တက် လျှိုမြောင်ခရီးနှင့်ကြရသည်။ ကပိုင်မှထွက်ပြီး တောင်ပေါ်မြေလမ်းကြောမအတိုင်းသွားသော် နောက်ဆုံး အလောင်းတော်ကဿပ အမျိုးသားဥယျာဉ်ကို တွေ့မြင်ရလေသည်။ အဆိုပါဥယျာဉ်သည် စစ်ကိုင်းတိုင်း၊ ပုံရွာခရိုင်၊ ကနီမြို့နယ်နှင့် ကလေးခရိုင်၊ မင်းကင်းမြို့နယ်အတွင်း တည်ရှိသည်။ ညောင်ပင်ကြီးဒေသမှ ၄၅ မိုင်အကွာ၌ တည်ရှိသည်။ ကမ္ဘာ့အဆင့်မီ သစ်တောဥယျာဉ်ကြီးဖြစ်ပြီး ယနေ့စုစုပေါင်း ဝေရီယာစတုရန်းမိုင် ၆၂၀ ၃၅ ရှိ၏။ ဘေးမဲ့တောအဖြစ်လည်း သတ်မှတ်ထားရှိ၏။ ရန်ကုန်မြို့မှ ၉၈၁ မိုင်၊ မန္တလေးမြို့မှ ၁၄၈ မိုင် ကွာဝေးလေသည်။ လမ်းခရီးစဉ်တစ်လျှောက်၌ သစ္စာရေတွင်း၊ ကိုးနဝင်းစေတီ၊ ကျောက်ဂူတံခါ၊ သစ္စာစေတီ၊ လွမ်းစေတီ၊ ရန်ငြိမ်းအောင်စေတီ၊ ကျွန်းပင်မောင်နှမစေတီ၊ ဆုတောင်းပြည့်စေတီ၊ ရှစ်မျက်နှာစေတီ၊ နဂါးစုံဘုရား၊ ၁၀၈ ဆုဘုရားများကို ကြည့်ရှုဖူးမြော်ပူဇော်နိုင်ကြသည်။

သဘာဝလိုဏ်ဂူကျောက်တံခါသည် တွဲလှပြည့်နေ (၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၉ ရက်၊ တနင်္လာနေ့) မွန်းလွဲ ဇာန်ရာရီဝန်းကျင်တွင် ထူးခြားစွာ ကျောက်တံခါပွင့်လာခဲ့၏။

အချိန်ကြာကြာတော့မဟုတ်ဘဲ သမိနစ်ခန့် ပွင့်ပြီး ပြန်လည်ပိတ်သွားခဲ့၏။ ဆီမီးပူဇော်ပွဲကျင်းပနေသည့်ကာလ၌ ဘုရားဖူးပရိသတ် ၂၀၀ ဝန်းကျင်ခန့် ကာ ကံထူးစွာဖြင့် ဖူးမြင်ကြရ၏။ ထိုရွှေ ငွေများကို ကွဲဟနေသော အပေါက်ဂူအတွင်းသို့ ပစ်လှူကြ၏။ လိုဏ်ဂူအတွင်း၌ ရွှေ ငွေ ကျောက်သံပတ္တမြားတို့ကို မြင်တွေ့ရသည်ဟု ဆိုသူက ဆိုကြ၏။ အဆိုပါ အဖြစ်အပျက်ကား ဩတောင်ကြံခဲ အဖြစ်အပျက်ပင်။

အလောင်းတော်ကဿပ သဘာဝလိုဏ်ဂူတော်အတွင်းရှိ အလောင်းတော်ကဿပ ခန္ဓာကိုယ်သည် တေဇောဓာတ် မလောင်ကျွမ်းသေးဘဲ ဖဗ္ဗုရာဇ်ရွှေသားရွှေတုံးကဲ့သို့ လဲလျောင်းလျက်ရှိရာ အဆိုပါ အလောင်းတော်ကဿပ ခန္ဓာကိုယ်သည် နောင်ပွင့်မည့် အရိမေတ္တယျာဉ်ရှင်ကိုယ်တိုင် မီးသဂြိုဟ်ခြင်းပြုမှသာ တေဇောဓာတ်လောင်ကျွမ်းလိမ့်မည်ဟု သမိုင်းကျမ်းဂန် အထောက်အထားများအရ သိရှိရသည်။

ထေရဝါဒဗုဒ္ဓသာသနာတော် ထွန်းကားရာနိုင်ငံတော်၌ မိမိတို့လူလာခြင်းခြင်းကား များစွာမှ လူဖြစ်ကျိုးနပ်ထေးဟု ကောက်ချက်ချရမည် ဖြစ်ပါသော သတည်း။

ဂန္ဓာရီဆွမ်း

ထူးခြားဆန်းကြယ်အံ့ဩဖွယ်
အလောင်းတော်ကဿပစံကျောင်း

ဥတ္တရာသဠ်နက္ခတ်ဖွားများအတွက် ဟောကိန်း

ကာလီဒါချ်(ပြန်မာပြည်)

ဥတ္တရာသဠ်နက္ခတ်

မြန်မာနက္ခတ် ၂၇ လုံးတွင် တစ်လုံးအပါအဝင်ဖြစ်ပြီး၊ တေဇောဓာတ်ကို စိုးမိုးထားသော နက္ခတ်ဟုဆိုသည်။ အချို့သော ကျမ်းများ၌မူ ပထဝီမြေဓာတ်နှင့် သက်ဆိုင်သော နက္ခတ်ဖြစ်သည်ဟူ၏။ လယုသင်္ဂဟကျမ်းတွင် ၅ လုံး ညောင်စောင်းခြေသဏ္ဍာန်ဟုဆိုပြီး လင်္ကာအဆိုအရ "ပြုဗ္ဗာသာဠ်၊ ဥတ္တရာသာဠ် လေးလုံးအမှန် လှမ်းဟန်ဆင်မလို"ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ ဥတ္တရာသာဠ်နက္ခတ်သည် ဓနုရာသီပုံကားချပ်ထဲမှ လေးမြားကိုခွဲထားသော စစ်သည်တော်၏ လည်ပင်းတွင် လင်းပနေသော ကြယ်ဖြစ်သည်။ လေးမြားကိုခွဲရပ်ပုံထဲတွင် ပြုဗ္ဗာသာဠ်နက္ခတ်နှင့် ဥတ္တရာသာဠ်နက္ခတ် ကိုယ်စားပြုထားသော ကြယ်နှစ်ပွင့်သည် အတောက်ပဆုံးဖြစ်လေသည်။ နက္ခတ်သင်္ချာအမှတ်စဉ် (၂၁)ဖြစ်ပြီး လူနက္ခတ်ဖြစ်သည်။ ဓနုရာသီအိမ်နှင့် မကာရရာသီအိမ် နှစ်ခုကြား ဒီဇင်ဘာလ ၂၁ ရက်မှ ဇန်နဝါရီလ ၁ ရက်နေ့အတွင်း ကျရောက်နေသော ကောင်းကင်နက္ခတ် နယ်နိမိတ်အပိုင်းအခြားကို ဥတ္တရာသာဠ်နက္ခတ်က ပိုင်စိုးထားလေ၏။ သို့ဖြစ်၍ ထိုအာကာသနယ်နိမိတ်အတွင်းကို စန်းခေါ် လမ်းကြီး ကြွချီဖြတ်သန်းနေစဉ် ကြွကြိုက်၍ မွေးဖွားသန်စင်လာကြသူများကို ဥတ္တရာသာဠ်စန်းယုဉ်နက္ခတ်ဖွားများ (သို့) နက္ခတ် ၂၁ လုံး၌ ဖွားမြင်ကြသူများဟု ခေါ်ဝေါ်သမုတ်ကြသည်။

ဥတ္တရာသာဠ်စန်းယုဉ်နက္ခတ်ဖွား ဥတ္တရာသာဠ်နက္ခတ်ရှင်များသည် နိဗ္ဗိဇ္ဈိတဝိသုဒ္ဓိတတ်သော စိတ်ဓာတ်မျိုးရှိကြပြီး ဘာသာတရားဘက်၌ အထူးယုံကြည်သဒ္ဓါကြည်လင်အံ့။ မိဘတို့၏ ချစ်မြတ်နိုးမှုကို ခံယူနိုင်ပြီး မိဘ၏ ကျေးဇူးတရားများကို သိတတ်အံ့။ ဆွေမျိုးဥစ္စာတို့များကို သံယောဇဉ်ကြီးမားတတ်ပြီး အကောင်းအဆိုးကို ဝေဖန်ပိုင်းခြားတတ်သူများ ဖြစ်အံ့။ လူသိလူခင်ပေါများပြီး နာမည်ဂုဏ်သတင်း ကြီးမားပေလိမ့်မည်။ ယောက်ျားဖြစ်က အများအကျိုးအတွက် အသက်စွန့်ဆောင်ရွက်ပေးရတတ်ပြီး မိန်းမဖြစ်က

သားသမီးကို ခွဲစိတ်မွေးဖွားရကိန်း ကြုံတတ်သည်။ ဤနက္ခတ်ရှင်များ၏ ဘဝခရီးပန်းရထားသည် အနိမ့်အမြင့်၊ အကွေ့အကောက်နည်းပါးပြီး မှန်တန်းဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

ဒဿနအတွေးများ

ဤနက္ခတ်ရှင်များသည် အရာရာတိုင်း၌ ရှေ့ဆောင်လုပ်ကိုင်လိုသော စိတ်ဆန္ဒပြင်းပြတတ်သူများ ဖြစ်ကြသောကြောင့် အရေးရာ၌ ရှေ့ဆောင်လမ်းပြ ဦးဆောင်ဦးရွက်လုပ်ကိုင်နိုင်က အများတကာ၏ အားကိုးအားထား ယုံကြည်လေးစားခံရသော ပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်ကြရလိမ့်မည်။ မိမိတို့အား တစ်ဦးဦးက အကူအညီတောင်းခံလာလျှင် လက်မနှေးနောက်မတွန့်ဘဲ လူအား၊ စိတ်အား၊ ငွေအားပါမကျန် လိုက်ပါကူညီပေးတတ်သူများ ဖြစ်ကြသည်။ စိတ်ထားဖြူစင်၊ စေတနာကောင်းကြသူများ ဖြစ်သည်မို့ အများကောင်းကျိုးအတွက် ကိုယ်ကျိုးစွန့်အနှစ်နားခံတတ်သော စိတ်ထားမျိုး မွေးတတ်မည်။ ဥတ္တရာသာဠ်နက္ခတ်ရှင်များသည် မည်သို့သော အလုပ်အကိုင်မျိုးကို လုပ်ကိုင်ရသည်ဖြစ်စေ အမြဲမပြတ် အများအကျိုးကို ကူညီလုပ်ဆောင်ပေးစာတ်သည့် ဖြူစင်သောစေတနာ အရင်းခံစိတ်ထားရှိသူများ ဖြစ်ကြသောကြောင့် မိမိတို့ဘဝ၌လည်း ဘေးဒုက္ခကြီးကြီးမားမား မကြုံတွေ့နိုင်ပါ။ အကယ်၍ မျှောင်လင့်မထားသော ပြဿနာအခက်များ မတော်တဆကြုံလာလျှင်လည်း ကူညီမစ ဖြေရှင်းပေးမည့် စိတ်ကောင်းဆွေကောင်းပေါများတတ်မည်။ ဤနက္ခတ်ရှင်များသည် အမှားတွေ့လျှင် အမှန်တရားသို့ရောက်အောင် ပြုပြင်ထိန်းသိမ်းနိုင်သော စိတ်စွမ်းရည်ရှိကြပြီး မိမိတို့ဘဝကို အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် တည်မတ်စောင့်ရှောက်သွားနိုင်သူများ ဖြစ်ကြမည်။ ဥတ္တရာသာဠ်နက္ခတ်ရှင်များသည် အများအကျိုးဆောင် ကိုယ့်အကျိုးအောင်ရမည်ဟူမည်ဟူသော အတ္တပရအတွေးဒဿနရှင်များ ဖြစ်ကြပြီး အဆုံး၌ အဝိဇ္ဇာအမှောင်ဖုံးနေသော်လည်း မှန်သောအရာ

တရားကို ရှာဖွေတွေ့ရှိနိုင်လိမ့်မည်။

အလုပ်ကံတရား

ဥတ္တရာသင်္ကြန်ကွတ်ရှင်များသည် အလုပ်တစ်ခုကို လုပ်မည်ဟု စိတ်ပိုင်းဖြတ်ထားလျှင် မဖြစ်မနေလုပ်ကိုင်တတ်မည်။ စိတ်ထားကောင်းသူများဖြစ်သည်မို့ မိမိတို့ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာထက် မိသားစုနှင့် ဆွေမျိုးသားချင်းများ၏ အရေးကိစ္စကို အလေးထားပူပန်နေရတတ်သည်။ ဘဝအောင်မြင်မှုကြောင့် ဝမ်းသာစရာ ကြီးတွေ့ရသည်ဖြစ်စေ၊ ဝမ်းနည်းစရာကျဆုံးမှုနှင့် ရင်ဆိုင်ရသည်ဖြစ်စေ တုန်လှုပ်ချောက်ချားမှု မရှိဘဲ ရင့်ကျက်တည်ငြိမ်စွာဖြင့် လောကဓံတရားကို ထိန်းသိမ်းနိုင်သူများ ဖြစ်ကြသည်။ ဘဝလှိုင်းဂယက်ကို ပြုံးပြုံးကြီး ခံနိုင်ရည်ရှိသူများ ဖြစ်မည်။ မိဘဆွေမျိုးများထံမှ အမွေအနှစ်ရရှိတတ်ပြီး ပစ္စည်းဥစ္စာ ပြည့်စုံချမ်းသာလိမ့်မည်။ ညီအစ်ကိုမောင်နှမများအပေါ် ဩဇာပါဝါညောင်းတတ်သူများ ဖြစ်တတ်သည်ဖြင့် မိသားစုကို ဦးဆောင်ဦးရွက် ပြုနိုင်သူများလည်း ဖြစ်မည်။ ဤနက္ခတ်ရှင်များသည် အများအကျိုးဆောင်လုပ်ငန်း၊ နိဗ္ဗာန်ကုန်ရောင်းဝယ်ရေးလုပ်ငန်း၊ ပညာရေးဝန်ဆောင်မှုလုပ်ငန်း၊ ကျန်းမာရေး ဝန်ဆောင်မှုလုပ်ငန်းနှင့် ကျောက်သံပတ္တမြားရတနာ အလုပ်မျိုးနှင့် အကျိုးပေးနိုင်မည်။ နိဗ္ဗာန်ယာဉ်လုပ်ငန်းဖြင့် အောင်မြင်ကြီးပွားတတ်မည်။ မည်သို့ပင်ဆိုစေ သမ္မာအာဇီဝအလုပ်အကိုင်မျိုးနှင့် အကျိုးပေး၍ ချမ်းချမ်းသာသာနေနိုင်သူများ ဖြစ်ရပါလိမ့်မည်။

အချစ်နှင့် အိမ်ထောင်ရေး

အလုပ်နှင့်ပညာ ပြည့်စုံမှ အိမ်ထောင်ပြုရသူဦးရေများ တတ်သည်။ ဤနက္ခတ်ရှင်များ၏ အချစ်ရေးသည် မိမိတို့ဂုဏ်အဆင့်အတန်းထက် နိမ့်ပါးချို့တဲ့သူများကို သနားချစ်ကြောင့် ချစ်ကျွမ်းဝင်၍ မေတ္တာသက်ဝင် လက်ထပ်ယူရသော အချစ်မျိုးဖြစ်တတ်မည်။ အိမ်ထောင်ပြုပြီး လေးနှစ် (သို့) ငါးနှစ်အတွင်းမှာပင် သာယာပြည့်စုံသော အိမ်ထောင်ရေးကို တည်ဆောက်နိုင်၍ အိမ်ထောင်ပြုလိမ့်မည်။ ဤနက္ခတ်ရှင်များသည် လူကြီးမိဘတို့က ရှာဖွေပေးစားသော အိမ်ထောင်ဖက်မျိုးထက် မိမိတို့က သဘောကျမေတ္တာရှိ၍ လက်ထပ်ရယူသော အိမ်ထောင်ဖက်မျိုးဖြစ်လျှင် ပို၍ကောင်းမည်။ အိမ်ထောင်ရေးဘဝတွင် အဆုံး၌ သာယာလှပသော အိမ်ထောင်ရေးဘဝမျိုးနှင့် ပန်းခင်းသောလမ်းပေါ် လျှောက်လှမ်းနိုင်ပြီး အေးမြသော အိုအေစစ် သီရိဂေဟာ အလှကမ္ဘာထဲ အဆုံးသတ်နိုင်လိမ့်မည်။ အသက် ၂၅ နှစ်မှ ၃၅ နှစ်အတွင်း အိမ်ထောင်ပြုရတတ်ပြီး အမျိုးကြီး လူမျိုးကြီးဖြစ်ရကိန်း နည်းသည်။ သားသမီး သုံးယောက်မှ ငါးယောက် အလယ်အလတ်ရရှိတတ်ပြီး သား

သမီးအကျိုး အပြည့်အဝခံစားနိုင်လိမ့်မည်။ ဥတ္တရာသင်္ကြန်ကွတ်သည် လူနက္ခတ်ဖြစ်သောကြောင့် လူနက္ခတ်တူချင်း ခုံမော်အကြောင်းဆက် လက်ထပ်နိုင်လျှင် ရွှေနှင့်မြ ဖြစ်မည်။ အကယ်၍ လူနက္ခတ်တူချင်း မဆုံစည်းနိုင်ပါက နတ်နက္ခတ်တို့ ရွေးချယ်သင့်သည်။ ဘီလူးနက္ခတ်ကို အထူးရှောင်ရှားရမည်။

ပညာရေး

ဤနက္ခတ်ရှင်များသည် ပညာမာနရှိသူများဖြစ်သောကြောင့် ပညာရေး၌ အနည်းငယ်ကြိုးစားလိုက်ရုံမျှနှင့် အောင်မြင်ကျော်ကြားနိုင်မည်။ မဖြစ်မနေ ကြိုးစားအားထုတ်ကြသူများ ဖြစ်ပါက ပညာတံခွန်လူရည်ချွန်များ ဖြစ်နိုင်လိမ့်မည်။ ပညာသင်ယူနေစဉ် ၁၅၀၀ မေတ္တာအချစ် အနှောင့်အယှက် ထင်တတ်သည်မို့ ပညာသင်ကြားနေစဉ် အချစ်ကို မရှာသင့်။ အချစ်ကို ဦးစားပေးတည်ဆောက်မိလျှင် ရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင် ပျောက်ဆုံးသွားရတတ်သည်။

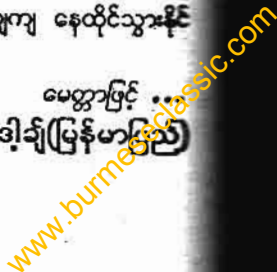
ကျန်းမာရေး

အလုပ်မရှိလျှင် ပျင်းရိနေလျှင် ကျန်းမာရေးအညံ့ ကြုံရတတ်သော်လည်း အလုပ်ထဲ စိတ်ဝင်စားလုပ်ကိုင်နေပါက ကျန်းမာရေး ဒေါင်ဒေါင်မြည်ကောင်းနေတတ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ ဤနက္ခတ်ရှင်များသည် အလုပ်တစ်ခုခုကို မပြတ်လုပ်နေသင့်သည်။ အမျိုးသားဖြစ်လျှင် အဖျော်အပါးကြောင့် ဆီးပူညောင်းကျ ကာလသားရောဂါခွဲကပ်တတ်ပြီး၊ အမျိုးသမီးဖြစ်ပါက သားအိမ်ရောဂါ ဖြစ်တတ်သည်။ သမားကောင်းနှင့် ကုသပျောက်ကင်းနိုင်လိမ့်မည်။

ရှောင်ရန်၊ ဆောင်ရန်

ပညာသင်ယူနေစဉ် ချစ်ဦးကို မရှာသင့်ပါ။ အဖျော်အပါးလိုက်စားခြင်းမှ အရှင်းရှောင်ရပါမည်။ အမြဲဆောင်ထားရမည့် ရတနာသည် ပတ္တမြား (သို့) ဥဒေါင်းကျောက်နီဖြစ်သည်။ လာဘ်ပွင့်ကံကောင်းစေမည့် အကျိုးပေးအရောင်သည် လိမ္မော်ရောင်နှင့် အနီရောင်ဖြစ်သည်။ ကျန်းမာရေး၊ ကြီးပွားရေး၊ အလုပ်အကိုင်၊ အကြံအစည် ကောင်းစေရန် လမ်းရှင်းတံတားပြုပြင်၊ ညောင်ထောက်ပေး၍ ဆုတောင်းမေတ္တာပို့ပေးလျှင် ဘေးရန်ဘာယာ မခရောက်ဘဲ ချမ်းသာသုခဝေဖြာစေလိမ့်မည်။ ဥတ္တရာသင်္ကြန်ကွတ်ရှင်များသည် ကောင်းမှုကုသိုလ်ပြုလုပ်ငန်းများဖြင့် ဘဝတွင် သူတော်စင် သူတော်ကောင်းတို့နှင့် မျက်နှာပန်းလှလှ အထက်တန်းကျကျ နေထိုင်သွားနိုင်သူများ ဖြစ်ရပါမည်။

မေတ္တာဖြင့် ...
ကာလီဒါချီ(ပြန်မာပြည်)

မြန်မာ့သက္ကရာဇ် ၁၃၇၅ အထူးယတြာ

တစ်နှစ်တာကာလအတွင်း ဆောင်ရန်၊ ရောင်းရန်နှင့် ယတြာများ
(တန်ခူးလမှ တပေါင်းလကုန်အထိ)

မင်္ဂလာဦးရွှေအိုး

တနင်္ဂနွေသားသမီး

ဤတစ်နှစ်တာကာလသည် တနင်္ဂနွေသားသမီးအားလုံးအတွက် ဘဝအခြေအနေတိုးတက်မြင့်မားခြင်း၊ လိုရာအရာ
ပြည့်ဝခြင်းတို့နှင့် ကြုံကြိုက်မည့်ကာလ ဖြစ်၏။ ညံ့ခိုသည့်အပိုင်းကဏ္ဍတို့ ကုန်စင်ပြီဟု မှတ်ယူလိုက်ပါ။ မိသားစုဖျော်ရွှင်ချမ်းသာ
ရမည်။ လူမျိုးကွဲ၊ ဘာသာကွဲတို့ အကျိုးပေးပါလိမ့်မည်။ အတတ်ပညာတို့ ပြည့်စုံပြီး ဘဝတိုးတက်မည်။ ပျိုရွယ်သူများ
အထူးတလည် မျက်နှာပွင့်လန်း၍ ချစ်သူတို့ကြားတွင် ဗျာများနေရပါလိမ့်မည်။

အသက် ၁၇၊ ၂၅၊ ၃၃၊ ၄၄၊ ၄၉၊ ၅၇၊ ၆၅၊ ၇၃ ရှိသူများအဖို့

အလုပ်အကိုင်လုပ်ဆောင်ရာ၌ အကူအညီလိုပါက တနင်္လာသား၊ သောကြာသားတို့ထံမှ အကူအညီရယူပါ။ ကျန်းမာရေးကောင်းစေရန်အတွက် အကူအညီမတောင်းခံပါနှင့်။ လာဘ်လာဘ/အရောင်းအဝယ်ကိစ္စတို့နှင့် ပတ်သက်ပါက ဒီဝါတပတ်ဂါထာကို အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးစိပ်ပါ။ ရှင်သီဝလီဂါထာကို ရွတ်ပါ။ ရာထူးနှင့်ပတ်သက်ပါက ပဋ္ဌာန်းဥဒ္ဒေသနိဒ္ဒေသတော်ကို အဓိဋ္ဌာန်နှင့် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။ လူမှုရေးအတိုက်အခံနှင့် ကြုံတွေ့ရပါက သမ္ဗုဒ္ဓေါဏှာတော်ကို အဓိဋ္ဌာန်နှင့် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။

အစားအသောက်ကို ဆင်ခြင်တိုင်းထွာ စားသောက်ပါ။ (၇)ဂဏန်းကို ရှောင်ပါ။ အရေးတကြီးတွေ့ဆုံရမည့် ကိစ္စဆိုပါက အနီရောင်၊ အနက်ရောင်အဝတ်အစားတို့ကို ရှောင်ပါ။ လုပ်ငန်းသစ်ကို အကောင်အထည်ဖော်လိုပါက ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နံနက် (၆:၀၀)နာရီနှင့် (၇:၃၀)နာရီကြားတွင် ဆောင်ရွက်ပါ။ တစ်နှစ်တာလုံးအတွက် ယတြာပြုလုပ်လိုပါက ဘုရားရှင်အား သကြားဆွမ်းသစ်သီးဆွမ်း၊ ရေဆွမ်းတို့ကို နေ့စဉ်ဆက်ကပ်ပါ။

အသက် ၁၈၊ ၂၆၊ ၃၄၊ ၄၂၊ ၅၀၊ ၅၈၊ ၆၆၊ ၇၄ ရှိသူများအဖို့

အလုပ်အကိုင် အကူအညီလိုပါက တနင်္လာသားသမီးတို့နှင့် တိုင်ပင်လုပ်ဆောင်ပါ။ (၆)ဂဏန်းကို ရှောင်ပါ။ စိတ်သောသရောက်နေသူထံမှ အချို့အချောင်ရသော ပစ္စည်းများကို မဝယ်ယူမိပါစေနှင့်။ အမှုကိစ္စအတွက် အာမခံပေးခြင်းကို ရှောင်ပါ။ အပူအစိမ့်လွန်ကသော အစားအသောက်များကို ရှောင်ကြဉ်ပါ။ ရာထူးနှင့်ဆိုင်ပါက ပဋ္ဌာန်းဥဒ္ဒေသနိဒ္ဒေသတော်၊ လူမှုအတိုက်အခံများနှင့်ပတ်သက်၍ သမ္ဗုဒ္ဓေါဏှာတော်၊ ကျန်းမာရေးနှင့်ပတ်သက်ပါက ပရိမိတ္တဇာလသုတ်တော်တို့ကို အဓိဋ္ဌာန်နှင့် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။

လုပ်ငန်းသစ်ကို စတင်လိုပါက စနေနံနက်(၆:၀၀)မှ (၇:၃၀)နာရီကြားတွင် ဆောင်ရွက်ပါ။ အိမ်ထောင်ရှင်များ စကားအပြောအဆို ဆင်ခြင်ပါ။ အလုပ်အကိုင်နှင့် ပတ်သက်၍ အနည်းငယ်ပင်ပန်းခံရမည်ဖြစ်ပါသည်။ ဆက်ဆံရေးပြေငြိမ်ကောင်းမွန်ပါစေ။ ပျိုရွယ်သူများ အချစ်ရေးကောင်းမွန်ပါလိမ့်မည်။ ယတြာပြုလုပ်လိုပါက ဘုရားရှင်အား အချို့ပွဲများ၊ ကြာဆံကြော်၊ ခေါက်ဆွဲကြော်များကပ်လှူပြီး ဒီဝါတပတ်ဂါထာတော်ကို နေ့စဉ်တစ်ပိတ်စိပ်ပါ။

အသက် ၁၉၊ ၂၇၊ ၃၅၊ ၄၃၊ ၅၁၊ ၅၉၊ ၆၇၊ ၇၅၊ ၈၃ ရှိသူများအဖို့

အလုပ်အကိုင်အတွက် အခက်အခဲရှိပါက ကြာသပတေးသားသမီးနှင့် တိုင်ပင်ဆောင်ရွက်ပါ။ (၂)ဂဏန်းကိုရှောင်ပါ။ အပူသည်များထံမှ ရွှေထည်ပစ္စည်းများ အဝင်မခံပါနှင့်။ ငွေကြေးပြုသောနာတက်နေသူကို ညအိပ်လက်မခံပါနှင့်။ ကျောက်မျက်ရတနာများကို ဤနှစ်အတွင်း မဝယ်ပါနှင့်။ ဤနှစ်အတွင်း သီလကို မြဲနိုင်သမျှ မြဲအောင် စောင့်သိန်းဆောက်တည်ပါ။ စကားကို ဆင်ခြင်ပြောပါ။ သက်သတ်လွတ်စားပေးနိုင်လျှင် ကောင်းပါသည်။ တိရစ္ဆာန်ငှက်ကျေးများကို ဘေးမှလွတ်ပါ။ ရားထူးနှင့်ဆိုင်လျှင် ပဋ္ဌာန်းဥဒ္ဒေသနိဒ္ဒေသတော်၊ လာဘ်လာဘနှင့်ဆိုင်လျှင် ဒီဝါတပတ်ဂါထာတော်၊ အခက်အခဲနှင့် ကြုံပါက သမ္ဗုဒ္ဓေါဏှာတော်တို့ကို အဓိဋ္ဌာန်ထား၍ ရွတ်ဆိုပူဇော်ပါ။

အရေးတကြီးကိစ္စဆောင်ရွက်ရမည့်နေ့တွင် အနီရောင်အဝတ်ကို ရှောင်ပါ။ လုပ်ငန်းသစ်စတင်လိုပါက နံနက်(၆:၀၀)မှ (၇:၃၀)နာရီကြားတွင် ဆောင်ရွက်ပါ။ မိသားစုတွင်း ပြုသောနာပေါ်တတ်၍ ဝစီကံကို အထူးထိန်းသိမ်းပါ။ ပျိုရွယ်သူများ ချစ်သူနှင့် စိတ်သဘောထားချင်း မသင့်မတင့်ဖြစ်တတ်၍ ငြင်းခုံမှုကိုရှောင်ပါ။ ထိုထိုးလိုပါက (၇၊ ၅၊ ၁)ဂဏန်းများကို ရွေးချယ်ထိုးတစ်နှစ်တာ ယတြာပြုလိုပါက သမ္ဗုဒ္ဓေါဏှာကို ပုတီး(၂)ပတ်မှ (၃)ပတ်ရအောင် နေ့စဉ်စိပ်ပေးပါ။

အသက် ၂၁၊ ၂၉၊ ၃၇၊ ၄၅၊ ၅၃၊ ၆၁၊ ၆၉၊ ၇၇ ရှိသူများအဖို့

အလုပ်အကိုင်အတွက် အခက်အခဲရှိပါက သောကြာသားသမီးနှင့် တိုင်ပင်လုပ်ဆောင်ပါ။ (၄)ဂဏန်း၊ (၈)ဂဏန်းကို ရှောင်ကြဉ်ပါ။ အပူသည်ထံမှ ရွှေထည်များ၊ ကျောက်မျက်များကို မဝယ်မိပါစေနှင့်။ မလိခသဘာဝ ဆေးထိုးခြင်းကို ရှောင်ပါ။ ဝေဒနာရှင်တို့ကို ဆေးပစ္စည်းများ လှူဒါန်းပါ။ ရာထူးနှင့်ဆိုင်လျှင် ပဋ္ဌာန်းဥဒ္ဒေသနိဒ္ဒေသတော်၊ အတိုက်အခံနှင့်ဆိုင်လျှင်

သမ္မုဒ္ဒေဂါထာတော်၊ ကျန်းမာရေးနှင့်ဆိုင်လျှင် အာနာပါနကမ္မဋ္ဌာန်းတို့ကို စီးဖြန်းပါ။ အရေးကြီးကိစ္စဆောင်ရွက်ရေးကြောင့်လျှင် လိမ္မော်ရောင်အဝတ်အစားကိုရှောင်ပါ။ အိပ်ရေးပျက်မခံပါနှင့်။

ချစ်သူစုံတွဲများ လိမ္မော်ရောင်ကို ရှောင်ပါ။ ဥပဒေကို ဆန့်ကျင်သူများနှင့် ကင်းရှင်းအောင်နေပါ။ အာမခံလိုက်ခြင်း မပြုပါနှင့်။ နိမိတ်မရှိသောစကား၊ ကြမ်းတမ်းသောစကားများကို မပြောပါနှင့်။ ပညာရေးကံကောင်းပါသည်။ ကြိုးစားသလောက် ဖြစ်ထွန်းမည်။ ထိတိုးလိုပါက (၆၊ ၇၊ ၁၊ ၂)ဂဏန်းများကို ရွေးချယ်တိုးပါ။ ထင်သလောက်မကောင်းသော လုပ်ငန်းများ ဦးမော့လာပါမည်။ တစ်နှစ်တာယတြာပြုလိုပါက ဘုရားရှင်အား သကြားဆွမ်း၊ သစ်သီးဆွမ်းတို့ ကပ်လှူပြီး ဒီဝါတပတိဂါထာရွတ်၍ အဓိဋ္ဌာန်ဝင် ပုတီးစိပ်ပါ။

အသက် ၂၂၊ ၃၀၊ ၃၈၊ ၄၆၊ ၅၄၊ ၆၂၊ ၇၀၊ ၇၈ ရှိသူများအဖို့

အလုပ်၌ အခက်အခဲရှိပါက အင်္ဂါသားသမီး၏ အကူအညီကိုရယူပါ။ (၅)ဂဏန်းကို ရှောင်ပြီး အလုပ်လုပ်ကိုင်ပါ။ ပြဿနာဟောင်းရှိသောမြေကို မဝယ်မိပါစေနှင့်။ ယာဉ်ကို ကြမ်းတမ်းစွာ မောင်းခြင်းကို ရှောင်ကြဉ်ပါ။ သူတစ်ပါးကိစ္စအတွက် အာမခံဝင်ခံခြင်းများကို မပြုလုပ်ရပါ။ ပျိုရွယ်သူများ ချစ်သူအပေါ် သစ္စာထားဖို့လိုသည်။ အခက်အခဲဖြစ်နေသော ကိုယ်ဝန်ဆောင်များ တွေ့က အကူအညီပေးပါ။ ဆေးလှူပါ။ အာဟာရလှူပါ။ ကျေးဇူးတင်များကို အစာကျွေးပါ။ ရာထူးနှင့်ဆိုင်လျှင် သရဏာ(၃၀)ကို အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးစိပ်ပါ။ အတိုက်အခံနှင့်ဆိုင်လျှင် သမ္မုဒ္ဒေဂါထာတော်၊ ကျန်းမာရေးနှင့်ဆိုင်လျှင် ပရိမိတ္တဇာလသုတ်၊ ဓာရဏပရိတ်တော် တို့ကို အဓိဋ္ဌာန်နှင့် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။

အရေးကြီးသောနေ့၌ အနက်ရောင်အဝတ်အစားကို ရှောင်ပါ။ အိပ်ရေးပျက်မခံပါနှင့်။ လုပ်ငန်းသစ်ကို စတင်လိုပါက အင်္ဂါနေ့နံနက် (၆:၀၀)မှ (၇:၃၀)နာရီအတွင်း ဆောင်ရွက်ပါ။ ငွေကြေးကိစ္စကို အထူးသတိထားပြီးလုပ်ဆောင်ပါ။ ပျိုရွယ်သူများ သွားရင်းလာရင်း ပြဿနာတက်တတ်သည်။ ပညာရေးအတွက် အထူးဝါယမစိုက်ဖို့လိုသည်။ တစ်နှစ်တာယတြာ ပြုလိုပါက ဘုရားရှင်ကို ဆွမ်း(၃)ဖွဲ့ပြင်ပြီး သကြား၊ ထန်းလျက်၊ ပေါက်ပေါက်၊ သစ်သီးဆွမ်းတို့ကို ကပ်လှူပါ။

အသက် ၂၃၊ ၃၁၊ ၃၉၊ ၄၇၊ ၅၅၊ ၆၃၊ ၇၁၊ ၇၉ ရှိသူများအဖို့

အလုပ်၌ အခက်အခဲရှိပါက တနင်္လာသားသမီး၏ အကူအညီကို ရယူပါ။ (၃)ဂဏန်းကို ရှောင်ပြီး အလုပ်လုပ်ပါ။ အပူသည်တို့ထံမှ စက်ပစ္စည်း၊ သစ်စသည်တို့ကို မဝယ်ပါနှင့်။ အအေးမခံပါနှင့်။ ရေချိုးဆင်ခြင်ပါ။ ရင်ပြည့်စာတို့ရှောင်ပါ။ ရာထူးနှင့်ဆိုင်လျှင် ဂုဏ်တော်ကွန်ရက်၊ အတိုက်အခံနှင့်ဆိုင်လျှင် သမ္မုဒ္ဒေဂါထာ၊ ကျန်းမာရေးနှင့်ဆိုင်လျှင် ဗုဒ္ဓဿဂါထာတို့ကို အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးစိပ်ပါ။ အကြံအစည်ကိစ္စအတွက် အနီရောင်အဝတ်အစားကို ရှောင်ပါ။ စိတ်ရောဂါဝေဒနာရှင်များအား အစား အသောက်လှူဒါန်းပါ။ ဆေးရုံသို့သွား၍ ကုသိုလ်ပြုပေးပါ။ အိပ်ရေးပျက်မခံပါနှင့်။ မိသားစုအတွင်း အပြောင်းအလဲများကြုံရပါ လိမ့်မည်။

လုပ်ငန်းသစ်ကို စတင်အကောင်အထည်ဖော်လိုပါက ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နံနက် (၆:၀၀)မှ (၇:၃၀)နာရီအတွင်း ရွေးချယ်လုပ်ဆောင်ပါ။ ပျိုရွယ်သူများ အထူးပင်စန်းပွင့်နေပါလိမ့်မည်။ အရောင်းအဝယ်လုပ်ငန်းများ လမ်းပွင့်နေပါလိမ့်မည်။ ဝန်ထမ်းများ၌ လူမှုရေး အရှုပ်အထွေးတွေ ရှိနေတတ်သည်။ တစ်နှစ်တာယတြာပြုလိုပါက ဘုရားရှင်အား ကော်ဖီ၊ ကြာဆံကြော်၊ ခေါက်ဆွဲကြော်၊ ကိတ်မုန့်၊ ကျောက်ကျော စသည် တနင်္လာနံတို့ကို မပြတ်တမ်း ဆက်ကပ်လှူဒါန်းပေးပါ။

အသက် ၂၄၊ ၃၂၊ ၄၀၊ ၄၈၊ ၅၆၊ ၆၄၊ ၇၂၊ ၈၀ ရှိသူများအဖို့

အလုပ်၌ အခက်အခဲနှင့် ကြုံရပါက အင်္ဂါသားသမီးနှင့် တိုင်ပင်လုပ်ဆောင်ပါ။ (၂)ဂဏန်းကို ရှောင်ကြဉ်၍ အလုပ်လုပ်ပါ။ အပူသည်ထံမှ ကျောက်မျက်များကို မဝယ်မိပါစေနှင့်။ အမှအခင်းရှိသူ၊ ငွေကြေးပြဿနာရှုပ်ထွေးသူအား ညအိပ်လက်မခံပါနှင့်။ ရာထူးနှင့်ဆိုင်လျှင် ပဋ္ဌာန်းဥဒ္ဒေသနီဒ္ဒေသတော်၊ လာဘ်လာဘ၊ အရောင်းအဝယ်ကိစ္စနှင့်ဆိုင်လျှင် ဒီဝါတပတိဂါထာ၊ အတိုက်အခံနှင့် ဆိုင်လျှင် သမ္မုဒ္ဒေဂါထာတော်တို့ကို ရွတ်ဖတ်ပူဇော်၍ အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးစိပ်ပါ။ ကြုံတွေ့ရသော ဒုက္ခိတများအား တတ်နိုင်သလောက်

အလှူဒါနပြုပေးပါ။

အကြံအစည်ကိစ္စအတွက် အပြောက်အပြောက် ပုလဲပေါက်အဝတ်အစားတို့ကို ဝတ်မသွားပါနှင့်။ လုပ်ငန်းသစ် စတင်သည့် က အင်္ဂါနေ့နံနက် (၆:၀၀)မှ (၇:၃၀)နာရီအတွင်း ဆောင်ရွက်ပါ။ ဝင်ငွေထွက်ငွေမမျှ ဖြစ်တတ်သည့်အတွက် စားကြွင်းစားကျန် တို့အား ငွေးကျွေးပါ။ အပေါင်းအသင်းကို ငွေချယ်ပေါင်းသင်းပါ။ မခံချင်စိတ်များကို ဖျောက်ပစ်ပါ။ ဝန်ထမ်းဖြစ်ပါက ရာထူးတိုးမြှင့် နှစ်ဖြစ်သည်။ ပျိုရွယ်သူများအတွက် ချစ်ရေကိစ္စမှာ တိမ်လှိုင်းပမာ ဖြစ်တတ်သည်။ တစ်နှစ်တာယတြာပြုလိုပါက ဘုရားရှင် အား ဆွမ်း(၃)ပွဲ အမြဲကပ်လှူပါ။

တနင်္လာနဂါးသမီး

ဤတစ်နှစ်တာကာလသည် လုပ်ကိုင်သမျှ အောင်မြင်ဖြစ်ထွန်းမည့်နှစ် ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် အခက်အခဲများကို ဖြတ်သန်းကျော်လွှားရလိမ့်မည်။ ဆုံးရှုံးထားသောငွေကြေးများ ပြန်လည်ရရှိမည်။ ရည်ရွယ်ချက်ကြောင်း၌ လုပ်ကိုင်လျှင် ပိုမိုဖြစ်ထွန်း ပါလိမ့်မည်။ အတိုက်အခံများလေ အောင်မြင်မှုများလေ ဖြစ်မည်။ ဆွေမျိုးထက် သူစိမ်းများက ပို၍အကျိုးပေးပါလိမ့်မည်။ လုပ်လိုသော ကိစ္စထက် လုပ်သင့်လုပ်ထိုက်သောကိစ္စကို ဦးစားပေးလုပ်ဆောင်ကာ ပို၍အောင်မြင်ပါလိမ့်မည်။ ပျိုရွယ်သူများ စနိုးအလွန်ပွင့်မည့်နှစ် ဖြစ်၏။

အသက် ၁၆၊ ၂၄၊ ၃၂၊ ၄၀၊ ၄၈၊ ၅၆၊ ၆၄၊ ၇၂ ရှိသူများအဖို့

အလုပ်၌ အခက်အခဲရှိပါက ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးနှင့် တိုင်ပင်လုပ်ဆောင်ပါ။ (၅)ဂဏန်းကို ရှောင်ကြဉ်လုပ်ဆောင်ပါ။ အရှုပ်အရှင်ရှိသော မြေ၊ အပူသည်ထံမှ စက်ပစ္စည်းတို့ကို မဝယ်မိပါစေနှင့်။ အာမခံမလိုက်ရ၊ ဥပဒေနှင့် မလွတ်ကင်းသည်တို့ကို ရှောင်ကြဉ်ပါ။ ဝမ်းဗိုက်ပိုင်းဝေဒနာရှင်၊ ဆီးရောဂါရှင်တို့အား တတ်နိုင်သလောက် လှူဒါန်းမှုပြုပါ။ ရာထူးနှင့်ဆိုင်လျှင် ပဋ္ဌာန်ဥဒွေသနီဒွေသတော်၊ အတိုက်အခံနှင့်ဆိုင်လျှင် ဓာရဏပရိတ်တော်တို့ကို အဓိဋ္ဌာန်ထားကာ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။

အကြံအစည်ကိစ္စအတွက် လိမ္မော်ရောင်ကို ရှောင်ပါ။ အိမ်ရေးပျက်မခံပါနှင့်။ အလုပ်အကိုင်သစ်ကို အကောင်အထည် ဖော်လိုပါက ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နံနက် (၁၀:၃၀)မှ မွန်းတည့်(၁၂:၀၀)နာရီကြား ဆောင်ရွက်ပါ။ မိသားစုပြဿနာတက်မည့် ကိစ္စရပ်များ ရှောင်ပါ။ သည့်နှစ်အတွင်း ရာထူးတက်ခြင်း၊ ရာထူးကြီးကြီး၌ တာဝန်ယူခြင်းတို့ ကြိုရတတ်သည်။ ပျိုရွယ်သူများ အစားအရာ အဆင်ပြေနေပါလိမ့်မည်။ ဤတစ်နှစ်တာအတွက် ယတြာပြုလိုပါက ဘုရားရှင်အား နံနက်တစ်ကြိမ်၊ ညတစ်ကြိမ် သောက်တော်ရေကပ်လှူပါ။ သစ်သီးဆွမ်း၊ သကြားဆွမ်းတို့ ကပ်လှူပေးပါ။

အသက် ၁၇၊ ၂၅၊ ၃၃၊ ၄၁၊ ၄၉၊ ၅၇၊ ၆၅၊ ၇၃ ရှိသူများအဖို့

အလုပ်အကိုင်၌ အခက်အခဲရှိပါက စနေသားသမီးနှင့် တိုင်ပင်လုပ်ဆောင်ပါ။ (၄)ဂဏန်း၊ (၈)ဂဏန်းတို့ကို ရှောင်ကြဉ်၍ အလုပ်လုပ်ပါ။ အပူသည်တို့ရောင်းချသော ပစ္စည်းများကို ဝယ်ချောင်ကောင်းအနေဖြင့် မဝယ်ယူမိပါစေနှင့်။ အိမ်ထောင်ပျက်များ ညအိပ်လက်မခံပါနှင့်။ ရာထူးနှင့်ဆိုင်လျှင် ပဋ္ဌာန်ဥဒွေသနီဒွေသတော်၊ အတိုက်အခံနှင့်ဆိုင်လျှင် သမ္မုဒ္ဒေါဂါထာ၊ ကျန်းမာရေးနှင့် ဓာရဏပရိတ်တော်တို့ကို အဓိဋ္ဌာန်ထားကာ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။ စိတ်ရောဂါဝေဒနာရှင်များအား တတ်အားသရွေ့ အကူအညီပေးကာ လှူဒါန်းပါ။ ရေသတ္တဝါများကို ဘေးမဲ့လွှတ်ပါ။

အကြံအစည်ကိစ္စအတွက် အစိမ်းရောင်၊ ရွှေအိုရောင်တို့ကို ရှောင်ကြဉ်ပါ။ လေမချုပ်အောင်နေပါ။ အပူအဝင်ကို ရှောင်ပါ။ လုပ်ငန်းသစ်စတင်လိုပါက တနင်္လာနေ့နံနက် (၉:၀၀)မှ (၁၀:၃၀)နာရီအတွင်း ဆောင်ရွက်ပါ။ ဥပဒေနှင့် ဆန့်ကျင်သည့် တို့အား မဆက်ဆံပါနှင့်။ ၂၊ ၃၊ ၆၊ ၇ တို့သည် အကျိုးပေးဂဏန်းများဖြစ်ပါသည်။ မင်္ဂလာကိစ္စ၊ အချစ်ရေကိစ္စများ ကောင်းမွန်ပါသည်။ ဤတစ်နှစ်တာအတွက် ယတြာပြုလိုပါက ဘုရားရှင်အား နို့ဆွမ်း၊ ထန်းလျက်ဆွမ်း၊ ထောပတ်ဆွမ်းများ မကြာမကြာ ကပ်လှူပေးပါ။

အသက် ၁၈၊ ၁၉၊ ၂၆၊ ၂၇၊ ၃၄၊ ၃၅၊ ၄၂၊ ၄၃၊ ၅၀၊ ၅၁၊ ၅၈၊ ၅၉၊ ၆၆၊ ၆၇၊ ၇၄၊ ၇၅ ရှိသူများအဖို့

အလုပ်အကိုင်၌ အခက်အခဲရှိပါက ကြာသပတေးသားသမီးနှင့် တိုင်ပင်လုပ်ဆောင်ပါ။ (၄)ဂဏန်း၊ (၈)ဂဏန်းများကို ရှောင်ကြဉ်၍ အလုပ်လုပ်ပါ။ ပူပန်သောကန်နှင့် ဝင်လာတတ်သည့် ရွှေထည်ပစ္စည်းများကို ရှောင်ကြဉ်ပါ။ ဥပဒေနှင့် မလွတ်ကင်းသည့် တို့ကို မလုပ်ဆောင်ပါနှင့်။ ငွေကြေးပြဿနာတက်နေသော အမှုဖြစ်နေသူတို့ကို ညအိပ်လက်မခံပါနှင့်။ ကိုယ်မကျွမ်းကျင်သည့် အလုပ်အတွက် ရှယ်ယာဝင်ခြင်းကိုရှောင်ပါ။ ရာထူးနှင့်ဆိုင်လျှင် ပဋ္ဌာန်းဥဒ္ဒေသနိဒ္ဒေသတော်၊ အတိုက်အခံနှင့်ဆိုင်လျှင် မေတ္တသုတ်၊ ကျန်းမာရေးနှင့်ဆိုင်လျှင် ပရိမိတ္တဇာလသုတ်၊ လာဘ်လာဘအရောင်းအဝယ်ကိစ္စတို့နှင့်ဆိုင်လျှင် ဒီဝါတပတိဂါထာ၊ ရှင်သီဝလီ ဂါထာတို့ကို အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ကာ ရွတ်ဆိုပူဇော်ပါ။

ဤနှစ်သည် စိတ်ဖိစီးမှုများသောနှစ် ဖြစ်သည်။ ပြောဆိုသမျှ အောင်မြင်မှုမရ ဖြစ်တတ်သည်။ အကြံအစည်ကိစ္စအတွက် အနိရောင်နှင့် အစိမ်းရောင်ကို ရှောင်ကြဉ်ပါ။ အနက်ပြောင်ကိုလည်း ရှောင်သင့်ပါသည်။ ပျိုရွယ်သူများ အထင်လွဲတတ်သည်။ ငှက်များ၊ ခွေးများကို အစာကျွေးပါ။ သတ္တဝါတို့ကို ဘေးမဲ့လွှတ်ပါ။ တစ်နှစ်တာယတြာပြုလိုပါက ဘုရားရှင်အား နေ့စဉ် ပေါက်ပေါက်၊ ပေါင်မုန့်၊ မုန့်လုံးရေပေါ် စသည်တို့ကို အလှူဦးသင့်သလို တစ်ခုမဟုတ်တစ်ခု မပြတ်တမ်း ဆက်ကပ်ပါ။ ဘုရားပန်းကို သုံးမျိုးမှ ငါးမျိုးအထိ ကပ်လှူပူဇော်ပါ။

အသက် ၂၀၊ ၂၈၊ ၃၆၊ ၄၄၊ ၅၂၊ ၆၀၊ ၆၈၊ ၇၆ ရှိသူများအဖို့

အလုပ်၌ အခက်အခဲရှိပါက တနင်္ဂနွေသားသမီးနှင့် တိုင်ပင်ဆောင်ရွက်ပါ။ (၂)ဂဏန်းကို ရှောင်ကြဉ်ပြီး အလုပ်လုပ်ပါ။ သူတစ်ပါး၏ တိုက်တွန်းမှုကို မယုံစားပါနှင့်။ ကျောက်လုပ်ငန်းအကျိုးမပေးပါ။ ဥပဒေနှင့် ဆန့်ကျင်သောအလုပ်များကို ရှောင်ကြဉ်ပါ။ ဆေးစားမှားတတ်သည်။ သတိပြုပါ။ ရာထူးနှင့်ဆိုင်လျှင် ပဋ္ဌာန်းဥဒ္ဒေသနိဒ္ဒေသတော်၊ အတိုက်အခံနှင့်ပတ်သက်လျှင် သမ္မုဒ္ဒေဂါထာတော်၊ ကျန်းမာရေးနှင့်ဆိုင်လျှင် ပရိမိတ္တဇာလသုတ်၊ ဘရဏ္ဍမဂီတ၊ ရတနသုတ်တော်များကို ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။

လုပ်ငန်းစတင်လုပ်ဆောင်မည်ဆိုပါက နံနက်(၆:၀၀)မှ (၇:၃၀)နာရီအတွင်း အကောင်အထည်ဖော်ဆောင်ရွက်ပါ။ လုပ်ငန်းခွင်၌ ကြီးကဲသူ၏ စောင့်ရှောက်ခြင်းကို ခံရပါလိမ့်မည်။ ဤနှစ်ထဲ၌ ရာထူးတိုးဖို့ ကြိုးပမ်းလိမ့်မည်။ သီလရှင်ဆရာကြီးများကိုတွေ့လျှင် လိုအပ်သည့်ဆေးဝါးတို့အား လှူဒါန်းဒါနပြုပါ။ အလုပ်လျှောက်ထားသူများ အဆင်ပြေပါလိမ့်မည်။ တတ်နိုင်သမျှ သက်သတ်လွှတ်စားပါ။ သတ္တဝါကလေးများကို ဘေးမဲ့လွှတ်ပေးပါ။ အကြံအစည်အတွက် လိမ္မော်ရောင်ကို ရှောင်ပါ။ တစ်နှစ်တာ ယတြာပြုလိုပါက ဘုရားရှင်အား သစ်သီးဆွမ်းများကို မပြတ်တမ်း ကပ်လှူပါ။ အောင်သပြေပန်းများ မညှိုးပါစေနှင့်။ ဆီမီးပူဇော်ပေးပါ။

အသက် ၂၁၊ ၂၉၊ ၃၇၊ ၄၅၊ ၅၃၊ ၆၁၊ ၆၉၊ ၇၇ ရှိသူများအဖို့

အလုပ်အကိုင်အခက်အခဲရှိပါက တနင်္ဂနွေသားသမီးကိုပဲ တိုင်ပင်ပြီးဆောင်ရွက်ပါ။ (၆)ဂဏန်းရှောင်ကြဉ်ပြီး အလုပ်လုပ်ပါ။ ငွေကြေးပြဿနာဖြစ်နေသူအား အာမခံမပေးမိပါစေနှင့်။ ကြားညပ်မည့်ကိစ္စများကို သတိထားပါ။ ငွေတိုးရေးစာခြင်း မပြုပါနှင့်။ ကိုယ်မကျွမ်းကျင်သောအလုပ်များကိုလည်း ရှောင်ပါ။ ရာထူးနှင့်ဆိုင်လျှင် ပဋ္ဌာန်းဥဒ္ဒေသနိဒ္ဒေသတော်၊ အတိုက်အခံနှင့်ဆိုင်လျှင် သမ္မုဒ္ဒေဂါထာတော်၊ ကျန်းမာရေးနှင့်ဆိုင်လျှင် ပရိမိတ္တဇာလသုတ်တော်တို့ကို အဓိဋ္ဌာန်ထားကာ ရွတ်ဆိုပူဇော်ပါ။ လာဘ်လာဘနှင့်ဆိုင်ပါက သရဏဂုံ(၃၀)ကို အဓိဋ္ဌာန်ဝတ်စီးစိပ်ပါ။

လုပ်ငန်းသစ်ကို စတင်လိုပါက တနင်္ဂနွေနေ့နံနက် (၆:၀၀)မှ (၇:၃၀)နာရီအတွင်း ဆောင်ရွက်ပါ။ ဤနှစ်သည် ငွေကြေးနှင့်ပတ်သက်သော ကိစ္စရပ်များကို ရင်ဆိုင်နေရမည်။ ထိုကိစ္စများ ကြုံတွေ့ရပါက အဆင်ချောသွားရလေအောင် ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်လောင်းများအား ငွေကြေးဆေးဝါး၊ အာဟာရတို့ကို လှူဒါန်းပါ။ ပျိုရွယ်သူများ အချစ်အတွက် စိတ်လေတတ်ပါသည်။ ထိုထိုးလိုပါက (၂၊ ၁၊ ၃၊ ၄၊ ၈) ဂဏန်းတို့ကို ရွေးချယ်ထိုးပါ။ ဤနှစ်အတွက် ယတြာပြုလိုပါက ဘုရားရှင်အား ဆွမ်း(၃)ခွဲ အမြဲကပ်လှူပါ။ ဆွမ်း၌ ပေါက်ပေါက်၊ သစ်သီး၊ သကြား၊ ထန်းလျက်တို့မှ နှစ်သက်ရာကို ထည့်နိုင်သည်။

အသက် ၂၂၊ ၃၀၊ ၃၈၊ ၄၆၊ ၅၄၊ ၆၂၊ ၇၀၊ ၇၈ ရှိသူများအဖို့

အလုပ်၌ အခက်အခဲရှိပါက ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးနှင့် တိုင်ပင်လုပ်ဆောင်ပါ။ (၁)ဂဏန်းကိုရှောင်ကြဉ်ပြီး အလုပ်ထမ်း အမှုသည် ပြန်ရောင်းသည့် အိမ်၊ တိုက်ခန်းတို့ကို မဝယ်မိပါစေနှင့်။ ယာဉ်မောင်းသည့်အခါ သတိကြီးစွာ ထားဖို့လိုအပ်သည့် ခင်ပွန်းကြီး ၁၀ ပါးကို မပြစ်မှားမိပါစေနှင့်။ ကာမေသုမိစ္ဆာကံကို အထူးထိန်းသိမ်းပါ။ ရာထူးနှင့်ဆိုင်လျှင် ဂုဏ်တော်ကွန်ရက် အတိုက်အခံနှင့်ဆိုင်လျှင် သမ္မုဒ္ဓေဂါထာ၊ ကျန်းမာရေးနှင့်ဆိုင်လျှင် ဓာရဏပရိတ်တော်၊ လာဘ်လာဘနှင့်ဆိုင်လျှင် ဒိဓါတထာ ဂါထာတို့ကို အဓိဋ္ဌာန်နှင့် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။ ရင်ပြည့်စာကို ရှောင်ပါ။ ပန်ကာလေမခံပါနှင့်။

လုပ်ငန်းသစ် စတင်လိုပါက ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နံနက် (၆:၀၀)မှ (၇:၃၀)နာရီအတွင်း လုပ်ဆောင်ပါ။ မိဘတို့၏ နေရာကို လုပ်ငန်းအဆင်ပြေပါလိမ့်မည်။ လက်ဝတ်ရတနာများ စင်လာတတ်သည်။ ပိုက်ဆံအိတ်အနီရောင် မကိုင်ပါနှင့်။ ထိထိုးလိုပါက (၂၊ ၄၊ ၈၊ ၇)ဂဏန်းတို့ကို ရွေးချယ်ပါ။ ပျိုရွယ်သူများ ချစ်သူနှင့် အဆင်ပြေစေရန် အနီရောင်ကိုရှောင်ပါ။ ဤတစ်နှစ်အတွက် ယတြာပြုလိုပါက ဘုရားရှင်အား နံနက်တစ်ကြိမ်၊ ညတစ်ကြိမ် သောက်တော်ရေကပ်လှူပြီး သပ်တော်သွင်း တနင်္လာနံ အသီး၊ အပွင့်၊ အရွက်၊ အညွန့်တို့ကို ကပ်လှူပါ။ ဂုဏ်တော်ကွန်ရက်ပုတီးစိပ်ပေးပါ။

အသက် ၂၁၊ ၃၁၊ ၃၉၊ ၄၇၊ ၅၅၊ ၆၃၊ ၇၁၊ ၇၉ ရှိသူများအဖို့

အလုပ်၌ အခက်အခဲရှိပါက ကြာသပတေးသားသမီးနှင့် တိုင်ပင်လုပ်ဆောင်ပါ။ (၇)ဂဏန်းကိုရှောင်ပါ။ အမှုသည် လာရောင်းသည့် ကျောက်ကို မဝယ်ပါနှင့်။ တစ်ပါးသူအတွက် အာမခံပေးရသည့် ကိစ္စများကိုရှောင်ပါ။ ရာထူးနှင့်ဆိုင်လျှင် ပဋ္ဌာန်းဥဒ္ဓေသနိဒ္ဓေသတော်နှင့် မေတ္တသုတ်တော်၊ အတိုက်အခံနှင့်ဆိုင်လျှင် သမ္မုဒ္ဓေဂါထာတော်၊ လာဘ်လာဘအတွက် မဟာဝေဒဗ္ဗန္တန်တော်ကြီး၊ ကျန်းမာရေးနှင့်ဆိုင်လျှင် ပရိမိတ္တဇာလသုတ်တို့ကို အဓိဋ္ဌာန်ထား၍ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။ နှလုံးရောဂါသည် လေဖြတ်ခံထားရသူ၊ အကြောခွဲနေသူတို့အား တတ်နိုင်သရွေ့ လှူဒါန်းကုညီပါ။

လုပ်ငန်းသစ်စတင်လိုပါက ကြာသပတေးနေ့နံနက် (၇:၀၀)နာရီတွင် စတင်လုပ်ဆောင်ပါ။ အိမ်နေရာအပြောင်းလဲနှင့် ကြုံတတ်သည်။ မိသားစုတွင်း အပြောင်းအလဲများလည်း ရှိလိမ့်မည်။ နိုင်ငံရပ်ခြားခရီးလည်း ထွက်ရတတ်သည်။ စကားအပြောအဆိုကို ဆင်ခြင်ဖို့လိုအပ်သည်။ ပညာရေးအထူးကောင်းမွန်နေပါသည်။ ပျိုရွယ်သူများ ချစ်သူ၏ လမ်းခွဲခြင်းနှင့် ကြုံတတ်သည်။ ထိထိုးမည်ဆိုပါက (၅)ဂဏန်းကို ရွေးချယ်ထိုးပေးပါ။ အကြံအစည်ကို အကောင်အထည်ဖော်မည်နေ့တွင် အနက်ရောင်အဝတ်အစားကို ရှောင်ပါ။ တစ်နှစ်တာယတြာ ပြုလိုပါက ဘုရားရှင်အား ပေါက်ပေါက်၊ မုန့်လုံးရေပေါ်နှင့် ပန်းများကပ်လှူပူဇော်ပါ။

ဒင်္ဂါသားသမီး

ဤတစ်နှစ်တာကာလသည် ထူးခြားသော အပြောင်းအလဲများ တွေ့ကြုံရပြီး ရည်ရွယ်ထားသမျှကို အကောင်အထည်ဖော် လုပ်ဆောင်ရတတ်သည်။ လူမျိုး၊ ဘာသာကွဲများနှင့် တွဲ၍လုပ်ကိုင်ပါက အထူးပင် အကျိုးပေးပါလိမ့်မည်။ မရောက်ဖူးသော အရပ်ဒေသများသို့ သွားရောက်ရတတ်သည်။ နေရာအပြောင်းအလဲရှိမည်။ ဘဝတိုးတက်မည်။ ယှဉ်ပြိုင်မှုများလည်း ရှိနေတတ်သည်။ အိုးသစ်အိမ်သစ်ဝင်မည်။ ဖာန်မာနကို ချိုးနှိမ်ဖို့လိုအပ်သည်။ ဝင်ငွေကောင်းသော်လည်း မမြဲတတ်ပါ။ အကုန်အကျတွေ များနေမည်။ လုပ်ရိုးလုပ်စဉ်ကိစ္စများကို ကျောခိုင်းသင့်သည်။ ဆန်းသစ်တီထွင်ခြင်း၊ ရဲရဲစွန့်စားခြင်းတို့အတွက် အကျိုးရလဒ်များ ခံစားရမိလိမ့်မည်။

အသက် ၁၅၊ ၂၃၊ ၃၁၊ ၃၉၊ ၄၇၊ ၅၅၊ ၆၃၊ ၇၁၊ ၇၉ ရှိသူများအဖို့

အလုပ်၌ အခက်အခဲရှိပါက သောကြာသားသမီး၊ တနင်္လာသားသမီးတို့နှင့် တိုင်ပင်လုပ်ဆောင်ပါ။ (၇)ဂဏန်းကိုရှောင်ပါ။ အမှုသည်လာရောင်းသည့် စက်ပစ္စည်းတို့ကို မဝယ်မိပါစေနှင့်။ အမှုဖြစ်နေသူအတွက် အာမခံပေးသင့်ပါ။ မိမိသဘောနှင့်မညီ အလုပ်နေရာ မပြောင်းပါနှင့်။ ရာထူးနှင့်ဆိုင်လျှင် ပဋ္ဌာန်းဥဒ္ဓေသနိဒ္ဓေသတော်၊ အတိုက်အခံနှင့်ဆိုင်လျှင် သမ္မုဒ္ဓေဂါထာတော်

လာဘ်လာဘနှင့်ဆိုင်လျှင် မဟာဝေဒဗ္ဗမန္တန်နှင့် ဒိဝါတပတိဂါထာတော်၊ ကျန်းမာရေးနှင့်ဆိုင်လျှင် ပရိမိတ္တဇာလသုတ်တော်တို့ကို အဓိဋ္ဌာန်နှင့် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။

လုပ်ငန်းသစ်စတင်လိုပါက သောကြာနေ့နံနက် (၆:၀၀)မှ (၇:၃၀)နာရီအတွင်း စတင်ဆောင်ရွက်ပါ။ သီး မျက်စိ၊ အစာအိမ်နှင့်ဆိုင်သည့် ဝေဒနာရှင်တို့ကို ဆေးဝါး၊ ငွေကြေး၊ အာဟာရဒါနပြုပေးပါ။ မိမိကိုယ်တိုင်လည်း မျှတအောင်နေပါ။ အိပ်ရေးပျက်မခံပါနှင့်။ ထီထိုးပါက (၂၊ ၄၊ ၅၊ ၆၊ ၉)ဂဏန်းများကို ရွေးချယ်ပါ။ လုပ်ငန်းခွင်စာမေးပွဲ အောင်မြင်ပေစေ။ ပျိုရွယ်သူများ အချစ်ရေးသင်ပါသည်။ တစ်နှစ်တာယတြာပြုလုပ်လိုပါက ဘုရားရှင်အား သစ်သီးစုံဆွမ်းနှင့် သကြားဆွမ်းကို ဆက်ကပ်ပေးပါ။ အထူးသဖြင့် လပြည့်နေ့ရောက်တိုင်း ပန်း၊ သစ်သီးတို့ဖြင့် မုန့်လုံးရေပေါ်ဆွမ်းကို ဆက်ကပ်လှူဒါန်းသင့်ပါသည်။

အသက် ၁၆၊ ၂၄၊ ၃၂၊ ၄၀၊ ၄၈၊ ၅၆၊ ၆၄၊ ၇၂၊ ၈၀ ရှိသူများအဖို့

အလုပ်အကိုင်၌ အခက်အခဲရှိလျှင် စနေသားသမီး၊ ကြာသပတေးသားသမီးတို့နှင့် တိုင်ပင်လုပ်ဆောင်ပါ။ (၆)ဂဏန်းကို ရှောင်ပါ။ အရှုပ်အရှင်းမကင်းသော သစ်များကို မဝယ်မိပါစေနှင့်။ ဥပဒေနှင့်ဆန့်ကျင်သည့်လုပ်ငန်းများ မလုပ်ပါနှင့်။ အာမခံမလိုက်ပါနှင့်။ အဆာမခံပါနှင့်။ အပူစာ၊ အစပ်စာတို့ကို ရှောင်ကြဉ်ပါ။ ရာထူးနှင့်ဆိုင်လျှင် ဂုဏ်တော်ကွန်ချာ၊ အတိုက်အခံနှင့်ဆိုင်လျှင် သမ္မုဒ္ဒေဂါထာ၊ လာဘ်လာဘနှင့်ဆိုင်လျှင် ဒိဝါတပတိဂါထာတို့ကို အဓိဋ္ဌာန်ထားလျက် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။

လုပ်ငန်းသစ်စတင်လိုပါက တနင်္လာနေ့နံနက် (၇:၀၀)နာရီတွင် စတင်လုပ်ကိုင်ပါ။ အကြံအစည်ကိစ္စရပ်၌ အပြောက်အပြောက် ပုလဲပေါက်အဆင် အဝတ်အစားတို့ကို ရှောင်ပါ။ ထီထိုးမည်ဆိုပါက (၁၊ ၂၊ ၅၊ ၇၊ ၉)ဂဏန်းများကို ရွေးချယ်ပါ။ ပူသနေရာမှ အခြားနေရာသို့ ပြောင်းရွှေ့အမှုထမ်းခြင်းမျိုး ကြိုတတ်သည်။ ပျိုရွယ်သူများ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး နားလည်မှုထားရှိဖို့ လိုသည်။ တစ်နှစ်တာယတြာပြုလိုပါက ဘုရားရှင်အား ယန်းလျက်ဆွမ်း၊ နို့ဆွမ်း၊ ထောပတ်ဆွမ်းတို့ကို ဆက်ကပ်လှူဒါန်းပါ။ ဂုဏ်တော်ကွန်ချာအား အဓိဋ္ဌာန်နှင့် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။ ခန္ဓာကိုယ်အောက်ပိုင်း ဝေဒနာရှင်တို့အား အလှူဒါနပြုပါ။

အသက် ၁၇၊ ၁၈၊ ၂၅၊ ၂၆၊ ၃၃၊ ၃၄၊ ၄၁၊ ၄၂၊ ၄၉၊ ၅၀၊ ၅၇၊ ၅၈၊ ၆၅၊ ၆၆၊ ၇၃၊ ၇၄ ရှိသူများအဖို့

အလုပ်အကိုင်၌ အခက်အခဲရှိလျှင် စနေသားသမီးတို့နှင့် တိုင်ပင်လုပ်ဆောင်ပါ။ (၂)ဂဏန်းကို သတိထား၍ ရှောင်ပါ။ အပူသောကဖြင့် လာရောက်ရောင်းချသော ကျောက်နီ၊ ပတ္တမြားတို့ကို မဝယ်မိပါစေနှင့်။ ဥပဒေနှင့် မလွတ်မကင်းမလုပ်ပါနှင့်။ လူငယ်များ ဒေါသကို ထိန်းချုပ်ဖို့လိုသည်။ အမှုအခင်းဖြစ်နေသူကို လက်ခံမိပါက အာမခံပေးမိပါက ဒုက္ခရောက်တတ်သည်။ စပ်တူလုပ်ငန်းများကို ရှောင်ကြဉ်ပါ။ ငွေချေးငှားမိပါက ဆုံးရှုံးတတ်သည်။ ရာထူးနှင့်ဆိုင်လျှင် ပဋ္ဌာန်း၊ အတိုက်အခံနှင့်ဆိုင်လျှင် သမ္မုဒ္ဒေဂါထာ၊ ကျန်းမာရေးအတွက် ဓာရဏပရိတ်နှင့် ပရိမိတ္တဇာလသုတ်၊ လာဘ်လာဘအတွက် ဒိဝါတပတိဂါထာ၊ လုပ်ငန်းခွင်၌ အလုပ်သမားမြဲရန် မေတ္တာသုတ်တော်ကို ရွတ်ဖတ်ပွားများပါ။

လုပ်ငန်းသစ်စတင်လိုပါက ကြာသပတေးနေ့နံနက် (၁၀:၃၀)နာရီမှ မွန်းတည့်(၁၂:၀၀)နာရီကြား၌ ဆောင်ရွက်ပါ။ ထိအကျိုးပေးဂဏန်းမှာ (၁၊ ၃၊ ၅၊ ၇) ဖြစ်၏။ ပျိုရွယ်သူများ အချစ်ရေးကိစ္စအဆင်ပြေဖို့ ငှက်ကလေးများကို အစာကျွေးပါ။ လုပ်ငန်းခွင်၌ ဒေါသဖြစ်စရာကြုံလျှင် တရားကို နှလုံးသွင်းပါ။ တစ်နှစ်တာ ယတြာပြုလိုပါက ဘုရားရှင်အား နေ့စဉ် ထန်းလျက်ဆွမ်း၊ နို့ဆွမ်း၊ ထောပတ်ဆွမ်း တစ်မျိုးမျိုးကို မပြတ်တမ်းကပ်လှူပါ။ ခြေထောက်မကောင်းသူကို ဒါနပြုပါ။ ခွေးကို အစာကျွေးပါ။

အသက် ၁၉၊ ၂၇၊ ၃၅၊ ၄၃၊ ၅၁၊ ၅၉၊ ၆၈၊ ၇၅ ရှိသူများအဖို့

အလုပ်အကိုင်အခက်အခဲရှိပါက သောကြာသားသမီးနှင့် တိုင်ပင်လုပ်ဆောင်ပါ။ (၄)ဂဏန်း၊ (၈)ဂဏန်းတို့ကို ရှောင်ကြဉ်လုပ်ဆောင်ပါ။ အမှုအခင်းဖြစ်နေသူကို အလုပ်မခန့်မိပါစေနှင့်။ သီးခြားအကူအညီကိုသာ မကောင်းတတ်လျှင် ပေးလိုက်ပါ။ အကြောဝေဒနာရှင်များအား လိုအပ်သောအကူအညီပေးပါ။ ရာထူးနှင့်ဆိုင်လျှင် ပဋ္ဌာန်းဥဒ္ဒေသနိဒ္ဒေသတော်၊ အတိုက်အခံနှင့်ဆိုင်လျှင် သမ္မုဒ္ဒေဂါထာတော်၊ ကျန်းမာရေးနှင့်ဆိုင်လျှင် ပရိမိတ္တဇာလသုတ်တော်တို့ကို အဓိဋ္ဌာန်ထားကာ ရွတ်ဆိုပူဇော်ပါ။ အကြံအစည်ကို အကောင်အထည်ဖော်မည်နေ့တွင် အနက်ရောင်ပြောင်အင်္ကျီကို မဝတ်ပါနှင့်။

လုပ်ငန်းသစ်စတင်လိုပါက သောကြာနေ့နံနက် (၇:၀၀)နာရီတွင် စတင်ပါ။ ပညာရေးကံကောင်းသော်လည်း ကြီးထွားမှုမရှိက မတိုးတက်ပါ။ ချစ်သူချင်းအကြား၌ သွေးတိုးမည့်သူ ရှိနေလိမ့်မည်။ ကြားစကားကို မယုံစားပါနှင့်။ လျှောက်ထားသောအလုပ် ရလိမ့်မည်။ (၁၊ ၂၊ ၆၊ ၉)ဂဏန်းများကို ရွေးချယ်ထိထိုးပါ။ တစ်နှစ်တာ ယတြာပြုလုပ်လိုပါက ဘုရားသစ်သီးစုံဆွမ်း ကပ်လှူပါ။ ပန်း(၆)မျိုးကပ်လှူပါ။ သကြားဆွမ်းကို မကြာခဏကပ်လှူပါ။

အသက် ၂၀၊ ၂၈၊ ၃၆၊ ၄၄၊ ၅၂၊ ၆၀၊ ၆၈၊ ၇၆ ရှိသူများအဖို့

အလုပ်အကိုင်အတွက် အခက်အခဲရှိပါက အင်္ဂါ၊ သောကြာသားသမီးတို့နှင့် တိုင်ပင်လုပ်ဆောင်ပါ။ ငွေကို အလွယ်တကူပေးပါနှင့်။ ငွေကြေးပြဿနာရှိသူအား ငွေကြေးပြဿနာရှိသူအား အာမမခံပါနှင့်။ (၄)၊ (၈)ဂဏန်း စသည်ဂဏန်းများရှောင်၍ အလုပ်လုပ်ပါ။ ငှားရမ်းပိုင်လျှင် ပဋ္ဌာန်းဥဒေသနိဒေသဝတ်အား အတိုက်အခံနှင့်ဆိုင်လျှင် သမ္ပုဒွေဂါထာတော်၊ ကျမ်းဂန်နှင့်ဆိုင်လျှင် ဘုရားပရိတ်တော်တို့ကို အဓိဋ္ဌာန်ပြုရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။ တိရစ္ဆာန်များကို အစားကျွေးပါ။

လုပ်ငန်းသစ်စတင်လိုပါက အင်္ဂါနေ့နံနက် (၉:၀၀)နာရီတွင် စတင်လုပ်ဆောင်ပါ။ ပညာရေးကံကောင်းသည်။ ကြီးသလောက် ထွန်းပေါက်လိမ့်မည်။ အချစ်ရေးအတွက် အချိန်တွေလွင့်ပျောက်နေတတ်သည်။ သို့ရာတွင် စိတ်ချမ်းသာရမည်။ (၂၊ ၃၊ ၆၊ ၉)ဂဏန်းများကို ရွေးချယ်ထိထိုးပါ။ တစ်နှစ်တာ ယတြာပြုလုပ်လိုပါက ဘုရားရှင်အား ဆွမ်းပွဲ(၃)ပွဲနှင့် မပြတ်တော်ပူဇော်ဆက်ကပ်ပါ။ ဆွမ်းသုံးပွဲ၌ ပေါက်ပေါက်၊ သစ်သီး၊ ထန်းလျက်၊ သကြားတို့ကို ထည့်ပါ။

အသက် ၂၁၊ ၂၉၊ ၃၇၊ ၄၅၊ ၅၃၊ ၆၁၊ ၆၉၊ ၇၇ ရှိသူများအဖို့

အလုပ်အကိုင်၌ အခက်အခဲရှိပါက တနင်္လာသားသမီးနှင့် တိုင်ပင်လုပ်ဆောင်ပါ။ (၆)ဂဏန်းကိုရှောင်၍ အလုပ်လုပ်ပြီးပြီသောအခါအရှင်အရှင်ရှိသည့် သစ်ခွက်၊ သစ်တုံးအား အချိုအချောင်းရေကော့မှ မဝယ်မိပါစေနှင့်။ မိမိမကျွမ်းကျင်သောလုပ်ငန်း၌ ရှယ်ယာဝင်ခြင်းကိုရှောင်ပါ။ စာကလေးများကို ဘေးမဲ့လွှတ်ပါ။ စိတ်ဝေဒနာရှင်တို့အား လှူဒါန်းပါ။ မိဘမဲ့ကလေးများကို လှူဒါန်းရာဆူးနှင့်ဆိုင်လျှင် ဂုဏ်တော်ကွန်ချား အတိုက်အခံနှင့်ဆိုင်လျှင် သမ္ပုဒွေဂါထာတို့ကို ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။ အခက်အခဲနှင့်ကြုံထိခန်းစပ်ရာကျောင်းကန်သို့သွား၍ သန့်ရှင်းရေးလုပ်ပေးပါ။

လုပ်ငန်းသစ်ကို စတင်လိုပါက တနင်္လာနေ့နံနက် (၆:၀၀)မှ (၇:၃၀)နာရီကြားတွင် လုပ်ဆောင်ပါ။ ပညာရေးကံကောင်းပေပါမည်။ ပညာရေး ကံကောင်းနေပါမည်။ လူငယ်များ အချစ်ရေးကောင်းမွန်ပါသည်။ စကားအပြောအဆို ဆင်ခြင်ပါ။ အပေါင်းအသင်းရွေးတတ်ဖို့ လိုသည်။ (၂၊ ၄၊ ၈၊ ၉)ဂဏန်းများကို ရွေးချယ်ထိထိုးပါ။ ရတနာသုံးပါးဂုဏ်တော်ကျမ်းဂန်ကို အထူးသတိရမ်းတစ်နှစ်တာယတြာ ပြုလုပ်လိုပါက ဘုရားရှင်အား တနင်္လာနံ အသီးအပွင့်၊ အရွက်အညွန့်၊ ဆွမ်းများ မပြတ်ကပ်လှူ ပူဇော်သောကံတော်ရေကို နံနက်တစ်ကြိမ်၊ ညတစ်ကြိမ် ကပ်လှူပေးပါ။

အသက် ၂၂၊ ၃၀၊ ၃၈၊ ၄၆၊ ၅၄၊ ၆၂၊ ၇၀၊ ၇၈ ရှိသူများအဖို့

အလုပ်အကိုင်နှင့် အခြားကိစ္စရပ်များအတွက် အခက်အခဲရှိပါက အင်္ဂါသားသမီးနှင့် တိုင်ပင်လုပ်ဆောင်ပါ။ (၁)ဂဏန်းကိုရှောင်ပြီး အလုပ်လုပ်ပါ။ သောကဖြင့် လာရောင်းသော ကျောက်၊ အိမ်တို့ကို မဝယ်မိပါစေနှင့်။ ငွေကြေးရှုပ်ထွေးသူ အမှုဖြစ်ပါက အာမမခံလိုက်ပါနှင့်။ ငွေပွက်စွဖြစ်နေသူအား ညအိပ်လက်မခံပါနှင့်။ ကျန်းမာရေးနှင့်ဆိုင်ပါက ငါးအရှင်များ လွှတ်ပေးပြီး ပရိမိတ္တဇာလသုတ်တော်ကို ရွတ်ဆိုပူဇော်ပါ။ အတိုက်အခံရှိပါက မေတ္တသုတ်ရွတ်ဖတ်ပေးပါ။ နားဝေဒနာရှင်၊ လေရောဂါရှင်တို့အား လှူဒါန်းဒါနပြုပါ။

လုပ်ငန်းစတင်ဆောင်ရွက်လိုပါက အင်္ဂါနေ့နံနက် (၉:၀၀)နာရီတွင် စတင်လုပ်ဆောင်ပါ။ အောင်မြင်မှုရလာပါလိမ့်မည်။ ပညာရေးကံကောင်းပါသည်။ အချစ်ရေးနှင့် စိတ်မခန့်မသင့် ဖြစ်တတ်သည်။ (၃၊ ၄၊ ၅၊ ၈) ဂဏန်းများကို ရွေးချယ်ထိထိုးပေးပါ။ တစ်နှစ်တာကာလအတွက် ယတြာပြုလိုပါက ဘုရားရှင်အား ဆွမ်းပွဲ(၃)ပွဲ မပြတ်ကပ်လှူပါ။ ပေါက်ပေါက်၊ ထန်းလျက်၊ သကြားသစ်သီး နှစ်သက်ရာဆွမ်းများ ကပ်လှူပူဇော်ပါ။ အဓိဋ္ဌာန်ပူဇော်စိပ်ပါ။ မေတ္တသုတ်တော်ကို အဓိဋ္ဌာန်နှင့် ရွတ်ပါ။

ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး

ဤတစ်နှစ်တာကာလသည် အလုပ်စီးပွားတိုးတက်ခြင်း၊ ငွေကြေးကံကောင်းခြင်းနှင့် ဘဝအခြေအနေ မြင့်မားခြင်းကို ဖြစ်ထွန်းစေပါလိမ့်မည်။ ဂုဏ်ကျက်သရေတိုးပွားခြင်း၊ ထင်ပေါ်အောင်မြင်ကျော်ကြားခြင်းတို့နှင့်အတူ အကြံအစည်တို့မှာလည်း ထမြောက်အောင်မြင်ပါလိမ့်မည်။ အခက်အခဲအားလုံးကို ကျော်လွှားနိုင်ပါလိမ့်မည်။ ဘဝရည်မှန်းချက်များကို အကောင်အထည် ဖော်ဆောင်နိုင်လိမ့်မည်။ လူမျိုးပွဲကအကျိုးပြုလိမ့်မည်။ နိုင်ငံခြားခရီးစဉ် အဆင်ပြေမည်။ အလှူမင်္ဂလာပြုရလိမ့်မည်။ အဆင့်မြင့် တာဝန်များ ထမ်းဆောင်ရမည်။ အဖွဲ့အစည်းကိစ္စ၊ ပရဟိတကိစ္စများ၌ ဦးဆောင်ဦးရွက် ပြုရတတ်သည်။ ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်သူများ နှင့် စိတ်အခန်းမသင့် ဖြစ်တတ်သည်။

အသက် ၂၂၊ ၃၀၊ ၃၈၊ ၄၆၊ ၅၄၊ ၆၂၊ ၇၀၊ ၇၈ ရှိသူများအဖို့

အလုပ်အကိုင်အခက်အခဲဖြစ်ပါက ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးနှင့် တိုင်ပင်လုပ်ဆောင်ပါ။ (၁)ဂဏန်းကိုရှောင်၍ အလုပ်လုပ်ပါ။ အပူ သည်ထံမှ မြေ၊ အိမ်၊ တိုက်ခန်းကို မဝယ်မိပါစေနှင့်။ အာမခံမေးခြင်းကို ရှောင်ပါ။ ပြဿနာရှိသူအတွက် အာမခံပါနှင့်။ ရာထူးနှင့်ဆိုင် လျှင် ပဋ္ဌာန်းဥဒ္ဒေသနိဒ္ဒေသတော်၊ အတိုက်အခံနှင့်ဆိုင်လျှင် သမ္မုဒ္ဒေဂါထာတော်၊ ကျန်းမာရေးနှင့်ဆိုင်လျှင် ပရိဝိတ္တဇာလသုတ်တော် တို့ကို အဓိဋ္ဌာန်ပြုကာရွတ်ဆိုပူဇော်ပါ။ ဦးခေါင်းမကောင်းသူ၊ ခြေထောက်မကောင်းသူ မျက်စိမကောင်းသူတို့အားတတ်နိုင်သမျှ ဒါနပြုပါ။

လုပ်ငန်းသစ်စတင်လိုပါက ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နံနက် (၉:၀၀)နာရီတွင် စတင်လုပ်ဆောင်ပါ။ ပညာရေးကံကောင်းသော်လည်း အားထုတ်မှုမပြုလျှင် ထွန်းကားမည်မဟုတ်ပါ။ အိပ်ရေးပျက်မခံပါနှင့်။ ပျို့ရွယ်သူများ အချစ်ရေး၌ အပြောင်းအလဲများ ကြုံတတ်သည်။ မည်သည့်ကိစ္စမဆို ရတနာသုံးပါးကို ဦးထိပ်ထား၍ လုပ်ဆောင်ရမည်။ (၄၊ ၆၊ ၇၊ ၈)ဂဏန်းများကို ရွေးချယ်ထိထိုးပါ။ တစ်နှစ် တာယတြာပြုလိုပါက အိုးသတ်သတ်တစ်လုံးထဲ ရေထည့်ကာ ရွက်လှည့်နှင့်အတူ ဘုရားရှင်အား ပူဇော်ပါ။ သင်္ကြာဆွမ်း၊ သစ်သီးဆွမ်းများ ကပ်လှူပါ။ ဓာတ်ကြီးလေးပါးဆွမ်းကို မကြာဝဏကပ်ပေးပါ။

အသက် ၂၃၊ ၃၁၊ ၃၉၊ ၄၇၊ ၅၅၊ ၆၃၊ ၇၁၊ ၇၉ ရှိသူများအဖို့

အလုပ်အကိုင်အခက်အခဲဖြစ်နေပါက တနင်္လာသားသမီးနှင့် တိုင်ပင်လုပ်ဆောင်ပါ။ (၄)၊ (၈)ဂဏန်းများကိုရှောင်ပါ။ အရွှံ့အရှင်းမကင်းသော အိမ်၊ တိုက်ခန်း၊ လက်ဝတ်ရတနာတို့အား မဝယ်ယူမိပါစေနှင့်။ သူများကိစ္စအတွက် အိမ်ပေါင်ခြင်း မပြုရ။ မှုခင်းဖြစ်ပွားဖူးသူ၏ အလုပ်အတွက် အာမခံပေးရ။ ဘုရား၊ ဓေတီ၊ ကျောင်းကန်သို့ မကြာခဏသွား၍ သန့်ရှင်းရေး လုပ်ပေးပါ။ ရာထူးနှင့်ဆိုင်လျှင် ဂုဏ်တော်ကွန်ချာ၊ လာဘ်လာဘနှင့်ဆိုင်လျှင် ဒီဝါတပတိဂါထာ၊ အတိုက်အခံနှင့်ဆိုင်လျှင် သမ္မုဒ္ဒေဂါထာ၊ ကျန်းမာရေးနှင့်ဆိုင်လျှင် ဓာရဏပရိတ်တို့ကို အဓိဋ္ဌာန်ပြု ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။

လုပ်ငန်းသစ်ကို စတင်လုပ်ဆောင်လိုပါက စနေနေ့နံနက် (၇:၀၀)နာရီတွင် စတင်လုပ်ဆောင်ပါ။ ပညာရေးနှင့်ဆိုင်သော ကံများ ကောင်းနေပါသည်။ ပျို့ရွယ်သူများ ချစ်သူနှင့် စိတ်ဆိုးစိတ်ကောက်ဖြစ်မည်။ ဥပဒေနှင့်မလွတ်ကင်းသောကိစ္စများကို ရှောင်ပါ။ (၂၊ ၅၊ ၇၊ ၉)ဂဏန်းများကို ရွေးချယ်၍ ထိထိုးပေးပါ။ ဤတစ်နှစ်တာကာလအတွက် ယတြာပြုလိုပါက ဘုရားရှင်အား တနင်္လာနံ အပွင့်၊ အသီး၊ ပန်း၊ အညွန့်၊ အာဟာရများ မပြတ်တမ်း လှူဒါန်းပါ။ ဒီဝါတပတိဂါထာကို နေ့စဉ် ပုတီးတစ်ပတ်စိပ်ပါ။ ဘုရားရှင်ပြင်တော်အား သန့်ရှင်းပါ။

အသက် ၁၆၊ ၁၇၊ ၂၄၊ ၂၅၊ ၃၂၊ ၃၃၊ ၄၀၊ ၄၁၊ ၄၈၊ ၄၉၊ ၅၆၊ ၅၇၊ ၆၄၊ ၆၅၊ ၇၂၊ ၇၃၊ ၈၀၊ ၈၁ ရှိသူများအဖို့

အလုပ်အကိုင်အခက်အခဲရှိပါက ကြာသပတေးသားသမီးနှင့် တိုင်ပင်လုပ်ဆောင်ပါ။ (၃)ဂဏန်းကို ရှောင်၍ အလုပ်လုပ်ပါ။ ပြဿနာရှိနေသော စက်ပစ္စည်းများ၊ ရွှေထည်များကို မဝယ်မိပါစေနှင့်။ သူတစ်ပါး ငွေကြေးကိစ္စ၌ ကြားဝင်အာမခံခြင်းမျိုး မပြု လုပ်ပါနှင့်။ လောင်းကစားခြင်းကိစ္စများကို ရှောင်ကြဉ်ပါ။ အမှုအခင်းဖြစ်နေသူအား ညအိပ်လက်မခံပါနှင့်။ လာဘ်လာဘအတွက် ဒီဝါတပတိဂါထာ၊ ကျန်းမာရေးအတွက် ပရိဝိတ္တဇာလသုတ်၊ ဗောဇ္ဇကသုတ်၊ ရတနသုတ်၊ အတိုက်အခံအတွက် သမ္မုဒ္ဒေဂါထာ၊ ရာထူးအတွက် ပဋ္ဌာန်းဥဒ္ဒေသနိယတော်တို့ကို အဓိဋ္ဌာန်ပြု ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပေးပါ။

လုပ်ငန်းသစ်ကို စနေနေ့နံနက် (၇:၀၀)နာရီတွင် စတင်လုပ်ဆောင်ပါ။ ပညာရေးကံကောင်းနေပါသည်။ ဝန်ထမ်း
သင်တန်းတက်ရလိမ့်မည်။ လူငယ်များအဖို့ အချစ်ရေးကံကောင်းနေမည်။ အငြင်းအခုံကိစ္စများကို ရှောင်ကြဉ်ပါ။ ဤနှစ်အတွက်
အလုပ်၌ ငြီးငွေ့စိတ်များပေါ်လာတတ်သည်။ ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်း၌ အလုပ်သမား မမြဲတတ်ပါ။ (၂၊ ၅၊ ၆၊ ၇) ဂဏန်းများ
ရွေးချယ်ထိထိုးပေးပါ။ တစ်နှစ်တာယတြာပြုလိုပါက ဘုရားရှင်အား ကြာသပတေးနံ အသီး၊ အပွင့်၊ အညွန့်၊ အာဟာရ
လှူဒါန်းဆက်ကပ်ပါ။ လပြည့်နေ့ရောက်တိုင်း ပန်းပေါင်းစုံပူဇော်ပါ။

အသက် ၁၈၊ ၂၆၊ ၃၄၊ ၄၂၊ ၅၀၊ ၅၈၊ ၆၆၊ ၇၄၊ ၈၂ ရှိသူများအဖို့

အလုပ်အကိုင်အခက်အခဲရှိပါက တနင်္ဂနွေသားသမီးတို့နှင့် တိုင်ပင်လုပ်ဆောင်ပါ။ (၅)ဂဏန်းကို ရှောင်ကြဉ်လုပ်ထိုက်
အပွေ့ဆိုင် အရှုပ်အရှင်မကင်းသော မြေကို မဝယ်မိပါစေနှင့်။ ငွေကြေးပြဿနာရှိသောသူအား ငွေထပ်မချေးပါနှင့်။ ဝေတနာ
အပြတ်သာ ပေးလိုက်ပါ။ တိရစ္ဆာန်ကလေးများအား ရောက်လေရာအရပ်၌ အစာကျွေးပါ။ လာဘ်လာဘကိစ္စအတွက် ဒီဗီတစ်
ဂါထာ၊ အတိုက်အခံကိစ္စအတွက် သမ္မုဒ္ဒေါဂါထာတို့ကို အဓိဋ္ဌာန်ထားရွတ်ဆိုပူဇော်ပါ။ ရာထူးကိစ္စအတွက် 'အောင်' ပါ
ဘုရားစေတီထံသွား၍ အောင်ဂါထာများ ရွတ်ဖတ်ပြီး အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးစိပ်ပါ။

လုပ်ငန်းသစ်အတွက် သောကြာနေ့နံနက် (၁၀:၃၀)မှ (၁၂:၀၀)နာရီအတွင်း ဆောင်ရွက်ပါ။ ပညာရေးကံကောင်း
လည်း ကြိုးစားမှုကို လျော့မပစ်ရ။ ရာထူးတိုးစာမေးပွဲဝင်သူများ အောင်မြင်ပါလိမ့်မည်။ ဖျံရွယ်သူတို့အချစ်ရေး၌ အခန့်မသင့်ဖြစ်
သည်။ ဤနှစ်သည် အလုပ်အကိုင်အဆင်ပြေလင့်ကစား ငွေကြေးအကုန်အကျများနေတတ်ပါသည်။ တစ်နှစ်တာယတြာပြုလို
ဘုရားရှင်အား တစ်နှစ်တာကာလပတ်လုံး သစ်သီးဆွမ်း၊ သကြားဆွမ်းများ မပြတ်တမ်း ကပ်လှူပေးပါ။ 'ဖေစက္ကော' အစဉ်
အောင်ဂါထာများကို ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ပါ။

အသက် ၁၉၊ ၂၇၊ ၃၅၊ ၄၃၊ ၅၁၊ ၅၉၊ ၆၇၊ ၇၅၊ ၈၃ ရှိသူများအဖို့

အလုပ်အကိုင်အခက်အခဲဖြစ်ပါက တနင်္ဂနွေသားသမီးနှင့် တိုင်ပင်လုပ်ဆောင်ပါ။ (၂)၊ (၆)ဂဏန်းများကို ရှောင်ကြဉ်
အလုပ်လုပ်ပါ။ ငွေကြေးပြဿနာ မကင်းသူအတွက် အာမခံခြင်းကို ရှောင်ပါ။ ပစ္စည်းတစ်ခုခုကို ကြားခံလှူပတ်ဆင့် ရောင်ခြည်
မပြုလုပ်ပါနှင့်။ ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်လောင်းတို့အား တတ်အားသရွေ့ ဒါနပြုပါ။ လာဘ်လာဘကိစ္စအတွက် သရဏဂီတ
အတိုက်အခံကိစ္စအတွက် သမ္မုဒ္ဒေါဂါထာ၊ ရာထူးကိစ္စအတွက် ပဋ္ဌာန်ဥဒေသနိဒ္ဒေသတော်တို့ကို အဓိဋ္ဌာန်ပြုကာ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်
ပါ။

လုပ်ငန်းသစ်အတွက် အင်္ဂါနေ့နံနက် (၇:၀၀)နာရီတွင် စတင်လုပ်ဆောင်ပါ။ ပညာရေးကံကောင်းနေမည်။ ငွေ
ဝင်စာမေးပွဲဝင်များ အောင်မြင်လိမ့်မည်။ ဖျံရွယ်သူများ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး စိတ်နာစရာစကားတို့ကို မပြောဆိုဖို့ သတိထား
ငွေကြေးကိစ္စ၌ မပေါ့လျော့ပါနှင့်။ ထိထိုးလိုပါက (၁၊ ၃၊ ၄၊ ၈)ဂဏန်းများကို ရွေးချယ်ထိထိုးပါ။ ရေရာရှိသည့် ငွေကြေး
မရဘဲ ဖြစ်နေတတ်သည်။ တစ်နှစ်တာယတြာပြုလိုပါက ဘုရားရှင်အား ဆွမ်းပွဲ(၃)ပွဲ၌ မိမိနှစ်သက်ရာ သကြား၊ ထန်းဆွမ်း
ပေါက်ပေါက်၊ သစ်သီးတို့နှင့် ကပ်လှူပူဇော်နိုင်သည်။ ထမင်းစားပြီးတိုင်း လမ်းဘေးခွေးများကို အစာစွန့်ကျွေးပါ။

အသက် ၂၀၊ ၂၈၊ ၃၆၊ ၄၄၊ ၅၂၊ ၆၀၊ ၆၈၊ ၇၆၊ ၈၄ ရှိသူများအဖို့

အလုပ်အကိုင်အခက်အခဲရှိပါက တနင်္လာသားသမီးနှင့် တိုင်ပင်လုပ်ဆောင်ပါ။ (၁)ဂဏန်းကိုရှောင်ကြဉ်ပြီး အလုပ်လုပ်
သောက်စားတတ်သူနှင့် မပေါင်းပါနှင့်။ သို့မဟုတ်ပါက ကိုယ်တိုင်ယဇ်ထုပ်ကြီး ခြစ်သွားတတ်သည်။ လူမှုရေးကိစ္စရှုပ်ထွေးခြင်းကို
ရှောင်ကြဉ်ပါ။ စိတ်ဝင်ရောက်တို့အား အလှူဒါနပြုပါ။ ကျန်းမာရေးအတွက် ဖုဋ္ဌဿဂါထာ၊ စီးပွားရေးအတွက် ဂုဏ်တော်ကုန်ရာတို့
အဓိဋ္ဌာန်ပြု၍ ဆောင်ရွက်ပါ။ အတိုက်အခံကိစ္စအတွက် ဘုရားကျောင်းကန်သို့သွား၍ သန့်ရှင်းရေးလုပ်ပါ။ ရင်ပြည့်ရင်ကယ်စာ
ရှောင်ပါ။ လမ်းများများလျှောက်ပါ။ ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားမှုပြုပါ။

လုပ်ငန်းသစ်အတွက် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နံနက် (၈:၀၀)နာရီတွင် စတင်ဆောင်ရွက်ပါ။ ပညာရေးကံကောင်းပါသည်။ သို့
အားထုတ်ဖို့တော့ လိုပါသည်။ ချစ်သူများအတွက်လည်း ကံကောင်းခြင်းလက်ဆောင်များ ရရှိနေပါလိမ့်မည်။ ချစ်သူနှင့်ဆုံရမည်
အနိရောင်ဝတ်စုံ မဝတ်ပါနှင့်။ (၂၊ ၄၊ ၈၊ ၉)ဂဏန်းများကို ရွေးချယ်ထိထိုးပါ။ တစ်နှစ်တာယတြာပြုလိုပါက ဘုရားရှင်အား

နံနက်တစ်ကြိမ်၊ ညတစ်ကြိမ် မဖြစ်မနေ သောက်တော်ရေဆက်ကပ်ပေးပါ။ တနင်္လာနံ အသီး၊ အပွင့်၊ အညွန့်၊ အဟာရများ ကပ်လျှပါ။ လျှပြီးတိုင်း အမျှအတန်းဝေပါ။

အသက် ၂၁၊ ၂၉၊ ၃၇၊ ၄၅၊ ၅၃၊ ၆၁၊ ၆၉၊ ၇၇၊ ၈၅ ရှိသူများအဖို့

အလုပ်အကိုင်အခက်အခဲရှိပါက ကြာသပတေးသားသမီးနှင့် တိုင်ပင်လုပ်ဆောင်ပါ။ (၆)ဂဏန်းကိုရှောင်၍ အလုပ်လုပ်ပါ။ သူတစ်ပါးကိုစွဲ၍ ကြားမဝင်ပါနှင့်။ အာမမခံပါနှင့်။ ရန်မီးပွားသူကိုလည်း အပေါင်းအသင်းမလုပ်ပါနှင့်။ အထူးသဖြင့် မိမိမကျွမ်းကျင်သော အလုပ်မိမို့ သတိထားရမည်။ လေရောဂါရှောင်၊ နှလုံးဝေဒနာရှင်တို့အား တတ်အားသရွေ့ ကုသိုလ်ပြုပါ။ လာဘ်လာဘကိစ္စအတွက် မဟာဝေဒဗ္ဗမန္တန်၊ အတိုက်အခံကိစ္စအတွက် သမ္ဗုဒ္ဓဒေဝါထာတို့ကို အဓိဋ္ဌာန်ထားရွတ်ဆိုပူဇော်ပါ။ ဘုရားကျောင်းကန်သွား၍ အမှိုက်လှည်းပါ။ ရာထူးကိစ္စအတွက် ပဋ္ဌာန်းရွတ်ပါ။

လုပ်ငန်းသစ်အတွက် အင်္ဂါနေ့နံနက် (၇း၀၀)နာရီတွင် စတင်ဆောင်ရွက်ပါ။ ပညာရေးကံကောင်းပါသည်။ အပျော် အပါးလျှော့ပါ။ ဘာပဲလုပ်လုပ် တစ်ကြိမ်နှင့် ပြီးပြတ်ခြင်းမရှိတတ်ပါ။ ပျိုရွယ်သူများ စိတ်ကစားခြင်းမပြုပါနှင့်။ (၁၊ ၂၊ ၃၊ ၅၊ ၉) ဂဏန်း များကို ရွေးချယ်ထိထိုးပါ။ တစ်နှစ်တာယတြာပြုလိုပါက ဘုရားရှင်အား ပေါက်ပေါက်ဆွမ်း၊ မုန့်လုံးရေပေါ်ဆွမ်းတို့အား မပြတ်တမ်း ကပ်လျှပါ။ ကြာသပတေးနံပန်းများ ဆက်ကပ်ပါ။ လပြည့်နေ့ရောက်တိုင်း မုန့်လုံးရေပေါ်လျှပါ။ ပတ်ဝန်းကျင်ကို ဝေငှပေးပါ။

ကြာသပတေးသားသမီး

ဤတစ်နှစ်တာကာလသည် ငွေကြေးဥစ္စာ တိုးပွားခြင်း၊ လာဘ်လာဘပေါများစေခြင်းနှင့် အလိုဆန္ဒတို့ ပြီးမြောက်မည့် ကာလဖြစ်ပါ။ အညံ့တို့ကြိုခွဲရာမှ အကောင်းဆုံးရောက်မည့် နှစ်ကာလလည်း ဖြစ်ပေ၏။ အလုပ်အကိုင်ကောင်းမွန်ပြီး ဘဝအခြေ အနေ တိုးတက်ပြင်ပန်းလာလိမ့်မည်။ အလှူအတန်းများ ပေးရလိမ့်မည်။ ပတ်ဝန်းကျင်သစ်၊ နေရာသစ်သို့ရောက်ရှိတတ်သည်။ ရောက်ရှိသောနေရာကို ခြေကုပ်ယူ၍ အောင်မြင်မှုများထပ်ဆင့်ရလာလိမ့်မည်။ လုပ်ကိုင်သမျှ လူသိထင်ရှားကျော်ကြားတတ်သည်။

အသက် ၂၀၊ ၂၈၊ ၃၆၊ ၄၄၊ ၅၂၊ ၆၀၊ ၆၈၊ ၇၆၊ ၈၄ ရှိသူများအဖို့

အလုပ်အကိုင်အခက်အခဲဖြစ်ပါက ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးနှင့် တိုင်ပင်ဆောင်ရွက်ပါ။ (၃)ဂဏန်းကိုရှောင်၍ အလုပ်လုပ်ပါ။ ပြဿနာမကင်းသော စက်ပစ္စည်းတစ်ခုခု အဝင်မခံပါနှင့်။ အမှုဖြစ်နေသူအား ညအိမ်လက်မခံသင့်သကဲ့သို့ အာမခံလည်း လိုက်မပေးသင့်ပါ။ အစာအိမ်ဝေဒနာရှင်၊ ၃၀ ဝေဒနာရှင်တို့အား တတ်အားသရွေ့ ကူညီလျှော့ဒါနပါ။ အကြံအစည်ကိစ္စ၌ လိမ္မော် ရောင်ကို ရှောင်ပါ။ လာဘ်လာဘအတွက် ဒီဝါတပတ်ဂါထာ၊ ရာထူးကိစ္စအတွက် ပဋ္ဌာန်းဥဒ္ဓေသနိဒ္ဓေသတော်တို့ကို အဓိဋ္ဌာန် ပြုရွတ်ဆိုပါ။ အတိုက်အခံကိစ္စအတွက် ဘုရားကျောင်းကန်သွား၍ သန့်ရှင်းရေးလုပ်ပါ။ အစားမမှားအောင် ဂရုစိုက်ပါ။

လုပ်ငန်းသစ်အတွက် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နံနက် (၆း၀၀)မှ (၇း၃၀)နာရီကြားတွင် စတင်ဆောင်ရွက်ပါ။ လုပ်ငန်းခွင်၌ အဆင်ပြေပြီး ရာထူးတိုးပါလိမ့်မည်။ ပညာရေးအထူးကံကောင်းကာ ပွဲလယ်တင်ပါလိမ့်မည်။ ပျိုရွယ်သူများ မျက်နှာမများဖို့ ဆင်ခြင်သင့် ပါသည်။ (၄၊ ၅၊ ၆၊ ၈)ဂဏန်းများကို မရွေးချယ်၍ ထိထိုးပေးပါ။ တစ်နှစ်တာယတြာပြုလိုပါက ဘုရားရှင်အား နံနက်တစ်ကြိမ်၊ ညတစ်ကြိမ် သောက်တော်ရေဆက်၍ သမ္ဗုဒ္ဓဒေဝါထာကို ပုတီးတစ်ပတ်ရအောင် စိပ်ပါ။ စာကလေးများကို လွှတ်ပေးပါ။ မုန့်လုံး ရေပေါ်ဆွမ်းကို မကြာခဏကပ်လျှပေးပါ။

အသက် ၂၁၊ ၂၉၊ ၃၇၊ ၄၅၊ ၅၃၊ ၆၁၊ ၆၉၊ ၇၇၊ ၈၅ ရှိသူများအဖို့

အလုပ်အကိုင်အခက်အခဲဖြစ်ပါက စနေသားသမီးနှင့် တိုင်ပင်ဆောင်ရွက်ပါ။ (၅)ဂဏန်းကိုရှောင်၍ အလုပ်လုပ်ပါ။ သူတစ်ပါးက ခဏဆိုပြီး လာအပ်သော သစ်၊ ပစ္စည်းများကို လက်မခံပါနှင့်။ အိမ်ထောင်ပျက်၊ အိမ်ထောင်ကွဲများကို ညအိမ်လက်မခံပါ နှင့်။ ကျက်သရေမကလေးကင်းစွာ ရုပ်ပုံကားချပ်များအား မိမိ၏နေအိမ် ဧည့်ခန်း၊ အလုပ်ခန်းတို့တွင် မချိတ်မိပါစေနှင့်။

လာဘ်လာဘကိစ္စအတွက် ဒီဝါတပတိဂါထာတော်၊ အတိုက်အခံကိစ္စအတွက် ၂၄ ပစ္စည်း၊ ရာထူးအတွက် ဂုဏ်တော်ကွန်ဒါတို့ကို အဓိဋ္ဌာန်ပြု ရွတ်ဆိုပါ။ မေတ္တာပို့ပါ။ အကြံအစည်ကိစ္စရပ်တိုင်းအတွက် တောက်ပြောင်လွန်းသော အဝတ်အစားတို့ကို ရှောင်ပါ။

လုပ်ငန်းသစ်အတွက် စနေနေ့နံနက် (၆:၀၀)မှ (၇:၃၀)နာရီအကြားတွင် ဆောင်ရွက်ပါ။ ပညာရေးကံကောင်းသော်လည်း အပျော်အပါးမလွန်ကဲဘဲ သတိပြုရန်လိုသည်။ လုပ်ငန်းခွင်စာမေးပွဲ အောင်မြင်ပါလိမ့်မည်။ ပျိုရွယ်သူများ စကားကို ဆင်ခြင်ပြောဆိုရန် သင့်တော်ပါသည်။ (၁၊ ၂၊ ၃၊ ၄) ဂဏန်းများကို ရွေးချယ်ထိတိုးပါ။ တစ်နှစ်တာ ယတြာပြုလိုပါက ဘုရားရှင်အား တနင်္လာနံ အသီး၊ အရွက်၊ အညွန့်၊ ပန်း၊ အာဟာရများကို ကပ်လှူပူဇော်ပါ။ မပြတ်တမ်း ဆွမ်းတော်ကပ်ပြီး ဒီဝါတပတိဂါထာကို အဓိဋ္ဌာန်ပြုပုတီးစိပ်ပါ။ အမျှအတန်းပေပါ။

အသက် ၁၄၊ ၁၅၊ ၂၂၊ ၂၃၊ ၃၀၊ ၃၈၊ ၃၉၊ ၄၆၊ ၄၇၊ ၅၄၊ ၅၅၊ ၆၂၊ ၆၃၊ ၇၀၊ ၇၁၊ ၇၈၊ ၇၉၊ ၈၆၊ ၈၇ ရှိသူများအဖို့

အလုပ်အကိုင်၌ အခက်အခဲရှိပါက စနေသားသမီးနှင့် တိုင်ပင်လုပ်ဆောင်ပါ။ (၁)ဂဏန်းကို ရှောင်ပြီး အလုပ်လုပ်ငန်း တစ်ပါးသို့ကူးပြောင်းရန် မဝယ်ပါနှင့်။ ရပ်ဝေး၌ အဆောက်အအုံဆောက်လုပ်ခြင်း၊ အမှုအခင်းဖြစ်သူအား အာမခံခြင်း၊ ညအိပ်ညနေလက်ခံခြင်းတို့ကိုလည်း ရှောင်ကြဉ်ပါ။ လုပ်ငန်းခွင်၌ မကျေနပ်မှုများရှိပါက သည်းခံခြင်းဖြင့် စိတ်ကိုဖြေလျှော့ပေး ငွေအချေးအငှားမလုပ်ပါနှင့်။ အတိုက်အခံကိစ္စအတွက် သမ္မုဒ္ဒေါဂါထာတော်၊ ကျန်းမာရေးအတွက် ပရိမိတ္တဇာလသုတ်တော်တို့ကို အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့် ရွတ်ပွားပါ။ အကြံအစည်ကိစ္စအတွက် အနီရောင်ကို ရှောင်ပါ။ သွားဝေဒနာကို အထူးဂရုစိုက်ပါ။

ပညာရေးကံကောင်းပါသည်။ အောင်မြင်မှုများ ကြုံတွေ့ရမည်။ လုပ်ငန်းခွင်၌ ကြိုးစားလျှင် ကြိုးစားသလောက် ရာထူးတက်ပါလိမ့်မည်။ အိမ်ထောင်ရေး၌ အထင်လွှဲရာမဖြစ်အောင် ဆင်ခြင်ပါ။ ပျိုရွယ်သူများ ချစ်သူအထင်လွှဲရာကြုံတတ်သည်။ (၁၊ ၃၊ ၅၊ ၇) ဂဏန်းများပါသော ထိတိုးပေးပါ။ ကိုယ်ကျင့်သီလစောင့်ထိန်းပါ။ တစ်နှစ်တာ ယတြာပြုလိုပါက ဘုရားရှင်အား ပေါက်ပေါက်ဆွမ်းကပ်ပါ။ ဒီဝါတပတိဂါထာဖြင့် ပုတီးစိပ်ပါ။ အမျှအတမ်းပေးပေပါ။ ကျီး၊ ခိုး၊ ခွေးတို့ကို ဒါနပြုပါ။ သံဃာထံ အရှင်မြတ်များကို နေ့စဉ်ဆွမ်းလောင်းပါ။ လပြည့်နေ့ရောက်တိုင်း ဘုရားရှင်အား ပန်းပေါင်းစုံ ဆက်ကပ်ပါ။

အသက် ၁၆၊ ၂၄၊ ၃၂၊ ၄၀၊ ၄၈၊ ၅၆၊ ၆၄၊ ၇၂၊ ၈၀ ရှိသူများအဖို့

အလုပ်အကိုင်အခက်အခဲရှိပါက သောကြာသားသမီးတို့နှင့် တိုင်ပင်ဆောင်ရွက်ပါ။ (၃)ဂဏန်းကို ရှောင်ကြဉ်ပြီး အလုပ်လုပ်ပါ။ စက်အဟောင်းများ အဝင်မခံပါနှင့်။ အမှုအခင်းဖြစ်နေသူကို ညအိပ်လက်မခံပါနှင့်။ ဆေးဝါးများကို ကိုယ့်သဘောနှင့်ကိုယ် မမှီဝဲပါနှင့်။ လူမှုရေးအတိုက်အခံများလွန်းပါက သမ္မုဒ္ဒေါဂါထာတော်၊ ကျန်းမာရေးနှင့်ပတ်သက်လျှင် တရဏပရိတ်ထော် ပရိမိတ္တဇာလသုတ်တော်များကို အဓိဋ္ဌာန်ထား၍ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။ အကြံအစည်ပြုမည်ဆိုပါက အင်္ကျီအနက်ရောင် ဝတ်မသွားပါနှင့်။ အလုပ်လျှောက်ထားသူများ အဆင်ပြေပါလိမ့်မည်။

လုပ်ငန်းသစ်အတွက် တနင်္ဂနွေနေ့နံနက် (၉:၀၀)မှ (၁၀:၃၀)နာရီအကြားတွင် ဆောင်ရွက်ပါ။ ဘာမဟုတ်သည်ကိစ္စအတွက် အိမ်ထောင်ရေး အထိအခိုက်မခံပါနှင့်။ သံသယစိတ်များကို ပယ်ဖျောက်ပါ။ အိမ်တွင်းရေးကိစ္စအတွက် စိတ်ညစ်ညူးနေပါက ဘုရားဖူးထွက်ပါ။ ပညာရေးကောင်းမွန်ပါသည်။ အပျော်အပါးလျော့ဖို့လိုသည်။ ပျိုရွယ်သူများ ချစ်သူနှင့် စိတ်ဆိုးစိတ်ကောက်ဖြစ်မည်။ ထိတိုးလိုက် (၁၊ ၄၊ ၅၊ ၆၊ ၈) ဂဏန်းတို့ကို ရွေးချယ်ပါ။ တစ်နှစ်တာ ယတြာပြုလိုပါက ဘုရားရှင်အား သကြားဆွမ်း၊ သစ်သီးဆွမ်းများ မပြတ်တမ်း ကပ်လှူပါ။ စာကလေးများကို ဘေးမဲ့လွှတ်ပါ။ ရောဂါဝေဒနာရှင်များနှင့်တွေ့လျှင် တတ်အားသရွေ့ ဒါနပြုပေးပါ။

အသက် ၁၇၊ ၂၅၊ ၃၃၊ ၄၁၊ ၄၉၊ ၅၇၊ ၆၅၊ ၇၃၊ ၈၁ ရှိသူများအဖို့

အလုပ်အကိုင်အခက်အခဲဖြစ်ပါက အင်္ဂါသားသမီးနှင့် တိုင်ပင်ဆောင်ရွက်ပါ။ (၇)ဂဏန်းကိုရှောင်ပြီး အလုပ်လုပ်ငန်း အကြောင်းတစ်ခုခုကြောင့် နီလာကျောက်လာရောင်းလျှင် မဝယ်လိုက်ပါနှင့်။ ငွေကြေးပြဿနာရှိသူများအား ငွေမချေးပါ။

လောင်းကစားသမားကို ညအိပ်ညနေ လက်မခံပါနှင့်။ ငွေကြေးကိုစွဲ၍ အာမခံခြင်းမျိုးကို ရှောင်ကြဉ်ပါ။ အကြောင်းမှာ သူတို့က လူမှုရေးအတိုက်အခံများသည်ဖြစ်စေ၊ ကျန်းမာရေးနှင့် ပတ်သက်လာသည်ဖြစ်စေ သရဏဂုံ(၃၀)ကို အဓိဋ္ဌာန်ပြုပြီး ပုတီးစိပ်ပါ။

ပညာရေးကံ အထူးပင်ကောင်းနေပါသည်။ ငွေကြေးကိုစွဲအတွက်ကြောင့် အိမ်ထောင်ရေးကိုစွဲ ကတောက်ကဆဲဖြစ်မည် မလိုလားအပ်ဘဲ အကုန်အကျများနေမည်။ ထိထိုးလိုပါက (၁) ၂၊ ၃၊ ၆၊ ၉)ဂဏန်းများကို ရွေးချယ်ထိုးပါ။ လုပ်ငန်းသစ်အတွက် တနင်္ဂနွေနေ့နံနက် (၉:၄၅)နာရီတိတိတွင် စတင်လုပ်ဆောင်ပါ။ တစ်နှစ်တာ ယတြာပြုလုပ်လိုပါက ဘုရားရှင်အား ဆွမ်း(၃)ပွဲ ဆက်ကပ်လှူဒါန်းပါ။ ဆွမ်းတွင် သကြား၊ ပေါက်ပေါက်၊ သစ်သီး ကြိုက်နှစ်သက်ရာထည့်ပါ။ သတ္တဝါလေးများကို ဒါနပြုပါ။ ကလေးမျက်နှာမြင်ဆဲ မိခင်လောင်းတို့အာ အလှူဒါနပြုပေးပါ။

အသက် ၁၀၊ ၂၆၊ ၃၄၊ ၄၂၊ ၅၀၊ ၅၈၊ ၆၆၊ ၇၄၊ ၈၂ ရှိသူများအဖို့

အလုပ်အကိုင်အခက်အခဲရှိပါက ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးနှင့် တိုင်ပင်လုပ်ဆောင်ပါ။ (၆)ဂဏန်းကိုရှောင်ပြီး အလုပ်လုပ်ပါ။ အရွှ်အရှင်မကင်းသော သစ်ဟောင်းများ၊ ပန်းပုရုပ်ဟောင်းများ၊ စက်ယန္တရားဟောင်းများကို အဝင်မခံပါနှင့်။ အပျော်အပါးမကပ်မာသူကို အပေါင်းအသင်းမလုပ်ပါနှင့်။ ဆိုင်ကယ်အန္တရာယ်ရှိသည်။ သတိနှင့် စီးနင်းပါ။ ကျီး၊ ခိုများကို အစာကျွေးပါ။ မျက်စိဝေဒနာရှင်၊ စိတ်ဝေဒနာရှင်များကို ဒါနပြုပါ။ ကျန်းမာရေးနှင့် ပတ်သက်လျှင် ပရိမိတ္တဇာလသုတ်တော်ကို အဓိဋ္ဌာန်နှင့် ရွတ်ဖတ်သရဏဂုံ ပေးပါ။ အိမ်ထောင်ရေးအဆင်ပြေအောင် နားပူနားဆာမလုပ်ပါနှင့်။

လုပ်ငန်းသစ်အတွက် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နံနက် (၆:၀၀)မှ (၇:၃၀)နာရီကြားတွင် စတင်လုပ်ဆောင်ပါ။ ပျို့ဖူးသံသူများ စိတ်အပြောင်းအလဲ ဖြစ်တတ်သည်။ ထိထိုးလိုပါက (၂)၊ ၄၊ ၅၊ ၈၊ ၉)ဂဏန်းများကို ရွေးချယ်ထိုးပါ။ လုပ်ငန်းခွင်စာပေ... မြေဆိုထားပါက အောင်မြင်ပါလိမ့်မည်။ ပညာရေးကံကောင်းပါသည်။ ကြီးစားသမျှ ထွန်းကားပါလိမ့်မည်။ တစ်နှစ်တာယတြာ ပြုလုပ်လိုပါက နံနက်တစ်ကြိမ်၊ ညတစ်ကြိမ် ဘုရားရှင်အား သောက်တော်ရေဆက်ကပ်ပြီး ဂုဏ်တော်ကွန်ချာကို အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးစိပ်ပါ။ ဘုရားစေတီများကို သွားရောက်ဖူးမြော်ပါ။ ပြီးမှ လိုရာခရီးသို့သွားပါ။

အသက် ၁၉၊ ၂၇၊ ၃၅၊ ၄၃၊ ၅၁၊ ၆၇၊ ၇၅၊ ၈၃ ရှိသူများအဖို့

အလုပ်အကိုင်အခက်အခဲရှိပါက အင်္ဂါသားသမီးနှင့် ပူးပေါင်းတိုင်ပင်ဆောင်ရွက်ပါ။ (၄)၊ (၈)ဂဏန်းများကို ရှောင်ကြဉ်၍ လုပ်ပါ။ အနာပါသော ကျောက်ဝင်လာပါက ခိုက်တတ်ပါသည်။ သူတစ်ပါးရောင်းခိုင်းလာသော ရတနာပစ္စည်းများနှင့် လုံးဝ မပတ်သက်ပါနှင့်။ သူတစ်ပါးကိစ္စကြား၌လည်း ဝင်မပါသင့်ပါ။ လေထိုး၊ လေနာ မဖြစ်ရလေအောင် အစာကို ချင်ချိန်၌ စားသောက်ပါ။ စီးပွားရေး၊ ကျန်းမာရေး၊ လူမှုရေးကိစ္စရပ်များအတွက် ဘုရားစေတီတစ်ဆူထံသွားရောက်၍ ဖယောင်းတိုင်(၃)တိုင် ထွန်းညှိပေးပါ။

လုပ်ငန်းသစ်အတွက် ကြာသပတေးနေ့နံနက် (၉:၀၀)နာရီတွင် စတင်လုပ်ဆောင်ပါ။ ထိထိုးလိုပါက (၃)၊ ၅၊ ၆)ဂဏန်းများကို ရွေးချယ်၍ ထိုးပါ။ ချစ်သူနှင့် ဆုံစည်းရမည့်နေ့တွင် အိမ်ထောင်ရေးကို ရှောင်ကြဉ်ပါ။ ပညာရေးကံများ အထူးကောင်းနေပါသည်။ ဝန်ထမ်းရှိသော အချိန်တို့အား ပြုန်းတီးမပစ်ပါနှင့်။ သရဏဂုံ(၃၀)ကို တစ်နှစ်ပတ်လုံး ပွားများပါက အောင်မြင်မှုများ ထူးထူးကဲကဲရရှိပြီး ရောဂါဘယများ ကင်းပျောက်သွားပါလိမ့်မည်။ တစ်နှစ်တာယတြာ ပြုလုပ်လိုပါက ဘုရားရှင်အား တစ်နှစ်ပတ်လုံး ဆွမ်း(၃)ပွဲ ကပ်လှူပါ။ ဆွမ်း၌ ပေါက်ပေါက်၊ သကြား ကြိုက်ရာကိုထည့်ပါ။ သံယာတော်အရှင်မြတ်များအား အရုဏ်ဆွမ်းလောင်းလှူပါ။ သတ္တဝါလေးများကို ဘေးမဲ့ပေးပါ။

သင်္ကြာသားသမီး

ဤနှစ်ကာလတွင် နာမည်အောင်မြင်မှုရခြင်း၊ ရပ်တန့်ထားသော လုပ်ငန်းများ အကောင်အထည်ဖော်ရခြင်းတို့နှင့် ကြုံမည်။ အကြံအစည်သစ်များကို အကောင်အထည်ဖော်ရလိမ့်မည်။ ရုတ်ခြည်းစီစဉ်လိုက်ရသော ကိစ္စများမှ ကောင်းသော

အကျိုးအမြတ်များ ရရှိမည်။ အံ့ဩလောက်အောင် အောင်မြင်မှုများ ရရှိမည်။ ယှဉ်ပြိုင်လာသူတို့အပေါ်တွင် အနိုင်ရမည်။ အတတ်ပညာဖြင့် ထွန်းပေါက်ကျော်ကြားလိမ့်မည်။ ဤနှစ်သည် သောကြာသားသမီးတို့အတွက် အထူးပွင့်လန်းမည့်နှစ် ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

အသက် ၁၈၊ ၂၆၊ ၃၄၊ ၄၂၊ ၅၀၊ ၅၈၊ ၆၆၊ ၇၄၊ ၈၂၊ ၉၀ ရှိသူများအဖို့

အလုပ်အကိုင် အခက်အခဲရှိပါက သောကြာသားသမီးနှင့် ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ဆောင်ရွက်ပါ။ (၁)ဂဏန်းကို ရှောင်ကြဉ်ပြီး အလုပ်လုပ်ပါ။ သူတစ်ပါး၏အိမ်ကို ဖျက်ကာ ရောင်းဝယ်သောအလုပ်မျိုးကို မလုပ်ပါနှင့်။ အကြံအစည်ကို အကောင်အထည် ဖော်မည်ဆိုပါက အနီရောင်ကို ရှောင်ကြဉ်ပါ။ လူများစွာ လက်မှတ်ထိုးပြီးမှ ရောင်းသောမြေကို မဝယ်ပါနှင့်။ အမှုအခင်းဖြစ်နေ သူကို အာမခံလိုက်ပါနှင့်။ ညအိပ်ညနေလက်မခံပါနှင့်။ ဦးခေါင်းမကောင်းသည့် ဝေဒနာရှင်တို့ကို တွေ့ကြုံရပါက တတ်နိုင် သလောက် ဒါနပြုပါ။ သံဃာတော်အရှင်သူမြတ်များအား အရှုတ်ဆွမ်းလောင်းလှူပေးပါ။

လုပ်ငန်းသစ်အတွက် သောကြာနေ့နံနက် (၉:၀၀)နာရီတွင် စတင်လုပ်ဆောင်ပါ။ ပညာရေးကံကောင်းသော်လည်း အပေါင်းအသင်းဖျက်လျှင် ဖျက်တတ်သည်ကို သတိထားပါ။ ရာထူးတိုးစားပေးပွဲ အောင်မြင်ပါလိမ့်မည်။ ထိထိုးမည်ဆိုပါက (၂၊ ၄၊ ၆၊ ၈၊ ၉) ဂဏန်းများကို ရွေးချယ်၍ထိုးပါ။ ချစ်သူအား အလုပ်ကိစ္စအကြောင်း သွားမပြောပါနှင့်။ စီးပွားရေးအရ ကျန်းမာရေးအရ အရေးကြီးကိစ္စဆောင်ရွက်တော့မည်ဆိုပါက ဘုရားတစ်ဆူဆူထံ ဦးစွာသွား၍ ဖယောင်းတိုင်(၆)တိုင် သွန်းညှိ ပူဇော်ပါ။ တစ်နှစ်တာယတြာပြုလုပ်လိုပါက မနက်မိုးလင်းသည်နှင့် ဘုရားရှင်အား သောက်တော်ရေ ဆက်ကပ်ပါ။ သကြားဆွမ်း ကပ်ပါ။ ပဋ္ဌာန်းဥပဒွေသနိဒွေသတော်နှင့် ပရိတ်တရားတော်များကို ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ပါ။ အများအတွက် သောက်ရေဒါနပြုပါ။

အသက် ၁၉၊ ၂၇၊ ၃၅၊ ၄၃၊ ၅၁၊ ၅၉၊ ၆၇၊ ၇၅၊ ၈၃၊ ၉၁ ရှိသူများအဖို့

အလုပ်အကိုင် အခက်အခဲဖြစ်ပါက တနင်္လာသားသမီးနှင့် တိုင်ပင်ဆွေးနွေးဆောင်ရွက်ပါ။ (၃)ဂဏန်းကို ရှောင်ပြီး အလုပ်လုပ်ပါ။ ရပ်ဝေး၌ အရှုပ်အရှင်ဖြစ်နေသော စက်၊ စက်ရုံတို့ကို မဝယ်မိပါစေနှင့်။ ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးလာရောင်းသော လက် ဝတ်ရတနာတို့ကို ရှောင်ပါ။ ပြဿနာဖြစ်တတ်ပါသည်။ အာမခံခြင်းတို့ကိုလည်း ရှောင်ပါ။ လေရောဂါဝေဒနာရှင်တို့အား ကြိုသလို လှူဒါန်းဒါနပြုပါ။ သံဃာတော်အရှင်သူမြတ်များကို ထီး၊ ဝိနပ်၊ စာအုပ်၊ သင်္ကန်းတို့ လှူဒါန်းပေးပါ။ စာကလေးများကို မကြာ ခဏကေးမဲ့လွတ်ပေးပါ။ ကျန်းမာရေး၊ စီးပွားရေးအတွက် အကြောင်းကြီးငယ်ရှိပါက ဘုရားတစ်ဆူဆူထံ သွားရောက်ပြီး ဆီမီး (၉)တိုင် ပူဇော်ပါ။

လုပ်ငန်းသစ်ကို တနင်္လာနေ့နံနက် (၆:၀၀)မှ (၇:၃၀)နာရီအကြားတွင် ဆောင်ရွက်ပါ။ ပညာရေးကံကောင်းနေပါသည်။ ကြီးစားအားထုတ်မှု ကြီးမားလေလေ အောင်မြင်မှုကြီးမားလေလေ ဖြစ်မည်။ အိမ်တွင်းရေး ဆူညံမှုပူပူဖြစ်ရလေအောင် ဆင်ခြင်နေ ထိုင်ပါ။ ပျိုရွယ်သူတို့အဖို့ အထူးပင် စန်းပွင့်နေပါလိမ့်မည်။ ထိထိုးလိုပါက (၂၊ ၅၊ ၇၊ ၉)ဂဏန်းများကို ရွေးချယ်ထိုးပါ။ တန်ဖိုး မရှိသော ကျောက်များဝင်လာပါက လာဘ်တိတ်တတ်ပါသည်။ တစ်နှစ်တာယတြာပြုလိုပါက ဘုရားရှင်အား တစ်နှစ်ပတ်လုံး ထန်းလျက်ဆွမ်းကပ်လှူပါ။ ဂုဏ်တော်ကွန်ချာကို အဇီဋ္ဌာန်ပုတီးစိပ်ပါ။ လပြည့်နေ့ရောက်ပါက ပန်းပေါင်းစုံ (၉)မျိုး၊ သစ်သီး (၉)မျိုးကို ဆက်ကပ်ပါ။

အသက် ၂၀၊ ၂၁၊ ၂၈၊ ၂၉၊ ၃၆၊ ၃၇၊ ၄၄၊ ၄၅၊ ၅၂၊ ၅၃၊ ၆၀၊ ၆၁၊ ၆၈၊ ၆၉၊ ၇၆၊ ၇၇၊ ၈၄၊ ၈၅ ရှိသူများအဖို့

အလုပ်၌ အခက်အခဲရှိပါက ကြာသပတေးသားသမီးနှင့် တိုင်ပင်ဆွေးနွေးဆောင်ရွက်ပါ။ (၃)နှင့် (၆)ဂဏန်းများကို ရှောင်ကြဉ်လုပ်ကိုင်ပါ။ ရတနာ(၃)ပါး၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို အစဉ်အောက်မေ့ပါ။ ငွေကြေးလှည့်လည်ခြင်းတို့ မလုပ်ပါနှင့်။ ပြဿနာဖြစ်တတ်ပါသည်။ ဥပဒေနှင့်ဆန့်ကျင်သောလုပ်ငန်းများကို ရှောင်ပါ။ သူတစ်ပါးကို အာမခံပါနှင့်။ အပျော်အပါး လွန်ကျူး သူအား ခပ်ဝေးဝေးက ရှောင်ကြဉ်ပါ။ အစာအိမ်ဝေဒနာရှင်၊ မျက်စိဝေဒနာရှင်၊ ခန္ဓာကိုယ်အောက်ပိုင်း မကောင်းသူတို့အား တတ်အားသရွေ့ ထောက်ပံ့ပါ။ ကျန်းမာရေး၊ စီးပွားရေးကိစ္စရင်များအတွက် အကြံအစည်ပြုတော့မည်ဆိုပါက ဘုရားစေတီတစ်

ဆူဆူထံသွား၍ ဆီမီး(၇)တိုင် ထွန်းညှိပူဇော်ပြီးမှ သွားပါ။

လုပ်ငန်းသစ်အတွက် ကြာသပတေးနေ့နံနက် (၇း ၂၀)နာရီတွင် စတင်လုပ်ဆောင်ပါ။ ထီထိုးလိုပါက (၁၂ ၅ ၇)ဂဏန်းများကို ရွေးချယ်ထိုးပါ။ ဤနှစ်အတွက် အကြံအစည်ပြုတိုင်း အနီရောင်၊ အနီချိုကို မဝတ်ပါနှင့်။ ပညာရေးကံကောင်းနေပါသည်။ ဆက်၍ဆက်ကာ အောင်ပွဲဆင်နေရပါလိမ့်မည်။ ဝန်ထမ်းဖြစ်ပါက သင်တန်းတက်ရလိမ့်မည်။ ရာထူးဝင်ကပေးပွဲ အောင်မြင်မည်။ အလုပ်ရလိုသူအဖို့ ပဋ္ဌာန်းကို အဓိဋ္ဌာန်ပြုကာ ရွတ်ဖတ်ပါ။ မိသားစုချမ်းမြေ့စေရေးအတွက် လိုက်လျောမှုရှိပါစေ။ ဖျံရွယ်သူများ ချစ်သူအပေါ်တွင် မာနမထားလွန်းပါနှင့်။ တစ်နှစ်တာ ယတြာပြုလိုပါက ဘုရားရှင်ထံ ထန်းလျက်ဆွမ်းဆက်ကပ်ပါ။ နိဆွမ်းဆက်ကပ်ပါ။ မေတ္တသုတ်ကို ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။

အသက် ၁၄၊ ၂၂၊ ၃၀၊ ၃၈၊ ၄၆၊ ၅၄၊ ၆၂၊ ၇၀၊ ၇၈၊ ၈၆ ရှိသူများအဖို့

အလုပ်အကိုင်အခက်အခဲရှိပါက သောကြာသားသမီးနှင့် တိုင်ပင်ဆွေးနွေးလုပ်ဆောင်ပါ။ (၅)ဂဏန်းကို ရှောင်ကြဉ်ပါ။ အရှုပ်အရှင်းဖြစ်နေသော မြေ၊ အမွေဆိုင်မြေတို့ကို မဝယ်ပါစေနှင့်။ ရပ်ဝေးတွင်ရှိနေသော ကားကို မဝယ်ပါနှင့်။ ကဏန်းအရှင်ကလေးများကို စိတ်တဒါန လွှတ်ပေးပါ။ ကျီး၊ ခို၊ ခွေး၊ ငါးကလေးများကို အစာကျွေးပါ။ သံယာတော်အရှင်သူမြတ်များ လိုအပ်သည့် ပစ္စည်းလေးပါးကို တတ်အားသရွေ့ ထောက်ပံ့လှူဒါန်းပါ။ ကျန်းမာရေး၊ စီးပွားရေးကိစ္စ၊ အရေးကြီးကိစ္စများအတွက် ဘုရားဝေတံတစ်ဆူဆူသို့ သွား၍ ဆီမီး(၆)တိုင် ကပ်လှူပူဇော်ပါ။

လုပ်ငန်းသစ်အတွက် တနင်္ဂနွေနေ့နံနက် (၁၀:၃၀)မှ (၁၂:၀၀)နာရီအကြားတွင် လုပ်ဆောင်ပါ။ ထီထိုးလိုပါက (၀၊ ၁၊ ၄၊ ၆၊ ၇၊ ၈)ဂဏန်းများကို ရွေးချယ်ထိုးပါ။ ပညာရေးကံကောင်းစေရန် ကျန်းမာရေးကရရှိပါ။ အိမ်ထောင်ရေးအဆင်ပြေစေရန် မေတ္တသုတ်ကို နေ့တိုင်းရွတ်ဖတ်သရဏ္ဍယ်ပါ။ အိမ်တွင် မီးချောင်းအကျွမ်းများရှိနေပါက စွန့်ပစ်ပါ။ ချစ်သူချင်းအဆင်ပြေစေရန် ငါးကလေး၊ ငှက်ကလေးများကို အစာကျွေးပါ။ တစ်နှစ်တာ ယတြာပြုလုပ်လိုပါက ဘုရားရှင်ကို တစ်နှစ်ပတ်လုံး သစ်သီးဆွမ်း၊ သကြားဆွမ်းများ မပြတ်တမ်း ဆက်တပ်ပြီး သမ္မုဒ္ဒေဂါထာကို မနုစဉ်(၁၀၈)ခေါက်ရွတ်ပါ။

အသက် ၁၅၊ ၂၃၊ ၃၁၊ ၃၉၊ ၄၇၊ ၅၅၊ ၆၃၊ ၇၁၊ ၇၉၊ ၈၇ ရှိသူများအဖို့

အလုပ်အကိုင်အခက်အခဲရှိပါက တနင်္ဂနွေသားသမီးနှင့် ဆွေးနွေးတိုင်ပင်လုပ်ဆောင်ပါ။ (၅)ဂဏန်းကိုရှောင်ပြီး အလုပ်လုပ်ပါ။ ပြဿနာရှိသောမြေကို မဝယ်ပါနှင့်။ ကားဆိုလျှင်လည်း ထိုနည်းလည်းကောင်းပင်။ သူများထံမှ ငွေယူပြီး အချေးအံ့ငှားမလုပ်သင့်ပါ။ မိမိမကျွမ်းကျင်သော အလုပ်အတွက် အရာရှယ်ယာမထည့်ပါနှင့်။ လက်ဝတ်ရတနာကျောက်ပစ္စည်းတို့အား တခြားသူနှင့် တစ်ဆင့်မရောင်းဝိုင်းပါနှင့်။ ခြေထောက်မကောင်းသူ၊ ခါးမကောင်းသူ၊ မျက်မမြင် စသူတို့အား တတ်အားသရွေ့ ကောင်းမှုကုသိုလ်ပြုပေးပါ။ စိတ်ညစ်ညူးနေပါက ငှက်ကလေးများကို ဘေးမဲ့လွှတ်ပေးပါ။ ကိုယ်ဝန်ဆောင်ခွမ်းပါးသူတို့ကို တွေ့လျှင် ဒါနပြုပေးပါ။

လုပ်ငန်းသစ်ကို တနင်္ဂနွေနေ့နံနက် (၁၀:၃၀)မှ (၁၂:၀၀)နာရီအကြားတွင် စတင်လုပ်ဆောင်ပါ။ ရာထူးတိုးမြေဆိုထားသူများ အခြေအနေကောင်းမွန်ပါသည်။ ပညာရေးကံကောင်းသော်လည်း အားလုတ်ကြီးပမ်းမှု မပြုပါက တိုးတက်မလာနိုင်ပါ။ အလုပ်လျှောက်ထားသူများ အလုပ်ရရှိပါလိမ့်မည်။ ဖျံရွယ်သူများ အချစ်ရေးကိစ္စ၌ ဆန္ဒအလိုကို မလိုက်ပါနှင့်။ တစ်နှစ်တာယတြာပြုလိုသူများ ဘုရားရှင်အား ဆွမ်းတော်(၃)ပွဲ အမြဲဆက်ကပ်ပါ။ စံပယ်ပန်းကပ်လှူပါ။ ကျီး၊ ခို၊ ခွေး၊ မျောက်ကလေးများကို အစာကျွေးပါ။ သရဏဂုံ (၃၀)ကို နေ့စဉ်မပျက် အဓိဋ္ဌာန်ထားပြီး ပုတီးစိပ်ပါ။ ထီထိုးလိုပါက (၁၊ ၃၊ ၄၊ ၇၊ ၈) ဂဏန်းများကို ရွေးချယ်ပါ။

အသက် ၁၆၊ ၂၄၊ ၃၂၊ ၄၀၊ ၄၈၊ ၅၆၊ ၆၄၊ ၇၂၊ ၈၀၊ ၈၈ ရှိသူများအဖို့

အလုပ်အကိုင်၌ အခက်အခဲရှိပါက တနင်္လာသားသမီးနှင့် ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ဆောင်ရွက်ပါ။ (၇)ဂဏန်းကို ရှောင်ပြီး အလုပ်လုပ်ပါ။ အိမ်ဟောင်းကိုဖျက်ပြီး လာရောင်းပါက မဝယ်ပါစေနှင့်။ အင်းများ၊ အဆောင်များကို ရှောင်ပါ။ လူမျိုးကွဲတစ်ယောက်က ရှယ်ယာထည့်ခိုင်းလျှင် လုံးဝမထည့်ပါနှင့်။ လာဘ်လာဘနှင့်ဆိုင်ပါက ဘုရားရှင်ကို သောက်တော်ရေကပ်ပြီး ဒီဝါတပတ်ဂါထာကို အဓိဋ္ဌာန်နှင့်စိပ်ပါ။ ကျန်းမာရေးတွက် ဗုဒ္ဓသာဂါထာကို အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးစိပ်၍ လမ်းများများလျှောက်ပေးပါ။

လုပ်ငန်းသစ် စတင်လိုပါက တနင်္လာနေ့နံနက် (၆:၀၀)မှ (၇:၃၀)နာရီကြားတွင် ဆောင်ရွက်ပါ။ ပညာရေးကော်မရှင်းပါသည်။
ပို၍ ကြိုးစားဖို့လိုပါသည်။ အချစ်ရေးအတွက် ဘုရားစေတီသို့သွား၍ ဂြိုဟ်(၈)ခွင်လုံး၌ ရေသပ္ပာယ်ပါ။ မင်္ဂလာကျက်သရေကင်းမဲ့သော
ရုပ်ပုံကားချုပ်များ မချိတ်ဆွဲပါနှင့်။ အဝတ်အစားများကိုလည်း မဝတ်ပါနှင့်။ ထိထိုးလိုပါက (၂၊ ၃၊ ၄၊ ၅၊ ၆)ဂဏန်းများကို
ရွေးချယ်ထိုးပါ။ တစ်နှစ်တာယတြာပြုလိုပါက ဘုရားရှင်အား တနင်္လာနံ အသီး၊ အညွန့်ပန်းများ၊ ဆွမ်းများကို ကပ်လှူပါ။
သောက်တော်ရေကို နံနက်တစ်ခါ၊ ညတစ်ခါကပ်ပါ။ ယပ်တော်သွင်းပြီး ပူဇော်ပါ။

အသက် ၁၇၊ ၂၅၊ ၃၃၊ ၄၁၊ ၄၉၊ ၅၇၊ ၆၅၊ ၇၃၊ ၈၁၊ ၈၉ ရှိသူများအဖို့

အလုပ်အကိုင်၌ အခက်အခဲရှိပါက ကြာသပတေးသားသမ်းနှင့် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်လုပ်ကိုင်ပါ။ (၆)ဂဏန်းကိုရှောင်ပြီး
အလုပ်လုပ်ပါ။ ပြဿနာရှိ၍ သူတစ်ပါး ခဏလာအပ်သော ကျောက်၊ ကားတို့ကို အဝင်မခံပါနှင့်။ သစ်စက်အဟောင်းကို
လက်မခံပါနှင့်။ တစ်ပါးသူအား ငွေမချေးရ။ ယာဉ်မောင်းရာ၌ အထူးသတိထားပါ။ ကျန်းမာရေးကိစ္စအတွက် ပရိမိတ္တဇာလသုတ်၊
လာဘ်လာဘကိစ္စအတွက် ပဟာဝေဒဗ္ဗမန္တနိတော်၊ အတိုက်အခံကိစ္စအတွက် မေတ္တသုတ်တို့ကို အဓိဋ္ဌာန်ပြုကာ ရွတ်ပတ်ပွားများပါ။
အရေးတကြီးကိစ္စရှိပါက ဘုရားစေတီတစ်ဆူဆူထံသွားကာ ဆီမီး(၅)ကိုင် ထွန်းညှိပူဇော်ပါ။ ဆေးလှူပါ။ ငါးအရှင်ကလေးများ
အား ဖိစိတဒါနလွှတ်ပေးပါ။ ခွေးကို အစာကျွေးပါ။

လုပ်ငန်းသစ်အတွက် ကြာသပတေးနေ့နံနက် (၇:၀၀)နာရီတွင် စတင်လုပ်ဆောင်ပါ။ ပညာရေးကော်မရှင်း၊ ကောင်းမွန်ပြီး
ပညာတော်သင်အဖြစ်ပင် စေလွှတ်ခံရမှုမျိုး ကြိုပါလိမ့်မည်။ ရာထူးတိုး စာမေးပွဲအောင်မြင်မည်။ မိသားစုအတွင်းသို့ ကြားစကားများ
သယ်ဆောင်မလာပါနှင့်။ စိတ်ဝမ်းကွဲတတ်ပါသည်။ ပျိုရွယ်သူများ အချစ်ရေးခိုင်မြဲစေရန်အတွက် ခိုကလေးများကို အစာကျွေးပါ။
ထိထိုးလိုပါက (၃၊ ၅)ဂဏန်းများပါအောင် ရွေးချယ်ထိုးပါ။ တစ်နှစ်တာယတြာ ပြုလိုလိုပါက ဘုရားရှင်အား ဝေါက်ပေါက်ဆွမ်း
များ၊ ပန်းပေါင်းစုံများနှင့် ပူဇော်ပါ။ လပြည့်နေ့ရောက်တိုင်း မုန့်လုံးရေပေါ် ဆွမ်းကပ်လှူပါ။ ပတ်ဝန်းကျင်ကို ဝေငှပေးပါ။

စနေ့သားသမီး

ဤတစ်နှစ်တာကာလသည် အထွတ်အထိပ်သို့ ရှိဆောင်ပေးသော ဖြစ်ရပ်များ ကြုံရုံသာမက လက်တွေ့ကျကျ
အကျိုးပေးမှုများနှင့်လည်း ရင်ဆိုင်ရပါလိမ့်မည်။ ရိုးသားမှု၊ ကြိုးစားမှုတို့နှင့် ပေါင်းစပ်၍ အခွင့်အလမ်းတို့ ပွင့်လန်းလာကာ
အောင်မြင်မှုများ ရရှိပါလိမ့်မည်။ မျှော်လင့်မထားသော ဘဝ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာများ ရရှိလာမည်။ အပြောင်းအလဲများစွာ၏ ဦးတည်
ချက်သည် အောင်မြင်မှုရှိရာသို့သာ ဖြစ်နေပါလိမ့်မည်။ အခက်အခဲအလုံးစုံကို ကျော်လွှားနိုင်လိမ့်မည်။ စိတ်ကူးထားသမျှ
အကောင်အထည်ဖော်ခွင့်ရလာလိမ့်မည်။ ငွေကြေးဥစ္စာတို့ တိုးပွားကာ ဂုဏ်သတင်းကျော်စောပါလိမ့်မည်။

အသက် ၁၃၊ ၂၁၊ ၂၉၊ ၃၇၊ ၄၅၊ ၅၃၊ ၆၁၊ ၆၉၊ ၇၇၊ ၈၅ ရှိသူများအဖို့

အလုပ်အကိုင် အခက်အခဲကြုံရပါက ဗုဒ္ဓဟူးသားသမ်းနှင့် တိုင်ပင်ဆွေးနွေး လုပ်ဆောင်ပါ။ (၂)ဂဏန်းကို ရှောင်၍
အလုပ်လုပ်ပါ။ အရှုပ်အရှင်းမကင်းသော စက်ပစ္စည်းအဟောင်း၊ ယာဉ်ဟောင်း၊ စက်ရုံဟောင်းတို့နှင့် လုံးဝမပတ်သက်သင့်ပါ။
အမှုအခင်းဖြစ်နေသူကို ညအိပ်လက်မခံရ။ ကျန်းမာရေးအတွက် ဆေးကို ကိုယ့်သဘောနှင့်ကိုယ် မသောက်ပါနှင့်။ တတ်ကျွမ်း
နားလည်သူတို့နှင့် တိုင်ပင်ပြီးမှ သောက်ပါ။ အကြောင်းကြီးငယ်ရှိပါက 'ရွှေ' နာမတော်ပါရှိသော ဘုရားစေတီထံသွားရောက်၍
ဂြိုဟ်(၈)ခွင်လုံးအား ရေသပ္ပာယ်ပေးပါ။ စာကလေးများကို ဖိစိတဒါနလွှတ်ပေးပါ။

လုပ်ငန်းသစ်အတွက် သောကြာနေ့နံနက် (၇:၀၀)နာရီတွင် စတင်လုပ်ဆောင်ပါ။ ပညာရေးနှင့် ပတ်သက်၍ အများ၏
အတုယူစရာတောင် ဖြစ်လာရပါလိမ့်မည်။ ရာထူးတိုး စာမေးပွဲကောင်းစွာ အောင်မြင်မည်။ အိမ်ထောင်ရှင်များအဖို့ တစ်ဦးအပေါ်
တစ်ဦး သံသယစိတ်များ မပွေးဖွားဖို့လိုသည်။ ပျိုရွယ်သူများ အချစ်ရေးကိစ္စ အဆင်ပြေစေရန် ငှက်ကလေးများ၊ ငါးကလေးများ
ကို ဖိစိတဒါနလွှတ်ပေးပါ။ ထိထိုးလိုပါက (၄၊ ၅၊ ၆၊ ၈) ဂဏန်းများကို ရွေးချယ်ထိုးပေးပါ။ တစ်နှစ်တာယတြာပြုလိုပါက

ဘုရားရှင်အား နံနက်တိုင်း သောက်တော်ရေနှင့် သကြားဆွမ်းကို ကပ်လှူပါ။ ပဋ္ဌာန်းဥပဒေသ နိဒ္ဒေသတော်ကို နေ့စဉ်မပြတ် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။ လပြည့်နေ့ရောက်တိုင်း သစ်သီးပေါင်းစုံ၊ ပန်းပေါင်းစုံ၊ မုန့်လုံးရေပေါ်ဆွမ်းများ ကပ်လှူပေးပါ။

အသက် ၁၄၊ ၂၂၊ ၃၀၊ ၃၈၊ ၄၆၊ ၅၄၊ ၆၂၊ ၇၀၊ ၇၈၊ ၈၆ ရှိသူများအဖို့

အလုပ်အကိုင် အခက်အခဲဖြစ်နေပါက စနေသားသမီးနှင့် ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ဆောင်ရွက်ပါ။ (၁)ဂဏန်းကို ရှောင်၍ အလုပ်လုပ်ပါ။ သူတစ်ပါးအိမ်က သစ်ဟောင်းတို့ကို ကိုယ့်အိမ်သို့ ယူမဆောက်ပါနှင့်။ အမွေဆိုင်မြေကို မဝယ်ယူမိပါစေနှင့်။ အိမ်ထောင်ပျက်၊ အိမ်ထောင်ကွဲများကို ညအိပ်လက်မခံပါနှင့်။ အကြာအစည်နှင့် အပြင်ထွက်ရလျှင် အင်္ကျီနီကို ဝတ်မသွားပါနှင့်။ ဘုရားစေတီများ၌ အဆင်ပြေသလို ထီးလှူပါ။ ထီးတော်၊ စိန်ဖူးတော်အတွက် လျှပ်စစ်မီးများကိုလည်း မကြာခဏလှူဒါန်းပေးသင့်ပါသည်။

လုပ်ငန်းသစ်အတွက် စနေနေ့နံနက် (၉:၀၀)နာရီတွင် စတင်လုပ်ဆောင်ပါ။ ပညာရေးကံကောင်းပါသည်။ အလွန်စိန်ခဲသော အစားအသောက်များကို ရှောင်ပါ။ တက်စာများကို ဆင်ခြင်ပါ။ လုပ်ငန်းခွင်စာမေးပွဲ အောင်မြင်ပါလိမ့်မည်။ အချစ်ရေးအဆင်ပြေမည်။ ထိထိုးလိုပါက (၂၊ ၃၊ ၄၊ ၅)ဂဏန်းများကို ရွေးချယ်ထိုးပါ။ ကျန်းမာရေးအတွက် ဓာရဏပရိတ်၊ အတိုက်အခံကိစ္စအတွက် သရဏာ(၃၀)တို့အား အဓိဋ္ဌာန်ထား ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။ တစ်နှစ်တာ ယတြာပြုလိုပါက ဘုရားရှင်အား ထန်းလျက်ဆွမ်းဆက် ကပ်လှူဒါန်းပါ။ စနေနံဆွမ်း၊ အသီး၊ အပွင့်၊ အညွန့်တို့အား မပြတ်တမ်းလှူပါ။ ဂုဏ်တော်(၉)ပါး ပုတီးစိပ်ပါ။ သံဃာတော်အရှင် သူမြတ်များကို အရက်ဆွမ်းလောင်းလှူပါ။

အသက် ၁၅၊ ၁၆၊ ၂၃၊ ၂၄၊ ၃၁၊ ၃၂၊ ၃၉၊ ၄၀၊ ၄၇၊ ၄၈၊ ၅၅၊ ၅၆၊ ၆၃၊ ၆၄၊ ၇၁၊ ၇၂၊ ၇၉၊ ၈၀၊ ၈၆၊ ၈၇ ရှိသူများအဖို့

အလုပ်အကိုင် အခက်အခဲရှိပါက စနေသားသမီးများနှင့် တိုင်ပင်ညှိနှိုင်းလုပ်ဆောင်ပါ။ (၄)ဂဏန်းကိုရှောင်ပြီး အလုပ်လုပ်ပါ။ ရွှေဟောင်း၊ ရွှေပျက်များ လုံးဝအဝင်မခံပါနှင့်။ အဆောင်၊ အင်း၊ လက်ဖွဲ့များလည်း အဝင်မခံပါနှင့်။ ငွေကြေးပြဿနာဖြစ်နေသူကို ချေးငှားခြင်းမပြုပါနှင့်။ အမှုဖြစ်နေသူအား ညအိပ်လက်မခံရ။ သူတစ်ပါးစကားကို ကိုယ့်စကားအဖြစ်မခံပါနှင့်

လုပ်ငန်းသစ်အတွက် စနေနေ့နံနက် (၉:၀၀)နာရီတွင် စတင်လုပ်ဆောင်ပါ။ ပညာရေးကံကောင်းပါသည်။ အများတကာထက် ထူးချွန်မည်။ လုပ်ငန်းခွင်သင်တန်းများ တက်ရောက်ရတတ်သည်။ အိမ်တွင်းရေး မိအားချမ်းမေ့ရန် ကျက်သရေကင်းမဲ့သော နိမိတ်မကောင်းသော ပုံများအား အိမ်တွင်း၌ မချိတ်ဆွဲပါနှင့်။ ပန်းအလှအဖိုးအတွင်း အနီရောင်ပန်းများ မထိုးမိပါစေနှင့်။ ပျိုရွယ်သူများ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး စိတ်ဆိုးစိတ်ကောက် ဖြစ်တတ်သည်။ ထိထိုးလိုပါက (၀၊ ၃၊ ၅၊ ၆၊ ၇)ဂဏန်းများကို ရွေးချယ်ထိုးပါ။ မိမိကိုယ်ကို နှိမ့်ချပါ။ မာနမထောင်လွှားပါနှင့်။ တစ်နှစ်တာ ယတြာပြုလိုပါက ဘုရားရှင်အား ထန်းလျက်ဆွမ်းကပ်လှူဒါန်းပါ။ စနေနံ အသီး၊ အပွင့်၊ အညွန့်၊ ပန်းများ၊ အာဟာရများကို ဆက်ကပ်လှူဒါန်းပါ။ ဘုန်းကြီးကျောင်းသို့သွား၍ ကုဋီကိုဆေးပါ။

အသက် ၁၇၊ ၂၅၊ ၃၃၊ ၄၁၊ ၄၉၊ ၅၇၊ ၇၃၊ ၈၁၊ ၈၉ ရှိသူများအဖို့

အလုပ်အကိုင် အခက်အခဲရှိပါက တနင်္ဂနွေသားသမီးနှင့် တိုင်ပင်ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်ပါ။ (၃)ဂဏန်းကို ရှောင်၍ အလုပ်လုပ်ပါ။ သူတစ်ပါးအမှုကိစ္စ၌ အာမမခံပါနှင့်။ အသွားအလာဆင်ခြင်ပါ။ မဆိုင်သောစကားတို့ မပြောရ။ လျှပ်စစ်ကြိုးများကို အကာအကွယ်မရှိဘဲ မကိုင်တွယ်ရ။ ယာဉ်မောင်းလျှင် သတိထားပါ။ စာကလေးများ လွှတ်ပေးပါ။ ဝေဒနာရှင်များအား ဆေးဝါး၊ အာဟာရလှူဒါန်းပါ။ အရေးကိစ္စကြုံပါက စေတီတစ်ဆူဆူသို့ သွား၍ ဆီမီး(၁၀)တိုင် ထွန်းညှိပူဇော်ပါ။

လုပ်ငန်းသစ်အတွက် သောကြာနေ့နံနက် (၇:၀၀)နာရီတွင် စတင်လုပ်ဆောင်ပါ။ ပညာရေးကံကောင်းသော်လည်း အဖျားမရှူးရန် သတိထားပါ။ အလုပ်လျှောက်ထားသူများ အခြေအနေကောင်းပါသည်။ မိသားစုအတွင်း ဘေးစကားများ အဝင်မခံပါနှင့်။ ပျိုရွယ်သူများ စိတ်အလိုဆန္ဒကို မလိုက်ပါနှင့်။ ထိထိုးလိုပါက (၁၊ ၂၊ ၆၊ ၉)ဂဏန်းများကို ရွေးချယ်ထိုးပါ။ တစ်နှစ်တာ ယတြာပြုလိုပါလျှင် ဘုရားရှင်အား တစ်နှစ်ပတ်လုံး တနင်္ဂနွေ အသီး၊ အပွင့်၊ အညွန့်၊ အာဟာရများ ဆက်ကပ်လှူဒါန်းပါ။ လပြည့်နေ့ရောက်တိုင်း အောင် နာမတော်ရှိသည့် ဘုရားစေတီထံသွားကာ ပူဇော်ပါ။ ကုသိုလ်ပြုပါ။ အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးစိပ်ပေးပါ။

အသက် ၁၈၊ ၂၆၊ ၃၄၊ ၄၂၊ ၅၀၊ ၅၈၊ ၆၆၊ ၇၄၊ ၈၂၊ ၉၀ ရှိသူများအဖို့

အလုပ်အကိုင် အခက်အခဲရှိပါက တနင်္ဂနွေသားသမီးနှင့် တိုင်ပင်လုပ်ဆောင်ပါ။ (၇)ဂဏန်းကိုရှောင်ပြီး အလုပ်လုပ်ဆောင်ကြေးပြဿနာပေါင်းစုံတွင် ကြားညှပ်မခံပါနှင့်။ အာမခံခြင်း မရပါနှင့်။ စာကလေးများ လွှတ်ပေးပါ။ ချို့တဲ့သော ကိုယ်ဝန်ဆောင်လောင်းများအား ဆေးဝါး၊ အာဟာရလှူဒါန်းပါ။

လုပ်ငန်းသစ်အတွက် အင်အားစနစ် (၇၀၀)နာရီတွင် စတင်လုပ်ဆောင်ပါ။ ပညာရေးကံ အထူးကောင်းမွန်ပါသည်။ အိမ်ထောင်ရေး၌ တကျက်ကျက်အဖြစ်မခံပါနှင့်။ အထူးပင် လာဘ်ပိတ်တတ်ပါသည်။ အလုပ်လျှောက်ထားသူများ အဆင်ပြေပါသည်။ ချစ်မှုရေးရာကိစ္စများ အဆင်ပြေပါလိမ့်မည်။ ထိထိုးလိုပါက (၁၊ ၂၊ ၃၊ ၆၊ ၉)ဂဏန်းများကို ရွေးချယ်တိုးပါ။ တစ်နှစ်လယ်ကြာပြုလိုပါက တနင်္ဂနွေနှင့်ဆိုင်သော ပန်း၊ သစ်သီး၊ အာဟာရထွေးများကို ဘုရားရှင်အား ကပ်လှူပူဇော်ပါ။ ပဋ္ဌာန်းဥဒ္ဒေသနိဒ္ဒေသတော်ကို နေ့စဉ်အဓိဋ္ဌာန်ပြု ရွတ်ဆိုပါ။ ဘုရားကျောင်းကန်သို့သွား၍ သန့်ရှင်းရေးဆောင်ရွက်ပါ။ လမ်းများပျက်နေက သဲခင်းထမ်း

အသက် ၁၉၊ ၂၇၊ ၃၅၊ ၄၃၊ ၅၁၊ ၅၉၊ ၆၇၊ ၇၅၊ ၈၃၊ ၉၁ ရှိသူများအဖို့

အလုပ်အကိုင် အခက်အခဲရှိပါက ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးနှင့် ညှိနှိုင်းတိုင်ပင် ဆောင်ရွက်ပါ။ (၅)ဂဏန်းကို ရှောင်၍ အလုပ်လုပ်ဆောင်မဝယ်တော့ဟု ဆုံးဖြတ်ထားသည့်မြေအား လာရောင်းပါက မဝယ်ပါနှင့်။ အိမ်ထောင်ရေးပြုကဲ့သို့အား မြှောက်ပင့်မပေးပါနှင့်။ စကားကို ဆင်ခြင်ပြောပါ။ စကားမှားသွားလျှင် ရှင်းရခက်တတ်ပါသည်။ ငှက်များကို စိတ်တဒါလွှတ်ပေးပါ။

လုပ်ငန်းသစ်ကို စတင်မည်ဆိုပါက တနင်္လာနေ့နံနက် (၆:၀၀)မှ (၇:၀၀)နာရီကြားတွင် ဆောင်ရွက်ပါ။ ပညာရေးပတ်သက်လျှင် ကြိုးစားမှု၊ အားထုတ်မှုရှိဖို့ လိုပါသည်။ ပျိုရွယ်သူများ ချစ်မှုရေးရာ၌ အထူးပင်ပွင့်လန်းနေပါလိမ့်မည်။ ဤသစ္စာတရားကို စောင့်ထိန်းဖို့လိုသည်။ ထိထိုးလိုပါက (၂၊ ၄၊ ၈)ဂဏန်းများကို ရွေးချယ်တိုးပါ။ ရာထူးကိစ္စအတွက် ပဋ္ဌာန်းဥဒ္ဒေသနိဒ္ဒေသတော်၊ အတိုက်အခံကိစ္စအတွက် သမ္မုဒ္ဒေါဂါထာတော်၊ ကျန်းမာရေးအတွက် ဓာတ်ကြိုးလေးပါးဆွမ်းတော် စသည်တို့ကို လုပ်ဆောင်ပေးပါ။ တစ်နှစ်တာ ယတြာပြုလိုပါက ဘုရားရှင်အား ဗုဒ္ဓဟူးနံ အသီး၊ အပွင့်၊ အညွန့်၊ အာဟာရထွေးများကို မပြတ်တမ်းကပ်လှူပူဇော်ပါ။ ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို အဓိဋ္ဌာန်ပုတီး နေ့စဉ်စိပ်ပေးပါ။ ငှက်ကလေးများကို အစာကျွေးပါ။ စိတ်ဝေဒနာရှင်၊ မျက်စိဝေဒနာရှင်များအား တတ်အားသရွေ့ ထောက်ပံ့ကူညီပါ။

အသက် ၂၀၊ ၂၈၊ ၃၆၊ ၄၄၊ ၅၂၊ ၆၀၊ ၆၈၊ ၇၆၊ ၈၄ ရှိသူများအဖို့

အလုပ်အကိုင် အခက်အခဲရှိပါက အင်အားစနစ်နှင့် တိုင်ပင်ညှိနှိုင်းလုပ်ဆောင်ပါ။ (၇)ဂဏန်းကိုရှောင်ပြီး အလုပ်လုပ်ဆောင်လျှင် ကွဲက ငင်းခါအလုပ်၌ ရှယ်ယာဝင်ခိုင်းလျှင် လုံးဝမဝင်ပါနှင့်။ သူတစ်ပါးရေးငါးချသည့် အလုပ်ဟောင်းကို ဝယ်ယူလုပ်ကိုင်ခြင်းကိုလည်း ရှောင်ကြဉ်ပါ။ တစ်ဖက်သားအပေါ် မှီခိုမှု၊ မျှစ်ချိုး ပြောတတ်သည့် လူစားတို့ကိုလည်း ရှောင်ပါ။ လေရောဂါထောက်ရှင်တို့ကို ဆေးဝါးဒါနပြုပါ။ ရေသတ္တဝါကလေးများအား မကြာခဏဘေးမဲ့လွှတ်ပေးပါ။

လုပ်ငန်းသစ်အတွက် အင်အားစနစ် (၇၀၀)တွင် စတင်လုပ်ဆောင်ပါ။ ပညာရေးမှာ အရှိန်အဟုန်ကောင်းနေပါသည်။ ကြိုးစားလေ အောင်မြင်မှုရလေဖြစ်မည်။ ပျိုရွယ်သူများ ချစ်မှုရေးရာအတွက် စိတ်မသက်သာစရာ အဖြစ်မျိုးကြုံမည်။ ဗုဒ္ဓက အစားများဝတ်ပြီး ချစ်သူထံမသွားမိပါစေနှင့်။ ထိထိုးလိုပါက (၁၊ ၃၊ ၅၊ ၆)ဂဏန်းများကို ရွေးချယ်တိုးပေးပါ။ တစ်နှစ်တာယတြာပြုလိုပါက ဘုရားရှင်အား ပန်းပေါင်းစုံဖြင့် ပူဇော်ပါ။ ပေါက်ပေါက်ဆွမ်း၊ မုန့်လုံးရေပေါ်ဆွမ်းများ ကပ်လှူပါ။ လပြည့်နေ့ရောက်တိုင်း ဘုရားရှင်အား ပန်းပေါင်း (၅)မျိုးနှင့် ပူဇော်ပါ။ အရေးတကြီးကိစ္စ ဆောင်ရွက်စရာရှိပါက အနောက်ဘက်အရပ်သို့လှည့်သရဏဂုံ ရွတ်ပြီးမှသွားပါ။

လိုရာဆန္ဒ၊ အမှန်ပင် ပြည့်ဝကြပါစေ
မင်္ဂလာဦးရွှေအိ

ရွှေ့ကပ်ထူးတွေ တစ်ပွေ့ကြီး ယူရအောင်

၂၀၁၃-ခုနှစ်(၁၀ တန်းစာမေးပွဲ ဖြေသူများအတွက် အစီအရင်)

▶▶ ဒေါက်တာစောယုနွယ် ◀◀

ကျွန်မတို့ တူသားနာမည်တွေ သားတွေ သမီးတွေ ဘဝအတွက် အရေးကြီးသော မိမိတို့၏ အောင်မြင်မှုပန်းတိုင်ကို လှမ်းကိုင်နိုင်ဖို့အတွက် တစ်ခန်းတစ်ကဏ္ဍမှ ပါဝင်သော အခြေခံပညာရေး အထက်တန်းစာမေးပွဲကြီး တစ်ပတ်ကျော် ပြီး ရောက်ရှိလာပြီ။

၂၀၁၃-ခုနှစ် စာမေးပွဲကြီးကတော့ ကျောင်းသား ကျောင်းသူလေးတွေရဲ့ နှလုံးလေးကို ဆွနေပါပြီ။

ယခင်ခေတ်ကာလက ပညာရေးဟာလည်း ခေတ်မကောင်းခဲ့လို့ ပညာရေးအဆင့်အတန်းတွေ နိမ့်ကျခဲ့တယ်လို့ ယူဆပြီး အခုခေတ်ကာလမှာ ပိုမိုမြင့်မားသော ပညာရပ်တွေဖြင့် ကျောင်းသားကျောင်းသူလေးတွေရဲ့ ပညာရေးကို မြှင့်တင်ပြီး အဆင့်မြင့် ပညာရေးတွေ ပြုလုပ်မယ်၊ နိုင်ငံတကာ ပညာရေးကိုမိအောင် မြှင့်တင်မယ်လို့ ကြွေးကြော်နေတဲ့ အချိန်ကာလ ဖြစ်ပါတယ်။

ဘယ်ခေတ်ဘယ်ကာလမှာဖြစ်ဖြစ် သို့အတန်း၊ သူ့အသက်၊ သူ့အရွယ်မှာ သင်ကြားရတဲ့ ပညာရပ်တွေဟာ သူတို့အရွယ်နှင့် သူတို့တော့ အမြဲတမ်း ခက်ခဲနေတယ်။

မြင့်မားနေတယ်လို့ ကျွန်မတို့ တူသားမောင်မယ်တွေ ယူဆနေကြပါတယ်။ ဟုတ်လည်း ဟုတ်ခဲ့ပါတယ်။

အခြေခံမကောင်းတဲ့ ပညာရေး၊ အဆင့်မမြင့်တဲ့ ပညာရေးလို့ ကြွေးကြော်ခဲ့ပေမယ့်လည်း အဲဒီပညာရပ်ကို လိုက်မိအောင် ကြိုးစားနိုင်ဖို့ ကြိုးစားနိုင်တဲ့ ကျောင်းသား ကျောင်းသူဟာ အနည်းစုပါ။ သိပ်ပြီး IQ မြင့်မားတယ်ဆိုတဲ့ ကျောင်းသားကျောင်းသူ၊ ပညာပါရမီရှိတဲ့ ကျောင်းသား ကျောင်းသူ အနည်းစုသာ ပါခဲ့တာပါ။

အဲဒီအနည်းစုဟာလည်း မိမိတို့ရဲ့ ပညာသင်ခဲ့ရတဲ့ နိုင်ငံတော်အစိုးရရဲ့ အခြေခံပညာအထက်တန်းကျောင်းကြီးတွေမှာ ပညာသင်ကြားမှုအပြင် အဖက်ဖက်က ကူညီထောက်ပံ့အားပေးမှုတွေ ငွေကြေးအထောက်အပံ့တွေကို တိုးတက်အောင်မြင်မှု ရရှိခဲ့တဲ့လူတွေပါ။

ကျောင်းသားကျောင်းသူ အများစုကတော့ ခေတ်မကောင်းတော်ကြီးရဲ့ အရိပ်အာဝါသကိုခိုပြီး မိမိတို့ရဲ့ အဘယ့်ပိုင် ဆရာ၊ ဆရာမတွေရဲ့ သင်ကြားမှုနဲ့ အောင်မြင်ကြိုဆိုမိလားလားလေးတွေပါ။ အဲဒီတော့ အနည်းငယ် ကွာခြားလည်း ရှိပါတယ်။

တကယ်ကြိုးစားတဲ့ သူတိုင်းကတော့ ကြိုးစား သလောက် အောင်မြင်မှု ရမှာပါ။

နောက်ပြီး ကျွန်မတို့ပညာရှင်တွေကလည်း ကလေး တွေ စိတ်ဓာတ်တက်ကြွအောင် ကျန်းမာရေး အနှောင့်အယှက် တွေ မဖြစ်အောင် စာမေးပွဲ မဖြေခင်ကာလ၊ ဖြေဆဲကာလ တွေမှာ လူမှုရေးအညံ့တွေ မဖြစ်အောင် ကူညီအားဖြည့်ပေး ကြတာပါ။

ဗေဒင်ဆရာဆီ ဗေဒင်မေးမှ စာမေးပွဲအောင်မယ်၊ ဂုဏ်ထူးထွက်မယ်လို့ ကျွန်မတို့က မဆိုလိုပါဘူး။ သူတို့ ကြိုးစားမှ၊ သူတို့ စာကျက်မှ၊ သူတို့ တတ်မှ အောင်မှာပါ။ သူတို့ရဲ့ ဉာဏ်နဲ့ ဇွဲနဲ့ ကြိုးစားသင်ယူလေ့ကျင့်ပြီးမှ စာမေးပွဲ ဆိုတာ အောင်မြင်မှုရမယ့် အရာတွေ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ လည်း ကျောင်းသားကျောင်းသူလေးတွေရဲ့ ကုသိုလ်ကံကို မြှင့်ဖို့ လိုအပ်တာလေးတွေလည်း လုပ်သင့်ပါတယ်။

ကျွန်မတို့ ပြုလုပ်ပေးလိုက်တဲ့ အဆောင်တို့၊ ဗုဒ္ဓ ယတြာတို့ဆိုတာ ကလေးတွေကို၊ ကျောင်းသားကျောင်းသူ တွေကို ဆိုးကျိုးလုံးဝမဖြစ်စေချင်ပါဘူး။

လူမျိုးအသီးသီး၊ ဘာသာအသီးသီးမှာလည်း သူ့စလေ့နှင့်သူ၊ သူ့ဘာသာတရားနှင့်သူ၊ သူတို့ ယုံကြည် သက်ဝင်ရာ အဆောင်တွေကို လေးလေးနက်နက် မြတ်မြတ် နိုးနိုး ဆောင်လေ့ရှိကြပါတယ်။ အားကိုးယုံကြည်စွာ ထွတ်ထွတ်မြတ်မြတ်လေးကို ယုံကြည်စွာ ဆောင်လေ့ရှိကြ ပါတယ်။ လျှာဒါန်းစရာ လျှာဒါန်းဖွယ်ပစ္စည်းတွေကိုလည်း လေးလေးနက်နက် ယုံကြည်စွာ လျှာလေ့ရှိကြပါတယ်။

ရှေးတုန်းကလည်း သာဓကတွေ ရှိခဲ့ပါတယ်။ ရှေးတုန်းက ဘုရင်မင်းမြတ်တွေရဲ့ သားတော် သမီးတော်တွေ ပညာသင်ကြားတဲ့အခါမှာ ပညာတွေ မတတ်ခဲ့လျှင် မအောင် မြင်ခဲ့လျှင် ဆရာသမား ဒီသာပါမောက္ခကြီးတွေ ဘုရင်မင်း မြတ်ရဲ့ ရာဇသံကို မျက်မာန်ရှခြင်းကို ခံရပါတယ်။ ဒါကြောင့် လည်း ပါမောက္ခကြီးတွေဟာ သူတို့ပညာသင်တဲ့ တပည့် ဘုရင်လောင်းလျာလေးတွေရဲ့ မွေးနံ့တွေကိုချိန်ပြီး သူတို့ ဘုန်းတန်ခိုးတက်စေမယ့် အရပ်မျက်နှာတွေကိုလှည့်ပြီး ပညာရပ်ကို သင်ကြားစေပါတယ်။ ဆိုလိုတာက သူတို့ရဲ့ တေဇအရပ်ကိုလှည့်ပြီး စာကျက်စေပါတယ်။ သူတို့ရဲ့ ဘုန်း

တန်ခိုးတက်စေမယ့်အရပ်ကိုလှည့်ပြီး ပညာရပ်ကို သင်ကြား စေတာကြောင့် သူတို့ ပညာရပ်ကို သင်ကြားတဲ့အခါ လွယ်ကူ စေပါတယ်။ တတ်မြောက်စေပါတယ်။ နောက်ပြီး သူတို့ရဲ့ ဆဗ္ဗတံနံလို့ခေါ်တဲ့ ခြောက်ခုမြောက် မွေးနံ့လေးတွေကို ဖင်ခု ထိုင်ပြီး စာကျက်ရင်လည်း သူတို့ စာကျက်ချင်တဲ့စိတ် ပေါ် လာတတ်ပါတယ်။ ကျက်သမျှ စာတွေကိုလည်း မှတ်မိစေ ပါတယ်။

သူတို့ရဲ့ အကျိုးပေးရာ ဘာသာရပ်တွေကိုလည်း လမ်းပြညွှန်ပြနိုင်ခဲ့ပါတယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ဘုရင်သားတော် တွေမှာ ငထင်ထိုင်းတွေ ပါခဲ့ပေမယ့် ညံ့တဲ့လူ နည်းခဲ့ပါတယ်။ ဒါလည်း ဆရာသမားတွေရဲ့ သင်ကြားမှုအထောက်အကူ တစ်ခုလို့ ပြောလို့ရပါတယ်။ အဲဒီတော့ ဒါဟာလည်း မလို အပ်ဘူးလို့ ပြောခွင့်မရှိတဲ့ အကြောင်းအရာတစ်ရပ်ပါ။

စာမေးပွဲဆိုတာ ကျောင်းသားကျောင်းသူတိုင်း အတွက် အရေးကြီးသော မှတ်တိုင်တစ်ခုပါ။ တစ်ချို့ကလည်း ဓာတ်ရိုက် ဓာတ်ဆင် ယတြာနည်းတွေက ဟိုဘုရား ဒီဘုရား တွေ သွားရတာ အညွှန်၊ အခက်တွေ ရှာရတာ ဆီမီးတွေ ထွန်းရတာ ကျောင်းသားကျောင်းသူတွေအတွက် အနည်းငယ် ပင်ပန်းစေတယ်လို့ အယူရှိကြပါတယ်။

ဒါတွေကလည်း ဟုတ်သင့်သလောက်တော့ ဟုတ် ပါတယ်။ စာမေးပွဲရာသီမှာဆို ရာသီဥတုကြောင့်သော်လည်း ကောင်း၊ စိတ်ပူပင်သောကြောင့် စိတ်လှုပ်ရှားမှုတွေဖြစ်ပြီး မှတ်ဉာဏ်တွေထုံပြီး ကျက်ပြီးသားစာတွေ မမေ့သလို၊ မေ့ သလို ဖြစ်နေတတ်ပါတယ်။

ဒါကြောင့်လည်း စာမေးပွဲဖြေဆိုမယ့် ကျွန်မရဲ့ တူသားမောင်မယ်တွေ၊ သားငယ် သမီးငယ်တွေအတွက် ကျန်းမာပျော်ရွှင် စိတ်လက်ပေါ့ပါးပြီး စာမေးပွဲကို အခက်အခဲ မရှိတဲ့ ကြိုးစားလျှင် ကြိုးစားသလောက် ဘာသာစုံ အောင်မြင် ပြီး ဘာသာစုံဂုဏ်ထူးတွေရအောင် ကျွန်မ အားပေးကူညီပါ ရစေ။

အဓိကယတြာပြုလုပ်တဲ့ နည်းလေးကတော့ ကျောင်းသားကျောင်းသူတွေရဲ့ မွေးနံ့နဲ့ ပညာရေးအတွက် အရေးကြီးဆုံးဖြစ်တဲ့ ကြာသပတေးနံ့တို့ကို ပူးတွဲပြီး အင်္ဂုဏ်ပညာ အရ အစီအရင်လေး ပြုလုပ်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ထက်မြက်လှတဲ့ ဗုဒ္ဓအစီအစဉ်ကြီးကတော့ စာမေးပွဲမဖြေခင် အလျဉ်းသင့်သော မိမိမွေးနံ၊ မွေးရက် နံနက် ၉းဝဝ နာရီမှ ၁ဝး၃ဝ နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီး ဘုရားတစ်ဆူ၌ ပြုလုပ်ရမည့် အစီအစဉ်ဖြစ်သည်။ ကာယကံရှင် ကျောင်းသား ကျောင်းသူကိုယ်တိုင် မပြုလုပ်နိုင်ခဲ့သော် ကျောင်းသား ကျောင်းသူလေး၏ သွေးသားတော်ဖပ်သူ အမိအဖ အစ်ကိုအစ်မ မောင်နှမများမှ ဖြေဆိုမည့် ကျောင်းသား၏အင်္ကျီ (သို့မဟုတ်) ဓာတ်ပုံ တစ်ခုခုကို ကိုင်ဆောင်ပြီး ယတြာအစီအရင် ပြုလုပ်ပေးပါ။

တနင်္ဂနွေသားသမီးများအတွက်

တနင်္ဂနွေနေ့ နံနက် ၉း၄၅ နာရီတွင် တန်ခိုးကြီး ဘုရားတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေးထောင့်၌ အုန်းပန်း ၆ ခက်ကို လျှာခါန်းပါ။ ဘာသာစုံဂုဏ်ထူး ထွက်ပါစေဟု ရည်စူး ဆုတောင်းပါ။

တနင်္လာသားသမီးများအတွက်

တနင်္လာနေ့ နံနက် ၉း၄၅ နာရီတွင် တန်ခိုးကြီး ဘုရားတစ်ဆူ၏ ရာဟုထောင့်၌ ကြာပန်း ၁၅ ပွင့်ကို လျှာခါန်းပြီး ဆုတောင်းပါ။

အင်္ဂါသားသမီးများအတွက်

အင်္ဂါနေ့ နံနက် ၉း၄၅ နာရီတွင် သောကြာဂြိုဟ်တိုင်၌ စံပယ် ၈ ကုံး (သို့မဟုတ်) ၈ ပွင့် လျှာခါန်းပြီး ဆုတောင်းပါ။

ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများအတွက်

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ နံနက် ၉း၄၅ နာရီတွင် တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်တိုင်၌ လိမ္မော်သီး ၁၇ မွှာ လျှာခါန်းပြီး ဆုတောင်းပါ။

ကြာသပတေးသားသမီးများအတွက်

ကြာသပတေးနေ့ နံနက် ၉း၄၅ နာရီတွင် အင်္ဂါထောင့်၌ မေမြို့ပန်း ၁၉ ပွင့် လျှာခါန်းပြီး ဆုတောင်းပါ။

သောကြာသားသမီးများအတွက်

သောကြာနေ့ နံနက် ၉း၄၅ နာရီတွင် တန်ခိုးကြီး ဘုရားတစ်ဆူ၏ စနေဂြိုဟ်တိုင်၌ သပြေပန်း ၂၁ ညွန့် လျှာခါန်းပြီး ဆုတောင်းပါ။

စနေသားသမီးများအတွက်

စနေနေ့ နံနက် ၉း၄၅ နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ တနင်္လာထောင့်တွင် ပိတောက်ညွန့် ၁၀ ခိုင် လျှာခါန်းပြီး ဆုတောင်းပါ။

ရာဟုသားသမီး(ဗုဒ္ဓဟူးညနေဖွား)များအတွက်

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ နံနက် ၉း၄၅ နာရီတွင် ဟန်ခိုးကြီး ဘုရားတစ်ဆူ၏ ဗုဒ္ဓဟူးထောင့်၌ ရွှေပန်း ၁၂ ပွင့် လျှာပြီး ဘာသာစုံဂုဏ်ထူး ထွက်ပါစေဟု ဆုတောင်းပါ။

အထက်ပါယတြာကို စာမေးပွဲဖြေပြီး တစ်ခါ ထပ်လုပ်ပါ။ မကြာခဏ လုပ်ပေးလျှင် ပိုကောင်းပါတယ်။ ပိုပိုပြီး အောင်မြင်သည်ထက် အောင်မြင်အောင် စာမေးပွဲဖြေဆိုမည့် သားသမီးတွေအားလုံး ဒီအစီအစဉ်လေးကို ထပ်လုပ်လိုက်ပါဦး။

မည်သည့်နေ့သားသမီးမဆို စာမေးပွဲဖြေဆိုရမည့် နေ့ရက်များ၌ အောက်ပါအစီအရင်လေးကို ပြုလုပ်သွားပါ။

၁၃-၃-၂၀၁၃(ဗုဒ္ဓဟူးနေ့)

မနက်စောစောတွင် အောင်သပြေညွန့် ၉ ညွန့်ကို ၉ စီး စည်းပြီး အောင်အိုးတွင်ထည့်ပြီး အိုးအပြင်ဘက်တွင် ညာလက်မဖြင့် ထုံးတို့၍ '၁၈' ဂဏန်းရေးပြီး လျှာခါန်းပါ။ အောင်မြင်မှုတွေ ရပါစေဟု ဆုတောင်းပါ။ အနီရောင် ဆောင်သွားပါ။ လျှာတွင် ကွမ်းရိုးဖြင့် 'ရ' အက္ခရာရေးပြီး ထွက်ပါ။ ထွက်ခါနီး ရေမှာပေါ်သော အရိပ်ကိုကြည့်၍ ဒီနေ့ဖြေသော ဘာသာ 'အောင်ပြီ' ဟု ၃ ကြိမ် ပြောပြီး အိမ်မှထွက်ပါ။

၁၄-၃-၂၀၁၃(ကြာသပတေးနေ့)

အဖြူရောင်လေး ဆောင်သွားပါ။ မေးရိုးတွင် 'ပ' အက္ခရာ ရေးပါ။ အိမ်မှအထွက်တွင် အိမ်ပြင်ထွက်ပြီးမှ ပြန်ဝင်ပြီး ပြန်ထွက်ပါ။

၁၅-၃-၂၀၁၃(သောကြာနေ့)

နီညိုရောင် ဆောင်သွားပါ။ ရင်ညွန့်တွင် 'သ' အက္ခရာ ရေးပါ။ အိမ်ပေါက်ဝမှနေ၍ လမ်းမကိုကြည့်ပြီး ရယ်ရယ်မောမော ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင်ဖြင့် သစ်သီးစားပြီး ထွက်ပါ။

၁၈-၃-၂၀၁၃(တနင်္လာနေ့)

အပြာရောင်လေး ဆောင်သွားပါ။ နဖူးတွင် 'က' အက္ခရာ ရေးပါ။ အိမ်ကထွက်ခါနီးတွင် ငါးမိနစ်လောက် အိပ်ပြီးမှ ထွက်ပါ။

၁၉-၃-၂၀၁၃(အင်္ဂါနေ့)

အနက်ရောင်လေး ဆောင်သွားပါ။ နှာခေါင်းတွင် 'စ' လုံးအက္ခရာ ရေးပါ။ လက်ကို မီးကင်ပြီးမှ ထွက်ပါ။

၂၀-၃-၂၀၁၃(ဗုဒ္ဓဟူးနေ့)

အနီရောင်လေး ဆောင်သွားပါ။ လျှာတွင် 'ရ' အက္ခရာ ရေးပါ။ ရေမှာပေါ်သောအရိပ်ကိုကြည့်ပြီး ဂုဏ်ထူး ထွက်ရမယ်ပြောပြီး ထွက်ပါ။ အဖြူရောင်ကတ်ပြားတစ်ခု ဆောင်သွားလိုက်ပါ။

၂၂-၃-၂၀၁၃(သောကြာနေ့)

နီညိုရောင် ဆောင်ပါ။ ရင်ညွန့်မှာ 'သ' အက္ခရာ ရေးပါ။ အိမ်ပေါက်ဝတွင် ရယ်ရယ်မောမော သစ်သီးစားပြီးမှ ထွက်ပါ။

နေ့အလိုက် ရေးရမည့် အက္ခရာများကို ကွမ်းရိုးဖြင့် ရေးရမည်။ ရေးပေးရမည့်သူသည် မိမိမွေးနံ့၏ ၆ ခုမြောက် နေ့နံ့သား ဖြစ်ရမည်။

- တနင်္ဂနွေသားသမီးများအတွက် - သောကြာသားသမီး
- တနင်္လာသားသမီးများအတွက် - စနေသားသမီး
- အင်္ဂါသားသမီးများအတွက် - တနင်္ဂနွေသားသမီး
- ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများအတွက် - တနင်္လာသားသမီး
- ကြာသပတေးသားသမီးများအတွက် - အင်္ဂါသားသမီး
- သောကြာသားသမီးများအတွက် - ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး
- စနေသားသမီးများအတွက် - ကြာသပတေးသားသမီး

များက ဗြဟ္မလုပ်ပေးရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

စာမေးပွဲနောက်ဆုံးနေ့(သို့မဟုတ်)နောက်တစ်နေ့တွင် တိရစ္ဆာန်ရုံသွားပြီး မျောက်ကို ငှက်ပျောသီး ၇ လုံး ပစ်ကျွေး လိုက်ပါ။

အဆင့်မြင့် အခြေခံပညာအထက်တန်း စာမေးပွဲကြီးကို ပျော်ရွှင်ကျန်းမာ ချမ်းသာစွာဖြင့် ဖြေဆိုနိုင်ကြပြီး ဘာသာစုံ ဂုဏ်ထူးထွက်ပြီး အဆင့်မြင့်ပညာရပ်များ ထပ်မံသင်ကြားနိုင်ကြပါစေ။

ချမ်းသာကိုယ်စိတ် မြဲပါစေ။
ဒေါက်တာစောယုနွယ်

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဧပြီလအတွက် ဟောစာတမ်း

တနင်္ဂနွေ သားသမီး

BURMESE CLASSIC .COM

သင်သည် ယခုကာလတွင် စိတ်ပင်ပန်းတာလေးတွေ သက်သာပြီး ပျော်ရွှင်စရာထေး
 တွေ ကြုံတွေ့လာနိုင်ပါတယ်။ ဆွေမျိုးသားချင်းထဲက မင်္ဂလာပွဲတစ်ခု ကြုံရတတ်တယ်။
 စေ့စပ်မင်္ဂလာ ပြုလုပ်ရတတ်တယ်။ မိဘကို ကောင်းစွာပြုစောင့်ရှောက်နိုင်မယ့်အချိန်
 ဖြစ်ပါတယ်။ စီးပွားသိသိသာသာ တက်မယ်။ သိကြားမ.လိုက်သကဲ့သို့ လက်ရှိအခြေ
 အနေထက် များစွာမြင့်တက်သွားလိမ့်မယ်။ စင်တူရှယ်ယာလုပ်ငန်းများ ပေါ်လိမ့်မယ်။
 လုပ်လျှင် အောင်မြင်မယ်။ ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်းဖြစ်စေ၊ ဝန်ထမ်းဖြစ်စေ ကြီးပွားတိုးတက်
 အောင်မြင်မယ့်ကာလ ဖြစ်ပါတယ်။ အလုပ်တွင် အတိုက်အခံ အနည်းငယ် ကြုံရတတ်
 တယ်။ အမှုအခင်းများနှင့် ကြုံရတတ်သော်လည်း စိုးရိမ်စရာမရှိပါ။ အိမ်ထောင်ရှိသူ
 ဆိုလျှင် အိမ်ထောင်ဖက်ကြောင့် စိတ်ညစ်ရတတ်တယ်။ နှလုံးနှင့်ပတ်သက်၍ ကျန်းမာ
 ရေးညံ့ခြင်း။ လေနှင့်ပတ်သက်၍ ကျန်းမာရေးညံ့ခြင်း၊ ကျန်းမာရေးညံ့ခြင်း။ နှာ

နား၊ ဒုက္ခပေးခြင်းများ ကြုံရတတ်တယ်။ မိကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက်(၉:၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရား
 တစ်ဆူ၏ မွေးနေ့ထောင့်၌ အုန်း(၁)ညွန့်၊ ကံကော်(၁၅)ညွန့်၊ တံခွန်ဖြူ(၂၀)လုံးတို့ကို လှူပေးပါ။ အညွှန်းများ ပြေပျောက်စေရန်
 ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

ကြာသပတေး၊ အင်္ဂါ

ညံ့သောရက်

စနေ၊ ဗုဒ္ဓဟူး

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၅၃၊ ၃၅၊ ၅၄၊ ၃၂

အထူးသတိပြုရန်

ယခုလအတွင်း ထောင်ဝင်စာ မတွေ့ရ။ လူနာမေးခြင်း၊ အသုဘပျံ့ခြင်းများ မပြုလုပ်ရပါ။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရွှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ကဘုရားထွင် အင်္ဂါနေ့နှင့် ကြာသပတေးနေ့တိုင်း ဆီထမင်း ကပ်လှူပေးပါ။

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဧပြီလအတွက် ဟောစာတမ်း

တနင်္လာ သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် ငွေအစုလိုက် အပုံလိုက် ရလိမ့်မယ်။ အလုပ်မှသော်လည်းကောင်း၊ ထိပေါက်၍သော်လည်းကောင်း ဝင်လာတတ်တယ်။ ယခုကာလတွင် အိမ်နေရာ၊ အလုပ်နေရာ ပြောင်းရတတ်တယ်။ ငွေကြေးအခက်အခဲလည်း ဖြစ်တတ်တယ်။ ဘာပဲလုပ်လုပ် နှစ်ခါပြန်လုပ်ရခြင်း။ အခက်အခဲတွေ့ပြီးမှ အောင်မြင်တတ်တယ်။ အိမ်သုံးပစ္စည်းများ ဝင်တတ်တယ်။ ဘုရားဆင်းတုတော်၊ မြတ်စွာဘုရားရဲ့ ဆံတော်တွေ၊ ရဟန္တာတွေ ကြွလာတတ်တယ်။ မိမိအိမ်မှာ ရှိနေတဲ့ စက်ပစ္စည်းတွေ လဲလှယ်ခြင်း။ ထွက်နေတဲ့ စက်ပစ္စည်းတွေ ပြန်ဝင်တတ်တယ်။ ငယ်ရွယ်သူများ အချစ်ရေးမှာ ပြဿနာ ဖြေရှင်းရတတ်တယ်။ အိမ်ထောင်သည်တွေအဖို့လည်း အဆင်မပြေ ဖြစ်တတ်တယ်။ ကျန်းမာရေးအနေဖြင့် ခြေလက်မှာ ထိခိုက်ခတ်ရာ ရတတ်တယ်။ ကားပွတ်တိုက်မိတတ်တယ်။ ယာဉ်အန္တရာယ် သတိထားပါ။ ဒါကြောင့်

လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက်(၉:၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့်၌ ကံကော်(၁)ညွန့် (၃)ညွန့်(ဆူးဖြတ်) ငြိတ်ရုပ်(၆)ခုတို့ကို လှူပေးပါ။ အညွန့်များ ပြေပျောက်သွားစေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

ဗုဒ္ဓဟူး၊ သောကြာ

ညံ့သောရက်

တနင်္ဂနွေ၊ ကြာသပတေး

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၆၄၊ ၄၂၊ ၄၆

အထူးသတိပြုရန်

ယခုကာလအတွင်း အိမ်သစ်ဝယ်၍ ရသော်လည်း အိမ်မပြောင်းပါနင်း

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ကဘုရားတွင် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နှင့် သောကြာနေ့များတွင် သရက်သီးနှင့် ပြုလုပ်ထားသောမုန့်ကို လှူပေးပါ။
လူစည်ကားသောနေရာတွင် သောက်ရေသန့်များ လှူပေးပါ။

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဧပြီလအတွက် ဟောစာတမ်း

အင်္ဂါ သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် ကံကောင်းနေပါတယ်။ မရသေးတာတွေ ရလာလိမ့်မယ်။
 ရပြီးသားပစ္စည်းတွေလည်း တိုးပွားလာလိမ့်မယ်။ အလှူအတန်းကိစ္စတွေလည်း ပြုလုပ်
 ရတတ်တယ်။ ငွေအစုလိုက် အပုံလိုက် ဝင်လာလိမ့်မယ်။ မိမိ၏အလုပ်မှလည်း
 ကောင်း။ ထိပေါက်၍သော်လည်းကောင်း ဝင်လာတတ်ပါတယ်။ လက်ရှိအခြေအနေ
 ထက် အဆပေါင်းများစွာ စီးပွားတက်လိမ့်မယ်။ အစိုးတန်ကျောက်မျက်ရတနာများ
 ဝင်မယ်။ လှူဖွဲ့ခြင်း နိုင်ငံခြားနှင့် ပတ်သက်သော ကိစ္စများ အကျိုးပေး အောင်မြင်လိမ့်
 မယ်။ ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်း လုပ်တဲ့သူဆိုရင်တော့ လုပ်ငန်းတွေ အများကြီး တိုးချဲ့ရတတ်
 တယ်။ ဝန်ထမ်းဆိုလျှင် ရာထူးတက်ခြင်း၊ အခြေအနေမြင့်တက်ခြင်း ကြုံရလိမ့်မယ်။
 ပညာရေးကိစ္စများ၊ သင်တန်းကိစ္စများကို အကြောင်းပြု၍ စိတ်ညစ်ရတတ်တယ်။
 ရွှေထွက်ခြင်း၊ ရွှေအတွက် ပြောဆိုဖြေရှင်းရတတ်တယ်။ ရွှေထည်ဝယ်လျှင် အသစ်

များသာ ဝယ်သင့်တယ်။ အပျက် အဲ့ဟောင်း မဝယ်သင့်ပါ။ ဆွေမျိုးအကြီးအကဲနှင့် ပတ်သက်ပြီး ကျန်းမာရေးညံ့တဲ့သတင်းတွေလည်း
 ကြားရတတ်ပါတယ်။ သက်ကြီးရွယ်အိုထဲမှ တနင်္ဂနွေ ဗုဒ္ဓဟူး အမည်ပါတဲ့လူတွေရှိရင် တခြားကို ခဏရွှေထားလိုက်ပါ။ လက်အောက်
 ငယ်သား တပည့်သားသမီးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး စိတ်ပူပင်ရတတ်တယ်။ ဒီကာလမှာ မိမိလုပ်ငန်းတွေကို အင်နဲ့အားနဲ့ တိုးချဲ့ပြီး
 လာသမျှစီးပွားရေးတွေကို ငြင်းမလွှတ်ဘဲ တိုးချဲ့လုပ်ကိုင်သင့်ပေမယ့် ဖြတ်လမ်းနည်းတော့ မလိုက်ပါနဲ့။ ဆုံးရှုံးမှုတွေ တွေ့ရတတ်ပါတယ်။
 လက်ရှိလုပ်နေတဲ့ အလုပ်က ကောင်းနေပေမယ့် ထပ်ပြီးတိုးချဲ့လုပ်ပါ။ ဖိပေမဲ့ တခြားအလုပ်ပြောင်းပြီး မလုပ်ပါနဲ့။ ပြည်ပခရီး
 သွားရကိန်းရှိတယ်။ မကြာခဏ ခရီးထွက်ရတတ်တယ်။ လာဘ်ရှင်နေပေမယ့် ကျန်းမာရေး ဂရုစိုက်ပါ။ ဝမ်းဗိုက်နဲ့ ဦးခေါင်းပိုင်း
 ဖုန်းပေးတတ်တယ်။ မတော်တဆ ထိခိုက်ဒဏ်ရာ ရတတ်တယ်။ ဖြစ်ကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက်(၉:၄၅)နာရီတွင်
 တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနေ့ထောင့်၌ ပါးညွန့်(၄)ညွန့် ပေါက်ပန်းဖြူ(၅)ညွန့် ကနက္ကဒန်ထီးဖြူ(၁)လက်တို့ကို လှူပေးပါ။ အညွှန်းများ
 ပြောပျောက်သွားစေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

တနင်္လာ၊ စနေ

ညံ့သောရက်

တနင်္ဂနွေ ဗုဒ္ဓဟူး

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၂၁၊ ၂၇၊ ၇၂၊ ၇၆

အထူးသတိပြုရန်

မိမိအိမ်အနီးတွင် ကလေးတစ်ယောက် ရေနစ်သောနိမိတ်တွေပါကလည်းကောင်း၊
 အရူးတစ်ယောက် ကခုန်သောနိမိတ်တွေပါကလည်းကောင်း သင့်ထံ
 ဝင်လာစရာရှိသော လာဘ်လာဘာများ၊ လုပ်ငန်းများ နှောင့်နှေးတတ်သောကြောင့်
 ကျွန်ုပ်နှင့် လာရောက်တွေ့ဆုံလိုက်ပါ။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ကဘုရားတွင် ငွေထီး ၉ လက်နှင့် ဆွမ်းကို ငွေပန်းကန်နှင့်ထည့်ပြီး
 လှူဒါန်းပေးပါ။

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဧပြီလအတွက် ဟောတတမ်း

ဗုဒ္ဓဟူး သားသမီး

BURMESE CLASSIC .COM

သင်သည် ယခုကာလတွင် စိတ်ပူပန်စရာလေးတွေ၊ စိတ်သောကဖြစ်စရာလေးတွေ အနည်းငယ် ဖြစ်တတ်ပါတယ်။ ကိုယ်စိတ်ကူးထားတာကတခြား ဖြစ်လာတာက တခြား ကြုံတွေ့ရတတ်ပါတယ်။ ရှိနေသော ပစ္စည်းများကို ထုခွဲရောင်းချသည်အထိ ငွေကုန်ကြေးကျ များတတ်သည်။ ပြဿနာဟောင်းများ၊ ရောဂါဟောင်းများ ပြန်ပေါ်လာတတ်တယ်။ ဆွေမျိုးသားချင်းထဲမှ နာရေကြုံရတတ်တယ်။ အိမ်တွင် ကိုယ်ဝန်ဆောင်သည် ရိုပါက ဆေးရုံ၌ ဖွေးပါ။ အိမ်၌ဖွေးလျှင် အဆင်မပြေ ဖြစ်တတ်တယ်။ သင်တန်းတစ်ခု တက်ရခြင်း၊ အဖွဲ့အစည်း တစ်ခုခုသို့ ဝင်ရောက်ရခြင်းများ ပြုလုပ်ရတတ်တယ်။ ယခုကာလတွင် နားချိန်မရလောက်အောင် အလုပ်ရှုပ်မယ်။ လွန်စွာ ပင်ပန်းနေလိမ့်မယ်။ အိမ်ထောင်ရေး အဆင်မပြေမှုများ ဖြစ်တတ်တယ်။ အလှူရက် မင်္ဂလာရက် စန္ဒရတတ်တယ်။ ထုဝယ်ထွယ်များ မိန်းမခိုခြင်း၊ ယောက်ျားနောက်

လိုက်ခြင်းများလုပ်လျှင် ဆွေခန်းချိုးခန်ပြတ် ဖြစ်ကုန်တတ်တယ်။ ကျန်းမာရေးအနေဖြင့် သွေးအားနည်းခြင်း၊ စိတ်ဓာတ်ကျခြင်း ဖြေထောက်၊ ဓါတ်နှင့်ပတ်သက်၍ ဝေဖောခံစားရတတ်တယ်။ အဆောင်သော အတတ်များနှင့်လည်း နှောင့်ယှက်ခြင်း ခံရတတ်တယ်။ မိကြောင့်သည် ကံကောင်းစေရန် မိမိဖွေးနေ နံနက်(၉-၅)နာရီတွင် ထန်းနီးကြီး ဘုရားတစ်ဆူ၏ ဖွေးနံထောင့်၌ အုန်းညွှန်(၁)ညွှန် ကုကော်(၁၅)ညွှန် ယပ်ဓာဝါ(၁၇)ဆောင်တို့ကို လှူပေးပါ။ အညွှန်များ ပြေပျောက်သွားစေရန် ဆုတောင်းပါ။

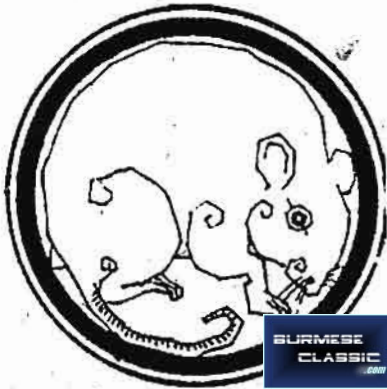
ကံကောင်းသောရက်
ကြာသပတေး ဧနေ
ညင်သာရက်
တနင်္လာ သောကြာ
ကံကောင်းသောနဂါး
၅၊ ၅၊ ၇၊ ၇

အထူးသတိပြုရန်
မိမိအိမ်သို့ ငှက် အတောင်ပါသော သတ္တဝါများ ဝင်လာသော နှိမိတ်တွေ့ပါက ယခုလိုက်ပြန်ခြင်း၊ ကျန်းမာရေးညံ့ခြင်းမျိုး ကြုံတွေ့ရတတ်တယ်။ ယခုကာလအတွင်း အမှုအခင်းနှင့် ကြုံတွေ့ရတတ်တယ်။ အထူးဂရုစိုက်ပါ။

ကံကောင်းပြီ ဂုဏ်ရွှင်စေရန်
မိမိနေအိမ်ကတစ်ဆင့် ကြာသပတေးအညွှန် ထမင်းပူပေါ်တွင် ထောပတ်အစစ်ဖြင့် လှူဒါန်းပေးပါ။

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဧပြီလအတွက် ဟောစာတမ်း

ကြာသပတေး သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် ဆန္ဒအတိုင်း အောင်မြင်ချင်သော ကိစ္စမှန်သမျှ ဉာဏ်၊ ဝီရိယ၊ လုံ့လ၊ စိုက်ထုတ်ပြီး လက်တွေ့ဆောင်ရွက်လျှင် မိမိလိုချင်သော ကိစ္စအားလုံး အောင်မြင်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ဒီကာလဟာ သင့်အတွက် အောင်မြင်မယ့် ကာလဖြစ်ပါတယ်။ အလုပ်နေရာ၊ အိမ်နေရာ ပြင်ဆင်မွမ်းမံခြင်း၊ ပြောင်းရွှေ့ခြင်းများ ပြုလုပ်ရတတ်တယ်။ လူလွတ်တွေအဖို့ အိမ်ထောင်ပြုရန် အကောင်းဆုံး အချိန်ဖြစ်ပါတယ်။ မိမိပတ်ဝန်းကျင်မှာလည်း ဩဇာရှိနေမယ်။ အမွေဆိုင် ပစ္စည်း၊ မြေ ရောင်းဖို့ ကြံရွယ်ထားရင် ခဏစောင့်ပါ။ ငွေစုရတာ လွယ်ကူနေပါလိမ့်မယ်။ အိမ်သစ်ရနိုင်တဲ့ ကာလဖြစ်ပါတယ်။ လုပ်ငန်းအသစ်ပေါ်ခြင်း(သို့မဟုတ်)လက်ရှိအလုပ်နှင့် ပတ်သက်၍ အဆက်အသွယ်သစ်များ ပေါ်လာလိမ့်မယ်။ ဝန်ထမ်းများအဖို့လည်း ရာထူးတိုးတတ်တယ်။ ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်း လုပ်နေသူများအဖို့ လုပ်ငန်းနှင့်ပတ်သက်၍ နာမည်ကောင်းရခြင်း၊ နေရာကောင်းရခြင်း၊ လုပ်ငန်းများ တိုးချဲ့တတ်တယ်။ ခရီးအကျိုးပေးသော ကာလဖြစ်ပါတယ်။ ဘုရားဖူးခရီး သွားရတတ်ယတ်။ ပြည်ပခရီးဝေးသွားဖို့ ကြံရွယ်ထားသူများလည်း ဒီအချိန်မှာ သွားရတတ်ပါတယ်။ ကွဲကွာနေသော ဆွေမျိုးသားချင်းများနှင့် ပြန်ဆုံရမယ်။ ရပ်ဝေးမှ ဆွေမျိုးသားချင်းများ ရောက်လာတတ်တယ်။ သူခိုး၊ ခိုးခံရတတ်တယ်။ သတိထားပါ။ သွပ်၊ သံ၊ သစ် စသော သောကြာနံ့ ပစ္စည်းများ ဝင်လာတတ်တယ်။ ဘုရားဆင်းတုတော်၊ စွယ်တော်၊ ရဟန္တာပုံတော်များ ကြွလာတတ်တယ်။ ရွှေနှင့် အဖိုးတန် ရတနာပစ္စည်းများ ဝင်လိမ့်မယ်။ မိသားစုအကြီးအကဲ၊ လုပ်ငန်းအကြီးအကဲတို့ကြောင့် စိတ်ညစ်ရတတ်တယ်။ အထူးသဖြင့် ဖခင် ကျန်းမာရေးညံ့တတ်တယ်။ အိမ်ထောင်သည်တွေအဖို့ မိသားစုနှင့် ခွဲခွာပြီး အလုပ်လုပ်ရသော ကာလဖြစ်ပါတယ်။ စက်ပစ္စည်း ဝယ်ရင်တော့ ဂရုစိုက်ပြီးဝယ်ပါ။ ကျန်းမာရေးအနေဖြင့် ဆေးများ၊ အစာများ ဖြစ်တတ်တယ်။ အမြင့်မှ လိမ်ကျခြင်း၊ ကိုယ်ခန္ဓာတွင် အပူအပိမ့်များ ပေါက်ခြင်းမျိုး ဖြစ်တတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိ၏မွေးစဉ် နံနက်(၉:၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီး ဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံ့ထောင့်၌ ထန်း(၆)ညွန့်၊ အန်း(၆)ညွန့်၊ ဂြိုဟ်ရုပ်စုံ(၆)ခုတို့ကို လှူပေးပါ။ အညံ့များ ပြေပျောက်သွားစေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

တနင်္ဂနွေ၊ သောကြာ

ညံ့သောရက်

အင်္ဂါ၊ စနေ

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၄၁၊ ၄၆၊ ၆၃၊ ၆၄

အထူးသတိပြုရန်

မိမိအိမ်သို့ မုဆိုးဖို၊ မုဆိုးမများ လာရောက်တည်းခိုလျှင် မြေ၊ အမွေနှင့် ပတ်သက်ပြီး အမှုအခင်း ဖြစ်တတ်ပါတယ်။ ကိုယ်တိုင် ကားမောင်းခြင်း ဆင်ခြင်ပါ။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ကဘုရားတွင် ရွှေသင်္ကန်း ဆက်ကပ်လှူဒါန်းပေးပါ။ လပြည့်နေ့တိုင်း ဓာတ်ကြီးလေးပါးဆွမ်း ကပ်ပေးပါ။

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဧပြီလအတွက် ဟောစာတမ်း

သောကြာ သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် ညံ့ပေမယ့်လည်း လုပ်ငန်းသစ်များ စတင်ရတတ်တယ်။ ထိုလုပ်ငန်းများသည်လည်း လွန်စွာအကျိုးပေး အောင်မြင်မယ်။ အလုပ်နေရာ အိမ်နေရာ ပြောင်းရွှေ့ရတတ်တယ်။ အမှုအခင်းဖြစ်နေသူကို ငွေမချေးပါနှင့်။ အာမခံ မလိုက်ပါနှင့်။ သတိပြု၍ ရှောင်ကြဉ်ပါ။ ငွေဝင်နည်းပေမယ့်လည်း ငွေအနည်းငယ် တော့ ဝင်တတ်ပါသေးတယ်။ ဒါပေမဲ့လည်း စုလိုဆောင်းလို ရတဲ့ကာလ မဟုတ်ပါဘူး။ ထွက်နေတဲ့ လက်ဝတ်ရတနာ ရွှေထည်ပစ္စည်း ဒီအချိန်မှာ ပြန်ဝင်တတ်တယ်။ ခွဲခွာနေတဲ့ ဆွေမျိုးဟောင်း စိတ်ဆွေဟောင်းတွေနဲ့ ပြန်လည်တွေ့ဆုံတတ်ပါတယ်။ အိမ်မှ သားပျို သမီးပျိုများ ရှိပါကလည်း အိမ်ထောင်ကျခြင်း၊ အိမ်မှခွဲထွက်ခြင်းနဲ့ ကြုံရတတ်တယ်။ မိသားစုချင်း စိတ်ဝမ်းကွဲရာတွေလည်း ဖြစ်ပေါ်တတ်တယ်။ အိမ်ထောင်ရှိသူဆိုလျှင် အိမ်ထောင်ဘက်နှင့် အဆင်မပြေ ကြီးစွာဖြစ်တတ်တယ်။ သွယ် သံ သစ် တစ်ပတ်ရစ်ပစ္စည်း လက်မခံပါနှင့်။ ကုယုံလက်အောက်ငယ်သားတွေ

က ဒုက္ခပေးတတ်တယ်။ အမှုတွေလည်း သယ်လာတတ်တယ်။ ဆရာသမားကဲ့သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့်လည်း အဆင်မပြေ ဖြစ်တတ် တယ်။ နာရေးကိစ္စကို အကြောင်းပြု၍ ခရီးသွားရတတ်တယ်။ လုပ်ခတ်ကိုင်ဖက်များ စိတ်ဆွေများနှင့် အဆင်မပြေ လမ်းခွဲရတတ်တယ်။ ကျန်းမာရေးအနေဖြင့် လေထိုးလေအောင့်၊ အစာအိမ်နှင့် ပတ်သက်တဲ့ ခေဒနာခံစားရတတ်တယ်။ အစာအိမ်နှင့် ပတ်သက်တဲ့ဝေဒနာ ခံစားရတတ်တယ်။ အစာအိမ်ရောဂါ ဂရုစိုက်ပါ။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက်(၉:၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရား တစ်ဆူ၏ မွေးနေ့ထောင်၌ သပြေ(၆)ညွန့် နှင်းဆီ(၅)ပွင့် ယင်အဖြူ(၁၂)ချောင်းတို့ကို လှူပေးပါ။ အညှစ်များ ပြေပျောက်သွားစေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

တနင်္လာ၊ ဗုဒ္ဓဟူး

အထူးသတိပြုရန်

မြောက်အရပ်ရှိ ရေလမ်းခရီး မသွားရ။

ညံ့သောရက်

အင်္ဂါ၊ သောကြာ

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ကဘုရားတွင် တနင်္လာနေ့နှင့် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တိုင်း ကြံရည်(၆)ခွက် လှူဒါန်းပေးပါ။

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၂၄၊ ၄၂၊ ၄၆၊ ၆၄

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဧပြီလအတွက် ဟောစာတမ်း

စနေ သားသမီး

BURMESE CLASSIC .COM

သင်သည် ယခုကာလတွင် အနည်းငယ် ညံ့တတ်ပါသေးတယ်။ လုပ်သမျှ လုပ်ငန်းတွေမှာ အခက်အခဲ၊ အကြပ်အတည်းနဲ့ တွေ့ရပြီး အလုပ်အကိုင်တွေလည်း အဆင်မပြေမှုလေးတွေ ကြုံရတတ်ပါတယ်။ အထူးသဖြင့် အလုပ်အပြောင်းအလဲတွေကို ဒီကာလအတွင်း ဘာမှမလုပ်ပါနှင့်။ အထက်လူကြီးတွေကလည်း ကိုယ့်ကို ဗြိတိန်တတ်တယ်။ ကိုယ့်ကို မနာလိုတဲ့သူတွေကလည်း ကိုယ့်ကို အပြစ်တင်ခြင်း၊ သွားပုပ်လေလွင့် ပြောဆိုခံရတတ်တယ်။ ယခုရောက်ရှိနေတဲ့ အပိုင်းအခြားထဲမှာ တစ်ဝိုက်လွယ်ပြာသိုလများ ပါရင်တော့ ပိုပြီးဂရုစိုက်ပါ။ အလုပ်အကိုင် ငွေကြေးဝင်တာ ညံ့ပေမယ့်

စုတ်ကောင်းလတ်ကောင်းဝင်ခြင်း၊ အချစ်ရေး ကံကောင်းခြင်း၊ သင်သည် ယောက်ျားလေးဖြစ်ရင် ဇနီးကောင်း ရတတ်တယ်။ သင်သည် အမျိုးသမီး ဖြစ်နေရင်တော့ သားသမီးကောင်းရတော့မယ့် သွေးကူးတတ်ပါတယ်။ ပြည်ပနဲ့ အဆက်အသွယ်ကောင်း ရရှိပြီး ပြည်ပခရီးသွားဖို့ ကြံရွယ်ထားသူများ အောင်မြင်ပါလိမ့်မယ်။ မြေတစ်ကွက်လည်း ဝင်တတ်ပါသေးတယ်။ မြေကောင်း မြေသန့် ဖြစ်ပါတယ်။ ထိုမြေကွက်နဲ့ပတ်သက်ပြီးတော့ ငွေဝင်ကိန်း ရှိပါတယ်။ သင်တန်းတစ်ခု တက်ရတတ်တယ်။ ကျန်းမာရေးအနေဖြင့် ဝမ်းဗိုက်နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ဝေဒနာ ခံစားရခြင်း၊ ခြေထောက်တွင် ထိခိုက်ဒဏ်ရာ ရတတ်တယ်။ မိကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့နံနက် (၉:၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီး ဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနေ့ထောင့်၌ အုန်း(၁)ညွန့်၊ ကံကော်(၁၅)ညွန့်၊ ယပ်အဝါရောင်(၁၇)ချောင်းတို့ကို လှူပေးပါ။ အညံ့များ ပြေပျောက်သွားစေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

စနေ၊ ကြာသပတေး

ညံ့သောရက်

သောကြာ၊ တနင်္လာ

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၅၂ ၅၇ ၇၄ ၇၅

အထူးသတိပြုရန်

ဒီကာလအတွင်းမှာ ရွှေငွေပေါင်နံခြင်း၊ ချေးငှားခြင်း၊ အာမခံလုပ်ခြင်းများ လုံးဝမပြုလုပ်ပါနှင့်။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရှင်စေရန်

ဓာတ်မှူးတွင် မိမိ၏ဓာတ်ပုံကပ်ပြီး ထီးမိုးကာ ဘီဒိုပေါ်တွင် တင်ထားပါ။

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ပြိုင်လအတွက် ဟောစာတမ်း

ရာဟု သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် ဘာလုပ်လုပ် ယောင်လည်လည် ဖြစ်နေတတ်တယ်။ ဘာလုပ်ရမှန်းမသိ စိတ်လေနေတတ်တယ်။ အရှုပ်အထွေး၊ အပူအခင်း၊ အသေးအမွှားလေးတွေ ကြုံတွေ့ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ အမွေကိစ္စ၊ ခြံမြေ၊ ဒိမ်ငှား၊ မြေငှား၊ တရားမှခင်းများ ကြုံနေရင်တော့ အနည်းငယ် နောက်ဆုတ်နေလိုက်ပါ။ ဒါပေမဲ့ စက်ပစ္စည်းတစ်ခုတော့ ဝင်လိမ့်မယ်။ မပျော်လင့်ဘဲ စက်ရုံဆောက်ဖို့ကိစ္စ စိတ်လုပ်ရလိမ့်မယ်။ လုပ်ငန်းသစ်လုပ်ဖို့ အဆက်အသွယ်ကောင်းတွေ ရတတ်တယ်။ အထူးသဖြင့် တနင်္ဂနွေသားသမီး၊ အင်္ဂါသားသမီးတွေက အကူအညီ ပေးတတ်တယ်။ စာချုပ်စာတမ်း လက်မှတ်ရေးထိုးဖို့ကိစ္စတွေ ပေါ်ပေါက်လာတတ်တယ်။ မသွားနှင့်သောခရီး၊ စိတ်ညစ်စရာခရီးတွေလည်း မကြာခဏ သွားနေရတတ်ပါတယ်။

တို၊တော်တု၊ ဆရာတုများ ရောက်လာတတ်ပြီး ငွေလိမ်ခံရတတ်ပါတယ်။ မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းတွေနဲ့လည်း မပျော်လင့်ဘဲ လမ်းခွဲရတတ်ပါတယ်။ စိကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နနက်(၉:၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနေ့ထောင့်၌ ကံကော်(၂)ညွှန်း ဆီညွှန်း(၈)ညွှန်း(ဆူးဖြတ်)၊ ကုက္ကား(၁၉)ခုတို့ကို လှူပေးပါ။ အညံ့များ ပြေပျောက်သွားစေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

အင်္ဂါ၊ တနင်္ဂနွေ

ညံ့သောရက်

တနင်္လာ၊ ကြာသပတေး

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၁၃၊ ၁၇၊ ၃၁၊ ၃၂

အထူးသတိပြုရန်

ကားပွတ်တိုက်မိနိုင်သောကြောင့် တနင်္လာသားသမီး၊ ကြာသပတေးသားသမီးများနှင့် ပူးတွဲ၍ ကားနံပါတ် (၂၊ ၅)ပါသော ကားစီးမိပါက အထူးဂရုပြု စီးစေလိုပါသည်။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ကဘုရားတွင် အင်္ဂါနေ့နှင့် တနင်္ဂနွေနေ့တိုင်း ဆွမ်းပေါ်တွင် အုန်းသီးဖြူပြီး ဆွမ်းအုပ်နှင့်ထည့်၍ လှူဒါန်းပေးပါ။

နိုင်ငံခြားရောက် မြန်မာများအတွက်

အထူးဟောကိန်း

ဒေါက်တာစောယုနွယ်

(၂၀၁၃-ခုနှစ်၊ ဧပြီလ)

ယခုကာလမှာ ကျွန်ုပ်တို့ ဗုဒ္ဓဘာသာမြန်မာလူမျိုး၊ လူငယ်လူရွယ်အချို့ဟာ နိုင်ငံခြားကို သွားရောက်ပြီး အလုပ်လုပ်ခြင်း၊ ပညာရှင်တွေ လုပ်နေကြပါပြီ။ အဲဒီလို တိုင်းတစ်ပါးမှာ သွားရောက်လုပ်ကိုင်သူတွေအဖို့ အားကိုးရာမှာ ကျွန်ုပ်တို့ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်တဲ့ မြတ်ဗုဒ္ဓရဲ့ လမ်းညွှန်မှုတွေပါပဲ။ မြတ်ဗုဒ္ဓကို ကြည်ညိုလေးစားတဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေအဖို့ ဘယ်နေရာ ဘယ်ဒေသရောက်ရောက် သရဏာဂုံတည်ခြင်း ရှိခဲ့ပါလျှင် ဘေးဥပါဒ်အန္တရာယ်တွေကင်းပြီး လိုအင်ဆန္ဒတွေ ပြည့်ဝတယ်ဆိုတာ အားလုံးအသိပါပဲ။ ရတနာသုံးပါးကို ကြည်ညိုလေးစားတဲ့သူတွေအဖို့ ၎င်းတို့ရဲ့ အခက်အခဲလေးတွေကို ပြေလည်စေဖို့ရန် ကျွန်ုပ်တို့တို့ လောကီပညာရပ်တွေနဲ့ ကူညီလိုက်ရပါကယ်။ အကယ်၍များ ဘဝတတ်စုံ အဖုံဖုံကို သိချင်တယ် ဆိုရင်ဖြင့် စာဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ အခြားဆက်သွယ်နိုင်မည့် နည်းလမ်းများနှင့်သော်လည်းကောင်း ဆက်သွယ်ခဲ့မယ် ဆိုပါက...

ဒေါက်တာစောယုနွယ်

အမှတ်(၂၀၅/က)၊ ပိတောက်(၅)လမ်း၊ မြို့သစ်(က) ဘုရင့်နောင်ရိပ်သာ၊ အင်းစိန်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊ ဖုန်း-၀၁-၆၄၃၀၃၀

တနင်္ဂနွေသားသမီးများအတွက်

အလုပ်အတွင်း အတိုက်အခံ ရှိသည်မှအပ ငွေရသောနေရာတွင် နေရမည်။ ယခင်လက ပင်ပန်းသမျှ ယခုလတွင် စိတ်မောစရာများ သက်သာလာမည်။ အလုပ် အတွင်းမှ စပ်တူရှယ်ယာလုပ်ရန် ကမ်းလှမ်းမည်။ မမျှော်လင့်သောကိစ္စတစ်ခုကြောင့် ရုံးပြင်ကနွားတွင် ရှင်းရတတ်သည်။ စိုးရိမ်စရာ မရှိပါ။

ယတြာ

မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို အချီရည် ဝယ်တိုက်လိုက်ပါ။

တနင်္လာသားသမီးများအတွက်

အလုပ်နှင့် ပတ်သက်သောနေရာမှ ငွေများ ရနိုင်သည်။ အလုပ်နေရာပြောင်းခြင်း၊ အိမ်နေရာပြောင်းခြင်းများ ကြုံရတတ်သည်။ ဘာအလုပ်လုပ်လုပ် နှစ်ခါပြန် လုပ်ရတတ်သည်။ မိမိအိမ်မှ စက်ပစ္စည်းများ လဲလှယ်ရမည်။ အိမ်ထောင်သည်အဖို့ အစားအသောက်များ ဖြစ်တတ်သည်။

ယတြာ

မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို သရက်သီးသနပ် လက်ဆောင်ပေးလိုက်ပါ။

အင်္ဂါသားသမီးများအတွက်

လူမျိုးခြားများနှင့် အကျိုးပေးမည်။ ဝန်ထမ်းများ ရာထူးတက်နိုင်သည်။ ရွှေထွက်တတ်သည်။ ဆွေမျိုးအကြီးအကဲထံမှ ကျန်းမာရေးညံ့မည်။ စီးပွားရေး ကောင်းသည်။ အလုပ်နှင့်ပတ်သက်ပြီး မော်တော်ကား ရမည်။ ထိပေါက်တတ်သည်။

ယတြာ

မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို ဓာတ်ခဲများ လက်ဆောင်ပေးပါ။

ပုဒွဟူးသားသမီးများအတွက်

သင်တန်းတစ်ခု တက်ရတတ်သည်။ လူမှုရေးလုပ်ငန်း အဖွဲ့အစည်းတွင် ပါဝင်ဆောင်ရွက်ရတတ်သည်။ မိမိအတွက် မဟုတ်ဘဲ အဖွဲ့အစည်းအတွက် အလုပ်များစွာ လုပ်ရတတ်သည်။ မင်္ဂလာရက်များ ရွှေ့ရတတ်သည်။

ယတြာ

မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို ထောပတ်တစ်ဘူး လက်ဆောင်ပေးလိုက်ပါ။

ကြာသပတေးသားသမီးများအတွက်

လုပ်ငန်းအသစ် ပေါ်မည်။ အိမ်အသစ်ပြောင်းခြင်း၊ ဝယ်ခြင်းအတွက် အခွင့်အရေး ပေါ်မည်။ ပြည်ပခရီး သွားရတတ်သည်။ ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်း လုပ်နေသူများအဖို့ လုပ်ငန်းနှင့် ပတ်သက်၍ နာမည်ကောင်းရမည်။

ယတြာ

မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို လက်သုတ်ပင် လက်ဆောင်ပေးလိုက်ပါ။

သောကြာသားသမီးများအတွက်

ငွေဝင်နည်းနေပါသည်။ သို့သော် အထိုက်အလျောက်တော့ ဝင်နေပါမည်။ အရွယ်ရောက်သော သားသမီးရှိပါက မင်္ဂလာကိစ္စ သတင်းကြားရမည်။ လက်အောက် ငယ်သားတွေက ခုကွပေးတတ်သည်။ အလုပ်နေရာ၊ အိမ်နေရာ ပြောင်းရွှေ့ရမည်။

ယတြာ

မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို ကော်ရည်ခေါက်ဆွဲ သယ်ကျွေးပါ။

စနေသားသမီးများအတွက်

အလုပ်တွင် အကြပ်အတည်းနှင့် ရင်ဆိုင်နေရတတ်သည်။ အထက်လူကြီး ခိုင်းသမျှ လုပ်နေရမည်။ မိမိကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်ဖြင့် ဆောင်ရွက်သမျှ မအောင်မြင်ဘဲ ဖြစ်နေမည်။ မနာလိုသူများ များနေမည်။ သင်တန်းတစ်ခု တက်ရောက်ရတတ်သည်။ မြေတစ်ကွက်နှင့် ပတ်သက်ပြီး ငွေဝင်မည်။

ယတြာ

မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို ထောပတ်နှင့် ပြုလုပ်ထားသော မုန့်များ လက်ဆောင်ပေးပါ။

ရာဟုသားသမီးများအတွက်

စက်ရုံဆောက်ခြင်း၊ စက်ပစ္စည်းအသစ် တပ်ဆင်ခြင်းများ ပြုလုပ်ရတတ်သည်။ မယွားချင်သောခရီးတစ်ခု သွားရတတ်သည်။ တနင်္ဂနွေသားသမီး၊ အင်္ဂါသားသမီးတို့က အကူအညီ ပေးတတ်သည်။ စာချုပ်စာတမ်း လက်မှတ်ထိုးရန် ကိစ္စများ ပေါ်ပေါက်လာ တတ်သည်။ အမှုအခင်းများ ဖြေရှင်းရတတ်သည်။

ယတြာ

မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို ဘာသာရေးဆိုင် သို့မဟုတ် စာအုပ်တစ်အုပ် လက်ဆောင်ပေးလိုက်ပါ။